

Giới thiệu Người Tình Của Hotboy

Tác phẩm Người Tình Của Hotboy của tác giả Rose Novel nói về Anh là một hotboy ngôn tình hiện đại khá lạnh lùng, lòng dạ khó đoán của trường, cô là học sinh mới trẻ trung hoạt bát đáng yêu. Khi người xinh xắn như cô gặp phải công tử khuynh thành độc mồm như anh: “Tô Niên Niên, cô là lợn à!!!” Tô Niên Niên: “... Có truyện hot gì thì nói từ từ, đừng có đả kích người khác như thế được không? Dù cho tôi là lợn thì sao hả?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Gặp Gỡ Định Mệnh (1)

Gió thổi nhẹ nhẹ, mây trắng từng cụm, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, thời tiết chưa đến mùa hè cực kỳ dễ chịu.

Tô Niên Niên đứng trong quán cà phê, tò mò quan sát cách bài trí trong quán.

Diện tích quán không to, nhưng sắp xếp gọn gàng sạch sẽ, bên cửa sổ đặt một hàng các cây thực vật nhỏ màu xanh, màu xanh bắt mắt khiến người ta nhìn là thích.

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, nhớ lại lời căn dặn của mẹ trước khi ra khỏi cửa.

“Niên Niên à, con cũng không còn nhỏ nữa, đến lúc tìm người gả rồi, muộn nữa là không gả đi được đâu.” Mẹ Sở Tổ Tâm của Tô Niên Niên lo lắng nhìn con gái của mình.

Bị câu nói không còn nhỏ nữa của mẹ làm cho muốn nôn ra máu, Tô Niên Niên giãy nảy nói: “Mẹ, con muốn ở bên cạnh mẹ thêm nữa, hơn nữa bây giờ nói lấy chồng.....có phải còn quá sớm không?” Không phải Tô Niên Niên sợ kết hôn, mà là năm nay cô mới 17 tuổi! Minh thật sự là con đẻ của mẹ sao?

Sở Tổ cười lên, vỗ bờ vai mảnh mai của cô bé, “Ài ya, quan niệm của mẹ rất thoáng, nếu như con có người con trai nào thích, có thể để mẹ tham khảo cho con cũng được!”

Tô Niên Niên: “.....”

Khi Tô Niên Niên còn nhỏ, bố vì bị tai nạn giao thông mà qua đời, để lại cho hai mẹ con một khoản tiền di sản lớn. Sở Tổ Tâm và bố của Tô Niên Niên tình cảm rất sâu nặng, không chịu nổi cú sốc đó nên đã ngã bệnh, nằm trong viện mất mấy tháng. Chỉ là khi bà ra viện, hạ quyết tâm vì Tô Niên Niên mà kiên cường đối diện cuộc sống. Cho nên bao nhiêu năm nay, bà luôn dùng thái độ cuộc sống lạc quan vui vẻ mà sống cùng con gái.

Nhìn thấy Tô Niên Niên trầm mặc, Sở Tổ Tâm càng vui hơn, trên mặt như nở nụ cười, “Con trai nhà cô Trâu rất được, Niên Niên, cuối tuần này con đi xem mặt nhé?”

“Con không đi!” Tô Niên Niên phản ứng luôn, Sở Tổ Tâm lập tức làm biểu cảm đau khổ, “Niên Niên, con không yêu mẹ nữa.....mẹ chỉ là muốn con sống hạnh phúc vui vẻ thôi.....”

Cảm râm + tỏ vẻ đáng thương là chiêu bài của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên quả nhiên bị mềm lòng, cau mày nói, “Con đi.....con đi còn không được sao.”

“Thế thì con nhớ phải liên lạc với người ta nhé, phải dịu dàng thể hiện con nhà tiểu thư khuê các.....” Những lời đằng sau của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên đã không còn nhớ được nữa, nhưng lúc này cô đang chú ý đến một thiếu niên trong quán cà phê, có cảm giác giật mình vì vẻ đẹp trai.

Quần sooc đơn giản màu trắng, mái tóc đen sạch sẽ, lông mày sắc nét, ngũ quan tuấn tú giống như bức tượng tạc vậy, toàn thân toát ra khí chất lạnh lùng, nhưng lại rất có sức hấp dẫn.

Anh cao to chân dài, ngồi ở đó khiến chiếc bàn và ghế có chút chật hẹp, lúc này đang lật tạp chí trong tay, trên bàn phả ra mùi thơm của tách cà phê.

“Gu tu.....” Tô Niên Niên nuốt nước bọt, hoàn toàn bị chàng soái ca đẹp trai trước mặt làm cho đơ người.

Nhưng Tô Niên Niên phản ứng rất nhanh, chầm chậm đi đến trước mặt anh, dùng khẩu khí dừng dừng mà nói, “Ồ, thì ra là anh à.”

Thực ra cô chưa từng gặp anh ta.

Thiếu niên ngẩng đầu, bình tĩnh liếc nhìn cô, đôi mắt sâu nhưng sáng nhìn thẳng Tô Niên Niên, khiến cô không kim được nuốt nước bọt lần nữa.

“Nghe nói trước đây anh to béo, bây giờ không phải rất gầy sao, lẽ nào có phương thuốc thần kỳ giảm béo nào à?” Tô Niên Niên hoàn toàn quên

khuyến khích dạo dò của Sở Tổ Tâm, nói chuyện rất “thân thiết” với chàng soái ca trước mặt.

“.....” Trầm mặc nghỉ ngơi.

Không để ý cô? Sắc mặt Tô Niên Niên như tối sầm lại.

Cô nâng cốc lên uống mấy ngụm cafe, ánh mắt cô nhìn chàng đẹp trai trước mặt lập tức thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Gặp Gỡ Định Mệnh (2)

Bản thân chẳng qua là tìm một quán cafe thư giãn, không ngờ chẳng hiểu ở đâu chạy đến một nữ sinh, còn làm ra vẻ bộ dạng thân thiết mà nói liên thiên với mình.

Cậu không thể không thừa nhận, nữ sinh trước mắt, có làn da trắng trẻo, ngũ quan sắc nét, đôi mắt trong sáng, chiếc váy màu trắng mặc trên người cô càng thêm khác biệt. Dù cho ánh mắt bối rối của cậu có đến đâu, cũng thừa nhận cô xinh.

Nhưng tại sao cô ấy lại uống cafe của mình.

“Ôi, không phải anh cũng bị mẹ ép đến xem mặt đấy chứ, đúng là một đứa con đáng thương, không sao, quay về bảo với mẹ anh rằng anh không thích tôi là được, nói là trông thân hình tôi xấu, động tác thô kệch, không dịu dàng không quan tâm, càng không phải là tiểu thư khuê các gì.” Tô Niên Niên ra sức tự bôi xấu mình, hy vọng chàng soái ca đối diện có thể nghe lọt tai, như thế đối với cả hai đều tốt.

Cô còn lâu mới muốn lấy chồng sớm như thế.

Nhưng, chàng soái ca trước mặt dường như chẳng để lọt tai cái gì, ánh mắt khó hiểu nhìn tách cafe trong tay cô.

Tô Niên Niên ý thức được ánh mắt của anh ta, chợt bừng tỉnh, “Anh thích capuchino à, tôi hiểu, cafe có thể giảm béo, hay là gọi thêm tách nữa cho anh nhé”

Trước khi đi Sở Tổ Tâm có dặn dò cô, con trai nhà cô Trâu. Uhm. Tên thường gọi là Tiểu Bạng, từ nhỏ đến lớn trông mập mạp, đặc biệt được mọi người yêu thích.

Địa điểm xem mặt hẹn ở quán cafe này, hơn nữa hai bên đều phải mặc quần áo màu trắng.

Tô Niên Niên lại lải nhải một chuỗi dài, thậm chí còn định đứng lên gọi phụ vụ làm cho cậu một tách cafe, thì bị một giọng nói lạnh lùng cắt ngang.

“Không cần.” Cậu khế cau mày, nhìn thần sắc có vẻ không vui.

Tô Niên Niên đang định nói gì, Cố Tử Thần đã gấp cuốn tạp chí lại, chuẩn bị đứng lên rời đi.

Nhân tiện phui phui bụi trên người, đáng vẻ rất chán ghét.

“A này, anh cứ thế mà đi à” Tô Niên Niên vẻ mặt không thể tin được, bước chân Cố Tử Thần không có gì là định dừng lại, không thềm để ý cô chút nào.

Nhưng ngay sau đó, bước chân cậu lập tức dừng lại, hơn nữa góc trán giật giật càng lúc càng mạnh.

“Anh ít nhất cũng phải thanh toán rồi hẵng đi chứ” Tô Niên Niên ngại ngùng nói một câu, cô mặc váy không tiện cầm tiền, khi ra cửa lại quên cầm ví, khiến cho bây giờ rất bị động.

Bị giọng nói thanh ngọt của cô gái này gọi lại, Cố Tử Thần mặt không biểu cảm, quay người đi thanh toán.

Vừa quay đầu, Tô Niên Niên cười cực kỳ sõi lời với cậu.

Vẫn không nói câu gì, Cố Tử Thần bước nhanh ra khỏi quán, lông mày nhíu càng chặt hơn.

Thật là một người con gái kỳ quặc, cướp cafe của cậu không nói, còn bảo cậu thanh toán, đúng là không hiểu nổi.

Cố Tử Thần vừa đi, Tô Niên Niên thở phào một hơi, may quá may quá, đối tượng xem mặt cũng không thích cô, như thế càng dễ nói lại với mẹ.

Thoải mái uống nốt cà phê còn thừa trong tách, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy tâm trạng rất tốt.

“Xin hỏi, là Tô Niên Niên phải không?” Một giọng nói vang lên, Tô Niên Niên cảm thấy mí mắt khẽ nháy, ngẩng mặt lên nhìn.

Trước mắt xuất hiện, là một người con trai nặng ít nhất 90kg, mặc áo phông màu trắng rộng rãi, không giấu đi được cái bụng tròn to, chỉ có ngũ quan còn cân đối.

Anh ta cười với Tô Niên Niên, thớ thịt trên mặt co thành một khối, “Xin chào xin chào, tôi là Chúc Thành, là đến xem mặt với cô.” Trong quán cà phê chỉ có một mình Tô Niên Niên, hơn nữa lại mặc váy màu trắng, điều này khiến Chúc Thành chắc chắn cô chính là người mà mình cần tìm.

Chiếc cốc trong tay Tô Niên Niên rơi trên bàn, khoe miệng nhếch lên, biểu cảm trên mặt khó tả thành lời.

Trời ơi, cho nên vừa nãy chàng soái ca vừa nãy không phải là đối tượng xem mặt của cô, tên béo tròn cồi xay này mới phải.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chuyển Nhà (1)

Như có tiếng kêu gào của đàn quạ đen bay trên đầu, mãi hồi lâu, cô mới miễn cưỡng định thần lại, có chút sức lực mà chào hỏi với Chúc Thành, “Xin chào, tôi là Tô Niên Niên...”

Chúc Thành rất vui vẻ tự giới thiệu mình, cậu lớn hơn Tô Niên Niên hai tuổi, chỉ có điều bị đúp mắt hai năm, bây giờ học cao trung năm thứ hai, giống Tô Niên Niên.

“Mình gọi thêm một miếng bánh kem socola, một miếng tiramisu, Niên Niên, cậu thích ăn gì.” Chúc Thành nhiệt tình hỏi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên vẫn còn đang trong trạng thái đơ đơ, tiện mồm trả lời, “Giống cậu.”

Chúc Thành lập tức hiểu ý, đi đến quầy gọi bánh kem, lập tức, nhân viên phục vụ bùng mồm điểm tâm lên cho hai người.

Nhìn những món điểm tâm đầy trước mắt, Tô Niên Niên như tỉnh giấc mộng, Chúc Thành hào phóng nói: “Niên Niên, ăn nhiều một chút, không đủ lại gọi tiếp.”

Đúng là lắm tiền mà, Tô Niên Niên có cảm giác muốn khóc mà không ra nước mắt, cầm chiếc thìa nhỏ xắt miếng bánh kem.

Ha ha ha, may là không quen biết chàng soái ca đó, nếu không sau này gặp thì thật là ngại.

Chào tạm biệt Chúc Thành, Tô Niên Niên cuối cùng kết thúc lần đầu tiên xem mặt của cuộc đời, mang tâm trạng mệt mỏi lết về nhà. Một nửa là mệt, một nửa là cố trụ vững.

Sở Tổ Tâm đầy kỳ vọng nhìn con gái yêu quý quay về, tiến lại gần hỏi, “Thế nào, tiểu Băng có phải rất đáng yêu không, các con có nói chuyện lý tưởng của đời người không?”

Tô Niên Niên xoa xoa cái bụng tròn của mình, mếu máo nói. “Đáng yêu, thật sự quá đáng yêu.”

Không chỉ đáng yêu, mà còn rất có khả năng ăn, cậu ta đem hết chỗ bánh kem mà cô không ăn hết ngốn cả vào bụng rồi.

Thực ra ở bên cạnh một người béo cũng rất hay, ít nhất có thể làm con bọ tính cách thẳng thắn.

Tô Niên Niên lật người, bí bức không vui nghĩ.

Đôi mắt đẹp của Sở Tổ Tâm xoay tròn, sau đó dường như lấy hết dũng khí, vỗ vỗ lưng Tô Niên Niên.

“Niên Niên à, mẹ có chuyện muốn nói với con.” Bà khẽ gọi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên do ăn quá nhiều, phải lấy hết sức mới lật được người lại, tò mò nhìn Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm đắn đo rồi lại đắn đo, dè dặt nói, “Là thế này.”

Nói khoảng mười phút, Tô Niên Niên cuối cùng hiểu ý của Sở Tổ Tâm rồi.

Bà và một chú nữa quen biết khoảng ba bốn năm nay, tình cảm rất tốt, chú đó đã li hôn một lần, bây giờ nuôi một đứa con trai 18 tuổi. Nói tóm lại, ý của Sở Tổ Tâm muốn nói là, bà muốn lấy chồng, bây giờ muốn hỏi ý kiến của con gái một chút.

Tô Niên Niên trầm mặc một lúc, cười nói: “Mẹ, con ủng hộ mẹ.” Cô hiểu mẹ mình vì cô mà buông bỏ rất nhiều, những năm này không biết bao nhiêu người theo đuổi Sở Tổ Tâm, đều bị bà từ chối, bây giờ cuối cùng gặp được người thích hợp, Tô Niên Niên cũng vui thay bà.

Sở Tổ Tâm vui mừng, ôm chầm lấy Tô Niên Niên, “Niên Niên”

An ủi mẹ xong, Tô Niên Niên lại lăn lên giường của mình, nhìn chiếc bụng trống của mình nhô lên mà có chút lo lắng.

Mẹ sắp lấy chồng là việc tốt, nhưng cô chẳng muốn lấy chồng chút nào, nghĩ đến gã cho Chúc Thành, sau này bụng mình cũng giống của anh ta, cô lại có cảm giác buồn nôn.

Ngày hôm đó, Tô Niên Niên đang ngủ nướng trên giường, Sở Tổ Tâm lật chăn của cô, trên mặt mang theo nụ cười, “Niên Niên, chúng ta chuyển nhà thôi.”

Tô Niên Niên nằm trên giường sững sờ, mới hiểu Tô Niên Niên đang nói gì.

Cô bây giờ đang ở căn nhà mà bố Tô để lại, đã là 17 năm, bây giờ đột nhiên chuyển nhà, trong lòng vẫn có gì đó lưu luyến hụt hẫng.

Nhưng nhìn thấy nụ cười trên mặt mẹ, Tô Niên Niên lại không muốn mẹ thất vọng, bỏ dặt thu dọn đồ đạc của mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chuyển Nhà (2)

Quần áo, giày dép, con lợn tiết kiệm tiền, đủ các loại linh kinh linh tinh, nhưng đều do công ty chuyển nhà mang từng chút một cho lên xe.

Tô Niên Niên ngồi trên xe, ngồi trên ghế phụ là một người đàn ông trung niên, ngũ quan sáng lạn, trong mắt bắt chột ánh lên ánh nhìn sắc sảo, nhìn thấy Sở Tổ Tâm sắc mặt như dịu hơn, quay sang cười nói chào hỏi Tô Niên Niên, “Xin chào, chú là Trần Doãn Hoa, gọi chú là chú Trần được rồi.”

“Cháu chào chú.” Tô Niên Niên gật gù đầu, trong lòng có nhiều thiện cảm hơn với Trần Doãn Hoa.

Trước đây cũng gặp ông ấy mấy lần, chỉ có điều lúc đó ông và Sở Tổ Tâm không qua lại chính thức, biểu hiện quan tâm thân thiện, chưa từng vượt quá khoảng cách. Hơn nữa bây giờ cũng không miễn cưỡng Tô Niên Niên gọi ông ấy là bố, như thế khiến Tô Niên Niên trong lòng thăm thở phào nhẹ nhõm.

Chiếc Audi màu đen lao vút đi, cuối cùng dừng lại trong khu biệt thự của Dự Thành.

Đây là khu biệt thự sang trọng nhất Dự Thành, cạnh núi cạnh sông, phong cảnh hết sức tươi đẹp.

Trần Doãn Hoa dừng xe xong, mở cửa xe, Tô Niên Niên cũng bước xuống theo.

Diện tích biệt thự của nhà họ Trần rất lớn, trong vườn tròn không ít các loại hoa cỏ quý hiếm, xung quanh là hàng rào màu trắng. Biệt thự mang đậm phong cách Châu Âu, vừa lãng mạn lại cổ điển tao nhã.

Tô Niên Niên có chút hồi hộp.

“Đi thôi, Niên Niên.” Trần Doãn Hoa cười với Tô Niên Niên, gỡ bỏ tâm trạng bất an của cô.

Sở Tổ Tâm khoác tay Trần Doãn Hoa đi phía trước, Tô Niên Niên đeo ba lô đi theo sau.

“Uỳnh uỳnh” tiếng đám ở đầu vang lên rất mạnh, dọa Tô Niên Niên giật nảy mình. Cô ngẩng đầu, trên thảm phòng khách có hai người con trai ngồi đó, lúc này đánh điện tử quá hăng say.

“Ồ, Từ Thần cũng ở đây à, Trần Nguyên, Từ Thần, hai con dừng lại chút, bố giới thiệu với hai con.” Trần Doãn Hoa mỉm cười, dường như rất thích cậu con trai tên là “Từ Thần” đó.

Trần Nguyên cái tên này, Tô Niên Niên đã từng nghe, là con trai độc nhất mà người vợ trước của Trần Doãn Hoa để lại, lớn hơn cô một tuổi. còn Từ Thần này, cô tò mò liếc nhìn.

Hai cậu con trai đặt máy trò chơi trong tay xuống, đứng lên. Một cậu con trai mặc áo sơ mi trắng mở lời trước, “ Xin chào, cháu là Trần Nguyên.” Trần Nguyên rất lễ phép cúi đầu chào Sở Tổ Tâm , sau đó quay sang mỉm cười với Tô Niên Niên , đôi lông mi dài cụp xuống, ảm ảm giống như thiên sứ vậy.

Tô Niên Niên vội vàng đáp lại, “ Tô Niên Niên , Niên là Niên trong Niên Niên Nguyệt Nguyệt.”

Sở Tổ Tâm trước đây đã gặp Trần Nguyên , đoán trang tươi cười.

Còn người con trai bên cạnh Trần Nguyên vẫn không nói gì, cho đến khi Trần Nguyên đập đập vào tay cậu ta, cậu mới chầm chậm nói ra mấy chữ. “ Cháu là Cố Từ Thần .” giọng nói này giống như là nghiền răng nghiền lợi mới bật ra được vậy.

Nghe thấy giọng nói dễ nghe này, sắc mặt Tô Niên Niên cứng đờ lại, cho đến khi nhìn rõ khuôn mặt tuấn tú của Cố Từ Thần, mới không kiềm được mà hét lên một tiếng.

Tại sao lại là chàng soái ca lần trước khi đi xem mặt chứ, tại sao anh ta lại xuất hiện ở đây.

“ Sao thế.” Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm nét mặt đầy lo lắng.

Tô Niên Niên ra sức lắc đầu, “ Không có gì ạ, vừa nãy hoa mắt cho rằng nhìn thấy gì đó.”

Nhìn thấy nét mặt trắng bệch của cô, Trần Doãn Hoa cau mày lại, nhìn lại Tô Niên Niên không có chuyện gì, mới đi cùng Sở Tổ Tâm lên lầu thu dọn đồ đạc.

Tô Niên Niên vốn dĩ cũng định đi lên, nhưng bị Sở Tổ Tâm ngăn lại, khẽ dặn dò, “ Niên Niên à, sau này Trần Nguyên là anh trai của con, đương nhiên con phải tốt với anh trai, con ở dưới nói chuyện với anh trai đi.”

“ ..” Tô Niên Niên nhếch nhếch miệng, đành phải ngại ngùng mà đi về phía chỗ Trần Nguyên .

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Áp Sát Vào Tường?

Cố Từ Thần mặt lạnh không nói câu gì, đôi lông mày đen nheo lại, toàn thân toát ra vẻ lạnh lùng khó gần, dường như cả người là cục đá vậy.

Tô Niên Niên căng thẳng nhìn hai người, đôi mắt to tròn sáng lên, chẳng thể ngờ được, lại gặp Cố Từ Thần ở đây.

Bầu không khí của phong khách có chút ngại ngùng.

Trần Nguyên nheo mày, liếc mắt nhìn hai người căng thẳng, khoe miệng nở ra nụ cười, dịu dàng nói với Tô Niên Niên : “ Cậu ấy là Cố Từ Thần, là hàng xóm bên cạnh nhà chúng ta, không phải cậu ấy lạnh lùng đâu, thực ra cậu ấy là hotboy, các em gái trường chúng ta rất thích.”

Tô Niên Niên cười ngượng ngập, ánh mắt nhìn Trần Nguyên vẻ cảm kích.

“ Ngồi đi, hai bọn mình còn chưa chơi xong, này, sao không nói gì.” Trần Nguyên cười nhìn Cố Từ Thần , cậu ta hừm lên một tiếng, chẳng nói câu gì, khoanh chân ngồi xuống đất, tiếp tục chơi điện tử với Trần Nguyên .

Tô Niên Niên liếc nhìn trộm Trần Nguyên, anh trai này của mình hình như rất thân thiện, nhưng ánh mắt vẫn liếc sang phía Cố Từ Thần .

Dáng vẻ chơi điện tử của cậu rất chuyên tâm, ánh mắt chăm chú nhìn màn hình, ngón tay ấn liên tục vào phím máy chơi điện tử cầm tay, thần thái tự nhiên, giống như trong lòng đã có dự tính vậy.

Càng nhìn càng thấy đẹp trai, hình như lông mi còn dài hơn cả cô.

Tô Niên Niên liếc nhìn một lát, ý thức có ánh mắt lạnh lùng không biết từ bao giờ, đôi mắt đen đó của Cố Từ Thần đã liếc nhìn trên người cô.

Bị ánh mắt sâu xa đó nhìn, cơ thể Tô Niên Niên như cứng lại, hoàn toàn không biết nên phản ứng thế nào.

“ Niên Niên, giúp anh lấy một miếng dưa hấu.” Trần Nguyên dường như thấy có gì đó khác lạ, nói một câu, Tô Niên Niên lập tức đứng lên, “ Vâng”

Cô đi về phía nhà bếp, Trần Nguyên cười, nhìn sang Cố Từ Thần, “Sao thế, thích em gái mình à.”

“Thật nhìn không ra tấm lòng cậu thật rộng rãi, mẹ kế dẫn theo con gái đến đây, nhanh như thế đã coi như là em gái mình rồi, chú Trần giáo dục thật là tốt.” Cố Từ Thần bật ra một câu, biểu hiện rất không vui.

Trần Nguyên vuốt vuốt mũi, tại sao cậu lại cảm thấy, Cố Từ Thần còn giống con trai của Trần Doãn Hoa hơn cậu chứ?

Đang còn sững người, Cố Từ Thần đã đứng dậy, phui phui bụi trên quần, đi về phía nhà bếp.

Trần Nguyên cười đau khổ, thằng cha này sạch sẽ quá đáng, rõ ràng nhân viên dọn theo giờ đã quét dọn tận ba lần rồi.

Tô Niên Niên ở trong bếp mở tủ lạnh xa hoa nhà họ Trần ra, kiễng lên để lấy nửa quả dưa hấu trên ngăn tủ mát.

Đứng kiễng chân hồi lâu, đến ngón tay cũng đau bị lạnh cứng.

Tô Niên Niên nhìn ngón tay của mình mà thở dài, mặt mày méo xệu nhìn miếng dưa hấu ở trên cao.

Có tiếng bước chân khẽ chuyển đến, cô ngoảnh đầu lại, là Cố Từ Thần đang đi về phía mình.

Sắc mặt Tô Niên Niên mừng vui, “Anh có thể lấy dưa hấu giúp tôi được không?”

Tiếng bước chân vẫn đang tiếp tục, Cố Từ Thần mặt không biểu cảm, tiếp tục đi về phía trước.

Như không nhìn thấy cô, trái tim Tô Niên Niên gần như sụp đổ, “Này, tôi đang nói với anh đấy.”

Mắt Cố Từ Thần liếc xuống, “Ồ” lên một tiếng, vòng qua Tô Niên Niên, ngón tay với lên tủ lạnh phía trên.

Mặt Tô Niên Niên đỏ bừng, lúc này cô đang dựa người vào tủ lạnh, động tác này của Cố Từ Thần giống như vòng qua ôm cô vào lòng vậy.

Nhớ lại cảnh tượng áp sát vào tường giống trên tivi khiến người ta phải tim đập chân run, cộng với khuôn mặt của Cố Từ Thần 360 độ không một góc chết, Tô Niên Niên cảm thấy tim mình đập càng lúc càng nhanh.

“Cô cho rằng, tôi sẽ làm gì cô”, giọng nói như băng bay vào đập đến bên tai, trong khoảnh khắc phá vỡ mọi ảo tưởng của Tô Niên Niên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Sao Tôi Lại Bắt Nạt Một Con Lợn Chứ

Bốn mắt nhìn nhau, gần đến nỗi Tô Niên Niên cảm thấy hơi thở ở mũi của anh phải lên má mình.

Lại lần nước nuốt nước bọt vì háo sắc, Tô Niên Niên ngẩng mặt, lặp lại nói: “Dưa hấu.”

Cô nghĩ thế nào Cố Từ Thần cũng giúp mình một lần, không ngờ thằng cha này mặt dày đến cực điểm.

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn miếng dưa hấu, nhân tiện so sánh chiều cao mình hơn Tô Niên Niên ít nhất một cái đầu, cười rất tươi, nhìn Tô Niên Niên tim đang đập nhanh.

“Tô Niên Niên phải không, cô biết không, khi lợn không ăn được đồ, cũng sẽ như thế này.” Nói xong, Cố Từ Thần làm tư thế đưa hai ngón tay cọ xát vào nhau tạo ra tiếng kêu, còn nói, “Hiểu chưa?”

Tô Niên Niên đứng ở đó, tâm trạng như xáo trộn.

Làm cái gì thế, Tô Niên Niên bị so với lợn khiến cô không phục, muốn giải thích mấy câu với anh, Cố Từ Thần đã cầm chai nước, mặt lạnh đi ra ngoài.

Dù cho không ngoảnh đầu lại, Cố Từ Thần cũng có thể cảm nhận được biểu cảm sắp nôn ra máu của người con gái đằng sau, khóe môi nhếch lên hừ một tiếng, hài lòng rồi đi.

Lại đánh điện từ một lúc nữa, Tô Niên Niên mới bùng đĩa dưa hấu lên, đặt lên bàn.

“Vậy em lên nhà trước đây.” Cô nói với Trần Nguyên, gùm gùm lườm Cố Từ Thần một cái.

“Nó làm sao thế, không phải cậu bắt nạt Niên Niên đấy chứ?” Trần Nguyên cau mày, Cố Từ Thần lấy một miếng dưa hấu cắn hai miếng, có lý chẳng sợ nói, “Ai mà biết được, sao mình lại đi bắt nạt một con lợn vừa thấp vừa béo chân lại ngắn.” Anh liếc nhìn vào trong bếp, nha đầu đó có lẽ là dẫm lên ghế mới lấy được dưa hấu xuống.

Biểu cảm của Trần Nguyên như nhìn thấy ma. “Cậu ghét em gái mình như thế, thế mà còn ăn dưa hấu nó lấy.”

Cố Từ Thần: “.....”

Mở cửa phòng, đập vào mắt là trong phòng được trang trí đậm chất con gái, rèm cửa hình hoa, nền nhà lát gỗ, trên tường được sơn màu xanh.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy cơ thể mệt mỏi, nằm bò nhoài lên chiếc giường công chúa.

Cái người tên là Cố Từ Thần đó thật phiền quá đi.

Sở Tổ Tâm đi vào nói chuyện với con gái mấy câu, nhìn thấy cô không hào hứng mới hậm hực xua tay, trước khi đi còn dặn, “Ngày mai là ngày nhập học, nhớ dậy sớm nhé.”

Tô Niên Niên uể oải trả lời một câu, sau khi tắm rửa xong, nằm trên giường mơ mơ hồ hồ ngủ.

Sáng sớm, ánh sáng xuyên qua cửa sổ hắt vào trong phòng. Ngoài cửa chuyển đến tiếng chim kêu, lịch cha lịch chích vui ca.

Chiếc đồng hồ báo thức hình con mèo réo hết lần này đến lần khác, trong chăn mới thò ra bàn tay nhỏ nhắn trắng trẻo, ấn dừng báo thức.

Tô Niên Niên thất thểu từ trên giường bò dậy, thay một chiếc áo cộc tay màu đen và quần bò rồi mới xuống lầu.

Trong phòng khách không có ai, một mình cô giống như bóng ma vật vờ lướt đến trước bàn ăn bắt đầu uống sữa. Qua một lúc, trên cầu thang chuyển đến tiếng bước chân, sau đó, có tiếng hét lên của Sở Tổ Tâm, “Niên Niên, con không ngồi xe chú Trần đi học à?”

“Cái gì?” Tô Niên Niên ngáp một cái, Sở Tổ Tâm hoa chân múa tay nói. “Mẹ không phải bảo con dậy sớm chút đi học cùng anh trai, bây giờ mấy giờ rồi con mới dậy.”

“Mẹ không phải cũng vừa dậy sao?”

Hai mẹ con mắt lớn mắt bé nhìn nhau một lúc, Sở Tổ Tâm vuốt vuốt mũi, “Vậy thì mẹ lái xe đưa con đi.”

Oh no, kỹ thuật lái xe của Sở Tổ Tâm thảm hại có tiếng, gặp phải nguy hiểm không phải phanh xe mà là bịt hai mắt lại, Tô Niên Niên bật dậy từ trên ghế. “Đề con tự đi.”

Đánh chết cô cũng không muốn ngồi xe mẹ lái.

Liếc nhìn thời gian, 9 h kém 10, còn cách thời gian vào lớp chưa đến 15', làm thế nào đây.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cuối Cùng Người Ta Đợi Được Anh Rồi

Tô Niên Niên quẹt qua mép, cầm cặp sách chạy ra ngoài, vẻ mặt lo lắng nhìn xung quanh, nghĩ xem có thể bắt xe đến trường được không.

Trả lời cô, chỉ có mấy tiếng chim kêu lịch chích.

Tô Niên Niên mặt đầy thất vọng, nhăn trán lại, tối qua Trần Doãn Hoa lái xe đến, cô nhớ ra khỏi khu biệt thự có bến xe bus. Dù sao cũng đã muộn rồi, ngồi xe bus vẫn còn hơn ngồi xe mẹ.

Nghĩ như thế, Tô Niên Niên đeo balo chạy ra ngoài. Gặp phải mấy con chim non đang dừng bên đường, đột nhiên tung cánh bay lên, một chiếc Porsche màu đen từ trong hầm gửi xe bên cạnh lao ra, Tô Niên Niên giống như nhìn thấy cứu tinh vậy, hốt hải chạy lên trên.

“Cốc cốc” Tô Niên Niên gõ gõ vào cửa sổ xe, mãi một lúc sau, cửa sổ xe mới chậm chậm trôi xuống, lộ ra khuôn mặt sắc lạnh như tạc tượng của thiếu niên bên trong.

Đó là chàng soái ca bên cạnh, Cố Từ Thần .

Tô Niên Niên nhìn anh cười hi hi. “ Anh cũng đi đến trường phải không, Cố, bạn học Cố.” Trí nhớ cô không tốt, khoảnh khắc đó nhất thời không nhớ ra tên của cậu .

Cố Từ Thần lạnh lùng trừng mắt nhìn cô hai giây, dường như muốn tìm gì trong nụ cười đó, nhưng bị nụ cười ngọt ngào của Tô Niên Niên khiến cô đau mắt, cộng thêm đôi mắt trong veo đó của cô, Cố Từ Thần hừ nhẹ một tiếng, không nói câu gì nhìn thẳng phía trước.

Anh chẳng nói câu gì, nhưng Tô Niên Niên biết anh đồng ý rồi. Cô lập tức kéo cửa xe, ngồi vào trong.

Cố Từ Thần khởi động xe, lao đi với vận tốc rất nhanh.

Tô Niên Niên vuốt vuốt ngực, nhìn tình hình có lẽ là kịp, vui vẻ âm ừ ngân nga bài hát.

Hát thôi còn chưa đủ, cô thuận tay ấn nút âm nhạc trên xe, lập tức trong xe vang lên âm nhạc vui vẻ, náo nhiệt như cái chợ vỡ.

Trước mặt Cố Từ Thần như tối sầm lại, anh biết không nên để nha đầu này lên xe của anh, cảm thấy Tô Niên Niên âm ỉ khiến anh phát nhức đầu.

“ Tắt đi” Âm thanh nghiêng chặt bật ra từ hàm răng của Cố Từ Thần , Tô Niên Niên nhếch nhếch môi, nhìn anh là biết nếu không tắt đi có lẽ mình sẽ phải xuống xe, về không cam chịu tắt nhạc đi.

Chẳng vui chút nào, giống như một ông già vậy, đây là lời bình luận trong lòng Tô Niên Niên đối với Cố Từ Thần .

Có điều thần kinh cô cũng quen rồi, kéo cửa sổ xe một mình chán nản ngắm nhìn phong cảnh.

“ Đóng lại”, Cố Từ Thần cau mày, Tô Niên Niên tròn mắt nhìn anh, “ Tôi hóng gió thì sao chứ, cái người này. A này.”

Lời còn chưa dứt, Cố Từ Thần đã ấn nút, cửa sổ xe từ từ đóng lại.

Tô Niên Niên lườm một cái, hừm, cô vẫn nên ngồi yên đi.

Còn Cố Từ Thần chán ghét Tô Niên Niên thêm một tầng sâu nữa, vừa nãy bên ngoài, trên con đường đó toàn là hoa dành dành, anh bị bệnh dị ứng phấn hoa, ngửi thấy mùi thơm đó là cả người đã khác lạ rồi.

Anh chắc chắn không hợp nổi với Tô Niên Niên.

Kỹ thuật lái xe của Cố Từ Thần rất tốt, cộng thêm cách trường cao trung Thánh Âm không xa, chưa đến 10’, chiếc xe của anh đã dừng lại, Tô Niên Niên bước xuống xe, quan sát ngôi trường mới này.

Trường cao trung Thánh Âm là trường cao trung tư lập lớn nhất Dự Thành, môi trường đẹp đẽ, hiệu suất lên lớp cao, tương đương học phí cũng cao. Có thể đến trường này học đều là con nhà giàu có, nếu không thi thành tích cũng phải cực kỳ tốt từ hồi trung học.

Tô Niên Niên chuyển nhà, quá xa so với trường cũ, hơn nữa Trần Nguyên cũng học ở trường này, đương nhiên Sở Tổ Tâm cũng chuyển trường cho cô.

Đối với ngôi trường mới này, Tô Niên Niên rất hài lòng, đang chuẩn bị chào hỏi Cố Từ Thần , thì nghe thấy một giọng nữ sinh lãnh lết chuyển đến. ‘ Anh Từ Thần, người ta cuối cùng đợi được anh rồi.’

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Lễ Nhập Học (1)

Anh Từ Thành là cái quái quỷ gì thế

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, nhìn thấy ba nữ sinh đang đi về phía cô; Trên người đều mặc bộ váy màu hồng, đầu tóc chải chuốt mượt mà, cầm nhon chữ V, nhìn vừa thanh tú lại xinh đẹp.

Cố Từ Thần mặt không biểu cảm, nữ sinh đó vẫn ngọt ngào gọi. “ Anh Từ Thần, chúng ta đã hai tháng không gặp nhau rồi, anh cũng đến tham gia lễ nhập học phải không?”

Ọe.

Tô Niên Niên nhất thời không nhận được, ọe khan một tiếng, suýt nữa nôn chớ sữa hồi sáng uống ra.

Nữ sinh đó trợn mắt liếc nhìn Tô Niên Niên, lại nhìn Tô Niên Niên đứng bên cạnh xe của Cố Từ Thần, neho mày nói: “Cậu ý gì thế, còn nữa, tại sao cậu lại đứng cùng anh Từ Thần?”

Câu hỏi chất vấn đó dường như cô đi cướp bạn trai của cô ta vậy, đằng sau có một nữ sinh tóc ngắn kéo váy của nữ sinh phía trước, “Sơ Hạ à, lẽ nào cậu ta ngồi xe của nam thần Cố đến sao?”

Doãn Sơ Hạ nghiêng rặng, dậm dậm chân, âm ức nhìn Cố Từ Thần, “Anh Từ Thần, tại sao anh có thể đi cùng người con gái khác chứ? “Ngừ khí đó giống như nững nịu với tình nhân vậy.

Tô Niên Niên lại ọe khan một tiếng, ý thức ánh mắt khác thường ở xung quanh, cô gờ hai tay lên. “A tôi ăn quá no, tôi không kiềm chế được, để tôi đi góc yên tĩnh nôn một lát.”

Cô cầm balo chạy như bay đi, Cố Từ Thần đằng sau cau mày lại, còn khoe miệng Tô Niên Niên nhếch lên nụ cười gian xảo.

Xem ra hôm qua Trần Nguyên nói không sai, Cố Từ Thần đúng là rất được chào đón.

“Anh Từ Thần, chúng ta cùng đi nhé.” Doãn Sơ Hạ vẫn nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần để ngoài tay, nhét tay túi quần đi vào lễ đường.

Cho đến khi Doãn Sơ Hạ tiến sát vào mình, anh mới cụp mắt liếc nhìn cô ta, nhếch nhếch lông mày. “Cô là à?”

Nụ cười trên môi Doãn Sơ Hạ đột nhiên tắt ngấm, hai nữ sinh lớp dưới cũng bị dọa cho giật nảy người, không dám ho he gì.

“Chị Sơ Hạ, nam thần Cố không phải có bạn gái rồi chứ?” Trương Hiểu Tiệp dè dặt hỏi một câu, trên khuôn mặt xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ lộ ra vẻ đắc ý nói. “Sao thế được chứ, anh Từ Thành sao có thể chơi cùng loại con gái đó chứ.”

Cô ta giận dữ bỏ đi, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi nhìn nhau, vội vàng đi theo sau cô ta.

Đi một vòng trong trường, Tô Niên Niên mới phát hiện lo lắng của mình hoàn toàn là thừa, hôm nay ngày đầu tiên nhập học, 9h tổ chức lễ nhập học, không cần lo bị muộn.

Đi một vòng, khi Tô Niên Niên đến chỗ rẽ, không cẩn thận va phải một người.

“Xin lỗi, cậu không sau chứ.” Cô dịu nữ sinh yếu đuối đó.

“Ồ, không sao.” Nữ sinh đó mỉm cười dịu dàng với cô, mái tóc ngắn ngang vai.

Nhìn Tô Niên Niên đang nhìn đông ngó tây, cô ấy hỏi, “Cậu là học sinh của lớp nào, không đi tham gia lễ nhập học à?”

Tô Niên Niên ngại ngùng vuốt vuốt đầu, “Mình là học sinh chuyển trường, không biết nên đi đâu.”

“Thế à, thế mình sẽ dẫn cậu đi, mình tên là Tống Dư Hi, chào cậu.” Nụ cười Tống Dư Hi sáng lạn tươi tắn, đưa tay chào Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cũng bắt tay cô ấy, cùng Tống Dư Hi đi vào lễ đường.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Lễ Nhập Học (2)

Sơ Tổ Tâm đã dặn mình, lớp chuyển đến là lớp f cao trung năm hai, nói chuyện mấy câu với Tống Dư Hi mới phát hiện cậu ấy cũng học lớp f, hai người ngồi ở vị trí lớp của mình.

Lễ nhập học luôn là lãnh đạo phát biểu, chủ nhiệm đọc diễn văn, học sinh ưu tú phát biểu, nghe đến nỗi mà Tô Niên Niên như muốn sụp mí, ngáp liên tục.

Vị trí của lớp f hơi sát phía sau, nhưng có thể nhìn thấy tình hình trước mặt của tất cả các lớp, một bóng dáng cao to đẹp trai đi đến bị trí lớp a, mọi người xôn xao như náo loạn.

“Woa, Cố nam thần đến họp kia, hạnh phúc quá, vừa nãy cậu có chụp được không?”

“Trời ơi, có phải mình đang gặp ảo giác không?”

“oa oa, Nam thần nam thần em yêu anh.”

“....”

Tiếng bàn luận của nữ sinh và tiếng la hét reo lên, phần lớn nam sinh đều nhếch nhếch miệng về không vui, ồn đến nỗi mà chủ nhiệm phải nói vào loa máy câu “yên lặng yên lặng”

Tô Niên Niên tò mò hỏi: “bọn họ làm sao thế?”

Tổng Dư Hi liếc nhìn phía trước, toại nguyện nhìn thấy sau lưng Cố Từ Thần , trong lòng mãn nguyện nói, “ Tại vì Cố nam thần đến tham gia lễ nhập học, quả thật nghìn năm khó gặp.”

“ Cố nam thần là hotboy của trường chúng ta sao?”

Nghĩ đến Tô Niên Niên là học sinh mới chuyển trường đến nên không hiểu tình hình, Tổng Dư Hi vẫn là một nữ sinh tương đối nhiều chuyện, giải thích cặn kẽ, “ Đúng thế, cao trung Thánh Âm có ba hotboy, dễ thương đáng yêu là Diệp Tinh Vũ, học ở lớp a năm thứ hai; Trần Nguyên dịu dàng âm áp, lớp a năm thứ ba, còn hotboy lạnh lùng nhất, Cố Từ Thần anh ấy trước nay chưa bao giờ cười với ai, nhưng đẹp trai 360 độ không có góc chết, hơn nữa thành tích học tập cực kỳ tốt, quả thật là nam thần hoàn mỹ.”

Tô Niên Niên bĩu môi, nhìn khuôn mặt đỏ ửng vì hưng phấn kích động của Tổng Dư Hi , quả thật nghĩ không thông tại sao thằng cha lạnh lùng xấu xa đó lại được mọi người chào đón như thế.

“Thì ra như thế, đẹp trai quá.” Tô Niên Niên nói qua loa hai câu, dựa vào ghế nhắm mắt lại. “Mình buồn ngủ quá, ngủ một lát, họp xong phiên cậu gọi mình nhé.”

Tổng Dư Hi ngoan ngoãn gật đầu, ánh mắt không không chế nổi nhìn về phía Cố Từ Thần .

Cứ nghĩ đến khuôn mặt khôi ngô tuấn tú đó, Tổng Dư Hi cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, mang trái tim ngọt ngào của thiếu nữ yêu thầm.

Cố Từ Thần cũng không biết hôm nay mình làm sao, Tô Niên Niên đi đâu mất khiến hắn thay cô lo lắng mất 2s, có điều rất nhanh anh tự an ủi mình, anh là thay Trần Nguyên lo lắng.

Anh còn lâu mới lo lắng cho một con lợn.

Trong tay Trần Nguyên cầm một cuốn sách lật đi lật lại, nhìn thấy bộ dạng sốt ruột của Cố Từ Thần , khóe miệng nhếch lên mỉm cười, “ Nghe nói cậu đưa em gái mình đến, cảm ơn.”

Cố Từ Thần kiêu ngạo ngoảnh đầu: “ Cậu đương nhiên phải cảm ơn mình, cô ta béo như thế, tốn bao nhiêu dầu.”

Trần Nguyên “ồ” lên một tiếng kéo dài, Cố Từ Thần bình tĩnh lạnh lùng không dính bụi của nhân gian đó, bây giờ lại sống những ngày thế này, đến tổn hao lượng dầu cũng tính toán rõ ràng như thế.

Khóe miệng anh nở nụ cười tươi, khiến mấy nữ sinh bên cạnh hoa mắt nhìn.

Sau khi kết thúc lễ nhập học tẻ nhạt, Tô Niên Niên uể oải cùng Tổng Dư Hi quay về lớp học.

Bọn họ quay về muộn, trong lớp gần như đã ngồi kín rồi, đối với Tô Niên Niên mà nói, đều là những khuôn mặt lạ lẫm.

Trong phòng khoảng 10 nữ sinh đang tụm thành một nhóm, đang tức giận bình luận gì đó, nhìn thấy Tô Niên Niên bước vào, một nữ sinh tóc ngắn chỉ tay vào Tô Niên Niên , ngạc nhiên nói. “ Chính là cậu ta ngồi xe của Cố nam thần đi học.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Dồn Ép (1)

“Tổng Dư Hi, cậu có quan hệ gì với cậu ta?” “Này, cậu ta cũng học ở lớp f sao?”

“Hừ, cảm ơn Cố nam thần nhà tôi, thật đáng ghét.”

“Tổng Dư Hi. Cậu có quan hệ gì với cậu ta thế?”

Tiếng bàn luận hỗn tạp vang lên, Tổng Dư Hi đối diện với những câu hỏi chất vấn đó, bị dọa cho không dám nói gì, Tô Niên Niên bên cạnh biểu hiện rất điềm tĩnh, nhìn Doãn Sơ Hạ hỏi, “thế cậu cảm thấy, chúng tôi là quan hệ gì?”

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ lướt qua vẻ khinh ghét, nắm chặt lòng bàn tay lại.

“Hừ, học sinh mới bây giờ lại hông hách thế à?”

“Tổng Dư Hi, đừng có làm bạn với loại người này.”

Mấy nữ sinh thi nhau nói lời xấu xa, trong lòng Tô Niên Niên biết rõ, chẳng qua là đồ kị mà thôi.

Thật là phiền phức, biến sớm đã chẳng ngồi xe của thằng cha đó nữa.

Trong lòng nhả ra mấy câu mắng nhiếc Cố Từ Thần, Tô Niên Niên đối diện với mấy nữ sinh chua ngoa này, cũng chẳng có gì sợ hãi.

Đùa chứ, cô ở trường cũ với biệt danh phù thủy nổi loạn, tại sao phải sợ mấy nữ sinh đầu to mà không có não chứ, à không, còn cả mấy người nào phẳng nữa, xem ra não chưa hoàn thiện hết.

“Chắc chắn là cậu dụ dỗ Cố nam thần, nếu không anh ấy sao có thể để cậu lên xe của anh ấy chứ.” Trương Hiểu Tiệp nói một câu, lập tức được sự ủng hộ của nữ sinh xung quanh.

“Đúng thế”

“Hừm, chắc chắn là như thế.”

Tô Niên Niên cau mày, liếc nhìn Trương Hiểu Tiệp, hỏi ngược lại : “Cậu có chứng cứ gì sao, ngậm máu phun người cũng phải có kỹ thuật có biết không, còn nữa, dù cho tôi thật sự có ở bên cạnh Cố Cố cái gì Thần đó, thì có liên quan gì đến cậu.”

Trương Hiểu Tiệp đang định cãi lại, thì gặp phải ánh mắt Tô Niên Niên sắc lạnh của Tô Niên Niên, ý thức được lùi về sau một bước.

Doãn Sơ Hạ trầm chửi một tiếng trong lòng, thật là đồ nhát gan.

“Cố nam thần là của chúng tôi, cậu có tư cách gì mà đòi hy vọng có được chứ?” một câu nói của Doãn Sơ Hạ, lại kích bác tâm trạng đang cao trào của mấy nữ sinh ở đó.

Mấy cô nữ sinh này đúng là bệnh không nhẹ, cứ mở miệng ra là nhắc đến Cố nam thần, thật tự khiến não mình thành khiếm khuyết mà, Tô Niên Niên lắc lắc đầu, “Tôi còn chưa nói gì ấy, nói đi nói lại, à, lẽ nào cậu dám nói cậu không có chút ảo tưởng nào với Cố nam thần, nghĩ gì còn chưa rõ còn ở đây mà hông hách, cậu không phải đang có tật giật mình đấy chứ, cậu nhìn thấy cái gì thì chính là thế đấy, nói tôi có ý đồ, tại sao tôi cảm thấy người có ý đồ gì với Cố nam thần lại chính là cậu chứ?”

Tô Niên Niên bình thường cũng hay nói năng qua loa, nhưng khi bị dồn ép cãi nhau, tuyệt đối miệng lưỡi không phải dạng vừa đâu. Lúc này hai lời ba câu đã khiến Doãn Sơ Hạ cứng họng, hơn nữa còn thành công xoay chuyển sự tập trung của tất cả mọi người.

Mấy nữ sinh liếc nhìn Doãn Sơ Hạ, bọn họ đều là bạn học hai năm với nhau, ai cũng biết nữ sinh của lớp, chính là Doãn Sơ Hạ thích nhất Cố Từ Thần rồi.

Hợp xong là cậu ta gọi mọi người tập trung lại, nói cái gì mà hồ li cảm ơn Cố Từ Thần, bảo mọi người ở trường tẩy chay cô, không ngờ bọn họ và Tô Niên Niên lại học cùng một lớp.

Ánh mắt mọi người nhìn Doãn Sơ Hạ lập tức trở nên tế nhị hơn.

Bọn họ là thích Cố Từ Thần, không sai, nhưng cũng không ngốc đến nỗi phải phục tùng người khác.

“uhm, Tiểu Mỹ, hai chúng ta ngồi cùng bàn nhé.”

“Được được, đúng rồi, hôm nay mình còn nhìn thấy Diệp Tinh Vũ của lớp a, thật là đẹp trai quá đi, hức hức.”

Nữ sinh tập trung thành một nhóm giờ lần lượt tản ra, Doãn Sơ Hạ dường như không dám tin, tại sao rõ ràng là sai của Tô Niên Niên, mình không chỉ bị nói cho một trận, mọi người còn với biểu cảm cười trên nỗi đau của người khác.

Doãn Sơ Hạ đang muốn phát cáu, thì bị một giọng nói ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Dồn Ép (2)

“Àiya, con gái các cậu thật là, vì một người con trai mà ghen tức có đáng gì chứ, hay là tranh mình đây này, mình cũng rất đẹp trai.” Giọng nói đó ba lẳng nhăng, còn cười hi hi hai tiếng, giải thoát kịp thời cuộc tranh luận của hai người Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ khịt mũi hừ một tiếng, “Chúc Thành, ai mà thích một tên béo như cậu chứ.”

Tô Niên Niên cũng liếc nhìn anh ta, khóe miệng không nén được giật giật.

Đây không phải đối tượng mình xem mặt sao, tên béo nặng 90kg Chúc Thành.

Chúc Thành nhận ra Tô Niên Niên, vẫy tay với cô, Tô Niên Niên nhìn về phía cậu ta, đi đến ngồi xuống bên cạnh anh ta, Tống Dư Hi cúi đầu, chuyển sang bên khác ngồi.

“Trùng hợp thế, cậu cũng ở Thánh Âm.” Tô Niên Niên cười với Chúc Thành, đưa tay ra bắt, “Xin chào, Tô Niên Niên.”

Chúc Thành cười cười, “Chúc Thành, mọi người đều gọi mình là lợn ca.”

Phụt.

Tô Niên Niên không nhịn được cười phì ra, trêu đùa, “Đúng là chuẩn xác mà.”

Chúc Thành cũng không để bụng cô, nói chuyện vài câu, cửa lớp bước vào một người phụ nữ đeo kính, khoảng trên dưới 30 tuổi, gọng kính màu đen, trong mắt ánh lên vẻ ghê gớm, nhìn hết sức nghiêm khắc.

“Chào các em, tôi là giáo viên tiếng anh Kim Vân của các em, chào mừng các em đến đại gia đình lớp f cao trung năm hai.” Cô khách sáo nói mấy câu, nhìn lướt một lượt học sinh trong lớp, “Hôm nay ngày đầu tiên đi học, nhận sách trước, sau đó quét dọn vệ sinh phòng học một chút là có thể về nhà rồi.”

Trong đám đông lập tức phát ra tiếng reo hò, bị Kim Vân trừng mắt, lập tức ngồi im không dám ho he gì.

Kim Vân bảo mấy nam sinh đi đến phòng giáo vụ nhận sách, sau khi mỗi người nhận một quyển sách xong, lại phân nhóm cho cả lớp quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên và Trương Hiểu Tiệp được phân nhóm lau bàn, được coi là công việc nhẹ nhàng.

“Đi thôi, chúng ta đi lấy công cụ lau dọn.” Tô Niên Niên nói với Tống Dư Hi một câu, ngón tay Tống Dư Hi liên tục vuốt quyển sách, nét mặt lúng túng, mãi hồi lâu mới định thần lại, “Ờ được, mình dẫn cậu đi.”

Hai người đi hứng nước, cầm giẻ lau bắt đầu lau.

Trong hành lang đột nhiên chuyển đến một tiếng hét chói tai, sau đó là một nữ sinh thấp bé Lí Ân Mỹ chạy vào nói, “Này, Cố nam thần, Diệp Tinh Vũ còn cả Trần Nguyên, lớp chúng ta lại đây, a a a, xúc động quá.”

Giọng nói của Lí Ân Mỹ điển hình cao to thất thanh, ồn đến nỗi toàn bộ nữ sinh trong lớp giật bắt, chuẩn bị phong thái đón tiếp các hotboy.

Doãn Sơ Hạ đứng đó chỉnh lại chiếc váy của mình, hít một hơi thật sâu rồi đi ra khỏi lớp, Cố Từ Thần ba người quả nhiên đang ở hành lang, cậu ta ý thức nắm chặt lấy hộp quà màu hồng trong tay.

Bên trong là món quà và thư tình cậu ta chuẩn bị cho Cố Từ Thần, cậu ta muốn nói rõ với nam thần mà cậu ta thích hai năm.

“Anh Từ Thần, em có lời muốn nói với anh.” Giọng nói Doãn Sơ Hạ không to, nhưng đủ thu hút sự chú ý của tất cả mọi người xung quanh.

“Hừ, Doãn Sơ Hạ muốn làm gì thế?”

“Lẽ nào là muốn tỏ tình, có trò hay xem rồi.”

Giọng nói bàn luận của mọi người bay vào lớp, Tô Niên Niên nhìn qua tấm kính thủy tinh, cũng nhìn thấy được tình hình bên ngoài.

Cố Tử Thần dừng bước chân lại, lông mi dài đẹp ngược xuống, giọng nói lạnh lùng, “Việc gì.”

“Cái này, cái này là cho anh.” Doãn Sơ Hạ hồi hộp đưa chiếc hộp, không nói gì thêm, nhưng hàm ý đã gửi gắm trong đó cả rồi.

“Woa, đúng là tỏ tình, Cố nam thần sẽ đồng ý chứ?”

“Hừ, nói cái gì mà Cố nam thần là của mọi người, rõ ràng người tỏ tình là cậu ta.”

“Doãn Sơ Hạ thật biết giả tạo.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Dồn Ép (3)

Trong tiếng bàn luận mỗi người một câu, Cố Tử Thần bình thản nói, “cảm ơn” Dừng lại một lát, “Nhưng, không cần.”

Trên khuôn mặt khôi ngô tuấn tú của anh không chút biểu cảm, thậm chí đến lông mày còn chẳng buồn ngược xuống, toàn thân toát ra khí chất lạnh lùng, hiện rõ từ chối Doãn Sơ Hạ.

Lúc này mấy lớp gần đó, không ít học sinh kéo đến xem náo nhiệt, một nam sinh huyết sáo lên, cả hội lập tức thi nhau cười.

Khóe mắt Doãn Sơ Hạ cũng dần dần đỏ lên, chiếc hộp cầm trên tay không ngừng run rẩy.

Cậu ta khó khăn quay người, lòng tự trọng khiến cậu ta không có cách nào đối diện với Cố Tử Thần, gần như chạy như bay vào lớp.

Trương Hiểu Tiếp và Lưu Doãn Nhi khẽ an ủi cậu ta, còn những người trong lớp vẫn biểu cảm dừng đọng, cười trên nỗi đau người khác.

Tính cách Doãn Sơ Hạ không tốt, bình thường đều với tác phong hống hách hạnh học người khác, cậu mình là thiên kim của công ty giải trí Doãn Thị, trong trường chuyên đi bắt nạt người khác, lần này nhìn thấy cậu ta bị Cố nam thần từ chối, trong lòng không ít người thầm vui sướng.

“Sao thế” Tô Niên Niên còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, Tống Dư Hi nhỏ giọng nói, “Cố nam thần từ chối lời tỏ tình của Doãn Sơ Hạ rồi, ối.”

Thật là ấu trĩ, Tô Niên Niên chán ghét lắc lắc đầu, tiếp tục lau nốt mấy chiếc bàn cuối cùng.

“Cốc cốc.” Cửa phòng học có tiếng gõ cửa hai lần, có người đẩy vào, khuôn mặt sáng sủa của Trần Nguyên lộ ra sau cánh cửa.

Khóe miệng anh nhếch lên nụ cười âm áp, Doãn Sơ Hạ ngẩng đầu, trong lòng còn chút hy vọng cuối cùng.

“Niên Niên, anh ở hầm gửi xe đợi em, lát nữa gặp.”

Tô Niên Niên sững người, gật gật đầu, “Vâng.”

Trần Nguyên đóng cửa lại, cùng với hội Cố Tử Thần đi xuống lầu.

Trong lớp trầm lặng khác thường một lúc, Tô Niên Niên còn đang lau bàn, Doãn Sơ Hạ đập mạnh bàn một cái rồi đứng lên, vẻ mặt hung dữ, “Tại sao cậu không biết xấu hổ thế chứ, dụ dỗ Cố nam thần còn chưa đủ, đến Trần Nguyên còn không tha.”

Khi người ta tức giận thường mất đi lí trí, khoảnh khắc Doãn Sơ Hạ bị Cố Tử Thần từ chối đó, đã lên đến cực điểm, lại nhìn thấy Trần Nguyên nói muốn đợi Tô Niên Niên, càng tức điên lên.

Tô Niên Niên cau mày, “Cậu có phải bị bệnh không, đặt chuyện hại người vui thế à.”

Những người khác đều giữ nguyên thái độ hóng hớt, Chúc Thành vốn dĩ muốn giúp Tô Niên Niên, nhưng cậu ta không tính được là Doãn Sơ Hạ không biết lấy từ đâu một xấp giấy, giống như là của học sinh để lại trước khi nghỉ hè, bên trên bám đầy bụi. Cậu ta chẳng thèm nhìn, ném thẳng về phía mặt Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên phản ứng nhanh hơn, né người nhảy lên trên bàn, dễ dàng tránh đi được.

Cô cảm thấy mình sắp phát điên rồi, cái gì chứ, tại sao lại gặp phải mấy gan háo sắc náo nhãng này, tự mình bị nam thần từ chối lại đi trút giận lên người cô.

Cô cũng rất vô tội được không, lại nói, thật sự coi cô là học sinh mới mà bắt nạt sao?

Tô Niên Niên nhảy xuống bàn, nhặt những tờ giấy vừa rơi đó, bình tĩnh hỏi, “ Vừa nãy cô giáo sắp xếp cậu quét lớp phải không”.

Doãn Sơ Hạ tức đến nỗi toàn thân run rẩy, Tống Dư Hi ở đằng sau khẽ nói, “ Đúng rồi.”

Tất cả mọi ánh mắt đều hướng trên người Tô Niên Niên , khóe miệng cô nhếch lên nụ cười, bắt đầu xé đồng giấy trong tay.

“ Cậu làm cái gì thế, chúng tôi gần quét xong rồi.” Lưu Doãn Nhi hét một một tiếng, Tô Niên Niên đã xé đồng giấy trong tay, lập tức đồng giấy vụn rơi đầy trên đất.

“ Rào” tiếng nước gòn tan vang lên, mọi người đều tròn mắt nhìn động tác của Tô Niên Niên .

Cô đổ chậu nước bắn giắt giẻ lau đầy ra nền đất.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nói Tôi Lùn Nữa Tôi Sẽ Đánh Cậu

Khoảnh khắc đó, những mảnh vụn giấy dính xuống nền đất, vừa nhìn đã biết là rất khó quét.

Tô Niên Niên vỗ vỗ phui bụi trên tay, nhìn thẳng Doãn Sơ Hạ , “ Đầu óc đã không bình thường thế thì nên vận động cơ thể nhiều chút, cậu cứ từ từ mà quét, tôi không làm phiền nữa.”

Bàn đã lau xong, Tô Niên Niên xách balo, đi thẳng ra ngoài.

Doãn Sơ Hạ sững người ở đó, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi ở bên cạnh biểu cảm như nhìn thấy ma.

Rốt cuộc học sinh mới ở đâu đến lại hống hách như thế chứ?

“ Doãn Sơ Hạ cậu đừng tức giận, sau này chúng ta từ từ xử lý cậu ta.” Lưu Doãn Nhi ngập ngừng mở miệng, một chút sức lực cũng không có.

Ánh mắt Doãn Sơ Hạ đầy vẻ căm tức, lạnh lùng hừ một tiếng cũng cầm chiếc túi đất đỏ của mình rồi đi ra ngoài, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi chẳng biết làm sao, đành phải ở lại tiếp tục quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên dựa vào ấn tượng buổi sáng để đến khu đỗ xe, Trần Nguyên ba người cùng nhau đứng ở đó không biết đang nói cái gì, nhìn thấy Tô Niên Niên tiến đến, Tô Niên Niên vẫy tay với cô. “ Niên Niên, lại đây.”

“ Anh Trần Nguyên , đây là em gái của anh à, nhìn có vẻ giống học sinh phổ thông.” Một nam sinh nhuộm tóc màu cây đay cười hi hi nhìn Tô Niên Niên, nước da trắng ngần, đôi mắt đen sáng, thuộc về top nam sinh có thể hình đẹp nhưng không gầy yếu.

Tô Niên Niên nghĩ lại lời nói của Tống Dư Hi nói với cô, nam sinh này có lẽ là Diệp Tinh Vũ.

Cổ Tử Thần rút tay vào túi quần, vẫn biểu cảm lạnh như băng đó, Diệp Tinh Vũ kéo Tô Niên Niên lại, so chiều cao của hai người.

“ Ha ha ha, cậu mới đến vai tôi thôi, tiểu lùn.” Nụ cười Diệp Tinh Vũ tươi rói, ánh mắt hấp háy giống như phát quang vậy, Tô Niên Niên hơi đơ người, suýt nữa vị vẻ đẹp của anh ta cảm dỗ, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại, xấu hổ chuyển thành giận. “ Cậu mới lùn ấy, ấu trĩ.”

Bình thường cô ghét nhất chính là người khác nói cô lùn, thẳng cha này cố tình đánh vào nỗi đau của cô rồi.

Nhìn bộ dạng tức giận của Tô Niên Niên , Diệp Tinh Vũ vuốt vuốt mũi. “ Hừ, rõ ràng là lùn lại còn, cậu được 1m5 không?”

Thật quá lắm rồi, cô rõ ràng cũng được 1m6 cơ mà.

Tô Niên Niên đưa bàn tay trắng trẻo bé nhỏ ra, vẻ hung dữ nói. “ Nói tôi lùn nữa tôi đánh cậu đấy, hừ.”

Nhìn hai người cãi nhau không ai chịu ai, Trần Nguyên mở lời. “ Được rồi, hai người đừng tranh luận nữa, giống như trẻ con vậy. Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm trước.”

Vừa nghĩ đến ăn là Tô Niên Niên lập tức yên tĩnh lại, đôi mắt to tròn chớp chớp, lực chú ý đã bị chuyển sang hướng khác rồi.

“Chúng ta đi Huỳnh Hòa Chi Sâm đi, em muốn ăn mỳ thịt và kem của nhà cô ấy, anh, anh mau đi lái xe.” Diệp Tinh Vũ cũng là một tên hám ăn điển hình, đây Cố Từ Thần đi về phía trước.

Đợi chút, lái xe, lẽ nào bọn họ muốn đi cùng nhau sau? Tô Niên Niên tròn mắt nhìn, Trần Nguyên nhẹ nhàng giải thích, “Anh và Tín Vũ đều không lái xe, ngồi xe của Từ Thần đi.”

Tô Niên Niên do dự mấy giây, Diệp tinh Vũ còn đang lái nhai đồ ăn của Huỳnh Hòa Chi Sâm có rất nhiều món ngon, cuối cùng cô cũng hạ quyết tâm.

Cùng đi thì cùng đi, trời to đất to đồ ăn lớn nhất, ăn món ngon rồi tính sau.

Trần Nguyên ga lăng giúp Tô Niên Niên mở cửa xe, “Em ngồi ghế trước, nhớ thắt dây an toàn.”

Trong lòng Tô Niên Niên rất cảm động, người anh trai này của cô rất ấm áp, quan tâm không còn gì để nói.

Ngồi trên xe, rõ ràng thời tiết đang là tháng chín mát mẻ, vậy mà Tô Niên Niên lại rung mình một hồi. Liếc mắt nhìn, trên người Cố Từ Thần toát ra vẻ lạnh lùng bá đạo, đến nhìn cũng chẳng buồn nhìn cô lấy một cái.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Sinh Mạng Bất Động

Tô Niên Niên làm mặt xấu lẽ lười nhìn trộm anh ta, chỉ nghe thấy Cố Từ Thần buông ra câu nói, “Tô Niên Niên, cô vừa lên xe là tôi cảm thấy trong xe như có động đất vậy, cả thế giới đều đang xoay chuyển trời đất.”

A? Ý gì thế?

Trên mặt Tô Niên Niên viết rõ vẻ mơ màng, Diệp Tinh Vũ ngồi ghế sau cười phá lên, nhìn Tô Niên Niên còn chưa phản ứng lại, đầu của cậu ta đã thò lên phía trước, cười chế giễu, “Anh là nói cậu béo đấy, ha ha ha.”

Béo sao? Tô Niên Niên mặc dù không được coi là gầy giống que củi khô, nhưng thân hình mảnh mai không béo không gầy, cân đối, vậy mà nói cô béo.

Tại sao có thể độc mồm như thế chứ.

“Thế thì thật xin lỗi, để anh cảm nhận lần nữa cảm giác động đất.” Tô Niên Niên hừ một tiếng, khoa chân múa tay nhún nhảy trên ghế, ý đồ muốn cho chiếc xe rung lắc.

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn Tô Niên Niên, ngoảnh đầu chán ghét, “xem ra cô không chỉ béo, mà bệnh còn không nhẹ.....”

“Bệnh thiếu muối.” Diệp Tinh Vũ lúc đầu nói thêm một câu, Tô Niên Niên muốn khóc mà không khóc nổi.

Cô có thể chọn xe sao, vừa nảy tại sao phải đồng ý đi cùng thằng cha này chứ.

Trần Nguyên an ủi mấy câu, cắt ngang mấy tên ấu trĩ đang tranh luận, chiếc xe lao như bay trên đường, cuối cùng dừng lại trước một nhà hàng.

Con đường này rất vắng vẻ, môi trường gần đó rất yên tĩnh trong lành. Bên ngoài nhà hàng đặt rất nhiều cây cảnh, biển hiệu cũng được thiết kế công phu, ở dưới những cái cây um tùm treo một tấm biển, lộ ra bốn chữ “Huỳnh Hòa Chi Sâm”.

Tô Niên Niên là lần đầu tiên đến, vừa bước vào nhà hàng đã bị phong cách bài trí tự nhiên ở bên trong làm cho hấp dẫn, mở to mắt tò mò nhìn cả buổi.

Cố Từ Thần mấy người đó hiện rõ là thường xuyên đến, quen đường đi thẳng lên tầng hai.

Tầng hai được thiết kế ngăn cách, nền gỗ, bàn cũng là gỗ, vây xung quanh là vòng tròn của ghế sofa, giữa bàn và bàn được ngăn cách bởi rèm gỗ.

Diệp Tinh Vũ lăm bằm gọi món, ngoảnh đầu lại nhìn, Tô Niên Niên đang uể oải dựa trên ghế sofa chơi trò “rắn ham ăn”, cậu ta cau mày lại nói, “Nhìn không ra cậu lần đầu tiên đến đây, giống như nhà mình vậy, đừng có ngủ nữa, ngồi dậy nói chuyện đi.”

Cậu ta rất có hứng thú với em gái này của Trần Nguyên, tiếc là người ta không phối hợp buồn đưa lê với cậu.

Tô Niên Niên lười nhác lật người, “ Sinh mạng bất động, đợi đồ ăn đến thì gọi tôi.”

Trần Nguyên lắc lắc đầu, Cố Tử Thần lật thực đơn trong tay, ánh mắt tầm tới liếc nhìn trên người Tô Niên Niên , nhưng rất nhanh biến mất.

Thức ăn được bung lên rất nhanh, Tô Niên Niên đặt điện thoại xuống, ánh mắt phát sáng nhìn những món ăn đầy trên bàn.

Mùi vị thật thơm, bày biện rất tinh tế đẹp mắt, vừa nhìn đã thấy rất ngon rồi.

“ Đây là mì bò và sườn ngon nhất của nhà này, còn cả gà cay, dừng lại.” Diệp Tinh Vũ đang định giải thích với Tô Niên Niên một chút, không ngờ Tô Niên Niên đã nhanh tay cầm đũa gấp thức ăn.

Cô ăn rất nhanh, động tác dường như rất thành thục, thử một miếng thấy raát ngon, ăn lại càng nhanh hơn.

Diệp Tinh Vũ cũng là tên ham ăn, không nói câu gì cũng lao vào ăn tới tấp, hai người giống như phong ba bão táp quét sạch bàn ăn, Trần Nguyên rót cho Tô Niên Niên cốc nước, “ Ăn chậm chút, cẩn thận không nghẹn.”

Đĩa sườn trên bàn chỉ còn thừa lại một miếng, Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ cùng đưa đũa ra.

“ Đây, làm gì có đũa con gái nào ăn uống thô tục như cậu chứ.” Diệp Tinh Vũ trách móc nói.

Tô Niên Niên quai hàm vẫn còn đang nhai, hùng hồn nói: “ Của tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chúng Ta Đấu Với Anh Ta Đi

Diệp Tinh Vũ bĩu môi, khua đũa làm tư thế muốn cướp miếng thịt đó, Tô Niên Niên không chịu thua kém, hai người đánh đũa cộc cạch vào nhau.

Trước nay đều là cô cướp của người khác, làm gì có người khác cướp đồ của cô.

Hai người cầm đũa tranh giành không ai chịu ai, Trần Nguyên quả thật nhìn không nổi nữa, giữ lấy vai của Diệp Tinh Vũ và Tô Niên Niên .

“ Bao nhiêu tuổi rồi còn tranh ăn, hai người nên hiểu nhường nhịn.”

Lời còn chưa dứt, Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ thở dài một tiếng, trên mặt lộ ra biểu cảm tuyệt vọng.

Cố Tử Thần từ đầu không nói gì, mặt không biểu cảm đưa đũa gấp miếng sườn, tư thế cao quý tao nhã, chậm chậm ăn miếng sườn.

“ Anh bao nhiêu tuổi mà còn tranh ăn với bọn em chứ?”

“ Đúng thế, nhường nhịn đâu, thân ái đâu.”

Vừa nãy hai người còn tranh nhau, bây giờ lại đứng cùng một chuyển tiến, cùng trợn mắt thù địch nhìn Cố Tử Thần , khiến Trần Nguyên chẳng biết làm sao nhếch nhếch mép.

Cố Tử Thần chán ghét liếc mắt nhìn hai người, nhìn Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ chẳng buồn trả lời.

Hai người nuốt nước bọt, ở bên cạnh nói thầm với nhau.

“ Anh ta không phải người tốt, chúng ta đấu với anh ta đi.”

“ Được, sau này ăn chúng ta chia hai nhé.”

“ Hi Hi, nhìn không ra cậu cũng biết điều đấy.” Tô Niên Niên cười híp mắt vỗ vỗ vai Diệp Tinh Vũ, làn da trắng trẻo của Diệp Tinh Vũ ửng hồng lên, cú chạm vào của Tô Niên Niên khiến cậu hơi xấu hổ.

Hai người tham ăn thân mật sau khi bàn bạc kế hoạch đối phó với Cố Tử Thần, với tốc độ khiến người ta ngạc nhiên, đã trở thành bạn thân.

Kẻ địch của kẻ địch chính là bạn mà, hai người cười hết thù oán, hoàn toàn bỏ lại cảnh tượng vừa nãy sống chết tranh cướp vì một miếng sườn.

Điện thoại của Diệp Tinh Vũ réo lên, cậu ta cầm lên nghe, đầu dây bên kia chuyển đến giọng nói bực tức của một nữ sinh, “Diệp Tinh Vũ, mày lại làm gì bảo bối thịt của chị rồi, cho mày ba phút về nhà, nếu không tối nay chị nện cho mày một trận.”

“Ôi, chị gái của em, em là em trai của chị mà, ai ya ya, chị đừng giận, em về ngay đây.” Diệp Tinh Vũ mặt mày đau khổ trả lời một câu, vội vàng chạy xuống.

Có thể khiến Diệp Tinh Vũ phục tùng như thế, Tô Niên Niên không tìm được phải lau mắt mà nhìn bà chị này của cậu ta.

Thiếu Diệp Tinh Vũ hoạt bát hiếu động, còn lại ba người yên tĩnh ngồi ăn cơm, bầu không khí có chút ngột ngạt.

Tô Niên Niên cũng chẳng vấn đề gì, cô chỉ mong Cố Tử Thần đừng nói gì, ai biết hắn sẽ cười chế giễu mình chứ.

Ăn cơm xong, Trần Nguyên gọi một cốc trà sữa cho Tô Niên Niên, bảo cô uống cho tiêu cơm, ngón tay thon dài của Cố Tử Thần gõ xuống mặt bàn, khóe miệng nhếch lên. “Tô Niên Niên, co biết cô ăn bữa cơm này chưa bao nhiêu nhiệt lượng không, ăn một bữa béo lên 5kg, nhìn cô cách người béo cũng không xa đâu mà.”

Tô Niên Niên thật muốn phun ngụm trà sữa vào mặt anh ta, thằng cha này đúng thật là, không nhả ra lời nói cay độc thì sẽ không chịu được chắc.

“A Thần” Trần Nguyên không vui gọi Cố Tử Thần một câu, anh ta vuốt vuốt mũi, uy hiếp nói, “Xe yếu ớt của tôi không mang theo nổi đứa béo như cô, tạm biệt.”

“Anh đi nhanh đi.” Tô Niên Niên tức mình hắt nửa đĩa khoai tây chiên còn thừa về phía đó.

Cố Tử Thần né người trắng, lạnh lùng cười, còn đón hai miếng khoai tây rồi ngang nhiên ăn, vẫy tay đi xuống lầu, “Bye bye.”

Tại sao lại có người đáng ghét như thế chứ, Tô Niên Niên đã vào bàn, kết quả đau đến nỗi cắn răng mà nhảy lên.

Biểu cảm của Trần Nguyên có chút ngạc nhiên, tên Cố Tử Thần này cực kỳ sạch sẽ, Tô Niên Niên ném đồ của nó tại sao cậu ta lại ăn chứ.

Hơn nữa tính cách Cố Tử Thần luôn bình tĩnh thận trọng, nhưng sau khi gặp em gái này của anh, quả thật khệ khại, quả thật như đổi sang một người khác vậy, vừa độc mồm lại xấu xa, ấu trĩ không chịu được.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đụng Vào Người Rồi

Tô Niên Niên bực bội về nhà cùng Trần Nguyên, Sở Tổ Tâm quan tâm hỏi việc ngày đầu tiên đi học, bị Tô Niên Niên trả lời qua loa hời hợt.

Lăn lộn trên giường mấy cái, không biết vì sao, trong đầu Tô Niên Niên lại xuất hiện khuôn mặt đáng ghét đó.

Mặc dù cô thừa nhận, Cố Tử Thần có vẻ ngoài đúng là nam thần quốc dân, nhưng cô chính là ghét anh ta.

Thời tiết trong lành, gió mùa thu dễ chịu.

Cố Tử Thần đi ra khỏi Huỳnh Hòa Chi Sâm, điện thoại nhận được một tin nhắn.

“Đến khách sạn Lệ Hiên.” Đơn giản mấy chữ, hết sức máy móc và cứng nhắc, thậm chí đến phần đề tên, đều là “Cố tiên sinh” lạnh nhạt.

Đôi lông mi dày đen của cậu cụp xuống, nhìn giống như con vật bị thương. Lại ngẩng đầu lên, thần sắc đã hồi phục với vẻ ngoài lạnh lùng như cũ.

Cố Tử Thần lái xe, đi đến khách sạn Lệ Hiên.

Đây là khách sạn năm sao có tiếng bậc nhất Dự Thành, bài trí sang trọng, nghe danh, là nơi tụ tập của những người có tiền Dự Thành.

Cố Tử Thần đến một căn phòng, trong phòng đã ngồi kín người, nhìn thấy cậu đến, một người đàn ông trung niên vẫy vẫy tay với cậu. “Tử Thần, đến bên này.”

Động tác của Cố Tử Thần cứng nhắc, dường như không ngờ lại nghe thấy từ miệng người đàn ông đó xưng hô thân thiết như thế.

Cậu chậm chậm bước đến bên cạnh người đàn ông, nhỏ giọng nói, “Ba.”

Cố Ngôn Chuẩn vỗ vỗ vai cậu, giới thiệu với mấy người bạn thân bên cạnh. “Đây là con trai của tôi Cố Tử Thần, Tử Thần à, đây là chú Lâm, chú Doãn.”

“Ông Cố à, đúng là ông có phúc, con trai còn cao hơn ông nữa.”

“Ai ya, đây chính là Tử Thần à, đúng rồi, Sơ Hạ nhà chúng tôi hình như cùng học một trường với cháu.” Doãn Văn Việt mỉm cười hiền hậu, chỉ là không giấu được ánh mắt tinh anh, ông vẫy tay với Doãn Sơ Hạ ngồi bên cạnh, “Sơ Hạ à, đây có phải bạn học của con không?”

Doãn Sơ Hạ đúng là cũng bị bất ngờ gọi đến ăn cơm, đang khó chịu bất an chính lại vậy của mình, nghe thấy bố gọi cô ta cũng mới định thần lại.

Khi cô ta nhìn thấy Cố Tử Thần bên cạnh bố của mình, ánh mắt Doãn Sơ Hạ lập tức sáng lên.

Mấy người lớn lại hàn huyên mấy câu, sau khi khen ngợi con trai con gái của hai bên, Cố Ngôn Chuẩn mới nói, “Đi nói chuyện với Sơ Hạ đi, Tử Thần.”

Lông mi Cố Tử Thần khẽ run run, nhẹ nhàng “vâng” một tiếng.

Quay người lại, cậu hít một hơi thật sâu, Doãn Sơ Hạ đã nhiệt tình tiến đến, thì thầm bên tai cậu, không biết nói những gì.

Cố Tử Thần chẳng buồn để ý nghe, bữa cơm này chẳng qua là vì mối quan hệ của hai bên, vừa giả dối lại chán ghét.

Trong lòng Doãn Sơ Hạ xúc động không chịu nổi, không ngờ lại gặp được Cố Tử Thần ở đây, hơn nữa ba của Cố Tử Thần lại bảo anh ấy nói chuyện với mình, điều này nói rõ cô rất có cơ hội.

“Anh Tử Thần, ngày mai chúng ta có thể cùng đi học được không? Nhà em ở.” Cô ta vui sướng khắp người, cho rằng mình cũng có thể được Cố Tử Thần đưa đi học.

Cố Tử Thần dường như không nghe thấy, liếc mắt nhìn Cố Ngôn Chuẩn đang nâng ly chúc tụng, cậu đứng lên, không nói câu gì mà rời đi, để lại Doãn Sơ Hạ nét mặt ngơ ngác.

Bên ngoài cửa sổ chuyển đến tiếng ve kêu âm ỉ, Tô Niên Niên lật đi lật lại trên giường cũng không ngủ được, bò dậy mở cửa sổ, nhìn đám ve sầu quấy nhiễu.

Biết rồi biết rồi.

Tiếng ve vẫn đang tiếp tục, Tô Niên Niên nhặt cục sỏi trang trí bên cửa sổ, ném vào cái cây đó.

Định luật Newton bảo cho chúng ta, trái đất có lực hấp dẫn, cho nên viên đá đó không trúng vào cái cây có đám ve sầu, mà là rơi xuống đất.

Tạch tạch một tiếng, có âm thanh thủy tinh rạn nứt chuyển đến.

Tô Niên Niên có tật giật mình, vội vàng rút người vào trong phòng.

Trời ơi, không phải đụng vào người rồi chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Tại Sao Anh Ta Không Đi Học

Núp bên cửa sổ mãi hồi lâu, một phần là chột dạ, một phần là tò mò, Tô Niên Niên chầm chậm thò đầu nhìn xuống dưới xem.

Mặt Tô Niên Niên nhăn thành một nhúm.

Viên sỏi đó không biết thế nào, lại rơi đúng vào tấm kính chắn gió trước của chiếc Porsche, trọng lực từ trên cao rơi xuống đập vào tấm kính thủy tinh đều có vết rạn.

Nếu như Tô Niên Niên không nhớ nhầm, chiếc xe đó là của Cố Tử Thần.

Chỉ có điều xe của anh ta tại sao không dừng ở hầm xe nhà anh ta, mà lại dừng ở trong vườn, Tô Niên Niên có chút nghi ngờ, quan sát kỹ chiếc xe đó của anh ta, bên trong mờ mờ hình như có bóng người trong đó.

Cũng không biết nhìn bao lâu, cửa xe chậm chậm đẩy ra, Cố Tử Thần cao to đẹp trai xuất hiện ở trước mắt.

Tô Niên Niên hết sức căng thẳng, dựa vào tính cách độc mồm của thằng cha đó, không đoán cũng biết cô sẽ lại phải chịu lời châm biếm của hắn.

Ai mà biết Cố Tử Thần hình như không chú ý đến chuyện này, cặp mắt xuống, đôi môi mỏng hơi trễ ra, dù cho cách xa như thế, Tô Niên Niên cũng cảm nhận được vẻ lạnh lùng nói không ra lời trên người anh ta.

Không phải là vẻ lạnh lùng xa cách với người gặp lần đầu, mà là lạnh lùng mang theo vẻ đau buồn.

Tô Niên Niên cũng không biết trong đầu tại sao lại xuất hiện từ ngữ này, chỉ là mơ hồ cảm thấy bóng dáng Cố Tử Thần giống như con thú dữ bị thương vậy, mang vết thương về nhà.

Bất giác Tô Niên Niên bò nhoài trên cửa sổ, chờ đợi nhìn theo bóng dáng của Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần đứng ở đó một lúc, dường như ý thức được ánh mắt của Tô Niên Niên, cậu ngẩng đầu, con ngươi sâu xa bắt gặp ánh mắt của Tô Niên Niên.

Bốn mắt nhìn nhau, không nói câu gì.

Ánh nắng buổi chiều chiếu xuống, nhưng trong mắt Tô Niên Niên, thiếu niên phía dưới dường như còn chói mắt hơn ánh nắng mặt trời.

Thình thịch thình thịch

Cô cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, trên mặt cũng ửng hồng lên.

Cố Tử Thần mặt không biểu cảm, một tay rút vào túi quần đi vào biệt thự nhà mình, để lại Tô Niên Niên đứng ngơ người ở tầng hai.

Sáng hôm sau, phòng ăn nhà họ Trần.

Trần Nguyên đang ăn sáng, quan sát một vòng rồi hỏi: “Niên Niên đâu ạ.”

“Đi đi gọi nó lên nữa.” Sở Tố Tâm đứng dậy, Tô Niên Niên cái gì cũng tốt, chỉ là có tật ngủ nướng không thể thay đổi, “Hôm nay là buổi học chính thức, nha đầu này.”

Đang nói thì ở trên lầu chuyển đến tiếng bước chân gấp gấp, ngẩng đầu nhìn, đã thấy bóng dáng cuống quýt của Tô Niên Niên.

“Chú, anh, mọi người đợi con một chút.” Tô Niên Niên vội vàng chạy xuống, hai bậc cầu thang cuối gần như nhảy cóc xuống.

Đôi mắt to tròn sáng lên, chỉ sợ hai bố con họ Trần lại đi trước giống hôm qua.

“Chậm chút, cẩn thận ngã.” Trần Nguyên thở dài nói.

Tô Niên Niên thở hổn hển, đeo balo lên vai, “Đi thôi đi thôi, chúng ta đi học.”

“Ăn sáng đã chứ.” Trần Doãn Hoa cười cười, Tô Niên Niên nhìn bữa sáng trên bàn, cầm một cốc sữa uống ực ực mấy hơi, nhìn có vẻ giống một nữ hán tử hào phóng rộng rãi.

Cô đặt chiếc cốc lên bàn, “Đi thôi.”

Lên xe của Trần Doãn Hoa, Tô Niên Niên như trút được gánh nặng, nhìn xuyên qua cửa sổ về hướng biệt thự nhà bên cạnh, xe của Cố Tử Thần vẫn dừng ở trong vườn, nhưng không thấy bóng dáng anh ta.

Cô nhìn ngơ người, ngón tay của Trần Nguyên chạm vào trán cô, Tô Niên Niên “ừ” lên một tiếng, định thần lại, lúc này mới ý thức được Trần Nguyên đang lau sữa còn dính ở khóe miệng cho cô.

Tô Niên Niên đỏ mặt, nhưng vẫn hỏi câu hỏi thắc mắc trong lòng, “Tại sao anh ta không đi học, trong nhà không có ai gọi anh ta dậy sao?” Cô chỉ tay về phía nhà Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hộp Lớp (1)

Đôi mắt Trần Nguyên trầm xuống, nói qua loa, “ Có lẽ cũng là ngủ nướng thôi, yên tâm đi, cậu ấy sẽ đạp chân ga đến đúng lúc chuông trường reo.”

“Ồ, ra là thế.” Tô Niên Niên ngoan ngoãn gật đầu, chỉ nhìn căn biệt thự xa dần qua gương chiếu hậu, như có gì suy nghĩ.

Cao trung Thánh Âm

Tô Niên Niên xách balo đi vào lớp, những bạn học đang nói chuyện huyên náo lập tức yên lặng, những ánh mắt đổ dồn trên người cô.

Đổi sang người khác chắc chắn sẽ khó chịu, nhưng tính Tô Niên Niên hơi quen rồi, chẳng để tâm ngồi vào phía cuối của lớp, chào hỏi với Chúc Thành .

“Lợn ca, hôm nay cậu đẹp trai thế, kiểu tóc rất khỏe khoắn.” Tô Niên Niên cười hi hi chào hỏi với Chúc Thành .

Chúc Thành đầu như một con nhím xù lông, “Đó là điều đương nhiên, hôm qua cậu không sao chứ?” đối với đối tượng xem mặt của mình, Chúc Thành vẫn rất thích, rất quan tâm Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, “Mình có thể có chuyện gì chứ, hôm nay tiết gì đấy.”

“Tiết đầu tiên là tiết của chủ nhiệm”

Doãn Sơ Hạ ở hàng phía trước bủ bủ môi, “Đúng là hồ li tinh, đàn ông nào cũng cảm dỗ.”

Tiếng chuông vào lớp vang lên, giáo viên tiếng anh Kim Vân bước vào, đằng sau đi cùng là một người đàn ông cao gầy.

“Các em, vị này là giáo viên chủ nhiệm năm nay mới đến của các em, Giang Mộ, thầy giáo Giang.” Kim Vân chính thức nói vài câu rồi đi ra khỏi lớp, thầy giáo Giang mỉm cười có chút ngại, bước lên bục giảng.

“Woa, đẹp trai quá, đây là giáo viên chủ nhiệm của chúng ta sao?”

“Còn đẹp trai hơn diễn viên chính trong phim hàn quốc, đẹp trai chết mất.”

“Hừ, không phải chỉ là giáo viên có mặt mũi trắng trẻo thôi sao, một lũ háo sắc, đúng là phiến chết đi được.”

“.....”

Tô Niên Niên vốn dĩ đang cúi đầu lật sách, nghe thấy động tĩnh ngẩng đầu lên, ngay lập tức đứng hình.

Thầy giáo Giang trên bục giảng, mặc chiếc áo sơ mi màu sẫm đơn giản, mái tóc ngắn màu đen gọn gàng sạch sẽ, ngũ quan thanh tú, nụ cười ấm áp, hoàn toàn giống như hình tượng người đàn ông bước ra từ truyện thanh vậy.

Không biết tại sao, Tô Niên Niên có cảm giác rất quen thuộc với người đàn ông này, nghĩ mãi cũng không ra đã gặp ở đâu, thế là yên tĩnh chờ đợi lời phát biểu của thầy.

“Chào các em, tôi là Giang Mộ, Giang của Giang Thủy, Mộ của Nhật Mộ.” Thầy giáo Giang cảm phấn, quay người viết lên bảng đen tên của thầy, nét chữ uốn lượn, rất có lực, bên dưới “ò” lên một tiếng.

“Sau này còn phải giúp đỡ nhau nhiều, hy vọng có thể làm bạn cùng các em.” Thầy giáo Giang mang theo nụ cười, cầm danh sách trong tay bắt đầu điểm danh, khi ánh mắt thầy lướt đến ba chữ Tô Niên Niên , ánh mắt trở nên mềm dịu khác thường.

Điểm danh xong, tay thầy chống trên bàn. “Sau đây là buổi họp lớp đầu tiên của học kỳ này, chủ yếu là hai việc, một là chọn cán bộ lớp, một là đổi chỗ ngồi. mọi người viết lên giấy tên cán bộ lớp mà mình chọn, không ghi người bỏ phiếu, bây giờ bắt đầu nhé, sau năm phút chuyển đến đây các bạn ở hàng đầu tiên.”

Học sinh phía dưới lập tức hò reo lên, cầm giấy bắt đầu viết.

Tô Niên Niên gật gật khoe miệng có chút ngại ngùng, lớp này cô có thể gọi được tên không vượt quá ba người, bây giờ bảo cô viết tên ai đây.

Trên giấy viết nguệch ngoạc mấy chữ, Tô Niên Niên đành phải cầu cứu Chúc Thành , “Lợn ca, cậu viết xong đưa mình xem với.”

“Được thôi.” Chúc Thành đồng ý.

Học sinh năm thứ nhất đều chuyển lên lớp f năm thứ hai, chính là một lớp rồi, hai bên đều rất quen, lần lượt nộp giấy lên, mọi người đều mong chờ, kỳ vọng kết quả bầu chọn.

Chương 19: Hộp Lớp (2)

Tô Niên Niên cũng bầu phiếu, chỉ có điều tên đều ghi y hệt của Chúc Thành , lúc này cũng tò mò nhìn lên bục giảng.

Giang Mộ tìm hai nam sinh ở hàng đầu tiên, lên bục giảng thống kê số phiếu. Một người kiểm phiếu, một người viết lên bục giảng, chưa đến một lúc, kết quả hiện ra rồi.

Số phiếu nhiều nhất là Triệu Minh Viễn, là lớp f công nhận giỏi, thành tích luôn xếp thứ nhất. Số phiếu của Chúc Thành và Lí Ân Mỹ cũng không ít, hai người bình thường ở trong lớp quan hệ rất tốt, đằng sau tên của Doãn Sơ Hạ cũng gạch không ít nét.

Khiến Tô Niên Niên ngạc nhiên chính là còn có người bầu phiếu cho mình, đằng sau ba chữ Tô Niên Niên cũng hiện lên vài nét gạch, nhìn lên trên đến là lạnh lẽo, có lẽ là mấy tên nam sinh nghịch ngợm bầu phiếu rồi.

Giang Mộ dựa vào số phiếu bầu cán bộ lớp, lớp trưởng Triệu Minh Viễn, phó lớp trưởng là Lí Ân Mỹ to mồm, Doãn Sơ Hạ lớp phó kỷ luật, Tống Dư Hi là lớp phó đời sống, đại diện các môn học cũng đã có.

“lớp phó thể dục mà, bạn học Chúc, có tự tin thử thách một chút không?” thầy giáo Giang cười ha ha nhìn xuống Chúc Thành , học sinh xung quanh cũng cười ồ lên.

“Thầy giáo Giang, lộn ca vai u thịt bắp béo như thế, chạy một cái là thở, sao có thể làm lớp phó thể dục được.”

“Hi hi, lộn ca năm mươi mét chạy nửa phút, để cậu ấy làm lớp phó thể dục, lớp chúng ta như ốc sên bò cả lũ thôi.”

“Các cậu hiểu gì chứ, người béo bao giờ cũng nhiều tiềm lực, lộn ca, mình cổ vũ cậu.”

Mọi người thi nhau bàn luận, chê giễu có chán ghét có, cũng có người chán ghét Chúc Thành , khiến Chúc Thành đỏ bừng mặt, khiến khuôn mặt mồm mỉm của cậu cảm giác vừa đáng yêu vừa ngốc nghếch.

Chúc Thành nhìn sang Tô Niên Niên ở bên cạnh, Tô Niên Niên cười tươi như hoa, “Sợ gì chứ, thử đi.”

Chúc Thành càng đỏ mặt, mặc dù thể hình cậu béo, nhưng trong người cũng có niềm kiêu hãnh của nam tử hán, sau đó gật gật đầu, “Được.”

“Woa, lộn ca quả nhiên không phải thường đâu.”

“Lộn ca cố lên, dẫn chúng ta đi lên đỉnh núi.”

Giang Mộ nhìn phía dưới đang nháo nhào lên, biểu thị mọi người yên tĩnh, “Tô Niên Niên , có hứng thú làm lớp phó văn nghệ không?”

Tô Niên Niên sững sờ, còn chưa kịp trả lời thì Trương Hiểu Tiếp đã cướp lời, “Thầy giáo, người có phiếu bầu chọn nhiều hơn Tô Niên Niên vẫn còn vài người nữa.”

Cậu ta nói không sai, mọi ánh mắt đổ dồn về phía Giang Mộ, cảm thấy thầy giáo thiên vị.

Mộ Giang mỉm cười, “Hà Tiểu, Lã Hạo Hiền đều là nam sinh, không hợp lắm, hơn nữa tôi thấy Tô Niên Niên có sở trường về hội họa và đánh đàn, có lẽ là người phù hợp nhất.”

Hà Tiểu và Lã Hạo Hiền nói, “Thầy giáo, chọn Tô Niên Niên đi, con trai như bọn em còn lâu mới đi vẽ báo tường.”

Tống Dư Hi muốn nói gì đó, nhưng lại bị Doãn Sơ Hạ ngăn lại, thậm chí to nhỏ bên tai cậu ta mấy câu, Trương Hiểu Tiếp lập tức hiểu ý, ra hiệu ngón tay ok với cậu ta.

Nghe thầy giáo nói như thế, Tô Niên Niên cũng không kênh kiệu, gật gật đầu với thầy giáo Giang.

Chọn xong cán bộ lớp, đến tiết mục đổi chỗ ngồi khiến mọi người kỳ vọng nhất.

Chỗ ngồi quyết định ai với ai trở thành bạn thân, cùng lên lớp cùng đi vệ sinh, mọi ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào Giang Mộ, đợi thầy sắp xếp chỗ ngồi.

Ai mà biết Giang Mộ lại chớp chớp mắt nói, “Thế này đi, các em tự đổi, muốn ngồi cùng ai thì ngồi, đổi xong thầy sẽ lại điều chỉnh.”

Cả lớp lại hò reo, chuyển bàn ghế bắt đầu đổi chỗ ngồi, Tô Niên Niên mặc kệ, kê bàn đến bên cạnh cửa sổ, uể oải cho mặt trời chiếu.

Chỗ ngồi đổi rất nhanh, Giang Mộ cau mày lại.

Bên cạnh Tô Niên Niên, còn có một chỗ trống, thì ra Chúc Thành muốn ngồi cạnh cô, cũng bị một nữ sinh kéo lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Hộp Lớp (3)

“Các em đang làm cái gì vậy?” Giang Mộ mở miệng, trong lòng thầy đã đoán ra.

Doãn Sơ Hạ cười ranh ma nhìn Tô Niên Niên, “Thầy giáo, bọn em đều không muốn ngồi cùng Tô Niên Niên.”

“đúng thế, em cũng không muốn ngồi cạnh cậu ta.”

Nữ sinh trong lớp như cùng hện nhau vậy, lần lượt biểu thị mình không muốn ngồi cùng Tô Niên Niên. Các nam sinh khác cũng ngại chủ động ngồi cùng Tô Niên Niên, trong khoảnh khắc, bầu không khí trong lớp trở nên ngột ngạt.

Tô Niên Niên lướt một lượt, trong lòng đã có đáp án.

Rất đơn giản, cô bị cô lập rồi.

Không có ai muốn ngồi cùng cô.

Dù cho Tô Niên Niên đơn giản qua loa, trong lòng cũng có chút khó chịu, nhưng không biểu lộ ra bên ngoài.

Khoảnh khắc hết sức căng thẳng đó, một bóng dáng nhỏ bé đứng lên, lấy hết sức kê bàn của mình đến bên cạnh Tô Niên Niên ngồi.

Tô Niên Niên cắn cắn môi, là Tống Dư Hi.

Cô cúi đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp đầy vẻ kiên cường, giống như là hạ quyết tâm làm việc gì trọng đại vậy.

“Này, Tống Dư Hi, cậu thật sự muốn ngồi cùng Tô Niên Niên sao?” Giọng điệu Lưu Doãn Nhi không lạnh mở miệng nói, xem ra bọn họ giáo huấn Tống Dư Hi còn chưa đủ.

Sắc mặt Tống Dư Hi trắng bệch, nhưng không ho he gì, cẩn thận kéo ghế qua.

“Thế thì người tôi cao, tôi cũng ngồi đằng sau là được rồi.” Chúc Thành cười hi hi kéo bàn ghế của mình sang, có cậu ta dẫn đầu, mấy nam sinh cũng ngồi qua bên đó, giải thoát ngại ngùng cho Tô Niên Niên.

Giang Mộ đứng trên bục giảng, khoe miệng lộ ra nụ cười.

“Được rồi, các em mau ngồi xuống, tôi xem còn cần phải đổi không, những bạn cận thị và thấp chủ động ngồi phía trước, Hà Tiểu, em cao 1m8 đừng ngồi hàng thứ ba nữa, em xem Lí Ân Mỹ ngồi sau em chỉ có thể nhìn thấy gáy em thôi.”

Mọi người cười ầm lên, Hà Tiên ngại ngùng gãi đầu gãi tai, lùi về sau hai hàng.

Đổi xong chỗ ngồi, Giang Mộ bắt đầu nói về giáo dục an toàn và chăm chỉ học hành, Tô Niên Niên không có hứng thú nghe, liếc nhìn Tống Dư Hi ở bên cạnh, “Cậu không sao chứ?”

Tống Dư Hi lắc lắc đầu, cô hôm qua mới quen Tô Niên Niên, nhưng rất có thiện cảm với Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cười phì một tiếng, “Dù cho bị cô lập bị chỉ trích cũng không sao chứ?”

Tống Dư Hi nắm chặt tay lại, cao trung Thánh Âm không bằng trường công lập mà cô học, tình cảm giữa các bạn học rất tốt, cũng không có dã tâm gì. Cao trung Thánh Âm khoảng cách giàu nghèo quá lớn, giữa học sinh không tránh được việc phân tầng lớp, đến nỗi phân bè phái cũng càng nhiều hơn. Điều kiện gia đình cô không tốt, cao trung năm thứ nhất gần như cũng bị cô lập, bình thường ở trong lớp cũng cẩn thận dè dặt, chỉ dám vui đùa vào học tập.

“Không sao, tại vì mình đã trải qua, cho nên mình không muốn cậu cũng giống như thế, Tô Niên Niên, chúng ta là bạn nhé.” Tống Dư Hi ngập ngừng hỏi một câu, chỉ sợ Tô Niên Niên giận cô.

Tô Niên Niên nở nụ cười tươi tắn, “Đương nhiên rồi.”

Chúc Thành ngồi phía sau hai người họ, lúc này cũng rướn lên nói, “Chúng ta cũng là bạn tốt mà, Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, có phải cảm thấy thân hình mình ngay tức khắc to cao rồi.”

“Tên béo chết tiệt tránh ra.” Tô Niên Niên giả bộ tức giận cầm sách đập vào đầu Chúc Thành một cái, Tống Dư Hi ngồi bên cạnh che miệng cười ngọt ngào.

Ở một góc khác phòng học, Doãn Sơ Hạ cùng mấy người cũng ngồi cạnh nhau, lúc này nét mặt không vui.

“con ranh Tống Dư Hi đó, Hừ, hôm khác tôi sẽ dạy dỗ lại cậu.” Trương Hiểu Tiếp ghé góm nói, Lư Doanh Nhi cũng gật đầu, “Còn cả Tô Niên Niên” .

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Trần Nguyên Gửi Cho Cô

Doãn Sơ Hạ nắm chặt tay lại, vừa nãy là cậu ta bảo Lư Doãn Nhi bảo mọi người, ai cũng không được ngồi cùng Tô Niên Niên, để Tô Niên Niên khó xử trước mặt tất cả mọi người, không ngờ Tống Dư Hi và Chúc Thành lại giúp cậu ta.

Tâm trạng không vui, Doãn Sơ Hạ hừ một tiếng, “Nghe nói học phí của Tống Dư Hi còn chưa nộp.”

Lư Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiếp đều cười đắc ý, “Đúng thế, không đến mức phải kéo dài thời gian để không nộp đấy chứ, trên thế giới này còn có người nghèo như thế à, chúng ta có cần làm thùng quyền góp cho cậu ta không?” Điều kiện gia đình hai người bọn họ mặc dù không tốt như nhà Doãn Sơ Hạ, nhưng ở Dự Thành cũng được coi là nhà có máu mặt.

Doãn Sơ Hạ ném tập vở lên trên bàn, đằng sau Tô Niên Niên mấy người đó chẳng thèm nghe bọn họ nói chuyện, còn đang nói chuyện riêng.

Tiếng chuông tan học vang lên, Giang Mộ sắp lại đồ đạc, “Tiết sau là tiếng anh, các em bỏ sách ra ôn tập một chút, còn nữa, học phí học kỳ này trước thứ sáu phải nộp đến phòng giáo vụ, tiền mặt hoặc chuyển khoản đều được.

Thầy vừa đi thì nam sinh trong lớp thi nhau huyết sáo, tùm năm tùm ba thành nhóm cùng nhau chơi, nữ sinh cũng vây thành một hội buôn dưa lê với nhau.

Tô Niên Niên từ trong ngăn kéo lấy sách ra, bất chợt liếc vào mặt Tống Dư Hi, phát hiện đôi mắt cậu ấy vô thần, cầm quyển vở trong tay nhưng không biết đang nghĩ gì.

“Này, cậu không sao chứ?” Tô Niên Niên gõ gõ bàn, Tống Dư Hi mới định thần lại, cười nói, “Không sao.”

Tiếng chuông vào lớp vang lên, Kim Vân cầm sách đi vào, giảng bài bằng tiếng Anh lưu loát. Tô Niên Niên thành tích ở cao trung Thần Giang cũng bình thường, môn nghe này phải tập trung cao độ, có chút tổn sức, nhất thời quên đi sắc mặt càng lúc càng khó coi của Tống Dư Hi.

Tiết thứ hai kết thúc, giữa tiết nghỉ nửa tiếng, Tô Niên Niên xoa xoa bụng, buổi sáng chỉ uống cốc sữa, bây giờ bụng cô sắp réo ầm ĩ rồi, “Đói quá, có muốn đi mua gì ăn không?” Cô huyếch vào cánh tay của Tống Dư Hi.

Tống Dư Hi cười đau khổ, cô làm gì dám nói với Tô Niên Niên, mình đến học phí và tiền sách còn chưa nộp được, nói gì đến đi mua đồ ăn vặt chứ.

Nói đến ăn, Chúc Thành ngồi đằng sau như lấy lại tinh thần, lấy từ ngăn kéo ra hai chiếc sandwich, “Niên Niên, Tiểu Hi, cho hai người.”

“Woa, thích quá.” Tô Niên Niên nét mặt vui mừng đón lấy, bản năng ham ăn phát tác, hai mắt như phát quang nhìn vào ngăn kéo của Chúc Thành, “Lợn ca, anh còn có cái gì.”

Chúc Thành cười hi hi, lại từ ngăn kéo lấy ra mấy túi đồ ăn vặt, đều là ômai mơ, mực xé sợi gì đó, giống như là hòm đựng đồ ăn vặt vạn năng vậy.

Tô Niên Niên cũng không khách sáo, vui vẻ ăn, quai hàm nhai tóp tép. Tống Dư Hi ngại ngần không dám nhận, cuối cùng vẫn là Chúc Thành nhét vào tay cô, cô mới miễn cưỡng đón lấy, xé nhỏ bắt đầu ăn.

“Cốc cốc.” Mấy tiếng gõ cửa sổ có âm tiết chuyển đến, Tô Niên Niên nghi ngờ ngẩng đầu, đôi mắt to tròn nhìn ra bên ngoài.

Ánh nắng rực rỡ xuyên qua cửa sổ ảm áp rọi vào trong lớp, chiếu lên đỉnh đầu của thiếu niên, khiến cho tóc cậu ánh lên màu vàng. Khuôn mặt đẹp trai nhắn nhò, ánh mắt lướt trên người Tô Niên Niên vẻ chán ghét, cậu kéo cửa sổ ra, ném mấy quyển vở lên bàn Tô Niên Niên.

“Trần Nguyên gửi cho cô.” Lạnh lùng bật ra một câu, Cố Tử Thần không để ý ánh mắt ngạc nhiên của mấy người Tô Niên Niên, quay người rời đi.

Trong đầu hồi tưởng bộ dạng vừa nãy của Tô Niên Niên.

Hai má phùng ra, bàn tay nhìn có vẻ nhỏ nhắn mềm mại, đôi mắt to tròn không chớp nhìn cậu, khiến trong lòng cậu có gì đó khó tả.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bạn Học Cố, Trùng Hợp Quá

Rõ ràng là tên ham ăn không hơn không kém, động tác lại thô tục vô cùng.

Nhưng lại khiến cậu cảm thấy đáng yêu.

Cố Tử Thần dừng bước chân, nhìn lên trời, thời tiết rất đẹp, nhưng tại sao cậu lại cảm thấy mình bị suy nghĩ vừa nãy này ra trong lòng làm cho ớn lạnh chứ.

Từ hôm qua, sau khi gặp bố, tâm trạng cậu không được tốt lắm. Khi hết tiết, Trần Nguyên đột nhiên nhớ ra phải đưa vở cho Tô Niên Niên, nhưng lại bị chủ nhiệm gọi đến, nên bảo cậu đưa cho Tô Niên Niên.

Cố Tử Thần vốn dĩ không phải người thích làm mấy việc chân chạy này, hôm nay phá lệ đi một vòng lớn tìm đến lớp f.

Hừ, chẳng qua là con lợn vừa lùn vừa béo lại ham ăn mà thôi, nhớ cô ta làm gì chứ?

Trong lòng nhả ra một chuỗi, Cố Tử Thần hồi phục tâm trạng, nhanh bước về lớp của mình.

Tô Niên Niên trong lớp lật quyển vở, là kiến thức tổng kết các môn học của năm hai, chữ viết rất đẹp, gọn gàng sạch sẽ, vừa nhìn là biết của Trần Nguyên.

Hai người học đều là khối khoa học tự nhiên, Tô Niên Niên bây giờ đúng lúc cần dùng đến, cô như ôm lấy cuốn vở bảo bối mà lật đi lật lại, trong lòng Tống Dư Hi nhìn có chút nghi ngờ.

Lẽ nào Tô Niên Niên và Trần Nguyên đang yêu nhau sao? Nếu không sao lại tốt với cậu ấy như thế, đến Cố nam thần cũng tự tay mang vở đến cho cậu ấy.

Không thể tránh được, trong lòng Tống Dư Hi cũng có chút ngưỡng mộ.

May là Doãn Sơ Hạ mấy người đó đi vệ sinh, nếu như để cậu ta nhìn thấy cảnh này, gato là cái chắc.

Buổi học ngày đầu tiên diễn ra thuận lợi, buổi trưa ăn cơm ở căng tin trường, mùi vị cũng được.

Chớp mắt đã đến buổi chiều tan học, Tô Niên Niên sắp lại sách vở, trong lòng đang tính toán, cô ý thức được kiến thức cơ bản của mình quá kém, có cần bảo mẹ báo cho lớp học thêm, nữ sinh trong lớp bắt đầu nhao nhao lên.

Tô Niên Niên tò mò ngẩng đầu lên, thấy không ít người từ trong ngăn kéo lấy ra hộp quà, còn cả thư màu hồng xanh gì đó, nét mặt đỏ ửng chạy ra bên ngoài.

“Mình về trước đây, ngày mai gặp.” Chào hỏi với Tống Dư Hi và Chúc Thành, Tô Niên Niên đi ra ngoài cổng, chú Trần buổi sáng nói sẽ đến đón cô và Trần Nguyên.

Đi qua bãi đỗ xe, Tô Niên Niên bị cảnh tượng trước mắt làm cho sững sờ.

Bãi đỗ xe bị ba tầng nữ sinh vây quanh vòng trong vòng ngoài, ồn ào náo nhiệt, trên mặt từng người đều lộ vẻ háo hức của thiếu nữ tơ tưởng yêu đương, còn bị bọn họ vây ở giữa, là một chiếc Porsche màu đen.

Nhìn quen quá, Tô Niên Niên không kiềm được kiễng chân lên nhìn, nhìn thấy vết rạn nứt ở tấm kính chắn gió của chiếc xe phía trước, mới ý thức được đó là xe của Cố Tử Thần . Vội vàng thè lưỡi, chọt dạ cúi đầu đi ra phía cổng trường.

Còn chưa đi được hai bước, cổ áo cô đã bị ai đó kéo lại, khiến cô không thể nhúc nhích.

A này, còn ai dám kéo trộm áo cô.

Tô Niên Niên bức tức ngoảnh đầu lại, bắt gặp khuôn mặt đẹp trai lạnh lùng của Cố Tử Thần , khoảnh khắc đó không dám giận dữ nữa.

“Khụ khụ khụ bạn học Cố, trùng hợp quá, hallo.” Tô Niên Niên cười đùa cợt nhả chào hỏi Cố Tử Thần , trong lòng bắt đầu run sợ, không phải anh ta đã biết hôm qua là cô ném đá vào xe anh ta chứ.

Lông mày Cố Tử Thần khẽ nhếch lên, “Đúng thế, bạn học Tô, thật trùng hợp.” Tự dung mang đến tấm lá chắn, tại sao cậu lại không cần chứ.

Cậu cạy thân hình mình cao, một tay xách Tô Niên Niên đi về phía xe của mình, chẳng thèm để ý Tô Niên Niên đang giãy giụa.

“Này, chúng ta không thể bình tĩnh mà nói chuyện sao, cái gì thế này, đừng xách áo của tôi, đây là quần áo mới của tôi, rất đắt.” Tô Niên Niên ra sức vùng vẫy, vẫn bị Cố Tử Thần xách như xách gà đến phía trước xe.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Tôi Đưa Cô Về Nhà Còn Sai Sao?

Còn tất cả nữ sinh đứng vây quanh cả đoạn đường bị cảnh trước mắt khiến cho ngạc nhiên hết nấc, người mà Cố nam thần là ai vậy?

Đôi lúc bình thường, bọn họ đều không mang tất cả mà xông lên tặng qua hay nhét thư tình, hôm nay tất cả đều yên tĩnh sững sờ ở đó, nhìn Cố Tử Thần hiện ngang mở cửa xe, đẩy Tô Niên Niên vào trong. Cảnh tượng đó đáng ngờ biết bao nhiêu.

Cho đến khi chiếc xe của Cố Tử Thần lao đi, một nữ sinh mới hét lên một tiếng bi ai, “Trời ơi, Cố nam thần có bạn gái rồi sao?”

“A a a a, đây không phải là thật.”

“Nữ sinh đó là ai thế, tôi muốn khóc quá, nam thần của tôi ơi, hu hu hu.”

Những nữ sinh ở đó đều không kiềm chế nổi mà ôm đầu khóc òa lên, một nữ sinh đứng đầu Mộ Dung Sam meo meo nói: “Hôm nay là ngày toàn dân thất tình, nhưng, dù cho Cố nam thần có bạn gái rồi, chúng ta vẫn thích anh ấy, khích lệ anh ấy đúng không?” Mộ Dung Sam là hội trưởng hội fan của nam thần trong trường, không ít nữ sinh vừa lau nước mắt vừa nói. “Chảy nước mắt cũng là chúc phúc anh ấy, hu hu hu.”

Còn Tô Niên Niên trên xe không nhìn thấy cảnh đó, cô bức bối chỉnh lại quần áo, lại nhìn Cố Tử Thần ngồi ở ghế lái xe điềm tĩnh lái xe, khoảnh khắc đó như muốn xù lông nhím lên.

“Anh dám đem tôi làm tấm lá chắn à, vô liêm sỉ, lưu manh.” Tô Niên Niên lầu bầu mấy lời đó, Cố Tử Thần liếc nhìn cô, nhìn bộ dạng tức giận của cô có chút buồn cười, người không biết còn cho rằng cậu làm việc gì có lỗi với cô.

“Tôi đưa cô về nhà còn sai sao? Đúng là làm ơn mắc oán mà.” Cố Tử Thần tường thuật lại lời Tô Niên Niên nói, nhếch mày lên nói. “Còn nữa, bạn học Tô, tôi còn chưa tính sổ với cô đấy.”

Tô Niên Niên giật thót chớp chớp mắt, ánh mắt không dám nhìn thẳng vào vết nứt trên tấm kính chắn xe, cứng mồm nói, “Tôi nợ anh cái gì chứ.”

Cố Tử Thần hừm một tiếng, “Nếu như tôi nhớ không nhầm, hôm qua từ trên trời rơi xuống một viên sỏi ném vỡ kính xe của tôi, phân tích từ góc độ và dấu vết trên tấm kính, có lẽ là từ nơi có khoảng cách trên 5m rơi xuống, kiến trúc cao như thế ở gần đó chỉ có nhà cô, hơn nữa lại đúng cửa sổ phòng cô, hình thành nên một đường chéo. Bạn học Tô, cô nói xem, trong cửa sổ của cô tại sao lại rơi sỏi xuống chứ?”

Tô Niên Niên đỏ bừng mặt, không ngờ thẳng cha Cố Tử Thần này là một con mọt sách, nhưng cô lại ngại thừa nhận, quay mặt đi. “Nói không chừng gió to thổi xuống đấy.”

Giọng nói sắc lạnh đó lại vang lên. “Hôm qua trời đẹp, không gió, nhiệt độ độ ẩm vừa phải, cần tôi cho cô xem dự báo thời tiết ngày hôm qua không?”

“...” Trời ạ, tại sao cô lại gặp phải loại người này chứ, Tô Niên Niên thầm than thở, hận không thể ép đầu Cố Tử Thần vào kính thủy tinh mà đập cho một trận.

Cố gắng kiềm chế cảm xúc của mình, Tô Niên Niên nở nụ cười cứng nhắc, “Ồ ha ha, hay là tôi lấy băng keo dán lại cho anh.” Nói xong cô lấy từ trong balo ra băng dính hình chân chó đưa cho Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần đập mạnh chân phanh, cau mày lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên hiểu rõ ánh mắt này mang đầy ghét bỏ, nhưng trên mặt cười hi hi, tục ngữ có câu: đưa tay không nở đánh người tươi cười mà, Cố Từ Thần cũng không thể đẩy cô từ trên xe xuống giữa đường được.

Nhưng cô lại đánh giá thấp Cố Từ Thần, Cố Từ Thần ấn nút khóa mở cửa xe, mặt không biểu cảm, “Tranh thủ tôi chưa hát cô xuống, cô tự mà xuống đi.”

Tô Niên Niên mất đảo một vòng nhìn môi trường xung quanh, cô là chuyên gia lạc đường, không biết mình đang ở đâu, khuôn mặt nhỏ bé ngay lập tức chuyển sang trắng bệch, cho nên nắm chặt dây an toàn, kiên định lắc lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Ưc Hiếp

Cố Từ Thần chỉ cảm thấy trán mình giật giật, Tô Niên Niên biểu cảm trắng sì không sợ chết, “Tôi không xuống, tôi không xuống, không xuống.” Dường như muốn sống chết cùng chiếc xe vậy.

Hai người đối mắt nhìn nhau, Tô Niên Niên cảm thấy nhiệt độ trong xe hạ thấp xuống mấy độ, nhìn Cố Từ Thần không phải có ý định động tay, vội vàng cười ngọt ngào, đưa tay kéo cửa xe đóng lại.

“Đừng như thế, chúng ta về nhà đi.” Giọng nói mềm mại giống như nũng nịu vậy, nghe vậy cơ thể Cố Từ Thần đờ ra, đôi lông mi dài cụp xuống, che giấu sự lạc lõng trong khóe mắt.

Về nhà bao nhiêu năm chưa có ai nói với cậu như thế.

Tô Niên Niên thở phào một hơi, nhìn Cố Từ Thần có chút thất thần, còn đưa tay ra hươ hươ trước mặt cậu.

Cố Từ Thần phản ứng lại, đập chân ga, tiếp tục lái về phía trước.

Mặc dù ngốc về đường, nhưng Tô Niên Niên cũng phát hiện đây không phải đường về nhà, tìm đập thỉnh thoảng, nghĩ Cố Từ Thần không phải mang cô đi bán dâm chứ.

Cô lấy điện thoại trong balo ra, lặng lẽ ấn nút “110”.

Cố Từ Thần cũng phát hiện động tác của cô, thần sắc còn lạnh hơn trước mấy phần.

Nha đầu này coi cậu là người gì chứ, mặc dù nói hai người họ không hợp lắm, nhưng cũng không đến nỗi làm việc tổn thương người khác thế chứ.

Hai người đều tự nghĩ trong lòng, cuối cùng chiếc xe dừng lại bên cạnh một cửa hàng 4s, có nhân viên bước đến, Cố Từ Thần dặn dò họ thay kính, tiện tay đưa cho anh ta một tấm thẻ.

Nhân viên phục vụ động tác rất chuyên nghiệp, chưa đến hai phút đã cầm thẻ và hóa đơn lại, Cố Từ Thần cầm lấy rồi lễ phép nói tiếng cảm ơn, quay người mặt sa sầm nhìn Tô Niên Niên, “Xuống xe.”

Tô Niên Niên cho rằng anh ta lại muốn vứt mình xuống, nhưng mắt nhìn thấy nhân viên sửa chữa bước đến, cô cũng không thể ngồi trong xe để người ta thay kính, đành phải không can tâm tình nguyện mà xuống xe, cúi đầu thất thểu đứng bên cạnh Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần vốn dĩ cao hơn cô một cái đầu, như thế hiện rõ cô đáng thương, nhìn vừa yếu đuối vừa nhỏ bé, Cố Từ Thần cũng không muốn cạnh khóe cô nữa, đưa chìa khóa xe cho nhân viên sửa xe, Tô Niên Niên tò mò nhìn cậu, “Hôm nay không sửa xong sao, thế thì chúng ta về nhà thế nào, ở đây có xe bus không?”

Vừa nói xong, Tô Niên Niên liền phát hiện, Cố Từ Thần lại nhìn cô với ánh mắt ghét bỏ đó.

“Này, tại sao lại nhìn tôi như nhìn đũa ngọc thế.” Tô Niên Niên tức giận lườm cậu một cái.

“Tô Niên Niên, cô là lợn à.” Cố Tử Thần nhả ra một cái, Tô Niên Niên cau mày làm mặt lạnh nhìn cậu. “Dù cho là lợn, tôi cũng là con lợn độc nhất vô nhị quý hiếm, hơn nữa tôi còn nhờ thầy bói xem mệnh cho, vận tài, tình yêu, sự nghiệp đều rất tốt, chắc chắn con mắt nhìn người của anh không tốt.”

Cố Tử Thần khẽ “ồ” lên một tiếng, nhìn bên đường có một chiếc BMW màu đen đang lái đến, “lợn thần tài, đi thôi, về nhà.”

Tô Niên Niên tức trợn trừng mắt, không ngờ lại bị anh ta đặt cho cái biệt hiệu, cô nghiến răng hung dữ nói với Cố Tử Thần, “Có tin tôi cắn cho anh một cái không, ừc hiếp người cũng không phải ừc hiếp thế này, a này.”

Cô lại bị Cố Tử Thần nhắc lên lần nữa, Cố Tử Thần nhét cô vào trong xe, nói với lái xe, “Đưa tôi về biệt thự.”

“Thiếu gia, đây là.” Lái xe có vẻ khó xử mở miệng, nhưng bị ánh mắt lạnh thấu xương của Cố Tử Thần liếc nhìn, lập tức ngậm miệng lại.

Trong mắt ông ta, Tô Niên Niên hoàn toàn có tính cách của Cố Ngón Chuẩn, thậm chí còn lạnh lùng kiêu ngạo hơn cả Cố Ngón Chuẩn, ông ta không dám đắc tội.

Cố Tử Thần dựa vào sau ghế nhắm mắt lại, ý thức có ánh mắt đang nhìn lướt trên người mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Lợn Thần Tài, Trả Tiền

Vừa ngoảnh đầu, Tô Niên Niên đang trợn mắt nhìn cậu với vẻ tôn sùng, “Woa, nhà anh còn có cả lái xe, quả nhiên là đẳng cấp soái ca con nhà giàu mà.”

Nhà họ Tô và nhà họ Trần đều là gia tộc doanh nghiệp, nhưng nói đến độ giàu có thì vẫn không sánh kịp nhà họ Cố, tập đoàn Cố thị dù cho ở Dự Thành hay là ở trong nước, đều là doanh nghiệp đứng đầu xếp hạng nhất, bất động sản, khách sạn, trung tâm thương mại, thậm chí các ngành nghề công nghệ thông tin đều có liên quan.

Theo những gì cô biết, Cố Tử Thần là con trai độc nhất trong nhà, nói cậu là soái ca con nhà giàu cũng không quá.

Cố Tử Thần uhm một tiếng, nhìn con người Tô Niên Niên sáng lấp lánh như sao, trong lòng khẽ rung động.

Nhìn Tô Niên Niên hồi lâu, cậu mới ý thức đến ngại, đột nhiên nhớ ra gì đó, từ trong ví tiền lấy ra tờ hóa đơn lúc nãy, ném nhẹ về phía trước mặt Tô Niên Niên.

“Lợn thần tài, trả tiền.”

Bảo cô trả tiền khiến mặt Tô Niên Niên đột nhiên trợn trừng ra, cảm lấy hóa đơn, là phí thay kính và bảo dưỡng xe.

Khóe miệng cô giật giật, đối diện một dãy số 0 trước mặt, ngoảnh đầu kiêu ngạo nói, “Không có tiền.”

Cố Tử Thần nhếch lông mày nói. “trả tiền mắc nợ là đạo lý hiển nhiên, hơn nữa đây là tôi còn chưa tính phí cô có tình làm thương người khác và phí tổn thất tinh thần, đúng chứ?”

Ồ đâu mà đúng chứ, rõ ràng là một con ma xấu bụng lại hẹp hòi, trong lòng Tô Niên Niên thầm kêu trời, tiền cô đương nhiên không trả nổi, nhưng nếu trả cho anh ta, thì cô không còn tiền mà tiêu nữa rồi.

Hai mắt to tròn, lòng đen xoay chuyển, Tô Niên Niên cười tí mắt nhìn cậu, “Nhưng hôm qua anh không để xe vào hầm đỗ xe, nếu nói trách nhiệm cũng là trách nhiệm của anh, tôi chẳng qua chỉ phạm một lỗi bé tí ti thôi.” Vừa nói cô vừa đưa tay bấm tí ti vào đầu ngón tay, lái xe nhìn qua gương chiếu hậu, khóe miệng cũng nhếch lên nở nụ cười, không ngờ còn có người mặc cả với thiếu gia nhà ông.

“Tô Niên Niên, đó là vườn nhà tôi.” Cố Tử Thần uể oải dựa trên ghế. “Tôi muốn dùng xe thế nào thì dùng thế ấy.”

Ngữ điệu của cậu mặc dù lạnh, nhưng lại mang mấy phần dịu lại, bên ngoài nghe âm điệu rất dễ nghe.

Tô Niên Niên bĩu bĩu môi, “Thế thì một nửa một nửa đi.” Còn một chút tiền lẻ để tiêu, cô cũng gắng gượng mà đón nhận.

“Cô chịu toàn bộ.” Cố Tử Thần buông một câu, coi như việc mặc cả giá tiền của Tô Niên Niên về con số 0.

Tô Niên Niên trợn trừng mắt, cô cũng không phải cố ý, tại sao có thể đổ hết trách nhiệm lên cô chứ. Nhưng dù cho là đầu miệng hay đầu võ, cô cũng

đầu không lại Cố Từ Thần , đến lúc này đành phải chơi trò xù, “ Không có tiền, hừm.”

Một xu tiền cô cũng không đưa, hừm

Cố Từ Thần ngược mi mắt lên, dường như đã sớm dự liệu được Tô Niên Niên sẽ như thế. Không vội không cẩu, từ trong balo lấy ra giấy bút, viết nhanh mấy hàng chữ, “ Không có tiền thì viết giấy mượn tiền nhé, từ từ trả, bạn học Tô, ký tên ở góc phải phía dưới nhé.” Khóe miệng cậu nhếch lên nụ cười gian xảo, Tô Niên Niên ngay tức khắc sững người, đờ đẫn nhìn khuôn mặt khô ngô 360 độ không một góc chết đó của anh ta, cả buổi vẫn không phản ứng lại được.

Không khó để nhìn thấy bộ dạng háo sắc của Tô Niên Niên , Cố Từ Thần cười thích thú, trong lòng cũng có chút châm biếm.

Tô Niên Niên tức giận nhếch quai hàm lên nói, “ Không ký.”

Tức giận nói xong, cô lại không kìm được mà gào lên, Cố Từ Thần không biết lúc nào đã lấy ra một lọ mực nước, vặn nắp lọ, kéo ngón tay của Tô Niên Niên chấm một chút mực nước rồi ấn lên mặt giấy. Tờ giấy trắng sạch sẽ lập tức xuất hiện một dấu vân tay.

“ Anh anh.” Tô Niên Niên bực tức không nói được gì, không ngờ thằng cha Cố Từ Thần này còn cáo già hơn cô.

Lẽ nào danh tiếng phù thủy nổi loạn lại phải trao về tay anh ta sao.

Không thể nào.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Không Khách Sáo Với Cậu Đâu

Tô Niên Niên hét lên một tiếng, nhanh tay cướp lấy lọ mực từ trong tay Cố Từ Thần , nháp mực quệt lên mặt Cố Từ Thần .

Cố Từ Thần phản ứng chậm hơn mấy giây, trên mặt đã bị dính vết mực.

“ lộn bèo Tô, cô thử quệt lần nữa xem.” Cố Từ Thần nghiêng răng nghiêng lợi uy hiếp, Tô Niên Niên cười hi hi, tay nhanh hơn mắt lại chấm phát nữa lên mặt cậu, “ Anh thử đặt biệt danh bừa nữa xem.”

Cố Từ Thần sa sầm mặt, nhìn Tô Niên Niên đầy bực tức không vui.

Cậu mặc một chiếc áo somi đơn giản sạch sẽ, vừa nhìn là biết giá không rẻ, mắt Tô Niên Niên xoay chuyển, giả bộ vô tội lao đến, “ Xin lỗi, anh cũng biết tôi béo như thế, hành động không tiện, chân tay luống cuống, tôi lau giúp cho anh nhé.” Nói xong cũng chẳng cần quan tâm Cố Từ Thần có đồng ý hay không, cô đưa tay quệt lên mặt Cố Từ Thần , rồi còn lau tay vào chiếc áo Cố Từ Thần đang mặc trên người.

“.....” khóe môi Cố Từ Thần gật gật, chẳng khách sáo mà túm lấy tóc Tô Niên Niên , hai người ở phía sau loạn hết một góc.

“ Thiếu gia.” Lái xe rụt rè hỏi một câu, chỉ sợ thiếu gia nhà mình bị thiệt.

“ Ông cứ lái xe đi.” Một tiếng gào lên, lái xe lập tức ngồi ngay ngắn, tập trung lái xe, chỉ là nụ cười ở khóe miệng bán đứng hấn rồi.

Thực ra như thế cũng tốt, ông từ nhỏ nhìn thiếu gia lớn lên, lúc nào ông cũng nhìn cậu vẻ bề ngoài chừng chạc trăm lạng giống như người lớn vậy, chẳng dễ nhìn thấy một mặt tính cách trẻ con của cậu.

Hai người Tô Niên Niên chiến đấu thắng cấp lên một bước, Cố Từ Thần một tay giữ chặt lấy Tô Niên Niên , còn tay kia chấm mực, bôi vẽ choé choét đầy mặt, còn vẽ mũi lộn lên mặt Tô Niên Niên nữa.

“ Khốn kiếp, anh anh anh ức hiếp con gái.” Tô Niên Niên dẩu môi, ra sức giãy giụa.

Cố Từ Thần hừm một tiếng, “ Cô giống con gái ở chỗ nào, con gái nhà ai giống con trai như cô chứ.” Ánh mắt bất giác liếc nhìn phần ngực của Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên lườm anh ta một cái, quả nhiên là tên con trai độc mồm, nói cô là nữ hán tử, còn chê cô ngực nhỏ.

“ Tôi phải bảo cho mẹ anh biết, bảo bà ấy xử lý đập cho anh một trận.” Tô Niên Niên bực tức nói, trước đây đều là cô ức hiếp người khác, làm gì bị ai ức hiếp đến mức không còn lực trả đũa chứ, trong con bực tức đến thù đoạn uy hiếp của học sinh tiểu học cũng lòi ra rồi.

Ánh mắt Cố Từ Thần tối sầm lại, lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên, mãi hồi lâu mới chầm chậm nói lỏng tay ra.

Tô Niên Niên còn định nói gì đó, nhưng nhìn sắc mặt của anh ta, tự dưng cụp đuôi không dám nói gì.

Chiếc xe rất nhanh dừng ở phía trước biệt thự nhà họ Cố, xuống xe, một bóng dáng vội vàng đi về phía Tô Niên Niên, nhìn thấy bộ dạng thảm hại của Tô Niên Niên, cau mày nói, “Xảy ra chuyện gì thế.”

Nhìn Trần Nguyên quan tâm mình như thế, còn đứng ở cổng đợi mình về, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng ấm áp, ai biết Trần Nguyên nhìn thấy mặt Cố Từ Thần đầy vết mực, có vẻ còn thảm hơn Tô Niên Niên, cau mày càng chặt hơn.

“Hai người.”

“Anh, anh ta đánh em, là anh ta, là anh ta chính là anh ta.” Tô Niên Niên nhanh mồm tố cáo trước, núp đằng sau Trần Nguyên.

Cố Từ Thần nghiêng răng, nhìn sang Trần Nguyên, “Cậu cảm thấy mình đánh được con lợn này không?”

Tô Niên Niên cẩn thận che chở Tô Niên Niên đằng sau mình, “Úc hiếp em gái mình lần nữa, mình không khách sáo với cậu đâu.”

Cái gì thế này, lẽ nào tình anh em bao nhiêu năm của cậu với Trần Nguyên tốt như thế, còn không sánh bằng một câu nói của nha đầu này sao, khoe miệng Cố Từ Thần nhếch lên, thật muốn kéo Tô Niên Niên lại rồi đập cho một trận.

Cố Từ Thần: “Mình về trước đây.” Lặng lẽ quay người rời đi, Tô Niên Niên làm mặt xấu lẽ lười sau lưng cậu, nhưng bị Trần Nguyên phát hiện hành động đó của cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Anh Đang Đợi Em Về Sao

Trần Nguyên đưa tay cốc vào đầu Tô Niên Niên một cái, thời dài nói, “Còn em đây.”

“Ya, đau quá.” Tô Niên Niên nhăn mũi, Trần Nguyên lập tức thu tay lại, về mặt quan tâm, “Không sao chứ.”

Tô Niên Niên lắc đầu, “Anh đang đợi em về à?”

“Uh, Tinh Vũ nói nhìn thấy em lên xe của Từ Thần, sợ cậu ta bắt nạt em.” Khóe miệng Trần Nguyên nở nụ cười ấm áp, “Đi thôi, về nhà tắm trước, sắp ăn cơm rồi.”

Nhắc đến ăn cơm là Tô Niên Niên lại sung sướng hò reo, cùng Trần Nguyên về nhà.

Cố Từ Thần đi không nhanh, hai anh em Tô Niên Niên nói chuyện chuyển đến tai cậu, trong mắt cậu có vẻ lạc lõng, ngoảnh đầu lại, lái xe vừa nãy đưa cậu về cũng rời khỏi rồi. Cậu nắm chặt tay thành nắm đấm, lại hồi phục bộ dạng mặt không biểu cảm, đẩy cửa ra, trong biệt thự to lớn trống trải, khoảnh khắc này, lại trở lại với vẻ xa cách lạnh nhạt.

Cố Từ Thần nhếch môi tự cười chế giễu mình, đi vào nhà tắm tắm rửa đơn giản, gột sạch toàn bộ dấu vết mà Tô Niên Niên để lại.

Cậu có tật sạch sẽ, nhưng đối với trò đùa quái đản của Tô Niên Niên hôm nay, cậu làm thế nào cũng không chán ghét được.

Hừ, lợn thần tài.

Đến bản thân cậu cũng không cảm nhận, khóe miệng cậu đã nhếch lên trên.

Nhà họ Trần.

Hôm nay Sở Tổ Tâm tự tay vào bếp, chuyên tâm nấu một bàn đầy thức ăn, Tô Niên Niên vội vàng tắm rửa, ngồi trước bàn ăn bắt đầu ăn ngon ăn ngấm.

“Chậm chút, nha đầu này.” Sở Tổ Tâm thở dài một tiếng, vừa định múc cho Tô Niên Niên chút canh, thì Trần Nguyên đã đặt bát canh đầy trước mặt Tô Niên Niên, “Đợi nguội chút hãy uống, cẩn thận bỏng.”

“Cảm ơn.” Tô Niên Niên cố nuốt đồ ăn trong miệng, phùng mồm tròn má nói cảm ơn cậu.

Sở Tổ Tâm cười đầy cảm kích với Trần Nguyên, Trần Doãn Hoa nhìn thấy hai anh em chúng đối xử rất tốt, trong lòng cuối cùng cũng nhẹ nhõm hơn chút.

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa bụng ngồi trên ghế sofa xem tivi, Sở Tổ Tâm bận việc trong bếp xong, chống lưng quất cô, “Bài tập làm xong chưa mà xem tivi, trời ơi, tại sao con còn xem phim hoạt hình chứ.” Sở Tổ Tâm vẻ mặt khó hiểu.

Tô Niên Niên đầu đầu nói, “Người ta xem hết tập này rồi đi làm bài tập mà.”

Sở Tổ Tâm vốn dĩ định nói thêm hai câu, không ngờ Trần Nguyên đã ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên, “Hay không?” Thần sắc cậu tự nhiên, giống như mình cũng rất thích xem vậy.

Tô Niên Niên đương nhiên hiểu là cậu đang giúp cô giải vây, cười hi hi nói, “Rất hay, chúng ta cùng xem nhé.”

Trần Nguyên mặc dù ngoan khéo hiểu chuyện, nhưng Sở Tổ Tâm dù sao cũng là mẹ kế của cậu, cô cũng ngại nói gì đó, đành phải thờ dài đi vào bếp gọt ít hoa quả cho hai người.

Xem xong một tập, Tô Niên Niên ưỡn thẳng lưng, hôm nay cũng không nhiều bài tập, nhưng cô nhớ ra hôm nay nghe không hiểu tiết tiếng Anh, ngoảnh đầu nhìn sang Trần Nguyên, “Anh, anh có đi học lớp phụ đạo không, hoặc là gia sư cũng được.”

Trần Nguyên từ nhỏ thành tích nổi bật, chưa phải đi học lớp phụ đạo bao giờ, thành thật lắc lắc đầu, “Em muốn phụ đạo thêm à?”

Tô Niên Niên sắc mặt ửng đỏ, nhưng vẫn một năm một mười nói với Trần Nguyên là mình có chút không theo kịp tiến độ, học trình của cao trung Thánh Âm khó hơn các trường khác, ai cũng biết điều đó.

Trần Nguyên trầm lặng một lúc, “Lớp phụ đạo anh cũng không rõ lắm, em không biết thì hỏi anh.”

Tô Niên Niên biết Trần Nguyên thành tích tốt, nhưng dù sao cậu cũng là cao trung năm ba (tương đương lớp 12) rồi, cũng ngại làm phiền cậu.

“Hoặc là em bảo Cố Từ Thần phụ đạo cho em, thành tích cậu ấy tốt hơn anh, hơn nữa cậu người khác cũng rất chuyên tâm.” Về mặt Trần Nguyên nghiêm túc, cậu nhớ hồi học phổ thông toán của mình không giỏi, chính là Cố Từ Thần dạy cậu phương pháp học.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Hotboy Lạnh Lùng Yêu Cô Bé Lọ Lem

Đề Cố Từ Thần phụ đạo cho cô, bức tranh đó quá đẹp, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Tô Niên Niên rung mình một cái, “Thôi vậy, em đi làm bài tập đây.”

Biết bản khoán của cô, Trần Nguyên cũng không miễn cưỡng, hai người tắt tivi rồi quay về phòng của mình.

Ngày hôm sau Tô Niên Niên đi học như bình thường, từ cổng trường đến hành lang, đều có người chỉ chỗ cô, không chạy bèn như cô, cũng cảm thấy có gì đó khác thường.

Quay về phòng học, các nữ sinh đang túm tụm với nhau buôn dưa lê, nhìn thấy Tô Niên Niên bước vào, hiểu ngầm nhau dừng lại.

Tô Niên Niên lướt một vòng, vừa nãy buôn chuyện với giọng sôi nổi nhất chính là Lí Ân Mỹ, cô bước mấy bước đến bên cạnh Lí Ân Mỹ, gõ gõ xuống bàn cậu ta. “Lí gì nhỉ, lớp trưởng, các cậu đang nói chuyện gì thế.”

Cô quả thật không nhớ nổi tên của Lí Ân Mỹ, chỉ biết là cậu ta là phó lớp trưởng trng lớp.

Lí Ân Mỹ chớp chớp mắt, không ngờ Tô Niên Niên lại hỏi trực tiếp cậu ta, bị vẻ mặt bức tức của Tô Niên Niên dọa cho sợ, cậu ta dè dặt lấy điện thoại ra, “Ồ, cậu nhìn đồng tí này.”

Tô Niên Niên cầm điện thoại của cậu ta bắt đầu nhìn lên, ánh mắt Lí Ân Mỹ còn lướt trên người cô. “Tô Niên Niên, cậu thật sự qua lại với Cố nam thần sao, đồng tí này còn đính kèm ảnh nữa.”

Tô Niên Niên chẳng buồn để ý cậu ta, nhanh chóng xem lướt qua dòng tí trên chiếc điện thoại, dòng tí được một id tên là “Sam sam đáng yêu” gửi lên,

tiêu đầu rất thu hút ánh mắt người khác: hotboy lạnh lùng yêu cô bé lọ lem, phát hiện bạn gái bí mật của Cố nam thần, có ảnh có chân dung. Nội dung càng nóng hổi hơn với những dòng chữ, biểu đạt sự yêu thích với Cố nam thần, còn ngưỡng mộ đối với Tô Niên Niên, kết thúc còn nói lời chúc phúc, cái gì mà “Chảy nước mắt chúc phúc anh”, “Mãi mãi khích lệ Cố nam thần.” Tô Niên Niên nhìn thấy mà cũng thấy ê răng.

Hình ảnh đính kèm là bức ảnh chiều hôm qua Cố Tử Thần kéo Tô Niên Niên lên xe, nhìn về mặt Tô Niên Niên bức bối, rõ ràng là Cố Tử Thần dùng sức kéo cô lên xe, tại sao lên đến tiêu đề lại biến thành, “Trong lúc thân mật, cái ôm của Cố nam thần ấm áp biết bao nhiêu.” Mấy câu loại đó.

Tô Niên Niên ném điện thoại trả lại cho Lí Ân Mỹ, “Cái này mà cậu cũng tin.” Giọng nói đầy vẻ không vui.

Lập tức có người không vui rồi.

“Tô Niên Niên, ý cậu là gì thế, dù cho hai người thật sự qua lại thế nào, đó cũng là do cậu cảm dỗ Cố nam thần.” Doãn Sơ Hạ về mặt xem thường.

“Ờ”, Tô Niên Niên cười cười, “ở đây người không có lập trường nhất nói tôi chính là cậu đấy, nói đi nói lại, người chủ động cảm dỗ lại bị từ chối là cậu mới đúng.”

“Cậu” trong mắt Doãn Sơ Hạ đầy căm hận, nhưng không biết nên phản kích lại thế nào.

“Cậu cái gì mà cậu, đúng rồi, sao lại đổi thành Cố nam thần rồi, không phải là anh Tử Thần nhà cậu sao?” Tô Niên Niên cố ý nhại theo giọng điệu ẻo lả của Doãn Sơ Hạ, nói câu anh Tử Thần, khiến bản thân suýt nữa còn nổi da gà.

Lưu Doãn Nhi thay Doãn Sơ Hạ phụ họa thêm, “Tô Niên Niên, cậu hồng hách gì chứ, ai mà không biết Doãn Sơ Hạ và Cố nam thần là thanh mai trúc mã, cậu thọc chân ngang vào làm kẻ thứ ba còn to mồm cái gì, làm việc người khác khinh ghét thế mà cũng không biết xấu hổ.”

Nói ra lời này, nữ sinh trong lớp cũng bắt đầu thì thầm to nhỏ, các nam sinh cũng chẳng chỗ miệng vào, từng người đợi xem trò hay.

Chúc Thành và Tống Dư Hi lo lắng nhìn Tô Niên Niên, đều không biết nên giúp cô thế nào.

Tô Niên Niên cười khẩy mấy tiếng, “Cậu là ai chứ, từ lúc nào đến lượt cậu nói rồi.”

Lưu Doãn Nhi ngẩn tò te nhìn Tô Niên Niên, đang định mắng Tô Niên Niên, nhưng nhìn về ngông cuồng bá đạo của cô, lại rụt lưỡi không dám nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Không Thích Cố Tử Thần

Bố của Tô Niên Niên qua đời sớm, tính cách Sở Tổ Tâm lại dịu dàng, nhưng không có nghĩa là Tô Niên Niên hiền lành trong sáng, trước đây ở cao trung Thần Giang, cô giao lưu quan hệ với các bạn học rất tốt, chưa có ai ức hiếp cô như thế.

Nhưng điều này không có nghĩa, Tô Niên Niên sẽ sợ tất cả.

Càng huống hồ không bị tổn thương bởi mấy kiểu đầu mồm ác ý của nữ sinh.

Tô Niên Niên ngược mắt lên, “Tôi nói con người thật thật kỳ cục, bọn họ là thanh mai trúc mã liên quan gì đến tôi, lẽ nào bọn họ đã kết hôn rồi à, hay là đang yêu nhau, vốn dĩ chẳng là cái gì, cậu nói kẻ thứ ba là từ đâu ra.” Nhìn sắc mặt Lưu Doãn Nhi chuyển sang trắng, Tô Niên Niên tiếp tục bỏ cho phát nữa, “Không phải trong lòng cậu cũng có gì chứ, phả vỡ tình cảm bạn bè của chúng tôi. Tôi là học sinh chuyển trường không sai, nhưng cũng muốn qua lại tốt với các cậu, cậu hết lần này đến lần khác đối phó tôi, hơn nữa mỗi lần đều có liên quan đến Cố nam thần, thực sự muốn làm người thứ ba chính là cậu đấy.”

“Tô Niên Niên cậu mới muốn làm kẻ thứ ba ấy, đừng ở đây giương oai tác quái.” Lưu Doãn Nhi tức giận nói, trong lòng Tô Niên Niên hừ một tiếng, còn muốn đấu với cô nữa, cô mới nói mấy câu mà đã không chịu nổi rồi.

Các bạn học xung quanh đều giương mắt nhìn, còn có nam sinh cười chế giễu Lưu Doãn Nhi, “Lưu Doãn Nhi, cậu không phải nói với mình là cậu thích nhất Cố Tử Thần sao, nói tiêu từ đó trong mắt cậu là đẹp trai nhất.” Kẻ đầu già nổi tiếng trên lớp vừa nói chính là Hà Tiểu.

Lưu Doãn Nhi mặt đỏ ửng lên, cảm giác bị nói trúng tim đen thật không dễ chịu, càng huống hồ bạn thân của cậu ta, Doãn Sơ Hạ cũng thích Cố Tử Thần.

Quả nhiên, Doãn Sơ Hạ nghe thấy lời này, trừng mắt nhìn Lưu Doãn Nhi, nghiến răng kèn kẹt.

“Lại nói, dù cho Cố nam thần muốn ở bên cạnh tôi, cái đó còn phải hỏi tôi có đồng ý hay không nữa. Các người coi anh ta là bảo bối thì tự giữ lấy đi, đừng có việc gì cũng lôi tôi vào.” Tô Niên Niên bực mình lườm một cái, xách balo ngồi vào vị trí của mình.

Nam sinh trong lớp lập tức thi nhau huyết sáo, cứ mỗi lần nữ sinh trong lớp nhắc đến Cố Từ Thần, làm gì có ai mà không háo sắc thích thú khi nhắc đến chứ. Bây giờ Tô Niên Niên vừa đến, nói không thích Cố Từ Thần, quả thật quá chấn động.

Tổng Dư Hi há hốc miệng, vẻ mặt ngạc nhiên xen lẫn nghi ngờ, “Niên Niên.”

“Sao thế?” Tô Niên Niên sắp xếp sách vở, nghe thấy Tổng Dư Hi hỏi, “Cậu thật sự ở bên cạnh Cố nam thần sao?”

Nhớ đến thằng cha đáng ghét đó, Tô Niên Niên bĩu môi nói, “Làm gì có chuyện đó, cậu đừng nghe bọn họ nói linh tinh.”

Tổng Dư Hi gật gật đầu, bày tỏ thái độ nói, “Mình tin cậu.”

Chúc Thành cũng nói theo, “Đúng thế, mình cũng thấy Cố Từ Thần ngửa mặt từ lâu rồi, không phải chỉ có khuôn mặt đẹp trai hơn chút trắng hơn chút thôi sao, hừm.”

“Không ngờ cậu lại biết nhận biết đồ như thế, lộn ca, cậu đẹp trai nhất.” Tô Niên Niên vỗ vỗ vai Chúc Thành, cười vui vẻ nhìn cậu ta, Chúc Thành ngại ngùng vuốt vuốt tóc, không nói gì nữa.

Lật lật sách, trong lòng Tô Niên Niên cũng đang oán thầm, trong lòng đã đưa ra hai kết luận.

Một: đầu nữ sinh trường này nhất định không bình thường, cao trung Thần Giang cũng có hotboy hotgirl gì đó, nhưng cùng lắm cũng chỉ bàn luận vài câu, làm gì có cảnh điên cuồng như cao trung Thánh Âm. Hoàn toàn coi ba hotboy của trường như theo đuổi mình tình vậy, thậm chí còn hơn.

Hai: Cố Từ Thần là lộn, Cố Từ Thần là lộn, Cố Từ Thần là lộn.

Đọc kết luận thứ hai ba lần, Tô Niên Niên mới cảm thấy trong lòng thoải mái, thở phào nhẹ nhõm.

Cao trung năm ba lớp a.

Cố Từ Thần lấy ra sách cần dùng buổi chiều, ngón tay thon dài đang lật sách, khí chất thanh tú cao quý đó như bức tranh vẽ, khiến người ta không muốn cũng phải ngược nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Không Quen Biết, Không Hứng Thú

Một nữ sinh ngồi phía trước Cố Từ Thần, khuôn mặt tươi tắn, tóc dài ngang lưng, có khí chất điển hình của người đẹp.

“Cố Từ Thần, mình vừa nãy nghe thấy có nữ sinh năm hai buồn chuyện.” Nam Chi Tân kể, ai biết Cố Từ Thần chẳng thèm để ý cô, đến mắt cũng chẳng buồn ngược.

“Cậu từ lúc nào cũng tẻ nhạt như thế.” Cố Từ Thần bình thản nói một câu, nhưng giọng điệu không đến mức lạnh như thế, có thể nhìn ra quan hệ giữa cậu và Nam Chi không tồi.

Nam Chi đưa tay giật lấy sách của cậu, động tác thô thiển đó từ tay cô làm ra không đẹp mắt cho lắm, cô cười tí mắt nói, “Nhưng tên buồn chuyện đó cũng có liên quan đến cậu, để mình nhớ lại xem nữ sinh đó tên là gì nhỉ, Tô ồ, Tô Niên Niên.” Nhớ ra tên của Tô Niên Niên, trên mặt cô đầy vẻ phấn khởi, còn đặc ý nháy nháy lông mày với Cố Từ Thần, giống như mình bắt trúng thóp của Cố Từ Thần vậy.

Trần Nguyên ngồi bên cạnh nghe thấy tên của Tô Niên Niên, ngẩng đầu lên nhìn.

Cố Từ Thần dừng dừng mở lời, “Không quen biết, không hứng thú.”

“Này, con người cậu thật vô vị, làm bộ làm tịch, hôm qua không phải còn kéo tay nữ sinh đó đưa về nhà sao, hôm nay lại không nhận rồi.” Nam Chi nói rồi lấy ra điện thoại, “Nhìn đi, fan của cậu còn gửi dòng tin này lên diễn đàn của trường rồi.”

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn, bình thản “ồ” lên một tiếng, hiện vẻ không để tâm trong lòng.

Cậu càng bình tĩnh lạnh nhạt, Nam Chi càng muốn trêu chọc cậu, càng khiêu khích hơn, “Nghe nói cô bé đó bị các nữ sinh khác ức hiếp không nhẹ,

trong đó còn có cả Doãn Sơ Hạ ngày ngày dính theo sau cậu, có điều, nha đầu này cực kỳ lợi hại, trái lại còn xử lý được Doãn Sơ Hạ mấy người đó.”

Trần Nguyên nghe thấy không kìm được cau mày lại, lại có người dám ức hiếp em gái cậu.

Cố Tử Thần cười lạnh lùng, cậu đã sớm đoán được kết quả này từ lâu, nha đầu đó nhìn ngây thơ vô hại, nhưng có thể ném sỏi vào xe của cậu, còn không chịu trả tiền, chưa chịu dừng lại còn bôi mực lên mặt cậu.

“Sau đó thì sao?” Cố Tử Thần khoanh hai tay trước ngực, im lặng nhìn Nam Chi khiến cô cũng thấy lạnh, “Cậu thật sự muốn biết kết quả cuối cùng thế nào sao?” Nam Chi cố tình lấp lửng nói, “Khụ khụ, nữ sinh Tô đó nói, dù cho Cố nam thần muốn ở cạnh cô ấy, thế thì cũng phải hỏi cô ấy có đồng ý hay không nữa. Ha ha ha, mình muốn biết xem đó là nữ sinh gì, mà đến hotboy của trường chúng ta cũng không thích nữa.”

Khóe miệng Nam Chi nở nụ cười, cô rõ ràng nhận thấy trong khoảnh khắc Cố Tử Thần cau mày lại, nhưng rất nhanh giãn trở lại.

“Tê nhạt.” Cố Tử Thần giật lại sách tiếp tục lật, chỉ là mạch suy nghĩ bắt đầu lạc hướng.

Hóa ra con lợn đó lại chê ghét hẳn à?

Trần Nguyên nhìn bộ dạng không vui của cậu, thờ dãi rồi mỉm cười, chuyển ánh mắt nhìn, phát hiện Nam Chi không biết từ bao giờ đang nhìn mình, tai cậu lập tức hơi ửng đỏ, Nam Chi cũng vội vàng quay người đi.

Cả ngày lên lớp, Tô Niên Niên ngáp một cái, cướp được không ít đồ ăn vặt của lợn ca, tâm trạng mới tốt lên.

Tiết cuối cùng là của Giang Mộ, khiến Tô Niên Niên không ngờ đến đó là thầy lại dạy môn toán.

Nên biết, Tô Niên Niên kém nhất chính là toán, đầu đầu day day thái dương, mơ hồ ghi chép.

Tổng Dư Hi vẫn với dáng vẻ không để tâm, chỉ là Tô Niên Niên đang ghi chép, nên không chú ý đến vẻ khác thường của cô.

Giảng bài xong, Giang Mộ dành chút thời gian nói về việc trong lớp, lại lần nữa nhắc đến việc đóng học phí.

Học phí của Tô Niên Niên đã được Sở Tổ Tâm đóng cho cô từ lâu rồi, cũng không phải lo lắng gì, chỉ là có một âm thanh đột ngột phá vỡ sự bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Tại Sao Ở Đâu Cũng Có Cậu Thế

“Thầy giáo, thế nếu như có người không nộp được thì sao ạ?” Một giọng nói mang theo ý cười vang lên, giọng điệu đó tại sao nghe giống như chế giễu ai đó.

Sắc mặt Tổng Dư Hi bỗng dung tái mét, nắm chặt lấy quyển sách trong tay.

Giang Mộ trên bục giảng cau mày lại, “Có gì khó khăn có thể đến tìm thầy cô, hôm nay cứ thế đi, tan học, trên đường về nhà các em chú ý an toàn.”

“oh ye” Đám đông la hét ào lên, thi nhau thu dọn sách vở.

Thấy mọi người không để ý mình, Lưu Doãn Nhi cong môi lên, “Thầy giáo, nhưng lớp chúng ta có người không nộp nổi học phí, là bạn học, lẽ nào chúng em không nên giúp cậu ấy sao?”

“Thật hay đùa thế, là ai vậy, lớp chúng ta có người nghèo như thế sao?” Li Ân Mỹ tò mò hỏi Lưu Doãn Nhi, giọng nói cậu ta vang to khoe chớ phá vỡ tập âm đang nháo nhào, rõ ràng chuyển đến tai mỗi người.

Tô Niên Niên nghi ngờ nhìn Lưu Doãn Nhi, cậu ta lại làm cái trò gì thế.

Giang Mộ càng cau mày chặt hơn, anh đến lớp năm thứ ai là đã nhận hồ sơ học sinh rồi, cũng biết trong lớp có học sinh gia cảnh bần hàn, nhưng lại không để tâm đến.

Không ngờ bây giờ bị lôi ra nói rồi.

Thầy giáo, thầy không phải dạy chúng em phải vui vẻ giúp đỡ người khác sao, đã như thế, thế thì chúng em nên tập hợp quyên góp, ủng hộ tiền cho học sinh có hoàn cảnh khó khăn đó.” Doãn Sơ Hạ từ từ nói hết, vẻ mặt nghiêm túc chứng thực.

Cậu ta là người có lòng tốt thế sao? Tô Niên Niên trợn to mắt, đột nhiên cảm thấy Doãn Sơ Hạ thực ra không xấu tính đến thế.

Nhưng ngay sau đó, cô nghe thấy tí tách một tiếng, ngược mắt nhìn, một giọt nước mắt rơi xuống sách trên bàn Tống Dư Hi.

“Bạn học Doãn nói đúng, nhưng thầy nghĩ vẫn chưa đến bước này, dù cho là học tập hay là cuộc sống có gì khó khăn, đều có thể đến tìm thầy. Còn việc quyền góp đừng nhắc lại nữa, thầy cũng có bổ trợ của giáo viên chủ nhiệm.” Giang Mộ cười hiền hòa, giống như gió mùa xuân ấm áp của tháng ba, khéo léo hòa giải ngại ngùng trong lớp.

“Đúng thế, chúng ta đi thôi, tan học rồi.”

“Đi, hôm nay mời các cậu ăn gà chiên.” Người trong lớp túm năm tụm ba thành nhóm rời đi, Giang Mộ nhìn về hàng cuối cùng của lớp, cũng đi ra ngoài.

Doãn Sơ Hạ ném sách xuống bàn, đi về phía Tống Dư Hi.

Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiếp cũng đi theo sau cậu ta.

Trương Hiểu Tiếp cầm sách của Tống Dư Hi ném “bụp” một tiếng trên đất, “Ồ, Tống Dư Hi, cậu còn chưa đóng tiền sách, dựa vào cái gì mà dùng sách mới chứ.”

Tống Dư Hi bặm môi, trong đôi mắt to là vẻ khủng hoảng sợ hãi, đôi mắt đỏ hoe đáng thương.

Doãn Sơ Hạ không nói gì, chỉ cười khẩy dẫm vào sách của Tống Dư Hi.

Tống Dư Hi cúi đầu, không dám phản kháng, mặc cho Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiếp nói những lời khó nghe đó.

Trong lớp mọi người cũng đã về văn, vài người nhìn thấy cũng vội đi nốt.

Tô Niên Niên và Chúc Thành vốn dĩ đang nói chuyện, vẫn còn chưa đi, nhìn thấy cảnh trước mắt, Tô Niên Niên cau mày, Chúc Thành ở bên không nén được, “Các cậu làm cái gì thế, mọi người đều cùng một lớp, ức hiếp người khác không hay đâu.”

“Tên béo chết tiệt, cậu tránh ra một bên, thật coi mình là bạch mã hoàng tử cứu mỹ nhân à, cũng không soi lại gương xem mình là cái thứ gì.” Miệng lưỡi Lưu Doãn Nhi độc địa, khiến cho Chúc Thành không dám đáp lại, coi như là đúng.

Tô Niên Niên cười cười, “thế cậu cho rằng, cậu là cái thứ gì.”

Giọng nói cô không to, nhưng lại nhẹ nhàng lọt vào lòng người, vừa ngứa vừa sâu cay, nhưng cũng đủ khiến Lưu Doãn Nhi toàn thân cũng run rẩy.

Cậu ta còn chưa quên sáng nay Tô Niên Niên mắng cậu ta thế nào.

“Tại sao đâu cũng có cậu thế, cậu phiền phức thế.” Trương Hiểu Tiếp bước đến trước mặt Tô Niên Niên, giơ tay cho cô một cái bạt tai.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Cảm Ơn Cổ Nam Thần

“A” một tiếng kêu chói tai vang lên, sau đó phòng học chìm trong vắng lặng.

Tống Dư Hi cuối cùng không kim được, nước mắt lăn chầm rãi, cả người run rẩy như chiếc lá bị gió lay, đến đứng cũng không đứng vững nữa.

“Tô Niên Niên cậu.” Doãn Sơ Hạ và Lưu Doãn Nhi với bộ dạng kinh ngạc, ý thức lùi về phía sau.

Còn Tô Niên Niên, khoe miệng nhếch lên nụ cười, nhưng khoe mắt lại không vui, đâu có giống bộ dạng bị đánh chứ.

Còn Trương Hiểu Tiếp, lúc này lại ôm má mình, vẻ mặt không thể tin được.

“Cậu dám đánh tôi, cậu dựa vào cái gì đánh tôi.” Trương Hiểu Tiếp gào lên, Tô Niên Niên bĩu môi, cô cũng không ngốc, sao có thể đứng đó để cậu ta đánh chứ.

Trương Hiểu Tiếp không can tâm trừng mắt nhìn Tô Niên Niên, còn chưa kịp động tay, Chúc Thành yên lặng từ nãy cũng không nhịn được nữa, “Trương Hiểu Tiếp, cậu tính cách đàn ông à, rốt cuộc muốn làm cái gì?”

“Không liên quan đến cậu.” Trương Hiểu Tiệp nhểch một câu, định làm tư thế muốn lao đến túm tóc Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cười khẩy, “Cậu còn muốn thử lần nữa không?”

Ngón tay của Trương Hiểu Tiệp run run.

Đúng lúc này, Lưu Doãn Nhi hét lên một tiếng, “Cố Cố nam thần.”

“Cái gì Cố nam thần chứ, cậu điên à.” Doãn Sơ Hạ liếc nhìn cậu ta, quay người nhìn, cả người đứng sững ở đó.

Ở cửa lớp, một bóng người cao lớn đứng khoanh tay, vẻ lãnh đạm nhìn cảnh tượng trước mắt.

“Thật là Cố nam thần mà, Sơ Hạ.” Lưu Doãn Nhi lí nhí nói, nhưng cũng đủ cho tất cả mọi người nghe thấy.

Tô Niên Niên nhìn ra ngoài cửa, nhếch nhếch lông mày.

Cố Tử Thần bị ai đó vỗ nhẹ vào vai, sau đó một giọng nói dễ nghe vang lên. “Tại sao không vào.” Khi bóng Trần Nguyên xuất hiện ngoài cửa lớp f, sắc mặt mấy người Doãn Sơ Hạ càng khó coi hơn.

Trần Nguyên nghiêng người vào trong nhìn, một nhóm người đang vây quanh em gái mình, lại liên tưởng đến sáng nay Nam Chi nói việc có người ức hiếp Tô Niên Niên, ngay tức khắc không điềm tĩnh được.

Cậu thu lại nụ cười hòa nhã của mình, trầm mặt đi về phía cuối lớp, Cố Tử Thần nghĩ một lát rồi cũng đi theo.

“Trần Nguyên, anh Tử Thần.” Doãn Sơ Hạ sợ hãi chào hỏi, vẻ mặt ngượng ngùng đó khiến Tô Niên Niên phát ói.

“Em không sao chứ?” Trần Nguyên không thèm nhìn Doãn Sơ Hạ, đi thẳng đến trước mặt Tô Niên Niên, quan tâm hỏi han.

Doãn Sơ Hạ biểu cảm cứng đờ, Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp ở bên cạnh đều không dám nói gì.

Bọn họ sợ Tô Niên Niên không biết điều sẽ mách với Trần Nguyên.

Tô Niên Niên còn chưa mở mồm, một giọng nói lạnh lùng trầm thấp vang lên, “mấy người đang làm gì thế” âm thanh giống như tiết tấu khi đánh đàn vậy.

Doãn Sơ Hạ mấy người mắt tròn tròn nhìn Cố Tử Thần, không biết mở lời thế nào.

“Không có gì, bọn em đang nói chuyện, giấu bó tinh cảm” Doãn Sơ Hạ miễn cưỡng nở ra nụ cười, Cố Tử Thần chẳng buồn đáp lời, chỉ cười khẩy một tiếng, không ngờ Tống Dư Hi cũng tiếp lời “Đúng thế, chỉ là nói chuyện, cuối tuần đi đâu chơi thôi.”

Tô Niên Niên cau mày lại, hơi khó đoán suy nghĩ của Tống Dư Hi.

“Đúng thế đúng thế, cuối tuần chúng ta cùng nhau đi mua sắm nhé.” Lưu Doãn Nhi phản ứng đầu tiên, vội vàng tiếp lời.

Trương Hiểu Tiệp thấy thế, “Ngày mai lại bàn nhé, bọn em đi trước đây, Cố nam thần, hotboy Nguyên, bye bye.”

Doãn Sơ Hạ không can tâm cắn cắn môi, ba người xách balo nhanh chóng chạy ra khỏi lớp.

Tống Dư Hi chớp chớp mắt, trong đôi mắt đẹp như có một tầng hơi nước, giọng nói yếu đuối, “cảm ơn Cố nam thần.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Bị Cố Nam Thần Coi Thường

“Em không sao chứ?” Trần Nguyên lo lắng nhìn Tô Niên Niên, trong mắt người ngoài, thật giống sự quan tâm của bạn trai đối với bạn gái.

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, đang định hỏi Tống Dư Hi mấy câu, nhưng Tống Dư Hi đã nhanh chóng cúi đầu, giống như đang né tránh cô vậy.

Cô không muốn nhắc, Tô Niên Niên cũng không muốn hỏi, chào hỏi rồi đi cùng Trần Nguyên ra ngoài.

Hai anh em cũng không ngoảnh đầu lại mà đi thẳng, Cố Tử Thần đứng đó mặt lạnh như băng không kim được nhếch nhếch khóe miệng.

Nói thế hai người họ coi thường mình sao, coi thường hấn sao?

Có cần phải dùng xong thì vứt bỏ thế không, có cần lộ liễu thế không?

Vừa nãy là ai hóa giải nguy cơ, vừa nãy là ai lay động tất cả mọi người.

Cố Tử Thần khoanh khắc cảm thấy mình không điềm tĩnh được nữa, cau mày định đuổi theo, đằng sau chuyển đến giọng nói mềm mại, “ Cố nam thân, vừa nãy thật sự cảm ơn anh, nếu như không phải anh.”

Tổng Dư Hi định tiếp tục nói, nhưng lại bị Cố Tử Thần ngoảnh đầu, ánh mắt sắc lạnh dọa cho cô ngậm miệng lại.

“ Cô là ai?” Giọng nói lạnh nhạt, khẽ cau mày lại, như gáo nước lạnh hắt thẳng vào mặt Tổng Dư Hi.

Tổng Dư Hi sắc mặt trắng bệch, cố gắng mỉm cười, cố chấp nhìn Cố Tử Thần, nhưng cậu chẳng buồn nhìn cô, ánh mắt không có chút tình cảm, một tay nhét vào túi quần đi ra khỏi lớp.

Anh ấy vốn dĩ không quen mình cho nên vừa nãy không phải vì mình mà lộ diện.

Chút may mắn cuối cùng trong lòng Tổng Dư Hi cũng nhanh chóng mất hút không còn dấu tích.

Cô cho rằng, Cố nam thân hoặc ít hoặc nhiều đối với cô.....

“ Dư Hi, mình đưa cậu về nhé,” Chúc Thành ngốc ngếch xoa đầu, Tổng Dư Hi thu lại tâm tư của mình, “ Không cần đâu.” Cô cầm balo, lao đảo mất hút trong tầm mắt của Chúc Thành.

Tô Niên Niên và Trần Nguyên chậm chậm đi về phía cổng trường, Trần Nguyên ân cần cầm balo trên lưng Tô Niên Niên, vẻ lo lắng hỏi, “Niên Niên, có phải có ai ức hiếp em?”

“Đâu có, ai bắt nạt được em chứ.” Tô Niên Niên không để ý lắc lắc đầu. Trần Nguyên không nói gì nữa, mấp máy môi, cuối cùng nói, “ Có anh ở đây, không cần sợ. Có ai ức hiếp, em lên lầu tìm anh, anh giúp em dạy dỗ hắn.”

Tô Niên Niên vui vẻ cuoi lên, không ngờ anh trai này lại trọng nghĩa như thế.

Cô thẳng thắn vỗ vỗ vai Trần Nguyên, “ Vâng, em biết rồi.”

Trần Nguyên cau mày nói, “ Anh nói nghiêm túc đấy.”

“Được rồi, mau về nhà ăn cơm”

Hai người lên xe của Trần Doãn Hoa, Cố Tử Thần lái xe đằng sau, trên đường biểu cảm khiến người ta phát sợ.

Về nhà ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa cái bụng tròn của mình, bò lên giường ngủ một giấc sung sướng.

Sáng sớm, ánh sáng rọi vào phòng, Tô Niên Niên mơ hồ từ trong chăn chui ra. Nhắm mắt rửa mặt, đánh răng, chạy xuống lầu, nhoáng nhoáng uống một cốc sữa xong, lại theo sau Trần Nguyên rồi lên xe.

Trần Nguyên dường như đã quen rồi, đưa cho Tô Niên Niên hai cái bánh bao.

Tô Niên Niên được hành động này của cậu làm cho cảm động, quả thật giống như anh trai ruột vậy.

Đón lấy bánh bao, vui vẻ nhai, đến nỗi hai má phùng hết cả ra.

Thấy bộ dạng này của cô, khóe miệng Trần Nguyên ảm áp nhếch lên.

Đưa Tô Niên Niên đến lớp, Tô Niên Niên lại lần nữa nhận được ánh mắt của toàn bộ nữ sinh trong lớp.

Nếu như những ánh mắt đó có thể giết người, Tô Niên Niên chỉ sợ mình chết từ lâu rồi, không thể sống mà đứng trong lớp được nữa.

Nhưng nội tâm mạnh mẽ của Tô Niên Niên khiến cô chẳng chút áp lực mà đi về chỗ của mình, đoạn đường ngắn bị cô bước đi hiên ngang lướt qua.

Quay về chỗ mình, Tô Niên Niên chán nản nhìn cảnh tượng trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Bạn Bè (1)

Vị trí của Tô Niên Niên và Tống Dư Hi ở cạnh nhau, lúc này trên chỗ ngồi của Tống Dư Hi đầy dầu vết, sách vở, đồ dùng rơi vãi tứ tung trên đất, còn có thể nhìn thấy rõ dấu chân trên mặt.

Càng quá đáng đó là, không biết là ai rắc hạt dưa đầy trên chỗ ngồi của cậu ấy, khiến chỗ ngồi vốn dĩ sạch sẽ gọn gàng giống như bãi rác vậy.

Tô Niên Niên cau mày nhìn một lượt lớp học, quả nhiên, Doãn Sơ Hạ mấy người đang cười tươi rói, vẻ mặt thách thức xem náo nhiệt.

Tống Dư Hi im lặng sắp lại đồ đạc, từ đầu đến cuối không nói câu gì.

“Chuyện gì xảy ra thế?” Tô Niên Niên hỏi, Tống Dư Hi lắc lắc đầu, cắn chặt môi, “Không sao, là mình không cẩn thận làm rơi xuống đất.”

Vốn dĩ chính là đang nói dối được không? Rõ ràng bị người khác ném mả.

Tô Niên Niên cong môi lên, quả thật nghĩ không hiểu tại sao Tống Dư Hi lại phải chịu ầm ức miễn cưỡng như thế.

Đổi sang là cô, đã cảm ghê lên tính sỗ từ lâu rồi.

Nhưng Tống Dư Hi không nói, cô cũng không thể nhiều chuyện, thay cậu ấy lộ diện.

Tô Niên Niên liếc nhìn Tống Dư Hi, quý người xuống giúp cậu ấy nhặt sách.

Chúc Thành đến muộn cũng nhìn thấy cảnh này, bặm môi đi ra sau lớp lấy đồ quét dọn quét nền đất.

Trong lớp chìm vào yên tĩnh, mắt không xoay chuyển nhìn ba người bận bịu. Cho đến khi chủ nhiệm Giang Mộ bước vào, cả lớp mới ngồi nghiêm chỉnh thu ánh nhìn lại.

Đứng trên bục giảng, Giang Mộ rất dễ dàng nhìn thấy cảnh tượng cuối lớp, suy nghĩ cũng đoán được chuyện gì xảy ra.

Giang Mộ mở cuộc họp buổi sáng ngắn gọn, trầm mặc một lúc, rồi gọi Tống Dư Hi đến phòng làm việc của mình.

“Thầy không có ý gì khác, chỉ là nếu như em cần giúp đỡ, có thể đến tìm thầy bất cứ lúc nào.” Giang Mộ dịu dàng dặn dò, Tống Dư Hi cố chấp lắc lắc đầu: “Thầy giáo, em rất tốt.”

Mặc dù gia cảnh nhà cô không tốt, nhưng ít nhất lòng tự trọng cũng vẫn có. Doãn Sơ Hạ bọn họ bắt nạt cô, không chỉ vì gia cảnh nhà cô nghèo, mà còn vì cô đối phó với bọn họ.

Nhưng so với đồng tình và cười chế giễu, cô thà chọn im lặng.

Giang Mộ thở dài một tiếng, “Em lên lớp đi.”

Tống Dư Hi cố gắng kiềm chế ầm ức, khi đi về chỗ của mình, suýt nữa còn bị Trương Hiểu Tiếp ngáng chân, cô đỏ mắt, ngồi vào chỗ của mình.

Tô Niên Niên nhìn thấy đã thấy ngửa mặt.

Mặc dù không thích bộ dạng yếu đuối nhút nhát của cô, nhưng Tô Niên Niên vẫn thâm hạ quyết tâm.

Giữa giờ nghỉ, Tô Niên Niên kéo Lí Ân Mỹ đi đến căng tin, dùng một chiếc laptop xường và một gói ô mai mơ đã thành công mua chuộc được cái loa phóng thanh, sau đó cười híp mắt hỏi, “Lớp trưởng, mọi người vì sao lại không thích Tống Dư Hi.”

Cầm tay người rồi, ăn của người rồi, Lí Ân Mỹ cắn một miếng laptop xường, đem những gì mình biết nói ra.

“Cũng không có gì, thực ra Tống Dư Hi bình thường cũng như người không tồn tại, điều kiện trong nhà nghèo, nghe nói là thuộc hộ nghèo. Học phí năm ngoái đến tận giữa học kì mới nộp được, cô giáo Kim còn dự định tổ chức toàn lớp quyên góp cho cậu ấy.” Cô giáo Kim là giáo viên tiếng anh của lớp f, hồi năm thứ nhất cô ấy là chủ nhiệm.

Tô Niên Niên “ồ” lên một tiếng, chà trach Tống Dư Hi bọn họ lại trêu chọc Tống Dư Hi, thì ra là có vết xe đổ từ trước.

Nói như thế, phong cách làm việc của cô giáo Kim cũng không hay lắm, tại sao có thể trước mặt mọi người bảo quyên góp cho cậu ấy, không phải như thế sẽ tổn thương người khác sao.

Hiểu ra chuyện gì, Tô Niên Niên chào Lí Ân Mỹ, chạy về lớp trước.

Buổi chiều tan học.

Tống Dư Hi đang từ từ sắp lại đồ, không muốn mang khuôn mặt hoảng sợ sau khi về nhà, bên tai đột nhiên chuyển đến giọng nói nhẹ nhàng, “Cho cậu.”

Cô ngẩng mặt lên, là Tô Niên Niên đưa cho cô một chiếc thẻ ngân hàng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Bạn Bè (2)

Tổng Dư Hi do dự, không nhận.

Giọng nói Tô Niên Niên có chút không kiên nhẫn, “Cậu cầm lấy đi, mặt mã là sáu số 0, tiền bên trong có lẽ đủ đóng học phí.”

Tổng Dư Hi cúi đầu, “Cảm ơn, không cần đâu.”

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, lẽ nào muốn làm người tốt việc tốt còn bị từ chối sao.

“Tổng Dư Hi, ngày mai là thứ sáu rồi, lẽ nào cậu thật sự muốn Doãn Sơ Hạ bọn họ quyền góp cho cậu sao?”

Cơ thể Tổng Dư Hi khẽ run lên, mở miệng muốn từ chối, nhưng lại nghĩ đến hoàn cảnh gia đình mình.

Sức khỏe bố cô không tốt, tiền thuốc mỗi tháng phải tiêu một khoảng không hề nhỏ, trong nhà còn có em trai và em gái, cả nhà đều dựa vào tiền lương và tiền làm thêm của mẹ.

Học phí của cao trung Thánh Âm đối với nhà cô mà nói là con số trên trời, cô thi đỗ vào Thánh Âm, bố mẹ chỉ vui mừng khoảnh khắc đó, sau đó lại chìm trong tiếng thở dài.

Học phí năm ngoái khát đến tận giữa kỳ mới nộp được, cô giáo Kim nhìn cô bằng ánh mắt xem thường.

Cô thật sự không muốn trải qua một lần nữa.

“Mình” Tổng Dư Hi ngập ngừng nói.

Tô Niên Niên nghĩ một lát, mới nói, “Thế được rồi, số tiền này coi như cậu mượn mình, không tính lãi, bao giờ cậu có tiền thì nhớ trả mình.”

Tổng Dư Hi run rẩy xúc động. Tô Niên Niên nhìn thấy thế nheo mày nói, “Cậu không phải nói, chúng ta là bạn sao?”

Tổng Dư Hi ngẩng đầu, trong ánh mắt như có lớp sương mù dày đặc, cẩn thận dè dặt nhận lấy chiếc thẻ ngân hàng, về chân thành nói một câu “Cảm ơn.”

Tô Niên Niên mỉm cười, xách balo đi ra khỏi lớp.

Vừa ra khỏi cửa, là đụng phải ngay người mà không muốn gặp.

Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần nhìn cô đi ra, lạnh nhạt nói, “Nhìn không ra, con lợn như cô mà cũng biết giúp đỡ người khác cơ đấy.”

Tô Niên Niên bĩu môi, biết thừa hắn nói là ám chỉ điều gì.

Như là giải thích mình tại sao lại xuất hiện ở đây, Cố Tử Thần nói: “Trần Nguyên và bác Trần có việc đi trước, tôi đưa cô về.”

“Không cần, tôi có thể tự về được.” Tô Niên Niên kiêu ngạo ngoảnh đầu, không ngờ Cố Tử Thần lại gật gật đầu: “Ồ, tạm biệt.” Hừ.

Kịch bản không phải diễn như thế đấy chứ?

Tô Niên Niên nhìn bóng dáng khuất xa của Cố Tử Thần, buồn thay cho mình.

Anh ta cũng chân thực quá đấy, nói đi là đi luôn.

Đứng đó đau buồn mất năm phút, Tô Niên Niên một mình lê bước trên con đường về nhà.

Nghiên cứu xe bus ở công trường cả buổi, Tô Niên Niên mới tìm thấy một chiếc xe đi về gần nhà cô.

Lên xe bus, chiếc xe lắc lư, giọng nữ phát thanh thông báo điểm từng điểm từng điểm xuống tiếp theo, trong lòng Tô Niên Niên cảm thấy càng lúc càng lạ.

Ngồi được khoảng năm sáu bến, Tô Niên Niên đứng bật dậy, nhìn lại lần nữa các chặng theo chiều mũi tên.

Ngồi ngược rồi.

Thầm chửi mình một tiếng đầu lộn, Tô Niên Niên xuống xe, vội vàng đi sang bên đường đối diện.

Một chiếc xe Porsche màu đen ở đằng sau cũng chuyển hướng, dừng ở đằng sau cô.

“Tô Niên Niên, cô là lộn à?” Nam sinh ở trong xe bật ra một câu, từ lúc Tô Niên Niên lên xe là cậu đi theo sau.

Thực ra cậu còn muốn biết, Tô Niên Niên rốt cuộc có thể ngó ngàng đến mức nào.

Tô Niên Niên lên xe, Cố Tử Thần đạp ga, đi theo sau chiếc xe bus đó ở đằng sau không xa.

Khi đi qua ngã tư đèn xanh đèn đỏ, nhìn xe đi qua lại như mắc cửi, Cố Tử Thần tự cười chế giễu mình.

Cậu nhất định điên rồi, mới miệng nói một đằng lại làm một nẻo đi theo sau Tô Niên Niên.

Nhất định là điên rồi.

Sau khi đưa Tô Niên Niên về nhà, Cố Tử Thần tăng tốc lái xe vào hầm để xe.

Quay về biệt thự, đập vào mắt là một đôi giày cao gót màu đen rất đẹp.

“Con về rồi à.” Giọng nói lạnh lẽo sắc sảo vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Nuôi Mèo (1)

Cố Tử Thần nhìn về phía có giọng nói phát ra, trên sofa có một người phụ nữ xinh đẹp ngồi ở đó, nước da trắng ngần, lông mày sắc nét, chăm sóc da cực tốt, nhưng cũng có thể nhìn ra đã có tuổi.

“Tuần sau ba con có tiệc rượu, đến lúc đó con cũng nên xuất hiện, địa chỉ mẹ sẽ bảo thư ký gửi cho con. Đúng rồi, bạn nữ đi cùng con đi mời con gái nhà họ Doãn.” Tốc độ nói của người phụ nữ cực nhanh, dường như cũng không muốn ở đây thêm phút giây nào nữa.

Cố Tử Thần không nói gì, biểu cảm trên mặt bình thản, nhìn không ra tâm trạng gì.

Diệp Tư Vân cau mày lại, cũng chẳng buồn để ý Cố Tử Thần, cầm chiếc ví cầm tay Chanel trên bàn định rời đi.

Dù sao bà chẳng qua là uống trà buổi chiều cùng mấy chị em xong, nhân tiện qua đây dặn dò một câu mà thôi.

Đi đến cửa, bà không để tâm nói một câu, “Có thời gian đi thăm ba con, nên nhớ, đừng nói những lời không hiểu chuyện khiến ông ấy tức giận, con cũng không còn nhỏ nữa.” Giọng điệu dặn dò với ngữ khí nghiêm túc.

Cố Tử Thần lúc này mới nhếch miệng cười khẩy, lời nói cũng lạnh lùng không kém, “ông ta sống hay chết, chẳng liên quan gì đến tôi.”

“Con.”

Không đợi bà nói hết, Cố Tử Thần đã ngắt ngang lời bà, “Việc của tôi, không cần phải bận tâm. Thu lại khuôn mặt giả tạo vợ hiền mẹ tốt đó đi, bà Diệp.”

Cậu chậm chậm bước qua trước Diệp Tư Vân một bước, toàn thân toát ra cảm giác muốn đuổi đi khiến Diệp Tư Vân lùi về sau một bước.

“Còn nữa, đây là nhà tôi, ra ngoài.” Giọng nói còn lạnh hơn tuyết rơi tháng ba gấp mấy lần.

Diệp Tư Vân mặt hết đỏ lại chuyển sang trắng, mới hằm hằm đẩy cửa rời đi.

Lái xe của nhà họ Cố dừng ở bên ngoài, nhìn thấy bà đi ra vội vàng kính cẩn mở cửa xe.

Diệp Tư Vân ngồi vào trong xe, từ trong ví cầm tay lấy ra đồ trang điểm để dặm thêm phấn, lái xe dè dặt cẩn thận hỏi, “Phu nhân.”

“Lái xe, về nhà họ Cố.”

Lái xe vội vàng khởi động xe, chỉ nghe thấy đằng sau vang lên một câu chửi, “Loại tạp chủng.” Ông ngồi ngay ngắn lái xe, toàn bộ coi như không nghe thấy gì.

Tô Niên Niên hút sữa, đi bộ chậm chậm trong vườn.

Hút sữa xong, đang chuẩn bị quay về, thì nhìn thấy một người phụ nữ xinh đẹp tư thế hằm hằm hồ hồ đi ra từ nhà họ Cố.

Ồ, lẽ nào là mẹ anh ta sao?

Tô Niên Niên có chút nghi ngờ, nhìn chăm chăm sững sờ về phía chiếc xe BMW đó, đến nỗi Trần Nguyên đi đến sau lưng cô từ lúc nào cũng không biết.

Trần Nguyên nhìn khuôn mặt đứng hình của cô, đưa tay cốc vào đầu Tô Niên Niên một cái.

“A” Tô Niên Niên phản ứng lại, âm ức nói, “Đáng ghét, sao lại đánh em.”

“Không đánh em, hôn của em sắp bị bắt đi rồi.” Trần Nguyên đùa cô một câu, tò mò hỏi, “Em đang nhìn gì thế?”

“Em vừa nhìn thấy một cô đi từ nhà Cố Từ Thần ra, biểu cảm trên mặt như người đến tuổi mãn kinh vậy, cô ấy là ai thế, mẹ của Cố Từ Thần phải không?” Tô Niên Niên hình dung một cách sinh động, Trần Nguyên “uh” một tiếng qua loa, “Đúng thế, đi thôi, vào nhà ăn cơm.”

Tô Niên Niên lúc này vẻ mặt đầy nghi ngờ, lại hỏi Trần Nguyên mấy câu, toàn bị cậu trả lời linh hoạt vòng vo.

Cậu càng không nói, trong lòng Tô Niên Niên giống như vuốt mèo cào vậy, càng lúc càng sốt ruột.

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên bụng hoa quả đã bỏ xong đến bên cạnh Trần Nguyên, vẻ mặt cười nịnh bợ, “Anh, ăn táo đi.”

Trần Nguyên cười, liếc mắt là biết ý đồ của Tô Niên Niên, yên tâm thoải mái mà nhận lấy của hồi lộ của Tô Niên Niên.

Nhưng khi Tô Niên Niên vừa nhắc đến chuyện người phụ nữ đó, cậu liền trả lời không biết giả bộ chết, khiến Tô Niên Niên bí bức hận không thể đập đầu vào tường.

“Đúng rồi, Đoàn Đoàn nhà Tinh Vũ mới sinh được hai con mèo con, em có muốn nuôi một con không?” Trần Nguyên khéo léo chuyển chủ đề.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Nuôi Mèo (2)

Mắt Tô Niên Niên sáng lên, “thật sao? em có thể nuôi sao?”

Trước đây khi ở nhà, Tô Niên Niên luôn muốn nuôi một con vật nhỏ, nhưng đều bị Sở Tổ Tâm từ chối.

Bây giờ có cơ hội tốt như thế, sao mà cô không vui được chứ.

Trần Nguyên gật đầu, “uh, cuối tuần anh đi cùng em, khụ khụ, có điều bây giờ anh đang mệt.” Nói xong còn giả bộ ưỡn thẳng lưng lên.

“Em đừng lo lắng cho anh, vừa nhìn là biết anh rất vất vả, buổi tối nhớ ngủ sớm nhé.” Tô Niên Niên xoa vai ấm lòng cho cậu, Trần Nguyên nhìn bộ dạng bận bịu của cô, khóe miệng nở nụ cười.

Thứ sáu, Tô Niên Niên vẫn đi học như bình thường.

Khi họp buổi sáng, Doãn Sơ Hạ và Lưu Doãn Nhi liếc mắt nhìn nhau, Lưu Doãn Nhi lập tức hiểu ý, cao giọng nói, “thầy giáo, hôm qua em có nói với mẹ, trong lớp có học sinh hoàn cảnh nghèo khó, mẹ em bảo em phải giúp đỡ bạn học, còn cho em 200 tệ, bảo em chuyển cho học sinh nghèo đó.”

Cậu ta cố tình kéo dài giọng nói, các bạn học khác chưa hiểu nội tình cũng vội ào theo, “Thật hay đùa thế, ôi, mình ở đây cũng có 100 tệ.” “Thế mình cũng góp 200, dù sao cũng chỉ là bữa cơm thôi mà.”

Cơ thể Tống Dư Hi run cầm cập, trong lòng cô hiểu, bọn họ cũng là có lòng tốt. Dù sao học phí này, đối với những đứa con nhà có điều kiện mà nói, chẳng qua chỉ là một chiếc áo, một cái túi mà thôi. Nhưng đối với cô mà nói, là trong nhà không ăn không uống mấy tháng mới có thể tích đủ số tiền này.

Nếu không không phải hôm qua Tô Niên Niên đưa thẻ cho cô, cô không chừng lại bị Doãn Sơ Hạ sỉ nhục lần nữa.

Tống Dư Hi khẽ liếc ánh mắt cảm kích sang nhìn Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đang xoay xoay bút, không chú ý đến cô.

Nhìn cảnh tượng trước mắt càng lúc càng loạn, Giang Mộ biểu thị cả lớp yên tĩnh, cười nói, “Thì ra các bạn học lớp chúng ta lại lương thiện như thế, giúp đỡ người khác, có điều có lẽ phải để cả lớp thất vọng rồi, học phí của tất cả mọi người lớp chúng ta đều đóng đủ rồi. được rồi, chuẩn bị lên lớp thôi.”

Giang Mộ vừa rời đi, Doãn Sơ Hạ chống tay xuống bàn đứng lên, hằm hằm trừng mắt nhìn về phía Tống Dư Hi. “Sao có thể thế được Tống Dư Hi, nhà cậu không phải hộ nghèo sao?”

Lời này vừa nói ra, tiếng bình luận xôn xao, trên mặt Tống Dư Hi lấm tấm đầy mồ hôi.

Mùi vị bị cửa vào nổi đau trước mặt mọi người thật không dễ chịu, đặc biệt là những ánh mắt khác thường từ bốn phương tám hướng, càng khiến cô nhấp nhúm bất an.

“Người ta là nhà giàu nứt đổ đổ vách hay nghèo chỉ có bốn bức tường thì có liên quan gì đến cậu chứ, quan tâm người khác như thế cơ à?” Tô Niên Niên buột ra một câu nhẹ như bay, trong lớp đột nhiên yên tĩnh lại.

Doãn Sơ Hạ vẫn còn muốn đáp trả, giáo viên ngữ văn đã bước vào, đành phải dậm chân, hậm hực bỏ qua.

Giọng nói Tống Dư Hi lí nhí: “Cảm ơn”

Tô Niên Niên trừng mắt nhìn cô, “thật không hiểu nổi tại sao phải sợ bọn họ, bọn họ có thể ăn thịt được cậu à.”

Tống Dư Hi cúi đầu, Tô Niên Niên cũng biết đây là vấn đề về tính cách, gò ép cũng không thể thay đổi.

Nghỉ giữa tiết, Tô Niên Niên và Tống Dư Hi cùng nhau đi nhà vệ sinh.

Đi vệ sinh xong, Tô Niên Niên đang chậm chậm rửa tay ở bồn rửa, ngoài cửa chuyển một tiếng uỳnh, cô ngẩng đầu nhìn, cửa nhà vệ sinh đã bị người đập chân vào, Doãn Sơ Hạ ba người bọn họ hùng hùng hổ hổ bước đến.

“Tô Niên Niên, cậu xấu tính như thế người nhà cậu có biết không?” Trương Hiểu Tiệp chỉ tay vào mũi Tô Niên Niên, cú đập chân vừa nãy chính là cậu ta đập.

Tống Dư Hi nghe thấy động tĩnh liền chạy ra, nhìn thấy Doãn Sơ Hạ ba người họ liền sợ hãi rút về phía sau.

Cô không phải chưa từng bị mấy người họ xử lý ở đây.

Tô Niên Niên biểu hiện rất điềm tĩnh, cầm khăn giấy lau tay, ngẩng đầu nhìn, “Có chuyện gì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Nuôi Mèo (3)

Trương Hiểu Tiệp giống như nghe thấy truyện cười vậy, “Tô Niên Niên, cậu cho rằng vận may của cậu thế nào, mỗi lần đều có người cứu cậu.”

Lưu Doãn Nhi lướt một lượt bốn góc, vênh vác nói: “Còn ở đây làm gì, không mau ra ngoài.”

Nữ sinh xung quanh nhìn thấy thế vội chạy ra ngoài, Doãn Sơ Hạ còn bồi thêm một câu, “nếu như ai nói với thầy giáo, kết cục cũng sẽ giống Tô Niên Niên.” cậu ta làm động tác đưa tay lên cổ xoạt ngang một cái.

Nét mặt Tống Dư Hi hoảng loạn, muốn đi ra tìm thầy giáo, nhưng lại bị Lưu Doãn Nhi túm lấy cổ áo, ép sát vào tường nhà vệ sinh.

“Con ranh, chạy đi đâu.”

Lúc này Tô Niên Niên đã lau khô tay, biểu cảm vẫn luôn bình thản, nhìn thấy động tác Lưu Doãn Nhi kéo Tống Dư Hi, mới cau mày lại.

Trương Hiểu Tiệp ngang nhiên hống hách nhìn Tô Niên Niên, giọng tay định cho một cái bạt tai.

Tô Niên Niên lạnh lùng hỏi “mặt còn đau không?”

“Này” Trương Hiểu Tiệp nhớ lại cái bạt tai lần trước đó, tức giận trợn mắt nhìn Tô Niên Niên, cậu ta chắc chắn sẽ trả lại.

Doãn Sơ Hạ giống như nữ hoàng phì cười rồi vỗ vỗ vào hông, chậm chậm nói, “Tô Niên Niên, tôi thật sự muốn biết, là ai cho cậu dừng khí, khiến cậu hồng hách tự đắc như thế.”

Tô Niên Niên nhún nhún vai, chẳng buồn tiếp lời cậu ta.

Doãn Sơ Hạ lại tiếp tục nói, “Cám dỗ Cổ nam thân còn chưa đủ, còn đây đưa lẳng nhăng với Trần Nguyên, hotbot của cao trung Thánh Âm, là cậu có thể chấm mút mỗi người một tí được sao?” Nói đến câu cuối cùng, giọng nói của Doãn Sơ Hạ cô tình cao lên.

Nghe thấy lời nói ngang ngược của cậu ta, Tô Niên Niên lườm một cái, nếu như để cậu ta biết ngày mai còn đi đến nhà Diệp Tinh Vũ lấy mèo, không chừng còn khiến cậu ta phát điên.

“Cậu còn chưa xem trên diễn đàn sao, Tô Niên Niên, cậu bây giờ là kẻ địch công khai của nữ sinh toàn trường, vẫn nên tranh thủ gác kiểng đi, cụp đuôi làm người được rồi đấy.” Doãn Sơ Hạ cười nham hiểm, “Quên nói cho cậu biết, cậu rất nhanh sẽ bị tất cả mọi người cô lập, mùi vị của kẻ không có một người bạn có muốn nếm thử không, còn nữa, con ranh này bạn của cậu, cũng vì cậu mà chịu chung số phận.”

“Bụp” vang lên một tiếng, Lưu Doãn Nhi cười nhìn Tô Niên Niên, Tống Dư Hi đau đớn hét lên.

Vừa nãy cậu ta đập đầu Tống Dư Hi vào cửa, cánh cửa đó bị mở ra, không nghĩ cũng biết lực mạnh thế nào.

“Sướng hay không?” Lưu Doãn Nhi cô tình hỏi Tống Dư Hi, Tống Dư Hi vành mắt đỏ lên, sụt sịt bắt đầu khóc òa lên.

Tô Niên Niên làm mặt lạnh, vòng qua Trương Hiểu Tiệp, đi thẳng đến trước mặt Doãn Sơ Hạ.

“Con người tôi ấy à, không để ý nhất chính là cách nghĩ của người khác. Dù cho là vạn người gièm pha cũng được, hay là toàn trường cô lập cũng xong, đối với tôi mà nói cũng chẳng có gì khác biệt. Biết tại sao không? Tại vì tôi vốn dĩ không để ý. Doãn Sơ Hạ, uy hiếp người khác cũng phải xem lại mình chứ, cậu không biết hành vi sống của cậu bây giờ giống con hề không?”

Ánh mắt Doãn Sơ Hạ càng tức tối hơn, Tô Niên Niên tốc độ rất nhanh đẩy Lưu Doãn Nhi ra, đập cậu ta vào cửa vách ngăn bên cạnh.

Cô còn tàn nhẫn hơn Lưu Doãn Nhi, đập hất mặt của Lưu Doãn Nhi vào.

Lưu Doãn Nhi kêu một tiếng thảm hại, Tô Niên Niên phì phì tay. “Đây là trả cậu. Mặc dù tôi cảm thấy ý mạnh hiếp yếu là việc tôi không muốn làm, có điều đối với các cậu, dường như là thủ đoạn có hiệu quả nhất.”

Cô đứng thẳng lưng, ánh mắt sâu xa đầy lực, “Võ thuật phòng thân của tôi học không tốt, có điều có lẽ đánh ba người các cậu thì có thừa. Doãn Sơ Hạ, muốn thử không?”

Doãn Sơ Hạ cắn cắn răng, “Tô Niên Niên, cậu được lắm.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Nuôi Mèo (4)

Trương Hiểu Tiệp ở bên cạnh dìu Lưu Doãn Nhi dậy, Tô Niên Niên dùng lực không quá mạnh, không phải khiến cậu ta nguy hiểm gì.

Nhưng Lưu Doãn Nhi từ nhỏ đã được nuông chiều đến lớn, đâu có chịu cảnh này bao giờ, kêu lên một tiếng rồi bắt đầu khóc òa, “Tô Niên Niên, cậu là đồ dê tiện, tôi sẽ báo ba tôi cho cậu biết tay.”

Ba của Lưu Doãn Nhi là luật sư có tiếng của Dự Thành.

Tô Niên Niên đối với mấy kiểu uy hiếp này đã quá quen rồi, “Tùy cậu, thật là vô vị. Thế nào, còn muốn ăn đánh không?”

Thực ra trong lòng Tô Niên Niên cũng biết, nói gì thì nói, Doãn Sơ Hạ ba người bọn họ cùng lao lên, thật sự đánh nhau thì cô cũng không là gì.

Nhưng Tô Niên Niên đã có tiếng là phù thủy nổi loạn ở cao trung Thần Giang rồi, khí chất quá mạnh mẽ, nhất thời khiến Doãn Sơ Hạ ba người thật sự có chút sợ cô.

“Cậu cứ đợi đấy, Tô Niên Niên, tôi sẽ không để yên cho cậu đâu.” Doãn Sơ Hạ cán cán răng, ba người cũng là mềm nắn rắn buông, hoảng loạn rời đi.

Tô Niên Niên không ngờ giải quyết thuận lợi như thế, quay người lại, Tống Dư Hi còn đang quệt nước mắt, khóc nức nở ướt đầm cả mặt.

“Bọn họ sau này nhất định sẽ làm khó cậu.” Tống Dư Hi buồn rầu nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không để ý cười lên. “Cái đó sau này nói sau đi.” Cô cau mày lại, giọng nói nhấn mạnh, “Tống Dư Hi, rốt cuộc cậu sợ bọn họ cái gì chứ? Bọn họ đẩy cậu cậu không biết đẩy lại à, không đẩy được thì cậu chạy cũng được.” Tại sao lại giống chiếc bánh bao ai bắt nạt cũng được vậy.

Ánh mắt Tống Dư Hi nhìn xa xăm, cô chẳng qua chỉ là con gái của nhà nghèo, làm sao đâu lại được với những thiên kim nhà giàu này chứ.

Tô Niên Niên đoán được suy nghĩ của cô, không nói gì, sau đó bình tĩnh lại “Cậu biết bọn họ vì sao ức hiếp cậu không?”

Tống Dư Hi sợ hãi ngẩng đầu.

“Không phải vì gia cảnh của cậu, mà là vì tính cách của cậu. Dù cho nhà cậu nghèo thì sao chứ, lẽ nào vì thấp hơn một bậc mà tự bản thân cậu đã xem thường mình, còn mong người khác ở trên cao liếc nhìn cậu sao? ức hiếp cậu lần đầu tiên cậu chọn lựa im lặng chịu đựng, thì sẽ có lần thứ hai lần thứ ba. Đối với bọn họ mà nói, cậu chỉ là chiếc bánh bao không biết trả đũa mặc cho người ta nhào nặn mà thôi.”

Bị cô nói cho một tràng như thế có chút nhục nhã, Tống Dư Hi mở miệng lại bị Tô Niên Niên ngắt ngang, “Minh không quan tâm cậu có nghe lọt tai hay không, xuất thân của cậu không thể do cậu quyết định, nhưng con đường cuộc đời cậu đều là do cậu chọn.”

Tống Dư Hi: “Cảm ơn cảm ơn cậu cứu mình, còn nói với mình những lời này.”

Tô Niên Niên xua xua tay, “Đi thôi, lát nữa lên lớp lại muộn mất.”

Quay về phòng học, Hà Tiêu mấy người đó đang vây quanh Lưu Doãn Nhi cười không ngấm được mồm.

“Này, Lưu Doãn Nhi, đi đường cẩn thận mà cũng có thể bị ngã sao? Trán cậu đang nhô lên cục u rồi đấy?”

“Trên đầu tôi có cái sừng, đằng sau tôi có cái đuôi~”

“Tại sao các cậu đáng ghét thế chứ, đã nói là tôi không cẩn thận bị ngã rồi lại còn.” Lưu Doãn Nhi không vui cầm sách đập Hà Tiêu mấy cái, mấy tên nam sinh nghịch ngợm mới quay về chỗ của mình.

Tô Niên Niên nghe thấy lời cậu ta ức hiếp người khác, thần sắc như thường, còn cười tí mắt tìm Chúc Thành lấy cái bánh bao thịt ăn.

Thứ bảy, Tô Niên Niên dậy rất sớm, sau khi vệ sinh cá nhân xong liền sang gõ cửa phòng Trần Nguyên, “anh, mau dậy đi.”

Trần Nguyên mở cửa, biểu cảm xin lỗi, “Xin lỗi, anh có việc gấp cần đến công ty với bố.”

Tô Niên Niên bị bất ngờ, thất thểu cúi đầu xuống.

Trần Nguyên nhìn thấy cô như thế cũng không đành, nhưng Tô Niên Niên lại không biết đường đến nhà Diệp Tinh Vũ, hơn nữa để cô đi một mình, cậu cũng không yên tâm.

Đang nghĩ thế, trong đầu xuất hiện một người thích hợp, cậu thăm dò mở miệng, “Hay là, bảo Cố Từ Thần đưa em đi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Nuôi Mèo (5)

“Không cần” Tô Niên Niên nghiêm túc từ chối.

Trần Nguyên nghĩ một lát, càng cảm thấy được, không để ý tiếng kêu gào của Tô Niên Niên, đi sang nhà họ Cố.

Tâm trạng Tô Niên Niên lập tức gần như sụp đổ, cô thật sự không muốn đi cùng tên con trai độc miệng đó.

Nhà họ Cố.

Cố Từ Thần dụi dụi mắt, giọng nói vẫn còn vẻ ngái ngủ vừa dậy, nghe xong ý kiến của Trần Nguyên, ngay tức khắc tỉnh táo luôn. Ánh mắt sắc như dao, lướt trên người Trần Nguyên.

“Cậu dẫn cô ta đi uống thuốc chưa, xin đừng buông bỏ trị liệu.” Cố Tử Thần lạnh lùng nhả ra mấy chữ.

Đùa cái gì chứ, cậu giống người tốt rảnh rồi lương thiện thế sao?

Trần Nguyên mặc kệ câu nói cầu cậu, mắt nheo lại như hình trăng lưỡi liềm, nụ cười âm ỉ khiến người ta khó từ chối, “Quyết định vui vẻ như thế nhé, a, nhớ đừng bắt nạt em gái mình.”

Vỗ vỗ vai Cố Tử Thần, trước khi cậu nổi giận, bóng Trần Nguyên đã mất hút không dấu vết rồi.

Cố Tử Thần đứng đó nghiêng răng, mũi phập phồng hừ lên một tiếng.

Cậu là người có nguyên tắc, không đi, không đi là không đi.

Trên đầu Tô Niên Niên như bay qua đám mây đen, lòng ảm ức ảm sáng.

“Niên Niên, ăn nhiều chút, gần đây con gầy đi rồi.” Sở Tố Tâm xót xa nhìn con gái của mình.

Tô Niên Niên ăn no đến sắp ợ ra rồi, cô rõ ràng là đừa béo rồi mà.

Nhưng mẹ từ nhỏ luôn cảm thấy mình trắng trẻo mũm mĩm, sắc mặt hồng hào, toàn bộ tóc phải mọc ra khỏi đầu là tốt nhất, khiến Tô Niên Niên luôn bí bức bao nhiêu năm.

Lại ăn thêm hai miếng bánh mỳ, Tô Niên Niên cảm thấy mình sắp đi không nổi nữa rồi.

Trần Nguyên và Trần Doãn Hoa vội vàng ăn cơm xong liền lái xe đến công ty, nhìn bộ dạng đúng là có việc gấp.

Đang khó khăn nhắc bước đi lên lầu, thím Vương phụ trách quét dọn hốt hải chạy vào, gọi Tô Niên Niên lại, “tiểu thư, thiếu gia nhà họ Cố đang ở bên ngoài đợi cô đấy, cô mau ra xem đi.”

Cái gì thế, thiếu gia nhà họ Cố, gần đây còn có ai họ Cố sao? Tô Niên Niên có chút mơ hồ, đầy mặt nghi ngờ đi ra ngoài.

Ánh nắng rực rỡ, có chút gió nhẹ, mang theo khí hậu mát mẻ của đầu mùa thu.

Một chiếc Porsche màu đen dừng trước cửa nhà họ Trần, Cố Tử Thần dựa vào xe, mắt sụp xuống, khuôn mặt như tranh vẽ.

Khoảng cách xa như thế, Tô Niên Niên vẫn nhìn thấy đôi lông mi đen dày của cậu, càng khiến vẻ đẹp trai đó nổi bật hơn.

Tô Niên Niên ý thức được nuốt nuốt nước bọt.

Chậm chậm bước đến trước mặt Cố Tử Thần, “Anh tìm tôi à?”

Đây là giọng điệu gì thế, đầy vẻ chán ghét và không tình nguyện.

Con người màu đen của Cố Tử Thần trừng mắt nhìn Tô Niên Niên, giống như tìm ra thứ gì đó trên người cô vậy, Tô Niên Niên ôm đầu, “Này, rốt cuộc anh tìm tôi làm gì?” ánh mắt đó nhìn như trách móc.

Cố Tử Thần “....” không phải anh cô bảo tôi lái xe miễn phí sao? Tại sao đến lượt cô em thì lại giống như cậu làm chuyện gì sai trái vậy.

“Ngâm mồm, lên xe.” Cố Tử Thần mở cửa xe, đẩy Tô Niên Niên vào trong.

Tô Niên Niên căng thẳng thắt dây an toàn, thằng cha này không phải có mưu đồ gì với cô đấy chứ?

Trong đầu cô ảo tưởng không biết Cố Tử Thần có mang cô đi bán, hoặc là kéo đến mỏ than để làm khổ sai cả đời không. Hic hic hic

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn cô, mặt không biểu cảm khởi động xe.

Cậu là rảnh rồi tè nhọt nên mới đến đưa Tô Niên Niên đi, nhất định là như thế.

Tô Niên Niên thăm oán hận nhìn về phía trước, không ngừng lái nhái.

“Cố Tử Thần, anh đẹp trai như thế, chắc chắn sẽ không làm điều tàn nhẫn đem tôi vứt giữa đường đâu nhỉ? Hơn nữa người trong nhà tôi nhìn thấy tôi ra ngoài với anh rồi, nếu như anh muốn làm gì đó?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Nuôi Mèo (6)

Nhìn bộ dạng cô như sắp gặp kẻ địch, Cố Tử Thần nhếch nhếch miệng, “Bây giờ không phải tôi muốn làm gì, mà là, cô muốn xảy ra chuyện gì?”

“....” Tô Niên Niên im lặng, đành phải nhìn đồng hồ tây già bộ ngắm phong cảnh.

Mất nhìn thấy tấm kính chắn gió phía trước đã được thay xong, Tô Niên Niên lại giật mình thon thót.

Cô đem tiền riêng của mình cho Tống Dư Hi rồi, bây giờ nếu như Cố Tử Thần bảo cô đền tiền, cô chỉ sợ thật sự phải lăn lê mà ăn vạ xù nọ thôi.

Sợ cái gì thì đến cái đó, Tô Niên Niên đang nghĩ đến việc đền tiền, thì nghe thấy giọng nói dễ nghe của Cố Tử Thần vang lên, “Tô Niên Niên, lẽ nào cô muốn xù nọ à? xe của tôi sửa chữa bảo dưỡng rất đắt.”

Tô Niên Niên cắn cắn răng, “tôi đâu có nói không trả anh.”

“Uh thế thì gửi tài khoản cho tôi.”

“Đợi một chút.” Tô Niên Niên lên tiếng cắt ngang lời cậu, ho khụ khụ hai tiếng, đổi sang nụ cười lấy lòng, “có thể chia ra kỳ trả không?”

Mặt Cố Tử Thần như tối sầm lại, thành thạo quay ngoắt chuyển hướng vô lăng, đột nhiên hỏi: “Tô Niên Niên, cô có sở trường gì?”

“Hừ” Có gì liên quan ở đây sao, Tô Niên Niên đầy mặt nghi ngờ, có điều vẫn thành thật trả lời, “Có thể ăn, có thể ngủ, đánh đàn, còn biết một chút hội họa.”

Cố Tử Thần hồ hững hỏi một câu: “Biết nhảy không?”

Nhảy à? Tô Niên Niên nhìn ra bên ngoài cửa sổ thấy các bà đang nhảy bài “Quả táo nhỏ” trên quảng trường, chột dạ nói, “Biết chứ.”

Biết mới là lạ, bảo cô nhảy còn không bằng bảo đi biểu diễn đầu đập vào đá.

Cố Tử Thần hài lòng gật gật đầu, về hài lòng với câu trả lời của Tô Niên Niên.

“Đến rồi.” Cậu dừng xe ở một khu trang viên ở ngoại ô, Tô Niên Niên xuống xe, trầm trầm “ồ” lên một tiếng.

Đây là trang viên tư nhân của nhà họ Diệp, trồng không ít hoa cỏ cây cối, trong vườn phía sau còn có không ít cây ăn quả. Nhưng không phải trồng vì tính chất lợi nhuận, mà là để bầu không khí trong lành hơn, khéo léo kết hợp với yếu tố thời thượng, kết hợp hết sức hoàn hảo.

Trong trang viên có không ít người làm công, quản gia nhận ra Cố Tử Thần, dẫn thẳng hai người vào trong biệt thự.

“Ồ, Cố nam thần đến rồi à, hi hi, sao còn có một em gái xinh xắn đến nữa à, là bạn gái của em à?” Một giọng nói ngọt ngào thánh thót vang lên, Tô Niên Niên nhìn về phía đó, ngồi trên sofa là một người con gái trẻ trung, khoảng hai mươi tuổi, tóc dài ngang vai, ăn mặc gọn gàng sạch sẽ, khí chất hòa nhã, cho người khác một cảm giác rất thoải mái.

Cố Tử Thần nhăn mặt, bình thản giải thích, “Đây là Tô Niên Niên, đó là chị Thanh Nhã, chị gái của Diệp Tinh Vũ.”

Tô Niên Niên vội vàng chào hỏi, “Em chào chị Thanh Nhã.”

Ánh mắt tò mò của Diệp Thanh Nhã lướt trên người hai người một lượt, khóe miệng đã nở nụ cười tươi rói: “là Niên Niên à, chị dẫn em đi xem Đoàn Đoàn nhé.” Có lẽ Trần Nguyên đã gọi điện cho Diệp Tinh Vũ, hơn nữa cô cũng rất có thiện cảm với Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên vui sướng, đi theo Diệp Thanh Nhã, Cố Tử Thần cau mày rồi cũng đi theo.

Nhà họ Diệp còn chuẩn bị riêng một phòng cho Đoàn Đoàn, còn làm cho nó chiếc ổ màu hồng, trong phòng trang trí cũng theo phong cách nữ tính, có lẽ là một tay Diệp Thanh Nhã làm.

Đẩy cửa ra, Diệp Tinh Vũ quỳ dưới nền đất đang bón thức ăn mèo cho Đoàn Đoàn, nở nụ cười, ánh mắt dịu dàng một cách lạ lùng.

Tô Niên Niên hơi sững người, cô quên là nhìn thấy ở đâu, người yêu động vật nhỏ là người có nội tâm cực kỳ ấm áp, không giống như tính cách bề ngoài hoạt bát sôi nổi của Diệp Tinh Vũ.

Nghe thấy giọng nói, Diệp Tinh Vũ ngoảnh đầu lại, vui vẻ chào hỏi. “Niên Niên, cậu đến rồi à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 42: Anh Có Người Thích Rồi Phải Không (1)

Trời mới biết Trần Nguyên nói Tô Niên Niên muốn đến nhà cậu để bắt mèo, cậu vui biết bao nhiêu.

Diệp Tinh Vũ đứng dậy, mắt sáng lên, như muốn bỏ nhà về phía Tô Niên Niên.

Mắt nhìn thấy một con gấu ôm sắp rơi xuống, Cố Từ Thần im lặng suốt cuối cùng cũng động đậy.

(/

Cậu cạy thân hình mình cao, kéo cổ áo Tô Niên Niên lên, kéo Tô Niên Niên từ vị trí cũ lên, Diệp Tinh Vũ ngay lập tức bị hụt hẫng, suýt chút nữa còn ngã lăn xuống.

“Này, anh, sao anh có thể như thế?” Diệp Tinh Vũ không vui lắm lắm, vẻ mặt thất vọng.

Cố Từ Thần liếc nhìn cậu, “Em đừng có dọa cô ta, Trần Nguyên tìm em tính sổ anh không quản được đâu.”

Nghe xong, Diệp Tinh Vũ vuốt vuốt mũi, “ồ” lên một tiếng.

Diệp Thanh Nhã nhìn ba người bọn họ náo loạn, mới che miệng cười một lúc mới nói, “Niên Niên, Đoàn Đoàn sinh được hai con mèo con, em xem thích con nào.”

“Vâng.” Tô Niên Niên thích thú chạy đến, đôi mắt to tròn nhìn con mèo trong chiếc ổ nhỏ.

Đoàn Đoàn là một con mèo giống Ba Tư, lông dài trắng muốt, sạch sẽ mềm mại giống như cục bông vậy. Lúc này lạnh lùng kiêu ngạo “meo” lên một tiếng, trên khuôn mặt tròn xoe lộ ra biểu cảm không vui.

Còn bên cạnh nó, là hai con mèo nhỏ, lông mới mọc ra, cụp tai xuống, thỉnh thoảng chiếc lưỡi hồng đưa ra kêu lên hai tiếng “meo meo”, quả thật khiến tim người ta sắp tan chảy rồi.

Diệp Tinh Vũ tiến lại gần, “Đoàn Đoàn đói rồi, cho cậu, cậu bón cho nó đi.” Cậu mở lòng bàn tay, đưa chiếc túi thức ăn mèo lại.

Tô Niên Niên thử bón cho Đoàn Đoàn, không ngờ vừa nãy còn lạnh lùng, ngay lập tức “meo meo” một tiếng, ăn hết thức ăn trong vòng một nốt nhạc trước con mắt ngạc nhiên của Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên dờ khóc dờ cười, thì ra là con mèo ham ăn.

Nhưng bên cạnh trống rỗng, thiếu mất một người.

Tô Niên Niên nhìn về Cố Từ Thần đứng phía xa, “Tại sao anh không lại đây, Đoàn Đoàn rất ngoan.”

Giọng nói của cô tự nhiên, ánh mắt trong sáng, bất cứ ai cũng không từ chối được.

Nhưng Cố Từ Thần như nhìn thấy địch, lại lùi về sau một bước.

Diệp Thanh Nhã bật môi cười, “Cố nam thần, chúng ta đi uống tách trà, nói chuyện nhé.” Nói xong kéo Cố Từ Thần đi ra, đồng thời dặn dò Tô Niên Niên cứ chơi thoải mái.

Trong lòng Tô Niên Niên đầy vẻ khó hiểu, Diệp Tinh Vũ cẩn thận giải thích cho cô, “Anh ấy có chứng bệnh dị ứng lông mèo, từ nhỏ đặc biệt sợ mèo.”

Tô Niên Niên sửng người, sau đó cười ha ha phá lên.

Ai có thể ngờ được, đường đường đại thiếu gia nhà họ Cố, hotboy của cao trung Thánh Âm, lại sợ con mèo vô hại này.

Sau khi cười xong, Tô Niên Niên lại đầy vẻ đồng tình với Cố Từ Thần, “Mình nhớ anh ta còn có chứng bệnh sạch sẽ, còn cả bệnh dị ứng phấn hoa, bây giờ lại còn bệnh dị ứng lông mèo, anh ta sao sống được đến bây giờ nhỉ?”

Diệp Tinh Vũ xoa xoa đầu nghĩ một lát, “Nói cũng đúng, hi hi.”

Hai người cười phá lên.

Tô Niên Niên lại bón thức ăn cho Đoàn Đoàn, dưới sự dẫn dắt của Diệp Tinh Vũ còn vuốt ve Đoàn Đoàn, Đoàn Đoàn cũng không có thái độ ghét bỏ gì

cô.

Hai con mèo con một con là màu trắng thuần, một con màu trắng, chân và đuôi là màu vàng. Tô Niên Niên chọn con thứ hai, Diệp Tinh Vũ đổ dành Đoàn Đoàn, cho con mèo nhỏ vào chiếc hộp đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên như vớ được vàng, cẩn thận dè dặt ôm chiếc hộp đi ra ngoài.

Ngoài phòng khách.

Diệp Thanh Nhã đang tán dóc với Cố Tử Thần, đa phần đều là cô hỏi Cố Tử Thần đáp, gần như hỏi năm câu thì Cố Tử Thần mới trả lời cô một câu. Diệp Thanh Nhã cũng không để ý, ngược lại lại càng trêu chọc Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Anh Có Người Thích Rồi Phải Không (2)

“Em thừa nhận đi, em có người thích rồi phải không?” Diệp Thanh Nhã với biểu cảm biết rõ, khiến Tô Niên Niên phải đóng tai lên nghe.

Cô cũng rất tò mò, nam sinh như Cố Tử Thần sẽ thích mẫu người thế nào.

“Không có.” Cố Tử Thần lạnh nhạt nói.

Diệp Thanh Nhã dường như thấy gì đó khác lạ, mắt nheo lại, “Trước đây chị hỏi em vấn đề này, em đều ngó lơ chị. Hôm nay lại nói không có, chắc chắn là có rồi.”

(/

Cố Tử Thần ghen lời, mãi mới ngoảnh đầu nói, “tê nhạt.”

Nhìn thấy bộ dạng kiêu ngạo đó, Diệp Thanh Nhã càng thêm chắc chắn suy nghĩ trong lòng mình.

Cô ngược mắt nhìn, nhìn thấy Tô Niên Niên ôm mèo, nụ cười càng thêm ngọt ngào, “Niên Niên, trong vườn đằng sau có nho, lượm đều chín rồi, chị vào bác Phúc hái cho em một ít.”

“Mình đi hái với cậu.” Diệp Tinh Vũ vui vẻ đưa ra ý kiến, mắt sáng long lanh, giống như một loại động vật săn mồi vậy.

Tô Niên Niên đang định nói cảm ơn, Cố Tử Thần đã ngắt lời, “không cần đâu, bọn em về đây.”

Sau đó chán ghét nhìn Tô Niên Niên, “Ăn nhiều sẽ béo.”

“...” Tô Niên Niên không còn biết nói gì, cảm thấy trái tim nhỏ bé của mình lại bị tổn thương rồi.

Diệp Thanh Nhã xoay chuyển mắt, ngó nghiêng rồi cười nói: “Sao có thể thế được, thân hình Niên Niên đẹp thế này, Tinh Vũ, mau dẫn Niên Niên đi.”

“Được ạ được ạ, Niên Niên, chúng ta đi thôi.” Cậu kéo cánh tay Tô Niên Niên đi, Tô Niên Niên có chút dao động, liếc trộm Cố Tử Thần một cái.

Tô Niên Niên giọng nói lạnh lùng, “thế thì tôi đi trước đây, Tô béo ú, tạm biệt.”

Tô Niên Niên biểu cảm đáng thương nhìn cậu, nhưng Cố Tử Thần không thèm để ý.

Không có Cố Tử Thần, cô phải về thế nào đây.

Diệp Tinh Vũ vỗ ngực nói: “Không sao, anh, anh về trước đi, lát nữa em sẽ đưa Niên Niên về nhà.”

Cô nam quả nữ cùng đi một chiếc xe, Cố Tử Thần không đi kèm tình được, hơi nheo mắt nhìn Tô Niên Niên.

Cậu vốn cho rằng Tô Niên Niên sẽ từ chối Diệp Tinh Vũ, sau đó ngoan ngoãn cùng mình về, không ngờ Tô Niên Niên gật gật đầu, “Thế thì quyết định vui vẻ như thế đi, Cố Tử Thần, bye bye.”

Nghe thấy từ “bye bye” vô tình của cô, cả người Cố Tử Thần đứng hình, giống như tượng khắc bị hóa đá đứng sững ở đó.

Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ hai người vui vẻ đi ra vườn cây ăn quả phía sau, để lại Diệp Thanh Nhã đang che mồm cười.

“Cố nam thần, lại uống tách trà nữa nhé.” Cô biết Cố Từ Thần chắc chắn sẽ không đi, dành cho cậu một lối thoát.

Cố Từ Thần lạnh lùng quay người, cầm tách trà nhấp một ngụm, lực cầm tách trà trong tay càng lúc càng mạnh.

Nghe thấy Diệp Tinh Vũ và Tô Niên Niên xách theo giỏ vui vẻ quay lại, thần sắc Cố Từ Thần mới dần dần dịu xuống.

Sau khi chào tạm biệt chị em họ Diệp, Tô Niên Niên và Cố Từ Thần ở trước xe bắt đầu giăng co.

Tô Niên Niên muốn ôm mèo lên xe, Cố Từ Thần ngăn không cho lên.

“Nó ở tôi ở, nó đi tôi đi.” Tô Niên Niên tức mình nhếch quai hàm nói.

Cố Từ Thần, “Nó ở cô đi, nó đi cô ở.”

“A này, tôi ôm chiếc hộp cũng không được sao? cách xa anh như thế, sẽ không để anh chạm phải lông mèo.”

Tô Niên Niên lắc đầu.

Tô Niên Niên trợn mắt lườm Cố Từ Thần, mưu đồ dùng ánh mắt để cho cậu sợ.

Tia chớp luồng điện tách tách xoẹt qua giữa hai người.

Hai người đối mắt nhìn nhau, ánh mắt nhìn đối phương, còn tức đến nỗi hai má đỏ ửng, Cố Từ Thần ngoảnh đầu lại không thoải mái.

Sau đó vẫn là Tô Niên Niên chịu mềm trước, “Được rồi, tôi nhường anh là được chứ gì.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Anh Có Người Thích Rồi Phải Không (3)

Cô bỏ chiếc hộp đựng mèo và hoa quả đặt sau cốp xe, quay người bực tức lên xe.

Trên đường về nhà, không nói câu gì.

Một người là tức giận bực bội, một người là sớm nắng chiều mưa.

Tính khi cáu giận của Tô Niên Niên đến nhanh mà đi cũng nhanh, đi được một nửa là lại hồi phục như thường, nhớ ra lời nói Diệp Thanh Nhã nói với Cố Từ Thần, cô cũng không kìm được tò mò, “Cố Từ Thần, anh thật sự có người thích rồi phải không? xinh đẹp hay không xinh đẹp, thông minh hay không thông minh, mẫu người kiểu gì?”

(/

Im lặng, rồi lại im lặng, dường như Tô Niên Niên đang tự nói một mình vậy.

“ôi giời, đừng lạnh lùng như thế mà, nói cho tôi một lần có được không? Cố nam thân Cố đẹp trai Cố oppa.” Giọng nói Tô Niên Niên mềm mại, âm đuôi cao vút, nghe giống như đang nũng nịu vậy.

Cố Từ Thần bị giọng nói thân mật đó của cô gọi đến nỗi tỉnh người, hơi cau mày lại.

Thích một người, là cảm giác thế nào, đối với cậu mà nói dường như lạ lẫm một cách đáng sợ.

Bên tai là giọng nói mềm mại trong trẻo của thiếu nữ đó, lời nhai liên tục không ngừng, nhưng cậu cũng không cảm thấy đáng ghét, ngược lại hy vọng con đường này cứ thế đi mãi.

Luôn có người đi cùng.

Tô Niên Niên hỏi cả buổi cũng không ra được vấn đề gì, bực mình nói, “Sao anh có thể có người thích được chứ, người như anh nên đặt lên bàn thờ rồi cúng, một ngày cúng ba nén hương, khói trắng lượn lờ. Ai mà yêu anh thì đúng là đen đủi, lạnh lùng như thế cơ mà.”

Cố Từ Thần chẳng buồn phản kháng, mà là nhếch nhếch môi lên.

Về đến nhà, Tô Niên Niên xách chiến lợi phẩm về nhà, Cố Tử Thần nhìn bóng dáng vui sướng nhảy nhót của cô, chỉ cảm thấy chỗ nào đó trong lòng ảm áp hơn.

Chăm chậm, chăm chậm lan ra một góc.

Về đến nhà, để chiếc làn vào một góc phòng khách, Tô Niên Niên chạy lên phòng thu dọn cái ổ bừa bãi của mình. Bận rộn nửa ngày cuối cùng cũng làm được một cái ổ hoàn hảo cho con mèo, sau khi bón đồ ăn cho nó xong, Tô Niên Niên bắt đầu suy nghĩ xem đặt tên gì cho nó.

Con mèo nhỏ ra sức thò đầu liếm sữa trong bát, đáng vẻ đáng yêu khiến Tô Niên Niên nhìn tim như muốn tan chảy.

“Gọi là tiểu bạch tiểu Hoàng hoa hoa.” Tô Niên Niên ra sức nghĩ xem tên gì mới hay.

Trong đầu xuất hiện hình bóng của Cố Tử Thần, trên khuôn mặt hoàn mỹ không tí vết đó là vẻ lạnh nhạt không ai bằng, như không nhiễm bụi vậy.

ảo tưởng khuôn mặt Cố Tử Thần biến thành cái mặt bánh bao, tâm trạng Tô Niên Niên lập tức cởi mở hẳn ra.

“Gọi mày là bao bao nhé, bao bao, sau này mày chính là con trai của tao.” Tô Niên Niên nhẹ nhàng vuốt ve lông mềm trên người bao bao, ánh mắt tràn đầy yêu thương hiền hòa.

Trần Nguyên đẩy cửa vào nhìn thấy chính là cảnh em gái nhà mình tình yêu thương dạt dào, cậu thở dài, “Đặt tên xong rồi à.”

“vâng, tên là bao bao, thế nào.” Tô Niên Niên đầy kỳ vọng nhìn Trần Nguyên.

Trần Nguyên luôn biết lắng nghe, “Hay, nào, rửa tay ăn lựu đi.”

Tô Niên Niên nhìn chiếc chiếc bát trong tay của cậu, bên trong là những hạt lựu long lanh lấp lánh đã được tách ra, trông như những hạt pha lê.

Cô chạy nhanh đi rửa tay, cảm thấy xúc một thìa lựu to, mùi vị thơm ngọt lấp trong bụng, khiến cô sung sướng khép mắt lại.

Thảo nào vừa nãy không thấy Trần Nguyên, hóa ra là đi tách lựu cho cô.

Tô Niên Niên càng ngày càng có thiện cảm với người anh trai này.

Trần Nguyên vuốt vuốt tóc cô, trên mặt còn mang theo nụ cười ấm áp.

Mẹ cậu mất sớm, trong nhà cũng không có anh chị em, cuộc sống từ nhỏ đến lớn đều rất cô đơn.

Đến hôm nay có một đứa em gái xinh xắn đáng yêu như thế, khiến cậu luôn có cảm giác trách nhiệm che chở và bảo vệ mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Học Sinh Chuyển Trường (1)

Hồi học như Tô Niên Niên, tự nhiên cũng cảm thấy Trần Nguyên rất quan tâm chăm sóc mình.

(/

Cô tự đáy lòng luôn thấy cảm kích.

Chuyện hôn lễ của Trần Doãn Hoa và Sở Tố Tâm không công khai, những người biết cũng chỉ là bạn bè lâu năm mà hai bên quen biết, Trần Nguyên và Tô Niên Niên là anh em đại đa số mọi người cũng không thể biết được.

Cho nên người ngoài nhìn vào, hai người giống như đôi tình nhân thắm thiết vậy.

Nếu như để Tô Niên Niên biết cô tự nhiên vô tình bị người ta ghép đôi với Trần Nguyên, lại còn bị vô số các fan của Trần Nguyên ngưỡng mộ rồi gato, chắc chắn sẽ kêu trời oán đất.

Cuối tuần vui vẻ nhanh chóng qua đi, thứ hai, dưới sự căn dặn của Trần Nguyên, Tô Niên Niên mặc sang bộ quần áo đồng phục trường mà tuần trước vừa nhận.

Cao trung Thánh Âm đối với đồng phục học sinh không có quy định cứng nhắc, chỉ là thứ hai chào cờ và các hoạt động trọng đại thì sẽ sắp xếp thống nhất mặc. Màu sắc đồng phục trường là màu xanh xám, nam sinh mặc áo somi quần dài, thu đông có áo khoác; nữ sinh có quần và váy hai loại có thể

chọn.

Tô Niên Niên từ nhỏ đã không thích mặc váy, cho nên đương nhiên mặc quần dài đi học.

Trong trường thi thoảng lại có học sinh chạy nhảy đuổi nhau, nhìn khung cảnh đầy sức sống và sôi nổi.

Tuy nhiên cũng không che giấu được sóng ngầm bắt đầu tuôn trào, dự định hôm nay là một ngày sẽ không bình yên.

Khi cô đi vào lớp, chợt phát hiện có gì đó khác thường.

Trời ơi, ai có thể nói cho cô biết, tại sao hơn hai mươi nữ sinh trong lớp toàn bộ đều mặc váy.

Đồng phục trường là váy ngắn đến đầu gối màu xanh xám, còn phần lớn nữ sinh, độ ngắn dài của váy rõ ràng đã thay đổi rồi, lộ ra phần đùi trắng, rõ ràng là tự tay mang đi sửa rồi.

Nam sinh trong lớp nhìn sắp phụt máu mũi rồi, từng người từng người nhìn đến đờ đẫn mặt mày.

Từng em từng em đều xinh đẹp trắng trẻo, hơn nữa đùi còn trắng như thế, thật khiến đám tiểu tử đó nhìn đến ngây người.

Trong đó lộ liễu nhất là Lưu Doãn Nhi và Doãn Sơ Hạ, váy ngắn như thế khiến Tô Niên Niên nghi ngờ hai người họ chỉ cần cúi lưng xuống là hờ hết không, thậm chí như thế, đột nhiên cô nghe thấy mấy tiếng chế giễu soi mói, “Sao còn có người mặc quần chứ, xấu chết đi được.”

“Đúng thế, Tô Niên Niên không phải là thẩm mỹ có vấn đề chứ.”

“Minh thấy không phải, có lẽ là chân xấu, sợ lộ ra thì xấu hổ thôi.”

Nghe thấy thế, Tô Niên Niên không phát biểu ý kiến gì, bình thần đi về chỗ của mình.

Tổng Dư Hi vẫn mặc như bình thường, màu xanh xám càng nổi bật lên khi chất đầm tĩnh dịu dàng của cô.

Còn Chúc Thành, thì cũng tùy ý. Có điều lúc này cậu ta đang nhim chăm chăm vào một chỗ, Tô Niên Niên thuận theo ánh mắt của cậu nhìn theo, không ngờ cậu đang nhìn là Lí Ân Mỹ.

Có điều nói đi nói lại, lớp trường bình thường không lộ liễu, lúc này Tô Niên Niên mới phát hiện cậu ấy, chân dài miên man, đến cô là con gái mà cũng cảm thấy thân hình lớp trường cực chuẩn.

Chậm chậm đưa cho Chúc Thành hai tờ giấy ăn, “Lau đi.”

Chúc Thành định thần lại, hết sức căng thẳng, “Minh chảy máu mũi rồi phải không?” Nhìn lớp trường chân dài đến phụt máu mũi, cậu ta không phải nghĩ thế thật đấy chứ, ha ha ha.

Tô Niên Niên không đi đoán xem não bộ của cậu đã ổn định chưa, cười hi hi, “Không, là nước dãi.”

Thở thật trên mặt Chúc Thành ngay lập tức đỏ ửng lên.

Đùa Chúc Thành xong, là đến lễ chào cờ.

Triệu Minh Viễn và Lí Ân Mỹ hai lớp trưởng chỉ đạo mọi người xếp hàng xuống lầu, bận rộn cả buổi, học sinh toàn trường cuối cùng cũng tập trung ở sân tập của trường.

Sân chính của sân tập có cột cờ, học sinh của lớp hát quốc kỳ đã chuẩn bị xong rồi.

Tô Niên Niên uể oải nghịch nghịch tóc, đột nhiên, cô cay mày lại, cảm thấy có ánh mắt vừa quen thuộc nhưng cũng sắc lẹm lướt trên người cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Học Sinh Chuyển Trường (2)

Tô Niên Niên nhìn xung quanh, nhưng không phát hiện có chỗ nào khác lạ.

Thầm lẩm bẩm khó hiểu, nhưng lại bị Tổng Dư Hi đẩy cho một cái.

“Mau đứng yên, trưởng khoa Lã đến rồi.”

Trưởng khoa Lã này là trưởng khoa giáo vụ của cao trung Thánh Ân, bình thường nổi tiếng nghiêm khắc bảo thủ, trong trường bị các học sinh thầm gọi biệt danh thành “nữ tu sát thủ.”

Bà mặc một bộ trang phục màu đen đứng đắn, đi nhanh lướt qua các lớp, đầy đầy gọng kính, đến vị trí lớp f.

“Em, em, còn cả em, mau kéo váy xuống, quy định của trường không biết à” vừa mở mồm, là đã chìm chẳng nề mặt ai.

Bị chỉ đích danh là mấy nữ sinh tự ý sửa váy, lúc này nét mặt ngại ngùng, đành phải khó chịu mà kéo váy xuống.

Nhưng vốn dĩ đã là váy ngắn, có kéo xuống nữa cũng chẳng dài hơn được.

Trưởng khoa Lã hừm một tiếng: “Tôi thấy không phải là không muốn kéo, mà vốn dĩ váy đã ngắn rồi phải không?”

Sắc mặt Doãn Sơ Hạ mấy người đó hơi đỏ, trưởng khoa Lã thuộc tốp người phụ nữ mạnh mẽ miệng lưỡi độc địa, nói chuyện không tha cho ai, điều này đã khiến nữ sinh của mấy lớp xung quanh đều ngoảnh lại nhìn.

Thật là mất mặt

Vốn dĩ bọn họ muốn trang điểm ăn mặc đẹp mắt, như thế khi xuất hiện trước mặt Cố nam thần mấy người đó mới xinh đẹp long lanh, chìm hết các nữ sinh khác xuống, không ngờ lại bị trưởng khoa Lã làm cho mất mặt.

Trưởng khoa Lã lấy ra cuốn sổ ghi chép nhỏ viết lên mấy chữ, hừm một tiếng bước trên đôi giày cao gót ngoa ngoắt rồi đi.

Không cần nói, chắc chắn là trừ điểm của Doãn Sơ Hạ mấy người bọn họ.

“Mụ phù thủy già này tới qua lại cãi nhau với chồng à, thật là đáng ghét.”

“Phù thủy già mồm kinh, thật là lảm chuyện.” Doãn Sơ Hạ về mặt hết sức không vui.

Khi nhìn thấy chiếc quần dài của Tô Niên Niên, tự động chuyển từ ghét trưởng khoa Lã sang người Tô Niên Niên.

“Tô Niên Niên là cố tình phải không, muốn xem chúng ta mất mặt.” Cậu ta nhỏ giọng thầm thì nói với Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp.

Hai người kia gật gù đầu, nhìn Tô Niên Niên càng khinh khỉnh hơn.

Tô Niên Niên vô tội chẳng cảm thấy gì, theo tiếng nhạc quốc ca vang lên trong loa, người giữ cờ và người kéo cờ cùng bắt đầu kéo cờ lên.

Kéo cờ xong, lại nghe lãnh đạo căn dặn, các học sinh mới dần tản ra về lớp.

Tô Niên Niên định quay về lớp, lại cảm thấy có gì đó khác thường sau lưng.

Chắc chắn là có người đang nhìn mình.

Cô đi theo Tống Dư Hi hai bước, quay ngoắt đầu lại, quả nhiên, nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc đang cười đó.

Là cậu ấy

Về mặt Tô Niên Niên không thể tin được, vui mừng không giấu được trên nét mặt, cực kỳ kích động.

Cách cô không xa, một thiếu niên cao to đẹp trai đứng đó. Cao khoảng hơn 1m8, mặc bộ quần áo thể thao đơn giản. Tóc ngắn gọn gàng, trên khuôn mặt đẹp trai sáng sủa đó mang theo nụ cười tươi rói.

Ý thức được ánh mắt của Tô Niên Niên, cậu vẫy vẫy tay với Tô Niên Niên, dưới ánh mặt trời càng thêm mê người.

Học sinh xung quanh cũng chú ý đến sự tồn tại của cậu, chỉ chỉ chỏ chỏ với cậu.

“Woa, đây là ai thế, đẹp trai quá, mới đến phải không?”

“Dáng người cao ráo hơn nữa lại đẹp trai, là loại hình mà mình thích, ôi.”

“....”

Tống Dư Hi nhìn biểu cảm của Tô Niên Niên, cảm thấy hết sức ngạc nhiên.

Đây là biểu cảm mà lần đầu tiên cô biểu lộ rõ ràng đối với nam sinh như thế.

Đang định hỏi Tô Niên Niên xem có phải bị bệnh mê trai đẹp không, Tô Niên Niên lại vui mừng nhảy nhót như con vật nhỏ, chạy nhào về phía nam sinh đó.

Trời ơi, đây cũng quá lộ liễu rồi, Tống Dư Hi há hốc mồm ngạc nhiên nhìn cảnh tượng trước mắt.

Càng khiến người ta không ngờ được đó là nam sinh đó lại đang rộng tay, mỉm cười ồm chăm lấy Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên lao vào người cậu, vui mừng không ngớt, “Đường Dư, thật là cậu à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Học Sinh Chuyển Trường (3)

Ở góc khác của sân tập, Cố Tử Thần, Trần Nguyên và Diệp Tinh Vũ ba người như hình thành một phong cảnh đáng ngưỡng mộ, thu hút bao tiếng trầm trồ suýt xoa của các nữ sinh.

Tuy nhiên ba người bọn họ lại nhìn về phía hai người ôm ấp ở phía không xa.

Trần Nguyên đĩnh đầu như có đám mây u ám bay qua, “Tên đó là ai thế?” Đến em gái cậu cũng đám ôm.

“Không biết, là học sinh mới à?” Diệp Tinh Vũ há hốc miệng.

Cố Tử Thần không nói gì, sắc mặt càng lạnh hơn, toàn thân toát ra vẻ lạnh thấu xương.

Tô Niên Niên không chú ý đến bọn họ, nét mặt vui mừng, “Đường Dư, cậu đến từ khi nào, tại sao không nói cho tớ.”

Đường Dư vuốt tóc cô, nhẹ nhàng trả lời, “Hôm nay vừa đến.”

Tô Niên Niên mắt sáng lên, “Cậu cũng chuyển trường rồi phải không? Hay quá.”

Hai người nói chuyện như không có ai bên cạnh, Tô Niên Niên mắt sáng long lanh, Đường Dư luôn tươi cười, cộng thêm khoảng cách về chiều cao, nhìn cũng thấy vui mắt.

Khi nhìn thấy Đường Dư đặt tay lên vai Tô Niên Niên, Trần Nguyên quả thật không nhịn được nữa, bước nhanh về phía hai người.

Đưa tay hất tay Đường Dư ra, người hòa nhã như Trần Nguyên lúc này bức tức nói, “Giữa ban ngày ban mặt đừng có động tay động chân với em gái tôi, đây là trường học.”

Trên mặt Đường Dư có chút gật mình, Tô Niên Niên nhếch nhếch miệng, giới thiệu với Đường Dư, “Đây là anh trai tớ, Trần Nguyên.”

Đường Dư gật gật đầu, đưa tay ra, “Chào anh.”

Cái quái gì thế, Trần Nguyên trợn trừng mắt, cái gì mà chào anh chào anh, rõ ràng còn vừa động vào em gái của mình, bây giờ lại còn bắt tay mình, còn lâu mới chấp nhận.

Cậu trầm mặt xuống, đứng đung thờ ơ tay của Đường Dư đưa ra.

Tô Niên Niên ý thức được vẻ ngại ngùng của hai người, cười hi hi định bá vai Đường Dư, kết quả phát hiện không với tới, đành phải giống như vỗ về vỗ vào lưng cậu, nhân tiện kéo tay đang đưa ra của cậu về.

“Anh, em giới thiệu với anh, đây là anh em tốt của em, Đường Dư trước đây cùng học ở cao Trung Thần Giang với em, hai bọn em quan hệ rất tốt, giống như kiểu mặc chung một chiếc quần đi chung một con thuyền vậy.”

Nghe thấy lời này, sắc mặt Trần Nguyên càng tối hơn.

Còn mặc chung một chiếc quần nữa.

Cậu ý thức liếc mắt nhìn quần áo của Đường Dư, trùng hợp hay không, Đường Dư hôm nay mặc cũng là quần thể thao màu xám, áo khoác xanh trắng xen nhau, đồng màu với quần áo đồng phục trường của Tô Niên Niên, quả thật giống một đôi tình nhân.

Trần Nguyên gần như tức xì khói rồi, em gái xinh đẹp vừa đến tay đã bị thằng cha này bắt đi mất rồi.

Không được, cậu không đồng ý.

Nghiêm túc kéo Tô Niên Niên lại, “Sắp vào lớp rồi, hôm khác lại nói chuyện cũ, em mau về lớp đi.” Nói xong không giải thích nhiều đẩy Tô Niên Niên đến bên cạnh Tống Dư Hi, mỉm cười hòa nhã nói, “Bạn học, phiền cô đưa cô ấy về lớp, nhất định phải đưa về lớp.”

Nụ cười ấm áp như gió mùa xuân phả vào mặt của cậu, Tống Dư Hi lập tức đỏ mặt, kéo Tô Niên Niên đi về lớp.

Tô Niên Niên đau khổ giãy giụa, liếc nhìn Đường Dư, “Tớ ở lớp f, Đường Dư, cậu phải nhớ đấy, tớ ở lớp f lớp f lớp.....”

Giọng nói càng lúc càng nhỏ, hai người đi vào tòa nhà lớp học, Trần Nguyên mới quay người, nhìn Đường Dư.

Không biết từ lúc nào, Cố Tử Thần và Diệp Tinh Vũ cũng đi đến bên cạnh cậu.

Diệp Tinh Vũ cảnh giác nhìn cậu, Cố Tử Thần về mặt điềm nhiên, nhưng cũng hơi nheo mắt lại.

Đường Dư tự nhiên cũng ý thức được ánh mắt không thân thiện của bọn họ.

“Vừa đến à?” Diệp Tinh Vũ hất hàm hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Học Sinh Chuyển Trường (4)

Đường Dư gật gật đầu, Diệp Tinh Vũ đang định nói mấy lời uy hiếp, kết quả Đường Dư vòng qua ba người bọn họ, đi về phía tòa nhà lớp học.

Phụt

Diệp Tinh Vũ cứng họng, sững sờ nhìn bóng dáng xa dần của Đường Dư, mãi mới bật ra được một câu “lạnh lùng thế à?”

Sắc mặt Trần Nguyên không vui, cảm giác em gái mình bị người ta để ý thật là không thoải mái.

“Ồ, anh, sao anh cũng ở đây à?” Diệp Tinh Vũ định thần lại, nhìn thấy Cố Tử Thần cũng ở đó, ngạc nhiên giống như phát hiện đại lục mới vậy, “Anh, lẽ nào anh cũng là vì Tô Niên Niên sao, em đã nói mà, thằng cha đó quá đáng ghét, lại dám ôm Tô Niên Niên nhà em, em còn chưa được ôm ấy.”

Cố Tử Thần : “Em nghĩ nhiều quá đấy, anh đi lên lầu trước đây.”

Diệp Tinh Vũ lẩm bẩm một tiếng, chuẩn bị đi cùng theo Cố Tử Thần quay về lớp, nhưng lại bị Trần Nguyên kéo lại.

“Vừa nãy cậu nói cái gì?” Trần Nguyên cười nheo mắt, chỉ là tại sao càng nhìn càng thấy giống một con hồ ly gian xảo.

Diệp Tinh Vũ rụt cổ, “Anh, em em có nói gì đâu, em không nói muốn ôm Niên Niên.”

Đối với một số người không đánh mà khai, Trần Nguyên hài lòng gật gật đầu.

Mấy giây sau, trên sân tập vang lên một tiếng kêu thất thanh của ai đó.

Hu hu hu, sẽ không dám nói muốn ôm em gái trước mặt anh trai người ta nữa. Đau quá đi, hu hu hu.

Quay về phòng học, Tô Niên Niên âm ư ngân nga giai điệu bài hát rồi sắp xếp sách vở, trong lòng nghĩ đến Đường Dư.

Đường Dư đối với cô mà nói, gần như là sự tồn tại quan trọng nhất của thời khắc niên thiếu.

Cao trung Thần Giang và phổ thông đều ở cạnh nhau, từ phổ thông năm thứ nhất là học cùng một lớp rồi.

Tô Niên Niên cũng có bạn thân và các bạn nữ khác, tuy nhiên quan hệ thân nhất vẫn là Đường Dư.

Sau khi cô chuyển đến cao trung Thánh Âm, chỉ liên hệ có một lần với Đường Dư. Không ngờ nhanh như thế, Đường Dư cũng xuất hiện ở cao trung Thánh Âm.

Nhìn dáng vẻ mặt mày hớn hờ của cô, Tống Dư Hi có chút nghi ngờ.

Không phải nói Tô Niên Niên và Trần Nguyên ở bên nhau rồi sao, tại sao hôm nay lại chủ động ôm nam sinh khác.

Cánh cửa lớp bị đẩy ra, chủ nhiệm Giang Mộ bước vào, theo sau là một nam sinh cao lớn.

Trong lớp ngay lập tức nhốn nháo.

“Woa, là học sinh mới đến sao, cao quá.”

“Hà Tiêu tránh cái đầu cậu ra, để mình nhìn xem cậu ấy trông thế nào.”

“oa oa oa, kích động quá.”

Giang Mộ vẫy vẫy tay, biểu thị mọi người yên lặng.

“Các em, đây là học sinh mới chuyển trường đến, Đường Dư, hy vọng các em có thể giúp đỡ lẫn nhau, trở thành bạn tốt. Đường Dư, em tự giới thiệu mình với các bạn một chút.”

Đường Dư do dự một lát, chầm chậm ngẩng đầu lên.

Nữ sinh cả lớp “ồ” lên một tiếng tập thể.

Trên ngũ quan tuấn tú của cậu không có biểu cảm gì, chỉ hơi cúi người về phía mọi người, “Chào mọi người, mình là Đường Dư.”

Các nữ sinh chóng cảm mong đợi cậu nói lời tiếp theo, nhưng cậu lại không nói. Nhìn mọi người nở nụ cười tươi.

“Không chỉ đẹp trai, còn rất dễ thương.”

“Trời ơi, nụ cười đó hợp hồn mình rồi.”

Tô Niên Niên hai tay chống vào quai hàm, nhìn Đường Dư bị cả lớp chăm chú dõi theo, cười ngọt ngào.

“Em đi chọn chỗ ngồi đi.” Giang Mộ nhìn sang Đường Dư.

Đường Dư gật gật đầu, xách balo đi về phía cuối lớp.

Trong lớp chỗ trống còn rất nhiều, không ít nữ sinh vẻ mặt mong chờ, hy vọng Đường Dư có thể ngồi bên cạnh mình.

Lưu Doãn Nhi ở hàng thứ tư, cậu ta ngại ngùng nói, “Bạn học, ngồi ở đây đi, tương đối gần phía trước.”

Hà Tiêu đằng sau nói một tiếng, “Đừng, cậu ấy cao như thế sẽ chắn mình mất.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Học Sinh Chuyển Trường (5)

Lưu Doãn Nhi guồn guồn tròng mắt lườm cậu ta, Hà Tiêu lập tức ngậm mồm.

Nhưng khi cậu ta nhìn sang Đường Dư, ánh mắt lại ngay lập tức trở nên ngại ngùng xấu hổ.

“Cảm ơn.” Đường Dư gật đầu cảm ơn, nhưng không ngồi xuống ngay mà là lướt một lượt khắp lớp.

Khi nhìn xuống phía góc lớp, Tô Niên Niên giơ tay lên vẫy cậu, “ở đây ở đây”

Đường Dư mỉm cười, đi về phía cô.’

Bàn học trong lớp đều là bàn đơn một người ngồi, Tô Niên Niên ngồi ở vị trí cạnh tường ở hàng thứ hai tính từ dưới lên, bên trái là Tống Dư Hi, đằng sau Tống Dư Hi là Chúc Thành.

Hàng cuối cùng, bên cạnh Chúc Thành còn có một chỗ trống.

Đường Dư kéo bàn ghế, ngồi xuống.

Lưu Doãn Nhi lờm một cái, trong lòng chửi thầm một tiếng.

Giang Mộ lại dặn dò mấy câu rồi đi ra khỏi lớp, cách giờ lên lớp còn mấy phút, trong lớp lập tức vang lên tiếng bình luận.

Tô Niên Niên quay người, đưa tay với Đường Dư sau lưng, cười ngọt ngào, “Tô Niên Niên”.

Đường Dư cũng bắt tay cô, trong mắt ánh lên nụ cười, “Đường Dư.”

Hai người thân thiết dùng phương thức chào hỏi lịch sự của người không thể thân thiết hơn được nữa, Tô Niên Niên cảm nhận được ánh mắt tóe lửa của những người xung quanh, khiến cô có chút không thích ứng.

Tống Dư Hi kỳ lạ nhìn tay Tô Niên Niên, tại sao cô cảm thấy Tô Niên Niên biểu hiện nhiệt tình có chút thái quá với Đường Dư.

Đường Dư đưa tay ra, cup mắt xuống, trong đầu nhớ lại lần đầu tiên khi gặp Tô Niên Niên.

Bốn năm trước, cao trung Thần Giang, phổ thông năm thứ nhất.

Lúc đó vừa nhập học, cậu vì nguyên nhân thân hình cao cho nên đương nhiên ngồi ở hàng cuối cùng, uể oải bò nhào lộn trên bàn ngủ.

Tô Niên Niên vì ngủ nướng nên đến muộn, vị trí được chút thì đều bị chiếm hết rồi, đành phải lật đật ngồi xuống hàng cuối cùng.

Bên cạnh chính là Đường Dư.

Vì muốn hòa đồng với các bạn học, Tô Niên Niên chủ động đưa tay chào cậu trước, “Xin chào, tớ là Tô Niên Niên.”

“Đáp.”

Đường Dư mở tay cô ra, giống như đập một con ruồi vậy.

Tô Niên Niên tròn trĩnh mắt, “Cậu đang đánh tôi à?”

Nghe thấy lời này, Đường Dư cau mày lại, mở mắt nhìn.

Mắt nhìn thấy, bộ dạng Tô Niên Niên đang dừ dừ tròn mắt, hai má phập phồng, đôi mắt tròn tròn.

Nhìn thấy cậu đứng lên, Tô Niên Niên lờm cậu một cái, “Hừm, bắt đầu từ bây giờ, đừng nói chuyện với tôi, hai người chúng ta tuyệt giao năm phút.”

Đường Dư sững người, bọn họ dường như còn chưa quen biết?

Còn bây giờ, lại một lần nữa gặp lại, cậu hết sức trân trọng.

Tiết học buổi sáng kết thúc, Tô Niên Niên ưỡn thẳng lưng, gọi Tống Dư Hi, “Chúng ta đi ăn cơm nhé.”

Tống Dư Hi lắc lắc đầu, “Không cần đâu, mình về nhà ăn.”

Căng tin của cao trung Thánh Âm mời đầu bếp chuyên nghiệp về nấu, mùi vị hết sức ngon, nhưng giá cả cũng rất đắt.

Tô Niên Niên biết nhà Tống Dư Hi cách trường tương đối xa, mỗi về buổi trưa về nhà, cô đều tất tả vội vàng.

“Đi thôi, bảo lợn ca mời.” cô cười hi hi nói.

Tống Dư Hi cup mắt xuống, mỗi lần Tô Niên Niên đều nói như thế, nhưng mỗi lần đều là cô mời.

Chúc Thành vội vàng nói, “Đi, anh đây mời các em ăn ngon uống cay, Đường Dư, cùng đi nhé.”

Tình bạn giữa nam sinh đơn giản như thế, hai người nói chuyện vài câu, Chúc Thành đã coi Đường Dư là bạn tốt.

“Mau đi thôi, hết chỗ bây giờ.”

Buổi trưa người ở trường ăn cơm không ít, Tô Niên Niên đưa sách trong tay cho Tống Dư Hi, “Mau đi chiếm chỗ ngồi.”

Dặn dò Tống Dư Hi, Tô Niên Niên không vội đi xếp hàng, mà đi cùng Chúc Thành nghiên cứu xem hôm nay ăn món gì

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 50: Sở Thích Của Cô (1)

Hai tên ham ăn bàn bạc cả buổi, mới quyết định tách ra hành động.

Thân hình Chúc Thành cao to, đi xếp hàng, khí chất như muốn đè bẹp người khác, chẳng ai dám chen hàng.

“Cảm ơn.” Đường Dư gật đầu cảm ơn, nhưng không ngồi xuống ngay mà là lướt một lượt khắp lớp.

Khi nhìn xuống phía góc lớp, Tô Niên Niên giơ tay lên vẫy cậu, “ở đây ở đây”

Đường Dư mỉm cười, đi về phía cô.’

Bàn học trong lớp đều là bàn đơn

“Lợn ca quả nhiên lợi hại, Đường Dư, cậu muốn ăn gì?” Tô Niên Niên cười tí mắt hỏi cậu.

Đường Dư thờ dãi, tặc lưỡi nói, “Cái gì cũng được, tớ đi lấy com, cậu muốn ăn gì.”

Nhìn mục đích đạt được của mình, Tô Niên Niên cười hì hì, “đậu phụ chung, gà cay.”

Đường Dư chớp chớp mắt, “Cậu không thể ăn cay.”

Tô Niên Niên cong môi nói, “Mình chính là muốn ăn, ai ya, cậu mau đi đi.” Nói xong nhét thẻ com vào tay Đường Dư, “Đường Dư cậu tốt nhất, mu oa, mình đợi cậu quay lại.”

Nói xong chạy mất hút, Đường Dư đành phải tìm ô cửa có thức ăn mà cô muốn để xếp hàng.

Tô Niên Niên tìm thấy Tống Dư Hi , vừa nhìn đã thấy mặt cô bối rối, bên cạnh có ba vị khách không mời mà đến.

“Anh, sao mọi người cũng đến.” Tô Niên Niên giật giật khoe miệng, có điểm không lành.

Ba hotboy của trường cùng lúc xuất hiện, thu hút ánh nhìn của tất cả mọi người trong cāngtín, thảo nào Tống Dư Hi khó xử như thế.

Hon nữa trước mặt ba người chẳng có bát com nào, nhìn có vẻ không giống đến ăn com.

Trần Nguyên cười ầm áp nói, “Đến cùng ăn com với em”

Diệp Tinh Vũ ra sức gật đầu, “Đúng thế đúng thế.”

Cố Tử Thần không nói gì, chỉ cầm khăn giấy chậm chậm lau phía trước mặt.

Tô Niên Niên tối sầm mặt, quả thật bất lực rồi.

May là Tống Dư Hi chiếm cái bàn này to, bảy người ngồi cũng không phải chen chúc.

Đúng lúc này, Chúc Thành và Đường Dư mang com về, mắt to mắt nhỏ nhìn, hai người mới đặt đĩa com trong tay xuống.

Hai người mua bốn phần com và thức ăn, cộng thêm Chúc Thành tên ham ăn vô địch này, không đủ cho mọi người chia.

“Mọi người không đi lấy com à?” Tô Niên Niên nghi ngờ hỏi.

Ba người Trần Nguyên cùng lúc sững sờ, bọn họ trước nay chưa bao giờ ăn com ở trường.

Cố Tử Thần phản ứng nhanh nhạy nhất, chỉ huy Diệp Tinh Vũ, “Đi lấy com.”

“Tại sao lại là em.” Diệp Tinh Vũ lẩm bẩm một tiếng, nhưng không thể không đi, đành phải ngậm ngùi ầm ức đứng lên.

“Cậu có thể com không?” Tô Niên Niên hỏi cậu, Diệp Tinh Vũ lập tức đứng khựng lại, hiện rõ không có.

Tô Niên Niên cũng đến bó tay, đưa thẻ com của mình nhét cho cậu.

“Đồ ngốc, ăn nhiều một chút, bồi bổ não.”

Diệp Tinh Vũ đỏ bừng mặt, cũng không phản kháng lại được, đành phải cầm thè đi mua cơm.

Lúc này người xếp hàng không nhiều nữa, Diệp Tinh Vũ rất nhanh đã mang cơm về.

Tô Niên Niên ăn được hai miếng thì cay không chịu được, Đường Dư nhìn thấy, chậm chậm đổi đĩa khoai tây xào sang trước mặt cô.

“Đường Dư, vẫn là cậu tốt nhất.” Tô Niên Niên cay đến nổi trong mắt rom róm, lúc này ầng ậng nước mắt nói với Đường Dư, Trần Nguyên không điếm tình được nữa.

“Niên Niên, em không ăn cay được à, cái này em ăn đi.” Nói xong đẩy món không ngon đến trước mặt Tô Niên Niên.

Đường Dư im lặng đột nhiên mở mồm, “Cậu ấy không ăn rau chân vịt.”

Diệp Tinh Vũ tiếp lời nói, “thế ăn của tôi là được rồi.”

Đường Dư liếc nhìn món thịt đông của Diệp Tinh Vũ, “Cậu ấy không thích ăn món dầu ngậy.”

Trên bàn chìm vào yên lặng một cách đáng ngờ.

Tô Niên Niên cũng sững người, tại sao cô cảm thấy, Đường Dư còn hiểu cô hơn chính bản thân cô chứ.

Tống Dư Hi và Chúc Thành cố gắng nỗ lực hạ thấp sự tồn tại của mình, bây giờ tình hình này nhìn có vẻ bình tĩnh, nhưng bọn họ đã ngửi thấy mùi thuốc súng ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Sở Thích Của Cô (2)

Biểu hiện của Đường Dư hết sức điềm nhiên, thói quen của Tô Niên Niên như ngấm vào xương tủy cậu, rõ như lòng bàn tay, cho nên cậu không cảm thấy có gì khác lạ cả.

Ánh mắt của mọi người trên bàn ăn đều đổ dồn nhìn cậu.

Đường Dư ngó ra, cúi đầu bắt đầu ăn cơm.

“Mình ăn xong rồi.” Tống Dư Hi và Chúc Thành cùng lúc nói, sau đó đứng dậy muốn đi.

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn phần cơm của hai người họ mới ăn chưa được một nửa, lượng cơm của Tống Dư Hi ít còn dễ nói, dạ dày to của Chúc Thành mà lại không ăn, thật là lạ.

“Lợn ca, cậu ăn no rồi à?”

Chúc Thành gạt đầu lia lịa, “No rồi no rồi, Tiểu Hi, chúng ta về lớp đi.”

“Được được.” Tống Dư Hi phối hợp nhịp nhàng, hai người đi như bay, để lại Tô Niên Niên nét mặt khó hiểu.

Ngồi bên cạnh là bốn soái ca, ánh mắt của những người xung quanh khiến người như ngồi trên đồng lửa, hơn nữa còn dày đặc mùi thuốc súng.

Tô Niên Niên ăn vài miếng cũng không còn muốn ăn nữa, “Em cũng về trước đây.”

“Ăn ít như thế sao được chứ, ăn nhiều chút, cô nói em dạo này gầy rồi.” Trần Nguyên không thay đổi sắc mặt, bộ dạng đầy quan tâm của một người anh tốt, lại gấp không ít thức ăn cho Tô Niên Niên.

“Đúng thế, cậu còn muốn ăn cái khác nữa không, mình đi mua cho cậu.” Diệp Tinh Vũ xung phong nhận việc.

Tô Niên Niên đau khổ lắc đầu, cô không muốn ở lại thêm một phút nào nữa.

“Đường Dư, đừng ăn nữa, chúng ta đi thôi.” Tô Niên Niên đẩy chiếc đĩa trước mặt Đường Dư ra, tính cách Đường Dư cũng dễ, đặt đĩa xuống chuẩn bị đi cùng cô.

Vừa ngẩng đầu, đối đầu với ánh mắt lạnh lùng xa xăm của Cố Từ Thần .

Cố Từ Thần nhìn Tô Niên Niên kéo cánh tay Đường Dư, tự cười chế giễu.

Đường Dư cũng không rời mắt, cũng điềm tĩnh nhìn lại Cố Từ Thần .

Hai người con trai nhìn nhau như kẻ thù, không nói câu gì.

Đợi đến khi Tô Niên Niên hai người đi rồi, Trần Nguyên mới thở dài nói: “ Tỉnh Vũ à, làm thế nào đây, em gái nhà anh bị đưa đi mất rồi.”

Diệp Tinh Vũ thất thế cúi đầu xuống, duy chỉ có Cố Từ Thần chán ghét lau lau tay, “ Tề nhạt.”

Cậu đứng dậy rời đi, Trần Nguyên nhìn đĩa cơm của cậu, dường như chưa động đũa, xem ra bệnh sạch sẽ của cậu ta càng ngày càng nặng rồi.

“ Anh, chuyện gì xảy ra thế, rõ ràng là anh ấy chủ động cùng đến mà.” Diệp Tinh Vũ không hiểu nói, Trần Nguyên lộ ra nụ cười, xoa xoa đầu Diệp Tinh Vũ, “ Sau này em sẽ hiểu.”

“ Ồ.” Diệp Tinh Vũ hiểu mà không hiểu gật gật đầu, ngay sau đó, Trần Nguyên cốc vào đầu cậu hai cái, “ nhưng em nhớ rõ cho anh, không được ngấp nghé em gái anh, nếu như đang nghĩ ôm ấp Niên Niên, anh sẽ dịu dàng mà đối xử với em đấy.”

Diệp Tinh Vũ rùng mình một cái.

Tô Niên Niên kéo Đường Dư đi lên lầu, Đường Dư im lặng đi đằng sau.

“ Cậu không hỏi tớ dẫn cậu đi đâu sao?” Tô Niên Niên có chút nghi ngờ.

Đường Dư mỉm cười, lắc lắc đầu.

Chỉ cần có cô ở đâu, ở đó cậu cũng can tâm đi theo.

Tô Niên Niên nhếch nhếch môi, bò lên gác thượng, đầu cánh cửa sắt ra.

Là sân thượng trên tòa nhà lớp học.

Hiện ra trước mắt, là một khoảng không, ở giữa có một hành lang lối đi, xung quanh là các chậu hoa nhỏ, được làm như trang trí.

Bình thường rất ít có học sinh lên đây, bây giờ không có một ai, hết sức yên tĩnh, chỉ có tiếng gió nhẹ nhàng thổi qua.

Tô Niên Niên ngồi xuống chiếc ghế dài bên cạnh, cười ha ha nhìn Đường Dư, “ Bây giờ có thể bảo cho mình, tại sao cậu lại từ Thần Giang chuyển sang đây thế.”

Đường Dư chớp chớp mắt, “ Chăm chỉ học hành, tiến về phía trước.”

“ Cậu nghĩ là mình sẽ tin sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tỉnh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Tớ Sẽ Không Kỳ Thị Cậu

Đường Dư ngồi xuống bên cạnh cô, mãi một lúc mới nói, “ thực ra mình vì một người mà đến.”

Tô Niên Niên mắt sáng lên, “ Ai thế, nam hay nữ, lẽ nào là tớ, ha ha ha, tớ biết là tình huynh đệ chúng ta sâu nặng mà.”

Đường Dư nhất thời sững sờ, lông mi run run, bặm chặt môi.

Hồi lâu, cậu mới ngoảnh đầu lại, “ Không phải cậu.”

Tô Niên Niên đang cười sung sướng, lập tức bị câu nói của cậu làm cho tịt ngòi, đành phải ngưng ngừng “ ồ” một tiếng.

Nhưng con gái là chúa thích buồn đùa lê, Tô Niên Niên cười trộm, con người xoay tròn chớp chớp.

Lẽ nào Đường Dư có người thích rồi, không ngờ cục gỗ này cũng có ngày thông suốt.

Cô cố tình hỏi dò, “thế thì người này đối với cậu nhất định quan trọng rồi, chắc chắn là một người con gái xinh đẹp, dịu dàng, cười rất ngọt ngào.”

Càng nói Đường Dư càng căng thẳng, ánh mắt né tránh, cậu phản bác lại, “Không phải con gái.”

Trời đất ơi.

Tô Niên Niên cảm thấy mình như hoảng sợ, thì ra thì ra Đường Dư thích không phải con gái, mà là con trai sao?

Thảo nào mấy năm này, đều không thấy cậu ấy nói chuyện với người con gái nào được mấy câu, thì ra chân tướng là như thế sao?

Trong mắt Tô Niên Niên, Đường Dư chính là một người trí não đơn giản từ chi phát triển, lại không biết nói dối, lại không biết che giấu, cho nên đương nhiên hiểu lắm giới tính của Đường Dư.

Vốn dĩ mang theo tâm trạng treu đùa, Tô Niên Niên lúc này vẻ mặt đồng tình, cô vỗ vỗ vai Đường Dư, giọng nói kéo dài: “Đường Dư, mỗi người đều có quyền lợi theo đuổi tình yêu của mình, cậu yên tâm, tớ sẽ không kỳ thị cậu.”

Đường Dư: “....”

Bị hiểu lầm như lại không dám giải thích, cảm giác này quả thật là khó xử.

Quay về lớp, ánh mắt Tống Dư Hi nhìn Tô Niên Niên trở nên khó hiểu.

Cho đến mãi buổi chiều, Tống Dư Hi đứng ngồi không yên.

Tranh thủ tiết tự học cuối cùng, Tống Dư Hi huych huych vào cánh tay Tô Niên Niên, “Rốt cuộc cậu với Đường Dư là quan hệ gì thế?”

Tại sao hôm nay tất cả mọi người đều hỏi mình vấn đề này, Tô Niên Niên có chút buồn bực.

“Bạn thân ấy mà, bọn mình quen nhau từ khi học phổ thông năm nhất, cậu tưởng là gì thế?”

“là thế à?” Tống Dư Hi biểu cảm vẫn còn thắc mắc, “Thật sự chỉ là bạn sao?”

Tô Niên Niên nghĩ một lúc mới trả lời, “Nếu không thì sao?”

Đối với cô mà nói, tình bạn của cô và Đường Dư quá thuần khiết trong sáng, hai người không hề suy xét về phương diện nào cả.

Đương nhiên, đây chỉ là cách nghĩ của riêng phía Tô Niên Niên.

Tống Dư Hi như trút được gánh nặng, cô biết Tô Niên Niên sẽ không lừa cô, bối rối cuối cùng lại mở miệng hỏi, “Thế còn Trần Nguyên có phải đang theo đuổi cậu không?”

“Sao thế được chứ?” Mặc dù cô và Trần Nguyên không có quan hệ huyết thống, nhưng cũng là anh em với nhau.

“Nhưng mình thấy quan hệ của hai người rất tốt.” Tống Dư Hi rụt rè nói.

Tô Niên Niên nhăn trán, “Tại vì bọn mình là người một nhà.”

Tống Dư Hi tròn tròn mắt, “Người một nhà”, sau khi nghe được câu trả lời chính xác của Tô Niên Niên, cô mới thấy mình nghĩ quá nhiều rồi.

A a a, cho nên hai người họ không phải tình nhân, mà là anh em.

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, dù sao quan hệ của cô và Trần Nguyên cũng không phải bí mật gì mà không thể nói cho ai biết, nói cho Tống Dư Hi cũng không có gì to tát.

Nhưng cô không biết, tương lai điều này lại mang đến cho cô biết bao phiền phức.

Chuông tan học vang lên, Tô Niên Niên uể oải thu dọn đồ đạc, Đường Dư khẽ nói, “Tớ đưa cậu về nhé.”

Chúc Thành biểu cảm ngạc nhiên, bây giờ tán gái cũng chủ động như thế cơ à?

Chương 53: Lễ Hội Khiêu Vũ (1)

Cậu không biết, đây chỉ là thói quen nhiều năm của Đường Dư.

“A” Tô Niên Niên nhất thời không kịp phản ứng lại, sau đó xin lỗi nói: “Không cần đâu, mình bây giờ có người đón, cùng về nhà với anh mình là được.”

Ánh mắt Đường Dư tối lại, gật gật đầu.

Tô Niên Niên đi lên tầng ba tìm Trần Nguyên, hai người cùng nhau đi về phía cổng trường.

Đi qua vườn trường, Tô Niên Niên nhìn thấy hai bóng người quen thuộc.

Cố Tử Thần đứng ở đó, Doãn Sơ Hạ đứng bên cạnh cậu, giống như một con bướm bay đi bay lại, động tác tư thế giống như thiếu nữ đang yêu vậy.

“Anh Tử Thần, lễ hội khiêu vũ khiêu vũ cuối tuần này chúng ta cùng đi tham gia nhé.” Trên khuôn mặt xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ vui mừng không ngớt, từ lần trước mẹ cậu ta nói cho cậu ta biết, cô Cố sẽ bảo Cố Tử Thần mời mình đi tham gia lễ hội khiêu vũ, cậu ta đã vui sướng háo hức biết bao lâu.

Nhưng Cố Tử Thần đến bây giờ vẫn chưa mời cậu ta, thậm chí trong trường nhìn thấy cậu ta, đều đi lướt qua, điều này khiến Doãn Sơ Hạ rất buồn lòng.

Có điều, Cố Tử Thần không chỉ vì thế mà ghét Cố Tử Thần, ngược lại lại càng yêu thầm cậu ta.

Con người mãi mãi đều là như thế, thứ không có được mới là đẹp nhất, Doãn Sơ Hạ cũng không ngoại lệ.

Cố Tử Thần không nói câu gì, Doãn Sơ Hạ vẫn tự lải nhải không ngừng, trong mắt đầy vẻ hy vọng.

Tô Niên Niên nhìn thấy nổi cả da gà, “Anh, Doãn Sơ Hạ lúc nào cũng điệu đà thế sao?” ý nói giọng điệu ông ọ của cậu ta.

Trần Nguyên mỉm cười: “Nhắc đến Tử Thần, Tinh Vũ mấy đứa bọn anh đều cùng lớn lên với Doãn Sơ Hạ, cậu ta bây giờ còn đỡ hơn nhiều rồi đấy.”

Công ty giải trí Hạ Thiên của nhà họ Doãn đứng số một trong nước, Doãn Sơ Hạ lại là con gái độc nhất, từ nhỏ đến lớn đều được chiều chuộng. Được che chở đến lớn, là minh châu của người trong nhà.

Doãn Sơ Hạ khi còn nhỏ, hết sức thích ông ọ, đều khiến mấy nam sinh bọn họ phải né tránh. Hồi đó Doãn Sơ Hạ lúc nào cũng trang điểm ăn mặc như công chúa vậy, ông ọ là lướt còn có thể chấp nhận được. Nhưng bây giờ cô ta đã lớn như thế, vẫn dùng giọng điệu điệu đà chảy nước khiến người ta chỉ muốn cho một viên gạch vào mặt cậu ta, cho tắt cái loa dè dè.

Tô Niên Niên rung mình một cái, bây giờ đã đáng sợ như thế rồi, trước đây còn không biết đáng sợ thế nào.

“Chúng ta đi thôi.” Tô Niên Niên kéo Trần Nguyên đi.

Trần Nguyên lúc này trong lòng rất thỏa mãn, nghĩ đi nghĩ lại, vẫn là đứa em gái này của cậu tốt, xinh xắn mạnh mẽ, không chịu thua ai, bề ngoài đáng yêu, nội tâm nữ vương, quả thật mạnh mẽ hơn Doãn Sơ Hạ ông ọ điệu đà đó quá nhiều.

Chưa đi được hai bước, sự kiên nhẫn của Cố Tử Thần bị tiêu phí, bỏ mặc Doãn Sơ Hạ đứng đó mà từ vườn trường đi ra.

Ba người gặp nhau, Cố Tử Thần bình tĩnh nhìn Trần Nguyên một cái, ánh mắt lại lướt trên người Tô Niên Niên, tràn đầy ghét bỏ.

“Sao cô lại béo rồi à.” Giọng nói dễ nghe lạnh lùng nhưng lại xa cách vang lên.

Bị miệng lưỡi độc địa sâu cay của anh ta làm cho tổn thương, Tô Niên Niên tròn mắt nhìn anh ta, “Không cần anh quan tâm, anh, chúng ta đi, hừm, tạm biệt.”

Cố Tử Thần đi theo sau lưng, khoe môi nhếch nhếch lên.

Trong vườn trường, Doãn Sơ Hạ nắm chặt nắm đấm lại, trong mắt đầy vẻ căm tức đỏ kị.

Sinh hoạt của trường có chút đơn điệu tẻ nhạt, nhưng vì có Đường Dư đến, lập tức không giống như trước nữa rồi.

Tô Niên Niên cảm thấy mình như quay về thời còn học cao trung Thần Giang, mỗi ngày đều nói chuyện chém gió với mấy người bạn, vui không chịu được.

Chơi với các bạn trong lớp càng lúc càng vui, trừ Doãn Sơ Hạ mấy người đó ra, không ai có ý nhắm vào với Tô Niên Niên cả.

Chớp mắt đã là thứ sáu, Tô Niên Niên xách balo vui vẻ về nhà, Doãn Sơ Hạ mấy người đó ở lại lớp, nét mặt tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Lễ Hội Khiêu Vũ (2)

“Sơ Hạ, cậu nói thật sao? Lễ hội khiêu vũ cuối tuần này Có nam thần cũng đi à?” Lưu Doãn Nhi ngưỡng mộ hỏi.

Doãn Sơ Hạ giống như con thiên nga trắng kiêu ngạo nói, ngẩng cái cổ trắng ngần lên, giọng điệu đầy tự hào: “Đương nhiên rồi, hơn nữa, còn có bất ngờ nữa.”

“Bất ngờ gì thế Sơ Hạ, có phải cậu giấu bọn mình chuyện vui gì không?” Trương Hiểu Tiếp tò mò nhìn cậu ta, Lưu Doãn Nhi cũng sán đến, “Đúng thể bạn thân yêu, rốt cuộc là bất ngờ gì thế, cậu bảo cho bọn mình đi.”

Doãn Sơ Hạ đắc ý cười lên, “Tối mai các cậu sẽ biết.” Cậu ta nháy mắt làm ra vẻ thần bí nhìn hai người Lưu Doãn Nhi bọn họ, hẹn nhau cùng đi chọn trang phục dạ hội.

Nhà họ Trần.

Tô Niên Niên đang âm ư không thành lời của bài hát, ở trên lầu chơi với Bao Bao.

Bao Bao đã quen nhà họ Trần, không giống như khi vừa đến chỉ trốn trong ổ, thỉnh thoảng giương đôi mắt to tròn đáng yêu vô tội đảo đảo. Cái đầu nhỏ, tư thế chậm rãi nhìn khắp nơi.

“Niên Niên, xuống ăn cơm đi.”

Nghe thấy giọng nói của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên ôm Bao Bao chạy xuống.

Cơm tối hôm nay là do Sở Tổ Tâm tự tay vào bếp, lúc này đang sắp xếp bát đĩa, nhìn thấy Tô Niên Niên còn đang ôm Bao Bao, trợn mắt nhìn cô, “Bỏ Bao Bao xuống, con mau đi rửa tay đi.”

Tô Niên Niên vuốt vuốt lông cho Bao Bao, đặt nó xuống rồi đi rửa tay.

Rửa tay xong, Trần Doãn Hoa và Trần Nguyên đã ngồi vào trước bàn ăn, nhìn bàn ăn không ngớt lời khen ngợi.

“Tổ Tâm à, không ngờ tay nghề nấu ăn của em ngon như thế, hôm nay hai bố con anh có phúc rồi.” Trần Doãn Hoa cười ha ha nói.

Sở Tổ Tâm cười dịu dàng, mắt nhìn Trần Doãn Hoa, có vẻ là một đôi vợ chồng tình cảm sâu nặng.

Tô Niên Niên có chút không tự nhiên, trong lòng cô, mặc dù Trần Doãn Hoa không đến nỗi nào, nhưng cũng không coi đó là bố ruột của mình được.

Sắc mặt Trần Nguyên như thường, còn quan tâm gấp thức ăn cho Tô Niên Niên.

“Có câu nói rất hay, muốn nắm được trái tim người đàn ông, thì phải nắm được dạ dày của người đàn ông đó, Niên Niên, em còn không học của cô chút tay nghề đi.” Trần Nguyên biết Tô Niên Niên chắc chắn là mười ngón tay không dính nước, cố tình trêu đùa cô. Tô Niên Niên cười tít mắt đã kích lại: “Anh, chúc anh sớm tìm được một bạn gái đầu bếp, một ngày biến tấu các kiểu nấu món ngon cho anh ăn.”

Trần Nguyên mỉm cười, không cho là đúng.

Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm nhìn thấy bộ dạng hai anh em đấu mồm như thế, càng thấy vui hơn.

Ăn được một nửa, Sở Tổ Tâm đi vào bếp bưng canh cá hầm ra, Tô Niên Niên thử mấy miếng, lại xúc ra một bát nhỏ, chuẩn bị mang cho Bao Bao.

Nhưng cô tìm một lượt, cũng không thấy bóng dáng Bao Bao.

“Bao Bao, Bao Bao, meo meo meo.”

Nhìn thấy cô sốt ruột, Sở Tổ Tâm cau mày nói: “Có phải đi ra vườn rồi không?”

“Con đi xem xem” Tô Niên Niên đi ra khỏi biệt thự, lại gọi mấy tiếng, quả nhiên nghe thấy tiếng meo đáp lại.

Nhờ ánh đèn ngoài hiên hắt ra, Tô Niên Niên nhìn thấy Bao Bao bị kẹt ở bên trong hàng rào, đôi mắt tròn trong đêm tối ánh lên màu xanh, vẻ oan ức.

Tô Niên Niên vội vàng đi đến, hàng rào này chỉ đến giữa eo cô, dùng để ngăn cách với nhà họ Cố.

ở phía không xa, trên bậc thềm nhà họ Cố, một bóng dáng gầy dài ngồi ở đó.

“Cố Từ Thần, anh đang làm gì thế, ngắm trăng hay làm mồi cho muỗi thế.”

Nghe thấy động tĩnh, Cố Từ Thần nhìn về phía cô, cau mày lại.

Có điều nhìn thấy trong tay cô bưng bát canh cá, mà xui quýt khiến thế nào mà Cố Từ Thần lại đứng lên đi về phía đó.

Tô Niên Niên có chút mơ màng, anh ta không phải sợ mèo à, tại sao lại bước đi với thần thái tự nhiên như thế chứ?

Ngay sau đó, bát canh nhỏ trong tay bị người ta cướp mất.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Lễ Hội Khiêu Vũ (3)

Cố Từ Thần bưng bát lên uống hai ngụm, động tác tao nhã cao quý lên đến cực điểm, khiến Tô Niên Niên cũng phải sững sờ.

“Rất ngon.” Cố Từ Thần liếm môi đưa ra lời bình.

“Meo meo~ meo meo.” Bao bao nhìn chủ nhân không chỉ không cứu mình, ngược lại còn đứng hình nhìn Cố Từ Thần, không vui kêu lên.

Tô Niên Niên định thần lại, vội vàng gỡ thân hình béo tròn cồi xay của Bao Bao từ trong khe hẹp ở hàng rào ra.

Bao bao nhìn chăm chăm vào chiếc bát trong tay Cố Từ Thần, mùi cá thơm bên trong tỏa ra đối với nó mà nói là mùi vị tuyệt vời của nhân gian.

Cố Từ Thần nghe tiếng mèo kêu, ý thức được lùi về sau hai bước.

“Anh trả bát lại cho tôi.” Tô Niên Niên lườm một cái, cũng ngại nói bát canh đó là để cho Bao Bao uống.

Cố Từ Thần nhăn trán lại, hiện rõ trong lòng đang đấu tranh, mới đưa bát cho Tô Niên Niên.

Bao Bao uy hiếp kêu lên một tiếng, động tác của Cố Từ Thần nhanh chóng rút lại.

“Ha ha ha, Cố Từ Thần tôi quên mất, anh là sợ mèo, ha ha ha, buồn cười chết đi được.” Tô Niên Niên vô tình cười chế giễu Cố Từ Thần, trong mắt cô, hình tượng Cố Từ Thần thích canh cá nhưng lại sợ mèo ngay lập tức biến thành trò cười.

Cố Từ Thần nhếch nhếch mép, nhìn bộ dạng cô cười ngặt nghèo không thẳng được lưng, không bật ra lời nói châm chích, mà lại lộ ra ánh mắt vô tội, “Còn nữa không?”

“.....”

Năm phut sau, Tô Niên Niên và Cố Từ Thần ngồi cạnh nhau trên bậc thềm trước cửa nhà cậu, Cố Từ Thần chậm chậm uống canh, bát canh trong tay biến thành chiếc bát ăn bình thường, nhìn là biết Tô Niên Niên lại lấy thêm cho cậu.

Đối với Cố Từ Thần, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy cậu thỉnh thoảng có lạnh lùng kiêu ngạo lại độc mồm một chút, cũng không có ác ý gì với cậu.

Hơn nữa, cô vẫn còn áy náy vì lần trước đã làm hỏng tấm kính chắn xe của cậu. Trong lòng đang tự trách, Cố Từ Thần chậm rãi nói: “Tô Niên Niên, lần trước cô nợ tôi bao giờ trả, không trả là tôi tính lãi cô đấy.”

Con người Tô Niên Niên trợn ra như viên ngọc lưu li vậy.

Nhìn vẻ sững sờ của cô, Cố Từ Thần lấy từ trong túi quần ra tờ giấy, giọng điệu kéo dài: “Ồ, tôi còn giữ giấy nợ đấy, bên trên còn có dấu vân tay của cô nữa.”

Tên biến thái này, thứ này mà cũng đem theo bên mình.

Tô Niên Niên gào lên: “Đây là anh ép buộc tôi, không thể tính.”

Khỏe miệng Cổ Từ Thần nở một nụ cười, “Sao thế, Tô Niên Niên, cô muốn xù nợ à? nếu như cô không có tiền, thế thì tôi đành phải đi tìm Trần Nguyên, tính cách anh cô tốt hơn cô nhiều.”

Nói xong, muốn đứng lên làm tư thế đi tìm Trần Nguyên, Tô Niên Niên nhanh tay nhanh mắt, kéo quần cậu lại, “Cổ Từ Thần, à không đúng không đúng, bạn học Cổ, Cổ nam thần, có gì từ từ nói, đừng chuyện bé xé ra to mấy chuyện ấu trĩ kiểu này có được không?”

Liếc nhìn tên tiểu nhân ôm chân mình không buông, trước mặt như có đám mây xám xịt kéo đến, rốt cuộc là ai ấu trĩ chứ?

“Có đạo lý, thế thì chúng ta bàn bạc thương lượng.” Cổ Từ Thần thông thả ngồi xuống, Tô Niên Niên lập tức đẩy sang nụ cười thảo mai, “Anh một hay không, tôi bóp chân cho anh, tiền tháng sau tôi trả có được không?”

Không phải Tô Niên Niên muốn xù nợ, quả thật là có nguyên nhân, phần lớn tiền của cô đều ở trong chiếc thẻ đó, hôm đó đã đưa hết cho Tống Dư Hi rồi.

“Có thể xem xét.” Cổ Từ Thần ra vẻ suy nghĩ.

Tô Niên Niên kính cẩn bóp bóp chân cho cậu, “Cổ nam thần, tôi biết là anh tốt nhất mà.”

Nhìn bộ dạng cô ngoan khéo như thế, Cổ Từ Thần thâm cười trong bụng, nhưng trên mặt tỉnh bơ không biến sắc, “Nhưng, cô cũng nên trả chút lãi chứ.”

Tô Niên Niên nghi ngờ ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Lễ Hội Khiêu Vũ (4)

Năm giờ chiều ngày mai, tôi ở đây đợi cô.” Cổ Từ Thần nhếch môi, “ồ, đây là bát của cô, cầm về nhà từ từ rửa đi, bye bye.”

Gân xanh trên góc trán giật giật, có nhện sự kích động muốn phang cái bát lên đầu Cổ Từ Thần, Tô Niên Niên bực bội về nhà.

Trần Nguyên đứng lúc vừa từ phòng sách tầng một đi ra, thì nhìn thấy Tô Niên Niên hằm hằm quay về.

“Niên Niên, em làm sao thế?”

Tô Niên Niên ngẩng đầu lên, nghiêng nghiêng răng, “Không có gì, em đi rửa bát.”

Không đến lúc sau, trong bếp chuyển đến giọng hát âm ừ “nhân dân lao động vinh quang nhất”, Trần Nguyên lắc đầu khẽ cười.

Lòng dạ con gái thật khó giải thích mà.

Tô Niên Niên có ưu điểm lớn nhất, chính là trái tim bao dung không thù hận, chỉ cần bạn không chủ động gây sự, cô chắc chắn sẽ không để trong lòng, càng không cần nói đến trả thù gì đó.

Nhưng đồng nghĩa cũng là nhược điểm lớn nhất của cô, nói thẳng ra chính là nhanh quên.

Cho nên ngày hôm sau, Tô Niên Niên đã quên mất lời nói tối hôm qua của Cổ Từ Thần, ăn cơm ngon lành, xem phim hoạt hình, còn có thời gian đắp mặt nạ đưa chuột cùng xem phim ảo tưởng với mẹ.

Bốn giờ năm mươi phút.

Điện thoại trên sofa “dingdong” một tiếng, Tô Niên Niên cầm lên xem, là tin nhắn của số máy lạ gửi đến.

“tôi ở công nhà cô đợi cô, Cổ Từ Thần.”

Một câu nói ngắn gọn, ngôn ngữ đơn giản, vừa nhìn là biết phong cách câu Cổ Từ Thần.

Nhưng câu nói “Ở công nhà cô” tại sao nhìn có chút gì đó ám áp.

Tô Niên Niên cố gắng nghĩ mãi, mới nhớ ra tối qua tên nà nói muốn cô trả nợ, năm giờ sẽ đợi cô.

Cô lưu số điện thoại của Cố Từ Thần lại, chào hỏi Sở Tổ Tâm rồi kéo lê xet đoi dép lê đi ra ngoài.

Cố Từ Thần vẫn với điệu bộ thường thấy, lái chiếc xe Maybach, mở cửa xe cho Tô Niên Niên, “Tô Niên Niên, thời khắc trả nợ đến rồi, lên xe.”

Tô Niên Niên ngoan ngoãn lên xe, thầm gạt nước mắt chua xót trong lòng mình.

Tại sao trả nợ mà cứ làm như đi bán mình vậy.

Tốc độ lái xe của Cố Từ Thần rất nhanh, Tô Niên Niên nói đủ chuyện với cậu, phần lớn đều là Tô Niên Niên tự nói một mình, Cố Từ Thần giữ tư thế nhìn chăm chăm về phía trước, cả đường lái xe ổn định.

Cho đến khi lên cầu, Tô Niên Niên mới phản ứng, “Đứng rồi, anh muốn tôi trả nợ thế nào.” Nói xong, Tô Niên Niên trợn trừng mắt “Tôi nói cho anh biết, nếu như tôi có bị làm sao, tôi sẽ đẩy anh từ trên xe xuống.”

Cô nói như hung thần ác nghiệt, Cố Từ Thần cũng không để tâm.

Cậu là lái xe, đẩy cậu xuống, cô còn sống không.

“Tham gia lễ hội khiêu vũ, cô đứng bên cạnh tôi giả bộ như Mona lisa là được rồi.” Cậu giải thích miêu tả.

“Ồ.” Tô Niên Niên như trút được gánh nặng, dù sao cũng chỉ là ăn tiệc party gì đó, cô từ nhỏ cũng hay đi với Sở Tổ Tâm, chính là nhìn người lớn phát triển sự nghiệp, nhân tiện bàn chuyện kinh doanh.

Nhưng rất nhanh, Tô Niên Niên hét lên một tiếng, Cố Từ Thần đạp mạnh chân phanh, “Sao thế?”

Tô Niên Niên khoa chân múa tay, “Anh để tôi mặc thế này đi khiêu vũ sao?”

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn bộ quần đùi áo cộc hình hoạt hình của cô, còn cả đôi dép lê sherk màu xanh, khóe miệng không kìm được giật giật.

Hai người qua loa sơ sài đều bỏ qua vấn đề ăn mặc, Cố Từ Thần còn được, ái somi quần dài miễn cưỡng cũng được, Tô Niên Niên cả người đều màu xanh có thể đi bán rau ngoài chợ được rồi.

“Ít nhất cũng phải để tôi thay cái váy chứ, mau quay đầu, chúng ta về nhà.”

Cố Từ Thần thờ dài, biểu hiện bình tĩnh khiến người ta ngạc nhiên “Đừng vội, tôi dẫn cô đi một nơi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Lễ Hội Khiêu Vũ (5)

“Đi đâu” Tô Niên Niên tò mò, lời nói còn chưa dứt, Cố Từ Thần đã đạp chân ga, lao như bay về phía trước.

Đội chiếc xe dừng lại, sắc mặt Tô Niên Niên đã trắng bệch.

Xuống xe, Cố Từ Thần thần thái tự nhiên, một tay dứt vào túi quần đi về phía trước, Tô Niên Niên đành phải co giò chạy theo.

Đây là một nhà thiết kế studio tạo mẫu hình ảnh, có tên của một bộ phim hoạt hình Nhật Bản Spirited Away. Vừa bước vào, có hai người con gái tươi cười niềm nở bước ra đón tiếp.

“Xin chào, xin hỏi hai vị cần gì ạ?”

“eric lâu rồi không gặp.” Một giọng nam trong trẻo vang lên, hai người con gái tiếp khách kính cẩn gọi một tiếng “Boss.”

Một người đàn ông ăn mặc thời thượng, ngũ quan sắc nét bước đến, tuổi khoảng trên dưới 30, có khí chất của người đàn ông trưởng thành.

Nụ cười của anh phóng khoáng, làm động tác ôm Cố Từ Thần một cái.

Cố Từ Thần né sang một bên, để cho anh ta bỏ nhào vào chỗ trống.

Phạm Tầm vuốt vuốt mũi, “sao mà chú em lại vẫn nhặt nhẹo giống trước đây thế, Sao tự dừng lại nhớ đến cửa hàng của anh thế?”

Liếc mắt nhìn sang bên cạnh, chăm chăm tò mò nhìn Tô Niên Niên, Phạm Tầm lộ ra nụ cười hoàn hảo không tỳ vết, “Xin chào, tôi là chủ của cửa hàng

này, Phạm Tầm Oh, you are angle, you are” các từ ngữ khen ngợi đều được bật ra từ miệng anh ta, khiến Tô Niên Niên nghe xong hết sức ngại ngùng.

Cố Tử Thần kịp thời ngắt ngang anh ta, “Phạm tầm, tìm cho cô ta một bộ váy.”

“Hử?”

Tô Niên Niên tròn mắt nhìn cậu, Cố Tử Thần chẳng buồn để ý, “Còn nữa, đem đôi dép lê xanh lè đó của cô thay đi.”

“Anh bị bệnh mù màu à, rõ ràng đây là màu xanh cỏ.” Tô Niên Niên lẩm bẩm nói, người đã bị mấy người con gái kia đưa vào trong phòng thay đồ rồi.

Phạm Tầm hào hứng nhìn hai người trò chuyện qua lại, “eric, cô ấy có quan hệ gì với chú thế.”

Cố Tử Thần tự động nhảy chủ đề, Phạm Tầm đành nói, “Là tham gia party à? anh làm tóc cho chú.”

“Vâng.” Cố Tử Thần bình thản gật gật đầu.

Tô Niên Niên trong phòng thay đồ, đang bị một đám con gái vây quanh, cầm các kiểu váy úm lên người cô.

“Được rồi, thử trước 10 bộ này nhé.” Người con gái đứng đầu nhiệt tình đẩy Tô Niên Niên vào phòng thay đồ.

Tô Niên Niên “...”

Thử cả buổi, cuối cùng chọn một chiếc váy không tay màu đen, kiểu dáng đơn giản gọn gàng, chỉ cần thắt nơ bướm ở giữa eo là được.

Tô Niên Niên không thích đi giày cao gót lắm, cho nên tìm cho cô một đôi giày đế bệt màu đen.

Chọn quần áo xong, lại bắt đầu đến làm tóc và trang điểm, cả quá trình, Tô Niên Niên cảm thấy mình giống như một con búp bê bị hành hạ không nhẹ.

Sau khi xong xuôi, mấy người con gái cười hi hi đẩy cô ra khỏi phòng.

Cố Tử Thần ngồi trên sofa đang lật tạp chí xem, nghe thấy động tĩnh liền ngẩng đầu lên.

Chiếc váy màu đen càng tôn lên nước da trắng ngần của Tô Niên Niên, tóc được búi cao, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn, trên mặt trang điểm nhẹ nhàng.

Rõ ràng là cùng một người, nhưng khác biệt một trời một vực so với lúc vừa đến.

Ánh mắt Cố Tử Thần trầm mặc, che giấu vẻ ngạc nhiên, đứng lên nói.

“Cũng không đến nỗi xấu lắm.” Vẫn là giọng nói quen thuộc đó, Tô Niên Niên nghe đến phát quen rồi.

Tại sao trong mắt Cố Tử Thần, cô mãi mãi vừa béo vừa xấu vừa ngu ngốc chứ.

“Hừm” Tô Niên Niên không ngoảnh mặt lại, chỉ nghe thấy tiếng cười sau lưng của Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Lễ Hội Khiêu Vũ (6)

Đi thôi.” Giọng điệu của cậu ấm áp hơn chút, Tô Niên Niên nhếch nhếch miệng, chào hỏi Phạm Tầm một tiếng rồi rời khỏi Spirited Away.

Không cần nhìn, cô biết nhất định là cười chế giễu.

Chỉ là cô không nhìn thấy, trong đáy mắt Cố Tử Thần mang theo ý cười.

Hai người đến nhà họ Doãn, đã là 6h30 rồi.

Trời dần dần nhá nhem tối, biệt thự nhà họ Doãn đèn đuốc sáng trưng, người đi người lại, ồn ào náo nhiệt.

Cố Tử Thần dừng xe xong, liếc sang bên cạnh nhìn, Tô Niên Niên đang nhìn vào gương chỉnh lại đầu tóc, biểu cảm trên mặt hết sức nghiêm túc.

Thật là một nha đầu dóm dáng, Cố Tử Thần lẩm bẩm trong lòng.

“Lễ hội khiêu vũ ở đây à?” Tô Niên Niên hỏi.

Cố Tử Thần “uh” một tiếng, đột nhiên giữ Tô Niên Niên, không để cô xuống xe.

Tô Niên Niên nghi ngờ nhìn cậu, Cố Tử Thần bình thản nói: “Cô không phải cho rằng, tôi dẫn cô đến đây để ăn uống nghe nhạc giải trí rồi ngắm trai đẹp đấy chứ?”

Nụ cười của Tô Niên Niên cứng đờ, từ nhỏ đến lớn, cô tham gia lễ hội khiêu vũ đều là như thế.

Thằng cha này rốt cuộc muốn làm gì thế?

Cố Tử Thần nheo mày: “Đi theo tôi, đừng có nói câu gì.”

Ồ, để cô làm tám là chán à, cái này đơn giản thôi, Tô Niên Niên chẳng suy nghĩ liền gật đầu luôn.

Hai người xuống xe, Tô Niên Niên theo thói quen đi về phía trước, Cố Tử Thần ho khan mấy tiếng, ánh mắt sáng lên nhìn Tô Niên Niên.

“Đi thôi, chờ ra đó làm gì.” Tô Niên Niên trách móc, nhưng khi cô nhìn thấy nụ cười trong ánh mắt chán ghét đó của Cố Tử Thần và khi cậu nhấc cánh tay lên, mới chợt hiểu ý.

Cô đi đến bên cạnh Cố Tử Thần, cực kỳ tao nhã khoác lên cánh tay của Cố Tử Thần, trên mặt nở nụ cười tươi tắn.

Nơi này đều là nơi quy tụ nhà giàu, trên mặt cũng phải giả bộ một tí.

Nhìn thấy bộ dạng Tô Niên Niên khéo léo khoác cánh tay mình, Cố Tử Thần nhếch môi cười, sau đó dẫn cô đi vào biệt thự.

Vị trí căn biệt thự này của nhà họ Doãn hơi khuất, nhưng diện tích cực kỳ to, đại sảnh bài trí xa hoa lộng lẫy, có thể để trăm người tụ tập.

Lúc này, không ít những người nổi tiếng của Dự Thành đã đến đủ, hai ba người một nhóm cùng nhau nói chuyện.

Được chú ý nhiều nhất, là con gái Doãn Sơ Hạ của nhà họ Doãn.

Cô ta mặc trên người bộ váy công chúa màu trắng tinh tế, tóc cũng được chăm chút cẩn thận, đứng bên cạnh bố, trên mặt mang theo nụ cười tươi như hoa.

Còn trong lòng cô ta luôn vui mừng khắp khối, thỉnh thoảng lại nhìn ra ngoài cửa, sốt ruột đợi hình bóng quen thuộc đó xuất hiện.

“Sơ Hạ à, lát nữa Cố Tử Thần nhà cô đến, hai con nhớ nói chuyện giao lưu nhé.” Diệp Tư Vân nhiệt tình kéo tay Doãn Sơ Hạ, tự nhiên như coi cô ta là con dâu trong nhà rồi vậy.

Cố Tử Thần ít nhiều cũng được nghe đồn về nhà họ Cố, nghe nói, Diệp Tư Vân không phải mẹ ruột của Cố Tử Thần, bây giờ làm ra vẻ người mẹ hiền hậu thật khiến người ta thấy ghét.

Trong lòng không vui, Doãn Sơ Hạ không để lộ biểu cảm, chỉ là ngại ngùng cúi đầu xuống.

Mẹ của Doãn Sơ Hạ là Châu Thanh trong mắt ánh lên nét sắc sảo, cười nói: “Đúng rồi, Sơ Hạ nhà chúng tôi có mấy môn không tốt lắm, hay là bảo Tử Thần phụ đạo cho con bé, Tử Thần đứa trẻ này tôi nhìn nó lớn lên từ bé, từ nhỏ đã rất thông minh, nghe nói trong cao trung Thánh Âm thành tích học tập cũng rất tốt, Sơ Hạ nói Tử Thần luôn đứng top trong trường đấy.”

Diệp Tư Vân đã muốn Cố Tử Thần và Doãn Sơ Hạ ở bên nhau, bà tát nước theo mưa xúc tiến chuyện này là được, dù sao đối với hai nhà mà nói đều có lợi.

Hai người phụ nữ đang cùng nhau tính toán, chợt nghe thấy trong đám đông chuyển đến mấy tiếng: “Cố thiếu gia đến rồi.

Hai người nhìn ra ngoài cổng, quả nhiên, Cố Tử Thần chậm chậm bước vào.

Chỉ là nhìn thấy Tô Niên Niên bên cạnh cậu, Diệp Tư Vân và Châu Thanh cùng lúc sắc mặt đều thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Lễ Hội Khiêu Vũ (7)

Địa vị nhà họ Cố ở Dụ Thành không tầm thường, Cố Tử Thần vừa bước vào, là có không ít người bước lên trước chào hỏi.

Cố Tử Thần gật gật đầu, coi như chào hỏi lại rồi.

Có điều trong khoảnh khắc đó, bọn họ thật không nhận ra người con gái bên cạnh Cố Tử Thần là ai.

Ánh mắt của mọi người đều mang chút tò mò, lẽ nào đây là bạn gái của Cố Tử Thần, nhưng không phải nói nhà họ Cố có ý thành thông gia với nhà họ Doãn sao?

Cố Tử Thần dẫn Tô Niên Niên đi đến trước mặt Diệp Tư Vân, đến mí mắt cũng chẳng buồn ngước lên, “Chúng tôi đến rồi.”

Cậu nói là “Chúng tôi” mà không phải là “tôi”, điều này nói rõ cậu là cùng đến với Tô Niên Niên.

Diệp Tư Vân cố kiềm chế cái giận trong lòng, tươi cười như hoa, “Tử Thần à, mẹ và ba con đã đợi con lâu rồi. Vị này là...”

Tô Niên Niên mỉm cười rồi giới thiệu: “Cháu chào cô, cháu là Tô Niên Niên.”

Người ở Dụ Thành có họ Tô không nhiều, Diệp Tư Vân im lặng một lát, lại đoán tuổi của Tô Niên Niên, đã đoán ra cô là con gái của Tô Dĩ An và Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm là ai, có lẽ trong lòng thượng lưu của Dụ Thành còn có người không biết, nhưng nói đến Tô Dĩ An, chắc chắn không ai không biết.

Tô Dĩ An mặc dù mất sớm, nhưng năm đó gây dựng sự nghiệp bằng hai bàn tay trắng, dựa vào năng lực mà sáng lập ra công ty kiến trúc Tô Thị, dựa vào bất động sản kiếm được một khoản lớn lại thành lập mấy công ty, những năm đó ở Dụ Thành có tiếng tăm lừng lẫy, được gọi là huyền thoại thương nghiệp.

Cho đến hôm nay, sản nghiệp dưới tên tuổi của Tô Dĩ An không còn huy hoàng như năm đó, nhưng vẫn còn có tiếng tăm ở Dụ Thành.

“Là Niên Niên à, mẹ cháu hôm nay sao không thấy đến, không ngờ cháu đã lớn thế này rồi, đứa trẻ này, mấy năm này chịu khổ rồi.” Diệp Tư Vân giả bộ xót thương nói.

Tô Niên Niên giữ biểu cảm tươi tắn trên môi, lễ hội khiêu vũ này không mờ Sở Tổ Tâm, mẹ cô sao có thể đến được chứ?

Doãn Sơ Hạ ở bên cạnh nhìn thấy, mắt đã như sắp bắn ra lửa, cô ta không thể ngờ được, Tô Niên Niên lại cùng xuất hiện với Cố Tử Thần ở đây chứ?

Châu Thanh cảm nhận được lửa giận của con gái, kiềm chế tâm trạng không vui, nói hai câu với Tô Niên Niên, rồi lại chuyển sang Cố Tử Thần.

“Tử Thần lại lớn hơn rồi, lúc này cũng nghe thấy Sơ Hạ nhà chúng ta nói cháu là nam thần, bây giờ nhìn thấy đúng là danh bất hư truyền.” Châu Thanh cười, “Mấy đứa cứ nói chuyện nhé, các cô không làm phiền nữa.”

Nói xong, Châu Thanh và Diệp Tư Vân rời đi, chỉ để lại Doãn Sơ Hạ một mình.

Trước khi đi, Châu Thanh nhỏ giọng dặn dò, “Dù cho nha đầu đó cáu dở Cố Tử Thần thế nào, con tuyệt đối không thể để con ranh đó đạt được.”

Doãn Sơ Hạ nghiêng răng, khi đối diện với Cố Tử Thần, lại nở nụ cười ngọt ngào, “Anh Tử Thần, anh chưa ăn tối phải không, bên kia có bánh kem, chúng ta cùng đi nhé.”

Từ đầu đến cuối, cô ta đều xem thường Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên càng không để ý cô ta, có điều khi nghe thấy bánh kem là mắt sáng lên.

Tên Cố Tử Thần trời đánh này, buổi chiều sau khi gọi cô từ trong nhà ra, cô còn chưa kịp ăn cái gì, bụng đã réo ầm lên từ lâu rồi.

“Hai người cứ từ từ nói chuyện nhé.” Tô Niên Niên vội vàng buông cánh tay Cố Tử Thần ra, mắt sáng lên đi về phía dãy bàn dài bày đồ điểm tâm, nhìn là biết đồ hám ăn ngốc nghếch.

Cố Tử Thần cau mày, nha đầu này cũng quá tự nhiên rồi đấy?

Nhưng cậu để cô rời đi sao?

Nhìn thấy biểu cảm thèm khát của Tô Niên Niên đối với đồ điểm tâm, trong lòng Doãn Sơ Hạ ánh lên vẻ khinh thường.

Tô Niên Niên muốn ăn đồ điểm tâm, thì phải vòng qua bên cạnh cô ta.

Doãn Sơ Hạ hơi hơi chân ra, chuẩn bị ngăn ngừa Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên trước nay cứ nhìn thấy đồ ăn là mắt sáng lên, lại không để ý đến động tác đó của Doãn Sơ Hạ.

Chương 60: Lễ Hội Khiêu Vũ (8)

“Uh” đợi khi cô kịp định thần lại, cơ thể đã mất thăng bằng, bổ nhào về phía trước.

Tô Niên Niên đau khổ nhắm mắt lại.

Ngoài dự liệu đó là, cô lại không ngã sõi soãi trên đất.

Cố Tử Thần ở phía sau kéo lấy cô, để cô không ngã ra đất.

Cơ thể Tô Niên Niên lắc lư, nắm lấy cánh tay Cố Tử Thần giống như túm được cọng cỏ cứu mạng. Trôi dạt xoay chuyển, chân cô vẫn loạng choạng không vững, ngã vào lòng của Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần chỉ khẽ nheo mày, nhưng không đẩy cô ra.

Doãn Sơ Hạ nhìn “củ chi ôm áp” đó của Tô Niên Niên, tức đến nỗi chỉ muốn lên trước cũng ngã một lần như thế.

Mùi thơm sạch sẽ mát mẻ phả vào mũi, Tô Niên Niên ra sức khịt khịt mũi, cảm thấy mùi trên cơ thể Cố Tử Thần rất thơm.

Cơ thể Cố Tử Thần cứng đờ, một tay đẩy cô ra.

Tô Niên Niên cười ngai ngừng, quay người trừng mắt nhìn Doãn Sơ Hạ, “Bạn học Doãn, chân xấu có cần đi bệnh viện khám không, không đẹp thì đừng có mà đuổi ra, đau mắt người khác, đây là bệnh, phải khám”

Sắc mặt Doãn Sơ Hạ hết đỏ lại trắng, cuối cùng nói: “Tôi không hiểu cậu đang nói cái gì.”

Tô Niên Niên lườm cô ta một cái, trong lòng còn nhớ đến bánh kem, vội chạy đi ăn bánh kem.

“Anh Tử Thần.” Cô vừa đi, Doãn Sơ Hạ mừng thầm, vội vàng bước lên trên nói chuyện với Cố Tử Thần. Không ngờ Cố Tử Thần coi cô ta là không khí lánh sang một bên, vòng qua cô ta đi tìm Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ bực tức nắm chặt nắm đấm lại, tức giận đi tìm mẹ của mình.

Tô Niên Niên cầm thìa xúc ăn ngón ngoáy, nhìn thấy Cố Tử Thần đến bên cạnh mình, cho rằng anh ta cũng đói rồi, nhiệt tình đưa miếng bánh kem vừa ăn mấy miếng đến trước mặt Cố Tử Thần, “Anh cũng đói rồi phải không? Ngon nhất là mùi vị này, hơn nữa kem bơ cũng rất tươi.”

Doãn Sơ Hạ không nói gì, liếc nhìn miếng bánh kem đó.

Tô Niên Niên cũng đưa thìa của mình ra, lông mi Cố Tử Thần khẽ run, cầm thìa xúc một miếng, đút vào trong miệng, sau đó mặt không biểu cảm đưa thìa lại trả cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên đúng là đói rồi, hoàn toàn không nghĩ nhiều, cầm lại thìa ăn như thường.

Đợi cô sắp ăn hết miếng bánh kem đó, mới đột nhiên nhớ ra.

Cố Tử Thần vừa nãy là dùng thìa của cô.

Trời đất ơi, sau đó cô lại cầm chiếc thìa đó dùng lại.

Gián tiếp hôn. Ba chữ này như đang nhảy nhót trong đầu Tô Niên Niên, mặt cô ngay lập tức đỏ ửng lên.

Oh my god, cô thật sự không phải cố ý.

Cố Tử Thần nhìn thần sắc không ngừng thay đổi trên mặt cô, khóe miệng cũng nhếch nhếch lên mang theo ý cười, chỉ là che giấu rất tốt, không để lộ ra.

Tô Niên Niên giữ khuôn mặt đỏ ửng đó cộng với tim đập nhanh mãi hồi lâu, mới bị tiếng nhạc đột nhiên vang lên ngắt ngang.

Tiếng nhạc cùng với tiết tấu du dương ấm áp vang lên, lễ hội khiêu vũ chính thức bắt đầu rồi.

Cố Ngôn Chuẩn và Diệp Tư vẫn không biết từ lúc nào đã đến bên cạnh Cố Tử Thần, Cố Ngôn Chuẩn cười ha ha nói: “Tử Thần, sững người ở đây làm

gì thế?”

Diệp Tư Vân vội vàng nói: “Điệu nhảy đầu tiên của hôm nay, con đi mời Sơ Hạ nhảy đi, mẹ nghĩ con bé nhất định sẽ rất vui.”

Cố Tử Thần không nói gì, Cố Ngôn Chuẩn vỗ vỗ vai cậu, “Nghe mẹ con nói, ba thấy con gái nhà họ Doãn đó vừa xinh đẹp lại thông minh.”

“Con đã có bạn nhảy rồi.” Cố Tử Thần trả lời, ngắt ngang ông ta, trong lòng thầm cười khẩy, cậu chẳng cảm thấy Doãn Sơ Hạ thông minh ở đâu xinh đẹp ở đâu.

Chẳng qua là lợi dụng con trai con gái, cũng là hôn nhân liên kết thương nghiệp, cần gì nói đến mức quang minh chính đại thế.

Cố Ngôn Chuẩn sững người, chỉ nhìn thấy Cố Tử Thần kéo tay Tô Niên Niên ở bên cạnh, chẳng buồn quay đầu lại mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Lễ Hội Khiêu Vũ (9)

“Hừ” Tô Niên Niên cũng chưa kịp phản ứng lại, đã bị kéo đến trung tâm đại sảnh.

“Ăn no uống đủ, đến lúc trả nợ rồi chứ” Cố Tử Thần cúi người xuống, khẽ nói một câu.

Cảm giác tên tai có hơi nóng của cậu phải ra, cộng với giọng nói đầy cảm dỗ đến cực điểm đó, Tô Niên Niên lại lần nữa đỏ bừng mặt.

Tiếng nhạc dần vào đoạn điệp khúc, mọi người xung quanh bắt đầu cùng nhau khiêu vũ, Tô Niên Niên tỉnh ngộ ra rằng, Cố Tử Thần muốn cùng cô nhảy.

“Đợi một chút, anh không phải muốn nhảy cùng với tôi chứ.” Lời còn chưa nói hết, một tay của Cố Tử Thần đã đặt lên eo cô, còn tay kia cầm tay của cô.

“Hình như cũng không béo lắm” Cố Tử Thần nói một cách nghiêm túc, ngón tay dọc ác néo néo vào giữa eo cô.

Tô Niên Niên vừa ngại vừa ửng, nhưng phát hiện xung quanh không ít người đều đang nhìn hai người họ, cô kiềm chế không cau gợn.

“Người con gái bên cạnh Cố thiếu gia là ai? Lễ nào là bạn gái của cậu ấy à?”

“Hình như là thiên kim của nhà họ Tô, không ngờ lớn lên lại xinh đến thế.”

“Đúng thế, nhìn thế này, hai người đúng là đẹp đôi.”

“Hừ, mấy người biết cái gì chứ, khi An Dĩ An còn sống, hình như cũng không hợp với nhà họ Cố.”

Mặc cho hai người là trung tâm bình luận, đã uyển chuyển nhảy theo một điệu nhạc Valse du dương.

Doãn Sơ Hạ nhìn hai người ôm ấp nhảy nhót, sắc mặt trắng bệch, trong mắt là một tầng căm hận, khuôn mặt xinh đẹp trở nên nhăn nhó khó coi.

Cô ta trang điểm cả một ngày, chỉ vì nhảy điệu đầu tiên với Cố Tử Thần, khiến tất cả mọi người chiêm ngưỡng.

Từ chỗ của mẹ biết được nhà họ Cố có ý muốn làm thông gia với nhà họ Doãn, trời mới biết cô ta vui biết bao nhiêu.

Cô ta cho rằng từ đây sẽ trở thành người con gái hạnh phúc nhất. Buổi khiêu vũ này cũng là bà Doãn chuẩn bị cho cô ta, thậm chí còn bảo Diệp Tư Vân mời Cố Tử Thần.

Không ngờ lại đổi thành kết quả này.

Doãn Sơ Hạ chỉ cảm thấy trong lòng tức tối, Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp nhìn thấy cô ta từ đằng xa, không dám lại gần.

“Sơ Hạ không phải nói có điều bất ngờ nói cho bọn mình sao?” Lưu Doãn Nhi nói.

Trương Hiểu Tiệp giật giật tay áo cậu ta, “Thôi đi, nhìn biểu cảm của cậu ấy, tâm trạng cậu ấy bây giờ có lẽ không tốt, chúng ta đừng đến làm phiền cậu ấy nữa.”

“Xin lỗi.”

“Ồ, tôi thật không cố ý.”

“Hi hi, hay là anh dẫm lại tôi một cái.”

Cố Tử Thần sa sầm mặt mày, khi Tô Niên Niên dẫm n lần vào chân cậu, giọng nói lạnh lùng vang lên: “Tô Niên Niên, đây là cô nói với tôi biết nhảy sao?”

“Uhm, tôi thật sự biết nhảy mà, chỉ là nhảy không tốt lắm thôi.” Tô Niên Niên cười xòa, không cẩn thận một cái là lại dẫm lên chân Cố Tử Thần.

“....” Cố Tử Thần không còn gì để nói nữa, may là cô còn đi giày bệt, lực cũng không lớn, bị cô dẫm hai cái cũng không có gì to tát.

Nhưng người bên cạnh nhìn thấy, hai người quả thật cực kỳ thân mật.

Không chỉ nhảy rất hợp, mà còn thậm chí to nhỏ, cộng thêm nụ cười của Tô Niên Niên, khiến người ta cảm thấy tình cảm hai người rất tốt.

Cố Ngôn Chuẩn nhìn trung tâm của đám đông, đôi mắt sắc lẹm như mắt thiếu niên, trong lòng không kiềm được tiếng thở dài.

Vừa nhấc ly rượu sâm banh trong tay mình, Diệp Tử Văn bực tức bước đến gần, cố gắng giữ thái độ điềm tĩnh, “Nhìn xem con trai anh đang làm gì thế, tùy ý tìm một đứa con gái là có thể đưa đi nhảy, để người nhà họ Doãn cười cho.” Nói xong ánh mắt sắc như điện liếc nhìn Tô Niên Niên, giọng nói càng thêm chua ngoa, “Con nhà đầu đó cũng thật là không biết điều, không nhìn lại mình có ra gì không mà dám bám vào họ Cố nhà chúng ta, không biết xấu hổ.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Người Cô Thích (1)

Cố Ngôn Chuẩn không vui cau mày lại.

“A Văn, Tử Thần không còn nhỏ nữa, nó có quyền lợi chọn lựa của mình. Anh thấy nó không có hứng thú với con gái nhà họ Doãn, em hà có gì cứ phải miễn cưỡng, hơn nữa, anh thấy cô gái đó cũng rất được, Tử Thần nếu như thích con bé cũng không hẳn là không được.”

Hơn nữa, ông có tội với Tô Dĩ An, năm đó nếu không phải ông, Tô Dĩ An cũng sẽ không...

Diệp Tử Văn cười khẩy chế nhạo, “Hay cho cái không hẳn là không được, đàn ông lúc nào cũng chỉ biết đi nhìn về bề ngoài, nhưng lại không biết, bề ngoài càng ngọt ngào tươi mới, lột lớp da ra, nói không chừng lại là thuốc độc chết người đấy.”

Câu nói này của bà ta, khiến Cố Ngôn Chuẩn nắm chặt ly sâm banh lại, không nói gì.

Sau đó, ông bình tĩnh nói: “A Văn, năm đó là anh có lỗi với em, nhưng Tử Thần là vô tội. Hơn nữa, nó là con trai của nhà họ Cố anh, không phải chỉ là một con chó ngoáy đuôi biết nghe lời.”

Diệp Tử Văn vẫn cố nhẫn nhịn bực tức đang trào lên đầu, hậm hực nói, “Được được được, em hiểu rồi.”

Bà ta sa sầm mặt mày, bước đi trên đôi giày cao gót quay người rời đi.

Nhảy hết một bài, Tô Niên Niên còn đang thấy hứng thú, đang cảm thấy mình tiến bộ không ít, người đã bị Cố Tử Thần kéo đi rồi.

“Này, chúng ta lại nhảy thêm lúc nữa đi Cố Tử Thần, đừng có cậy anh cao mà ức hiếp người thấp chứ.” Trong tiếng nài nỉ của Tô Niên Niên, Cố Tử Thần đã kéo cô đến trước xe của mình.

Khóe mắt liếc thấy Diệp Tử Văn sau khi rời đi trên chiếc BMW, Cố Tử Thần mới mở cửa xe, đẩy Tô Niên Niên đang gào thét vào trong xe.

“Cố Tử Thần còn có nhân quyền nữa hay không, anh muốn tôi đến thì đến, muốn tôi đi thì đi, tôi còn chưa ăn nó ấy.” Tô Niên Niên âm ức nói.

Ngồi vào ghế lái xe, Cố Tử Thần mặt tối sầm lại, “Cô là lợn à, có thể khá lên chút được không?”

“Thế thì tôi chết đói à.” Tô Niên Niên chớp đôi mắt to, ánh mắt vô tội. “Khá lên thì có lợi gì chứ, cũng chẳng bỏ ra mà ăn được.”

Ai bảo cô làm đồ ham ăn không để mồm mọp da non chứ, cứ đói là toàn thân mất hết sức lực, đến năng lực suy nghĩ cũng không còn nữa.

Đối diện với đứa thích lái nhái như cô, Cố Tử Thần kiềm chế kích động muốn đập cho cô một trận, trong tiếng cảm râm âm ức của Tô Niên Niên, chiếc

xe đã dừng ở cửa Huỳnh Hòa Chi Lâm.

Vị trí của Huỳnh Hòa Chi Lâm hẻo lánh, buổi tối khách không nhiều. Nhìn xuyên qua cửa sổ xe, bên trong ánh đèn vàng lấp lánh, trông rất ấm áp.

Tô Niên Niên chiêm ngưỡng phong cảnh, vui vẻ đi vào, đã quen đường nên chỉ việc vào rồi gọi món.

“Đường Dư, khách bàn 13 gọi sinh tố nước cam và đậu đỏ.” Người đẹp thu ngân hét lên một tiếng, từ trong bếp có một nam sinh cao to đẹp trai chạy ra, khi nhìn thấy Tô Niên Niên cơ thể cứng đờ, đứng sững ở đó.

Tô Niên Niên vốn dĩ cho rằng là trùng tên, không ngờ đúng là Đường Dư, vui mừng hớn hở gọi “Đường Dư.”

“Gọi xong chưa?” Cô Tử Thần dừng xe xong liền đi vào, nhìn thấy Tô Niên Niên bò ngoài trên bàn lễ tân, mắt long lanh nhìn chăm chăm nam sinh đó.

Ánh mắt cậu lướt trên người Đường Dư, hai bên lông mày nhíu lại.

Nhìn hai người ăn mặc chỉnh tề, nghĩ là cùng đến. Đường Dư cười với Tô Niên Niên, cầm khay đi mang đồ ăn.

“Tại sao lại lạnh nhạt thế chứ, tớ có giận cậu đâu.” Tô Niên Niên khẽ lẩm bẩm.

Tại Cổ Tử Thần thính, nghe rất rõ ràng.

Hai người tìm chỗ ngồi ngồi xuống, Cổ Tử Thần lật thực đơn trên bàn, giả bộ không để ý hỏi: “Cậu ta là bạn trai cô hay là người cô thích.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Người Cô Thích (2)

Tô Niên Niên nghi ngờ quan sát Cổ Tử Thần, thật là khó có thể tin được, từ miệng Cổ Tử Thần nghe được câu hỏi này sao.

“Nông cạn, anh thật là quá nông cạn.” Tô Niên Niên hừm một tiếng, “Anh không biết cái gì gọi là bạn thân, anh em tốt à?”

Trong lòng Cổ Tử Thần cười khẩy một tiếng, làm gì có bạn thân chân chính chứ.

Đều là đàn ông con trai với nhau, tâm tư đó còn không hiểu sao?

Có điều cậu cũng không chọc ngoáy vào làm gì, chỉ là “ồ” lên một tiếng, cụt hứng tiếp tục xem thực đơn.

Tô Niên Niên nhìn thấy nét mặt nghiêm túc lật giờ thực đơn, trong lòng thầm bật ra mấy câu cầu nhàu.

Đường Dư cầm khay quay lại, nghe thấy câu nói đó của Tô Niên Niên “Bạn thân, anh em tốt,” cơ thể như cứng đờ, mắt lóe lên một chút lạc lõng.

Tiểu Cát thu ngân rảnh rồi hay đùa Đường Dư nhất, lúc này nhìn biểu cảm đờ đẫn của cậu, không biết hồn bay đi đâu mất rồi.

Cô đưa tay huých huých Đường Dư, “Này, cậu quen người đẹp đó à?”

Đường Dư bình thản “uhm” một câu.

Tiểu Cát trầm trồ cảm thán nói: “Nhìn cô ấy ăn mặc là biết nhà có điều kiện, chiếc váy đó hình như là của Chanel, còn cả anh chàng đẹp trai đó nữa, cho người ta cảm giác thật đã mắt.” Tiểu Cát để lộ biểu cảm háo sắc, “Hai người nhìn rất xứng đôi, trai tài gái sắc, ôi, sao cậu không nói gì, sững ở đó làm gì thế.”

Đường Dư cúi mặt xuống, “uhm, rất xứng.”

Nói ra câu nói này, cậu cảm thấy trong lòng ngực như có tảng đá nặng nghìn cân đè xuống, muốn dùng lực rồi đi nhưng lại cảm thấy như chạm vào bông vậy, bông mềm khiến cậu không có sức lực.

Tiểu Cát không hiểu Đường Dư tại sao đột nhiên lại như mất hồn vậy, nhưng cô nhìn thấy ánh mắt Đường Dư nhìn Tô Niên Niên, trong lòng hiểu ra gì đó.

Lẽ nào cục đá trong nhà hàng này lại thích người đẹp đó, ánh mắt tình cảm sâu nặng cũng không che giấu được.

Nghĩ như thế, Tiểu Cát che mồm lại, mặt mày méo xệu, vừa nãy những lời cô nói không phải làm tổn thương Đường Dư sao.

“Đường Dư à, cậu mang nốt đồ cho bàn đó thì về đi, cũng đến giờ tan làm rồi.” Tiểu Cát chột dạ nói.

Đường Dư gật gật đầu, cảm khay bụng thức ăn đến.

Đợi đến khi cậu đặt khay thức ăn xuống, Tô Niên Niên phát hiện có gì đó khác lạ “Tại sao có ba phần com?”

Đường Dư nhìn hóa đơn trong tay, “là ba phần.”

“Tôi gọi đây.” Cố Tử Thần giải thích, sắc mặt tự nhiên cầm đũa lên bắt đầu ăn com.

“Rõ ràng là ăn không hết còn gọi nhiều như thế, thật là lãng phí.” Tô Niên Niên lườm cậu một cái, ngoảnh đầu lại hỏi Đường Dư, “Đã muộn thế rồi, cậu cũng sắp tan làm rồi chứ.”

Nhớ ra câu nói vừa nãy của Tiểu Cát, Đường Dư gật gật đầu.

Tô Niên Niên cười hi hi, kéo Đường Dư ngồi xuống, “Thế thì cùng nhau ăn đi.”

Đường Dư do dự, Tô Niên Niên đã bụng phần com mà Cố Tử Thần gọi thừa ra đưa đến trước mặt Đường Dư.

Tô Niên Niên liếc mắt nhìn Cố Tử Thần, “Không được lãng phí, có biết không?”

Cố Tử Thần sa sầm mặt lại.

Cậu chỉ là quen một mình gọi hai phần mà thôi, không ngờ...

“Mau ăn đi, hai người sẽ ra làm gì thế.” Tô Niên Niên nhiệt tình thúc giục, Đường Dư cũng không phải người kênh kiệu, không từ chối.

Khi đói bụng, được ăn một bữa com quả thật là quá hạnh phúc, Tô Niên Niên nhোảng phát hết suất com trong bát, no nên vỗ vỗ bụng.

Trên bàn ăn, hai người kia mới ăn đến một nửa.

Vừa nhìn thấy mình ăn còn nhanh hơn cả con trai, Tô Niên Niên có chút ngại ngùng, đành phải cầm khoai tây chiên ăn miếng nhỏ nhằm che giấu.

Cô cúi đầu ăn khoai tây chiên, đến tóc rũ xuống cũng không biết, vốn dĩ tóc được búi rất gọn gàng nhưng vì động tác của cô mà rũ mấy sợi tóc trên má.

Đường Dư đặt đũa xuống, nhắc nhở: “Tóc cậu rũ xuống rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Người Cô Thích (3)

Đường Dư tháo búi tóc của cô xuống, dùng ngón tay cào mấy cái, cầm dây chun buộc thành đuôi gà cho cô.

Cả quá trình chưa đầy một phút, nhìn động tác hết sức thành thạo.

Cố Tử Thần càng tối sầm mặt hơn.

Đúng là đầu lộn, tóc của mình cũng không biết buộc. Còn nữa, cậu đàn ông con trai tại sao tay lại thành thạo như thế chứ, không phải trước đây đã từng làm một lần rồi sao.

Tô Niên Niên đang chuyên tâm ăn đồ ăn, chẳng chú ý đến sắc mặt của Cố Tử Thần.

Ăn com xong, Tô Niên Niên chuẩn bị cùng về nhà với Cố Tử Thần, Đường Dư cũng đến lúc tan làm, ba người cùng ra khỏi nhà hàng Huỳnh Hòa Chi Sâm, Đường Dư nói với Tô Niên Niên.

“Buổi tối lạnh, cậu mặc ít quá.” Giọng nói của cậu trầm ấm, đưa áo khoác trong tay cho Tô Niên Niên.

Buổi tối của tháng chín đã có hơi lạnh, váy của Tô Niên Niên lại không có tay, vừa nãy trong nhà hàng không cảm thấy, bây giờ đúng là có chút lạnh.

“Cảm ơn.”

“Búp.”

Cố Từ Thần hất bàn tay đang đón lấy áo của Tô Niên Niên, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Da cô ta dày, không biết lạnh đâu.”

“Này, anh quá đáng rồi đấy, tôi muốn tuyệt giao với anh, đừng có kéo tóc tôi chứ.” Tô Niên Niên còn chưa oán trách được hai câu, đã như cục bông bị Cố Từ Thần đẩy vào trong xe.

“rầm” một tiếng, Cố Từ Thần khóa cửa xe lại, Tô Niên Niên cuống quýt vỗ cửa kính, cậu cũng mặc kệ.

Đường Dư cau mày lại, cố kiềm chế cơn kích động muốn đánh cho Cố Từ Thần một trận.

“Cậu là bạn thân huynh đệ tốt của cô ta phải không?” Cố Từ Thần nhếch nhếch môi lên, nụ cười lạnh thấu xương tủy, “Quả nhiên, là tôi đánh giá thấp con mắt của Tô Niên Niên, người cô ta thích cũng chỉ thế thôi sao.”

“Thế thì sao?” Đường Dư hỏi lại.

Cố Từ Thần thu lại nụ cười, đứng thẳng, cho nên cậu chế giễu đã kích Đường Dư là vì cái gì.

Nghĩ lại lời nói lúc nãy của mình, quả thật đối xử với Đường Dư giống như tình địch vậy. Hừ hừ hừ, tình địch cái gì chứ.

Nghĩ thông điểm này, Cố Từ Thần nhếch nhếch mày, “Không có gì, tôi còn phải đưa con lợn này về nhà, tạm biệt.”

Rất nhanh đã rời khỏi tầm mắt của Đường Dư, cậu đứng ở đó, ánh trăng màu bạc mềm mại chiếu xuống, hắt lên bóng hình của cậu giống như con thú bị thương.

Lên xe, Cố Từ Thần vội ra đằng sau tìm, cảm lên một chiếc áo khoác, ném cho Tô Niên Niên.

“Mặc vào.” Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Tô Niên Niên tròn mắt nhìn, “Anh không phải nói da tôi dày sao, bây giờ lại làm trò gì thế?”

Cố Từ Thần nói như điều đương nhiên, “Gấu Bắc Cực cũng sẽ sợ lạnh, hơn nữa cô chỉ là con lợn thần tài.”

“...” Tô Niên Niên không nói được gì, Tô Niên Niên cuối cùng hiểu ra, đầu mềm với Cố Từ Thần này, cả đời cô coi như khó thắng.

Nhưng cô cũng là người có khí khái mạnh mẽ, thế là kiêu ngạo ngoảnh đầu, “Không mặc, tôi chưa lạnh chút nào.”

Trong xe chìm vào yên tĩnh.

Tô Niên Niên hận không thể tìm được cái lỗ nào chui vào, được rồi được rồi, cô thừa nhận, quả thật cũng có chút lạnh.

Tâm trạng Cố Từ Thần chìm vào suy nghĩ, nhớ lại vừa nãy đáng về cô tươi cười niềm nở nói chuyện với Đường Dư, trong lòng cảm thấy buồn bực.

Đường Dư đưa cho cô áo thì nói cảm ơn, đổi lại là cậu, thà rằng nói mình không lạnh, cũng không cần.

Cố Từ Thần sa sầm mặt mày, ném chiếc áo lên người Cố Từ Thần, chân đạp ga, chiếc xe như tên lửa phi như bay trên đường.

Nhìn sắc mặt Cố Từ Thần không vui, Tô Niên Niên thông minh cũng không làm phiền cậu, mà ôm lấy áo của cậu ngủ một lúc.

Đến nhà họ Trần, Cố Từ Thần mới phát hiện Tô Niên Niên đang ngủ rất ngon.

Ăn no ngủ kỹ, quả nhiên là lợn. Trong lòng Cố Từ Thần thầm nghĩ, không đánh thức cô dậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Tôi Thích Cô Rồi (1)

Xung quanh chìm vào yên tĩnh, thỉnh thoảng có vài tiếng côn trùng kêu, ánh đèn đường màu vàng mờ ảo hắt xuống, khiến đêm đầu thu này có chút ảm áp hơn.

Mượn ánh sáng yếu ớt trong xe, ánh mắt Cố Từ Thần lướt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tô Niên Niên, cô ngủ rất ngon, đôi lông mi dài cụp xuống, hình thành một bóng màu đen như chiếc quạt rất xinh đẹp trên khuôn mặt. Hai má ửng hồng, nước da mềm mại, khiến người ta không nhịn được chỉ muốn

chạm vào một cái.

Cố Từ Thần đưa tay ra, chậm chậm vuốt lên má của Tô Niên Niên.

Vuốt hai cái, cảm giác ở tay thật dễ chịu.

Cố Từ Thần bật cười khanh khách, từ khi nào cũng cũng trở nên ấu trĩ thế này.

Tô Niên Niên cảm giác có gì đó buồn buồn, chậm chậm lật người, nhưng lại đập vào cửa kính trên xe.

“Uych.”

“ui ya, đau quá.”

Tô Niên Niên ôm đầu mở trừng mắt, lúc này mới phát hiện mình không phải đang nằm trên chiếc giường mềm mại ở nhà, mà là ở trong xe của Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần không kịp kéo cô lại, lúc này nhìn thấy bộ dạng nhăn nhó kêu đau của cô, chỉ cảm thấy trong lòng có gì đó mềm mại, có chút buồn cười.

“Đúng là đồ ngốc.” Cậu bật ra một câu, giọng nói cũng dịu dàng hơn, “Đến nhà rồi.”

Tô Niên Niên định thần lại, “Ồ, cảm ơn nhé.”

Đặt áo khoác của Cố Từ Thần xuống, cô đẩy cửa xuống xe.

Cố Từ Thần kéo cửa kính xe xuống, hỏi: “Tô Niên Niên, nam sinh vừa nãy, là người cô thích à?”

Ánh sao lấp lánh trên bầu trời, đôi mắt Tô Niên Niên còn sáng hơn vì sao, cô chớp chớp mắt, “Cố Từ Thần, hôm nay anh đúng là hóng hớt. Có điều hôm nay tâm trạng tôi tốt, không tính toán so đo với anh.”

Cố Từ Thần nhếch nhếch khóe miệng.

“Dù sao tôi thích ai cũng sẽ không thích anh, anh cũng đừng bận tâm nữa, bye bye.” Vẫy tay với cậu, Tô Niên Niên bước nhanh về nhà mình. Cố Từ Thần cau mày, chỉ cảm thấy tâm trạng của mình từng chút từng chút trĩu nặng xuống.

Cậu đột nhiên hiểu ra, đáp án này, cậu chẳng muốn nghe chút nào.

Cuối tuần cũng nhanh chóng qua đi, Tô Niên Niên bị Sở Tổ Tâm lôi từ trong chăn ra, mắt nhắm mắt mở thay quần áo đi học.

Có lẽ là chưa tỉnh ngủ, cô thuận tay chọn chiếc váy đồng phục trường mặc lên, xuống lầu khiến Trần Nguyên ngạc nhiên.

Tô Niên Niên ăn hai ba miếng xong bữa sáng, phát hiện Trần Nguyên đang nhìn mình, khó hiểu vuốt vuốt mặt, Mặt em chưa rửa sạch à?”

Trần Nguyên lắc lắc đầu, cười nói: “Không có gì, đi thôi, đi đến trường.”

Cao trung năm hai lớp f.

Tô Niên Niên vừa xuất hiện, đã thu hút không ít ánh nhìn ngoài ý muốn.

Trở về chỗ ngồi, nét mặt Tống Dư Hi cũng đầy vẻ ngạc nhiên, “Niên Niên, tại sao hôm nay cậu mặc váy?”

“Mọi người không phải đều mặc váy sao?” Tô Niên Niên hỏi lại.

“Uh không có gì, mình cảm thấy cậu mặc váy rất đẹp.” Tống Dư Hi nói lời khen ngợi từ đáy lòng, tuần trước nữ sinh trong lớp đều mặc váy trừ Tô Niên Niên ra, không ít nữ sinh thậm chí bàn luận nói Tô Niên Niên là chân xấu nên không dám mặc.

Cô liếc mắt nhìn trộm Tô Niên Niên, bắp chân phía dưới đầu gối thẳng lại mảnh mai, thân hình tiêu chuẩn.

Nghi lễ chào cờ kết thúc, Tô Niên Niên và Tống Dư Hi cùng nhau về lớp, ở góc sân tập có mấy nam sinh mắt không dời theo.

Nam sinh đứng đầu vỗ vỗ vào vai người bên cạnh, “Hừ, con gái ở lớp nào đấy, xinh quá.”

Tên con trai đeo kính bị vỗ vai nói, “Đại ca, cô ta cũng là học sinh năm hai, vừa vào học là chuyển đến rồi, hình như tên là Tô Niên Niên lớp f”

“Tô Niên Niên à, tên hay quá, đi, Hạo Hạo, hỏi xem cô ấy có bạn trai chưa.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 66: Anh Thích Em Rồi (1)

“Đại ca, từng có gọi em là Hạo Hạo như con gái ấy.” Cậu con trai đeo kính oan ức nói một câu, một cái bạt tay bốp vào đầu cậu ta, “Đồ ngốc, Hạo Hạo gần gũi biết bao nhiêu, mau đi.”

Hạo Hạo nghẹn ngào, yếu ớt đi tìm bạn học khác để nghe ngóng.

Thứ hai tiết cuối cùng là tiết thể dục, thầy giáo sắp xếp chạy hai vòng quanh sân vận động rồi để cả lớp tự do hoạt động.

Tô Niên Niên hào hứng kéo Tống Dư Hi đi đánh cầu lông, hai người còn chưa đánh được mấy cái, thì nghe thấy tiếng hò hét của nữ sinh hết đợt này đến đợt khác, Tô Niên Niên tò mò nhìn theo, phát hiện toàn bộ nữ sinh trong lớp đều chạy đến bên sân bóng rổ xem rồi.

Trong đám đông, có thể nhìn thấy bóng dáng cao to vạm vỡ của Đường Dư.

Cậu chơi bóng một tay, tốc độ chân nhanh như điện chớp, nhanh chóng vòng qua hai người, nhảy lên, đẩy bóng vào rổ, nhẹ nhàng đẩy bóng vào rổ.

Lúc này đến nam sinh cũng bắt đầu vỗ tay rồi thi nhau huýt sáo.

“Woa, Đường Dư chơi bóng hay quá.” Tống Dư Hi mở miệng nói, vẻ mặt trầm trồ.

Tô Niên Niên cười, “Đương nhiên rồi, cậu ấy chơi bóng rổ cực kỳ lợi hại, hồi học phổ thông năm ba còn có thầy giáo khuyên cậu ấy vào đội tuyển thể thao của trường đấy.”

Tống Dư Hi: “Thế bọn mình đi xem cậu ấy chơi bóng đi, hai bọn mình đánh cũng không vui.”

“Được.” Tô Niên Niên cong môi, cô xem Đường Dư chơi bóng rổ không biết bao nhiêu lần rồi, quả thật không còn cảm giác mới lạ.

Ở một góc khác của sân vận động, là học sinh của lớp e năm hai, thầy giáo thể dục của lớp e và giáo viên tiếng anh đôi tiết cho nhau, cho nên tiết này cũng là thể dục.

Tiểu Vũ ba lẳng nhăng đang ngồi trên ghế dài trên sân vận động, miệng còn ngậm cọng cỏ đuôi chó không biết nhai ở đâu.

Bên cạnh mấy tên nam sinh, cười đùa trêu chọc nhau.

“Đại ca, anh xem anh xem là nữ sinh lúc sáng đó.” Trình Hạo xúc động giật giạt tay áo của Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ tròn mắt nhìn cậu ta, “Hạo Hạo, cậu lại muốn xử lý à, mau bỏ cái móng tay của cậu ra.”

Hạo Hạo ảm ức chớp chớp mắt, lại sợ Tiểu Vũ đánh cậu ta thật, vội vàng buông tay ra.

“Nhưng đại ca, nữ sinh đó là Tô Niên Niên, anh không phải nói để em đi nghe ngóng cô ấy sao. Em đi hỏi Lí Ân Mỹ ở lớp cô ấy, Lí Ân Mỹ nói cô ấy chưa có bạn trai, nhưng”

“Không có, ha ha, đi, đi tán gái cùng anh, đi thôi.” Tiểu Vũ mắt sáng lên, hét lên gọi mấy đồng bọn của mình đi về phía Tô Niên Niên.

Hạo Hạo đứng đó mà giãy nảy nói, “Đại ca, anh không thể nghe em nói hết sao.”

Trên sân bóng rổ, Đường Dư bị ba người ngăn ở vòng ngoài, cậu chẳng lo lắng mà quay người, lách qua một người hơi quỳ gối rồi đẩy quả bóng lên.

Một tiếng còi vang lên, thầy giáo thể dục thổi còi nói: “Ba điểm”

“Woa, lợi hại quá.”

“Đường Dư đẹp trai chết mất, a a a, mình phải đi mua nước cho cậu ấy.”

“Đợi chút, mình cũng muốn đi.”

“...”

Nhìn bộ dạng đám con gái háo sắc vây quanh, Tô Niên Niên buồn cười lắc lắc đầu.

Bên cạnh bị người nào đó vỗ một cái, Tô Niên Niên ngoảnh đầu, là một khuôn mặt lạ lẫm. Thân hình cao, ngũ quan sắc nét, chỉ là khí chất đó tại sao

nhìn có vẻ lưu manh.

“Cô chính là Tô Niên Niên.” giọng nói uể oải vang lên.

Tô Niên Niên gật gật đầu.

Khoảng cách quá gần, Tiểu Vũ chỉ cảm thấy Tô Niên Niên càng nhìn càng xinh, thậm chí xoa xoa tay, hơi cúi xuống nói: “Cái gì nhỉ, Tô Niên Niên, anh nói cho em biết, anh thích em rồi.”

Mấy nữ sinh xung quanh nhận ra Tiểu Vũ, toàn bộ tự lùi về sau mấy bước.

Duy chỉ Tô Niên Niên, mặt không biến sắc, “Ồ tôi biết rồi.”

Nói xong quay người tiếp tục xem Đường Dư chơi bóng rổ.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Tôi Thích Cô Rồi (2)

Tiểu Vũ tròn mắt đứng sững ở đó, nghĩ hai năm cậu ta tung hoành ở Thánh Âm, chưa từng gặp nữ sinh nào không biết điều thế này.

“Này, tôi đang nói với cô đấy, chết tiệt, cô xem thường tôi phải không?”

Tô Niên Niên chẳng buồn để ý cậu ta, từ nhỏ đến lớn người bày tỏ tình cảm với cô không ít, lẽ nào mỗi người cô đều phải đáp trả sao?

Tiểu Vũ nhìn Tô Niên Niên không để ý cậu ta, bước trên trước giữ lấy vai của Tô Niên Niên, giọng hất hàm hỏi: “Cô biết tôi là ai không? Không có ai dám nói với tôi như thế đâu.”

Tô Niên Niên biểu cảm nhìn cậu ta như nhìn kẻ thần kinh, “Tôi làm sao biết được anh là ai, trên mặt anh viết tên à, bỏ cái anh của anh ra.” Tô Niên Niên gạt tay cậu ta ra, trong ánh mắt đầy vẻ chán ghét.

Mọi người xung quanh hít một hơi thật sâu, rùng mình một cái.

Tiểu Vũ không tức giận, cười hi hi hai tiếng, “Không sao, anh thích em như thế, em xem, anh thích em, em thích anh, em làm bạn gái của anh nhé.”

Tô Niên Niên nhìn cậu ta cười đùa cợt nhả trước mặt, không nói gì, Tiểu Vũ càng thêm hài lòng, cho rằng Tô Niên Niên là sợ cậu ta.

“Bạn học, anh có phải bị ngốc không?”

“Cô mới ngốc ấy.” Tiểu Vũ không vui nói.

Tô Niên Niên lườm cậu ta nói, “Đã không ngốc, thế thì anh nên biết tôi không thích anh, bóp méo sự thật không biết trắng đen, không phải ngốc thì là gì?”

Tiểu Vũ cứng họng, mãi một lúc mới bật ra được một câu, “Thế tại sao cô không thích tôi?”

Tô Niên Niên nghĩ rồi nói, “Xấu trai.”

Tiểu Vũ sa sầm mặt lại, rõ ràng cậu ta đẹp trai không tuần tú, tại sao đến miệng của Tô Niên Niên lại trở thành xấu trai.

“Không sao, tình cảm có thể từ từ bồi dưỡng, em không thích bề ngoài của anh, có thể thích nội tâm của anh là được.” Tiểu Vũ tự tìm cho mình một bậc thềm, cười tí mắt định giờ tay ôm Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên giờ vọt cầu lông trong tay mình lên đập vào tay của cậu ta, Tiểu Vũ đau đớn rút tay lại, nhưng lại bị Tô Niên Niên chọc tức, cướp lấy vợt cầu lông của Tô Niên Niên.

“Hừ” Tô Niên Niên lực không bằng cậu ta, vợt cầu lông ngay tức khắc đã bị cướp đi, tay Tiểu Vũ đã đặt lên vai của Tô Niên Niên, cô nghiêng nghiêng răng, nhắc chân đập vào chân Tiểu Vũ một cái.

“Ui ya.” Tiểu Vũ kêu lên thảm thiết.

Tô Niên Niên hừm một tiếng, may cho hắn là hôm nay mình mặc váy, nếu không cú đập vừa nãy đã trúng vào chỗ hiểm của hắn rồi.

Tiểu Vũ trừng mắt nhìn Tô Niên Niên, hôm nay hẳn phải xử lý con ranh này mới được.

Bây giờ nếu như cưỡng hôn trước mặt mọi người, ngày mai toàn trường đều biết, đến lúc đó cô ta sẽ chịu không nổi trước áp lực bàn luận, sẽ phải ngoan ngoãn mà bỏ nhào vào lòng cậu ta.

Tiểu Vũ suy nghĩ như thế, cười hềnh hếch sán lại gần Tô Niên Niên.

Tổng Dư Hi ở bên cạnh sắp lo lắng đến chảy nước mắt rồi, người của cao trung Thánh Âm ai mà không biết Tiểu Vũ là nhân vật nổi tiếng của trường, cậu là cháu trai của hiệu trưởng và cậu mình học hai năm taewondo, tung hoành dọc ngang vênh váo khắp trường. Tô Niên Niên dù sao cũng chỉ là một đứa con gái, chắc chắn không đánh lại được cậu ta.

“bụp ”

“ A”

“Đại ca”

Ba âm thanh cùng vang lên một lúc.

Tiếng như nhất là bóng mà Đường Dư ném đến.

Tiếng thứ hai là tiếng kêu của Tiểu Vũ. Uhm, Đường Dư không nể nang gì ném thẳng quả bóng vào mặt Tiểu Vũ.

“Đứa nào làm chuyện này.” Tiểu Vũ lăm bắm, Đường Dư chậm chậm bước đến, đám đông tự động tách ra nhường cho cậu một lối.

Tiểu Vũ thân hình cao, nhưng đứng trước mặt Đường Dư, vẫn thấp hơn nửa cái đầu so với cậu, khí thế lập tức yếu hơn hẳn.

“Sức mạnh của đàn ông, không phải dùng để đánh con gái.” Đường Dư bình tĩnh nói hết, “ Có việc gì tìm tôi này, đừng có chạm vào Tô Niên Niên.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Một Trận Định Thắng Thua (1)

Hiện trường lập tức vang lên tiếng ồn ào náo động.

Tiểu Vũ sững người, không ngờ Đường Nhiên lại dám ra oai với cậu ta.

“Mấy người các em làm cái gì thế?” Thầy giáo thể dục bị mọi người ngó lơ bức tức quát tháo.

Tiểu Vũ mặc dù hồng hách, nhưng cũng không đến mức ra oai với thầy giáo, cười đùa cợt nhả nói: “Thầy giáo, bọn em chỉ đang nói chuyện, xúc tiến thêm tình bạn bè với nhau.”

Cậu ta đập đập quả bóng trong tay, kết quả không cẩn thận bóng từ trên tay tuột mất, bị mọi người cười ầm lên.

Thầy giáo thể dục nói cậu ta cũng chẳng được gì, dạy dỗ hai câu rồi quay về phòng làm việc.

Đường Dư vươn tay ra, quả bóng rỏ lọt vào trong tay, đưa ngón tay xoay chuyển quả bóng.

“Một trận định thắng thua, thế nào” Đường Dư bình thản mở lời.

Tiểu Vũ cau mày, “đánh cược cái gì?”

“Thua thì anh đừng có động đến Tô Niên Niên.”

Tiểu Vũ cười hi hi, “Thế nếu như tôi thắng thì sao?”

Tô Niên Niên lạnh lùng nhếch mép, “nếu như anh thắng, tôi sẽ làm bạn gái của anh, thế nào?”

Tiểu Vũ quả nhiên lấy lại hứng thú, “Được, quyết định như thế đi.”

(/

Mấy tiểu đệ bên cạnh cũng gọi lại, học sinh lớp f đều tập hợp lại xem náo nhiệt.

Đường Dư nhìn Tô Niên Niên, trong ánh mắt khó hiểu, một cậu nam sinh cao gần 1m9, cậu khề nhỏ giọng gọi: “Niên Niên.”

Tô Niên Niên cười đuôi mắt cong cong, “Tớ tin cậu, cậu nhất định sẽ thắng.” Nói xong ngước mắt nhìn, “nếu như cậu thua, tớ nhất định sẽ đánh cậu.”

Nhìn biểu cảm hung dữ của cô, Đường Dư bật cười khanh khách, “Tớ sẽ không thua.”

Tiểu Vũ cử động chân tay khởi động một chút, biểu cảm trên mặt đầy tự tin.

Từ nhỏ cậu ta đã thích chơi bóng rổ, kỹ thuật được coi là cao nhất trong mắt bạn bè, tin tưởng sẽ thắng Đường Dư, thoải mái tự nhiên không chút lo lắng.

Hai người vào sân bóng rổ, học sinh vây quanh hào hứng lùi về sau, tránh bị bóng bay vào.

“Thi thế nào?” Đường Dư cau mày hỏi.

Tiểu Dư nghĩ một lát, “ba quả, ai vào trước hai quả người đẩy thắng.”

“Được.”

Hạo Hạo thông dong lưng thỉnh thoảng bị Tiểu Vũ trọng tài, dưới tiếng còi yếu ớt của cậu vang lên, hai người trong sân bắt đầu xuất phát.

Tô Niên Niên ngồi dựa vào người Tống Dư Hi, nhìn bộ dạng có vẻ rất hào hứng.

Tống Dư Hi tìm như nghen ở cổ họng, “Niên Niên, tại sao cậu không căng thẳng chút nào thế, nếu như Đường Dư thua, cậu phải làm bạn gái của Tiểu Vũ đấy.”

“Ồ, mình quên không báo cậu, Đường Dư cao trung năm thứ nhất ở trong đội tuyển thi đấu bóng rổ của tỉnh nửa năm, nếu như cậu ấy không thắng được Tiểu Vũ, thế thì có thể tự từ nhận lỗi rồi.”

Tống Dư Hi há hốc mồm, “Thật hay giả thế, thế thì Đường Dư không phải là tuyển thủ chuyên nghiệp à?”

“hey hey, cậu xem cậu xem, Đường Dư không phải vào bóng rổ sao.”

Tống Dư Hi vội vàng nhìn về sân bóng rổ, quả nhiên, Đường Dư đã nhanh như chớp ch vào một quả, mọi người xung quanh nháo nhào cả lên.

Hạo Hạo ngốc nghếch nửa buổi mới tuyết còi, “Đường Dư, vào một quả.”

Tiểu Vũ ngó người ra ở đó, cậu ta cách Đường Dư gần nhất, cảm nhận rõ ràng nhất, đi tới đi lui hai bước vòng qua cậu ta, ba bước lên rổ, động tác cực kỳ đẹp mắt.

Hoàn toàn chính là đánh bại cậu ta.

Như thế bảo cậu ta phải chơi thế nào, quả thật sắp khóc rồi, tốc độ đáng sợ đó lại còn chuẩn xác, đây là trình độ mà học sinh cao trung có được sao.

Tiểu Vũ hời hợt vì đã cá cược với cậu ta.

Đường Dư từ từ ném bóng cho cậu ta, “Đến lượt anh đấy.”

Tiểu Vũ nuốt nước bọt, cảm bóng đập hai cái, đột nhiên hét lớn: “Tô Niên Niên, cô đứng ở sau cậu ta làm gì thế?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Một Trận Định Thắng Thua (2)

Đường Dư không chút nhúc nhích, chỉ cau mày lại.

Học sinh xung quanh cười ầm lên không ngớt, còn có người buông ra câu nói, “Trời ơi, Tiểu Vũ sao mà đến chiều này cũng lòi ra, gương đồng kích tây đúng là càng bộc lộ trí thông minh.”

Nam sinh vừa bật ra câu nói đó đã bị đàn em của Tiểu Vũ lườm cho, lập tức ngậm chặt miệng không dám ho he.

“Xấu tính.” Tô Niên Niên cũng biểu lộ vẻ chán ghét của mình.

Khiến người ta không ngờ đó là, Đường Dư thật sự đứng sững ở đó rồi quay đầu lại nhìn.

Tiểu Vũ tranh thủ thời cơ, nhanh tay nhanh mắt vòng qua Đường Dư, đẩy quả bóng rổ trong tay vào lưới.

Lạch xạch một tiếng, quả bóng va chạm trong lưới hai vòng rồi chui xuống dưới.

Đám đông rào rào thi nhau huyết sáo.

Mặt Tô Niên Niên biến sắc, Tống Dư Hi càng cuống nắm chặt lấy tay cô. “làm thế nào đây, một điều rồi.”

“Còn một quả nữa, đừng lo.” Tô Niên Niên an ủi Tống Dư Hi, dường như cô mới là người đánh cược với Tiểu Vũ.

“Hi hi, nhà quân sự luôn phải lừa địch, chấp nhận chấp nhận.” Tiểu Vũ giả vờ khách sáo nói hai câu, Đường Dư bặm môi, ném bóng cho Tiểu Vũ.

Thông thường mà nói, người giữ bóng sẽ chiếm ưu thế nhất định, Tiểu Vũ không khách sáo với cậu, đón bóng cẩn thận đập bóng xuống.

Đường Dư ý thức được nhìn về phía Tô Niên Niên, cô cong môi lên, giờ nắm đầm đừ đừ về phía Đường Dư, ý là không được thua.

“Tuyệt” Hạo Hạo lại thối còi lần nữa.

Tiểu Vũ vẫn bình tĩnh, một tay chuyển bóng, một tay che tầm nhìn của Đường Dư, ra sức di chuyển bóng.

Đường Dư bám sát lấy người cậu ta, quyết không nhường.

Mồ hôi từ trên trán Tiểu Vũ lăn xuống, chảy vào trong mắt cậu ta, Tiểu Vũ khó chịu chớp chớp mắt, đúng lúc này, Đường Dư xoay người một cái, lựa góc mà giờ cánh tay cướp bóng trong tay cậu ta, chân bước nhanh về hướng ngược lại hai bước, hơi nhún đầu gối, nâng bàn tay lên, đập bóng.

“Soạt”

Trên sân yên tĩnh, bên tai chỉ có tiếng gió mà tiếng bóng rơi trên nền đất.

Lưới bóng không rung.

Quả bóng xoay tròn đẹp mắt.

Còn lúc này, chân Đường Dư đặt trên vòng tròn trắng.

Đường ba điểm trên sân bóng rổ.

Đám đông phát ra tiếng la hét và huyết sáo cực to, Đường Dư ngẩng đầu, ngẩn cảm lên, tóc trước trán bị mồ hôi ướt dính, nước mồ hôi chảy xuống làn da bánh mặt, gọi cảm khiến người ta khó rời mắt.

Tiểu Vũ đứng ở đó, đã bị kỹ thuật biến thái này của Đường Dư làm cho sững người.

Đường Dư khiến cậu ta hiểu ra, trước mặt thực lực chân chính, tất cả những chiêu trò đều không là gì.

“Anh thua rồi.” Đường Dư chậm chậm bước đến trước mặt cậu ta, mang lại cho Tiểu Vũ một tầng áp lực nặng nề.

“Chơi được đấy, cậu tên là gì?” Tiểu Vũ nói năng lộn xộn hỏi Đường Dư, kích động coi Đường Dư thành thần tượng.

Đường Dư bình thản nói: “Nhớ nói lời giữ lấy lời.” Vô Vô vai Tiểu Vũ, cậu đi về phía Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên vui vẻ đầm nhẹ vào người cậu, quay người nói với Tống Dư Hi: “Cậu thấy chưa, Đường Dư chắc chắn sẽ không thua, cú ném rổ đó có phải quá đẹp không, bạn yêu?”

Tống Dư Hi thờ phào nhẹ nhõm, “Vừa nãy thật dọa chết mình rồi, mình còn cho rằng.”

“Cho rằng cái gì, mình sẽ bị tên đó bắt đi làm bạn gái sao, đùa gì chứ, dù cho thua mình cũng sẽ không để ý đến hắn.” Tô Niên Niên cười gian xảo.

“Thế mà cậu còn...” CÒn nói mình phải làm bạn gái hắn.

Tô Niên Niên nhấn mạnh: “Nhà quân sự phải biết lừa địch mà.”

Tống Dư Hi: “...”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Xin Lỗi (1)

Cửa sổ của tầng ba bị kéo ra, Cố Từ Thần nhìn hình bóng nhỏ nhắn đó trên sân tập, ngón tay gõ theo nhịp điệu vào cửa sổ.

“Cậu xem cái gì thế?” Trần Nguyên nhỏ giọng hỏi.

Tiết học cuối cùng là tự học, Trần Nguyên phát hiện Cố Từ Thần đã đứng nhìn ra ngoài cửa sổ từ lâu rồi.

Cố Từ Thần bình thản nói: “xem hai tên đang tranh nhau vì một con lợn.”

Trần Nguyên nhếch nhếch khóe miệng, sao mà cậu lại cảm thấy, Cố Từ Thần nói con lợn đó chính là em gái của cậu chứ?

Hừ, em gái cậu rõ ràng là thông minh đáng yêu, tại sao lại là một con lợn chứ.

Trong lòng thầm trách, Nam Chi ở hàng trước đột nhiên quay người lại, chỉ vào điện thoại nói: “Cố nam thần, bạn gái tai tiếng của cậu suýt chút nữa thành bạn gái của Tiểu Vũ, ôi, nhanh xem nhanh xem, chính là nữ sinh lần trước tên là Tô Niên Niên đó.”

Cố Từ Thần chẳng buồn liếc nhìn cô, hiện rõ là đang nói: Cậu chẳng có hứng thú với mấy đứa rồi hơi nhiều chuyện.

Cố Từ Thần nghe thấy ba chữ Tô Niên Niên này, mặt liền biến sắc, giật lấy điện thoại xem nhanh một lượt.

Trên màn hình hiển thị là dòng tít của trường, bài vừa được đăng cách đây mấy phút đã có hàng trăm comment phía dưới. người đăng bài có lẽ là một nữ sinh, đêm chuyện cá cược của Tô Niên Niên, Đường Dư, Tiểu Vũ thuật lại một lần, giọng điệu có phần ghen tức, còn đính kèm bức ảnh khi mà Đường Dư thả bóng vào lưới lần cuối cùng, lập tức thu hút không biết bao nhiêu sự chú ý của các nữ sinh.

“Oh my god, tôi sắp bị vẻ đẹp trai làm cho hóp hồn rồi, đừng ngăn tôi, tôi muốn hôn lên khuôn mặt đó một cái.”

“thiếu niên đẹp trai chơi thể thao dưới ánh nắng mặt trời, tình yêu của tôi.”

“Quá đẹp mắt, hotboy thứ tư của Thánh Âm đây rồi.”

Trần Nguyên nắm chặt điện thoại, chậm chậm nói: “Bên dưới đang học lớp thể dục là lớp của Niên Niên?”

Cậu hỏi Cố Từ Thần, Cố Từ Thần gật gật đầu, phát hiện sắc mặt Trần Nguyên càng khó coi hơn.

Em gái nhà mình bị người ta trêu chọc ở dưới lâu lâu như thế, vậy mà cậu lại chẳng biết gì.

Tiểu Vũ phải không? Trần Nguyên không ngừng lẩm bầm cái tên này trong lòng, hận không thể đập cho cậu ta một trận, nhào thành bột.

Trần Nguyên đưa điện thoại trả cho Nam Chi, Nam Chi bị vẻ kiêu chể bực tức toát ra trên người cậu làm cho giật nảy mình, cẩn thận dò hỏi: “Trần Nguyên, cậu không sao chứ, sắc mặt cậu khó coi quá.”

Trần Nguyên nở một nụ cười: “Không có gì, chỉ là đang nghĩ chút việc.”

Cậu cúi đầu lấy điện thoại của mình từ trong túi ra, gửi tin nhắn cho Tô Niên Niên, bảo cô sau khi tan học về nhà trước cùng ba, không cần đợi cậu.

Đúng lúc này, ở một phòng học khác.

Diệp Tinh Vũ miệng há hốc thành hình chữ “o”, suyts nửa thì ném điện thoại trên đất.

Mộ Dung Sam Tân Tân ngồi bên cạnh đang nói chuyện riêng với cậu: “Có phải rất đẹp trai không? Đây, Diệp Tinh Vũ, cậu làm gì mà không để ý người ta thế, này, cậu đi đâu thế, bây giờ còn chưa tan học.”

Giáo viên trên bục giảng ngoảnh đầu lại, đang định mắng Diệp Tinh Vũ hai câu, tiếng chuông tan học vang lên kịp thời, Diệp Tinh Vũ đã mất hút từ lâu rồi, thầy giáo đành phải thờ dài nói “Tan học.”

Tiếng chuông vừa vang lên, Tô Niên Niên cùng Tống Dư Hi quay về lớp thu dọn sách vở.

Tiểu Vũ còn đang chìm trong nỗi kinh ngạc về cú chót cuối cùng của Đường Vũ, Hạo Hạo mặt mày méo xệu nhìn cậu ta: “Đại ca, tan học rồi, đừng

ngậy người ra nữa.”

Tiểu Vũ không phản ứng, Hạo Hạo đưa tay ra, định giơ lên trước mắt Tiểu Vũ huơ huơ, người tự dưng bị nắm lấy cổ áo, xách lên.

“Cậu chính là Tiểu Vũ.” Diệp Tinh Vũ tức giận hỏi.

Hạo Hạo yếu ớt mở miệng: “Cậu nhận nhầm người rồi, không phải tôi.”

“Cậu im miệng, tôi đương nhiên biết không phải cậu, tránh ra một bên, đừng cản trở vương chân.”

Tiểu Vũ nghe thấy động tĩnh, định thần lại, ngạc nhiên hỏi: “Diệp Tinh Vũ, đầu cậu có vấn đề à, sao lại ức hiếp Hạo Hạo nhà tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Xin Lỗi (2)

Là học sinh cá biệt, Tiểu Vũ thực ra rất biết che chở cho đàn em.

Giống như đối với Trình Hạo, cậu ta có thể đánh có thể bắt nạt, nhưng tuyệt đối không cho phép người khác bắt nạt.

Đây là một đại ca có đạo đức có nguyên tắc, che chở cho đàn em của mình.

Đôi lông mày đen của Diệp Tinh Vũ neho neho, trút giận lên khuôn mặt vẫn còn mang nét trẻ con đó, cậu đưa ngón tay gầy gầy, “Thế thì tại sao anh lại đi ức hiếp Niên Niên nhà tôi chứ?”

Sau gáy đàn em xung quanh toát mồ hôi hột.

Từng câu từng chữ “nhà tôi”, có cần phải gọi thân mật thế không?

Tiểu Vũ nhe răng cười: “Ôi Niên Niên từ bao giờ thành của nhà cậu thế, cậu đừng có thấy con gái nhà người ra xinh là nói bừa, tôi nói cho cậu biết, hôm nay suốt nửa cô ấy thành bạn gái của tôi đây, ha ha.”

Diệp Tinh Vũ nghe xong càng bức tức, huơ chân múa tay giơ nắm đấm về phía Tiểu Vũ.

“Này, có thể từ từ nói chuyện không? Cậu còn đánh anh đây à? này này này, đừng đánh mặt.”

Đừng xem vẻ bề ngoài Diệp Tinh Vũ giống như là con vật cung vô hại, xuống tay cũng không phải dạng vừa, nắm đấm đưa ra khiến Tiểu Vũ ôm mặt rùng mình.

Mấy đàn em nhìn nhau, không dám lên trước tham gia.

Mặc dù Tiểu Vũ mang biệt danh học sinh cá biệt, nhưng Diệp Tinh Vũ cũng không dễ đây.

Hic hic hic, bọn họ coi như già chết vậy.

Hạo Hạo nằm bò trên đất, mắt ầng ậng nước: “Đại ca, anh bảo trọng, bọn em đều chết rồi, đừng nhìn bọn em, đừng nhìn bọn em.”

Tiểu Vũ càng tức hơn, cộng thêm nắm đấm của Diệp Tinh Vũ, cảm thấy mặt mình như sưng phù lên rồi.

Diệp Tinh Vũ xách cổ áo Tiểu Vũ, “Ngày mai đi xin lỗi Tô Niên Niên, thái độ phải thành khẩn, giọng nói phải nhẹ nhàng, sau này không được ức hiếp cô ấy nữa.”

Tiểu Vũ: “...”

Đây là thói đời gì thế, đến đưa con nít vắt mũi chưa sạch cũng dám ức hiếp mình, Tiểu Vũ âm ức nghĩ.

Diệp Tinh Vũ ngêng ngang bỏ đi, Hạo Hạo lấy hết dũng khí từ trên đất bò dậy, hỏi han Tiểu Vũ: “Đại ca, anh không sao chứ?”

Tiểu Vũ đập vào đầu Hạo Hạo một cái, bức tức nói, “Đi, về nhà.”

Vừa đi đến vườn trường, một bóng người đưa tay ngăn bọn họ lại.

Trần Nguyên cười tươi như hoa hỏi: “ Xin hỏi là Tiểu Vũ sao?”

Tiểu Vũ hít sâu nói: “ Là tao, có chuyện gì không?”

“Ồ, không có gì, có điều nghe nói mày ức hiếp Niên Niên nhà tao?” Trần Nguyên mặt không biến sắc bắt đầu khởi động cổ tay cổ chân.

Tiểu Vũ sa sầm nét mặt, hôm nay rốt cuộc là ngày gì thế, tại sao nhiều người thân của Tô Niên Niên thi nhau xuất hiện thế.

“Tao không phải cũng không ức hiếp thành công sao, hơn nữa, Tô Niên Niên cũng không thành bạn gái của tao.” Tiểu Vũ mặt mày méo xệu.

Trần Nguyên nheo mắt vẻ nguy hiểm, tên tiểu tử này ý gì thế, chẳng nhẽ lại muốn thành bạn trai Tô Niên Niên sao.

Cương quyết không được.

Mấy đàn em lại nhìn nhau lần nữa, hiểu ngầm với nhau nằm trên đất giả chết.

“A”

Trần Nguyên nhìn hòa nhã, nhưng đám thì đám sâu vào thịt, đánh đến nỗi Tiểu Vũ trở tay không kịp.

Cậu còn nhẹ nhàng thay Tiểu Vũ phủi bụi trên vai, hừm hừm dặn dò: “Ngày mai đi xin lỗi với Tô Niên Niên, thái độ phải thành khẩn, giọng nói phải nhẹ nhàng, biết chưa?”

Tiểu Vũ: “...”

Trần Nguyên quay người rời đi, đứng đỉnh chậm rãi bước đi, nhìn không ra vừa đánh nhau.

Tiểu Vũ bực bội nghĩ, cậu ta thân là học sinh cá biệt cao trung Thánh Âm, tôn nghiêm ở đâu chứ?

Hạo Hạo nước mắt đầm đìa đứng lên, “Đại ca chúng ta mau về nhà thôi.”

Cả nhóm người chẳng để gì đi đến bãi đỗ xe, giọng nói nhẹ bằng ở đâu vang lên.

“Tiểu Vũ.”

Lúc này tim Tiểu Vũ giật thon thót, như sắp vỡ tan.

Ông trời ơi, tại sao lại đối xử với tôi như thế chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Xin Lỗi (3)

Tiểu Vũ mặt như đưa đám, “A”

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi, nụ cười lạnh thấu xương, “tán gái có vui không?”

Tiểu Vũ: “...”

Mấy tên đệ tử ngầm hiểu nằm trên đất, trợn mắt chân tay co quắp giả chết.

“Cố Từ Thần, dù sao chúng ta cũng là anh em họ, anh, tha cho em một đường sống đi” Tiểu Vũ mắt ầng ậc nước, trên mặt nhăn nhúm, trên quần áo dính không ít bụi, hết sức thảm hại.

Cố Từ Thần chẳng thèm quan tâm, khoe miệng nhếch lên nụ cười càng rõ rệt.

“A, anh nhẹ chút, đừng đánh mặt em.” Tiếng kêu gào thảm thiết vang lên, Tiểu Vũ lúc này thật muốn đi đầu xuống đất.

Cậu ta sợ nhất người anh họ này, từ nhỏ đến lớn không chỉ ngoại hình xuất sắc, thành tích vượt trội, quan trọng nhất là, hai người từ nhỏ cùng học lớp võ thuật, nhưng mỗi lần, cậu ta đều là bao cát của Cố Từ Thần.

Lần này, cũng không ngoại lệ.

Ba phút sau.

Tiểu Vũ thảm hại sống soài trên đất, Cố Tử Thần như không có chuyện gì phui phui bụi trên tay, bước về phía trước hai bước, đột nhiên ngoảnh đầu lại, “Ngày mai đi xin lỗi Tô Niên Niên, thái độ phải thành khẩn, giọng nói phải nhẹ nhàng. Nếu như không đi, thế thì đành phải để bao cát cậu chịu ầm ức rồi.”

Tiểu Vũ: “cái gì?”

Cố Tử Thần đi đến bên cạnh xe của mình, Trần Nguyên đang dựa vào xe cậu, mặt mày tươi cười.

“Ồ, Cố nam thần động tay rồi.”

Cố Tử Thần bình thản nói: “Nhìn nó ngứa mắt mà thôi.” Cậu mở cửa xe, chuẩn bị lái xe đi, Trần Nguyên vội vàng nói: “Này, đợi mình, cho mình đi ké với.”

Vừa thắt dây an toàn xong, cửa sổ xe có người gõ vào mấy cái, Cố Tử Thần hạ cửa sổ xe xuống, Diệp Tinh Vũ thở hổn hển đứng ở bên ngoài, “Anh, tiện đường đưa em về nhé.”

Cố Tử Thần không nói được gì, coi mình là lái xe miễn phí đấy à?

Diệp Tinh Vũ lên xe, thổi bụi trên tay mình, cau mày lại.

Trần Nguyên liếc nhìn cậu, “Ồ, Tiểu Tinh Vũ cũng biết đánh nhau à, đúng là lớn rồi.”

Diệp Tinh Vũ hất cằm, rất tự hào nói: “Đúng thế, em đánh tên Tiểu Vũ đó.”

Cố Tử Thần và Trần Nguyên sắc mặt cứng đờ, Diệp Tinh Vũ còn đang lải nhải giải thích không ngớt: “Đấm bên trái, đấm bên phải, ha ha, ai bảo hấn ức hiếp Niên Niên, ôi, anh, hai người sao không nói gì thế?”

“Khụ khụ.” Trần Nguyên ngai ngừng ho khan một tiếng, “Đánh hay, giỏi.”

Diệp Tinh Vũ nhận được khen ngợi, trên mặt nở nụ cười sáng lạn.

Cố Tử Thần mặt sa sầm lại, cả trách vừa nảy khi dạy dỗ Tiểu Vũ, hấn đã bị thương đây người, đúng là đứa trẻ đáng thương.

Ngày hôm sau

Tô Niên Niên đi vào lớp, ngồi vào vị trí của mình ngáp ngáp dài.

Tổng Dư Hi cười hỏi: “Chưa ngủ đủ à?”

“Còn không phải hôm qua bị tên đó hại à, tối qua ngủ chẳng ngon.”

Cửa lớp có người gõ cửa, một nam sinh đeo kính thân hình yếu ớt thò đầu vào, “Xin hỏi Tô Niên Niên có ở đây không? Đại ca của chúng tôi tìm cô.”

“Ai thế” Tô Niên Niên hỏi một tiếng, Tổng Dư Hi vội vàng nói: “Niên Niên, cậu ta là tiểu đệ của Tiểu Vũ, chắc chắn là đến tìm cậu, rắc rối rồi.”

Đường Dư nghe thấy câu này ở hàng cuối, đặt sách trong tay xuống, lạnh lùng ngược mắt ra phía cửa.

Không thấy ai trả lời, Trình Hạo lại gọi hai tiếng, Tiểu Vũ đi sau lưng cậu ta, không kiên nhẫn được đập một cái vào mông cậu ta, đi thẳng vào lớp f.

“Woa, đây là Tiểu Vũ sao, tại sao lại bị ai đánh thành ra thế này?”

“Là trang điểm chặc, anh ta là học sinh cá biệt, ai dám động tay với anh ta chứ?”

“Lẽ nào là Tô Niên Niên đánh, bây giờ đến tìm cậu ta tính sổ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Xin Lỗi (4)

Trong lớp mỗi người một câu bàn luận, Tiểu Vũ đi về phía Tô Niên Niên, những học sinh ngồi gần Tô Niên Niên lánh sang một bên, sợ ảnh hưởng đến mình.

Lưu Doãn Nhi nghi ngờ nói: “Sơ hạ, Hiểu Tiếp, các cậu nói xem chuyện gì đang xảy ra?”

“Tiểu Vũ liệu có đánh Tô Niên Niên không?” Trương Hiểu Tiếp có chút lo lắng hỏi lại.

Doãn Sơ Hạ cười khẩy nói, “Dù cho thế nào, có trò hay xem rồi.” trong mắt cậu ta ánh lên vẻ tàn nhẫn độc ác, chỉ muốn đâm hai nhát dao lên người Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bậm môi, suýt chút nữa phì cười, con lộn mắt xanh môi xúc xích kiều ngạo độc đoán đứng trước mắt đây chính là Tiểu Vũ hôm qua hồng hách coi trời bằng vung đó sai? Đứng ngược lại quá nhiều như thế có được không.

Tiểu Vũ và một đám đệ dừng lại ở chỗ bàn cách cô hai mét, Tô Niên Niên mặt không biến sắc, tay để dưới bàn nắm lấy quần.

Dù cho hần là học sinh cá biệt thì sao chứ, dám động vào cô một cái, tuyệt đối sẽ cho hần biết thế nào là lễ độ!

Cô còn chưa nhấc chân, màn cảnh khiến cho người ta cười không ngấm được răng đó là.

Tiểu Vũ cúi gập người 90 độ tiêu chuẩn, đám đệ đằng sau cũng làm động tác y hệt cậu ta, năm sáu người cùng đồng thanh nói: “Xin lỗi...”

Tô Niên Niên nhấc chân lên không trung được một nửa lại từ từ thu về.

Cái gì thế? Tiểu Vũ định làm loạn sao?

“Tiểu Vũ, anh lại định giờ trò gì thế, tôi nói cho anh biết, tôi chẳng thích anh chút nào, anh đừng có mơ.”

“Tôi đâu có giờ trò gì chứ!!” Tiểu Vũ lăm bằm, Hạo Hạo bên cạnh giật giật tay áo, lí nhí nói: “Đại ca, phải thành khẩn, phải nhẹ nhàng, không thể lớn tiếng như thế.....”

Tiểu Vũ lườm một cái, cố gắng đè nén giọng mình xuống, dịu dàng mềm mại nói: “Tô Niên Niên, xin lỗi, hôm qua là lỗi của tôi, bây giờ tôi ở đây, thành tâm thành ý xin lỗi cô, cô tha thứ cho tôi nhé.”

“Hử.”

Lại là một lần cúi khom lưng nữa.

Tô Niên Niên giữ lấy tim trong lồng ngực đang nhảy loạn nhịp, có chút không hiểu cái gì đang diễn ra trước mắt.

Học sinh trong lớp nhìn thấy cảnh này, cảm từng người như sắp rơi xuống rồi.

Bọn họ là hoa mắt sao? Tiểu Vũ lại xin lỗi Tô Niên Niên, còn khom người 90 độ nữa?

Chiếc xúc xích trong tay Chúc Thành rơi xuống bàn, cậu khẽ huých huých tay Đường Dư: “Đường Dư.....mình không nhìn nhầm chứ, hay là mình nằm mơ?”

Đường Dư cau mày nói, “Đâu có.” Chỉ có điều cậu cũng không hiểu ý đồ của Tiểu Vũ.

Tô Niên Niên nghi ngờ nhìn Tiểu Vũ: “Tôi làm sao biết được lời xin lỗi của anh có phải thật tâm hay không, anh lấy cái gì chứng minh chứ?”

Gân xanh trên trán Tiểu Vũ giật giật, định nhả ra hai câu cho bổ tức, Hạo Hạo kịp thời giữ lấy hần, đôi mắt long lanh, “Đại ca....phải thành khẩn, phải dịu dàng, không thể nóng nảy được.....” Nếu không sẽ lại bị biến thành bao cát cho người ta đánh.

Đại trưởng phu biết co biết duỗi, cần gì phải tính toán so đo với một đứa con gái chứ, Tiểu Vũ trong lòng tự an ủi mình, dùng giọng nói nhẹ nhàng nhất để nói: “Tôi đều nghe cô, cô muốn chứng minh thế nào, thì chứng minh thế đó.”

Giọng nói dịu dàng kết hợp khuôn mặt thảm hại đến đáng sợ, nhìn không hợp chút nào.

Các học sinh trong lớp đều cảm thấy mình như đang gặp ma vậy, khiến bọn họ nghi ngờ nam sinh trước mắt rốt cuộc có phải Tiểu Vũ hay không?

Tô Niên Niên suy nghĩ một lát, “Thế thì anh biểu diễn cho tôi một tiết mục đi.”

“Thà bị giết chết còn hơn bị sỉ nhục!!” Tiểu Vũ gào lên hai câu, Tô Niên Niên cau mày lại, biểu cảm “tôi biết ngay là anh lừa mà.”

Hạo Hạo cuống quýt sắp phát khóc lên, “Đại ca.....thái độ phải thành khẩn, giọng nói phải dịu dàng mà!!”

Tiểu Vũ bậm cái môi xúc xích lại, trong lòng như chìm vào đấu tranh giằng xé quyết liệt.

Chương 74: Hội Học Sinh (1)

Cậu ta mang biểu cảm chiến sĩ sắp chết, đột nhiên bật ra một câu, “Hạo Hạo, cậu biết hát bài Ngôi sao nhỏ không?”

Hạo Hạo thần người trả lời: “A, đại ca, em không biết.....”

Tiếp sau đó, Tiểu Vũ nói tiếp một câu, “Thế thì anh dạy cậu là được rồi.....từng chùm từng chùm sáng lấp lánh, cả bầu trời đều là những ngôi sao nhỏ.....”

Uych!

Một học sinh ngã từ trên ghế xuống đất, hiện rõ bị cảnh tượng trước mắt làm cho sững sờ rồi.

Tô Niên Niên xem có vẻ say sưa hứng thú, Tiểu Vũ hát xong bài Ngôi sao nhỏ, còn giờ tay chỉ hát tiếp bài Hai con hổ.

Mấy tiểu đệ sau lưng đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng một người đưa tay ra, giờ hai ngón tay lên làm hình chữ “v”, cùng nhau hát đồng thanh bài Hai con lợn.

Uych!

Lại có mấy người ngã từ trên ghế xuống, Doãn Sơ Hạ về mặt không thể tin được, “Tiểu Vũ bị điên rồi à!”

Trong lớp yên lặng không một tiếng nói, chỉ có giọng hát của Tiểu Vũ và đám tiểu đệ vang vọng lại.

“Mấy người các em đang làm cái gì thế!” Một giọng nói trong trẻo vang lên, các học sinh định thần lại, nhìn ra ngoài cửa lớp.

Chủ nhiệm Giang Mộ chấp tay đứng ngoài cửa, ánh mắt lướt nhìn mấy người Tiểu Vũ, “Tiểu Vũ, các em không phải lớp E sao, đến lớp tôi làm gì thế?”

Tiểu Vũ đứng lúc hát xong, trong lòng cảm thấy nhục nhã vô cùng, vội vàng tìm cho mình một lí do, “Thầy giáo, bọn em đi nhầm lớp rồi, bọn em đi ngay đây!”

Cả đoàn người lần lượt đi ra, Giang Mộ cau mày lại, bước lên bục giảng bắt đầu mở cuộc họp buổi sáng.

“...., Bắt đầu từ tuần này, hội học sinh chính thức bắt đầu tuyển học sinh, học sinh nào có ý muốn vào có thể tập trung đăng ký ở chỗ lớp trưởng....”

Học sinh trong lớp bắt đầu nhón nháo thảo luận, Tô Niên Niên cong cong môi, vô tình liếc mắt nhìn Tống Dư Hi, phát hiện mặt cô cũng biểu cảm hóng lên phía trước.

“Hội học sinh có gì hay thế....” Tô Niên Niên khẽ bật ra câu hỏi, Tống Dư Hi nhiệt tình giải thích cho cô, “Đương nhiên hay rồi, những học sinh gia nhập sẽ có rất nhiều đặc quyền, ví dụ thể dục giữa giờ có thể không phải ra thể dục, có thể tự do ra vào trường, còn có thể tham gia các hoạt động ngoại khóa.....”

Tô Niên Niên nửa tin nửa ngờ nhìn Tống Dư Hi, cô còn lâu mới tin học sinh của cao trung Thánh Âm lại ngây thơ như thế, không thể vì mấy đặc quyền đó mà gia nhập hội học sinh.

Tống Dư Hi ý thức được ánh mắt của cô, ngượng ngùng nói: “Được rồi....thực ra là vì ba hotboy của trường đều ở trong hội học sinh, Trần Nguyên là hội trưởng hội học sinh, Diệp Tinh Vũ là bộ trưởng bộ truyền thông, Cố Tử Thần là bộ trưởng bộ tuyên truyền.....hơn nữa hotgirl Nam Chi, Mộ Dung Sam cũng ở trong hội học sinh.....”

Quả nhiên, động cơ của mọi người đều không đơn thuần.

Tô Niên Niên nhìn vẻ nhiệt huyết và khát vọng trong ánh mắt của Tống Dư Hi, hỏi: “Cậu muốn đi phải không?”

Tống Dư Hi ra sức gật đầu, giọng nói ấp úng, “nhưng....hội học sinh yêu cầu rất cao, một mình mình cũng không dám đi.....”

“Thế thì mình cùng đi đăng ký với cậu nhé!” Dù sao cũng buồn chán, cùng nhau đi cho vui cũng được.

Tống Dư Hi cảm kích nói: “Thật sao, thế thì mình đi đến chỗ lớp trưởng đăng ký cho hai bọn mình nhé.”

Tô Niên Niên uh một tiếng, Tống Dư Hi chạy đến chỗ Triệu Minh Viễn đăng ký cho hai người.

Giữa giờ nghỉ, Triệu Minh Viễn cầm tờ danh sách trong lớp đi đến hội học sinh, khi quay về mang theo một bảng biểu điền.

“Các cậu điền bảng biểu một chút, trước giờ tan học buổi chiều nộp lại cho mình.” Triệu Minh Viễn dặn dò xong, lại quay về chỗ ngồi của mình đọc sách.

Nhìn lớp trưởng mới đúng là một sách, Tô Niên Niên nghĩ thế, đang chuẩn bị cầm bảng biểu điền, Chúc Thành đằng sau đưa hai túi xoài cho cô, vừa nhìn thấy ăn là Tô Niên Niên tiện tay ném luôn tờ bảng biểu sang một bên, hoàn toàn để hết ra sau gáy, không còn nhớ gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Hội Học Sinh (2)

Học xong tiết cuối cùng, Trần Nguyên gửi tin nhắn đến, bảo Tô Niên Niên ra ngoài cùng đi ăn com với cậu.

Tô Niên Niên vốn dĩ muốn gọi Tống Dư Hi cùng đi, nhưng nha đầu này sống chết cũng không đi, chẳng biết làm sao, Tô Niên Niên đành phải một mình đi tìm Trần Nguyên.

Đi đến cổng trường, Tô Niên Niên từ xa vẫy vẫy tay, “Niên Niên, ở đây!”

Đi qua mấy nữ sinh, họ đều xúng ánh mắt giết chết người trừng mắt nhìn Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đành mặc kệ, đi nhanh đến bên cạnh Trần Nguyên.

“Anh, chúng ta đi đâu ăn com thế?” Tô Niên Niên tò mò hỏi, Trần Nguyên kéo cánh tay cô đi, “đi rồi em sẽ biết, đi thôi, Từ Thần và Tinh Vũ đang đợi rồi.”

“Hả....không phải chỉ có hai chúng ta sao?”

Đối diện cổng trường, chiếc Porsche màu đen của Cố Từ Thần dừng ở đó, Trần Nguyên ga lăng mở cửa xe cho Tô Niên Niên, giọng nói vui mừng rồi rít của Diệp Tinh Vũ chuyển đến, “Niên Niên, cậu cũng đến rồi à!”

Biểu cảm Cố Từ Thần thờ ơ, chẳng buồn ngược mắt nhìn cô.

Tô Niên Niên chào hỏi với Diệp Tinh Vũ, hai người cùng nhau ngồi ghế sau trò chuyện vui vẻ.

Ngoài lần trước đi đến nhà Diệp Tinh Vũ bắt mèo, Tô Niên Niên cũng chưa nói chuyện lần nào tử tế với cậu, nhưng nói chuyện một lúc liền phát hiện, hai người đúng là đồng bọn chí hướng hợp nhau.

Cô thích ăn uống, Diệp Tinh Vũ cũng là tên ham ăn; cô thích xem hoạt hình, Diệp Tinh Vũ càng thu thập không ít phim hoạt hình; hơn nữa hai người cũng thích xem sách và loại hình phim cũng tương đương nhau.

Hai người như tìm thấy bạn tri âm vậy, thao thao bất tuyệt không ngớt mồm.

Trong lòng Trần Nguyên có chút ghen tức, nhếch nhếch khóe miệng, cậu liếc nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần hừ một tiếng: “Hai con lợn....”

Diệp Tinh Vũ tai thính, nghe xong ngược đầu nói, “Anh, văn của anh kém quá, lợn là lợn đầu!”

Cố Từ Thần: “....”

Trần Nguyên: “....”

Tô Niên Niên nhăn trán: “Sao mình chẳng thấy vui chút nào thế....cậu đang chế giễu anh ta hay là tự nói mình thế?”

Diệp Tinh Vũ xoa xoa đầu, ngại ngại cười lên.

Xe dừng ở một cửa nhà hàng Quảng Đông, bốn người bước vào phòng đơn, chưa đến một lúc, các món ăn phía Nam đã được bung lên.

Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ bắt đầu khởi động, tay cầm đũa không dừng lại lúc nào.

Trần Nguyên múc cho Tô Niên Niên bát canh, trong mắt đầy sự chiều chuộng anh trai dành cho em gái, “Ăn từ từ, không đủ lại gọi, để Cố nam thần mời.”

Cố Tử Thần khẽ cau mày, “Đường đường là thiếu gia nhà họ Trần, để đứa nghèo như mình thanh toán có phải là đại trượng phu không?”

Tô Niên Niên cố nuốt miếng thức ăn trong miệng, “Cố Tử Thần, có phải anh chê chúng tôi ăn quá nhiều không?”

Cố Tử Thần im lặng.

Tô Niên Niên thở dài một hơi, vỗ vỗ Diệp Tinh Vũ, “Cậu ăn ít một chút, nếu không Cố Tử Thần sẽ không mời chúng ta ăn cơm nữa.”

“Hả....thế thì mình không ăn nữa, cho cậu ăn đấy.....” Diệp Tinh Vũ ra vẻ đáng thương đặt đĩa xuống.

Tô Niên Niên đặt đĩa xuống, trong mắt rom rớm, “Mình cũng không ăn nữa, Cố Tử Thần, tôi nhìn anh ăn là được rồi.....”

Cố Tử Thần nhếch nhếch môi, đối với hai tên này thật cũng phải bó tay.

Có điều rất hiển nhiên, cậu là người điển hình thích mềm chứ không thích cứng, thế là neho mày, rộng rãi nói: “Ăn đi ăn đi, tôi mời được chưa, thật không chịu nổi hai người.....”

Trần Nguyên đang ngồi bên cạnh cũng cười phá lên.

Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ đối mắt nhìn nhau, lại bắt đầu vui vẻ ăn tiếp.

Ăn được một nửa, Tô Niên Niên nhớ ra việc của hội học sinh, ngẩng đầu hỏi: “Anh, anh là hội trưởng hội học sinh à?”

“uh, sao thế? Em muốn tham gia hội học sinh à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Hội Học Sinh (3)

Tô Niên Niên gật gật đầu, Cố Tử Thần lại nói với giọng chân bẻm khích bác, “Cô tham gia hội học sinh có thể làm được gì chứ, bao ăn bao uống chỉ biết ngốc ngếch với tỏ vẻ đáng yêu à?”

“Cố Tử Thần....anh không nói thì sẽ chết người à....” Tô Niên Niên cảm thấy mình bị tổn thương nghiêm trọng.

Diệp Tinh Vũ không vui nói: “Anh, Niên Niên còn lâu mới ngốc, Niên Niên, cậu vào bộ truyền thông với mình, mình dẫn cậu đi ăn đồ ngon khắp các trường Dự Thành luôn!”

Bộ truyền thông đều giữ liên hệ thường xuyên với các trường khác, thường xuyên đi đến các trường khác giao lưu hữu nghị gì đó.

Cố Tử Thần làm mặt nghiêm túc nói: “Tô Niên Niên, cô xem cô không chỉ béo, còn xấu, hơn nữa chỉ số IQ chỉ bằng con lợn thần tài, hội học sinh đã đủ thảm hại rồi, cô đừng đến mang tai vạ cho người khác nữa.”

Tô Niên Niên: “....anh quá độc ác rồi đấy, tình bạn của tôi và anh đến đây là kết thúc.”

Trần Nguyên hòa giải: “Được rồi, Tử Thần, đừng lúc nào cũng ức hiếp em gái mình, Niên Niên, muốn đi thì đi, anh khích lệ em.”

Tô Niên Niên vốn dĩ đã không muốn đi, nhưng vì Tống Dư Hi mới đăng ký, bây giờ bị Cố Tử Thần chọc tức, mất cụp xuống giận dữ nói: “Em không đi nữa, không muốn đi.”

Trần Nguyên muốn an ủi cô hai câu, kết quả Tô Niên Niên đã lại cầm đĩa bắt đầu ăn cơm, phùng mồm tròn má nhai.

Điều bộ đó, giống như coi thức ăn như là Cố Tử Thần mà ăn tươi nuốt sống vậy.

Trần Nguyên liếc nhìn Cố Tử Thần, cậu không nói gì, trên khuôn mặt lạnh lùng lộ ra chút chán nản.

Trần Nguyên cảm thấy mình thật sự không hiểu nổi, rõ ràng trước đây là một người bình tĩnh điềm đạm là thế, bây giờ lúc nào cũng như trẻ con vậy, ức hiếp em gái cậu, khiến người ta buồn bực.

Bầu không khí trên bàn cơm trầm xuống, may là còn có phần tử Diệp Tinh Vũ không chịu ngồi yên, trò chuyện rôm rả mới không tẻ nhạt.

--- ----

Tâm trạng không để ý học hết tiết buổi chiều, Tô Niên Niên lại không muốn về nhà, thế là quay người hỏi Đường Vũ, “Cậu buổi tối có thời gian không?”

Đường Vũ vốn dĩ phải đi làm thêm, nhìn thấy ánh mắt Tô Niên Niên sáng long lanh, nuốt câu trả lời ngược lại vào trong, gật đầu nói: “Có, cậu muốn đi đâu à?”

Tô Niên Niên nghĩ một lát: “bọn mình quay về Thần Giang đi, mình rất nhớ Nọa Nọa và Đậu Đậu bọn họ.....”

“Được.”

Tô Niên Niên gọi điện cho Trần Nguyên báo cậu về trước, mình cùng đi với Trần Nguyên ra ngoài công trường đợi xe bus.

Cao trung năm ba lớp A.

Ngón tay thon dài của Cố Tử Thần đang xoay tròn bút, mắt thần thờ nhìn vào sách, đến tiếng chuông tan học cũng không nghe thấy.

Nam Chi nhìn thấy lạ, gõ gõ xuống bàn, “Cố nam thần, cậu đang nghĩ đến em gái đáng yêu nào đấy, thất thần như thế, hay là giới thiệu cho mình một hai em”

Cố Tử Thần định thần lại, giả vờ như chưa xảy ra điều gì, đặt bút trong tay xuống.

Nam Chi thấy chẳng có gì vui, tự mình thu dọn đồ đạc rồi đi trước, chỉ là liếc mắt nhìn trộm Trần Nguyên một cái.

Cố Tử Thần lại ngồi thêm một lúc, mới xách balo xuống lầu, khi đi đến tầng hai, bước chân bắt giắc lại đi về phía lớp F.

Đẩy cửa ra, trong lớp trống không, chỉ có ở hàng đầu một nam sinh đeo gọng kính đen vẫn đang múa bút thành văn.

“Anh tìm ai thế?” Triệu Minh Viễn hỏi.

Cố Tử Thần định đi ra, lại hỏi một câu: “Tô Niên Niên ngồi ở đâu, tôi đưa vở cho cô ấy.”

“Ồ... ở hàng thứ hai từ dưới lên cạnh cửa sổ, chính là chỗ đó.” Triệu Minh Viễn ngơ ngác chỉ cho cậu.

Cố Tử Thần chậm chậm bước đến chỗ của Tô Niên Niên, ánh mắt trầm lặng, không biết đang tìm cái gì.

Trên bàn của Tô Niên Niên bừa bãi, sách, vở bài tập, vài cái bút và cục tẩy ở giữa, lẫn lộn với nhau, cảnh tượng ngổn ngang lộn xộn.

Cố Tử Thần cau mày lại, định rời đi, ánh mắt lại liếc thấy tờ bảng biểu trắng trơn trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Cậu Không Phải Thích Anh Ta Rồi Chứ (1)

Đó là bảng biểu để đăng ký vào hội học sinh, cần phải điền một vài thông tin cơ bản.

Trên bảng biểu chưa viết một chữ nào, Cố Tử Thần nheo mày, lẽ nào Tô Niên Niên thật sự vì câu nói đó của cậu mà từ bỏ tham gia hội học sinh sao?

Cậu nhếch môi, câu nói đó không phải ý của cậu, chỉ là không biết tại sao, mỗi lần nhìn thấy Tô Niên Niên là không kiềm được nói mấy lời trêu chọc cô.

Nhìn thấy cô vì mình mà tức giận, xù lông, bức tức trừng mắt với cậu, khiến cậu cảm thấy tâm trạng mình trở nên vui hơn.

Suy nghĩ một lát, Cố Tử Thần ngồi xuống vị trí của Tô Niên Niên, từ trên đồng bàn lộn xộn nhào ra tìm chỗ trống, chọn một chiếc bút nước màu đen, bắt đầu điền vào tờ giấy đó.

Họ tên: Tô Niên Niên. Giới tính: nữ. Tuổi:.....

Từng nét từng nét, viết cẩn thận một cách khác thường.

Do Trần Nguyên thường xuyên ở bên tai hắt lải nhải về Tô Niên Niên, cho nên tin tức cơ bản của Tô Niên Niên cậu đều nắm rõ, có vài cái không biết thì viết đại khái, dù sao chỉ là tờ bảng biểu đăng ký, sẽ không có ai tra cứu kỹ.

Sau khi điền xong, Cố Tử Thần hài lòng cầm tờ bảng biểu nhìn lại.

Uh, được.

Cậu kẹp tờ bảng biểu đó vào trong sách, nhìn đồng hồ điện trên bàn ngón ngang, nhếch mép cười.

Nha đầu này làm thế nào có thể sống trong cái ổ lộn này chứ.....

Cố Tử Thần thở dài một hơi, thay cô sắp xếp lại sách, đồ dùng học tập cất gọn gàng, cho vào ngăn kéo. Mới đứng dậy rồi đi.

Triệu Minh Viễn mơ hồ nhìn theo bóng cậu, lại cúi đầu viết nốt bài tập toán cuối cùng, mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Ở trên xe bus dừng đưa lác lác khoảng một tiếng, Tô Niên Niên và Đường Dư hai người cuối cùng cũng đến cao trung Thần Giang.

Không giống như cao trung Thánh Âm, Thần Giang ở trong trung tâm thành phố, đối diện trường là quảng trường lớn nhất của Dự Thành, bên cạnh còn có một trường tiểu học, vừa tan học một cái là ồn ào náo nhiệt.

Hai người đến cổng, bảo vệ chỉ liếc mắt rồi để hai bọn họ đi vào.

Thần Giang lúc này cũng tan học rồi, trong trường vắng vẻ, Đường Dư cùng Tô Niên Niên đi một vòng trong trường.

Vẫn là phong cảnh quen thuộc, nhưng Đường Dư có thể nhìn ra, Tô Niên Niên không để ý lắm, không biết đang nghĩ gì.

Khi đến cửa hàng tạp hóa, Đường Dư đi vào mua hai chai nước, khi đi ra thấy Tô Niên Niên đang gọi điện thoại.

“.....Cậu nói to chút, tớ nghe không rõ.....trời ạ, cậu đang tiến vào thời kỳ mãn kinh sớm à, đáng sợ quá, chúng ta đoạn tuyệt tình nghĩa bạn bè đi.....” Tô Niên Niên chán ghét tắt điện thoại.

Đường Dư bước lại, đưa nước cho cô, tiện mồm hỏi: “Gọi cho Nọ Nọ à?”

“Uh.” Tô Niên Niên gạt đầu, khoa trương nói, “Cậu tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi hai bọn họ đang ở đâu, hai tên âm ố này.....thôi vậy, chúng ta đi tìm họ đi.”

“Được.” Đối với bất cứ yêu cầu nào mà Tô Niên Niên đề ra, Đường Dư không từ chối nổi.

Ra khỏi cao trung Thần Giang, Tô Niên Niên đi về phía quảng trường Hán Tang ở phía đối diện, tìm cả buổi trong nhóm các bà các cô đang nhảy trên quảng trường mới phát hiện ra bóng dáng Nọ Nọ và Đậu Đậu.

Hai người đang nhảy nhót trong tiếng nhạc với “phong cách dân tộc huyền ảo nhất”, thành thạo quay trái, quay phải, lắc vai, khiến Tô Niên Niên nhìn mà suýt chút nữa phun nước ra đất.

“Hic, Đường Dư, chúng ta đi thôi...tớ không quen hai tên thần kinh đó.....” Tô Niên Niên với bộ dạng không chịu nổi cú sốc, kéo Đường Dư định đi.

Nọ Nọ và Đậu Đậu liếc mắt, nhìn thấy bóng hai người, bước nhanh đến bên Tô Niên Niên.

“Niên Niên, cậu quay lại rồi à!”

“Còn cả Đường Dư oppa, ai ya ya, hai người sao lại giả bộ không quen tớ chứ!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Cậu Không Phải Thích Anh Ta Rồi Đây Chứ(2)

Tiếng nhạc quá to, hai người cũng hét toáng lên, giống như sư tử Hà Đông vậy, thu hút không ít ánh mắt người khác.

Tô Niên Niên cúi đầu, dùng tay che nửa mặt, dù cho cô thần kinh khỏe, nhưng cũng không chịu nổi bị mấy bà ăn mặc lòe loẹt này vây quanh!

“Đường Dư, cậu đi sang bên kia, bọn tớ phải nói về lý tưởng cuộc đời.” Nọ Nọ cười hi hi nói, Đường Dư liếc nhìn Tô Niên Niên, biểu cảm “Cậu nhớ

bảo trọng.”

“Đừng đi.....uh, Đậu Đậu, cậu đừng kéo tớ, tớ không biết nhảy đâu!!

Tô Niên Niên ra sức giãy giụa, cuối cùng vẫn bị hai người kéo vào bên trong đám người đang nhảy nhót, bà thím bên cạnh có lòng tốt còn nhường cho cô vị trí.

“Cô gái, chịu khó nhảy rất tốt với sức khỏe, sau này mới có thể gả chồng dễ được!” Bà thím nhiệt tình nói.

Tô Niên Niên: “.....”

Bài hát vừa hết, cô dẫn đầu đội nhảy vội vàng đi đổi bài hát khác, ngay sau đó trên quảng trường lại vang lên tiếng nhạc xập xình.

“Hán tử cười ngửa uy lực hoành tráng, ngựa phi nước đại giống như cơn gió mạnh.....”

Chân Tô Niên Niên sắp mềm nhũn ra rồi.

Đầu cô bị người ngoài hành tinh đá nên mới đến chỗ hai tên thần kinh này!

Nọ Nọ và Đậu Đậu là bạn tốt nhất của Tô Niên Niên ở Thần Giang, một nữ thần kinh, một tên kỳ quặc, cộng thêm Tô Niên Niên nữa quả thật chính là ba đứa con gái điên trò hề.

Tô Niên Niên cam chịu uốn éo cùng với bọn họ, biểu cảm hết sức đau khổ, “Tại sao các cậu lại đến nhảy ở quảng trường chứ, thật là bệnh không hề nhẹ!”

Nọ Nọ lờm một cái, “Tình yêu, cậu hiểu gì chứ, cậu không nhìn thấy chàng soái ca bên kia sao, bọn mình đang tập dượt trước khi vào trận đó!”

Tô Niên Niên liếc mắt nhìn nam sinh biểu diễn võ thuật ở phía không xa, nhìn trang phục có lẽ là taekwondo.

“Đúng thế, đây gọi là chiến lược, bọn tớ quá thông minh đúng không!” Đậu Đậu nháy nháy mắt, biểu cảm cực kỳ kích động.

Thông minh ở đâu chứ! Tô Niên Niên trong lòng thầm gào thét.

Nam sinh nào mà thích nổi mẩy nữ thần kinh nhảy nhót ở quảng trường như các cậu chứ!!

“Hừ, trong lòng cậu chắc chắn đang thầm nguyên rủa bọn tớ đúng không? Mà sao cậu lại về thế, nhớ bọn tớ rồi à?” Nọ Nọ nghi ngờ hỏi.

Tô Niên Niên gật đầu như quạ mỏ: “Đúng thế, tớ nhớ bọn cậu chết đi được.”

Đậu Đậu bĩu môi thành thạo, xì một tiếng, “Nọ Nọ, đừng để ý cậu ta, cậu ta không nói thật.”

Tô Niên Niên: “.....tớ thật sự rất nhớ các cậu.....”

Nọ Nọ cười hi hi: “Đừng làm trò, nói không bằng làm, không bằng cậu mời bọn tớ ăn cơm, bọn tớ sẽ suy nghĩ chút.”

Tô Niên Niên nhăn trán, cô biết hai tên tham ăn này sẽ chặn cửa cô một bữa mà.

“Được thôi.....”

Nghe thấy Tô Niên Niên đồng ý, động tác hai người nhanh nhẹn bám lấy Tô Niên Niên, rời khỏi quảng trường đang nhảy nhót.

Đường Dư đang buồn chán xem đài phun nước bên đó, Đậu Đậu đi đến vỗ vỗ vai cậu, “Đường Dư oppa, mau đi, Tô Niên Niên mời ăn cơm đấy!”

Tô Niên Niên biểu cảm uể oải gật gật đầu.

Đường Dư khóc dở mếu dở đi cùng Tô Niên Niên, bốn người tìm một quán ăn cạnh trường, gọi bốn bát mì thịt bò.

Mỳ thịt bò bung lên, Tô Niên Niên ghét bỏ gấp thịt bò vào trong bát của Đường Dư, Đường Dư gấp toàn bộ rau xanh trong bát cho vào bát Tô Niên Niên.

Đậu Đậu và Nọ Nọ đã quen từ lâu, có điều vẫn như trước vẫn thích trêu đùa: “Tô Niên Niên, cậu tán đồ Đường Dư oppa rồi phải không? Không chi đấy cậu ấy đến Thánh Âm, còn tình cảm ân ái dẫn về quê hương nữa chứ!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Cậu Không Phải Thích Anh Ta Rồi Đây Chứ(3)

Đường Dư sắc mặt ửng đỏ.

Tô Niên Niên ra về cùng đau đớn nói: “Đường Dư có người thích rồi, các cậu nói như thế, cậu ấy sẽ rất khó xử đấy!”

“Thật hay giả đấy?” Nọ Nọ giật mình hỏi.

(Cập nhật nhanh nhất tại website: <http://www.rosenovel.com/>)

Đậu Đậu liếc ánh mắt nghi ngờ về phía Đường Dư.

Đường Dư cảm thấy ngại ngùng, đánh trống lảng nói qua loa: “Ăn thôi, nguội là không ngon đâu.”

Nhìn ánh mắt cậu vụng về lại tình cảm nhìn về phía Tô Niên Niên, Nọ Nọ và Đậu Đậu chẳng hiểu gì cả.

Nếu nói Đường Dư có người dễ thích, thế thì nhất định thuộc về Tô Niên Niên.

Từ hồi học phổ thông năm nhất đến bây giờ, Đường Dư gần như có thể được so sánh với người bạn trai chung tình, tốt với Tô Niên Niên khiến mọi cô gái đều phải gào.

Hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình, Tô Niên Niên luôn đi buôn chuyện với bọn họ là Đường Dư đã có người thích, nhưng chưa bao giờ nghĩ đến người đó lại là mình.

Tô Niên Niên buồn bực không vui ăn hai miếng, nhìn Nọ Nọ và Đậu Đậu, không biết mở lời thế nào.

Đường Dư dường như cảm thấy gì đó, đặt đĩa xuống, “Tớ đi mua nước uống, các cậu muốn uống gì?”

“Sữa chua.”

“Tớ muốn fanta.”

Đường Dư ghi lại, đi sang phía cửa hàng tạp hóa đối diện.

Nọ Nọ: “Nói đi, cậu lại gặp phải vấn đề gì không biết xử lý à?”

Tô Niên Niên im lặng mãi, mới nói: “Tớ gần đây đang suy nghĩ một vấn đề rất phức tạp.....”

“Nói luôn đi!” Đậu Đậu lên tiếng ngắt lời.

Tô Niên Niên lúc này không còn tâm trạng mà đấu mồm với cậu ta, cầm thìa chọc ngoáy mỳ trong bát, “là thế này, tớ ở Thánh Âm gặp phải một tên con trai cực kỳ cực kỳ đáng ghét! Mặt khó coi, còn độc mồm, hơn nữa có việc gì là chuyên bắt nạt tớ, tớ sắp buồn bực muốn chết rồi.”

“Cái này có gì đâu, dựa vào tính cách của cậu, đập cho hắn ta một trận là được!” Nọ Nọ cầm thìa làm tư thế đánh người.

Đậu Đậu cười hi hi nói: “Trông người thế nào?”

Tô Niên Niên lấy điện thoại ra, kéo đến dòng tin của trường, đưa ảnh cho hai người xem.

Nọ Nọ và Đậu Đậu trong một giây như biến thành bộ dạng háo sắc vậy, cười hạnh phúc nhìn điện thoại của Tô Niên Niên.

“Woa, thật sự rất đẹp trai, tố chất kém như thế, nhưng cũng không ảnh hưởng khí chất nam thần của anh ta!”

“Tớ tuyên bố, sau này anh ấy chính là chồng của tớ, Tô Niên Niên, gửi cho tớ cái ảnh này, tớ muốn hôn lên một cái!”

Tô Niên Niên nhếch nhếch khóe miệng, “Hai người đủ rồi đấy.....”

Sau khi lên án chỉ trích tội hão sắc của Nỗ Nỗ và Đậu Đậu, Tô Niên Niên mới nói ra lời mà mình giữ từ lâu, “mặc dù anh ta rất phiền phức, độc mồm độc miệng, nhưng...tớ cảm thấy không ghét anh ta chút nào, hơn nữa khi anh ta khen tớ, tớ cực kỳ vui, làm tổn thương tớ, tớ lại cảm thấy trời như sụp xuống, các cậu nói rốt cuộc tớ làm sao thế?”

Nọ Nọ tròn mắt nhìn: “Tớ hình như ngửi thấy mùi JQ.”

Đậu Đậu tổng kết lại luôn, “Tô Niên Niên, cậu không phải thích anh ta rồi chứ? Dựa vào kinh nghiệm chuyên gia quân sự tình yêu của tớ bao nhiêu năm, cậu chính là động lòng rồi. Sẽ vì một câu nói hỷ nộ ái ố của anh ta mà xảy ra thay đổi, đôi khi ánh sáng tươi đẹp, khi mưa như trút nước, cảm giác đó

“khiến trái tim thiếu nữ đập loạn nhịp, thừa nhận đi!”

Vừa nói vừa kéo kéo tay với Nọ Nọ, đối mắt nhìn nhau, còn làm động tác trái tim đang đập loạn nhịp, hai người diễn rất ấn ý.

Tô Niên Niên sững người, sau đó buồn bực nói: “Sao có thể thế được chứ! Ai ya, thật chịu không nổi hai người rồi, các cậu quả thật đang ngược đãi thần kinh của tớ.”

Đúng lúc này, Đường Dư mua nước uống về rồi, thời gian vừa đúng lúc.

“Đường Dư, chúng ta đi thôi, quý trọng sinh mệnh, tránh xa hai nữ thần kinh này ra!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Đừng Để Ý Tớ, Để Tớ Yên Tĩnh

Đường Dư mỉm cười, đưa nước cho Nọ Nọ và Đậu Đậu, Tô Niên Niên đã kéo cánh tay cậu đi ra ngoài.

“Này, Tô Niên Niên, cậu phải thanh toán đã chứ!” Nọ Nọ hét lên phía sau.

Tô Niên Niên làm mặt ma với Nọ Nọ, “Có thân tự lo, hai cậu tự xem đi, bye bye~”

Đội bóng hai người mất hút tầm mắt, Nọ Nọ mới lẩm bẩm nói: “Đậu Đậu, Tô Niên Niên then quá hóa giận có phải không?”

Đậu Đậu cổ làm về trầm ngâm gật đầu, “Đúng thế, nếu không cậu ấy sẽ không xù nọ. Nói đi nói lại, xem ra cậu ấy thật sự thích tên nam sinh vừa nãy đó.”

Nọ Nọ cong môi nói, “Đường Dư oppa đáng thương, gặp phải bị kịch như thế.”

“Ôi....”

Tô Niên Niên tìm mãi, chẳng dễ gì mới tìm được một chiếc xe bus để về nhà.

Ở bên đường đợi một lúc, một chiếc xe bus dừng lại, Tô Niên Niên đang định chào Đường Dư, Đường Dư lại nói: “Tớ đưa cậu về nhé.”

“Uhm.....không cần đâu, tớ có phải trẻ con nữa đâu.....” Tô Niên Niên lẩm bẩm mấy câu, người đã bị Đường Dư đẩy lên xe bus.

Trên xe chỉ có lác đác vài người ngồi, hai người rất thoải mái tìm chỗ ngồi ở dãy ghế sau cùng.

Tô Niên Niên dựa vào cửa sổ, nhìn cảnh sắc bên ngoài, ánh hoàng hôn chầm chậm kéo dài, chiếu xuống ánh nắng rực rỡ của buổi chiều muộn. Người đi bên đường qua qua lại lại, như lướt xuyên qua phong cảnh, mang đây hơi thở sức sống.

Đi qua một quảng trường, mấy nam sinh trẻ trung mặc quần áo bóng rổ, đang chơi bóng rổ toát mồ hôi.

Tô Niên Niên dường như nhớ ra gì đó, quay đầu hỏi Đường Dư, “Đường Dư, tớ nhớ năm thứ nhất cậu chơi trong đội tuyển bóng rổ nửa năm, tại sao sau này đột nhiên lại không chơi nữa?”

Đường Dư thất thần, dựa vào sau ghế im lặng, hồi lâu, khóe môi mới nở nụ cười, “Quên rồi, có lẽ là không muốn đi nữa.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên nửa tin nửa ngờ trả lời một câu, cô bây giờ có chuyện còn đau khổ hơn, cho nên không để ý về sự thờ ơ trên mặt Đường Dư.

Trong đầu không ngừng hiện lên câu nói của Nỗ Nỗ và Đậu Đậu, khiến cô thậm chí bắt đầu có chút nghi ngờ mình.

Trời ơi, lẽ nào cô thật sự thích Cố Từ Thần sao?

Quả thật quá đáng sợ! Nhất định là ảo giác!

Cô ra sức lắc lắc đầu, ý muốn vứt bỏ ảo giác hiểu lầm này ra khỏi đầu.

“Sao thế?” Đường Dư khẽ hỏi cô.

Tô Niên Niên thờ dài nói, “ Không sao, chỉ là nãy nghĩ gì đó, bị dọa cho giật nảy mình thôi.” Cô dừng một lúc, than thở nói: “ Đường Dư, vẫn là cậu tốt nhất.....”

Cơ thể Đường Dư cứng đờ, nhất thời không biết nói gì.

Tô Niên Niên lại tự lẩm bẩm nói gì đó, Đường Dư không nghe rõ lắm, đợi đến khi cậu nhìn sang Tô Niên Niên, mới phát hiện cô đã nằm dựa vào sau ghế ngủ, thỉnh thoảng lại chớp chớp mi, nhìn cực kỳ đáng yêu.

Đường Dư đưa tay ra, động tác cực kỳ nhẹ nhàng để đầu cô dựa lên vai mình.

Cảm nhận bên vai nhiệt độ ấm áp đó, Đường Dư chỉ cảm thấy tâm trạng có quá nhiều điều không nói ra được, dồn nén khiến cậu gần như thở không ra hơi.

Tô Niên Niên..... Tô Niên Niên.....cậu thầm gọi tên Tô Niên Niên trong lòng, cho đến trời tối hẳn, đèn đường đều sáng lên, hiện lên phong cảnh hết sức lung linh.

Khoảnh khắc đó, Đường Dư chỉ cảm thấy trong lòng, cay đắng đến cực điểm.

Cô là ánh sáng quan trọng nhất trong cuộc đời cậu, còn cậu đối với cô mà nói, chỉ là vật làm nền lúc có lúc không.

Xe bus đi đến điểm cuối cùng, bắt đầu thông báo, Đường Dư thu lại tâm trạng rối như tơ vò đó, nhẹ nhàng gọi: “ Niên Niên, đến bến rồi, dậy thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Trông Coi Cẩn Thận Được Không?

“ Hừ.....” Tô Niên Niên từ từ mở mắt, khoan khoái ngẩng đầu dậy từ trên vai cậu, định thần lại mới sờ sờ vào khoe miệng, chắc chắn không chảy dãi mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Hai người đi chậm chậm trên đường, không khí xung quanh thu biệt thự rất trong lành, vườn trước sau mỗi nhà đều trồng không ít cây cối, đi dọc cả con đường chỉ còn lại hai bóng dài.

Đưa Tô Niên Niên về đến cửa nhà, Đường Dư nhẹ nhàng nói: “ Cậu vào đi, tớ cũng phải về nhà rồi.”

Tô Niên Niên cau mày nói: “ Đợi một lát, tớ bảo anh tớ đưa cậu về.”

Nghe thấy tiếng nói chuyện của hai người, Trần Nguyên bước ra, giọng nói có vẻ trách móc, “ Niên Niên, sao bây giờ em mới về, mau vào ăn cơm. Ồ.... Đường Dư, sao hai người lại đi cùng nhau à?”

Tô Niên Niên đã đem chuyện của mẹ cô và ba của Trần Nguyên kể lại cho Đường Dư nghe, nên cậu cũng không biểu lộ vẻ ngạc nhiên.

“ Em cùng cậu ấy về thăm trường cũ.” Tô Niên Niên giải thích, “ Anh, anh đưa cậu ấy về nhé.”

Trần Nguyên gật đầu: “ Uh, anh đi lấy chìa khóa xe.”

Đường Dư khéo léo từ chối: “ Không cần đâu, tớ tự về được mà, bye bye.” Cậu vẫy vẫy tay với Tô Niên Niên, quay người rời đi.

Dù sao Đường Dư cũng là con trai, cũng không đến mức bận tâm như thế, Tô Niên Niên cũng không giữ lại.

“ Meo meo” Tiếng mèo kêu quen thuộc vang lên, Tô Niên Niên giật mình nhìn xung quanh, “ Sao em lại nghe thấy tiếng Bao Bao kêu nhỉ?”

Trần Nguyên đầu đầu nhăn trán lại: “ Nó hình như lại chạy sang nhà Từ Thần rồi.....em đi xem xem.”

Trước cửa nhà họ Cố đèn bật sáng, Bao Bao đang miết mài cào móng vuốt vào cửa nhà họ Cố, không ngừng kêu meo meo.

Chủ nhân trong nhà dường như không chịu đựng được nữa, đẩy cửa ra, đúng lúc gặp phải Trần Nguyên và Tô Niên Niên đang đến ôm Bao Bao về.

Cố Từ Thần: “.....”

Trần Nguyên: “.....”

Tô Niên Niên: “.....”

Ba người tròn mắt nhìn nhau mãi, không ai mở lời trước.

Cố Tử Thần mặc chiếc áo somi kẻ caro màu xám, lúc này lạnh lùng nói: “Lợn thần tài, có thể trông chừng cẩn thận mèo nhà cô được không?”

Bao Bao dường như rất thích giọng nói của cậu, về gần gũi đi về phía Cố Tử Thần quẩn lấy chân cậu, bị Cố Tử Thần né tránh.

Nhìn con trai của mình không được chào đón như thế, Tô Niên Niên chỉ muốn xách ngay đuôi Bao Bao đi về, nhưng nhìn thấy bộ dạng cau mày lạnh lùng của Cố Tử Thần, lại cảm thấy tim mình như đang nhảy nhót.

Lại nhớ lại lời nói lúc chiều của Nọ Nọ và Đậu Đậu, cả người Tô Niên Niên trở nên cứng đờ.

Thánh Ala! Tại sao cô lại thích một tên con trai mặt lạnh như tiền lại còn độc mồm chứ? Lẽ nào là bị Nọ Nọ và Đậu Đậu truyền nhiễm, đến cô cũng bắt đầu không bình thường rồi sao?

“Tô Niên Niên, lúc này mà cô còn có đứng ngây ra đó được à!” Cố Tử Thần cao giọng hét lên một câu, Tô Niên Niên lúc này ngây người ở đó, tròn đôi mắt ngây thơ vô tội nhìn cậu, khiến cậu có cảm giác không nói ra lời.

Trần Nguyên thấy thế, vội vàng ho khan một tiếng: “Niên Niên, mang Bao Bao về đi.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên định thần lại, hét lên hai câu với Bao Bao, “Bao Bao, mau đi, chúng ta về nhà thôi.”

“Meo-meo~” Bao Bao không định tĩnh, về kiên định muốn bỏ nhào vào người Cố Tử Thần.

Tô Niên Niên mặt dài như sợi mì, này, tao mới là chủ của mày cơ mà! Mày lại muốn nhảy bỏ vào người khác làm gì! Còn xuống tay với một người dị ứng lông mèo sao, mày muốn chết à?

Chẳng biết làm sao, Tô Niên Niên đành phải tiến lên, muốn ôm Bao Bao về vừa khom lưng giơ tay xuống, Bao Bao nhanh nhẹn tránh sang một bên, thế là, Tô Niên Niên bị thảm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Tôi Còn Lâu Mới Thích Anh

Bị mất thăng bằng, Tô Niên Niên không chế không nổi vồ ếch về phía trước.

Phía trước cô, chính là Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần nhanh tay nhanh mắt, đưa tay đỡ lấy cô, không để cô ngã nhào xuống đất, nhưng Tô Niên Niên lại ngã với tư thế kỳ lạ bên cạnh chân cậu, hai tay vẫn với tư thế bắt mèo, ôm lấy chân của Cố Tử Thần.

Oh my god! Điều này khiến cô thật khó tưởng tượng!

Hu hu hu, không chỉ mèo nhà cô muốn lao vào người Cố Tử Thần, đến chủ nhân như cô cũng không khác là mấy, quả thật phải khóc thương thay cho mình!

Tô Niên Niên lúc này trong lòng đau buồn đến cực điểm, rõ ràng không muốn mất hình tượng trước mặt tên con trai này, nhưng mỗi lần, đều phải có chuyện gì đó, thật quá đủ rồi!

Cô chỉ muốn lau đi giọt nước mắt nhục nhã trong lòng, giọng điệu Cố Tử Thần lạnh lùng vang lên: “Tô Niên Niên, thích ôm chân thế à?”

Tô Niên Niên khóc dờ mếu dờ, Trần Nguyên vội vàng đỡ cô dậy.

Đứng vững rồi, Tô Niên Niên ho khan một tiếng, cố giữ điềm tĩnh, cố tình không thèm nhìn Cố Tử Thần, ra vẻ hung dữ quát nạt Bao Bao: “Bao Bao, mày có về hay không? Không đi tao để mày lại ở đây cho người ta hằm canh uống đấy, tạm biệt!”

Bao Bao giống như nghe hiểu lời uy hiếp của cô, ầm ỨC kêu lên hai tiếng, chậm chậm đi về phía Tô Niên Niên. Đôi mắt to tròn ướt át đó như không nỡ, liếc nhìn Cố Tử Thần, còn đưa móng vuốt cào cào xuống đất như chào Cố Tử Thần, làm gì có con mèo Ba tư lạnh lùng mà tự giác thế chứ?

Con mèo này thành tinh rồi sao! Tô Niên Niên ngăn người nhìn, ánh mắt bắt gặp lại lướt trên người Cố Tử Thần.

Uh, mặt mày như tranh, thân hình cao ráo, khí chất cao quý, tại sao lại hoàn mỹ như thế chứ.

“Tô Niên Niên, sao lúc nào cô cũng nhìn chăm chăm vào tôi thế, hay là thích tôi rồi?” Cố Tử Thần kéo dài giọng nói, bị Tô Niên Niên nhìn có chút không tự tại.

Trên mặt Tô Niên Niên có chút ửng đỏ, kiều ngạo ngoảnh đầu nói, “Tôi còn lâu mới thích anh, anh đừng có mà mơ mộng viễn vông. Bao Bao, chúng ta đi!”

Một người một mèo hùng hùng hổ hổ rời đi, Cố Tử Thần đứng ở đó, vẫn với bộ dạng lạnh lùng, khóe miệng nhếch lên nụ cười.

Trần Nguyên nhìn thấy rõ ràng, không lật tẩy cậu, chào hỏi rồi cũng về.

Cố Tử Thần đóng cửa lại, ngồi trên sofa tiếp tục xem sách, thỉnh thoảng nhìn vào balo, có chút chột dạ.

--- ---

Ngày hôm sau.

Tô Niên Niên đến trường, bò nhào trên bàn ngăn ngợ.

Bắt đầu từ hôm qua, cô cảm thấy nổi lòng không thoải mái, lúc nào cũng suy nghĩ linh tinh. Tống Dư Hi lo lắng hỏi: “Niên Niên, cậu bị ốm à, sắc mặt có vẻ không tốt lắm”

Tô Niên Niên buồn bực “uh” một tiếng, chẳng muốn nói nhiều.

Tiết của buổi sáng đều không chú tâm nghe lắm, buổi trưa ăn chút ít với Tống Dư Hi ở căng tin, quay về lớp, nhìn thấy Triệu Minh Viễn cầm tờ danh sách lớp tìm người.

Nhìn thấy hai người, Triệu Minh Viễn đẩy gọng kính lên: “Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, hai các cậu thông qua tuyển chọn đợt đầu của hội học sinh rồi, một giờ trưa đến phòng làm việc hội học sinh họp.”

Tống Dư Hi vui mừng hơn hờ, cứ như trúng thưởng xổ số vậy.

Tô Niên Niên có chút mơ hồ, cô nhớ tờ phiếu đăng ký điền bảng biểu cô còn chưa điền, cũng chưa nộp cho Triệu Minh Viễn, tại sao lại thông báo có tên cô chứ?

Vốn dĩ muốn hỏi Triệu Minh Viễn, Tô Niên Niên lại cảm thấy có khả năng mình điền rồi mà quên mất, cũng không để ý kĩ.

Một giờ, hai người đến phòng làm việc hội học sinh đúng giờ, đây là một phòng học được sửa lại, bên trong đặt chiếc bàn tròn gỗ đỏ để họp, là loại bình thường dùng để họp hành.

Bên trong đã có không ít người ngồi đợi, học sinh năm nhất năm hai đều có, ồn ào náo nhiệt thảo luận liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Bộ Tuyên Truyền(1)

“Trật tự!” một giọng nữ sắc lạnh vang lên, trong phòng đang như cái chợ vỡ lập tức yên lặng, nhìn về phía người đó.

Một nữ sinh mặc quần áo dài tay, ăn mặc kín cổng cao tường bước vào, trên khuôn mặt thanh tú đeo cặp kính to, toàn thân toát ra vẻ cứng nhắc bảo thủ.

Tô Niên Niên cong môi, cảm thấy toàn thân người con gái này toát ra khí chất giống như trường khoa Lã “nữ tu sát thủ” vậy.

Một nữ sinh trông mặt bầu bĩnh đáng yêu ngồi bên cạnh bé giọng nói, “CẬY là con gái nữ tu sát thủ thì có gì tài ba chứ, thật không biết ngại, lúc nào cũng ra về ta đây.”

Tô Niên Niên gật gật đầu về tán thành, nhìn sang nữ sinh đó, mỉm cười.

“Buổi họp hôm nay chủ yếu nhấn mạnh hai việc, một là các thành viên đợt đầu vẫn cần phải phòng vắn, sau khi phỏng vấn thông qua mà được ở lại sẽ có một kỳ sát hạch một tháng, thông qua thì có thể được ở trong hội học sinh, trở thành một thành viên của hội học sinh.” Lạc Gia Di đẩy đẩy kính, “Việc thứ hai, là vấn đề liên quan đến quy phạm hành vi của thành viên cũ, hy vọng mọi người đừng cho mình là đàn anh đàn chị là có quyền vi phạm nội quy của hội học sinh, Mộ Dung Sam, buổi họp hôm nay còn có ai chưa đến?”

Nữ sinh vừa nảy bật ra câu nói xấu tiếp lời báo một loạt tên, sau đó nói: “Hội trưởng không phải nói chỉ là hoạt động phỏng vấn đơn giản, không nói phải toàn thành viên có mặt mà.”

Lạc Gia Di không vui cau mày lại, “Mộ Dung Sam, cậu đừng quên, tôi là phó hội trưởng. Cậu viết lại tên những người không đến, toàn bộ bị trừ điểm. Dù cho là người mới hay là người cũ, phải đối xử bình đẳng.”

Tô Niên Niên chán nản, đây là đang răn đe người mới sao?

Mộ Dung Sam lờ mờ một cái, “Ồ, được rồi, tôi nhớ rồi, dù sao hội trưởng Trần, Diệp Tinh Vũ còn cả Cố nam thần đều chưa đến, thế thì cùng trừ điểm đi.”

“Cậu.....” Lạc Gia Di tròn mắt nhìn Mộ Dung Sam, Mộ Dung Sam hờ hững như không, “Đối xử bình đẳng mà, phó hội trưởng Lạc!” Cậu ta cố tình nhấn mạnh “Phó hội trưởng” ba từ này, sắc mặt Lạc Gia Di tối sầm lại.

Tô Niên Niên đã hiểu ra, nửa năm là phó hội trưởng này không dám trừ điểm của Trần Nguyên bọn họ, lại muốn ra oai trước mặt người mới.

Mộ Dung Sam này có lẽ là không thích cách xử lý của Lạc Gia Di, có điều Tô Niên Niên cũng thích tích cách này của Mộ Dung Sam, trong lòng thầm cho cậu ta 32 like.

Trong đám đông cười khúc khích mấy tiếng, mặt Lạc Gia Di có chút không thoải mái, lạnh lùng nói: “Đợi ở đây một lát, theo trình tự đi đến phòng họp nhỏ phỏng vấn.”

Cô ta dẫn mấy thành viên của hội học sinh đi đến phòng họp nhỏ bên cạnh, một nam sinh cầm danh sách gọi người, lần lượt từng người đi vào phòng vấn.

Tô Niên Niên và Tống Dư Hi uể oải ngồi trên ghế đợi, Mộ Dung Sam bước đến, đưa cho hai người hai chai nước suối, cười hi hi chào hỏi: “Xin chào, Tô Niên Niên.”

“Cậu quen tôi à?” Tô Niên Niên tò mò hỏi.

Mộ Dung Sam gạt đầu lia lịa, mắt sáng lấp lánh, thần kinh buồn chuyện có thể lên dây cót bất cứ lúc nào, “Tôi đương nhiên biết cậu rồi, tôi là hội trưởng của hội fan hotboy Thánh Âm, bài đăng về cậu và Cố nam thần đều là tôi gửi lên. À.....cậu có thể nói cho tôi biết, cậu và Cố nam thần thật sự đang tìm hiểu qua lại sao?”

“hà....đâu có.” Tô Niên Niên thành thật lắc lắc đầu, Mộ Dung Sam ừ ừ cúi đầu, ngay sau đó lại đầy vẻ nhiệt tình như gà chọc tiết, “Hay quá! Cố nam thần vẫn còn đơn thân, chứng tỏ tôi còn cơ hội! Go Go go!”

Tô Niên Niên rất có thiện cảm với cậu ta, nhưng nghe thấy cậu ta cũng thích Cố Tử Thần, trong lòng không hiểu sao lại có cảm giác chua xót.

“Cao trung năm hai lớp F, Tô Niên Niên!” nam sinh phụ trách gọi một tiếng, Tô Niên Niên đứng dậy, đi về phía phòng họp nhỏ ở bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Bộ Tuyên Truyền (2)

“Cố lên nhé!” Mộ Dung Sam và Tống Dư Hi ở đằng sau cổ vũ cho cô.

Tâm trạng của Tô Niên Niên tương đối tốt, không căng thẳng giống như mấy người trước đến nỗi run rẩy còn nói lắp bắp.

Trong phòng họp nhỏ kê một chiếc bàn, cộng thêm Lạc Gia Di là có bốn người ngồi, ở giữa đặt một chiếc ghế, Tô Niên Niên qua đó ngồi xuống, bốn người thay nhau hỏi một vài vấn đề, Tô Niên Niên lần lượt trả lời, bốn người gật đầu tán thành.

Lạc Gia Di đặt tờ bảng biểu trong tay xuống, “Cậu có sở trường gì không?”

Tô Niên Niên: “Biết đánh đàn, vẽ cũng biết một chút.”

“Uhm, rất tốt, ngày mai giữa giờ nghỉ đi đến bộ tuyên truyền báo danh nhé.”

Tô Niên Niên không ngờ lại thuận lợi như thế, nhất thời khoong kịp phản ứng lại, Lạc Gia Di mặt kiên nhẫn nói: “Tôi nói với cậu mà cậu không nghe thấy sao?”

Cố kiềm chế trong lòng không vui, Tô Niên Niên trả lời một câu, đứng dậy rời đi.

Quay về phòng bên cạnh, Tô Niên Niên tìm một chỗ ngồi xuống, người tiếp theo đến lượt Tống Dư Hi, Tô Niên Niên định ở lại đợi cô.

Mộ Dung Sam lại bầu lầy, hỏi: “Qua rồi phải không? Lạc Gia Di tên đáng ghét đó phân cậu đến bộ nào thế.”

Tô Niên Niên nhếch môi lên, nghĩ Mộ Dung Sam này đúng là đồ hóng hớt, “bộ tuyên truyền.”

Mộ Dung Sam vẽ mặt đầy ngưỡng mộ, “Ồ.....là bộ mà Cố nam thần ở đó, hu hu hu, cậu hạnh phúc quá!”

Tô Niên Niên cười cười, không nói gì, lấy điện thoại ra chơi trò rắn tham ăn.

Ba phút sau, Tống Dư Hi quay lại, khỏe mắt đỏ đỏ, lông mi run rẩy có giọt nước mắt đọng lại, dường như phải chịu áp lực gì đó.

Tô Niên Niên giặt mình: “Tiểu Hi, cậu làm sao thế? Sao lại khóc?”

Cô vội vàng đưa giấy ăn cho Tống Dư Hi, Tống Dư Hi cũng không nói gì, chỉ ẩm ẩm lau nước mắt, Tô Niên Niên lo lắng cũng không làm được gì.

Mộ Dung Sam nghĩ một lát, cau mày lại: “Có phải Lạc Gia Di nói gì cậu không?”

Nam sinh ở bên ngoài gọi người bước vào, vừa nãy cậu ta đứng ở cửa phòng họp nhỏ, nghe thấy rõ ràng nhất, thay Tống Dư Hi bất bình nói: “Lạc hội trưởng nói.....cậu ấy là hi vọng hảo huyền, hội học sinh không phải ai cũng có thể vào, không nhìn lại bản thân mình, đến nghèo túng học phí cũng không nộp được thì có quyền lợi gì mà vào hội học sinh.....còn nữa.....” Cậu ta không nói tiếp nữa, Tô Niên Niên cũng có thể nghĩ đến chắc chắn là những lời làm tổn thương người khác, bức bối trong lòng.

Chẳng qua chỉ là hội học sinh mà thôi, làm cái gì mà chia cấp bậc thế, xem thường người này xem thường người kia.

“Lạc Gia Di thật quá đáng, cậu ta cho rằng cậu ta là cái gì chứ! Ai ya, cậu đừng khóc nữa, con người cậu ta chính là như thế, giống mẹ cậu ta, ra oai quá thế.” Mộ Dung Sam an ủi Tống Dư Hi, Tô Niên Niên đặt chai nước trong tay xuống, “Tống Dư Hi, có gì mà phải đau khổ chứ? Cậu quên là mình đã nói gì với cậu rồi à?”

Tống Dư Hi nấc lên hai tiếng, nghẹn ngào nói: “Mình.....là mình không đúng, mình không nên đến.....”

Tô Niên Niên cười khẩy nói, “Nếu như cậu nghĩ như thế, thế thì mình cũng đến bó tay với cậu.” Tự mình còn xem thường mình, người khác còn có thể giúp cậu thế nào được chứ?

Tống Dư Hi lau nước mắt, “Nhưng.....cậu ta nói đều là sự thật.....”

Tô Niên Niên ngắt lời cô, “Mình hỏi cậu, cậu thật sự cảm thấy cậu ta nói đúng sao?”

Mặt cô không biểu cảm, toát ra khí chất khiến người khác không dễ coi thường, Tống Dư Hi dờ dẩn lắc lắc đầu, Tô Niên Niên kéo cánh tay cô, bước nhanh về phía phòng họp nhỏ.

Giờ chân đạp cửa ra, bên trong bốn người bị dọa cho giật nảy mình.

Lạc Gia Di nhìn thấy Tô Niên Niên kéo Tống Dư Hi vào, bức tức nói, “Tô Niên Niên, cậu làm cái gì thế?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Bộ Tuyên Truyền (3)

Tô Niên Niên hỏi ngược lại: “Thế còn cậu làm cái trò gì thế? Hội học sinh vốn dĩ là cạnh tranh công bằng, tuyển chọn hợp lý, lấy hoàn cảnh người khác ra nói là ý gì chứ! Tống Dư Hi phạm tội gì à? Cứ coi như điều kiện khác của cậu ấy không đạt, cậu cùng lắm từ chối cậu ấy là được, nói những lời đau lòng đó không cảm thấy mình quá đáng à?”

Mộ Dung Sam và nam sinh đó cũng lao vào, nhìn chăm chăm ba người kia ngồi trong phòng, không biết nên khuyên thế nào.

Lạc Gia Di hít một hơi thật sâu, giống như cố gắng kiềm chế lửa giận, “Tô Niên Niên, ở đây là cao trung Thánh Âm, không phải là nơi mà chó mèo có thể vào được. Việc hôm nay tôi có thể không tính toán với cậu, nhưng mong cậu biết tự trọng, nếu không tôi có thể mời cậu lập tức rời khỏi hội học sinh!”

“Được thôi.” Tô Niên Niên cười lên mấy tiếng bất cần, “Hội học sinh vừa là chủ nghĩa độc đoán vừa là chế độ phân cấp bậc, tôi thật không biết hay ở

chỗ nào, đem người khác phân thành ba sáu chín, cậu tư cho mình hơn người khác à? Đúng là hiểu biết quá đấy!”

“Rốt cuộc cậu muốn làm cái gì!” Lạc Gia Di bực tức gào lên.

Tô Niên Niên bình thản nói: “Muốn cậu xin lỗi, Lạc Gia Di, lẽ nào cậu không hiểu tiếng người à? Làm việc sai nói lời sai thì phải xin lỗi, cô giáo ở trường mẫu giáo dạy cậu thế nào.”

Máu trong người Lạc Gia Di cũng sôi lên rồi, đập bàn một cái, “Tô Niên Niên, tôi thấy hội học sinh cậu cũng không muốn vào nữa phải không, cậu rời khỏi bộ tuyên truyền đi, tôi không muốn nhìn thấy cậu.”

Tổng Dư Hi bị dọa cho tay cũng run lên, vội vàng giặt giặt tay áo của Tô Niên Niên, “Niên Niên, cậu đừng quan tâm mình nữa, nói lời xin lỗi với hội trưởng đi……”

Mộ Dung Sam ho lên một tiếng, trong lòng mặc dù ghét Lạc Gia Di, hống hách lúc nào cũng chen ép người khác, nhưng cũng chỉ có thể khéo léo mà khuyên nhủ: “Hội trưởng, cậu đừng giận mà, Niên Niên là mới đến, cậu đừng chấp nhặt cậu ấy.”

Lạc Gia Di nghĩ một lát, biết nhà họ Tô có địa vị ở Dự Thành, không dám quá sắc xược, thế là lấy cớ nói, “Tô Niên Niên, cậu xin lỗi tôi, tôi có thể bỏ qua cho cậu!”

Cậu ta hất cằm lên, ánh mắt sắc sảo, giống như một con khổng tước kiêu ngạo lạnh lùng.

Nhưng Tô Niên Niên còn lâu mới phải hạ mình, cười khẩy mấy tiếng, cậu ta thật sự cho rằng hội học sinh là bảo bối mà ai cũng muốn vào à? Tô Niên Niên cô còn lâu mới thẹn!

“Cậu xin lỗi.” ba chữ ngắn gọn, gằn xuống đanh thép.

Bầu không khí trong phòng căng như dây đàn, chạm vào là đứt ngay, hai người đầy sát khí nhìn nhau, ai cũng không chịu nhường ai.

Đúng lúc này, giọng nói nhẹ nhàng của một nữ sinh chuyển đến, “Tôi đi lấy tờ ap-phich, các cậu sao mà cãi nhau thế?”

“Nam Chi! Wo, Cổ nam thần, sao anh cũng đến à!” Mộ Dung Sam vui mừng hớn hở gọi lên, cầm điện thoại không ngừng chụp lia lịa.

Tô Niên Niên nhìn về phía đó, là Cổ Tử Thần và một nữ sinh cùng bước vào, cậu mặc chiếc áo somi màu trắng, tay áo xắn lên, để lộ bắp tay nhỏ rắn chắc. Nam Chi bên cạnh mặc chiếc váy màu trắng cotton sạch sẽ đơn giản, màu đen xen giữa eo, ngũ quan thanh tú xinh đẹp, khí chất tao nhã, là người đẹp cổ điển điển hình kiểu đó.

Không thể không nói, hai người đứng cạnh nhau giống như đôi tình nhân bước ra từ trong truyện tranh vậy, nam thì khôi ngô sáng sủa, nữ thì xinh đẹp, rất hợp nhau.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng có chút bực bội, ngoảnh đầu không nhìn hai người họ nữa.

“Xảy ra chuyện gì thế?” Nam Chi nhẹ nhàng hỏi, Mộ Dung Túc liền thoáng kể lại chuyện vừa nãy xảy ra, còn không quên nói xấu Lạc Gia Di từ nãy vẫn im lặng, Nam Chi gật gù đầu, khoe miệng nở nụ cười tươi tắn, vừa cười là có thể khiến người ta rung động.

Lạc Gia Di sắc mặt khó coi, mở miệng định giải thích hai câu, nhưng lại nghe thấy giọng Cổ Tử Thần bình thản nói: “Tổng Dư Hi? Cô có hứng thú đến bộ tuyên truyền không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Bộ Tuyên Truyền (4)

Tô Niên Niên cau mày nhìn cậu.

Tổng Dư Hi không ngờ Cổ Tử Thần lại nói với cô như thế, nhất thời không biết nên trả lời thế nào, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ cả lên, ấp úng mãi cả buổi không nói ra lời.

Cổ Tử Thần cau mày, lại nói lại lần nữa: “Tổng Dư Hi, cô có đồng ý vào bộ tuyên truyền không?”

Giọng nói trầm thấp có từ trường rõ ràng chuyển đến tai mỗi người, Lạc Gia Di lớn tiếng nói: “Cổ nam thần, cậu ta chẳng qua chỉ là học sinh nghèo túng, làm gì có tư cách mà vào hội học sinh?”

Cổ Tử Thần rõ ràng cũng không thích đáng về hống hách ép người quá đáng của cô ta, giọng điệu lạnh thêm mấy phần: “Hội học sinh tuyển người từ khi

nào cần phải xem hoàn cảnh gia đình thế, sao tôi lại không biết quy định này. Còn nữa, phó hội trưởng Lạc, các bộ môn có quyền lợi tự mình tuyển người, cô có ý kiến gì không?”

Lạc Gia Di bị cậu nói cho không còn dám ho he gì, cộng thêm những người khác chỉ chỉ chỗ chỗ cô ta, khiến trong lòng cô ta cực kỳ khó chịu, nghiêng răng kèn kẹt.

Nhìn thấy cô ta không nói gì, Cố Tử Thần quay người, nhìn sang Tống Dư Hi, đợi câu trả lời của cô.

“Khụ khụ.....” Tô Niên Niên đẩy Tống Dư Hi một cái, cô mới như tỉnh giấc mộng, gật đầu lia lịa, “Đồng ý, tôi đồng ý!”

Cố Tử Thần như không có chuyện gì, liếc nhìn Tô Niên Niên.

Nam Chi xoay tròn mắt, nhìn ngó xung quanh, khiến người ta cũng phải hồi hộp, cô vừa nhìn là nhận ra Tô Niên Niên chính là nhân vật nữ chính trên bảng tin trường lần trước, cười tí mắt hỏi: “Bạn học, cậu ở bộ môn nào thế?”

“uhm...” Tô Niên Niên chớp chớp mắt, tật lớn nhất của cô chính là không khống chế nổi trước sắc đẹp, nhìn thấy khuôn mặt đó của Nam Chi là cảm thấy mình là con trai, nhất định phải lấy cô ấy làm vợ, “Ồ....tôi cũng ở bộ tuyển truyền, có điều hội trưởng nói người như tôi không thích hợp ở hội học sinh, cho nên tôi bây giờ có lẽ không ở trong bộ môn nào cả.”

Nam Chi cười ha ha gật đầu, vừa ngoảnh đầu, đã thấy ánh mắt sắc như dao của Cố Tử Thần nhìn về phía Lạc Gia Di.

Bình thường cậu mang lại cho người khác cảm giác luôn lạnh lùng hờ hững, giống như ngôi sao ở xa xôi, chỉ nhìn mà không thể với. Nhưng Nam Chi hiểu rõ, Cố Tử Thần khi cười thì đáng sợ như thế nào. Cho nên khi cô nhìn thấy ánh mắt sắc lạnh băng đó của Cố Tử Thần, trong lòng thâm thâm ngẹn nén thay cho Lạc Gia Di.

Lạc Gia Di làm sao chịu được khí chất dồn ép người khác đó của cậu, bị dọa cho hai chân mềm nhũn, trong lòng thầm cảm nhận quan hệ của Cố Tử Thần và Tô Niên Niên không phải thường, vội vàng lên tiếng tự giải thoát: “Ai nói thế chứ, Tô Niên Niên, tôi xem bảng biểu đăng ký của cậu rồi, mọi phương diện đều rất tốt, sao mà có thể đề cậu rời khỏi hội học sinh chứ, mấy người các cậu nói có đúng không?”

Bị hỏi đến, mấy cán bộ cùng tham gia phỏng vấn đồng thanh hòa theo, lúc này sắc mặt của Cố Tử Thần mới từ từ dịu xuống.

“Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, hai người đi theo tôi.” Lòng mày Cố Tử Thần vẫn chưa giãn ra thoải mái, nhưng giọng nói đã nhẹ nhàng hơn rồi.

“Ồ....được.....” Chẳng dễ gì mới sự tỉnh, Tô Niên Niên vội kéo Tống Dư Hi đi theo Cố Tử Thần, ba người rời khỏi phòng họp.

Cố Tử Thần vừa đi, bầu không khí nặng nề ngột ngạt trong phòng nhanh chóng biến mất, Lạc Gia Di hừ một tiếng lạnh lùng, lẩm bẩm nói: “Hai người các cậu là cái thá gì chứ.....”

Giọng nói không to, nhưng tất cả mọi người đều nghe rõ, có điều thân phận của Lạc Gia Di, lúc này không ai dám nói gì nữa.

“Ha ha ha.....” Giọng cười giòn tan của Nam Chi vang lên khắp phòng, tờ áp phích trong tay cô đặt lên trên bàn trước mặt Lạc Gia Di, nụ cười sột ả vẫn còn hiện trên khóe mắt, nhưng từng câu từng chữ, lại một lần nữa khiến Lạc Gia Di như phát điên.

“Lạc Gia Di, cậu còn chưa hiểu sao, cậu ta không phải là người cậu có thể dây vào.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Sói Đuôi To Lòng Dạ Đen Tối(1)

Trong phòng cực kỳ yên tĩnh, từng người tập trung kiềm nén hơi thở, cố gắng hạ thấp sự tồn tại của mình nhất có thể.

Lạc Gia Di nghiêng răng: “Nam Chi, tôi nghĩ cũng chưa đến lượt cậu đến dạy dỗ tôi đâu?”

Nam Chi cười nhạt nói: “Phó hội trưởng, tôi chỉ là muốn nhắc nhở cậu mà thôi, người cao quý tự mình hiểu lấy mình, nếu như cậu nghe không lọt tai, thì coi như tôi uống công vô ích.”

“Hừm, cảm ơn, phỏng vấn tiếp tục.” Lạc Gia Di lạnh lùng nói một tiếng, xem thường lời nói vừa nãy của Nam Chi, tiếp tục phỏng vấn của hội học sinh.

Nam Chi cũng chẳng buồn so đo với cậu ta, cô chẳng qua nhìn tầm mắt hạn hẹp của Lạc Gia Di, nói một hai câu mà thôi.

Đã nói như thế, cậu ta không nghe, thì cô cũng hết cách.

Nam Chi quay người rời đi, mái tóc đen lác lác sau lưng, cộng thêm nụ cười ngọt ngào trên môi, khiến không ít nam sinh phải đờ đẫn.

Cô vừa đi, Lạc Gia Di càng không vui hơn.

Cố Tử Thần không nề mặt cô ta thì thôi, Nam Chi cậu ta còn coi bản thân là thánh mẫu à? Hừ? Có điều cũng chỉ là con hồ ly tinh cảm dỗ đàn ông con trai mà thôi.

Tâm trạng cô ta không tốt, học sinh đến phòng vấn càng đau khổ hơn, từng người đều bị các câu hỏi hóc búa hành hạ chết đi sống lại, khiến hiệu suất tuyển người của hội học sinh của ngày hôm nay hạ mức thấp nhất trong lịch sử.

Ánh mặt trời ấm áp sau buổi trưa khiến người ta cảm thấy mệt mỏi.

Cố Tử Thần dẫn hai người đến phòng vẽ của trường, ở đây bình thường là nơi hoạt động của bộ tuyên truyền.

Trong phòng vẽ có mấy người đang bận bịu, một lúc sau, Nam Chi cũng đến, nói cho hai người công việc của bộ tuyên truyền.

Bộ tuyên truyền, xem hình thức biết nội dung, phụ trách các công việc tuyên truyền của trường, thông báo bảng đen, áp phích, tổ chức hoạt động và kế hoạch của trường, còn sắp xếp một vài tài liệu tuyên truyền của trường.

Tổng Dư Hi từ trong túi lấy ra một quyển sổ nhỏ, còn Tô Niên Niên đã nghe đến nỗi suýt ngủ gật.

“A....lạnh quá!” Tô Niên Niên gào lên một tiếng, ngay lập tức tỉnh táo hơn rất nhiều, trên má bị áp một chai coca lạnh.

Cố Tử Thần mặt không biểu cảm đứng bên cạnh cô, “Tĩnh lại đi còn nghe tiếp.” Nói xong tiếp tục uống coca, dường như người trêu chọc Tô Niên Niên vừa nãy là một người khác vậy, đi vòng sang một bên.

Tô Niên Niên nghiêng răng ken két.

Nam Chi nhin cười, sắp xếp nhiệm vụ cho hai người: “Trường bây giờ đang có hoạt động ‘địa hành động’, cần phải có mười tờ áp phích về phương diện này, hai người các cậu mỗi người vẽ hai tờ, thứ hai nộp lại, có vấn đề gì không?”

“Được ạ!” Tổng Dư Hi nghiêm túc gật đầu.

Tô Niên Niên không để ý lắm, bí bức “vâng” một tiếng, trên mặt vẫn còn lạnh, cô bật dậy từ trên ghế.

“Cố Tử Thần! tôi có thù với anh à, anh phải hành hạ tôi thế sao!” Tô Niên Niên bực tức hét lên, trong phòng vẽ, sắc mặt những người khác đều thay đổi.

Oh my god! Cảnh tượng gì thế này! Bọn họ là nghe nhầm sao? Lại có nữ sinh lớn tiếng gọi Cố nam thần?!

Cố Tử Thần hừ một tiếng, đưa hai chai coca trong tay cho Tổng Dư Hi và Nam Chi.

“Lộn thần tài, sao mà cô cứ mơ mộng hão huyền thế?” Giọng nói uể oải của cậu vang lên, khiến Tô Niên Niên đỏ bừng mặt.

Được thôi.... cô cảm thấy Cố Tử Thần nhất định vì muốn làm tổn thương cô cho nên mới tồn tại.

Tổng Dư Hi được quan tâm mà lo sợ đón lấy, trong mắt lấp lánh ánh hào quang. Khóe miệng Nam Chi nhếch lên, nháy nháy mắt nhìn Cố Tử Thần, biểu cảm ra vẻ “Giờ thì mình đã hiểu”.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Sói Đuôi To Lòng Dạ Đen Tối(2)

Tô Niên Niên cũng không biết sở thích của Nam Chi, lúc đó chỉ cảm thấy mình bị tổn thương, đầy oán trách nhìn Cố Tử Thần.

Đôi mắt to tròn sáng long lanh nhìn Cố Tử Thần không chớp mắt, toát ra vẻ yếu ớt vô tội giống đứa trẻ không có được kẹo ăn, một nam sinh ở cạnh đó nhìn thấy thế, vội nói: “Bạn học, trong tủ lạnh bên kia vẫn còn, cậu có cần không? Tôi đi lấy cho cậu một chai.”

Tô Niên Niên nhếch nhếch quai hàm, kiêu ngạo ngoảnh đầu: “Không cần, tôi giảm béo, còn lâu mới uống mấy loại nước ngọt có ga.”

Cố Từ Thần cười phá lên, không thể không thừa nhận, cậu thích bộ dạng này của Tô Niên Niên, vừa xù lông nhím lên lại vừa hậm hực nói.

Khiến cậu cảm thấy có hứng thú, lại thấy vui.

Còn khi cậu vừa cười, tất cả ánh mắt của mọi người trong phòng về đều tập trung trên người cậu.

Trời ơi? Cố nam thần cười rồi? Ai chả biết bình thường Cố nam thần mặt lạnh như tiền, lần này tự nhiên lại cười?!

Tổng Dư Hi dò dẫm ngân ngơ nhìn Cố Từ Thần ở trước mắt, nụ cười trên khuôn mặt thiếu niên khô ngo tuần tú, khiến tim cô bắt đầu đập nhanh hơn.

Đây là Cố nam thần lần thứ hai giải vây cho cô...còn đưa nước cho cô....

Cho nên nói, Cố nam thần có lẽ đối với cô, và người khác, có chút gì đó không giống nhau chăng?

Nam Chi nhìn cười, lại dẫn dò hai người mấy câu, nam sinh A Kiệt vừa nãy đến, đưa giấy và bút cho hai người, Tô Niên Niên lẩm bẩm “ Tại sao phải dùng tay vẽ.....tìm một bức ảnh rồi photo ra không được sao.....”

Không phải vì cô không biết vẽ, mà là buồn ngủ không chịu được, con buồn ngủ tự nhiên thành câu giận, muốn thế nào thì ra thế đó.

Giọng nói cô rất nhỏ, nhưng Cố Từ Thần lại nghe rất rõ, nheo mày hỏi: “ Thế thì cô ăn cơm làm cái gì? Thay bằng mấy cái bánh không phải cũng được sao.”

Tô Niên Niên: “.....”

Thôi vậy thôi vậy, cãi không lại với tên này, cô tự động giả chết coi như mình không có ở đây.

Nam Chi quả thật nhìn không được, cười ngặt nghẽo lên, cả phòng đều vang lên tiếng cười giòn tan của cô.

“ Có..... Cố Từ Thần, trời ạ, lần đầu tiên mình nhìn thấy cậu đầu mồm với người khác, ầu trĩ quá.....” Cô cười đến nổi lưng còn không thẳng lên được, xem thường nét mặt sa sầm của Cố Từ Thần, quay người nói với Tô Niên Niên: “ Tô Niên Niên, cậu thật là giỏi! Tiếp tục cố gắng, đừng bỏ cuộc, sứ mệnh vẽ vang để tên núi băng này bộc lộ nguyên hình giao cho cậu rồi!”

Tô Niên Niên bị giọng nói của Nam Chi cảm hóa vậy, cảm giác hình tượng Nam Chi giống như công thuốc nổ tiếp lực cho chiến sĩ là cô vậy.

Đeo túi thuốc nổ lên, chúng ta đi phá lò cốt.....mặt trời đỏ ồ hey

~Đầu như bị bỏ ra, Tô Niên Niên không kiềm được phát run cả người.

“ Thế bọn em về trước đây ạ.” Tổng Dư Hi dịu dàng nói với Nam Chi, chuẩn bị quay về lớp với Tô Niên Niên.

“ Đúng thế, giang sơn khó đổi, bản tính khó rời, ngày khác lại tiếp tục!” Tô Niên Niên ôm giấy bút vào người.

Nam Chi gật đầu, mỉm cười nói: “ Được, nhớ quay về vẽ áp phích nhé”

Vừa đi được hai bước, Tô Niên Niên bị Cố Từ Thần túm lấy cổ áo, cô ra sức vùng vẫy: “ Này, còn có nhân quyền nữa hay không, Cố Từ Thần, anh buông ra.....”

Cố Từ Thần nheo mày nói: “ Tô Niên Niên, tôi để cô đi hay chưa?”

Giọng nói trầm thanh vắng vắng bên tai, cộng thêm lời nói khiến người khác phải suy nghĩ, Tô Niên Niên đỏ bừng mặt lên.

Cô cố giữ vẻ điềm tĩnh: “ Anh buông tôi ra trước, có gì từ từ nói.”

Cố Từ Thần buông cô ra, kéo hai cánh tay cô, “ Đi theo tôi, tôi có nhiệm vụ khác giao cho cô.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Sói Đuôi To Lòng Dạ Đen Tối(3)

Cậu quay người đi, Tô Niên Niên tức mình làm mặt xấu lẽ lười sau lưng cậu, xả cơn bực tức.

“ Tiểu Hi, cậu về lớp trước đi.” Cô dẫn dò một câu với Tổng Dư Hi.

Tổng Dư Hi ý thức được nắm chặt gấu áo, không biết tại sao, trực giác cô nói cho cô biết, quan hệ của Cố Tử Thần và Tô Niên Niên không hề đơn giản.

Cô không nói gì, cúi đầu xuống nhẹ nhàng nói: “Được, thế mình về trước đây.”

Cố Tử Thần đẩy cánh cửa của một vách ngăn khác trong phòng vẽ, bên trong là một phòng làm việc, đặt một chiếc máy tính, một chiếc máy in, còn cả một giá sách bằng gỗ lim.

Cậu đi đến trước máy tính làm một vài thao tác, móc móc ngón tay với Tô Niên Niên: “Lại đây, in tài liệu này ra 100 bản.”

“Ồ...” Tô Niên Niên có chút mơ hồ, bước đến, chọn phần in, đang định đánh số “100”, thì giọng nói uể oải của Cố Tử Thần vang lên bên tai: “Máy in đang có chút vấn đề, mỗi một lần in đều in ra rất nhiều nên lúc nào cũng tốn giấy, cho nên cô phải in từng bản, chắc chắn không có lỗi gì rồi lại in bản khác.”

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc mắt nhìn cậu: “Đã hỏng rồi, tại sao không tìm người sửa chứ?”

Cố Tử Thần trầm mặt xuống, gằn giọng hỏi: “Lộn thần tài, cô là bộ trưởng hay tôi là bộ trưởng?”

“Anh.”

“Thế thì cô ngoan ngoãn nghe lời tôi, mau in đi, buổi chiều cần dùng đến.” Cố Tử Thần điềm nhiên nói hết, đi sang bên ghế sofa ngồi chơi điện thoại.

Tô Niên Niên cong môi, đi đến trước máy tính in ra từng bản.

Một bản tài liệu có khoảng bảy tám mặt, in xong, cô cẩn thận xem xét, tất cả bình thường. Thế là lại in, tiếp tục xem.....không ngừng lặp lại hai công việc.

In được 50 bản, Tô Niên Niên cảm thấy cổ hơi ê ẩm, vừa in vừa oán trách: “Anh là đồ đáng ghét....việc mình không làm, lại nhấn tâm bóc lột sức lao động nhân dân....”

Cố Tử Thần tiếp tục chơi điện thoại, đầu cũng không ngước lên: “Lộn thần tài, góp ý với cô từ sau chịu khó uống nhiều thuốc bổ não lộn, đừng có ở đó mà nói xấu người khác.”

Tô Niên Niên hết sức ngạc nhiên: “Anh nghe thấy rồi à?”

Cố Tử Thần tay lướt màn hình, hai bên thái dương giật giật, nghiêng răng nói: “Giọng cô to như thế, tôi đứng ngoài cửa cũng nghe thấy.”

“Hừm, rõ ràng tôi quang minh chính đại nói mà.” Tô Niên Niên không vui hừ lên một tiếng, tiếp tục nhìn vào máy tính in.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, trong phòng làm việc sau buổi trưa, ánh nắng hắt qua cửa sổ xuyên vào phòng, thời khắc tuyệt đẹp, bóng hai người hắt lên thành một bức tranh đẹp đẽ.

“Ding ling ling----” Tiếng chuông theo tiết tấu vang lên, Tô Niên Niên gào lên một tiếng, mặt mày ử rử: “Sao nhanh như thế đã phải lên lớp rồi, còn mười bản nữa chưa in xong.”

Cố Tử Thần đi đến đằng sau cô, chậm chậm cảm con chuột trong tay cô, tư thế đó giống như đang ôm Tô Niên Niên vào lòng vậy, Tô Niên Niên căng thẳng cứng đờ người, hai tai đột nhiên đỏ ửng lên.

Cố Tử Thần cúi xuống, nhìn thấy chiếc cổ trắng ngần của Tô Niên Niên, còn cả làn da mềm mại có chút ửng hồng, có cảm giác muốn đưa tay lên vuốt ve.

“Khụ khụ....anh muốn làm gì...” Tô Niên Niên ngại ngùng ấp úng kéo cậu về hiện thực, Cố Tử Thần hít một hơi thật sâu, con chuột di chuyển đến số lần in, hỏi: “Còn thiếu mấy bản?”

“Uhm, 13 bản, tôi cũng không nhớ rõ lắm.” Tô Niên Niên gãi gãi đầu.

Cố Tử Thần đánh “15”, máy in khởi động, bắt đầu in tài liệu, tất cả bình thường.

Tô Niên Niên nhìn hoa mắt, cái gì thế! Không phải nói máy in có vấn đề chỉ có thể in từng bản thôi sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Sói Đuôi To Lòng Dạ Đen Tối (4)

Tùng tờ giấy A4 lần lượt trượt ra khỏi máy in, máy in vẫn tiếp tục công việc, không hề có lỗi gì.

Tô Niên Niên giật giật khóe miệng: “Anh không phải nói hỏng rồi sao?”

Cố Từ Thần bình thần liếc mắt nhìn cô, giọng nói như chưa có chuyện gì: “Ồ....có lẽ là nó tự dừng lại được.”

Lừa mà à! Tô Niên Niên nghiêng chặt răng “Anh lừa tôi!”

ở đây là cao trung Thánh Âm, lực lượng giáo viên và thiết bị nghiên cứu là tốt nhất Dự Thành, tại sao lại dùng một cái máy in có vấn đề chứ?

Cho nên thằng cha này vì câu nói in tờ ap phích của cô mà cố tình bắt cô in một đồng tài liệu này.....

Đây chính là lợi dụng việc công để trả thù cá nhân mà!

Cô cho rằng Cố Từ Thần chẳng qua chỉ là tên nô dịch đáng ghét, không ngờ lại là con sói đuôi to lòng dạ đen tối độc ác như thế!

Cố Từ Thần thông dong chỉnh lại quần áo, cúi đầu liếc nhìn đồng hồ: “Tô Niên Niên, còn năm phút nữa vào lớp, phòng về ở tầng năm, cách tòa nhà lớp học 600 m, phòng học của cô ở tầng hai, dựa vào tốc độ chạy trâu bò của cô, có lẽ may thì kịp.”

Tô Niên Niên bộ dạng như muốn nôn ra máu, cô còn chuẩn bị tính sổ với hắn, không ngờ lại bị úp sọt lần nữa!

Nhưng bề ngoài của anh ta lại quá khác biệt, Tô Niên Niên cảm thấy dù cho mình có nói với người khác, cũng không ai tin, Cố Từ Thần lại làm mấy việc kiểu này.

Tiết đầu tiên là của cô giáo Kim, Tô Niên Niên đối với nữ giáo viên thời kỳ mẫn kinh này có chút sợ hãi theo bản năng, không so đo với Cố Từ Thần nữa, cảm đồ của mình co giò chạy xuống lầu.

“Cố Từ Thần! Anh là đồ quỷ ám!” Giọng nói bức tức của cô vang khắp tầng lầu.

Cố Từ Thần ở đằng sau nhếch nhếch môi, nghĩ lại cảnh tức này Tô Niên Niên chăm chú nhìn vào máy in mà lại muốn cười.

Cậu cũng không biết mình làm sao nữa, lại ấu trĩ như thế.....nhưng.....vui trong lòng.

Học song tiết học buổi chiều, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng bức bối ám ách, nhưng cũng không thể trút ra được, thật chỉ muốn đập đầu vào tường.

Tổng Dư Hi cẩn thận dè dặt hỏi: “Niên Niên, cậu làm sao thế?”

Chúc Thành cười hi hi đưa ra hai túi sữa chua: “Cậu ấy ham ăn như thế chắc chắn là đói rồi, cậu xem cậu ấy đói đến mờ mắt rồi!”

Tô Niên Niên lườm cậu ta một cái, buồn bực quay quay bút.

Giang Mộ trên bục giảng sắp xếp lại đồ đạc, quan sát hết một lượt, ánh mắt lướt về phía Tô Niên Niên một lúc, tiếp tục nói: “Thứ sáu tuần này thi tháng, cũng là lần đầu tiên thi của học kỳ này, các em chuẩn bị kỹ, tranh thủ phát huy trình độ tốt nhất của mình, thi thành tích tốt.”

Vừa dứt lớp dưới lớp ào ào như chợ vỡ, thi nhau bàn luận không ngừng.

“Không phải chứ....Nhanh như thế đã thi rồi, ôi không thi qua lại bị ăn đánh!”

“Đúng thế, mình ghét thi! Mỗi lần thời gian ôn tập cũng không đủ!” Một con mọt sách lẩm bẩm rầu rĩ nói.

Lập tức có người nói: “Cậu đủ rồi đấy! Mỗi lần đều là cậu xếp ở danh sách mấy người đầu tiên, mỗi lần đều nói mình thi không tốt, con mọt sách như cậu giả bộ vừa thôi! Cho mấy đứa lười học như bọn tôi một con đường sống được không!”

Tổng Dư Hi lập tức căng thẳng, thành tích năm ngoái của cô thuộc hạng trung, lần này thi đối với cô mà nói hết sức căng thẳng.

Đang định nói gì đó với Tô Niên Niên, thì Tô Niên Niên đã xách balo rời đi rồi.

Đi đến góc cầu thang thì đúng lúc gặp phải Trần Nguyên, cậu nhìn bộ dạng bí bức ám ức của Tô Niên Niên, có chút xót xa, hỏi: “Sao thế? Ai ức hiếp em gái bảo bối của anh rồi?”

Tô Niên Niên nhảy từng bậc xuống cầu thang: “Không có gì, chỉ là gặp phải một tên cực kỳ cực kỳ đáng ghét!”

Trần Nguyên cười cười, nghĩ là biết người đó là ai.

Hai người này ấy à, đúng là oan gia ngõ hẹp.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Tên Mặt Lạnh Không Có Tình Người

Trần Nguyên hôm nay tự lái xe, cùng Tô Niên Niên đi đến chỗ để xe, thì nghe thấy một âm thanh của con vật nhỏ rên rỉ.

Âm thanh đó rất yếu ớt, đứt quãng, Tô Niên Niên tìm theo phía phát ra âm thanh đó, chỉ nhìn thấy một con chó con màu vàng nằm sõng soài trên đất, lông trên người bết bần, một chân bị trật xương co rúm lại, tiếng kêu đau đớn phát ra từ miệng nó.

Trước mặt nó, có một thiếu niên quỳ gối xuống.

Tô Niên Niên sững người, đó không phải Cố Từ Thần sao?

Trên mặt cậu vẫn là biểu cảm lạnh lùng xa cách, cần chai nước khoáng bòn cho chú chó uống, bên chân là chiếc bánh sandwich bị cắn mấy miếng.

Ánh trời chiều dần buông xuống, ánh hoàng hôn khiến chân trời ánh lên một màu đỏ rực, bao phủ lên người cậu một tầng ấm áp.

Tô Niên Niên nhìn đơ người.

Trong ấn tượng của cô, Cố Từ Thần không thể nào làm ra mấy việc này, anh ta nhìn thấy mấy con chó hoang có lẽ sẽ né tránh hoặc sợ hãi chứ? Mà không phải như bây giờ, bộ dạng chăm chỉ bòn cho con chó nhỏ.

Người ở bãi đỗ xe càng lúc tụ tập càng đông, không ít người đều phát hiện Cố Từ Thần, ngạc nhiên lao lên phía trước muốn quan sát gần hơn, còn có mấy nữ sinh cầm điện thoại chụp ảnh anh ta lia lịa.

Cố Từ Thần cau mày lại, rõ ràng không thích bị đám đông vây quanh.

Cậu vuốt ve đầu chú chó nhỏ, đứng dậy, toàn thân toát ra khí chất lạnh lùng khiến người bên cạnh phải lùi về sau mấy bước.

“Mấy người rảnh thế à?” Giọng nói lạnh thấu xương vang bên tai mỗi người.

“Khụ khụ....ai ya, chúng ta mau đi thôi, nếu không Cố nam thần sẽ nổi giận đấy.” Một nữ sinh vội vàng nói với mọi người, mọi người vây quanh đều biểu điều rời đi.

Tô Niên Niên bước lên trước, Trần Nguyên đi theo sau lưng cô, đến bên cạnh Cố Từ Thần.

Nhìn lại gần, mới phát hiện trên người chú chó nhỏ đó không chỉ dính bụi bẩn lá cây, thậm chí còn có vết máu dính lại.

Trần Nguyên khẽ nói: “Lại là một tên bị bệnh thần kinh dọa chó à? Thật là hèn hạ!”

Cố Từ Thần “uhm” một tiếng.

Tô Niên Niên hỏi: “Các anh đang nói gì thế?”

Trần Nguyên giải thích cho cô: “Khu vực gần đây có một ông chủ, thần kinh không bình thường lắm, lúc nào cũng thích hành hạ mấy con chó hoang, đã không chỉ một lần rồi, nhưng mọi người cũng chẳng làm được gì ông ta.”

Tô Niên Niên im lặng một lúc, mới nói: “Con người hèn hạ này.....”

Cố Từ Thần nhún nhún vai, quay người đi, Tô Niên Niên vội vàng gọi anh ta lại: “Này, anh cứ thế mà đi à?”

Cố Từ Thần dừng bước chân lại, Tô Niên Niên còn ở đằng sau lái nhai không ngớt: “Lúc này không phải nên đưa nó đến trạm cấp cứu động vật sao? Nếu như mấy chúng ta không đến, cũng khoong có ai phát hiện ra nó, lẽ nào anh để mặc con chó tự sinh tự chết sao, anh là tên mặt lạnh không có tình người.....”

Cố Từ Thần quay người, mặt sa sầm khiến người ta phát sợ: “Nói xong chưa?”

“A.....uhm.....” Tô Niên Niên gật gật đầu, khuôn cảm thấy có gì đó khác thường.

Quả nhiên, khi cô nhìn thấy Cổ Tử Thần mở nắp xe ra, từ bên trong lấy ra một chiếc hộp sạch sẽ, sau đó bế con chó nằm trên đấy cho vào bên trong, cô cảm thấy cực kỳ ngại.

“Nó bị thương, bế thẳng lên có thể làm nó bị thương lần hai.” Cổ Tử Thần bình thản giải thích.

Phụt.....

Thì ra là đi lấy hộp.....cô còn cho rằng Cổ Tử Thần cứ thế mà đi.

Thật là mất mặt, Tô Niên Niên nép vào sau lưng Trần Nguyên.

Trần Nguyên khẽ mỉm cười, “Được rồi, hai người đừng làm ồn nữa, con chó sao cho cậu nhé, Niên Niên, chúng ta về nhà thôi.”

“Vâng!” Tô Niên Niên gật đầu, đi theo Trần Nguyên.

Cổ Tử Thần đứng ở đó thờ dài một hồi, nhìn bóng Tô Niên Niên chạy còn nhanh hơn thỏ, ánh mắt trở nên ảm áp lạ thường.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Tự Ý Vào Nhà Người Khác

Tô Niên Niên rơi vào thời kỳ nôn nóng sốt ruột nhất trong mười bảy năm nay.

Cô còn lên mạng tra xem tình hình của mình, buồn bực, nôn nóng, suy tính hơn thiệt, tâm trạng không ổn định là bệnh gì?

Trên máy tính xách tay nhảy ra một hàng chữ ---

Biểu hiện của thời kỳ mãn kinh có các triệu chứng dưới đây.....

Tô Niên Niên bí bức gấp máy tính lại.

Ôm Bao Bao chơi một lúc, trong lòng Tô Niên Niên không để ý, trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh của Cổ Tử Thần.

Bộ dạng khuôn mặt lạnh của anh ta, khi anh ta nhả ra mấy câu khó nghe, đáng vẻ anh ta trêu đùa người khác.....từng chút từng chút, lần lượt thần kinh cô.

“A, bực chết đi được!” Tô Niên Niên đập vào ổ của Bao Bao một cái, khiến nó giật mình “meo meo” lên một tiếng, còn đưa móng vuốt phía dưới cào cào vào cánh tay Tô Niên Niên.

“Đến mày cũng chống đối lại tao à!” Tô Niên Niên gào lên một tiếng, đặt con mèo vô tình này xuống, bỏ nhoài lên giường gặm nhấm nỗi đau tinh thần.

Oà oà oà, trên thế giới này thật sự không có tình yêu nữa rồi, không chỉ tên đáng ghét Cổ Tử Thần này, còn cả con trai Bao Bao của cô đều ghét cô sao? con người đã khốn khổ như thế, còn có ai có thể cứu cô ra khỏi khổ đau này chứ?

Tô Niên Niên trong đầu bắt đầu ảo tưởng các loại đau đớn thể lương trong cuộc sống của mình, càng nghĩ càng buồn, úp mặt xuống gối mà kêu gào.

Trần Nguyên ở bên ngoài về, nhìn thấy cửa phòng cô không đóng liền bước vào, không ngờ nhìn thấy đáng vẻ đau khổ của em gái mình.

“Niên Niên, em điên rồi sao!” Trần Nguyên bước nhanh lên trước, sợ Tô Niên Niên bị gối làm cho tắc thở, không dờ dự mà cướp chiếc gối trong tay cô.

Tô Niên Niên bất lực nói: “Em đâu có....anh, sao anh lại cướp gối của em”

“Nha đầu này! Rốt cuộc em làm sao thế, mấy ngày này tâm trạng đều kém như thế?” Trần Nguyên xót xa hỏi cô, không muốn nói đáp án trong lòng.

Tô Niên Niên ngồi dậy, bí bức nói: “Em hình như đến thời kỳ mãn kinh rồi.”

Trần Nguyên cười khanh khách, “Cô gái ngốc....đúng rồi, Cổ Tử Thần đưa con chó đó về rồi, có lẽ là muốn tự mình nuôi, vừa này anh đi sang nhà cậu ấy, cậu ấy đang nghiên cứu đặt tên gì cho con chó, em có muốn đi xem không?”

Tô Niên Niên bị thu hút lực chú ý thành công, tạm thời quên đi những buồn bực vì Cổ Tử Thần mà chết đi sống lại, nhảy xuống giường chạy sang nhà Cổ

Từ Thần.

Trần Nguyên nhặt dép của cô lên, vội nói: “Niên Niên, em đi dép vào đã.....”

Tô Niên Niên kéo cửa nhà học Cổ ra, bên trong yên tĩnh vắng vẻ, chỉ có kênh thời sự trên tivi vẫn đang bật.

Cô bước vào, trong phòng khách vắng lặng, khi tan học nhìn thấy con chó đó nằm ngoan ngoãn trên tấm thảm đất đỏ trước sofa, vết thương trên người được băng bó lại, tắm rửa sạch sẽ, lúc này mắt mở hé hé nhìn Tô Niên Niên, lại nhắm mắt lại, âm ừ kêu lên hai tiếng.

Tô Niên Niên ngồi xuống bên cạnh nó, vuốt ve đầu nó, con chó này chỉ là một giống chó bình thường, màu lông vàng, có điều tính cách rất ngoan hiền. Nó tận hưởng bàn tay vuốt ve của Tô Niên Niên, còn thè lưỡi ra liếm liếm tay cô.

“Tô Niên Niên, cô biết cô đây là tự ý vào nhà người khác không?” giọng nói sắc lạnh của Cố Từ Thần vang lên, Tô Niên Niên quay người, có lẽ cậu vừa tắm xong, mặc áo phông cộc tay và quần dài đơn giản sạch sẽ, mái tóc đen vẫn còn ẩm, càng toát lên vẻ đẹp trai như tranh vẽ.

“Tôi gõ cửa rồi, là anh không nghe thấy mà.” Tô Niên Niên có chút chột dạ nói.

Cố Từ Thần vẻ không tin nheo nheo mày.

“Anh tôi nói anh muốn đặt tên cho con chó, gọi là gì thì được nhỉ? A Hoàng? Vượng Vượng? Tiểu Phú Quý?”

Nghe thấy một loạt tên quê mùa này, Cố Từ Thần nhếch nhếch khóe môi nói: “Cô đừng tầm thường thế được không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Người Một Nhà

Tô Niên Niên cây ngay lẽ thẳng phản bác lại: “Mọi người không phải đều gọi như thế sao, nhấn mạnh chút cũng có làm sao đâu, hay là anh anh thích phong cách tây? Charles? Jack? Alexander?”

Cố Từ Thần: “.....”

Đến con chó nằm dưới đất dường như cũng không hài lòng với mấy cái tên này, đáng thương rên rỉ kêu hai tiếng.

Tô Niên Niên suy nghĩ cả buổi, mới nói: “Con mèo nhà tôi tên là Bao Bao, hay là có nhà anh tên là Viên Viên đi?”

Vừa nghe cái tên là đã biết người ham ăn đặt, Cố Từ Thần trầm nghĩ trong lòng.

“Không đúng lắm, chó nhà anh là cái hay đực, gọi Viên Viên có đáng yêu quá không?” Tô Niên Niên tự lảm bảm nói, đưa tay muốn nhìn giới tính của con chó.

Cố Từ Thần nhanh tay nhanh mắt, ngay lập tức hất tay cô ra, cau mày lên.

“Tô Niên Niên, cô không biết ngại à, làm gì có ai như cô.....” Câu nói của cậu nói được một nửa dừng lại, Tô Niên Niên sắc mặt hơi đỏ, cứng miệng nói: “Không phải chỉ nhìn chút sao, Bao Bao nhà tôi tôi cũng xem rồi!”

Cố Từ Thần nheo mắt lại, trong mắt ánh lên vẻ nguy hiểm, không nói câu gì nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bị anh ta nhìn có chút chột dạ, hơn nữa thảo luận vấn đề này với một người con trai đúng là có chút ngại ngùng, đành phải xoa xoa đầu, giả bộ xem tivi.

Kênh thời sự người dẫn chương trình là nam, đang phát sóng: “....Thương nghiệp đồ sộ Nghìn baidu của Cố Ngôn Chuẩn ở Dự Thành đã tạo nên kỳ tích trong thương nghiệp, doanh thu tiêu thụ quý thứ ba mở rộng 48%, hiệu suất tiêu thụ tăng trưởng 200%, tạo nên huyền thoại trong nền suy thoái kinh tế.....”

Nghìn baidu? Đó không phải là một công ty con của doanh nghiệp Cố Thị sao, cũng chính là doanh nghiệp bố của Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần lạnh nhạt liếc mắt nhìn tivi, dường như chẳng buồn để ý, thậm chí còn nhẹ nhàng giải thích với Tô Niên Niên: “Là đực.”

“A?” Tô Niên Niên đầu như bị dội nước, mãi nửa buổi mới “ồ” lên một tiếng, biết là cậu đang nói giới tính của con chó trên đất.

“Thế thì gọi nó là Đại Viên đi, nghe có vẻ rất uy lực anh hùng!” Tô Niên Niên mặt đầy đắc ý, mắt hấp háy nhìn Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần không giống như trước buông những lời khó nghe, mà là nhẹ nhàng nói: “Uhm, Đại Viên, Đại Viên....” Cậu đưa tay vuốt ve đầu Đại Viên, lăm lăm đọc tên nó.

Cách gần như thế, Tô Niên Niên rõ ràng cảm nhận được trên người Cố Từ Thần toát ra vẻ cô đơn.

Bầu không khí ngay lập tức thay đổi, Tô Niên Niên không hiểu thiếu niên đẹp trai tuần tú lại giàu có này, tại sao đột nhiên biến thành người lạnh nhạt, thương cảm như thế.

Cô cũng thấy buồn theo.

Nhất thời im lặng không nói gì.

Hai người nhìn con cún, lặng lẽ chờ đợi, cuối cùng Tô Niên Niên không kiềm chế được, mở miệng hỏi: “Tại sao anh không ở cùng bố mẹ, dù cho có nhiều tiền, mỗi người ở một biệt thự, không cảm thấy cô độc sao?”

Cô vẫn nhớ hồi còn nhỏ, khi đó sự nghiệp của ba cô mới gây dựng, một nhà ba người chen chúc trong căn phòng diện tích rất nhỏ, cuộc sống cũng khổ cực hơn bây giờ nhiều. Nhưng Tô Niên Niên vẫn luôn cho rằng, đó là khoảng thời gian mà cô cảm thấy vui nhất trong cuộc sống.

“Cô độc?” giọng nói dừng đọng đọc lại một lần hai chữ đó, ánh mắt Cố Từ Thần trở nên mơ hồ, “Cũng có chứ.....”

Thời gian đầu là sợ, nhưng lâu rồi, dần dần cũng thành quen.

Tô Niên Niên nghĩ một lát, cho rằng cậu là kẻ bốc đồng muốn bỏ nhà ra ở riêng, còn tận tình khuyên bảo: “Cố Từ Thần, mặc dù con người anh cũng có chút đáng ghét, nhưng bố mẹ anh chắc chắn là người thương anh nhất, có lúc đừng quá cố chấp, cúi đầu nhận lỗi với người trong nhà không phải là được sao? người một nhà chung quy vẫn là người một nhà.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Kẻ Phá Hoại

Cố Từ Thần cười lên, nụ cười lạnh nhạt, chế giễu, hoàn toàn không nên xuất hiện trên mặt một thiếu niên chỉ mới 18 tuổi.

Nhận thức này khiến Tô Niên Niên có chút hoảng sợ.

Hồi lâu cô mới nghe thấy giọng nói lạnh dọc sống lưng của Cố Từ Thần: “Tô Niên Niên, tôi chưa bao giờ có nhà, trước nay, chưa bao giờ.”

Tô Niên Niên bị câu nói này của cậu làm cho chấn động, mấp máy môi, nhưng lại không thể nói được gì.

Trong lòng cô đoán, có lẽ là anh ta cãi nhau với người trong nhà rồi có mâu thuẫn gì đó, đối với anh ta mà nói chắc chắn không phải việc tốt.

Cô không phải là người không để ý tâm trạng người khác mà cứ đi hỏi cận kề, vội chuyển chủ đề: “Khụ khụ....thức ăn chó anh mua chưa, hay là ăn tạm của Bao Bao nhà tôi, mèo chó cùng một nhà mà.....”

Cố Từ Thần nhìn thấy ánh mắt vụng về né tránh của cô, biết là cô vì mình, khóe miệng khẽ nở nụ cười.

“Mua rồi, tất cả chuẩn bị đầy đủ rồi.”

“Ồ....thế thì được.” Tô Niên Niên gật gật đầu, mới nhận ra mình ở nhà họ Cố cũng lâu rồi, có chút bối rối, “Uhm....tôi về trước đây.....”

Lông mày Cố Từ Thần nheo nheo: “Cô chắc chắn về như thế à?”

“hà?” Tô Niên Niên cúi đầu quan sát mình, mặt đỏ ửng lên.

Cô vừa nãy vì đặt tên cho Đại Viên, mà chạy chân đất đến, mặc bộ đồ ngủ ở nhà, đến tóc còn chưa chải.

OH-NO!

Người không coi trọng hình tượng như Tô Niên Niên, lần đầu tiên cảm thấy xấu hổ trước mặt một người con trai.

“Người biết, hiểu là cô vốn dĩ là như thế, người không biết, lại cho rằng vừa xảy ra chuyện gì ở nhà tôi.” Cố Tử Thần lạnh lùng nhìn cô, còn tiện tay chỉ xuống đất, “Cô đến làm nhà tôi giống như có ma vào làng vậy, Tô Niên Niên, cô đúng là kẻ phá hoại khiến người ta hoảng sợ.”

Tô Niên Niên nhìn theo, trên nền nhà sạch sẽ có in những dấu chân lấm lem bụi bẩn, kéo dài cho đến....hử, chân cô đang ở dưới tấm thảm trắng tinh đất đỏ.

Tô Niên Niên đỏ mặt, hận không thể đào một cái lỗ để vùi mình xuống.

Cô che mặt, định lấy vải thưa che mắt Thánh, nói: “Thực ra tôi là em gái của Tô Niên Niên...ồ đúng, tôi là em gái của cô ấy, anh nhận nhầm người rồi, Tô Niên Niên còn đang ở nhà, ha ha ha.....”

Cố Tử Thần nở nụ cười trên môi, “Ồ? Nói như thế Trần Nguyên đúng là có phúc, có hai cô em gái cơ à, ha ha.....”

Tô Niên Niên xấu hổ cúi đầu xuống, chuẩn bị chuẩn lẹ kiểu thần không biết ma không hay. Cô như một con ốc sên có tật giật mình, từng chút từng chút xô dịch về phía cửa.

Đỉnh đầu có tiếng cười nín nhịn, ngón tay Tô Niên Niên mở hé ra, Cố Tử Thần từ trên cao nhìn xuống cô, nụ cười trên khóe môi khiến mắt cô như hoa lên.

Cậu nhếch môi, nhẹ nhàng nói: “Ngồi xuống.”

Tô Niên Niên bị giọng nói đầy từ trường đó cảm dỗ, lập tức ngoan ngoãn ngồi trên sofa, không dám động đậy.

Cố Tử Thần quay người đi ra cửa, rất nhanh đã quay lại, trong tay là một đôi dép cỡ nhỏ đi trong nhà. Cậu quỳ đầu gối xuống bên cạnh Tô Niên Niên, nhìn đôi chân trắng trẻo xinh xắn đứng đưa không chịu yên, thờ dài một hơi.

Cậu rút một tờ giấy ướt, lau sạch lòng bàn chân cho Tô Niên Niên, động tác nhẹ nhàng như đang đối đãi với vật báu vậy.

Sau khi lau sạch xong, lại đi dép vào cho cô, Cố Tử Thần phỉ phỉ tay: “Về đi.”

Tô Niên Niên cuối cùng cũng sức tỉnh, mặt đỏ như con tôm luộc, trên mặt là vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Khuôn mặt tuần tú đến mê người đó đang rất gần, Tô Niên Niên cảm thấy đầu mình căng như dây đàn, bất cứ lúc nào cũng có thể phát nổ.

A a a a a a!

Tất cả những gì xảy ra vừa nãy không phải mơ!

Cố Tử Thần! Lại đi dép cho cô sao?!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Thi Thắng (1)

Thấy biểu cảm đờ đẫn ngốc nghếch trên mặt Tô Niên Niên, khóe miệng Cố Tử Thần nhếch lên nở nụ cười vui vẻ.

Tô Niên Niên vò vào má mình mấy cái, sau khi xác định đây không phải là mơ, trong lòng dâng lên cảm giác vui sướng.

Òa òa òa, Cố Tử Thần không phải bị bệnh sạch sẽ sao? Lại không hề chê ghét cô..... Tô Niên Niên cảm thấy trong không khí đều là những trái tim đỏ hồng bay lượn, trái tim thiếu nữ cũng phập phồng theo.

Trần Nguyên đứng ngoài cửa nhìn thấy thế, không nói câu gì, ngoảnh đầu cứ thế đi, nhân tiện cầm luôn đôi dép lê mang cho em gái về.

Khụ khụ.....Niên Niên, anh chỉ có thể giúp em đến đây thôi.

Anh trai quốc dân Trần Nguyên lại lần nữa giúp đỡ, bầu không khí trong phòng vẫn ấm áp như thế.

“Tô Niên Niên, tôi chỉ là không muốn cô tiếp tục dẫm bẩn nền nhà nhà tôi, bây giờ, lập tức, GO!” Cố Tử Thần xua xua tay, vô tình tiễn khách.

Xoạt xoạt --- --- Tô Niên Niên chỉ cảm thấy như có chậu nước lạnh hắt vào đầu cô.

Có gì đó sai sai ở đây! Lý do này cũng quá đơn giản thô thiển quá?

“uhm.....tạm biệt.” Tô Niên Niên ảm ức giống như con dâu bị mẹ chồng mắng vậy, chầm chậm lết ra cửa, rời khỏi nhà họ Cố.

Cố Từ Thần đứng ở đó, ánh mắt ảm áp hơn, mắt nhìn dõi theo Tô Niên Niên rời đi.

Cậu lại xoa xoa đầu của Đại Viên, khẽ nói: “Đại Viên.....Đại Viên.....”

Nụ cười trên khóe miệng, cuối cùng cũng dần mở ra.

Trải qua một buổi tối các loại tâm trạng vừa vui vừa buồn, Tô Niên Niên bực bội không vui đi đến trường.

Tại vì thứ sáu thi, sau khi học xong tiết học bình thường, các thầy cô giáo đều dành ra thời gian nhất định để ôn tập, hết tiết bắt đầu phát bài thi.

Mới một hôm mà trên bàn của Tô Niên Niên đã tích đầy một tập bài thi dày, khiến cô nhìn đã muốn hoa mắt.

Đây là thi tháng hay là thi đại học thế? Có cần phải đáng sợ như thế không? Hơn nữa cô nhìn bài thi, độ khó của các đề mục bên trái cực kỳ rộng, hoàn toàn không giống với khi cô học cao trung Thần Giang trước kia.

Vùi đầu vào làm một bài thi vật lý, một phần ba câu hỏi vẫn để trống, Tô Niên Niên nhìn ngó xung quanh, tâm trạng càng thêm rầu rĩ.

Tổng Dư Hi thần sắc không đổi, bút viết lia lịa, các loại công thức đáp án viết chằng chịt trên bài thi. Chúc Thành bình thường nhìn có vẻ thờ ơ, nhưng khi làm bài cũng không lơ là, mặc dù không bằng Tổng Dư Hi, nhưng cũng còn hơn cô nhiều. Đến cả Đường Dư, cũng như có thần giúp, vẽ mặt thoải mái nhẹ nhõm.

Rõ ràng khi học ở cao trung Thần Giang, thành tích của Đường Dư còn không bằng cô!

Thế giới này thật quá điên cuồng!

Tô Niên Niên đau lòng cắn đầu bút, mắt nhìn chằm chằm vào ngòi bút của Đường Dư, trong lòng tự an ủi mình, nói không chừng Đường Dư đang làm bừa.

Ánh mắt nóng như thế, Đường Dư đương nhiên không thể không cảm thấy, ngẩng đầu lên, nhìn thấy ánh mắt Tô Niên Niên mang đầy nỗi oán hận.

Lại liếc nhìn bài thi trên bàn của cô, Đường Dư đắn đo một lát mới khẽ hỏi: “Cậu không biết làm à?”

Tô Niên Niên đáng thương gật gật đầu.

Đường Dư im lặng một lát, mới lật bài thi giống của Tô Niên Niên, đưa cho cô.

Tô Niên Niên tò mò đón lấy, mắt như sáng lên.

Đường Dư không giống Tổng Dư Hi, mỗi lần trả lời đáp án đều làm rõ ràng, mà là chỉ viết công thức và giải thích, biểu hiện là cậu ấy biết làm nhưng lại tiết kiệm thời gian, lười viết rõ.

May là Tô Niên Niên không ngốc, nghiên cứu một lúc bắt đầu giải thích, mặc dù tốc độ chậm một chút, nhưng còn hơn là lúc bắt đầu làm.

Trong mấy ngày sau đó, cô viết xong một tờ, Đường Dư lại đưa cho cô một tờ khác, hai người phối hợp ăn ý, Tô Niên Niên mới không bị kéo dài thời gian ôn tập.

Nhưng trong lòng càng kiên định với suy nghĩ phải đi học lớp phụ đạo.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Thi Tháng (2)

Tại vì khi làm bài cô phát hiện.....học sinh điểm cao trên lớp đều giống như rau xanh vậy, hết vụ này đến vụ khác.

Đặc biệt là lớp trưởng Triệu Minh Viễn, ngoài môn ngữ văn ra, các môn khác hầu như đều điểm tuyệt đối, không hổ danh là một sách học giỏi.

Tổng Dư Hi thành tích bình quân cũng trên dưới 85 điểm, Chúc Thành kém hơn một chút, có điều ít nhất cũng 80 điểm. Đường Dư khiến mọi người cũng

phải ngạc nhiên, thành tích tốt khiến Tô Niên Niên không khỏi ngậm ngùi.

Đường nhiên, trên lớp cũng không ít cô chiều cậu ấm học không hay chả biết, chiếm một phần năm của lớp.

Tô Niên Niên tự nhảm tính, ngoài mấy người thực sự không học hành gì ra, cô có lẽ xếp thứ nhất từ dưới lên.....

Nhận thức này khiến cô càng thêm đau buồn.

Bài thi đều là đề mở, thầy cô giáo chấm điểm bài thi thông thường đều sẽ chọn ra mấy người báo điểm số, phần lớp đều là học sinh mà thầy cô xem là tốt.

Nhưng mấy thầy cô đó cũng không biết trúng phải độc gì, mỗi lần đều nhắc hỏi Tô Niên Niên.

Thế là khi đám một sách dương dương tự đắc vì mình điểm cao, lúc nào cũng lời ra Tô Niên Niên bị điểm thấp, đổi lại mỗi lần như thế hội đó lại cười ầm lên chế giễu.

Tiết toán học.

Giang Mộ hỏi thành tích của mấy học sinh đứng đầu lớp, sau đó liếc thấy bóng Tô Niên Niên ở hàng cuối, liền nhiên hỏi: “Tô Niên Niên, bài thi thử em được bao nhiêu điểm?”

Điểm thực tế của Tô Niên Niên cũng cao, nhưng cô cảm thấy mình nhìn hướng đi của Đường Dư nên mới làm ra được, thế là mỗi lần báo thành tích đều trừ điểm của một vài câu.

Lúc này cô mới ngáp ngừng mở miệng nói: “Dạ.....61.....”

“Ha ha ha, không phải chứ, điểm thấp thế à, mình xấu hổ thay cậu ta!”

“Trong đầu cậu ta đều là nước sao.....”

“Xem các cậu nói kia, mình cảm thấy cũng được mà, ít nhất qua rồi.”

Toán học từ nhỏ cô đã kém rồi, trước đây không nghĩ gì, bây giờ cảm thấy ác ý đến từ khắp nơi trên thế giới.

Cười nhiều nhất chính là Hà Tiểu, Tô Niên Niên trừng mắt nhìn cậu ta: “Cậu có ý kiến gì? Cậu qua chưa?”

Hà Tiểu giống như quả khí cầu bị chọc cho xì hơi, đang cười lập tức ngậm hạt thị.

“Thầy giáo, Tô Niên Niên thành tích không tốt, còn uy hiếp người khác, quá đáng quá!” Lưu Doãn Nhi biểu cảm oai phong凛凛, Giang Mộ cau mày lại, đang định kết thúc vấn đề này, không ngờ Tô Niên Niên hừm một tiếng: “Người được 59 điểm có lập trường gì nói tôi, lẽ nào cậu phải sinh động giải thích cái gì là gian trá và tự mình tìm sĩ nhục sao?”

Học sinh trên lớp lập tức cười ầm lên.

“Cậu..... Tô Niên Niên, cậu quá đáng quá!” Lưu Doãn Nhi mặt đỏ tía tai hét lên, thành tích cậu ta cũng không tốt, sớm biết đã không lộ diện dim Tô Niên Niên rồi.

“Được rồi, ngày mai thi rồi, các em buổi tối chú ý nghỉ ngơi, đừng ăn đồ linh tinh, giữ tâm trạng bình tĩnh để thi. Trong mắt thầy giáo, không coi nặng thành tích là anh hùng, chỉ cần các em nỗ lực hết sức, chính là học sinh giỏi trong mắt thầy cô rồi, tan học.”

Học sinh trong lớp đồng thanh “woa” lên một tiếng, không ngờ chủ nhiệm lại nói ra những lời này.

Tô Niên Niên nghe thấy vô cùng hào hứng, giống như những tràng pháo tay cổ vũ khích lệ, xách balo, ra về.

Đi đến bãi đỗ xe, Trần Nguyên vẫy vẫy tay với cô, nụ cười hòa nhã.

Bên cạnh cậu, còn có Diệp Tinh Vũ, nhìn thấy Tô Niên Niên lập tức kích động nhảy cẫng lên, chỉ tiếc không lao lên mà ôm Tô Niên Niên ngay được.

“Niên Niên! Ở đây ở đây! Đây, anh, anh đừng kéo em, để em ôm Niên Niên một chút mà!” Diệp Tinh Vũ âm ức nói.

Trần Nguyên mặt không đổi sắc: “Nam nữ thụ thụ bất thân.”

Hừm, muốn ôm em gái cậu, đừng có mơ!

Tô Niên Niên cười tít mắt đi đến, Diệp Tinh Vũ tranh thủ thời cơ, nhanh nhẹn lách ra khỏi cánh tay của Trần Nguyên, thoát được gọng kìm của Trần Nguyên, hứng khởi lao về phía Tô Niên Niên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Thi Thảng (3)

“Niên Niên~” Diệp Tinh Vũ giống như một con sói nhỏ vui mừng nhảy cẫng lên, hai tay dang rộng muốn ôm chầm lấy Tô Niên Niên.

Còn chưa chạy được đến chỗ Tô Niên Niên, thì đã nghe thấy tiếng kêu gào thảm hại -- ---

“A a a! đừng ngăn em mà! Anh, buông em ra!” Diệp Tinh Vũ ra sức vùng vẫy chân tay, nhưng nam sinh đằng sau rõ ràng sức mạnh hơn cậu nhiều, nhẹ nhàng đẩy cậu sang một bên, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì vậy.

Tô Niên Niên đột nhiên khựng lại, nhìn Cố Từ Thần đi đến nửa đường, không biết nên nói gì mới được.

Trần Nguyên ở đằng sau cười gian xảo, vỗ vỗ vai Diệp Tinh Vũ, biểu cảm “còn trẻ nên non lắm”.

“Ngày mai thi rồi, hôm nay chúng ta đi ăn một bữa thật ngon.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên ngoan ngoãn đi theo.

Vẫn là Cố Từ Thần lái xe, tìm một nhà hàng nhỏ, thức ăn bùng lên, Tô Niên Niên mới phát hiện ra mùi vị cực kỳ hấp dẫn, ôm bát đĩa ăn lia lịa không ngừng tay, hận không thể nuốt luôn cả lưỡi.

Diệp Tinh Vũ ăn cũng không kém gì cô, ngón ngoáy không ngừng nuốt, phồng mồm tròn má khiến Trần Nguyên sa sầm mặt mày.

Hai tên ham ăn này rốt cuộc bao lâu rồi chưa ăn cơm...có cần phải làm đến mức giống như đi lánh nạn thế không?

Ngược lại nhìn Cố Từ Thần, phong thái ăn điềm đạm, tao nhã, từ từ thưởng thức món ăn. Dù cho là trong một nhà hàng nhỏ bình thường như thế này, từng hành động của cậu vẫn toát ra phong cách quý tộc.

“Đừng ăn nhiều quá, không tiêu hóa được.” Trần Nguyên cẩn thận dặn dò Tô Niên Niên, Tô Niên Niên mơ màng trả lời một câu, lại tiếp tục cắm đầu vào chiến đấu với cơm.

Dạ Tinh Vũ cố nuốt miếng thịt đông trong miệng, mở mồm nói: “Đợi chút đợi chút! Chúng ta còn chưa tiến hành nghi lễ đấy!”

Cậu giữ lấy Tô Niên Niên, trong con mắt đẹp long lanh viết đầy chữ nghiêm túc, hoàn toàn không giống hành vi của một tên ham ăn nên có.

Tô Niên Niên sắp cuống lên rồi, làm cái trò gì thế! Cô còn chưa ăn xong mà!

Một tên ham ăn đói bụng là rất đáng sợ, cô mặt đầy sát khí trừng mắt nhìn Diệp Tinh Vũ: “Mình phải ăn cơm, cậu mau buông ra.”

Trần Nguyên cau mày, ai ya, đây là em gái ham ăn của mình sao? Không nhịn được, cậu kéo tay Diệp Tinh Vũ ra, “ăn cơm thì ăn đi, đừng có động tay động chân.”

Diệp Tinh Vũ ảm ức hít một hơi thật sâu, giống như con vật nhỏ bị chịu ảm ức vậy.

Đôi mắt sâu xa chớp chớp, như tỏa ra ánh hào quang, nhìn Tô Niên Niên ngay lập tức mềm lòng lại.

“Nghi lễ gì thế, nói ra xem nào.”

Diệp Tinh Vũ trong một giây như thay máu vậy, gọi nhân viên phục vụ bày lại đồ ăn thức uống, lại lấy điện thoại ra đặt trên bàn, thành kính nói: “Được rồi, có thể bắt đầu rồi!”

Nhìn chiếc xúc xích cộng thêm hai quả trứng gà bày ra giống 100 điểm, còn cả ảnh Albert.Einstein trên màn hình điện thoại, Tô Niên Niên cũng đến bó tay.

“Có nên trò trống gì không.....” Cô bé giọng hỏi, Diệp Tinh Vũ vỗ vỗ ngực cam đoan: “Đương nhiên rồi, từ nhỏ trước khi thi mẹ mình đã cho mình ăn trứng gà, rất hiệu nghiệm! Còn nữa còn nữa, nghi thức cúng mọt sách này là do mình phát minh ra, Niên Niên cậu có môn nào không tốt? Trên điện thoại của mình còn có Không Tử, William Hawking, Hoa La Canh.....”

Tô Niên Niên vội vàng lên tiếng ngắt lời: “Chọn cái này đi!”

Trần Nguyên hứng thú nhìn hai người, Cố Tử Thần cong môi “hừ” một tiếng: “quá là mê tín.”

Nhìn hai kẻ dờ hơi nghiêm túc cúng bái Albert.Einstein, Trần Nguyên và Cố Tử Thần nhìn nhau, tiếp tục ăn cơm.

Tô Niên Niên bóc vỏ một quả trứng, nhưng lại không muốn ăn, cô nhớ Cố Tử Thần không thích ăn trứng gà, trong tay Diệp Tinh Vũ bây giờ đang có một quả. Thế là đưa vào trong bát của Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Thi Tháng (4)

Cố Tử Thần nhìn chăm chăm vào quả trứng trắng trong bát mình.

Tô Niên Niên chột dạ nói: “Khụ khụ.....tôi biết anh là một sách, có điều anh cũng hưởng lộc một chút đi mà, nói không chừng thật sự linh nghiệm đấy!”

Cố Tử Thần nhìn thẳng vào cô, mắt không hề chớp, nhìn đến nổi da đầu Tô Niên Niên có chút ngứa ngáy, nhưng trong đầu, lại có tâm trạng vui mừng hớn hờ.

“Tề nhạt.” Cậu đưa ra lời bình, Tô Niên Niên tiu nghỉu cúi đầu xuống, tiếp tục cầm đũa ăn cơm.

Rất nhanh, lực chú ý của cô lại bị chuyển sang thức ăn bày trên bàn và truyện cười của Diệp Tinh Vũ, cho nên không nhìn thấy Cố Tử Thần chăm chỉ ăn hết quả trứng gà đó.

Ngoài mẹ đẻ của mình ra, Tô Niên Niên có lẽ là người đầu tiên gấp thức ăn cho cậu.

Mặc dù nguyên nhân có chút kỳ quặc.

Một bữa tối no nê, Tô Niên Niên vác cái bụng căng tròn lên xe.

Diệp Tinh Vũ tự mình bắt xe về, Trần Nguyên và Tô Niên Niên ngồi xe của Cố Tử Thần cùng về nhà.

Hai người ngồi ở ghế sau, Trần Nguyên mua cho cô một hộp sữa chua ăn cho dễ tiêu, mỉm cười nói: “Ăn nhiều như thế liệu có tiêu hóa được không?”

Tô Niên Niên uể oải xoa xoa bụng, “Có chứ, hồi em học phổ thông, một lần ăn tám cái bánh bao, mà cũng chẳng sao!” Giọng nói còn rất đặc ý.

Đang đi trên đường, Cố Tử Thần thành thạo đánh vô lăng, bật ra câu nói: “Người có dạ dày voi giống như cô ta, khả năng tiêu hóa chắc chắn mạnh không ai bằng.”

“Hừm, đương nhiên rồi.”

“Có điều mà, Tô Niên Niên, cô biết lợn là do đâu mà béo không?” Cố Tử Thần chuyển chủ đề, “Đơn giản mà nói, chính là ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, cực kỳ phù hợp với quy luật sống của cô.”

Tô Niên Niên có kiêu chể, muốn ném hộp sữa chua vào đầu anh ta, một là vì sự an toàn của mình và Trần Nguyên, dù sao Cố Tử Thần cũng là lái xe, lái xe an toàn quan trọng nhất. Hai là.....quả thật không nỡ lãng phí cốc sữa chua ngon lành này.

Cố Tử Thần không biết suy nghĩ lúc này của cô, nếu như biết rồi, nhất định càng thêm bực bội.

“Anh, anh chuyển lời cho người ở phía trước, em không muốn nói chuyện với anh ta nữa.” Tô Niên Niên bực tức hút một hơi sữa chua.

Cố Tử Thần hừ một tiếng: “Trần Nguyên, cậu chuyển lời cho con lợn thần tài đó, mình chẳng qua là muốn cô ta chú ý đến sức khỏe. Còn nữa, sau này mấy việc vớ vẩn của cô ta, mình tuyệt đối không dây vào!”

“Hừm!”

Hai người cùng hừm một lúc, ai cũng không nhường ai, Trần Nguyên nhìn cũng ngán ngẫm.

Trời ơi....sao mà cậu lại có cảm giác mình là con kỳ đà cản mũi chứ?

Chiếc xe dừng ở trước biệt thự nhà họ Trần, Tô Niên Niên bực tức xuống xe, đến chào cũng không chào tạm biệt.

Cô lên lầu đi tắm, lảo lộn lật đi lật lại trên giường, càng nghĩ càng tức, chỉ cảm thấy trong đầu bí bách.

Thời tiết này bất điều hòa không hợp, cô đứng dậy mở cửa sổ ra, gió buổi tối mát lành thổi vào, mới thấy dễ chịu hơn chút.

Nằm lại trên giường, Tô Niên Niên dần chìm vào giấc ngủ.

Nửa đêm, một trận mưa mùa thu đột nhiên ào xuống, mang theo hơi lạnh thấu xương của buổi đêm. Tô Niên Niên đang ngủ ngon trên giường, nhưng cũng cảm thấy lạnh, không chịu nằm yên mà cuộn tròn người lại, chân tay càng lúc càng lạnh giá.

Ngày hôm sau.

Không khí buổi sáng sớm khi vừa mưa xong thật trong lành, cây cối như được rũ bỏ bụi bẩn, vươn mình đầy sức sống, nhưng Tô Niên Niên lại không cảm thấy vui vẻ chút nào.

Cô vừa dậy là cảm thấy đầu óc quay cuồng, bụng đau, lẫn qua lẫn lại cả buổi, đo nhiệt độ, sốt nhẹ, điển hình của ăn no cảm lạnh ốm rồi.

Hôm nay là thi tháng của cao trung Thánh Âm, nếu như không đi mà phải tham gia thi bù sẽ rất phiền phức, cố bò dậy, Tô Niên Niên uống thuốc, trong ánh mắt lo lắng của cả nhà, cô vẫn đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Hi Tháng (5)

Trần Nguyên đưa Tô Niên Niên đến tận lớp, vừa đến lại không tránh khỏi những ánh mắt tò mò nhiều chuyện. Tô Niên Niên chẳng buồn quan tâm, cô chỉ cảm thấy đầu như sắp nổ tung, đến chỗ ngồi của mình là bò nhoài lên bàn.

“Niên Niên, cậu bị ốm à?” Tống Dư Hi quan tâm hỏi han, Tô Niên Niên mệt mõi u lên một tiếng, tiếp tục mơ mơ màng màng ngủ.

Chúc Thành thở dài nói: “Ôm cũng phải cố chịu, nếu không phải thi bù, đến lúc đó còn mệt hơn nhiều.”

Đường Dư cau mày lại, nhưng cũng chẳng biết làm thế nào.

Rất nhanh là đến thời gian thi, Tống Dư Hi và Tô Niên Niên cùng một điểm thi, Đường Dư sau khi dặn dò Tống Dư Hi chăm sóc để ý cô, mới không nề rời đi, trái tim trĩu nặng, luôn có dự cảm bất an.

Tống Dư Hi dẫn Tô Niên Niên đến điểm thi, giáo viên coi thi ở cửa lại chính là cô giáo tiếng anh Kim Vân của lớp F, lúc này bình thân liếc mắt nhìn hai người, nhìn thấy sắc mặt Tô Niên Niên đỏ ửng, tinh thần uể oải là biết sức khỏe cô không tốt, nhưng vẫn lạnh lùng nói: “Những đồ vật không liên quan để trên bàn bên ngoài, thẻ dự thi mang ra đối chiếu một chút.”

Tống Dư Hi chân tay nhanh nhẹ lấy ra thẻ dự thi của mình, Kim Vân liếc nhìn rồi bảo cô vào. Tô Niên Niên lục lọi trong túi cả buổi, mới giật mình bừng tỉnh, thẻ dự thi của mình hình như để quên ở nhà rồi.

“Đứng ngây người ở đó làm gì? Thẻ dự thi của em đâu?” Kim Vân không khách sáo nói.

Tô Niên Niên sắc mặt trắng bệch, giọng lí nhí: “Hình như em để quên ở nhà rồi.....” Cô cắn cắn môi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn là vẻ buồn phiền.

“Em ăn cái gì mà đến cái này cũng quên được, sao không để mình quên luôn ở nhà đi?” Trên mặt Kim Vân hiện rõ vẻ mất kiên nhẫn, đúng lúc đằng sau còn có hai nữ sinh bước vào, mặt lạnh lùng, gần như quên luôn Tô Niên Niên đứng sập không vững nữa rồi, bắt đầu kiểm tra thẻ dự thi của những người khác.

Hai người đằng sau là Doãn Sơ Hạ và Lí Ân Mỹ, Lí Ân Mỹ còn nói thay cô hai câu: “Cô giáo, hay là để cậu ấy thi trước ạ....thi xong lại đăng ký sau.”

Theo lý mà nói, thi tháng kiểu này có thể dự thi hay không cũng không sao, nhưng Kim Vân là con người rập khuôn nghiêm khắc có tiếng, việc mà bà ta đã nhận định thì ai cũng không thay đổi được. Hơn nữa sắc mặt bà ta, chắc chắn là tối qua lại cãi nhau với chồng rồi, rõ ràng lúc này là đang cố tình làm khó Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ lạnh lùng hừ một tiếng: “Sao thể được chứ, tục ngữ nói rất hay, ‘không theo phép tắc, không thể thành quy tắc’, nếu như tất cả mọi người đều quên mang thẻ dự thi, để mọi người đều tham gia thi, thế thì còn đưa ra quy định này làm gì chứ?”

Kim Vân gật đầu tán thành, trong lòng thầm nghĩ Doãn Sơ Hạ quả nhiên không hổ danh là học sinh khiến mình hài lòng.

Lí Ân Mỹ liếc nhìn Tô Niên Niên, chẳng biết làm sao, đành đi cùng Doãn Sơ Hạ vào.

Tổng Dư Hi vẫn còn đứng ở đó, dè dặt hỏi: “Niên Niên.....bây giờ phải làm sao?”

Tô Niên Niên day day thái dương, “Cậu vào trước đi, không cần lo cho mình.”

Tổng Dư Hi định nói gì đó, nhưng nhìn thấy ánh mắt sắc lạnh trên khuôn mặt nghiêm khắc đó, là bị dọa cho không dám ho he câu gì.

“Tô Niên Niên, phiền em tránh sang một bên, đừng chắn những người phía sau.” Kim Vân không khách sáo nói, Tô Niên Niên im lặng một lát, rồi xê dịch sang một bên.

Đôi lúc bình thường, cô còn có thể nghĩ ra đối sách, nhưng bây giờ, cô cảm thấy mình đến sức mà bò lết ra cổng trường cũng không có.

Nam sinh đằng sau là Tiểu Vũ, cười hi hi nói với Kim Vân: “Cô giáo, thẻ dự thi của em quên ở nhà cậu em rồi, cô cho em vào thi trước nhé, cô giáo, cô dụ dàng vị tha nhất, châm chước cho em một lần thôi!”

Thần sắc Kim Vân có chút dao động, lại nghĩ đến cậu của Tiểu Vũ là hiệu trưởng, liếc một mắt nhìn, rồi nói: “Vào đi, lần sau nhớ đấy.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Thi Thảng(6)

Tô Niên Niên ở một bên, nắm chặt tay lại.

Mười phút trước.

Cố Tử Thần vừa lái xe đến cổng trường, đằng sau lao đến một chiếc BMW màu đỏ, hai chiếc xe suýt chút nữa chạm vào đuôi xe.

Lái xe lập tức bước xuống gõ cửa xe của cậu, Cố Tử Thần cau mày lại, hạ kính cửa xe xuống, trước mắt là một người phụ nữ xinh đẹp, mặc bộ váy màu đen công sở. Cậu dừng người lại, lễ phép chào hỏi: “Cháu chào cô....sao cô lại ở đây ạ?”

Cố Tử Thần thở dài một hơi, mỉm cười: “Ồ, là Tiểu Cố à, cô thu dọn phòng cho Niên Niên thấy thẻ dự thi của con bé để quên ở nhà, cô đến để đưa thẻ dự thi cho nó.”

Cố Tử Thần gật gật đầu, nhưng thần sắc Sở Tổ Tâm có vẻ cuống, nói: “Tiểu Cố, cháu đưa giúp cô thẻ dự thi cho Niên Niên có được không? Công ty cô bây giờ đang có việc gấp, nhất định phải đi xử lý.”

Cố Tử Thần nghĩ một lát, trong đầu lại lượn lơ câu nói mà hôm qua lúc đấu mồm với Tô Niên Niên đã bật ra “Sau này tuyệt đối không dây vào mấy việc vớ vẩn của cô!”

Sao mà cậu lại có cảm giác muốn vả vào mặt mình vì cậu nói đó chứ?

Nhưng cậu cũng không thể từ chối Sở Tổ Tâm, mà đưa tay cầm lấy thẻ dự thi của Tô Niên Niên, nhẹ nhàng nói: “được ạ.”

Cửa điểm thi.

Tiểu Vũ lại nịnh hót Kim Vân thêm mấy câu, hết lời khen ngợi khiến nụ cười lộ ra trên môi người phụ nữ mặc kính này, cậu ta mới nhìn thấy Tô Niên Niên đứng ở bên cạnh một cách đáng thương, giật nảy mình: “Tô Niên Niên, sao cậu lại ở đây?”

Nếu không phải nhìn kỹ, cậu ta cũng không nhận ra nữ sinh ốm yếu này với nữ sinh có nụ cười sáng lạn đầy sức sống lại cùng là một người.

Tô Niên Niên mệt mỏi nói: “Quên thẻ dự thi.”

Tiểu Vũ đứng hình, lần trước Cố Tử Thần với mấy người đã để lại nỗi ám ảnh cho cậu ta quá lớn, cậu ta ta quyết định cầu xin cô giáo giúp Tô Niên Niên, không ngờ chưa kịp nói thì một giọng nói quen thuộc truyền đến.

“Tô Niên Niên, thẻ dự thi của cô.”

Tiểu Vũ rung mình một cái, có nỗi sợ bản năng đối với bóng dáng cao to đang chậm chậm bước đến.

Cố Từ Thần bước đến bên cạnh Tô Niên Niên, nhìn sắc mặt cô không tốt, nhíu mày lại nhìn.

Tô Niên Niên lúc này trong lòng chỉ có một suy nghĩ: Cố Từ Thần đúng là thần giáng thế....lúc này trở nên vĩ đại hơn bao giờ hết.

Cô đưa tay cầm, tay hai người chạm vào nhau, Cố Từ Thần lập tức cảm thấy độ nóng trên người cô cực kỳ bất thường, trầm mặt hỏi: “Cô biết mình ốm chưa?”

Con lợn này đúng là ngốc nghếch, tự mình cũng không chăm sóc nổi mình?

Tô Niên Niên sput sput mũi, lắc lắc đầu: “Không sao, tôi uống thuốc rồi, Cố Từ Thần, cảm ơn anh nhé.....”

Bình thường cô lúc nào cũng coi Cố Từ Thần là kẻ đối đầu của mình, nhưng bây giờ cô thật sự cảm ơn Cố Từ Thần từ tận đáy lòng, nếu không cô không chỉ không tham gia thi nổi, nói không chừng trên đường về nhà còn gục xuống nữa.

Cố Từ Thần lại hỏi phục khuôn mặt lạnh lùng, “Vào thi đi, Tiểu Vũ, cậu chăm sóc tốt cho cô ấy.”

Tiểu Vũ bị tóm gọn mặt mày đau khổ, gật đầu vâng dạ.

Tô Niên Niên cầm thẻ dự thi đi đến, Kim Vân lần này không nói gì, có điều thái độ vẫn lạnh như băng khiến người ta phát sợ.

Cố Từ Thần vốn dĩ đã đi được hai bước, đột nhiên nhớ ra gì đó, gọi giật Tô Niên Niên lại: “Lợn thần tài, đứng lại!”

“A?” Tô Niên Niên quay người, từ trong phòng học thò đầu ra, vì nguyên nhân bị ốm, không còn khí chất mạnh mẽ như thường ngày, mà mang theo vẻ yếu ớt, trong mắt mơ hồ.

Cố Từ Thần hít thở một hơi, dừng lại mấy giây rồi bước lên trước, Kim Vân ngăn cậu lại, lạnh lùng nói: “Em không phải ở điểm thi này, không được vào.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Thi Thảng (7)

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cô, từ trong túi lấy ra gói khăn giấy đưa cho ném về phía Tô Niên Niên, “Lau nước mũi của cô đi, kinh quá đi mất.” Giọng nói đầy vẻ kiêu ngạo, nhưng ẩn trong đó là tình cảm không phải ai cũng biết.

Tô Niên Niên sững người đón lấy, đang định nói cảm ơn, thì Cố Từ Thần đã đi mất hút rồi.

“Ai ya, Tô Niên Niên, nào nào nào, mình điu cậu!” Tiểu Vũ muốn điu Tô Niên Niên giống như điu lão phật gia vậy, làm gì có học sinh cá biệt nào bình thường hô mưa gọi gió, mà giờ lại giống như cái đuôi theo sau vậy.

Tô Niên Niên: “....không cần khách sáo như thế.” Khuôn mặt nam sinh đó đột nhiên thay đổi, khiến người ta phát sợ.....

Tô Niên Niên từ chối ý tốt của Tiểu Vũ, chẳng dễ gì mới tìm được chỗ ngồi của mình - - hàng cuối cùng. Quả thật không phải vị trí đẹp gì, tại vì giáo viên coi thi ngồi ở cuối cùng.

Nhưng cô lúc này đã không còn tâm trạng mà suy xét mấy chuyện này, ngồi ở chỗ ngồi ra sức day đầu đang ong ong mơ màng, cả người cực kỳ khó chịu.

Ngồi phía trước cô là Doãn Sơ Hạ, lúc này trong tay Doãn Sơ Hạ cầm chặt một chiếc bút nước, hận không thể bẻ gãy chiếc bút vô tội đó.

Cô ta nhìn thấy rồi, nhìn thấy hết rồi!

Cảnh tượng lúc nãy ở cửa, cô ta nhìn rất rõ ràng!

Cô ta một lòng một dạ thích Cố Từ Thần, cô ta với không được lại càng yêu Cố nam thần sâu đậm, lại đi giải vây cho người mà cô ta ghét nhất, còn bộc lộ tình cảm dịu dàng như thế.

Cô ta đã có được ánh mắt nhìn thẳng của Cố Từ Thần hay chưa?

Tô Niên Niên là cái thứ gì chứ?

Các loại đồ kị, gato, không vui đều đang giằng xé trong lòng Doãn Sơ Hạ, biểu cảm trên mặt cô ta cố làm ra vẻ không có gì, nhưng nội tâm đã hận Tô Niên Niên lên đến cực điểm.

Tiếng chuông vang lên, giáo viên bắt đầu phát bài thi, học sinh ở hàng trước chuyển bài ra phía sau.

Môn thi đầu tiên là ngữ văn, coi như là môn học mà Tô Niên Niên nắm chắc nhất, ngoài lúc viết văn cuối cùng suyt chút nữa gục đầu ngủ quên ra, tất cả đều thuận lợi.

Môn thi thứ hai là tiếng anh.....

Cả buổi sáng qua đi, Tô Niên Niên mệt là đi, buổi trưa Trần Nguyên dẫn cô đi ăn cơm, ăn được mấy miếng là không còn cảm giác muốn ăn nữa.

Trần Nguyên hết sức xót thương, nhưng cũng chẳng biết làm sao.

Nguyên tắc của cao trung Thánh Âm là phải đạt hiệu suất cao, tất cả các môn phải thi xong trong một ngày, Trần Nguyên nhìn thời gian, thi xong phải đợi đến hơn sáu giờ tối.

Cậu quyết định thi xong dù cho thế nào nhất định phải đưa Tô Niên Niên đến bệnh viện trước.

Tô Niên Niên cũng thấy đỡ hơn, có chút sức lực còn an ủi cậu: “Em thật sự không sao, anh đừng căng thẳng như thế, em cũng căng thẳng theo anh rồi.”

Trần Nguyên cau mày, thờ dài nói: “Có gì không thoải mái nhất định phải nói cho anh biết.....anh ở phòng thi bên cạnh.....” bla bla nói một tràng, mới thả cho Tô Niên Niên tiếp tục thi những môn buổi chiều.

Tâm thái Tô Niên Niên không đến nỗi kém, một là bệnh của cô không nghiêm trọng, chỉ là trong người hơi khó chịu, hai là buổi sáng phát huy làm bài không đến nỗi nào, tâm trạng cũng theo đó mà lên.

Đợi đến thi buổi chiều, Tô Niên Niên bắt đầu bí bức rồi, đầu tiên là bài thi môn vật lý khó nhằn rằng, còn khó hơn cả bài thi thử làm lần trước. Môn thứ hai là môn hóa học, càng làm càng mơ hồ, gần như là dựa vào tìm cách và giác quan thứ sáu mà làm, đến môn thi cuối cùng, tâm trạng Tô Niên Niên tụt dốc một cách thảm hại.

Toán học....môn mà cô kém nhất.

Trong lòng cô tự đánh giá cho mình một điểm số, có lẽ là xếp khoảng giữa trong cả lớp, không tính là quá tốt, nhưng cũng không đến nỗi tồi.

Bài thi toán có tổng cộng sáu tờ, Tô Niên Niên bò nhào ra bàn, không nhìn rõ. Tờ cuối cùng đến tay Doãn Sơ Hạ, cô ta ngừng động tác.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Đối Với Bạn Gái Tốt Thế À (1)

Sau đó lén lút nhét tờ giấy đó vào trong đồng giấy nháo của mình.

Tô Niên Niên hoàn toàn không để ý, đã bắt đầu làm bài rồi.

Tờ đề cuối cùng chỉ có hai câu hỏi lớn, Doãn Sơ Hạ lén lút nhìn, tờ thứ năm mục cuối cùng cũng có hai câu hỏi lớn, hơn nữa phần đề trống cho học sinh làm bài cũng nhiều, bình thường không chú ý cũng không biết còn có tờ nữa.

Khóe miệng Doãn Sơ Hạ để lộ nụ cười đắc ý.

Trong lòng cô ta nghĩ: Tô Niên Niên, đến ông trời cũng không giúp cậu, cậu đáng chết!

Nhưng rất nhanh, cô ta cảm thấy có ánh mắt ai đó đang nhìn mình.

Doãn Sơ Hạ quan sát khắp lớp, nhìn thấy Tống Dư Hi đang bấm môi nhìn mình, trong mắt đầy vẻ hoảng sợ.

Doãn Sơ Hạ giật mình thon thót, chỉ sợ cô nhắc nhở Tô Niên Niên. Nhưng lại nghĩ, trước đây Tống Dư Hi chẳng qua chỉ là một người chuyên bị cô ta ức hiếp, có lẽ cô cũng không có gan to như thế!

Cô ta không lo không sợ nhìn Tống Dư Hi, ánh mắt giống như biết nói, nhìn về phía Tống Dư Hi biểu lộ ý của mình: Nếu như cậu nói ra, tôi sẽ cho cậu biết thế nào là lễ độ.”

Tống Dư Hi cắn cắn môi, đôi môi hồng bị cô cắn cho bật máu, nội tâm của cô đang giằng xé kịch liệt.

Một mặt, cô coi Tô Niên Niên là bạn thân của mình, hơn nữa Tô Niên Niên còn luôn giúp đỡ cô. Nhưng mặt khác, nội tâm lại luôn sợ hãi Doãn Sơ Hạ khiến cô không nói ra được.

Cô cảm thấy nội tâm mình giống như đang có hai người đánh nhau, do dự cả buổi, cuối cùng, cô vẫn chọn im lặng.

Xin lỗi, Tô Niên Niên.....

--- ---

Tô Niên Niên kiên cường tiếp tục làm bài, chỉ muốn gục đầu xuống bàn, ngủ một giấc không cần tỉnh lại. Nhưng cô lại không muốn môn cuối cùng lại chùn bước, đến cuối cùng, dồn ý chí cố gắng hoàn thành bài thi.

May là bài thi của tờ này không quá khó, không ít câu hỏi cũng gần giống với bài thi thử, hơn nữa Đường Dư còn viết cho cô phương pháp giải bài, cho nên bài thi này cũng coi như nằm trong tầm tay.

Hai câu hỏi lớn cuối cùng mặc dù cũng không khó như trong tưởng tượng, cô dựa vài hai công thức đưa ra, men theo hướng đi đó, rất dễ dàng cũng giải ra đáp án.

Làm xong bài thi, Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn đồng hồ trên phía trước của phòng học, còn có nửa tiếng nữa, khiến cô thở phào nhẹ nhõm.

May là làm xong rồi.....

Lúc này có không ít người đã nộp bài, ở phía cuối lớp, hai giám thị coi thi cũng muốn học sinh nhanh nộp bài xong thì họ cũng được nghỉ ngơi sớm, cho nên cũng không ngăn cản.

Cô kiên nhẫn kiểm tra lại một lượt, sửa lại hai câu hỏi chọn lựa, chắc chắn tên của mình, cũng nộp bài lên.

Doãn Sơ Hạ ngồi ở vị trí của mình, bài thi của cô ta đã làm xong từ lâu, nhưng cô ta không nộp bài trước, chỉ đợi động tác của Tô Niên Niên phía sau.

Nhìn thấy Tô Niên Niên nộp bài, đi ra khỏi phòng thi, cô ta mới chậm chậm bước lên. Buông tay ra, lòng bàn tay đều là mồ hôi.

Cô ta giả bộ như không có chuyện gì, nộp bài thi của mình, rồi cũng nhanh chân ra khỏi phòng thi, thuận tay vo tờ đề thi cuối cùng đó thành một cục rồi ném vào trong thùng rác.

Tô Niên Niên lao đảo loạn choạng bước ra khỏi phòng thi, lấy khăn giấy mà Cố Tử Thần đưa cho cô để lau nước mũi, đi sang phòng thi bên cạnh để đợi Trần Nguyên.

Tống Dư Hi cũng nộp bài rồi đi ra, nhìn thấy bóng Tô Niên Niên, trong lòng lại cảm thấy day dứt, tiềm thức nói cho cô biết, nếu như bây giờ nói cho Tô Niên Niên, có lẽ còn có cơ hội xoay chuyển.

Cô nhanh chân bước lên, gọi: “Tô Niên Niên, mình có chuyện muốn nói với cậu, vừa nãy Doãn Sơ Hạ.....”

Lời còn chưa dứt, miệng cô bỗng dưng cứng đờ.

Cô nhìn thấy bóng dáng của Cố Tử Thần đang đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Đối Với Bạn Gái Tốt Thế À (2)

Thiếu niên mặt mày khôi ngô tuấn tú, nét đẹp như tranh dường như không để ý cô, mà là đi thẳng về phía Tô Niên Niên, giọng nói hết sức quan tâm mà cô chưa từng nghe thấy: “Tô Niên Niên, còn nói bệnh mình không nhẹ? Gió thổi cũng sắp bay được rồi?”

Tô Niên Niên mơ hồ chỉ vào phòng học sau lưng: “Tôi đang đợi anh tôi.....”

Cố Tử Thần cau mày lại, ngón tay thon dài vuốt lên trán Tô Niên Niên, nhiệt độ dưới tay nóng dọa người khác.

Chết tiệt, chắc chắn là kéo dài một ngày nên bệnh tình càng nặng rồi.

Cậu dùng giọng điệu như ra mệnh lệnh nói với cô: “ Cao trung năm ba còn khoảng bốn mươi phút nữa mới hết giờ, tôi đưa cô đi bệnh viện trước.”

“Ồ...được.” Tô Niên Niên gật gù đầu, đột nhiên ý thức bên cạnh còn có Tống Dư Hi, quay người hỏi: “Tiểu Hi, cậu muốn nói gì với mình? Doãn Sơ Hạ làm sao thế?”

Tống Dư Hi cắn môi, mãi mới nở nụ cười trên môi còn khó coi hơn là khóc: “ Không có gì, cậu mau đi bệnh viện đi, sốt quá là không được đâu, giữ gìn sức khỏe.”

Cô cũng không biết mình thái độ của mình lúc này là thế nào, việc của Doãn Sơ Hạ lại giấu nhem xuống.

Cô chỉ biết, nhìn thấy ánh mắt quan tâm của Cố Tử Thần với Tô Niên Niên, cô cảm thấy trong lòng khó chịu như bị đâm một nhát dao vậy.

Ánh mắt lạnh lùng của Cố Tử Thần nhanh chóng lướt qua cô, không nói với Tống Dư Hi một câu, kéo cánh tay Tô Niên Niên đi về phía bãi đỗ xe.

Lên xe, Cố Tử Thần đạp chân ga, đi thẳng đến bệnh viện gần nhất.

Đến bệnh viện, Cố Tử Thần bảo Tô Niên Niên ngồi ở ghế dài đợi cậu, cậu đi lấy sổ cho Tô Niên Niên.

Trong hành lang gió lùa qua mang theo cảm giác lạnh, cộng với mùi nước khử trùng trong bệnh viện, khiến người ta càng lạnh hơn.

Cố Tử Thần khẽ cau mày, không do dự, cởi áo khoác của mình ra đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy đầu óc quay cuồng, đưa tay đón lấy ôm trong lòng, ánh mắt bắt đầu có chút mơ hồ.

Cố Tử Thần lại kéo áo từ trong lòng cô ra, mặc lên cho Tô Niên Niên, kéo khóa xong, nhìn Tô Niên Niên tròn mắt mới yên tâm gật gù đầu.

“Ngao ngẩn ngơ ở đây đợi tôi, không được đi đâu, không được đi với người lạ, nghe thấy chưa?”

Tô Niên Niên bĩu môi, mặc dù đau đầu kinh khủng, nhưng vẫn chưa mất đi ý thức, về không vui khi Cố Tử Thần coi mình như trẻ con vậy.

“Biết rồi, anh mau đi đi, tôi đợi anh quay lại.” Uể oải nói xong một câu, Tô Niên Niên cảm thấy giọng nói của mình bắt đầu ngọt ngào, ồm ồm vì nghẹt mũi.

Thái độ ấm áp của Cố Tử Thần đối với cô rất thoải mái, tắt bật đi lấy sổ, thi thoảng lại liếc nhìn về phía sau, chỉ sợ Tô Niên Niên biến mất bất cứ lúc nào.

Tô Niên Niên làm gì còn sức mà động đậy, áo khoác của Cố Tử Thần to rộng, tóc cô phủ trên vai, giống như phù thủy nhỏ oán hận, mắt chăm chăm đợi Cố Tử Thần quay lại.

Chờ nửa buổi, cuối cùng Tô Niên Niên cũng được đưa vào phòng cấp cứu, bác sĩ sau khi kiểm tra đơn giản cho cô xong, bảo y tá chuẩn bị tiêm cho Tô Niên Niên, Tô Niên Niên ra sức từ chối: “Đừng! Cháu không muốn tiêm, đánh chết cháu cũng không tiêm.”

Cô nói một câu lại sụt sịt nước mũi một câu, nữ bác sĩ bị cô đùa cho phát cười, “Nha đầu, không tiêm làm sao khỏi bệnh được chứ, không sao, không đau chút nào.”

Tô Niên Niên âm ức nhìn Cố Tử Thần, Cố Tử Thần mềm lòng, đành phải hỏi bác sĩ: “Có thể không tiêm được không ạ?”

Khóe miệng nữ bác sĩ nở nụ cười trêu chọc, “Ồ, thanh niên đẹp trai, đối với bạn gái tốt thế à?”

Hai người trợn mắt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Việc Của Cô, Tôi Quản Là Cái Chắc! (1)

“Anh ta không phải bạn trai cháu!” Tô Niên Niên vội vàng giải thích, Cố Tử Thần liếc nhìn cô một cái, không khẳng định mà cũng không phủ định.

Nữ bác sĩ “ồ” lên một tiếng kéo dài: “Ra là thế à, cô truyền nước cho cháu nhé, lát nữa sẽ kê đơn thuốc, chịu khó uống nhiều nước ấm ra mồ hôi được là tốt.”

Tô Niên Niên trong lòng thầm so sánh, mặc dù hai cái đều là bị chọc mũi tiêm vào, nhưng cách sau rõ ràng dễ chịu hơn chút, thế là gật đầu đồng ý.

Y tá dẫn Tô Niên Niên đi truyền nước, trong phòng điều trị chỉ còn lại hai người là bác sĩ và Cố Từ Thần, nữ bác sĩ cười dịu dàng với Cố Từ Thần: “Thật không phải bạn gái cháu à?” Ánh mắt của bà như soi vào tận tim gan người khác.

Cố Từ Thần nghiêng nghiêng đầu, trả lời một cách nghiêm túc: “Việc của tương ai, ai có thể nói rõ được chứ?”

Rời khỏi phòng điều trị, Cố Từ Thần cầm đơn đi nộp tiền, nghĩ lại lời bác sĩ vừa nãy nói với cậu trong phòng bệnh, còn nhận cuộc điện thoại đến từ ông anh trai xù lông nhím

“Cố Từ Thần, cậu mang Niên Niên đi đâu rồi?” Trần Nguyên thay đổi hình tượng bình thường hòa nhã và điềm đạm, gào lên chất vấn Cố Từ Thần.

Cậu thi xong đi ra thì phát hiện không thấy Tô Niên Niên đâu nữa, phản ứng đầu tiên không phải gọi điện cho Tô Niên Niên, mà là gọi cho Cố Từ Thần.

Sự thật chứng minh suy đoán của cậu quả nhiên không sai, Tô Niên Niên đúng là bị Cố Từ Thần đưa đi rồi.

Cố Từ Thần bình tĩnh nói: “Dẫn cô ta đi bệnh viện, đang truyền nước, cậu đến thì nhớ mang theo chút gì ăn, bye bye.” Nói xong liền tắt máy, không để ý đầu dây bên kia sắc mặt Trần Nguyên đang sa sầm lại.

Ban ngày ban mặt lại đưa em gái cậu đi mất, còn làm như không có chuyện gì, ngoài Cố Từ Thần ra, trên thế giới này sợ rằng tìm không ra người thứ hai!

Cố Từ Thần đẩy cửa ra, nhìn thấy Tô Niên Niên đang nằm trên giường bệnh ôm chăn ngủ, ngủ yên tĩnh, trên người vẫn mặc chiếc áo khoác đỏ của cậu, nằm vạ vật trên giường ngủ như một con lợn.

Đề lộ ra là cổ tay trắng ngần mềm mại đang bị kim tiêm chọc vào huyết quản, lúc này trên mặt ửng đỏ lên.

Cố Từ Thần khẽ cau mày, đưa tay thay Tô Niên Niên chỉnh lại chăn, để cô ngủ thoải mái hơn chút, sau đó để tay cô cho vào trong chăn.

Tay tiếp xúc với tay khiến cậu có cảm giác như nghẹt thở, động tác của mình trở nên nhẹ nhàng hơn.

Đắp chăn lại cho Tô Niên Niên xong, cậu ngồi trên sofa của một góc phòng bệnh, thuận tay cầm một tờ báo cũ trên mặt bàn, cũng chẳng quan tâm giờ giấc, cầm lên xem.

Khi Trần Nguyên đến, nhìn thấy Tô Niên Niên đang ngủ ngon, không gọi cô mà ngồi xuống đối diện Cố Từ Thần, chăm chăm nhìn cậu.

Hai người mắt to mắt bé nhìn nhau cả buổi, Cố Từ Thần nheo mày, tờ báo trong tay rung rung, tiếp tục đọc báo.

Trần Nguyên nhỏ giọng nói: “Niên Niên sao rồi?”

“không sao, truyền nước xong có lẽ không sao rồi.” Cố Từ Thần lật sang một trang khác, “Nói đi nói lại, cậu không phải nên cảm ơn mình sao? Nếu không phải mình kịp thời đưa con lợn này đến bệnh viện, đợi cậu thi xong có lẽ cô ta đã sốt lá đi rồi.”

Trần Nguyên ngại ngừng ho hai tiếng, là cậu không để ý thời gian, khi Tô Niên Niên thi xong thì điểm thi của cậu mới bắt đầu chưa đến 50 phút, không có thời gian ra ngoài đón Tô Niên Niên.

Có điều cũng lạ, Cố Từ Thần tại sao lúc đó lại xuất hiện chứ?

“Cố Từ Thần, không phải cậu nộp bài giấy trắng đấy chứ?” Trần Nguyên vờ mặt nghi ngờ.

Cố Từ Thần bình thản nói: “Mình viết xong rồi.”

Trần Nguyên chỉ cảm thấy có gì đó khác thường ở đây, vội hỏi: “Viết đáp án nhỏ những à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Việc Của Cô, Tôi Quản Là Cái Chắc(2)

Cố Từ Thần nheo mày, đồng tình liếc nhìn Trần Nguyên: “Xin đừng đem chỉ số thông minh của hai người chúng a xếp cùng một hàng.”

Môn tổng hợp cuối cùng của cao trung năm ba ít nhất là có bảy tám tờ, dù cho không nhìn mà viết đáp án, 15’ cũng chẳng đủ? Cố Từ Thần có cần biến

thái như thế không?

Thành tích Trần Nguyên không cần nói, ở Thánh Âm, cả cao trung năm ba đều luôn trong danh sách đứng đầu, nhưng Cố Từ Thần quả thật định chơi trò đim hàng cậu sao.....

Hai người nói chuyện mấy câu, Tô Niên Niên trên giường dụi dụi mắt, tỉnh lại.

“Cố Từ Thần?” Cô mơ hồ gọi lên một tiếng, đôi mắt to tròn nhìn khắp phòng.

Trần Nguyên sa sầm mặt mày, sau khi tỉnh lại, không phải nên tìm người anh này mới đúng chứ? Tại sao phản ứng đầu tiên lại là tìm Cố Từ Thần?

Không thèm để ý Trần Nguyên đang gato, Cố Từ Thần trả lời một tiếng, trên mặt không biểu cảm gì, chỉ chớp chớp lông mi, để lộ tâm trạng của cậu.

Trần Nguyên đứng dậy, đi đến trước giường Tô Niên Niên, quan tâm hỏi: “Có đói hay không? Lạnh hay không? Anh mua cháo rồi, có muốn ăn chút không?”

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, thuốc dường như có hiệu quả rồi, đầu cũng không đau như ban ngày nữa, cô tự chống tay ngồi dậy, Trần Nguyên cẩn thận kê một chiếc gối sau lưng cô.

Trần Nguyên bung bát cháo bón cho cô, Tô Niên Niên dờ khóc dờ cười đón nhận.

Nhìn cảnh tượng hai anh em quan tâm gần gũi, ánh mắt Cố Từ Thần trầm lặng, tiếp tục lật xem tờ báo đó không biết bao nhiêu lần.

Ăn được chút ít, tinh thần Tô Niên Niên cuối cùng cũng khá hơn rất nhiều.

“Ting ting” điện thoại của Trần Nguyên vang lên hai tiếng, cậu cảm lên trượt sang để nghe, đầu dây bên kia là tiếng khóc nức nở của con gái: “Trần Nguyên.....cậu có thể đến đây một lát được không.....”

Nét mặt Trần Nguyên biến sắc, vội vàng tắt điện thoại, mang nét mặt nhăn nhó nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên đoán ra có lẽ cậu có việc gấp, liền nói: “Anh có việc cứ đi trước đi, em và Cố Từ Thần cùng về là được rồi.”

Trần Nguyên lại dặn dò Cố Từ Thần một lượt, lúc này mới gấp gấp đi ra.

Cậu vừa đi, trong phòng bệnh chỉ còn lại Cố Từ Thần và Tô Niên Niên hai người.

Tô Niên Niên ho khan hai tiếng, cảm giác có chút không tự tại. cô nhẹ nhàng nói: “uhm....việc hôm nay cảm ơn anh nhé.”

Giọng nói của Cố Từ Thần lạnh lùng, lông mày nhíu lên, thâm trầm ý, “Đừng khách sáo, chỉ là chuyện nhỏ.”

Trời mới biết là cậu dùng tâm trạng lo lắng sốt ruột thế nào để viết bài thi, khi nộp bài giám thị coi thi còn không tin vào mắt mình, cho đến khi nhìn đáp án, cảm như sắp trĩ xuống, thậm chí nghi ngờ cậu có phải là trộm đáp án không.

Khỏe miệng Tô Niên Niên khẽ cười mỉm, trong lòng trào dâng ảm áp.

Chiếc áo khoác trên người mang thứ mùi sạch sẽ thơm tho, còn có cảm giác ảm áp bủa vây xung quanh, khiến Tô Niên Niên cảm thấy người mình như đang bay bay, cực kỳ thoải mái.

Trong ánh mắt Cố Từ Thần có vẻ nghi ngờ, không phải Tô Niên Niên đang ngồi đó cười ngốc ngếch sao? hay là sốt chưa hạ, bệnh tình còn nặng thêm rồi?

Cậu đứng dậy, đi đến bên cạnh Tô Niên Niên, sờ tay lên trán Tô Niên Niên.

Uhm, bình thường, theo lý mà nói không sao rồi.

Bị động tác bất thành linh đó của cậu làm cho giật nảy mình, sắc mặt Tô Niên Niên ửng đỏ, xấu hổ hỏi: “Anh làm gì thế.....”

Cố Từ Thần thu tay lại, sắc mặt lạnh như núi băng vạn năm không tan vậy.

“Tạm ổn, không sốt hồng não.”

Tô Niên Niên lườm cậu một cái, “Không cần anh quan tâm, tôi vẫn bình thường.”

Cố Từ Thần nheo mắt lại, cổ tình đầu mồm với cô: “Tô Niên Niên, việc của cô, tôi quản là cái chắc!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Cô Là Lợn À?

Tô Niên Niên mắt tròn trĩnh, biểu cảm như nhìn thấy ma.

“Cố Tử Thần, sốt hông não không phải là anh đấy chứ? Nói tuyệt đối không quan tâm mấy việc rành rồi của tôi chính là anh, bây giờ lại biến thành quản chuyện của tôi. Anh cũng sớm nắng chiều mưa quá đấy!”

Cố Tử Thần mặt không đổi sắc: “Tôi đã từng nói thế sao? Chắc chắn là cô nghe nhầm.”

“.....” Tô Niên Niên im lặng, thì ra khả năng bật lại cũng không bằng anh ta, đến độ dày của da mặt cũng phải nhường lại ngôi vị.

Truyền hết hai chai nước, Cố Tử Thần phải đi lấy xe, Tô Niên Niên im lặng đi theo sau lưng cậu, bóng dáng một cao một thấp kéo dài ra, hiện rõ sự khác biệt về chiều cao.

Trên đường, Tô Niên Niên không nói gì, chỉ khi đến nhà mới lí nhí nói cảm ơn với Cố Tử Thần, sau đó cởi áo khoác đưa cho Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần chê ghét nói: “Tô Niên Niên, cô là lợn à, làm gì có ai trả thẳng đồ cho người khác như thế, ít nhất cũng phải giặt sạch rồi hãy trả cho tôi chứ.”

Tô Niên Niên bị anh ta mắng cho đơ người, nghĩ kỹ đúng là có đạo lý, dù sao anh ta cũng mắc bệnh sạch đáng sợ đó, thế là bủn môi, lấy sức đẩy cửa xe ra, bực tức đi về nhà.

Cố Tử Thần ở trong xe, khoe miệng giật giật, sau đó khẽ cười lên.

Tô Niên Niên.....quả nhiên là con lợn mà.

Uống cốc nước nóng to mà Sở Tô Tâm chuẩn bị cho cô, cộng thêm hai chiếc chăn dày của mùa đông, cuộn tròn trong chăn ấm, buổi sáng hôm sau, Tô Niên Niên cũng thấy nhẹ nhõm hẳn.

Tắm rửa xong, chán nản đi lại trong phòng.

Tuần này vì chuẩn bị thi cử đã đủ mệt rồi, các thầy cô vẫn còn có tính người, không cho bài tập về nhà. Tô Niên Niên đi một vòng, khi bón thức ăn cho Bao Bao mới nhớ đến mình còn có áp phích báo tường chưa vẽ.

Vội vội vàng vàng đi lấy ra giấy và bút vẽ, lại lên mạng tìm tranh ảnh về hành động tiết kiệm thực phẩm, vẽ vài bức luyện tay nghề, sau đó bắt đầu chính thức vẽ áp phích.

Tô Niên Niên vẽ rất có thần, rất nhanh sau đó đã vẽ xong hai tờ.

Mặc dù có khoảng thời gian không chạm vào bút vẽ, may là căn bản vẫn còn, vẽ hai bức này đều là vẽ liền một mạch, toát ra được chủ đề, lại có sự sáng tạo của riêng cô ở bên trong. Tô Niên Niên càng xem càng đắc ý, giờ hai ngón chạm khẽ vào nhau: “Đẹp!”

Bao Bao ngồi dưới chân cô kêu “meo meo”, bị tâm trạng của chủ nhân truyền nhiễm, bắt đầu ngo ngoe.

Tô Niên Niên vuốt ve cơ thể mềm mại càng ngày càng béo của Bao Bao, lúc nào cũng có cảm giác nuôi Bao Bao béo quá rồi.

Có điều béo nên khi vuốt ve rất thích.

Bao Bao hài lòng tận hưởng bàn tay vuốt ve của cô, mắt nheo lại kêu meo meo, Tô Niên Niên càng nhìn càng cảm thấy có gì đó không đúng lắm.

Biểu cảm kiêu ngạo này quả thật giống hệt y chang!

Hừm! Tên đáng ghét Cố Tử Thần đó, quả thật chính là tên xấu xa cực kỳ đáng ghét....trong lòng Tô Niên Niên thầm nguyên rủa, câu nói đó của Cố Tử Thần “cô là lợn à?” luôn khuông ngửng hiện lại trong đầu cô, cô bực mình cầm bút lên, vẽ nguệch ngoạc một con lợn.

Lắc rắc điểm nét, lại thêm hoa quả rau ngô nghĩnh đáng yêu, mắt con lợn đó long lanh nhìn những đồ ăn đó, nhưng khoảng cách xa khiến nó không thể nào ăn được mấy thứ đó.

Tô Niên Niên cười “ha ha ha ha” sung sướng, tưởng tượng Cố Tử Thần chính là con lợn này, tâm trạng tốt lên rất nhiều.

Cô âm ỉ lắc lư theo điệu một bài hát rồi đi xuống lầu, Bao Bao ở đó lăn lộn hai vòng, nhảy lên bàn, dường như rất ghét hai tờ áp phích đó, móng vuốt

giờ ra, cào cào vào một trong hai tờ đó, cào nát rồi đẩy xuống đất.

“Meo meo” Bao Bao như trúng độc với con lợn đó, nằm bò nhòai trên bức vẽ đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Thẩm Mỹ Có Vấn Đề (1)

Trần Nguyên từ phòng mình đi sang, nhìn thấy mớ hỗn độn trên bàn dưới đất, lắc lắc đầu, cẩn thận bế Bao Bao xuống, giọng nói nhẹ nhàng dạy bảo: “Bao Bao, đừng có làm bẩn bức vẽ của Niên Niên, ngoan, đợi lát nữa cho mày ăn hải sản viên.”

“meo meo” Bao Bao hào hứng đi quanh chân Trần Nguyên.

Trần Nguyên thay cô sắp xếp lại bàn, cuộn hai bức vẽ trên bàn lại, dùng băng dính cố định rồi đặt vào trong balo của Tô Niên Niên. mắt liếc nhìn xuống, trên đất còn có mấy tờ giấy rác xanh xanh đỏ đỏ hoa hoét, còn cả tờ áp phích nát tươm bị Bao Bao xé nát.

Cậu không nghĩ nhiều, nhặt mấy tờ giấy đó lên, rồi ném vào trong thùng rác.

Tô Niên Niên ở lầu dưới lấy mấy túi đồ ăn vặt từ trong tủ lạnh ra, vui vẻ xem phim hoạt hình, đã bỏ chuyện mấy tờ áp phích quên đến tận mười vạn tám nghìn km rồi.

Thứ hai --- buổi sáng, Tô Niên Niên vẫn như mọi ngày, cuống cuồng vệ sinh cá nhân rồi ăn sáng, xách balo lao ra cửa.

Gần đây công ty của Trần Doãn Hoa bận nhiều việc, cho nên đều là Trần Nguyên lái xe đưa Tô Niên Niên đi học. Hai anh em vừa đi, Trần Doãn Hoa cười ha ha nói: “Niên Niên đúng là thích ngủ nướng.”

Giọng nói của ông ấm áp, không có ý trách mắng, nhìn là biết ông rất thương Tô Niên Niên.

Sở Tố Tâm đã quen từ lâu rồi, chán nản lắc đầu: “Nó bị chứng bệnh ngủ nướng điển hình, không thuốc nào chữa được.”

Trần Doãn Hoa cười lên mấy tiếng, nghĩ đến đi làm lòng mày lại nhủ lại.

Sắc mặt Sở Tố Tâm cũng không tốt lắm, gần đây nhà họ Cố có xu hướng muốn độc quyền kinh tế Dự Thành, công ty của bà và công ty nhà họ Trần đều đối diện khó khăn, chỉ là những điều này họ không để cho những đứa trẻ biết.

Cao trung Thánh Âm

Đến thời gian nghỉ giữa giờ, Tống Dư Hi cùng Tô Niên Niên đi nộp tờ áp phích, Tô Niên Niên lật balo ra, may là Trần Nguyên giúp cô cho vào, nếu không cô chắc chắn lại quên cho mà xem.

Thở hổn hển leo lên phòng vẽ tầng năm, hai người nộp xong áp phích thì đi về. A Kiệt phụ trách kiểm tra áp phích mở áp phích mà hai người vẽ ra xem, gật đầu khen ngợi tác phẩm của Tống Dư Hi.

Tống Dư Hi vẽ rất quy củ, có điều có thể nhìn ra rất nghiêm túc, hơn nữa tràn đầy năng lượng, phù hợp yêu cầu.

Còn xem đến của Tô Niên Niên, sắc mặt A Kiệt có chút kỳ lạ.

Một tờ rất sáng tạo, lại có tâm huyết, đáng quý nhất chính là màu sắc phối hợp rất hài hòa, vừa nhìn là biết khả năng vẽ không thường.

Nhưng một tờ khác, con lợn màu đỏ hồng cùng với một đồng hoa quả rau xanh các loại là cái quý quái gì thế?!

Đúng lúc Nam Chi lên để xử lý việc, A Kiệt như nhìn thấy người thân mà khóc mếu: “Nam Chi, chị xem Tô Niên Niên vẽ cái gì thế? Em nghỉ ngơi hai tờ này không phải cùng một người vẽ.”

Nam Chi tò mò nhìn, không nhịn được cười phá lên.

“Từ bút vẽ và cách dùng màu sắc thì đúng là một người. uh...thực ra tờ này cũng được, rất có sức sáng tạo, cậu và Hoan Hoan đi dán mấy tờ này ở nhà ăn đi.” Nam Chi dặn dò xong, A Kiệt mặt mày méo xệch đồng ý.

Được rồi được rồi, mọi người đều vẽ nghiêm túc như thế, bức vẽ hoạt hình đáng yêu này thôi thì thay đổi khẩu vị cũng được, A Kiệt trong lòng tự an ủi mình như thế.

Buổi trưa, Tô Niên Niên cùng Tống Dư Hi đi căngtin ăn cơm, mục đích của yếu là muốn xem áp phích của mình có được chọn dán lên hay không.

Tống Dư Hi cực kỳ căng thẳng, cầm chặt tay áo Tô Niên Niên, hai người chưa đi ăn cơm vội mà đi một vòng căng tin trước, phát hiện hai tờ áp phích của Tống Dư Hi.

“woa, cái này là của cậu hả, giỏi quá!” Tô Niên Niên hào hứng khen ngợi, Tống Dư Hi cười vui sướng, trên mặt xúc động còn đỏ ửng lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Thẩm Mỹ Có Vấn Đề (2)

Ở một góc khác của căng tin, có không ít người tụ tập ở đó, thi thoảng lại có tiếng cười chế giễu từ bên trong đám đông phát ra.

Tô Niên Niên tò mò qua bên đó xem, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng trong lòng có dự cảm bất an.

“Tiểu Hi, chúng ta qua bên đó xem đi.”

Cây dáng người nhỏ bé, Tô Niên Niên và Tống Dư Hi chen được vào phía trước gần nhất, nhìn thấy trên tường dán tờ áp phích đó, Tô Niên Niên ngay lập tức sa sầm mặt mày.

Cái gì thế này! Ai có thể bảo cho cô, tại sao con lợn này lại ngang nhiên xuất hiện ở đây chứ!

“Ha ha ha, bộ tuyên truyền không còn ai nữa hay sao? bức vẽ này đúng là trình độ còi mà!”

“Hồi mình về con vật ở lớp mẫu giáo còn đẹp hơn bức này, xì...”

“Ôi, đừng giả bộ nữa, cậu vẽ cho mình xem thử xem? Mình cảm thấy bức này rất đáng yêu, đồ đồ hồng hồng thật đáng yêu!”

“Đúng thế, nhìn là thấy có cảm giác thèm ăn!”

Trong đám đông phân thành hai phe, phần lớn là nam sinh, cảm thấy bức vẽ vừa ấu trĩ vừa buồn cười.

Còn đám đông nữ sinh, nữ sinh mà, đối với mấy thể loại bức tranh này không chê bôi gì, bao dung còn thêm lời khen ngợi.

Tô Niên Niên ở trong đám đông sững người giả chết, dù sao đánh chết cô cũng không thừa nhận đây là bức vẽ của mình!

“Niên Niên, sao cậu không nói gì thế?” Tống Dư Hi có chút nghi ngờ.

“Ồ ha ha.....mình cảm thấy vẽ cũng rất được, phải không?” Tô Niên Niên mặt dày bắt đầu tự khen mình.

Một nam sinh ở bên cạnh không vui, nói lời châm biếm: “Bức vẽ này có gì mà đẹp chứ, thẩm mỹ của cậu có vấn đề à!”

Cậu mới có vấn đề ấy! Hừm! Rõ ràng vẽ đáng yêu như thế, đẹp như thế! Mấy người các cậu không biết thưởng thức nghệ thuật.

Tô Niên Niên điềm tĩnh bật ra mấy câu trong lòng nói tên nam sinh này, chuẩn bị ngang nhiên rời đi.

“Ai ya, mọi người vây quanh lại đây làm gì thế?” một giọng nói huênh hoang chuyển đến, học sinh đang vây quanh lập tức lùi về sau mấy bước.

Tô Niên Niên ngạc nhiên nhìn sự thay đổi của đám đông, tò mò quan sát người mới đến, không kim được nhếch nhếch môi.

Tên ngông nghênh này giống như con ma lớn vờn vật vờ không phải Tiểu Vũ thì còn là ai được chứ!

Lần trước lời xin lỗi của Tiểu Vũ để lại ấn tượng rất sâu đậm đối với cô, cho Tô Niên Niên cảm giác Tiểu Vũ chẳng qua chỉ là con cừu đội lốt da hổ mà thôi, nhưng đối với những học sinh này mà nói, Tiểu Vũ rất có lực uy hiếp! Dù sao học sinh cá biệt cũng không phải tự dung mà có!

Sau lưng cậu ta còn có hai tiểu đệ, một là Trình Hạo mà Tô Niên Niên đã từng gặp, còn có một người.....lại là A Kiệt ở bộ tuyên truyền.

“Ha ha, đây là bức vẽ gốc xít gì thế, vừa xấu vừa khó coi, ôi trời, mấy người của bộ tuyên truyền đều LOW thế này sao?” Tiểu Vũ không khách sáo

ché giễu, lại một tràng cười ồm ồm lên.

A Kiệt ngai ngừng xoa xoa đầu: “Đại ca, đây là Tô Niên Niên về, em cảm thấy cũng rất đẹp mà.....”

“Tô Niên Niên?!” nghe thấy cái tên này, Tiểu Vũ như cụp đuôi xuống, nhưng nghĩ lại không muốn mất mặt trước đám tiểu đệ này, thế là hừm một tiếng, “Tranh vẽ như người, Tô Niên Niên cũng giống con lợn này, xấu xí, ngốc nghếch.....ô! Hạo Hạo, mày nhéo tao làm cái gì, muốn chết à?”

“Đại ca.....anh đừng nói nữa.....” Hạo Hạo cuống cuống đến nỗi nước mắt sắp tuôn ra rồi, không ngừng nháy mắt ám chỉ Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ không hiểu ám thị của cậu ta, ngược lại còn chề ghét nói: “Hạo Hạo, mắt nháy tay run là bệnh đấy, mày nhất định không được từ bỏ trị liệu đâu.”

Cho đến khi có giọng nói oán hận đằng sau vang lên, tên nam sinh cao 1m82 này như hóa đá.

“Tiểu Vũ, cậu nói ai ngốc thế.....”

Tiểu Vũ chậm chậm quay cổ mình lại, nhìn thẳng vào Tô Niên Niên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Thẩm Mỹ Có Vấn Đề (3)

Quác--- quác---

Trong không trung dường như có đàn quạ đen vừa bay qua.

Tiểu Vũ cười gượng hai tiếng: “Ai nói chứ? Sao mình không nghe thấy, Hạo Hạo, mày có nghe thấy không?”

Hạo Hạo vội vàng biểu thị lòng trung thành, kiên định gật đầu: “Không có không có, em chưa nghe thấy gì?”

“Mọi người có nghe thấy không?” Tiểu Vũ uy hiếp hỏi những học sinh xung quanh, mọi người mặc dù không biết vì sao học sinh cá biệt của trường lại không dám thừa nhận, nhưng ai cũng gật đầu nói không nghe thấy.

Tô Niên Niên nhếch nhếch môi, tên mặt dày Tiểu Vũ này đúng là tên khủng bố!

Cô không so đo với Tiểu Vũ, chỉ muốn nhanh chân rời khỏi đây.

Quá mất mặt rồi!

Nhưng trong đám đông lại bật ra những tiếng cười vui sướng, giống như nhìn thấy mình tỉnh thế kỷ vậy.

“Cố nam thần, a a a mình nhìn thấy Cố nam thần rồi!”

“ai ya, các cậu chen cái gì chứ, đừng ngăn mình!”

“Woa, hotgirl Nam Chi cũng ở đây, tránh ra nào, để mình nhìn cho rõ nữ thần.....”

Tô Niên Niên ngay lập tức bị mọi người chen lấn xô đẩy, chẳng biết làm thế nào.

Từ xa bước đến một đôi nam thanh nữ tú, chính là Cố nam thần và Nam Chi, Cố Tử Thần một tay đút túi quần, thần sắc lạnh lùng, Nam Chi đứng bên cạnh cậu, trên mặt nở nụ cười hòa nhã dễ gần.

Hai người này.....giống như một đôi trời sinh vậy.

Tô Niên Niên sững sờ nhìn, bất chợt cảm thấy có chút chua xót trong lòng.

Cố Tử Thần nhìn trong đám đông thấy bóng dáng nhỏ bé của Tô Niên Niên, nhìn cô về mặt cô đơn, trong lòng đột nhiên thất lại, mặt không biểu cảm bước về phía cô.

Người bên cạnh Tô Niên Niên ra sức hò hét gọi tên, những tiếng hét chói tai khiến cô như chao đảo.

“Sao mà ồn ào thế, mọi người vây quanh đây làm gì thế?” Nam Chi cười hỏi.

A Kiệt giờ tay xung phong trả lời trước: “Nữ thần nữ thần, bọn em đang xem tờ áp phích Tô Niên Niên về!”

Tô Niên Niên: “.....”

Lúc này trong lòng Tô Niên Niên gần như sụp đổ, xấu thì xấu đo, tại sao lại phải bày ra trước mặt Cố Tử Thần chứ! Quả thật xấu hổ không chịu được!

Cố Tử Thần liếc nhìn tờ áp phích, phải cố nhịn cười.

Cậu đoán có thể đoán ngay ra, bức vẽ này Tô Niên Niên có lẽ là coi cậu thành con lợn mà trút giận.

Có điều, cũng rất dễ thương.

Nhìn thấy ánh mắt của cậu, tim Tô Niên Niên như nghẹn lên tận cổ họng, vì giữ lại chút tôn nghiêm cuối cùng, cô mở miệng giải thích ngoài dự liệu của mọi người: “Thực ra bức tranh này là có ý nghĩa sâu xa, lịch sử sáng tác của nó xúc động lòng người, ý nghĩa phi thường!”

Trong đám đông ồ lên một tiếng, nam sinh mà lúc đầu tiên phản đối còn cười cô: “Ôi, cậu coi cậu là danh họa nổi tiếng gì chứ, còn rung động lòng người, đùa đấy à!”

Nam Chi cười tít mắt nhìn cô, khích lệ cô tiếp tục nói: “Nói đi, mình cũng rất tò mò.”

Nữ thần vừa phát biểu, nam sinh phá đám lập tức im bật, khiêu khích nhìn về phía Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ho khan mấy tiếng, cảm thấy da đầu đều tê rồi, chém gió liên thiên một hồi: “Thực ra ấy à, con lợn này tượng trưng cho người lãng phí đồ ăn, những hoa quả rau xanh này tượng trưng cho thu hoạch không để gì của các bác nông dân, nếu như lãng phí thực phẩm, thì sẽ giống như con lợn này vậy, khóc không có chỗ mà khóc! Cần quan trọng hơn nữa, linh hồn của tác phẩm được lấy cảm hứng từ kiệt tác của họa sĩ nổi tiếng Pablo Picasso ‘thiếu nữ trước gương’, nó có ý nghĩa trừu tượng, còn lên án những hiện tượng xã hội.”

Còn đừng nói, Tô Niên Niên có tài dẫn dắt người khác cực kỳ lợi hại, cộng với dáng vẻ ngây thơ vô hại của cô, học sinh xung quanh không ít người từ trong đáy lòng đồng ý với cách nói của cô, khi nhìn lại bức tranh còn cảm thấy bức vẽ đúng là rất có hồn.

Chỉ có Cố Tử Thần, cười mà như không cười nhìn Tô Niên Niên, dường như có thể nhìn thấu cô vào tận trong xương tủy vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Công Bố Thành Tích Thi (1)

Trong lòng Tô Niên Niên cũng không chột dạ, giả bộ điềm tĩnh, chỉ sợ Cố Tử Thần nhìn xuyên thấu cô.

Mãi lúc sau, Cố Tử Thần chỉ nheo nheo mày, bình thản bình luận: “Đúng là không đến nỗi nào.” Ánh mắt của cậu khiến Tô Niên Niên sợ hãi, luôn cảm thấy câu nói này của cậu có gì đó ám chỉ.

“Cố nam thần nói rất có lý, hừm, tờ áp phích này đúng là rất đẹp!”

“Hừ, thôi đi, đàn ông con trai không đấu mồm với mấy đứa con gái, không nói với mấy đứa con gái này nữa.”

Đến Tiểu Vũ cũng ra vẻ chính nghĩa: “Đúng thế, đúng là quá giỏi!”

Tô Niên Niên càng thêm lúng túng, có điều không để mặt mặt trước người khác, tự lừa dối bản thân khiến ngực cô cũng phải nhấp nhô hồi hộp.

Ánh mắt Cố Tử Thần dừng lại trên người cô mấy giây, rồi nhanh chóng rời đi.

Nam Chi tự cười trong lòng, cuối cùng! Cuối cùng cô chắc chắn người khiến Cố Tử Thần thầm thương trộm nhớ là ai rồi!

“Khụ khụ, Tiểu Hi, đi thôi, chúng ta đi ăn cơm.” Tô Niên Niên kéo cánh tay Tống Dư Hi đi ăn cơm, trên mặt Nam Chi lộ ra nụ cười trên choker, “Cố nam thần? Không đi ăn cơm à?”

Cố Tử Thần biểu cảm lạnh nhạt liếc nhìn cô, lại quay lại bộ dạng lạnh lùng băng giá, bước nhanh chân rời đi.

--- ---

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên hài lòng xoa xoa bụng đi về lớp, bò nhoài trên bàn ngủ một giấc, nhưng lại bị tiếng ồn ào náo nhiệt trong lớp làm tỉnh giấc.

Cô mơ màng gượng dậy từ trên bàn, nhìn về phía náo nhiệt đó --- ---- Chỗ ngồi của Triệu Minh Viễn.

Lớp trưởng đeo cặp kính cận viền đen dày cộp, che gần nửa khuôn mặt, khoe miệng nhếch lên, thần sắc không kiên nhẫn cho lắm.

Bên cạnh cậu, không ít người vây xung quanh vòng trong vòng ngoài, xì xào lải nhải không biết đang nói về cái gì. Tô Niên Niên chỉ nghe thấy giọng nói lạnh lạnh của Lí Ân Mỹ vang lên, “Lớp trưởng, cho bọn mình xem tờ thành tích đi mà! Nhanh lên nhanh lên?”

Thành tích thi có rồi sao? Tô Niên Niên tự lẩm bẩm nói, không phát hiện cơ thể Tổng Dư Hi ở bên cạnh căng cứng, trán thậm chí còn lấm tấm mồ hôi.

Triệu Minh Viễn bị đám đông vây quanh giằng xé đến mất kiên nhẫn, đẩy lại kính, bước lên bục giảng, biểu thị cả lớp yên tĩnh.

Lúc này sắp đến thời gian vào lớp, học sinh trong lớp đều đến gần đủ rồi, từng người mong chờ cậu công bố thành tích thi.

Triệu Minh Vũ hừm hừm lấy giọng, giọng nam bắt đầu vang lên: “Triệu Minh Viễn, tổng điểm 589, xếp thứ nhất..... Cao Kỳ, tổng thành tích 581, xếp thứ hai.....”

Cậu đọc với tốc độ rất nhanh, xếp hạng không có gì khác mấy, Tổng Dư Hi xếp hạng 24, Chúc Thành xếp 28. Đường Dư hơn hai người họ một chút, xếp hạng 15.

Tô Niên Niên vênh tai lên nghe, chỉ sợ bỏ lỡ tên của mình, nhưng cho đến khi Triệu Minh Viễn đọc qua số 30, cô cũng không nghe thấy tên của mình.

Không phải thi hỏng rồi chứ....tìm Tô Niên Niên như rơi xuống vực sâu.

“Luu Doãn Nhi, tổng thành tích 468, xếp hạng 42, Tô Niên Niên tổng điểm 465, xếp hạng 43.....” Triệu Minh Viễn dừng lại một lát, đưa ánh mắt tìm kiếm nhìn về phía Tô Niên Niên.

Trong ấn tượng của cậu, Tô Niên Niên không đến nổi kém hơn cả Luu Doãn Nhi.

Trong lớp yên lặng mấy giây, sau đó có mấy người xấu tính cười phá lên, tiếng cười đầy chế giễu.

Nên biết, lớp F tổng cộng có 50 người, thành tích này của Tô Niên Niên là xếp số ngược!

Trương Hiểu Tiếp cố tình nói: “Mình không nghe nhầm đây chứ, ha ha ha, mình còn cho rằng Tô Niên Niên lợi hại thế nào, có điều cũng chỉ đến thế mà thôi.”

“Đúng thế, có người chỉ biết giả bộ lúc bình thường, cứ đến lúc thi là bộc lộ bộ mặt thật, ai ya, cũng không biết là làm trò gian dối gì hay là tự chuốc lấy nhục nhã.” Luu Doãn Nhi cố tình châm biếm, đem lời nói Tô Niên Niên hôm đó chế giễu mình hoàn lại đủ câu.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Công Bố Thành Tích Thi (2)

“Luu Doãn Nhi, cậu nói cái gì mà khó nghe thế, cậu lẽ nào không biết hôm đó Tô Niên Niên bị ốm à, phát huy không tốt là rất bình thường!” Chúc Thành tức giận tranh luận với bọn họ, thứ thật trên khuôn mặt béo bực tức đến nổi rung lên.

Luu Doãn Nhi chưa ngoa cũng không kém, cũng không khách sáo nói: “Tên béo chết tiệt con lợn chết tiệt, việc của cậu à, tôi cũng không nói cậu, cậu xen vào làm cái gì. Ồ, hay là cậu thích Tô Niên Niên, muốn bao che cũng không đi soi lại gương, mắt cậu bình thường đều mù à?”

Mặt Chúc Thành lập tức đỏ bừng lên, cậu thật sự coi Tô Niên Niên là bạn, đối diện với vẻ hống hách của Luu Doãn Nhi, cậu cũng chẳng có cách nào mà giải thích.

Nói không thích, có lẽ sau này Tô Niên Niên không còn mặt mũi gặp ai, mọi người đều sẽ nói đến một tên béo còn chẳng thích Tô Niên Niên, nói thích, cậu lại không muốn nói dối lương tâm.

Nắm đấm trên tay cậu chầm chậm nắm chặt lại, cắn chặt môi.

Tổng Dư Hi cũng căng thẳng không kém, đặc biệt là Doãn Sơ Hạ thi thoảng lại liếc mắt nhìn cô, cô bây giờ bị dọa cho đến thở mạnh cũng không dám.

Tô Niên Niên vẫn luôn im lặng, lúc này mở miệng nói: “Thi hỏng thì thi hỏng thôi, cũng chẳng phải thi đại học. Lợn ca, đừng cãi nhau với chó điên làm gì, cô ta cắn cậu một miếng lẽ nào cậu phải cắn trả?” Lời nói này nói ra khi biểu cảm của cô vẫn bình thản, nhưng không ai nhìn ra, thực ra trong lòng cô rất không vui.

Dù sao ở cao trung Thần Giang, cô chưa bao giờ đội sổ, lại cộng thêm mấy lời châm biếm đả kích của Lưu Doãn Nhi, nếu như bây giờ còn có thể về mặt ôn hòa không tính toán đó mới là bất ngờ.

“Được! Niên Niên, mình tin cậu, lần sau thi cố lên nhé! Từ đây ngã thì từ đó dậy!” Chúc Thành cổ vũ cho Tô Niên Niên.

“Haha ha ha!” Học sinh trong lớp lại lần nữa cười vào nỗi đau của người khác.

Trong lòng Doãn Sơ Hạ đang thầm cười, cô ta chẳng cảm thấy mình làm sai chút nào, dù sao không có việc gì khiến cô ta vui hơn việc làm bề mặt Tô Niên Niên. Hơn nữa tờ bài thi cuối cùng đó khó như thế, dù cho thật sự có đưa cho Tô Niên Niên cô cũng không biết làm!

Thậm chí Doãn Sơ Hạ còn cảm thấy, mình là có lòng tốt giúp Tô Niên Niên, tránh cô nộp bài trắng còn mất mặt hơn.

Tâm trạng tự nhiên như thế còn lộ ra trên khuôn mặt cô ta, đắc ý, kiêu ngạo, không vui, khinh thường, khiến khuôn mặt xinh đẹp đó trở nên cau có xấu xa.

Có điều bây giờ lực chú ý của cả lớp đều nhằm vào thành tích gần như đội sổ của Tô Niên Niên, không ai chú ý đến cô ta.

Nhưng Doãn Sơ Hạ rất nhanh cảm thấy có gì đó khác thường, có ánh mắt sắc lẹm lạnh lùng liếc trên người cô ta, khiến cô ta khó chịu đứng ngồi không yên.

Là Đường Dư.

Đường Dư lúc này đang nhìn cô ta, biểu cảm trên mặt cô ta có thể nhìn thấy rõ ràng, trong lòng Doãn Sơ Hạ có tật gật mình, lẽ nào Đường Dư biết gì sao?

Không thể nào! Việc đó chỉ có Tống Dư Hi biết, Tống Dư Hi gan bé, chắc chắn không dám nói cho cậu ta, hơn nữa lúc đó cậu ta cũng không có ở điểm thi đó.

Tự phân tích kỹ lại, Doãn Sơ Hạ lúc này mới như trút được gánh nặng.

Đường Dư nhìn phản ứng của cậu ta, giữa lòng mảy mai lại lạnh thêm mấy phần.

“Trật tự, cả khối nghe thấy lớp chúng ta ồn nhất, hưng phấn như thế có cần cả lớp đi chạy mười vòng ở sân vận động không?” Một giọng nói không to nhưng rất có sức thu hút vang lên, trong phòng lập tức im phăng phắc.

Chủ nhiệm Giang Mộ khoanh tay đứng ngoài cửa, học sinh lớp F chưa bao giờ nhìn thấy dáng vẻ nghiêm khắc của thầy như thế bao giờ, khiến cho học sinh ai nấy ngồi im thín thít giả bộ ngoan ngoãn.

Giang Mộ cau mày, gọi tên Tô Niên Niên: “Tô Niên Niên, đến phòng làm việc của thầy một lát.”

“A?” Tô Niên Niên sững người, sau đó trong ánh mắt nghi ngờ của cả lớp, cùng Giang Mộ đi ra khỏi lớp.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Công Bố Thành Tích Thi (3)

Hai người vừa rời đi, trong lớp lại ồn ào như cái chợ vỡ, bắt đầu âm ỉ thảo luận.

“Này, các cậu nói xem chủ nhiệm gọi Tô Niên Niên đi làm gì thế?” Lí Ân Mỹ nổi tiếng buồn đưa lê hỏi bàn bên cạnh.

Hà Tiểu cười đen tối: “Hi hi, chắc chắn là thi quá kém, tóm đi dạy dỗ cậu ta một trận, hai con ông mặt í a, bay đi bay đi, bốp bốp bốp bốp!”

“Đồ thần kinh! Không đi dạy dỗ tên đội sổ lớp như cậu mà lại đi dạy dỗ Tô Niên Niên, cậu lừa ai chứ!”

Hà Tiểu lờm một cái: “Đó là vì thành tích của mình rất ổn định, khụ khụ, lớp trưởng, cậu cần gì phải để lộ biểu cảm bí hiểm thế?”

Triệu Minh Viễn bình tĩnh đẩy gọng kính một cái, “môn toán của Tô Niên Niên chỉ được 58 điểm, bị kéo tụt xuống hạng.”

“Thế thì sao chứ?” Hà Tiểu cười bĩu môi.

Lí Ân Mỹ cho cậu ta một cái bạt tai vào đầu: “Cậu ngốc à, mình hỏi cậu, lớp trưởng là dạy cái gì chứ?”

Hà Tiểu kéo dài “ồ” một tiếng, đột nhiên sực tỉnh.

Hai tên nghịch ngợm lại làm loạn một góc, trong mắt Triệu Minh Viễn ngồi cạnh ánh lên nét nghi ngờ.

Thân là một con một sách học giỏi, cậu có lí trí logic và năng lực phân tích hơn người, thành tích môn toán của Tô Niên Niên lần này không bình thường lắm. Dựa vào trình độ làm bài thi thử trước đây của cậu ấy, thành tích phải xếp hạng trung trong lớp, huống hồ độ khó của bài thi lần này còn thấp hơn cả lần thi thử, Tô Niên Niên thi trên dưới 80 điểm có lẽ không thành vấn đề.

Thế thì, rốt cuộc vấn đề ở chỗ nào chứ? Thật sự là bị ốm mà ảnh hưởng đến năng lực phát huy sao?

Phòng làm việc.

Giang Mộ là chủ nhiệm, có phòng làm việc riêng, vừa đẩy cửa vào, phòng làm việc không phải rất to, nhưng rất gọn gàng sạch sẽ, phù hợp với tính cách người đàn ông ôn hòa.

Thầy ngồi trước bàn làm việc, nói: “Em ngồi đi, muốn uống nước không?”

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, kinh nghiệm từ nhỏ đến lớn bảo cho cô, bị chủ nhiệm gọi lên phòng làm việc không phải việc hay ho gì.....

Cô biết Giang Mộ dạy môn toán, lại là ban chủ nhiệm, cô thi điểm kém như thế, bị phê bình hai câu cũng là đúng, còn hơn là chặt chân của cô đi?

Tô Niên Niên ngồi một mình ở đó nghĩ linh tinh, Giang Mộ bị biểu cảm sinh động của cô làm cho buồn cười, khóe miệng nhếch lên, lộ ra hai nụm đồng tiền nồng, không giống thầy giáo 26, 27 tuổi, mà là giống một người con trai có nụ cười sáng lạn.

Thầy lên tiếng hỏi: “Tô Niên Niên, điểm toán lần này của em tại sao chỉ được 58 điểm, kém nhất toàn lớp.”

Tô Niên Niên sững người, cô cũng không ngờ mình lại thi kém như thế, lại còn không qua nữa!

Mộ Giang thờ dài, day day hai thái dương: “Thầy đã lấy ra bài thi của em xem, hai bài hàm số cuối cùng tại sao không làm? Đến bài thi cũng không nộp nữa.”

Thần kinh nhanh nhạy bất thường của Tô Niên Niên, phản ứng lại ngay: “Thầy giáo, thầy đang nói gì thế, hai bài cuối cùng không phải là chứng minh hình học sao?”

Trong mắt Giang Mộ ánh lên chút nghi ngờ, lời nói sâu xa hỏi: “Tô Niên Niên, bài thi môn toán của em có mấy tờ?”

“Năm tờ ạ!” Tô Niên Niên không cần nghĩ ngợi nói luôn.

Nghe xong, Giang Mộ im lặng, anh tin Tô Niên Niên không nói dối, ánh mắt cô quá trong sáng, biểu cảm động tác cũng là phản ứng của ý thức, không thể giả dối được.

Anh day day hai thái dương đau nhức, từ trong ngăn kéo lấy ra tập bài thi tháng, đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không hiểu đón lấy, đưa tay lật mấy cái, kết quả khiến cô hoa mắt.

Tập bài thi này tổng cộng có sáu tờ!

Tờ thứ năm cuối cùng, Tô Niên Niên vẫn còn có ấn tượng, lúc đó cô còn đang nghĩ bài này tại sao lại đơn giản như thế. Bây giờ cô mới phát hiện, đây đâu phải là câu hỏi cuối cùng, rõ ràng còn hai bài khó phía sau nữa!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Cá Cược (1)

Nội dung bài thi của cao trung Thánh Âm đưa ra rất nhiều, số tờ nhiều, câu hỏi nhiều, không chú ý tính điểm số đúng là rất khó nhìn ra đằng sau vẫn còn tờ khác nữa.

Nhưng hai câu hỏi lớn cuối cùng, lại chiếm ba phần mười trong tổng số điểm! Hai câu hỏi lớn này lại chiếm 30 điểm.

Sắc mặt Tô Niên Niên trắng bệnh ra, tờ thi cuối cùng, cô chưa từng nhìn thấy! Cô lúc đó đầu đau như búa bổ, mơ màng đón lấy bài thi, làm gì còn sức mà kiểm tra lại.

Lúc này cô đã hiểu được chuyện gì đang xảy ra, vội vàng giải thích với Giang Mộ: “Thầy giáo, em thật sự không nộp bài thi trắng, em chưa từng nhìn thấy tờ thi này, đưa đến tay em chỉ có năm tờ!”

Giang Mộ nghĩ một lát, nói: “Thế này đi, cho em mười phút, em làm lại hai bài thi cuối này đi!”

Tô Niên Niên không do dự, cầm bút cúi đầu làm.

Giang Mộ cau mày, càng lúc càng chặt.

--- ---

Mười phút sau, Tô Niên Niên ngáp ngừng nhìn phản ứng của Giang Mộ, Giang Mộ không nói gì, chỉ bảo cô về lớp trước.

Cuối cùng, Giang Mộ cầm bài thi đó đến phòng giáo vụ.

Trưởng phòng Lã đang cầm một tập văn kiện để ký, nghe thấy tiếng gõ cửa liền ngẩng đầu lên, nhìn thấy người đến là Giang Mộ, trên khuôn mặt biểu cảm nghiêm khắc liền nở nụ cười tươi, nếu như có học sinh cao trung Thánh Âm nào ở đó lại nghĩ rằng bà ta trùng độc gì.

“Thầy giáo Giang, có chuyện gì thế?” Trưởng phòng Lã dùng giọng nói ngọt ngào thân thiết nhất mà mình có được để hỏi.

Giang Mộ đi thẳng vào vấn đề, nói lại việc của Tô Niên Niên, đồng thời đưa bài thi đó của cô để làm chứng cứ, “Đây là bài thi mà tôi nhìn tận mắt học sinh Tô Niên Niên làm ra, mặc dù có chỗ làm sai, nhưng dựa theo trình tự, cũng phải được 24 điểm. Cũng chính là nói, thành tích của Tô Niên Niên không phải 58, mà là 82, cô bé đó là học sinh rất ngoan, tôi tin em ấy không nói dối.”

Trưởng phòng Lã im lặng một lúc, hỏi: “Thầy giáo Giang, cậu muốn làm thế nào?”

Giang Mộ: “Tôi hy vọng có thể khôi phục lại thành tích của Tô Niên Niên, chỉ đơn giản như thế.”

Nhưng không ngờ trưởng phòng Lã lại từ chối anh, còn giải thích với anh, “Thầy giáo Giang, không phải là tôi không tin anh, mà là trong việc này có rất nhiều yếu tố khó khồng chế. Có lẽ là em ấy đã tự giấu bài thi của mình, sau đó lại tìm bạn học có thành tích tốt hơn để giải thích trình tự? Dù cho em ấy không nói dối, việc này cũng là do tính cầu thả của em ấy, nếu như lúc đó Tô Niên Niên kiểm tra lại bài thi kỹ, liệu có xảy ra tình huống này không?”

Giang Mộ thờ dãi nói, “Trưởng phòng Lã.....nhưng nếu như việc này chỉ định luận như thế, đối với Tô Niên Niên cũng không công bằng.”

Trưởng phòng Lã ngắt ngang anh: “Thầy giáo Giang, xin lỗi, tôi ở đây còn có rất nhiều việc bận, thật xin lỗi, việc này tôi không giúp cậu được.”

Hai người im lặng trầm ngâm, không ai nhường ai.

Trưởng phòng Lã biết Giang Mộ lai lịch không thường, là giáo viên hiệu trưởng xem trọng mà hiệu trưởng mời đến, bà ta bình thường đối với anh rất khách sáo, nhưng tuyệt đối không phải vì thế mà đi ngược nguyên tắc của mình.

Giang Mộ là người thông minh, nhìn mặt và lời nói là biết tính cách của trưởng phòng Lã, cũng biết việc này không xoay chuyển gì ở chỗ bà ta, đành phải ngậm ngùi rời đi.

Hôm đó, mỗi người mang theo một suy nghĩ, ngoài Tô Niên Niên trong mọi lời bình luận đó ra, được túi thịt bò khô của Chúc Thành đồ dành là lại tươi cười hơn hờ.

Đối với một tên ham ăn mà nói, đội sổ số tám thì có là gì chứ, toàn khối còn không ít người xếp hạng sau cô nữa, hơn nữa còn có món thịt bò khô thơm ngon như thế, đã đủ mãn nguyện cuộc đời rồi....

Đến nỗi, Chúc Thành cũng đứng hình.....đánh chết cậu cũng không nghĩ Tô Niên Niên lại là người dễ dãi dành như thế.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Cá Cược (2)

Đường Dư đã quen từ lâu rồi, cậu còn nhớ năm đó khi Tô Niên Niên vừa quen hai người bạn thân Nọa Nọa Đậu Đậu, một ngày trước đó còn đang chìm đắm trong chết đi sống lại, ngày thứ hai đã lại dung dăng dung dè đi ăn thịt dê nướng rồi.

Cậu mỉm cười nhìn bóng Tô Niên Niên, tâm trạng trong mắt dịu dàng gần như có thể tan ra thành nước.

“Đường Dư, cho cậu ăn một miếng, xem, không phải mình rất rộng rãi sao!” Đang thất thần, không ngờ Tô Niên Niên đột nhiên quay người lại, nhét vào mồm cậu một miếng thịt bò khô.

Đường Dư có cảm giác giọng như làm việc sai bị bắt thóp. Trên khuôn mặt tuần tú chợt ửng đỏ lên, lại cộng thêm được Tô Niên Niên bón cho cậu ăn, cậu cảm thấy cơ thịt toàn thân cứng lại.

“Khụ khụ.....” Cố gắng nuốt xuống, suýt nữa thì nghẹn.

Tô Niên Niên quan tâm nhìn cậu, còn đưa cho cậu chai nước, Đường Dư nhất quyết không cần.

Chai nước đó Tô Niên Niên đã vận nấp uống mấy ngụm, có lẽ bệnh quên lại tái phạm rồi, cho nên mới không kiêng nể gì mà đưa cho Đường Dư.

Đường Dư nào dám uống, cậu đương nhiên không phải vì chê Tô Niên Niên bẩn, mà là.....xấu hổ.....

Tô Niên Niên nhăn lại, còn chê ghét mà lườm cậu một cái: “Đường Dư, tớ phát hiện cậu bây giờ càng ngày càng không giống con trai nhé, năm đó chúng ta còn mặc chung một cái quần, sao bây giờ lại bền lên ngượng ngùng giống một đứa con gái thế.”

Chúc Thành miệng há hốc hình chữ “O”, “Mẹ ơi, Tô Niên Niên, câu nói này của cậu tiết lộ nhiều thứ quá.”

Tô Niên Niên lấy lại hứng thú, đang định giải thích với cậu ta, tiếng chuông vào lớp đã reo lên, đành phải quay người ngồi vào chỗ.

Tiết học cuối cùng của thứ hai là hợp lớp, Giang Mộ lên bục giảng như bình thường, ánh mắt lướt Tô Niên Niên mấy giây, mới bắt đầu hợp lớp.

Tổng kết lại tiến độ học tập của một tuần và biểu hiện của học sinh, Giang Mộ chuyển chủ đề, nhắc đến thành tích thi.

“Thi tháng cả lớp đều thể hiện rất tốt, hy vọng các em có được thành tích tốt đừng kiêu ngạo, không ngừng cố gắng. Các em thi kết quả không được như mong muốn cũng đừng nhụt chí, thất bại một lần không quyết định điều gì. Ngoài ra, liên quan đến thành tích thi của Tô Niên Niên, tôi tìm giám thị coi thi của điểm thi thứ tư để đối chiếu, có lẽ là lúc đó phát thiếu một tờ trong bài thi, cho nên bài thi toán học của Tô Niên Niên chỉ có năm tờ. Buổi trưa tôi đã đề em Tô Niên Niên làm nốt tờ thi cuối cùng, em ấy đã làm ra được đáp án. Do đó, tôi đề nghị cộng điểm hai bài thi cuối cùng đó vào thành tích của Tô Niên Niên, các em có ý kiến gì không?”

Nói thật, trong lòng Giang Mộ hết sức thấp thỏm, anh thực ra hiểu rõ mình đang nói dối, đây quả thật không phải hành vi nên có của một nhà giáo.

Nhưng anh không muốn Tô Niên Niên chịu áp lực, dù sao anh đã nợ cô quá nhiều.

Lời vừa nói ra, ngay lập tức cả lớp nhao nhao cả lên, phản ứng của các học sinh đều rất kịch liệt.

Có tán đồng- -

“Đúng đúng đúng! Em biết là Niên Niên không lẽ nào lại thi không qua, thầy giáo, thầy mau thêm điểm cho Tô Niên Niên đi ạ!”

Có phản đối- -

“Ai ya, thầy giáo, thầy có chứng cứ không ạ? Tùy ý cho thêm điểm như thế có phải quá hời hợt không?”

Có người tùy ý---

“Thêm thì thêm chứ sao đâu, cậu xem các cậu làm gì mà phải phản đối như thế chứ.”

Doãn Sơ Hạ biểu hiện đặc biệt kịch liệt, “Thầy giáo, sao bài thi lại có thể phát thiếu chứ, nói không chừng Tô Niên Niên tự giấu đi ấy ạ!”

Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiếp đương nhiên cũng vào hòa theo, giống như lúc đó cũng ở điểm thi đó vậy.

Tô Niên Niên không ngờ Giang Mộ lại đưa ra ý kiến như thế, cả buổi không phản ứng lại được.

Đường Dư im lặng hồi lâu đột nhiên nói: “Doãn Sơ Hạ, khi thi có phải cậu ngồi phía trước Tô Niên Niên không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Cá Cược (3)

Doãn Sơ Hạ lập tức im bặt, biểu cảm trên mặt cứng đờ.

Nhưng rất nhanh cậu ta lại bắt đầu phản kích: “thế thì sao chứ?”

Đường Dư đứng đĩnh nói: “Nếu cậu nói bài thi không phát thiếu, cậu lại ngồi ở phía trước Tô Niên Niên, thế thì cậu chính là người chuyển đề thi cho Tô Niên Niên phải không?” Nói xong cậu cũng chẳng thèm để ý sắc mặt càng lúc càng khó coi của Doãn Sơ Hạ, mà lại quay sang hỏi ngược lại Tô Niên Niên, “Tô Niên Niên, mình hỏi cậu, Doãn Sơ Hạ đưa cho cậu mấy tờ đề thi, là toàn bộ phải không?”

Cậu cố tình nhấn mạnh hai chữ “toàn bộ”, Tô Niên Niên như sực tỉnh, lập tỉnh hiểu ra vấn đề.

Cô nhìn sang Doãn Sơ Hạ, chậm chậm nói: “Doãn Sơ Hạ, cậu chỉ đưa cho tôi năm tờ đề thi, tôi muốn hỏi cậu, tờ thi cuối cùng đó đâu?”

Doãn Sơ Hạ lấp bắp nói: “Tôi.....tôi không biết.”

Nhìn phản ứng của cô ta, Đường Dư nhún nhún vai, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Thầy giáo, thầy cũng nhìn thấy rồi, những gì sau đó không cần em nói nhiều nữa.”

Giang Mộ cau mày lại, anh không phải là không biết đây là có ý gì?

Ánh mắt của học sinh trong lớp khi nhìn Doãn Sơ Hạ đều thay đổi, có ngạc nhiên có nghi ngờ, càng nhiều hơn đều là không vui.

Bình thường đều tỏ rõ là nữ thần hiền lành thực nữ, thì ra sau lưng lại là người dùng thủ đoạn như thế.

Doãn Sơ Hạ bị những ánh mắt soi mói đó khiến toàn thân như có gai đâm, cảm giác tất cả những thứ của mình đều bộc lộ ra trong ánh mắt của mọi người, cô ta vội vàng chữa cháy, “Thầy giáo, em thật sự đưa tờ đề đó cho Tô Niên Niên rồi, là cậu ta vu cáo hãm hại em! Tự mình thi không tốt còn muốn giờ trò đó!”

Giọng nói cậu ta kiên định, ánh mắt chân thành, bộ dạng nói như là thật, khiến một vài học sinh bắt đầu dao động.

Chỉ có ngón tay run rẩy bán đứng tâm trạng của cô ta.

Trong lòng Tô Niên Niên giờ ngón tay cho cô ta một like, Doãn Sơ Hạ quả thật là diễn xuất tốt, nếu như mình lại cãi nhau với cậu ta, có lẽ ngay sau đó mọi ngón tay lại quay sang chĩa dùi vào mình ấy chứ.

Cô lướt một lượt phản ứng của học sinh trong lớp, từng câu từng chữ nói: “Tôi không cần thêm điểm, thi hỏng thì cũng hỏng rồi, chẳng qua chỉ là một lần thi mà thôi. Doãn Sơ Hạ, cậu có dám cá cược với tôi, lần thi sau tôi nhất định quang minh chính đại vượt qua cậu, cậu có dám cá với tôi không?”

“Woa...” học sinh trong lớp đều nhao nhao lên, Tống Dư Hi giật giật tay áo, lí nhí nói: “Niên Niên, cậu điên à? cậu làm sao có thể thi qua được Doãn Sơ Hạ, cậu đừng quá kích động.....”

Doãn Sơ Hạ sững người, trong lòng nhảm tính, dù cho Tô Niên Niên có thêm điểm của tờ thi cuối cùng, thành tích cũng chỉ xếp hạng trung trong lớp, cô ta xếp thứ 10 trên lớp, cô ta chắc chắn thắng chắc.

“Được thôi, tại sao lại không dám chứ?” Doãn Sơ Hạ ngang nhiên hổng hách nói, không cảm thấy áy náy với Tô Niên Niên chút nào.

Thân là chủ nhiệm, Giang Mộ không ngăn cản. Anh hiểu, Tô Niên Niên muốn dùng phương thức của mình khiến mọi người không nói được gì nữa.

Nhưng.....anh đối với thành tích của Tô Niên Niên cũng không tự tin lắm.

Xem ồn ào náo nhiệt còn chưa đủ, Hà Tiểu còn thêm vào: “Thế hai người các cậu cá cược gì thế, phải cá gì đó mới hay.”

Tô Niên Niên nghĩ một lát, xót xa nói: “Nếu thua mình sẽ mời cả lớp ăn com, đồ nướng Tàn Ký!”

Đối với một tên ham ăn mà nói, mời người khác ăn com là chuyện đau khổ như thế.

“Được đấy được đấy!” Không ít người thích thú, Tàn Ký nổi tiếng với đồ ăn ngon ở Dự Thành này.

Khỏe miệng Doãn Sơ Hạ nhếch lên, “Nếu như cậu thắng, tôi sẽ tặng mỗi người vé vào cửa xem hòa nhạc thế giới M.E.”

Cả lớp chìm vào yên lặng, sau đó lại nháo nhào hò hét lên sung sướng!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Cá Cược (4)

M.E là ca sĩ ký hợp đồng của công ty giải trí nhà họ Doãn, gần đây luôn dẫn đầu trong top ca sĩ trẻ.

“A a a a, thật hay giả thế!”

“Tô Niên Niên, vì cả lớp cậu nhất định phải cố lên!”

“.....”

Nghe giọng nói lái nhái của mấy nữ sinh đó, sắc mặt Doãn Sơ Hạ càng trở nên khó coi.

Cô ta chẳng qua là muốn cá cược lớn hơn so với Tô Niên Niên khiến cô khó xử, không ngờ không thu được hiệu quả như trong tưởng tượng, còn khiến cả lớp đều cổ vũ cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cười tít mắt nhìn Doãn Sơ Hạ, nhìn không ra thiên kim nhà họ Doãn lại chơi mạnh tay như thế, vừa may Nọ Nọ cực kỳ thích mình tinh này, đến lúc đó mà thắng sẽ cho Nọ Nọ về này đi xem.

Đội đã.....cô thắng thế nào được đây?

Tô Niên Niên vừa nãy nhất thời kích động giống như phát điên, cá cược với Doãn Sơ Hạ, hoàn toàn không suy nghĩ.

Oh my god! Để cô nghĩ xem Doãn Sơ Hạ xếp thứ mấy, hình như thứ chín?

!!!

Sao mà cô cảm thấy tự mình như đang đào hố chôn mình vậy!

“Được rồi, các em như thế cũng coi như là cạnh tranh lành mạnh, cá cược gì không quan trọng, quan trọng là hai em đều phải học hành chăm chỉ, cùng nhau cố gắng, thầy sẽ luôn dõi theo các em.” Giang Mộ vỗ tay một cái, đúng lúc tiếng chuông tan học vang lên, anh cũng không kéo dài, vẫy tay bảo cả lớp tan học.

Tô Niên Niên còn đang chìm trong tâm trạng phức tạp, cả đường đi căn ngón tay đi ra bãi đỗ xe, đến nỗi Trần Nguyên ở trước mắt hươu hươu tay cô cũng không nhìn thấy.

Trần Nguyên cười nhìn cô với bộ dạng thất thần, động tác găm đầu ngón tay hết sức dễ thương, giống như búp bê đáng yêu vậy.

Dễ thương thì dễ thương, nhưng vì tốt cho Tô Niên Niên, cậu vẫn kéo tay Tô Niên Niên lại, nhẹ nhàng hỏi: “Đừng ăn ngón tay nữa, có vi trùng, cẩn thận tối lại đau bụng, còn nữa, em đang nghĩ gì mà ngây người ra thế?”

Tô Niên Niên bị giật mình, nhìn anh trai cao to đẹp trai của mình, giống như tìm được cứu tinh vậy.

Cô cái khó ló cái khôn, kéo cánh tay Trần Nguyên, “Anh, mau đi mau đi, dẫn em đến một nơi!”

Ánh chiều chạng vạng, trời nhập nhoạng tối.

Trước cổng trường cao trung Thánh Âm dừng đủ các loại xe sang, đủ khiến người ta hoa mắt, trong cảnh ồn ào náo nhiệt, phụ huynh và lái xe đến đón con mình về nhà.

Nhưng ở phía khác lại có những bóng dáng lạc lõng đang chờ ở trạm xe bus.

Tổng Dư Hi giống như mọi khi, lững thững chờ xe bus, học sinh của cao trung Thánh Âm phần lớn đều là con nhà có điều kiện, trạm xe bus chỉ lác đác có vài người gia đình bình thường.

Chẳng dễ gì mới đợi được xe bus, cô vội vàng lên xe, may là vẫn còn có mấy chỗ trống, nếu không cô lại phải đứng hai tiếng mới về đến nhà.

Vui mừng hớn hở ngồi xuống, ngay sau đó, một nam sinh cao lớn bước đến, thu hút không ít ánh nhìn của mọi người.

Tổng Dư Hi nhận ra là Đường Dư, gần đây hai người đều ngồi xe này để về nhà, cô căng thẳng nhìn Đường Dư, nam sinh thân hình cao to khỏe mạnh này khiến cô có cảm giác hoảng sợ.

Đường Dư là một người không thích nói nhiều, chỉ bình thản gật đầu chào hỏi với cô, rồi tự mình chọn chỗ ngồi, đeo tai nghe lên.

Xe bus chạy trong thành phố, người đi người lại, đến một trạm, có một bà lão bước lên, nhìn là biết đã có tuổi.

Bà lão đã già nên hành động không tiện, nhưng không có ai nhường chỗ cho bà.

Tổng Dư Hi sắc mặt hơi đỏ, vừa muốn nhường lại không muốn nhường, nhưng lại nghĩ đến mình vẫn mặc đồng phục trường, càng ngại hơn.

Đường Dư đột nhiên đứng lên, gọi bà lão qua đó ngồi, sau đó đứng lên bám vào tay vịn của xe bus, không có vẻ gì là không tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Lớp Phụ Đạo (1)

Tổng Dư Hi có chút ngại ngùng, liếc trộm quan sát Đường Dư.

Thân hình cậu cũng coi là cao trong đám nam sinh, cộng thêm khuôn mặt khôi ngô tuấn tú, là dân chơi thể thao tiêu chuẩn, nhưng dường như, Tổng Dư Hi rất ít khi nhìn thấy cậu cười, phần lớn cậu đều rất lạnh nhạt.

Duy chỉ có ở trước mặt Tô Niên Niên, mới âm áp giống như mặt trời.

Trong cả đoạn đường chòng chành lắc lư, cậu nắm tay vào dây vịn, xắn tay áo khoác ngoài, khiến người ta có thể nhìn thấy cơ thịt rắn chắc ở bắp tay nhỏ, đứng vững chãi, cho người khác có cảm giác an toàn.

Xe bus đến trạm, Tổng Dư Hi mới định thần lại, vội vàng thu lại ánh nhìn của mình, bước nhanh trên con đường về nhà.

Nhà của cô sống ở trong ngoại thành phía không xa, phòng đã rất cũ rồi, có lẽ hai năm này sắp phá bỏ và phải rời đi nơi khác, cho nên môi trường ở đây cực kỳ không tốt. Tốt xấu lẫn lộn, kiểu người nào cũng có, khi đi qua một sân bóng rổ cũ kỹ, cô bị mấy tên con trai nghịch ngợm vất vương ngăn lại.

Mấy tên con trai đầu nhuộm tóc năm sáu màu, trong đó có có tên trong tay còn kẹp điều thuốc lá, điển hình của bọn ăn chơi đua đòi.

“Em gái, đến đây nói chuyện chút, anh mời em ăn cơm.” Tên con trai nhuộm tóc vàng cười gian xảo nói, trên mặt còn có mụn trứng cá tuổi mới lớn.

Tổng Dư Hi sợ hãi lùi về sau mấy bước, nhìn bộ dạng căng thẳng yếu đuối của cô, càng khiến mấy tên con trai đó hào hứng, càng muốn trêu chọc cô, tên tóc vàng đó không chịu yên phận muốn động tay động chân với cô.

“Làm cái gì thế?” Một giọng nói nam truyền đến, tên tóc vàng khựng lại, đang định xem xem người đó là ai, nhưng khi hắn nhìn ánh mắt của Đường Dư, chân run rẩy, bản năng hoảng sợ toát ra từ trên người.

“Ai ya, em tưởng là ai chứ, anh Dư, lâu rồi không gặp, làm điều thuốc không?” Tên tóc vàng kính cẩn nhìn Đường Dư.

Đường Dư: “Tao không hút thuốc.”

“Ha ha, vâng vâng vâng, anh Dư là người đàn ông tốt, thế còn, vị này là.....” Tên tóc vàng dè dặt hỏi, chỉ sợ người con gái này là bạn gái của cậu.

Nếu như đây phải Đường Dư, cậu ta không dám tưởng tượng hậu quả.....“Bạn học của tao.” Đường Dư giải thích một câu, mấy nam sinh đó thờ phào một hơi, may quá.....không phải bạn gái.

“uhm em à, vừa nãy anh có chút không phải, em đừng để trong lòng nhé, sau này có gì cần cứ tìm anh.” Tên tóc vàng nhanh trí làm hòa, Tổng Dư Hi sững sờ, không ngờ Đường Dư chưa làm gì đã khiến mấy người này phải sợ.

Rốt cuộc cậu ta là người thế nào.....

Mấy tên ăn chơi đua đòi dần tản đi, Tổng Dư Hi lí nhí nói: “Cảm ơn cậu nhé.”

Đường Dư không nói gì, bước lên trước hai bước, đột nhiên hỏi một câu: “Tổng Dư Hi, rốt cuộc cậu đang sợ cái gì?”

Câu hỏi này Tô Niên Niên cũng đã từng hỏi cô, lúc này nghe lại giống như lời châm biếm vậy.

Tổng Dư Hi im lặng cúi đầu, cô không biết phải giải thích thế nào.

Đường Dư chỉ coi là do tính cách của cô, bình thân nói “tạm biệt” rồi rời đi.

Trên đường xe đi xe lại, người tới người lui, Trần Nguyên chán nản nhìn dọc con đường là những lớp phụ đạo, có cảm giác lộn xộn nháo nhào.

Các loại biển xanh xanh đỏ đỏ tờ rơi áp phích tẩy não bày khắp nơi, “chiến lược 30 ngày thành một sách,” “toán lý hóa 10 ngày đạt điểm tối đa” “một năm vượt qua Bill Gates”, khiến người ta cảm thấy đây không phải phụ đạo mà là quảng cáo vì doanh thu.

“Em thật sự muốn đăng ký lớp phụ đạo à?” Trần Nguyên nghi ngờ hỏi, cậu luôn cảm thấy, Tô Niên Niên không giống người ở lớp phụ đạo tình tâm mà ngồi xuống học.....

Tô Niên Niên nắm chặt tay lại, “Đúng thế! Em phải chăm chỉ học hành, lợi ngược dòng thành học sinh giỏi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Lớp Phụ Đạo (2)

Khỏe miệng Trần Nguyên khẽ động, không nỡ lòng đánh vào lòng tích cực của em gái, đành phải đi cùng cô đến nơi môi giới, đăng ký cho cô lớp phụ đạo tốt nhất.

Lớp phụ đạo thứ bảy chủ nhật đều phải đi, có thể đến nghe thử trước hai ngày, trong lòng Tô Niên Niên trào dâng hoài bão ý chí, một lòng muốn tu luyện thành một sách.

Trần Nguyên nhìn ý chí chiến đấu sôi sục của cô, trong lòng thầm cầu nguyện: hy vọng lớp phụ đạo thật sự có tác dụng....

Cậu còn chưa biết vụ cá cược giữa Tô Niên Niên và Doãn Sơ Hạ, cho nên mới điềm tĩnh như thế, chỉ coi Tô Niên Niên khi sai đường sẽ tỉnh ngộ ra.

Trong tuần tiếp sau đó, biểu hiện của Tô Niên Niên khiến tất cả những người xem thường cô phải giương mắt mà nhìn.

Tất cả hoài bão học tập của cô đều được điều động lên, mỗi ngày đi học đều chăm chỉ nghe giảng, vở ghi chép đầy đủ, đến các giáo viên bộ môn cũng chú ý đến học sinh chăm chỉ đột xuất này.

Đến nỗi mà mỗi ngày trong phòng làm việc của Giang mộ đều có giáo viên đến gõ cửa, cười ha ha nói: “Tô Niên Niên ở lớp thầy đúng là rất tốt, là đứa con ngoan, tôi thấy gần đây rất chăm chỉ học hành.”

Giang Mộ mỗi lần đều tươi cười, nhưng nhìn về phía lớp học, trong ánh mắt lại ánh lên vẻ lo lắng.

Tô Niên Niên, thật sự có thể thi vượt qua để được đứng trước xếp hạng số mười sao?

--- ---

Nói chung vé vào cổng xem M.E là khó có được, chẳng mấy chốc cao trung Thánh Âm đã truyền nhau tin Tô Niên Niên hai người cá cược, góc nào cũng thấy xôn xao bàn tán.

Doãn Sơ Hạ lướt điện thoại, bảng tin của trường còn có người vì Tô Niên Niên mà gửi lời động viên, chỉ trong hai ngày trả lời hơn 1000 comment, còn được đưa lên trang đầu.

Người gửi bài vẫn là Sam Sam đáng yêu.

Bộp-- ---Doãn Sơ Hạ bực tức ném điện thoại sang một bên, chiếc điện thoại màu trắng tinh xảo ngay lập tức bị vỡ một góc.

Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp ngồi bên cạnh cô ta, an ủi nói: “Sơ Hạ, cậu đừng giận, cậu ta bây giờ chẳng qua chỉ là tâm điểm chú ý, đợi đến lần thi tháng sau không biết chừng khóc còn không nổi ấy chứ.”

“Nói cũng đúng.” Doãn Sơ Hạ nghiêng răng, “Tô Niên Niên, tôi xem cậu đến lúc đó có thể thắng được tôi hay không!”

Thành tích của Doãn Sơ Hạ đúng là rất tốt, cô ta cũng tăng thêm tiến độ học tập, thế là phong trào học tập của lớp F cũng được thay đổi, các thầy cô giáo bộ môn không biết chuyện gì đang xảy ra nhưng vẫn rất hài lòng.

--- ---

Khi Nam Chi cười đưa điện thoại đến trước mặt Cố Từ Thần, Cố Từ Thần và Trần Nguyên mới biết việc hai người cá cược.

Trần Nguyên cuồng quát nói, “Không được, em gái mình nhất định không thể thua, một lớp phụ đạo không đủ, có cần phải đăng ký thêm cho con bé lớp đồ ăn để bổ sung tinh thần không?”

Nam Chi đã biết Tô Niên Niên chính là em gái của cậu, trong lòng tự nhiên cũng đứng về phía Tô Niên Niên, nhưng đối với ý kiến này của Trần Nguyên lại không quan tâm.

“Đặng kí nhiều quá, cô ấy làm gì có thời gian học chứ, hơn nữa học kiểu nhồi đầu như thế rất mệt, cậu đỡ để Niên Niên chịu khổ sao?”

Trần Nguyên vừa nghĩ, cũng đứng, dù sao trời to đất rộng em gái lớn nhất, thế là cậu phẩy tay, “Thế thì thôi vậy, con bé thắng thì mình thay nó vui, thua thì cũng không sao, không phải chỉ mời ăn cơm thôi sao, đến lúc đó mình thay con bé mời là được!”

“Ôi, công tử nhà họ Trần đúng là hào phóng quá.” Cố Tử Thần ở đầu nhảy vào châm biếm một câu, Trần Nguyên mặt nhăn lại, nhưng Nam Chi lại cười hỏi cậu: “Cố nam thân, theo lý nói Tô Niên Niên cũng là ở bộ tuyên truyền, nhất cử nhất động của cô ấy cũng đại diện cho bộ tuyên truyền chúng ta, là bộ trưởng, cậu định đứng ngoài nhìn sao?”

Cố Tử Thần im lặng một lúc, rồi nói: “Nam Chi, cậu nghe qua câu này chưa, người ngốc có phúc của người ngốc.”

Phụt - -- Nam Chi cười phì ra.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Lớp Phụ Đạo (3)

Trong lòng Trần Nguyên còn đang hân hoan, Cố Tử Thần không phải khen em gái cậu có phúc sao, đợi đã.....không đúng! Tại sao cậu cảm thấy Cố Tử Thần là đang nói em gái cậu ngốc chứ!

Cậu nghiêng răng nghiêng lợi: “Cậu không thể đổi thành cát nhân ác có thiên tướng sao, A Thần, cậu đang sỉ nhục em gái mình!”

Cố Tử Thần nhìn cậu, vẻ mặt nghiêm túc hỏi: “Cô ta cần mình sỉ nhục sao? lẽ nào mình nói không phải sự thật.”

Trần Nguyên: “.....”

Thứ bảy, buổi sáng, Tô Niên Niên đeo balo đi về lớp phụ đạo.

Thời gian vào lớp là buổi sáng chín giờ, Trần Nguyên dẫn cô ra ngoài ăn sáng trước, mới dặn dò đưa cô vào lớp.

Lớp phụ đạo này đi theo đường lối chất lượng, học sinh không nhiều, chỉ khoảng 20 người. Các giáo viên đều là thầy cô có tiếng uy tín và đạo đức của Dự Thành, đương nhiên, trình độ học sinh trong lớp cũng rất cao, đều chuẩn bị chạy nước rút thi vào đại học trọng điểm nên mới đến đây.

Tô Niên Niên bước vào, một gian phòng khách được sửa thành lớp học, ở giữa đặt một chiếc bàn to rộng, tất cả học sinh đều ngồi quanh cái bàn tròn đó.

Cô tùy ý chọn một chỗ ngồi, dựa vào tiết học viết trên bảng đen mà lấy sách ra, chuẩn bị ôn bài trước.

Đang chăm chú xem, đằng sau đột nhiên có người đập vào lưng, dọa cho Tô Niên Niên giật nảy mình, đến sách trong tay đều văng xuống bàn.

“Tô Niên Niên!” Giọng nói vui mừng hào hứng vang lên bên tai.

Tô Niên Niên nghi ngờ quay người lại, khuôn mặt khô ngô đó của Diệp Tinh Vũ lọt vào mắt cô.

“Sao cậu lại ở đây?” Tô Niên Niên vẻ mặt nghi ngờ, càng ngạc nhiên hơn nữa.

Diệp Tinh Vũ cười hi hi, trên hai má trắng trẻo lộ ra núm đồng tiền, đáng yêu khiến người ta chỉ muốn lao vào cắn cho hai cái.

“Mình nghe anh nói cậu đến lớp phụ đạo học, mình cũng tự đăng ký thôi.” Lời nói của cậu điềm nhiên như đúng rồi.

Tô Niên Niên lời lẽ nghiêm khắc nói: “Hừ, mình đến để học, cậu đến làm gì chứ, tẻ nhạt.” Nói xong tự nhặt sách tiếp tục xem, mặc kệ Diệp Tinh Vũ dơ ra bên cạnh.

Diệp Tinh Vũ cuống quýt gỡ đầu gối tai, cậu chỉ là muốn ở cạnh Tô Niên Niên, nghĩ như thế nên làm như thế, cậu không biết mình sai ở đâu, mà Tô Niên Niên không để ý cậu.

Một tên con trai mười bảy mười tám tuổi có biểu cảm kiêu này quả thật là không nhịn được cười, nhưng đối với người phụ nữ ba mươi tuổi như cô giáo Kiều này là rất có lực sát thương.

Cô vừa lên lớp, không ngờ lại nhìn thấy một học sinh cao to đẹp trai như thế, không kìm được liếc mắt nhìn mấy lần.

Học sinh nhìn thấy cô đến, đồng thanh nói: “Chúng em chào cô Kiều.”

Cô giáo Kiều lúc này mới hừm hừm lấy giọng, nghiêm túc nói: “Cả lớp lấy vở ra, chúng ta ôn tập nội dung của tuần trước. Cô nhìn thấy có hai học sinh mới, mời các em tự giới thiệu bản thân mình một chút.”

“Tô Niên Niên.”

“Diệp Tinh Vũ.”

Hai người đều nói tên mình đơn giản như thế, Cô giáo Kiều lăm băm thăm nhớ tên của Diệp Tinh Vũ.

Sao mà đến cái tên cũng hay như thế chứ?

Cô giáo Kiều hiền hậu nhìn Diệp Tinh Vũ, “uhm....rất tốt.”

Mọi người bị câu nói này của cô làm cho khó hiểu, cô giáo Kiều cũng ý thức được về thất thần của mình, ho lên mấy tiếng rồi bắt đầu lên lớp.

Diệp Tinh Vũ còn chưa biết mình đã được một người phụ nữ háo sắc thăm thích trong lòng, cậu viết nhanh một mẩu giấy rồi đẩy cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nghe rất chăm chú, nhìn thấy tờ giấy đó lại nghĩ Diệp Tinh Vũ có phải có chuyện gì quan trọng muốn nói không, thế là cầm lấy, không ngờ.....

“Cậu ăn sáng chưa?” Nét chữ rồng bay phượng múa.

Tô Niên Niên: “.....”

Con mà ầu ẩu này! Hỏi cái gì mà ngốc thế không biết! Tô Niên Niên

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Lớp Phụ Đạo (4)

Cô kiểm chế kích động muốn đánh cho Diệp Tinh Vũ một trận, đành phải trả lời: “Ăn rồi! Đồ ham ăn nhà cậu không chịu khó nghe giảng đi, đừng có tái phạm bệnh ngốc nữa!”

Tô Niên Niên đẩy tờ giấy đó đi, Diệp Tinh Vũ như vớ được vàng, vui vẻ cầm lấy xem, môi trễ ra, bộ dạng đau khổ ảm ức.

Cậu đến lớp phụ đạo chính là vì muốn gặp Tô Niên Niên, nhưng Tô Niên Niên lại không để ý cậu, thật là đau lòng quá đi.....

Thật không ngờ, biểu cảm đó của cậu lại bị lọt vào tầm mắt của cô giáo Kiều, vô cùng xót xa.

Một tiếng trôi qua, cô giáo Kiều còn đang lải nhải phân tích một bài ví dụ, Tô Niên Niên nghe đến nổi bắt đầu buồn ngủ rồi.

Thành thật mà nói, cô giáo Kiều dạy rất hay, nhưng lại tệ nhạt quá. Giảng liên tiếp không nghỉ, các học sinh xung quanh hình như đã quen với cách dạy này của cô, nhưng đối với Tô Niên Niên mà nói, không khác gì một kiểu hành hạ.

Nhìn một lượt quanh lớp, đám một sách đó nghe rất chăm chú, còn không ngừng ghi chép vào vở. Còn cô nghe giọng nói gây cảm giác buồn ngủ đó của cô giáo Kiều, chỉ muốn quay về nằm trên chiếc giường của mình mà ngủ bù.....

Diệp Tinh Vũ thì không vấn đề gì, dù sao cậu cũng không phải đến để học thật sự.

Có điều nhìn đầu Tô Niên Niên thi thoải lại gật gật một cái, cậu cảm thấy cực kỳ vui, vo một mẩu giấy rồi ném lên đầu Tô Niên Niên một cái.

Tô Niên Niên giật mình, vội vàng ngồi thẳng người, còn cho rằng cô giáo ném mình.

Kết quả vừa nhìn thấy khuôn mặt cười đùa cợt nhả của Diệp Tinh Vũ, cô hiểu tên cầm đầu chính là thằng cha này, cô lại vo một mẩu giấy ném lại.

Biu --- trúng mục tiêu!

Diệp Tinh Vũ tròn tròn mắt, lại vo bốn năm mẩu giấy ném về phía Tô Niên Niên, Tô Niên Niên nhìn thấy cũng phải trả đòn, hai người trong khoảnh khắc

làm loạn một góc lớp.

“Hừm hừm.....” Cô giáo Kiều lấy giọng, hai người mới dừng lại.

Hai đôi mắt to tròn nhìn xung quanh lớp, các học sinh khác mặt không biểu cảm mà nhìn bọn họ, khiến Tô Niên Niên hai người cực kỳ ngại, thu lại giấy viên, ngồi ngay ngắn nghiêm chỉnh.

“Học sinh Tô, lên lớp phải chú ý kỷ luật.” Cô giáo Kiều phê bình Tô Niên Niên một câu, sau đó quay sang đôi giọng, “Học sinh Diệp, em không sao chứ, có đau hay không?”

Tô Niên Niên sa sầm mặt mày, sao lại phân biệt đối xử như thế chứ.

Cô không vui trừng mắt nhìn Diệp Tinh Vũ, Diệp Tinh Vũ ngược lại nhìn cô cười tươi rói, để lộ hàm răng trắng sáng đều tăm tắp.

Tô Niên Niên nghiêng răng, thôi vậy, không tính toán so đo với tên đáng ghét này nữa.

Vừa chuyển tâm nghe giảng, Tô Niên Niên lại bắt đầu mơ màng buồn ngủ.

Thế là, thời gian cả buổi sáng, Tô Niên Niên đều ra sức đấu tranh với cơn buồn ngủ, bài giảng nghe cũng chẳng được bao nhiêu, buổi trưa Trần Nguyên đón cô về nhà, cô ôm lấy giường ngủ như chết.

Buổi chiều lại đi đến lớp phụ đạo, giáo viên dạy toán có việc không đến, lại do cô giáo Kiều tiếp tục cho học sinh làm bài luyện tập.

Tô Niên Niên đầu đầu nhìn những đề bài thi toán Olympic, khó đến nỗi cô không biết làm từ đâu, nhưng các học sinh khác dường như đã quen với độ khó này từ lâu, từng người cầm bút viết lia lịa.

Diệp Tinh Vũ huyết sáo, đưa cho Tô Niên Niên một cuốn truyện tranh vẽ xanh xanh đỏ đỏ, miệng mấp máy ý nói: “Có muốn xem hay không, tập mới nhất đấy!”

Tô Niên Niên bí bức không chịu nổi, bài thi không biết làm, giáo viên dạy toán thì không ở đó, thế là chìm đắm vào quyền truyện tranh đó.

Cô giáo Kiều nhìn thấy động tác của hai người, cau mày lại, hai người này là đến học hay là đến để lập nhóm đối phó với thầy cô thế?

Tô Niên Niên vui vẻ xem hết quyền đầu tiên, Diệp Tinh Vũ lại đổi sang cho cô quyền thứ hai, không biết trong balo cậu ta có bao nhiêu quyền truyện tranh.

Hai người đọc đến say mê, còn thảo luận tình tiết truyện với nhau, quên đi sự tồn tại của cô giáo và các học sinh khác.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Lớp Phụ Đạo (5)

Ánh mắt của những con mắt sách đó nhìn bọn họ giống như nhìn kẻ ngớ ngẩn vậy, cô giáo Kiều ho một tiếng, không biết từ lúc nào đã đứng sau lưng hai người họ, chậm chậm nói: “Hai em này, mau cất truyện tranh của các em đi.”

Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ cùng lúc nhét truyện xuống dưới vở viết, sau đó cầm bút viết nguệch ngoạc lên đó, động tác không khác gì nhau.

“Học sinh Tô, lần sau nếu em còn đọc truyện tranh nữa tôi sẽ thu của em đấy.” Ngừng một lát, cô nói, “Học sinh Diệp, cố lên nhé!”

Lời lẽ phân biệt đối xử với hai người, khiến Tô Niên Niên càng thêm bí bức bực bội.

Cô giáo Kiều đi vòng ra đằng sau các học sinh khác, Tô Niên Niên bé giọng hỏi Diệp Tinh Vũ, “tại sao cô ấy không phê bình cậu?”

Diệp Tinh Vũ cười nói điềm nhiên như không, “Tại vì mình đẹp trai, Niên Niên, cậu không phải cũng thích mình đấy chứ?”

Tô Niên Niên lườm cậu ta một cái, “Cậu là cái đồ ảo tưởng, đừng có nói chuyện với mình, đũa nào nói trước đũa đấy là con chó!”

Diệp Tinh Vũ đáng thương nhìn cô: “Ồ.....gâu gâu....có thể nói được chưa?”

Tô Niên Niên: “.....”

Nghĩ cả buổi cũng không ra kết quả của đề môn toán khó nhằn, giáo viên huyền thoại đó mới xuất hiện, thao thao bất tuyệt giảng cả một buổi chiều, đối với Tô Niên Niên mà nói, quả thật giống như nghe chiếu thư vậy, trong lòng quả thật như có một vạn con ngựa phi nước đại chạy qua vậy.....

Đây rốt cuộc là phụ đạo hay là tra tấn thế này! Tại sao tất cả mọi người đều biểu hiện rất điềm tĩnh, Tô Niên Niên cũng không thể nói mình nghe không hiểu, chỉ có thể cố ra vẻ điềm tĩnh cho giống với mọi người.

Giảng xong bài, giáo viên đưa ra hai đề bài, quay người hỏi: “Em nào có thể lên làm? Hai bài này không quá khó, thích hợp luyện tập.”

Tô Niên Niên nhăn nhó, cô đến đề bài còn đọc không hiểu, thầy giáo còn nói độ khó không cao? Thật là đáng sợ quá đi.

Những học sinh xung quanh vẻ mặt điềm nhiên, hiện rõ là không vui nếu phải làm đề kiểu này, từng người với vẻ lạnh lùng kên kieu.

Tô Niên Niên cúi đầu, trong lòng thầm nhủ: Đừng gọi em đừng gọi em.....

Sợ cái gì đến cái đó, đây là định luật của lên lớp. Thầy giáo đẩy gọng kính, nói, “Mời hai em học sinh hôm nay mới đến lên làm nhé, tôi muốn xem trình độ của các em”

Tô Niên Niên có tật giật mình, mặt mày méo xệu, Diệp Tinh Vũ há hốc mồm, hai người miễn cưỡng bước lên bục giảng, đứng như trời trồng mãi hồi lâu, Tô Niên Niên mới mặt dày nói: “Thầy giáo, môn toán của em không giỏi, đề bài này em không biết làm.....”

Dạ Tinh Vũ cũng lật đật nói theo: “Thầy giáo, em cũng không biết.”

Giọng thầy giáo nặng nề, còn thờ dài một tiếng, “Mấy người các em thật là, thôi vậy, về chỗ đi, Tiểu Vương, tiểu Châu, hai em lên giải hai bài này đi. Còn hai em cơ bản kém, chịu khó học hành chút!”

Tô Niên Niên hai người như được đại xá, gật đầu như đúng rồi, đi nhanh về chỗ của mình.

Cô giáo Kiều vẻ mặt xót xa đang ngồi một bên thưởng thức trà, thi thoảng liếc nhìn Diệp Tinh Vũ, ôi, học sinh Diệp thật đáng thương, có điều biểu cảm âm ỉm của cậu cũng thật đáng yêu.....

Thầy giáo toán học giảng hết bài, thời gian cũng hết, thầy giao bài tập về nhà rồi bảo học sinh nghỉ.

Học sinh tùm năm tùm ba ra về, thầy giáo toán học đi đến bên cạnh cô giáo Kiều, than phiền nói: “Hai học sinh mới đến trình độ kém quá, người như thế đến lớp phụ đạo của chúng ta hoàn toàn kéo thấp trình độ bình quân của chúng ta!”

Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ còn đang cãi lại truyện tranh, lúc này nghe thấy tất cả, Tô Niên Niên ngại ngùng không ngược nổi đầu.

Cô giáo Kiều cũng chú ý đến hai học sinh còn chưa đi, thầy giáo toán học này lại nói to như thế, chắc chắn là muốn bọn họ nghe thấy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Về Nhà

Cô giáo Kiều an ủi thầy giáo dạy toán mấy câu, đi đến bên cạnh Tô Niên Niên, “Học sinh Tô, nhất định phải cố hết sức nâng cao trình độ của mình, lớp phụ đạo này của chúng ta không phải ai cũng có thể vào được đâu.”

“Học sinh Diệp, lời thầy giáo nói vừa nãy em đừng để trong lòng, sau này tiếp tục cố gắng, nỗ lực nhé!”

Phụt----

Tô Niên Niên tức phụt máu, thiên vị ngang nhiên quá thể đáng! Còn nữa còn nữa, cô giáo cô đừng có học giọng nói của chị Chí Linh được không, khiến người khác nổi cá da gà.

Diệp Tinh Vũ tươi cười niềm nở với cô giáo, “Cảm ơn cô ạ.” Nụ cười đáng yêu dễ thương, khiến trên mặt cô giáo Kiều nở nụ cười duyên dáng như thiếu nữ vậy.

Tô Niên Niên im lặng thu dọn balo rồi đi ra ngoài, Diệp Tinh Vũ vội vàng theo sau, cô giáo Kiều ở đằng sau còn vẫy vẫy tay, “Học sinh Diệp, trên đường chú ý an toàn nhé, nhất định phải cẩn thận.....”

Giọng nói này đối với Tô Niên Niên mà nói không khác gì giọng ma quỷ giữa đêm, cô càng nhanh chân bước đi hơn.

Diệp Tinh Vũ chạy theo sau cô, hỏi: “Niên Niên, cậu muốn đi đâu thế? Bọn mình đi ăn cơm có được không, mình dẫn cậu đến một quán cơm cực kỳ ngon.....”

Tô Niên Niên dừng lại, hất hàm nói: “Bạn học Diệp, đừng có đi theo tôi, tôi muốn về nhà!”

“Ồ.....thế mình sẽ đưa cậu về nhà, hôm nay mình lái xe, đưa cậu đi hóng gió có được không?” Trên mặt Diệp Tinh Vũ lộ ra tâm trạng hệt hắc, nhưng rất nhanh đã lấy lại tinh thần.

Có thể đưa Tô Niên Niên về nhà, thật là vui thật là xúc động! Như thế hai người có thể tự do thoải mái rồi, ha ha ha.....

Ánh mắt Diệp Tinh Vũ mơ màng, cảm giác như trước mắt là những trái tim màu hồng lung linh lấp lánh.

Đáng tiếc lại bị Tô Niên Niên vô tình phá vỡ tất cả những ảo tưởng đó—

“Không, tôi phải về nhà làm bài tập, tạm biệt! Đúng rồi, bạn học Diệp, cậu chịu khó nỗ lực đi!”

Diệp Tinh Vũ gãi gãi đầu, âm ỉ nói: “Niên Niên, có phải cậu ghen rồi không? Cậu còn học giọng nói của cô giáo đó mà nói với mình, cậu nhất định đang để ý mình đúng không?”

Vốn dĩ không phải, có hiểu không! Trong lòng Tô Niên Niên thâm trầm lắm, cô thật sự muốn về nhà học bài, không muốn làm điều ngốc nghếch cùng tên đáng ghét này nữa!

Đang bực bội thì nghe thấy giọng nói vui mừng phấn khởi của Diệp Tinh Vũ: “Anh, sao anh lại ở đây thế? Là đến tìm em và Niên Niên sao?”

Cái gì? Anh nào thế?

Tô Niên Niên ngoảnh đầu lại, bị dọa cho giật nảy mình.

Mẹ ơi! Cố Từ Thần từ đâu xuất hiện thế này! Còn nữa còn nữa, anh ta không cảm thấy lái chiếc Porsche đó của anh ta, cộng với khuôn mặt khả ái chết người đó, đứng ở con đường đầy trung tâm phụ đạo này, không phải sẽ làm người khác mất tập trung sao!

Cố Từ Thần dựa vào xe, hóa ra đang cúi đầu nghịch điện thoại, cho nên Tô Niên Niên hai người không để ý đến anh ta, nhưng có thể nhìn ra, anh ta ở đây rất lâu rồi.

Trên khuôn mặt khôi ngô tuấn tú của Cố Từ Thần có chút chần chừ do dự, sau đó nheo mày nói: “Là tiện đường qua đây mà thôi.”

Diệp Tinh Vũ lẩm bẩm trong lòng, con đường này ở Dự Thành thuộc lại nhỏ hẹp, đi đâu mà lại tiện qua đây chứ.....

Tô Niên Niên sững người, đột nhiên đi đến bên cạnh Cố Từ Thần, “Có phải anh sắp về nhà?”

Cố Từ Thần gật đầu, hứng thú nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cười hi hi, kéo cánh tay của cậu, “Thế anh cho tôi đi nhờ nhé, chúng ta cùng về nhà. Bạn học Diệp, bye bye, cậu đi đường cẩn thận nhé.”

Diệp Tinh Vũ tròn trĩnh mắt nhìn hai người rời đi, âm ỉ chửi mắng, cậu cũng muốn đưa Niên Niên về nhà mà.

Uh, có điều Niên Niên nói với cậu đi đường cẩn thận, điều này nói rõ cô vẫn quan tâm đến cậu!

Diệp Tinh Vũ nhanh chóng hồi phục ý chí chiến đấu, nắm chặt tay đứng nghệt ra ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Kế Hoạch Tấn Công Nam Thần (1)

Ở phía khác, Tô Niên Niên ngồi trên xe vui vẻ âm ỉ theo nhịp điệu của một bài hát, nghĩ cuối cùng cũng cắt được cái đuôi ngốc nghếch Diệp Tinh Vũ đó, cảm thấy cả người thoải mái dễ chịu.

Nghêu ngao hát một lúc, cô lập tức dừng lại, giống như đĩa nhạc bị ấn nút pause.

Sao mà cô lại quên, Cố Từ Thần ghét nhất ồn ào, lúc mới quen cô ngồi hát trên xe của anh ta, biểu cảm của Cố Từ Thần quả thật giống như có thể đập

cô ra khỏi xe ngay sau đó vậy.

Tô Niên Niên chột dạ, như đứa trẻ làm sau chuyện gì, xê dịch về phía cửa xe.

Ai mà biết Cố Từ Thần còn thấp giọng hỏi: “Sao không hát nữa?”

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, ngoảnh đầu nhìn Cố Từ Thần, trên khuôn mặt không một góc chết của cậu hết sức bình tĩnh, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn về phía trước, bộ dạng nghiêm túc khiến người ta phải mê muội.

“Hi hi hi...tôi sai rồi, sau này tôi không làm ồn nữa.” Tô Niên Niên nhận sai, biết sai nhận lỗi là cực kỳ đáng quý mà.

Cố Từ Thần cau mày lại, chậm chậm nói: “Tôi không cảm thấy cô ồn ào.”

“Ồ.....”

Nét mặt Cố Từ Thần lập tức sa sầm lại, con người này “ồ” lên một tiếng là có ý gì? Về điệu dàng điềm đạm của cậu mà con lợn Tô Niên Niên không nhận ra sao!

Câu nói này nếu như để Tô Niên Niên biết, cô chắc chắn sẽ rất âm ỉ.

Cố nam thần, nò tì thật không làm được, tôi không biết hiểu được trái tim anh, hưởng hồ anh lại kiêu ngạo như thế!

Một người nào đó đang chăm chăm lái xe, cất giấu suy nghĩ của mình, sâu xa trong lòng cảm nhận được mình đúng là hết thuốc chữa rồi.

Cậu trước nay chưa từng nghĩ mình sẽ vì một người con gái mà đợi từ bốn giờ chiều ở dưới lầu của nhà tổ chức lớp phụ đạo đó. Hơn nữa, khi cô ấy bỏ lại người con trai khác ở phía sau mà đi đến bên cạnh mình, nói ra câu “về nhà”, cậu cảm thấy tất cả đều rất ngọt ngào.

Tô Niên Niên cảm thấy trong xe yên tĩnh một cách đáng ngờ, họ lên tiếng phá vỡ sự yên tĩnh đó, tìm một chủ đề hỏi, “Cố Từ Thần, thi tháng anh được bao nhiêu điểm?”

Cố Từ Thần trả lời hỏi hột, “Chưa xem, không rõ lắm”

Tô Niên Niên bĩu môi, chắc chắn là thi không tốt, ngại trả lời. Thế là cô còn an ủi Cố Từ Thần như người hiểu rõ, “Một lần thi không tốt cũng không sao, lần sau cố gắng hơn nữa là được, Tiểu Hi nói trước đây anh học rất giỏi, chứng tỏ anh rất thông minh, chỉ cần nỗ lực, lần sau nhất định sẽ thi tốt!”

Cố Từ Thần liếc ánh mắt sâu xa nhìn cô, yét hầu khẽ động, nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Chiếc xe dừng ở cửa nhà họ Trần, Tô Niên Niên xuống xe, vẫy vẫy tay với cậu rồi quay vào nhà.

Nhìn qua kính cửa xe, Tô Niên Niên nhìn bóng dáng nhỏ nhắn đó, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.

--- ---

Về đến nhà, Sở Tổ Tâm đã chuẩn bị cơm xong từ lâu rồi, sau khi bắt ép Tô Niên Niên ăn đủ hai bát, mới để cô về phòng làm bài tập.

Tô Niên Niên xoa bụng, gần như phải dùng cả tay mới bò lên được cầu thang.

Hai bố con nhà họ Trần nhìn nhau, không biết nói gì.

Sở Tổ Tâm bận bịu một lúc, lại từ trong bếp bưng một bát canh hầm cầu kỳ, bảo Trần Nguyên mang lên cho Tô Niên Niên.

Trần Doãn Hoa nét mặt lo lắng: “Tổ Tâm à, Niên Niên ăn nhiều như thế không tốt đâu.....”

Sở Tổ Tâm lắc lắc đầu: “Ăn no mới có sức mà học, ôi, em có cần phải làm cho nó ít đồ ăn đêm nữa không?”

Trần Doãn Hoa: “.....”

--- ---

Trong phòng, Tô Niên Niên đang múa bút chiến đấu với bài tập về nhà, buồn bực đến nước mắt cũng sắp chảy ra rồi.

Đây rốt cuộc là đề bài quái quỷ gì thế này! Đổi mấy công thức rồi mà vẫn không làm ra!

Trần Nguyên bưng bát canh đó vào, nhìn thấy bộ dạng nhăn nhó mặt mày của Tô Niên Niên, cười hỏi: “Niên Niên, em làm sao thế? Có phải ăn quá nhiều nên bụng không thoải mái à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 124: Kế Hoạch Tấn Công Nam Thần (2)

Tô Niên Niên ngửi thấy mùi quen thuộc trong không khí, như gặp với địch, lập tức quay người lại.

“Anh! Anh mạng canh đi, chúng ta vẫn có thể làm anh em, còn không tình nghĩa của chúng ta chấm dứt từ đây!”

(/)

Trần Nguyên vô tội nói: “Đây là cô hầm canh bồi bổ cho riêng em, ăn chút rồi lại học, nghe nói rất bổ não.”

Tô Niên Niên méo mào, mặc dù Tô Niên Niên nấu cơm rất ngon, nhưng một khi đã hầm canh thì không còn gì để nói, đặc biệt là “bào chế chuyên tâm” mười loại canh bổ dưỡng, uống một ngụm thì có lẽ cả đời không thể quên được.....

“Anh.....anh thử trước đi, dù sao một mình em cũng không uống hết.” Tô Niên Niên nghĩ một lát, cười tí mắt bảo Trần Nguyên uống canh.

Trần Nguyên không nghĩ ngờ gì, lại nói cậu cũng rất tò mò với món canh này của Sở Tổ Tâm, thế là bung lên, nhấp một ngụm.

Trần Nguyên đang từ mặt không biểu cảm biến thành nhăn nhó cố chịu, cau mày lại.

Trong lòng Trần Nguyên lúc này chỉ còn lại câu nói quảng cáo: vị chua này, ấn tượng khó quên.....

Ngay sau đó, cậu không thể nhịn được nữa, đặt bát xuống chạy ngay vào nhà vệ sinh.

Tô Niên Niên đạt được âm mưu sung sướng cười phá lên, bị hành hạ mãi hồi lâu, Trần Nguyên mới mang bộ mặt đau khổ đi ra, nhưng trong miệng vẫn là cái mùi vị kỳ lạ đó.

“Anh, anh có muốn biết bên trong có gì không.....còn nữa còn nữa, anh có muốn uống một ngụm nữa không?” Tô Niên Niên hào hứng đưa ra ý kiến.

Trần Nguyên kiên định xua tay: “Đừng có nói cho anh!”

“Thế anh còn ép em uống à?”

Trần Nguyên thờ dãi, hai anh em đưa mắt nhìn nhau, Trần Nguyên im lặng cầm bát canh đi ra ban công để vào một chậu cây cảnh.

Giải quyết xong bát canh bổ dưỡng thần kỳ này, trong lòng Tô Niên Niên như trút được tảng đá nặng, lại bắt đầu đau đầu với những đề bài biến thái đó.

Trần Nguyên nhìn cô khổ sở, hỏi: “Sao thế? Hôm nay học lớp phụ đạo thế nào rồi?”

“Đừng nhắc nữa, lớp phụ đạo đó quả thật quá đáng sợ, anh xem bọn họ đưa ra đề bài, có phải quá biến thái không!” Tô Niên Niên vừa oán trách, vừa đưa bài về nhà cho Trần Nguyên xem.

Trần Nguyên cầm xem, quả nhiên, đề bài đúng là vượt quá trình độ cao trung năm hai, thậm chí đối với cậu mà nói cũng có độ khó.

Cậu có chút cảm giác lớp phụ đạo này không khả quan lắm.

Cậu giảng cả buổi với Tô Niên Niên, Tô Niên Niên mới bắt đầu làm bài tập khó nhằn ấy, không tránh khỏi than ngắn thở dài.

“Mệt quá.....nghe nói dạng bài này là dạng cơ bản nhất, anh, có phải em rất ngốc không?”

Nhìn em gái mình bộ dạng uể oải chán nản, Trần Nguyên càng lúc càng cảm thấy dựa vào trình độ của cô mà theo học lớp phụ đạo này không ổn thỏa, lại nghĩ đến ý kiến của mình trước đây, hỏi dò cô: “Niên Niên, hay là đi tìm A Thần giúp em phụ đạo nhé.”

Tô Niên Niên âm ức nói, “Anh không phải cũng có thể dạy em sao, em còn lâu mới đi tìm tên liệt mặt đó.”

Đối với biệt hiệu mà Tô Niên Niên đặt cho Cố Tử Thần, Trần Nguyên thầm cười trong lòng, nói: “Anh dạy không hay bằng cậu ấy, trước đây hỏi phổ thông có một khoảng thời gian thành tích của anh cũng rất kém, là A Thần dạy anh phương pháp học, sau đó thành tích mới dần dần tốt lên.”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, có chút động lòng.

“Hơn nữa, lần thi này cậu ấy đứng thứ nhất toàn khối, có cậu ấy phụ đạo cho em, lần cá cược này của em với Sơ Hạ phần thắng nghiêng về em rất nhiều.”

Tô Niên Niên lập tức như sáng mắt ra, lại nghĩ mình còn bảo Cố Tử Thần chịu khó học hành, nghĩ lại mình cảm giác xấu hổ không ngẩng nổi mặt lên.....

Nhưng cô sao có thể đi tìm Cố Tử Thần được chứ? Hai người không phải vừa gặp mặt là cãi nhau sao, rõ ràng không hợp nhau.

Trần Nguyên nhìn thấy thế, tiếp tục nói: “A Thần rất biết dạy theo trình độ, có thể dựa vào tình hình thực tế của em mà phụ đạo cho em, càng hướng hồ, một kèm một chắc chắn phải hơn nhiều so với lớp phụ đạo, đúng không?”

Tô Niên Niên bị cậu thuyết phục, miệng nghiêng rằng: “Được, ngày mai em đi tìm anh ta!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Kế Hoạch Tấn Công Nam Thần (3)

Nửa đêm, nhà họ Cố.

Trong căn phòng rộng lớn nhưng lạnh lẽo, chỉ bật một chiếc đèn ở đầu giường, ánh đèn màu vàng cam hắt ra khắp phòng, có chút gì đó vắng lặng.

Cố Tử Thần lật quyển sách toán học cao trung năm hai, nội dung bên trong đối với cậu mà nói hết sức đơn giản, nhìn vài ví dụ rồi cậu ném sách lên chiếc tủ đặt cạnh giường.

(/)

Bên trên còn bày mấy quyển sách giáo khoa, nhìn kỹ, toàn bộ đều là sách năm hai. Còn mấy quyển tài liệu phụ đạo và đề bài thi thử.

Cố Tử Thần tự cười chế giễu mình, mình từ lúc nào lại chủ động đi phụ đạo cho người khác thế này chứ?

Nhưng cậu lại lo lắng Tô Niên Niên thi thố lại đội sổ, trong bất giác, chuẩn bị mấy thứ này.

Cậu buồn bực lật người, tắt đèn, đi ngủ, hắt ba chữ Tô Niên Niên ra khỏi đầu.

Dựa vào tính cách của cậu, cậu đương nhiên sẽ không chủ động đi tìm Tô Niên Niên. Chỉ xem con lợn đó có tự động tìm đến cửa hay không?.....

--- ---

Ngày hôm sau.

Vừa sáng sớm, Tô Niên Niên đã mang trong lòng tâm trạng căng thẳng, kích động gõ cửa nhà họ Cố, Trần Nguyên đứng ở trong vườn nhà cổ vũ cho cô.

Mở cửa ra, Cố Tử Thần mặc một bộ quần áo thể thao, uể oải nhìn Tô Niên Niên, hỏi: “Lợn thần tài, có việc gì thế?”

Tô Niên Niên ấp úng nói: “Uhm, Cố Tử Thần, phiền anh có thể phụ đạo cho tôi được không.....”

Cố Tử Thần cau mày, xem ra nha đầu này cũng biết điều đấy, có điều cậu đương nhiên không thể đồng ý đơn giản như thế, định làm khó Tô Niên Niên một chút.

“Tô Niên Niên, cô có biết bây giờ là mấy giờ không?”

Tô Niên Niên lấy điện thoại ra nhìn thời gian, trả lời: “Bây giờ mười phút...sao thế.”

“Cuối tuần, bảy rưỡi, thời tiết đẹp thế này, cô cảm thấy người bình thường giờ này sẽ dậy sao?” Cố Tử Thần nghiêng rằng, thực ra cậu có thói quen dậy sớm tập thể dục, giờ này đã dậy từ lâu rồi.

Tô Niên Niên mặt mày méo xệch, áy náy “a” lên một tiếng, nghĩ cũng đúng, mình không phải vì lo học bù, thì bây giờ chắc chắn vẫn còn đang ngủ nướng.

“Xin lỗi.....thế.....thế thì thôi vậy, tạm biệt, anh vào nhà ngủ thêm nữa đi.”

Nói xong quay người về đáng thương quay về nhà, để lại Cố Tử Thần ngơ ngẩn ở đó.

Cậu vốn dĩ chỉ là muốn Tô Niên Niên cảm thấy mình sớm như thế này phải dậy phụ đạo cho cô rất tốn sức! Không phải nên cảm ơn cậu, cầu cứu thành khẩn với cậu hơn sao?

Tại sao con lợn này lại ngoảnh đầu cứ thế là đi chứ! Cô quay lại cho tôi ngay!

Trong nội tâm kiêu ngạo của bạn học Cố đang ra sức kêu gào, nhưng Tô Niên Niên đã thất thủ về nhà rồi.

Trần Nguyên cảm thấy có gì đó không đúng, vội vàng hỏi: “Sao nhanh như thế đã về rồi? cậu ấy đồng ý em chưa?”

Tô Niên Niên mếu máo nói: “em cảm thấy đừng làm phiền anh ta nữa.....hừ, em lên gác làm bài tập vậy.”

Nói xong, Tô Niên Niên vẫn cảm thấy ở cạnh Cố Tử Thần không thoải mái, còn cả trong sâu xa nội tâm mình có gì đó nói không rõ được.

Trần Nguyên còn cuống hơn cô, đi thẳng sang nhà họ Cố hỏi tội.

Vừa vào cửa, Trần Nguyên ngăn Cố Tử Thần đang định đi ra ngoài tập thể dục, hỏi: “A Thần, sao cậu không dậy Niên Niên học?”

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn cậu, ôi giời, nhanh như thế đã có người thân đến giúp sức à.

Nhưng, cậu đâu có từ chối chứ! Là con lợn đó tự về nhà, có được không!

Cố Tử Thần nét mặt dừng đọng, nói: “Cái này phải hỏi em gái cậu, mình đi tập thể dục đây, bye bye, nhớ khóa cửa nhà mình lại nhé.”

Nhìn theo bóng dáng khuất xa của cậu, Trần Nguyên thở dài, rốt cuộc đang làm cái trò gì thế!

Các người làm ơn đừng thế được không, thân làm anh như tôi đây bị kẹp giữa rất khó xử!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Kế Hoạch Tấn Công Nam Thần (4)

Tô Niên Niên đi về nhà với vẻ mặt không vui, bữa sáng cũng chỉ ăn vài miếng, lại tiếp tục về phòng làm bài tập.

Bao Bao chơi quần quanh chân cô một lúc, thấy cô không để ý đến mình, vênh đuôi cao quý lạnh lùng rời đi.

(/)

“Chúng ta đi một vòng mới gặp được nhau, anh hiểu rõ hơn ai tầm quan trọng của em, lâu như thế anh đã quyết định.....” Nhạc chuông điện thoại vang lên, Tô Niên Niên cầm lên ấn nút nghe, đầu dây bên kia chuyển đến giọng nói của Nọ Nọ.

“Tô Niên Niên, dậy chưa thế, mau ra ngoài đi dạo đi!”

Tô Niên Niên chán nản lật một trang bài tập, nhìn đề bài dày đặc phía sau đã đủ đau đầu. “Tớ đang làm bài tập, cậu đi với Đậu Đậu đi.”

Nọ Nọ giống như nghe thấy truyện cười vậy, cười phá lên: “Tô Niên Niên, cậu bị trúng gió ở cửa nào đấy, đừng nói với người ngoài hành tinh xuống địa cầu, cậu trở thành học sinh giỏi siêng năng cần cù đấy nhé!”

Tô Niên Niên thở dài một hơi, nói đơn giản việc cô cá cược với Doãn Sơ Hạ, còn cả nguyên nhân hậu quả của lần thi tháng thất bại lần này. Nọ Nọ nghe xong tức điên lên được, nói: “Doãn Sơ Hạ là con nào, lão nương phải đến Thánh Âm xé tan xác cậu ta ra! Tô Niên Niên, cậu cô lên nhé, thắng thì cho tớ về tham gia buổi hòa nhạc nhé!”

Tô Niên Niên nhếch nhếch khóe miệng, nói nhiều như thế, thực ra câu cuối cùng mới là quan trọng nhất.....

Có điều vốn dĩ cô cũng muốn cho Nọ Nọ tẩm vế đó, đó là thần tượng M.E mà cậu ấy theo đuổi.

“Mình cũng không biết có thể thi được xếp hạng trước số 10 không nữa, ôi, vốn dĩ muốn tìm tên liệt mặt đó để phụ đạo, nhưng mình cảm thấy rất ngại.....”

“Cái gì?! Cậu đừng nói với mình tên liệt mặt cậu vừa nhacs chính là Cố nam thần lần trước đó!” Nọ Nọ lập tức cao giọng nói.

Tô Niên Niên đưa tay bịt tai lại, để điện thoại cách xa tai một chút, “Đúng thế, sáng nay mình đi tìm anh ta, anh ta hình như không đồng ý phụ đạo cho mình lắm.....hơn nữa cậu cũng biết mà, quan hệ giữa hai bọn mình không tốt.”

Nọ Nọ càng kích động phấn khích hơn: “tớ không biết, tớ chẳng biết gì cả! Tô Niên Niên, cậu nghĩ nhiều thế làm gì chứ, cậu mau thu phục anh ta đi!”

“.....” Tô Niên Niên im lặng, sao cô cảm thấy Nọ Nọ còn phần khích hơn cả cô chứ.....

“ Dù cho thế nào, thu phục Cố nam thần! Cậu không muốn thắng con ranh đáng ghét đó sao?” Nọ Nọ đưa ra kết luận, dù sao trong mắt cô, thắng hay không không quan trọng, quan trọng chính là Cố nam thần!

Nghĩ xem, nam thanh nữ tú, cùng ở một phòng, cùng nhau học bài, nói chuyện đời người, nói về lí tưởng, liệu có không xuất hiện gì đó khác thường không.....

Nọ Nọ tính như đúng rồi, Tô Niên Niên bị các kiểu hành hạ đến chết đi sống lại, uể oải hỏi: “ Thu phục thế nào? Nọ Nọ đại thần, cầu xin chỉ điểm.”

Nọ Nọ cười hi hi, “ Nghe tớ đây, cậu nên thế này, rồi lại thế này.....sau đó a ha ha ah ha ha.....”

Trong tiếng cười man rợ của người nào đó, Tô Niên Niên ghi lại kế hoạch có tên “ 18 kiểu tấn công nam thần”, bắt đầu chuẩn bị thực thi!

Cố Từ Thần đi tập thể dục về, vào nhà tắm tắm rửa, mở ti vi xem thời sự.

Thỉnh thoảng lại cho Đại Viên ăn, lên mạng xem cổ phiếu của Cố Thị, thoát một cái đã đến trưa.

Giống như bình thường, Cố Từ Thần chuẩn bị gọi điện thoại đặt thức ăn sẵn, thì ngoài cửa chuyển đến bước chân gấp gáp.

Kết ---

Cửa bị người đẩy ra, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn của Tô Niên Niên.

Cố Từ Thần neho mảy lại, nhìn Tô Niên Niên cười hi hi bước vào, trong tay còn bung một đĩa thức ăn, tỏa ra mùi thơm ngào ngạt.

Tấn công nam thần kiểu đầu tiên: chiến thuật âm thực, tóm gọn trái tim của người đàn ông, đầu tiên trói chặt dạ dày của anh ấy!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Kế Hoạch Tấn Công Nam Thần (5)

Cậu neho neho mảy, khó hiểu nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên rón rén đặt chiếc đĩa xuống, nở nụ cười tiêu chuẩn nhất, “ Cố Từ Thần, anh đói chưa? Đây là món ăn tôi tự tay làm, anh nếm thử xem!”
Giống như dâng báu vật quý vậy.

(/)

Cố Từ Thần nghĩ một lát, biết là cô đang lấy lòng mình, cũng không nói toạc ra, yên tâm thoải mái đón nhận.

Có điều, đĩa thức ăn thơm ngon này đều là do tự tay cô ấy làm sao? Thì ra con lợn này cũng biết nấu ăn cơ đấy!

“ Đây thật sự là do cô làm à?” Cố Từ Thần nghi ngờ hỏi.

Tô Niên Niên cười xòa mấy tiếng, rồi giọng gao nói, “ Mẹ tôi làm.....tôi.....tôi rửa rau, ai ya, dù sao cũng có tham gia mà, anh mau thử đi.”

Cô nhanh tay lấy bát đĩa bày ra cho Cố Từ Thần, Cố Từ Thần hừm một tiếng, thử hai miếng, sau đó nói: “ Cũng tạm được.”

“ Ngon thì anh ăn nhiều chút, không đủ còn nữa.” Tô Niên Niên nhiệt tình khiến người ta không chống đỡ nổi, may là Cố Từ Thần tính cách điềm tĩnh, bình tĩnh mà ăn hết một bát cơm.

Tô Niên Niên ngồi bên cạnh chăm chú nhìn, còn không quên quan tâm hỏi: “ Có cần uống canh không? Tôi về nhà múc cho anh một bát.”

Cố Từ Thần neho mảy, tao nhả đặt bát xuống, cầm khăn giấy lau khóe miệng, chậm chậm nói: “ Nói đi, Tô Niên Niên, cô có ý đồ gì?”

“ Uhm.....làm gì có, tôi thật lòng quan tâm anh! Anh xem anh có một mình ở nhà, không ai quan tâm anh, chắc chắn ăn uống không đúng giờ, để lâu sẽ ảnh hưởng đến dạ dày.” Tô Niên Niên nghiêm túc nói.

Ánh mắt Cố Từ Thần trầm lặng, cậu không còn nhớ mình ở một mình bao lâu rồi, đối diện với sự quan tâm đột nhiên này, cậu có chút không thích ứng.

Mặc dù biết mục đích của Tô Niên Niên, nhưng trong lòng, không tránh khỏi cảm động.

Nhìn thấy cậu không nói gì, Tô Niên Niên cho rằng cậu đồng ý, chạy một mạch về nhà, múc cho cậu một bát canh.

Chỉ là cô quên mất.....canh này là canh bỏ đường mà tôi qua Sở Tổ Tâm hầm.....

Canh bùng đến trước mặt Cố Từ Thần, cậu bặm môi, đôi lông mày đen nhũn lại, Tô Niên Niên không biết, còn thúc giục cậu: “Mau uống đi, canh phải uống nóng mới ngon!”

Cố Từ Thần ngó ra, vô thức nhìn bát canh mùi vị kỳ lạ, đưa bát kê lên môi, uống một hơi hết.

Tô Niên Niên phục vụ chu đáo, vội vàng đưa giấy ăn cho cậu.

Tranh thủ lúc Cố Từ Thần đang lau miệng, Tô Niên Niên nhanh nhẹn ghé sát vào hỏi: “Cố Từ Thần, anh xem com canh ngon như thế, vậy anh dạy tôi học nhé.”

Cố Từ Thần chậm chậm lau miệng, không đồng ý cũng không từ chối.

Tô Niên Niên càng cuống, chỉ sợ Cố Từ Thần không đồng ý, lại đến bên đấm lưng cho cậu, mắt long lanh ướt át chớp lịa lịa, vẻ cầu xin đáng yêu lên đến cực điểm.

“Cố Từ Thần, anh đồng ý đi mà, có được không?” Lời nói ra, Tô Niên Niên bị giọng nói ồ ạt của mình dọa cho giật nảy, có điều vì để Cố Từ Thần đồng ý, cô cũng không còn để ý những thứ này nữa.

Cố Từ Thần rõ ràng sững sờ, thần người ra nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên tiến lên bám lấy ống quần cậu, bộ dạng kiêu đánh chết cũng không buông, “Anh đồng ý tôi đi, cái gì tôi cũng nghe lời anh, thật đấy!”

Cố Từ Thần định thần lại, có chút buồn cười nhìn động tác của Tô Niên Niên, ánh mắt mang theo vẻ chiều chuộng.

Có điều cậu không đồng ý ngay lập tức, mà muốn xem xem, tiếp theo đó Tô Niên Niên sẽ giờ chiều trò gì.

Tô Niên Niên nhìn thấy cậu không phản ứng gì, đành phải nằm bò ra đất, gờ trò ăn vạ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Định Luật Mười Năm Giây (1)

“Tôi không quan tâm, tôi chỉ cần anh dạy tôi học, anh đồng ý cũng phải đồng ý, không đồng ý cũng phải đồng ý!” Vừa hét vừa lăn lộn trên nền nhà, giống như một đứa trẻ tinh nghịch nheo vẹo.

Kế hoạch tấn công nam thần phương thức thứ hai: lăn lộn ăn vạ. Lấy vẻ đáng yêu để cảm hóa nam thần! Có đáng phải thế không!

(/)

Cố Từ Thần khoanh hai tay trước ngực, hứng thú nhìn Tô Niên Niên lăn lộn trên nền nhà.

Đại Viên sủa gâu gâu hai tiếng, nhìn cảnh tượng trước mắt chẳng hiểu ra làm sao.

“Tô Niên Niên, tiếp tục đi.” Cố Từ Thần đọc mồm nói, khiến Tô Niên Niên nghe xong hận không thể phun ngay ngụm nước vào mặt anh ta!

Cô lập tức ngồi dậy từ trên đất, nước mắt ngân ngấn, “Cố Từ Thần, anh thật sự nhẫn tâm thế sao? Nếu như tôi lại thi đứng đội sổ lớp thì xấu hổ biết bao, tại sao anh không cứu một người con gái đáng thương chứ, cứu một mạng người bằng xây tòa tháp bảy tầng, anh không làm thật sao?”

“Tôi không biết.” Cố Từ Thần khẽ cười, trên đỉnh đầu như mọc hai cái sừng của ác quỷ.

Con quỷ đáng ghét lòng dạ đen tối này! Tô Niên Niên trong lòng thầm nguyên rủa, kéo chiếc thảm Hermers đắt tiền trên nền nhà, ánh mắt đe dọa: “Nếu anh không đồng ý tôi, tôi sẽ thất cổ tự tử!”

Cố Từ Thần nhếch nhếch khóe môi, ai ya ya, lần này định lấy thảm nhà cậu ra mà thất cổ sao.....

Không sai, đây chính là tấn công nam thần phương thức thứ ba: vừa khóc vừa làm loạn rồi dọa thất cổ. Những nhều khóc mếu, chán chán có hiệu quả!

Tô Niên Niên lau nước mắt vốn dĩ không tồn tại, còn không quên ngẩng đầu nhìn trộm Cố Từ Thần, nhưng rõ ràng đối phương không hề động tĩnh gì, khiến cô rối như tơ vò không biết nên làm gì mới được.

Cô đáng thương xích lại gần bên cạnh Cố Từ Thần, giật giật ống quần của Cố Từ Thần, “ Trước đây mỗi lần cãi cọ đều là tôi không tốt, bây giờ tôi xin lỗi anh. Cố Từ Thần, anh giúp tôi đi, nhìn vào mắt tôi, đồng ý tôi có được không?”

Nghe xong, Cố Từ Thần nhìn vào đôi mắt long lanh của cô, bên trong ầng ậng như nước mùa thu, dường như chỉ giây sau đó có thể tuôn trào ra, khiến tim cậu cũng không tự chủ được bắt đầu mềm lòng.

Tô Niên Niên ra sức nhìn cậu, chỉ sợ Cố Từ Thần không đồng ý.

Nhìn mãi nhìn mãi, trên mặt cô đột nhiên có chút ửng hồng, trong đầu lại xuất hiện mười năm giây định luật đó.

Nếu như một người đàn ông nhìn vào mắt bạn mười năm giây mà không hôn bạn, đó chính là không thích bạn.

Bầu không khí bỗng dưng ngọt ngào hẳn, có một loại tâm trạng không biết gọi tên đang lên men, Cố Từ Thần khẽ động, giữ lấy vai Tô Niên Niên rồi ấn xuống.

Tô Niên Niên tròn tròn mắt! Không thể tin được nhìn khuôn mặt tuấn tú đó đang dần tiến sát vào mình.

Phía dưới là chiếc thảm mềm mại, bên trên là cơ thể cường tráng của Cố Từ Thần, Tô Niên Niên thậm chí nhìn thấy đôi lông mi đen dài đang run lên của cậu, sau đó chậm chậm, chậm chậm hạ thấp người xuống.....

Anh ta là muốn hôn mình sao.....đây không phải nằm mơ chứ..... Cố Từ Thần có phải điên rồi không.....các loại câu hỏi dồn dập xoay tròn trong đầu Tô Niên Niên, nhưng cô lại không bật được ra từ nào mà hỏi, duy chỉ có chăm chăm nhìn Tô Niên Niên đang từ từ tiến sát lại, hơi thở ấm nóng của cậu phả trên cổ cô, khiến cô cảm thấy có chút ngứa.

Càng nhiều hơn, là trên ngực không ngừng nhấp nhô thờ dốc.

Cô nghe thấy tim mình đang đập mãnh liệt.

Thình thịch --- thình thịch---

“ Khụ khụ.....” một tiếng ho không đúng lúc vang lên, khiến hai người giật mình.

Cố Từ Thần phản ứng lại trước, ánh mắt sắc lạnh nhìn ra ngoài cửa, ở đó có một nam một nữ, đang ngạc nhiên nhìn hai người.

Là bố của cậu, Cố Ngôn Chuẩn, và Diệp Tư Văn.

Cố Từ Thần nheo mắt lại, trong ánh mắt toát ra vẻ nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Định Luật Mười Năm Giây (2)

Cố Ngôn Chuẩn hết sức ngại, không ngờ lâu lắm mới có dịp đến thăm con trai một lần, lại gặp phải đúng lúc con trai và bạn gái....uhm....hôn nhau.....quả thật khiến ông không biết giấu mặt đi đâu.

Trên khuôn mặt được chăm sóc da dẻ cẩn thận của Diệp Tư Văn cũng hiện lên vẻ không vui, đặc biệt là bà ta nhìn thấy người ở phía dưới Cố Từ Thần lại chính là Tô Niên Niên, ánh mắt chế giễu càng sâu cay hơn.

(/)

Dưới thảm nhẵn nhụi, tư thế thân mật, cô nam quả nữ, không nhìn cũng khiến người ta liên tưởng xa xôi.

“ Từ Thần à, cuối tháng là mừng thọ ông nội con bảy mươi tuổi, nhớ về nhà chúc thọ ông nội con. Uhm.....công ty ba còn có việc, ba đi trước đây, con nhớ chú ý sức khỏe, có vấn đề gì nhớ gọi điện cho ba.” Cố Ngôn Chuẩn nghĩ rằng con trai mình cuối cùng cũng tìm được người mà nó thích, người làm bố như ông không nên làm phiền, nên để cho nó tự do.

Diệp Tur Vân vốn dĩ đã không vui khi nhìn thấy Cố Từ Thần, nghe thấy Cố Ngôn Chuẩn nói như thế, bực tức chỉ muốn rời đi ngay.

Cố Từ Thần cụp mắt xuống, chậm rãi nói: “Con biết rồi.”

Cố Ngôn Chuẩn ho một tiếng rồi chấp tay rời đi. Trong lòng còn đang nghĩ, thực ra con gái nhà họ Tô cũng rất được....dù sao quan trọng nhất là con trai ông thích.

Diệp Tur Vân lạnh lùng trừng mắt nhìn Cố Từ Thần, lại nhìn sang Tô Niên Niên, vẻ chán ghét trong ánh mắt không cần nói cũng rõ, Cố Từ Thần bình tĩnh nhìn lại bà ta, cuối cùng Diệp Tur Vân không chịu được trước khí chất của Cố Từ Thần, lẩm bẩm chửi một câu, quay người đuổi theo Cố Ngôn Chuẩn.

Hồi lâu, Tô Niên Niên mới phản ứng lại được, trời ơi! Vừa nãy là bố mẹ của Cố Từ Thần bước vào sao!

Không phải bọn họ đã hiểu lầm rồi chứ? OH-NO!

Sau đó cô cũng ý thức được vấn đề nghiêm trọng.....tại sao cô lại ở trong tư thế này, bị Cố Từ Thần đè trên nền nhà, vừa nãy rốt cuộc xảy ra chuyện gì.....

“Uhm..... Cố Từ Thần, anh nặng quá.....” Tô Niên Niên lí nhí mở miệng.

Cố Từ Thần liếc nhìn cô, ánh mắt xa xăm khiến người ta run sợ, cậu đứng dậy, thuận tay kéo Tô Niên Niên đứng lên.

Tô Niên Niên cảm thấy xấu hổ không chịu được, mặt đỏ bừng, cô luôn cảm thấy da mặt mình dày, điều này cũng khó tránh khỏi ngại ngùng.

Dù sao.....hành động vừa nãy của Cố Từ Thần, rõ ràng là muốn hôn cô mà.....

A ha ha ha, quả nhiên định luật mười năm giây là chuẩn sao, cô cũng là người con gái có sức hút, nhất định là như thế!

Tô Niên Niên chìm đắm trong ý nghĩ ngọt ngào, ai biết Cố Từ Thần đưa tay ra, lấy từ trên tóc cô xuống mấy sợi lông tơ màu trắng rơi ra từ tấm thảm, biểu cảm nghiêm túc đến cực điểm.

“Cố Từ Thần, cho nên anh là vì lấy thứ này xuống.....mới bỏ nhào xuống.....” Tô Niên Niên chưa xốt hỏi.

Cố Từ Thần: “Nếu không thì sao, cô không phải cho rằng tôi muốn hôn cô đấy chứ.”

Tô Niên Niên đã bị tổn thương biết bao lần, lại một lần nữa bị Cố Từ Thần đá kích, kêu lên một tiếng, rồi lại nằm lại trên đất, lẩm bẩm mấy câu.

Làm cái gì thế, từ đầu đến cuối vẫn là do cô tưởng bở, nghĩ ai cũng thích mình.

Đội đã, tại sao cô phải dùng từ này chứ! Cô có tình ý gì với Cố Từ Thần sao!

Con lợn trước mắt không ngừng lăn lộn, Cố Từ Thần bật cười, nhưng đột nhiên ngưng lại.

Đúng là cậu.....muốn hôn lên thật.

Chỉ có điều, Tô Niên Niên không nhất thiết phải biết.

Hơn nữa cứ nghĩ đến phải về đối phó với con hồ ly già của nhà họ Cố đó, cậu lại cảm thấy bí bức trong lòng.

Tô Niên Niên đau buồn lăn lộn trên thảm một lúc, cuối cùng đành phải thất bại ra về, ba kế hoạch tấn công nam thần, mang kết cục thất bại cụp đuôi ra về.

Nhưng bạn cho rằng Tô Niên Niên là người chịu chút thất bại mà đã dễ dàng bỏ cuộc sao? Không, bạn quá xem thường lực chiến đấu của phù thủy bá đạo đầu tiên của cao trung Thần Giang rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 130: Gặp Và Đồ Ăn Không Thể Đi Cùng Nhau

Thế là, ngày hôm sau, Cố Từ Thần trên đường đi tập thể dục sáng sớm, lại lần nữa ‘gặp phải’ khách không mời mà đến.

(/)

Tô Niên Niên mặc bộ quần áo thể thao màu xanh, đứng ở đường mà Cố Tử Thần nhất định sẽ qua, tóc cột đuôi gà, toàn thân toát ra khí chất trẻ trung thanh xuân.

Đây là thói quen của Cố Tử Thần mà Trần Nguyên nói cho cô biết, mỗi ngày sẽ đi tập thể dục vào sáng sớm, cho nên cô nhanh nhạy áp dụng phương thức thứ tư trong kế hoạch tấn công nam thần---bất cứ việc gì cũng thuận theo ý của nam thần, chuẩn không sai!

Cố Tử Thần mặc bộ quần áo thể thao màu đen, càng toát lên vẻ mạnh mẽ điển trai của cậu, cậu nhẹ nhàng hỏi, “ Tô Niên Niên, cô đến làm gì thế?”

Tô Niên Niên cười ngọt ngào trả lời: “ Ô, tôi ra ngoài rèn luyện sức khỏe, giảm béo! Woa, thật khéo, chúng ta cùng đi nhé!”

Cố Tử Thần hừm một tiếng, đối với hành vi táo bạo này của cô, cậu không còn gì để nói.

Cậu chạy chậm lại, Tô Niên Niên chân ngắn ra sức chạy đuổi theo sau cậu, trên đường nhìn thấy đằng sau một người con trai thần thái điềm đạm đẹp trai, có một người con gái chạy lạch bạch thở hổn hển phía sau.

“ Ôi..... Cố Tử Thần, anh chạy chậm chút, chân dài thì kinh rồi, anh định chạy đua à!” Tô Niên Niên chưa xót lắm kêu gào oán trách đằng sau, Cố Tử Thần nhếch nhếch môi, chậm chậm bước chân lại.

Khi đi qua đường, Cố Tử Thần không chọn đoạn đường bình thường mình hay chạy bộ, mà là chọn một hướng khác.

Tô Niên Niên vốn dĩ không biết đường, không nghĩ nhiều, cứ thế đi theo.

Đi ra khỏi khu biệt thự, hai người dần dần đi vào phố xá sầm uất, buổi sáng khi sương mù tan đi, mọi vật nhìn rõ ràng, khung cảnh càng náo nhiệt.

Tô Niên Niên thở hổn hển, người thiếu vận động như cô mệt đến nỗi chân sắp nhũn ra rồi, nhưng Cố Tử Thần đến thở cũng không hề gấp gáp, thần thái tự nhiên, không khác gì đi bộ ở trong vườn nhà.

Con đường này là con đường bán đồ điểm tâm sáng, bên đường có rất nhiều hàng quán nhỏ, mùi thơm lan tỏa, cái bụng đói của tên ham ăn Tô Niên Niên bắt đầu biểu tình réo ầm lên.

Gu tu --- Tô Niên Niên xấu hổ ôm bụng mình, phải nghiêm chỉnh, quan trọng nhất là lấy lòng Cố Tử Thần, lúc này đừng có nghĩ đến ăn!

Đành phải để bản thân thiệt thòi! Tô Niên Niên xoa xoa bụng.

Cố Tử Thần liếc nhìn cô, nhìn động tác ngờ ngạc nhiên đó của cô, cậu đi đến một nhà bán hàng ăn sáng phía trước, hỏi: “ Cô muốn ăn gì?”

“ A?” Tô Niên Niên sững sờ, phát hiện Cố Tử Thần sau khi hỏi cô, vui vẻ gọi hai lồng bánh bao nhân tôm hấp và sữa đậu nành, “ Cô ăn gì thế, tùy ý chọn, đừng khách sáo!”

Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn menu, “ giống anh.”

Tô Niên Niên há hức chờ đợi bữa sáng của mình, còn Cố Tử Thần lấy ra một tờ báo Dụ Thành không biết mua từ bao giờ, chăm chú đọc.

Chủ quán động tác rất nhanh gọn, rất nhanh đã bung bữa sáng lên, xuyên qua lớp vỏ bánh, bên trong là nhân tôm to đầy đặn, vừa nhìn đã khiến người ta phải động miệng rồi.

Tô Niên Niên không khách sáo cầm đũa lên ăn, Cố Tử Thần động tác hơi ngưng lại, nhìn đồ ăn miễn cưỡng, cũng coi là sạch, thế là ăn mấy miếng cùng Tô Niên Niên, rồi dừng đũa.

Cậu không có thói quen ăn sáng, nếu không phải vì Tô Niên Niên, cậu đã không đến đây.

Có điều, con lợn này vẫn phải ăn nhiều hơn chút mới được.....như thế mới có thể nuôi béo mồm mồm được.

Tô Niên Niên đang ăn ngon ngóăm mới ý thức đến, đã bị nam thần lòng dạ đen tối này coi là con vật để nuôi rồi.

Đợi ăn hai lồng hấp bánh bao xong cô mới bắt đầu buồn bã, mình không phải nói phải giảm cân sau.....tại sao cảm thấy ăn thế này càng lúc càng béo chứ.....ôi, quả nhiên, gầy và đồ ăn không thể đi cùng nhau mà.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Cầu Cứu Tôi Đi

Ăn uống no nê, Tô Niên Niên chuẩn bị lấy tiền ra trả, muốn gây thiện cảm trước mặt nam thần, kết quả moi mãi xuống đáy mà không thấy tiền đâu.

Một xu cũng không có! Túi quần nhẵn thín!

(/)

Cô đành phải nhìn sang Cố Từ Thần cầu cứu, Cố Từ Thần quan sát biểu cảm của cô biết rõ lúc này cô đang lúng túng, còn hỏi với ý tốt: “Không mang tiền à?”

Tô Niên Niên gật đầu như giả vờ.

“Muốn tôi giúp cô trả tiền?” Giọng nói mê hoặc vang lên bên tai.

Lại gật đầu lần nữa!

Nhưng con sói xám lòng dạ đen tối đâu có dễ gì bỏ qua cho lợn thần tài đáng yêu chứ? Đó là điều cực kỳ sai lầm!

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi, nở nụ cười gọi cảm, đứng đĩnh nói: “Tô Niên Niên, cầu cứu tôi đi.”

A phụt – Tô Niên Niên phụt sữa đậu nành từ miệng ra.

Tại sao lại có người độc ác thế chứ! Quá đáng quá! Ngoài độc mồm còn giậu đồ bìm leo, rốt cuộc còn có lương tâm nữa hay không?

Nhưng mà Tô Niên Niên duy nhất cũng chỉ nước mắt, ngân ngân ằng ằng nhìn Cố Từ Thần, “Cầu xin anh đấy, đừng bỏ tôi lại ở đây gánh nợ, tôi cũng không đáng tiền.....”

Chủ quán lúc này đang vắng khách, nghe thấy hai người nói chuyện còn đùa lại, “Không sao, cô gái, cô ở lại đi, tôi không thu tiền của hai cô cậu, coi như tôi mời hai người bữa sáng!”

Sắc mặt Tô Niên Niên lập tức thay đổi, chỉ sợ Cố Từ Thần bán cô cho ông chủ này.

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn, chủ sạp toàn thân run rẩy, hoàn toàn bị khí chất của cậu làm cho run sợ, không dám đùa nữa.

“Cố Từ Thần, anh không phải tàn nhẫn thế chứ.....đừng bỏ rơi tôi mà.....” Tô Niên Niên bĩu môi, vẻ mặt ảm ức.

“Tôi nói tôi sẽ bỏ rơi cô sao?” Cố Từ Thần nheo mày, sau đó nhìn thấy biểu cảm vui mừng hơn hờ của Tô Niên Niên, phần khích nói: “Vẫn là anh tốt nhất! Tôi biết anh là người tốt mà.”

Cố Từ Thần đứng dậy trả tiền, đồng thời trong lòng thầm ý thức đề phòng những người lạ có ý gì với Tô Niên Niên, sau đó tiến đến vỗ vỗ vai Tô Niên Niên, “Nhớ trả tôi tiền, lần này tôi không tính lãi nữa.”

“Cố Từ Thần!” Tô Niên Niên gào lên nói “Tôi thu lại câu nói lúc nãy! Anh là đồ xấu xa!”

Cố Từ Thần nhún nhún vai, một tay rút túi quần, đi chậm chậm ở phía trước, “Tô Niên Niên, tám rưỡi vào lớp, không muốn chậm thì nhắc cái chân ngắn của cô mà đi theo tôi.”

A a a! Tô Niên Niên lúc này mới ý thức được, hai người đi tập thể dục buổi sáng đã mất rất nhiều thời gian rồi, nếu như trên đường về nhà lại bị chậm trễ, nói không chừng đi học muộn chứ chẳng chơi.

Cô chỉ có thể mang nỗi bức tức hóa thành động lực, co giò chạy về nhà, phi nhanh vào nhà tắm rửa thay quần áo, học tốc cùng đi học với Trần Nguyên.

May là kỹ thuật lái xe của Trần Nguyên rất tốt, hai người kịp giờ đến trường.

Tô Niên Niên hai ngày này tập trung cao độ, đi học chăm chú nghe giảng, cho đến giờ nghỉ giữa giờ mới bỏ điện thoại ra xem.

Trên màn hình hình con chim cánh cụt không ngừng nhảy nhót, mở ra xem, là tin nhắn gửi từ nhóm của bộ tuyên truyền.

Là A Kiệt gửi tin nhắn: ‘các anh em đồng chí của bộ tuyên truyền, một giờ trưa họp tại phòng vẽ, đến muộn đánh giá nhân phẩm’

Tổng Dư Hi không có điện thoại, Tô Niên Niên báo cho cô, hai người hẹn thời gian, định một giờ trưa sẽ cùng đi.

Khi tan học, Tô Niên Niên đi qua chỗ ngồi của Doãn Sơ Hạ, Doãn Sơ Hạ không vui lườm cô một cái, Tô Niên Niên càng chọc tức cô ta, cười tít mắt nói: “Doãn Sơ Hạ, xem ra cậu học hành rất vất vả, thức đến hai mắt quầng thâm cả rồi, có điều, cậu thật sự xấu hơn cả trước kia.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Nam Thần Lòng Dạ Đen Tối (1)

Doãn Sơ Hạ bức tức, “Tô Niên Niên, ý cậu là gì?”

“Chẳng có ý gì, nhìn cậu tiêu tụy hốc hác như thế nên nhắc nhở cậu một câu thôi mà, đừng có mang đôi mắt gấu trúc của cậu ra mà lừa người khác, ngốc đừng hỏi luôn, thật là xấu.” Tô Niên Niên lạnh lùng châm biếm xong, khiến Doãn Sơ Hạ cứng họng không nói ra được câu nào.

(/)

Nói cho cùng, việc thi thố lần trước là Tô Niên Niên không muốn tính toán với cậu ta, nhưng bất cứ lúc nào cũng là Doãn Sơ Hạ gây sự trước.

Đối với người xấu, thì nên trừng mắt đối đáp! Phản kích đến cùng!

Người không dây đến mình, mình cũng không dây vào người, nhưng người động đến mình, lịch sự nhường ba bước, nếu người lại tiếp tục động đến, thì nhỏ cò nhỏ tận gốc!

Doãn Sơ Hạ tròn tròn mắt, cả buổi không nói được câu gì, bị khí chất mạnh mẽ của Tô Niên Niên áp đảo đến nỗi không dám đá kích lại.

Tô Niên Niên hừm một tiếng, kéo Tống Dư Hi đi ăn cơm.

Tống Dư Hi nhìn ánh mắt Tô Niên Niên tràn đầy ngưỡng mộ, cô thật sự thích tích cách này của Tô Niên Niên, không giống như bản thân cô.....

Ăn cơm xong, hai người cùng đi đến phòng vẽ tầng năm, người của bộ tuyên truyền gần như đến đủ cả rồi.

Đúng một giờ, Cố Từ Thần đến đúng lúc, chính thức bắt đầu họp.

“Thứ tư đến chủ nhật tuần này là kỳ nghỉ quốc khánh, nhưng bộ tuyên truyền chúng ta vẫn còn một nhiệm vụ, tại vì đại hội thể thao mùa thu sắp bắt đầu rồi, cho nên thứ năm, thứ sáu hai ngày, cần mọi người đến trường bố trí bảng tin, thiết kế tờ rơi tuyên truyền, áp phích và các vật phẩm mà hội thao cần dùng.” Cố Từ Thần dùng lời nói đơn giản để thông báo. “A Kiệt, cậu phân tổ cho mọi người.”

“Được ạ!” A Kiệt đối với những hoạt động như thế này đã quen từ lâu rồi, rất nhanh đã phân người thành bốn tổ, từng người xử lý công việc được giao.

Tô Niên Niên và Tống Dư Hi là mới đến, A Kiệt có chút bối rối, không biết phân thế nào, đành phải để toàn quyền quyết định cho Cố Từ Thần.

“Đại ca, anh xem Niên Niên và Tiểu Hi phân thế nào ạ?”

Cố Từ Thần khẽ cau mày, nói: “Tống Dư Hi, cô cùng Nam Chi đi đến phòng làm việc thiết kế, tờ rơi và áp phích giao cho hai người.”

Đại hội thể thao là hoạt động quy mô lớn, chỉ dựa vào vẽ tay áp phích tờ rơi đương nhiên chưa đủ, bộ tuyên truyền và phòng làm việc bên ngoài trường có hợp tác, chỉ cần liên hệ với bọn họ là có thể in trực tiếp được.

Công việc này tương đối nhẹ nhàng, hơn nữa con gái tương đối hợp với công việc giao lưu liên hệ, Tống Dư Hi không có ý kiến gì, đương nhiên đồng ý.

Tô Niên Niên tò mò hỏi: Thế còn tôi?”

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Cố Từ Thần, muốn biết cậu phân thế nào.

Ai biết cậu lại hỏi hột nói mấy câu: “Cô cùng tôi phụ trách hậu cần, chỗ nào cần thì đi chỗ đó.”

“Ồ.....biết rồi.” Tô Niên Niên không vui, cô không cảm thấy đi cùng Cố Từ Thần là có gì hay, hơn nữa nói thì có vẻ nhẹ nhàng, trên thực tế chính là việc tạp nham gì cũng phải làm.

Có điều nghĩ lại, có thể tranh thủ cơ hội tiếp cận anh ta, sau đó thuyết phục anh ta dạy mình học!

Nghĩ như thế, Tô Niên Niên như mở cờ trong bụng, khoe miệng nhếch lên nở nụ cười ngọt ngào.

Mấy nữ sinh khác không khỏi ngưỡng mộ, cho rằng cô có thể ở bên cạnh Cố Từ Thần mà vui vẻ, từng người đều cực kỳ gato.

Cố Từ Thần biểu cảm điềm nhiên, lại nói thêm hai câu đơn giản rồi bảo mọi người về lớp, có điều vẫn là Tô Niên Niên phải ở lại.

Nam Chi là người cuối cùng rời đi, nhìn hai người cười ầm ập, chỉ mong hai người nhanh chóng xảy ra gì đó.

Cô đóng cửa phòng vẽ lại, ra hiệu ngón tay với Tô Niên Niên ý là cô lên, khiến Tô Niên Niên chẳng hiểu mô tê gì.

Trong phòng chỉ còn lại hai người, Cố Tử Thần đi về phòng làm việc của mình, nhìn thấy Tô Niên Niên vẫn đứng sững ở đó, cau mày nói: “Đứng ngẩn ở đó làm gì, vào đi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Nam Thần Lòng Dạ Đen Tối (2)

Tại sao lại cảm thấy có chút gượng gạo chứ.....

Tô Niên Niên không tự tại kéo kéo gấu áo, trong đầu lại bắt đầu tưởng tượng tiếp sau đó Cố Tử Thần sẽ làm những gì.....

(/

Dựa vào lực tưởng tượng của thiếu nữ thích xem phim lãng mạn, tiếp theo đó chính là hai người với tư thế áp sát vào tường, nhìn nhau say đắm, chậm chậm hôn...rồi từ đó sẽ yêu thương nhau sống hạnh phúc.....

Tô Niên Niên chìm đắm trong ảo tưởng tự mình nghĩ ra, cho đến khi Cố Tử Thần đi đến bên cạnh mình mới định thần lại.

“Tô Niên Niên, cô lại đang ảo tưởng gì thế? Quả thật sắp bị bộ dạng ấu trĩ ngốc nghếch của cô làm cho khóc dở mếu dở rồi, cô cho rằng tôi là đứa bụng đói vờ bữa sao?” Cố Tử Thần không nể nang mà nói, Tô Niên Niên lườm anh ta một cái, “Không cần anh quan tâm, tôi còn lâu mới như anh nghĩ!”

Câu nói này đúng là có tật gậy mình, Tô Niên Niên càng cảm thấy xấu hổ hơn, tại sao mình lại ảo tưởng Cố Tử Thần là nam chính chứ!

Sắp phát điên rồi, cô đưa tay và vào mặt mình, bộ dạng bất cần đời đi vào phòng làm việc.

Cố Tử Thần thuận tay đóng cửa lại, bước nhanh vào trong, lật tìm trên giá sách, lấy ra một quyển sách đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên do dự đón lấy, cầm quyển sách mà hững hờ.

“Anh đưa cho tôi cái này làm gì.....” lời mờ có dự cảm không tốt.

Cố Tử Thần cau mày, “Thấy cô cả ngày đều nghĩ linh tinh, thay cô tẩy não thôi, đọc thuộc lòng 100 điều đầu tiên đi.”

Phụt ---

Tô Niên Niên hoa mắt, “Anh không đùa tôi đấy chứ?”

“Cô nghĩ thế nào?” Cố Tử Thần thong dong nhìn cô.

Tô Niên Niên mếu máo, “No, tôi còn lâu mới đọc cái này, cảm giác thật ngốc.....”

“Cô từ bao giờ có quyền thương thảo với tôi thế?”

Tô Niên Niên câm như hến, đột nhiên trong mắt lóe lên, hỏi: “Thế nếu như tôi đọc thuộc, thì anh phải đồng ý dạy tôi học?”

Chiến lược tấn công nam thần phương thức thứ năm: đánh rắn đánh rập đầu! Tìm hiểu nguồn gốc!

Nói tóm lại, Tô Niên Niên trong đầu bây giờ đều là chuyện học phụ đạo, đến nỗi không còn để ý nụ cười đầy ẩn ý trên khóe môi Cố Tử Thần.

“Được thôi, Tô Niên Niên, cô đọc thuộc trước đi rồi tính.” Cố Tử Thần bộc phát thuộc tính lòng dạ đen tối, khiến Tô Niên Niên vừa nghe, cảm thấy có hứng thú, lập tức ngồi lên ghế sofa bên cạnh để đọc sách.

Có điều cô vừa mở ra xem được mấy hàng, là cảm thấy dường như tự đánh giá cao bản thân rồi.....

Ôi, chữ dày đặc vừa nhìn là đã buồn ngủ, hơn nữa sao mà khó nhớ thế.....hông rồi hông rồi!

Không kiên trì được mấy phút, cô mơ mơ màng màng ngủ gật, đưa tay dụi dụi mắt rồi đổ gục trên ghế sofa.

Cố Tử Thần ngồi trước bàn làm việc như đã đoán trước được, lấy một chiếc chăn mỏng đã chuẩn bị từ trước rồi đi đến chỗ Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên đã ngủ rồi, vì không muốn cô giật mình tỉnh, cậu cố gắng giữ động tác của mình nhẹ nhàng nhất, cẩn thận đắp lên cho Tô Niên Niên.

Làm xong tất cả, cậu quỳ người xuống, ngắm kỹ khuôn mặt của Tô Niên Niên.

Có lẽ là gần đây học hành quá vất vả, nhìn sắc mặt cô có vẻ hồng hào, nhưng khi ngủ, lông mày thanh tú vẫn tự nhiên nheo lại, chiếc cằm nhỏ nhắn càng gầy hơn, có vẻ rất mệt mỏi.

Cố Từ Thần đưa tay, khoanh khắc sắp chạm vào mặt cô, ngón tay dài thon ngừng lại giữa không trung, lại chậm chậm thu về.

Hừm, ngủ say như chết, có lẽ đem con lợn này bán đi cô ta cũng không biết.

Cậu quay lại chỗ của mình, vẫn vói về mặt lạnh lùng, chỉ là khóe mắt có chút âm áp, làm thế nào cũng không giấu nổi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Nam Thần Lòng Dạ Đen Tối (3)

Cậu sẽ không thừa nhận, mình là cố tình giữ Tô Niên Niên lại.

Biết cô gần đây chắc chắn rất mệt, buổi trưa lại không có chỗ nghỉ, cho nên mới giữ cô lại đây.

Để cô đọc điều lệ tư tưởng đạo đức cũng là có ý cả, cậu biết tính cách của Tô Niên Niên chắc chắn sẽ đọc không vào mấy loại sách kiểu này, ba phút là ngủ ngay.

Sự thực chứng minh, tất cả đều nằm trong lòng bàn tay cậu.

(/

Mở máy tính ra, Cố Từ Thần xử lý các việc khác, thỉnh thoảng liếc nhìn Tô Niên Niên, chỉ cảm thấy tâm trạng thoải mái thư thái.

Dù cho không nói, nhưng chỉ cần cô ở bên cạnh là đủ rồi.

Suy cho cùng không phải giường nhà mình, Tô Niên Niên ngủ một lúc là tỉnh, mơ hồ ngồi dậy, dụi dụi mắt.

Ngủ trưa được một lúc, tinh thần cũng tỉnh táo hơn chút, cô đi rửa mặt, quay lại tiếp tục đọc điều lệ đạo đức chết tiệt đó.

Cố Từ Thần nhìn cô cau mày chăm chú đọc sách, bất giác mỉm cười, luôn cảm thấy ức hiếp cô quả thật cũng không đành lòng.

“Tô Niên Niên, đọc thuộc chưa?”

Tô Niên Niên như nhìn thấy địch, lắc đầu nói: “Đâu có.....anh đợi chút, tôi đọc thuộc bây giờ đây.....” Câu nói này có vẻ rất thiếu tự tin.

Cố Từ Thần nheo đôi lông mày đen rậm, nhếch nhếch môi, “thế này đi, cô đọc từng câu từng chữ chậm quá, cho cô mười phút, sau đó tôi kiểm tra một vài câu bất kỳ, nếu đọc thuộc được thì cô sẽ thông qua.”

“Được thôi.” Tô Niên Niên cong môi lên, đồng ý.

Mười phút sau, Tô Niên Niên đưa quyển sách cho Cố Từ Thần, nom nớp lo sợ đợi câu hỏi, cảm giác đó giống như quay lại thời tiểu học bị thầy cô tóm lên kiểm tra bài cũ vậy.

Cố Từ Thần nhún vai nói: “Điều thứ sáu.”

Tô Niên Niên áp ứng đọc lại, tiếp theo, Cố Từ Thần lại chọn ra mấy điều, Tô Niên Niên đều đọc được toàn bộ.

Tô Niên Niên như mở cờ trong bụng, sao cô cảm thấy vận may của mình tốt thế chứ, Cố Từ Thần chọn đều là những câu cô đọc thuộc nhất.

Đọc xong điều cuối cùng, Cố Từ Thần đẩy quyển sách sang một bên, chậm rãi nói: “Coi như cô qua.”

“Thật sao?” Tô Niên Niên mừng rỡ, bò nhào lên bàn hỏi, “Thế anh đồng ý dạy học cho tôi rồi phải không?”

Cố Từ Thần hỏi ngược lại: “Tôi đã từng nói không dạy cô học chưa?”

Òa òa òa, Tô Niên Niên cảm thấy cuộc đời viên mãn, cuối cùng cũng tóm gọn được Cố Tử Thần rồi! cuối cùng anh ta cũng đồng ý dạy học cho mình rồi!

“Cố Tử Thần, anh đúng là nam thần đẹp trai khôi ngô tuấn tú phi phàm.....tóm lại anh tốt nhất đẹp trai nhất!” các loại ngôn từ đẹp đẽ đều không ngừng tuôn ra từ miệng Tô Niên Niên, khiến Cố Tử Thần cũng phải bó tay.

“Làm ơn nữa là tôi thay đổi ý đây.” Cậu điền nhiên uy hiếp.

Tô Niên Niên lập tức ngậm miệng lại, im bật, sau đó nở nụ cười ngọt ngào với cậu.

Cố Tử Thần nhìn nụ cười của cô, hồi lâu mới nói, “Buổi tối cầm sách sang nhà tôi, thời gian phụ đạo từ 7 giờ đến 9 giờ, bây giờ lên lớp trước đi đã.”

“Ok! Thế tôi đi trước đây, bye bye!” Tô Niên Niên nhảy chân sáo đi ra cửa, còn hân hoan mà âm ừ theo nhịp điệu một bài hát.

Cố Tử Thần nghe thấy tiếng ngân nga đó dần vang xa, cậu khẽ nở nụ cười.

Chẳng mất công mất sức mà lừa được con lợn về nhà, cảm giác rất vui, hơn nữa con lợn này lại tự chủ động lao đến tìm mình.

Có người tự tại mà ve vẩy cái đuôi cáo gian ác sau lưng mình, còn tất cả điều này, Tô Niên Niên không hề hay biết.

Quay về phòng học, Tô Niên Niên vui sướng hiện rõ, Chúc Thành còn tưởng cô trúng tà, lo lắng hỏi: “Niên Niên, có phải gần đây áp lực học hành nhiều quá khiến cậu kích động không, hay là ăn chút đồ tâm bổ nhé?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Phụ Đạo (1)

Tô Niên Niên kiêu ngạo hừm một tiếng, “Còn lâu ấy, này, lợn ca, cậu lại giấu đồ gì ngon mà không báo mình đây!”

Chúc Thành cười hi hi, từ trong ngăn kéo lấy ra một túi ô mai và một túi xoài khô đưa lên.

(/

Tô Niên Niên xé miệng túi, chuẩn bị cả nhà cùng hưởng, ai biết vừa đưa túi ô mai đến trước mặt Tống Dư Hi, thì bị Chúc Thành ngăn lại.

“Ai ya, Tiểu Hi không thích ăn chua, cái này cậu ăn đi.” Không biết cậu từ đâu lấy ra túi sữa, cười tít mắt đưa cho Tống Dư Hi.

Tống Dư Hi ngại ngần, từ chối cả buổi, cùng cũng vẫn nhận ý tốt của cậu.

Tô Niên Niên mắt tròn mắt dẹt chớp chớp, trêu đùa nói: “Lợn ca, sao mình không phát hiện cậu lại chu đáo thế chứ, sao cậu không đối tốt với mình và Đường Dư như thế!”

Dường Dư mỉm cười, cùng nhìn về phía Chúc Thành.

Chúc Thành hơi đỏ mặt, vội vàng giơ bàn tay mũm mĩm xua xua, “Nói gì thế, đừng đùa linh tinh mà, Tiểu Hi ngại đây.”

Tô Niên Niên “ồ” lên một tiếng kéo dài, lập tức hiểu rồi.

Ý tứ của Chúc Thành dễ đoán quá, tại vì thằng cha này quá trong sáng, tâm trạng gì cũng biểu lộ trên mặt, cả việc yêu ghét ai đó.

Tô Niên Niên huých huých tay Tống Dư Hi một cái, nhỏ giọng đùa nói, “Lợn ca đối với cậu tốt như thế, cậu có biết không? Chắc chắn là có ý với cậu!”

“Đừng nói linh tinh, bọn mình chỉ là bạn tốt.” Tống Dư Hi hơi đỏ mặt, không vì thế mà thấy vui, ngược lại trong mắt có chút lạc lõng.

Cô biết Chúc Thành đối tốt với cô, có lúc thậm chí còn vượt qua khỏi bạn bè, nhưng, người cô thích lại không phải cậu.

Tô Niên Niên ý thức được nên không tiếp tục nói về chủ đề này, ăn xong đồ ăn vặt lại vui đầu vào làm bài tập.

--- ---

Cao trung năm ba lớp A.

Tiết này là tự học, trong phòng học yên tĩnh như thường, chỉ có tiếng ngòi bút lột xột trên giấy.

Nam Chi viết xong tờ bài cuối cùng, ưỡn lưng vươn vai, mái tóc dài lắc lư, giống như dải lụa óng mượt màu đen vậy.

Cô có thói quen buộc tóc, ngoảnh đầu, quan sát Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần mặt mày sáng sủa, mái tóc đen chải chuốt gọn gàng, bên bàn đặt một chồng đề thi đã chuẩn bị sẵn và vở luyện tập. Còn lúc này, trong tay cậu cầm quyển sách toán học cao trung năm hai, chăm chú lật xem.

Nam Chi ngạc nhiên hỏi: “ Cố Từ Thần, cậu đang học lại kiến thức cơ bản à? bài tập ở trình độ này mà phải xem chăm chú thế sao, lẽ nào cậu nghiên cứu ra phương pháp học tập gì mới, giới thiệu đi!”

Cố Từ Thần không nói năng gì, điềm nhiên “ uh” một tiếng, bộ dạng lười chẳng muốn nói chuyện.

Trần Nguyên liếc mắt nhìn cậu, khoe miệng nhếch lên cười khẩy, trong lòng đã hiểu, chắc chắn là em gái nhà mình vừa đáng yêu vừa lợi hại thu phục Cố Từ Thần rồi!

Khi ánh mắt cậu gặp phải ánh mắt Nam Chi, hai người đều ngưng lại, ánh mắt trong không trung như ngừng lại ở khoảnh khắc đó. Cuối cùng, đều ngoảnh mặt làm ngơ mà nhìn đi chỗ khác.

Vừa tan học, Tô Niên Niên cảm giác như sau lưng mình mọc ra đôi cánh vậy, chạy mất hút. Trên đường đi, cô bắt đầu lái nhái không ngừng, liên tục kể với Trần Nguyên việc Cố Từ Thần đồng ý dạy cô học, khiến Trần Nguyên nghe xong cũng thấy buồn cười.

Cậu thật lòng vui thay Tô Niên Niên, nhưng....tại sao lại có cảm giác em gái đáng yêu nhà mình lại bị người ta mang đi chứ.....

Nhìn bóng dáng vui mừng hơn hờ của Tô Niên Niên đeo balo đi sang nhà họ Cố, Trần Nguyên vừa buồn lại vừa không nỡ.

Cố Từ Thần cáo già như thế, Tô Niên Niên liệu có phải đối thủ của cậu ta không? Liệu có ăn thịt em cậu trong chớp mắt không!

Không được! Cậu phải đi xem thế nào!

Bảo vệ em gái mình mới là việc lớn đầu tiên của cuộc đời!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Phụ Đạo (2)

Bóng tối dần phủ khắp thành phố, phố xá đều đã lên đèn.

Cố Từ Thần mặc chiếc áo phông cổ tròn ở nhà, đầu vẫn còn ẩm ướt do vừa tắm gội xong, ngồi trên ghế sofa nghịch điện thoại nhưng không để tâm lắm.

(/)

Cho đến khi trong tivi chuyển đến tiếng nhạc báo thời sự quen thuộc, ngoài cửa chuyển đến tiếng bước chân, cậu mới cau mày lại, chán ghét ném điện thoại sang một bên.

Tô Niên Niên thò đầu vào, nhìn bốn xung quanh, gặp ánh mắt của Cố Từ Thần, cô cười hi hi, “ Cố Từ Thần, tôi đến rồi!”

“Uh.” Cố Từ Thần bình thản trả lời một câu, trong lòng cũng có chút hân hoan, chỉ là rất nhanh, đã bị cái đuôi Trần Nguyên không mời mà đến làm cho mất hứng.

Trần Nguyên cười hòa nhã với cậu, rồi nói, “ Minh đi cùng em gái mình, cứ coi mình là không khí.”

Cố Từ Thần nhui mày, người to như thế bảo là không khí ai tin được chứ?

Còn không kịp nghĩ nhiều, Tô Niên Niên đã chạy đến ngồi xuống phía trước cậu, mở balo lấy sách ra.

Nhìn ba lô lộn xộn của cô, Cố Từ Thần nhăn trán lại, cảm giác bệnh sạch sẽ của mình lại lên cơn rồi.

Tô Niên Niên vất vả lục lọi cả buổi, đột nhiên mới nhớ ra gì đó, ngẩng mặt lên hỏi: “ Chúng ta bắt đầu học từ môn nào thế?”

Cố Từ Thần trả lời: “Thì ra cô vẫn còn biết nghĩ cơ đấy.”

Tô Niên Niên lập tức dờ người ra, cô hình như lại mắc bệnh ngớ ngẩn rồi, có điều cô cũng không biết tại sao, cứ đến trước mặt Cố Từ Thần là lại căng thẳng kích động, càng sợ lại càng sai, cô không biết làm thế nào mới được.

Có điều anh trai quốc dân Trần Nguyên lập tức tỏ thái độ không vui, mắt sắc như dao nhìn, “Đừng ức hiếp em gái mình, cậu đang xúc phạm nhân thế đấy!”

Cố Từ Thần nhìn lại, biểu cảm “cậu bảo mình phải làm sao”.

Kính nờ, đây là em gái cậu nờ và mình, cho nên mình mới ‘miễn cưỡng’ mà đồng ý.

Trần Nguyên xót xa em gái, im lặng ra góc tường ngồi tự kỉ.

Cố Từ Thần với điện thoại mình từ góc ghế sofa lúc nãy ném vào, đăng nhập vào hệ thống tài vụ của trường, tiện mồm hỏi: “Số thẻ học sinh của cô là bao nhiêu?”

“2333.”

Cố Từ Thần: “Ồ, tự mang biểu cảm cười ha ha à.”

Nam thần kể chuyện cười thì phải làm sao? Tô Niên Niên khổ sở nghĩ cả buổi, đành phải cười gượng hai tiếng, giả vờ nghe có vẻ rất hay.

Rất nhanh, Cố Từ Thần đã tra ra thành tích thi thảng các môn của Tô Niên Niên, liếc nhìn qua loa, rất nhanh đã có phân tích.

“Cô làm bài tập trước, viết xong thì đưa tôi kiểm tra.” Cố Từ Thần đưa ra mệnh lệnh, Tô Niên Niên gật gật đầu, bàn trà quá thấp, ngồi trên sofa không thoải mái, cô khoanh chân ngồi trên đất, cầm bút viết bài tập về nhà.

Thời sự kết thúc, dự báo thời tiết được một nửa, lông mày Cố Từ Thần khẽ động, hỏi Trần Nguyên ngồi một bên: “Phát hiện vấn đề gì chưa?”

Tô Niên Niên tò mò ngẩng đầu, nghe hai người nói chuyện.

Trần Nguyên gật đầu, cậu biết Cố Từ Thần bảo Tô Niên Niên làm bài tập chắc chắn là có nguyên nhân, quả nhiên, đặc biệt dùng trực quan phát hiện ra vấn đề của Tô Niên Niên.

“Hai người đang nói gì thế?” Tô Niên Niên ù ù cạc cạc hỏi.

Cố Từ Thần dựa vào ghế sofa, thần thái động tác toát ra vẻ lạnh lùng cao quý, cộng thêm giọng điệu chậm rãi, khiến người ra không khỏi trầm trồ ngưỡng mộ.

“Thứ nhất, giải bài tập quá chậm, từ lúc bắt đầu cho đến bây giờ đã qua 37 phút, nhưng cô chỉ làm hết được một mặt rưỡi của đề, tôi xem qua rồi, hai đề bài ở hai trang này không quá khó, nói rõ cơ bản của cô quá kém; thứ hai, cô quá lơ đãng, vừa viết vừa chơi điện thoại, xem tivi, không thì dờ mặt thất thần, lúc giữa còn ngáp một cái, chứng tỏ lực chú ý của cô không đủ tập trung, đương nhiên, còn cả một điểm quan trọng nhất.....”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Phụ Đạo (3)

Tô Niên Niên đóng tai lên nghe.

“Điểm quan trọng nhất, Tô Niên Niên, khả năng cô ngốc thật.” Cố Từ Thần nói lời sâu xa, nhấn mạnh, sắc mặt Tô Niên Niên thay đổi như bảy sắc cầu vồng.

Thật quá lắm rồi! Cố Từ Thần kiếp trước nhất định là người nếu không dìm hàng người khác thì sẽ chết! Như có dao đâm vào lồng ngực, cô cũng chẳng biết làm thế nào.

(/)

Tô Niên Niên kiềm chế cơn kích động muốn đập đầu vào tường, nước mắt ngân ngấn: “Đừng nói lời thật lòng như thế, cho tôi chút ấm áp đi.....”

Trần Nguyên nhăn trán, cậu chỉ nhìn ra Tô Niên Niên không tập trung cho lắm, vốn dĩ cảm thấy là chuyện nhỏ, nhưng nghe Cố Từ Thần nói như thế, sao

lại cảm thấy em gái bảo bối của cậu chẳng cái gì tốt thế.....

Cậu lấp bắp mãi mới mở miệng, “uhm....A Thần, thực ra thành tích của Niên Niên cũng tạm được, cậu đừng lấy tiêu chuẩn của mình ra so sánh với con bé.....” đùa gì thế, so sánh với thiên tài phi thường như cậu sao, những người bình thường như bọn họ liệu có theo được không?

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cậu, giọng nói đột nhiên dịu lại, kiên nhẫn hỏi Tô Niên Niên: “Tô Niên Niên, cô có phải muốn tôi giúp cô phụ đạo không?”

“A? Vâng.....” Mơ mơ hồ hồ gật đầu.

“Cô có phải muốn tôi giúp cô nâng cao thành tích?”

“Đúng thế.....” Tiếp tục bị nam thần làm cho chao đảo.

“Cô có phải muốn tôi giúp cô sửa thói quen xấu?”

“Đúng thế.....” dờ dẫm trả lời.

“Được.” Cố Từ Thần hài lòng gật đầu, “Thế có phải cô muốn phụ đạo ở một nơi có môi trường yên tĩnh, bình tâm, chuyên tâm chăm chú học hành không?”

Tô Niên Niên lại gật gật đầu, đồng thời, ánh mắt Cố Từ Thần liếc nhìn về phía Trần Nguyên.

Nhất thời, Tô Niên Niên như sáng mắt ra, lập tức hiểu ý của Cố Từ Thần.

Cô ngoảnh đầu lại, nghiêm túc nói với Trần Nguyên: “Anh, anh về nhà đi, để một mình anh ấy dạy em là được rồi!”

Trần Nguyên: “.....”

Cậu biết tên lòng dạ đen tối Cố Từ Thần này đã đạt được ý đồ! Mới có bao lâu mà đã lộ cái đuôi hồ li rồi! Trần Nguyên với bộ dạng tổn thương, ôm ngực giãy giụa: “Niên Niên, anh ở cạnh em không được sao? nếu như A Thần ức hiếp em thì làm thế nào?”

Tô Niên Niên liếc nhìn cậu, rồi lại nhìn sang Cố Từ Thần, đầu lắc lia lịa, nghiêm túc từ chối: “Không cần không cần, anh, anh về trước đi! Bye bye!”

Ôi, chẳng còn cách nào, em gái nhà mình đuổi mình về, Trần Nguyên đành phải ai oán mà thất thểu ra về. Trước khi đi, cậu liếc nhìn Cố Từ Thần bằng ánh mắt trách móc, Cố Từ Thần bình tĩnh đối đầu với cậu, chỉ là khước miệng nhếch lên nở nụ cười đắc ý, khiến Trần Nguyên càng bí bức hơn.

Em gái đáng yêu nhà cậu hoàn toàn bị rơi vào hang sói rồi, hu hu hu!

Tô Niên Niên không biết trái tim rỉ máu của anh trai mình, còn rất vui vẻ hỏi Cố Từ Thần, “anh tôi đã đi rồi, tiếp sau đó chúng ta sẽ làm gì?”

Cố Từ Thần nheo mày, đương nhiên làm gì chả được.....

Nhìn vào đôi mắt trong sáng long lanh của Tô Niên Niên, lông mày Cố Từ Thần khẽ động, giả bộ cúi đầu lật sách, khước miệng hơi nhếch lên.

“Tôi xem thành tích của cô rồi, ngữ văn, tiếng anh còn được, toán và vật lý quả thật phải xem lại.” Cố Từ Thần tiếp tục phân tích, “Sao cô không đi học môn khoa học xã hội?”

Tô Niên Niên ngượng ngập nói: “Tôi và Nọ Nọ cùng chơi trò bắt giầy muốn học khoa học xã hội.....nhưng bắt phải tờ ghi khoa học tự nhiên nên học khoa học tự nhiên thôi.”

Cố Từ Thần: “.....Bây giờ đưa điện thoại của cô cho tôi, cho cô nửa tiếng nữa, tiếp tục làm bài.”

Tô Niên Niên thật không nỡ đưa điện thoại của mình cho Cố Từ Thần, lại vùi đầu tiếp tục làm bài tập, mỗi lần khi cô thất thần hoặc ngồi ngẩn ngơ, luôn cảm thấy có ánh mắt sắc lạnh nhắm vào mình, khiến cô không thể không cứng đầu mà tiếp tục viết.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Phụ Đạo (4)

Nửa tiếng này đối với Tô Niên Niên mà nói không khác gì hành hạ.

Sự thật chứng minh, dưới sự giám sát của Cố Từ Thần, hiệu suất giải bài tập của Tô Niên Niên nhanh hơn rất nhiều, nửa tiếng còn làm nhiều hơn là 37

phút vừa nãy.

(/)

Chỉ có điều, đưa cho Cố Từ Thần kiểm tra, cô lại bị thăm ròi.

Cố Từ Thần chỉ vào bài tính toán thứ nhất: “Đơn giản như thế mà cũng tính sai à?” Giọng nói với vẻ khó tin.

Đó là phương trình phức tạp, Tô Niên Niên tính ra nháp cả buổi, lúc này cô nghi ngờ nhìn Cố Từ Thần: “Không phải chứ.....tôi tính lại một lần.”

Cố Từ Thần bình thản nói: “đáp án chính xác là 19, bước thứ ba tính căn sai rồi, bước thứ năm thừa ra một phân số.....”

Tô Niên Niên nghe đến nỗi trợn tròn mắt, nhưng lại thấy khó tin, khó như thế sao tính nhầm mồm cũng ra được!

Cô lại chăm chú tính lại lần nữa, quả nhiên, đáp án là 19.....

Tô Niên Niên lại nhìn về phía Cố Từ Thần với ánh mắt ngưỡng mộ, thì ra anh mới là học sinh giỏi chính cống!

“Bốn vấn đề của cô, không đủ tỉ mỉ, không đủ cẩn thận, rất nhiều sai lầm có thể né tránh, có khi sai một số nhỏ nhưng sẽ kéo theo sai lệch rất lớn.” Cố Từ Thần không nề nang gì mà chỉ ra sai sót của cô.

Tô Niên Niên lí nhí vâng dạ hai tiếng, rồi nở nụ cười: “Vâng vâng vâng, tôi nhất định sửa đổi!”

Cố Từ Thần hừm một tiếng lạnh lùng: “Cô vừa nãy đang nghĩ, dù sao cô cũng không làm nghiên cứu khoa học, cũng không làm tài vụ, cho nên sai có một chút cũng chẳng làm sao, đúng không?”

Nụ cười trên mặt Tô Niên Niên trở nên cứng đờ, trong lòng như có hàng vạn con ngựa lao vụt qua.

Gi thế này! Cố Từ Thần thành tinh rồi à! Cái này cũng đoán ra được sao!

Đáng sợ quá, quả nhiên ở cạnh người trí tuệ phi phàm kiểu này quá nguy hiểm.....

Trong lòng thầm lẩm bẩm nói xấu Cố Từ Thần, Tô Niên Niên vẫn có tật giật mình mà ghi nhớ lời nói của cậu.

Kiểm tra xong lỗi sai, Cố Từ Thần uể oải dựa vào sofa, nhắm mắt lại: “Chép lại toàn bộ những câu sai của cô lại, phần nào không biết làm thì hỏi tôi.”

“Ồ.....được.....” Tô Niên Niên vẫn làm như cũ, cầm vở chép lại.

Trên thân hình nhỏ nhắn đó có một loại ma lực vô hình, khiến Cố Từ Thần không làm cách nào rời mắt đi được, cũng khen cho thần kinh hơi hợt qua loa của Tô Niên Niên, nếu không chắc chắn sẽ nghĩ rằng Cố Từ Thần có ý đồ gì với cô.

Khi Tô Niên Niên viết chữ trên vở nguyệt ngọc, vừa nhìn là biết hơi nhỏ ngồi sai tư thế, Cố Từ Thần nét mặt dừng dừng chỉnh lại vở của cô, trong ánh mắt khó hiểu của Tô Niên Niên, bình thản nói: “Ngồi sai tư thế, không tốt cho thị lực.”

Cái này cũng phải quan tâm sao! Tô Niên Niên bí bức, nghĩ mình dù cho là trí tuệ hay là lực chiến đấu cũng thua xa Cố Từ Thần, càng huống hồ bây giờ đang phải đi nhờ vả.

Được, cô vẫn phải nhịn, trời to đất lớn Cố nam thần lớn nhất.

Viết bài được một nửa, Tô Niên Niên lại bị cảnh tượng trong phòng thu hút ánh mắt, ngòi bút nguyệt ngọc dài trên vở một đường dài cũng không phát hiện ra.

Trong góc tường, con mèo Batur Bao Bao cao quý nhà cô ung dung điềm nhiên đi Đại Viên to gấp nó mấy lần xuống đất, ra sức gầy vò.

Trong lòng thầm cổ vũ khích lệ cho Bao Bao một like, nhưng rất nhanh, Tô Niên Niên lại phát hiện có gì đó khác thường.

Ôi trời ơi.....cảnh tượng này tại sao lại biến thành thô thiển thế chứ! Bao Bao sao mày lại ở đó chứ!!

Cố Từ Thần đang định dạy Tô Niên Niên, kết quả lời còn chưa nói ra, đã bị Tô Niên Niên kéo tay chỉ về phía góc tường, giọng nói run rẩy?”

Liếc mắt nhìn, Cố Từ Thần cũng có chút nghi ngờ, cảnh tượng này tại sao lại không bình thường chứ.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Phụ Đạo (5)

“Hai đứa nó không phải đều là đực sao.....” Tô Niên Niên lẩm bẩm nói, không kiềm chế được liếc nhìn Cổ Tử Thần.

Cổ Tử Thần nhăn mặt lại, gọi Đại Viên hai tiếng, Đại Viên lác lư cái đuôi vui mừng chạy đến, để lại Bao Bao hờn tui đứng ở đó.

“meo meo” Bao Bao gào lên mấy tiếng, khiến Tô Niên Niên nghe xong sa sầm nét mặt.

(/)

Mùa xuân còn chưa đến mà Bao bao đã muốn đi tìm đực rồi.....

Vết thương trên người Đại Viên đã khỏi từ lâu rồi, ở nhà họ Cổ lại được ăn thức ăn ngon nhất, giờ cũng béo tròn cồi xay, ai nhìn cũng thích, đi quanh chân Cổ Tử Thần hai vòng, tiếng sủa lanh lảnh.

Cổ Tử Thần bối rối không kém gì Đại Viên, mặc dù cậu cũng không hiểu giữa Bao Bao và Đại Viên là đang vượt quá giới hạn chủng tộc.....nhưng, tại sao lại cảm giác Đại Viên đang bị ức hiếp chứ?

Liếc nhìn Tô Niên Niên, cậu đột nhiên có dự cảm không lành, lại nghĩ sâu xa đến cuộc sống sau này của mình.

Tính cách của động vật cung đa phần đều giống theo chủ nhân, nói như thế, mình không phải sẽ bị Tô Niên Niên ăn tươi nuốt sống đấy chứ?

Cổ Tử Thần không ngờ, chỉ từ cảnh tượng trước mắt mà đã khiến cậu dự liệu được kết cục sau này.....

“khụ khụ, Đại Viên ngoan quá, thế mà không cắn Bao Bao.” Tô Niên Niên ngai ngừng nói, nói cũng lạ, đều nói chó mèo không hợp, nhưng Bao Bao và Đại Viên lại rất quấn nhau, hai con động vật nhỏ đáng yêu thỉnh thoảng lại ở trong vườn trao đổi tình cảm, đối đáp lại đối phương bằng tiếng kêu “gâu gâu” “meo meo”.

Không nói đùa, đúng là trao đổi tình cảm, Bao Bao thường xuyên tranh thủ lúc Cổ Tử Thần không chú ý, đi sang nhà họ Cổ tìm Đại Viên chơi, Đại Viên cũng mặc kệ để Bao Bao ức hiếp, còn để Bao Bao coi nó là sofa thịt chó mà nằm ngủ bên cạnh nó.

Cổ Tử Thần liếc mắt nhìn cô: “Viết xong rồi?”

Tô Niên Niên lập tức ngậm miệng lại, ngoan ngoãn viết bài tập.

Uhm.....Ngồi đối diện với tên liệt mặt này thật không có cách nào giao lưu, không phải bị si và thì bị ghét bỏ, đòi người sao phải khổ thế chứ, Tô Niên Niên cảm thấy xót xa thay cho mình.

Sau khi liệt kê lại xong, cô căng thẳng đưa vở cho Cổ Tử Thần xem, chỉ lên một hàm số ở phía trên.

Cổ Tử Thần ngồi trên sofa, cô ngồi dưới đất, để cho thuận tiện, Cổ Tử Thần hơi cúi xuống, lấy giấy bút giải giảng giải cho cô.

Khoảng cách giữa hai người cực kỳ gần, Tô Niên Niên thậm chí còn ngửi thấy mùi thơm xà phòng thoang thoảng trên người cậu, đôi lông mi đen dày như lông vũ chớp chớp, khiến Tô Niên Niên sắp nghẹt thở ra rồi.

ực ---

cái đẹp trước mắt, Tô Niên Niên không kiềm chế được, thắm nuốt ngụm nước bọt trong miệng.

Cổ Tử Thần đã phát hiện ra động tác nhỏ của Tô Niên Niên từ lâu, cũng không muốn lật tẩy cô, chỉ là neho neho mày, có thể nhìn ra cậu vì động tác này của Tô Niên Niên mà tâm trạng rất tốt.

Ngón tay thon dài viết trên giấy ba công thức, cậu kiên nhẫn giảng bài cho Tô Niên Niên, giọng nói đều đều trầm ấm, lại có từ trường.

Tô Niên Niên vốn dĩ vẫn còn đang chìm đắm trong bộ dạng hạo sắc, nhưng vừa nghe cậu giảng bài là phát hiện Cổ Tử Thần thật sự rất lợi hại. không chỉ giảng dễ hiểu hơn cả thầy cô, mà còn dẫn dắt cô học một biết mười, cậu còn liên kết kiến thức trước sau ở trong sách thành chuỗi mà giảng cho Tô Niên Niên nghe.

Không giống như môn khoa học xã hội phải học thuộc lòng, môn khoa học tự nhiên vốn dĩ là dựa vào giải thích logic, trong cách giảng bài kiểu này của cậu, Tô Niên Niên dễ dàng nắm chắc được điểm kiến thức.

Từ đầu tới cuối, Cổ Tử Thần không hề lật sách ra, các loại công thức và lí luận đều viết tay ra, khiến Tô Niên Niên nghe xong mà trong mắt như có đầy sao vàng lấp lánh vậy.

Ồa ồa ồa, rõ ràng có thể dựa vào bộ mày mà kiếm ăn, tại sao anh cứ nhất thiết phải dựa vào thực lực thế! Trên thế giới này quá không công bằng rồi, người hai hợp sửa người không hợp nào!

Cố Từ Thần nhìn ra bộ dạng thất thần của cô, làm mặt lạnh rồi cốc trán cô một cái, Tô Niên Niên giật nảy mình, trợn mắt hỏi: “này, tại sao anh lại đánh người thế!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Phụ Đạo (6)

Cố Từ Thần: “Có ý kiến gì à?”

“uhm....” Tô Niên Niên cảm phẫn, mắt rung rung, thôi vậy, nhin!

Ai bảo anh ta là đàn anh chứ, không thể không nhin!

(/)

Thật ra cú cốc đầu đó không đau, cô vui vẻ bảo Cố Từ Thần đánh, Cố Từ Thần còn không đành lòng xuống tay nữa là.

Nhanh chóng giảng xong bài, Tô Niên Niên lại làm lại một lượt những bài tập đó, Cố Từ Thần mới hài lòng gật gù đầu.

Cho đến khi kim đồng hồ chỉ 8 giờ 50 phút, thời gian phụ đạo mới kết thúc.

Tô Niên Niên cảm thấy Cố Từ Thần phụ đạo cho cô một ngày, còn hơn là học ở trường một tuần, chân thành nói lời cảm ơn, vui mừng nhảy nhót chuẩn bị về nhà.

Cô vợ đồng sách vở nhét vào trong balo, nhìn thấy thế Cố Từ Thần cũng thấy đau đầu, không thể nhin được, đưa tay ngăn cô lại.

“Lộn thần tài, cô ngốc thì không nói, tại sao còn lười thế chứ?” Vẫn là những lời sỉ vả sắc nhọn.

Tô Niên Niên thè lưỡi ra, cứng miệng đầu lì: “Tôi phải về nhà xem phim bộ hàn quốc! Lại nói sắp xếp gọn gàng làm gì chứ, sớm muộn thì cũng sẽ lại loạn lên mà.”

“thế tại sao cô phải ăn cơm? Tại sao phải ngủ?”

Tô Niên Niên không nói được câu gì.

Lạnh lùng nói xong, Cố Từ Thần đồ hết tất cả đồ trong balo của cô ra, nghiêm túc sắp xếp lại sách vở và dụng cụ lại cho cô.

Tô Niên Niên bĩu môi, lẩm bẩm: “Cố Từ Thần, nhìn không ra, anh cũng có tố chất của vợ hiền mẹ tốt đó.”

Cố Từ Thần hừm một tiếng, chẳng nói thêm câu gì.

Liếc mắt nhìn giờ, Tô Niên Niên gào lên một tiếng: “Không xong rồi! phim Hàn sắp bắt đầu rồi, để tôi xem một tí!” Nói xong cầm điều khiển bật kênh mà mình muốn xem, mắt chăm chăm nhìn vào tivi.

Mặt Cố Từ Thần tối sầm lại, ném balo của cô sang một bên, “về nhà xem, đừng có ở đây đầu độc thần kinh của tôi.”

Phim đang chiếu đến đoạn cao trào, Tô Niên Niên làm sao có thể đi được, trèo lên sofa cầm lấy gối ôm vào lòng, về mặt “đánh chết tôi tôi cũng không đi.”

Đầu mồm với cô, Cố Từ Thần chắc chắn thắng. Nhưng đầu bệnh lười với dai như đĩa xôi, Cố Từ Thần cũng phải bó tay.

Tô Niên Niên lộ ra nụ cười đắc thắng, đập đập tay xuống chỗ ngồi bên cạnh: “Cùng xem đi, bộ phim này cực kỳ hay!”

Cố Từ Thần sững người, rồi cũng ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên.

Những thể loại phim sẽ này, cậu đương nhiên không xem, nhưng nhìn thấy tiểu nha đầu bên cạnh mình thi thoảng lại cười phá lên, bĩu môi, lẩm bẩm, căng thẳng.....cậu cũng cảm thấy, thực ra cũng không đáng ghét đến thế.

ồn ào âm ỉ, bên cạnh có người, cuộc sống đơn giản mà cậu mong chờ rất nhiều năm, nhưng trước nay chưa một ai cho cậu.

Kịch tính đến cuối cùng mới chiếu, dưới bầu trời đầy sao yên tĩnh xanh sẫm, nam nữ diễn viên chính ngồi cạnh bên nhau, khi mưa sao băng xoẹt qua, hai người tiến sát gần nhau, nam chính nhẹ nhàng hôn nữ chính.....

Tô Niên Niên nhìn thiếu nữ mà tim cũng đập mạnh, cực kỳ ngưỡng mộ, Cố Tử Thần chán ghét nói: “Cũng chẳng phải mưa sao băng thật, hậu kỳ chắc chắn thêm kỹ xảo.”

Tô Niên Niên trừng mắt nhìn cậu: “Con người anh sao mà tẻ nhạt thế, phim tình cảm, rõ ràng lãng mạn như thế!”

“Chẳng qua chỉ là những mảnh thiên thạch bị vỡ ra rơi xuống trong vũ trụ, khi vận hàng quỹ đạo song song với tốc độ cao, bị văng vào địa cầu tăng khí quyển.....” Cố Tử Thần nghiêm túc giải thích cho Tô Niên Niên về việc hình thành mưa sao băng, kết quả Tô Niên Niên cảm gổi ném thẳng vào mặt cậu.

“Đừng có phá vỡ ảo tưởng tươi đẹp của tôi có được không?” Tô Niên Niên cong môi, hết sức ảm ức, lại nói, ai xem mưa sao băng chứ, rõ ràng người ta xem nam nữ chính đang hôn nhau lãng mạn cơ mà.....

Cố Tử Thần không tranh luận với cô, vừa nhìn biểu cảm đáng yêu đó của cô là lập tức mềm lòng, lần đầu tiên mở miệng nói: “Nghe nói trước mùa xuân, có mưa sao băng quy mô lớn nhất năm mươi năm, đến lúc đó dẫn cô đi xem”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Trang Trí Báo Tường (1)

Tô Niên Niên lấy lại hứng thú, dù sao con gái đối với những thứ này đều không có lực kháng cự, cô chớp mắt hỏi: “Thật sao?”

“Uh.”

“Cố Tử Thần anh thật tốt, hình bóng anh trong lòng tôi ngay lập tức trở nên cao thượng nhất, ồ không không không, Cố nam thần, đáng yêu quá!” Tô Niên Niên hề vui là thích khen người khác, khen đến nổi mặt Cố Tử Thần cứng đờ lại, môi nhếch lên nở nụ cười.

(/)

Mấy ngày sau đó, tối nào Tô Niên Niên cũng sang nhà họ Cố để học phụ đạo, cái đuôi Trần Nguyên không can tâm lại theo đuôi mấy ngày, không ngoài ngoại lệ, lại bị em gái tận tay hất ra ngoài, ảm ức hận không thể thấp ngọn nến lên đỉnh đầu.

Cố Tử Thần đối với Tô Niên Niên vẫn được coi là nhẹ nhàng, chỉ là khi Tô Niên Niên không nghe lời, phát minh ra một cách trừng phạt thể xác ---

Cậu nghiêm nghị, lạnh lùng nói: “Học hành chăm chỉ, nếu không đánh vào bàn tay.”

Tô Niên Niên chỉ có nước mắt lưng tròng cam chịu, buổi tối về nhà lên trường gặm góc gối mà lòng chua xót.

Nói đi nói lại, Cố Tử Thần một lần cũng chưa đánh cô, ngoài hai lần cốc vào đầu cô, đến nói nặng cũng chưa từng nói. Chủ yếu là bề ngoài con người cậu quá lạnh lùng, mang bộ mặt có vẻ hung dữ, đối với Tô Niên Niên rất có lực uy hiếp.

Cố Tử Thần thay cô sắp xếp kế hoạch học tập, mỗi tối phụ đạo hai môn, dựa vào kế hoạch khoa học, làm bài 20 phút, bình luận 20 phút, sau đó nghỉ mười phút rồi lại tiếp tục.

Mấy ngày ngắn ngủi, Tô Niên Niên cảm thấy cả người giống như Niết bàn hồi sinh vậy, tự nhiên trong người tràn đầy tự tin.

Đến nỗi mỗi lần nhìn thấy Doãn Sơ Hạ, Doãn Sơ Hạ lườm cô một cái, cô tuyệt đối không để yên mà lườm lại ngay.

Ai sợ ai chứ, chỉ là nhãi ranh.

Nữ sinh của lớp F đều hiểu, Doãn Sơ Hạ cậy gia thế của mình và cái gọi là thanh mai trúc mã với Cố nam thần, nhưng Tô Niên Niên hoàn toàn dựa vào khí chất và tính cách của mình, rõ ràng còn vượt qua cả Doãn Sơ Hạ. mỗi lần đều là biểu cảm cậu làm gì được tôi nào, nhưng Doãn Sơ Hạ đúng là không thể làm gì được cô.

Cô không phải Lí Ân Mỹ, thêm ăn hay buồn đưa lên, dễ mua chuộc; cũng không phải Tống Dư Hi, yếu đuối sợ sệt người khác, dễ bắt nạt.

Hơn nữa cô cũng không để ý ánh mắt của người khác, kiểu người này, dường như không cần quan tâm người khác nghĩ gì.

Doãn Sơ Hạ có thể không tức được không? Cô ta sắp tức đến phát điên rồi.

Từ khi Tô Niên Niên chuyển đến, những vàng sáng vốn dĩ thuộc về cô ta, toàn bộ đều chuyển hướng rồi. Hơn nữa nhìn thấy cô và Cố Tử Thần, Trần Nguyên, Diệp Tinh Vũ mấy người ở cạnh nhau, cô ta cực kỳ không vui.

Đến học sinh chuyển trường Đường Dư ít nói đó cũng đối tốt với Tô Niên Niên.

Cô ta cũng không chịu, bảo bố mình mời gia sư về dạy cho cô ta, ngoài mỗi ngày lên lớp bình thường còn phải phụ đạo ba tiếng, hạ quyết tâm nhất định phải thắng áp đảo Tô Niên Niên ở lần thi tháng sau!

Thứ tư, trường học tuyên bố nghỉ lễ quốc khánh, chúc mừng quốc khánh.

Vui vẻ về nhà, tìm Cố Tử Thần học phụ đạo, Tô Niên Niên thức đêm đem toàn bộ phim đang theo dõi và những chương trình mới phát xem hết, thức đến hai giờ sáng mới ngủ.

Nhưng vừa sáng ra, chuông điện thoại đã không ngừng réo lên, cô mơ màng lần tay xuống gối tìm, buồn ngủ đến nỗi không mở nổi mắt, “Alo…….”

Đầu dây bên kia chuyển đến giọng nói tỉnh táo lạnh nhạt của Cố Tử Thần: “Tô Niên Niên, tám giờ rồi còn chưa dậy, cô quên hôm nay phải đến trường trang trí báo tường à?”

Tô Niên Niên đang chìm trong cơn buồn ngủ, giật mình nghĩ, có chuyện này sao? Sao cô lại không nhớ gì thế.

“Cho cô nửa tiếng, tôi đợi ở cửa nhà cô.” Cố Tử Thần tắt điện thoại, Tô Niên Niên lại moi lại kí ức.

Ôi—cô nhớ ra rồi, là báo tường tuyên truyền của đại hội thể thao trường!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Trang Trí Báo Tường (2)

Cuồng cuồng vệ sinh cá nhân xong xuôi, Tô Niên Niên cũng chẳng kịp ăn sáng, chạy như bay ra khỏi cửa.

Đúng lúc Trần Nguyên lái xe từ dưới hầm lên, dừng lại nói chuyện với Cố Tử Thần bên đường, có điều phảng phất có mùi thuốc súng ---

(/)

“em gái của mình, đương nhiên là mình đưa đi, cậu đừng có mà tranh chèo?”

“Ha, người của bộ tuyên truyền bọn mình đương nhiên do mình phụ trách rồi.”

“Mình vẫn là hội trưởng hội học sinh đây! Đây là em gái mình!”

“Tề nhạt…….”

“…….”

Hai người mỗi người một câu đến ồn ào một góc, Tô Niên Niên ngơ ngác hỏi: “Anh, hai người các anh làm sao thế?”

Nhìn thấy người đến là em gái bảo bối của mình, Trần Nguyên nghiêng răng nói: “Tình bạn yếu ớt của bọn anh sắp bị phá vỡ rồi!”

Cố Tử Thần hừm một tiếng, không nói thêm gì, lại trở lại với bộ dạng xa cách lạnh lùng không ai bằng.

“Niên Niên, hai người bọn anh đều phải đến trường, nói đi, em ngồi xe ai?” Trần Nguyên hất hàm hỏi.

Tô Niên Niên đang định nói đi cùng cậu, lại cảm thấy có ánh mắt sắc lẹm lướt trên người mình, khiến cô rùng mình một cái.

Câu nói quảng cáo đó nói thế nào ấy nhỉ……lạnh thấu tim, tim run rẩy……ánh mắt của Cố nam thần quả thật rất có lực sát thương, dường như cô nếu như nói đi cùng Trần Nguyên, ngay sau đó có thể đem cô nghiền thành bột mà không chớp mắt vậy.

Tô Niên Niên không biết hai người này là đang tranh nhau làm “sứ giả bảo vệ”, còn cho rằng không biết từ đâu đây phải đại thần tôn kính này, vội vàng co gập người, ôm bụng yếu ớt nói: “Em……em đi bộ vậy…….”

Cố Tử Thần: “…….”

Trần Nguyên: “…….”

“Niên Niên! Niên Niên! Mình đến rồi!” Một giọng nói trong trẻo vang lên, chiếc xe thể thao màu bạc phanh gấp lại, dừng ở ngay gần đó, Diệp Tinh Vũ

thò đầu từ trong cửa xe ô tô ra, ra sức vẫy tay.

“Có phải cậu cũng muốn đến trường không, đúng lúc, mình cũng thuận đường đi, chúng ta cùng đi nhé!” Xem thường ánh mắt có thể giết chết người của hai người Cổ, Trần, Diệp Tinh Vũ cười hì hì nói.

Tô Niên Niên nắm lấy thời cơ, đẹp balo bước lên xe của Diệp Tinh Vũ, hai đứa ngồi lại thi nhau chém gió về ẩm thực rồi phim hoạt hình này nọ, cười vang rồi mất hút trên con đường.

Hai người bị bỏ rơi ở đó đều tối sầm mặt mày lại, khả năng giữa đường sẽ điên lên mà giết Trình Giáo Kim mất.

Trần Nguyên nghiêng răng, hừ, xem ra phải tiến hành tư tưởng giáo dục với Diệp Tinh Vũ rồi.

Cổ Tử Thần mặt không biến sắc, nhếch nhếch môi, đến chiều “thuận đường” của cậu mà tên nhãi ranh đã học được rồi, đến trường nhất định phải xử lý con thô lậu cá đó!

Ba chiếc xe lao như bay đến trường, từng người trên xe đều mang suy nghĩ riêng.

Đến Thánh Âm, trong trường không ồn ào náo nhiệt như ngày thường, chỉ có học sinh các bộ môn của hội học sinh đi đi lại lại chuẩn bị công việc.

Mấy người náo nhiệt mỗi hồi nhưng cũng không làm lỡ việc chính, vừa đến trường, Trần Nguyên đi đến phòng làm việc hội học sinh họp, phụ trách sắp xếp hoạt động của cả hội học sinh; Diệp Tinh Vũ ở bộ ngoại giao, và Mộ Dung Túc mất người bắt đầu liên lạc với lãnh đạo và học sinh trường khác mời đại diện đến tham gia đại hội thể thao.

Những người khác của bộ tuyên truyền đều đi làm nhiệm vụ của mình, A Kiệt và Hoan Họa phụ trách báo tường bận không làm xuể, cho nên mới gọi điện cho Cổ Tử Thần cầu cứu giúp đỡ.

Cổ Tử Thần khí chất lạnh lùng, nhìn mà Tô Niên Niên còn không dám bước lên trước, cô bây giờ đang nghĩ đến một vấn đề nghiêm túc, tên mặt lạnh như tiền này có thể coi là một chiếc tủ lạnh được không, vừa bảo vệ môi trường vừa tiết kiệm năng lượng.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Trang Trí Báo Tường (3)

“Cô là đồ con lợn.....” Cổ Tử Thần lẩm bẩm si và một câu, kéo Tô Niên Niên đi về phía bảng tin tuyên truyền.

Trong trường có tổng cộng sáu bảng tuyên truyền, A Kiệt và Hoan Hoan mỗi người phụ trách hai nơi, còn lại hai nơi giao cho Cổ Tử Thần và Tô Niên Niên.

“Biết vẽ báo tường không?” Cổ Tử Thần hỏi.

Tô Niên Niên ưỡn thẳng ngực, nét mặt tự hào, “Đương nhiên rồi, tôi rất chuyên nghiệp là đằng khác! Trước đây báo tường của lớp chúng tôi đều là do tôi vẽ.”

Cổ Tử Thần gật gù đầu, quan sát chiều cao của cô, im lặng đi kếp bàn ghế, để Tô Niên Niên dẫm lên trên vẽ.

Tô Niên Niên nhanh chóng phân bổ tin thành năm phần, tiêu đề, chữ viết, tranh minh họa, khung, trang trí--- quy hoạch xong, chọn mấy cục phấn màu rồi bắt đầu vẽ.

Tay nghề vẽ tranh của cô vẫn còn, trên cơ bản không cần sửa, tron tru bắt đầu vẽ tranh hoạt hình có liên quan đến đại hội thể thao.

Cổ Tử Thần im lặng, lướt tìm trên điện thoại mấy bài báo về khích lệ thể thao, cầm cục phấn thông thả ung dung viết lên bảng.

Tô Niên Niên vẽ một cái loa, liếc mắt quan sát chữ viết của Cổ Tử Thần, cầm sáp trẽ đến tận cổ rồi.

Thánh Ala oi, cô luôn nghĩ rằng chữ của mình viết đã đẹp rồi, nhưng Cổ Tử Thần viết còn đẹp hơn, rồng bay phượng múa, rất có hồn, vừa nhìn là biết đã từng luyện qua thư pháp.

“Cổ Tử Thần, anh lợi hại quá.....đây là thể chữ gì thế?” Trong mắt Tô Niên Niên đầy vẻ ngưỡng mộ.

Với ánh mắt tôn sùng này của cô, Cổ Tử Thần cũng cảm thấy thoải mái, chậm rãi nói: “Hồi nhỏ có luyện chữ, muốn học à?”

Tô Niên Niên quả quyết lắc đầu, luyện thư pháp coi trọng tu thân dưỡng tính, cô không tinh tâm được mà luyện chữ.

Ôi người đã đẹp trai như thế, chữ lại đẹp nữa, khiến người khác phải sống thế nào đây.

Trong lòng Tô Niên Niên thầm kêu gào, tăng nhanh tốc độ về hơn.

Hai người không nói chuyện mấy, nhưng thăm hiểu ngầm, chưa đến nửa tiếng, đã hoàn thành được một nửa.

Nét chữ ngay ngắn, bức vẽ mềm mại, phối hợp rất ăn ý.

Tô Niên Niên hài lòng gật đầu, hợp tác với người như Cố Từ Thần quá thoải mái, không cần lo lắng có đồng đội như lợn tồn tại ở đây.

Viết xong mấy chữ cuối cùng, Cố Từ Thần nhận cuộc điện thoại, đầu dây bên kia giọng Nam Chi cuồng quyết, nói là áp phích có chút vấn đề, bảo Cố Từ Thần qua đó xử lý.

Cố Từ Thần đồng ý, đặt phần xuống chuẩn bị rời đi, trước khi đi còn lo lắng liếc nhìn Tô Niên Niên: “Một mình cô có được không?”

Tô Niên Niên điềm nhiên nói: “Không sao, anh mau đi đi, ở đây giao cho tôi là được!”

Cố Từ Thần khẽ nhủ mày, cuối cùng cũng vẫn rời đi.

Tô Niên Niên một mình im lặng vẽ xong tất cả tranh minh họa, còn có một khu vực trống, cô cảm phần bắt đầu chăm chỉ viết.

Chẳng dễ gì mà làm xong, Tô Niên Niên nhìn tác phẩm của mình, tự nhiên trong lòng trào dâng cảm giác tự hào.

Cô âm ỉ nhịp điệu bài hát, chuẩn bị chụp bức ảnh tung lên weibo, chỉ nghe thấy một giọng nói lạnh lùng nghiêm nghị vang lên: “Cô vẽ cái này là cái gì?”

Tô Niên Niên sửng sốt, quay người, Lạc Gia Hi mặc chiếc váy màu đen đẩy gọng kính lên, lại nhắc lại lần nữa: “Cậu không nghe thấy lời tôi nói à?”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt: “vẽ trên báo tường ấy à?”

“Mấy chữ đó là thế nào, cậu không cảm thấy xuất hiện hai nét chữ trên đó rất kỳ quặc sao?” Lạc Gia Hi ra vẻ phó hội trường hội học sinh, giọng nói hết sức không vui.

Tô Niên Niên nhìn lại, cô cảm thấy đầu đến nỗi nào, nét chữ hai người mặc dù không cùng một phong cách, nhưng ở cùng trên một tờ báo tường cũng có làm sao đâu.

“Đại hội thể thao mang tính chất toàn trường, đại biểu của các trường khác cũng sẽ đến, lãnh đạo trong thành phố cũng đến, thậm chí phóng viên đài truyền hình cũng đến phỏng vấn, cậu làm thành ra thế này không biết đang làm xấu mặt trường chúng ta à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Trang Trí Báo Tường (4)

Lạc Gia Di giống như ăn phải ớt cay vậy, nói như súng liên thanh.

Cô ta vừa ở tòa nhà dạy học huấn luyện học sinh trong đội thực hiện nghi lễ, cách Tô Niên Niên hai người không xa, động tác và lúc hai người trò chuyện đã lọt vào mắt cô ta.

Giác quan thứ sáu của phụ nữ bảo cho cô ta biết, quan hệ của hai người đó không bình thường.

Cố Từ Thần là người gì chứ? Hotboy của cao trung Thánh Âm, nam thần, bình thường lạnh lùng chẳng để ý đến ai, đối với đại đa số mọi người, Cố Từ Thần là ngôi sao ở phía xa khó ai có thể với tới.

Nhưng anh ấy đối với Tô Niên Niên thì lại khác.

Sẽ nói chuyện với cô ta, sẽ giải vây giúp cô ta, sẽ chăm sóc từ những chi tiết nhỏ cho cô ta.

Cô ta dựa vào cái gì chứ? Tô Niên Niên cô ta dựa vào cái gì chứ?

Lạc Gia Di không thể không thừa nhận, cô ta đang đổ kị, lửa trong lòng đang nhen nhóm lên, không vui với Tô Niên Niên.

Tính cách cô ta cực kỳ mạnh mẽ, lại thích sĩ diện, cho nên rất nhiều người đều không biết cô ta vẫn luôn yêu thầm Cố Từ Thần.

Người cô ta không có được, dựa vào cái gì mà Tô Niên Niên có thể đạt được chứ?

Tô Niên Niên đương nhiên không biết trong lòng cô ta nghĩ gì, cau mày nói, “thế cậu muốn tôi làm thế nào?”

Lạc Gia Di vênh váo tự đắc nói: “Xóa đi, viết lại toàn bộ từ đầu!”

Tô Niên Niên kiểm chế, không câu giằng, động tác nhanh nhẹn xóa tất cả chữ trên bảng đi, mặt không biểu cảm viết lại từ đầu.

Lạc Gia Di hừm một tiếng, rồi đi.

Nửa tiếng trôi qua, Tô Niên Niên mới như cổ tay, nhảy từ trên bàn xuống, quan sát báo tường được viết lại từ đầu.

Ok, có thể đi về cái khác rồi, cô thu dọn đồ chuẩn bị đi, Lạc Gia Di không biết từ đâu lại xuất hiện, giọng nói ngang nhiên hống hách như cả thế giới đang nợ tiền cô ta vậy, “Về với trình độ thế này mà cũng muốn đi à, Tô Niên Niên, cậu nghĩ yêu cầu của Thánh Âm thấp thế thôi à. nếu như cậu về không được, phiên bộ tuyên truyền các người đòi người khác đi.”

Tô Niên Niên mặt dừng dung hỏi: “Có vấn đề chỗ nào, tôi sẽ sửa.” Dù sao cô cũng đại diện cho bộ tuyên truyền, không muốn cãi nhau với Lạc Gia Di.

Lạc Gia Di đẩy đẩy gọng kính, tùy ý chỉ: “Tổng thể quá lộn xộn, tranh minh họa quá trẻ con, cậu không biết đại hội cần phải về nghiêm túc một chút à? Còn nữa, chữ và tranh không ăn khớp, một là cậu xóa đi toàn bộ vẽ lại từ đầu, hai là cậu báo bộ tuyên truyền đòi người khác đi.”

Bộ tuyên truyền bây giờ chỉ tiếc một người không thể phân thân làm hai, đi đâu tìm ai đây?

Tô Niên Niên coi như đã hiểu, người danh là phó hội trưởng này rảnh rồi không có việc gì đến tìm cô gây sự đây mà!

“Lạc hội trưởng, cậu đang rảnh phải không?” Tô Niên Niên lạnh lùng hỏi một câu.

Lạc Gia Di cau mày: “Ý cậu là gì, tôi đang làm công việc giám sát các bộ môn, các cậu làm không tốt tôi có quyền thay người!”

Tô Niên Niên cười khẩy trong lòng, Trần Nguyên cũng là hội trưởng, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy anh ấy lấy chức danh hội trưởng ra để chèn ép người khác, cũng không có kiểu làm khó người khác vô lý như thế!

Tô Niên Niên ưỡn thẳng lưng: “Nếu như là tôi về không đẹp, tôi có thể sửa, sửa thế nào cũng không vấn đề. Nhưng nếu như có người lòng dạ hiểm ác, tìm đủ chiêu trò, soi mói, cậu nói em tôi sửa hay là không sửa?”

Lời nói này quá thẳng thắn, đúng như dự đoán, sắc mặt Lạc Gia Di lập tức sa sầm lại, nghiêm nghị nói: “Tô Niên Niên, cậu có còn biết lễ phép hay không, có ai ăn nói như cậu không! Minh về không đẹp còn không cho người khác nói? Ha Ha, có người như cậu, đúng là làm khó bộ tuyên truyền các cậu rồi.”

Tô Niên Niên lập tức sôi máu lên, tự dung mang tiếng xấu đổ lên đầu cô, người không biết lại nghĩ cô xấu xa thế nào, làm hại cả bộ tuyên truyền.

“Cô về đẹp thì cô về đi.” Giọng nói quen thuộc lạnh lùng vang lên, cơ thể Lạc Gia Di run rẩy, không thể tin được Cố Từ Thần lại xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Tưởng Bỏ

Cố Từ Thần một tay rút túi quần, nheo mắt lại, ánh mắt nhìn Lạc Gia Di giống như nhìn thẳng hề vậy.

“Phó hội trưởng, người của bộ tuyên truyền chúng tôi, từ bao giờ lại đến lượt cô quản thế? Về không đẹp tôi sẽ xử lý, không cần phó hội trưởng phải bận tâm” Giọng điệu sắc lạnh của cậu, chẳng khác gì băng tuyết vạn năm không tan được.

Nhưng trong giọng nói đấy, lại mang theo âm thanh trầm thấp có từ trường của thiếu niên, cuốn hút gọi cảm khiến tim Lạc Gia Di run rẩy.

Đây là người mà cô ta thích, nhưng cô ta không dám để lộ, càng không dám để cậu biết.

“Tôi biết rồi, tôi còn có việc khác, đi trước đây.” Lạc Gia Di né tránh ánh mắt của cậu, không chịu được nên tìm cách tháo chạy.

Cố Từ Thần: “Phiên phó hội trưởng sau này chú ý tiết kiệm tài nguyên nhân lực, đừng vì mấy chuyện nhỏ mà chỉ định mệnh lệnh linh tinh, làm lỡ việc của mình không sao, đừng làm lỡ thời gian của người khác.” Lời nói của cậu đầy ám chỉ.

Lạc Gia Di dừng bước chân lại, không dám ngoảnh đầu nhìn cậu.

Đúng thế, người thông minh như thế, làm sao mà không đoán ra được chứ, chỉ chút trò diễn vụng về này của cô ta.....

Cô ta vừa đi, Tô Niên Niên bĩu môi, “con người này thật là biết đùa.....ôì, việc áp phích đã xử lý xong chưa?”

Cố Tử Thần gật gật đầu.

Cậu nhìn theo bóng dáng khuất dần của Lạc Gia Di, nheo mắt đầy nguy hiểm.

Thực ra vụ áp phích cũng không có vấn đề gì, chẳng qua là Lạc Gia Di nhúng tay vào, nói thiết kế ban đầu không phù hợp, thậm chí đưa ra việc đổi công ty thiết kế, cho nên Nam Chi bên đó cũng loạn theo, chẳng biết làm sao đành gọi điện cho Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần vốn là người thông minh, động não chút là hiểu Lạc Gia Di cố tình tách cậu ra, còn làm khó Tô Niên Niên.

Cậu nhìn báo tường viết lại từ đầu, giọng nói như trách yêu: “Lần sau đừng có để ý cô ta, cô ta bảo cô sửa thì cô sửa à, có ngốc hay không?”

Tô Niên Niên tức đến trề cả quai hàm, sao anh ta không nghĩ xem mình vì cái gì, đổi là tính cách cáu gắt trước đây của cô, đã nhảy vào cãi nhau với Lạc Gia Di từ lâu rồi. Lần này là nhượng bộ, là vì mình là người của bộ tuyên truyền, hơn nữa Cố Tử Thần lại là bộ trưởng của bộ tuyên truyền.

Nói cho cùng, đều là vì Cố Tử Thần. Nhưng anh ta lại không thêm quan tâm.

Hừm, tên hôn không tan này.

“tâm trạng không tốt, không muốn nói chuyện với anh nữa, chúng ta tuyệt giao năm phút!” Tô Niên Niên lại giờ trò cũ, sau đó trừng mắt nhìn Cố Tử Thần, kiên định trong năm phút không nói câu gì.

Cố Tử Thần bị động tác này của cô làm cho buồn cười, lắc lắc đầu, trong lòng thờ dài một tiếng.

“Đi thôi, còn có một bản báo tường cuối cùng.” Cậu thu dọn đồ đạc đi đến bảng tuyên truyền tiếp theo.

“Hừm hừm....” Tô Niên Niên cong môi hừm hừm mấy tiếng, kiên định không mở mồm.

Bộ dạng ngốc nghếch của con lợn này thật đáng yêu, Cố Tử Thần thầm nghĩ trong lòng.

Hai người một trước một sau đi đến bảng tuyên truyền cuối cùng, chăm chú viết viết vẽ vẽ trên bảng đen.

Vẽ xong báo tường, Tô Niên Niên định nhảy từ trên bàn xuống như lần trước, Cố Tử Thần lạnh lùng nói với cô: “Không được động.”

Tô Niên Niên bị cậu dọa cho, lập tức đứng yên trên bàn ngoan như em bé.

Cố Tử Thần kéo chiếc ghế lại, ngược cầm lên: “Dẫm xuống đây, cẩn thận không ngã.”

Giọng điệu vẫn lạnh như cũ, nhưng Tô Niên Niên nghe ra trong đó có lời quan tâm.

Khụ khụ, nhất định là ảo giác, Tô Niên Niên mày đừng có tưởng bờ nữa đi!

Nỗ lực gạt đi suy nghĩ không trong sáng trong đầu đi, Tô Niên Niên cẩn thận dẫm lên ghế bước xuống, Cố Tử Thần còn không yên tâm giữ lấy cánh tay cô, chỉ sợ cô không cẩn thận bị ngã.

Làm xong báo tường, hai người lại giúp dọn dẹp cụ cho đội cổ vũ, Diệp Tinh Vũ cái đuôi nhỏ này lại lùi đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Cố Tử Thần, Anh Là Đồ Cầm Thú! (1)

Cậu cầm hai chai nước ngọt, đưa cho Cố Tử Thần một chai, còn chai kia đưa cho Tô Niên Niên như đưa cho bảo bối vậy, cười tươi rói lộ ra hàm răng trắng đều tăm tắp.

Cố Tử Thần cau mày, tên này không biết nghiên cứu được kế sách tán gái gì, mà có vẻ căm đồ lợn thần tài càng ngày càng lợi hại.

Con thò lấu cá này, vụ buổi sáng còn chưa tính sổ đâu đấy.

Cố Tử Thần tỉnh bơ nói: “Diệp Tinh Vũ, nghe nói fan của cậu đang treo giải thưởng giá cao ảnh của cậu đấy.”

“A?” Diệp Tinh Vũ ngạc nhiên.

Cố Tử Thần mở điện thoại ra, ngón tay linh hoạt lướt trên màn hình, uể oải nói: “nhìn số tiền lớn thế này, anh đây đành miễn cưỡng gửi cho cô ấy xem bức ảnh lúc cậu ba tuổi đang tắm là được.”

Diệp Tinh Vũ nét mặt trắng bệch, gào lên: “Anh, anh đừng có vô tình vô nghĩa như thế được không!”

Cố Tử Thần xua xua tay, trên mặt như viết chữ “Tôi rất vô tội”, chớp chớp mắt nói, “Đã gửi rồi.”

“A a a a a!” trong trường vang lên tiếng kêu thảm thiết, dọa cho mấy con chim sẻ cũng phải vỗ cánh bay.

Dạ Thiên Kỳ vất chân lên cổ chạy đi tìm fan của mình, chỉ sợ người khác nhìn thấy ảnh hồi nhỏ của cậu thì thật xấu hổ.

Tô Niên Niên cảm thấy có gì đó không đúng lắm, nhìn bóng Diệp Tinh Vũ, lại nhìn nụ cười trên khóe môi của Cố Tử Thần, cẩn thận dè dặt hỏi: “Không phải anh lừa cậu ấy đấy chứ.....”

Cố Tử Thần cười bí hiểm: “Chuyện của đàn ông, cô đừng tham gia làm gì.”

Tô Niên Niên im lặng, trong tim đồng tình thấp cho Diệp Tinh Vũ một ngọn nến đau buồn.

Đều là hotboy cũng hội với nhau, mỗi lần đều bị Cố Tử Thần bắt nạt....

Bận cả một ngày, cuối cùng những việc lằng nhằng cũng xử lý xong, Tô Niên Niên còn muốn về nhà ngủ bù, kết quả vừa nằm trên giường sung sướng lăn lộn, thì tin nhắn của Cố Tử Thần gửi đến--

“Mang theo sách, học phụ đạo.”

Chỉ sáu chữ đơn giản, Tô Niên Niên nhìn xong chỉ muốn phụt máu mũi.

Cố Tử Thần, anh có thể đừng chăm chỉ như thế được không! Cho tôi nghỉ một ngày không được sao.

Cố Tử Thần lại chơi trò cũ “Làm bài tập trước, lát nữa tôi kiểm tra.”

Tô Niên Niên đáng thương lấy vở và đề thi thử ra bắt đầu làm, buồn ngủ rũ mắt đầu hơi tí là gật.

Nếu tới qua biết hôm nay phải đi đến trường, đánh chết cô cũng không xem phim, hu hu hu...

Cố Tử Thần hứng thú đếm số lần Tô Niên Niên gật đầu, cuối cùng, khi cậu đếm đến số “63”, Tô Niên Niên không chịu nổi nữa, bò nhào ra bàn, ngủ ngon lành.

Cố Tử Thần nghĩ một lát, không gọi cô, im lặng quan sát cô.

Cậu là người thích sạch sẽ, lại gọn gàng, trong nhà lúc nào cũng gọn gàng ngăn nắp, nhất định phải bảo người quét dọn theo giờ dọn dẹp ba lần trở lên.

Nhưng còn Tô Niên Niên, mỗi lần đến đều quăng quật mỗi thứ một góc, trên bàn bày bừa sách, bút, khăn giấy của cô, gối trên sofa cũng bị ném mỗi cái một góc, điều khiển tivi bị vùi vào trong góc đáng thương.....

Nhưng cậu không hề ghét cô, trong căn nhà xa hoa vắng vẻ này, lần đầu tiên vì sự tồn tại của Tô Niên Niên, trở nên ấm áp, trở nên có hơi người.

Bò nhào trên bàn ngủ không thoải mái, Tô Niên Niên khẽ động người, cô vốn dĩ nằm ở mép bàn, cánh tay để ngoài không trung, nhìn là biết sắp gục xuống đất.

Cố Tử Thần nhanh tay nhanh mắt, kéo cô lại, khiến cả người cô nhào vào lòng mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Cố Tử Thần, Anh Là Đồ Cầm Thú!(2)

Tô Niên Niên mệt rã rời, cú ngã nhào như thế mà vẫn chưa tỉnh, thậm chí còn điều chỉnh lại tư thế ngủ trong lòng Cố Từ Thần, ôm chặt eo cậu mà ngủ ngon lành.

Cố Từ Thần bí bức không biết làm sao.....

(/)

Cậu muốn đẩy tay của Tô Niên Niên ra khỏi eo mình, Tô Niên Niên trong mơ cũng giống như đang tranh với cậu vậy, ra sức nhất quyết không buông tay, còn chep chep miệng cứ như đang mơ giấc mơ đẹp vậy.

Cố Từ Thần cảm nhận sâu xa được có gì đó bất lực ở đây, đành phải dừng dừng với tư thế cứng đờ này, để mặc Tô Niên Niên nằm trong lòng cậu mà ngủ.

Hừm....hừm....

Tô Niên Niên nằm mơ một giấc mơ cực kỳ đẹp.

Trong mơ cô nằm trên đám mây màu trắng mềm mại, phong cảnh đẹp tuyệt vời, bên cạnh còn có một người bưng trà rót nước cho cô, quý gối khom lưng, nhìn kỹ, đó lại là Cố Từ Thần bình thường lạnh lùng băng giá cực độ.....

A ha ha~ Cố Từ Thần, anh cũng có ngày hôm nay à! Tô Niên Niên ôm bụng cười ngặt nghẽo.

Cố Từ Thần nghe thấy tiếng cười của cô, nhún mày lại.

Giấc mơ đẹp chẳng kéo dài được bao lâu, Tô Niên Niên liền tỉnh lại, nhưng lại giật mình khó hiểu.

Tiếp xúc ẩm áp phía dưới là cái quý quái gì thế! Trong lòng bàn tay là chiếc eo không có chút thịt thừa là cái quý quái gì thế! Còn nữa còn nữa! Tại sao cô lại nhào vào lòng Cố Từ Thần chứ!

Cô nhớ mình vừa nãy còn làm bài tập cơ mà!

Âm mưu! Địch thị là âm mưu!

Cô ngay lập tức giãy nảy lên, chỉ vào mũi Cố Từ Thần, lắp bắp nói: “Cố Từ Thần, anh là đồ cảm thú! Anh.....tại sao anh có thể lợi dụng tôi, tranh thủ cơ hội là không đúng.....tại sao tôi lại ở trong lòng anh.....”

Cố Từ Thần vuốt vuốt cánh tay đang tê của mình, nét mặt nghiêm nghị: “Tô Niên Niên, cô làm rõ tình hình chưa, tôi còn muốn hỏi cô, tại sao cô lao vào lòng tôi?”

Lượng tin tức trong lời nói này hơi nhiều so với mức quy định, mặt Tô Niên Niên lập tức đỏ bừng lên, cảm thấy lời anh ta nói có đạo lý, nhưng sao cô lại chủ động mà lao vào lòng anh ta chứ!

Cô cứng mồm nói: “Không thể nào, chính là anh lợi dụng tôi, hừ!”

Cố Từ Thần nheo mày, đột nhiên đứng dậy, đưa tay ấn Tô Niên Niên xuống đất, giọng nói gần xuống: “Cô nói tôi lợi dụng, là kiểu này sao?”

Tô Niên Niên: “!!!”

Hai lòng mày của cậu gần như nhú sát vào nhau, cơ thể đè trên người Tô Niên Niên, nặng đến nỗi khiến cô có chút thở không ra hơi.

Thình thịch thình thịch ----

Tim Tô Niên Niên đập liên hồi, mặt đỏ giống như con tôm hấp chín, lông mi không ngừng chớp chớp, giống như không dám tin cảnh tượng trước mắt.

Dùng lực nhắm chặt mắt lại rồi lại mở ra, Tô Niên Niên hiểu ra rồi, đây không phải mơ, mà là hiện thực.....

Cố Từ Thần đè trên người cô rồi!

“Biết sai chưa?” Giọng nói đầy cảm dỗ vang bên tai cô, phải hơi nóng vào tai cô.

Tô Niên Niên gật đầu ngốc nghếch.

Nhìn thái độ nhận lỗi cầu thị của cô, Cố Từ Thần không trêu chọc cô nữa, đứng thẳng người dậy, còn không quên kéo Tô Niên Niên dậy, chỉ vào bài tập trên bàn: “Tiếp tục viết.”

Tô Niên Niên ngơ ngẩn viết tiếp bài tập.

Nhưng chưa được bao lâu, cô đột nhiên ý thức được, tại sao mình phải nhận sai chứ!

Cô sai ở đâu thế!

Hừ..... Cỗ Từ Thần quá đáng sợ, sau này cô không dám dây đến anh ta nữa.....

Đối với việc lợi dụng Tô Niên Niên, biểu hiện của Cỗ Từ Thần có lý chẳng sợ, ung dung tự tại.

Dù sao, là cô ấy tự bỏ vào nhào vào lòng mình, mình chẳng qua chỉ là đợi đổi vị trí, nhào lại mà thôi.

Tô Niên Niên đáng thương đầu không lại với cậu, chỉ có thể đẩy bài tập đó lại, lí nhí nói: “ Bài này làm thế nào.....”

Có con sói đuôi to lông dạ đen tối cười thâm nham hiểm, ve vẩy lắc lư cái đuôi đằng sau mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Quỳ Mà Hát Chinh Phục (1)

Học phụ đạo xong, Tô Niên Niên giống như quả cà bị sét đánh, ủ rũ lết về nhà.

Trong phòng khách, Trần Doãn Hoa và Sờ Tổ Tâm đang nói chuyện, nhìn thấy Tô Niên Niên bước vào, Sờ Tổ Tâm vẫy vẫy tay gọi: “ Niên Niên, lại đây một lát, mẹ có chuyện muốn nói với con.”

(/)

Tô Niên Niên ngoan ngoãn bước đến.

Sờ Tổ Tâm: “ Ngày mai là mừng thọ 70 tuổi cụ ông nhà họ Cố, đúng lễ nghĩa thì bố mẹ nên đi mừng thọ, nhưng công ty của mẹ và chú Trần đều rất bận, Niên Niên, con và Trần Nguyên thay mẹ và chú đi có được không?”

Tô Niên Niên không nghĩ nhiều, đồng ý luôn.

Trần Nguyên là biết ở công ty có một vài chuyện, gần đây nhà họ Cố đang tiến hành chèn ép rất nhiều công ty ở Dự Thành, Trần Doãn Hoa và Sờ Tổ Tâm lo lắng bận tâm chuyện công ty đã đủ phiền muộn rồi, làm gì có tâm trạng mà đi chúc thọ tên đầu sỏ đó chứ?

Cậu biết Trần Doãn Hoa và Sờ Tổ Tâm không nói những chuyện này với hai anh em họ là vì muốn tốt cho họ, dù sao Cỗ Từ Thần và cậu cũng là bạn tốt, không muốn để bọn họ vì việc của đời trước mà nảy sinh mâu thuẫn.

Cho nên Trần Nguyên chỉ dặn dò Tô Niên Niên nghỉ ngơi sớm, không nói gì thêm nữa.

Ngày hôm sau, vừa sáng ra, Tô Niên Niên và Trần Nguyên sắp xếp xong xuôi, Trần Nguyên lái xe đưa Tô Niên Niên đến nhà tổ của họ Cố.

Trong vườn non nước hữu tình, liễu rủ mặt nước, phong cảnh cổ điển, thi vị. Bước vào cửa chính, Trần Nguyên mang lễ mừng thọ tặng cho nhà họ Cố, kéo Tô Niên Niên đi vào phía góc đứng.

Địa vị của cụ ông nhà họ Cố ở Dự Thành không hề tầm thường, bữa tiệc mừng thọ hôm nay quy tụ rất nhiều nhân vật nổi tiếng, minh tinh trong làng giải trí, những người có máu mặt đều đến.

Chẳng qua Trần Nguyên và Tô Niên Niên đến cho có mặt, một là không phải tạo mối quan hệ, hai là không phải bàn chuyện kinh doanh, Trần Nguyên yên tâm thoải mái tìm một chỗ yên tĩnh, kéo theo đứa em của mình theo. Chẳng mấy chốc, Diệp Tinh Vũ cũng đến rồi, tích cực mang những đồ ăn ngon đẩy đến trước mặt Tô Niên Niên.

Trần Nguyên cảm thấy địa vị của mình đang bị lung lay, thế là cũng ra sức đẩy những đồ ăn ngon đến trước mặt Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên vui vẻ ăn những món điểm tâm đó, trước mặt hiện ra một bóng dáng quen thuộc.

Tiểu Vũ ngông nghênh bước đến, vỗ vào vai Trình Hạo: “ Hạo hạo, cậu đến sớm thế à.”

Trình Hạo mặt mày đau khổ: “ Đại ca đừng gọi em là Hạo Hạo mà, như con gái ấy!”

Tiểu Vũ sời lời nói: “ Không sao, anh đây không để ý.”

Trình Hạo lẩm bẩm trong lòng: đại ca, anh không để ý nhưng người bị tổn thương lại là em.....

Tiểu Vũ thân thiết hỏi han đệ tử của mình, nói đông nói tây không biết nói gì lại liên quan đến em gái xinh đẹp mà mình gần đây tán.

Tiểu Vũ nói: “Ồi, đại diện môn tiếng Anh của lớp C rất xinh, mẹ kiếp, chỉ là lúc nào cũng nói với tao tiếng Nga, Hạo Hạo, mày nói xem, tất cả đều là người Trung Quốc, mày nói xem tại sao cứ thích dùng tiếng nước ngoài chứ.”

“Đại ca, cô ấy nói gì với anh?” Trình Hạo tò mò hỏi.

“Get-out-get-awayget-off.....đại loại thế.....” Tiểu Vũ áp ứng bật ra mấy từ, Tô Niên Niên bụm miệng cười phá lên.

“Mày nói xem có phải cô ấy đang biểu thị tình yêu với tao? Ôi, tao nói mà, sức hấp dẫn của tao chẳng ai sánh bằng!” Tiểu Vũ ra sức chém gió, Trình Hạo không đành lòng nói cho cậu ta biết đó là ý “khốn nạn”, đành phải cười gượng.

“Trình tán gái của lão tử ở Thánh Âm không có đối thủ, ôi, lại nói đến Tô Niên Niên gì đó. Sớm muộn sẽ có một ngày, tao sẽ tán đổ nha đầu đó, khiến cô ta quỳ dưới đống quần tao mà hát chinh phục!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Quỳ Mà Hát Chinh Phục (2)

Tiểu Vũ không biết trời đất gì, ra sức mà chém gió.

Hừm! Ai có thể để yên được cho tên ra cửa mà không mang theo não này chứ! Tô Niên Niên tức chỉ muốn ném chiếc đĩa trong tay lên đầu hắn.

(/)

Còn chưa đợi cô ra tay, Diệp Tinh Vũ đã như con bạch tuộc lao lên trên, gào thét lên: “Tiểu Vũ, hãy coi chúng ta như người đàn ông mà quyết đấu đi!”

Tiểu Vũ còn chưa định thần lại, hai người đã lăn lộn thành một đống.

“A.....” tiếng kêu thảm thiết vang lên, Tiểu Vũ rung rung nước mắt nói, “Mày không phải nói quyết đấu như đàn ông sao! Tại sao lại giống như đàn bà cắn lão tử thế! Mày là đồ thần kinh, ở đâu chu ra thế.”

Diệp Tinh Vũ bức tức nói: “Hừm, đối với loại lưu manh thói như mày, dùng chiêu gì cũng chẳng quá đáng.”

“Sao tao lại lưu manh! Ai ya, đừng cắn nữa, mày tuổi chó à.....”

Tiểu Vũ bị cắn cho mấy miếng, sắp buồn bức đến chết rồi!

Tại sao mỗi lần chỉ cần mình nhắc đến Tô Niên Niên là lại gặp đen đủi.....

Còn chưa đợi cậu ta định thần lại, Trần Nguyên đã cười đứng bên cạnh cậu ta, còn niềm nở hỏi Diệp Tinh Vũ: “Có muốn đánh đôi phối hợp không?”

Diệp Tinh Vũ: “Vâng! Anh, em giúp anh cắn cậu ta, anh mau lên!”

Tiểu Vũ: “T-T”

Trình Hạo mếu máo nói: “Các người đừng đánh đại ca tôi nữa, hu hu hu, đại ca em xin lỗi, em không giúp anh được.....em đành phải giả chết vậy hu hu hu.....” Biết lực chiến đấu của mình quá yếu, Hạo Hạo đáng thương đành phải trợn ngược mắt, nằm xuống đất giả chết.

Tiểu Vũ bị kéo đến một góc đánh cho toi bời, thực ra Diệp Tinh Vũ và Trần Nguyên cũng chỉ là dọa cho cậu ta một trận, không hề xuống tay thật sự. Mấy người sau khi hành hạ cậu ta một trận, áo somi của Tiểu Vũ xộc xệch, mái tóc gái nhím sậy đẹp đẽ cũng bị xẹp cả xuống, cả người nhìn rất thảm hại. Cậu ta ôm đầu, nước mắt ngân ngấn nói: “Các người đứng là ý mạnh hiếp yếu, ý đồng hiếp ít!”

Nghĩ cậu ta cũng là học sinh cá biệt của Thánh Âm, trong trường những người khác làm gì có ai nhìn thấy cậu ta là không kính cẩn chứ, nhưng so với lực chiến đấu, cậu ta chính xác không phải đối thủ của Diệp Tinh Vũ và Trần Nguyên.

Trần Nguyên và Diệp Tinh Vũ hơi chột dạ, khụ khụ, bọn họ cũng là vì Tô Niên Niên mà.

Đột nhiên, một giọng nói lạnh lùng vang lên, giống như tiếng khóc của ma quỷ vang vọng bên tai Tiểu Vũ.

“Đã như thế, hay là chúng ta đấu đơn, Tiểu Vũ, cậu xem thế nào?”

Cố Tử Thần mặc áo somi màu tối, quần dài màu đen, neho mắt nhìn Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ không ngờ anh họ mình cũng xuất hiện, lập tức sun vùi lại, từ nhỏ đến lớn cậu ta sợ nhất là Cố Tử Thần, mỗi lần nhìn thấy, cậu ta lại rúm ró như chuột thấy mèo vậy.

Dù cho là chỉ số thông minh hay là thể lực, cậu ta đều bị áp đảo. Ở trước mặt Diệp Tinh Vũ và Trần Nguyên, cậu ta còn có thể ra oai một tí. Nhưng ở trước mặt Cố Tử Thần, cho cậu ta thêm lá gan cũng không dám phản kháng!

Hu hu hu, nó thì biết sai rồi, nó thì không làm được! Tiểu Vũ mặt mày đau khổ, “Anh, em sai rồi, anh tha cho em đi....”

Cố Tử Thần hừm một tiếng lạnh lùng “Tán được Tô Niên Niên? ở dưới đũng quần cậu mà hát chinh phục sao?”

Tiểu Vũ chột như tỉnh ngộ!

Cuối cùng cậu ta cũng hiểu, thì ra Cố Tử Thần vì Tô Niên Niên mà lộ diện rồi! cậu ta dường như ngửi thấy mùi gì hay ho có thể buôn dưa lê ở đây.....

“Không không không, đó đều là nói dối, em nào dám chứ.....anh, các anh cứ nói chuyện nhé, em còn có chút việc đi trước đây!” Tiểu Vũ cũng rất nhanh nhẹn, biết chắc chắn đánh không lại Cố Tử Thần, vì để tránh tan xương nát thịt nên đối với cậu ta, chạy vẫn là kế sách.

Tô Niên Niên giương mắt éch ra mà nhìn, điểm tâm của cô còn chưa ném vào mặt Tiểu Vũ, vậy mà đã giải quyết xong rồi?

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Đánh Cờ (1)

Cô ngồi phía sau bàn ăn, chiếc bánh kem to đã che khuất bóng dáng của cô, không nhìn kỹ thì không phát hiện sự tồn tại của cô ở đó.

Cố Tử Thần liếc nhìn một lượt, là tìm thấy vị trí của Tô Niên Niên, chẳng để ý đến ai, ngồi xuống bên cạnh cô, mặt mày thanh tú, hỏi: “Ăn no chưa? Còn muốn ăn cái khác không?”

(/)

Tô Niên Niên căng thẳng gật gật đầu, chỉ cảm thấy tim mình bắt đầu đập nhanh hơn.

Cô ngại ngùng ngoảnh đầu, không dám nhìn thẳng vào mặt Cố Tử Thần, càng sợ phải đối diện với đôi mắt sâu xa khó dò đó của cậu.

Tại sao cứ nhìn thấy anh ta là lại căng thẳng chứ! Thành thật thành thật giống như trái tim thiếu nữ đang yêu vậy.

Trần Nguyên và Diệp Tinh Vũ liếc nhìn nhau, hai người cũng ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên đột nhiên cảm thấy, ba người bên cạnh đủ bộ có thể hát hợp ca một bài hát được rồi.

Tiểu Vũ ở một góc khác vỗ tay đánh đét vào đùi, giọng nói nhấn mạnh kéo dài nói: “Hạo Hạo, mày phát hiện ra không, quan hệ của mấy người đó và Tô Niên Niên chắc chắn không bình thường!”

“A?” Hạo Hạo mù mờ nhìn xem, nhưng cũng chẳng cảm thấy có gì khác thường.

Tiểu Vũ lại vỗ một cái nữa vào đùi, “Trực giác của đàn ông! Mày nhìn thấy Trần Nguyên đối xử với đứa con gái nào dịu dàng như thế chưa? Mày nhìn thấy Diệp tinh Vũ quan tâm đứa con gái nào như thế chưa? Càng đáng sợ hơn là, mày nhìn thấy Cố Tử Thần ngồi cạnh đứa con gái nào chưa! Còn bình tâm mà nói chuyện! Mày xem mày xem...còn lấy cho cô ta điểm tâm nữa, trời ơi, mấy người bọn họ không phải bị trúng độc tập thể đấy chứ.”

Hạo Hạo nhần nhin nước mắt, nghe Tiểu Vũ liên tục lái nhai bên tai.

Nghiên cứu cả buổi, cuối cùng Tiểu Vũ cũng đưa ra kết luận: Ba người bọn họ nhất định là đang tán tỉnh Tô Niên Niên!

A ha ha, Tiểu thiếu gia sao mà lại có thể thông minh như thế chứ? Tiểu Vũ vui vẻ tự khen mình, lại bắt đầu vỗ đùi đen đét cười sung sướng. Hừ, tại sao vỗ nhiều như thế, lại không cảm thấy đau nh?

Tiểu Vũ nghi ngờ cúi đầu nhìn, hao hao cần tay áo mắt ầng ậng nước, yếu đuối nói: “Đại ca.....anh có thể đừng đập vào đùi em được không.....”

“.....”

Ăn no uống đủ, Tô Niên Niên giờ mới ngẩng được đầu lên, cô phát hiện mấy mình tinh nổi tiếng là diễn viên chính ở một vài bộ phim. Còn có vài MC ở đài truyền hình, cô và Diệp Tinh Vũ hai người chụm đầu vào nhau, nói chuyện hết sức vui vẻ.

Trần Nguyên cảm thấy mình như bị ghê lạnh, để tránh mình mất sự tồn tại trong mắt em gái yêu quý của mình, cậu đưa ra ý kiến: “Rảnh rồi quá, hay là chúng ta cùng chơi bài đi?”

Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ đương nhiên giơ hai tay tán thành, không hẹn mà gặp cùng đưa ánh mắt nhìn về phía Cố Tử Thần.

Tô Niên Niên đang chuẩn bị chơi ván cờ vây với Diệp Tinh Vũ, đột nhiên nghe thấy có tiếng con gái dịu dàng hỏi: “Mình có thể chơi cùng mọi người được không?”

Giọng nói ngọt ngào mềm mại đó, có chút âm sắc của con gái phía Nam, khiến người nghe cũng thấy thoải mái.

Tô Niên Niên ngẩng đầu, đập vào mắt là một người con gái mặc váy hoa nhỏ, mái tóc dài xõa trên vai, ngũ quan sắc nét, đặc biệt là đôi mắt đen sáng long lanh như nước mùa thu, cực kỳ đẹp.

Đứng bên cạnh cô là Nam Chi đang nở nụ cười tươi tắn.

“Tìm mọi người mãi, thì ra đều ngồi ở góc này.” Nam Chi cười ấm áp, “Giới thiệu với mọi người, đây là em gái mình, Nam Ninh.”

“Ồ....xin chào, mình là Tô Niên Niên.” Tô Niên Niên cũng tự giới thiệu trước, nhân tiện quan sát nhanh thần sắc mấy người đứng bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Đánh Cờ (2)

Mặt Cố Tử Thần hờ hững, dường như tất cả mọi chuyện không liên quan gì đến cậu.

Diệp Tinh Vũ không nói câu gì, mắt xoay tròn đảo như rang lạc, cuối cùng vẫn quay về phía Tô Niên Niên.

(/)

Trần Nguyên nở nụ cười hòa nhã nhưng có phần cứng ngắc trên khóe môi, ánh mắt có chút lạnh lùng dừng đọng.

Điều này càng khiến Tô Niên Niên tò mò hơn, Nam Chi này rốt cuộc lai lịch thế nào?

Nam Chi và Nam Ninh hai người chụm rãi ngồi xuống, Tô Niên Niên muốn chơi tú lơ khơ, thế là nhanh chóng cùng Cố Tử Thần, Diệp Tinh Vũ và Nam Chi đủ chân chơi bài, còn Nam Ninh chơi cờ vây với Trần Nguyên.

Trần Nguyên chẳng có cách nào từ chối cô, đành phải cùng chơi cờ với Nam Ninh.

Bên này bốn người chơi bài náo nhiệt, Tô Niên Niên tay đỏ, còn bốc được hai lá bài đẹp, đánh rất hăng. Đặc ý nhưng cũng không quên liếc nhìn Trần Nguyên, sau đó phát hiện có gì đó khác lạ.

Trần Nguyên bình thường luôn cho người khác có cảm giác áp áp, hòa nhã, nụ cười thân thiện, dễ tạo thiện cảm với người đối diện.

Nhưng cậu ở trước mặt Nam Ninh, gần như không có biểu cảm gì, chỉ bình thản chơi cờ với cô, thậm chí đến câu nói cũng tiết kiệm.

Còn Nam Ninh thì ngược lại, ánh mắt nhìn Trần Nguyên như có lửa thiêu, đôi mắt không ngừng nhìn ngó xung quanh, khiến khuôn mặt vốn làn da trắng ngần của cô có phần sinh động.

Tô Niên Niên đột nhiên hiểu ra, Nam Ninh này xem ra có vẻ thích Trần Nguyên.

Người để ý giống cô còn có Nam Chi.

Nam Chi mặc dù cầm bài trên tay, nhưng mắt vẫn liếc nhìn về phía Trần Nguyên, nhìn bộ dạng Nam Ninh cười duyên dáng với Trần Nguyên, cô cảm thấy trong lòng bỗng dưng chua xót.

Trong bốn người, hai người chơi không nhập tâm, cộng thêm sự tồn tại của Diệp Tinh Vũ, kỹ thuật chơi bài quá thâm hại, khiến phần thắng dễ dàng thuộc về Cố Tử Thần tên địa chủ này. Cố Tử Thần ném ra hai lá bài cuối cùng, thắng ba người chẳng có chút kỹ thuật chơi nào, cậu cũng chẳng vui thích gì.

“Tô Niên Niên, tráo bài đi.” Cố Tử Thần đặt hai tay ra sau gáy, tựa vào ghế ung dung nói.

Tô Niên Niên định thần lại, trợn mắt nói: “Rõ ràng anh thắng, đương nhiên là anh tráo bài, hai người nói có đúng không?”

“Đúng thế!” Diệp Tinh Vũ nói hòa vào, “Anh là địa chủ anh thắng rồi, đương nhiên phải tráo bài.”

Nam Chi nhìn Cố Tử Thần bị chèn ép trước mặt Tô Niên Niên, cho nên vui vẻ xem náo nhiệt, đồng quan điểm gật gù đầu.

Khóe miệng Cố Tử Thần gật gật, thôi vậy, hôm nay tâm trạng tốt, không tính toán với con lợn này nữa.

Cậu đành đi tráo bài, bốn người lại đánh lượt nữa, trong đám đông bắt đầu vỗ tay reo hò lên, khiến bọn họ không thể không ngoảnh đầu nhìn xem nguyên nhân ồn ào phát ra từ đâu.

Cụ ông Cố Dung mặc bộ quần áo trung sơn mới phẳng phiu, chân đi giày vải đen, nét mặt tươi cười, nhìn có vẻ giống như một ông lão hiền hòa thân thiện, bất cứ ai cũng không tưởng tượng được ông ta đã dùng mọi thủ đoạn mảnh khóc trên thương trường. Ông ta chống gậy, Cố Ngôn Chuẩn dìu đỡ đi vào trong trung tâm đại sảnh.

Cụ ông nói vài lời khách sáo, chẳng qua là để quan khách vui vẻ, lại có vài người dẫn đầu nói lời chúc thọ, mọi người mới dần dần tản ra, giao lưu, bàn chuyện kinh doanh.

Cố Tử Thần chẳng buồn ngược mắt, bình thản nói: “Tiếp tục đi.”

Tô Niên Niên lẩm nhẩm tính toán mấy lá bài trong tay, trong lòng lại than thở, xem ra ván này lại thua rồi.

Đang phiên nã, bên tai chuyển đến giọng nói: “Tử Thần à, đang chơi với các bạn phải không?”

Tô Niên Niên và mọi người lập tức buông bài xuống, từng người vội vàng chào hỏi ông Cố.

Ở khoảng cách gần, Tô Niên Niên mới quan sát được ngũ quan của ông. Ông Cố mặc dù tuổi cao, nhưng có thể nhìn ra hồi còn trẻ ngũ quan rất sắc nét, sáng sủa, đường nét cũng rất giống Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Đánh Cờ (3)

Cố Tử Thần gật đầu, lễ phép giới thiệu mọi người với ông.

Đến lượt Tô Niên Niên, ánh mắt ông Cố dừng lại trên người cô một lúc lâu.

“Niên Niên? Cái tên rất hay.” Ông Cố cười hiền từ.

(/)

Tô Niên Niên cười, trong lòng lẩm bẩm nghĩ, tại sao luôn cảm thấy ánh mắt của ông Cố nhìn cô giống như con cá nằm trên thớt mặc người ta xâu xé vậy.

Bố Cố Ngôn Chuẩn của Cố Tử Thần ở bên cạnh toát mồ hôi đầu, không hiểu tại sao ông Cố lại cứ nhất nhất đến chỗ mấy đứa trẻ này.

Nhìn bộ cờ vây trên bàn, ông Cố như lấy lại hứng thú, hỏi: “Nhìn mấy đứa các cháu chơi, ông già này cũng thấy ngứa tay, ai chơi với ông một ván?”

Mọi người đều im lặng, không phải không muốn chơi, quả thật là không dám chơi.

Người trước mắt này là ai chứ? Đó là bố của Cố Ngôn Chuẩn, trùm sò của trùm sò thương nghiệp, không phải phô trương nói, nếu như tài sản của vài người là một tòa nhà, thế thì không cần nghi ngờ, nhưng tài sản của ông Cố chính là cả một pháo đài, lại vừa to vừa rộng cộng thêm xa hoa lộng lẫy.

Tô Niên Niên liếc mắt, thấy không ai lên tiếng, trong lòng có chút lẩn tránh, dù sao cũng là sinh nhật của ông, mọi người làm thế này thì thật không nể mặt ông, thế là rụt rè giọng tay nói: “Cố...ông Cố, hay là cháu chơi với ông?”

Cố Từ Thần gần giọng nói: “Chơi cờ còn chơi không ra gì, ai cho cô dừng khí giờ tay thế?”

“Tôi đâu có chơi với anh, sao anh biết tôi chơi không tốt.” Tô Niên Niên bực tức nói: “Ông Cố, ông muốn chơi cờ, cháu sẽ chơi với ông.”

Nhìn dáng vẻ miệng hùm gan sứa của cô, ông Cố hơi buồn cười, bật cười nói: “Tiểu nha đầu, biết chơi cờ vậy không? Chơi với ông một ván nhé.”

Tô Niên Niên gật gật đầu. Ông Cố muốn chơi cờ, đương nhiên sẽ không ngồi ở bàn ăn bên ngoài mà chơi, lập tức dặn người đến phòng sách chuẩn bị còn chân thành mời, “Ồ đây ổn quá, tiểu nha đầu, đi cùng ông đến nơi yên tĩnh.”

Tô Niên Niên vừa nghĩ, cũng có lý, thế là ngoan ngoãn đứng lên, đi phía sau ông Cố.

Còn chưa đi được hai bước, cánh tay bị kéo giật lại, vừa ngoảnh đầu, Cố Từ Thần cau mày, giọng nói chắc chắn: “Tôi đi cùng cô.”

Í? Cái trò gì thế này? Tô Niên Niên không có thời gian nghĩ nhiều, đành phải đi cùng Cố Từ Thần lên lầu.

Diệp Tinh Vũ chép chép miệng, định nói gì đó nhưng lại không bật ra được.

Từ trong thâm tâm, cậu cũng cảm thấy Cố Từ Thần và Tô Niên Niên rất hợp đôi.

Nhưng, Niên Niên là của cậu! Hừm!

Trần Nguyên không biết suy nghĩ của cậu, nếu không người bị đánh có thể không phải là Tiểu Vũ, mà là tên Diệp Tinh Vũ bướng bỉnh này! May là thỏ còn chưa ăn cỏ trong ổ, cậu dám xuống tay với em gái vừa xinh vừa mềm vừa non này, quả thật là không biết lượng sức.

Đi theo ông Cố lên tầng hai, Tô Niên Niên mới phát hiện ra một thiên đường khác.

Bố cục của tầng hai rộng rãi thoáng đạt, phong cách cổ điển tao nhã, vừa nhìn là biết được thiết kế công phu. Đây cánh cửa phòng sách ra, bên trong được thiết kế cổ kính, thậm chí còn có mùi hương trầm tỏa ra khắp phòng, nhẹ nhàng phảng phất khiến Tô Niên Niên không kìm được nuốt ngụm nước bọt.

Ba người ngồi trước chiếc bàn gỗ lim, ngay sau đó, có người bưng lên ba tách trà xanh. Tô Niên Niên nâng lên thử, là trà Long Tỉnh Tây Hồ thượng hạng.

Cô chọn quân đen, ông Cố bảo cô đi trước, có điều nghệ thuật chơi cờ của thế hệ như ông rất lợi hại, Tô Niên Niên chớp chớp mắt, nảy ra sáng kiến.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Đánh Cờ (4)

“Ông Cố, cháu biết kỹ thuật chơi cờ của ông cao siêu, xuất sắc, nhìn ông lại hiền từ phúc hậu như thế, tài năng phi phàm, hơn nữa hôm nay là sinh nhật của ông, ông chắc chắn sẽ thọ như Nam Sơn, phúc như Đông Hải, hôm nay thời tiết đẹp như thế, a, còn nữa còn nữa, trà của ông cực kỳ thơm ngon.....” Tô Niên Niên ra sức khen ngợi, đưa tay không đánh người mặt cười, đạo lý này cô đương nhiên hiểu.

(/)

Ông Cố cười sung sướng, người có tuổi đều thích nghe lời hay, hơn nữa miệng Tô Niên Niên ngọt ngào như thế, khen khiến tâm trạng ông cũng vui hơn.

“Nói đi, cháu có ý đồ gì thế?” Ông Cố chậm chậm hỏi, giọng nói đó khiến Tô Niên Niên nghe xong cũng phải sửng người.

Cảm giác đen tối khó dò.....sao mà giống Cố Từ Thần thế.....

Có điều cô vẫn cười hi hi nói: “Vậy thì ông nhường cháu ba quân nhé, cháu biết ông tốt nhất mà!”

“Được, cháu đánh trước đi.”

Tô Niên Niên lắc đầu: “Không không không, ý của cháu là, trong bàn cờ này, nhường cháu ba lần, hi hi.....”

“Tiểu nha đầu này, lêu cá lăm” Ông Cố cười cười, coi như nhận lời.

Tô Niên Niên lúc này mới thở phào một hơi, chăm chỉ đánh cờ với ông.

Cố Tử Thần vốn dĩ cho rằng cô là làm trò, không ngờ cô đúng là có hai con cò, không kìm được nhìn con lợn này bằng ánh mắt khác.

Tô Niên Niên xuống cò rất nhanh, không do dự, điểm này rất hợp ý của ông Cố. Hơn nữa nước cò của cô có phong cách riêng, hai người chơi được mười phút đã khó phân thắng bại.

Ông Cố vứt bỏ vẻ xem thường trong lòng, cũng bắt đầu nghiêm túc chơi.

Quân trắng dần dần bao vây quân đen, mắt nhìn là thấy sắp vây thành tứ thế lồng tròn, Tô Niên Niên bỏ đi hai quân cò, mạnh mẽ nói: “Ông Cố, ông nói phải nhường cháu đây! Không được hối hận!”

Ông Cố lắc đầu, không so đo với cô.

Lại chơi mấy hiệp nữa, tốc độ hạ cò của hai người càng lúc càng chậm, thời gian suy nghĩ càng lúc càng dài, kỹ năng của Tô Niên Niên đều dùng hết rồi, vẫn không địch lại ông.

Cố Tử Thần im lặng dõi theo cô, khóe miệng nhếch lên ý cười, bụng tách trà nhấp một ngụm.

Thực ra im lặng nhìn cô như thế, cũng rất hay.

Tô Niên Niên nhất thời lơ là, lạc vào vòng vây của ông Cố, mắt nhìn là biết thua, cô nhanh tay nhanh mắt, chọn ra quân cò mình vừa đánh lúc này.

“Uhm....cháu run tay, con này không tính.....”

Nghĩ lại việc mình đồng ý nhường cô bé ba quân cò, ông Cố điềm nhiên đồng ý: “Được, không tính thì không tính, có điều đây là quân cò thứ hai rồi nhé.”

Tô Niên Niên mặt mày đau khổ chống cằm, nghĩ xem bước sau đi thế nào.

“Khụ khụ.” Cố Tử Thần đột nhiên ho khan một tiếng, Tô Niên Niên ý thức liếc nhìn cậu, kết quả nhìn thấy cậu nháy mắt với mình, chỉ hạ cò ở phía góc trên bàn cò.

Giữa hai người giống như có một loại ý ngầm vô hình, không cần bất cứ ngôn từ hình dung nào, Tô Niên Niên cũng hiểu cậu nói ở đâu, lập tức đặt quân cò ở chỗ đó.

Nét mặt ông Cố co lại, bước đi này của Tô Niên Niên không chỉ phá vòng vây của mình, hơn nữa liên kết với quân cò trước đó, chỉ thiếu vài bước là có thể vây lại quân cò của ông rồi.

Ông cười trêu đùa: “Tử Thần à, làm gì có ai như cháu đi giúp người ngoài đối kháng lại ông chứ, ôi.....”

Tô Niên Niên hơi đỏ mặt, giả bộ như chưa xảy ra chuyện gì, lại đánh cò tiếp với ông.

Càng đánh ông càng cảm thấy nước cò của Tô Niên Niên rất quen thuộc, tiện miệng hỏi: “Tiểu nha đầu, bố mẹ cháu là ai thế?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Đánh Cò (5)

Tô Niên Niên không nghĩ nhiều, thật thà trả lời: “Mẹ cháu là Sở Tố Tâm, bố là Tô Dĩ An, đã qua đời nhiều năm trước rồi ạ.”

Nhắc đến bố, tâm trạng Tô Niên Niên lập tức trầm xuống.

(/)

Người đàn ông ở bên cạnh cô thời thơ ấu, người bố ấm áp dịu hiền, người chồng tốt, có muốn cũng không thể ở bên cạnh cô được nữa.

Dù cho bây giờ Trần Doãn Hoa đối với cô cũng rất tốt, nhưng trong lòng Tô Niên Niên, ai cũng không thể thay thế được bố cô.

Khóe môi Cố Tử Thần khẽ động, muốn an ủi Tô Niên Niên, nhưng không biết nói gì, đành im lặng.

Cạch---

Quân cờ trong tay ông Cố rơi xuống bàn cờ, làm mấy quân cờ lộn xộn, biểu cảm như ngưng đọng trên mặt.

“Ông Cố.....?” trong tiếng gọi của Tô Niên Niên, nụ cười được khôi phục trên mặt ông Cố, như chưa có chuyện gì sắp lại quân cờ, coi việc thất thần ban nãy không tồn tại vậy.

Tô Dĩ An.....

Cái tên này có lẽ đã nhiều năm không nghe thấy, nhưng ông Cố vẫn còn nhớ dáng vẻ của Tô Dĩ An.

Hồi đó Tô Dĩ An cũng là trùm sò trên thương trường, rất hiểu thường thức của ông, lại vì chơi cờ vây hay, hai người đã từng đối đầu rất nhiều lần, thậm chí có người còn gọi hai người là “bạn chơi cờ lâu năm”.

Ông Cố vừa chơi cờ, vừa im lặng quan sát Tô Niên Niên.

Ngũ quan sắc sảo, nước da trắng trẻo, đôi mắt trong sáng, mực chiếc váy màu trắng đơn giản, thần thái cau mày khi nghĩ nước cờ cũng rất giống bố cô. Ông Cố giữ bình tĩnh tâm trạng, rũ bỏ hình ảnh người đàn ông mặc áo somi trắng, nụ cười hiền hòa ra khỏi đầu, nói liền một mạch, mỗi từ ngữ đều rất quyết đoán cay độc, Tô Niên Niên lập tức sững sờ.

“Tiểu nha đầu, còn một quân cờ nữa, lần này muốn ta nhường cháu thế nào?” Ông Cố cười hỏi.

Tô Niên Niên tự mình hiểu mình, biết đã không còn nước lui được nữa, không nghĩ ra trò ranh ma nữa, mà là bỏ quân cờ trong tay đi, điềm nhiên nói: “Ông Cố, ông đúng là lợi hại, cháu can tâm tình nguyện nhận thua.”

“Ha ha ha.” Ông Cố cười sáng khoái, “Chơi cờ với tiểu nha đầu cháu rất vui, chơi ván nữa nhé?”

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, “Ông Cố, cháu không muốn xấu mặt nữa.....Ông cạn tàu ráo máng thế sẽ khiến cháu bị ám ảnh, cháu vẫn nên xuống lầu chơi trò địa chủ thôi.”

Lời nói không có chút gì giả dối, ông Cố lại cười, ánh mắt liếc nhìn cháu trai của mình, “Xem ra chỉ có cháu chơi với ông rồi.”

Cố Từ Thần hơi cúi đầu, đổi vị trí với Tô Niên Niên, động tác nhanh nhẹn dọn lại bàn cờ.

Tô Niên Niên vốn dĩ muốn tìm cơ lui đi, kết quả vừa thấy Cố Từ Thần với điệu bộ này, lập tức tính tò mò lại nổi lên, thế là quyết định đứng ở ngoài xem.

Hai người thu lại quân cờ, vẫn là Cố Từ Thần đi quân cờ màu đen trước, ông Cố không nhường bước nào, hai người bắt đầu chơi.

Ông Cố trầm lặng nghĩ, Tô Niên Niên và bố cô giống nhau, mặc dù nước cờ độc đáo, thường xuyên có những suy nghĩ mà người khác không nghĩ đến, nhưng nói cho cùng vẫn là quá điềm đạm, không có tính quyết đoán mạnh mẽ. Nhưng đứa cháu này lại không giống, từng bước từng bước, chỗ sáng chỗ tối đều là cạm bẫy, không để ý một cái là rơi vào trong vòng vây của nó, ép cho ông phải dùng toàn lực mà ứng đối.

Tại vì thân thế của Cố Từ Thần không vẻ vang, đối với đứa cháu này, ông Cố không phải là thích nhất. Nhưng ông không thể không thừa nhận đó là, đứa cháu này, lại giống ông nhất.

Hai người người tiến người lùi, nét mặt trầm tĩnh, thi thoảng nhấp ngụm trà, điềm nhiên như không.

Tô Niên Niên xem sắp đứng hình rồi, hai người này quả thật quá đáng sợ.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Lần Đầu Tiên Gặp Cố Lí (1)

Rất nhiều quân cờ đặt xuống mà cô không biết có dụng ý gì, nhưng chưa được một lúc là phát hiện hình thành từng cạm bẫy, dựa vào chỉ số thông minh của cô, có lẽ lên trên là chui thẳng vào bẫy.

(/)

Ở đây đâu phải ông đấu với cháu chứ, rõ ràng là một con hồ ly già với hồ ly con mà, người này gian xảo đen tối hơn cả người kia!

Vấn tiếp theo, cô nhìn mà cũng thấy kinh hồn bạt vía, có điều đối với Cố Từ Thần lại càng thêm khâm phục.

Chỉ số thông minh này đúng là chỉ có ở con mọt sách!

Cuối cùng vẫn là ông Cố cao siêu, thắng Cố Tử Thần, nhưng ông không hề đắc ý, mà điềm đạm nhấp một ngụm trà, mỉm cười nói: “Tiểu tử cháu tài nghệ chơi cờ khá đấy, thôi, hôm nay đến đây thôi, ông cũng mệt rồi, các cháu xuống lầu chơi đi.”

Tô Niên Niên đương nhiên hiểu ý, ngọt ngào chào từ biệt ông Cố, vui vẻ rời đi, Cố Tử Thần điềm nhiên liếc nhìn ông Cố, cũng đứng lên, đi theo Tô Niên Niên.

Hai người vừa đi, ánh mắt ông Cố trở nên sắc lạnh, ngón tay gõ theo tiết tấu xuống mặt bàn.

Con gái của Tô Dĩ An.....không ngờ đã lớn thế này rồi.....

Ông nhớ lại lúc này ánh mắt dịu dàng và quan tâm của Cố Tử Thần khi nhìn Tô Niên Niên, vẻ sắc lạnh càng hiện rõ trong mắt.

--- ---

Xuống lầu, Trần Nguyên mấy người vẫn còn ở đó, bộ bài đã thu lại, mấy người ngồi đó tán phét với nhau.

Nam Ninh ngồi bên cạnh Trần Nguyên, liên tục nói với cậu, Trần Nguyên biểu hiện lịch sự né tránh, nhưng cũng không nở từ chối cô.

Diệp Tinh Vũ cầm điện thoại sôi nổi chơi trò đua xe, Nam Chi ngồi một mình ở góc, nhìn về một phía đờ đẫn, lông mày khòe mắt hiện vẻ chán nản. Người mà cô thích, cô lại không dám lên nói chuyện một câu với cậu.

Yêu thầm giống như chuyến du lịch đi mà không có hồi kết, cô không biết từ bao giờ mình đã xuất phát, mãi mà không nhìn thấy điểm cuối.

Trong lòng Trần Nguyên cũng không thoải mái, biểu cảm trên mặt lại càng lạnh nhạt, cho đến khi Tô Niên Niên bước đến mới giãn cơ mặt xuống.

“Tô Niên Niên, thế nào rồi? Ông Cố không làm khó em chứ?” Trần Nguyên quan tâm hỏi, Diệp Tinh Vũ cũng đặt điện thoại xuống, nhìn sang Tô Niên Niên.

“Không sao, ông Cố rất tốt, anh, anh đừng nghĩ linh tinh.” Tô Niên Niên cười, ngồi xuống bên cạnh Nam Chi.

Trong tiềm thức, cô vẫn thích và có thiện cảm với Nam Chi.

Nam Chi và Nam Ninh hai chị em họ là mẫu người con gái cổ điển, nhưng Nam Ninh là kiểu người nhẹ nhàng nhưng không mất phần hoạt bát, tính cách nóng nảy cũng giống như Tô Niên Niên. Mà Nam Ninh có lẽ sức khỏe không tốt lắm, làn da trắng gần như nhìn xuyên thấu, mặc dù có nét đẹp nhưng so sánh mà nói, Tô Niên Niên vẫn thích Nam Chi hơn, dù sao cô và Nam Chi cũng quen biết hiểu hơn.

Nam Chi tự nhiên cảm nhận được ý tốt của cô, mỉm cười với cô.

Trong lòng Tô Niên Niên thầm kêu gào, đây mới chính là nữ thần xinh đẹp chứ! Hề cười là đủ nghiêng nước nghiêng thành rồi! Nếu như cô là con trai, nhất định sẽ yêu người đẹp kiểu này!

“Nghe nói hôm nay anh A Lí cũng sẽ về, có điều đến giờ này cũng chưa thấy anh ấy.” Nam Chi có chút thất vọng, Tô Niên Niên chưa bao giờ nghe thấy cụm từ “Anh A Lí”, tò mò hỏi Nam Chi.

Nam Chi đang định giải thích, thì nghe thấy trong đám đông lại có tiếng reo hò huyền ảo, còn ồn hơn khi này ông Cố đến.

Đám đông tự động tách ra, nhường đường cho người mới đến, những tiếng bàn luận ồn ào to nhỏ thi nhau vang lên, xuất hiện trước mắt Tô Niên Niên đầu tiên, là hai người đàn ông mặc quần áo nghiêm chỉnh, trên người mặc vest đen phẳng phiu, đeo kính đen, tách biệt đám đông và người đi ở phía sau.

Còn khi người đó xuất hiện, hiện trường lập tức yên tĩnh trầm lắng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Làn Đầu Tiên Gặp Cố Lí (2)

Một người mặc bộ vest màu sẫm, người đàn ông có thân hình cao to chậm chậm bước đến, ngũ quan sắc nét không giống người thật, khòe miệng hơi nhếch lên mang theo ý cười, điệu bộ giơ tay toát ra khí chất tao nhã cao quý.

Tô Niên Niên nhìn mà đờ đẫn, từ nhỏ đến lớn, cô gặp không ít soái ca, nhưng chưa bao giờ có người nào lại giống như anh ta, khôì ngô tuấn tú lại không mất đi thần thái cao sang.

Anh ta tầm khoảng 24, 25 tuổi, không chỉ có vẻ khôì ngô của người đàn ông trẻ trung, mà còn toát ra sức hấp dẫn của người đàn ông trưởng thành,

trong khoảnh khắc đó, những người con gái ở đó ít nhiều đều bị vẻ đẹp làm cho ngẩn ngơ.

“Niên Niên, cậu không sao chứ?” Nam Chi lo lắng đẩy cô một cái, mấy người bên cạnh cũng theo ánh mắt của Nam Chi, nhìn sang Tô Niên Niên.

Ánh mắt Tô Niên Niên sáng lên, miệng hơi há ra, biểu cảm chờ đợi không nói ra lời, mắt nhìn chăm chăm vào người đàn ông đột nhiên xuất hiện đó, khiến Cố Từ Thần bất giác cũng phải cau mày lại.

“Chị Nam Chi, chị nhéo em một cái, em em em không biết có phải em đang bị ảo giác không, tại sao lại cảm thấy người đàn ông đó giống như M.E trên tivi thế!”

Nam Chi khóc dở mếu dở: “Em không nhìn nhầm, đúng là anh ấy, ôi, Niên Niên, em đi đâu thế?”

M.E đứng ở một góc của tiệc rượu, đưa tay đón lấy một ly rượu sâm banh, còn chưa kịp kê lên môi, đột nhiên xuất hiện một chiếc đầu nhỏ thu hút lực chú ý.

Tô Niên Niên cựa thân hình nhỏ bé, tranh thủ lúc hai vệ sĩ kia ngăn những người khác tiếp cận M.E, nhẹ nhàng vòng qua hai người, lượn lách đứng trước mặt M.E, đôi mắt to chớp chớp, còn kích động hơn nhìn thấy gấu trúc búp vật quốc gia.

“Uhm.....anh có thể cho em xin chữ ký được không ạ?” Tô Niên Niên căng thẳng mở miệng.

M.E hơi bất ngờ, nhưng ngay sau đó nở nụ cười vui vẻ, miệng mấp máy: “Được thôi.....”

Giọng nói cuốn hút của anh, là giọng nói nam thần đúng tiêu chuẩn, không khoa trương nói, không khéo nghe nhiều cũng sẽ mang bầu mắt!

Tô Niên Niên đưa lên một tấm bài lokho, còn không biết từ đâu lấy ra một chiếc bút bi.

M.E khẽ nhếch miệng, biểu cảm trên mặt có chút không tự nhiên, có điều được tôi luyện bao năm khiến anh không biểu lộ cảm xúc ra ngoài, mà cầm bút lên, chuẩn bị ký chữ rồng bay phượng múa.

Chiếc bút bi được viết trên tờ bài, chỉ để lại dấu vết màu trắng mờ.

Rất hiển nhiên, chiếc bút này tắc mực rồi.

Tô Niên Niên cười ngai ngừng, cầm lấy chiếc bút đó, nguệch ngoạc vài nét trên mặt sau của tờ bài, cuối cùng có thể viết được chữ rồi.

“Hi hi, viết thế này là được ạ, nếu không còn có thể lác mấy cái, như thế này.....” Tô Niên Niên sợ anh ta không hiểu, còn biểu thị động tác lác bút thế nào.

Biểu cảm của M.E trở nên tế nhị hơn, tiểu nha đầu này là khi phái đến đùa mình sao?

Có điều cũng rất thú vị.

Anh ta thờ dài một tiếng, đồng ý ký vào, giống như đối với mỗi fan của mình, quan tâm hỏi: “Có cần ký vào đâu nữa không?”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, không ngờ còn có cơ hội tốt như thế, nghĩ một lát rồi nói: “Anh viết thêm ‘cơ thể béo cần phải ăn ít cơm, người xấu thì phải đọc sách nhiều!’”

“.....” M.E im lặng một lúc, rồi cũng viết câu nói đó ra.

Tô Niên Niên như vớ được vàng, cảm ơn rối rít, đây là thần tượng mà Nọ Nọ thích nhất, hừm, bây giờ có thể cầm chữ ký mà đi trấn lột của cậu ấy một bữa rồi, đòi người sao mà sung sướng thế chứ!

Vui vẻ ôm tờ bài đó quay về, vừa quay người thì va phải một người.

“Ui.....” Tô Niên Niên xoa xoa đầu, nhìn Cố Từ Thần không biết xuất hiện từ lúc nào.

M.E cười thân thiện, anh chậm rãi nói: “Sao thế? Nhìn thấy anh, cũng không gọi một tiếng anh trai à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Ghen (1)

Cố Từ Thần nét mặt hững hờ, chỉ gật đầu hỏi thăm, không nói câu gì, cứ thế kéo Tô Niên Niên đi.

“A này...tại sao lần nào cũng kéo tôi đi thế, tôi có thể tự đi được! Đừng như thế, Cố Từ Thần, tôi phải quyết đấu với anh! Anh là con ma đáng ghét hu hu hu.....” Tô Niên Niên không can tâm bị kéo đi, Cố Từ Thần còn tặng kèm cô ánh mắt lạnh lùng sắc như dao nhọn.

Cô rụt cổ ẩm ức ngồi xuống một bên, không biết đắc tội đại thần này ở đâu, trong lòng bàn tay vẫn nắm chặt tấm bài có chữ ký của M.E đó.

Ánh nhìn của Cố Từ Thần lướt xuống lòng bàn tay cô, càng cau mày chặt hơn.

Nam Chi ở bên cạnh nhìn cũng thấy buồn cười, Cố Từ Thần còn giả bộ, rõ ràng là thích, rõ ràng là để ý, thế mà tại sao cứ phải giấu trong lòng không mở miệng.

Đây rõ ràng là ghen rồi mà ~ hi hi, nhìn hai người một thì kín đáo, một thì qua loa, thật không biết bao giờ có thể ở bên nhau.

Nói chuyện một lúc, rất nhanh là đến thời gian khai tiệc, Tô Niên Niên, Trần Nguyên mấy người đều là cùng hàng tuổi, tất nhiên sẽ ngồi cùng một bàn. Cố Từ Thần đi đến chỗ ông Cố để tiếp khách, Tô Niên Niên chú ý thấy, M.E đó cũng ngồi bên cạnh ông Cố.

“Chị Nam Chi, M.E đó rốt cuộc là.....” Tô Niên Niên quả thật không nhịn nổi, cảm giác trong lòng như có mèo cào vậy.

Nam Chi mỉm cười, giải thích với cô: “Anh ấy là con trai của bác Cố, Cố Lí, trước đây du học ở Mỹ, mấy năm nay về nước thì gia nhập làng giải trí, người biết thân phận của anh ấy không nhiều.”

“Thế anh ấy là anh trai của Cố Từ Thần phải không? Bác Cố có hai con trai à?” Tô Niên Niên thật sự bất ngờ, trước đây chưa từng nghe thấy bao giờ.

“Không phải, anh ấy là anh họ của Cố Từ Thần, Nam Chi nói bác Cố, là anh trai của bố Từ Thần, khi còn trẻ bị bệnh nên qua đời rồi.” Trần Nguyên kiên nhẫn giải thích cho em gái mình, cậu cũng là có quan hệ thân thiết với Cố Từ Thần mới biết nhà họ Cố có nhiều chuyện như thế.

“Ồ.....thì ra là như thế à.....” Tô Niên Niên gật gật đầu, tiếp tục anh.

Bản thân Diệp Tinh Vũ đã là tên ham ăn, bây giờ hoàn toàn thay đổi tâm tính, liên tục gấp thức ăn cho Tô Niên Niên, khiến Tô Niên Niên phát ngại, đành phải gấp thức ăn lại cho cậu, sau đó ngại ngùng nói: “Nhị Vũ, cậu tự lo cho mình là được rồi, không cần quan tâm mình.” Cô gần đây đặt cho Diệp Tinh Vũ biệt danh ngốc nghếch là “nhị Vũ”, Diệp Tinh Vũ không hề phản đối, còn ra sức đón nhận, tại vì cậu cảm thấy đây là cách gọi yêu của Tô Niên Niên với cậu.

Diệp Tinh Vũ chớp đôi mắt to tròn, như sắp rơi nước mắt cảm động ra rồi.

Hu hu hu, vẫn là Niên Niên nhà mình tốt với mình, quan tâm như thế dịu dàng như thế ấm áp như thế.....

Trần Nguyên nhìn biểu cảm háo sắc của cậu ta, trong lòng thầm thở dài.

Tên đáng ghét này, dám có ý đồ với em gái cậu!

Nam Ninh mỉm cười nhìn Diệp Tinh Vũ và Tô Niên Niên quan tâm lẫn nhau, trong lòng cũng rất ngưỡng mộ.

Nếu như cô và Trần Nguyên cũng được như thế thì tốt biết bao.....

Ánh mắt cô nhìn Trần Nguyên đầy khát khao, nhưng Trần Nguyên lại né tránh ánh mắt của cô, cúi đầu tiếp tục ăn.

Cố Từ Thần ở bên đó tiếp một lượt khách, nói một tiếng với Cố Ngôn Chuẩn, rồi đi thẳng đến bàn của Tô Niên Niên, sau đó mặt không đổi sắc bảo Diệp Tinh Vũ đi tìm chỗ khác, còn mình thì ngồi xuống cạnh Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ăn đến nổi phồng mồm tròn má, nhìn thấy cậu ngạc nhiên “uhm” một tiếng.

Cố Từ Thần bình thản nói: “Cô ăn của cô, nhìn tôi làm gì?”

Cũng đúng..... Tô Niên Niên nghĩ một lát, lại tiếp tục chiến đấu với bàn đầy cao lương mỹ vị.

Nhìn bộ dạng ra sức ăn của cô, Cố Từ Thần tối sầm mặt, con lợn này, bảo cô không nhìn là cô thật không nhìn à.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Ghen(2)

Cố Lí nói vài câu với mấy vị cổ đông đức cao trọng vọng của Cố Thị, anh liếc nhìn về phía đứa em này, không tránh khỏi mất đi mấy phần hứng thú.

Từ nhỏ, anh đã không thích Cố Từ Thần.

Một là xuất thân của cậu ta, cũng không vẻ vang gì; hơn nữa cậu ta luôn khiến mình cảm thấy có mối nguy hại.

Anh còn nhớ, Cố Từ Thần sau khi được đón về nhà, Diệp Tư Vân luôn đối đãi không tốt với cậu—đứa con của chồng và tình nhân, làm sao bà ta có thể đối tốt được chứ?

Lúc đó anh đã học phổ thông năm nhất rồi, đến nhà chú hai chơi, cũng là lần đầu tiên gặp Cố Từ Thần.

Tất cả những gì anh biết là, hồi nhỏ Cố Từ Thần sống cũng không tốt, thu nhập của mẹ cậu cũng không có mấy, sau đó còn mắc bệnh liên tiếp, sau đó còn mắc chứng bệnh trầm cảm, quan tâm Cố Từ Thần không khác gì người lạ. Cho nên hồi đó Cố Từ Thần gây guộc xanh xao, tính cách lạnh lùng khiến người khác phát sợ, trước nay chưa từng chủ động nói chuyện với người khác.

Có một hôm, bảo mẫu mua kẹo hồ lô cho con của mình, trên tay còn cầm hai chiếc kẹo mút, nhìn thấy Cố Từ Thần ngồi một mình ngây người nhìn ảnh mẹ, trong lòng bà cũng thương xót đứa trẻ này, liền đưa cho cậu hai chiếc kẹo mút đó.

Cố Từ Thần giương đôi mắt sâu đen nhìn bà hồi lâu, sau đó mới nói cảm ơn, đón lấy kẹo, dè dặt bóc ra, cho vào miệng.

Bảo mẫu thờ dài một tiếng, đi vào trong làm việc.

Bà không biết được, hai chiếc kẹo mút đó lại mang đến cho Cố Từ Thần biết bao phiền phức.

Diệp Tư Vân sau khi đi mua sắm với bạn về, xách chiếc túi hàng hiệu và quần áo về, mặt mày hớn hờ đắc ý, nhưng nhìn thấy Cố Từ Thần ngồi ở góc, ngay lập tức thay đổi sắc mặt.

Bà ta ném những chiếc túi trong tay xuống đất, không khách sáo chửi mắng: “Nghiệt chúng ở đâu đến lại dám mò vào cửa nhà họ Cố, người khác cho mày mặt thì được, nhưng bản thân mày không thể không biết xấu hổ như thế chứ, thật giống con mẹ gái điếm ngoài đầu đường xó chợ của mày!”

Cố Từ Thần không để ý bà ta, liếc mắt nhìn bà ta, cất bức ảnh trong tay vào trong túi, chuẩn bị quay về phòng của mình.

Nhìn thấy thái độ dửng dưng của cậu, Diệp Tư Vân càng tức giận, “Mày vẫn còn định ở đây không đi à, mày cho rằng đây là nơi nào? Là loại người như mày có thể ở sao? Ô, tao quên mất, là tại vì con mẹ không biết xấu hổ của mày chết rồi, ông Cố đón mày về cũng là thương hại mày, loại rác rưởi như mày, sớm muộn cũng phải ra đường thôi.”

Năm đó Cố Từ Thần bảy tuổi, tuổi có thể hiểu được ý người ta nói, cậu nắm chặt nắm đấm, trên bàn tay nổi hằn gân xanh.

Cố Lí ở tầng hai như nhìn thấy truyện cười, cũng muốn biết “tiểu nghiệt chúng” mà người ta gọi này sau phải đối diện tất cả thế nào.

Nếu là một đứa trẻ bình thường, sẽ khóc lãn ra mà ăn vạ, hoặc nếu như hiếu động hơn chút, có lẽ sẽ lao lên mà đánh Diệp Tư Vân.

Nhưng Cố Từ Thần không thế, cậu trầm lặng và bình tĩnh hơn so với lứa tuổi của mình, chỉ im lặng nhìn chằm chằm Diệp Tư Vân, trong đôi mắt đen như mực không có chút tình cảm.

Diệp Tư Vân càng bức tức hơn, chồng thì ở bên ngoài tiếp khách, mình thì không mang thai được, bố chồng bệnh trẻ, tất cả những thứ đó dồn nén khiến bà ta thở không ra hơi, cho nên bà ta dồn mọi cơn bức tức lên người Cố Từ Thần.

Nhìn thấy chiếc kẹo trong mồm cậu, bà ta cau giận lao lên trước, đưa tay giật lấy, ném xuống đất.

“Mấy tuổi rồi con ăn loại này, mày ngốc à! loại người như mày không nên sống trên thế giới này, mẹ mày là loại đê tiện sao không giết mày đi, để mày đến thế giới này chỉ khiến người ta kinh tởm!” Diệp Tư Vân ra sức chửi mắng, thậm chí còn định giơ tay đánh cậu.

Mắt nhìn cái bạt tai đang vung lên, Cố Từ Thần im lặng mãi cuối cùng cũng mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Ghen (3)

Cậu điềm nhiên lau nước miếng chảy bên mép, từng câu từng chữ, chậm chậm nói: “Bà không có tư cách nói mẹ của tôi, mẹ tôi xấu tốt không liên quan đến bà. Bây giờ bà đánh tôi, lẽ nào không sợ tôi nói cho ba và ông sao? Càng quan trọng hơn là, lẽ nào bà không sợ có một ngày, tôi tát lại vào mặt bà sao?”

Giọng nói lạnh lùng khiến Cố Lí ở tầng hai nghe thấy cũng sững sờ.

Diệp Tư Vân mới là người ngạc nhiên nhất, không ngờ một đứa trẻ chỉ bảy tuổi mà nói ra câu nói như thế, hơn nữa khi nhìn vào đôi mắt đen của cậu, trong lòng bà ta cũng tự động lùi bước.

Cái bạt tai giờ lên lơ lửng ở không trung, không dám hạ xuống, Cố Tử Thần quay người đi, về phòng, dường như tất cả chưa xảy ra chuyện gì vậy.

Đó là ấn tượng đầu tiên của Cố Lí về Cố Tử Thần, cho đến bây giờ, anh luôn nghĩ, người lạnh lùng như cậu ta, có lẽ không chơi nổi với ai, sẽ không có tình cảm với ai đâu chứ?

Nhưng anh ta cảm thấy mình sai rồi, hơn nữa sai rất trầm trọng.

Từ việc ký tên vừa nãy đến bây giờ ngồi xuống bên cạnh người con gái đó, đây không giống việc Cố Tử Thần sẽ làm.

Nhưng khi anh nhìn thấy Cố Tử Thần dịu dàng thậm chí mang theo ánh mắt chiều chuộng đối với Tô Niên Niên, anh ta như tỉnh ngộ.

Thì ra băng đá cũng có ngày sẽ tan.

Anh ta không lên tiếng, trong lòng mang theo tâm trạng muốn xem trò hay, cũng tiến về phía chiếc bàn đó.

Cố Lí ngồi xuống bên cạnh Nam Chi, nụ cười tươi tắn, giọng nói còn mang vẻ không nghiêm túc: “Nữ thần Nam Chi, không để ý tôi ngồi xuống cạnh cô chứ?”

Nam Chi hồi nhỏ đã từng gặp anh ta, mối quan hệ với anh ta cũng rất tốt, chỉ có thể khóc dờ mếu dờ mà gạt đầu, không biết anh ta có ý đồ gì.

Tô Niên Niên ăn đang vui vẻ, nhìn thấy bóng dáng Cố Lí mà giật nảy mình, suýt nữa bị hóc xương cá.

Oh my god! Nếu như để Nọa Nọa biết mình ngồi cùng bàn ăn cơm với M.E, cậu ấy chắc chắn ngưỡng mộ chết mất!

Dựa vào vẻ đẹp trai của Cố Lí, Tô Niên Niên nghĩ đến một câu: nhìn cái đẹp khôi phải ăn.

Hu hu hu nhìn người đẹp là đủ rồi, trên bàn ăn này nam nam nữ nữ có lẽ là sự tồn tại cao nhất về vẻ đẹp rồi, chỉ nhìn nam thanh nữ tú cũng đủ đường mắt rồi.

Cố Tử Thần đang gấp thức ăn cho cô, kết quả phát hiện đột nhiên cô không ăn nữa, im lặng đặt thức ăn vào chiếc đĩa trước mặt mình.

Thật quá lăm rồi, chẳng phải chỉ là mình tinh thôi sao, có cần thiết phải nhìn người ta như thế không?

Cố Tử Thần cảm thấy đầu bếp hôm nay làm thức ăn quá kém, món cá chua ngọt sao lại chua thế chứ! Chưa đến nỗi cậu còn thấy ghê răng!

Cố Lí như ngửi thấy mùi chua lúc ẩn lúc hiện trên bàn, cười càng sáng hơn, chủ động gấp cho Tô Niên Niên một miếng thịt đông, tươi cười nói: “Ăn nhiều chút, con gái đừng lo giảm béo, sức khỏe mới là quan trọng nhất.”

Sắc đẹp trước mặt, nam thần lại ảm áp như thế, Tô Niên Niên như mở cờ trong bụng, ba miếng hai miếng ăn hết miếng thịt đó.

Cố Tử Thần nghiêng nghiêng răng, khi Cố Lí đang định gấp rau xanh vào bát Tô Niên Niên, cậu đưa đũa ngăn anh ta lại.

“Cô ấy không thích ăn thịt, đừng bận tâm nữa.” Trong lời nói như có mùi thuốc súng phảng phất đâu đây.

Tô Niên Niên hết sức ngạc nhiên, cô nhớ hình như lần trước Đường Dư chuyển trường, mọi người cùng ăn bữa cơm ở căng tin, Đường Dư đã từng nói mình không thích ăn thịt, không ngờ bị thằng cha có trí nhớ phi thường này ghi lại rồi.

Cố Lí cười cười: “Ra thế à.....Tử Thần em thật cẩn thận, hiếm thấy em quan tâm người nào như thế.”

Lời vừa nói ra, mọi người quan bàn ăn đều ngó người ra.

Đúng thế, bọn họ mấy người ít nhiều cũng có mấy năm bạn bè với Cố Tử Thần, nhưng có bao giờ cậu đối tốt với ai như thế đâu?

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Ghen (4)

Đối với Tô Niên Niên, cậu thật sự đối xử không giống như những người khác.

Không phải cậu thích Tô Niên Niên đấy chứ!???

Nghĩ đến khả năng này, ánh mắt của tất cả mọi người đều thay đổi.

Trần Nguyên thực ra đã cảm thấy thế từ lâu rồi, nhưng bị Cố Lí nói như thế, lại có cảm giác như bị đâm vỡ cửa sổ giấy vậy, cảm giác không vui chút nào.

Diệp Tinh Vũ buồn bã cúi đầu xuống, tại sao cậu lại cảm thấy mình lại có thêm một đối thủ cạnh tranh nữa, lại là đối thủ thực lực cực kỳ cao siêu đáng sợ nữa chứ.....

Nam Chi điềm tĩnh nhất, nhưng trong lòng cũng thầm hy vọng hai người ở bên nhau.

Nam Ninh nghiêng đầu nhìn Tô Niên Niên một lát, cuối cùng vẫn có thói quen nhìn sang Trần Nguyên.

Tô Niên Niên nghe như bị ù tai, Cố Từ Thần sắc mặt như thường, miệng lưỡi giảo hoạt thâm độc nói “ Cô ấy ngốc như thế, nếu như không đối với cô ấy tốt một chút, quả thật quá nhân tâm rồi, thượng đế đã đóng cửa chính của cô ấy lại, lẽ nào em lại phá nốt cửa sổ của cô ấy sao?”

Phụt----

Cố Lí cười lên, cười rất sáng khoái, còn Tô Niên Niên tức đến phụt máu.

Tại sao lại bị sỉ vả như thế chứ! Rốt cuộc cô đã làm sai cái gì!

Cô may là cũng có đo qua chỉ số thông minh, mặc dù không nói là tuyệt đỉnh thông minh, nhưng cũng là trình độ của người bình thường! Cố Từ Thần anh thái độ như thế, đừng có đem tôi so sánh với anh có được không?!

“ Cố Từ Thần, tôi kiếp trước nợ anh rất nhiều tiền.....” Tô Niên Niên hậm hực nói.

“ Ồ?” Có người ngược đời mắt tò mò, nhìn Tô Niên Niên đang nghiêng răng nghiêng lợi nói, “ Cho nên kiếp này mới phải trả nợ!”

Cố Từ Thần với bộ dạng giả vờ bỗng dưng tỉnh ngộ: “ Tôi nhớ ra rồi, đúng là cô nợ tôi tiền.....”

Tô Niên Niên im lặng, sau đó nhớ ra, lần trước tiền làm vỡ tấm kính chắn thủy tinh của xe anh ta còn chưa trả, tên này lúc đó còn ép cô in dấu vân tay làm chứng nữa chứ!

Chết tiệt, nhưng không muốn nói ra ở đây, rất xấu hổ!

Tô Niên Niên lật lọng, kéo cánh tay của Cố Từ Thần, không do dự mà kéo ra ngoài, “ Anh ra đây, tôi có chuyện nói với anh!” nói tóm lại là kéo người ra khỏi đó, kiểu đánh lạc hướng bịt đầu mối gì đó.

Cố Từ Thần nhếch môi, để mặc cô kéo ra ngoài.

Hành động của hai người trong mắt người khác có gì đó khác thường. Diệp Tinh Vũ ngệt mặt ra, hỏi một cách ngốc nghếch: “ Hai người họ không phải là muốn ở cạnh nhau đấy chứ.....”

Trần Nguyên cau mày, có cảm giác rau xanh nuôi lớn chẳng dễ dàng gì mà bị con lợn Cố Từ Thần này cướp đi mất.....

Cố Lí nhếch miệng nở nụ cười, nụ cười mang đầy chế giễu, xem ra anh ta đoán không sai, Cố Từ Thần cũng có người mà cậu để ý.

Thiếu niên từ nhỏ đã khiến anh ta kiêng dè đó, khoảnh khắc này, cuối cùng cũng có điểm yếu.

--- ---

“ Đưa số thẻ của anh cho tôi! Bây giờ tôi sẽ bán tiền trả anh!” Tô Niên Niên bực tức mở miệng, Cố Từ Thần điềm nhiên nói, “ Ồ, Niên Niên, được cho tiền tiêu vặt rồi à?”

“ Không cần anh quản! Anh có đưa hay không?” Tô Niên Niên cong môi, biểu cảm “ anh không đưa tôi sẽ đi đấy”.

Nhưng Cố Từ Thần đâu có muốn cô thật sự trả tiền chứ, lúc đó chươnng qua là mượn có tiếp cận cô mà thôi.

“ Thôi đi, tự mình giữ lại mà mua đi ăn vặt.” Cố Từ Thần rộng rãi xua tay, biểu thị mình không cần.

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn cậu một lúc, thấy anh ta đúng là không cần, mình cũng chẳng có cách nào, đành phải nhét điện thoại vào trong túi váy.

Cô không cẩn thận làm rơi lá bài có chữ ký của Cố Lí đó, vội vàng cúi xuống nhặt, động tác đó của cô không qua được mắt của Cố Từ Thần, cậu sa sầm mặt, tay dài vươn ra, cướp lấy lá bài trong tay của Tô Niên Niên.

“Này, sao anh lại cướp đồ của tôi thế!” Tô Niên Niên cuống quýt dậm chân, ra sức với lấy lá bài trong tay Cố Từ Thần, cô kiễng chân mãi cũng chẳng thể với tới.

Tên âm hồn không tan này! Thân hình cao chân dài thì có gì tài ba chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Bị Thương

Tô Niên Niên nỗ lực cả buổi cũng vẫn không chạm đến được lá bài đó.

Rõ ràng tức giận nhưng lại không làm được gì anh ta, chỉ có thể đập vào chân anh ta một cái mà trút giận.

Cố Từ Thần không tránh, nét mặt đứng đưng nhìn cô.

Cậu không hiểu, chỉ là một lá bài có chữ ký của Cố Lí, đối với cô quan trọng thế sao?

Trong lòng Tô Niên Niên bí bức, cô chỉ là muốn cho Nọ Nọ chữ ký này mà thôi, tại sao Cố Từ Thần lại không cho cô, đòi người sao phải làm khó nhau như thế.....

“Cố Từ Thần, anh làm như thế có hay ho gì không, tôi đã nói trả tiền anh rồi, tôi không nợ anh gì nữa!” Tô Niên Niên cũng cuống lên, lời lẽ nói chuyện cũng nặng nề hơn.

Lời nói này đập đến tai Cố Từ Thần thì không giống ý đó nữa, thậm chí cậu muốn nói, tôi không cần tiền của cô, tôi muốn cô nợ tôi cả đời. Lời nói đến miệng, lại bị cậu dôn nên nuốt vào trong.

Cậu lạnh lùng nói, “Tô Niên Niên, cô thích anh ta như thế sao? Chỉ cần một chữ kí?”

Gì chứ! Cái này chắc chắn là bảo bối rồi, chữ ký này mà cho vào trong đám đông fan của Cố Lí, có lẽ có thể bán được với con số có hàng đơn vị lên đến bốn số 0, năm số 0 ấy chứ, hơn nữa còn viết lên đó câu nói mà cô muốn tặng cho Nọ Nọ, đương nhiên ý nghĩa phi phạm rồi!

“Đúng, tôi đương nhiên là thích nó rồi, anh không đưa, tôi lại bảo anh ấy ký tặng một lá bài nữa! anh ấy tốt như thế, còn lâu mới giống anh, vừa lạnh lùng vừa kiêu ngạo!” Tô Niên Niên quay người đi, Cố Từ Thần cau mày, đưa tay giữ lấy vai cô.

Tô Niên Niên ra sức giãy giụa, lấy hết sức bình sinh, Cố Từ Thần không giữ cô nữa, do nguyên nhân quán tính, Tô Niên Niên trượt một chân, ngã về phía ngoài ban công.

“A!” Tô Niên Niên hét lên một tiếng, sắc mặt trắng bệch, từ độ cao như thế mà ngã xuống, nghĩ thôi đã khiến người khác phát sợ.

Cố Từ Thần nhanh tay nhanh mắt kéo cô lại, hai người quay một vòng, rồi ngã nhào trên ban công.

“Uỵch.....” lưng Cố Từ Thần đập vào ban công, cậu chỉ hơi cau mày, không kêu lên tiếng nào.

Cả người Tô Niên Niên bị nằm gọn trong lòng cậu, ngoài bị hoảng sợ ra thì không bị làm sao.

“Không sao chứ?” Cố Từ Thần khẽ hỏi.

Cả người Tô Niên Niên cứng đờ, hoàn toàn không ngờ Cố Từ Thần lại cứu mình ở giây phút quan trọng.

Cô gật gật đầu, vội vàng bò dậy từ trong lòng cậu, vừa đứng vững liền cảm thấy cổ chân cô nhói đau, cô không để ý, vội vàng kéo Cố Từ Thần đứng lên.

“Anh không sao chứ? Có bị thương ở đâu không?” Tô Niên Niên căng thẳng hỏi, cô cảm thấy Cố Từ Thần nhất định bị ngã không nhẹ.

Cố Từ Thần lắc lắc đầu, không để tâm cơn đau ở lưng chuyển đến.

Cũng còn may, cơn lộn này không quên hỏi han cậu, mình ngã thế này cũng có là gì đâu.

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn cậu một cái, nhìn sắc mặt cậu bình thường, không giống bộ dạng bị thương, đành chọn lựa tin tưởng cậu.

Hai người vừa xảy ra chuyện lớn như thế, người làm nhà họ Cố và mấy bị khách đều vây lại.

Cố Tử Thần lạnh lùng liếc mắt, mọi người không ai dám nhắc lại chuyện vừa nãy.

Kéo Tô Niên Niên quay lại tiệc rượu, Cố Tử Thần và Tô Niên Niên đều ngẫm hiểu không nhắc lại chuyện bị ngã ở ban công, một là không muốn mọi người lo lắng, hai là.....đúng là mất mặt.....

Cố Li tươi cười nhìn hai người, đôi mắt sáng sắc đỏ đã nhìn thấu tất cả.

Tô Niên Niên bị anh ta nhìn khiến cô không khỏi chột dạ, luôn cảm thấy bí mật trong lòng đều bị phơi bày ra hết.

Cố Li nhìn bộ dạng bối rối của cô, hỏi han thân thiết: “Tôi có thể chụp ảnh với cô được không?”

Thánh Ala! Đại minh tinh muốn chụp ảnh với cô sao? Minh không phải đang nằm mơ đấy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Hai Em Rõ Ràng Là Mặc Đồ Đôi (1)

Cố Li lộ ra nụ cười với hàm răng trắng sáng, hai người chụp lia lịa mấy tấm liền.

Sau khi chụp xong, Cố Li như không có chuyện gì tiếp tục ăn cơm, Tô Niên Niên cầm điện thoại cười tươi như hoa, gửi ảnh vào qq cho Nọa Nọa, còn gửi thêm hình động run chân nữa.

Nét mặt Cố Tử Thần trầm lặng, có cảm giác kích động muốn đập cho cô một trận.

Cậu vỗ vỗ vai Tô Niên Niên, biểu thị cô giờ điện thoại lên.

Tô Niên Niên mơ hồ nhìn cậu, đột nhiên như tỉnh ngộ, đưa điện thoại cho cậu, “Anh muốn chơi à? Có trò rần tham ăn, cực kỳ hay, cho anh mượn chơi một lúc đấy, sắp hết pin rồi, anh chơi tiết kiệm chút.”

Cô cong môi lên, biểu cảm không can tâm tình nguyện.

Cố Tử Thần: “.....”

Cố Li nhếch môi, nụ cười đề quỵên rũ, những ánh đèn từ máy ảnh ở xung quanh không ngừng lóe sáng, không ít người còn cầm điện thoại chụp trộm anh.

Cố Tử Thần sa sầm mặt, cướp lấy điện thoại, dựa vào đầu Tô Niên Niên, rồi ấn nút chụp ảnh.

“Hử?” Tô Niên Niên còn chưa kịp phản ứng, đã nhìn thấy Cố Tử Thần cầm điện thoại lạch xạch một tiếng, sau đó ném điện thoại trả cho cô, tiếp tục bình tĩnh ăn cơm.

Tô Niên Niên cầm điện thoại liếc nhìn, giật giật khóe miệng.

Trên màn hình chính đổi thành ảnh chụp chung của cô và Cố Tử Thần, trong màn hình Cố Tử Thần mặt lạnh như tiền, mặt mày như tranh, còn cô thì tròn trĩnh mặt, nét mặt mơ hồ, vừa đáng yêu lại vừa ngệt ra, giống như chụp ảnh tình nhân vậy.

“Này, sao anh lại đem hình nền đổi thành ảnh chúng ta chụp chung, xấu quá, anh còn chụp mặt tôi to như thế, còn chưa chỉnh sửa, còn chưa photoshop.....” Tô Niên Niên hậm hực oán trách.

Ánh mắt mọi người nhìn hai người họ càng khác lạ hơn.

Cố Li cười một cách bí hiểm, nhấp ngụm nước, bình thản liếc nhìn Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần nheo mày, hai người đối mắt nhìn nhau, phảng phất như có ánh điện lóe qua, nhưng trong khoảnh khắc rất nhanh đã biến mất.

--- ---

Ăn uống no nê, mọi người lần lượt ra về, Tô Niên Niên cũng về nhà cùng Trần Nguyên.

Trên đường, Trần Nguyên dè dặt ngập ngừng hỏi: “Niên Niên à.....mối quan hệ của em và Tử Thần thế nào rồi?”

Mặc dù nói cậu và Cố Tử Thần quan hệ thân thiết, hơn nữa cũng cảm thấy Cố Tử Thần rất hợp Tô Niên Niên, nhưng vừa nghĩ đến em gái mình yêu người đàn ông khác, trong lòng cảm thấy khó chịu.

Tô Niên Niên: “Cũng tạm ạ, con người anh ta đáng ghét đúng là có đáng ghét, nhưng con người cũng không đến nỗi nào, giúp em phụ đạo, chịu oán trách, vừa này còn cứu.....” nói đến đây cô vội vàng ngậm miệng lại, sợ Trần Nguyên biết việc mình suýt ngã xuống ban công sẽ lại lo lắng.

Trần Nguyên nghi ngờ hỏi: “Vừa này sao thế?”

“Không sao không sao, em nói nhầm, anh mau lái xe đi.” Tô Niên Niên vội chuyển chủ đề khác.

Nhà tổ họ Cố.

Bữa tiệc buổi trưa là bày cho người khác xem, còn buổi tối mới là tiệc của nhà họ Cố.

Nhưng đối với Cố Tử Thần mà nói, nhà họ Cố không có cảm giác giống gia đình.

Diệp Tư Vân mấy năm này cũng biết học thông minh rồi, ghét cậu nhưng giấu trong lòng, đôi thành nét mặt quan tâm hiền từ, người không biết sẽ cho rằng đây là một nhà hạnh phúc.

Cố Tử Thần cũng chẳng buồn lật tẩy vẻ giả tạo của bà ta, qua loa xong việc cũng sớm về nhà.

Dù cho như thế, khi cậu về nhà, cũng đã là hơn mười giờ tối rồi.

Cậu ngồi trên xe, có thói quen liếc nhìn cửa sổ phòng Tô Niên Niên, ánh đèn màu cam vẫn sáng, xem ra vẫn còn chưa ngủ.

Có lẽ là đang xem phim hoạt hình mà cô thích, có lẽ là đang xem phim hàn quốc sến sảm, cũng có thể đang chơi trò rắn tham ăn, trong lòng cậu nghĩ thế.

Cậu dừng lại nhìn một lúc, dường như chỉ muốn khoảnh khắc này kéo dài ra mãi mãi.

Thành phố này vạn nhà sáng đèn, nhưng chưa từng có ngọn đèn nào nguyện vì cậu mà sáng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: Hai Em Rõ Ràng Là Mặc Đồ Đôi (2)

Cố Tử Thần đột nhiên có chút buồn bực.

Có lẽ trong mắt rất nhiều người, cậu là con cưng của trời, cậu là con trai duy nhất của Cố Ngôn Chuẩn, tài sản và những thứ cậu có không ít hơn bất cứ ai.

Nhưng, thứ mà cậu mất đi, cũng khó có thể lấy lại được.

trận.

Bố của cậu từ nhỏ đã không thích cậu, cho rằng cậu là vết nhơ duy nhất trong cuộc đời, Diệp Tư Vân càng không cần nói, coi cậu như cái gai trong mắt, đâm vào trong thịt, ông Cố trên danh nghĩa đón cậu về nhà họ Cố, nhưng từ sâu trong thâm tâm, từ đầu đến cuối chưa từng nhận cậu.

Từ bảy tuổi tự sống một mình, năm năm tháng tháng, đều là một mình đối diện với ngôi nhà vắng vẻ.

Cho đến khi gặp Tô Niên Niên.

Lúc bắt đầu, cậu ghét Tô Niên Niên, trong tiềm thức, cậu ở góc độ của Trần Nguyên mà suy xét. Con gái của mẹ kế mang đến, đương nhiên là ghét rồi.

Chỉ là dần dần, cậu hiểu ra, đó chẳng qua chỉ là mặt xấu xa trong lòng cậu phá rối mà thôi.

Trên thế giới này không phải bà mẹ kế nào cũng giống như Diệp Tư Vân, Tô Niên Niên cũng không phải đứa con gái của mẹ di ghê độc ác trong truyện cổ tích.

Cô đơn thuần, ngây thơ trong sáng, thậm chí có lúc còn ngốc nghếch, khiến cậu bí bức khiến cậu chán ghét.

Nhưng cũng chính cô, khiến cậu cảm thấy ấm áp, phải bận tâm, khiến lần đầu tiên cậu cảm thấy, trong lòng trở nên dịu dàng hơn.

Gió đêm mát rượi, trăng sáng vàng vạc, cậu đứng ở đó một lúc, mới quay vào nhà.

Khi thay quần áo, Cố Từ Thần cảm thấy con nhói đau rõ rệt ở sau lưng, cậu cau mày, đứng trước gương quan sát một lát, sau lưng có vết thương rất rõ, đỏ tấy lên một mảng, còn rách mấy miếng thịt, thậm chí vết máu còn thấm trên áo cậu.

Cậu thử với tay bôi thuốc ra sau lưng, nỗ lực mấy lần cũng không tới, đành ném thuốc sang một bên, tắm rửa rồi đi ngủ.

Dù sao cậu có bệnh hay là chết, cũng không có ai để ý.

--- ---

Ngày hôm sau, cao trung Thánh Âm.

Cả trường đều đang chuẩn bị cho đại hội thể thao, náo nhiệt sôi nổi, các loại băng rôn, báo tường, áp phích đều được căng ra, học sinh đều mặc quần áo thể thao.

Tô Niên Niên mặc áo trắng quần sooc ngắn, bên ngoài khoác chiếc áo bóng chày màu xanh xám, vừa đến trường đã bị A Kiệt của bộ tuyên truyền gọi đến sân thể thao họp.

“Hôm nay ngày mai là đại hội thể thao của trường, mọi người nhất định phải lấy lại tinh thần, làm tốt công việc ứng cứu. Buổi sáng là hạng mục cá nhân, buổi chiều là thi đấu bóng rổ, mọi người phụ trách đi các lớp thông báo, tổ chức nhóm cổ vũ.” Cố Từ Thần nói ngắn gọn xong, thành viên của bộ tuyên truyền nhận lệnh, tự tản ra đi hành động.

Tô Niên Niên định đi cùng mọi người, A Kiệt dăm chiêu cau mày ngăn cô lại: “Niên Niên à, báo tường cậu vẽ đó có chút vấn đề…….”

“Sao thế?” Tô Niên Niên hỏi.

“Tôi hôm qua mưa to, đứng tờ báo tường cậu phụ trách đó lại không có băng ngăn, chữ đều bị trôi hết rồi.”

Tô Niên Niên buồn bực, lần trước có vấn đề là bị Lạc Gia Di làm khó, tạm coi như người hại, bây giờ đến ông trời cũng không tha cho cô, đây đúng là thiên tai rồi.

Chẳng biết làm sao, cô đành phải cầm đồ dùng đi vẽ lại từ đầu, Cố Từ Thần bàn giao công việc xong, cũng đi theo.

Tô Niên Niên xóa hết những thứ còn lưu lại trên bảng, bắt đầu vẽ lại từ đầu, Cố Từ Thần im lặng cảm phần, chuẩn bị viết lên bảng.

Hai người phối hợp rất ăn ý, nhưng bị trưởng phòng Lã đi qua phá đám.

Bà ta đẩy gọng kính, giọng đánh thép: “Hai em làm cái trò gì thế, trường đã có lệnh nghiêm cấm không được yêu đương, hai em lại còn mặc đồ đôi!”

Tô Niên Niên mơ hồ nhìn ngó một lượt, xung quanh không có một ai, xem ra là nói cô và Cố Từ Thần…….

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Hai Em Rõ Ràng Là Mặc Đồ Đôi (3)

Cô lúc này mới phát hiện Cố Từ Thần cũng mặc chiếc áo bóng chày kiểu y như thế, đến màu sắc cũng giống nhau, thảo nào trưởng phòng Lã lại hiểu lầm.

Trưởng phòng Lã là phụ trách soi mói dung nhan ngoại hình, chuyên kỷ luật học sinh, lại nổi tiếng phù thủy la sát vô tình có tiếng, Tô Niên Niên đang nghĩ xem phải giải thích thế nào, chỉ sợ mình càng nói lại càng đại.

“Dạ…….chỉ là vô tình trùng hợp mà thôi, hai chúng em không phải yêu nhau ạ.” Tô Niên Niên quyết định nói thật.

Trưởng phòng Lã hừm một tiếng, vẻ mặt không tin.

Ánh mắt bà ta liếc nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần trong mắt thầy cô của trường là học sinh gương mẫu, nhưng không ngờ học sinh giỏi như thế lại

yêu sớm.

Cố Tử Thần liếc nhìn Tô Niên Niên, coi như không có chuyện gì, bình thản nói: “Đây là đồng phục của bộ tuyên truyền chúng em, hôm nay chỉ có hai chúng em mặc.”

Trưởng phòng Lã nửa tin nửa ngờ nhìn hai người, Tô Niên Niên nét mặt ngây thơ vô tội, Cố Tử Thần điềm tĩnh, nhìn không giống phản ứng của đôi yêu nhau bị tóm bất ngờ. Bà ta suy nghĩ một lúc, cuối cùng vẫn chọn tin Cố Tử Thần.

“Được rồi, hai các em chú ý chút, yêu sớm không chỉ ảnh hưởng đến sức khỏe, còn ảnh hưởng thành tích, các em khi còn ngồi ghế nhà trường thì chịu khó học hành, đừng nghĩ linh tinh.” Trưởng phòng Lã dặn dò xong, uốn éo trên đôi giày cao gót đi bắt những học sinh vi phạm kỷ luật khác.

Tô Niên Niên thở phào một hơi, nhìn bóng dáng đằng xa của trưởng phòng Lã, lẩm bẩm nói: “Cái gì mà yêu sớm chứ, ở nước ngoài 18 tuổi là có thể kết hôn rồi, đây người còn có con rồi ấy chứ.”

Cố Tử Thần liếc nhìn cô, lạnh lùng nói: “Cô là đồ con lợn, pháp luật trong nước quy định nam 22 tuổi, nữ 20 tuổi, cô mới bao nhiêu mà đã muốn lấy chồng thế?”

Tô Niên Niên lí lẽ hùng hồn nói: “Không thể kết hôn thì có thể yêu chứ! Hừm, còn lâu mới nói chuyện với con người cổ hủ lạc hậu như anh.”

Cô bực tức trèo lên bàn tiếp tục vẽ tranh, còn Cố Tử Thần đứng đó chìm vào suy nghĩ.

Dù sao sớm muộn cũng là người của cậu, sớm đưa về nhà và muộn đưa về nhà, có gì khác biệt không?

Có con lợn thần tài không ý thức được, mình sớm đã bị con sói lòng dạ đen tối chặt xương cho vào bụng rồi, chả để thừa lại chút nào.

Kế hoạch tóm gọn Tô Niên Niên, chính thức bắt đầu.

Làm xong việc của bộ tuyên truyền, đã qua giữa giờ buổi sáng, hôm nay toàn trường không có tiết, toàn bộ thành viên đều phải tham gia đại hội thể thao.

Tô Niên Niên hạng mục cá nhân đăng ký chạy ngắn 100m, Tống Dư Hi đăng ký chạy tiếp sức, Đường Dư đăng ký nhảy xa, Chúc Thành buồn cười nhất, mang thân hình 90kg chạy như lặn đăng ký 5000m chạy dài, khiến lớp F được trận cười vỡ bụng.

“Lợn ca, cậu phải cố lên nhé, con đường mình chọn, quỳ cũng phải đi hết đấy!” Tiểu Vũ cười hi hi ha ha chế giễu.

Lí Ân Mỹ ha ha cười: “dù sao lợn ca cũng là trai đẹp của lớp, mọi người có muốn cá cược không, xem lợn ca có đội sổ thứ nhất về đích không.”

Trần Nguyên cong môi: “các cậu đủ rồi đấy, tôi sẽ chạy hết cho các cậu xem!”

“Lợn ca cố lên! Thắng nhất định phải mời ăn cơm!” Tô Niên Niên ở bên cạnh cổ vũ cho cậu, Chúc Thành giờ tư thế ngón tay “ok”, tự tin đi chuẩn bị.

Tô Niên Niên rất nhanh là kết thúc hạng mục thi của mình, tế bào vận động của cô bình thường, chỉ chạy vào nhóm nhỏ thứ ba, không vào được chung kết.

Tống Dư Hi trong đội chạy tiếp sức là ngựa đen cầm đầu, về thứ hai toàn khối cao trung năm hai.

Kết thúc thi đấu, Tô Niên Niên hào hứng kéo Tống Dư Hi cùng đi xem thi đấu.

Thi đấu của Chúc Thành vừa tiến hành được một nửa, đã bị mọi người bỏ đằng xa, lúc này những thớ thịt trên người run rẩy rất khó để lao về phía trước, toàn bộ học sinh vây xung quanh đều cười chế giễu một cách vô tình.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 165: Độ Sức Giữa Đàn Ông (1)

“Ai ya, béo như thế còn tham gia chạy dài, đúng là đồ mặt dày!”

“hey, tên béo kia, lăn một vòng cho mọi người xem, lăn đi! Quả cầu thịt!”

“Chắc chắn không phải đến làm trò cười đấy chứ? A ha ha ha.....”

trận.

Lúc này Chúc Thành cảm thấy trong đầu như có tiếng gạ kêu, ù hết hai tai, không còn nghe rõ tiếng cười chế giễu ở xung quanh.

Cậu lê từng bước khó khăn nhích dần lên phía trước, mồ hôi túa ra như mưa.

Các lớp đều vây quanh sân vận động, Chúc Thành chẳng dễ gì mới chạy đến vị trí của lớp mình, mọi người bình thường cười hi hi ha ha trêu chọc, lúc này toàn bộ đều hét lên cổ vũ cho cậu.

“Lộn ca giò có! Kiên trì chính là thắng lợi!” Tô Niên Niên hét lên với cậu.

Chúc Thành lau giọt mồ hôi trong mắt, trước mắt dần dần rõ ràng, cậu cũng nhìn thấy những người đánh trống cổ vũ cho cậu.

Thân hình nhỏ nhắn của Tống Dư Hi ở trong đám đông không phải quá rõ nét, nhưng Chúc Thành vẫn nhận ra vị trí của cô trong đám đông.

Cô ưỡn thẳng lưng giơ lá cờ đỏ trong tay, cách xa như thế, Chúc Thành vẫn nhìn thấy khẩu hình của cô: Cố lên.

Khoảnh khắc đó, Chúc Thành cảm thấy có động lực đột nhiên trào dâng, như có thần trợ giúp tăng nhanh tốc độ, lao hết sức về điểm cuối.

Trong đám đông ồ lên tiếng la hét, mắt nhìn Chúc Thành vượt qua từng học sinh, giống như bị chọc tiết gà vậy, thậm chí còn người vỗ tay hào hứng cổ vũ cho cậu.

Tiếng huýt sáo, Cổ Tử Thần chạy về đến điểm cuối, ngồi bệt xuống đất, ra sức thở hổn hển.

“Xếp thứ nhất, lớp C năm hai, Vương Hải Dương, xếp thứ hai.....xếp thứ sáu, lớp F năm hai, Chúc Thành!”

Tiếng vỗ tay hò reo không ngớt của lớp F năm hai vang lên, tham gia chạy dài có hai mươi người, thành tích này của Chúc Thành cũng coi như là khá rồi.

Chúc Thành nhìn về phía lớp F đằng xa, khóe miệng nở ra nụ cười.

Cả buổi sáng, lớp F năm hai thu được không ít thành tích, buổi trưa chủ nhiệm Giang Mộ còn mời cả lớp ăn cơm và uống nước.

Buổi chiều là thi bóng rổ đoàn thể, các nữ sinh tự phát thành các nhóm cổ vũ, chuẩn bị đi cổ vũ cho nam sinh trong lớp.

Chủ lực của đội bóng rổ đương nhiên thuộc về Đường Dư, những người khác đều biết kỹ thuật của cậu, từng người đều rất khâm phục.

Tô Niên Niên trên đường đi ra sân vận động mới phát hiện cổ chân càng lúc càng đau, kéo quần lên mới thấy, cổ chân hơi tấy lên rồi.

Cô khó chịu xoa xoa hai cái, sau đó đột nhiên chuyển đến giọng nói quen thuộc đằng sau, “Chân làm sao thế?”

Tô Niên Niên giật nảy mình, nhìn về phía Cổ Tử Thần không biết từ đâu xuất hiện.

Cậu mặc quần áo bóng rổ số 13, vừa đẹp trai lại sáng sủa, sức hấp dẫn tăng thêm mấy phần so với lúc bình thường mặt lạnh.

Tô Niên Niên ngốc ngếch hỏi: “Anh cũng tham gia thi đấu bóng rổ à?”

“Uhm, lớp chúng tôi cũng có đội bóng rổ.”

“Thế thì anh cố lên, bye bye, tôi phải đi cổ vũ cho Đường Dư đây!” Tô Niên Niên quay người đi.

Cổ Tử Thần nhăn trán lại, tại sao phải đi cổ vũ cho người khác chứ, còn nữa, cô không biết đội bóng rổ của lớp cậu là đội bóng rổ của trường sao, đều giữ ngôi vị quán quân mỗi lần thi đấu hữu nghị với các trường khác.

Cổ Tử Thần kéo tay cô lại, cật lực chiều cao của mình hơn Tô Niên Niên một cái đầu, vòng tay ghì lấy cổ cô, giọng uy hiếp nói: “Chân bị thương thì đi phòng y tế, đừng đến sân bóng rổ xem nữa.” Còn có một câu “chỉ được cổ vũ cho tôi” nhưng lại cất giấu trong lòng không nói ra.

Tô Niên Niên suy nghĩ nửa ngả, vì để giữ thắng bằng đành phải dựa vào ngực cậu, ngửi mùi thơm mát trên người Cổ Tử Thần, cô lập tức đỏ bừng mặt.

Cái gì thế! Đừng có đứng với khoảng cách gần như thế được không! Thật sự rất hồi hộp. A a a a

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Độ Sức Giữa Đàn Ông (2)

Đề che giấu vẻ ngại ngùng của mình, Tô Niên Niên giả vờ ho khan mấy tiếng, “Khụ khụ, biết rồi, cảm ơn học trưởng.”

Nghe thấy cách gọi xa lạ khách sáo của cô, Cố Từ Thần càng nhũn chặt mày hơn.

Người đi qua nhìn thấy động tác hai người thân thiết như thế, con ngươi như sắp rơi xuống đất rồi.

Trời ạ! Bức tranh này muốn làm mắt bọn họ hoa hết sao?

Chiều cao hơn kém nhau + nam đẹp trai nữ đáng yêu + hết sức ân ái, thật là quá đủ rồi!

Người tụ tập càng lúc càng nhiều, có vài người còn lấy điện thoại ra chụp ảnh.

Thấy thế, Cố Từ Thần buông Tô Niên Niên ra, chỉnh lại quần áo, lạnh lùng nói: “Tôi đi thi đấu đâu, cô nhớ đến phòng y tế.”

“Được được được, vâng vâng vâng, tiểu đệ biết rồi, đại vương ngài mau đi.” Tô Niên Niên trả lời qua loa, chau mày ủ rũ quan sát phản ứng của Cố Từ Thần, chỉ sợ cậu còn chưa đi.

Cố Từ Thần giống như ông lớn gật gật đầu, nét mặt dửng dưng cứ thế đi.

Tô Niên Niên lên lút quan sát trộm, rồi cũng đi theo phía sau ra sân vận động.

Luôn vào vị trí của lớp mình, con gái trong lớp hầu như đều đủ cả, Lí Ân Mỹ nhìn thấy cô đến, hào hứng nói: “Đường Dư đẹp trai quá, chỉ khí chất ra sân cũng đủ áp đảo đối thủ rồi.”

Tô Niên Niên cười hi hi, cảm giác tự hào như mình đang thi đấu vậy.

Đối thủ đầu tiên của lớp F chính là lớp D năm hai, lớp D là lớp khoa học tự nhiên có tiếng, có không ít học sinh giỏi, nhưng về phương diện thể dục thể thao không tốt lắm, trong năm thành viên thi có ba thành viên đeo kính, thay thế bỏ sung chỗ trống, mấy người đều vói về mặt không can tâm tình nguyện, nhìn bộ dạng là biết sát nút bị tóm vào thi đấu.

Ngược lại nhìn lớp F, Đường Dư, Hà Tiểu mấy người đều cao trên 1m8, khí thế hiên ngang, khí chất phi phàm. Ngón tay Đường Dư xoay quả bóng rổ, có cảm giác giống như cao thủ bóng rổ trong truyện tranh.

Nữ sinh lớp D hét lên: “soái ca đối diện cô lên!”

Lớp F bên này cười ồ lên, còn chưa đánh đội cổ vũ của đối phương đã tự cổ vũ cho mình, thật không hiểu chuyện gì nữa.

Tiếng còi vang lên, hai lớp chính thức bắt đầu!

Vừa phát bóng, Hà Tiểu đã tranh được bóng, chân dài lao nhanh hướng về phía rổ, lấy được hai điểm đẹp.

Tiếp theo đó, Đường Dư không chể bóng, nhẹ nhàng nâng bóng vào rổ, ba điểm!.....

Thi đấu vẫn đang diễn ra, lớp F hát vang bài ca chiến thắng, đánh cho lớp D không còn lực chống đỡ.

Lúc nghỉ giữa hiệp, điểm của hai lớp đã bị kéo xa mấy chục điểm, khiến trên sân phải ồ lên một tiếng ồn ào đủ biết ai thắng ai thua.

Không chịu nổi áp lực, đội trưởng lớp D đi tìm trọng tài, chủ động bỏ cuộc thi đấu.

Lớp F thắng lợi vòng đầu tiên!

Các thành viên ôm nhau sung sướng, Đường Dư biểu hiện rất điềm tĩnh, khoe môi nở nụ cười, làn da bánh mật ánh lên dưới ánh nắng mặt trời, khiến biết bao con tim háo sắc phải ngã gục.

“hu huhu, đẹp trai quá! Đúng mẫu người mà mình thích!”

“Mình vừa nãy nhìn thấy cậu ấy lau mồ hôi, đúng là bụng tám múi, trời ơi, chết mất thôi!”

“Oppa em yêu anh, em muốn sinh con cho anh!”

Đối diện với những tiếng la hét đó, Đường Dư chỉ biết cười trừ.

Trong tay Tô Niên Niên ra sức lắc quả cầu màu sắc, cười tươi tắn mà sáng lạn, vẫy vẫy tay với cậu.

Đường Dư vốn dĩ vì cô mới tham gia thi đấu, nhìn thấy cô vui, cậu cũng thấy vui lây.

Ở một góc khác của sân vận động, tiếng la hét chói tai không ngừng vang lên, khiến tai cũng phải nhức nhối.

Đường Dư nhìn sang, đó là trận thi đấu của cao trung năm ba, trong đó có một đội là đội của Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần dường như cảm nhận được ánh nhìn của cậu, trong không trung nhìn về phía đó, hai người đối mắt nhìn nhau.

Giữa hai người không có bất cứ lời nói nào, khoảng cách xa xôi, nhanh chóng nhen nhóm ngọn lửa đấu chí.

Khoảnh khắc này, không liên quan tới bất cứ thứ gì.

Độ sức của đàn ông, vừa mới chỉ bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Độ Sức Với Đàn Ông (3)

Trong vô hình, Cố Từ Thần đã coi Đường Dư như tình địch của mình, Đường Dư cũng thế.

Ánh nhìn gặp nhau trong không trung, có một áp lực vô hình đang dần dần dâng lên trong lòng hai người, tập thể học sinh lập tức yên tĩnh lại.

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, nhìn thấy Cố Từ Thần từ phía xa, cong môi lên, lại tiếp tục chuyển tâm cổ vũ cho lớp mình.

Nghỉ mười phút, trận thi đấu thứ hai bắt đầu.

Mỗi lớp cùng khối thi trước, lớp nào vào được thi đấu toàn trường, sẽ có được cơ hội giành quán quân thi đấu lần này.

Tất cả thi đấu đều được tiến hành vào buổi chiều, yêu cầu đối với tuyển thủ tham gia cực kỳ cao.

Trận thứ hai đánh được một phần ba, Đường Dư mấy người quay về chỗ ngồi nghỉ, thay mấy học sinh khác vào. So với chủ lực mà nói, kỹ thuật mấy người bọn họ bình thường, đánh được một lúc đã bị đối thủ lấn át rồi.

Chẳng biết làm sao, Đường Dư đành phải thi đấu lần nữa, lúc này mới xoay chuyển tình thế.

“Ai ya, chiến thuật của lớp chúng ta có vấn đề phải không, cậu xem mấy người này, chơi quá kém, Hà Tiểu tiến quá nhanh, lớp trưởng chạy quá chậm, toàn bộ đều dựa vào một mình Đường Dư, liệu có thắng được không? Ôi trời thật là.....” một nam sinh ở phía sau trách móc, nghe thấy thế Tô Niên Niên cũng nhíu mày lại.

Cô không hiểu về bóng rổ lắm, nhưng cũng có thể nhìn ra, toàn bộ trọng trách của lớp F đều dồn lên người Đường Dư, Đường Dư mà ra sân, chắc chắn sẽ thua.

Nhưng nếu như cứ tiếp tục....thể lực của cậu không biết có thể trụ được bao lâu.

Nghỉ giữa hiệp, Tô Niên Niên chạy đi đưa nước cho cậu, Đường Dư đón lấy uống mấy ngụm, mồ hôi chảy trên yết hầu, mang theo sức cuốn hút của đàn ông con trai.

“Đường Dư, cậu có cần nghỉ một lát không?” Tô Niên Niên lo lắng nói.

Đường Dư lắc đầu, cười nói, “Không sao, cậu quên trước đây tớ đã đánh trong đội của tỉnh à? lượng vận động này coi là cái gì chứ, cậu đừng lo lắng.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên thở dài, nhìn số điểm trên bảng trắng.

Bây giờ số điểm của hai lớp đang theo nhau sát nút, nếu như Đường Dư lúc này ra sân, ưu thế có lẽ sẽ bị chuyển nghịch.

May là lượt sau Hà Tiểu và mấy người đó cũng vào sân, thành công trận thi đấu này.

Cao trung năm ba bên đó, Cố Từ Thần cũng vào tiếp lượt thi đấu tiếp theo.

Ngay sau đó, trận thi đấu thứ ba bắt đầu, Cố Từ Thần theo thói quen nhìn sang vị trí của lớp F.

Tô Niên Niên giờ cầu màu sắc trong tay, miệng không ngừng hét lên, “Đường Dư cố lên, lớp F cố lên!”

Cố Tử Thần neho mắt nhìn, không ngoảnh đầu lại, quả cầu lao thẳng về phía rổ của đối phương.

Đối phương không kịp đề phòng, bị Cố Tử Thần lách qua người phòng thủ, lao về phía rổ.

“Woa……” tiếng la hét lại vang vọng cả một góc sân.

Cố Tử Thần chơi ở vị trí hậu vệ, phụ trách khống chế bóng và chuyển bóng, hai trận trước chơi không nổi bật. Lúc này thay đổi phong cách, ra sức tiến công, lao nhanh về phía trước, nhắm chuẩn cho bóng vào rổ, khiến khán giả xem cũng phải hoa mắt.

Mọi người xem rất hào hứng, nhưng đối thủ của lớp A năm ba sắp bí bức không chịu được rồi……

Bọn họ cũng là đội nhiều thành viên xuất sắc, nhưng tại sao lại bị Cố nam thần dọa cho mất mặt thế!

Cậu ta đẹp trai thì không nói, hiệu suất vào bóng có cần phải trúng cả như thế không! Có thể cho chúng tôi con đường sống được không?

Trong ánh mắt tuyệt vọng của đối thủ, Cố Tử Thần vào bóng lấy nốt ba điểm cuối ùng, điềm nhiên vén áo lên, lau mồ hôi.

Điểm số hiển thị trên bảng trắng: 89:34

Mọi người đều bị cách chơi tàn nhẫn đó dọa cho sợ chết khiếp, Cố nam thần chịu sự kích động gì thế, có cần phải khiến người khác lóa mắt thế không?

ở bên kia, lớp F năm hai cũng thành công thắng lợi.

Đến lúc này, quán quân toàn khối của năm nhất năm hai năm ba đã có. Sau khi mấy vị trọng tài là giáo viên thể dục bàn bạc xong, công bố bắt đầu tranh giải quán quân khối!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Độ Sức Của Đàn Ông (4)

Mọi người đều háo hức chờ xem trận chung kết, không ngờ đội bóng rổ của năm nhất tự mình biết mình, biết không đấu lại được năm hai đại thần tôn kính của năm hai, năm ba, thế là đau khổ rút lui, dù sao đã vào được trận chung kết, đồng nghĩa với giải ba rồi.

Hai đội bóng tập trung ở giữa sân bóng rổ, trong tiếng reo hò phấn khích của khán giả dõi theo trận chung kết.

Tiếng hò reo khẩu hiệu cổ vũ cho Cố Tử Thần, Đường Dư lẫn lộn vào nhau, đã không còn phân biệt rốt cuộc cổ vũ cho ai nữa.

Tô Niên Niên ý chí kiên quyết, hoàn toàn không bị ảnh hưởng của Doãn Sơ Hạ mấy người bên cạnh, tiếp tục cổ vũ cho Đường Dư.

“Đường Dư cố lên, Đường Dư giỏi nhất!” Tô Niên Niên hét lên khẩu hiệu, đột nhiên cảm thấy có ánh nhìn sắc lạnh đang quét về phía mình.

Cô khẽ rung mình, chỉ nhìn thấy Cố Tử Thần trên sân lạnh lùng nhìn cô, những nữ sinh ở xung quanh không biết còn cho rằng Cố nam thần đang nhìn bọn họ, từng người kích động sắp ngất ra cả rồi.

Tô Niên Niên nở nụ cười cứng đờ, trong lòng hết sức bối rối, hoàn toàn không hiểu mình làm sai ở đâu.

Nghĩ đi nghĩ lại, cô đành phải hét lên cùng mọi người: “Cố nam thần, cố lên, Cố nam thần, anh đẹp trai nhất……”

Vừa nghe thấy khẩu hiệu vang lên, Cố Tử Thần cuối cùng cũng thu lại ánh nhìn, chỉ có điều khóe mắt lập tức xuất hiện ý cười.

Đường Dư nhanh chóng rời chỗ của mình, vòng qua hai người, đứng ném bóng vào rổ.

“Bụp...” Lưới bóng trống rỗng bị lọt bóng xuống, Cố Tử Thần bình thản chuyển bóng, đưa bóng vào đường ba điểm của đồng đội.

Tô Niên Niên ở bên cạnh xem sắp mờ mắt rồi, thánh a la, Cố Tử Thần sao lại lợi hại thế chứ, lực bật quá giỏi……

Đường Dư không hề mất bình tĩnh, giữ ổn nhịp điệu, bắt đầu chính thức thi đấu.

Hai người cậu tranh tài cắn, điểm luôn theo sát nhau, học sinh xung quanh sân đấu dần yên tĩnh lại, nín thở xem trận thi đấu căng thẳng này.

Đường Dư mặc dù liên tiếp đánh ba trận, nhưng nhịp bước và hơi thở vẫn rất ổn định, thể lực tốt khiến người ta ngạc nhiên. Nếu như không phải đội mình không tiếp sức, có lẽ trận thi đấu này đã đánh rất hay rồi.

Đội của Cố Từ Thần gần như cũng cảm nhận được cậu và Đường Dư chủ lực của đội đối phương đang độ sức, ngấm hiểu nhường không gian cho hai người, để kỹ thuật của hai người được phát huy hết sức.

Thế là, hai người trên sân đấu ra sức phơi bày kỹ thuật, đội bóng, dùng một tay cho bóng vào rổ, ba điểm trọng tâm.....khiến người xem cũng phải rối mắt.

Trận đấu đi vào những phút cuối, điểm số của hai người không có khoảng cách rõ rệt.

53:49, 57:56, 61:62.....

Mất nhìn là muốn huyết sáo, một thành viên của đội Cố Từ Thần bị cuống, chuyển bóng trượt ra ngoài.

Bóng trong không trung lướt qua một đường đẹp, nhưng không chuyển đến tay Cố Từ Thần, mà là bay về phía khán giả.

Trên sân không ít nữ sinh la hét ầm ĩ, Tô Niên Niên ngẩng đầu, không ngờ bóng lại bay về phía cô đứng, người bên cạnh chen chúc nên không thể động dậy, bất lực, cô đành phải giơ tay ôm đầu, hy vọng đừng bị đập quá thảm hại.

“Bộp.....” Khiến mọi người không thể tin được là bóng được đẩy đi, rơi trên mặt đất phía xa.

Đường Dư thờ dốc, vừa nãy chính là cậu lao lên ngăn bóng lại.

Cậu lo lắng nhìn Tô Niên Niên, trong ánh mắt đầy sốt sắng.

Tô Niên Niên định thần lại, lắc lắc đầu với cậu biểu thị mình không sao.

Cũng chính lúc này, một nam sinh của năm ba nhanh tay nhanh mắt, nhặt bóng lên, đẩy vào đường ba điểm, vận may rất tốt, bình tĩnh vào bóng.

Đúng lúc thời gian hết, trọng tài huyết sáo, lớn tiếng nói: “Điểm cuối cùng 69:67, cao trung năm ba thắng!”

Trong đội của năm ba không ngừng la hét ăn mừng chiến thắng, còn trên mặt Cố Từ Thần không nờ nổi nụ cười.

Cậu không hề cảm thấy mình thắng chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Làm Thế Nào Để Yêu (1)

Mặc dù đội của cậu thắng trong trận thi đấu, nhưng người cứu Tô Niên Niên, là Đường Dư.

Vừa nãy cậu cũng chạy về phía Tô Niên Niên, chỉ là cách quá xa, không thể ngăn kịp trái bóng đó.

Trước khi đi, cậu nhìn thấy người phía bên cao trung năm hai đang tung hô, mọi người đều đang hò reo chúc mừng.

(

Tô Niên Niên cũng không ngoại lệ, cười tươi như hoa nở mùa xuân, vui vẻ nói với Đường Dư gì đó. Đường Dư đứng ở phía trước cô, nở nụ cười trên khóe môi.

Cố Từ Thần không thể không thừa nhận, trận độ sức này, là Đường Dư thắng.

Cho đến lúc này, cậu mới hiểu mình có tình cảm với Tô Niên Niên, đã không chỉ là nói đùa, cũng không phải là bị quý ám nhất thời.

Mà là thật sự để ý.

Nhưng càng thế này, càng khiến cậu không dám thừa nhận.

Cậu giả bộ như không có chuyện gì, quay người đi được hai bước, chúc mừng cho đội mình, sau đó rời đi.

--- ---

Mặc dù không giành được thắng lợi cuối cùng, nhưng đội bóng rổ cao trung năm hai lớp F cũng về giải nhì toàn trường, đương nhiên cũng phải chúc

mừng.

Tô Niên Niên và bạn bè trong lớp cùng nhau đi ăn tiệc chúc mừng, khi về nhà đã là tám giờ tối.

Cô cuống cuống vác sách sang nhà họ Cố, đẩy cửa ra thì thấy Cố Tử Thần đang cầm thức ăn cho chó bón cho Đại Viên.

Nhìn thấy cô bước vào, Cố Tử Thần cau mày nói: “Ra ngoài.”

“Hả?” Tô Niên Niên ý thức lùi về sau mấy bước, nghĩ rằng Cố Tử Thần lại tức giận rồi.

Nhìn thấy động tác này của cô, Cố Tử Thần mới dịu giọng lại, chậm chậm nói: “Bảo mèo của cô đi ra.”

Tô Niên Niên vội vàng nhìn, quả nhiên, Bao Bao không biết từ lúc nào đã đi theo sau lưng cô, còn ẩn vào trong góc nhỏ, không chú ý thật sự rất khó phát hiện. “Meo meo” Bao Bao ầm ừ kêu lên hai tiếng, Đại Viên đang ăn cũng phải trả lời hai tiếng “gâu gâu”, cảnh tượng cực kỳ huyền ảo.

Cố Tử Thần cau mày, vỗ vỗ vào đầu Đại Viên: “Hay là mày đi ra đi.”

Đại Viên phấn khởi phe phẩy đuôi, cùng bạn thân Bao Bao vui vẻ ra ngoài đi chơi.

Tô Niên Niên còn đang đờ người ở cửa, cảm thấy vào cũng không phải, lùi cũng chẳng xong, hết sức ngại ngùng.

“Sững người ở đó làm gì, bài tập làm xong chưa?” Cố Tử Thần lạnh lùng hỏi.

Tô Niên Niên vội vàng bước vào, lấy vở và đề thi thử ra, ngoan ngoãn bắt đầu làm bài tập.

Viết xong liền đưa cho Cố Tử Thần kiểm tra, Cố Tử Thần hôm nay đặc biệt không vui, rất nghiêm khắc tìm ra lỗi nhỏ của cô.

“Tô Niên Niên, kiến thức này tôi đã dạy cô chưa? Ví dụ đã dạy cô làm chưa?” Giọng nói Cố Tử Thần sắc lạnh, có cảm giác chèn ép vô hình.

Tô Niên Niên cúi đầu xuống, gãi gãi đầu, “ồ.....tôi lại quên rồi.....xin lỗi.....”

Cố Tử Thần hừm một tiếng, lại cho cô bài tập mới, cả buổi tối hành hạ khiến Tô Niên Niên mệt mỏi.

Tô Niên Niên không hiểu, tại sao kiến thức tối nay Cố Tử Thần giảng không chỉ độ khó tăng lên, mà còn giảng cực kỳ nhanh, không hề có kiên nhẫn, rất nhiều chỗ cô không hiểu. Nhưng nhìn thái độ của Cố Tử Thần, cô cũng không dám nói nhiều.

Cô ôm đầu mơ hồ làm bài, hoàn toàn không hiểu tại sao thái độ của Cố Tử Thần đối với cô lại xoay 180 độ như thế.

Cố Tử Thần không ngồi cạnh cô giống như bình thường, mà là đứng ở ngoài ban công phía xa, chỉ có bóng dáng cao gầy hắt vào.

Khi cô không để ý, ánh mắt Cố Tử Thần lại lướt trên người cô.

Ánh đèn sáng chiếu xuống, hắt lên làn da trắng trẻo của cô, đôi lông mi dài không ngừng run rẩy chớp chớp, thỉnh thoảng lại buồn bực vò đầu và cắn đầu bút.

Cậu cảm thấy trong lòng rối như tơ vò, một mặt, cậu hiểu tình cảm của mình đối với Tô Niên Niên.

Còn ở mặt khác, cậu lại không biết làm thế nào để biểu đạt.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Làm Thế Nào Để Yêu (2)

Nói cho cùng, chưa từng có ai dạy cậu làm thế nào để yêu.

Cậu đã quen chôn giấu tâm tư tình cảm vào đáy lòng từ lâu rồi, bề ngoài ung dung thản nhiên, nhưng lần đầu tiên, trước mặt người con gái mà cậu yêu, trở nên luống cuống, không biết phải làm thế nào.

“Lộn thần tài, đừng cắn đầu bút, vi khuẩn có bao nhiêu cô có biết không, bệnh từ mồm mà vào đấy.” Cậu giơ tay đập vào tay Tô Niên Niên một cái.

Tô Niên Niên vốn dĩ đang ầm ừ, bây giờ các loại tâm trạng dồn nén lên đỉnh đầu, nhăn mũi nói: “Cố Tử Thần, rốt cuộc tôi đắc tội anh ở đâu, mà anh phải đối xử với tôi như thế. Nếu như anh không muốn dạy tôi học, được, xin lỗi, tôi nhất định sẽ không làm phiền anh nữa.”

Yết hầu Cố Từ Thần khẽ động, đột nhiên hiểu ra tất cả điều này không phải là lỗi của Tô Niên Niên, mình đối với cô ấy như thế, là không công bằng đối với cô ấy.

“Không có gì, hôm nay tôi hơi mệt.” Cố Từ Thần tìm bừa một lý do.

Tô Niên Niên nghĩ một lát, cũng đúng, dù sao con gái một tháng cũng có mấy ngày tâm trạng không vui như thế, Cố Từ Thần chắc chắn cũng có, có thể hiểu được.

Cô cũng nhanh quên, trong lòng cũng không để bụng, Cố Từ Thần vừa giải thích là cô cũng nghĩ thông rồi.

“Các anh không phải thắng trong trận đấu rồi sao, nên vui mới phải chứ, con gái lớp tôi đều nói anh chơi rất hay lại còn đẹp trai nữa.”

Cố Từ Thần hỏi: “thế nếu như tôi thua thì sao?”

“Thua thì có sao chứ?” Tô Niên Niên hỏi ngược lại, hết sức khó hiểu, “Hữu nghị đầu tiên, thi đấu thứ hai mà, vốn dĩ thi đấu là phải vui, không kể thắng thua, chỉ cần tham gia, quá trình nỗ lực hết sức, không phải nên vui sao?”

Cố Từ Thần im lặng, không ngờ cuối cùng còn bị con lợn này khuyên bảo, giảng giải một hồi.

Cậu buồn bực không phải thắng thua của trận đấu này, mà là không có cách nào che giấu tâm trạng thích cô của bản thân.

Cậu vì Tô Niên Niên mà ghen, tại vì tâm trạng thất thường của Tô Niên Niên, tại vì cô ảm áp, cũng tại vì cô dịu dàng.

Nhưng cậu không biết làm thế nào để Tô Niên Niên hiểu tình cảm của cậu đối với cô.

Đối với Cố Từ Thần mà nói, đây không phải chuyện một câu là có thể nói ra hết được.

Trầm tư hồi lâu, cậu mới bình thần nói với cô: “Rất muộn rồi, về nhà ngủ sớm đi, ngày mai còn có thi đấu marathon nữa.”

“Được rồi, anh cũng ngủ sớm đi, ngày mai cố lên!” Cô giờ nắm đầm cổ vũ cho Cố Từ Thần, Cố Từ Thần nhếch miệng cười, có cảm giác ảm áp trào dâng trong lòng, “Được.”

Tô Niên Niên nhất thời kích động, hu hu hu, ai có thể bảo cho cô biết tại sao tên mặt liệt này khi cười lên lại đẹp như thế không! Cảm giác mặt lại đỏ lên rồi, trái tim thiếu nữ lại đập thình thịch liên hồi rồi!!

Đợi đến khi Tô Niên Niên rời đi, cậu mới lấy điện thoại ra.

Trên màn hình là bức ảnh chụp chung giữa cậu và Tô Niên Niên trong bữa tiệc rượu, bị cậu gửi trộm sang điện thoại của mình rồi.

Cậu nhìn biểu cảm ngây thơ đáng yêu của Tô Niên Niên, bất giác nở nụ cười.

Ngày hôm sau, cao trung Thánh Âm.

Hạng mục thi đấu hôm nay là hạng mục truyền thống của cao trung Thánh Âm: chạy marathon 10km.

Lớp F vẫn còn một nhòai sau ngày hôm qua, người nào người nấy cũng ủ rũ không có tinh thần.

Tô Niên Niên tự giác đứng ở phía sau cùng, cô chạy ngắn còn được, chạy 10km quả thật là đòi mạng mà.

Chúc Thành mặt mày méo xệu, hôm qua 5000m còn miễn cưỡng mà cố mới thành công được, hôm nay là chạy toàn hành trình, có lẽ cậu phải lăn mới về được đích mất.

Đường Dư lo lắng nhìn Tô Niên Niên, định cùng chạy với cô.

Tô Niên Niên xua xua tay, “Đường Dư, cậu nỗ lực chạy về thứ nhất đi, tớ và lợn ca chạy từ từ phía sau, cậu đi theo tớ cũng chẳng được gì đâu, tớ không muốn cậu mệt theo.”

Đường Dư cau mày nói, “Cậu muốn tớ thắng à?”

Tô Niên Niên trừng mắt nhìn cậu. “Lẽ nào cậu muốn tớ bảo cậu thua, chạy đi! Đường bảo bối!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Làm Thế Nào Để Yêu (3)

Đường Dư khóc dở mếu dở mà gật đầu.

Trọng tài phát còi, thổi còi, một đám người thất thểu lao đi.

Tô Niên Niên và Chúc Thành và mấy người hoàn toàn mất hết ý chí, chạy chậm chậm ở đằng sau, quả thật giống như từ trong viện đường lao ra ngoài đi bộ vậy.

Dần dần, khoảng cách trước sau càng lúc càng xa.

Nửa tiếng sau, đội ngũ đã tản ra lác đác không tìm thấy người nữa. Tô Niên Niên ở vị trí sau cùng, trong mười mấy người chạy phía trước dẫn đầu, có Cố Tử Thần, Trần Nguyên, Diệp Tinh Vũ, Đường Dư mấy người.

Một nam sinh vì dùng lực quá mạnh, không cẩn thận vấp vào đá bên đường mà ngã, trật cổ chân.

Cố Tử Thần cau mày, nhớ lại chân Tô Niên Niên.

Hôm đó cậu nhớ rất rõ, Tô Niên Niên có lẽ bị sái cổ chân.

Hai ngày này mặc dù cô không nói gì, nhưng có thể nhìn ra đi đường có chút không tự nhiên.

Maraton dài như thế, cô ấy có thể chạy được không?

Cậu nhìn bốn xung quanh, không ngoài dự liệu, cậu sẽ là quán quân của trận thi đấu này.

Nhưng cậu không muốn thắng.

Cậu nhớ lại lời Tô Niên Niên nói, thắng thua không phải quan trọng nhất, quan trọng là cả quá trình có vui hay không.

Nếu như bây giờ thắng, cậu lại giống như trận thi đấu bóng rổ tối qua, chẳng có chút vui sướng cảm nhận thắng lợi gì.

Nghĩ đến đó, cậu dừng bước, quay đầu chạy ngược về.

Trần Nguyên không hiểu hét lên hỏi cậu: “Cậu đi đâu thế?”

Cố Tử Thần không trả lời, bóng dáng đã dần mất hút trong tầm mắt bọn họ.

Tô Niên Niên vừa chạy vừa thở hổn hển, Chúc Thành cũng thở dốc từng cơn.

“Lộn....lộn ca, còn bao lâu nữa có thể đến đích, mình sắp không trụ được nữa rồi.....” Tô Niên Niên mệt mỏi nói.

Chúc Thành không còn hơi mà nói nữa, “Mới chạy chưa đến một phần ba, ôi trời, không được nữa rồi, chúng ta nghỉ một lát đi.”

Mấy tên béo ở phía sau cùng giơ tay tán thành, mấy người ngồi ở bồn hoa bên đường nghỉ.

Mấy thầy giáo theo ở phía sau đội thi đấu nhìn không thuận mắt, lên trước thúc giục: “Ai ya, mấy người các em mau lên, đều tụt lại sau cùng rồi, các em còn có chí tiến thủ hay không?”

Tô Niên Niên trong lòng lăm bẫm nếu như bọn họ có chí tiến thủ thì đã không chạy ở sau cùng rồi!

Từ phía xa, Cố Tử Thần nhìn thấy Tô Niên Niên ở trong đám đông.

Cô ngồi ở bồn hoa bên đường, trong tay còn cầm một chai coca, còn tay kia còn đón lấy chiếc xúc xích mà Chúc Thành đưa cho, ăn ngon ngấm bộ dạng rất vui.

Cậu cũng đành bó tay mà thở dài, chạy về phía Tô Niên Niên.

“Cố Tử Thần, sao anh lại ở đây?” Tô Niên Niên vừa cắn xúc xích vừa hỏi.

Cố Tử Thần mang theo vẻ chán ghét liếc mắt nhìn: “Tô Niên Niên, cô là lộn à, mới chạy chưa được bao xa đã nghỉ rồi.” Tô Niên Niên liếc mắt oán trách đôi chân dài của Cố Tử Thần, anh ta chân dài thì rõ rồi, nhưng cô không thể so với anh ta được!

“Tôi chỉ là một đứa béo yếu ớt, chạy không nổi.....”

Mấy nam sinh ở đó dưới ánh mắt dẫn dắt của Chúc Thành đã tự động rời đi, để lại Tô Niên Niên và Cố Từ Thần hai người.

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cổ chân của cô, hỏi: “Chân còn đau không?”

Tô Niên Niên lắc đầu, thực ra hai ngày này đau càng lúc càng nghiêm trọng, nhưng cô cảm thấy trong phạm vi vẫn còn có thể chịu được, nên không đi bệnh viện, cũng không nói cho bất cứ ai.

Cố Từ Thần quỳ gối xuống bên cạnh cô, chỉ có khuôn mặt xanh gầy, ngũ quan khôi ngô tuấn tú.

Giọng nói của cậu mang theo hơi lạnh trong gió, nhưng cũng lại có không ít ấm áp, “Lên đi, tôi cõng cô.”

“Bụp....” Tô Niên Niên run tay, chiếc xúc xích mới ăn được một nửa tự nhiên rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Làm Thế Nào Để Yêu (4)

Cô tròn tròn mắt, vẻ khó tin nhìn Cố Từ Thần.

Anh muốn cõng cô sao? Cố Từ Thần từ lúc nào lại biến thành người dễ dãi hòa nhã giúp đỡ người khác thế chứ?

Cố Từ Thần nhìn cô không nhúc nhích, cau mày nói: “Tô Niên Niên, tôi bây giờ cho cô hai lựa chọn, một là tôi cõng cô đi, hai là tôi vác cô đi, cô tự chọn đi.”

Tô Niên Niên khó khăn nuốt ngụm nước bọt: “còn có lựa chọn thứ ba không?”

Cố Từ Thần lạnh lùng nói: “thế cô nghĩ thế nào?”

Tô Niên Niên khó hiểu, sao cô lại cảm thấy giọng điệu của Cố Từ Thần mang theo mùi uy hiếp chứ, giống như cô không lên là sẽ bị ăn đánh vậy.

Phú quý không thể bừa bãi, nghèo khổ không thể chuyển dời, uy lực không thể khuất phục..... Tô Niên Niên thầm lẩm nhẩm, đồng thời bị thương thêm một câu: người ở mái hiên thấp không thể không cúi đầu được!

Cô nhặt rác ở trên đất cho vào thùng rác bên cạnh, sau đó cẩn thận dè dặt đi đến bên cạnh Cố Từ Thần, động tác tay chân cứng đờ giống như học sinh tiểu học bị thầy giáo gọi lên trả bài vậy.

“lên đi.”

Cô mơ hồ cảm thấy mặt hơi nóng bừng, trèo lên lưng của Cố Từ Thần.

Lưng của con trai to rộng hơn tưởng tượng của cô, ấm áp, trên người toát ra mùi thơm dịu nhẹ của Cố Từ Thần.

Cảm nhận được nơi tiếp xúc mềm mại ấm nóng từ lưng chuyển đến, cô giống như con đà điểu vậy, gục đầu vào cổ Cố Từ Thần, ngại ngùng không nói được câu nào.

Cơ thể Cố Từ Thần gồng lên một chút, sau đó lại trở lại bình thường, vẫn miệng lưỡi độc đoán nói: “Tô Niên Niên, cô đúng là đồ béo ú.”

Tô Niên Niên thò cổ mình ra tranh luận với cậu: “Tôi béo ở đâu chứ, ối.....”

Cố Từ Thần đi lên trước được hai bước, Tô Niên Niên trọng tâm không vững, ở trên lưng Cố Từ Thần chao đảo, dọa cho cô phải bám chặt vào cổ Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần cõng cô trên lưng, tay nhéo nhẹ vào chân cô một cái, giọng nói rất dữ dằn: “Đừng cọ quậy.”

Tô Niên Niên như gà mổ thóc gật gật đầu, bò nhòai trên lưng cậu tiếp tục giả làm đà điểu.”

Cũng một người trên lưng chạy không nổi, huống hồ Cố Từ Thần cũng không định chạy, mà cõng Tô Niên Niên chậm chậm đi bộ phía sau, bóng mấy tên béo đó mất hút không nhìn thấy nữa, do đó hai người vẫn tụt lại phía sau cùng.

Tô Niên Niên thê thảm hỏi: “Cố Tử Thần, chúng ta trở thành đội số thứ nhất à?”

“Cô không phải nói hữu nghị thứ nhất thi đấu thứ hai, thắng thua không quan trọng, trong quá trình vui là được sao?”

Phụt..... Tô Niên Niên im lặng, không ngờ Cố Tử Thần lại lấy lời nói của cô để phản kích cô.

Mặc dù thắng thua không quan trọng, nhưng cô cũng không muốn đội số thứ nhất.....

Nhưng Tô Niên Niên bây giờ không có gan nói ra, một là căng thẳng, hai là xấu hổ, còn nữa.....thực ra cô cảm thấy hai người thế này cũng rất tốt.

Cô ngẩng đầu mạnh lên, muốn gạt bỏ ý nghĩ vừa lóe lên trong đầu.

Càng không muốn, những suy nghĩ linh tinh đó lại càng rõ rệt.

Tô Niên Niên bò nhào trên lưng cậu không động, cô nghĩ đến một khả năng đáng sợ, cô có lẽ là thích Cố Tử Thần rồi....

Oh my god! Thánh Ala!

Suy nghĩ đó đã len lỏi trong tâm trí cô, dần dần lan rộng, tỏa ra thành vô số những dây leo kín mít chặt chẽ, phủ kín trí não cô.

Cô nhớ lại từng chút một từ khi quen biết Cố Tử Thần, chỉ cảm thấy tim đập càng lúc càng nhanh, dường như muốn nhảy ra ngoài vậy.

Tô Niên Niên thả lỏng động tác, lén lút quan sát khuôn mặt của Cố Tử Thần.

Dưới ánh nắng chiếu xuống, đường nét ngũ quan của cậu rõ nét, mặt mày như tranh vẽ, khôi ngô tuấn tú.

Tô Niên Niên nhìn đôi mắt đen láy sâu như biển lớn đó, rõ ràng cảm nhận được, tim mình đang đập càng lúc càng dồn dập.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Làm Thế Nào Để Yêu (5)

Cố Tử Thần công cô, bước chân rất vững chắc ổn định, hít thở như thường.

Hai người chậm chậm đi đến đích cuối, toàn bộ học sinh đang ồn ào náo nhiệt lập tức yên tĩnh lại.

Không phải vì bọn họ không muốn nói chuyện, mà là chịu một cú sốc đến hốt hoảng ngạc nhiên.

Trời ơi, tại sao Cố nam thần lại công một nữ sinh chứ?

Thầy giáo trọng tài cau mày nhìn nhưng không nói gì nhiều, kéo dài lụa màu về đích cho hai người.

Cố Tử Thần chạm vào dải lụa màu, bước lên hai bước định hạ thấp người để Tô Niên Niên xuống.

Tô Niên Niên nhanh hơn cậu một bước, nhảy từ trên lưng cậu xuống.

Cố Tử Thần nghi ngờ quay người, nhìn thấy biểu cảm kinh sợ trên mặt Tô Niên Niên, thậm chí từ trên mặt cô còn cảm nhận có chút gì đó bị thương.

Tô Niên Niên bắt giắc lùi về sau hai bước, không quan tâm những tiếng xì xầm xung quanh dần dần vang lên, chạy như bay đến bên cạnh Tống Dư Hi.

“Tiểu Hi, chúng ta đi thôi.....” Gần điểm về đích có dừng mười mấy chiếc xe của trường, Tô Niên Niên kéo Tống Dư Hi lên một trong chiếc xe đó, tìm một góc để ngồi.

Tống Dư Hi vừa nãy cũng nhìn thấy bóng Cố Tử Thần công Tô Niên Niên, trong ánh mắt cô ánh lên nét lạc lõng, ngồi ở phía trước Tô Niên Niên, không nói câu gì.

Trong lòng Tô Niên Niên rối như tơ vò, cũng không có tâm trạng nói chuyện.

Cả đoạn đường chòng chành, cả đoạn đường thấp thỏm không yên.

Điểm cuối cùng, Cổ Từ Thần đi vào đám đông, liếc mắt nhìn Đường Dư.

Đường Dư nắm tay thành nắm đấm, môi bặm chặt lại.

Cổ Từ Thần dời ánh mắt đi, nhìn ngẩn ngơ về phía chiếc xe bus của trường đó.

Lẽ nào cậu là mãnh thú đáng sợ gì đó sao? Tại sao Tô Niên Niên phải né tránh cậu?

Tô Niên Niên xuống xe, một mình ngồi xe bus quay về cao trung Thần Giang.

Trên đường, cô lấy điện thoại theo thói quen lướt trang chủ của trường.

Đỉnh ở đầu tiên là dòng tít “bạn gái của Cổ nam thần! Có ảnh có chân dung, mọi người mau vào xem!”

Bài viết kể về đại hội thể thao, Cổ Từ Thần anh hùng cứu mỹ nhân thê snào, cũng Tô Niên Niên đi đến đích, hơn nữa còn dùng những lời lẽ sồn gai ồ. Cái gì mà “va chạm gần gũi”, “âm áp chở che của nam thần” “bờ vai âm áp nhất”, Tô Niên Niên sững người nhìn, không biết phải làm sao.

Đỉnh kèm theo còn có bức ảnh Cổ Từ Thần cồng cô, phía dưới là comment của các nữ sinh, ai nấy cũng để biểu tượng khóc lóc vì nam thần bị cướp đi rồi.

“Cổ nam thần là chồng của tôi, mấy người các cậu đừng có ức hiếp tôi, anh ấy sao có thể có bạn gái được chứ!”

“Hôm nay, là ngày toàn dân thất tình.....”

“Mặc dù rất buồn, nhưng vẫn chúc phúc.....nam thần chào anh, nam thần tạm biệt, cảm ơn anh đã cho em được trải nghiệm tuổi thanh xuân đẹp nhất.”

Tô Niên Niên càng xem càng buồn bực, bí bức tắt điện thoại.

Khi đến cao trung Thần Giang, đúng lúc Nọa Nọa và Đậu Đậu cũng tan học, ba người hẹn nhau đi ăn thịt nướng ở quán gần đó.

Quán thịt nướng.

Đậu Đậu nhồm nhoàm cắn một miếng thịt ba chỉ, ăn đến nỗi mép còn chảy dầu: “.....Ồ, cho nên nói nam thần trường cậu vừa nãy công cậu chạy marathon, sau đó trái tim non nớt yếu đuối của cậu nhảy loạn nhịp rồi phải không?”

Tô Niên Niên cau mày, “Này, Đậu Đậu, cậu đừng có vẽ ra chuyện có được không!”

“Tô Niên Niên, cậu thật quá ngây thơ, nghe cậu kể lại chuyện vừa nãy, cậu phát hiện mình thích người ta rồi phải không. Nếu đã thích, thì đừng cảm theo đuổi đi.” Nọa Nọa hứng khởi nói.

Tô Niên Niên uể oải lật thịt trên giá nướng, “Nhưng tớ cảm thấy anh ta không thích tớ.....phiền quá, trên trang của trường tớ còn đăng cả ảnh hai bọn tớ lên đó, xấu hổ quá đi.” Tô Niên Niên vừa lẩm bầm vừa lấy ra điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Bị Thương Tại Sao Không Nói (1)

Nọa Nọa và Đậu Đậu lướt xem bài viết đó, lại còn hào hứng bình luận.

“Trình độ chụp ảnh của bức ảnh này rất tốt, cậu xem ánh sáng và góc độ vừa đẹp, hu hu, Cổ nam thần của các cậu đúng là 360 độ không có góc chết, còn cả biểu cảm xấu hổ ngại ngùng của cậu khi anh ấy cồng trên lưng thật là đáng yêu.....hai người thực ra rất xứng đôi.....”

Tô Niên Niên đỏ bừng mặt lên, sau đó lí nhí hỏi: “Thật sao?”

“Cậu không phải là nghiêm túc đấy chứ?” Nọa Nọa vẻ mặt ngạc nhiên hỏi.

“Đương nhiên, nếu không sao mình lại khó xử thế chứ.” Tô Niên Niên tiếp tục lật những miếng thịt vô tội trên giá.

Nọa Nọa và Đậu Đậu liếc mắt nhìn nhau, hai người đều nhìn ra thấy trong mắt người kia vẻ không thể tin được.

Thánh Ala, Tô Niên Niên qua loa hỏi hột thể mà cũng có ngày đi thích người khác?

Nên biết, hồi học phổ thông và cao trung năm nhất ở Thần Giang, người theo đuổi Tô Niên Niên cũng không ít, còn cả người như Đường Dư còn đối với Tô Niên Niên tốt như thế. Nhưng Tô Niên Niên chưa bao giờ rung động, cũng chưa bao giờ thấy cô thật sự thích ai đó.

Còn bây giờ, cô lại nói, mình là nghiêm túc với một người con trai, điều này quả thật quá đáng sợ!

“Lộn Niên Niên, không phải nào cậu bị co đẩy chứ, gần đây có phải chịu cú sốc nào không, ví dụ như đầu đập vào gốc cây gì đó.” Nọa Nọa xót xa hỏi.

Đậu Đậu đưa tay ra hươ hươ trước mắt cô, làm tư thế ngón tay “year”, nói: “Đây là mấy, cậu còn nhận ra không?”

Tô Niên Niên điên tiết, cướp toàn bộ trong đĩa hai người đó lại, hừm hừm nói: “hai các cậu đùa đủ rồi đấy, tớ bây giờ hỏi các cậu làm thế nào, chứ không phải để các cậu chế giễu tớ!”

Nọa Nọa và Đậu Đậu đau khổ gào lên một tiếng, nhìn bộ dạng đáng yêu phùng mồm tròn má ăn thịt của Tô Niên Niên lại thấy buồn cười, đành phải tiếp tục làm công nhân nướng thịt thôi.

“Thực ra ấy mà, cũng rất đơn giản, cậu thích thì bắt về nhà đưa lên giường đi, nhưng cũng phải có kỹ thuật khéo léo, đầu tiên cậu không thể bày tỏ trước, thứ hai cậu không thể theo đuổi người ta, như thế sẽ thể hiện cậu dễ dãi, hơn nữa con trai có được tình cảm quá dễ dàng sẽ không quý trọng.” Nọa Nọa ra vẻ quân sư quạt mo phân tích cho Tô Niên Niên, nói rõ ràng mạch lạc, khiến Tô Niên Niên cũng phải ngáy người.

“Thế tớ phải làm thế nào?”

Đậu Đậu cười bí hiểm: “Rất đơn giản, khiến anh ta yêu cậu.”

Tô Niên Niên: “....các cậu cảm thấy có thực tế không? Anh ta là hotbot của trường mình, sao có thể thích được tớ chứ, á.....sao hai cậu lại đánh tớ!”

“Có gì không thực tế chứ, có hai bọn tớ giúp cậu bày mưu tính kế, quan tâm anh ta là nam thần hay là cục thịt làm gì, toàn bộ sẽ rơi vào tay cậu thôi!”

Tô Niên Niên nghi ngờ nhìn hai người, mơ hồ cảm thấy có dự cảm không lành.

Không biết hai quân sư quạt mo này liệu có đáng dựa dẫm không?...

Chào tạm biệt Nọa Nọa và Đậu Đậu, Tô Niên Niên đi thẳng về nhà.

Buổi sáng thì chạy marathon xong, buổi chiều được nghỉ nửa buổi.

Khi về nhà, cô ở trong phòng suy nghĩ chần chừ, bứt rứt không yên.

Nhớ lại lời Nọa Nọa và Đậu Đậu vẽ đường cho cô, cô hít một hơi thật sâu, xách balo đi xuống lầu.

Trần Nguyên đang ở phòng khách xem sách, nhìn thấy bóng cô có chút giật mình: “Niên Niên, A Thần không phải tối mới phụ đạo cho em sao, hôm nay em tích cực thế?”

Tô Niên Niên ho lên một tiếng, “Khụ khụ, học thêm nhiều chút chắc chắn là không thừa, anh, em đi trước đây, bye bye.” Nói xong vội vàng đi ra ngoài.

Trần Nguyên ở đằng sau xoa đầu khó hiểu, tinh thần học tập của em gái cậu tích cực bất ngờ.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Tại Sao Bi Thương Không Nói (2)

Có điều nghĩ đến vụ cá cược giữa cô và Doãn Sơ Hạ, Trần Nguyên cũng thư thái thoải mái hơn.

Nhìn thấy cô nỗ lực như thế, dù cho đến lúc đó có thua, cũng không có gì đáng tiếc.

Nhà họ Cố.

Trong lòng Tô Niên Niên có chuyện giấu giếm, bước chân cũng nhẹ theo, rón ra rón rén đẩy cửa nhà họ Cố, bị cảnh tượng trước mắt làm cho sững sờ.

Cố Tử Thần vừa từ nhà tắm tầng một đi ra, nửa trên để trần, lộ ra những bắp thịt rắn chắc, mấy giọt nước còn sót trượt từ trên mặt xuống, cơ thịt tám múi săn chắc khỏe mạnh nhô lên.

Khoảnh khắc đó, cả thế giới đều lặng im.

Tô Niên Niên đờ đẫn nhìn cậu, mãi mới hét lên một tiếng “a”, đồng thời quay người lại.

“Anh anh anh.....tại sao anh không mặc áo, Cố Tử Thần, anh là đồ lưu manh!”

Cố Tử Thần lông mày khẽ động, “Tô Niên Niên, đây là nhà của tôi.”

Một câu nói đủ để hiểu, Tô Niên Niên đỏ bừng mặt, may là Cố Tử Thần còn thất chiếc khăn tắm giữa eo, nếu không đúng là quá lộ liễu rồi.

Cô lẩm bẩm nói: “Thế thì anh cũng phải mặc quần áo chứ, chú ý hình tượng.”

Cố Tử Thần nhếch nhếch môi, hơi lắc đầu, không đùa cô nữa, mà lấy quần áo trên sofa mặc vào.

“Anh mặc xong chưa?” Tô Niên Niên nhìn cậu không hề có động tĩnh gì, lén lút liếc trộm ra đằng sau.

Cố Tử Thần mặc quần xong rồi, chiếc áo bên trên mặc được một nửa, vết thương ở lưng nửa ẩn nửa hiện.

Trong đầu Tô Niên Niên hiện lên cảnh tượng hôm đó, ở nhà tổ của họ Cố, là Cố Tử Thần ôm cô ngã ở ban công.....

Cô bị cậu ôm vào lòng còn bị trẹo chân, huống hồ Cố Tử Thần phải chịu lực đập ở lưng và mặt đất.

Tô Niên Niên cắn cắn môi, hỏi: “Cố Tử Thần, vết thương ở lưng của anh là làm sao thế?”

Động tác mặc áo của Cố Tử Thần ngưng lại, nhưng rất nhanh hồi phục, mặc nốt áo vào, giọng nói cũng bình thản, “Không sao, cô hoa mắt mà thôi.”

Tô Niên Niên cau mày, cô vừa nãy nhìn rất rõ ràng, trên lưng Cố Tử Thần chính xác là có vết thương, tuyệt đối không thể nào là cô nhìn sai.

Cô bước lên trên một bước, giọng nói lo lắng, “Tôi không nhìn nhầm, anh đừng có lừa tôi, anh cởi áo ra để tôi nhìn xem!”

Cố Tử Thần cảm cốc nước trên bàn nhấp lên môi, chuyển chủ đề, “Tô Niên Niên, tôi bây giờ muốn hỏi người giữ trò lưu manh là ai thế, làm gì có ai đến nhà con trai còn bảo người ta cởi quần áo, còn nữa, bài tập của cô viết xong chưa?”

Tô Niên Niên càng sốt ruột, ném balo sang một bên, ánh mắt dữ dằn, “Tôi không quan tâm, anh để tôi xem xem.”

Cố Tử Thần nhìn khuôn mặt bức tức của cô, bất chợt cảm thấy mềm lòng.

Cậu im lặng, cởi áo của mình ra.

Tô Niên Niên lúc này không còn tâm trạng mà tận hưởng thân hình của cậu nữa, mà căng thẳng quan sát vết thương sau lưng cậu.

Đằng sau đều là vết thương, có vài vết lộ ra ngoài rõ rệt, có lẽ là đập vào góc của ban công. Do không kịp thời xử lý vết thương, những nơi bị thương nghiêm trọng càng bị nặng hơn, nhìn mà thấy đau lòng.

“Cố Tử Thần, anh là lợn à, bị thương tại sao không nói, tại sao không đi bác sĩ, anh là ngốc à!” Tô Niên Niên tức giận mắng.

Cố Tử Thần im lặng, vốn dĩ không muốn nói, nhưng nhìn thấy vẻ lo lắng của Tô Niên Niên, hơn nữa biểu cảm sắp khóc lên rồi, cậu thở dài, nói: “Không có gì lo ngại, qua vài ngày là khỏi thôi, cô đừng lo lắng.”

Tô Niên Niên gần như muốn gào lên “Tôi đương nhiên lo lắng, làm sao tôi có thể không lo lắng chứ?” Nhưng Nọ Nọ và Đậu Đậu nói không thể bày tỏ trước, cũng không thể biểu hiện là mình thích anh ấy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Tại Sao Bi Thương Không Nói (3)

Cô đành phải khịt khịt mũi: “Anh là đồ con lợn, còn đứng ngây ở đó làm gì, chúng ta đi bệnh viện!”

Cố Từ Thần: “Thật sự không cần, Tô Niên Niên, cô không cần chuyện bé xé ra to như thế.”

Tô Niên Niên lập tức xù lông nhím: “Cố Từ Thần, sao anh có thể như thế được chứ! Anh bị thương người khác đương nhiên lo lắng, anh không đi bệnh viện, là không có trách nhiệm với bản thân mình, cũng là làm tổn thương người quan tâm anh! Anh không biết đối tốt với bản thân mình một chút à, bình thường lúc nào cũng nói tôi là lợn, tôi thấy con lợn ngốc ngếch nhất chính là anh!”

Những vết thương này đối với cậu mà nói đúng là chẳng là gì, từ nhỏ đến lớn vết thương cậu phải chịu quá nhiều, nhưng nhìn thấy ánh mắt quan tâm của Tô Niên Niên, cậu không có cách nào nói lời từ chối.

Cố Từ Thần đành phải xoa xoa đầu Tô Niên Niên, “Được rồi, cô đừng kích động, tôi thật sự không sao, thế này đi, cô giúp tôi xoa thuốc chống viêm, vài ngày là khỏi thôi.”

Bàn tay của cậu như có ma lực vậy, tâm trạng Tô Niên Niên được xoa dịu lại, cong môi lên, chủ động đi lấy hộp thuốc.

Đúng là thần bùa bải, Tô Niên Niên đã bôi tung cái tu đựng đồ thành một mớ hỗn độn, Cố Từ Thần cũng chỉ biết lắc đầu bó tay.

Tô Niên Niên mở hộp thuốc ra, lấy bông và thuốc, cẩn thận đi đến bên cạnh Cố Từ Thần.

“Có lẽ sẽ hơi đau, nếu như anh đau thì kêu lên, nếu như muốn khóc thì cứ khóc, tôi sẽ không chê bai gì anh!” Tô Niên Niên nghiêm túc nói.

Cố Từ Thần giật giật môi, nói cứ như coi cậu là đứa trẻ ba tuổi mà dỗ dành vậy?

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, nhẹ nhàng bôi thuốc cho Cố Từ Thần, ngón tay còn hơi run run, xem ra cô còn đau hơn Cố Từ Thần.

“Đừng sợ.” Cố Từ Thần nhẹ nhàng nói, Tô Niên Niên bình tâm lại, lại xuyết xoa thay Cố Từ Thần, thế là lấy hơi thổi vào vết thương cho cậu đỡ xót.

Cả phần lưng Cố Từ Thần đều cứng đờ, trên lưng bị hơi nóng phả vào giống như nghiền con kiến cắn vậy, khiến cậu hít thở cũng nặng nề hơn.

Cậu giữ lấy cổ tay của Tô Niên Niên, giọng nói gần xuống: “Đủ rồi.”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, không hiểu nói: “Còn chưa quán băng nữa, anh có phải đau lắm không? Đau thì nói một tiếng, tôi sẽ cố gắng nhẹ chút.”

Cố Từ Thần bắt lực nghiêng răng, quả nhiên là con lợn, cậu đâu có đau, rõ ràng là cơ thể khó chịu, ngược đãi sự tự chủ của cậu.

Bôi thuốc đối với cậu mà nói quả thật như một kiểu hành hạ.

Cuối cùng, tiết mục bôi thuốc cuối cùng cũng kết thúc, Cố Từ Thần mặc lại áo, khẽ nói: “Đi làm bài tập trước đi, không biết thì hỏi tôi.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên ngoan ngoãn nghe lời, đôi mắt to tròn xoay chuyển.

Nọ Nọ và Đậu Đậu nói, muốn để một người đàn ông yêu mình, đầu tiên phải giữ khoảng cách gần nhất định, phải thân thiết gần gũi, nhất định phải thể hiện sự tồn tại của mình!

Tô Niên Niên vẫn làm như thế, viết vài chữ là chạy đi hỏi Cố Từ Thần, giảng giải xong lại tiếp tục hỏi, tóm lại nhất định phải nói chuyện với cậu! Tiếp xúc nhiều!

Cố Từ Thần vui vẻ giảng bài cho cô, chỉ là tự hỏi ngược lại mình, lẽ nào là mình dạy không được, bài đơn giản như thế mà Tô Niên Niên cũng không biết làm sao?

“meo meo” tiếng kêu của mèo quen thuộc vang lên, Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn, Bao Bao nhà cô đang nằm trong lòng của Đại Viên, uể oải nhưng cũng không mất đi vẻ cao sang kiêu hãnh.

Cố Từ Thần ngồi trên sofa đang xem tạp chí, cùng lúc liếc mắt nhìn.

Một mèo, một chó, còn cả người mình yêu thương, dưới ánh nắng buổi chiều, ấm áp như thế, dịu dàng như thế.

Cuộc sống như thế, tuyệt đẹp biết bao.

Nhưng chỉ ngay giây sau, Tô Niên Niên nghe thấy giọng nói nghiêng răng của cậu --- --

“Tô Niên Niên, đem mèo của cô về đi! Mang đi! Mang đi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 177: Đòi Người Chỉ Như Lần Đầu Gặp (1)

Tô Niên Niên cười ranh ma nói, “Cố Tử Thần, sao anh lại độc ác thế chứ, muốn tách Đại Viên và Bao Bao ra à.”

Cố Tử Thần nheo mày nhìn cô, ý không nói cũng rõ.

Tô Niên Niên nghĩ một lát, vẫn nên đem Bao Bao về, Bao Bao oan ức cào móng vào cửa, phát ra tiếng kêu kết kết ghê răng.

Đại Viên sủa lên hai tiếng “gâu gâu”, bất mãn không vui nằm bò ở góc.

Tô Niên Niên đồng tình thờ dài một hơi, chạy về chỗ tiếp tục làm bài tập.

Đội Cố Tử Thần giảng xong tất cả bài cho cô, Tô Niên Niên lại bắt đầu buồn bực.

Tiếp theo nên làm thế nào đây? Không có gì lại moi ra hỏi sao?

Nghiên cứu một lúc, bắt đầu đổi chủ đề, “Cố Tử Thần, lúc bình thường anh thích làm gì?”

Cố Tử Thần bình thản liếc nhìn cô, “Chơi điện tử, xem thể giới động vật.”

“.....” Tô Niên Niên há hốc miệng, không ngờ sở thích của nam thần lại đơn giản như thế.

“Uhm, thực ra tôi cũng cực kỳ thích xem, khu khu, trên đồng cỏ ở Phi Châu, lại đến mùa giao phối của động vật.....” Tô Niên Niên bắt chước giọng nói của Triệu Trung Tường đọc lời thoại, nói xong lại cảm thấy có gì đó không đúng.

A hùm! Giao phối cái gì chứ! Tại sao trong đầu lại có đoạn này!

Cố Tử Thần hứng thú nhìn cô. “tiếp tục đi.” Cậu muốn xem xem con lợn này còn ngốc đến mức độ nào.

Tô Niên Niên ngại ngùng che mặt, “Tôi về trước đây, bye bye!” Nói xong đến balo của mình cũng không mang về, gần như chạy trốn khỏi nhà họ Cố.

Nhìn bóng dáng của cô, Cố Tử Thần lắc đầu, thay cô đi sắp lại mớ sách vở và dụng cụ bừa bãi trên bàn.

Nghĩ đến dáng vẻ hốt hoảng lúng túng đỏ mặt tía tai của cô vừa nãy, khoe miệng Cố Tử Thần lộ ra nụ cười hiếm thấy.

Bước đầu thất bại, động lực của Tô Niên Niên lập tức biến mất, mắt ngủ trần trọc cho đến hai ba giờ sáng mới ngủ được, hôm sau mang đôi mắt hai quầng thâm đen như mắt gấu trúc đến trường.

Chúc Thành nhìn bộ dạng Tô Niên Niên như nhìn thấy ma, “Mẹ ơi, Niên Niên, sao cậu lại thành ra thế này, lại thức đêm xem phim à?”

“Không phải.” Tô Niên Niên thờ dãi, “Mình mất ngủ.”

Tổng Dư Hi quan tâm hỏi: “Cậu không sao chứ? Có phải xin phép nghỉ không?”

Tô Niên Niên lắc đầu, định quay đầu lại nói chuyện với Đường Dư, kết quả không thấy bóng dáng Đường Dư đâu.

Đường Dư bình thường đều rất đúng giờ, trước nay chưa bao giờ đến muộn, sao giờ này mà vẫn chưa đến?

“Đường Dư đi đâu thế, hôm nay không đi học sao?” Tô Niên Niên hỏi.

Tổng Dư Hi im lặng, sau những câu hỏi không ngừng của Tô Niên Niên, cô mới nói ra chuyện mình biết, “Đường Dư hôm qua đánh nhau rồi.....bị nghỉ học một tuần, hơn nữa còn bị chép phạt một lần, nghe nói còn bị viết vào trong hồ sơ.....”

Tô Niên Niên ngay tức khắc thần thờ, Đường Dư đang yên đang lành sao lại đánh nhau chứ?

“Rất cuộc là có chuyện gì, Tiểu Hi, cậu mau nói rõ đi!”

Tổng Dư Hi bị giọng nói thúc giục của cô dọa cho giật nảy mình, Chúc Thành thấy thế, vội vàng thay cô giải thích, “Là đánh nhau với đội bóng rổ Hạ Cường bọn họ, hôm qua sau khi kết thúc thi marathon bọn họ mấy người không phục, hợp sức lại đánh Đường Dư, ban đầu chỉ là đấu mồm, sau đó thì

đánh nhau, Hạ Cường còn bị thương, kết quả mấy thầy giáo thể dục của trường chúng ta bắt gặp, đưa lên phòng giám hiệu rồi.....”

“Thế còn Hạ Cường thì sao? Không sao phải không?” Tô Niên Niên hết sức khó hiểu, nếu nói con trai đánh nhau kiểu này, nhiều nhất là thông báo phê bình được rồi, tại sao lại phải đình chỉ học một tuần, nghiêm trọng thế chứ.

“cậu ta chảy máu mũi, nhưng nhà họ Hạ là ban giám hiệu của Thánh Âm....” Chúc Thành nói được một nửa thì dừng lại, còn lại không cần nói Tô Niên Niên cũng hiểu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 178: Đời Người Chỉ Như Làn Đầu Gặp (2)

Chẳng qua Đường Dư đánh Hạ Cường, nhà họ Cường lại dùng chức quyền của mình để trừng phạt Đường Dư.

Cô tức mình ném sách sang một bên, Chúc Thành thở dài một hơi, cũng không nói gì.

Tô Niên Niên dồn nén tâm trạng học hết tiết của một ngày, sau khi tan học gọi điện cho Trần Nguyên bảo cậu về trước, dựa vào trí nhớ mơ hồ bắt xe đi đến nhà Đường Dư.

Trong ấn tượng chỉ có hồi học phổ thông, cô cùng Nọ Nọ và Đậu Đậu đã từng đến, cô quan sát kiến trúc xung quanh, là tòa nhà đã rất cũ, hai năm này có lẽ sắp phải dỡ bỏ rồi. Đường đi nhấp nhô gồ ghề, do nước mưa tích lại nên toàn là bùn đất.

Tô Niên Niên gọi điện cho Đường Dư, nghe thấy cô nói đang ở gần chỗ nhà mình, Đường Dư hơi sững người, sau đó rất nhanh xuống lầu đón cô.

Hai phut sau, Tô Niên Niên đứng ở trong nhà Đường Dư.

Trong lòng Đường Dư vắng vẻ, không có ai.

Tình hình trong nhà cậu, Tô Niên Niên chỉ biết một chút, hình như từ nhỏ bố bị bệnh nên mất sớm, mẹ đi theo người đàn ông có tiền.

Có điều đây chỉ là nghe những lời nhiều chuyện của học sinh khác trong trường, Tô Niên Niên cũng không biết rốt cuộc có phải thế hay không, hơn nữa tại vì sợ chạm vào nỗi đau của Đường Dư, cô cũng ngại hỏi.

Đường Dư mặc bộ quần áo thể thao có mũ, dáng vẻ ngồi yên tĩnh trên sofa giống như một động vật cỡ lớn.

Tô Niên Niên nhìn cậu: “Cậu bị thương ở đâu thế? Có đau lắm không? Đã đi bệnh viện chưa.”

(/)

Đường Dư vốn dĩ còn muốn giấu, kết quả Tô Niên Niên trợn mắt nhìn cậu, “Không cần lừa tớ nữa, tớ biết hết rồi.”

Thấy thế, Đường Dư chỉ vào cánh tay của mình, “Cánh tay hơi đau chút thôi.”

“Còn chỗ nào nữa không?” Tô Niên Niên tiếp tục hỏi.

Trước mặt Tô Niên Niên, Đường Dư dường như không biết câu giận là gì, ngoan ngoãn chỉ vào mấy vết thương trên người, nhìn thấy thế Tô Niên Niên nghiêng răng gào lên, “Cậu có ngứa hay không thế, để cho cậu ta đánh cậu à, tại sao không đánh trả.”

Đường Dư gật đầu, “Tớ có đánh trả mà.”

“Thế tại sao lộn ca nói Hạ Cường chỉ bị chảy chút máu mũi?”

Lúc này Đường Dư ngại ngần nói, cậu do dự một lúc mới nói, “Hình như tớ còn đâm lệch xương mũi cậu ta rồi.....”

Tô Niên Niên: “.....”

Cô còn cho rằng Đường Dư sẽ chịu thiệt, không ngờ Đường Dư ra tay cũng không đến nỗi nào.....

Chỉ có điều trước nay Tô Niên Niên giúp người thân chứ không giúp mấy loại người đó, chỉ cần Đường Dư không chịu thiệt, trong lòng cô cũng thoải mái hơn.

“Thế tại sao các cậu đánh nhau, hồi học phổ thông năm hai không phải cậu nói cậu sẽ không bao giờ động tay nữa!” Tô Niên Niên gắng hỏi, Đường Dư

vẫn im lặng.

Một lúc sau, cậu nói: “Tô Niên Niên, đều là tớ không tốt, đều là tớ không tốt, sau này tớ nhất định sẽ không đánh nhau nữa.”

Tô Niên Niên sắp tức điên lên, cô còn lâu mới tin Đường Dư vô duyên vô cớ đánh người, chắc chắn bên trong có uẩn khúc gì đó.

“Cậu nói cho tớ biết là có chuyện gì, không thể dễ dàng như thế được.” Tô Niên Niên bí bức hỏi.

“Thật sự chỉ là bức tức nên đánh nhau thôi, không sau, tớ ở nhà mấy ngày nghỉ ngơi, không còn sớm nữa, tớ đưa cậu về nhé.”

Một câu nói khiến Tô Niên Niên hậm hực trong lòng, cô chỉ có thể liếc mắt nhìn Đường Dư, “tớ tự về, cậu nghỉ ngơi đi.”

Cô vừa nãy nhìn, trên người Đường Dư chỉ là mấy vết thương nhẹ, với thể trạng và sức lực của cậu, qua mấy ngày là lại khỏe mạnh bình thường.

Cô muốn biết đó là, nguyên nhân Đường Dư và Hạ Cường đánh nhau.

--- ---

Nói là không để Đường Dư đưa về, nhưng Đường Dư vẫn đưa cô về tận cửa nhà, trước khi đi, còn dặn dò cô chăm sóc bản thân tốt, làm như Tô Niên Niên mới là người bị thương vậy.

Tô Niên Niên buồn bức không vui quay vào, trong thoáng thoáng, cô cảm nhận có ánh nhìn sắc lạnh đang dõi theo cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Đòi Người Chỉ Như Lần Đầu Gặp (3)

Tô Niên Niên buồn bức không vui quay vào, trong thoáng thoáng, cô cảm nhận có ánh nhìn sắc lạnh đang dõi theo cô.

Cô ngược mắt nhìn về phía đó, Cố Tử Thần đứng ở trước bậc thềm nhà cậu, Đại Viên gần gũi quần quanh chân cậu, Bao Bao ở hàng rào bên này nhìn về phía bọn họ, không ngừng kêu meo meo.

Không biết vì sao, trong lòng cô tự nhiên chột dạ, bản năng sợ hãi né tránh ánh mắt của Cố Tử Thần.

Cô đi đến, bé Bao Bao lên, chuẩn bị cứ thế đi vào nhà.

“Tô Niên Niên, cảm giác có bạn trai rất tuyệt phải không, vì cô mà đánh nhau, đưa cô về nhà, có phải cô vui sướng lắm không?” giọng nói lạnh băng của Cố Tử Thần, mang đầy âm điệu chế giễu.

Tô Niên Niên không hiểu hôm qua cậu vẫn bình thường, thái độ hôm nay đối với cô tại sao lại biến thành như thế. Cô nghiêng rằng: “Cậu ấy không phải bạn trai của tôi, anh đừng nói linh tinh!”

“Ồ, thế thì chính là dự bị rồi.” Cố Tử Thần lại tiếp tục độc mồm.

Tô Niên Niên bức tức: “tôi với Đường Dư là bạn thân, anh em tốt, anh không hiểu thì đừng nói linh tinh, còn nữa, Cố Tử Thần, tôi yêu ai là việc của tôi, anh cần gì phải nói ám chỉ như thế, việc của tôi không cần anh quan tâm!”

Cố Tử Thần cười khẩy một tiếng: “Trên thế giới này làm gì có tình bạn nam nữ trong sáng chứ, Tô Niên Niên, cô bây giờ mới ngốc hay là ngốc sẵn thế?”

Gió đêm hơi lạnh, Tô Niên Niên cảm thấy lời của anh ta nói giống như lưỡi dao sắc đâm vào người cô vậy.

Trước đây dù cho là lời đồn đại gì đó, hoặc là ánh mắt không thiện cảm của người khác, cô cũng chẳng quan tâm, tại vì cô vốn dĩ không để ý.

(/)

Nhưng bây giờ, cuối cùng cô cũng được chiêm nghiệm cảm giác khó chịu đó.

Tại vì thích, cho nên để ý.

Cho nên sẽ đau khổ.

Cô hít thở một hơi thật sâu, cảm thấy nếu như tiếp tục như thế, cô sẽ cãi nhau với Cố Tử Thần mất, thế là nói: “Tôi về nhà ngủ đây, tạm biệt.”

“Cô không sang phụ đạo à?” Cố Tử Thần cau mày.

Đại Viên hình như cảm nhận được tâm trạng không vui của chủ nhân, chiếc miệng nhỏ xinh sửa hai tiếng “gâu gâu”, trong đêm tối tĩnh mịch hết sức đột ngột.

“Tôi không thoải mái, xin nghỉ một hôm, bye bye.” Tô Niên Niên chẳng buồn ngoảnh đầu đi thẳng về nhà, yết hầu Cố Tử Thần khẽ động, vốn dĩ định nói mấy lời giữ lại, nhưng cuối cùng vẫn không bật ra được.

Cậu là người không biết biểu đạt tình cảm của mình, có lẽ cậu ở phương diện khác rất xuất sắc, nhưng ở trước mặt người con gái mình thích, cậu cũng có lúc bối rối không biết làm thế nào.

Về đến nhà, Trần Nguyên nhìn đáng vẻ bức tức của cô, tò mò hỏi: “Niên Niên, em không sao chứ? Sao sắc mặt lại khó coi thế?”

Tô Niên Niên nghiêng răng: “Đều là tên thần kinh Cố Tử Thần đó, cứ nói Đường Dư là bạn trai của em! Nói chuyện lúc nào cũng châm chọc, em chẳng động đến anh ta, anh ta còn nói em ngốc……” Nhớ lại những lời nói vừa nãy của Cố Tử Thần cô càng cảm thấy chua xót.

Trần Nguyên chớp chớp mắt, đưa cho Tô Niên Niên một hộp sữa chua, đồng thời hỏi cô: “Anh phát hiện em và Tử Thần hai người đúng là thích oan gia mà, Niên Niên, em để ý cậu ấy như thế, có phải thích Cố Tử Thần không?”

“Em đương nhiên thích anh ta rồi!” Tô Niên Niên buột miệng nói ra lời mình giữ trong lòng, nhưng ngay sau đó ý thức được có gì đó sai sai, vội vàng che mồm lại.

Nhưng Trần Nguyên đã nghe thấy rõ mồn một rồi.

Tô Niên Niên tìm lí do rồi vội vàng đi về phòng mình, Trần Nguyên đứng ở đó, thở dài một tiếng.

Thực ra cậu đã đoán ra từ lâu rồi, có lẽ Tô Niên Niên không nhận ra, nhưng ánh mắt cô nhìn Cố Tử Thần, sớm đã lộ ra tất cả.

Nhưng cậu cũng không biết, Tô Niên Niên thích Cố Tử Thần, có phải là chuyện tốt không.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Đời Người Chỉ Như Làn Đầu Gặp (4)

Ban đêm trời đổ mưa, mưa mùa thu rả rích, hơi lạnh thấm vào xương, Đường Dư nằm trên giường lật đi lật lại hồi lâu, mãi chưa ngủ được.

Mấy vết thương trên người hơi đau, những vết thương cũ trước đây cũng nhói đau, cậu ngồi dậy, đi rót cho mình cốc nước, ghé cổ uống một hơi hết.

Quay lại bên giường, Đường Dư đưa tay cào nhẹ trên tường, để lại vết móng tay mờ mờ.

Không biết từ khi nào hình thành thói quen, mỗi lần nhớ đến Tô Niên Niên, cậu lại cào móng tay lên tường.

Cho đến bây giờ, trên mặt tường đều là vết móng tay hằn lên.

Nhìn thấy mà giật mình.

Là từ bao giờ bắt đầu thích? Thực ra bản thân Đường Dư cũng không biết rõ.

Trong ký ức, chỉ có cảnh tượng lần đầu tiên gặp Tô Niên Niên, khắc cốt ghi tâm.

Năm đó, ngày nhập học cao trung Thần Giang, Đường Dư phổ thông năm nhất.

Cậu đến rất sớm, nhưng lại ngồi ở hàng cuối cùng cuối lớp.

(/)

Tiếng chuông vào lớp vang lên, chủ nhiệm vào lớp nói dài dòng cả buổi, Tô Niên Niên mới lật đặt đến, đứng ở cửa lớp lí nhí nói “Báo cáo”.

Chủ nhiệm gặng dữ hỏi: “Hôm nay là ngày đầu tiên nhập học, tại sao lại đến muộn như thế!”

Tô Niên Niên ngai ngừng cười: “ Tắc đường.....tắc đường.....thầy giáo em sai rồi, lần sau em nhất định sẽ sửa, chăm chỉ học hành, tiến về phía trước, tuyệt đối không đến muộn!” Vừa nói vừa giấu túi bánh bao trong tay ra đằng sau, động tác nhỏ đó không qua được mắt của Đường Dư.

Chắc chắn là ngủ nướng quên giờ, Đường Dư lẩm nhẩm trong lòng.

Chủ nhiệm lớp nhìn thái độ nhận sai của cô, nên để cô vào lớp.

Nhưng học sinh trong lớp đã ngồi kín chỗ, Tô Niên Niên liếc mắt, đành phải đi đến hàng cuối cùng, ngồi vào chỗ trống duy nhất-- ---bên cạnh Đường Dư.

Chủ nhiệm nói đến nỗi khát khô cả cổ, vốn dĩ không nói gì nữa, kết quả nhìn thấy Tô Niên Niên đến muộn, thế là lại nhấn mạnh tính quan trọng kỷ luật, Đường Dư nghe đến nỗi lòng dạ rối bời, bỏ nhoài ra bàn ngủ.

Nhưng Tô Niên Niên lúc đó là phần tử nghịch ngợm tiêu chuẩn, thầy giáo ở trên giảng bài, cô lại không thể ăn được, điều này đối với một tên ham ăn mà nói là một kiểu hành hạ cực hình.

Thế là, cô chú ý đến Đường Dư ở bên cạnh.

“Này, cậu tên là gì thế, dậy nói chuyện đi mà.....ôi, sao lại không để ý người khác, bạn ơi, bạn ơi, tớ gọi cậu đấy.....” Tô Niên Niên bé giọng gọi mấy tiếng, Đường Dư không hề nhúc nhích.

Cậu nghe thấy rồi, nhưng chán chả đáp lời nha đầu này.

Tô Niên Niên không hề tức giận, giờ ngón tay đẩy đẩy Đường Dư.

“Dậy đi, bạn ơi, tớ là Tô Niên Niên, cậu tên là gì, nói chuyện với tớ đi mà.....”

Đường Dư nghe cũng phát phiền, nha đầu này mang mõ tụng kinh à? Có cần phải lải nhải thế không?

Cậu ngẩng đầu, giọng nói mất kiên nhẫn: “ một, tôi tên là Đường Dư, hai, đừng phiền nữa, hiểu không?”

Tại vì từ nhỏ không có bố mẹ, Đường Dư không ít lần bị những đứa trẻ khác bắt nạt, nhưng Đường Dư cũng không phải dạng vừa, lần nào cũng đánh trả. Đánh nhau càng lúc càng lợi hại, xuống tay càng ngày càng tàn nhẫn, phổ thông Thân Giang không ai dám động đến cậu, dù cho bình thường cậu không nói, trên người cũng toát ra khí phách khiến ai cũng phải sợ.

Nhưng cậu không dọa nổi Tô Niên Niên, Tô Niên Niên tròn mắt nhìn cậu: “ Không hiểu là không hiểu, Đường Dư, tớ chính thức tuyệt giao với cậu năm phút, tạm biệt!”

Lúc đó Đường Dư có chút sững sờ, người con gái trước mắt, để mái tóc ngắn ngang vai, hai má bầu bĩnh, đôi môi nhỏ nhắn, ngoảnh đầu, không thèm để ý cậu thật.

Đứa trẻ mười mấy tuổi, cũng không hiểu cái gì là thích, nhưng lúc đó trong lòng Đường Dư đang nghĩ, nha đầu này mặc dù lải nhải nhiều chút, nhưng.....cũng vẫn đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: Đời Người Chỉ Như Làn Đầu Gấp (5)

Cho đến rất lâu sau này, Đường Dư mới hiểu, chính là lần đó, trở thành kiếp nạn khó quên trong lòng cậu.

Buổi học đầu tiên của năm học, sau tiết học cuối cùng là họp lớp, chủ nhiệm đòi chỗ ngồi cho cả lớp, thầy không phải là người phong kiến cổ hủ, tách nam nữ ra, mà là một nam một nữ ngồi cùng bàn.

Phân theo trình tự danh sách lớp, vừa may tên của Đường Dư và Tô Niên Niên ở cạnh nhau, thế là ngồi cạnh nhau, có điều vẫn ngồi ở hàng cuối cùng.

Vừa bắt đầu, Đường Dư vẫn có tâm lí xa cách Tô Niên Niên, ngày hôm sau, cậu giống như con trai tuổi đó hay dùng thủ đoạn ấu trĩ--cho con sâu róm vào hộp búp của Tô Niên Niên.

Cậu ngồi ở chỗ ngồi, về mặt lạnh nhạt hờ hững coi như không có chuyện gì, thực ra vẫn đang chờ phản ứng của Tô Niên Niên.

Tiếng chuông vang lên, Tô Niên Niên lại là người cuối cùng chạy vào, đầu tóc rối bù, bộ dạng ngủ chưa đủ giấc.

Không biết tại sao, Đường Dư nhìn thấy khuôn mặt đỏ của cô lại có chút không đành lòng, đang chuẩn bị tranh thủ lúc cô không chú ý bỏ con sâu róm đó ra, không ngờ Tô Niên Niên đã từ trong ngăn kéo lấy ra hộp bút.

Đường Dư như nín thở, nhưng đợi cả buổi, cũng không nghe tiếng hét của Tô Niên Niên, ngược lại lại bị cô khều tay sang, sau đó nghe thấy giọng nói vui mừng hơn hờ của cô: “Đường Dư, cậu xem, trong hộp bút của tớ có con sâu, béo quá đi!”

Đường Dư: “.....”

Cậu đơ người nhìn Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đã hào hứng lấy đầu bút mà nghịch con sâu đó, chẳng hề sợ hãi.

Nhất định là ở đâu không đúng.....Đường Dư tự kiểm điểm thất bại của hành động lần này.

Trong tính cách cậu có phần rất buồn bực, đã nhận định việc gì thì nhất định tiếp tục làm, ngày thứ ba, cậu đổi sang một con sâu to hơn đáng sợ hơn, lại làm về mặt lạnh lùng chờ đợi tiếng hét sợ hãi của Tô Niên Niên, uhm, tốt nhất có thể dọa cho cô khóc.

(/)

Tuy nhiên --- ---

“Đường Dư, woa, con sâu này trông uy phong quá, tớ phải đặt tên cho nó là anh hùng chiến đấu, cậu thấy thế nào?”

Đường Dư im lặng.

Ngày thứ tư --- ---

“Í, con này lại còn có nhiều màu nữa, đẹp quá, liệu có trôi màu không nhì, cậu có nước không, để tớ thử nghiệm chút!”

“.....”

Đường Dư sâu xa cảm nhận được sự bất lực ở đây, trên thế giới này tại sao lại có đứa con gái quái lạ thế này nhì, hoàn toàn không giống như bình thường!

Cho đến một hôm, Tô Niên Niên thần thần bí bí kéo tay áo của cậu, sau đó đặt vào trong đó một con sâu róm xanh lè béo múp, còn kéo dài giọng nói nhấn mạnh: “Đường Dư, có phải cậu thích sâu không, đây là con sâu mà sáng nay tớ treo lên cây dưới lầu nhà tớ bắt đấy, tặng cho cậu đấy, cậu không cần cảm ơn tớ, thích thì từ từ nghiên cứu, Đạt Nhĩ Văn cũng vì thích sâu nên mới hứng thú mà viết ra đấy!”

Câu nói này hết sức nghiêm túc, khiến Đường Dư không biết phản bác thế nào.

Cái gì thế, đây không phải là dự tính ban đầu của cậu, Tô Niên Niên cậu có thể sợ hãi một lần được không?

Cậu nhăn trán, im lặng đón lấy con sâu đó, đặt vào trong hộp bút của mình.

Mùa xuân năm thứ hai, hai người vẫn ngồi cạnh nhau, Đường Dư từ chỗ bạn làm ít kén tằm, Tô Niên Niên vừa nhìn thấy hai mắt đã hoa lên: “Đây là cái gì thế?”

“Ồ, đây là kén tằm, ầm ập sẽ chui ra con tằm nhỏ, sau đó nuôi lớn, cuối cùng sẽ nhả ra tơ, còn có thể biến thành bướm bay lên.” Đường Dư trả lời, trải qua thời gian quen biết lâu như thế, thái độ của cậu đối với Tô Niên Niên tốt hơn rất nhiều, nói trước mặt Tô Niên Niên cũng nhiều nhất.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Đòi Người Chỉ Như Lăn Đầu Gặp (6)

Tô Niên Niên lúc đó hào hứng không kém, còn đòi nuôi cùng cậu, dọn hộp bút lại để chứa ra một góc, đặt bông mềm và bông vải, lại đặt thêm mấy cái lá non, thành tổ nuôi tằm.

Nhưng Tô Niên Niên bước đầu tiên đã thất bại, cô đem kén tằm đặt trong bông vải, trong tay áo bịt cả buổi sáng, vẫn không ủ đủ ấm cho tằm chui ra.

Đường Dư đã ủ được mười mấy con, đặt lên lá non, giống những con kiến nhỏ.

Tô Niên Niên nhìn mà ngưỡng mộ không ngớt, mắt liên tục đảo như rang lạc, tranh thủ lúc Đường Dư lơ đãng, đưa tay cướp hộp bút nuôi kén của Đường Dư.

(/)

“Cậu làm gì thế?” Đường Dư liếc mắt nhìn cô.

Tô Niên Niên lí lẽ hùng hồn: “Đây là của tớ, ồ, cái này mới là của cậu.” Nói xong đưa hộp bút của mình cho Đường Dư.

Đường Dư khóc dở mếu dở, “cậu là nữ thô phi à, đến đồ của tớ cũng cướp, không phải ừ không được à, cùng lắm tớ ừ giúp cậu.”

“Còn lâu mới cần, hừm!” Tô Niên Niên giống như kẻ háms tiền vậy, sống chết ôm lấy hộp bút đó.

Đường Dư bó tay, đành phải đổi cho cô.

Tầm nuôi càng lúc càng lớn, nhưng Đường Dư lúc nào cũng nuôi tốt hơn Tô Niên Niên, Tô Niên Niên mỗi lần đều đòi đổi hộp với cậu, không đổi sẽ cướp, lần nào Đường Dư cũng nhường cô.

Tầm càng ngày càng béo, sắp nhà tơ rồi, có một buổi tối, Tô Niên Niên để hộp bút ở lớp, ngày hôm nay đến xem, hộp bút rơi xuống đất, không biết ai dẫm chân vào, tầm bên trong toàn bộ đều chết, cơ thể cứng đờ.

Tô Niên Niên kêu lên một tiếng rồi khóc òa, khiến Đường Dư lập tức luống cuống không biết làm sao.

Cậu quen Tô Niên Niên lâu như thế, biết cô không phải kiểu con gái thích khóc, bây giờ khóc thảm thương như thế, thật sự rất buồn.

Đường Dư vụng về an ủi Tô Niên Niên: “Được rồi, đừng khóc nữa.....không sao, tớ đem của tớ cho cậu nuôi được không? Tô Niên Niên....nghe lời, đừng khóc nữa, mặt cậu khóc nhem nhuốc cả rồi.....”

Tô Niên Niên càng khóc đau lòng hơn, cũng không cần tầm của cậu, ngồi ở chỗ ngồi của mình khóc nức nở.

Đậu Đậu và Nọ Nọ hai người lúc đó chơi với Tô Niên Niên rất thân, hai người cũng đến an ủi cô, Tô Niên Niên chẳng để ý đến ai, liên tục sụt sịt mũi, vai rung lên, nhìn thấy thế tim Đường Dư cũng mềm nhũn.

Nghỉ giữa giờ, cậu đi nhà vệ sinh, mấy nam sinh cùng lớp cười ha ha bàn luận về Tô Niên Niên, “Ai ya, Tô Niên Niên lớp chúng ta đó thật khóc dai, khóc hai tiết rồi, có cần phải đau lòng thế không?”

“Đúng thế, có điều người đẹp chính là người đẹp, khóc cũng vẫn xinh, ha ha ha ha!”

“Hừ, các cậu đen tối quá, các cậu không phải yêu sớm đấy chứ!”

“Khốn kiếp, cậu đừng nói cậu chọn cậu ta là bạn gái cậu rồi đấy.....”

“Hi hi hi.....” mấy nam sinh cười phá lên.

Trong phòng gần bên cạnh chuyển đến một giọng nói: “Ha ha, hôm qua chính tao dẫm nát chiếc hộp đó của cậu ta, ai bảo cậu ta không phải bạn gái của tao chứ!”

Đường Dư nghe ra giọng nói của một nam sinh trong lớp, đã từng viết thư tình cho Tô Niên Niên, bị Tô Niên Niên ném thẳng vào sọt rác.

Cậu đứng ở bồn nước rửa sạch tay, điềm tỉnh quay người, bực mình đập cánh cửa phòng gần bên cạnh ra!

“Cái gì thế, Đường Dư cậu làm gì thế!” Nam sinh đang đi vệ sinh bị dọa cho giật nảy mình, quần còn chưa kịp xéch lên, nắm đấm Đường Dư đã lao xuống.

Trong nhà vệ sinh vang lên tiếng động mạnh, nhưng không ai dám lên can ngăn.

Nam sinh đó bị Đường Dư đánh cho một trận, trước khi đi, Đường Dư nói: “Sau này đừng để tao nhìn thấy ai bắt nạt Tô Niên Niên, nếu không, tao bảo đảm hậu quả còn thảm hơn cậu ta đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Đời Người Chỉ Như Làn Đầu Gặp (7)

Mọi người im lặng, cũng bắt đầu từ hôm đó, người của Thần Giang đều biết, có người con gái học phổ thông năm nhất tên là Tô Niên Niên, không thể dấy vào.

Đó là Đường Dư lần đầu tiên vì Tô Niên Niên mà đánh nhau, cậu chỉ cảm thấy trong lòng mang đầy tâm trạng bức tức, hoàn toàn không giống với lúc đánh nhau với những đứa trẻ xấu tính.

Giống như cuối cùng có người muốn bảo vệ cô, can tâm tình nguyện vì cô mà chiến đấu vậy.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, chớp mắt đã đến phổ thông năm ba, Đường Dư đã dần hiểu ra, mình thích Tô Niên Niên.

Cho nên cậu đối với Tô Niên Niên càng ngày càng tốt, Nọa Nọa và Đậu Đậu thường xuyên cười cậu, cậu cũng không để ý.

Có một khoảng thời gian, bốn người cùng nhau đăng ký một tổ thực nghiệm xã hội, cùng nhau đi viện dưỡng lão làm thiện nguyện, cuối kỳ còn được cộng thêm điểm.

Viện dưỡng lão cách nhà Đường Dư rất gần, thế là bốn người hẹn gặp nhau ở nhà Đường Dư.

Đó là lần đầu tiên Tô Niên Niên đến nhà Đường Dư, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Đường Dư đánh nhau.

Ba người đi ở con đường nhỏ bé, từ xa đã nhìn thấy đám nam sinh tụ tập một chỗ, hình như là xảy ra đấu khẩu gì đó, mười mấy nam sinh bắt đầu đánh nhau.

Trong đám đông, thu hút ánh mắt nhất chính là Đường Dư.

Cậu ra tay cực kỳ nhanh, xuống tay cũng rất thâm, khuôn mặt đanh thép, dường như không ai dám dây vào.

Đường Dư từ nhỏ trong đánh nhau mà lớn lên, qua một lúc, đã nhẹ nhàng giải quyết xong.

Mấy người bị đánh giống như binh tàn tướng tại, diu nhau thất thủ rời đi.

Tiểu đệ bên cạnh Đường Dư châm cho cậu một điếu thuốc, khúm núm châm lửa cho cậu, đang chuẩn bị nịnh nọt lấy lòng, thì phát hiện ngón tay cầm điếu thuốc của đại ca nhà mình khẽ run rẩy, ném điếu thuốc đi.

Đường Dư nhìn thấy Tô Niên Niên đứng sững ở ngay gần đó.

Cậu phẩy phẩy tay, bảo những người bên cạnh tản đi, sau đó đi đến bên cạnh Tô Niên Niên ba người họ.

Tô Niên Niên ý thức lùi về sau một bước, động tác này khiến tim Đường Dư co thắt lại.

Cậu biết, Tô Niên Niên là sợ cậu.

“Tô Niên Niên, tớ.....” Đường Dư ấp úng, không biết nên mở miệng thế nào.

Nọa Nọa và Đậu Đậu thấy thế, tự động đi ra chỗ khác, “Hai các cậu nói chuyện nhé, bọn tớ đi cửa hàng tạp hóa mua đồ ăn vặt!”

Đường Dư và Tô Niên Niên ngồi trên bậc thềm của một nhà khác, bên cạnh được vây hàng rào nhỏ nhắn, bên trong đặt những chậu hoa dành dành nở hoa thơm ngát.

Giữa hai người dường như hình thành nên một khoảng cách vô hình, Tô Niên Niên không nói gì, Đường Dư cũng im lặng theo, hai người không biết ngồi bao lâu, Tô Niên Niên mới nhìn cậu, nói: “Sau này cậu có thể đừng đánh nhau không?”

Đường Dư dờ dẫm nhìn cô, mãi mới gật đầu, “Được.”

Chỉ đơn giản một chữ, nhưng lại là lời đồng ý với Tô Niên Niên.

Sau này, Đường Dư cũng không đánh nhau nữa, quy củ đâu đấy, giống như một học sinh ngoan không gây gổ với ai bao giờ.

Không ai biết, cậu đã từng có thời niên thiếu bốc đồng, chơi bời lêu lổng.

Nhưng có nhiều chuyện rất khó dự liệu, Đường Dư lại không tuân thủ lời đồng ý của cậu.

Cao trung năm nhất, hai người thuận lợi vào cao trung Thần Giang, sức khỏe Đường Dư các phương diện điều kiện đều tốt, được chọn vào đội tuyển bóng rổ của trường, không lâu sau, được tuyển thẳng vào đội bóng rổ của thành phố, đội bóng rổ của tỉnh, con đường rất thuận lợi bằng phẳng, thành tích của cậu càng ngày càng tốt, huấn luyện viên thậm chí nói, nếu như cậu tiếp tục nỗ lực, có lẽ có thể được vào đội tuyển quốc gia.

Đó là ước mơ của biết bao người, nhưng cũng do bản thân Đường Dư, tự tay cất bỏ.

Tô Niên Niên chỉ biết hôm đó, Đường Dư không đi tập huấn, khi cô hỏi nguyên nhân, Đường Dư chỉ nói: “Không có gì, chỉ là tớ không muốn đi, cảm thấy lãng phí thời gian.”

Lúc đó Tô Niên Niên cảm thấy hết sức khó hiểu, nhưng cô không biết, tất cả điều đó đều là vì cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Đời Người Chỉ Như Lần Đầu Gặp (8)

Khu huấn luyện đội bóng rổ của tỉnh rất gần cao trung Thần Giang, cho nên bình thường không có việc gì, Tô Niên Niên và Nọa Nọa, Đậu Đậu hai người bạn thân thường xuyên đi xem cậu tập bóng.

Không ngờ, Tô Niên Niên có một lần trên đường về nhà, bị mấy nam sinh của đội bóng rổ chặn ở đường.

Cô cau mày: “Bạn học, cậu có việc gì thế? Tôi còn có việc, phải về nhà.”

Nam sinh đứng đầu cười đùa cợt nhả nói: “Đừng vội, người đẹp, chúng ta nói chuyện chút thôi mà.”

Tô Niên Niên cắn răng, biết mấy người này là cố tình, cô cao giọng, ngữ khí mạnh mẽ: “tôi chẳng có gì để nói với cậu, tránh ra!”

Mấy người này đều là chủ lực của đội bóng rổ, cao to vạm vỡ, mấy tên cao hơn 1m8 đều chặn ở đường, giống như tường chặn vậy, bốn phương tám hướng đều chặn đường của cô.

Cô vừa lòng vòng câu giờ với mấy nam sinh đó, vừa thò tay vào trong túi quần tìm nút gọi điện cho Nọa Nọa.

May là Nọa Nọa thông minh, lập tức liên hệ với Đường Dư, rất nhanh đã tìm thấy Tô Niên Niên.

Đường Dư vừa nhìn thấy Tô Niên Niên bị mấy nam sinh vây quay, sắc mặt sa sầm lại, bước lên phía trước.

Mấy nam sinh đó nhìn thấy Đường Dư, vẻ mặt không vui, bình thường Đường Dư được huấn luyện quý nhất, bọn họ trong lòng thâm ghen tị đồ kỵ với Đường Dư.

“Đường Dư, cậu đến làm gì thế, anh đây nói chuyện với em gái này, cần gì cậu phải quan tâm? Biết điều thì tránh đi!” Tên nam sinh đứng đầu cậy mình lớn hơn hai tuổi, nói chuyện không chút nể nang.

Đường Dư liếc mắt nhìn cậu ta, để Tô Niên Niên đứng ra đằng sau, bình thản nói: “Nếu như tôi nhất định phải quan thì sao?”

“Hừ.....đồ điên.....” trong đám đông có người gằn giọng chửi rủa một tiếng.

Tô Niên Niên như đứa trẻ ngoan ngoãn núp sau lưng Đường Dư.

Đường Dư đột nhiên quay người, vỗ vỗ vào vai cô: “Tô Niên Niên, cậu về trước đi, bọn tớ còn phải tập luyện.”

“A?” Tô Niên Niên chẳng hiểu ra sao, đã bị Đường Dư đẩy đi rồi.

Trong lòng cô luôn cảm thấy không ổn, nhưng nhìn thấy Đường Dư cười cười với cô như không có chuyện gì, nghĩ có lẽ sẽ không có chuyện gì, đành đi cùng Nọa Nọa và Đậu Đậu ra về.

Nhìn thấy bóng dáng Tô Niên Niên mất hút phía xa, Đường Dư xắn tay áo, sắc mặt lạnh tanh, toàn thân toát ra khí chất ngang ngược.

Mấy tên nam sinh xung quanh nhìn nhau, gọi nhau một tiếng rồi cùng nhau lao lên.....

Việc mấy người đánh nhau đến tai đội của tỉnh, huấn luyện viên giận dữ mắng cho bọn họ một trận, lại tăng cường tập huấn hàng ngày.

Ông gọi riêng Đường Dư ra dạy dỗ: “Đường Dư, tôi nói cho cậu biết, đừng cậu mình thành tích tốt là không coi ai ra gì! Đừng cậy mình sành sỏi, vì một đứa con gái mà đi đánh nhau với đội mình, như thế có ra gì không! Sao thế? Không nói à? Nếu như cậu không phục, bây giờ có thể rời khỏi đội bóng rổ!”

Huấn luyện viên đó là điển hình của mặt lạnh tâm nóng, lúc nào cũng rất đánh giá cao Đường Dư, ai biết Đường Dư nói: “Được, bây giờ em đi ngay.”

Huấn luyện viên như hoa mắt, Đường Dư liếc nhìn ông, rồi cầm áo khoác của mình, cứ như thế rời đi.

Trong lòng cậu, không hề hối hận chút nào.

Vì Tô Niên Niên, cậu cảm thấy tất cả đều đáng.

Vốn dĩ vào đội bóng rổ, chính là vì Tô Niên Niên thích xem cậu chơi bóng rổ, dù cho bây giờ đi, cũng không có gì đáng tiếc.

Sau đó, trong cuộc sống hàng ngày của Đường Dư lại có thêm một việc: đưa Tô Niên Niên về nhà.

Tại vì lo lắng Tô Niên Niên lại gặp phải chuyện như lần trước, mỗi ngày cậu đều đón đưa Tô Niên Niên đi học, cả một năm, mưa gió không quản.

Tình yêu bằng những hành động nhỏ bé này không phải ai không biết, nhưng Tô Niên Niên lại không hề biết.

Có lẽ mãi mãi cũng sẽ không biết.

(Tại vì thật sự rất thích nhân vật Đường Dư này, cho nên đem kí ức của cậu viết ra, không dám viết quá hời hợt, có điều vẫn xót thương câu chuyện quá khứ của cậu ~ Cổ kiêu ngạo mau hạ gục Niên Niên đáng yêu đi?*)

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Thỏa Mãn Nguyện Vọng Của Cô (1)

Tô Niên Niên chán nản ngồi ở nhà uống sữa chua, Bao Bao uể oải nằm thẳng cẳng bên chân cô mà ngáp.

Mấy ngày này, cô và Cố Tử Thần không hề tiến triển chút nào, bình thường còn cảm thấy mình cũng nhanh trí, nhưng cứ đến trước mặt Cố Tử Thần, là dường như mất hết chỉ số thông minh, lúc nào cũng có thói quen phạm phải ngốc nghếch.

Cô thờ dài, buồn bực ném chiến lược theo đuổi tình yêu mà Nọa Nọa và Đậu Đậu lên kế hoạch cho cô.

Lí luận cuối cùng cũng vẫn là lí luận! Nam thần trong hiện thực không phải dễ dàng đồ gục như thế!

Ấm ức cả buổi, cô vẫn ngoan ngoãn đi tìm Cố Tử Thần để học phụ đạo.

Sắp đến lần thi tháng thứ hai rồi, cứ nghĩ đến vụ cá cược với Doãn Sơ Hạ, trong lòng Tô Niên Niên vẫn không nắm chắc tự tin.

Có điều dựa vào bài thi thử Cố Tử Thần đưa ra cho cô, thành tích bây giờ của cô tiến bộ cực kỳ rõ rệt, chỉ cần đến lúc đó ổn định phát huy, có lẽ có thể giành được thành tích tốt.

Làm xong bài tập, Tô Niên Niên đưa cho Cố Tử Thần xem, Cố Tử Thần nghiêng người tiến sát lại, giọng nói trầm nhẹ, trên người tỏa ra mùi thơm dễ chịu, Tô Niên Niên bất giác thất thần nhìn cậu.

Cố Tử Thần giăng một lúc, phát hiện người bên cạnh không động tĩnh gì, ngược mắt nhìn cô, đúng lúc bắt gặp ánh mắt ngây ngô dò dẫm của Tô Niên Niên nhìn cậu.

Trong lòng cậu khẽ rung động, đưa cột kẻ sát mặt gần vào Tô Niên Niên, khoảng cách giữa hai người cực kỳ ngắn, thậm chí có thể cảm nhận lông mi trên mặt hai người đang động đậy.

Tô Niên Niên tròn tròn hai mắt, không dám động đậy, nuốt từng ngụm nước bọt, mới áp ứng mở miệng: “Cố..... Cố Tử Thần.....”

“Uhm?”

“Anh có thể tránh xa một chút được không.....?” Giọng nói ảm ức vang lên.

Cố Tử Thần nhếch môi cười: “Cô không phải đang nhìn trộm tôi sao? Tại sao tôi không thể nhìn cô chứ?”

Cái này không giống nhau chút nào? Tôi là thích anh mới nhìn anh chứ? Nhưng anh nhìn tôi như thế tôi sẽ căng thẳng! Này nam thần, vẻ đẹp trai của anh đừng có rạn rờ quá đáng như thế được không, mau tránh ra! Máu mũi tôi sắp phụt ra rồi!! trong lòng Tô Niên Niên vùng vẫy giãy giụa như có hàng ngàn con ngựa ầm ầm chạy qua, nhưng những lời này cô không thể nói ra, chỉ có thể yếu đuối xin lỗi: “Xin lỗi.....sau này tôi không nhìn anh nữa.....”

Biểu cảm đáng thương của cô khiến Cố Tử Thần bật cười, lúc này mới buông Tô Niên Niên ra, cơ thể lùi lại.

Tô Niên Niên mặt đỏ tía tai, ngoảnh đầu tiếp tục viết những nét nguệch ngoạc trên vở, giả vờ như đang nghiêm túc làm bài.

Cố Tử Thần còn không quên nhắc nhở cô: “Tô Niên Niên, vở của cô bị ngược rồi.”

“A?” Tô Niên Niên phản ứng lại, vừa nhìn đúng là thật, lập tức cảm thấy càng ngại hơn, đầu cúi thấp xuống.

Bình thường quen nhìn bộ dạng mạnh mẽ hoạt bát của cô, bây giờ nhìn cô như một đứa trẻ ngoan ngoan ngồi bên cạnh mình, Cố Từ Thần chỉ cảm thấy tâm trạng rất tốt.

“ Khi thi đừng quá căng thẳng, tâm trạng phải tốt, tự nhiên phát huy sẽ tốt, dù cho thi không tốt cũng không sao, đừng tạo cho mình áp lực lớn quá.” Cố Từ Thần nói.

“Ồ.....được.....” Tô Niên Niên đỏ mặt, cảm giác không còn ý chí chiến đấu.

Tính cách của cô vốn dĩ là không màng đến những điều xung quanh, lần trước cá cược với Doãn Sơ Hạ cũng là vì quá tức, thời gian lâu rồi, ý chí sắp bị mài mòn hết rồi.

Cố Từ Thần cau mày, chậm chậm nói: “ Nếu như cô có thể thi tốt, tôi sẽ làm thoả mãn một nguyện vọng của cô, thế nào?”

Tô Niên Niên sững sờ, “ Thật hay giả thế? Cái gì cũng được sao?”

“Đương nhiên.....” Cố Từ Thần lộ ra nụ cười thân thiện, nhìn Tô Niên Niên không nỡ chớp mắt, “ Không thể.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Thỏa Mãn Nguyện Vọng Của Cô (2)

Hai chữ cuối cùng đập tắt tất cả ảo tưởng của Tô Niên Niên, tâm trạng của cô ngay tức khắc trở nên hụt hẫng.

Cố Từ Thần nhìn bộ dạng đó của cô, đành phải nói: “ Quân tử nhất ngôn, tứ mã khó đuổi, tôi có thể thỏa mãn nguyện vọng của cô, nhưng là có yêu cầu. Đầu tiên, không thể quá đáng quá, thứ hai, không thể quá vô lý, thứ ba, cần được sự đồng ý của tôi.”

Mắt Tô Niên Niên sáng rực lên, nếu như thế không phải mình có thể đề nghị yêu cầu anh ta làm bạn trai của mình sao?

Đợi đã.....tại sao còn có yêu cầu phụ chứ, nguyện vọng này vừa nghe đã thấy rất quá đáng, còn rất vô lý, càng quan trọng là, sao Cố Từ Thần có thể đồng ý được chứ.....

Đây đúng là cái bẫy mà.

Nhưng tại sao trong lòng cô lại vui mừng khắp khối muốn nhảy vào cái bẫy đó chứ? Đây rốt cuộc là cái quái gì thế?

Tô Niên Niên lập tức lấy lại hưng phấn, tiếp tục chiến đồng với đề thi thử, khiến Cố Từ Thần cũng phải nhếch mép cười.

Cậu không phát hiện ra, Tô Niên Niên còn có mặt tích cực tiến lên phía trước như thế.

Có điều, cô ấy mong chờ mình làm hài lòng nguyện vọng của cô ấy, có phải cũng nói lên cô ấy cũng để ý mình?

Cố một sách lạnh lùng bá đạo là thế, lần đầu tiên, bắt đầu chìm vào câu hỏi mà đối với cậu là nan giải.

Doãn Sơ Hạ mấy ngày này cũng chẳng được nghỉ ngơi, ngoài lên lớp mỗi ngày, ở nhà còn mời thầy giáo tốt nhất để phụ đạo cho cô ta.

Cô ta tự tin, Tô Niên Niên tuyệt đối không vượt qua được cô ta.

Tô Niên Niên giống như bị chọc tiết gà vậy, liên tiếp phần đầu hai tuần, thành tích tiến nhanh vượt bậc, khi làm bài thi thử đến Cố Từ Thần cũng có chút khó tin.

Cậu đưa ra đề thi còn khó hơn đề thi tháng của cao trung Thánh Âm, nếu như Tô Niên Niên dựa theo trình độ bây giờ, có thể nói tiến về phía trước không còn là trở ngại.

Nhưng Cố Từ Thần không nói cho Tô Niên Niên biết trình độ thật sự của cô, tránh việc cô kiêu ngạo, chỉ bình thản nói: “ Cố lên nhé, khi thi nghiêm túc tí mĩ chút.”

Tô Niên Niên nắm chặt tay lại, gật đầu lia lịa.

Hai ngày trước khi thi, Trần Nguyên quả thật sắp coi Tô Niên Niên thành của quý của quốc gia mà nuôi rồi, mỗi ngày đều cho ăn ngon, nhắc nhở cô mặc quần áo ấm, chỉ sợ cô lại bị bệnh.

Tô Niên Niên mặc chiếc áo khoác dạ cực dày ngồi trong lớp, thu hút mọi ánh mắt tò mò.

Tổng Dư Hi khẽ hỏi cô: “Niên Niên, sao cậu mặc dày thế?”

Chúc Thành miệng há thành hình chữ “O”, “Mình cảm thấy Tô Niên Niên là đang đón mùa đông, không cùng phong cách giống chúng ta!”

Tô Niên Niên cong môi, cô cũng ngại nói là Trần Nguyên bắt cô mặc, hai ngày này thời tiết không tốt lắm, gió cũng to, Trần Nguyên sợ cô cảm lạnh.

“Đúng, mình đang dự định ngủ đông……” cô nhún vai, vẻ cam chịu nói.

Đường Dư đã đi học trở lại rồi, lúc này đang lật vở bài tập trong tay, tâm tư liếc nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cúi đầu, áo khoác màu nâu nhạt càng tôn lên nước da trắng ngần của cô, dáng vẻ chăm chú làm bài cực kỳ xinh đẹp.

Cô ngẩng người nhìn một lúc, không biết tất cả điều này đều lọt vào mắt Tổng Dư Hi.

Trong lòng Tổng Dư Hi co thắt lại, đột nhiên hiểu ra.

Đường Dư là thích Tô Niên Niên……

Cô che giấu tâm trạng ngạc nhiên của mình trong lòng, giả bộ như không có chuyện gì quay người lên.

Thứ sáu, thi tháng bắt đầu.

Lần thi này dựa theo thành tích lần trước mà sắp xếp, cho nên Tô Niên Niên và Doãn Sơ Hạ không ngồi cùng nhau.

Đề thi phát ra, Tô Niên Niên hít thở một hơi thật sâu, lấy bút ra viết tên, bắt đầu tỉ mỉ xem đề, giải đáp án, sửa lại, có bài không biết làm thì làm thử ra nháp trước.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Thỏa Mãn Nguyện Vọng Của Cô (3)

Cô càng viết càng suôn sẻ, giống như trong não đã có kết quả, đáp án viết trơn tru ra.

Nhớ lại lời nói trước đây của Cố Tử Thần, Tô Niên Niên không hề cảm thấy mình lợi hại thế nào, tâm thái hết sức bình thản.

Cho nên thi xong, Tô Niên Niên đi ra khỏi điểm thi, chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm.

Cô tự tin, mình lần này nhất định sẽ thi được thành tích tốt!

Doãn Sơ Hạ cũng làm xong nộp bài, ánh mắt hai người vô tình đối mắt nhau trong không trung, Doãn Sơ Hạ khiêu khích trợn mắt nhìn Tô Niên Niên.

“Tô Niên Niên, cậu thật sự cho rằng cậu có thể thi xếp hàng trước số 10 sao? Quá ngây thơ rồi đấy!”

Tô Niên Niên cười chế giễu cô ta, khoe miệng nở nụ cười tự tin: “Doãn Sơ Hạ, nhớ vé của buổi hòa nhạc cậu treo thưởng đấy, đến lúc đó công bố thành tích thi thì đừng xót xa nhé.”

“Cậu……” Doãn Sơ Hạ bực tức chỉ Tô Niên Niên, Tô Niên Niên chẳng buồn để ý cô ta, bĩu môi, quay đầu bước đi.

Thi xong là cuối tuần, Tô Niên Niên chưa bao giờ cảm thấy cuối tuần lại chán thế này, mong ngóng đến thứ hai, vừa sáng ra, cô cũng không ngủ nướng mà đã mò đến trường cùng Trần Nguyên.

Đến phòng học, Tô Niên Niên phát hiện Doãn Sơ Hạ cũng đã đến rồi, Doãn Sơ Hạ lườm cô một cái, Tô Niên Niên nhếch nhếch khóe miệng, ngồi về chỗ của mình.

Đến giờ, Giang Mộ cầm tờ thành tích đi vào, bắt đầu tuyên bố thành tích.

“Lần thi này cả lớp thi đều rất tốt, đều có tiến bộ rõ rệt, hy vọng các em học sinh thi tốt tiếp tục duy trì, các em thi không tốt lắm thì lại tiếp tục cố gắng, tranh thủ lần sau đạt được thành tích lí tưởng.” Giang Mộ khích lệ tinh thần cả lớp trước, sau đó bắt đầu đọc thành tích và tên.

“Xếp thứ nhất, Triệu Minh Viễn.....xếp thứ sáu, Nhiếp Bảo Châu, xếp thứ bảy, Tô Niên Niên.....xếp thứ chín, Doãn Sơ Hạ.....”

Khi đọc đến Tô Niên Niên xếp thứ bảy, cả lớp bỗng dưng ào lên như vỡ tổ, bắt đầu bàn luận sôi nổi.

Còn khi mọi người nghe thấy Doãn Sơ Hạ chỉ xếp thứ chín, tiếng bàn tán càng lợi hại hơn.

“Woa, Tô Niên Niên thật sự thi được trước xếp hạng mười sao, đột phá quá khủng!”

“Xem ra lần trước Tô Niên Niên bị oan rồi, làm sao có chuyện thi toán không qua chứ!”

“Này, Doãn Sơ Hạ, cậu không phải nói tặng cả lớp vé vào cửa xem M.E biểu diễn sao? Không thể nói lời mà không giữ lời, mọi người đều đang nhìn đây.”

Doãn Sơ Hạ bực tức nắm chặt nắm đấm lại, móng tay sắc nhọn đâm vào lòng bàn tay đau nhói.

Sao có thể thế được! Chuyện này sao có thể thế được!

Tô Niên Niên tại sao có thể thi tốt như thế được chứ?

Rõ ràng cô ta cũng nỗ lực, dựa vào cái gì mà Tô Niên Niên có thể thắng được cô ta chứ?

Nhưng Doãn Sơ Hạ chưa từng nghĩ, cô ta cố gắng rồi, nhưng Tô Niên Niên còn cố gắng hơn cô ta.

Hơn nữa lần trước thành tích của Tô Niên Niên kém như thế, cũng là vì cô ta giấu Tô Niên Niên một tờ bài thi môn toán, mới khiến Tô Niên Niên mất nhiều điểm như thế.

Tô Niên Niên biểu hiện rất điềm nhiên, có điều thi tốt như thế vẫn ngoài dự liệu của cô, vốn dĩ cô đã chuẩn bị tinh thần xấu nhất là mời cả lớp ăn com rồi.

“Gần đây tinh thần học tập của lớp rất tốt, các thầy cô đều khen ngợi lớp chúng ta, hy vọng chúng ta có thể tiếp tục duy trì, tiếp tục cố gắng.” Giang Mộ mỉm cười, đi ra khỏi lớp.

Đi ra đến cửa, anh nhìn về phía Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đang nói chuyện với Chúc Thành, nụ cười trên môi tươi như hoa.

Anh hít một hơi thật sâu, bước chậm, rồi đi.

“Tô Niên Niên, cậu chắc chắn là gian dối! cậu làm sao có thể thi tốt như thế chứ!” trong lớp đột nhiên vang lên giọng nói của Doãn Sơ Hạ, cô ta tức giận chỉ Tô Niên Niên, vẻ mặt không vui.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Thỏa Mãn Nguyện Vọng Của Cô (4)

Tô Niên Niên xoay xoay bút trong tay, “Doãn Sơ Hạ, không có chứng cứ thì đừng có ngậm máu phun người được không, đã biết thua thì lúc đó đừng có cá cược với tôi, bây giờ cậu định làm loạn cái gì chứ?”

Cả lớp lập tức có người lên tiếng: “Đúng thế, Doãn Sơ Hạ, chấp nhận thua đi, cậu cần gì phải dìm Tô Niên Niên chứ, khoảng thời gian cậu ấy cố gắng cả lớp đều thấy cả rồi.”

Doãn Sơ Hạ cười khẩy hỏi ngược lại: “Thế thì cậu nói cho tôi biết, tại sao cậu lại thi tốt như thế? Trình độ tiến bộ này của cậu không bình thường! Không phải giả dối còn có thể là gì chứ?”

Lúc này đến lượt Tô Niên Niên im lặng, cô không thể nói ra vì Cố Từ Thần phụ đạo cho cô, chỉ làm người khác gato mà thôi.

Nghĩ một lúc, cô đổi cách nói, vòng sang vấn đề khác, “tôi thấy kỳ lạ, tại sao tôi phải nói cho cậu những điều này? Đường xa biết sức ngựa, ngày dài biết lòng người, tôi hoàn toàn không nhất thiết phải giải thích với cậu, có phải giả dối không thì dùng thực lực có thể nói rõ rồi chứ?” Tô Niên Niên không hề sợ hãi nói lại.

Doãn Sơ Hạ tức đến nỗi toàn thân run rẩy, hơn nữa tiếng mọi người ở xung quanh bảo cô ta tặng vé vào cửa càng lúc càng nhiều, đến Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiếp cũng không giúp được cô ta.

Cô ta không muốn mất mặt trước cả lớp, đành phải nói: “Được, tôi chấp nhận thua, vé vào cửa ngày mai đưa cho mọi người, tuyệt đối không xù nộ!” mấy chữ cuối cùng là cô ta nghiêng răng nghiêng lợi nói ra, ánh mắt cô ta nhìn Tô Niên Niên đầy căm hận, dường như tất cả đều là do Tô Niên Niên tạo thành.

Tô Niên Niên, giữa hai chúng ta không phải kết thúc ở đó! Trong lòng Doãn Sơ Hạ hằm hằm nói.

Nhớ chuyện Cổ Tử Thần đồng ý với mình, tan học, Tô Niên Niên đi đến nhà họ Cổ.

Hôm nay cô nghe nữ sinh trong lớp bàn tán, Cổ Tử Thần lần thi này không chỉ xếp thứ nhất trong lớp, còn xếp thứ nhất toàn khối năm ba, cơ bản các môn đều điểm tuyệt đối, hoàn toàn đứng là một người học giỏi toàn diện.

Cô vui mừng hớn hờ nói: “Cổ Tử Thần, anh đoán xem lần này tôi thi xếp thứ mấy?”

“Uhm?” Cổ Tử Thần uể oải hỏi, thực tế cậu đã đi vào trong hệ thống tài vụ của trường đến tra điểm số của Tô Niên Niên, giả bộ chưa biết gì để phối hợp với Tô Niên Niên, muốn xem đáng về vui về của cô.

Tô Niên Niên thần bí giờ kí hiệu số bảy trên tay, “Xếp thứ bảy, lợi hại không! Doãn Sơ Hạ cũng mới chỉ xếp số chín mà thôi!”

“Rất tốt.” Cổ Tử Thần gật gù đầu, điềm nhiên như không nói.

Nhưng điều này đủ khiến Tô Niên Niên kích động, Cổ Tử Thần đâu phải người thích khen người khác, bình thường hề mở miệng là đã kích si và người khác, mỗi lần cô đều phải chịu tổn thương âm ỉ.

“Hi hi hi, Cổ Tử Thần, anh đồng ý với tôi, nói sẽ thỏa mãn nguyện vọng của tôi.....”

Cổ Tử Thần nhìn vào mắt cô, mỉm cười, khuôn mặt đẹp trai sáng sủa chăm chú nhìn cô.

“Tô Niên Niên, cô muốn tôi làm gì nào?” Giọng nói khề khàng đầy ma mị, giống như giọng yêu quái đầy cám dỗ vậy.

Tô Niên Niên cắn răng, lấy hết dũng khí: “Tôi.....tôi muốn anh.....”

“Uh? Muốn tôi làm gì?” Cổ Tử Thần tiếp tục trêu đùa cô.

Tô Niên Niên nảo như có điện giật, nói “Cùng tôi đón Giáng sinh, mua quà Giáng sinh cho tôi, uhm thế là được!”

Cổ Tử Thần cau mày, chỉ nghe thấy giọng nói cuồng quýt của Tô Niên Niên: “Yêu cầu này không hề quá đáng, hơn nữa cũng rất hợp lý, cho nên.....” Cổ Tử Thần, anh đồng ý chứ?”

Cô mang ánh mắt khẩn cầu khiến người ta không cách nào từ chối, Cổ Tử Thần khề “uh” một tiếng, “Được, tôi đồng ý cô.”

“thế tôi về nhà trước đây.....bye bye.....” nói xong Tô Niên Niên chân trước chân sau chạy về, chạy một mạch vào phòng của mình, nằm lăn lộn trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Cả Thế Giới Đều Biết Tôi Thích Anh (1)

Hu hu hu tại sao vừa nãy lại căng thẳng chứ, tại sao lại đưa ra yêu cầu ngốc ngếch như thế!

Cô đau khổ tuyệt vọng gọi điện cho Nọa Nọa, Nọa Nọa còn chưa nghe cô kể hết đã bắt đầu lái nhai, “Tô Niên Niên, cậu có phải ngốc hay không! Sắp bị cái ngốc của cậu làm cho phát khóc rồi! Lúc đó cậu nên ôm lấy chân anh ta mà khóc lóc nói anh làm bạn trai của em chứ! Cậu lại còn bảo người ta cùng đón Giáng sinh với cậu, cậu nghĩ anh ta là ông già Noel à!”

“Hừ.....nhưng tớ cảm thấy anh ấy sẽ không đồng ý, hơn nữa cậu và Đậu Đậu không phải nói không thể quá chủ động sao, phải đợi con trai bày tỏ trước chứ.....” Tô Niên Niên tức tưởi mếu máo.

Nọa Nọa lại nói: “Tô Niên Niên, tớ thấy cậu không chỉ ngốc, mà đầu cậu chắc chắn còn bị dầu lợn bít lại rồi, chiến lược theo đuổi tình yêu của tớ viết cho

cậu dòng cuối cùng viết thế nào! Tình đến lúc thuận theo tự nhiên! Phải linh hoạt mà ứng dụng vào chứ, cậu là đồ con lợn!”

“Được rồi.....” Tô Niên Niên tắt điện thoại, một mình ngồi im lặng trong góc giường.

Cô đập đầu vào gối mấy cái, sau đó lăn lộn bò nhoài trên giường, dần dần chìm vào giấc ngủ.

Tô Niên Niên tiến bộ thần tốc, công của Cố Tử Thần tuyệt đối không thể xem nhẹ, những điều này Sở Tổ Tâm đều thấy hết. Tranh thủ cuối tuần, Sở Tổ Tâm tự tay vào bếp nấu một bàn thức ăn ngon, bảo Tô Niên Niên sang mời cậu đến.

Tô Niên Niên mấy ngày này không vui sướng vì thắng Doãn Sơ Hạ, mà là mỗi ngày đều chìm trong bộ dạng uể oải, chẳng có chút sức lực nào. Cô nằm cuộn trên ghế sofa không muốn nhúc nhích, thế là lười biếng nhắn cho Cố Tử Thần một cái tin: sang nhà tôi ăn cơm nhé, cảm ơn anh những ngày đã dạy tôi học.

Cô vốn dĩ cho rằng Cố Tử Thần sẽ không đến, không ngờ điện thoại báo lên tiếng chuông, rất nhanh sau đó nhận được tin nhắn: “Không cần cảm ơn, cô ăn ít một chút, phần cho tôi bát cơm là được.” Đằng sau còn để biểu tượng hình con lợn.

Tô Niên Niên cong môi, cảm thấy mình lại bị chê ghét.

Nghĩ kĩ lại, từ lúc bắt đầu, Cố Tử Thần đã không thích cô, chê cô thấp, chê cô béo, chê cô ngốc..... Tô Niên Niên càng nghĩ lại càng đau lòng, đến đồ ăn cũng giảm đi một nửa.

Đợi đến khi Cố Tử Thần đến, cô cũng không có cảm giác xúc động nữa, trong lòng là tâm trạng bị đá kích thảm hại.

Trước đây cô chưa từng thích ai bao giờ, cho nên không biết thích một người sẽ mệt thế này, sẽ đau lòng mệt mỏi thế này.

Giống như cậu mãi mãi là hoàn hảo không có kẽ hở, còn mình lúc nào cũng có nhiều thứ không tốt, sợ có được, nhưng lại sợ mất đi.

Trên bàn ăn, Tô Niên Niên rệu rạo nhai cơm, Trần Nguyên cau mày nói: “Niên Niên, có phải trong người không khỏe, sao ăn có ít cơm thế?”

Tô Niên Niên như tỉnh ngộ, tiếp tục khều từng hạt từng hạt cơm.

“Đứa trẻ này không phải thời gian gần đây học nhiều quá đâm ngốc ngếch đấy chứ, Niên Niên à, đừng tạo áp lực cho mình, mẹ không chê ghét con thi đội số đầu.” Sở Tổ Tâm vẻ mặt nghiêm túc nói.

Bà giọng nói lớn, Tô Niên Niên tự nhiên nghe thấy, sau khi định thần mới nhếch miệng nói “ Mẹ, con thật sự không phải được mẹ nhặt từ thùng rác về đấy chứ.....”

“Đứa trẻ này, sao con nói thế, mau ăn hai bát cơm nữa, ăn no rồi thì đi ngủ sớm.”

Cố Tử Thần khẽ cười, bị Tô Niên Niên phát hiện, trong lòng càng bí bức hơn.

Cố Tử Thần chắc chắn lại đang cười chế giễu cô sống cuộc sống giống như nuôi lợn vỗ béo vậy.....hơn nữa mệt mỏi thì cân nặng vẫn cứ tăng lên.....

Càng nghĩ càng bất lực, cô đặt bát đĩa xuống, ủ rũ chán nản nói: “ Con ăn no rồi, con lên lầu trước đây.”

Cố Tử Thần nheo mày, “ Ăn no đi ngủ luôn không tốt cho sức khỏe, hay là ra ngoài vận động một chút đi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Cả Thế Giới Đều Biết Tôi Thích Anh (2)

Sở Tổ Tâm chớp chớp mắt: “Đúng thế, Tử Thần, hay là cháu cùng nó đi bộ đi. Niên Niên nhà cô cái gì cũng tốt, mỗi tội lười quá, cháu chơi với nó nhiều để nó học hỏi cháu.”

Hu hu hu học cái gì chứ? Anh ta da trắng mắt to đẹp trai chân dài lại còn học giỏi, con gái mẹ làm sao có thể so với người ta được chứ? Tô Niên Niên thầm lẩm bẩm trong lòng, Cố Tử Thần như biết nghe lời đặt bát đĩa xuống, cười lễ phép nói: “Vâng ạ, cháu đi cùng cô ấy.”

Tô Niên Niên há hốc mồm, còn chưa kịp phản ứng, đã bị Cố Tử Thần lôi ra ngoài.

Đây là muốn triệt đường sống của cô cho nên mới nói chạy không thoát được vận mệnh bị si nhục bị chán ghét sao?

Đi ra cửa, gió buổi tối trong lành thổi vào, khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Phong cảnh thu biệt thự rất đẹp, yên tĩnh, an lành, ánh đèn hắt xuống, thậm chí còn có thể nhìn thấy ánh sao sáng lạn trên bầu trời rộng lớn.

Hai người bước đi chậm chậm, Tô Niên Niên chẳng có hứng thú mà thường thức cảnh sắc, chỉ cúi đầu đi sau lưng Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần cau mày nhìn cô, dừng bước chân lại.

Tô Niên Niên hoàn toàn không để ý, ngay lập tức va vào lòng cậu.

“Ui.....đau quá.....” Tô Niên Niên ôm đầu ngẩng lên, dùng ánh mắt oan ức nhìn Cố Tử Thần.

“Lộn thần tài, vốn dĩ cô cũng là người biết nói chuyện, tại sao hôm nay im lặng thế, không giống như bình thường.” Giọng nói Cố Tử Thần mang theo phần châm chọc.

Lời nói này lọt vào tai Tô Niên Niên lại giống như gây ra tổn thương cho cô vậy, cô cúi đầu xuống, nghĩ mình trong mắt Cố Tử Thần chắc chắn là vừa ồn ào vừa phiền phức, vậy mà anh ta còn chịu đựng mình lâu như thế.

“Cố Tử Thần, thật sự cảm ơn anh đã dạy tôi học, uhm, đặc biệt cảm ơn.....” Nghĩ đi nghĩ lại, cô vẫn nên nói lời cảm ơn với Cố Tử Thần, sau đó hít một hơi thật sâu, giống như hạ quyết tâm chuyện gì to tát vậy, “Sau này tôi không sang nhà anh học nữa, mấy ngày này làm phiền anh rồi, sau này tôi sẽ không phiền đến anh nữa.”

Cố Tử Thần cau mày lại, cậu đã từng nói mình ghét cô sao? Tô Niên Niên lại trúng phải gió gì vậy?

“Tô Niên Niên, thành công đạt được mục đích rồi là muốn qua cầu rút ván à? lần này có thể thi tốt, lần sau cô cho rằng còn có thể giống lần này được sao?” Giọng nói cậu lạnh lùng hơn chút, khiến Tô Niên Niên nghe mà run rẩy cả người.

Cô buồn bực vuốt vuốt tóc, “Thi không tốt thì thi không tốt, dù sao tôi có thi đội sổ thứ nhất thì mẹ tôi cũng sẽ không mắng tôi. Cố Tử Thần, việc của tôi không cần anh bận tâm đâu.”

Cố Tử Thần nhìn chằm chằm Tô Niên Niên, hồi lâu, cậu với khuôn mặt châm biếm nói cô: “Được, thế thì ít nhất cho tôi một lí do chứ? Sao thế, sợ bạn trai cô ghen à?”

Nhớ lại cảnh cô và Đường Dư thân thiết, trong mắt Cố Tử Thần có gì đó lạnh sắc lướt qua.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy ám ức đến cực điểm, cái cảm giác thích mà không thể nói ra, cảm giác suy đi tính lại khiến bản thân hèn nhát đến cực điểm, cảm giác sợ bị người mình thích ghét, còn cả khoảng cách mà cô cho rằng giữa mình và Cố Tử Thần khó có thể kéo lại gần, các lại tâm trạng dồn nén lên đầu cô.

Nhất thời, cô quên hết tất cả cái gọi là chiến lược theo đuổi tình yêu, cái gọi là không thể bày tỏ, mà là đỏ bừng mặt, từng câu từng chữ nói: “Cố Tử Thần, tôi không có bạn trai, từ nhỏ đến lớn tôi cũng chưa từng yêu ai, từ trước đến nay chưa từng rung động với bất cứ ai. Nhưng tôi thích anh, cả thế giới đều biết tôi thích anh, chỉ có anh không biết. Có lẽ những lời này đối với anh mà nói chẳng có nghĩa gì, có lẽ sẽ tạo cho anh khó xử, nhưng anh nghe cho rõ, người tôi thích, trước sau đều là anh!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Cả Thế Giới Đều Biết Tôi Thích Anh (3)

Dưới ánh trăng, ngân hà như che phủ, Cố Tử Thần sững sờ nhìn Tô Niên Niên, hai người nhìn nhau dưới ánh sao, bốn bề xung quanh yên tĩnh, im lặng một cách đáng sợ.

Tô Niên Niên sực sật mũi: “Cố Tử Thần, anh đừng nói gì, đừng nói gì cả, đừng từ chối tôi, cũng đừng đồng ý.”

Đừng có nói lời thật lòng, cho tôi ấm áp một chút.

Cô biết có lẽ không nên giải bày, có lẽ không nên nói toàn bộ bí mật trong lòng ra.

Là từ bao giờ bắt đầu rung động chứ?

Có lẽ là lần đầu tiên gặp nhau, cậu mặc áo somi màu trắng, đôi lông mi dài rậm màu đen ấn tượng trên khuôn mặt, có lẽ là cậu ở trường được hàng nghìn ánh mắt chú ý, có lẽ là trong cuộc thi marathon cậu kiên động cõng cô trên lưng mặc những lời bàn luận, có lẽ là cậu bón đồ ăn cho Đại Viên chê ghét

Bao Bao, nhưng trước nay chưa bao giờ thật sự đuổi Bao Bao về, có lẽ là bóng dáng cô đơn một mình của cậu.

Về lạnh nhạt của cậu, độc mồm của cậu, nụ cười của cậu, mặt tốt và không tốt của cậu, sớm đã thành hạt giống vui trong lòng Tô Niên Niên, nảy mầm rồi len lỏi hình thành lan ra cả trái tim.

Nhưng cô không dám hy vọng có kết quả gì, yêu đơn phương vốn là một chuyện đau khổ.

Thích cũng chỉ là việc của một mình cô, đừng gò ép, nếu không sẽ tạo thành khó xử cho cả hai người.

Cố Tử Thần khề động môi, muốn nói gì đó, nhưng nhìn hai mắt Tô Niên Niên đỏ hoe lại không biết nói bắt đầu từ đâu.

Cậu muốn nói, Tô Niên Niên, thực ra anh cũng thích em, thích em rất lâu rồi, mặc dù cả thế giới đều không biết, nhưng luôn chôn vùi trong lòng anh.

Cậu muốn nói, Tô Niên Niên, em đừng khóc, khóc sẽ rất xấu, mà còn ngốc ngếch, ngốc đến nỗi khiến anh cũng khó chịu cùng em.

Cậu muốn nói, nếu như có thể, chúng ta sẽ ở bên nhau, đời đời kiếp kiếp, mãi không xa rời.

Lời vừa đến miệng, cậu lại cảm thấy tất cả đang bị nghẹn lại ở họng, cuối cùng chỉ thở dài nói: “Tô Niên Niên, tại sao cô ngốc thế chứ?”

Ngốc lại cho rằng tôi ghét cô, ngốc lại cho rằng tôi chê bai cô.

Nhưng trong tình yêu đơn thuần lại chỉ dừng ở mình Tô Niên Niên?

“Đúng, tôi trong mắt anh chính là ngốc, tôi không so được với anh, anh cái gì cũng tốt, xin lỗi, nói với anh nhiều như thế, có những điều không nên nói ra. Cố Tử Thần, quên lời vừa này tôi nói đi, tôi chỉ là nói linh tinh, anh có lẽ sẽ không tin thật phải không?” Tô Niên Niên nói ra những việc này chỉ cảm thấy tim mình như rỉ máu, giống như bị đâm một nhát dao vậy.

Cố Tử Thần không biết làm thế nào để biểu đạt tình cảm của mình, cậu cũng không phải người đem yêu và thích nói ra ngoài.

Cậu thở dài, giọng nói mang chút chiều chuộng, “Về nhà ngủ sớm đi, nghỉ ngơi cho khỏe, chăm chỉ học hành, đừng nghĩ linh tinh.”

Có thể nói ra lời quan tâm như thế này, trên thực tế đã biểu đạt thiện cảm của cậu đối với Tô Niên Niên.

Nhưng Tô Niên Niên nuốt nửa khóc òa lên, đây không phải là từ chối sao? sau này làm thế nào gặp anh anh ấy đây? Sau khi gặp rồi thì khó xử thế nào chứ?

“Cố Tử Thần, anh.....” Tô Niên Niên cắn cắn môi, kiềm chế giọt nước mắt đang ngấn ngấn quanh khoang mắt.

“Niên Niên, A Thần, hai người đi lâu như thế mới đi được đoạn đường ngắn thế à?” Giọng nói ngạc nhiên của Trần Nguyên chuyển đến, cậu đứng ở cửa, nhìn mắt Tô Niên Niên đỏ hoe, gạt nẩy mình, chạy lại hỏi: “Có chuyện gì thế, đang yên sao lại khóc, Niên Niên, hai người làm sao thế?”

Tô Niên Niên khịt khịt mũi, chỉ Cố Tử Thần nói: “Anh, anh làm chứng cho em, em muốn tuyệt giao với Cố Tử Thần, anh ta không phải người tốt, anh ta ức hiếp em!”

Trần Nguyên khóc dở mếu dở, nhìn vẻ mặt kiên định của Tô Niên Niên, Cố Tử Thần sa sầm nét mặt, hoàn toàn không hiểu giữa hai người xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Nghe Thấy Tiếng Tuyệt Rời (1)

“Hừ.....A Thần, Niên Niên nhỏ hơn cậu, cậu nhường con bé chút.....khụ khụ, Niên Niên, em nói với anh, cậu ta ức hiếp em thế nào?” Trần Nguyên ho một tiếng, mơ hồ cảm thấy giống như bác gái đi can ngăn khuyên giải vợ chồng trẻ cãi nhau vậy.

Tô Niên Niên lập tức im bặt, lời cô nói nên hình dung thế nào? Bày tỏ bị từ chối? Nam thần không yêu tôi? Trái tim thiếu nữ yếu đuối của tôi bị chịu tổn thương ghê gớm?

Cố Tử Thần liếc nhìn cô: “Ồ, mình vừa này không cần thận va phải cô ấy, Tô Niên Niên, cô không sao chứ, tôi xin lỗi cô.” Nói xong đưa tay vuốt vuốt tóc Tô Niên Niên.

Chiều cao hai người hơn kém nhau cái đầu, Tô Niên Niên còn cảm thấy mình được vuốt tóc như thế nên rất vui, hơi nhếch người sang bên cạnh Cố Tử Thần.

Trần Nguyên nhìn thấy thể nhếch nhếch miệng, này tôi báo cảnh sát đấy nhé! ở đây có hai người ân ái, có thể lôi bọn họ ra ngoài cho tù một gông không! Quả thật đúng là khiến kẻ độc thân này chịu tổn thương ghê gớm mà!

“Được rồi được rồi, Niên Niên, chúng ta về nhà đi ngủ sớm thôi.” Trần Nguyên quả thật chịu không nổi người khác chạm vào Tô Niên Niên, kéo Tô Niên Niên đi vào nhà.

Cố Tử Thần một mình đứng đó, đưa tay ra xem, trên tay dường như vẫn còn vương vấn mùi thơm nhẹ nhẹ trên tóc Tô Niên Niên.

Cậu nhếch miệng nở nụ cười.

Hôm nay đúng là ngày đẹp mà, không ngờ con lợn Tô Niên Niên này lại bày tỏ với cậu.

Trước nay luôn không dám khẳng định chuyện này, cuối cùng lại có được đáp án chắc chắn rồi.

Lợn thần tài đã giải bày rồi, vậy thì cậu không mau bắt con lợn này về nhà không phải là có lỗi với bản thân sao?

Cả buổi tối, Tô Niên Niên lật đi lật lại, không tài nào ngủ nổi.

Mở phần mềm wechat ra, gửi biểu tượng viên đạn nổ vào trong nhóm ba người bạn thân là cô và Nọa Nọa, Đậu Đậu, lập tức đạn nổ giật mình báo tin cho hai tên đang mơ màng.

: Cục cưng! Đêm tối còn không ngủ, cẩn thận tối tớ biến thành ma đi tìm cậu đấy!

< Trên lầu cao không nổi>: E hèm, Tô Niên Niên chắc chắn là mất ngủ vì nhớ nam thần của cậu ấy, muốn tìm cũng tìm không được, hô hô hô.

< Nọa Nọa muốn cao lớn>: Đậu Đậu cậu thay ID đi, nếu không lão nương sẽ xé tan cậu ra ngay tức khắc đấy!

: không đổi đấy, tên lùn 1m58 như cậu! Không phục thì đến đánh tớ đi, ha ha ha ha.

Tô Niên Niên nhảy vào phá ngang hai người rảnh rỗi đang đầu mồm, “Hôm nay tớ đã bày tỏ với Cố Tử Thần rồi, sau đó bị từ chối thảm hại, hai âm hồn không tan các cậu không an ủi tớ, xem ra đến lúc phải cắt đứt quan hệ bạn bè rồi!”

“Thánh A la, thật hay giả thế?”

“Là tớ hoa mắt sao? là tớ gặp ảo giác à? Cậu giải bày với nam thần rồi!?”

Nọa Nọa và Đậu Đậu thi nhau biểu thị vẻ ngạc nhiên của mình, Tô Niên Niên nói lại chuyện buổi tối bày tỏ một lần, ôm thái độ sẽ lại bị chê bôi mà vuốt vuốt điện thoại, không ngờ tình huống lại đảo ngược lại---

< Nọa Nọa muốn cao lớn>: Làm đẹp lắm! Chính là như thế! Tô Niên Niên, sau này không cần tớ dạy cậu nữa, cậu đã học được bí quyết của tớ!

:.....thật sao, các cậu đừng lừa tớ! Tớ chỉ là đứa trẻ mỏng manh dễ vỡ!

< Trên lầu cao không nổi>: hừm, Niên Niên cậu làm gì được 1m8, mau đổi ID! Có điều nói thật, hôm nay cậu rất giỏi! Thời cơ bày tỏ rất đúng lúc, cậu đã thành công bước đầu tiên!

“Nhưng các cậu không phải nói không thể chủ động bày tỏ sao.....”

Nọa Nọa cười một cách bí hiểm, trả lời: “Không, Tô Niên Niên, cậu sai hoàn toàn! Chiến lược tấn công nam thần chỉ có một nguyên tắc, đó chính là, phá bỏ tiết nghĩa! Phá bỏ dè dặt! Tiến công đi! Niên Niên! Chiến lược tấn công nam thần đã ở trong tầm tay rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 193: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (2)

Trong tiếng bom rơi đạn nổ tấy não của Nọa Nọa và Đậu Đậu, Tô Niên Niên đã đạt đến cảnh giới cao nhất của cái gọi là chiến lược tấn công nam thần, mọi thứ xáo trộn trong đầu, sáng ngày hôm sau tỉnh dậy trong đầu vẫn còn phảng phất tiếng cười ranh ma trong nhóm chat của Nọa Nọa và Đậu Đậu.

Cả nhà ngồi quanh bàn ăn sáng, Tô Niên Niên uống còn chưa hết một cốc sữa, Trần Doãn Hoa nhận được cuộc điện thoại, vội vàng lái xe đi. Chưa đến

hai phút sau, Sở Tổ Tâm cũng nhận được cuộc điện thoại, Tô Niên Niên nghe thấy giọng nói trợ lý công ty của mẹ, Sở Tổ Tâm nét mặt sững sờ, dằn dò trợ lý hai câu, cũng đứng dậy lấy chìa khóa xe rồi đi.

Không biết tại sao, Tô Niên Niên nhìn bóng dáng mẹ rồi đi, trong lòng cô dấy lên dự cảm không lành.

Trần Nguyên đã biết xảy ra chuyện gì, Tô Niên Niên không để ý tin tức cổ phiếu và thương nghiệp lắm, cho nên không biết hình thức thương nghiệp gần đây của Dự Thành.

Doanh nghiệp Cổ Thị với bách hóa baidu dẫn đầu, bắt đầu chấn chỉnh các công ty con, khởi động việc mua lại, đá kích các công ty khác của Dự Thành.

Đối với Cổ Thị mà nói, đây là mở rộng lãnh thổ thương nghiệp của mình, không gì ngăn được.

Nhưng đối với những doanh nghiệp bị Cổ Thị thôn tóm, xương máu của bao nhiêu người một đời thậm chí mấy đời bỗng chốc đổ xuống sông xuống biển.

Cậu lấy điện thoại ra xem, quả nhiên, tin tức đứng đầu hôm nay đều nói về Cổ Thị, cổ phiếu của Cổ Thị bắt đầu lên cao.

Trần Nguyên cau mày, Tô Niên Niên tò mò hỏi: “Anh, anh xem cái gì thế?”

Trần Nguyên tỉnh bơ cắt điện thoại đi, miễn cưỡng cười, “Không có gì, vừa nhìn thấy dòng tin tức mới, mau ăn đi, lát nữa còn phải đến trường nữa.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên ngoan ngoãn ăn cơm, rồi đi theo sau Trần Nguyên ra cửa.

Bên ngoài mây đen mù mịt, bầu trời âm u, dự báo cơn mưa rào sắp ập đến.

Đúng lúc Cổ Tử Thần cũng vừa đi ra cửa, gật đầu chào hỏi Trần Nguyên, sau đó nhìn về phía Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên chỉ cần nghĩ lại chuyện tối qua là cảm thấy cực kỳ xấu hổ, đưa tay che mặt cố gắng hạ thấp sự tồn tại của mình nhất, chỉ sợ bị Cổ Tử Thần nhìn mình, cô thúc giục Trần Nguyên, “Anh, chúng ta mau đi, sẽ bị muộn đấy.”

“Đợi chút, anh có chuyện muốn nói với A Thần, hôm nay chúng ta đi xe của cậu ấy.” Nói xong Trần Nguyên không do dự kéo Tô Niên Niên đi sang nhà bên cạnh.

Oh my god! Trời ơi! Tô Niên Niên giật giật tay áo cậu, “Đừng mà, anh, chúng ta tự đi, hoặc là bắt xe đi cũng được, ôi.....”

Chiếc Porsche của Cổ Tử Thần ở trong vườn, Trần Nguyên nhét Tô Niên Niên vào ghế sau --- --- ghế phụ không phải là vị trí an toàn nhất, cậu sợ Tô Niên Niên xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Cậu đóng cửa lại, nhìn thẳng Cổ Tử Thần.

Hai người chiều cao tương đương, khuôn mặt sáng sủa, giống như một bức tranh đẹp vậy.

Trần Nguyên chỉ hỏi một câu: “Vẫn là anh em chứ?”

Cổ Tử Thần cũng hỏi như thế: “Vẫn là anh em chứ?”

Hai người nhìn nhau đối đầu một lúc, cùng cười lên, nắm tay lại nắm vào nhau.

Đương nhiên là thế rồi.

Doanh nghiệp Cổ Thị và hai doanh nghiệp Trần, Tô sớm muộn cũng phải đối diện với trận chiến thương nghiệp, Trần Nguyên không hy vọng vì chuyện doanh nghiệp gia tộc mà ảnh hưởng đến tình bạn của hai người, Cổ Tử Thần đương nhiên cũng thế.

Đương nhiên, tất cả điều này, bọn họ không mong Tô Niên Niên biết, dù cho biết cũng chỉ thêm đau đầu, không thể giải quyết vấn đề được.

Tô Niên Niên bị khóa trong xe, không nghe thấy cuộc nói chuyện giữa hai người.

Chẳng dễ gì mới đợi được Cổ Tử Thần hai người đó lên xe, cô vừa nhìn Cổ Tử Thần, lập tức ngoan ngoãn như em bé, không dám nói gì.

Xấu hổ, thật sự quá xấu hổ.

Cô càng cúi đầu càng thấp hơn, không khác gì con đà điểu cúi đầu.

Cổ Tử Thần nhìn qua gương chiếu hậu trong xe quan sát nhất cử nhất động của cô, lông mày khẽ nhíu lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Nghe Thấy Tiếng Tuyệt Rơi (3)

Xuống xe, Tô Niên Niên còn chẳng nhìn được, cứ cắm đầu cắm cổ đi về phía trước, không chú ý chân vấp phải một hòn đá.

Đội đến khi cô ý thức được, người đã ngã dúi dụi về phía trước, may là Cố Tử Thần nhanh tay nhanh mắt giữ lấy tay cô.

“Tô Niên Niên, cô là lợn à, lẽ nào mắt để trên trán à?” Giọng nói quen thuộc lại văng vẳng bên tai, Tô Niên Niên co người lại, trong khoảnh khắc đổi thành trạng thái phòng bị.

Bây giờ đối với cô mà nói, Cố Tử Thần chính là bão cấp mười, đạn nổ nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ nguy hiểm.

Tô Niên Niên cảm thấy mình sắp bị chứng mệnh hãm huyền rồi, luôn cảm thấy Cố Tử Thần muốn hãm hại mình.

Cô hất tay Cố Tử Thần ra, lí nhí nói: “Cảm ơn, tôi phải về lớp trước đây.....bye bye.....”

Bộ dạng thuận theo đó của cô khiến Trần Nguyên nhìn cũng phải ngán ngẫm, tại sao cảm giác em gái nhà mình lại bị Cố Tử Thần chinh phục như thế chứ?

Cố Tử Thần cảm nhận được ánh mắt âm u đen tối của Trần Nguyên, không kìm được rung mình một cái: “tại sao lại nhìn mình như thế.....”

Trần Nguyên nheo nheo mắt với cậu: “Xem ra đừng làm anh em huynh đệ nữa, cậu xem cậu ức hiếp em gái mình như thế đấy.”

Cố Tử Thần mỉm cười, nụ cười đó đủ khiến quang cảnh xung quang phải biến sắc, “Thế thì hay là mình cũng gọi cậu là anh nhé?”

“Đồ đều, cậu đừng có mà nhố nhăng!” Trần Nguyên cười mắng một câu, nhưng rất nhanh nụ cười đó lại trở nên cứng đờ.

Đội đã, Tô Niên Niên gọi cậu là anh đương nhiên là đúng, cậu ta cũng bon chen gọi mình là anh, thế thì không phải cậu ta nhận là em rể của mình à?

Oh my god!

Trần Nguyên chậm chạp hỏi: “Rốt cuộc cậu có ý gì.....”

Cố Tử Thần vô tội chớp chớp mắt: “Niên Niên thổ lộ với mình rồi, con lợn đó đã thích mình như thế, thế thì mình cũng miễn cưỡng mà đón nhận, gọi cậu là anh, cậu cũng không thiệt đâu.”

“Cậu nói cái gì! Niên Niên thổ lộ với cậu từ bao giờ, tại sao mình không biết!” Trần Nguyên gào lên một tiếng, ngạc nhiên bất ngờ, trên đầu như có một đàn quạ quang quác bay qua.

Cố Tử Thần vuốt vuốt tai, nhếch miệng cười, đi thẳng về phía trước.

Một con lợn thân tài đáng yêu ngốc ngếch bỏ nhào vào mình, cậu làm sao có thể đành lòng từ chối chứ?

“Nếu không chúng ta cá cược, Tô Niên Niên sau này sẽ nói cho cậu, mình là bạn trai của cô ấy.” Cố Tử Thần đùa với Trần Nguyên.

Cố Tử Thần không ngừng nghiêng răng, có cảm giác em gái mình đã bị cậu ta bắt đi mất rồi.

Tên trời đánh Cố Tử Thần này! Người không biết ma không hay đã đánh cắp trái tim của em gái cậu! Tên âm hồn không tan này!

Tô Niên Niên học xong, nhận được thông báo của bộ tuyên truyền đi đến phòng họp tập họp.

Cô chỉ sợ nhìn thấy Cố Tử Thần, đến đường đi chỉ hận không thể đánh sạt vào góc tường, đến nỗi mà Tống Dư Hi cũng cảm thấy có gì đó khác thường.

Lén lút đến phòng họp, Tô Niên Niên tìm một góc nhỏ, cúi đầu thật thấp, đáng về làm việc xấu chỉ sợ bị phát hiện.

“Niên Niên! Cuối cùng tìm thấy cậu rồi, cậu trốn ở đây làm gì!” một giọng nói trong trẻo vang lên, đối với Tô Niên Niên mà nói đúng là trời xanh gặp mây mù mà.

Cô chậm chậm ngẩng đầu, Diệp Tinh Vũ đang chớp đôi mắt to tròn nhìn cô, còn vẫy vẫy tay với cô, lộ ra nụ cười ngốc ngếch.

Ánh mắt của mọi người trong phòng họp đều đổ dồn lại, trong đó có Cố Tử Thần.

Tô Niên Niên lập tức cảm thấy không còn mặt mũi nào, may là trong lòng cô còn có tổ chất mạnh mẽ, cố gắng giữ nụ cười, chỉ là nụ cười đó còn khó

coi hơn là khóc.

Lạc Gia Di không vui tròng mắt nhìn Tô Niên Niên, nói: “bộ ngoại giao của trường chúng ta vừa xin được một khoản tiền tài trợ, trong đó có quần áo và dụng cụ của đội bóng rổ trường, bộ tuyên truyền đi phát chúng, nhân tiện thống kê danh sách người lĩnh quần áo.”

Cố Từ Thần uhm một tiếng, liếc mắt nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên lại cúi đầu xuống lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Nghe Thấy Tiếng Tuyệt Rời (4)

Diệp Tinh Vũ hào hứng nói: “Niên Niên, hai chúng ta đi phát quần áo đi! Minh chỉ mới xin được tài trợ, còn không biết cảm giác phát quần áo là như thế nào!”

Tô Niên Niên thăm lăm bấm trong lòng, nhưng mình không muốn biết.....mình bây giờ chỉ muốn rời khỏi đây thôi!

Đội đã! Cùng đi với Diệp Tinh Vũ không phải là có thể rời đi rồi sao?

Cô gật đầu lia lịa: “Được thôi được thôi, hai chúng ta đi phát quần áo nhé!”

Trong phòng họp không ít ánh mắt nhìn về phía hai người ngay tức khắc trở nên tế nhị.

Ngón tay Cố Từ Thần gõ nhẹ trên mặt bàn, cau mày, thần sắc lạnh tanh.

Lạc Gia Di hừm một tiếng, trong lòng càng không có thiện cảm gì với Tô Niên Niên.

Còn suy nghĩ lúc này của Tô Niên Niên chính là: mau đi mau đi, cùng ra ngoài với Nhị Vũ rồi tính sau!

Diệp Tinh Vũ lại càng vui hơn: hu hu hu, cuối cùng có thể đi cùng Tô Niên Niên chỉ có hai người thôi, có cần giỏi như thế không!

Đội hai tên góc mắt hút, Cố Từ Thần dừng động tác lại, giọng nói lạnh lùng không chút cảm tình, “báo cáo vệ sinh tuần này đã nộp chưa?”

Bộ trưởng bộ vệ sinh lắc đầu, sau đó toát mồ hôi nói: “Tôi sẽ dẫn người đi kiểm tra, đi ngay bây giờ!”

“Phương án kế hoạch liên hoan tết dương lịch đã có chưa?”

A Kiệt lau mồ hôi lạnh: “Uhm, tôi sẽ tổ chức cho mọi người viết.....”

“Bộ kỷ luật chấm công thống kê chưa?”

Bộ trưởng bộ kỷ luật vội vàng đứng dậy, “thống kê thống kê, bây giờ đi thống kê!”

Lạc Gia Di cắn môi, không nói gì.

Nói thật, chức danh phó hội trưởng này của cô ta cũng chẳng là gì, trong hội học sinh, đến uy tín của Trần Nguyên còn không bằng Cố Từ Thần.

Có thể nói, nếu như Cố Từ Thần muốn làm hội trưởng, sẽ không có bất cứ ai là không đồng ý.

Nhưng bình thường cậu không kên kiệu, cũng không ra lệnh cho người khác, hôm nay lại bất thường như thế, là vì cái gì?

Cô ta phát hiện mình càng lúc càng không hiểu nổi Cố Từ Thần, khoảng cách với cậu cũng xa đến nỗi không có cách nào kéo lại gần.

Người trong phòng họp dần dần tản đi, ai nấy đều thầm than khổ.

Ai có thể nói cho bọn họ biết Cố nam thần hôm nay đang phải chịu đã kích gì! Bọn họ có làm gì nên tội chứ! Hu hu hu cứu với!

Đội mọi người tản đi hết, phòng họp trở nên vắng vẻ.

Lại một mình đơn độc.

Cố Tử Thần nét mặt như tranh vẽ, khuôn mặt tuấn tú, khí chất lạnh lùng.

Một mình cậu ngồi chờ đợi rất lâu, Tống Dư Hi ở bên ngoài cửa sổ nhìn trộm cậu cũng lâu không kém.

Mãi lúc sau, Cố Tử Thần thở dài một tiếng, mới phát hiện dù cho mình nỗ lực không nhớ Tô Niên Niên, có lẽ là vì vừa nãy cô và Diệp Tinh Vũ cùng nhau ra ngoài mà ghen,

Vẫn luôn để ý cô.

Cậu từ nhỏ thường xuyên được mọi người khen tính tự chủ hơn người, làm việc bình tĩnh chín chắn, nhưng Tô Niên Niên lại là ngoại lệ, mỗi lần lại phá vỡ điều đó, dần dần phá bỏ sự lạnh lùng của cậu.....

Cậu đứng dậy, định đi đến đội bóng rổ tìm Tô Niên Niên.

Đẩy cửa ra, đúng lúc nhìn thấy bóng không kịp né của Tống Dư Hi.

Tống Dư Hi chân tay luống cuống đứng ở đó, mắt chăm chăm nhìn, giống như đứa trẻ làm việc gì xấu bị bắt vậy.

“Tống Dư Hi?” Cố Tử Thần cau mày, dựa vào trí nhớ của mình, nhớ ra cô là bạn học cùng lớp với Tô Niên Niên, hơn nữa quan hệ với Tô Niên Niên cũng rất tốt.

“Cố nam.....ồ không, chào bộ trưởng.....” Tống Dư Hi lắp bắp chào hỏi cậu, Cố Tử Thần điềm nhiên tiện miệng hỏi: “Kế hoạch viết xong chưa?”

“Không phải, buổi tối tôi về nhà viết lại, tôi muốn đi tìm Tô Niên Niên, nhưng quên mất cậu ấy ở đâu.....” Tống Dư Hi đắn đo suy nghĩ, nói dối một câu.

Lời nói dối này như bị phơi bày ra, bòn chòn đến cực điểm, có điều Cố Tử Thần không để ý kỹ, mà nói: “Cô ấy và Diệp Tinh Vũ đi đến đội bóng rổ rồi, vừa may tôi đi tìm Diệp Tinh Vũ có chút chuyện, cùng đi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (5)

Tống Dư Hi như được quan tâm mà lo sợ, bước nhanh chân đi theo sau Cố Tử Thần.

Cô lén lút quan sát Cố Tử Thần, Cố Tử Thần quen với vẻ mặt không biểu cảm, đường nét trên khuôn mặt sắc sảo, giống như thiếu niên hoàn hảo bước ra từ trong truyện tranh vậy.

Cô tin mình chỉ cần luôn nỗ lực, là có thể từng chút từng chút tiến lại gần cậu.....

Cố Tử Thần đương nhiên chẳng có hơi sức đâu mà quan tâm cô, cậu trước nay chưa bao giờ để ý mấy điều này, bây giờ trong lòng cậu, chỉ có mình Tô Niên Niên mà thôi.

Đội bóng rổ, Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ đang phát quần áo thể thao của một nhà tài trợ cung cấp cho các thành viên đội bóng, Diệp Tinh Vũ phát quần áo, Tô Niên Niên ghi chép lại.

Nói là tài trợ, thực ra là một nhãn hiệu của nhà Diệp Tinh vũ, Dạ Thiệu Gia nói một câu, lập tức là có nhân viên của cửa hàng chuyển quần áo đến. Tô Niên Niên còn xem thường hành vi của cậu: “Nhà tư bản gian ác cuối cùng cũng có lương tâm phát phúc lợi.”

Diệp Tinh Vũ chớp chớp mắt: “Niên Niên, nhà cậu cũng có công ty, thế nhà cậu cũng không có lương tâm à?”

Phụt – Tô Niên Niên không ngờ tên Nhị Vũ ngốc ngếch này lại cũng có lúc độc mồm thế, suýt nữa phụt của nước bọt ra ngoài.

“không không không, giống như chúng ta thì đều là dân thường thôi, chỉ có doanh nghiệp nhà họ Cố mới là độc tài! Nhà quân phiệt! Uhm đúng là như thế!” “Niên Niên, cậu cũng biết phải không?” Diệp Tinh Vũ sắc mặt thay đổi, cho rằng Tô Niên Niên biết động thái của Cố Thị gần đây ở Dự Thành, Trần Nguyên còn đặc biệt dặn dò cậu nhất định không được nói cho Tô Niên Niên biết!

Tô Niên Niên nghi ngờ hỏi cậu: “Biết cái gì thế? Nhị Vũ, cậu không phải đang có chuyện gì giấu mình đấy chứ?”

Diệp Tinh Vũ lập tức che mồm, ra sức lắc đầu, biểu thị mình trong sáng.

Một tên con trai cao 1m8 như cậu làm động tác này quả thật hết sức đáng yêu, đến Tô Niên Niên nhìn cũng phải cảm thán, đúng là đã đẹp trai lại còn

đáng yêu.....

“Ồ, quần áo tài trợ lần này rất được, vất vả bộ trưởng rồi.” Một giọng nói con trai vang lên, Tô Niên Niên ngẩng đầu, một nam sinh cao to vạm vỡ mặc quần áo bóng rổ bước đến, nước da cậu ta ngăm đen, khi cười lên lộ ra hàm răng trắng đều, khiến Tô Niên Niên nghĩ đến socola đen pha trắng.

“Hạ Cường, cậu mặc số bao nhiêu, tôi đưa quần áo cho cậu.” Giọng nói Diệp Tinh Vũ lạnh nhạt, xem ra quan hệ của cậu với Hạ Cường này cũng không tốt.

Hạ Cường là chủ lực của đội bóng rổ trường, mặt mũi cũng tạm, vóc dáng cao, điều kiện gia đình tốt, nhưng lại không gây thiện cảm với người khác.

Cậu ta thuộc kiểu người điển hình không biết nói chuyện, lại to cao, bình thường chỉ mang lại cho người khác cảm giác uy hiếp.

Trong đầu Tô Niên Niên chợt nhớ đến Hạ Cường này là ai!

Chính là con trai của chủ tịch trường!

Tô Niên Niên không điềm tình nữa, cô tin Đường Dư không vô duyên vô cớ mà đánh nhau, càng hơn nữa Đường Dư cũng bị thương, nhưng người bị phạt lại chỉ có Đường Dư, nếu nói chủ tịch trường không làm việc thiên vị mới là truyện đùa!

Ý thức được ánh mắt của Tô Niên Niên, Hạ Cường quay người, cúi đầu liếc nhìn Tô Niên Niên, cười khẩy nói: “Người đẹp, có ý với anh à? Có thể miễn cưỡng cho cô một chữ ký, đừng sung sướng quá mà la hét. Ai ya không đúng, cô là Tô Niên Niên của lớp F năm hai phải không, nhanh như thể đã đổi bạn trai rồi à, ha ha.”

Câu nói này khiến Tô Niên Niên sắp xù lông rồi, cái gì với cái gì chứ, còn có ý với cậu ta! Cậu ta cho rằng người trong thiên hạ mắt đều mờ sao, xấu như con ngựa, còn nữa, tại sao nói cô “lại” đổi bạn trai, cô giống kiểu con gái lẳng lơ sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (6)

Càng điên tiết hơn là, cuối cùng còn nói hai chữ “ha ha”, lẽ nào hẳn ta không biết “ha ha” còn có nghĩa là “đồ tứ chi tê liệt” sao?

Cô sa sầm mặt nói: “Bạn học, cậu đừng có mà nói linh tinh, tôi không có bạn trai.”

Hạ Cường bĩu môi, lại hừm một tiếng lạnh lùng, gần giọng nhảm nhí nói: “Ai mà không biết cậu cùng lúc cảm dỗ đội trưởng đội bóng rổ và Đường Dư lớp cậu, ở bên ngoài còn giả bộ cao sang, Sơ Hạ quả nhiên nói không sai.”

Cậu ta cố tình nói to, dù cho gần giọng nhưng những người xung quanh vẫn nghe thấy.

Tô Niên Niên đương nhiên cũng nghe thấy, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Đây không phải là kẻ cứ hễ mở mồm là bị người ta ghét sao, rõ ràng chính là muốn chĩa vào cô mà.

Diệp Tinh Vũ không chịu nổi nữa, ném đồ trong tay mình đi, lớn tiếng nói: “Hạ Cường! Cậu đừng có ở đây mà chuyển mấy lời của những nữ sinh nhiều chuyện đó đi! Làm như thế mà cũng được coi là đàn ông à? Biết là cậu và Doãn Sơ Hạ quan hệ thân thiết, nhưng không cần phải ở bên ngoài mà nói người khác như thế? Cậu đừng có tự cho mình hơn người khác đi?”

Nhìn thấy Diệp Tinh Vũ phát cáu, Hạ Cường nheo mày, Diệp Tinh Vũ không so với Đường Dư, đại thiếu gia nhà họ Diệp cậu ta không động vào nổi, cho nên cậu ta liền thay đổi bộ mặt: “Bộ trưởng Diệp, cậu còn không biết tôi hay sao, tôi là không biết cách nói chuyện, khiến bạn đây tức giận rồi, xin lỗi nhé.”

Cậu ta giả bộ khúm núm với Tô Niên Niên, chỉ là khóe mắt vẫn hiện lên vẻ đắc ý, làm gì có giống thật lòng xin lỗi chứ?

Tô Niên Niên ngược mắt hỏi: “Hạ Cường, tôi hỏi cậu, tại sao cậu lại đánh nhau với Đường Dư?”

Hạ Cường nhún vai: “Là cậu ta đánh tôi trước, mọi người đều có thể làm chứng.”

Mấy thành viên của đội bóng rổ lần lượt gật đầu theo.

“Thế tại sao cậu ấy lại đánh cậu? Không phải nhìn cậu xấu trai quá mà đánh đấy chứ?”

“Ha ha ha ha.” Trong đám đông phát ra tiếng cười châm chọc.

Hạ Cường nước da ngăm đen dần chuyển sang màu đồng cổ, mặc dù cậu ta không đẹp trai, nhưng cũng không xấu!

“nếu như không phải cậu xấu, thế thì chính là nhìn cậu không thuận mắt rồi, nếu như không phải nhìn cậu không thuận mắt, thế thì chính là cậu quá kinh tởm rồi, dù sao đánh cậu chắc chắn là có nguyên nhân.” Tô Niên Niên lườm một cái, độc mồm nói khiến Diệp Tinh Vũ cũng phải toát mồ hôi lạnh.

Thánh ala, Tô Niên Niên nói khích bác người khác lại lợi hại như thế, may là cậu ấy vẫn còn dịu dàng với mình.....

Hạ Cường giờ nắm đấm lên nói: “Tô Niên Niên, cậu là cái thá gì còn dám nói tôi? Ai mà chả biết cậu sớm ba chiều bốn nay căm đồ người này mai lại căm đồ người kia, đừng hểch mui trên mặt nữa, mình là loại lãng lơ còn giả bộ thanh cao cái gì!”

Trong đám đông ngay tức khắc yên tĩnh lại, Tô Niên Niên đứng ở đó, chậm chậm nắm chặt nắm đấm lại.

Diệp Tinh Vũ bức tức, giờ nắm đấm lao về phía trước, bị mấy thành viên của đội bóng rổ đứng bên cạnh nhanh tay nhanh mắt ngăn lại.

Bọn họ bình thường cũng chẳng ưa gì Hạ Cường, nhưng cũng không đành nhìn bạn trong đội bị ức hiếp.”

Đúng lúc này, một giọng nói lạnh lùng vang lên: “Cậu nói cái gì, nói lại lần nữa.”

Thuận theo tiếng nói, Cố Từ Thần và Tống Dư Hi cùng bước đến.

Cố Từ Thần sắc mặt lạnh lùng, chậm chậm bước đến trước mặt Hạ Cường, chăm chăm nhìn cậu ta.

Chiều cao cậu hơi thấp hơn Hạ Cường một chút, nhưng khí chất toàn thân toát ra đủ khiến Hạ Cường phải nhún nhường, không dám làm gì.

“Đội...đội trưởng, sao cậu lại đến đây.” Hạ Cường cố gắng nở ra nụ cười gượng gạo.

Cố Từ Thần nheo mày, tiếp tục hỏi: “Cậu vừa nãy nói Tô Niên Niên cái gì, nói lại lần nữa.”

Hạ Cường trên đầu bắt đầu toát mồ hôi lạnh, cậu ta từ năm thứ nhất đã cùng Cố Từ Thần vào đội bóng rổ, tiếp xúc ba năm, đương nhiên biết tính cách Cố Từ Thần thế nào.

Cậu càng tức giận lại càng tĩnh bơ, càng bình tĩnh thì lại càng khiến người ta sợ hãi.

Còn bây giờ, cậu ta biết, Cố Từ Thần rất tức giận.

Cực kỳ tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Nghe Thấy Tiếng Tuyệt Rơi (7)

Cậu ta không biết tại sao Cố Từ Thần lại bảo vệ Tô Niên Niên, còn cậu ta biết, nếu như cậu ta nói lại lần nữa, thế thì hậu quả nhất định sẽ rất thảm.

Trên đầu Hạ Cường túa mồ hôi lạnh, ấp úng nói: “Đội trưởng, vừa nãy tôi chỉ đùa thôi, cậu còn không biết tôi sao, tôi là người không biết nói chuyện, ở Tô Niên Niên, cậu đừng để bụng nhé.”

Tô Niên Niên điên tiết đến cực điểm, tại sao lại có người như thế chứ, rõ ràng chính là hấn ta không đúng, từ đầu đến cuối còn giả bộ như không có chuyện gì, định xóa sạch tất cả mọi chuyện à.

“Tại sao tôi lại không thể để bụng chứ? Là cậu đi chửi người trước, tôi thật không hiểu, ai cho cậu cái dũng khí lí lẽ hùng hồn mà đâm chọc người khác, tùy ý bôi nhọ một người trong trắng chứ, có còn là đại trượng phu hay không?” Tô Niên Niên tức giận nói.

Hạ Cường cũng như bị chọc tiết, lại bắt đầu lên giọng: “Ai ya, không phải chỉ nói cậu hai câu sao, cậu đừng có cậy mình là con gái mà tôi không dám làm gì cậu, đến lúc đó thì đừng có trách tôi!”

Tô Niên Niên ngay tức khắc xù lông nhím lên: “Tôi mà là con trai cao 1m8 như cậu, cậu cho rằng tôi còn đứng đây mà nói chuyện với cậu à!” Chắc chắn là cho ngay một cái bạt tai vào mặt, khiến cho cậu ta không còn đứng đây mà ngông nghênh nữa.

Thành viên của đội bóng rổ ngạc nhiên, quai hàm như trề cả xuống, không ngờ nữ sinh đáng yêu như Tô Niên Niên cũng có mặt bạo lực như thế!

Cố Từ Thần thần sắc lạnh tanh, ánh mắt đầy nguy hiểm, khiến Hạ Cường nhìn mà cũng phải rùng mình.

“Diệp Tinh Vũ, cậu ta vừa nãy nói Tô Niên Niên gì thế?”

Diệp Tinh Vũ im bật, quả thật không có cách nào mà nói ra mấy lời đó, mãi mới bật ra được một câu: “Cậu ta nói Tô Niên Niên cảm dỗ anh và Đường Dư, thay đổi bạn trai liên tục.” Nói xong cậu lập tức bổ sung một câu, “niên Niên cậu đừng tức giận, mình nhất định sẽ giúp cậu đánh tên khốn này!” Nói xong hùng hùng hổ hổ giờ nắm đấm của mình lên.

Tô Niên Niên càng sa sầm mặt mày.

Cố Tử Thần quay người, nhìn sang Hạ Cường: “Hạ Cường, sao tôi lại không biết cậu từ khi nào biến thành loại đàn bà con gái lắm lời thế? Hay là cường độ huấn luyện của đội bóng rổ quá thấp, cậu tự cho mình thêm cái tật ấy à?”

Hạ Cường không kìm được hai chân run rẩy, trong đội bóng rổ, kỹ thuật thể lực tốt nhất thuộc về Cố Tử Thần, nhưng cậu ta bình thường kế hoạch luyện tập cũng cực kỳ khắt khe, có thể đánh gục cả đám người.

Còn những lời tiếp theo càng khiến cậu ta sắp quỵ sắp xuống rồi ---

“Còn nữa, chuyện của tôi và bạn gái của tôi, từ bao giờ đến lượt cậu quản thế?”

Lời nói lúc này khiến mọi người ở đó như hóa đá!

Tô Niên Niên tròn trĩnh mắt.

Lông mày Diệp Tinh Vũ lúc này giống như cậu bé bút chì Shin vậy.

Nam sinh của đội bóng rổ càng khóe nói, quả thật giống như sắp rơi cảm xuống lần nữa rồi.

Lông mi Tống Dư Hi run rẩy, nước mắt gần như sắp rơi ra rồi.

Anh ấy nói gì thế? Cố Tử Thần nói gì thế?

Anh ấy nói Tô Niên Niên là bạn gái của anh ấy sao?

Bọn họ đang yêu nhau sao?

Hạ Cường toàn thân chao đảo, “Đội trưởng.....tôi.....tôi sai rồi, cậu phạt tôi đi, phạt thế nào cũng được.”

Cả người Tô Niên Niên cứng đờ, thế mà Cố Tử Thần còn đi đến trước mặt cô, tự nhiên đưa tay lên khoác vào vai cô, giọng nói thân thiết quá đáng: “Cậu ta vừa nãy nói em gì thế, muốn anh xử lý cậu ta thế nào?”

OH-NO!

Thế giới này đang có chuyện gì xảy ra thế! Người ngoài hành tinh xuống địa cầu à? hay là cô lại xuất hiện ảo giác rồi?

Tô Niên Niên dùng lực tự nhéo mình một cái vào má, cho đến khi đau quá kêu “a” một tiếng, lúc này nét mặt hoảng hốt nhìn Cố Tử Thần.

Tất cả đều là thật sao.

Thế thì chắc chắn Cố Tử Thần điên rồi!

Cô đỡ đầu lắc đầu, nội tâm gần như tan vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (8)

Hạ Cường mới là khó hiểu thật sự, lần trước thi đấu bóng rổ, cậu ta bị Đường Dư chèn ép thảm hại, không phục cho nên sau khi thi đấu tìm Đường Dư khiêu khích. Vô tình nói xấu Tô Niên Niên vài câu, không ngờ Đường Dư lao lên cho cậu ta một nắm đấm.

Cậu ta cho rằng Đường Dư và Tô Niên Niên có gì đó, lại nghe Doãn Sơ Hạ với mấy nữ sinh buôn chuyện nói với cậu ta, cho rằng Tô Niên Niên cũng cảm dỗ Cố Tử Thần.

Không ngờ, Tô Niên Niên lại là bạn gái của Cố Từ Thần.

Trên thế giới này còn có chuyện đáng sợ hơn là dây đến bạn gái của Cố Từ Thần sao?

Vừa nghĩ đến cuộc sống tương lai của mình, Hạ Cường không kìm được rung mình một cái.

Cậu ta không dám khinh suất nữa, hạ mình nói: “Tô Niên Niên, xin lỗi, vừa nãy là tôi không đúng, tôi thật lòng xin lỗi cậu. Nếu như cô không nguôi giận thì đánh tôi một trận đi, dù sao tôi da thịt dày nên cậu đánh thoải mái.”

Tô Niên Niên sa sầm mặt mày, con người này thật là quá đáng! Đánh hấn ta cô còn xót tay đau ấy chứ!

Cố Từ Thần lạnh lùng liếc nhìn xung quanh một lượt: “Quay về chăm chú luyện tập, hôm nay chạy thêm mười vòng thay đổi tốc độ.”

Tiếng than thở không ngừng kêu lên, nhưng Cố Từ Thần có uy tín trong đội bóng rổ, nên mọi người cũng phải phục tùng cậu, gào lên một tiếng xong rồi ngoan ngoãn đi tập luyện.

Đương nhiên, mấy lời buồn chuyện cũng từ đám con trai này mà truyền ra ngoài.

Đó chính là hotboy Thánh Âm, Cố nam thần mà bao nhiêu thiếu nữ theo đuổi, đã có bạn gái rồi!

Tô Niên Niên đứng sững ở đó, trong tay vẫn còn nắm chặt chiếc áo bóng rổ.

Cố Từ Thần nhìn thấy biểu cảm ngốc nghếch đó của cô có chút buồn cười, bước lên trên, đưa tay xoa xoa vào má của cô.

Má cô đỏ hồng giống như da em bé vậy, sờ lên mồm mím, mềm mại.

Tô Niên Niên đã hoàn toàn ngây dại, mặc kệ tay Cố Từ Thần xoa xoa trên má cô, được vuốt ve vào chỗ nhéo vừa nãy.

“Còn đau hay không?” Cố Từ Thần khẽ hỏi.

“A?” Tô Niên Niên mơ màng ngẩng đầu, ngẩng mặt nhìn, trong ánh mắt long lanh đầy vẻ khó hiểu.

Máu cả buổi cũng không thông được lên não, đứng hình hồi lâu Tô Niên Niên mới tỉnh ngộ, là vì vừa nãy nhéo mặt mình để xem có phải cậu nói đó của Cố Từ Thần là thật hay không, Cố Từ Thần nghĩ rằng tự nhiên mà cô nhéo vào mặt mình sao?

Trong khoảnh khắc, Tô Niên Niên giống như con thỏ bị giật mình lùi về sau hai bước, nói: Cố Từ Thần, tại sao vừa nãy anh nói tôi là bạn gái của anh,...uh.....anh làm gì thế.....a.....này.....”

Cô còn muốn nói gì đó, nhưng miệng đã bị Cố Từ Thần che lại, cánh tay vươn dài vòng qua vai cô, trong ánh mắt gato của mọi người, đưa cô rời khỏi khu tập luyện bóng rổ.

Dưới ánh mắt người ngoài, hai người quả thật cực kỳ tình cảm.

Diệp Tinh Vũ ừ rừ thờ dài, cậu không ngờ thì ra Tô Niên Niên và Cố Từ Thần lại ở bên nhau. Cậu thất thểu giống như một con thú bị thương, một mình ngồi trong góc.

Tổng Dư Hi sững sờ đứng ở đó, không biết từ khi nào, nước mắt đã rơi đầy mặt.

Cô cho rằng, Cố Từ Thần ít nhiều cũng có chút thiện cảm với cô, nhưng không ngờ, người Cố Từ Thần thích lại không phải cô.

Người mà cậu thích, để ý, muốn bảo vệ, luôn là Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bị người nào đó dùng vũ lực kéo lên sân thượng, nhìn xung quanh không có ai, Cố Từ Thần mới buông cô ra, uể oải dựa vào ghế nghỉ.

“Cố Từ Thần, vừa nãy anh nói linh tinh gì thế! Mọi người sẽ hiểu lầm, làm như thế có hay không!” Tô Niên Niên bức tức nói, Cố Từ Thần nheo mắt nhìn cô, bình thản nói: “Tô Niên Niên, cô cũng biết là đùa, thế cô cho rằng lời tôi nói vừa nãy là thật à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (9)

Tô Niên Niên sững lại, sâu đó càng thêm khó hiểu: “Thế tại sao anh lại đùa như thế! Cố Từ Thần, anh là đồ đểu, tôi không muốn nói chuyện với anh

nữa!”

“Lại muốn tuyệt giao với tôi năm phút sao?” Cố Tử Thần khẽ cười, giống như bắt trúng bài của Tô Niên Niên vậy, “Lợn thần tài, sao mà cô ngốc thế, tôi có lòng tốt giải vây cho cô, cô còn trách tôi à, đồ ể là cô mới đứng đây?”

Tô Niên Niên khịt khịt mũi, nghĩ cũng đúng, vừa nãy Hạ Cường sau khi nghe nói cô là bạn gái của Cố Tử Thần, biểu cảm thay đổi như tắc kè đổi màu, cảm giác lúc đó rất khoái.

Cho nên cô không vui cái gì chứ?!

Không, không phải không vui, mà là thất vọng.

Cố Tử Thần đã nói rồi, đó chỉ là đùa.....

Anh ta không hề thích mình, đối với anh ta mà nói chỉ là câu nói thuận miệng, có lẽ là nể mặt Trần Nguyên chăng?

Tô Niên Niên như cầm phải sừng trâu nhọn, dù cho thế nào cũng không gãy ra được, lại chìm vào trong trạng thái tự mình phủ định.

Cố Tử Thần cay mày, cậu cảm thấy hôm nay mình đã biểu hiện quá rõ rồi? tại sao con lợn này còn chưa bỏ nhào vào lòng cậu nhỉ?

Cố kiều ngạo dù sao cũng là Cố kiều ngạo, thích cũng sẽ không nói ra, mà là thăm dò hỏi: “Tô Niên Niên, cô không còn gì nói với tôi nữa sao?”

Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn cậu, âm ức cong môi nói: “Có, tôi bây giờ có chuyện muốn nói với anh!”

Cố Tử Thần lông mày khẽ động, khóe miệng nhếch lên có chút ý cười.

“Cố Tử Thần, tôi còn lâu mới thích anh! Tôi hôm đó tôi nói đùa là lừa anh, làm cho bây giờ gặp mặt hết sức ngại ngùng, tôi cảm thấy vì tình bạn trong sáng của chúng ta, chúng ta vẫn nên giữ khoảng cách! Phụ đạo tôi cũng không phiền anh nữa, mẹ tôi mời cho tôi gia sư mới rồi, thời gian trước cảm ơn anh, bạn học Cố, sau này chúng ta cố gắng ít nói chuyện. Tôi còn có tiết, về lớp trước đây.” Tô Niên Niên chính thức cúi chào cậu, che giấu mọi tâm trạng của mình.

Cô không phải là trái tim xi măng, khi đối diện với người mình thích, luôn cảm thấy bối rối khó xử.

Không có cách nào đối diện, vẫn nên tiếp tục giả làm con đà điểu vậy, giấu đi là xong.

Đem những gì mình thích và tâm trạng giấu đi là được.

Cố Tử Thần cau mày, đưa tay ra ngăn cô lại.

Giọng điệu cậu rất lạnh: “Tô Niên Niên, cô là có ý gì?”

“Chính là ý ở trên đó.” Tô Niên Niên cúi đầu nói.

Cố Tử Thần quả thật muốn bỏ đầu cô ra xem bên trong chứa những gì, rõ ràng hai ngày trước còn hùng hồn nói cả thế giới đều biết mình thích cậu, bây giờ mới chỉ vài ngày, bây giờ lại lật lọng là sao?

“Cô không phải nói bảo tôi cùng đón Giáng sinh với cô à, Tô Niên Niên, cô đợi tôi, đến hôm đó tôi có chuyện muốn nói với cô.”

Tô Niên Niên mơ hồ hỏi: “Chuyện quan trọng không?”

Giọng nói Cố Tử Thần có chút không tự nhiên: “Đúng, đặc biệt quan trọng, đến lúc đó nhất định phải đợi tôi.”

“Được thôi, anh đã thành tâm thành ý như thế, thế thì tôi miễn cưỡng đồng ý là được rồi.” Tô Niên Niên cũng kiều ngạo, Cố Tử Thần dặn đi dặn lại, mới buông ra để cô đi.

Đợi Tô Niên Niên rời đi, Cố Tử Thần lại chìm vào suy nghĩ.

Nói thế rồi thì phải thổ lộ thế nào đây.....cậu nhăn trán, trong lòng rối như tơ vò.

--- ---

Thời tiết dần dần chuyển lạnh, nhưng Thánh Âm vẫn đưa ra quy định treo ngoe---- nhất định phải thể dục giữa giờ.

Thế là, mỗi ngày, trong cơn gió lạnh đầu đông, học sinh toàn trường vẫn phải nhăn nhó mà tập các động tác thể dục theo loa phát thanh.

Thứ hai, Tô Niên Niên vẫn như bình thường, mặc đồng phục trường, đến khi thể dục giữa giờ quả thật sắp đóng thành băng run cầm cập rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 201: Nghe Thấy Tiếng Tuyệt Rơi (10)

Cô nhìn xung quanh một lượt, cô mặc quần áo dài tay bên trong còn mặc một chiếc áo lông còn cảm thấy lạnh, xung quanh có không ít nữ sinh mặc váy ngắn đồng phục của trường.

Điều gì thực sự đang diễn ra thế này! Các chị em, các bạn không lạnh sao?

Cô rút cổ lại, luôn cảm thấy gió lạnh đang lùa vào trong cổ.

Vừa động người, cảm thấy sau lưng có người vỗ vỗ vào vai cô.

Tô Niên Niên quay người, Trần Nguyên mặc chiếc áo khoác dạ màu đen đứng đằng sau, mỉm cười với cô.

Tô Niên Niên cảm thấy lập tức bị nụ cười hiền hòa như gió mùa xuân này của cậu làm cho đứng hình rồi, ngay sau đó, Trần Nguyên cau mày lại, rồi cời áo khoác ngoài của mình ra, không do dự mà mặc lên người cho Tô Niên Niên.

“Hử.....anh, anh làm gì thế.....” Tô Niên Niên giật nảy mình, ý thức nên vùng vẫy ra.

Trần Nguyên ngăn động tác của cô lại, “mặt em sắp đóng băng cả rồi, ngoan ngoãn mặc áo vào đi, đừng để bị cảm lạnh.”

Biết là nếu mình không mặc nhất định sẽ bị cậu la mắng, Tô Niên Niên đành phải gật gật đầu, Trần Nguyên lúc này mới hài lòng đi về vị trí lớp mình.

Chiếc áo khoác trên người mang theo hơi ấm trên người Trần Nguyên, vừa to lại vừa dày, Tô Niên Niên cuối cùng cũng thấy ấm áp trở lại.

Cảnh tượng này bị không ít người của lớp F nhìn thấy, bắt đầu thầm thì to nhỏ.

Thời gian trước việc yêu đương của Tô Niên Niên và Cố Tử Thần được bàn tán xôn xao trên trang của trường, nhưng người trong cuộc không hề thừa nhận, hơn nữa cũng không biểu hiện quá thân mật, cuối cùng cũng mặc kệ.

Nhưng Tô Niên Niên có quá đáng quá không?

Trước là Cố Tử Thần, sau đó lại chèo kéo hotboy ấm áp của trường là Trần Nguyên?

(/)Luru Doãn Nhi cắn môi, trong hotboy của Thánh Âm, cô ta thích nhất chính là Trần Nguyên, không ngờ Trần Nguyên lại đối tốt với Tô Niên Niên như thế.

Cô ta quay người, lộ ra đôi chân to trong chiếc váy đồng phục của trường, nhưng thực tế cô ta đã lạnh đến cứng cả hai đầu gối rồi.

Cô ta trang điểm kĩ lưỡng lâu như thế, đôi lại không lấy được ánh mắt chú ý của nam thần.

Tô Niên Niên dựa vào cái gì chứ?

Vừa uể oải trong tiếng loa phát thanh thể dục, Luru Doãn Nhi vừa bức bối nói với Doãn Sơ Hạ: “Tô Niên Niên sao mà đáng ghét thế chứ, cậu vừa nãy có nhìn thấy không, Trần Nguyên đưa áo khoác của mình cho cậu ta, thật là, thật không biết cậu ta có gì tốt đẹp chứ.”

Doãn Sơ Hạ cũng nghiêng răng nghiêng lợi cắn hận Tô Niên Niên: “Cậu ta chính là đứa con gái bề ngoài tỏ ra vô hại nhưng thực ra lại rất nguy hiểm, Cố nam thần bọn họ chắc chắn là bị cậu ta cám dỗ rồi!”

“Đúng thế, Đường Dư của lớp chúng ta đối với cậu ta cũng tốt, a hửm! Đúng là hồ ly tinh mà!”

Mấy người đều mặc váy ngắn, thể dục giữa giờ rất nhiều động tác đều không thuận tiện, bọn họ mấy người đều tập qua quýt cho xong, không ngờ lại bị phù thủy ghê gớm nhắm chúng.

“Mấy người các em làm cái gì thế, biết phải tập thể dục giữa giờ còn mặc váy, còn không thuận tiện, có cái gì không thuận tiện à, lại nói không thuận tiện đi lên hàng đầu tiên tập thể dục cho tôi! Để toàn trường nhìn xem bộ dạng các em thế nào!” Trường phòng Lã lớn tiếng nói.

Doãn Sơ Hạ ba người về mặt không phục, nhưng cũng không dám làm gì trước uy thế của trường phòng Lã, đành phải tập cho đúng động tác, khiến mấy nam sinh đứng gần ra sức huýt sáo.

Ba người mặt đỏ tía tai, thể dục giữa giờ kết thúc, nhanh chóng lần đi.

Vào nhà vệ sinh, nhìn vào gương trong nhà vệ sinh mà bồi lại phần, gặp đúng Tổng Dư Hi cũng đang một mình đi vào nhà vệ sinh.

Ba người đang một bụng đầy lửa, đang muốn trút giận thì nhìn thấy Tổng Dư Hi đến, Doãn Sơ Hạ ném son môi sang một bên, nheo mày nói: “Ồ, đây không phải là Tổng Dư Hi nghèo khó của lớp chúng ta sao, sao thế, không đi cùng bạn vàng Tô Niên Niên của cậu à?”

Tổng Dư Hi tự động lùi bước, nhưng Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiếp đã nhanh chân chặn tất cả đường lùi của cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (11)

“Tổng Dư Hi, cậu chạy đi đâu, chúng ta nói chuyện chút, sao thế, bây giờ có Tô Niên Niên, đều xem thường bọn tôi rồi à?” Doãn Sơ Hạ túm lấy tóc Tổng Dư Hi, giọng nói hung hăng.

Tổng Dư Hi đau sắp phát khóc rồi, nhưng cô không dám kháng cự, đành phải áp úng nói: “Tôi đâu có.....”

Trương Hiểu Tiếp lạnh lùng hừm một tiếng: ‘Còn học cãi lại rồi cơ à, cũng không xem lại bản thân mình là thứ hàng gì.’

Tổng Dư Hi cắn chặt môi, ký ức ủa về, bóng dáng Doãn Sơ Hạ ba người đó đáng sợ giống như ma quỷ vậy. Dù cho Tô Niên Niên bảo cô phải dũng cảm đối diện, nhưng cô luôn có cảm giác hoảng sợ dâng lên trong lòng.

“Thế này đi, Tổng Dư Hi, tôi cho cậu một cơ hội, chỉ cần cậu trả lời tôi một vấn đề, tôi sẽ suy nghĩ mà bỏ qua cho cậu hôm nay.” Lưu Doãn Nhi cười nham hiểm, khiến cho khuôn mặt cô ta vốn dĩ được coi là thanh tú cũng phải nhăn nhúm lại.

Tổng Dư Hi mặt đầy nước mắt, nhìn cực kỳ đáng thương.

“Cậu nói cho tôi biết, tại sao Trần Nguyên phải đem áo cho Tô Niên Niên, bọn họ đang yêu nhau phải không? Hay là Tô Niên Niên dùng thủ đoạn gì mà cám dỗ Trần Nguyên?” Lưu Doãn Nhi đánh giọng hỏi, thực ra trong lòng cô ta hy vọng Trần Nguyên có thể đưa áo cho cô ta, nhưng Trần Nguyên có lẽ đến cô ta là ai cũng không biết.

Tổng Dư Hi im lặng, không muốn trả lời, nhưng Lưu Doãn Nhi lại ra sức túm tóc của cô: “Nói đi!”

Da đầu chuyển đến cơn đau nhức nhối, từ sâu trong tâm can khiến Tổng Dư Hi gần như suy sụp, cô run rẩy nói: “Không phải, Tô Niên Niên không phải loại người đó.....”

“Thật là, lúc này rồi còn che chở cho Tô Niên Niên, cậu trung thành với cậu ta như thế, người ta coi cậu là cái gì chứ?” Doãn Sơ Hạ không vui lườm cô một cái.

Có vài cánh tuyết lướt qua trước mắt, Tổng Dư Hi nghĩ đến ở sân bóng rổ hôm đó, những lời mà Cố Tử Thần nói, khiến cô ý thức nắm chặt tay lại.

(/)

Cô ngập ngừng một lúc, mới nói: “Trần Nguyên là anh trai của Tô Niên Niên, đây là Tô Niên Niên đích thân nói với tôi.” Trương Hiểu Tiếp nghi ngờ hỏi: “Sao có thể thế được, hai người bọn họ rõ ràng không cùng họ.”

Doãn Sơ Hạ khẽ giật giật lông mày được kẻ tình xảo, nói: “Minh biết rồi, thời gian trước mẹ mình nói chú Trần lấy vợ mới, nhìn bộ dạng người đó chứ là mẹ của Tô Niên Niên rồi? Ha ha? Con gái mà mẹ kế mang đến.....”

Lưu Doãn Nhi và cô ta liếc nhìn nhau, hai người hiểu ý cùng cười lên, Lưu Doãn Nhi vỗ vỗ vào má Tổng Dư Hi: “Tổng Dư Hi, cậu về đi, hôm nay tâm trạng tôi tốt nên không tính toán với cậu nữa. Có điều lần sau cậu nên tránh xa tôi chút, tôi cứ nhìn thấy cậu là thấy buồn nôn.”

Cô ta dùng lực đẩy một cái, khiến Tổng Dư Hi ngã nhoài xuống đất.

Tổng Dư Hi cố gắng bò dậy, cố kiềm chế nước mắt, đau đớn thất thểu rời đi.

Đội bóng cô mất hút, Lưu Doãn Nhi nói: “Sơ Hạ, có phải cậu nghĩ cũng giống mình?”

“Đương nhiên rồi, thân phận “vẽ vang” đó của Tô Niên Niên, không lợi dụng một chút thì mình lại thấy có lỗi.” Doãn Sơ Hạ cười lên, từ trong túi lấy ra điện thoại, trên diễn đàn của trường nhanh chóng có dòng tin mới.

--- ---

Tiết tự học, Tô Niên Niên rảnh rỗi chán nản, đành lướt xem tin tức về Dự Thành, kết quả giật mình ngạc nhiên.

“Doanh nghiệp Trần Thị tuần này đang đối diện nguy cơ cổ phiếu xuống dốc, đối diện với xu hướng này, Trần Thị phải làm thế nào đây?”

Mở ra xem, Tô Niên Niên mới phát hiện doanh nghiệp Trần Thị chính là công ty của Trần Doãn Hoa, bên trên viết Trần Thị đối diện nguy cơ khủng hoảng tài chính lớn, đã có công ty nhòm ngó, chuẩn bị mua lại Trần Thị.

Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra thế? Công ty nhà họ Trần đang làm ăn tốt tại sao lại sắp bị mua lại rồi?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: Nghe Thấy Tiếng Tuyệt Rơi (12)

Cùng lúc đó, trên diễn đàn của trường có một dòng tin nhanh chóng gửi lên, chưa đến nửa tiếng, cả trường như xáo trộn cả lên.

Tô Niên Niên trong lòng đang nghĩ đến việc nhà họ Trần, vừa tan học là chạy về phía lớp của Trần Nguyên, không chú ý đến ánh mắt chỉ chỉ chỏ chỏ của những người xung quanh.

Lớp A cao trung năm ba.

Biểu cảm của Trần Nguyên cũng rất khó coi, dòng tin tức đó cậu cũng vừa nhìn thấy, không ngờ động tác của Cố Thị lại nhanh như thế.

Mặc dù Cố Thị không lộ diện mua lại doanh nghiệp nhà họ Trần, mà là bọn họ tìm công ty khác, trên bề ngoài nhìn thấy, giống như kinh doanh của doanh nghiệp nhà họ Trần không tốt nên bị đóng cửa, trên thực tế đều là Cố Thị đứng đằng sau nhúng chân vào.

(/)

Cố Từ Thần cau mày, không ngờ lão già nhà họ Cố lần này lại quá đáng thế, dòn người khác vào đường chết.

Cậu định nói gì đó, không ngờ Trần Nguyên xua tay: “Không sao, không cần nói gì, mình đến công ty xem tình hình thế nào.”

Cố Từ Thần gật đầu, Trần Nguyên đang định rời đi, Tô Niên Niên đã lao vào.

Cô thở hổn hển, hỏi: “rốt cuộc là có chuyện gì thế ạ, tại sao trên báo nói doanh nghiệp nhà họ Trần bị mua rồi?”

Trần Nguyên cau mày, cậu giấu lâu như thế, không ngờ đến bây giờ cuối cùng giấy cũng không gói được lửa.

“Anh đến công ty một lát, Niên Niên, em về cùng với A Thần, đừng lo lắng. A Thần, Niên Niên giao cho cậu đấy.” Trần Nguyên dặn dò rồi vội vàng rời đi, Tô Niên Niên vốn dĩ còn muốn đi cùng với cậu, nhưng bị Cố Từ Thần ngăn lại.

“Nghe lời anh cô đi, cô đi cũng không giúp được gì, còn khiến cậu ấy bận tâm lo lắng cho cô.” Cố Từ Thần an ủi cô hai câu, Tô Niên Niên cắn cắn môi, bình tĩnh lại, không còn kích động nữa.

Cố Từ Thần nói có lý, dù cho cô đi cũng không giải quyết được vấn đề gì.

Cô ngồi xe của Cố Từ Thần về nhà, cả đoạn đường như người mất hồn.

Nhà họ Trần không có một ai, Tô Niên Niên gọi điện cho Sở Tổ Tâm, Sở Tổ Tâm nói qua loa hai câu rồi cũng tắt máy.

Bên ngoài trời âm u một cách đáng sợ, giống như sắp có mưa bão vậy.

Tô Niên Niên ngồi chờ trên ghế sofa, hoàn toàn không hiểu rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra.

Cố Từ Thần không yên tâm cô, lấy cớ sang nhà họ Trần tìm cô.

“Đừng nghĩ linh tinh, lộn thần tài, buổi tối muốn ăn gì, tôi giúp cô gọi đồ ăn.” Cố Từ Thần nheo nheo mắt, hiếm khi tính cách dễ chịu.

Tô Niên Niên thần thờ lắc đầu, lúc này cô làm gì còn muốn ăn gì chứ.

Trong lòng quả thật là buồn bực, cô lấy điện thoại ra xem, khi vào diễn đàn của trường, dòng tin trên màn hình đập vào mắt khiến cô giật nảy mình.

“sao chửi Tô Niên Niên! chính là vì cậu ta mà nhà họ Trần mới xảy ra chuyện!”

“Hừm, người nào đó của lớp F đúng là tâm địa xấu xa, đến con trai của bố dượng mà cũng muốn xơ mủi ăn phần?”

“Các cậu lẽ nào quên trong truyện cổ tích con gái độc ác của mẹ kể đưa đến sao? kẻ đó chính là Tô Niên Niên!”

Cả người Tô Niên Niên như hóa đá, không hiểu những tin này ở đâu mà đến.

Lại lướt về mấy bài cũ, cô mới phát hiện tin sớm nhất, cũng có lượng comment nhiều nhất.

Tin tức trên diễn đàn nói về bố Trần Nguyên si tình như thế nào, mẹ Sở Tố Tâm của cô lại không biết xấu hổ thế nào, cảm dỗ Trần Doãn Hoa, dồn mẹ Trần Nguyên tìm đến cái chết, sau khi lấy Trần Doãn Hoa thì đối xử ngược đãi với Trần Nguyên thế nào. Còn cả Tô Niên Niên muốn ở bên cạnh Trần Nguyên, lại chủ động cảm dỗ lại vừa ra vẻ đáng thương. Tóm lại, tất cả những lời lẽ ngôn từ của bài viết đều rất khó coi, quả thật sắp khiến đầu Tô Niên Niên nổ tung lên rồi.

Nhưng bài viết lừa bịp thiên hạ này, lại có số lượng comment áp đảo, hơn nữa vẫn còn có xu hướng tiếp tục tăng lên, bình luận đa phần đều là fan của Trần Nguyên chửi mắng si nhục Tô Niên Niên.

Nhìn những dòng bình luận không khỏi giật mình đau xót, ngón tay Tô Niên Niên không kiềm được run rẩy lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Nghe Thấy Tiếng Tuyệt Rơi (13)

Cô không hiểu, chỉ là một bài viết vô căn cứ, tại sao lại thu hút nhiều người đọc như thế.

Những lời chửi mắng ác độc giống như những chiếc kim nhọn, đâm vào xương tủy cô khiến cô đau nhói.

Cổ Tử Thần ý thức được vẻ không bình thường của Tô Niên Niên, liếc mắt nhìn, giật lấy chiếc điện thoại của cô.

Tô Niên Niên giống như tượng gỗ ngầy người ra, không hề động đậy.

Cổ Tử Thần lướt một lượt bài viết, lông mày càng nhíu chặt hơn.

Tại sao lại nhầm vào đúng lúc này xuất hiện bài viết này chứ.....người viết bài đúng là quá độc ác rồi....

Trong lòng Cổ Tử Thần biết rõ nhất, biến cố của doanh nghiệp nhà họ Trần không phải vì Tô Niên Niên, Sở Tố Tâm không thể nào là vợ bé của Trần Doãn Hoa được.

Nhưng dù cho cậu tin Tô Niên Niên, thì cả thế giới đều không tin.

Cổ Tử Thần nhìn xung quanh, laptop của Tô Niên Niên cũng đặt trên sofa, cậu mở máy tính ra đăng nhập vào diễn đàn, lại nhanh tay ấn ra một cửa sổ mới, bên trên gõ mặt mã tiếng anh.

(/)

Lúc này, cậu lại quay lại trang của diễn đàn từ đầu, xóa một lượt, tất cả những bài viết về Tô Niên Niên đều biến mất.

Cậu nhẹ nhàng nói: “Tô Niên Niên, những bài viết đó đều bị xóa rồi.....cô đừng quá buồn, đều là những đám không nào rảnh rồi muốn chọc phá thôi.”

Tô Niên Niên không trả lời, rất lâu sau đó, cô mới hỏi Cổ Tử Thần: “Cổ Tử Thần, anh nói tôi thật sự là sao chổi phải không.....tôi cũng không biết tại sao công ty của chú Trần lại bị như thế, tôi cũng không muốn như thế.....” Tâm trạng cô trở nên kích động, giọng nói bắt đầu run rẩy.

Cổ Tử Thần đi đến trước mặt cô, đưa tay vuốt những sợi tóc mềm: “Không sao.....sẽ không sao, Tô Niên Niên, muốn khóc thì khóc đi, tất cả sẽ tốt hơn.”

Cậu trước nay chưa bao giờ an ủi người khác, chỉ có thể lặp đi lặp lại “sẽ tốt hơn” với Tô Niên Niên, không biết nói bao nhiêu lần, cuối cùng Tô Niên Niên không kiềm chế được, khóc òa lên. Tô Niên Niên rất ít khóc, nhưng mỗi lần khóc lên thì kinh thiên động địa.

Nhìn bộ dạng cô khóc nức nở, Cổ Tử Thần chỉ cảm thấy trong tim có một trận nhói đau, gần như không do dự, cậu ôm Tô Niên Niên vào lòng.

“Tô Niên Niên, đừng khóc nữa, không sao rồi.....” Cậu vừa vỗ vỗ vai Tô Niên Niên, vừa nhẹ nhàng an ủi.

Tiếng khóc sụt sùi nước nỡ vẫn chưa ngừng, Tô Niên Niên khóc bao lâu, Cố Từ Thần cũng an ủi cô bấy lâu.

Cho đến khi Tô Niên Niên khóc mệt rồi, Cố Từ Thần không nói gì, chỉ im lặng lấy khăn giấy, lau nước mắt và nước mũi cho cô.

Cậu đoán Tô Niên Niên cũng chẳng có tâm trạng ăn cơm, cho nên đành bế ngang cô lên, đưa vào phòng ngủ của cô.

Đặt Tô Niên Niên nhẹ nhàng lên giường, Cố Từ Thần đắp chăn cho cô, dỗ dành nói: “Ngủ một giấc đi, tỉnh dậy sẽ không còn chuyện gì nữa.”

Tô Niên Niên gật gật đầu, lại sợ nước mắt chảy ra, cắn góc gối mà đáng thương co người lại trong chăn.

Một lúc sau, Tô Niên Niên thò đầu ra, lí nhí nói: “Cố Từ Thần, anh có thể đừng đi được không?”

Giọng nói dịu dàng cộng thêm đôi mắt ngân ngấn nước của cô, tim Cố Từ Thần co thắt lại, mỉm cười nói, “Được, tôi không đi, đợi cô ngủ rồi tôi mới đi.”

Cố Từ Thần rất ít khi dịu dàng thế này, Tô Niên Niên sụt sịt mũi, lại nói, “Tôi ngủ rồi anh cũng không được đi.....”

Cố Từ Thần nghẹn giọng, có phải con lợn này không biết trong lời nói của cô ấy có nghĩa khác sao.....

Nhưng đối diện với đôi mắt trong sáng của cô, Cố Từ Thần không nói được gì nữa, thờ dài, ngồi xuống bên giường cô.

“Được, tôi không đi, tôi sẽ ở cạnh cô đợi trời sáng. Ngủ ngon, Tô Niên Niên.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 205: Nghe Thấy Tiếng Mưa Rơi (14)

Đêm hôm đó, Trần Doãn Hoa, Sở Tổ Tâm, Trần Nguyên cả nhà đều không ai về.

Đêm hôm đó, Cố Từ Thần im lặng bên cạnh Tô Niên Niên, cả đêm không chớp mắt.

(/)

Cũng là đêm hôm đó, chiến tranh thương trường diễn ra kịch liệt nhất ở Dự Thành, các bách hóa công ty lớn, trung tâm thương mại, đến các cửa hàng cũng đồng loạt chuẩn bị sự kiện, thị trường chứng khoán cũng bị người ta thao túng, vô số người đều trông ngóng, đợi trời sáng.

Màn đêm tối tăm bị tan đi, ánh sáng dần dần le lói.

Khi trời sáng, Cố Từ Thần bò nhoài bên giường Tô Niên Niên nghỉ một lúc.

Khi Tô Niên Niên tỉnh lại, nhìn thấy khuôn mặt yên tĩnh chìm vào giấc ngủ của Cố Từ Thần.

Ánh nắng hắt trên khuôn mặt tuấn tú của cậu, ấm áp dịu dàng thành một tầng màu vàng óng ánh, đôi lông mi đen dày như lông vũ, mặt mày như tranh vẽ.

Tô Niên Niên mơ hồ cảm thấy hơi cay nơi sống mũi.

Cô chưa bao giờ nghĩ rằng, vào khoảnh khắc này, người bên cạnh cô lại là Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần ngủ rất thính, nghe thấy động tĩnh là lập tức mở mắt, chớp chớp mắt, giọng nói hơi khàn của buổi sáng sớm: “Tỉnh rồi à?”

“uhm...” Tô Niên Niên gật gật đầu, im lặng ngồi dậy đi vệ sinh cá nhân.

Gọi điện cho Sở Tổ Tâm và Trần Nguyên, vẫn là trạng thái không thể liên lạc được.

Cô sững người, chạy xuống lầu mở tivi ra, bật đến kênh tin thời sự mà mình không thích xem nhất.

Tin nóng nhất vào buổi sáng chính là tình hình nhà họ Trần, nhưng tình thế dường như có biến chuyển, mặc dù người của công ty Trần Thị đều từ chối phỏng vấn, nhưng trong lời lẽ của phóng viên, Tô Niên Niên có thể nghe ra, có lẽ Trần Thị đã có kế sách ứng phó.

Cô thờ phào một hơi nhẹ nhõm, đột nhiên ngửi thấy mùi thơm ở đâu, quay người, nhìn thấy Cố Từ Thần đang ở trong bếp làm bữa sáng.

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, từ xa nhìn thấy bóng dáng Cố Từ Thần đang nấu cơm.

Người ta nói đàn ông nấu cơm là cuốn hút nhất, Tô Niên Niên cảm thấy lời nói này không hề sai chút nào, Cố Tử Thần đeo tạp dề màu vàng gạo, cang toát lên thân hình cao chân dài. Cậu thành thạo ộp trứng, giống như người đàn ông giỏi giang của gia đình vậy.

Mười phút sau, Cố Tử Thần bung bữa sáng lên, gọi Tô Niên Niên vào ăn cơm.

Tài nghệ nấu nướng của cậu dường như rất khéo, ộp trứng rất đẹp, còn hâm nóng hai cốc sữa.

Tô Niên Niên lấy lại tinh thần ăn một chút, Cố Tử Thần ngược mắt nhìn cô, “hay là tôi giúp cô xin nghỉ nhé, cô ở nhà nghỉ ngơi đi.”

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, trong nhà không có một ai, cô một mình ở nhà chắc chắn sẽ nghĩ linh tinh, còn không bằng đến trường.

Cố Tử Thần cũng không gượng ép cô, ăn cơm xong, lái xe đưa cô đến trường.

Vừa đến trường, mọi lời bàn tán thầm thì xôn xao, đều là về bài viết hôm qua, rồi thân phận đáng xấu hổ của Tô Niên Niên.

Nữ sinh trong trường đều đứng về góc độ của Trần Nguyên, cảm thấy Tô Niên Niên là con gái của mẹ kế cậu đưa đến, vốn dĩ việc này cũng không có gì, nhưng bị ảnh hưởng của bài viết hôm qua, giống như Tô Niên Niên phạm phải lỗi lầm gì to lớn vậy.

Tô Niên Niên cố gắng để mình không đi nghe những âm thanh đó, bước nhanh chân vào lớp mình.

Vừa đẩy cửa, Hà Tiểu trên bục giảng đã cầm vở cuộn thành chiếc loa phóng thanh mà đang bô bô nói với cả lớp, nhìn thấy Tô Niên Niên bước vào, lập tức chuyển hướng chiếc loa, “Nữ sinh độc ác đến rồi, phù thủy Tô! Phù thủy Tô!”

Các học sinh khác trong lớp cũng vào hùa theo: “Phù thủy Tô! Phù thủy Tô! Sao chỗ! Trần Nguyên đều vì cậu mà vỡ nợ rồi, mau biến đi cùng với bà mẹ đi điểm của cậu đi!”

Tất cả điều này giống như gáo nước lạnh dội lên đầu Tô Niên Niên vậy, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy toàn thân lạnh toát.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Doãn Sơ Hạ đắc ý nhếch mép lên cười.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (15)

Cô ta cảm thấy đến ông trời cũng đang giúp cô ta, công ty nhà họ Trần đang phải chịu đả kích lớn, lúc này lại có được thông tin Tô Niên Niên là con gái mà mẹ kế đưa đến.

Màn cảnh công phu thế này mà không bày ra cho thiên hạ xem thì thật là có lỗi?

Cho nên cô ta giả danh gửi dòng tin đó, lại cùng Lưu Doãn Nhi và những người khác đăng nhập không biết bao nhiêu nick, trên diễn đàn gửi thêm nhiều bài viết, việc này nhanh chóng thành tin hót trong trường.

Tô Niên Niên về mặt đứng vững vòng qua Hà Tiểu, đi về chỗ ngồi của mình.

(/)

Hà Tiểu giật mình nhìn bóng dáng điềm nhiên của cô, không có cách nào tưởng tượng Tô Niên Niên lại không hề có chút phản ứng nào!

Cậu ta đang định nói gì đó, từ phía sau lớp bỗng nhiên bay đến một quyển sách, ném thẳng vào mặt cậu ta!

“A! Đau quá!” Hà Tiểu đau đón hét lên một tiếng, trong lòng rung rùng một cái.

Khoảng cách xa như thế, lực mạnh như thế, lại cộng thêm độ chính xác, ngoài Đường Dư ra, chỉ sợ tìm không ra người thứ hai.

Cậu ta run rẩy nhìn Đường Dư, Đường Dư mặt lạnh lùng, dường như cậu ta chỉ cần nói thêm câu nữa, thứ ném đến sẽ không chỉ có sách mà thôi.

Tô Niên Niên lấy sách ra, bắt đầu ôn bài, không quan tâm ánh mắt người khác.

Khóc đã khóc rồi, ánh mắt của người khác, cô không quan tâm.

Mặc dù trong lòng nói như thế, nhưng Tô Niên Niên vẫn có chút khó chịu.

Đường Dư mấp máy miệng, nhưng không biết an ủi cô thế nào.

Tổng Dư Hi cúi đầu, cô thầm tự trách mình, nếu như không phải cô nói cho Doãn Sơ Hạ biết Trần Nguyên là anh trai của Tô Niên Niên, có lẽ sẽ không xảy ra những chuyện này.....

Nhưng cô lại không dám thừa nhận.

Vẫn là Chúc Thành quan tâm nhất, đưa cho Tô Niên Niên một túi đồ ăn vặt, nhét vào trong ngăn kéo Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không hề chạm vào, mơ màng ôn bài.

Doãn Sơ Hạ nhìn thấy trong lòng hết sức vui sướng, cái đuôi đặc ý như sắp bay lên, cô ta cầm điện thoại ra, chầm chậm gửi tin nhắn cho Tô Niên Niên.

“Tô Niên Niên, cảm giác chua cay này cậu có thích không? Kẻ đê tiện trời ắt không dung tha, cậu xem, tất cả mọi người đều không tha thứ cho cậu, cậu còn ngồi ở đây, đúng là đồ mặt dày!”

“dingdong” một tiếng, Tô Niên Niên lấy điện thoại ra, nhìn tin ở màn hình, lông mày cau lại.

Trên điện thoại của cô lưu số của Doãn Sơ Hạ, tự nhiên biết là Doãn Sơ Hạ đang khiêu khích cô.

Cô càng nghĩ càng không đúng, trong trường người có thù oán với cô không nhiều.

Cau mày lại, Tô Niên Niên gửi tin nhắn cho Cố Tử Thần, bảo cậu tra một chút xem IP của người đăng nhập gửi bài viết hôm qua là ai.

Cố Tử Thần động tác rất nhanh, cũng không biết cậu làm sao tra ra được, tóm lại chưa đến năm phút, cậu đã gửi tin tức người đó cho cô.

Tô Niên Niên so sánh số điện thoại vừa đăng nhập đó, lại trùng hợp với số điện thoại của Doãn Sơ Hạ.

Trong khoảnh khắc, Tô Niên Niên hiểu ra tất cả chuyện này là do ai làm.

Doãn Sơ Hạ.

Tô Niên Niên cắn răng, nhưng Doãn Sơ Hạ thấy cô không trả lời lại gửi tin nhắn nữa đến “Tô Niên Niên, nếu tôi là cậu tôi sẽ lập tức rời khỏi Thánh Âm, ai cũng không muốn có người mẹ làm vợ bé mà~ chà trách cậu cũng có thói lẳng nhăng như thế, thì ra đều là do người mẹ không biết xấu hổ của cậu dạy cho!”

Lúc này Tô Niên Niên như xù lông phát điên lên rồi!

Nói cô thì thôi, nhưng liên quan gì đến mẹ cô mà động đến chứ!

Cô ném điện thoại sang một bên bàn, đi đến trước mặt Doãn Sơ Hạ.

Doãn Sơ Hạ giật nảy mình, “Cậu làm cái gì thế, Tô Niên Niên, định dọa người khác à.”

Tô Niên Niên cười cười, “Doãn Sơ Hạ, cậu thật sự cảm thấy tôi không thể làm gì được cậu sao?”

Mí mắt Doãn Sơ Hạ giật giật, có dự cảm không lành.

“Này, cậu đừng có làm càn, đây là trường học.....a..... Tô Niên Niên, cậu điên rồi à! buông tôi ra!” Doãn Sơ Hạ hét lên một tiếng, bị Tô Niên Niên túm tóc, lôi xềnh xệch từ lớp học vào nhà vệ sinh!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (16)

Tô Niên Niên tức đến xù lông, cô vốn dĩ không phải người ngoan hiền để người ta dễ dàng bắt nạt, trước đây ở Thần Giang có Đường Dư bảo vệ cô, cô cũng có biệt danh là quý trong thời loạn.

Cô không động đến người khác đã là tốt lắm rồi, từ khi nào đến lượt người khác ức hiếp cô vậy!

Doãn Sơ Hạ ra sức gào thét, cô ta không ngờ lực chiếc đầu của Tô Niên Niên lại mạnh như thế, các học sinh trong lớp đều sững sờ, không một ai dám bước lên ngăn cản.

“Rầm”, Tô Niên Niên giơ chân đạp cửa nhà vệ sinh ra, kéo tóc Doãn Sơ Hạ vào trong một vách ngăn, dùng lực đẩy một cái, cậu ta ngã vào trong vách ngăn đó.

“A.....” Doãn Sơ Hạ bị dọa cho sắp phát khóc rồi, chân không khống chế nổi bắt đầu run rẩy, cô ta cứng mồm nói: “Tô Niên Niên, cậu đừng có làm bừa, ở đây là trường học!”

(/)

“Doãn Sơ Hạ, khi cậu ức hiếp người khác sao không nghĩ đây là trường học đi?” Tô Niên Niên lạnh lùng nói, theo những gì cô biết, trước đây Doãn Sơ Hạ thường xuyên cậy gia thế nhà mình để ức hiếp những nữ sinh gia đình không có điều kiện, Tổng Dư Hi chẳng qua chỉ là một trong những số đó mà thôi.

Doãn Sơ Hạ cắn môi, cô ta muốn nói đó là đáng đời những người đó, nhưng khi còn tính tào tự bảo mình, không thể tiếp tục kích giận Tô Niên Niên, nếu không cô ta cũng không biết sẽ xảy ra hậu quả gì.

“Tô Niên Niên, có gì từ từ nói, mọi người đều là bạn học, có nhất thiết phải tuyệt tình như thế không!” giọng nói Doãn Sơ Hạ run rẩy lắp bắp.

Tô Niên Niên không kiềm chế được cười lên, cười khẩy nói.

“Doãn Sơ Hạ, tôi lại muốn hỏi rốt cuộc người tuyệt tình đó là ai chứ? Đừng nói những bài viết trên diễn đàn đó không phải cậu viết, sao thế, đứng sau lưng vu khống cho người khác rất vui, bây giờ lại không dám nhận phải không?”

Doãn Sơ Hạ chửi thầm một tiếng, sớm biết đã không gửi tin nhắn cho Tô Niên Niên, chắc chắn là khiến cậu ta phát hiện ra điều gì rồi.

“Tô Niên Niên, cậu đang nói cái gì tôi nghe không hiểu, cậu đừng vu oan cho người! Nếu như cậu vì những tin nhắn vừa nãy mà tức giận, thì tôi xin lỗi cậu.” Doãn Sơ Hạ trong lòng tính toán, dù cho đánh chết cũng không thừa nhận.

Tô Niên Niên lạnh lùng nói, “Giả bộ à, còn tiếp tục giả bộ, Doãn Sơ Hạ, cậu không giành giải thưởng Oscar thì thật là đáng tiếc! Tôi nói cho cậu biết, có gì thì nói thẳng với tôi đây này, đừng có động đến bố mẹ tôi. Muốn tiếp tục thì tiếp tục đi, tôi sẽ chơi đến cùng! Chỉ là tôi muốn nói cho cậu một câu, kẻ dễ thiện trời ắt sẽ xử lý! Cậu sớm muộn sẽ bị báo ứng.”

Cô đẩy Doãn Sơ Hạ một cái, phui phui tay, vẻ mặt đầy căm tức: “Tôi không đánh cậu, không phải không muốn đánh cậu, mà là sợ bản tay của tôi!”

Nói xong Tô Niên Niên quay người, hiên ngang bước đi, Doãn Sơ Hạ dựa ở trên cửa, ra sức thở hắt hắt.

Lần đầu tiên cô ta phát hiện, cảm giác bị người khác ức hiếp đáng sợ như thế.....

Đội Tô Niên Niên quay lại lớp, trong lớp đã bàn tán xôn xao.

Cô điềm tĩnh ngồi vào chỗ ngồi của mình, vài phút sau đó, Doãn Sơ Hạ cũng quay về lớp.

Chỉ là cô ta tóc tai lòa xòa, khoe mắt đỏ hoe, trên mặt còn hằn lên vết bàn tay đỏ rồ rết. Vừa vào lớp, đã không ngừng khóc như mưa.

Chuyện lớn xảy ra như thế, chủ nhiệm Giang Mộ cũng bước nhanh vào lớp.

Anh nhìn xung quanh lớp một lượt, nhìn thấy Doãn Sơ Hạ khóc lóc tức tưởi, cau mày hỏi: “Có chuyện gì xảy ra thế?”

Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp vội vàng thêm dầu thêm mắm kể lại chuyện vừa nãy, kể cả chuyện Tô Niên Niên cậy thế ức hiếp người khác, còn đánh Doãn Sơ Hạ gì đó, đến Doãn Sơ Hạ cũng gạt nước mắt mà nói: “Thầy giáo.....là em không tốt, tâm trạng Tô Niên Niên không tốt, đánh thì đánh, em cũng không trách cậu ấy, thầy giáo, thầy đừng phạt Tô Niên Niên nữa.”

Tô Niên Niên trong lòng thầm cười khẩy một tiếng, thật là làm khó Doãn Sơ Hạ rồi! Cô vừa nãy không hề đánh cô ta, dấu vết bàn tay trên mặt cô ta chắc chắn là do cô ta tự đánh!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (17)

Nhưng Tô Niên Niên biết, cô dù cho có nói gì sẽ không có ai tin cô.

Trong lớp thì thầm bàn tán, mọi chuyện đều đổ lên đầu Tô Niên Niên.

“Tô Niên Niên đúng là quá đáng, lại giờ trò bạo lực học đường.....”

“Đúng thế, không phải nói cậu ta có hai câu thôi sao, cậu ta dựa vào cái gì mà tức giận, bụng dạ hẹp hòi.....”

“Sơ Hạ thảm quá, ôi, mặt nữ thần của tôi bị hủy hoại như thế phải làm thế nào đây.....”

(/)

Giang Mộ nghe những lời bàn tán dị nghị đó, nét mặt không vui cau mày lại: “Tô Niên Niên, em đến phòng làm việc của thầy một lát! Các em học sinh khác tự học, lớp trưởng duy trì ổn định trật tự!”

Tô Niên Niên nắm chặt tay lại, đứng dậy đi ra ngoài, khi đi đến bên cạnh Doãn Sơ Hạ, Doãn Sơ Hạ liếc mắt với ánh nhìn đắc ý, nhưng rất nhanh sau đó lại hồi phục bộ dạng thảm thương đau khổ.

Phòng làm việc.

Tô Niên Niên cúi đầu đứng một bên, Giang Mộ không nói gì, mà là chào hỏi với thầy giáo của khu quản lý thiết bị, muốn xem camera lớp học.

Thầy cho quay chậm lại nhìn, Tô Niên Niên không đếm nổi thầy xem mấy lần, chỉ nghe thầy nói: “Tô Niên Niên, tại sao phải đánh người?”

“Em không đánh cậu ta.” Tô Niên Niên trả lời thành thật, “Em chỉ kéo cậu ta vào trong nhà vệ sinh cãi nhau một trận.”

Giang Mộ cau mày, cũng không biết là tin hay không tin.

“Em với bạn ấy có mâu thuẫn gì.”

Tô Niên Niên không muốn nói nhiều, lựa chọn im lặng.

“Tô Niên Niên, các em đều là học sinh, bạo lực học đường là không tốt, dù cho có mâu thuẫn gì, không nên chọn hình thức bạo lực để giải quyết vấn đề, có oan ức gì thì báo cáo lại.....” Giang Mộ hết lòng khuyên can Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ngắt ngang lời thầy nói: “Thầy giáo, thầy đã không tin em, sao phải nói với em những lời này.”

Giang Mộ sững sờ nhìn cô, trên khuôn mặt của cô bé 17 tuổi đầy vẻ kiên định, mạnh mẽ, giống như đứa trẻ nhiều năm về trước cứng đầu cố chấp trước mộ bố không nhỏ giọt nước mắt nào vậy.

Anh hít một hơi thật sâu nói: “Theo quy định của trường phạt em lỗi nặng, vì do em phạm lỗi lần đầu, dừng học một tuần.”

Tô Niên Niên không tranh luận, cô cũng không muốn tranh luận nhiều.

--- ---

Khi tan học, Lưu Doãn Nhi thấy người cười trên nỗi đau khổ nhìn Tô Niên Niên thu dọn đồ đạc.

Biểu hiện của Tô Niên Niên hết sức bình tĩnh, sắp toàn bộ sách vào cặp rồi rời khỏi lớp.

Đường Dư đi theo sau cô, nói: “Niên Niên, tớ đưa cậu về.....”

“Không cần đâu, cậu không phải còn đi làm thêm sao, đưa tớ về sẽ làm lỡ thời gian của cậu, chắc chắn sẽ lại bị ông chủ mắng.” Tô Niên Niên từ chối cậu, chuẩn bị một mình bắt xe bus về.

Cô cúi đầu tiếp tục bước về phía trước, lao thẳng vào một người trước mặt, dọa cô giật nảy mình.

“Tô Niên Niên, cô là lợn à!” Giọng nói quen thuộc chê bôi vang lên bên tai, Tô Niên Niên ngẩng đầu, là Cố Từ Thần.

Cậu tự nhiên đón lấy balo của Tô Niên Niên, điềm nhiên nói: “Đi thôi, tôi đưa cô về nhà.”

“Không cần đâu, tôi có thể tự về.....” Lời còn chưa dứt, đã bị Cố Từ Thần kéo tay ôm vào lòng.

“Cảm ơn cậu đưa Niên Niên, có điều từ nay về sau, đều do tôi đón đưa cô ấy đi học.” Cố Từ Thần giống như tuyên bố chủ quyền vậy, đưa mắt nhìn Đường Dư.

Yết hầu Đường Dư khẽ động, Cố Từ Thần đã ôm cổ Tô Niên Niên đưa cô đi rồi.

Đường Dư đứng sững ở đó, hồi lâu, mới lộ ra nụ cười đau khổ chua xót.

--- ----

“Nghe nói cô bị dừng học, Tô Niên Niên, cô đúng là uy phong, mỗi ngày trong trường đều có tin tức của cô.” Cố Từ Thần cau mày nói.

Tô Niên Niên thất dây an toàn, nhún nhún vai: “cũng tốt, có thể đường đường chính chính ở nhà ngủ nướng rồi.”

Cố Từ Thần biết cô nói đùa, nhà họ Trần xảy ra biến cố lớn như thế, cô thà chọn đi học cũng không muốn ở nhà, vì cô sợ ở một mình biết bao nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 209: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (18)

Đưa Tô Niên Niên về nhà, dừng xe xong, Cố Từ Thần hỏi: “Tô Niên Niên, cô thật sự không đánh Doãn Sơ Hạ phải không?”

Tô Niên Niên có chút buồn bực, không hiểu tại sao người trong thiên hạ đều không tin cô.

“Cố Từ Thần, anh cũng không tin tôi à?” ánh mắt Tô Niên Niên đầy bi thương.

Cố Từ Thần chớp chớp mắt, mỉm cười: “Không, tôi tin cô.”

Tại vì nụ cười này của cậu, Tô Niên Niên sưng sờ trong giây lát, sau đó định thần lại, xuống xe vội vàng hoảng loạn bước đi.

Lúc này trong lòng cô chỉ có một suy nghĩ: Dù cho người của toàn thế giới đều không tin cô, nhưng Cố Từ Thần tin cô, cô liền cảm thấy tất cả không có gì to tát nữa.

Về đến nhà, vẫn vắng vẻ điều hiu, yên tĩnh khiến người ta phát sợ.

(/)

Khi trời nhập nhoạng tối, Trần Nguyên mới mệt mỏi quay về, hai ngày này cậu cũng không đến trường, bạn giúp Trần Doãn Hoa xử lý việc công ty.

Cô giúp việc nấu cơm không ở đó, hai anh em ăn tạm mì úp, Trần Nguyên quả thật không chịu nổi nữa, quay về phòng ngủ.

Thấy thế, việc hôm nay ở trường của Tô Niên Niên đành nghẹn lại trong bụng, không nói gì với Trần Nguyên.

Mấy ngày sau đó, Trần Doãn Hoa và Sở Tố Tâm gần như đều ở công ty của mình, thi thoảng chỉ quay về một hai lần, nhưng vừa quay về lại bị thư ký gọi quay lại, Trần Nguyên cũng thế, cho nên một tuần sau đó, cũng không ai phát hiện Tô Niên Niên bị nghỉ học.

Tô Niên Niên mặc dù buồn, nhưng biết lúc này không nên làm mọi chuyện càng rối tung, cho nên một mình ở nhà xem sách, ôn tập các môn, một tuần sau quay lại trường lên lớp.

Đến trường, Tô Niên Niên phát hiện những lời nói đàm tiếu hoàn toàn biến mất một cách đáng ngờ, không ai dám nói xấu cô một câu, đến cả Doãn Sơ Hạ, nhìn thấy cô cũng có ý tránh đi.

Cô không tránh khỏi có chút nghi ngờ. Có điều rất nhanh cô lại thấy thoải mái, không ai động đến cô, cô vui vẻ thư thái.

Thời gian trôi đi rất nhanh, cuộc chiến thương trường của Dụ Thành trong mười năm này cuối cùng cũng đến hồi kết thúc.

Nhà họ Trần liên hợp mười công ty, đối phó tạo áp lực với Cố Thị, kết quả là thất bại, thất bại một cách mơ hồ.

Nhưng chính trong cảnh hỗn loạn này, Cố Thị ốc cò còn không mang nổi mình ốc, tự nhiên buông lỏng việc mua lại nhà họ Trần. Trần Gia tranh thủ thời cơ, nhanh chóng lập lên chiến lược, khiến công ty nhanh chóng đi lên, cổ phiếu cũng bắt đầu tăng cao.

Sau sự cố này, Cố Thị sau này muốn đầu tư sản nghiệp nhà họ Trần lại càng khó hơn, dù cho nói thế nào, Trần Gia coi như đã đánh một trận phản kích cực đẹp.

Gần đến giáng sinh, Thánh Âm không nghỉ học, toàn trường vẫn đi học bình thường.

Sắp xếp như thế khiến các học sinh thầm oán trách, nhưng mọi người cũng không biết làm thế nào.

Buổi tối trước đêm giáng sinh, Cố Từ Thần vui vẻ đến trung tâm thương mại, đi bộ cả buổi chọn quà, chuẩn bị tặng cho Tô Niên Niên.

Sưng sờ nhìn chiếc hộp màu hồng đỏ, Cố Từ Thần ho mấy tiếng, cảm thấy có chút ngại ngùng.

Có điều cậu vẫn soạn tin nhắn gửi cho Tô Niên Niên, viết xong lại sửa, cuối cùng chỉ để lại một câu: “ Ngày mai tan học ở sân thượng đợi tôi.”

Tô Niên Niên chậm chạp trả lời một câu: “ Được, tôi biết rồi.”

Nhìn đi nhìn lại tin nhắn của Tô Niên Niên mấy lần, Cố Từ Thần mới cất điện thoại đi.

Đang lẩn lộn trong chăn, Tô Niên Niên cảm thấy như có cảm ứng, hắt xì hơi mấy lần, khiến cô nghĩ mình bị cảm cúm rồi, lại chui vào trong chăn cuộn tròn.

Kết quả ngày hôm sau tỉnh dậy, cô đứng là bị cảm cúm, đành phải mặc chiếc áo len thật dày đến trường, trên đầu còn đội chiếc mũ len mà Trần Nguyên ăn lên đầu cô, đi trên đường không khác gì cục bông di động.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (19)

Chiều hôm đó tiết cuối cùng lại là tiết thể dục, Tô Niên Niên mặc quá dày, dùng nói chạy bộ, đến thể dục giữa giờ còn không động dậy nổi. Trong ánh mắt nhử nhối của thầy giáo thể dục, Tô Niên Niên đành phải đi thay quần áo.

Điện thoại để trong tủ đồ không an toàn, Tô Niên Niên nhân tiện đưa cho Đường Dư, Đường Dư cầm giúp cô nhét vào trong túi áo.

Tháng mười hai trời tối rất nhanh, có chút ánh nắng xuất hiện rồi lại nhanh chóng vụt tắt không kịp thấy.

Tan học xong, Tô Niên Niên thu dọn balo, không xuống lầu như mọi lần, mà là đi lên sân thượng.

(/)

Tổng Dư Hi nhìn theo nghi ngờ hỏi: “ Niên Niên, cậu đi đâu thế, không về nhà à?”

“Ồ, mình đợi một người, cậu về trước đi, ngày mai gặp.” Cô vẫy vẫy tay với Tổng Dư Hi, một mình đi lên sân thượng.

Trên sân thượng trống trải, gió lạnh không ngừng thổi, Tô Niên Niên đành phải tìm một góc nhỏ, lại đội mũ len, vừa lẩm bẩm tại sao Cố Từ Thần vẫn chưa đến.

Nhưng cô đợi chán chê, cũng không thấy bóng dáng Cố Từ Thần đâu.

Không biết đợi bao lâu, Tô Niên Niên quả thật chịu không nổi nữa, muốn gọi điện cho Cố Từ Thần, kết quả sờ vào túi lại không thấy đâu.

Cô vỗ vào đầu một cái, hồng rồi! Điện thoại vẫn còn ở chỗ Đường Dư!

Cô thở dài, lại nghĩ đợi thêm một lúc nữa, tay chống vào cằm tiếp tục đợi.

Sắc trời dần dần chuyển tối, Tô Niên Niên dựa vào góc ghế, vậy mà vẫn ngủ ngon lành.

Nửa ngày trước, cao trung năm ba lớp A.

Tiết học buổi chiều vừa bắt đầu, thầy giáo toán học đột xuất thông báo, toàn khối chọn ra ba người đi Hi Thành tham gia thi Olympia, Cố Từ Thần phải đi tham gia.

Cố Từ Thần cau mày, nghĩ đến lời hẹn với Tô Niên Niên, không muốn đi lắm.

Sau đó thầy giáo toán khô tâm ra sức khuyên cậu, cộng thêm Hi Thành cách Dụ Thành chưa đến một tiếng đi xe, thi xong quay về có lẽ cũng chưa tan học.

Nghĩ như thế, Cố Từ Thần đành đồng ý, đi thi đấu ở Hi Thành.

Không biết ngủ bao lâu, Tô Niên Niên gục đầu liên tục, đầu đập vào thành ghế, đau đến nỗi cô giật mình tỉnh giấc.

“Ồi.....” Tô Niên Niên ôm đầu ngồi dậy, nhìn xung quanh, làm gì có bóng dáng của Cố Từ Thần chứ?

Cô có cảm giác mình bị cho leo cây, không vui đứng lên, vận động chân tay đã ê ẩm đến tê bì.

Thời gian dài chịu gió lạnh, chân tay cô lạnh cóng cả đi, Tô Niên Niên đưa tay lên hít hà hai cái, quyết định không đợi tên xấu xa Cố Tử Thần này nữa, định về nhà ngủ một giấc.

Nhưng khi cô đi đến cửa sân thượng, mắt như hoa lên rồi! cửa sân thượng không biết đã bị khóa từ bao giờ, dù cho cô kéo thế nào cũng không kéo nổi.

Tô Niên Niên sững người, hồi lâu mới ý thức được có lẽ là bảo vệ của trường khóa cửa lại, còn cô chui vào trong góc nên không nhìn thấy, cho nên bị bỏ sót rồi!

Năm nay lẽ nào là năm dữ của cô sao! có cần phải đủ mọi việc không thuận thế không?

Cô thử kêu cứu, nhưng phòng bảo vệ của trường cách tòa nhà quá xa, cộng thêm cao trung Thánh Âm không có khu nội trú, cứ tối đến thông thường bảo vệ sẽ không đi tuần.

Cô dựa vào góc tường, mũi khịt khịt đến đỏ cả lên, kéo mũi sâu xuống một chút, nhưng vẫn không che được những cơn gió lạnh.

Tên âm hồn không tan Cố Tử Thần này.....tên lừa đảo này.....anh ta chắc chắn là cho mình leo cây, để mình ở đây chịu đói chịu rét, anh ta chắc chắn là đang ở nhà sưởi ấm ăn bánh kem.huhuhu.....tên cầm thú này..... Tô Niên Niên nhặt một hòn đá trên đất vẽ vòng tròn chửi mắng Cố Tử Thần, máu giận dồn hết lên đỉnh đầu.

Cô bị lừa rồi, anh ta sẽ không đến.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (20)

Hi Thành.

Thi đấu Olympia, Cố Tử Thần vừa làm xong bài là đi ra khỏi phòng thi, lái xe quay về Dự Thành.

Tắc đường ở Hi Thành cực kỳ lợi hại, xe còn bò chậm hơn cả ốc sên, hành hạ đến tận 5h40' cậu cũng vẫn chưa ra khỏi thành phố.

Mà giờ này có lẽ Thánh Âm đã tan học rồi, cậu gọi điện cho Tô Niên Niên, không ai nghe máy, đành phải gửi tin nhắn, bảo cô rằng mình bị tắc đường nên đừng đợi cậu nữa.

Lúc này điện thoại của Tô Niên Niên đang ở trong túi của Đường Dư, do để chế độ im lặng nên Đường Dư cũng không biết có tin nhắn.

Cho đến khi cậu ngồi đến trạm cuối cùng, mới nhớ ra điện thoại của Tô Niên Niên trong túi mình, vội vàng lấy ra xem, trên màn hình hiển thị tin nhắn của Cố Tử Thần gửi đến.

Cậu khẽ cau mày.

Tổng Dư Hi ngồi cùng cậu một chuyến xe, hai người ngồi ở phía sau cùng của xe bus, lúc này ngoảnh đầu cũng nhìn thấy dòng tin nhắn đó.

Cô ngạc nhiên nói: “Niên Niên vừa nãy nói với mình là phải lên sân thượng đợi người, không phải là đợi Cố Tử Thần đấy chứ?”

Đường Dư trầm kêu lên một tiếng, cũng không nghĩ nhiều, gọi điện cho Cố Tử Thần.

Điện thoại có người nghe, Đường Dư nói: “Cố Tử Thần, có phải anh và Tô Niên Niên hẹn gặp nhau trên sân thượng không?”

“Phải, có điều, điện thoại của Tô Niên Niên tại sao lại ở chỗ cậu?” giọng nói của Cố Tử Thần lạnh lùng.

Đường Dư điềm nhiên trả lời: “Điện thoại của cô ấy trong túi của tôi, tôi cũng vừa mới nhớ ra.”

Cố Tử Thần liếc nhìn thời gian, đã sáu rưỡi rồi.

Tô Niên Niên không phải còn ở trường đợi cậu chứ.....

Cậu vội ngắt điện thoại, gọi điện cho mẹ Tô Niên Niên, kết quả nhận được tin cô vẫn chưa về nhà. Cố Tử Thần nhanh chóng chuyển hướng vô lăng, nếu như cậu không đoán nhầm, Tô Niên Niên vẫn đang ở trường....

Thi đấu Olympia, Trần Nguyên và Diệp Tinh Vũ cũng đến, hai người giờ này có lẽ còn chưa làm xong bài, càng đừng nhắc đến chuyện đến trường đón Tô Niên Niên.

Giao thông cuối cùng cũng được giải tỏa, cậu nhún chân ga, chiếc xe lao như bay, thậm chí còn chẳng để ý đã vượt quá tốc độ cho phép.

Đường Dư và Tống Dư Hi cũng xuống xe bắt xe ngược lại trường Thánh Âm, sợ Tô Niên Niên ở trường xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Kim đồng hồ chỉ bảy giờ, vốn dĩ là một tiếng nhưng Cố Tử Thần chỉ cần 30' là đã đến trường rồi, không nghĩ cũng biết cậu lái xe nhanh như thế nào. Cậu sải chân bước nhanh, chạy một mạch lên sân thượng.

Tô Niên Niên đã đợi sắp tuyệt vọng rồi, mùa đông trời tối rất nhanh, trên sân thượng tối om om, chỉ có ánh sáng lấp lánh điểm điểm của ánh sao.

Cô nghĩ rằng Cố Tử Thần đang lừa cô, nhưng trong lòng lại vẫn tia hy vọng le lói, hy vọng Cố Tử Thần có thể quay lại.

Chân tay lạnh cứng, cô hít hà hơi vào trong lòng bàn tay, cảm giác hơi do mình thổi ra cũng lạnh.

Tô Niên Niên lại nghĩ, nếu tiếp tục thế này có lẽ mình sẽ chết cóng mất, sau đó tin tức đầu tiên trên báo sẽ là .

Dậm dậm chân, cô đang định nghĩ cách để xuống, thì nghe thấy ở cửa sân thượng chuyển đến âm thanh lạch cạch, tiếp sau đó, cửa bị người đập mạnh ra, ruyền một tiếng đổ ra đất.

Dưới ánh sao, bóng dáng Cố Tử Thần cao to giống như vị thần từ trên trời rơi xuống vậy.

Tô Niên Niên sững người, Cố Tử Thần nhìn khắp một lượt, liếc thấy bóng Tô Niên Niên, chạy nhanh đến bên cô, không ngừng thở hổn hển.

“Tô Niên Niên, cô là lợn à!” Cố Tử Thần lại vừa tự trách, vừa tức giận, trong khoảnh khắc này tất cả đều bùng phát ra.

“Anh là đồ lừa đảo, mình đến muộn còn nói tôi!” Tô Niên Niên nhảy lên đầu khẩu với cậu, chỉ là ngay sau đó, bị kéo vào trong lòng ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (21)

“Hừ.....có gì thì từ từ nói, anh làm gì thế.” Tô Niên Niên chẳng hiểu mô tê gì, làm gì có người nào cáu giận xong lại quay ra ôm ngay được, coi cô là trẻ con mà dễ dàng à!

Có điều cái ôm của Cố Tử Thần rất ấm áp, phá tan đi ánh nhìn băng giá trước đó.

Cố Tử Thần: “Đội không thấy tôi thì tôi không biết đi à! Tô Niên Niên, sao mà cô ngốc thành thế này chứ!”

Tô Niên Niên bực bội, chiếc đầu nhỏ đập mạnh vào ngực Cố Tử Thần, “Anh không nhìn thấy cửa bị khóa à! lẽ nào anh muốn tôi nhảy lầu sao!”

Cố Tử Thần vừa tức lại vừa buồn cười, cười nhạo nói: “luyện công đầu sắt tốt như thế, không đi đập vào cửa còn đập vào người tôi làm cái gì.”

Tô Niên Niên trợn trừng mắt, lúc này mới cảm thấy đau, vội vàng hoảng loạn xoa xoa đầu mình.

“Đập đau rồi à?” Cố Tử Thần khẽ hỏi, đưa tay xoa xoa trán cho Tô Niên Niên.

Chỗ tiếp xúc đó lạnh cứng, cậu cau mày lại, lại nắm lấy tay Tô Niên Niên thử nhiệt độ, đã lạnh như cục đá rồi. sắc mặt cô cũng nhợt nhạt, đôi môi hồng cũng không còn sắc máu.

Cậu nhắm tính thời gian, là biết Tô Niên Niên ở nơi lạnh cóng này đợi cậu hơn một tiếng rồi, trong lòng co thắt lại.

“Chết tiệt.” Cậu thầm lẩm bẩm chửi một câu, cởi áo khoác của mình ra, không do dự khoác lên người cho Tô Niên Niên, ra lệnh nói: “Mặc áo vào đi.”

“Có gì mà ghê gớm chứ.....” Tô Niên Niên lí nhí oán trách một câu, vốn dĩ muốn từ chối, nhưng quả thật lạnh sắp không chịu được, vì cái mạng nhỏ của mình mà nghĩ, cô đành ngoan ngoãn mặc áo của Cố Tử Thần lên.

Cô sụt sịt mũi, hỏi: “Cố Tử Thần, anh có khăn giấy không, tôi muốn lau nước mũi.”

Nhìn ánh mắt ngây thơ vô tội của cô, Cố Từ Thần chỉ cảm thấy xót xa, cup mi xuống, giấu đi tâm trạng này, cậu tìm trong túi một lúc, lấy ra khăn giấy, giơ lên trước mũi của Tô Niên Niên, nói: “Tôi đếm 1..2..3..., cô lấy hết sức.”

Oh my god! Cái quỷ quái gì thế này, nam thần muốn xì mũi cho cô sao?

Tô Niên Niên quả thật chịu không nổi, lùi về sau hai bước, quả quyết từ chối: “Không cần, tôi tự làm được.”

Cố Từ Thần cậy thân hình mình cao cánh tay dài, đưa cánh tay ra phía trước, giọng nói nhẹ nhàng rất dễ nghe: “1...2...3.....”

Trong giọng nói dễ nghe của cậu, Tô Niên Niên....cuối cùng cũng xì mũi.

Sau khi lau xong, Cố Từ Thần lại lau lại mũi cho cô, mới hài lòng gật đầu.

Tô Niên Niên dè dặt hỏi: “Cố Từ Thần, bệnh sạch sẽ của anh không trị mà khỏi à?”

Cố Từ Thần sa sầm mặt mày, đưa cục khăn giấy vo tròn trong tay nhét vào tay Tô Niên Niên: “Mang đi vứt đi.”

Tô Niên Niên bĩu môi, không phải chỉ là nước mũi của cô thôi sao, có cần phải thù lâu nhớ dai như thế không, vừa này không phải còn thay cô lau nước mũi à? đúng là người đàn ông tính khí thất thường!

Ném cục giấy đó vào trong thùng rác, Tô Niên Niên cảm thấy sống mũi mình lạnh lạnh, ngẩng đầu, mấy bông tuyết nhỏ bay xuống, rơi lên da rồi tan ra, cảm giác mát lạnh.

Cô vui mừng reo lên: “Cố Từ Thần, anh xem anh xem, tuyết rơi rồi! đây là trận tuyết đầu tiên của mùa đông năm nay.”

Cố Từ Thần ngẩng đầu nhìn, bông tuyết từ trên trời rơi xuống càng lúc càng nhiều, từng đợt từng đợt, cực kỳ đẹpj mắt.

Tô Niên Niên lúc này giống như đứa trẻ ngây thơ hồn nhiên, ngẩng mặt chăm chú nhìn tuyết, bông tuyết rơi trên tóc và vai cô, khiến cả người cô giống như thiên thần bước ra từ bông tuyết ngập trời vậy.

“Anh không phải có chuyện muốn nói với tôi sao, mau nói đi, tôi còn phải về nhà ăn gà rán!” Tô Niên Niên sờ sờ vào chiếc bụng đã đói meo, nhìn sang Cố Từ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Nghe Thấy Tiếng Tuyết Rơi (22)

Cố Từ Thần sững sờ nhìn cô, giống như muốn khắc bóng hình cô vào trong xương tủy vậy.

Tô Niên Niên nghe thấy giọng nói mang theo ý cười của cậu: ‘Tô Niên Niên, tại sao cô ngốc như thế chứ.’

Tô Niên Niên bực tức trừng mắt nhìn cậu: “Anh lại si nhục tôi! Xem ra quả thật không có cách nào vui vẻ mà chơi với nhau rồi, tạm biệt! Tôi phải về nhà ăn cơm!”

“Không, Tô Niên Niên, cô nghe tôi nói hết.” Giọng nói Cố Từ Thần nghiêm túc ngoài dự liệu.

Tô Niên Niên vốn dĩ muốn nói tiếp một câu bất cần, “Tôi không nghe tôi không nghe”, nhưng nhìn thấy đôi mắt sâu xa đó của Cố Từ Thần, lại buông hết những phiền não, chăm chú nghiêng đầu nghe cậu nói.

Cố Từ Thần nói: “Tô Niên Niên, cô thật sự rất ngốc, chỉ số thông minh lúc nào cũng không đủ dùng. Chân ngắn, chạy chậm, làm việc lơ đãng. Tính khí cũng không tốt, lại tự do, lại cố chấp, việc đã nhận định làm thì tám con ngựa cũng không kéo cô lại được.....”

Tô Niên Niên nghe thấy khế nhếch nhếch môi, có phải Cố Từ Thần có thù oán gì với cô, có cần phải đim cô đến nỗi không nổi được thế này không!

Nhưng lời tiếp theo của Cố Từ Thần khiến cô đứng hình----

“nhưng tại sao người không hoàn hảo như cô, lại khiến tôi.....phải nghĩ đến nhớ nhưng như thế.”

“Tôi đã nghĩ không biết bao lần về vấn đề này, cho đến khi cuối cùng tôi tìm được đáp án.”

“Tại vì nụ cười của cô khiến tôi thích, tại vì nước mắt của cô khiến tôi buồn như thế, buồn vui giận hờn của cô, tôi đều cảm nhận như thế.”

“Ưu điểm của cô tôi đều thích, nhược điểm của cô tôi đều chấp nhận, những gì mà tôi thích chính là cô như thế.”

“Tô Niên Niên, tôi thừa nhận, tôi thích cô.”

Khi ba chữ cuối bật ra, Tô Niên Niên cảm thấy thế giới đều im lặng, thậm chí đến tiếng tuyết rơi cũng chuyển vào trong tai.

Xung quanh bốn bề im ắng, bông tuyết trắng không ngừng xoay chuyển trong không trung, và tiếng gió nhẹ, rõ mồn một như tiếng lông vũ bay nhẹ, nhưng lại rơi xuống đè nặng trong lòng.

Tô Niên Niên đứng ở đó hồi lâu, mới tỉnh táo lại, không tin vào tai mình, hỏi: “Cố Tử Thần, anh không phải đang đùa đấy chứ....lần trước anh cũng nói như thế với người khác tôi là bạn gái của anh.....”

Cố Tử Thần cau mày, mặc dù nói lần trước cậu không thừa nhận, nhưng cậu cũng không phủ nhận.

Tô Niên Niên quả nhiên là con lợn ngớ ngẩn mà.....

Cậu đi đến trước mặt Tô Niên Niên, cười ngọt ngào: “Tô Niên Niên, có phải đùa hay không, thử một chút là biết?”

Tô Niên Niên mơ hồ: “Phải thử thế nào, lẽ nào còn phải dùng thước đo lời nói dối.....?” Lời còn chưa dứt, cô cảm thấy có đôi bàn tay ấm áp che lên mắt của cô, trong bóng tối ngấn ngủ đó, nhẹ nhàng hôn lên môi cô.

Bùm-----

Phía xa không biết ai đốt pháo hoa, những ánh sắc màu tỏa ra từ pháo hoa sáng lạn, sáng rực cả một góc trời.

Pháo hoa lấp lánh, tuyết rơi trắng trời.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trước mắt dường như cũng đang có vô số pháo hoa nổ, sao vàng nhảy nhót, càng lúc càng dày đặc.

Ở ngay cận kề, cô nghe thấy tiếng tim đập trầm thấp của Cố Tử Thần, còn cô, tim đã đập loạn lên không thành nhịp rồi.

Đây tất cả đều không phải mơ.

Cố Tử Thần hôn cô rồi.

Nghe thấy tiếng tuyết rơi, nghe thấy tiếng trái tim người mình yêu.

Trong mơ màng, cô nghe thấy tiếng cười của Cố Tử Thần, “Bây giờ đã tin chưa?”

Tay của cậu vẫn còn che mắt cô, Tô Niên Niên không nhìn thấy biểu cảm của cậu, nhưng có thể đoán ra, nhất định là nụ cười ranh mãnh sung sướng của con hồ ly đen tối.

Tên âm hồn không tan này! Rõ ràng thích cô tại sao không nói sớm! Tô Niên Niên lại ảo tưởng anh ta cố tình trêu chọc mình sau đó trong bóng tối thầm cười chê giễu mình, nghiến nghiến răng, nắm lấy tay cậu, cắn mạnh một cái.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 214: Liên Hoan Tết Dương Lịch (1)

Cố Tử Thần chịu đau, khế cau mày, không rút tay lại mà để mặc cho Tô Niên Niên trút giận.

Tô Niên Niên cắn một lúc con bực tức cũng nguôi đi nhiều, lại nhìn biểu cảm vô tội trên mặt Cố Tử Thần, bỗng thấy mềm lòng, im lặng thở phào một hơi.

“Không giận nữa à?” Cố Tử Thần hỏi.

Tô Niên Niên hừm một tiếng: “Đương nhiên tức rồi, nhưng tôi không ý mạnh hiếp yếu, đợi anh lớn lên chúng ta sẽ quyết đấu với anh như hai người đàn ông!”

Ôi người con gái này..... Cỗ Tử Thần nhếch khóe miệng, đưa tay nhìn, trên tay còn hằn vết răng, cậu lắc đầu cười: “Tô Niên Niên, lần đầu tiên tôi phát hiện cô cắn người lợi hại như thế đấy.”

Sắc mặt Tô Niên Niên hơi ngượng ngùng, thúc giục nói: “Chúng ta về nhà đi.”

Cỗ Tử Thần xoa vào trán cô, tự nhiên nắm lấy tay cô: “Được, chúng ta về nhà.”

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy tim mình đập mạnh hơn, ấm áp giống như sắp tan chảy vậy.

Cỗ Tử Thần nắm chặt tay cô trong lòng bàn tay, vừa ra đến cổng trường, đã bị ánh đèn pin rọi vào chói lóa không mở nổi mắt.

“Học sinh của lớp nào, sao giờ này vẫn còn ở trường!” Bảo vệ lớn tiếng hỏi.

Tô Niên Niên giật nảy mình, Cỗ Tử Thần đẩy cô ra sau lưng che chở, cau mày nói: “Cháu có việc nên nán lại, cháu là bộ trưởng bộ tuyên truyền.” Nói xong lấy từ trong túi thẻ học sinh ra, bảo vệ liếc mắt nhìn, ông làm ở Thánh Âm hơn hai năm, đương nhiên cũng từng nghe tên của Cỗ Tử Thần, cầm bấm một tiếng, rồi vội vàng kính cẩn trả lại: “Bạn học Cỗ, hai người mau về sớm đi, chú ý an toàn.”

“Vâng.” Cỗ Tử Thần gật đầu lễ phép, kéo Tô Niên Niên đi ra khỏi trường.

Lên xe, Cỗ Tử Thần bật điều hòa sưởi ấm lên mức lớn nhất, lái xe đưa Tô Niên Niên về. Tô Niên Niên định thần lại, nói: “Cỗ Tử Thần, tôi phát hiện anh thật sự rất lợi hại, nam nữ già trẻ đều phải sợ, đến bảo vệ trường cũng không ngăn được anh. Chẳng may anh là người xấu đem tôi đi bán mất thì làm thế nào!”

Cỗ Tử Thần liếc mắt nhìn cô: “Cô ngốc như thế ai mà cần chứ? Có điều có thể suy xét bán cô cho chủ trại lợn, nghe nói thịt lợn năm nay rất được giá.”

“.....” Tô Niên Niên nét mặt hoảng sợ, âm ức quay người không thèm để ý cậu.

Xem ra vẫn là chê ghét cô.....

Cỗ Tử Thần nhìn bộ dạng thất thểu của cô, đành phải nói: “Nghĩ cái gì thế, sao mà tôi có thể bán cô được chứ?” bắt về nhà còn được.

Tô Niên Niên cầm bấm nói: “Vừa nãy anh đã bộc lộ bản thân đấy thôi! Cho tôi một lí do anh không bán tôi, tôi còn có thể suy nghĩ làm bạn thân với anh!”

Trong xe hết sức yên tĩnh, trên nóc xe là ánh đèn màu vàng cam, chiếu xuống khiến cả xe ấm áp lạ thường.

Cỗ Tử Thần đột nhiên có cảm giác như mình đang tán tỉnh ve vãn với con gái nhà người ta, thở dài một hơi nói: “Tôi không nữa.”

Tô Niên Niên dờ dẩn nhìn cậu, Cỗ Tử Thần mặc chiếc áo len đơn giản, tay áo xắn lên, lộ ra bắp tay gầy nhỏ gân guốc, lúc này còn đang chăm chú lái xe. Nhưng Tô Niên Niên, đã vì câu nói “tôi không nữa” của cậu mà rối như tơ vò rồi.

Cô cảm thấy mặt mình nóng sắp bỏng tay rồi, ngại ngùng ngoảnh đầu sang phía khác: “Tôi buồn ngủ rồi, ngủ một lúc đây, đến nhà thì gọi tôi một tiếng.”

Cỗ Tử Thần khẽ cười một tiếng, không lật tẩy cô, mà chỉ nhẹ nhàng ừ một tiếng.

“Có điều cô phải đồng ý với tôi một việc.” Cỗ Tử Thần nói, Tô Niên Niên tò mò nhìn cậu, cậu mấp máy môi nói: “Sau này tiếp tục đến nhà tôi học phụ đạo, cho đến khi.....tôi không muốn dạy cho cô thì thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Liên Hoan Tết Dương Lịch (2)

Tô Niên Niên đỏ mặt, khẽ gật đầu.

Cô dựa vào sau ghế, dần dần chìm vào giấc ngủ, trong mơ, đều là những hình ảnh ngọt ngào.

Chiếc xe dừng trước biệt thự nhà họ Trần, Cỗ Tử Thần liếc nhìn Tô Niên Niên, cô ngủ rất ngon, hơi thở đều đều, khuôn mặt nhỏ nhắn cuối cùng không phải nhợt nhạt không sắc máu nữa, mà dần dần hồi phục màu sắc hồng hào rồi, khiến cậu không đành lòng đánh thức cô.

Ngoài cửa có bóng người vội vàng chạy ra, là Trần Nguyên từ Hi Thành quay về.

Gõ gõ cửa xe, cậu khẽ hỏi: “Niên Niên ngủ rồi à?”

“Uh.”

Trần Nguyên gian xảo liếc mắt nhìn cậu một cái: “Tại sao cậu và con bé lại về cùng nhau, hai người làm cái gì thế?”

Cố Từ Thần cười bí hiểm, lông mày khẽ động, gọi lên một tiếng: “Anh, em đương nhiên là cùng về với Niên Niên rồi.”

Nghे thấy tiếng “anh” này. Nét mặt Trần Nguyên lập tức sa sầm lại, chỉ vào Cố Từ Thần: “Cậu cậu cậu.....hai người.....”

Cậu đương nhiên hiểu Cố Từ Thần là ý gì, đây rõ ràng là ở bên cạnh em gái cậu rồi!

Cố Từ Thần gật đầu, cười tươi như hoa: “Đúng thế, đúng như cậu nhìn thấy --- --- Minh và bạn học Tô Niên Niên, cuối cùng cũng tu thành chính quả....khụ khụ, anh, sau này nhờ anh quan tâm”

Trần Nguyên vẻ đau buồn, không điền tình nữa.

Tại sao em gái mình châu vát và nuôi béo lại bị con sói đuôi to bụng dạ đen tối này tha đi mất rồi!

Có điều nói đi nói lại, cậu đúng là lớn hơn Cố Từ Thần mấy tháng, Cố Từ Thần gọi cậu là anh, thực ra cũng không có gì thiệt.

Trần Nguyên oán hận âm ức trừng mắt nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần cười thầm, hai anh em này đúng là giống nhau, bộ dạng Tô Niên Niên khi chịu âm ức cũng với ánh mắt này, vừa đáng yêu vừa dễ thương. “A hất xì....” đột nhiên có tiếng hất xì chuyển đến khiến hai người giật mình, hai tên đàn ông cao to tập trung ánh mắt về phía Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên run run mi mắt, mở mắt ra, khịt khịt mũi, ánh mắt vẫn có chút mơ hồ: “Đến nhà rồi à?”

“Đến rồi đến rồi, Niên Niên, đi, chúng ta về nhà ăn cơm!” Trần Nguyên tranh lời nói trước, mưu đồ muốn thể hiện cảm giác tồn tại của mình trước mặt em gái.

“Ồ.....” Tô Niên Niên trả lời một câu, gờ tay vẫy chào Cố Từ Thần, “Thế tôi về nhà trước đây,.....bye bye.”

Nhìn thấy dáng vẻ ngoan ngoãn của cô, khoe miệng Cố Từ Thần nhếch lên nở nụ cười: “Được.”

Trần Nguyên nhìn mà nghiêng răng kèn kẹt, em gái, em không buồn nhìn anh trai của em sao! cười với anh là được rồi, mau hất tên cầm thú này đi!

Tô Niên Niên hoàn toàn không để ý, vẫy vẫy tay với Cố Từ Thần, cùng Trần Nguyên đi về nhà.

Trần Nguyên đi được một nửa, đột nhiên nói: “Niên Niên, em vào nhà trước đi, anh có chuyện nói với A Thần.”

Tô Niên Niên bước vào nhà trước, Trần Nguyên quay ngược lại, Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cậu: “Sao thế, đến tìm mình hỏi tội à?”

Trần Nguyên lườm lại cậu: “Hỏi tội có tác dụng gì không! Cậu cho rằng mình không nhìn thấy ánh mắt xấu hổ ngại ngùng của Niên Niên à, quý cũng biết là con bé thích cậu thế nào, cậu liệu mà đối xử tốt với nó cho mình, nếu không mình nhất định sẽ xử lý cậu!”

Cố Từ Thần với thần sắc nghiêm túc: “Mình sẽ đem tất cả tốt nhất cho cô ấy.”

“Hừm ừm, biết giác ngộ thế là tốt.” Trần Nguyên hừm hừm nói một câu, vẫn có gì đó hậm hực không vui, “Tết dương lịch hôm đó phải tổ chức liên hoan, chúng ta chuẩn bị cho Niên Niên một bất ngờ nhé, vừa may Mộ Dung Sam chuẩn bị cho chúng ta tiết mục rất phù hợp.”

Cố Từ Thần thần sắc khó coi, cậu chưa bao giờ biểu diễn tiết mục trong ngày lễ lớn của trường, tại vì cậu luôn cảm thấy rất ấu trĩ.

Nhưng vừa nghĩ đến Tô Niên Niên, cậu nghiêng răng nói: “Được”.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Liên Hoan Tết Dương Lịch (3)

Chỉ có điều Trần Nguyên ho lên một tiếng, nói: “Nhưng cậu phải có tâm lý chuẩn bị, tiết mục này rất ấu trĩ.”

Cố Từ Thần nheo mày: “Tiết mục gì thế?”

“Đến lúc đó cậu sẽ biết.” Trần Nguyên chỉ sợ Cố Từ Thần không đồng ý, cười gian xảo như con hồ ly vậy, “Niên Niên nhìn thấy nhất định sẽ thích, ha

ha, mình về nhà ăn cơm trước đây.”

Cố Tử Thần khẽ động lòng mày, vốn dĩ còn muốn tra hỏi đến cùng, nhưng vì một câu nói cuối cùng của Trần Nguyên, cảm thấy tất cả đều chẳng quan trọng nữa.

Chỉ cần Tô Niên Niên thích, dù cho là ấu trĩ trẻ con, cậu cũng tự nguyện thử xem.

Ngày hôm sau, Tô Niên Niên đến trường, các lớp đã bắt đầu chuẩn bị cho tiết mục liên hoan tết dương lịch rồi.

Theo quy định mỗi lớp phải đưa ra ba tiết mục, nộp đến bộ văn thể của trường, lớp F bình thường nhân tài đông đúc, tùy ý đăng ký một lúc là đã đủ ba tiết mục.

Tô Niên Niên không đăng ký gì, chỉ có điều khi tan học, Giang Mộ đột nhiên gọi cô đến phòng làm việc.

Cô cho rằng lại tiếp tục tiến hành giáo dục tư tưởng với cô, thế là đã chuẩn bị tinh thần tai trái lọt sang tai phải, không ngờ Giang Mộ cười hiền hòa hỏi: “Tô Niên Niên, có thể giúp thầy việc này được không?”

Tô Niên Niên ngạc nhiên hỏi: “A? Việc gì thế ạ?”

Giang Mộ cười cười, “Thầy cô đại diện cũng phải đưa ra tiết mục tham gia liên hoan tết dương lịch lần này, thầy phải hát một bài hát, nhưng hình thức biểu diễn quá đơn giản, cho nên muốn mời em giúp thầy đệm đàn cho thầy, em không phải đánh đàn rất hay sao?”

Tô Niên Niên im lặng, thực ra cô từ sau phổ thông năm ba đã không động đến đàn mấy rồi.

Mấy năm đó Tô Dĩ An vừa qua đời, cô giống như phát điên mà đánh đàn, không ngủ không nghỉ, tham gia các loại thi đấu, cũng giành không ít giải thưởng, nhưng kiểu luyện tập với trạng thái không bình thường này, trong một lần thi đấu, tâm trạng cô mất thăng bằng, ngón tay run rẩy không có cách nào đánh đàn. Từ sau lần đó, cô gần như không chạm vào đàn nữa. Cứ đánh đàn, là cô lại nhớ đến Tô Dĩ An, nhớ nụ cười ấm áp của bố khi cô còn bé, cảnh tượng dạy cô đánh đàn “đồ rê mi fa son la đô”...

Nhưng nhìn thấy ánh mắt thành khẩn của Giang Mộ, cô lại không biết nên từ chối thế nào, do dự nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

Giang Mộ giống như hoàn thành sứ mệnh trọng đại vậy, thở phào một hơi, cười cười: “Được, thế thì hai ngày này buổi trưa chúng ta đến phòng luyện đàn luyện tập một chút, em về lớp lên lớp đi.”

“Vâng.” Tô Niên Niên gật gật đầu, quay người về lớp.

Giang Mộ nhìn theo bóng dáng cô, ánh mắt ấm áp như nước, nhưng lại mang đầy nỗi áy náy.

Vừa quay về lớp, là nhìn thấy Lí Ân Mỹ nhảy lên băng ghế dài mà hét lên: “Hotboy mới nhất của Thánh Âm đã chọn ra rồi! A a a a a! Thật là đẹp trai quá đi! Những bức ảnh này quá nét mà, ai ya, trái tim thiếu nữ của mình sắp nổ tung rồi!”

Tô Niên Niên quay về chỗ ngồi của mình, cũng có chút tò mò, mở điện thoại ra xem, quả nhiên trong diễn đàn của trường có gắn lên trang đầu một bài viết.

< Bình chọn hotboy Thánh Âm hoàn hảo! Kiểu nam thần nào mà bạn yêu nhất? Có đính kèm ảnh, vào trong sẽ có bất ngờ!>

Mở vào xem, quả nhiên có không ít ảnh, Diệp Tinh Vũ, Trần Nguyên, Cố Tử Thần đều có, ăn cơm, chơi bóng, xem sách, có điều từ góc độ xem, đều là chụp trộm.

Đây là những hotboy từ trước đến nay của Thánh Âm, cũng không có gì tranh luận thêm, chỉ có điều phía dưới ba người, còn có thêm một người nữa.

< Thiếu niên thể thao với thể hình hoàn mỹ --- Đường Dư>

< ngũ quan sắc sảo, chiều cao hoàn mỹ, thân kinh vận động hết mình, những cơ thịt chắc chắn vạm vỡ.....những điểm ở trên đều có thể gọi là nam thần, nhưng có một ngày, nam sinh có tất cả những ưu điểm ở trên xuất hiện trước mắt bạn, lẽ nào bạn còn không rung động?>

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 217: Liên Hoan Tết Dương Lịch (4)

Bên dưới là vô số các bình luận biểu thị lòng hâm mộ của người đó với Đường Dư, dường như còn áp đảo Cố Tử Thần mấy người.

Cô nhếch nhếch khóe môi, không ngờ Đường Dư lại được yêu thích như thế.

Có điều trước đây khi ở Thần Giang, những cô gái thích cậu cũng không ít, chỉ là chưa bao giờ Đường Dư để ý bọn họ.

Thời gian lâu rồi, các bạn gái đó cảm giác đối với cậu cũng nhạt dần, xoay hướng về phía những hotboy khác.

Chỉ là ở Thánh Âm, dường như vẻ lạnh lùng vẫn được người khác thích.

Tô Niên Niên đưa điện thoại cho Đường Dư, trêu đùa nói: “Đường Dư, mau xem, cậu thành một trong bốn hotboy của Thánh Âm rồi, có lời gì muốn nói không?”

Đường Dư gãi gãi đầu, biểu cảm vô tội, “A? Ồ.....cảm ơn.”

Phụt--- --- Chúc Thành và Tống Dư Hi đều không nhịn được cười phì ra, Tô Niên Niên cũng bị bộ dạng ngây người đáng yêu của cậu làm cho buồn cười.

Đường Dư lấy ra điện thoại của mình, không phải để xem những comment thổ lộ tình cảm với cậu, mà là để lẩm nhẩm lời một bài hát.

Buổi trưa, Tô Niên Niên ăn cơm xong liền đi đến phòng tập đàn, Giang Mộ đã ở đó đợi cô từ lâu rồi.

Cô kính cẩn khom người chào một tiếng “em chào thầy”, Giang Mộ ngẩng đầu nhìn cô, cười nói: “Đừng căng thẳng, chúng ta bây giờ không phải thầy trò, mà là bạn bè, em nói như thế thầy cũng rất khó xử.”

Tô Niên Niên cười gượng một tiếng, ngồi vào trước đàn.

Trong khoảnh khắc huyền ảo, trong đầu lại xuất hiện những ký ức đó, trên nền tuyết màu trắng nhuộm màu máu đỏ tươi, khiến cả mặt đường nhem nhuốc, khiến cô ý thức có chút buồn nôn.

Giang Mộ cau mày, anh nghĩ một lát, mở lời nói: “Tô Niên Niên, đây là phở đàn, em xem một chút đi.”

Tô Niên Niên cầm lấy xem, là Giang Mộ tự in ra, còn đánh dấu cả rồi, nhìn ra là biết đó là một người rất cẩn thận tỉ mỉ. “Thầy giáo, thầy cũng biết đánh đàn phải không?” Tô Niên Niên nhìn ở một số nơi trên bề mặt giấy được viết rất chuyện nghiệp, người không hiểu chắc chắn không biết những chỗ này.

Biểu cảm Giang Mộ hơi sững, nhưng rất nhanh hồi phục lại, cười ha ha nói: “Hiểu một chút, hồi nhỏ bị ép học, đến bây giờ quên nhiều rồi.”

Tô Niên Niên lấy lại hứng thú, “Em cũng thế, hồi nhỏ không chịu khó luyện đàn, mẹ em không cho em ăn kẹo, đáng ghét quá.”

Hai người mỗi người một câu nói chuyện rôm rả, những tâm trạng buồn bực đó của Tô Niên Niên cũng bị chôn vùi đi, thế là thử đánh đàn.

Tiếng đàn rung động lòng người chậm chậm vang lên, mỗi một âm tiết nhịp điệu như có ma lực vậy, từng chút từng chút, cuốn hút người khác.

Giang Mộ chọn mỗi bài hát nhạc cổ điển < Cả đời có người>, thanh âm rất đơn giản, Tô Niên Niên luyện đàn hai lần là có thể hoàn toàn đánh được rồi.

“Thầy giáo, thầy hát cùng một lượt nhé.” Tô Niên Niên đề nghị, Giang Mộ gật gật đầu, sau đó hòa theo tiếng nhạc, giọng nam cao trong ấm áp vang theo tiếng đàn bắt đầu cất lên hát.

Tiếng đàn du dương, giọng hát ấm áp, phối hợp rất ăn ý.

“ Bao nhiêu năm đã từng ái mộ dung nhan của người khi trẻ, nhưng ai biết sự thay đổi vô tình của năm tháng.”

“ Bao nhiêu người đã từng đến đi trong cuộc đời người, nhưng một đời có người, con đều ở bên cạnh người.”

“.....”

Tô Niên Niên thậm chí cảm thấy, hai người giống như quen biết nhiều năm vậy, chỉ một lần mà đã như luyện rất nhiều rồi.

Cô không nén được ngừng đánh đàn, mơ hồ hỏi: “Thầy giáo, trước đây chúng ta đã từng gặp nhau chưa ạ?”

Giang Mộ đứng sững ở đó, không biết phải trả lời thế nào.

Hồi lâu, anh cúi đầu lật lời bài hát, đáng vẻ giả vờ như không để ý: “Sao có thể gặp được chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Liên Hoan Tết Dương Lịch (5)

Tô Niên Niên nhìn sang anh, giống như muốn tìm chút manh mối gì từ trong thần tình đó.

Nhưng dù cho nhìn thế nào, cũng không nhận ra bất cứ bất thường nào.

Trong kí ức của cô, đúng là chưa từng thấy xuất hiện Giang Mộ con người này bao giờ.

Có lẽ chỉ là nghĩ quá nhiều, Tô Niên Niên lắc lắc đầu, cố gắng xóa bỏ những suy nghĩ không biên giới đó đi, bắt đầu đánh đàn lại từ đầu.

Hai người luyện tập thêm mấy lần, sự phối hợp chặt chẽ giữa cả hai càng cao hơn.

Lâu lắm không luyện đàn, các khớp ngón tay có chút đau, Tô Niên Niên thử gấp gấp mấy cái, động tác nhỏ này không qua được mắt Giang Mộ, anh gấp lại lời bài hát, “Hôm nay luyện đến đây thôi nhé, em về nghỉ sớm đi.”

Tô Niên Niên như được nói trúng ý, vui mừng hơn hờ quay về.

Giang Mộ nhìn theo bóng dáng cô, cười một cách đau khổ.

Thật may, còn có thể nhìn thấy dáng vẻ cô luyện đàn.

Đó đã từng là ước mơ của Tô Niên Niên.

Nhưng cô cũng không thể thực hiện được nữa.

Quay về lớp học, vốn dĩ buổi chiều là tiết thể dục, nhưng ủy viên thể dục đột xuất thông báo cả lớp ngồi trong lớp học lên lớp, học sinh trong lớp trầm oán trách, cho rằng lại là thầy cô nào chiếm tiết thể dục của bọn họ.

Ủy viên thể dục vội vàng giải thích: “Không không không, thầy giáo thể dục nói rồi, thầy ấy sẽ đích thân đến dạy cho chúng ta, các bạn đừng lo lắng.”

Mọi người nửa tin nửa ngờ, thảo luận một lúc, tiếng chuông vào lớp vang lên.

Mọi người ngó ngang ngó dọc, cũng không thấy thầy giáo đến, tiếng xì xào vang lên, đột nhiên cửa lớp bị người đập chân vào, tiếp sau đó là tiếng nhạc “dang dang dang” vang lên, thầy giáo thể dục mặc bộ quần áo gió màu đen, còn đeo một chiếc kính râm che gần nửa khuôn mặt, bất chước bước chân của Châu Nhuận Phát mà bước vào, cả lớp tập thể “woa” lên một tiếng ngạc nhiên. “Con sóng dâng trào ~ lưu lạc ~ nước sông không ngừng chảy.....” Thầy giáo thể dục say sưa hát lên, trên người còn đeo một chiếc loa nhỏ, lúc này đang bật nhạc.

Tô Niên Niên vốn dĩ đang uống nước, nghe thấy tiếng hát ma mị này, ngụm nước trong miệng phụt ra ngoài.

Tiếng nhạc sai nhịp, âm sắc không chuẩn, thầy giáo thể dục là do khi phải đến làm trò đùa sao?

Học sinh trong lớp cũng không kim được, ai nấy đều cười ngật ngưỡng, đặc biệt là Hà Tiểu, cười sặc sụa, sắp không thở nổi nữa.

Chẳng dễ gì đọit thầy giáo thể dục hát xong, thầy gỡ kính râm xuống, hỏi: “Các em, thầy giáo hát thế nào?”

Ưu điểm của học sinh lớp F chính là biết tăng bốc, đồng thanh nói: “Hay ạ, thầy giáo thầy hát quá hay.”

Thầy giáo thể dục sung sướng, cảm thấy như nhận được sự cổ vũ khích lệ cực kỳ to lớn.

Thầy là thầy giáo đại diện cho liên hoan tết dương lịch, nhưng khổ nỗi hát sai nhịp điệu, hơn nữa vừa lên sân khấu là hồi hộp, cho nên mới đưa ra kế sách, dùng mỗi tiết thể dục của mỗi lớp để luyện tập.

Thầy hát ở mấy lớp đều bị chê bai, không ngờ vừa đến lớp f, lại được khích lệ kịch liệt như thế.

Lúc này, thầy giáo thể dục nghĩ rằng mình chắc chắn có tiến bộ, thế là hào hứng phấn khởi nói: “Thế thì các em phối hợp với thầy một chút, thầy hát lại một lần nữa nhé.”

Nói xong lại đi ra khỏi lớp, chưa đến một lúc, lại đập cửa bước vào, giọng ca mê người đó lại vang vọng trong lớp F, mãi hồi lâu cũng không tan đi được.

Tô Niên Niên cười đến vỡ bụng, những người khác cũng không biết chạy đi đâu, cả lớp đã không còn coi tiết mục này là hát nữa mà như là trò hề vậy. Vừa hết tiết, Tô Niên Niên đã bị tẩy não thành công, trên đường ra bãi dừng xe, không ngừng lẩm nhẩm, “Con sóng dâng trào, lưu lạc.”

“Tô Niên Niên, em muốn chiếm dụng đất diễn à” Một tiếng cười vang lên, Tô Niên Niên còn chưa kịp phản ứng đã bị người đó ôm vào lòng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 219: Liên Hoan Tết Dương Lịch (6)

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, nhìn thấy khuôn mặt thân quen của Cố Tử Thần, mặt cô lập tức đỏ ửng lên.

“Em làm gì có....anh đến từ khi nào thế?” Tô Niên Niên lí nhí hỏi.

Nhìn bộ dạng cô như thế, Cố Tử Thần chỉ cảm thấy tâm trạng rất phấn khởi, đưa tay捏捏 hai má mềm mại của cô, “Đưa em về nhà.”

Tô Niên Niên ngẩng đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Nhưng em phải về cùng anh của em” Đưa tay chỉ Trần Nguyên ở phía xa.

Cố Tử Thần “ồ” lên một tiếng, tự động giơ tay phẩy phẩy với em gái nhà người ta, lơ đãng không thèm để ý Trần Nguyên, giọng nói từ chối: “Sau này về cùng với anh là được, đi, lên xe.”

Tô Niên Niên dờ ra, còn chưa kịp nói lời phản bác thì đã bị Cố Tử Thần kéo lên xe rồi.

Trần Nguyên ở đằng xa tức giận chân, Cố Tử Thần thò nửa người ra khỏi xe, cười với cậu, còn ngang nhiên mang Tô Niên Niên đi mất trước mắt cậu.

Về đến nhà, Tô Niên Niên lại bị tên lòng dạ đen tối nào đó đưa thẳng về nhà, còn dặn dò “Tranh thủ từng giây từng phút chăm chỉ học hành.”

Tô Niên Niên cắn đầu bút, thở dài một tiếng, chiến đấu với đồng bài tập.

Cố Tử Thần ở bên cạnh bón cho Đại Viên ăn, Bao Bao không biết từ bao giờ cũng sang đây rồi, đi lại khắp nơi, coi nhà họ Cố như sàn diễn catwalk vậy.

Tô Niên Niên giật nảy mình, định đứng dậy bế Bao Bao về, cô biết Cố Tử Thần có chứng bệnh dị ứng lông mèo!

Còn chưa cô đứng hẳn dậy, Cố Tử Thần đã giữ lấy vai cô, khẽ hỏi: “Sao thế?”

Tô Niên Niên lẩm bẩm nói: “Bao Bao nhà em đến rồi, sợ anh không thoải mái....”

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn Bao Bao, Bao Bao khiêu khích kêu lên mấy tiếng “meo meo” với cậu, tiếp tục vênh vao bề bề bước những bước đi của mèo, thì thoảng còn nghịch mấy đồ dùng trong nhà.

Quả nhiên là vật nào người nấy....nhanh như thế đã ức hiếp lên tận đầu cậu rồi.Cố Tử Thần lắc lắc đầu, bình thản nói: “Kệ nó đi, không sao.”

“Nhưng anh không phải bị dị ứng à?” Tô Niên Niên nghi ngờ hỏi, nhưng rất nhanh phát hiện ra có gì đó không đúng.

Bao Bao thường xuyên chơi cùng Đại Viên, theo lý mà nói Cố Tử Thần tiếp xúc với Đại Viên cũng có khả năng dị ứng, nhưng dường như chưa bao giờ nhìn thấy Cố Tử Thần có gì đó bất thường.

Cố Tử Thần cau mày, giống như nhắc đến ký ức gì đó không hay vậy, ngập ngừng nói: “Thực ra anh có lẽ không coi là bị dị ứng lông mèo.....chỉ là hơi sợ, sẽ nghĩ đến những chuyện không hay.”

Tô Niên Niên sửng người, hiểu ra cậu không phải dị ứng ngoài da, mà là khủng hoảng bên trong tinh thần.

Giống như cô không dám đánh đàn vậy.....

Cô đột nhiên hiểu ra, có lẽ Cố Tử Thần có vẻ ngoài được mọi người yêu thích hâm mộ, đã từng có một vài kí ức không hay.

Tô Niên Niên không hề hỏi cặn kẽ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì với cậu, mà dùng ánh mắt ảm áp, từng câu từng chữ, nói hết sức nghiêm túc.

“Cố Tử thần, sau này đừng sợ nữa, anh còn có em, em sẽ luôn ở bên cạnh anh.”

Cố Từ Thần cũng nghe chăm chú, đợi nét mặt nghiêm túc của Tô Niên Niên nói xong, cậu khẽ nhếch khoé miệng, vuốt ve tóc của Tô Niên Niên, nhẹ nhàng “uh” một tiếng.

Tô Niên Niên tròn trĩnh mắt: “ Có phải anh vừa vuốt ve Đại Viên....?”

Cố Từ Thần: “.....”

Tô Niên Niên âm ức đập vào tay Cố Từ Thần một cái, ai biết Cố Từ Thần lại nheo mắt nói: “ Tô Niên Niên, tiếp tục hát cho anh nghe, nếu không.....” Cậu gợn những ngón tay thon dài trắng trẻo của mình lên, Tô Niên Niên méo xệch mặt, không ngờ Cố Từ Thần cũng có lúc độc ác thế này, nhưng lại sợ cậu tiếp tục xoa đầu mình, đành phải không can tâm mà hát: “ Con sóng dâng trào~lưu lạc.....”

Cô không chú ý đến, có con sói lông dạ đen tối đã cầm điện thoại lên, ấn nút ghi âm.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Liên Hoan Tết Dương Lịch (7)

Nghe thầy giáo thể dục hát nhiều, Tô Niên Niên hoàn toàn không bắt được nhịp, từ đầu đến cuối toàn sai nhạc.

Nhưng Cố Từ Thần lại cố tình trêu cô, bảo cô hát đi hát lại, cuối cùng Tô Niên Niên âm ức không chịu được, bĩu môi nhìn cậu không can tâm.

Cố Từ Thần bị biểu cảm đáng yêu đó của cô cảm hoá, không kìm được lại tiếp tục thúc giục cô.

“ Về nhà nghỉ ngơi đi, đừng xem phim hoạt hình nữa.” Cậu cẩn thận dặn dò.

Tô Niên Niên gật đầu, trong lòng thầm nghĩ: dù cho em có xem thì anh cũng chẳng biết!

Mang tâm trạng lá mặt lá trái, Tô Niên Niên vừa về nhà là mở laptop tìm tập mới, vừa xem chưa đến 20’, chuông điện thoại vang lên.

Cầm lên xem, là Cố Từ Thần, dọa cho Tô Niên Niên giật nảy mình suýt chút nữa làm rơi điện thoại.

Chân tay luống cuống ấn chế độ im lặng ở máy tính, Tô Niên Niên ấn nút nghe, giả bộ như vừa ngủ bị tỉnh, còn ngáp một cái: “ Ai thế, muộn thế này rồi còn gọi điện cho tôi làm gì, tôi đã ngủ rồi từ lâu rồi.”

Giọng nói trầm bổng của Cố Từ Thần chuyển đến: “ Lộn thần tài, em ngủ nhanh quá đấy, mới chưa đến nửa tiếng mà em đã ngủ say thế rồi à?”

Hông rồi....bị lật tẩy rồi, Tô Niên Niên chột dạ, nhưng lại ngại thừa nhận, lại đánh trống lảng: “ Hôm nay mệt quá....khụ khụ, không nói chuyện nữa, em sắp đi ngủ bây giờ đây!”

Cô chuẩn bị tắt điện thoại, ngón tay không cẩn thận ấn nhầm nút âm lượng trên máy tính, lập tức trong phòng vang lên âm thanh trò chuyện của nhân vật hoạt hình.

Tô Niên Niên: “.....”

“ Tô Niên Niên, em không phải nói ngủ rồi sao?” Cố Từ Thần nói, cậu biết ngay con lợn này không nghe lời mà.

Tô Niên Niên xấu hổ nhăn trán, lí nhí nói: “ Em đi ngủ ngay đây.....”

Tắt điện thoại đi, Tô Niên Niên không suy nghĩ gì nhiều, tắt máy tính rồi đặt sang một bên, cuộn người vào trong chăn.

Mặc dù không thể xem phim hoạt hình yêu thích bất cứ lúc nào.....nhưng.. cảm giác có người quan tâm thật tuyệt.

Đặc biệt là, người quan tâm mình đó, lại đúng là người mình yêu.

--- ---

Liên tiếp hai ngày, mỗi ngày Tô Niên Niên đều đi đến phòng đàn luyện tập với Giang Mộ, hai người phối hợp càng ngày càng tốt lên.

Có một ngày, Tô Niên Niên đến muộn hơn thường ngày một chút, vừa đến hàng lang, đã nghe thấy tiếng đàn du dương dễ nghe vang lên.

Đánh bài nhạc với độ khó không cao, nhưng xử lý tâm trạng và kỹ thuật cực kỳ hoàn hảo, vừa nghe là biết không phải trình độ người bình thường có thể làm được.

Tô Niên Niên đứng đó nghe một lúc, cho đến khi hết bài nhạc đó mới bước vào phòng đàn.

Giang Mộ ngồi trước chiếc đàn piano màu đen, ánh nắng sau buổi trưa hắt vào, làm nổi lên nước da trắng khỏe của anh, ngón tay thon dài, mặc chiếc áo sơ mi trắng đơn giản, vẻ đẹp trai đến mê người.

“Em đến rồi à.” Giang Mộ mỉm cười nói với Tô Niên Niên, Tô Niên Niên chào lại anh, gỡ khăn len và mũ ra, ngồi xuống bên cạnh Giang Mộ.

“Thầy giáo, em cảm thấy thầy đánh tốt hơn em nhiều, tại sao lại muốn bảo em đệm đàn cho thầy....” Tô Niên Niên không giấu được nội tâm tò mò, liền hỏi.

Thần sắc Giang Mộ có chút khác lạ nhưng rất nhanh sau đó mỉm cười: “Thực ra đây là một bí mật, có muốn biết không?”

Tô Niên Niên bị nói đúng tim đen, hai mắt sáng long lanh to tròn chăm chú nhìn anh.

Giang Mộ ngừng một lúc mới nói: “Tại vì thầy không thể chuyên tâm làm cùng lúc, khi đánh đàn thì hát sẽ sai nhịp.”

“Ồ, ra là thế ạ.” Tô Niên Niên gật gật đầu, còn cho rằng thầy bị trở ngại ở đâu khó nói.

Giang Mộ nhìn cô, ánh mắt sâu xa đau buồn giống như biển rộng mênh mông, anh không biết Tô Niên Niên tin lời nói dối của anh như thế là nên may mắn hay là nên bị ai đây?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Liên Hoan Tết Dương Lịch (8)

Cũng đúng lúc này, trên sân khấu nhỏ của trường, một tiết mục khác cũng đang chiêu trưng rùm beng mà luyện tập.

Mộ Dung Sam đứng ở dưới sân khấu chỉ huy: “Diệp Tinh Vũ, khi cậu hát lời trước đừng căng thẳng, còn Đường Dư, động tác của cậu cứng nhắc quá, Trần Nguyên cầm micro cao lên một chút, Cố Nam Thần cậu.....uhm, cậu làm rất tốt, cứ như thế! Chúng ta phải quyết chí khiến các thiếu nữ toàn trường phải khóc oà vì sung sướng!”

Bốn người trên sân khấu im lặng nhếch miệng, hai bên liếc nhìn nhau một cái, đều nhìn ra trong mắt đối phương vẻ không tình nguyện.

Mộ Dung Sam là tổng kế hoạch của liên hoan lần này, tiết mục áp chót chính là bốn hotboy của trường cùng hát hợp ca bài . Buổi luyện tập của bọn họ cũng là bí mật tiếng hành, không công khai với bên ngoài, định mang đến bất ngờ lớn cho thầy trò toàn trường!

Vốn dĩ cô cho rằng mời bốn người này hát hợp ca không khác gì sao hoả va phải địa cầu, không ngờ bốn người lại đồng ý.

Nguyên nhân là Trần Nguyên nói với ba người kia một câu: Mình cảm thấy Niên Niên chắc chắn thích tiết mục này, cho nên là, coi như là mang đến bất ngờ cho cô ấy.

Chính là câu nói này, nhẹ nhàng lay chuyển mọi người, đây cũng là suy nghĩ sâu xa của Trần Nguyên, không phải mấy người này đều đang thầm thương trộm nhớ em gái cậu đấy chứ!

Ghen thì vẫn là ghen nhưng bốn người luyện tập đều rất chuyên tâm, khiến Mộ Dung Sam nhìn mà muốn chảy nước miếng.

Cô vừa chỉ huy người phát nhạc, vừa đẩy đẩy quai hàm háo sắc của mình lên.

Hu hu hu sao có thể đẹp trai như thế chứ? Hơn nữa mỗi người lại mang vẻ đẹp trai riêng, tùy ý chụp kiểu ảnh cũng không tìm ra được góc chết nào!

Đặc biệt là Diệp Tinh Vũ đáng yêu của cô, nhìn thấy nụ cười của cậu là trái tim thiếu nữ của cô như sắp tan chảy ra rồi!

Từ năm nhất vào học, cô vừa nhìn là đã thích Diệp Tinh Vũ rồi, sau đó trở thành hội trưởng fan của cậu, ở đằng sau thầm ủng hộ cậu.

Chỉ cần có thể nhìn cậu từ xa như thế này, cô đã cảm thấy mãn nguyện mọi mong muốn rồi.

--- ---

Tết dương lịch.

Sân khấu lớn của trường được trang trí rất hoành tráng, ánh sáng, âm nhạc, quay phim đều rất đồng nhất, MC bắt đầu giới thiệu chương trình, liên hoan

chính thức bắt đầu.

Đằng sau sân khấu có ba phòng trang điểm, một phòng dành riêng chuẩn bị cho bốn hotboy, Tô Niên Niên ở phòng trang điểm khác, cho nên đến cô cũng không biết Cố Từ Thần bọn họ cũng biểu diễn tiết mục.

Cô hôm nay mặc chiếc váy dài màu trắng, trang điểm nhẹ nhàng, mái tóc được búi cao, nhìn tổng thể cả người vừa duyên dáng vừa đáng yêu.

Giang Mộ ngồi bên cạnh cô, mặc rất chỉnh tề, somi trắng + quần tây, thợ trang điểm làm tạo hình cho anh, khiến anh như trẻ ra mấy tuổi, giống như học sinh vừa tốt nghiệp không lâu vậy.

Rất nhanh là đến lượt tiết mục của hai người, hai người nắm nắm đầm lại rồi chạm vào nhau, hét lên tiếng “Cố lên” rồi bước lên sân khấu.

Vừa bước lên sân khấu, phía dưới khán đài vang lên những tràng pháo tay sôi nổi, còn có không ít nữ sinh hét lên: “Trời ơi, người đàn ông đó là ai thế, đẹp trai quá! Trường chúng ta từ khi nào còn có người đẹp trai thế này chứ?”

Lí Ân Mỹ của lớp F lập tức xem thường nói: “Đương nhiên đẹp trai rồi, đó là thầy chủ nhiệm của chúng tôi đấy!”

“Woa, ngưỡng mộ quá, quả nhiên là chủ nhiệm của lớp người ta.....”

May là Tô Niên Niên trước đây đã không ít lần bước lên sân khấu, đối diện biển người nhiều như thế cũng không căng thẳng, điềm nhiên ngồi vào trước đàn piano, gật đầu với Giang Mộ, biểu thị anh có thể bắt đầu được rồi.

Tiếng đàn thánh thót vang lên, ánh mắt của khán giả đều thu hút tập trung về phía Tô Niên Niên đang đánh đàn.

Chỉ là đệm đàn dạo còn chưa hết, ánh đèn trên sân khấu xoẹt xoẹt nhấp nháy, đột nhiên “bụp” một tiếng, tất cả chìm vào bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 222: Liên Hoan Tết Dương Lịch (9)

Cả khán đài xôn xao, tiếng đàn của Tô Niên Niên cũng dừng lại.

Ngẩng đầu nhìn, ánh đèn đằng sau sân khấu đều tắt hết rồi, chỉ còn lại một chiếc đèn còn sáng.

Mộ Dung Sam bị dọa cho giật nảy mình, vội vàng đi tìm người phụ trách ánh sáng, người phụ trách đó mặt bối rối: “Điện áp tải trọng quá lớn, mấy chiếc đèn đó không lên nổi.”

Mộ Dung Sam cuống cuống hét lên: “Tại sao lại không tải nổi, tiết mục này là đánh đàn piano! Không có đèn làm sao đánh nổi!”

Người phụ trách lẩm bẩm một tiếng, nói: “Cái này cũng không thể trách tôi được, không phải các người vì hiệu quả của tiết mục này là lắp đặt bao nhiêu thiết bị, đèn gì đó, mấy thỏi bong bóng, còn cả tia nước.... đương nhiên nó không tải nổi rồi.”

Mộ Dung Sam tức chỉ muốn đập vào đầu ông ta một cái, biết không tải nổi tại sao không nói sớm! Bây giờ xảy ra sự cố ngoài ý muốn thì giải quyết thế nào!

Cố Từ Thần và mấy người đằng sau sân khấu cũng phát hiện bất thường, Diệp Tinh Vũ lấp bắp líu lưỡi: “Mất điện rồi à? Niên Niên không phải còn đánh đàn sao, bây giờ thì làm thế nào chứ?”

Trần Nguyên cau mày nói: “Không biết....ôi, A Thần, cậu đi đâu thế?”

Cố Từ Thần đi ra khỏi phòng trang điểm, lần theo ánh sáng yếu ớt để đi đến phía trước sân khấu.

Giang Mộ thử micro, micro vẫn còn có thể dùng, anh an ủi trấn tĩnh học sinh phía dưới, quay đầu nhìn, tim đột nhiên đập mạnh hơn.

Tô Niên Niên hơi thở rối loạn, ngón tay bắt đầu không ngừng run rẩy, giống như chịu cú sốc lớn nào đó vậy.

“Tô Niên Niên.....” Anh khẽ gọi một câu, kí ức cũng bị kéo về trước đây rất lâu.

Năm đó anh mười bảy tuổi, cao trung năm hai, thành tích học tập cực kỳ tốt, đánh đàn cũng rất giỏi, giành được rất nhiều giải thưởng trong ngoài nước.

Anh thường xuyên đi đến lớp phụ đạo dạy cho mấy đứa trẻ, trong đó thu hút ánh mắt nhất, chính là nữ sinh nhỏ có hai bím tóc, tên cũng rất dễ nhớ: Niên Niên.

Mỗi lần anh đi luyện đàn, luôn nhìn thấy tiểu nha đầu đó ngồi trước chiếc đàn piano to, đánh bài hai con hồ.

Khi đó anh luôn cảm thấy trong lòng rất ấm áp, giống như có thể từ trên người cô cảm nhận được vui vẻ vậy.

Anh luyện đàn mười năm, trước nay không phải vì mình.

Thế là cũng thỉnh thoảng anh mang mấy chiếc kẹp mút, đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên hồi nhỏ đúng là ham ăn tiêu chuẩn, dù là ai cứ cho kẹp là có thể bắt đi được, lần đầu tiên đón lấy kẹp từ tay Giang Mộ xong, còn bước lên trước, khề hôn lên má Giang Mộ một cái.

Giang Mộ khóc dở mếu dở, không ngờ tiểu nha đầu này lại đáng yêu như thế.

Càng khiến anh không ngờ đó là, mỗi lần anh đi luyện đàn, bên cạnh lúc nào cũng có cái đuôi.

Tô Niên Niên lắc lắc bím tóc nhỏ, luôn lặp lại: “ Ăn kẹo ăn kẹo, em muốn ăn kẹo, anh, em muốn ăn kẹo!”

Giọng nói trẻ con và tiếng đàn của anh, những năm đó không ngừng xoay chuyển trong kí ức của anh.

Cho đến hôm đó, Giang Mộ nhớ hôm đó tuyết rơi rất lớn, cả Dụ Thành đều là thế giới băng tuyết.

Anh khoác chiếc túi trên vai, cho tay vào trong túi, bên trong còn mang kẹo sữa và socola cho Tiểu Niên Niên.

Đi đến ngã tư, đèn xanh sáng lên, gần đó có đám người vây quanh.

Trong đám đông đột nhiên có một người loạng choạng lao ra, trên mặt mồ hôi ướt đầm, còn có vết máu đang chảy từng giọt xuống.

Đó là bố của anh.

Bố của Giang Mộ dường như không ngờ lại nhìn thấy con trai ở đây, trong mắt lập tức dâng trào cảm giác đau khổ.

Nhưng chỉ là lúc đó, ông nghiêng răng, đẩy Giang Mộ ra, lao hoảng loạn trong màn tuyết trắng xoá.

Từng giọt máu đỏ tươi rơi xuống, đến vết chân dưới nền tuyết trắng cũng đã bị máu nhuộm đỏ.

Anh đứng ở bên ngoài đám đông, nhìn thấy Tô Niên niên quỳ trước chiếc xe đã bị chen cho biến dạng ở đó, khóc một cách thảm thiết thương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 223: Liên Hoan Tết Dương Lịch (10)

Hôm đó, bố anh lái chiếc xe chở hàng xảy ra tai nạn, đâm bố Tô Niên Niên chết.

Cũng bắt đầu từ hôm đó, anh đối với người con gái tên là Tô Niên Niên đó, cả đời áy náy không thể quên được.

Từ sau hôm đó, bố của anh bỏ trốn, cho đến bây giờ cũng không thấy tung tích.

Anh không biết ngày hôm đó mình làm thế nào có thể về được nhà, chỉ là sau hôm đó, anh cũng không quay lại phòng luyện đàn nữa, cũng không dám đối diện với Tô Niên Niên nữa.

Chỉ là anh vẫn lặng lẽ dõi theo Tô Niên Niên, mỗi lần Tô Niên Niên thi đấu, anh đều đi xem.

Năm Tô Niên Niên mười năm tuổi, tham gia một cuộc thi thanh thiếu niên đánh đàn rất nổi tiếng, cả chặng thi đều suôn sẻ, lọt vào top bốn người mạnh nhất.

Nếu theo trình độ lúc đó của cô, chỉ cần ổn định phát huy là có thể đạt được giải nhất, sau đó có thể ra nước ngoài học trường âm nhạc tốt nhất.

Nhưng Tô Niên Niên đánh được một nửa, đột nhiên tâm trạng lạc lõng, ngón tay run rẩy, khóc như mưa.

Cô nhớ đến cảnh tượng bố mình chết thảm, trời đầy tuyết trắng, máu nhuộm đỏ khắp trên nền đất, còn cả cảnh tượng khi bố cô chết đi còn bị ép cho biến dạng hiện ra trước mắt.

Trận thi đấu đó không có cách nào tiếp tục tiến hành, Tô Niên Niên sau đó, cũng gần như không thể đánh đàn được nữa.

Giang Mộ quay về xem rất nhiều sách, biết Tô Niên Niên không phải là bị bệnh, mà là bị chấn thương tâm lý bởi cảnh tượng tai nạn xe khi còn nhỏ đó.

Sau vụ tai nạn xe hơi đó, Tô Niên Niên theo bản năng gói gọn những kí ức đó lại, giả bộ như chưa từng xảy ra chuyện gì, cô đem những chuyện đau thương đó quên hết đi.

Nhưng những hồi ức đó cuối cùng vẫn phá vỡ khỏi gông xiềng, khoảnh khắc đó, như trào dâng lên tận đỉnh cao.

Những năm này, Tô Niên Niên đều hơi có chứng bệnh hay quên, chỉ có điều biểu hiện không quá rõ rệt.

Còn bây giờ Giang Mộ lo lắng đó là, cô một lần nữa mất kiểm soát.

Anh đứng sững ở đó, cảm thấy cô bây giờ giống khi anh mười bảy tuổi, đối diện với tất cả mà không biết làm thế nào.

Tô Niên Niên cảm thấy trước mặt là một mảng tối tăm, dưới sân khấu tiếng bàn luận càng ngày càng to, khiến cô như chìm vào trong tối tăm hơn.

Bản năng cô muốn bỏ chạy, nhưng lại không thể động đậy. Cảnh tượng càng lúc càng náo loạn, thậm chí có người còn nói lời nhảm tâm bảo hai người xuống sân khấu.

“Ai ya, làm cái gì thế, không đánh được thì xuống đi!”

“Không phải là đang giả bộ đấy chứ, thật là....”

“Cái quý quái gì thế, mình không đánh được thì đừng làm liên lụy người khác, thầy giáo này thật đáng thương, tự dưng bị cậu ta cho vào bẫy.”

“.....”

Cố Từ Thần đứng phía dưới sân khấu, sắc mặt càng lúc càng lạnh.

Trong tiếng khuyên giải của MC, khán giả miễn cưỡng im lặng.

MC đang định bảo mọi người nghỉ ngơi một chút, để thợ điện sửa bóng đèn, không ngờ Cố Từ Thần bật đèn ở trong điện thoại, chiếu lên sân khấu.

Cảm thấy có ánh sáng chói mắt, Tô Niên Niên giật mình ngoảnh đầu, nhìn thấy Cố Từ Thần trong ánh sáng đó.

Bóng dáng của thiếu niên đó có chút mơ hồ trong bóng tối, lúc này lại không nói gì, chỉ là im lặng mấp máy môi về phía cô: “Tô Niên Niên, cố lên.”

Tô Niên Niên cảm thấy cả thế giới đột nhiên yên tĩnh lại, chỉ còn lại hai người.

Thế giới này không hề ảm áp, thậm chí có nhiều lúc có chút tàn nhẫn.

Nhưng bạn biết, có một người luôn ở sau lưng bạn, che chở cho bạn, đồng hành cùng bạn, anh ấy mãi mãi sẽ không rời xa.

Bạn sợ hãi, không phải hoảng sợ bản thân, mà là, bạn sợ chỉ có một mình.

Sợ một mình đối diện, cho nên chọn lựa chạy trốn.

Nếu như đến một lúc nào đó, có người nguyện cùng bạn đi tiếp con đường, bạn có còn sợ hãi không?

Tiếng nhạc du dương lại bắt đầu vang lên, mượt mà như dòng nước chảy, khiến tất cả những tiếng xì xào bàn tán đó đều bị ép lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Liên Hoan Tết Dương Lịch (11)

Dường như cảm nhận được tâm trạng ổn định lại của Tô Niên Niên, Giang Mộ đưa micro lên, hát lên trong tiếng đệm đàn của cô.

“Tại vì mơ thấy người rời đi, con từ trong nước mắt tỉnh dậy, nhìn gió đêm thổi qua cửa sổ, người có cảm nhận được tình yêu của con.”

Lại có ba ánh đèn nữa sáng lên.

Trần Nguyên, Đường Dư, Diệp Tinh Vũ cũng từ sau sân khấu bước ra, lần lượt bật đèn pin trong điện thoại, chiếu sáng cho Tô Niên Niên.

Tiếng đàn êm dịu thánh thót, giọng hát ấm áp dễ nghe, lập tức làm thay đổi phản ứng của mọi người. Rõ ràng là một bài hát rất cũ, nhưng được hai người biểu diễn với cảm giác rất khác.

Càng ngày càng nhiều học sinh dùng ánh đèn của điện thoại chiếu sáng, những người nói năng không biết chừng mực đó cũng im lặng, trầm mặc mà nghe Tô Niên Niên đệm đàn.

“Khi tất cả mọi thứ đều nhìn một cách bình thản, có phải có một loại kiên định vẫn còn lại trong nhân gian?”

Tô Niên Niên nét mặt điềm tĩnh như nước, thực ra cô không nhìn rõ phím đàn, nhưng trình độ bao nhiêu năm quen thuộc với chiếc đàn khiến cô thấy thân quen với mỗi vị trí trên phím đàn.

Ding ding dang dang

“Tiểu Niên Niên, hôm nay học đàn bài Ngôi sao nhỏ, bố dẫn con đi ngựa gỗ xoay tròn, có được không?”

“Tiểu Niên Niên, bố có một ngày cũng sẽ già, nhưng bố vẫn sẽ luôn ở bên cạnh con.”

“Bố không hy vọng con giành được giải gì, chỉ hy vọng đánh đàn có thể mang đến cho con niềm vui.”

Những mảnh vỡ ký ức thời nhi đồng đó chậm chậm quay về, bóng hình cao lớn ấm áp đó càng lúc càng gần cô hơn, trong ánh sáng đó, mỉm cười với cô.

Bài hát vào điệp khúc, Tô Niên Niên càng đánh càng ham mê, càng thấy quen thuộc.

Dưới sân khấu là cả đại dương ánh sáng, bao nhiêu người đều giờ điện thoại, chiếu sáng lên sân khấu.

Chiếc bóng đèn cuối cùng chiếu ánh sáng trên đỉnh đầu Giang Mộ, anh hát từng câu từng chữ rung động lòng người.

Những ngón tay mảnh mai nhảy nhót trên phím đàn đen trắng, từng âm tiết du dương mượt mà phát ra.

Cô hiểu, mình đã không chỉ có một mình.

Cô có bạn bè, có người thân, còn có thiếu niên khôi ngô tuấn tú đó đợi chờ cô.

Cuối bài hát, sân khấu chìm trong im lặng, sau đó vang lên những tràng pháo tay nhiệt liệt, gần như phá vỡ không gian im ắng đó.

Điện cuối cùng cũng được sửa xong, đèn lần nữa được chiếu sáng, Giang Mộ cầm tay Tô Niên Niên, hai người cúi chào khán giả, bước xuống sân khấu.

Đi đến phía trước Cố Từ Thần, Tô Niên Niên vốn dĩ muốn nói lời cảm ơn, ai mà biết Cố Từ Thần đã cất chiếc điện thoại vào người, giọng nói mang đầy vẻ khích lệ: “Lợn thần tài, biểu hiện không tồi, đoạn cuối đó em đánh rất hay.”

Trong lòng Tô Niên Niên cảm thấy ấm áp, biết cậu không muốn mình buồn, mỉm cười với cậu.

Trần Nguyên nhìn sắp không chịu được, kéo Tô Niên Niên lại nói: “Niên Niên, em đi trước đi, bọn anh còn chuẩn bị tặng cho em tiết mục nữa, em nhất định phải xem.”

“Ồ, anh, anh biểu diễn gì thế, sao em không biết.” Tô Niên Niên nghi ngờ hỏi.

Cố Từ Thần cười bí hiểm, đẩy cô đến vị trí chỗ ngồi cho người biểu diễn tiết mục, “Lát nữa em sẽ biết, tặng cho em surprise.”

Tô Niên Niên bị cậu làm cho tò mò, ngoan ngoãn ngồi ở đó đợi.

Lại tiếp tục ngồi xem mười tiết mục nữa, MC lại nói: “Thời học sinh là thời khắc quý giá nhất, có lẽ là thời khắc khó quên nhất của thời niên thiếu.....anh ấy mặc áo sơ mi trắng, đi dưới hàng liễu rủ, để lại hồi ức tuyệt vời nhất. Sau đây xin mời Cố Từ Thần, Trần Nguyên, Diệp Tinh Vũ, Đường Dư vì chúng ta mà biểu diễn bài hát kinh điển Mưa sao băng, mọi người vỗ tay chào đón.”

Trong đám đông vang lên những tiếng la hét, vỗ tay, huyết sáo không ngừng, cả khán phòng như muốn nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Liên Hoan Tết Dương Lịch (12)

Trời ơi? Nam thần sẽ biểu diễn tiết mục sao? hay là bốn nam thần đứng cạnh nhau?!

Hu hu hu có cần phải kích thích toàn thân thế không! Vô số các nữ sinh phải ngậm khăn tay cho đỡ gào to lên, lấy điện thoại ra ghi hình, định lưu lại khoảnh khắc quý giá này.

Tô Niên Niên cũng không ngoại lệ, hào hứng đợi bọn họ biểu diễn.

Ánh sáng hơi dịu xuống, tiếng nhạc vang lên, bốn người lần lượt bước ra, vẫy tay chào khán giả.

“A a a! nam thần em yêu anh! Em muốn sinh con cho anh!”

“Sao lại có thể đẹp trai thế chứ! Hu hu hu!”

Những tiếng hét chói tai, Tô Niên Niên cảm thấy tai mình như sắp ù đi rồi, đành phải bịt tai lại, ngẩng mặt tiếp tục xem biểu diễn.

Bốn người mặc áo somi đồng phục trường + áo len, kiểu tóc cũng làm giống nhau, nhưng mỗi người lại có đặc sắc riêng.

Có điều khi Diệp Tinh Vũ mở miệng hát, Tô Niên Niên không kìm được bật cười lên.

Cậu chăm chú hát nhịp đầu, nhưng.....thực ra không có câu nào đúng nhịp điệu.

Không ngờ Nhị Vũ lại là tên hát sai nhạc như thế!

Diệp Tinh Vũ coi như không có ai xem, nét mặt điềm tĩnh hát tiếp, bên dưới còn những nữ sinh háo sắc không ngừng hét lên “Tinh Vũ đáng yêu hát hay quá! Liệu nghe nhiều có mang thai được không?”

May là Trần Nguyên kịp thời tiếp lời đoạn sau, mới giải cứu được lỗ tai của khán giả.

Cho đến khi Đường Dư cất giọng lên, khán giả đột nhiên cảm thấy hết sức bất ngờ, đến Tô Niên Niên cũng không ngoại lệ.

Quen biết Đường Dư bao năm, cô rất ít khi nghe thấy Đường Dư hát, đến nỗi cô chưa từng nghĩ rằng, Đường Dư lại hát hay như thế.

Giọng hát trầm dày như lời thầm thì êm ái bên tai, từng câu từng chữ giống như lời thổ lộ khiến người ta đỏ mặt.

Bên dưới sân khấu, một nam sinh đeo kính nheo mắt lại, hỏi người bên cạnh họ tên của Đường Dư, sau đó viết lên vở của mình. “Cùng đi đi ngắm mưa sao băng trên trái đất này, khiến nước mắt em rơi trên vai anh.”

“Muốn em tin tình yêu của anh chỉ có thể để em dùng cảm, em sẽ nhìn thấy hạnh phúc ở đó.”

Đoạn điệp khúc là bốn người cùng nhau hát, trong khán phòng những tràng pháo tay vang lên, thậm chí còn hơn cả biểu diễn ca nhạc của mình tinh.

Tô Niên Niên nhìn theo bóng dáng của Cố Tử Thần, khi anh hát vẫn là vẻ lạnh lùng điềm nhiên đó, chỉ có điều giọng hát quá hay, vừa mở miệng đã khiến mọi người tim đập loạn nhịp.

Cậu dường như cảm nhận được ánh mắt của Tô Niên Niên, liếc nhìn xuống phía dưới sân khấu, đứng đến đoạn cao trào, cậu khẽ nhếch khóe môi, mỉm cười với Tô Niên Niên.

Phía dưới sân khấu như vỡ òa, thi nhau gào lên “đẹp trai quá đẹp trai quá! Lại còn hát hay nữa chứ!”

Tô Niên Niên hiểu rằng, đó là nụ cười thuộc về một mình cô.

Sắc mặt cô đột nhiên đỏ ửng lên, dường như đến bây giờ cũng không dám tin, người con trai xuất sắc như thế toàn diện như thế lại thích cô.

Cho đến khi chữ cuối cùng bật ra, tiếng vỗ tay trong khán đài không ngừng vang lên, bốn nam thần khom lưng chào cảm ơn, dưới ánh đèn, khuôn mặt rạng rỡ của bọn họ trở thành kí ức đẹp nhất trong thanh xuân của vô số người.

Giang Mộ nghe tiếng bàn tán ở bên ngoài, thầm cười trong lòng, rồi cầm áo khoác chuẩn bị rời đi.

Dù sao cũng không giống những người trẻ tuổi này, còn có thể sống hết mình nhiệt huyết như thế, anh thầm nói trong lòng.

Cái lạnh len lỏi trong buổi tối mùa đông của phía Bắc, anh cô độc bước đi.

Thế nhưng có một giọng nói lạnh lùng vang lên khiến anh bất chợt dừng bước.

“Thầy giáo Giang, tại sao thầy lại đến Thánh Âm?”

Giang Mộ quay người, Cố Từ Thần không biết từ khi nào đã xuất hiện sau lưng anh, biểu cảm lãnh đạm, chỉ là đôi mắt sâu xa đó khiến anh không thể xem thường được.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 226: Liên Hoan Tết Dương Lịch (13)

Thiếu niên này, không phải người bình thường.

Giang Mộ mỉm cười với cậu: “Uh? Học sinh Cố, biểu diễn tiết mục xong rồi à?”

Cố Từ Thần nói: “Vâng ah, thầy giáo Giang.”

Hai người đều dùng những lời nói sắc bén, lòng dạ rất thẳng thắn.

“Em muốn hỏi gì? Cứ nói thẳng đi.” Giang Mộ hỏi lại Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần: “Tốt nghiệp ở trường đại học có tiếng trong nước, lại giành được không ít giải thưởng trong ngoài nước, em cảm thấy thầy Giang có lẽ sẽ có những lựa chọn tốt hơn, tại sao nhất định phải làm chủ nhiệm bình thường của trường Thánh Âm?”

Giang Mộ trầm cười nói: “Em đánh giá cao tôi rồi, tôi chẳng qua chỉ là người bình thường mà thôi.”

“Thật sao ạ?” Cố Từ Thần nheo mày hỏi lại.

Lần lượt có học sinh đi ra, nhìn thấy hai người bắt đầu thăm thi xì xào, thậm chí còn có mấy người hét lên.

Cố Từ Thần nheo mày, rõ ràng đây không phải lúc nói chuyện.

Không ngờ Giang Mộ đột nhiên cười lên, cười hết sức bình thản, rồi lại có gì đó chua xót.

“Em đoán không ai, tôi đúng là vì Tô Niên Niên mà đến.”

Ánh mắt sắc lạnh lập tức liếc nhìn anh, Giang Mộ không để ý mà nắm chặt áo khoác, dần dần mắt hút trong bóng tối.

Cố Từ Thần đứng nhìn theo bóng dáng anh từ xa, lông mày từ đầu đến cuối chưa hề giãn ra.

Cậu không biết bố của Giang Mộ và bố của Tô Niên Niên có ân oán gì, chỉ là trực giác nói cho cậu biết, Giang Mộ chắc chắn không hề hiền lành vô hại như trong tưởng tượng.

Lỡ như anh ta có ý đồ gì đó với Tô Niên Niên thì làm thế nào. Trong tâm tư Cố Từ Thần chìm trong suy nghĩ rối bời, cho đến khi có giọng nói ngọt ngào vang lên, mới kéo cậu về hiện thực.

“Hừ.....em không muốn đội cái mũ đó, xấu lắm, lại không lạnh, đến bãi đỗ xe có đoạn đường ngắn tí.....” Giọng nói quen thuộc đó khiến Cố Từ Thần quay lại, Tô Niên Niên đang chỉ chiếc mũ len trong tay Trần Nguyên mà thầm oán trách ai oán.

Trần Nguyên miệng hùm gan sứa nói: “Không được, nhờ đâu cảm lạnh thì làm thế nào.”

Tô Niên Niên cau mày lại, bĩu môi, ánh mắt lướt nhìn trên người Cố Từ Thần, vui mừng hơn hờ, chạy về phía cậu: “Cố Từ Thần, em về cùng với anh có được không!”

Oh yes! Đi cùng Cố Từ Thần là không cần đội chiếc mũ xấu xí này nữa! Trong lòng Tô Niên Niên thầm thả tim cho trí thông minh của mình.

Ai mà biết Cố Từ Thần liếc nhìn cô một cái, nhìn thấy cô mặc chiếc áo khoác to bên ngoài chiếc váy dài, cau mày nói: “Sao lại mặc ít như thế, Trần Nguyên, đưa mũ cho mình.”

Tô Niên Niên: “.....”

Nghìn tính vạn tính, Tô Niên Niên không ngờ cuối cùng mình vẫn phải đội chiếc mũ vừa xấu vừa nhỏ đó.

Trong lòng có chút không can tâm, tự nhiên biểu lộ trên nét mặt, Tô Niên Niên buồn bực không vui đi ra bãi đỗ xe, bàn tay đột nhiên thấy ẩm, là Cố Tử Thần nhẹ nhàng nắm tay cô trong lòng bàn tay mình, sau đó cho vào trong túi áo.

Tô Niên Niên đỏ mặt, tim đập loạn nhịp.

Cố Tử Thần cảm thấy cô đang căng thẳng, nắm tay cô càng chặt hơn, trêu chọc nói: “Tô Niên Niên, trước nay chưa bao giờ phát hiện em lại dễ xấu hổ như thế?”

Tô Niên Niên vừa xấu hổ vừa buồn bực, lẩm bẩm nói: “Còn lâu ấy! Cố Tử Thần, em không muốn nói chuyện với anh, mau đưa em về nhà, em phải ngủ ba ngày mới đủ!”

Cố Tử Thần cười, đi đến trước chiếc Porsche của mình, nhét Tô Niên Niên vào trong xe, sau đó lên xe bật sười.

Giọng nói cậu hững hờ: “Chỉ sợ em ngủ không nổi, ngày mai bộ tuyên truyền có nhiệm vụ, ngoan ngoãn đi theo anh đi.”

Câu nói này như sét đánh bên tai Tô Niên Niên, cô gào lên một tiếng thảm thiết: “Có thể không đi được không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Tô Niên Niên, Lại Gặp Nhau Rồi (1)

Cố Tử Thần vẻ mặt nghiêm túc lắc đầu: “Không được, Tô Niên Niên, sứ mệnh quan trọng này nhất định phải giao cho em hoàn thành.”

Tô Niên Niên bĩu môi, khuôn mặt đầy ai oán trừng mắt nhìn Cố Tử Thần.

Trừng mắt cả buổi, Cố Tử Thần chẳng thêm để ý mà vẫn chuyên tâm lái xe, khiến cô trừng đau cả mắt.

Cô bực tức “hừm” một tiếng, ngoảnh mặt đi.

Cố Tử Thần cười thâm trong lòng, tiểu nha đầu này đối cậu sao?

“Lợn thần tài, em làm sao thế?”

“Hừm, em không muốn nói chuyện với anh.”

“.....em không phải đang nói đấy sao.”

Tô Niên Niên: “.....”

Lại trừng mắt nhìn Cố Tử Thần lần nữa, Tô Niên Niên lí lẽ hùng hồn nói: “Em là đang nguyên rủa anh, thâm tự kỷ, hừ!”

Cố Tử Thần lắc lắc đầu, khóe môi nở nụ cười ngọt ngào.

Cuộc sống như thế này thật tốt biết bao nhiêu, Tô Niên Niên ở bên cạnh cậu, có thể ấu trĩ, có thể không hoàn hảo.

Đường về nhà không quá dài, nhưng Cố Tử Thần lại hy vọng, đường về kéo dài vô tận.

Ngày hôm sau, Tô Niên Niên vừa sáng đã bò dậy, sau khi vệ sinh cá nhân liền chạy xuống lầu rồi sang nhà tìm Cố Tử Thần.

Cô vốn dĩ cho rằng mình đã dậy sớm rồi, ai ngờ Cố Tử Thần vừa ở đâu chạy về, mặc chiếc áo len mỏng và áo khoác, trán còn lấm tấm mồ hôi, nhìn đáng vẻ có lẽ là vừa đi thể dục về.

Tô Niên Niên nghiêng răng, tại sao tên này lại đứng quy luật thế chứ!

Trong tay Cố Tử Thần còn xách hai túi đồ ăn sáng, nhét vào trong tay Tô Niên Niên: “Em mau về nhà ăn đi, anh về nhà tắm đây.”

Tô Niên Niên liếc mắt nhìn trộm, là món quẩy và nước đậu mà cô thích ăn nhất, nhìn thấy đồ ăn, cô đem hết tất cả những chuyện không vui ném ra sau gáy, vui vẻ về nhà ăn sáng.

Cố Tử Thần nhìn theo bóng dáng hờ hờ của cô, khẽ thở dài.

Quả nhiên, tìm tên ham ăn làm bạn gái.....đúng là dễ nuôi mà.

Ăn sáng xong, ngồi lên xe của Cố Từ Thần, Tô Niên Niên mới hiểu nhiệm vụ của hôm nay là gì.

Trường học mỗi tháng đều phải đưa ra một kỳ báo trường, trước đây đều là do những người khác của bộ tuyên truyền liên hợp với hội văn học, nhưng kỳ đầu tiên của năm mới cực kỳ quan trọng, cho nên do Cố Từ Thần tự tay thiết kế.

Theo lệ cũ, mỗi năm đều phải đi phỏng vấn một học sinh tốt nghiệp xuất sắc, kể lại những năm phấn đấu chuyên cần của anh ta ở trường, thành công trong sự nghiệp và có điều gì nhấn nhủ tới các đàn em của mình.

“Thế năm nay chúng ta đi phỏng vấn ai thế? Anh quyết định được đối tượng chưa?” Tô Niên Niên hỏi.

“Uhm, đã hẹn với chị Thanh Nhã rồi.”

Tô Niên Niên há hốc miệng: “Woa, chị Thanh Nhã cũng tốt nghiệp ở cao trung Thánh Âm sao?”

Đổi sang người khác, Cố Từ Thần chắc chắn không thèm để ý mà trả lời câu hỏi này, nhưng bây giờ người hỏi là Tô Niên Niên, cậu không thể không trả lời tí mĩ: “Đúng thế, chị Thanh Nhã học môn khoa học tự nhiên, là trạng nguyên môn khoa học tự nhiên của Dự Thành, sau khi tốt nghiệp đại học lại mở ra nhãn hiệu thời trang và mỹ phẩm đứng tên mình, hoàn toàn phù hợp yêu cầu.”

Hai người nói chuyện một lúc, ngoảnh đi ngoảnh lại đã đến trước trang viên nhà họ Diệp.

Mặc dù đã từng đến một lần, nhưng Tô Niên Niên vẫn không hết lời trầm trồ khen ngợi.

Nhà họ Diệp đúng là có tuen, nghe nói không chỉ trang viên này, đến cả quả núi cũng là sản nghiệp nhà họ Diệp.

Cứ đến mùa đông, trang viên nhà họ Diệp vẫn được phủ màu xanh, còn trồng rất nhiều cây cối có thể chịu được qua cái rét màu đồng, khiến trang viên này vẫn mang đầy sức sống.

Tô Niên Niên vừa xuống xe, đã bị tiếng chó sủa làm cho giật nảy mình..

“Gâu gâu gâu.....” Một con chó to bỏ nhào về phía Tô Niên Niên, Tô Niên Niên nét mặt ngay lập tức biến sắc, không phải định cắn cô đấy chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 228: Tô Niên Niên, Lại Gặp Nhau Rồi (2)

“Nhục Bảo! Mau đứng lại cho tao! Con kia, đừng có chạy!” Khiến người ta khó tưởng tượng hơn là, Diệp Tinh Vũ lại chạy phía sau con chó to này, chạy đến nỗi thở không ra hơi.

Nhục Bảo giống như bị cướp mất xương vậy, kêu càng dữ hơn, co chân chạy về phía trước, Diệp Tinh Vũ ở đằng sau nó đuổi không kịp.

Một người một chó chạy vòng tròn như thế quanh trang viên, khiến Tô Niên Niên nhìn mà ảo tưởng tan thành mây khói.

Thế giới này rốt cuộc là làm sao thế! Nhị Vũ, cậu là một nam thần có thể bình thường chút không! Tại sao lại cứ phải đuổi theo một con chó chứ!

Cố Từ Thần đỗ xe xong, đi về phía Tô Niên Niên, giống như đã quen với hình ảnh đáng yêu ngốc nghếch của Diệp Tinh Vũ rồi, nói với Tô Niên Niên: “Đi thôi, chị Thanh Nhã đang đợi chúng ta rồi.”

Tô Niên Niên gật gật đầu: “Vâng, chúng ta đi, em không quen tên ngốc đó, mau đi thôi!”

Hai người cùng đi vào bên trong, Diệp Tinh Vũ đang cong mông đuổi theo Nhục Bảo đột nhiên dừng lại, giữ chặt bác quản gia ở bên cạnh, hỏi: “Bác, Niên Niên nhà cháu có phải đến rồi không? Cháu không nhìn nhầm chứ?”

Bác quản gia bị cậu túm chặt eo, kêu lên một tiếng: “Đúng thế, còn cả Cố thiếu gia cũng đến rồi, ôi, Thiếu gia, cậu đi đâu thế.....”

Ông còn chưa nói xong, Diệp Tinh Vũ đã vui sướng chạy về hướng ngược lại, khi nhìn thấy bóng dáng Tô Niên Niên, ngọt ngào gọi: “Niên Niên, mình nhớ cậu quá, cuối cùng cậu cũng đến thăm mình rồi!”

Cậu định lao đến ôm Tô Niên Niên một cái, ánh mắt Cố Từ Thần sắc lạnh liếc nhìn cậu, ý nói là: hoa đã có chủ, tránh xa tôi 10m!

Diệp Tinh Vũ âm ức khịt khịt mũi, không cho ôm thì thôi, cậu còn có thể nói chuyện với Tô Niên Niên.

Thế là, cả đoạn đường, Diệp Tinh Vũ giống như con chim sẻ nhỏ vây quanh lấy Tô Niên Niên.

Đi vào trong phòng, không ngờ trong phòng khách không chỉ có một mình Diệp Thanh Nhã.

Một người đàn ông cao to khuôn mặt thanh tú ngồi đối diện với cô, trên bàn gỗ trước mặt được bày bộ trà tao nhã, anh ta điềm đạm ủ trà, pha trà, động tác nhẹ nhàng thanh thoát, động tác giờ tay cũng toát ra khí chất cao quý.

Tô Niên Niên đứng người ở đó, không chắc chắn liền hỏi Cố Tử Thần: “Đó là M.E sao?”

Cố Tử Thần hơi khựng người lại, chỉ là rất nhanh sau đó phản ứng lại, điềm tĩnh “uh” một câu.

Ý thức có người đến, Cố Lý ngẩng mặt, mỉm cười với người vừa bước vào, nụ cười đó hoàn hảo giống như được luyện vô số lần trước gương vậy.

“Tô Niên Niên, lại gặp nhau rồi.” Cố Lý cười rất đẹp, trong đáy mắt vẫn có nét lạnh nhạt.

Cố Tử Thần nhìn anh ta, trong ánh mắt cũng đầy băng giá.

Tô Niên Niên gật gật đầu, trong lòng vẫn không tránh được có chút kích động.

“Diệp Tinh Vũ! Mày lại đuổi theo Nhục Bảo bắt nó ăn gì thế! Chị nói mày bao nhiêu lần rồi, Nhục Bảo là con trai của chị, nếu như mày mà ức hiếp nó, chị đuổi mày ra khỏi nhà đấy!” Diệp Thanh Nhã cao giọng dạy dỗ em trai.

Diệp Tinh Vũ cong môi nói: “Chị, em rút cuộc có phải em trai chị không, chị còn tốt với Nhục Bảo hơn cả em, ở cái nhà này em có còn chút địa vị nào không!”

“Hừm, nhà chúng ta xếp theo thứ tự, em chắc chắn là xếp cuối cùng!” Diệp Thanh Nhã chẳng nể nang mà nói, trên thực tế rất yêu thương cậu em trai này, “Không phải em nhớ đến Niên Niên bao nhiêu hôm rồi, Niên Niên đến mà em cũng không biết đường chơi với người ta à!”

Diệp Tinh Vũ cười ngốc ngếch, lại xấu hổ nói: “làm gì có, chị, chị đừng nói linh tinh.” Còn sắc mặt đỏ ửng của cậu tự nhiên đã đủ bán đứng tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 229: Sớm Muộn Cũng Là Người Của Em

“Ha ha.....” Cố Lý cười lên một tiếng, đột nhiên đứng dậy nói: “Tôi ở đây có người sẽ thấy không tự nhiên, nên đi trước đây, mọi người từ từ nói chuyện, Niên Niên, có thời gian đến nhà tổ họ Cố chơi nhé.”

Tô Niên Niên hơi gật đầu, trong lòng cô, Cố Lý vẫn là mình tính xa cách khó với tới được, bây giờ đột nhiên nói chuyện gần gũi với cô như thế, cô thật sự không quen.

Chỉ có điều.....trong miệng anh ta nói “có người không tự nhiên”, không phải ám chỉ Cố Tử Thần đấy chứ.....

Trong lòng Tô Niên Niên thầm nghĩ, quan hệ hai người hình như không tốt lắm, mặc dù nói là anh em họ, nhưng Cố Tử Thần chưa bao giờ nhắc đến Cố Lý, Cố Lý cũng không bao giờ công khai thân phận của mình.

Đang nghĩ như thế, vô tình nhìn sang Diệp Thanh Nhã, Tô Niên Niên chờ người nhìn.

Ánh mắt Diệp Thanh Nhã không rời khỏi người Cố Lý, nhìn theo bóng dáng anh ta rời xa, nghe thấy anh ta nói muốn đi nét mặt còn lộ vẻ tiếc nuối.

Cùng là con gái, Tô Niên Niên hiểu, đó là ánh mắt thích một người, không phải giả bộ mà có.

Trời ơi? Người mà chị Thanh Nhã thích là Cố Lý sao?

Nghi ngờ vẫn là nghi ngờ, Tô Niên Niên không biểu hiện ra, cùng với Cố Tử Thần bắt đầu phỏng vấn chị Thanh Nhã.

Cố Tử Thần chuẩn bị câu hỏi cực kỳ tỉ mỉ, thậm chí có vấn đề còn học búa, có điều Cố Lý vừa đi, Diệp Thanh Nhã lại trở về là người con gái khí chất mạnh mẽ dứt khoát, trả lời câu hỏi rất điều luyện, đến Tô Niên Niên cũng phải ngỡ ngàng, trong lòng thầm like cho cô.

Nửa tiếng sau, phỏng vấn cũng tiến hành tương đối, theo như hẹn trước, còn phải quay một video cho Diệp Thanh Nhã, nói một vài lời dặn dò với các đàn em.

Nhưng DV mang đến có chút vấn đề, Tô Niên Niên loay hoay cả buổi cũng không thể dùng.

Diệp Tinh Vũ ở bên cạnh sốt ruột đợi mãi, không có cơ hội thể hiện bản thân, bây giờ sắp sung sướng nhảy ngược lên rồi: “Niên Niên, phòng mình có một máy quay, có thể quay được giống loại này, cậu có cần dùng không, mình đi lấy cho cậu!”

Tô Niên Niên nghe như mở cờ trong bụng, không ngờ Nhị Vũ cũng có lúc nhờ được thế này, kích động nói: “Được được, mình đi lấy với cậu!”

Hai tên đồng bọn nhanh chóng bắt được ý nhau, không ngờ giọng nói lạnh lùng của Cố Từ Thần vang lên: “Dùng điện thoại quay đi, dù sao chỉ là phát trên bảng điện tử, dùng DV quay, sợ nặng quá khó mà vào được.”

Hừm, đùa cái gì chứ, còn cùng đi vào một phòng lấy, lỡ đâu Diệp Tinh Vũ lên con thú tính thì làm thế nào, Tô Niên Niên em đúng là con lợn mà! Cô kiêu ngạo bề ngoài dừng dừng, nhưng thực ra trong lòng cũng như có lửa thiêu.

Tô Niên Niên mếu máo, có chút hụt hẫng, ngoan ngoãn ngồi lại bên cạnh cậu, hậm hực nói: “Vâng.”

Những điều này đều thu vào trong tầm mắt của Diệp Thanh Nhã, không giấu được nụ cười.

Cố Từ Thần giờ điện thoại lên, thu lại đoạn video hơn một phút của Diệp Thanh Nhã, phỏng vấn coi như đã hoàn tất, hai người chuẩn bị ra về.

Diệp Tinh Vũ ôm gối, ầm ừ cắn góc gối.

Diệp Thanh Nhã quả thật không đánh lòng, mượn cớ gọi Cố Từ Thần lại bên cạnh, đồng thời nháy mắt với Diệp Tinh Vũ, Diệp Tinh Vũ nhanh nhẩu hiểu ý của bà chị, chạy như bay đến bên cạnh Tô Niên Niên, kéo cô chạy ra ngoài: “Niên Niên, trong vườn phía sau có hồng chín, mình dẫn cậu đi hái hồng nhé, anh, anh ở đây uống trà nhé!”

Cố Từ Thần nghiêng răng, không ngờ tên này lại dám cướp người trước mặt cậu.

Diệp Thanh Nhã cười nói: “Lần trước còn nói mình không có bạn gái, không ngờ hành động nhanh thế, đã cưa đổ Niên Niên đáng yêu rồi.”

Cố Từ Thần sắc mặt dừng dừng: “Sớm muộn cũng là người của em, sớm hay muộn cưa đổ thì cũng thế, sao em phải chờ chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Anh Không Tin Em (1)

Thật quá lăm rồi! Có cần phải lòng dạ đen tối như thế không?

Diệp Thanh Nhã lắc đầu, “Chị đồng tình với Niên Niên, có tên bạn trai đen tối như cậu, còn không bị cậu ăn tươi nuốt sống cho đến chết.”

Cố Từ Thần nhếch miệng, khoe mắt ánh lên ý cười.

“Em sẽ đối tốt với cô ấy.” Cậu nhẹ nhàng nói.

Diệp Thanh Nhã sống người, cô lớn hơn Cố Từ Thần mấy tuổi, cũng biết thân thế của cậu. Những năm này, Cố Từ Thần giống như người cách biệt với thế giới vậy, lạnh lùng ngạo mạn, kiểu người không thích giao lưu với người khác, cô cũng chưa bao giờ nhìn thấy Cố Từ Thần biểu cảm lại ấm áp dịu dàng như thế.

Thì ra có người thật sự có thể mang đến cho cậu ấm áp, cho cậu dịu dàng.

Lại nhớ đến Cố Lí, trong lòng cô thâm xót xa.

Bụng tách trà vừa nãy Cố Lí pha, đã nguội cả rồi, nhưng cô vẫn uống hết.

Người đi trà nguội, vật cũng như người. Người mà cô không quên được, nhưng có thể ở khoảnh khắc nào đó, đã quên cô từ lâu rồi.

“Chị Thanh Nhã, anh ta không phải người tốt, càng không phải người đáng để nhớ đến, chị cần gì phải đau khổ như thế.” Cố Từ Thần pha một tách trà khác, vẫn vẻ cao quý tao nhã, điềm đạm được toát ra từ cung cách pha trà.

“Đạo lý chị đều hiểu, chỉ là.....chuyện tình cảm không phải đơn giản như thế, còn không bằng không hiểu, có lúc hồ đồ một lần cũng được.” Diệp Thanh Nhã thở dài, “Nếu như em có lúc nào như thế, em sẽ hiểu.”

Cố Tử Thần không để ý nói: “Em không phải anh ta, sẽ không để người khác đợi em hết năm này đến năm khác.”

Diệp Thanh Nhã cười gượng, không biết phải làm sao.

Hai người nói chuyện một lúc nữa, Diệp Tinh Vũ và Tô Niên Niên mới quay về. Tô Niên Niên xách một giỏ hồng, toàn bộ đều là tên ngốc ngếch đáng yêu Diệp Tinh Vũ treo lên cây hái cho cô, khiến cô không khỏi cảm kích.

“Đã hái xong rồi, thế thì chúng ta về thôi, chị Thanh Nhã, hôm nay cảm ơn chị nhiều.” Cố Tử Thần khom lưng cảm ơn, kéo Tô Niên Niên rời đi.

Trên mặt Diệp Tinh Vũ còn có bụi vừa nảy treo lên cây, lúc này không nỡ tạm biệt Tô Niên Niên: “Niên Niên, trên đường cẩn thận nhé, còn nữa còn nữa, hồng mình hái cho cậu cậu nhất định phải ăn, rất ngon rất ngọt.”

“Mình biết rồi, chị Thanh Nhã, Nhị Vũ, bọn em về đây. Hử,... Cố Tử Thần, đừng có lời áo em.....âm hồn không tan, thân hình cao cánh tay dài thì có gì tài ba chứ.....” còn chưa nói xong với Diệp Tinh Vũ hai câu, Tô Niên Niên đã bị Cố Tử Thần kéo đi rồi.

Nhét Tô Niên Niên vào trong xe, Cố Tử Thần nheo mắt, nhắc nhở: “Sau này tránh xa tất cả những sinh vật ấu trĩ đó ra, đặc biệt là tên Diệp Tinh Vũ đó.”

Tô Niên Niên bĩu môi: “Cố Tử Thần, sao anh bạo lực thế, em với cậu ấy cũng chẳng có gì. Em còn chẳng nói anh tránh xa mấy fan hào sặc của anh thì thôi.”

Cố Tử Thần ép người lại gần, khoảng cách với cô chỉ còn vài cm

“Tô Niên Niên, em có anh là đủ rồi.”

Giọng nói đầy cảm dỗ lập tức khiến Tô Niên Niên đỏ bừng mặt, cô lí nhí lầm bầm: “Anh làm gì thế, tránh xa em chút.....”

“Ha.....” Cố Tử Thần cười phá lên, vẻ mặt vội tội giúp cô thắt dây an toàn, “Anh đâu có định làm gì, ngược lại em, Tô Niên Niên, có phải có ý gì đen tối trong đầu không?”

“Anh đi! Mau đi đi! Đừng để em nhìn thấy anh!” Tô Niên Niên ngại ngùng xấu hổ, mặt đỏ như con tôm luộc.

Cố Tử Thần khẽ cười, khởi động xe, còn không quên đùa cô: “Chúng ta cùng đi, cùng về nhà.”

Tô Niên Niên nghiêng răng nghiêng lợi, thẳng cha này trước đây không phải con người lạnh lùng băng giá sao! tại sao bây giờ lại biến thành kẻ sến sảm như thế chứ! Quả thật giống như lên taobao mua đồ mà ông chủ phát hàng sai vậy!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 231: Anh Không Tin Em (2)

Đánh giá thấp! Cô có thể đánh giá thấp ngay!

Nhưng Cố Tử Thần dù cho là người như thế, cũng khiến cô càng ngày càng thích.

Cố Tử Thần không còn là nam thần ngạo nghễ trên cao nữa, cậu cũng có vui buồn giận hờn, có nét mặt tươi cười, có lúc dỗi hờn, giống như mỗi thiếu niên lúc đang yêu vậy.

Tô Niên Niên nghiêng đầu, tỉ mỉ quan sát Cố Tử Thần, muốn ghi nhớ tất cả dáng vẻ đó của cậu.

Làm xong việc phỏng vấn, dùng đủ kiểu nũng nịu đòi hỏi, cuối cùng cũng khiến “Cố lột da” cho cô nghỉ hai ngày, Tô Niên Niên quả thật cảm động rơi nước mắt.

Thời khắc sung sướng đã đến, đương nhiên phải đi ăn mừng, cô lập tức gọi điện cho Nọa Nọa.

“Nọa Nọa! Nói cho cậu một tin vui, tớ được nghỉ hai ngày, mau lên lịch hẹn nhau đi!”

Nọa Nọa lắc lắc tai: “Ôi, Tô Niên Niên, cậu còn nhớ đến tớ à, không phải đang yêu đương mặn nồng với nam thần của cậu à?”

Tô Niên Niên cười tươi như hoa, “Làm gì có, trời lớn đất lớn bạn thân lớn nhất, mau cùng mình đi chơi, mình bí bức đến nỗi đỉnh đầu còn lên mốc sấp

mọc nắm hương rồi đây này!”

Hẹn Nọ Nọ và Đậu Đậu xong, Tô Niên Niên nhớ ra Tống Dư Hi , thế là vui mừng gọi điện cho cả cô.

Ở đầu dây bên kia, Tống Dư Hi do dự một lát, nhưng cũng đồng ý.

Bốn người hẹn nhau ở quảng trường, đầu tiên đi dạo trung tâm mua sắm một vòng, sau đó đi ăn.

Gia đình Nọ Nọ và Đậu Đậu cũng rất có điều kiện, nhưng hai người có một nhược điểm, đó là không kênh kiệu bao giờ. Mặc quần áo hàng hiệu đi mua sắm ở chợ, giống như học sinh bình thường vậy.

Nhưng trong mắt Tống Dư Hi , vẫn có chút không thoả mái.

Bọn họ tùy ý mua một bộ quần áo, có lẽ là tiền lương hai ba tháng của mẹ cô.

Tô Niên Niên không nghĩ nhiều như thế, chỉ là đơn giản muốn cùng cô ra ngoài chơi, mua đồ ăn vặt gì đó đều không quên mua cho Tống Dư Hi một phần.

Đi mua sắm một hồi, Nọ Nọ đề nghị đi chơi trượt băng, mấy người liền đem những thứ đồ mua được gửi lại, rồi đi đến sân trượt băng.

Tô Niên Niên đứng là tiêu chuẩn trượt ba bước ngã một bước, vừa vào trong đã ôm lấy lan can không buông tay, Nọ Nọ và Đậu Đậu đã quen với cô từ lâu rồi, vô tình cười chế giễu cô rồi tự trượt đi chơi chỗ khác.

Tống Dư Hi rất ít khi chơi mấy trò này, trượt cũng không tốt, có điều cô cũng rất thích chơi, chưa đến một lúc đã trượt ra giữa rồi.

Vòng tròn băng xoay chuyển, cô dần dần trượt vững thẳng băng, không ngờ từ bên cạnh có một nam sinh lao đến, đẩy cô ngã xuống đất.

“A!”

Nọ Nọ và Đậu Đậu cách gần đó, vội vàng dìu cô dậy, cùng trượt về chỗ Tô Niên Niên .

“Tiểu Hi, cậu không sao chứ? Có bị đau không?” Tô Niên Niên căng thẳng hỏi.

Tống Dư Hi lắc lắc đầu, giờ chân tay hoạt động, biểu thị mình không làm sao.

Chỉ là khi cô sờ vào túi áo, sắc mặt thay đổi: “ Ví tiền của mình không thấy nữa rồi.....”

Ba người nhanh chóng nhìn về nơi cô vừa ngã, trống rỗng không có gì cả, còn nam sinh mà lao vào cô đó, cũng nhanh chóng trượt ra ngoài rồi.

Ôi Trời! gặp phải tên cặn bã gì thế này!

Nọ Nọ và Đậu Đậu là nữ hán tử phía Bắc điển hình, trên đường thấy bất bình là không chịu được, ngay lập tức lao đi tìm tên nam sinh đó tính sổ.

“Tiểu Hi, cậu đợi ở đây! Mình giúp cậu cướp ví tiền về!” Tô Niên Niên cũng bất bình lao đi.

Tống Dư Hi giật nảy mình, vội vàng đuổi theo sau.

“Hey! Tên trộm kia! Chạy đi đâu!” Đậu Đậu lớn tiếng quát, khiến tên to cao vạm vỡ đó cũng phải giật nảy mình hốt hoảng.

“Các người làm gì thế, ôi, người đẹp có gì từ từ nói!” Lời còn chưa dứt, người đã bị Nọ Nọ và Đậu Đậu đẩy ra đất.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 232: Anh Không Tin Em (3)

Tô Niên Niên cũng ngã với tư thế y như thế, chỉ có điều.....cô là tự mình ngã xuống đất.

Xung quanh yên tĩnh khác thường mất mấy giây.

Nam sinh đó có lẽ bị dọa cho hết hồn, mãi mới phản ứng lại được, mặt mày đau khổ hỏi: “Các người làm cái gì thế, còn có để người khác đi hay

không.”

Đậu Đậu ánh mắt ghê gớm nói: “Đưa ví tiền ra đây!”

Nam sinh đó càng hoảng hơn, lẽ nào là gặp phải kẻ cướp sao?

Nhưng có kiểu đàn bà cướp của đàn ông sao? càng hơn nữa hần là tên con trai cao 1m8!

Không thể chịu được nữa! Ngôn Mạch Sinh nói: “các người có thể tôn trọng tôi một chút được không! Tôn trọng đạo đức nghề nghiệp của các người! đừng có ngang nhiên mà đi cướp như thế được không! Rất đáng xấu hổ....a.....sao lại đánh tôi?” Anh ta ôm đầu, bộ dạng không thể tin được.

Đậu Đậu quát: “Ồn ào quá, thật là nhìn thấy đã thấy ngứa mắt, làm kẻ cướp còn lí lẽ hùng hồn à!” Cái bạt tai vừa nãy chính là Đậu Đậu giáng xuống.

Tô Niên Niên lồm cồm bò dậy, còn không quên kéo quần cậu ta, dừ dừ nói: “Mau đưa ví tiền ra đây, có phải vừa nãy anh trộm ví tiền của bạn tôi!”

Ngôn Mạch Sinh cuối cùng cũng hiểu chuyện gì xảy ra, nhếch nhếch khóe miệng, được đấy! Lại dám coi Ngôn thiếu gia là kẻ cắp à!

Anh ta bực tức từ trong túi áo lấy ra một chiếc ví, “Các cô cần thứ này phải không?”

“Hey, tên trộm như anh thật biết đùa, có tin tôi báo cảnh sát không!” Bóp một cái, Đậu Đậu lại cho một cái bạt tai khác.

Ngôn Mạch Sinh quả thật sắp phát khóc rồi! quý quái gì thế này, nhất định là hôm nay ra cửa không xem ngày hoàng đạo, tại sao anh ta lại gặp loại con gái này chứ! Quá bạo lực quá hung dữ rồi!

“Tôi vừa nãy trong đám đông nhặt được, hỏi mấy người đều không phải, đang định đi đến chỗ tù nhặt đồ đánh mất! Các cô không hỏi rõ lại xông lên đánh người, còn có lí không? Lại nói, tổng cộng cũng có chút tiền, tôi trộm làm cái gì?” Ngôn Mạch Sinh ném ví tiền vào người Tô Niên Niên, kéo chiếc khóa ra, lộ ra bên trong có mấy tờ tiền xanh xanh đỏ đỏ, có lẽ cộng lại cũng không quá 100 tệ.

Tổng Dư Hi sắc mặt đỏ ửng, im lặng cảm lấy ví tiền của mình.

Tô Niên Niên vốn dĩ còn chưa tin, ai biết Nọ Nọ ở bên cạnh giật giật áo cô nói: “Anh ta nói có lẽ là đúng, chiếc áo somi anh ta mặc là hàng thiết kế cao cấp, còn áo len là của Dior.....không thể trộm tiền được.....”

Đậu Đậu cũng nghe thấy, nhưng cô là nữ hán tử điển hình muốn thể diện, trợn mắt với Ngôn Mạch Sinh nói: “Thế sao anh không nói ngay từ đầu, chạy như con thỏ vậy, mắt thì gian xảo, không nghĩ anh thì nghĩ ai!”

Ngôn Mạch Sinh bị nói cho tức đỏ mặt tía tai, “Được được được, hôm nay tôi coi như được một bài học! Cô gái! Tôi nhớ cô rồi! Ai ya, mấy cô cứ từ từ chơi, tôi không dám động đến nữa!”

Vừa nhìn là biết công tử con nhà giàu từ nhỏ được chiều chưa bị thiệt thòi bao giờ, anh ta đứng dậy trượt đi, mắt hút trong ánh mắt của bốn người.

“Bọn mình hình như đúng là vu oan cho người ta rồi, nhìn đáng về đúng là cn nhà giàu.” Nọ Nọ than thở.

Đậu Đậu càng ngại hơn, vừa nãy người bỏ đến nhanh nhất chính là cô, “Khụ Khụ, làm gì đẹp trai bằng Cố nam thần của nhà Niên Niên chứ, có phải không? Ai ya, Tô Niên Niên, cậu có thể giống một người đàn ông mà tự mình bỏ dậy không?”

Tô Niên Niên lườm cô một cái: “Không thể.”

Nọ Nọ và Đậu Đậu vừa cười chế giễu vừa dịu Tô Niên Niên dậy, còn Tổng Dư Hi vì câu nói đó của Đậu Đậu mà đứng sững ở đó.

“Niên Niên, cậu và Cố nam thần ở bên nhau rồi à?” Tổng Dư Hi khẽ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 233: Anh Không Tin Em (4)

Tô Niên Niên không hề nghi ngờ, cô thật sự coi Tổng Dư Hi là bạn, thế là cười trả lời: “Đúng thế, tiểu Hi, cậu làm sao thế? Sắc mặt khó coi quá.”

Tổng Dư Hi sắc mặt trắng bệch, ánh mắt mơ màng.

Tiếng ồn ào ở xung quanh cô không hề nghe thấy, chỉ có ánh nhìn trong đáy mắt trở nên sắc lạnh.

Có lẽ là băng khô của sân trượt băng lạnh quá, trong lòng cô tự bảo mình như thế.

Dường như cô nghe thấy tiếng trái tim mình tan vỡ.

Thì ra người mà Cố Từ Thần thích, thật sự không phải cô.....

Duy nhất một chút ảo tưởng, cũng bị hiện thực phá tan mất.

Cô không biết mình làm thế nào ra được sân trượt băng, cả đoạn đường như người mất hồn.

Tô Niên Niên chỉ nghĩ cô là vì việc mất ví tiền mà buồn, cho nên cũng không hỏi nhiều.

Ra khỏi sân trượt băng, bốn người mới phát hiện nhiệt độ đang xuống thấp, trời trở nên âm u, trời dần tối sầm, một lúc sau, những bông hoa tuyết đã rơi xuống.

Đậu Đậu kêu lên một tiếng: “tại sao lúc này lại có tuyết rơi chứ! Phá hỏng tâm trạng tốt của toi!”

“Cậu cứ như con trai ấy, có hiểu lãng mạn là gì không! Mau mau mau, tớ đứng ở dưới tuyết cậu chụp cho tớ mấy kiểu!” Nọ Nọ nét mặt hưng phấn đưa điện thoại cho Tô Niên Niên, giờ tay tạo kiểu dưới tuyết rơi.

Tô Niên Niên nhếch nhếch miệng, chụp cho Nọ Nọ mấy tấm.

Tuyết càng lúc càng rơi dày, chẳng biết làm sao, bốn người quyết định đi về nhà Tô Niên Niên trước, sau đó lại tính tiếp, không được thì ở nhà Tô Niên Niên một tối.

Tô Niên Niên luống cuống vẫy hai chiếc taxi, may là ở đây cách nhà cô không xa, chưa đến một lúc là đến nhà họ Trần.

Đậu Đậu và Nọ Nọ đều là lần đầu tiên đến nhà Tô Niên Niên, khi vào cửa nhìn trái ngó phải, thăm trầm trở: “Tô Niên Niên, ở đây môi trường thích quá, vừa nhìn cậu là biết người đẹp nhà giàu rồi, còn bọn mình vẫn chỉ là nhà nghèo cả thôi.”

Tô Niên Niên khóc dở mếu dở, dẫn bọn họ vào nhà.

Sở Tổ Tâm và Trần Doãn Hoa đều không có ở nhà, chỉ có Trần Nguyên ở phòng khách xem sách, nghe thấy động tĩnh quay đầu lại, phát hiện Tô Niên Niên còn dẫn theo ba người bạn đằng sau, cậu hơi bất ngờ nhưng ngay sau đó lại nở nụ cười hiền hòa ấm áp.

Nụ cười này khiến Nọ Nọ và Đậu Đậu hai tên háo sắc đó không còn điềm tĩnh nữa, ngoác miệng cười cả buổi, chỉ thiếu nước không chảy nước miếng ra thôi.

“Anh, đây là bạn em, Nọ Nọ, Đậu Đậu, tiểu Hi. Đây là anh trai tớ, Trần Nguyên.” Tô Niên Niên giới thiệu đơn giản với mọi người, Trần Nguyên gật đầu chào lại bọn họ, đứng lên giúp cô đi pha trà.

Tô Niên Niên thoải mái cuộn người trên ghế sofa, uy hiếp nói: “Tô Niên Niên, cậu có anh trai đẹp trai như thế sao không nói sớm! Mau nói cho tớ, anh ấy có bạn gái chưa!”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, cười tí mắt: “Cậu đoán xem!”

“Mau nói mau nói!” Hai người kia thúc giục.

Tô Niên Niên cố tình không nói, Nọ Nọ và Đậu Đậu càng cuống hơn, thi nhau lay lau bả vai Tô Niên Niên, ba người náo loạn đùa nhau như chợ vỡ.

Duy nhất chỉ có Tống Dư Hi ngồi bên cạnh, tâm trạng phức tạp.

Thực ra trong lòng cô, rất ngưỡng mộ Tô Niên Niên.

Có gia đình điều kiện tốt như thế, có anh trai tốt như thế, còn có Cố Từ Thần.

Cô cảm thấy khoảng cách giữa mình và Tô Niên Niên quá xa, không có cách nào dung hòa cuộc sống của cô, cũng không có cách nào làm thân.

Cô chìm vào suy nghĩ, cho đến khi có tiếng của Trần Nguyên, cô mới giật mình thu lại tâm tư của mình.

“A Thần, sao cậu cũng đến à?”

Nọ Nọ và Đậu Đậu ngay lập tức không đùa nữa, ngồi im mắt nhìn ra phía ngoài cửa, nơi Cố Từ Thần xuất hiện.

Chương 234: Anh Không Tin Em (5)

Tô Niên Niên nhìn thấy vị cứu tinh, vội vàng nói: “Cố Tử Thần, cứu mạng! Mau cứu em.....uh.....”

Nọa Nọa và Đậu Đậu nhanh chóng ngồi ngay ngắn, chỉnh lại quần áo và đầu tóc, nở nụ cười như nàng Mona Lisa, trong một giây trở thành người con gái hiền lành thực nữ.

“Khụ khụ.....chào anh, hai bọn em chỉ là đùa với Tô Niên Niên, anh đừng để ý nhé.” Đậu Đậu giải thích nhẹ nhàng với Cố Tử Thần.

Tô Niên Niên tối sầm mặt lại, con người bây giờ nói chuyện dịu dàng này với nữ hán tử vừa nãy như muốn lấy mạng cô đúng là một người sao! Hoàng Đậu Đậu, cậu thật lắm chiêu!

Cố Tử Thần nhìn bọn họ, cảm thấy đúng là có câu nói quả không sao: vật hợp theo loài, người chia theo bầy.

Hai người này.....chắc chắn cũng không kém Tô Niên Niên.

Hiếm thấy bộ dạng chịu thiệt của Tô Niên Niên, cậu hé môi cười, “không sao.”

Tô Niên Niên bí bức, cái gì thế, bạn gái anh bị ức hiếp mà anh chỉ nói một câu “không sao”, có còn lương tâm nữa hay không?

Nọa Nọa và Đậu Đậu hai người bị nụ cười đó làm cho dở dãn, kích động đến nỗi chỉ muốn đập đầu vào tường.

May là Trần Nguyên kịp thời bung trà ra, hai người uống trà mới có thể bình ổn được tâm trạng kích động.

Tổng Dư Hi không nói câu gì, im lặng uống trà, mắt sụp xuống, giống như tất cả mọi thứ không liên quan gì đến cô.

“Tô Niên Niên, ra đây với anh một lát.” Tô Niên Niên mở miệng, Tô Niên Niên có chút ngạc nhiên, nhưng rồi đi ra ngoài với cậu.

Tuyết vẫn đang rơi, ngoài cửa chỉ có chiếc đèn ánh vàng chiếu sáng, bóng hai người in lên cửa một cao một thấp.

“Cố Tử Thần, anh bảo em ra ngoài làm gì thế?” Tô Niên Niên không hiểu hỏi cậu.

Cố Tử Thần lấy giọng, có chút không tự nhiên, từ đằng sau đưa ra một chiếc hộp, “Vốn dĩ muốn đưa cho em, không ngờ lại nhiều người đến thế, này, cầm lấy đi, tặng em đây.”

Tô Niên Niên vui mừng đón lấy, là một chiếc hộp được bọc rất cẩn thận, mở ra xem, bên trong là một quả cầu thạch anh rất đẹp.

Cô “woa” lên một tiếng, ấn ấn nút, bên trong hoa tuyết mà những mảnh lụa màu sắc tung bay, hai người tí hon dựa vào nhau, nhìn rất đẹp mắt.

Tô Niên Niên không ngờ Cố Tử Thần lại tặng cô món đồ này, ngẩng đầu lên nhìn, thấy cậu đã ngại ngùng mà ngoảnh đầu đi, sắc mặt hơi đỏ lên.

Ha ha ha! Sao cô cảm thấy Cố Tử Thần đang xấu hổ chứ, bộ dạng Cố kiều ngạo đả mặt quả thật vừa đáng yêu lại vừa buồn cười!

“Cố Tử Thần, thật nhìn không ra anh lại hiểu tâm lý con gái như thế, có điều tại sao anh lại tặng em vào lúc này.” Tô Niên Niên cười hi hi nói.

Cố Tử Thần nét mặt ngưng ngượng: “Đây là quà giáng sinh lần trước chuẩn bị cho em, nhưng chưa đưa cho em.”

“Tại sao không đưa cho em? Anh không phải vì ngại đây chứ?” Tô Niên Niên tiếp tục hỏi.

“Tô Niên Niên!” Cố Tử Thần cao giọng nói, có chút ngại quá mà hóa cẩu: “Không thích thì trả cho anh, anh tặng cho người khác.”

Tô Niên Niên còn lâu mới bị vào bẫy, biết Cố Tử Thần bị đoán trúng nên mới nói như thế, nhanh nhẹn ôm quả cầu thạch anh vào lòng, miệng lưỡi răn ròi nói: “Hừm, không tặng em anh còn có thể tặng ai chứ? Em còn lâu mới trả lại anh, em phải giữ gìn như bảo bối gia truyền!”

Cố Tử Thần nhếch nhếch môi: “Trẻ con, không nói với em nữa, anh về ngủ đây.”

Nói xong một tay rút vào túi quần, lại trở lại dáng vẻ lạnh lùng như cũ đi về nhà.

Đây là lần đầu tiên Cố Tử Thần, vì tặng quà cho một người con gái mà cảm thấy xấu hổ.

Tô Niên Niên ở phía sau sung sướng, Cố Tử Thần à Cố Tử Thần ! thì ra anh cũng có ngày hôm nay!

Uh, Cố kiều ngao tặng cô món quà đầu tiên, nhất định phải giữ gìn!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Anh Không Tin Em (6)

Tô Niên Niên giống như làm trò gì lén lút vậy, giấu chiếc hộp ra đằng sau, định quay về phòng mình cất trước.

Nhưng cô không cao tay bằng Cố Tử Thần, vừa quay vào là đã bị Nọ Nọ phát hiện, lớn tiếng gọi: “Tô Niên Niên, trong tay cậu cầm cái gì thế? Có phải là Cố nam thần của cậu cho cậu vật đính ước gì không?”

Nọ Nọ vốn dĩ chỉ đùa thôi, không ngờ Tô Niên Niên đỏ mặt thật.

Tại vì cái này đúng là Cố Tử Thần tặng cho cô.....hum, có lẽ cũng được coi là quà cầu thạch anh đính ước chẳng?

Tô Niên Niên giấu chiếc hộp ra đằng sau, biểu cảm thà chết chứ không chịu khuất phục: “Không không không, cái gì cũng không phải, các cậu đừng nói linh tinh.”

Tuy nhiên Nọ Nọ và Đậu Đậu quen biết cô mấy năm rồi, còn không đoán được tim đen của cô sao? Hai người cùng nhau chơi trò yểm trợ, một người cướp, một người giữ, chưa đến hai phút đã giăng được chiếc hộp vào trong tay.

Tô Niên Niên đứng ở đó mếu máo, hai nữ hán tử này quả thật quá đáng sợ.....

Mở hộp quà ra, Nọ Nọ và Đậu Đậu xem hết lượt rồi trầm trồ khen: “Ôi, được đấy, rất đẹp, Cố Nam thần đúng là rất có thẩm mỹ mà.”

Tô Niên Niên bình thường không hay để ý, nhưng lúc này lại cảm thấy cực kỳ ngại, che mặt giả vờ chết.

Nọ Nọ hai người xem xong, còn không quên đưa cho Trần Nguyên và Tống Dư Hi thưởng thức.

Trần Nguyên xem, thở dài một tiếng, trong lòng đau khổ vì em gái mình đúng là bị lừa đi thật rồi.

Tống Dư Hi cầm trong tay xem đi xem lại, quả cầu thạch anh nhỏ bé trong tay cô giống như nặng nghìn cân, đè xuống lòng bàn tay, đau đớn xót xa.

Nọ Nọ và Đậu Đậu đang lải nhải nói gì đó, Tô Niên Niên xấu hổ, chuẩn bị cầm lấy quả cầu thạch anh mang đi cất.

“Tiểu Hi, đưa quả cầu cho mình, mình đem lên lầu cất.”

Tô Niên Niên nói liên tiếp ba lần, Tống Dư Hi mới sực tỉnh, nét mặt trắng bệch, đưa quả cầu thạch anh cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên còn chưa đón được, Tống Dư Hi đã buông tay ra rồi.

“Ôi ôi!” Đậu Đậu nhanh mắt, vừa muốn nhắc nhở một câu, nhưng không ngờ đã không còn kịp nữa.

“Rầm” một tiếng, quả cầu thạch anh rơi xuống nền gỗ, lập tức vỡ thành bốn mảnh.

Cả người Tô Niên Niên như hóa đá, tất cả biểu cảm và động tác đều dừng lại.

Cô thở dốc mấy tiếng, cúi đầu, nhìn xuống nền nhà, hai hình người nhỏ xíu bên cạnh nhau cũng bị vỡ theo, mỗi người một nơi.

Cô há miệng mãi mãi không nói được thành lời.

Sắc mặt Tống Dư Hi cũng trắng theo, lúc này mới hiểu mình vừa làm chuyện gì.

“Niên Niên.....xin lỗi.....mình.....mình không cố ý.....” Tống Dư Hi hết sức áy náy, môi sắp cắn bật máu ra rồi.

Tô Niên Niên cup mi xuống, tâm trạng muốn giết người lúc này dâng trào lên rồi.

Nhưng, bọn họ là bạn, vì chuyện này mà cãi nhau thì không nên.

Tô Niên Niên quý người xuống, muốn nhặt những mảnh vỡ lên, kết quả tay còn chưa động vào đã bị Trần Nguyên kéo lên.

Trần Nguyên cau mày: “Niên Niên, vỡ thì vỡ rồi, đừng nhặt nữa, cẩn thận đứt tay.”

Tô Niên Niên sịt sịt, vai không ngừng rung lên, có thể nhìn ra cô rất buồn.

“Niên Niên, cậu đừng buồn, bọn tớ mua lại cho cậu một cái y hết nhé! Có được không?” Nọa Nọa và Đậu Đậu vội vàng an ủi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên hít thật sâu mấy hơi, nhặt hai hình người nhỏ đó lên, buồn bực nói: “Mình bây giờ có chút khó chịu, các cậu đừng nói chuyện với mình nữa, mình về phòng trước đây, lát nữa anh mình đưa các cậu về nhé.”

Vào lúc này, vẫn nên ở yên một mình.

Tổng Dư Hi vẫn sững sờ ở đó, khóe mắt cũng đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Anh Không Tin Em (7)

Cô không phải cố tình, làm rơi quả cầu thạch anh này, cô cũng buồn như thế.

Nhưng nhìn thấy mọi người quan tâm Tô Niên Niên như thế, trong lòng Tổng Dư Hi lại trở nên phức tạp rồi bởi.

Không phải chỉ rơi quả cầu thạch anh thôi sao, tại sao tất cả mọi người trong thiên hạ đều vây lấy cậu chứ.

Cô thậm chí cảm thấy, quả cầu này nên vỡ đi.....

Một cơn gió lạnh từ khe cửa lùa vào, cũng khiến Tổng Dư Hi tỉnh táo hơn.

Trời ạ, cô đang nghĩ cái gì thế.....

Sắc mặt Tổng Dư Hi càng khó coi hơn, cô chưa bao giờ biết, nội tâm mình cũng có mặt đen tối như thế.

Cô nhìn lại mình, Nọa Nọa Và Đậu Đậu đang cuống cuống, hai người đang bàn luận to nhỏ xem làm thế nào để dỗ dành Tô Niên Niên.

Trần Nguyên thờ dãi một tiếng, nói: “Trời cũng không còn sớm nữa, anh đưa các em về nhé.”

Nọa Nọa và Đậu Đậu hiểu ra, lúc này không làm phiền Tô Niên Niên là lựa chọn tốt nhất, hai người gật đầu.

Tổng Dư Hi cúi đầu, đi theo ra cửa.

Bên cạnh bị người vỗ vào vai, Tổng Dư Hi giật nảy mình, ý thức lùi về sau hai bước.

Đậu Đậu cũng bị động tác này của cô làm cho giật nảy, nhưng cho rằng cô quá căng thẳng, còn có hạ thấp âm lượng xuống, “Bạn học Tổng, cậu cũng đừng buồn quá, Niên Niên là người không nhớ dai, ngày mai là cậu ấy lại vui vẻ trở lại ngay, đừng vì chuyện này mà làm ảnh hưởng tình bạn của hai người nhé.”

Không có lời trách mắng và ghét bỏ như trong tưởng tượng, mà là an ủi dịu dàng, điều này khiến Tổng Dư Hi không biết nên làm thế nào.

Cô chỉ biết cúi đầu: “Mình biết rồi, cảm ơn.....”

Tối hôm đó, Tô Niên Niên mất ngủ đến tận hai ba giờ sáng, trong tay vẫn nắm chặt hình người nhỏ xúi rơi từ trong quả cầu thạch anh ra.

Đây là món quà đầu tiên mà Cố Tử Thần tặng cho cô.....cô còn to mồm nói sẽ cất giữ như báu vật gia truyền.

Nhưng bây giờ đến những mảnh vỡ cũng không thể ghép lại được.....

Tô Niên Niên lật người trên giường, cắn góc gối, cuối cùng hạ quyết tâm, tự mình lên lút đi mua một cái, không nói cho Cố Tử Thần biết!

Còn những mảnh vỡ của quả cầu thạch anh đó, đã bị Trần Nguyên quét dọn vứt ra ngoài xe rác bên ngoài rồi.

Vừa sáng sớm, Cố Tử Thần đã dậy đi tập thể dục như mọi ngày.

Tại vì có bệnh sạch sẽ, không đợi người dọn theo giờ đến, cậu tự mình thu dọn rác trong nhà, tiện đường đem đi vứt.

Khi vứt rác, Cố Tử Thần vô tình liếc nhìn, trong khoảnh khắc sững sờ ở đó.

Món quà mà cậu chuyên tâm chọn, lúc này vỡ thành bốn năm mảnh, chỉ có thể lờ mờ nhìn ra từ quả cầu thạch anh đó.

Cố Tử Thần cup mắt xuống, cố giấu đi tâm trạng.

Đây là món quà đầu tiên cậu tặng cho Tô Niên Niên.....

Là không cần thận làm vỡ, hay là..... Tô Niên Niên không thích?

Cố Tử Thần mặt không biểu cảm, quay người đi chạy.

Cậu biết mình không nên nghĩ như thế, chỉ là trong lòng càng lúc càng nặng trĩu.

Đợi đến khi cậu đi thể dục quay về, Tô Niên Niên đang quỳ trong vườn ôm Bao Bao sưởi nắng.

Mất cô thâm quảng như gấu trúc, tối qua ngủ không ngon, nhưng cô không hề buồn ngủ.

Cô mơ hồ ngồi vuốt lông cho Bao Bao, Cố Tử Thần đến trước mặt cô cũng không biết.

Cố Tử Thần ho khẽ một tiếng, “Tô Niên Niên, em có ngốc không, trời lạnh thế này ngồi ở bên ngoài làm gì thế?”

Mặc dù trời có nắng, nhưng tối qua tuyết vừa tan, nhiệt độ vẫn rất thấp.

Tô Niên Niên ngẩng đầu, giọng nói ngập ngừng: “Ồ.....em chỉ sưởi nắng một lúc thôi.....” Nói xong lại cúi đầu, bộ dạng né tránh Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần nhếch môi, nhìn vào ánh mắt u trầm của cô: “Tô Niên Niên, món quà hôm qua anh tặng, em có thích không?”

“A?” Tô Niên Niên như bị nói trúng tim đen, chớp mắt mấy cái, “Thích, tại sao lại không thích chứ.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 237: Anh Không Tin Em (8)

Cô chỉ sợ Cố Tử Thần không tin, còn nhấn mạnh lần nữa: “Cố Tử Thần, em thật sự rất thích, vẫn cất ở trong nhà, anh phải tin em.”

Ánh mắt Cố Tử Thần bình tĩnh nhìn Tô Niên Niên, Tô Niên Niên né tránh ánh mắt của cậu, không dám nhìn thẳng.

Lời nói dối lộ liễu như thế, sao Cố Tử Thần lại không nhìn ra chứ?

Nhưng trong khoảnh khắc, Cố Tử Thần phát mình không biết nên nói rõ thế nào.

Tự trọng của người đàn ông khiến cậu không dám hỏi, không dám đoán.

Hồi lâu, cậu chỉ bình thản nói: “bên ngoài lạnh, vào nhà chơi đi, cảm lạnh là không tốt đâu.”

Tô Niên Niên cắn môi, cúi đầu trả lời một câu, rồi ôm Bao Bao về nhà.

Buổi chiều cô một mình đi ra ngoài, lượn mấy vòng các khu bán đồ lưu niệm ở Dụ Thành, cũng tìm không thấy quả cầu thạch anh giống y hệt như của Cố Tử Thần tặng cô.

Cô mặt mày ủ rũ về nhà, nằm bò trên giường buồn chán.

Đêm không ngủ đủ cộng với bị gió lạnh lùa, Tô Niên Niên lại bị cảm lần nữa. Ngày hôm sau mang hai túi khăn giấy đến trường, nửa ngày trôi qua, khăn

giấy đã bị cô xì mũi hết rồi.

Chúc Thành quả thật không đành: “Niên Niên à, cậu xin nghỉ đi bệnh viện đi, nghiêm trọng như thế sẽ thành viêm xoang đấy?”

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, đón cốc nước nóng mà Đường Dư đưa cho cô, uống hai ngụm, bò nhoài mệt mỏi nằm trên bàn.

Tổng Dư Hi giật giật tay áo của cô, lí nhí nói: “Niên Niên, việc hôm đó mình xin lỗi cậu, mình mua lại cái khác cho cậu có được không?”

“Không cần đâu, mình biết cậu không cố ý, coi như chưa xảy ra chuyện gì đi.” Tô Niên Niên nói.

Tổng Dư Hi không nói gì, nhìn bộ dạng ốm yếu của Tô Niên Niên, cũng không biết nói gì, cuối cùng đành phải quay đầu nghiên cứu bài tập.

Sau khi tan học buổi trưa, bộ tuyên truyền thông báo tập hợp, Tô Niên Niên và Tổng Dư Hi cùng đến phòng về.

Tô Niên Niên nhìn trái nhìn phải, Cố Tử Thần có lẽ bận việc, nên chưa đến.

Trong lòng cô có chút lạc lõng.

A Kiệt ho hắng một tiếng: “Lần này chủ yếu để mọi người phụ trách công việc báo trường, Hoan Hoan đối chiếu lãnh đạo chuyển lời, Nam Chi đối chiếu lịch sử vườn trường, Niên Niên cậu phụ trách phòng văn lần trước.....”

Tô Niên Niên gật gật đầu, lần trước phỏng vấn, A Kiệt đã xử ký rồi đưa lên bản điện tử, cô dùng điện thoại mở ra kiểm tra, từng từ từng từ nhìn kỹ, không bỏ sót lỗi nào.

Đối chiếu chữ cực kỳ đau mắt, cộng thêm Tô Niên Niên bị cảm quá nặng, chưa đến một lúc đầu óc đã quay cuồng, cực kỳ khó chịu.

Nhưng cô vẫn kiên trì đối chiếu hết, lại xác nhận lại mấy lần, mới tìm trên qq ảnh đại diện cho Lạc Gia Di, gửi cho cậu ta.

Làm xong tất cả, cô day day trán, Nam Chi đặt điện thoại xuống, quan tâm hỏi: “Niên Niên, em không sao chứ?”

“Không sao ạ, chỉ là hơi buồn ngủ.”

Nam Chi cười, “Chị thấy hình như em làm xong rồi, em đến phòng làm việc của Cố nam thần nghỉ một chút đi, bên trong có sofa ngủ thoải mái hơn, lát nữa chị sẽ gọi em”

Tô Niên Niên không từ chối, đi vào trong ngủ một lúc.

Những người khác mãi miết làm việc của mình, đều đối chiếu bản thảo trước giờ lên lớp.

Nam Chi đúng giờ hẹn với Tô Niên Niên, Tô Niên Niên ngủ một lúc cũng đỡ mệt hơn, cùng Tổng Dư Hi quay về phòng học.

Lạc Gia Di ngồi trong phòng làm việc hội học sinh, dùng máy tính chỉnh lại tất cả tài liệu, thống nhất cho vào trong một tệp.

Trong đó có một tập tin có đính chữ: Phòng văn + Tô Niên Niên. ý là người đối chiếu bài viết là Tô Niên Niên.

Lạc Gia Di cau mày, đôi mắt phía sau gọng kính đen ánh lên nét gian xảo.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Anh Không Tin Em (9)

Cô ta thần nhiên như không sửa vài chỗ, sau đó làm như không có chuyện gì, gửi cho công ty in ấn.

Ngày hôm sau, tất cả bài báo đều được in xong, đóng ghim gọn gàng để ở văn phòng hội học sinh.

Tất cả cán bộ của hội học sinh họp buổi sáng xong, Trần Nguyên lấy ra một tờ báo xem, rất nhanh phát hiện có chỗ không đúng.

Trong bài phỏng vấn Diệp Thanh Nhã, xuất hiện vài chỗ sai, hơn nữa lại không đúng chuẩn mực.

Ví dụ “trong trường học muốn yêu nhau”, “Đọc nhiều sách ít xem báo” rõ ràng là sửa lỗi có vấn đề.

“ Chuyện gì xảy ra thế này?” Trần Nguyên cau mày hỏi Lạc Gia Di.

Việc báo trường giao toàn bộ cho Lạc Gia Di phụ trách, bộ tuyên truyền phụ trách sửa lỗi chữ, nhưng người cuối cùng duyệt vẫn là cô ta, cho nên xảy ra vấn đề đương nhiên người đầu tiên tìm đến là Lạc Gia Di.

Lạc Gia Di đã sớm dự liệu được, lúc này bộ dạng giả vờ ngạc nhiên: “ sao có thể như thế được, bộ tuyên truyền không phải bảo đảm sẽ sửa lỗi chữ sao?”

Cố Từ Thần cau mày, hôm qua cậu đi tập luyện ở đội bóng rổ, việc sửa lỗi đối chiếu giao cho A Kiệt xử lý.

A Kiệt sắc mặt hốt hoảng, không ngờ lại xảy ra chuyện sai sót thế này, lắp bắp nói: “ Tôi.....tôi giao nhiệm vụ đối chiếu lỗi cho mọi người, xảy ra lỗi ở phần nào thế?”

Lạc Gia Di: “ Là đối chiếu phòng văn đàn chị Diệp Thanh Nhã! Chiếm phần lớn nhất trên báo trường! Người đối chiếu là ai, đây không phải là chống lại mọi người à!”

“ Là.....là Tô Niên Niên.” A Kiệt Do dự nói ra tên của cô.

Tất cả đều im lặng, mọi người không phải không biết quan hệ giữa Tô Niên Niên và Trần Nguyên, Cố Từ Thần, dù cho cô có sai thật thì làm được gì cô chứ?

Không ít người tỏ thái độ thờ ơ, thậm chí bắt đầu thì thầm bàn tán.

“ Ai ya, có anh trai là hội trưởng và bạn trai là bộ trưởng bộ tuyên truyền đúng là sướng, phạm lỗi cũng có thể coi như chưa có chuyện gì.”

“ Đương nhiên rồi, chẳng có cách nào, người ta có đặc quyền như thế mà.”

“ Mình biết ngay là như thế mà, đáng tiếc, lại lãng phí kinh phí in lại của chúng ta rồi.”

Những lời này Cố Từ Thần đều nghe thấy hết, lông mày cau lại càng lúc càng chặt.

Sắc mặt Trần Nguyên cũng sa sầm lại, lúc này không giải quyết chuyện này, nhất định sẽ ảnh hưởng đến Tô Niên Niên.

“ A Kiệt, thông báo Tô Niên Niên, bảo cô ấy lập tức đến phòng làm việc!” Trần Nguyên nói.

A Kiệt sững sờ, lập tức gọi điện cho Tô Niên Niên.

Chưa đến một lúc, Tô Niên Niên đến phòng làm việc, nhìn những người trong phòng với bầu không khí căng thẳng, còn chưa biết xảy ra chuyện gì.

“ Niên Niên, phòng văn chị Thanh Nhã là do em đối chiếu phải không?” Trần Nguyên hỏi.

Tô Niên Niên gật đầu, vẻ mặt vô tội: “ Vâng, sao thế ạ?”

Trần Nguyên vừa nghe, day day trán, đưa từ báo cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không hiểu đón lấy, xem lý lại mới hiểu ra xảy ra chuyện gì.

Nhưng, bài viết hôm qua cô đối chiếu không phải như thế này!

“ Tô Niên Niên, cậu sửa cái kiểu gì thế, cậu có biết vì cái lỗi của cậu mà lãng phí biết bao nhiêu bài in không!” Lạc Gia Di uy hiếp dồn ép người khác.

Tô Niên Niên bị cảm còn chưa khỏi, sứt sứt mũi, mang theo giọng khàn đặc: “ Hôm qua tôi đã đối chiếu xong rồi.....”

“ Thế tại sao còn có nhiều lỗi như thế?” giọng nói Tô Niên Niên vang lên, Tô Niên Niên nghe bên tai mà như nặng trĩu.

“ Cố Từ Thần, anh nói thế là ý gì, lẽ nào anh không tin em sao?” Tô Niên Niên ầm ức hỏi.

A Kiệt vội vàng giải hòa: “ Niên Niên hôm qua không phải bị cảm sao, xảy ra chuyện là có nguyên nhân, việc này tôi cũng có lỗi, tôi tự kiểm điểm! Tôi nhận sai!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Anh Không Tin Em (10)

“Đã không thoải mái thì nghỉ ngơi, sao còn nhận làm rồi hoàn thành không tốt?” Cố Tử Thần lạnh lùng nói.

“Đúng, đều là lỗi của tôi, tất cả đều là lỗi của tôi, anh hài lòng chưa?” Tô Niên Niên cong môi, vốn dĩ khí chất mạnh mẽ, kết quả lấy khăn giấy ra lau nước mũi, ngay lập tức trở nên yếu đuối, giống như đứa trẻ phạm lỗi sai nững nịu với người lớn vậy.

Không ít người ở đó nhìn hai người cãi nhau, nhưng vẫn có mấy người thông minh phát hiện, đây đâu phải là phê bình khiển trách, rõ ràng là hai vợ chồng trẻ mâu thuẫn mà!

Trần Nguyên nhăn trán, đã xác định vấn đề là ở chỗ Tô Niên Niên, bây giờ việc có thể làm đó là giải quyết thật nhanh vấn đề.

“A Kiệt, đối chiếu lại từ đầu, liên hệ với công ty in ấn in lại từ đầu, kinh phí do cá nhân tôi chịu.”

Đối với phương pháp giải quyết này của cậu, những người khác của hội học sinh dù cho có dị nghị, cũng không dám nói nhiều.

Nhưng Lạc Gia Di vẫn không chịu để yên: “Hội trưởng, cách giải quyết này khiến người khác cảm thấy không thỏa đáng, lẽ nào lần sau lại xảy ra vấn đề tương tự, cũng phải để một mình anh đền bù sao? Cũng may chỉ là mấy chữ sai, nếu như xảy ra vấn đề nghiêm trọng hơn thì sao? cái này cái ung, việc này không thể làm như thế được.”

Mục đích của cô ta rất đơn giản, muốn đuổi Tô Niên Niên ra khỏi hội học sinh.

Lạc Gia Di bình thường khoe khoang mình thông minh, nhưng trên thực tế lại ngốc nghếch một cách đáng thương, đối với chuyện tình cảm lại càng hồ đồ.

Tô Niên Niên người ta đã ở bên cạnh Cố Tử Thần rồi, dù cho Tô Niên Niên rời khỏi hội học sinh, lẽ nào hai người họ nhất định sẽ chia tay à?

Chỉ có điều trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, Lạc Gia Di đã tự mình đâm lao thì phải theo lao, hoàn toàn mất phương hướng.

Tô Niên Niên cau mày, luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

Nguyên tắc xử lý việc của cô có một câu: người mà chuyên đi làm khó người khác, đương nhiên cũng không phải người tốt gì.

Mặc dù bị bệnh, nhưng Tô Niên Niên cũng không mất đi chỉ số IQ, cô lấy điện thoại ra, tìm phần mục nói chuyện của mình và Lạc Gia Di, bên trong vẫn còn hiển thị tệp tin cô gửi đi.

Mở ra xem, bên trong không hề có lỗi.

Cô giờ điện thoại lên, “Lạc phó hội trưởng, đây là bài hôm qua tôi gửi cho cậu, hình như nội dung không giống như trên báo trường bây giờ lắm. Tôi tương đối ngốc, không hiểu lắm đây là ý gì, chỉ có điều hy vọng sau khi bị vu oan còn phải thay người nào đó chịu oan.”

Sắc mặt Lạc Gia Di biến sắc, cô ta cho rằng mình đã làm không còn kẽ hở, không ngờ lại để lỗ hổng to như thế.

Vừa nãy cô ta còn cao giọng chèn ép người khác không ra gì, bây giờ xem ra lại bị chịu mĩa mai rồi.

Cô ta có cảm giác như chân vấp phải hòn đá vậy.

Lạc Gia Di giả bộ điềm tĩnh: “Thế sao? vậy thì có lẽ là do lỗi bên công ty in ấn rồi. Tô Niên Niên, tùy việc mà xét, đừng có nói cạnh nói khóe ăn không nói có, đánh lừa người khác!”

Cả phòng bỗng xôn xao, tự nhiên chia thành hai phe.

Một bên thì ủng hộ Tô Niên Niên, còn bên khác cảm thấy Tô Niên Niên đang phô trương tỏ ra có tài.

Cố Tử Thần vẫn im lặng, đột nhiên mở miệng: “Lạc Gia Di, hôm qua cô dùng máy tính nào?”

Lạc Gia Di cắn môi, không lên tiếng.

Nam sinh đeo kính bên cạnh chỉ vào một chiếc máy tính bên trong phòng làm việc, “Phó hội trưởng hôm qua dùng chiếc máy tính đó……”

Lời còn chưa dứt, cậu ta đã bị Lạc Gia Di lườm cho cháy mặt.

Cố Tử Thần chậm chậm bước qua đó, cậu mở ra tập tài liệu mà Tô Niên Niên đối chiếu, ngón tay gõ trên mặt bàn mấy cái, lấy ra phần ghi lại sửa chữa hôm qua.

Cậu lạnh lùng nói: “Lạc hội trưởng, tôi muốn cô giải thích một chút, tại sao trưa hôm qua 13h45’, cô đem sáu bài viết đúng--- sửa thành lỗi sai?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 240: Anh Không Tin Em (11)

Chân tướng rõ ràng.

Lạc Gia Di định mở miệng giải thích, nhưng khi cô ta nhìn thấy ánh mắt lạnh nhạt của Cố Tử Thần, chỉ cảm thấy trong lòng dâng trào cảm giác cay đắng và bất lực.

Cô ta tốn công tốn sức làm tất cả, chẳng qua cũng là vì cậu.

Nhưng trong mắt cậu, không hề có vị trí của cô ta.

Lạc Gia Di tính cách từ nhỏ đã mạnh mẽ, từ ngày đầu tiên vào hội học sinh, ánh mắt cô ta đã luôn dõi theo bóng Cố Tử Thần.

Cậu là thiếu gia nhà họ Cố chễm chệ trên cao, cậu là nam thần trong mắt mọi người.

Cô ta cho rằng, mình có thể xứng được với cậu.

Nhưng trong mắt Cố Tử Thần, đến một chút vị trí thuộc về cô ta cũng không có.

Sự việc đã đến nước này, đã quá mất mặt, Lạc Gia Di không còn biết nói gì nữa, im lặng đợi xử lý.

Trần Nguyên cũng bức tức không nhẹ, cậu cũng cho rằng là lỗi của Tô Niên Niên, không ngờ lại bị Lạc Gia Di lừa gạt.

“Lạc Gia Di, chuyện này dù cho thế nào cô cũng phải nói rõ với tôi.”

Nam Chi cân nhắc, sợ vì chuyện này mà mọi người mâu thuẫn, khuyên như: “Mọi người bớt giận, Lạc hội trưởng, cậu xin lỗi Niên Niên trước đi.”

Chỉ cần Tô Niên Niên chấp nhận lời xin lỗi của cô ta, mọi chuyện coi như dừng lại.

Không ngờ Lạc Gia Di không biết điều, lại cảm thấy Nam Chi đang cố bôi nhọ cô ta.

“Không cần đâu, tôi tự rút ra khỏi hội học sinh là được, cho đỡ vướng mắt mọi người.” Lạc Gia Di đỏ mặt nói ra một câu, rồi đi ra khỏi phòng làm việc.

Tô Niên Niên cạn lời, làm cái trò gì thế không biết.

Tại sao mỗi lần người bị tổn thương là cô, nhưng lúc nào người ta cũng tỏ ra âm ức hơn cô vậy!

Trần Nguyên cau mày nói: “Hôm nay đến đây thôi, mọi người có thể về lớp được rồi.”

Hội trưởng nói xong, lập tức mọi người toàn bộ đứng dậy đi ra, duy nhất Diệp Tinh Vũ tay xách một lồng bánh bao đi vào, chẳng hiểu chuyện gì hỏi: “Ai ya, mọi người làm gì thế? A! Niên Niên, cậu ăn sáng chưa, mình có bánh bao cho cậu này!”

Tô Niên Niên nuốt nước bọt, còn chưa kịp gạt đầu, Cố Tử Thần đã kéo đi rồi.

Chỉ có điều cậu thuận đường cướp mất lồng bánh bao của Diệp Tinh Vũ.

Diệp tinh Vũ như tan vỡ, cướp Niên Niên của nhà cậu cậu còn không nói, giờ còn cướp bánh bao của cậu! Còn có đạo lý nữa không! Để lại cho em một cái, ồ không không, một miếng cũng được.

Tô Niên Niên vùng vẫy trong lòng Cố Tử Thần: “Anh làm cái gì thế, tôi phải ăn bánh bao với Nhị Vũ, anh buông tôi ra.”

Cố Tử Thần cau mày, lực của cậu mạnh hơn Tô Niên Niên nhiều, một tay giữ chặt lấy Tô Niên Niên, còn tay kia thì đưa túi bánh bao vào tay Tô Niên Niên, “Đây, ăn đi.”

“Tôi không anh! Nhìn anh tôi không nuốt trôi được!” Tô Niên Niên bĩu môi, thề sống chết cũng không chịu.

Việc vừa nãy cô đúng là khó chịu, người khác không tin cô cũng không sao, nhưng Cố Tử Thần cũng không tin cô!

Nếu không phải cô tìm ra chứng cứ, không biết chừng Cố Tử Thần còn chế giễu cô nữa!

Cố Tử Thần vì câu nói này của cô, cảm thấy trong tim như có kim đâm vậy, đau nhói.

Cậu không phải không tin Tô Niên Niên, cậu chỉ là.....đang tự giận đối với mình.

“Đã uống thuốc cúm chưa?” Cậu quan tâm hỏi.

“Không cần anh quan tâm” Tô Niên Niên tiếp tục kiêu ngạo, chỉ nghe thấy Cố Tử Thần thở dài một tiếng, nhìn đáng vẻ cô là biết chưa uống, thế là kéo Tô Niên Niên đến phòng y tế của trường.

Nữ bác sĩ trẻ kê thuốc cho Tô Niên Niên rất nhanh, chuẩn bị rót cho cô ít nước uống thuốc, kết quả máy lọc nước trong phòng hết nước rồi, Cố Tử Thần lập tức đứng lên nói: “Em sẽ đến phòng nước lấy nước nhé.”

Nữ bác sĩ liếc nhìn cậu, Cố Tử Thần đã mang bình đi lấy nước rồi.

“Thật nhìn không ra, Cố nam thần cũng có mặt dịu dàng như thế.” Nữ bác sĩ thở dài nói.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (1)

Tô Niên Niên hừm một tiếng, nhìn bóng dáng cao gầy tao nhã của cậu, cô lại chẳng thể nào mà tức giận được.

Cố Tử Thần tốc độ rất nhanh, ngay sau đó đã mang nước về, rót một cốc cho Tô Niên Niên. Cậu vô tình liếc mắt nhìn Tô Niên Niên đang gặm bánh bao, không nhịn được cười: “Không phải nói là không ăn à?”

Tô Niên Niên hơi ngại, giống như mình không có nguyên tắc vậy.

Nhưng đối với một tên ham ăn mà nói, dù cho có tức cũng không thể để cái bụng đói được!

“Muốn ăn thì ăn thôi, nhìn tôi làm gì, nhìn tôi tôi cũng không cho anh ăn!” Tô Niên Niên một tay cầm chắc nửa cái bánh bao còn lại, còn tay kia ôm túi bánh bao giấu trong lòng giống như bảo bối vậy.

Con người đen sâu của Cố Tử Thần liếc nhìn cô, hồi lâu, nhẹ nhàng rướn người, cắn một miếng của chiếc bánh bao cô đang ăn.

Tô Niên Niên đứng hình, hai má bỗng dưng đỏ ửng lên.

NO NO NO! Đây là Cố Tử Thần mắc bệnh sạch sẽ sao? tại sao lại ăn đồ mà cô đã ăn rồi chứ!

Tô Niên Niên giống như chạm phải điện vậy, hai mắt tròn trũng nói: “Tại sao anh lại ăn thứ tôi đã ăn rồi.....”

Cố Tử Thần điềm nhiên trả lời: “Muốn ăn thì ăn thôi.”

Tô Niên Niên: “.....”

Gần đến kỳ nghỉ đông, mọi người đều chuẩn bị chiến đấu với thi cuối kỳ.

Tô Niên Niên được Cố Tử Thần phụ đạo, thành tích duy trì rất ổn định, mấy lần thi thử đều đứng trước xếp hạng thứ 10 của lớp.

Tô Niên Niên đắc ý cầm tờ thành tích đi khoe với Cố Tử Thần: “Xem em có phải rất lợi hại? anh chỉ dạy em có mấy ngày mà em đã thi tốt thế này!” Giọng nói vô cùng đắc ý.

Cố Tử Thần gõ gõ mặt bàn, ném tờ thành tích của mình vào trong thùng rác, nói qua loa: “Được, rất lợi hại, quá giỏi.”

Tô Niên Niên nghi ngờ nhòai người tìm tờ thành tích đó, sau đó lại im lặng tiếp tục làm bài.

Tên cầm thú này thi tất cả các môn đều điểm tối đa! Có cần phải đáng sợ như thế không?

Cố Tử Thần nhìn biểu cảm bút rút của cô, bặm môi mỉm cười, chỉ là ý cười đó không để cho cô biết.

----Ánh nắng chan hòa, rất nhanh Thánh Âm đã bước vào kỳ thi cuối kỳ, thi liên tiếp hai ngày, Tô Niên Niên phát huy hết khả năng của mình.

Đương nhiên vui nhất không phải thi tốt, mà là - --- nghỉ đông rồi!

Do đó, Cố Từ Thần bình luận cho cô một câu là: quả thật giống một con lợn sung sướng vậy.

Thì ra là Tô Niên Niên trước khi thi, Tô Niên Niên đều biểu hiện phấn khích không ai bằng, mỗi ngày đều bấm đầu ngón tay tính ngày.

Vừa đến nghỉ đông, Tô Niên Niên quả quyết không đi tìm cậu phụ đạo nữa, ngày nào cũng đi chơi với Nọ Nọ và Đậu Đậu, xem phim, đi nghe ca nhạc, KTV.....hoàn toàn để Cố kiều ngao một mình ở nhà gặm nhấm đau khổ.

Cố Từ Thần mỗi ngày đều cô đơn hiu quạnh, sắp có phương hướng phát triển thành quả phụ rồi.

Người có cùng tâm trạng đó là Sờ Tổ Tâm.

Con gái đã lớn rồi, không yêu mẹ nữa, vừa nghỉ là chạy đi chơi, chim sẻ đủ lông đủ cánh, bay đi bay lại là không nhận mẹ nữa.

Được nghỉ đông không phải nên ở bên cạnh mẹ làm con gái thân thiết tri kỷ sao! tại sao ngày nào cũng chạy ra ngoài chơi đến phát cuồng như thế chứ! Không thích học hành!

Thế là Sờ Tổ Tâm đưa ra quyết định --- đăng ký cho Tô Niên Niên tham gia hoạt động tay kéo tay.

Khi Tô Niên Niên đi chơi về, nhận được tin tức này, ngay lập tức mắt như hoa lên.

“Mẹ, con không đi! Con còn lâu mới đi tới vùng xa xôi hẻo lánh đó, lỡ đâu còn bị bán đi thi làm thế nào!” Tô Niên Niên gào toáng lên.

Sờ Tổ Tâm gần đây đã quá quen với mấy chuyện thế này, sâu xa nói: “Dù sao đi nữa đây cũng là một trải nghiệm trong cuộc đời con, nào, hành lý đã chuẩn bị cho con xong rồi, mẹ chúc con thuận buồm xuôi gió!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 242: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (2)

Tô Niên Niên ra sức giãy giụa, còn chưa kịp ôm chân mẹ cầu cứu, thì đã bị lái xe của Sờ Tổ Tâm đưa ra sân bay rồi.

Tô Niên Niên từ máy bay chuyển sang tàu hỏa, tàu lại chuyển sang xe, cuối cùng còn trải nghiệm một lượt máy kéo và xe lửa, được nếm trải đủ mùi vị của công cụ giao thông, mới đến khu vùng cao hẻo lánh của hoạt động tay liền kéo tay mà Sờ Tổ Tâm đăng ký cho cô.

Cô nhìn xung quanh bốn bề tối tăm, nước mắt giàn giụa.

Máy tính của tôi, phim hoạt hình của tôi, cánh gà của tôi, lẩu của tôi, ôi bọn mày ở đâu, tao rất nhớ bọn mày!

Sờ Tổ Tâm bình thường hay đùa, nhưng khi làm việc lại có phần nữ quyền nhiều hơn, kể cả việc đưa Tô Niên Niên đến nơi xa xôi hẻo lánh đó, đến bữa cơm tối bà mới nói ra.

“Em cho Tô Niên Niên đến vùng núi xa xôi để trải nghiệm cuộc sống rồi, đến tết mới về.”

Phụt --- ---

Trần Nguyên còn ghen miếng cơm ở cổ họng, mãi hồi lâu còn chưa định thần lại?

Oh my god? Đưa Tô Niên Niên đến vùng núi hẻo lánh? Cậu còn cho rằng Niên Niên muộn thế này còn chưa về, chắc đang chơi bên ngoài với các bạn!

“Hừm..... Vùng núi nào ạ, điều kiện ở đó rất thiếu thốn?” Trần Nguyên hỏi, trong lòng cực kỳ lo lắng.

Sờ Tổ Tâm cười bí hiểm, giọng nói còn mang đầy vẻ tự hào: “Đương nhiên rất khổ cực rồi! đó là nơi mà cô đích thân chọn lựa! Niên Niên quay về chắc chắn sẽ lột xác biến thành đứa trẻ ngoan hiền chuyên lòng thiện!”

Hai bố con họ Trần toát mồ hôi lại, đây không phải là kế biến hình, có bà mẹ nào lại thế này không chứ.....

Trần Nguyên lén lút gọi điện cho Tô Niên Niên, kết quả đầu dây bên kia luôn hiển thị không liên lạc được, cậu nhếch nhếch mép, xem ra Tô Niên Niên ở bên đó không có tín hiệu rồi!

Là nơi hoang vu đến thế nào! Là nơi người ở sao!

Trần Nguyên không đếm tiền được nữa, không kiểm chế được, chạy sao tìm Cố Tử Thần thương lượng kế sách.

Cậu nói rõ ngọn ngành cho Cố Tử Thần, vốn dĩ định kéo Cố Tử Thần cùng đi đón Tô Niên Niên về, không ngờ Cố Tử Thần bình tĩnh nói một câu: “Được đấy, để con lợn đó trải nghiệm cuộc sống, biết thế nào là gian nan cực khổ.”

Trần Nguyên nét mặt không thể tin được: “Đó là em gái mình! Bạn gái cậu! Cậu nhẫn tâm để con bé chịu khổ trong vùng hoang vu hẻo lánh sao?”

Cố Tử Thần mặt không biểu cảm, dừng dung liếc nhìn cậu: “Cho nên cậu gào lên với mình có tác dụng không? Còn không đi nghe ngóng xem cô ấy ở khu nào?”

Trần Nguyên nghệt mặt ra, lúc này mới hiểu vừa nãy Cố Tử Thần đùa, trên thực tế trong lòng còn cuồng hơn cậu cũng không biết chừng.

Cậu vội vàng quay về tìm Sở Tố Tâm, không ngờ Sở Tố Tâm vẫn kiên quyết, dò hỏi cả buổi cũng không nói cho cậu. Cuối cùng còn thờ dài nói: “Trần Nguyên tư tưởng giác ngộ của cháu kéo quá, hay là cô cũng đăng ký cho cháu nhé? Đây không phải chịu khổ, đây là trải nghiệm cuộc sống? Không thể lúc nào cũng chiều chuộng con bé được.”

Trần Nguyên toát mồ hôi lạnh, cậu thà rằng là người chịu khổ, vẫn đề là không cho cậu cơ hội này!

Không biết làm sao, Trần Nguyên đành phải đánh động bàn bè xung quanh, cùng nhau tra xem rốt cuộc Tô Niên Niên đi đâu.

Cả nhóm người dùng thủ đoạn còn hơn cả FBI, uy hiếp lái xe của Sở Tố Tâm, hack vào hệ thống công ty hàng không, thậm chí cuối cùng còn nghiên cứu ra công năng định vị.

Nhưng không có tác dụng gì, tại vì vị trí Tô Niên Niên ở không hề có sóng, định vị dù cho lớn cỡ nào cũng không định nổi được vị trí.

Ở bên này mọi người nóng ruột tìm Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đã sống cuộc sống khổ cực của những đứa trẻ vùng núi.

Cô đến vùng núi này cực kỳ hẻo lánh, không chỉ không có sóng, điện nước cũng không có!

Do đó, Tô Niên Niên hận không thể đập đầu vào tường một vạn lần!

Thần ơi! Thánh ala ơi! Có thể cho con một đường sống được không!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 243: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (3)

Khu du lịch vùng núi này vẫn chưa được khai phá, vẫn còn mang hơi thở quê mùa, có điều người dân nơi đây lại rất nhiệt tình hiếu khách, Tô Niên Niên giống như con gấu trúc bảo vật quốc gia vậy, được người trong làng đến tham quan ngắm nghía không biết bao lần.

Buổi tối không điện, chỉ có thể đốt nến; buổi sáng không nước, chỉ có thể đi gánh; Tô Niên Niên sống ba ngày như cách biệt hoàn toàn với thế giới loài người, quả thật sắp sụp đổ rồi.

Tô Niên Niên sống ở nhà trưởng làng, trẻ con trong làng cũng được nghỉ đông, cộng thêm mùa đông không bận việc gì, ban ngày hầu như đều tụ tập ở nhà trưởng làng.

Tiếp xúc mấy ngày, Tô Niên Niên phát hiện có những đứa trẻ đúng là chẳng dễ dàng gì, đa phần đều không có tuổi thơ, mỗi ngày đi học đều phải leo đường đồi núi trắc trở đến đến lớp.

So sánh mới thấy, cô ở Dự Thành sống cuộc sống hoàn toàn như ở thiên đường vậy.

Cô cầm một cuốn truyện rách nát đọc cho bọn trẻ nghe, những đôi mắt to tròn ngây thơ đều nhìn cô, nghe rất chăm chú.

Đọc truyện xong, Tô Niên Niên bắt đầu kể cho bọn chúng nghe về thế giới bên ngoài, kết quả càng kể càng lan man, kể đến móng giò, kể đến vịt quay, khiến những đứa trẻ phải chảy cả nước miếng.

Tô Niên Niên xoa xoa bụng dẹp dẹp của mình, trong lòng thầm nuốt nước mắt vào trong.

Bữa cơm thường ngày trong núi rất đơn giản: khoai lang! Khoai lang! Khoai lang!

Ở đây địa thế hiểm trở, đất đai cọc cằn, cây nông nghiệp gì đó sống không nổi, chỉ có thể trồng khoai lang, khoai tây gì đó.

Mỗi hộ gia đình mùa này chỉ thu hoạch được khoai lang.

Tô Niên Niên ăn liên tiếp ba ngày sấp ăn đến phát ói rồi, hơn nữa khoai lang không no lâu, ăn chưa được một lúc lại thấy đói rồi.

Mặt trời xuống núi, những đứa trẻ tụ tập nhà trường làng đều tản về, Tô Niên Niên một mình cô đơn ngồi ở bậc thềm trước cửa, nhìn trời đầy sao.

Không khí ở đây rất trong lành, không giống như bầu trời đầy khói bụi của thành phố, mà là những vì sao sáng lấp lánh trên trời cao.

Tô Niên Niên chán nản bắt đầu đếm sao, đếm mãi cuối cùng cũng chóng mặt hoa mắt --- đói.

Con trai Tiểu Bảo của nhà trưởng làng cầm một củ khoai lang nướng ra: “Chị, ăn tối đi.”

Tô Niên Niên mệt mỏi đón lấy, không thể không ăn, không ăn thì cũng phải nhịn thôi.

“Chị, chị nhớ nhà phải không?” Tiểu Bảo trầm tư, giống như một người lớn hỏi cô vậy.

“Uh, cực kỳ nhớ.” Tô Niên Niên ằng ằng nước mắt cắn miếng khoai, ảo tưởng trong tay là miếng gà rán thơm phưng phức.

Càng nghĩ càng đói, cô cảm thấy mình sắp khóc òa lên rồi, hỏi: “Tiểu Bảo, bình thường nhà các em gọi điện thế nào?”

Tiểu Bảo gãi gãi đầu: “Bình thường bọn em đều lên cây để gọi, chị biết trèo cây không?”

“!!!” Tô Niên Niên như có sét đánh ngang tai, “Có thể gọi sao? a a a mau bảo cho chị làm thế nào để gọi!”

Tiểu Bảo nói đơn giản với cô, ý là chỉ cần đứng ở nơi đủ cao là có thể nhận được tín hiệu, mà trong cả làng nơi có kiến trúc cao nhất, chính là cây cổ thụ trăm năm trước cửa nhà trưởng làng.

Tô Niên Niên trèo cả buổi cũng không trèo lên được, cuối cùng Tiểu Bảo phải bắc thang lên cho cô, cô mới miễn cưỡng trèo lên được một nhánh, nhưng vẫn không gọi được.

Tiểu Bảo ở bên dưới gọi với lên: “Chị, em đưa cho chị cái sào tre, chị gờ lên cao một chút nữa!”

Tô Niên Niên sa sầm mặt mày, Tiểu Bảo đưa cho cô một cái sào tre, cô treo điện thoại trên cành tre đó, nghỉ đi nghỉ lại, gọi cho Cố Từ Thần đầu tiên.

Cô mở loa ngoài, ra sức gờ cành tre đó lên cao, điện thoại lúc tạm lúc tụt, qua mấy giây sau, cuối cùng cũng có giọng nói quen thuộc vang lên.

Ngay sau đó, điện thoại có người nghe, vẫn là giọng nói đó, “Tô Niên Niên?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 244: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (4)

Tô Niên Niên cảm thấy sống mũi cay cay, khoang mắt ngân ngấn nước.

“Tô Niên Niên, em không sao chứ? Em vẫn khỏe chứ?” trong giọng nói của Cố Từ Thần ẩn giấu vẻ lo lắng.

Tô Niên Niên sụt sịt mũi, nói về phía điện thoại: “Cố Từ Thần, em muốn về nhà.....” lời còn chưa nói hết, cô đã không nói được tiếp nữa.

Thật sự sắp không chịu nổi được nữa.

Cố Từ Thần nghe giọng nghẹn ngào của cô, cau mày lại: “Tô Niên Niên, em đừng lo, nói cho anh biết em đang ở đâu? Anh đến đón em.”

Tô Niên Niên nói ra nơi mình ở, thực ra cô chỉ biết đại khái, cụ thể thì cô cũng không rõ ràng.

Cố Từ Thần nhớ lại trước đây cùng tìm phần mềm định vị với Trần Nguyên, vội vàng mở định vị tìm vị trí điện thoại của Tô Niên Niên, lúc này mới có vị trí chính xác của cô.

Còn nói chưa được vài câu, điện thoại đã phát ra âm thanh chói tai, Tô Niên Niên biết là do sóng kém.

Cô gần như hét vào trong điện thoại một câu: “Cố Từ Thần, em rất nhớ anh, em rất nhớ anh.”

Tiếp sau đó, tín hiệu đứt quãng, cũng không biết câu cuối cùng Cố Tử Thần có nghe thấy hay không.

Tô Niên Niên lại cố gắng trèo lên trên một chút, vẫn không có tín hiệu, xem ra thật sự không có sóng rồi.

Cô ủ rũ trèo xuống, giúp Tiểu Bảo cất thang, một mình cô đơn quay về phòng ngủ.

Cố Tử Thần đứng ở trước cửa sổ, nheo mắt lại, chờ đợi nhìn về bầu trời tối tăm phía xa.

Trong cùng một bầu trời, có người con gái cậu yêu.

Cậu thở dài, lẩm bẩm nói: “Tô Niên Niên, em đúng là kẻ ngốc.”

Đứng dậy, lấy chìa khóa, lái xe, chiếc Porsche màu đen phóng như bay trên đường cao tốc.

--- --- Vừa sáng ra, Tô Niên Niên đã bị đàn ngỗng nhà trường làng làm tỉnh giấc.

Hai mắt vẫn còn nhắm nghiền, tỉnh dậy dùng nước lạnh rửa mặt, lạnh đến nỗi khiến cô run cầm cập.

Lại kể chuyện cả một buổi sáng cho những đứa trẻ, thế rồi có đứa trẻ con chạy lại nói: “ya ya, bọn mày mau ra xem, lại có một chị gái xinh đẹp dễ thương đến!”

Phản ứng đầu tiên của Tô Niên Niên là: có lẽ lại là em gái nào đó bị mẹ đẻ đẩy vào khu hẻo lánh này rồi.

Mang tâm trạng cười trên nỗi đau khổ của người khác, cô đi cùng Tiểu Bảo với bọn trẻ chạy ra xem.

Từ xa chỉ nhìn thấy một bóng người cao to đẹp trai, trong lòng Tô Niên Niên tự lẩm bẩm, người con gái nào mà lại cao quá thế như thế chứ?

Cho đến khi đến lại gần, Tô Niên Niên cả người như hóa đá.

Làm gì có em gái nào bị tống đến đây chứ, người đến rõ ràng là Cố Tử Thần!

Cậu mặc bộ quần áo màu đen, bên trong mặc chiếc áo khoác liền mũ màu xanh, đầu đội mũ che kín tóc, cộng thêm khuôn mặt với làn da trắng trẻo, lại khiến cậu nhóc trong làng nhận nhầm cậu là con gái.

Cố Tử Thần cũng nhìn thấy Tô Niên Niên trong đám đông, cô đầu tóc bù rù, mặc chiếc áo len xù xì rộng ngoác, chân tay bời rời nhìn cậu.

Con lợn này đúng là không thông minh, xem ra ở trong làng lâu quá hóa ngốc rồi, Cố Tử Thần thầm lẩm bẩm trong lòng.

Tô Niên Niên đưa tay lên dụi dụi mắt, sau đó xác định người trước mắt đúng là Cố Tử Thần, vui mừng nhảy nhót, lao lên phía trước, bổ nhào vào lòng Cố Tử Thần.

“Uhm... Cố Tử Thần, đúng là anh sao, hu hu....em nhớ anh quá.” Cô ôm chặt lấy Cố Tử Thần, suýt nữa khóc òa lên.

Cố Tử Thần vỗ vỗ vai cô, thầm an ủi cô.

Đám đông lí nhí vây quanh nhìn ngó, hồi lâu mới tỉnh ngộ, hai người này quen biết nhau!

Ồ, chỉ có điều người mới đến đó không giống con gái! Vóc dáng lại cao to! Mặt mũi khôi ngô tuấn tú.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 245: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (5)

Nhà trường làng.

Cố Tử Thần đứng trong vườn, nhìn căn nhà lụp xụp rách nát, khẽ cau mày.

Cậu cũng từng nghĩ điều kiện rất khổ, không ngờ lại khổ như thế này.

Tô Niên Niên ở đây.....sống ba ngày rồi.

Tô Niên Niên vui mừng hoan hỉ từ trong bếp lấy ra cho cậu một củ khoai nướng, Cố Tử Thần nheo mày: “Hử?”

“Cho anh ăn đấy, cả đường núi đồi chắc chắn đói rồi phải không?” Tô Niên Niên nhiệt tình dúi củ khoai lang đó vào trong tay Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần nhếch miệng, trên mặt vẫn còn bụi đen, cuối cùng vẫn đón lấy.

Tiểu Bảo cũng những đứa trẻ trong làng ngồi vây lấy cậu, tò mò quan sát “chị gái xinh đẹp” này.

Dù cho Cố Từ Thần là người bình tĩnh, nhưng trong những ánh mắt nhiệt tình này, cũng cảm thấy có chút không tự tại.

“Cố Từ Thần, anh không biết, vừa nãy khi anh đến cậu nhóc trong làng nói anh là chị gái xinh đẹp, ha ha ha! Nhìn kỹ đúng là giống mà, trắng nõn trắng nà, xinh xắn như thế!” Tô Niên Niên lải nhải nói không ngừng, Cố Từ Thần nghe xong sa sầm mặt mày.

Chị gái xinh đẹp? Chị gái xinh đẹp?!

Cậu giống con gái ở chỗ nào chứ?

Tiểu Bảo nghiêm túc nói: “Đúng thế, anh Cố giống như búp bê từ trong tranh bước ra vậy! Tiểu Bảo từ trước chưa bao giờ nói dối.”

“Ha ha ha.” Tô Niên Niên cười ngật ngưỡng, Cố Từ Thần nghe sắp phụt máu ra rồi.

Thôi vậy, cậu không tính toán so đo với những đứa trẻ này.

Chỉ có điều, đùa con lợn này cũng rất vui.

“Nếu anh đã là con gái, thế thì em là gì, là thần gác cửa của đại bản doanh à?” Cố Từ Thần hỏi ngược lại.

Tiếng cười của Tô Niên Niên lập tức im bật, trợn mắt nói: “Anh mới là thần gác cửa ấy, em chắc chắn là thần tài đáng yêu nhất!” Cố Từ Thần cười phì một tiếng: “Uh, dù sao thì em là một con lợn thần tài vừa béo vừa ngốc.”

Tô Niên Niên tức dậm chân, nhưng cũng không làm được gì cậu, giống như đứa trẻ con lúc cáu giận, giật lấy củ khoai nướng trong tay cậu, dương tự đắc đi chia cho Tiểu Bảo và bọn trẻ ăn.

Có đồ ăn nên bọn trẻ háu ăn đó lập tức rời đi, chạy đi chia củ khoai nướng.

Cố Từ Thần phui phui tay, Tô Niên Niên còn cười trên nỗi đau nói: “Cố Từ Thần, đó là bữa trưa của anh, bây giờ anh không ăn thì bữa trưa không có gì ăn đâu.”

Vốn dĩ là ở đây đợi cô..... Cố Từ Thần bậm môi, “anh tưởng em sẽ cùng về với anh ăn cá ăn thịt, không ngờ em lại thích khoai lang như thế, Tô Niên Niên, em ở lại đây đi, anh về trước đây, bye bye.”

Nói xong cậu đứng dậy định đi, Tô Niên Niên lập tức hoa mắt, đáng thương kéo lấy tay áo cậu: “Cố Từ Thần, đừng bỏ rơi em, anh đưa em cùng về đi.”

Cố Từ Thần ung dung nói: “Thế sau này em còn cướp đồ của anh không?”

“Không cướp, tuyệt đối không cướp.” Tô Niên Niên ra sức lắc đầu.

“Thế sau này em có nghe lời anh không?”

“Có nghe, đương nhiên nghe rồi.” lần này lại gật đầu.

“Uh.” Cố Từ Thần hài lòng gật đầu, ra về tốt bụng: “Đi thôi.”

Tô Niên Niên lật đật chào hỏi trưởng làng tiểu Bảo và mọi người, thu dọn xong đồ đạc rồi cùng Cố Từ Thần ngồi xe kéo, lúc này mới tỉnh ngộ.

Mẹ kiếp, tại sao cô có cảm giác bị lừa bị bắt đi thế chứ!

“Cố Từ Thần, anh lại lừa em!” tiếng hét vang vọng trên đường núi.

Cố Từ Thần lắc lắc tai, dù cho ngồi ở phía trên của xe kéo, cũng có cảm giác lạnh lùng cao quý như ngồi trên xe Lamborghini vậy.

“Tô Niên Niên, chỉ số IQ của em là số âm, còn cần anh lừa không?”

“Bùn nhơ! Khi mớ, Đáng ghét! Em phải tuyệt giao với anh!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (6)

Những quả núi trùng trùng điệp điệp trôi qua trước mắt, vòng vèo trong khu hoang vu hẻo lánh đó, hai người cả đường đầu mồm không ngớt, ngồi trên xe kéo, cuối cùng trước khi trời tối, cũng đến được một thị trấn gần nhất.

Chào tạm biệt với chủ lái xe kéo trong làng, Tô Niên Niên nhìn cảnh tượng xa xăm phía những dãy núi xa xa, đột nhiên có chút thương cảm.

Ở đó mặc dù nghèo khó, nhưng có những đôi mắt ham học hỏi.

Ở đó mặc dù hẻo lánh, nhưng có những trái tim nhiệt huyết sôi nổi.

Trước khi cô đi, cô đưa tất cả số tiền mang theo đưa cho Tiểu Bảo, bảo cậu khi nào đi học thì đem số tiền đó làm quỹ lớp.

Nhưng Tô Niên Niên cảm thấy, những điều này vẫn chưa đủ.

Cô buồn rầu hỏi Cố Từ Thần: “Cố Từ Thần, anh nói em phải giúp bọn họ thế nào đây? Quyền góp chút tiền cho bọn họ có được không?”

“Uh.” Cố Từ Thần gật đầu, vuốt vuốt mái tóc cô. “thế tiền tiêu hết rồi thì phải làm thế nào?”

Tô Niên Niên chìm vào suy nghĩ, câu hỏi này của Cố Từ Thần rất hiện thực.

Cô có thể quyền góp mấy nghìn, thậm chí mấy vạn, nhưng đối với ngôi làng nhỏ đó mà nói, cái gì cũng không thể thay đổi được.

“Thế anh nói phải làm thế nào?” Tô Niên Niên cau mày hỏi cậu.

Cố Từ Thần vốn dĩ không định quản chuyện này, doanh nghiệp nhà họ Cố mỗi năm đều làm từ thiện, nhưng người nghèo trong thiên hạ quá nhiều, có nhiều lúc dựa vào lực lượng cá nhân cũng lực bất tòng tâm.

Nhưng ánh mắt mong đợi của Tô Niên Niên khiến cậu không có cách nào từ chối.

Cậu suy nghĩ một lát, nói: “Núi ở đây có lẽ có thể trồng được cây thuốc, anh liên hệ với một công ty thuốc của Cố Thị bảo họ đến xem thế nào, nếu như đúng là có thể trồng cây thuốc ở nơi này, cũng có thể giải quyết được vấn đề lập nghiệp của một bộ phận người ở đó.”

Tô Niên Niên nghe mà mắt sáng rực lên, gật đầu như gà mổ: “Được đấy được đấy, thế anh mau liên hệ đi, sau này bọn họ có tiền rồi sẽ không cần mỗi ngày ăn khoai lang nữa.”

Cố Từ Thần không nói gì lấy điện thoại ra gọi mấy cuộc điện thoại, việc coi như đã chỉ định xong: “Lần đầu tiên em thấy, thân phận thiếu gia nhà họ Cố lại có lợi như thế.” Tô Niên Niên với ánh mắt đầy ngưỡng mộ.

Cố Từ Thần: “....Lẽ nào trước đây không có lợi gì sao?”

Tô Niên Niên lắc đầu: “Cái đó không giống nhau, trước đây anh chỉ dùng để vui chơi, bây giờ là làm việc có ý nghĩa, không thể vơ đũa cả nắm được.”

Cố Từ Thần trầm trầm bấm trong lòng: Chỉ là vì em mà thôi, đồ ngốc.

Lúc này trời đã nhá nhem tối, hai người quyết định dừng chân tạm ở thị trấn, ngày mai sẽ quay lại Dụ Thành.

Tìm mãi mới thấy có một nhà trọ gia đình, kiến trúc cũ kỹ, dẫm lên phát ra tiếng kêu cọt kẹt, dường như chỉ ngay giây sau đó có thể sụp xuống được.

Cố Từ Thần thuê hai phòng, kết quả Tô Niên Niên đẩy cửa vào xem, trong khoảnh khắc không có dũng khí để ở một mình.

Trong phòng tối tăm âm thấp, lâu rồi không có người ở, đã thế còn có hai con chuột to chạy đi chạy lại.

Tô Niên Niên giữ chặt lấy cánh tay của Cố Từ Thần, chẳng biết làm sao, hai người đành phải ở chung một phòng.

Tô Niên Niên ngày thơ quen rồi, cũng không cảm thấy có gì khác lạ, trong lòng còn coi Cố Từ Thần như bạn thân. Nhưng đối với Cố Từ Thần mà nói, ít nhiều cũng có chút bối rối.

Cậu ho lên một tiếng, giả bộ như không có chuyện gì, điem tỉnh đi tắm rửa.

Tô Niên Niên đi quanh một vòng, âm ừ bài hát trong mồm, đột nhiên bất chợt phát hiện ra, trong phòng chỉ có một chiếc giường!

Cô ngó về phía cửa nhà vệ sinh hỏi Cố Từ Thần: “Chúng ta tối nay ngủ thế nào?”

Cố Từ Thần nuốt miếng nước bọt, sắc mặt không thay đổi: “Anh ngủ trên giường em ngủ đất, nếu không thì sao?”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt mơ hồ: “A? Tại sao không phải em ngủ giường! Tại sao anh lại lợi dụng em chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 247: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (7)

Cố Từ Thần bình thần nói: “Tô Niên Niên, em nghĩ rằng hai chúng ta vút ở trên đường, hỏi người đi đường, rốt cuộc em lợi dụng anh hay anh lợi dụng em. Em có gì đáng lợi dụng chứ, nhan sắc? Chiều cao? Trí thông minh? Hay là ăn khỏe hơn ai hết?”

Tô Niên Niên đứng sững ở đó, rốt cuộc đây có phải là bạn trai cô không? Bạn trai nhà ai mà lại độc mồm thế chứ! Mỗi một câu mà như kim châm vào da đầu đón vẩy!

Người đầu, mau mạng lửa lại đây! Đề cô thiêu chết tên âm hồn không tan này đi!

Cô bực tức đẩy Cố Từ Thần ra, mình chiếm luôn nhà vệ sinh, vừa đánh răng vừa nguyên rủa Cố Từ Thần, kết quả dùng lực quá mạnh, đánh cả vào lợi, cô đau đến trợn ngược mắt lên.

Cố Từ Thần đứng ở ngoài nhìn thấy rõ ràng, nhẹ nhàng nói: “Đáng đời.”

Tô Niên Niên: “QAQ.”

Sau khi tắm rửa vệ sinh cá nhân xong, cô âm ức kéo chăn xuống định dải thảm xuống nền.

Cố Từ Thần ngăn cô lại, Tô Niên Niên cau mày: “Anh làm gì thế, không phải anh bảo em ngủ dưới đất à?”

Trên mặt Cố Từ Thần vẫn dửng dưng như không, chỉ là khóe môi nhếch lên bán đứng tâm trạng của cậu.

“Em là đồ con lợn, em nghe lời anh thế à?” giọng nói đầy căm dỗ vừa dứt, tay dùng chút lực, Tô Niên Niên cảm thấy cơ thể mình được đẩy lên giường, trời đất xoay chuyển, đã bị Cố Từ Thần ném lên giường rồi.

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, đột nhiên hiểu ra Cố Từ Thần bảo cô ngủ trên giường.

Cô vui sướng lẫn lộn, khiến ga giường cũng nhăn nhúm, “Cố Từ Thần, em biết anh tốt nhất mà, em ngủ giường, anh ngủ đất, a ha ha ha.”

Cố Từ Thần nheo mắt, có chút hài hước, không thèm để ý lời Tô Niên Niên nói, mà là đường hoàng nằm xuống bên cạnh coo, con ngươi đen như mực ánh lên vẻ nham hiểm “Lợn thần tài, tại sao không nghĩ sẽ ngủ cùng anh chứ?”

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, nói đến nổi lú lười lại: “Cố Từ Thần.....anh, anh.....”

“Anh làm sao?” Cố Từ Thần nheo mày hỏi ngược lại, dang rộng chân tay nằm thoải mái.

Tô Niên Niên nghệt ra, cắn góc gối mãi không nói ra lời. Cố Từ Thần rõ ràng là ức hiếp cô.....nhưng cô cũng không muốn ngủ dưới đây.

Cô bình tâm lại, bò dậy rồi vạch một đường trên giường, dử dử nói: “Buổi tối ai cũng không được vượt qua ranh giới, ai mà vượt qua người đó là chó.”

Cố Từ Thần uể oải uể oải một tiếng, có chút buồn cười.

Đúng là đồ ngốc.....

Tô Niên Niên lật người, lưng đối với cậu, tại vì quá căng thẳng nên không dám nói chuyện, nhưng mãi cũng chẳng thể ngủ được.

Cô đành nghĩ ra cách: đếm cừu.

Từ một đến 100, từ 100 đến 1000.....trong sự cố gắng nỗ lực không ngừng nghỉ, cuối cùng cũng thành công đếm một mà ngủ.

Cố Từ Thần nhìn cô, có ánh trắng nhè nhẹ xuyên qua rèm cửa hắt vào, ánh trắng mềm mại chiếu rọi khắp phòng.

Cậu nhè nhẹ vuốt những sợi tóc vương trên mặt của Tô Niên Niên, khuôn mặt lúc này dịu dàng hiền hòa hơn bao giờ hết.

Có lẽ trong mơ ngủ không yên giấc, Tô Niên Niên đạp chân ra, kêu ú ớ mấy tiếng, lật người, rồi bỏ nhào vào lòng cậu.

Cố Tử Thần toàn thân cứng đờ, mặc dù Tô Niên Niên ngủ rồi nhưng ý thức được nhiệt độ ấm trong lòng Cố Tử Thần, còn đẩy ra khỏi lòng cậu, tìm một vị trí khác.

Cố Tử Thần khóc dở mếu dở, đành phải giữ yên động tác đó, để Tô Niên Niên ngủ thoải mái hơn.

Tô Niên Niên không chịu yên, đạp loạn xạ, đây không phải là chân mà là thịt trên người Cố Tử Thần.

Đạp mấy cái, luôn cảm thấy có gì đó không đúng, Tô Niên Niên mở mắt, mơ hồ nhìn xung quanh.

Nhìn rõ rồi, Tô Niên Niên ngay lập tức tỉnh táo hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 248: Cùng Nhau Đi Xem Mưa Sao Băng (8)

Này! Làm cái trò gì thế! Tại sao cô lại nằm trong lòng Cố Tử Thần chứ!

Oh my god! Có phải thằng cha này tranh thủ lúc cô ngủ say mà lợi dụng cô sao? Tâm địa quá thâm, cô đâu phải người dễ bắt nạt thế chứ.

Trong đầu Tô Niên Niên lại hiện ra bộ dạng giậu đổ bìm leo của Cố Tử Thần, chân huyếch vào Cố Tử Thần, mang giọng ngạt mũi vẫn còn muốn nói: “Tại sao anh ôm em..... Cố Tử Thần, anh là đồ lưu manh!”

Cố Tử Thần vô tội bị vu oan nhếch miệng nói: “Tô Niên Niên, rõ ràng là em lao vào anh.....”

“Anh giải thích quá ấu trĩ, anh nghĩ là em sẽ tin à?” Tô Niên Niên kéo chân đạp lên người mình, bộ dạng như chịu âm ức.

Cố Tử Thần không biết làm sao, đành chỉ vào ga giường, “Tô Niên Niên, đây là ranh giới do em vạch ra, em xem xem bây giờ em đang ở đâu?”

Ôi? Tô Niên Niên cúi đầu nhìn, mặt đỏ ửng.

Cô nằm ở bên thuộc về Cố Tử Thần, còn chen Cố Tử Thần ra sát mép giường. Cố Tử Thần người cao chân dài, vì để cho cô co chân lại, cả người chỉ nằm đúng một góc nhỏ.

Còn cái gọi là “bị ức hiếp” như cô, không chỉ ranh giới, đến chân còn chiếm không ít.

Tô Niên Niên lúc đỏ lúc trắng, cuối cùng xấu hổ không chịu được, đành co rúm vào một góc.

“Anh còn muốn hỏi em lưu manh rốt cuộc là ai, Tô Niên Niên, em đừng có giả bộ không biết gì.”

Tô Niên Niên xấu hổ nói: “Anh đừng có được đà lấn tới!”

Cố Tử Thần cười khẩy, không nói câu gì, nhưng Tô Niên Niên từ trong đáy lòng cảm thấy ngại ngùng, lấy hết dũng khí ngồi dậy, gào lên một tiếng với cậu: “gâu gâu”.

Cố Tử Thần ngạc nhiên, sau đó hiểu ra cô là vì việc đường ranh giới nên mới sửa tiếng của chó.

Đồ ngốc này..... Cố Tử Thần thầm nói trong lòng, khoe miệng còn nở nụ cười ngọt ngào. Trải qua sự si nục như thế, Tô Niên Niên không tài nào ngủ được nữa, Cố Tử Thần cũng không buồn ngủ, hai người nói chuyện một lúc, Tô Niên Niên đột nhiên nghĩ đến ngôi ngắm sao bên cửa sổ cùng với Cố Tử Thần.

Bầu trời phổ núi rất trong, vô số vì sao sáng lấp lánh, tạo thành dải ngân hà đẹp mắt.

Cố Tử Thần cũng có chút nghiên cứu đối với thiên văn học, còn chỉ có Tô Niên Niên nhìn sao Bắc Đẩu, chòm tiểu hùng, chòm đại hùng, chòm thiên nữ..... Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn hết sức chăm chú, bên tai nghe lời giải thích chậm rãi của Cố Tử Thần.

Chỉ một cái chớp mắt, có ánh sao xẹt qua, Tô Niên Niên kích động, hét toáng lên: “Cố Tử Thần, anh nhìn thấy không, vừa nãy là sao băng đó!”

Cố Tử Thần cau mày, lấy ra điện thoại tra thử, lúc này mới phát hiện hôm nay là ngày xuất hiện mưa sao băng.

Cậu ngẩng đầu, quả nhiên đúng thật, rất nhanh, những dải mưa sao băng lướt trên bầu trời, vô số vì sao lấp lánh, cảnh tượng hùng vĩ, cực kỳ đẹp mắt.

Tô Niên Niên nhìn đến ngẩn ngơ, trước đây Cố Từ Thần đã từng nhắc với cô về mưa sao băng sau tết sẽ xuất hiện, không ngờ đúng là có thật.

Hơn nữa là hai người cùng xem.

Cô cười tí mắt nói: “Cố Từ Thần, chúng ta ước đi.”

“Trẻ con.” Cố Từ Thần không để ý nói.

Tô Niên Niên nghiêm túc nói: “Không được, người ta nói cầu nguyện khi có sao băng rất linh nghiệm, nhanh nhanh, em dạy anh cầu nguyện.”

Cô tìm chiếc bình công năng trong điện thoại, lướt vào mục tin nhắn, chọn nút gửi.

Cố Từ Thần bị cô đùa cho bật cười, mặc dù cảm thấy trẻ con, nhưng cũng học cô, viết ước nguyện trong màn hình điện thoại.

Cậu viết: Rạng sáng hai giờ mười phút, mong người con gái bên cạnh tôi, một đời an lành.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Chỉ Nguyện Mãi Như Bây Giờ (1)

Tô Niên Niên lách tách bấm, cuối cùng cũng ước nguyện xong, chỉ sợ Cố Từ Thần nhìn trộm, gọn lẹ cất điện thoại đi.

Cố Từ Thần giờ ngón tay thon dài ra, cốc một cái vào đầu cô, nhẹ nhàng hỏi: “Tô Niên Niên, em ước gì thế?”

“Không nói cho anh~ la la la.” Tô Niên Niên âm ừ theo nhịp điệu một bài hát, đôi mắt to tròn chớp chớp, muốn nhìn trộm xem Cố Từ Thần viết gì.

Cố Từ Thần đoán được tâm ý của cô, cánh tay dài vươn ra, dù cho Tô Niên Niên có nhảy nhót cố với thế nào cũng không với tới điện thoại của cậu.

Tô Niên Niên không với được đâm ra câu gắt: “Anh ăn cái gì mà cao thế, đúng là như cái sào.”

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cô, vô tình nói: “Đồ chân ngắn, em tốt nhất ngoan ngoãn đi ngủ đi.”

Nói xong cậu kéo Tô Niên Niên lên giường, ném chăn cho cô, Tô Niên Niên gào lên mấy tiếng, cố thò cái đầu nhỏ từ trong chăn ra, hỏi: “Cố Từ Thần, sau này chúng ta sẽ luôn ở bên nhau phải không?”

“Uh.”

“Chúng ta sau này còn có thể cùng nhau đi xem mưa sao băng phải không?”

“Uh.”

Tô Niên Niên có được câu trả lời mà mình muốn, hài lòng gật đầu, “Thế thì được, em phải ngủ đây, ngủ ngon.”

Cố Từ Thần nhìn cô, đôi mắt đen sâu, ánh trắng ở phía sau cậu hất vào kéo bóng cậu dài ra, cậu khẽ mỉm cười trong bóng tối, sau đó nằm xuống bên cạnh Tô Niên Niên, nhẹ nhàng kéo chăn lên cho cô.

Nếu như tất cả đều dừng lại ở khoảnh khắc này thì thật tốt biết bao nhiêu.

Ngày hôm sau, hai người xuất phát đi từ thị trấn, quay về Dụ Thành.

Trên đường đều là Cố Từ Thần yên tĩnh lái xe, Tô Niên Niên thì thoảng âm ừ ngân nga theo bài hát, cả đường véo von.

Khi gần đến Dụ Thành thì gặp phải tắc đường, tận hai tiếng đồng hồ mà chiếc xe không nhúc nhích nổi được một cây số.

Tô Niên Niên kéo cửa kính xuống, buồn bực chán nản bò nhòai trên cửa sổ nhìn phong cảnh.

Không ngờ, ngay sau đó, chiếc xe bên cạnh có hai thanh niên bước xuống cầm vợt cầu lông, chọn nơi rộng rãi gần đó, đánh cầu lông.

Tô Niên Niên nhìn thấy vui, còn thảo luận với Cố Từ Thần: “Cố Từ Thần, anh nói xem lát nữa có phải sẽ có các bà các cô xuất hiện ở quảng trường mà nhảy bài Quả táo nhỏ không?”

Cố Tử Thần nheo mắt, không trả lời câu hỏi của cô, ngược lại kéo cô từ cửa sổ lại, bình thân nói: “Đừng gục vào cửa sổ, chú ý an toàn.”

“Ồ” Tô Niên Niên trả lời một tiếng, cầm điện thoại chơi trò răn ham ăn để giết thời gian.

Chơi một lúc là cô thấy chán, lướt các mục trong điện thoại xem một lượt, thuận tay lướt đến phần lịch, mới phát hiện một ngày quan trọng.

Cố Tử Thần sắp sinh nhật rồi.

Tô Niên Niên vỗ vào đầu mình một cái, sao cô có thể quên được ngày quan trọng như thế chứ.

Nhưng mua quà gì cho anh ấy được chứ? Tô Niên Niên đắn đo mãi, đành phải cầu cứu sự trợ giúp của hai người bạn thân là Nọa Nọa và Đậu Đậu.

Niên Niên thích ăn cá: Bạn trai mình sắp sinh nhật rồi, mình nên tặng anh ấy quà gì đây, mình đợi các cậu.

Nọa Nọa muốn cao lên: Ồ, Tiểu Niên Niên, cuối cùng cậu cũng thoát ra được từ vùng hoang vu hẻo lánh rồi à.

Nọa Nọa là em gái dịu dàng: sao có thể tặng quà là xong chứ, để mình dạy cậu kẻ sách hoàn chỉnh cùng bạn trai đón sinh nhật.

Điểm thần kỳ nhất của Đậu Đậu chính là mang đủ kỹ năng chiến lược, thích kể chuyện giật gân, thích làm quân sư tình yêu, nhưng trên thực tế, cô cũng là một kẻ đơn thân cô độc.

Tô Niên Niên mở tệp tài liệu mà Đậu Đậu gửi đến, khoe miệng giật giật, khuôn mặt lập tức nhăn nhó lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 250: Chỉ Nguyên Mãi Như Bây Giờ (2)

Tập kẻ sách này nói cận kề làm thế nào đón sinh nhật cùng bạn trai, từ quà tặng cho đến bữa ăn rồi đến phần giải trí---đánh dấu xong, Tô Niên Niên cực kỳ rầu rĩ.

Bạn gái như cô rốt cuộc có xứng đáng với chức danh không, cô không hề nghĩ đến những điều này.

Sau khi down kẻ sách đó về, Tô Niên Niên quyết định về nhà sẽ nghiên cứu tỉ mỉ.

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn cô, luôn cảm thấy bạn gái của mình có gì đó khác thường.....

Hàng xe nối đuôi nhau phía trước cuối cùng cũng bắt đầu di chuyển, giao thông thông suốt, Cố Tử Thần nhún chân ga, phi về hướng Dự Thành.

Về đến nhà, Tô Niên Niên lén lút đẩy cửa, chỉ sợ bị mẹ phát hiện lại tổng đến nơi khi ho gà gáy đó.

Kết quả là, Sờ Tổ Tâm đang nấu cơm trong bếp, nghe thấy động tĩnh liền đi ra xem xem, Tô Niên Niên bị dọa cho giật nảy mình lùi lại một bước, rồi ngân ngán nước mắt nói: “Mẹ yêu, con về rồi.....con nhớ mẹ quá.”

Sờ Tổ Tâm cũng rom róm đỏ mắt, bề ngoài bà muốn Tô Niên Niên đi rèn luyện trải nghiệm cuộc sống, thực ra lo lắng nhất cho Tô Niên Niên cũng là bà.

Sờ Tổ Tâm hừm một tiếng, kiêu ngạo quay người.

Tô Niên Niên thấy thế, rõ ràng là mẹ không hề giận mà! Vội vàng nở nụ cười tươi tắn bước lên trên: “Mẹ, con đói quá, có gì ăn không ạ, mẹ xem, con đói đến nỗi gầy đi rồi này.....”

Sờ Tổ Tâm ngán ngẩm lắc lắc đầu, đi vào bếp làm mấy món cho con gái bảo bối.

Mặt trời lặn xuống, Dự Thành được bao phủ bởi một tầng hào quang tối tăm âm đạm, bên đường vô số những chiếc đèn cùng sáng lên, cả thành phố chìm trong màu sắc sặc sỡ.

Đường Dư từ trong Huỳnh Hòa Chi Sâm bước ra, trong túi là tiền lương làm thêm tháng này.

Sau khi bỏ cậu qua đời, công ty bảo hiểm có bù đắp một khoản tiền, nhưng toàn bộ đều bị nhà chú hai của cậu lấy đi mất. Trên danh nghĩa nói là thay cậu bảo quản tuổi vị thành niên, nhưng thực tế những năm này không đưa cho cậu một xu nào.

Đường Dư không phải loại người oán trời trách người mà ngày nào cũng đến nhà chú hai cậu đòi tiền, mà là tự mình chống đỡ tất cả. Từ hồi tiểu học đã bắt đầu tìm việc làm thêm, mặc dù khổ một chút, nhưng trước nay cậu chưa từng oán trách điều gì.

Về đến nhà, trong căn nhà ẩm thấp có một người phụ nữ đầy đặn đứng ở đó, nhìn thấy cậu vội vàng bước lên, còn nhiệt tình hỏi: “Tiểu Dư à, hôm nay sao lại về muộn thế, đã ăn cơm chưa?”

Đường Dư về xa cách, nhưng vẫn lễ phép gật đầu chào bà ta: “Thím hai!”

Người phụ nữ béo này là vợ cả của chú hai, chanh chua ngoa ngoắt, đôi mắt xéch thường xuyên lườm người khác, bình thường thích nhất là lợi dụng người.

“Ai ya, thím hiem khi đến, cháu cũng không nói mời thím vào nhà ngồi sao!” Thím hai này thường xuyên to mồm lớn tiếng ngoài đường.

Đường Dư cũng chẳng có thiện cảm gì với bà ta, không quan tâm về hồng hách của bà ta, hỏi: “Có việc gì không ạ?”

Đôi mắt xéch của thím hai xoay chuyển, nhìn ra Đường Dư cũng chẳng có thiện cảm gì với bà ta, bà ta cũng chẳng để ý, đi thẳng vào vấn đề, nói: “Tiểu Dư, thím biết cháu cũng chẳng dễ gì, nhưng chú hai cháu gần đây trên đường đưa hàng gặp tai nạn, bây giờ còn nằm trong bệnh viện, trong nhà đều dựa vào một mình ông ấy kiếm tiền, nghỉ đông thím còn phải cho Sảnh Sảnh, Xuyên Xuyên, tiểu Long đăng ký lớp phụ đạo, chớp mắt lại sắp đi học còn phải đóng học phí cho bọn trẻ.....cho nên, Tiểu Dư, cháu có thể cho thím mượn chút tiền được không?”

Đường Dư cau mày, không phải nói nhà thím hai có sập hoa quả mỗi ngày đều kiểm ra tiền, ít nhất nhà họ bao nhiêu năm cũng phải có khoản tích góp, cần gì đến tìm một đứa học sinh như cậu mượn tiền chứ? Có đáng cười hay không?

“Cháu lực bất tòng tâm” Đường Dư buông mấy chữ, tránh qua thím hai, chuẩn bị vào nhà.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Chỉ Nguyên Mãi Như Bây Giờ (3)

Thím hai lập tức thay đổi lật lọng luôn, dữ tợn nói: “Tiểu Dư, tao biết mày nói dối, tao nghe nói mày chuyển đến trường Thánh Âm gì đó học! Đó là trường có học phí đắt nhất Dự Thành, ít nhất phải nộp hai ba vạn, mày có thể nộp được học phí, chẳng nhẽ không có tiền cho chú hai mày chữa bệnh? Sao mày lại lòng lang dạ sói như thế chứ, một chút đạo lý đối nhân xử thế cũng không hiểu!”

Đường Dư bình thản như nước nói: “Thím hai, đó là tiền của cháu, không phải tiền của thím.”

Đó là tiền những năm tháng cực khổ cậu tích cóp được, vốn dĩ dành đầu sau này lên đại học dùng, nhưng sau đó vì Tô Niên Niên, nên đã tiêu hết.

Thím hai vẫn không chịu yên: “Nhưng đó là chú ruột của mày, mày trừng mắt mà nhìn ông ấy nằm trên giường bệnh mà không chút hỏi han sao? Họ Đường nhà mày đúng là toàn nhân tài mà! Lương tâm cũng bị chó tha đi rồi!”

Cơ thể Đường Dư gồng lên, sau đó nói: “Cháu sẽ đi thăm chú hai, thím hai thím về đi.” Nói xong mở cửa phòng, không để ý người phụ nữ điên bên ngoài không ngừng nhả ra những lời bẩn thỉu.

Thím hai đó đứng trước cửa nhà cậu chửi rủa hồi lâu, cuối cùng chửi đến miệng khô lưỡi rất, cộng thêm hàng xóm chỉ trích bà ta, uy hiếp bà ta, nói sẽ báo cảnh sát vì bà ta gây phiền nhiễu, bà ta mới hậm hực phần nộ bỏ đi.

Thực ra chồng bà ta chỉ là bị ngã thương ở chân, nghỉ chục ngày là khỏi, nhưng con người bà ta tâm tư hiểm ác, nghe nói Đường Dư chuyển đến Thánh Âm liền cảm thấy trong tay đứa cháu này của bà ta chắc chắn có tiền.

(/)

Trong lòng bà ta, tiền của Đường Dư chính là tiền của bà ta, lẽ đương nhiên do bà ta quản.

Đường Dư quay về phòng tắm nước lạnh, ngồi bên giường buồn chán chơi trò rubic.

Cậu còn nhớ, hồi nhỏ khi bị sốt cao, mơ hồ gọi điện đến nhà chú hai, lúc đó chỉ nghe thấy tiếng thím hai chửi một câu: quan tâm loại đó làm gì! Nó bệnh chết là tốt nhất, đáng đời!

Chú hai nổi tiếng sợ vợ, tính cách lại hèn nhát, cuối cùng chỉ dặn cậu tự đi mua ít thuốc, ngủ một giấc sẽ không sao, sau đó cũng không hề hỏi han cậu nữa.

Đường Dư không biết mình làm thế nào mua được thuốc, đến bệnh viện mua xong thuốc, trên người không có một xu nào.

Cậu nằm trong nhà ba ngày, chỉ uống nước và uống thuốc, vậy mà lại thần kỳ sống sót được.

Sau này hàng xóm có một bà lão nhìn không đành lòng, chăm sóc Đường Dư mấy ngày, sau khi cậu khỏi bệnh cũng coi cậu như cháu trai của mình vậy.

Nhưng vài năm sau, bà lão cũng qua đời, Đường Dư ngồi trước mộ bà từ lúc mặt trời lặn đến sáng.

Cậu hiểu, từ lúc này trên thế giới này chỉ còn có một mình cậu.

Không có âm áp, cũng không còn ai bên cạnh.

--- ---

Tô Niên Niên ở nhà dựa vào kế sách của Đậu Đậu gửi cho cô bận rộn cả một ngày, đặt com, đặt vé xem phim, chọn quà tặng.....sau khi chắc chắn, tự mình lại kiểm tra lại mấy lần, càng xem càng hài lòng.

Cô còn hào hứng kể lại kế hoạch của mình cho Trần Nguyên nghe, Trần Nguyên nghe xong giống như uống hai chai dấm vậy, im lặng ngồi trong góc tự kỷ.

Tại sao em gái đáng yêu nhà mình lại có bạn trai chứ? Tại sao còn đối với con sói đuôi to nhà bên cạnh tốt như thế chứ!

Trước sinh nhật một ngày của Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đi đến cửa hàng bánh ngọt cho tự tay làm bánh gato, làm cho Cố Tử Thần một chiếc bánh kem nhỏ.

Cô cảm kem làm thành một bông hoa cực kỳ phức tạp, trang trí thêm hoa quả và socola, hết sức đẹp mắt!

Nhân viên cửa hàng đặt bánh vào trong một chiếc hộp màu xanh, đưa cho Tô Niên Niên, Tô Niên Niên như vỡ được vàng, cảm ơn thật vui vẻ về nhà.

Ngày hôm sau, vừa sáng ra Tô Niên Niên đã gọi điện cho Cố Tử Thần, chuẩn bị hẹn cậu ra ngoài.

Kết quả Cố Tử Thần nói mình đi đến nhà tổ họ Cố, hơn nữa có khả năng phải ở lại đó một ngày.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 252: Chỉ Nguyện Mãi Như Bây Giờ (4)

Tô Niên Niên xót xa, buồn bực, chỉ tiếc công sức mình bỏ ra đều đổ xuống sông xuống bể.

Hồi Diệp Tinh Vũ mới biết, thì ra nhà họ Cố tổ chức tiệc sinh nhật cho Cố Tử Thần, nhưng do thời gian trước mâu thuẫn giữa công ty nhà họ Cố và họ Trần, họ Tô, nên không mời bọn họ.

Tô Niên Niên một mình cô đơn ngồi ở cầu thang tầng hai, Trần Nguyên quả thật không đành lòng, qua an ủi cô: “ Hay là anh đi cùng em, nhà họ Cố không gửi thư mời chúng ta, nhưng chúng ta có thể dựa vào thân phận là bạn của Cố Tử Thần mà đến.”

“ Không đi, người ta đâu có mời chúng ta, Cố Tử Thần cũng không nói bảo chúng ta đi, em còn lâu mới đi.” Tô Niên Niên hậm hực nói.

Trần Nguyên vuốt vuốt tóc cô: “ Mỗi năm đều là như thế, sinh nhật Cố Tử Thần chẳng có gì vui, phải tiếp khách cổ đông cả ngày, còn cả những nhân vật nổi tiếng của Dự Thành, đi hay không cũng chẳng có gì khác biệt.

Tô Niên Niên bĩu môi, ngoảnh đầu ra chỗ khác.

Cô muốn đón sinh nhật với Cố Tử Thần mà.....tận tâm chuẩn bị bao nhiêu ngày, kết quả lại không hề được dùng đến,

Điện thoại rung lên ầm ầm, là trong nhóm cánh cụt Nọa Nọa và Đậu Đậu gửi tin nhắn ----

: Tiểu Niên Niên, thế nào rồi? có phát triển thuận lợi với Cố nam thần của cậu hay không?

Tô Niên Niên buồn bực trả lời: anh ấy về nhà tổ chức sinh nhật rồi, hơn nữa lại không hề mời mình!!

Tô Niên Niên bực bội trút ra một lúc, sau đó phát hiện mình thật ngốc.

Trong lòng cô vẫn rất muốn đi, chỉ là sĩ diện không cho phép.

Ngay lúc đó, chuông điện thoại vang lên, Tô Niên Niên ấn nút nghe, đầu dây bên kia chuyển đến giọng nam quyến rũ, “Tô Niên Niên?”

Tô Niên Niên sửng sốt một lát, nói: “uhm, xin chào, xin hỏi anh là ai?”

(/)

Giọng nam đó cười cười, là âm nam trầm có từ trường, khẽ nói một câu: “Cô đoán đi?”

Tô Niên Niên cảm thấy đây là kiểu lừa đảo, định tắt máy đi.

May là người đàn ông đó kịp nói ra: “Có muốn đến party sinh nhật Cố Tử Thần không?”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, ngập ngừng hỏi: “Đi thế nào……”

“Ha ha……” lại là giọng cười đó, nghe mà trái tim thiếu nữ của Tô Niên Niên cũng phải nhảy nhót, “cô có lẽ không có thư mời phải không, đến cửa hàng Phạm Tầm, tôi đưa thư mời cho cô.”

Cửa hàng Phạm Tầm chính là lần trước Cố Tử Thần dẫn Tô Niên Niên đi, là một nhà thiết kế tạo mẫu.

“uhm……anh là ai……” Vì sự an toàn của bản thân, Tô Niên Niên lí nhí hỏi một câu.

Người đàn ông không cười nhạo cô, mà nghiêm túc nói: “M.E, Cố Lí.”

Tô Niên Niên: “!!!”

Thì ra là Cố Lí!

Cô không biết Cố Lí vì sao gọi điện cho cô, chỉ có điều lúc này Tô Niên Niên cũng không quan tâm nhiều, mà là cùng Trần Nguyên lái xe đến cửa hàng Phạm Gia đó.

Bên ngoài cửa hàng treo một tấm biển nhỏ, viết “Hôm nay nghỉ, tạm dừng kinh doanh.” Nhưng Tô Niên Niên tinh mắt, vẫn nhìn thấy bên trong có nhân viên.

Đi vào xem, Phạm Tầm đang đích thân làm tạo hình cho Cố Lí, tóc được uốn lên, để lộ ngũ quan sáng sủa, dưới ánh đèn sáng càng toát lên vóc dáng cân đối.

Không có gì nghi ngờ, Cố Lí đúng là nam thần quốc dân.

Lần đầu tiên tiếp xúc ở khoảng cách gần như thế với đại minh tinh, Tô Niên Niên không khỏi bàng hoàng, cho đến khi Cố Lí chào hỏi cô mới định thần lại.

Cố Lí đứng dậy, thuận tay từ trong bình hoa bên cạnh ngắt một bông bách hợp, gài lên tóc Tô Niên Niên.

“Prefect! Tô Niên Niên, đi theo tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253: Chỉ Nguyên Mãi Như Bây Giờ (5)

Tô Niên Niên bắt đầu do dự, trong lòng có chút bất an.

Cô luôn cảm thấy Cố Lí đối với mình ân cần hơn mức bình thường một chút thì phải? cũng không phải cô ảo tưởng, là Cố Lí biểu hiện quá kỳ lạ.

Tô Niên Niên: “Tôi đột nhiên cảm thấy vẫn không nên đi thì tốt hơn, gặp chú Cố không tránh khỏi khó xử……”

Dù sao hai nhà vừa cạnh tranh trong kinh doanh kết thúc, về lí mà nói, cô đi cũng không hay lắm.

Vừa nãy chỉ là nhất thời kích động mà đến, bây giờ suy nghĩ kỹ Tô Niên Niên cảm thấy quả thật không ổn cho lắm.

Cố Lí dường như hiểu thấu tâm can cô, khẽ cười nói: “Tô Niên Niên, tôi cảm thấy cô không phải người cổ hủ như thế chứ, hơn nữa chuyện của tiền bối thì có liên quan gì đến mọi người, lợi ích là lợi ích, tình bạn là tình bạn, cô đi tham gia sinh nhật Cố Tử Thần, cần gì để ý ánh mắt người khác?”

Tô Niên Niên bị anh ta nói cho đến nỗi hồ đồ, Trần Nguyên vỗ vỗ vai cô, an ủi nói: “Không sao, có anh ở đây, coi như đi xem náo nhiệt đi.”

Trong lòng cậu có lẽ đã đoán được gì đó, để Tô Niên Niên trốn tránh, còn không bằng đối diện trực tiếp.

Cố Lí không phải là người tốt như thế, anh ta chắc chắn có ý đồ gì.

Cố Lí làm một tư thế mời tao nhá: “Mời.”

(/)

Nhà tổ họ Cố.

Sinh nhật Cố Tử Thần với quy mô không kém gì so với lão Cố lần trước, xung quanh biệt thự dừng rất nhiều xe sang, nam nữ mặc lễ phục đi đi lại lại, trên mặt mỗi người đều nở nụ cười khéo léo.

Tô Niên Niên nhắc chân định đi, Cố Lí gọi giật cô lại, sau đó nở nụ cười với cô: “Vội gì chứ, hôm nay cô là bạn cùng đi với tôi.” Anh ta giờ cánh tay lên, biểu thị Tô Niên Niên khoác tay anh ta.

Tô Niên Niên từ chối: “Anh không phải có thư mời sao, đưa thư mời cho tôi là được rồi, không phiền anh nữa.”

Cố Lí từ trong áo vest lấy ra một thiệp mời màu xanh nhạt, cười nham hiểm đen tối: “Đáng tiếc chỉ có một tấm, nếu như cô không là bạn đi cùng với tôi, tôi sẽ không cho Trần Nguyên. A, hay là hai người đến hóng gió cũng được.”

Con hồ ly tinh này! Tô Niên Niên trong lòng thầm lẩm bẩm, Trần Nguyên còn may mặc bộ vest, cô chỉ mặc chiếc váy đến đầu gối, gió mùa đông thổi một cái, mà hai đầu gối không ngừng run rẩy.

Cô nhếch môi, vẻ mặt không can tâm khoác tay Cố Lí.

Ba người thuận lợi đi vào, người gác cửa nhìn thấy đại thiếu gia Cố Lí, không nói câu gì để bọn họ đi vào, đến thái độ với Tô Niên Niên cũng kính cẩn không ngớt.

Người bên trong rất đông, tranh thủ lúc Cố Lí chào hỏi người quen, Trần Nguyên tiến lại gần Tô Niên Niên, thì thầm bên tai cô: “Cẩn thận Cố Lí, anh ta dẫn em đến nhất định là có ý đồ.”

Tô Niên Niên trong lòng cũng biết, cô không phải ngốc đến thế, đến lúc này chắc chắn là nhìn ra rồi.

Sau khi Cố Lí nói chuyện sau, tự nhiên tiến lại gần Tô Niên Niên, cầm lấy tay cô, cúi người nói: “Anh trai em thật là, có phải nói với em điều gì đó không hay không?”

Tô Niên Niên cười gượng trả lời: “Làm gì có chuyện, ha ha ha.....”

Cô không tự tại rụt tay lại, không ngờ Cố Lí đột nhiên dùng lực, đau đến nỗi cô suýt kêu lên.

Đây là mưu sát à! Tô Niên Niên tròn to mắt, khẽ nói: “anh nhẹ một chút, a.....”

Cố Lí dùng lực lại mạnh hơn chút, cười như thiên sứ, trên thực tế còn đáng sợ hơn cả ác quỷ.

“Tô Niên Niên, nếu như giây sau tôi hôn cô, cô đoán Cố Tử Thần có tức giận hay không?”

Sắc mặt Tô Niên Niên lập tức thay đổi, vội vàng liếc nhìn xung quanh, ở phía không xa, Cố Tử Thần đang cau mày, còn tư thế thân mật giữa cô và Cố Lí cũng bị không ít người chỉ chỉ chỏ chỏ.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 254: Chỉ Nguyện Mãi Như Bây Giờ (6)

Tô Niên Niên gằn giọng, nói: “Cố Lí, anh bị điên à?”

Cố Lí cười khẩy một tiếng, đưa tay vuốt vuốt tóc cô, mang nụ cười hóm hỉnh nhìn người khác: “Tiểu Niên Niên, chỉ đùa với cô thôi mà, làm gì mà nóng thế?”

Tô Niên Niên nghiêng răng, dùng móng tay cắm mạnh vào lòng bàn tay của Cố Lí.

Cô ra sức ấn mạnh, cảm thấy ngón tay mình như găm vào thịt anh ta rồi, vậy mà mặt Cố Lí vẫn dửng dưng như không, giữ nụ cười thân thiện trên môi.

“Móng vuốt của mèo khi tức giận thật lợi hại.” Anh ta cười chế giễu, bé giọng nói: “Không muốn thu hút sự chú ý của người khác thì buông ra đi, chúng ta có thể tìm một góc yên tĩnh mà nói chuyện.”

Tô Niên Niên tức điên người, nhưng những người xung quanh vây lấy càng lúc càng đông, thậm chí còn có mấy phóng viên trà trộn vào giờ điện thoại lên chụp trộm.

Cảm giác đó không hề tốt chút nào, cô không muốn ngày mai trên mặt báo toàn là tin tức của cô và Cố Lí.

(/)

Cố Lí dẫn cô đi về phía nơi có ít người, người trong sảnh lớn rất nhanh đã thay đổi sự chú ý, nhưng Tô Niên Niên vẫn cảm thấy ánh mắt của Cố Từ Thần chằm chằm nhìn cô.

Cô muốn qua giải thích với Cố Từ Thần, nhưng Cố Lí không buông cô ra, cười với bộ dạng bí hiểm khó đoán.

Tô Niên Niên cuống lên, nói: “Rốt cuộc anh muốn thế nào?”

Cố Lí: “Cô không phải muốn đến sinh nhật của cậu ta sao, tôi làm hài lòng cô, cô lại hỏi như thế, Tiểu Niên Niên, làm người không thể như thế.”

“thế tại sao anh kéo tôi, rất nhiều người đang nhìn! Anh muốn ngày mai trên tit đầu của báo giải trí đều là anh phải không?”

Cố Lí cười nói: “Cô sợ phóng viên viết cô thành bạn gái tai tiếng của tôi sao, Tiểu Niên Niên, cô không phải mẫu người tôi thích.”

Tô Niên Niên bật lại: “Anh cũng không phải mẫu người tôi thích! Tôi nhìn anh từ hồng chuyển sang đen rồi, Cố Lí, anh là kẻ thần kinh!”

Cố Lí mỉm cười, nheo mắt lại, liếc nhìn Cố Từ Thần ở phía đằng xa.

Anh ta nhếch môi cười khiêu khích, nhìn thấy sắc mặt Cố Từ Thần sa sầm xuống đúng ý anh ta, thiếu niên không biết buồn vui giận hờn là gì, lần đầu tiên tỏ thái độ với anh ta.

Nhưng bên cạnh Cố Từ Thần còn bị không ít người vây quanh, nhất thời không thể thoát ra được.

Một người đàn ông để râu tóc dài đi về phía Cố Lí, chào hỏi thân thiết với anh ta: “Ồ, Lí, tác phẩm mới của cậu chuẩn bị thế nào rồi?”

Người đến là người thiết kế âm nhạc trong nước, hai đĩa trước của Cố Lí đều qua tay ông ta xử lý, lần này nếu không phải công ty đổi người thiết kế nước ngoài, đĩa mới có lẽ sẽ lại do ông ta xử lý.

Cố Lí cười cười: “tất cả đều tốt, vốn dĩ còn thiếu một người đệm đàn, bây giờ được tôi tìm thấy rồi.” anh ta cố tình liếc ánh mắt khác thường sang Tô Niên Niên, giờ tay của Tô Niên Niên lên.

Người đàn ông để râu đó ngạc nhiên: “Ồ, thế sao, vị này là.....”

Tô Niên Niên chỉ sợ Cố Lí vỡ ngực mà bảo cô là bạn gái gì đó, cướp lời nói: “Xin chào, tôi là Tô Niên Niên.”

Cố Lí nhếch môi nói: “Cô ấy là bạn tôi, là người rất hiểu nhạc.”

Cố Lí có lẽ là qua mắt nhiều người rồi, nói mà thần sắc không hề thay đổi, người đàn ông đó lại tin là thật, nhìn mặt mũi Tô Niên Niên, chỉ nghĩ cô vừa từ nước ngoài về.

Hai người lại nói chuyện phiếm vài câu, người đàn ông đó rồi đi chào hỏi những người khác, ăn uống vui vẻ, còn đem chuyện Tô Niên Niên đảm nhận trách nhiệm đệm đàn trong tác phẩm mới của Cố Lí nói ra.

Một truyền mười, mười truyền ra khắp nơi, chưa đến một lúc, tất cả mọi người ở đó đều biết việc này, ánh mắt nhìn Tô Niên Niên không giống như lúc đầu nữa.

Đầu Tô Niên Niên sắp nổ tung rồi, tên này rốt cuộc là muốn làm gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 255: Chỉ Nguyên Mãi Như Bây Giờ (7)

Ở phía khác, Cố Từ Thần cuối cùng cũng ứng phó xong người cuối cùng, đi thẳng về phía Tô Niên Niên.

Cố Li cũng đúng lúc này, ung dung thản nhiên buông tay Tô Niên Niên ra.

Cố Từ Thần đi đến trước mặt cô, sắc mặt lạnh một cách đáng sợ.

Cố Li cười vui vẻ như không có chuyện gì: “Từ Thần, cảm ơn bạn học của em đã đồng ý đệm đàn cho anh, hai bạn anh nói xong rồi, bọn em nói chuyện đi, anh không làm phiền nữa.”

Trong lời anh ta còn ẩn ý gì nữa, rõ ràng là chia rẽ Tô Niên Niên và Cố Từ Thần mà.

Anh ta không thừa nhận Tô Niên Niên là bạn gái của Cố Từ Thần, lại cố tình nói những lời như thế, cùng với khuôn mặt ra vẻ vô hại của anh ta, đủ khiến người ta mười mươi.

Tô Niên Niên vội vàng giải thích, chỉ sợ Cố Từ Thần hiểu lầm.

Cố Từ Thần chỉ bình thản hỏi: “Có mệt hay không? Anh đi lấy cho em ít bánh kem nhé.”

Đều nói giác quan thứ sáu của con gái là chuẩn nhất, Tô Niên Niên bây giờ cảm thấy thái độ của Cố Từ Thần đối với cô đột nhiên lạnh lùng hơn, khiến cô có cảm giác hoảng sợ.

(/)

Cô há miệng, nhưng lại không biết bắt đầu từ đâu, cuối cùng đành phải ừ ừ cúi đầu, túm chặt váy.

Cố Từ Thần vô tình liếc nhìn xuống dưới, thấy cổ tay cô có vết hằn đỏ, hơi khựng lại, lập tức hiểu ra vừa nãy là Cố Li cố tình kéo cô.

Anh nhẹ nhàng vuốt tóc Tô Niên Niên, hỏi: “Sao thế?”

Tô Niên Niên ngại ngại nói: “Cố Từ Thần, có phải anh không thích em nữa, anh cũng không bảo em đến sinh nhật anh.”

Thực ra trong lòng cô tự nói một mình tên âm hồn không tan nhà anh biết tôi chuẩn bị sinh nhật cho anh rồi không, hừm, biết thế không làm còn hơn.

Giọng nói của Cố Từ Thần bình thản: “Em không cảm thấy sinh nhật này rất vô vị sao, sợ em đến buồn thôi.”

Tô Niên Niên: “Chỉ đơn giản thế thôi sao?”

“Nếu không thì sao.....anh cảm thấy em nên ở nhà xem hoạt hình còn vui hơn.”

Tô Niên Niên: “.....” Nên vui hay nên buồn đây?

Vui đó là, Cố Từ Thần vì cô mà nghĩ như thế.

Buồn đó là, kế hoạch chuẩn bị sinh nhật đáng thương vì nam thần của cô.....

Tô Niên Niên bí bức, nhìn xung quanh, đúng là chẳng quen biết nổi mấy người, trong lòng thầm nghĩ đúng là không đến còn hơn.

“Nhị Vũ sao cũng không đến thế?”

Cố Từ Thần khẽ mỉm cười: “Em không biết à?.....Diệp Tinh Vũ tối qua đuổi Nhục Bảo ngã vào bể bơi, sau đó bị chị Thanh Nhã cho một đạp ngã vào trong đó, bây giờ vẫn còn nằm trong chấn rên hừ hừ ấy.”

Phụt---- Tên ngốc này đúng là ngớ ngẩn, Tô Niên Niên tưởng tượng cảnh tượng một người một chó rơi vào bể bơi, không chịu được cười phá lên.

“Niên Niên, Từ Thần.” Một giọng nữ dịu dàng chuyển đến, Tô Niên Niên ngẩng đầu, người đến là Diệp Thanh Nhã.

Cô mặc một chiếc váy màu gạo, trang điểm nhẹ nhàng, chỉ là giữa lông mày ánh lên nét u buồn.

“Nghe nói em muốn đệm đàn piano cho A Lí, Niên Niên, em thật là lợi hại.” Diệp Thanh Vũ cố gắng gượng, nhưng Tô Niên Niên cảm thấy đằng sau nụ cười đó là sự giả tạo.

Cô giật mình nhớ lại cảnh tượng hôm ở nhà họ Diệp, ánh mắt Diệp Thanh Nhã đờ đẫn nhìn theo bóng Cố Li.....

Chị Thanh Nhã là thích Cố Lí, bây giờ Cố Lí lại lòi cô vào như thế, có lẽ chị Thanh Nhã hiểu lắm rồi.

Tô Niên Niên chân tay luống cuống giải thích: “Chị Thanh Nhã, việc không phải như chị nghĩ đâu, anh ta có lẽ chỉ nói đùa thôi, em cũng không hiểu ý của anh ta là gì.” Tô Niên Niên thật thà nói, Diệp Thanh Nhã nghe xong chỉ cười cười, sau đó liếc nhìn Cố Từ Thần, duyên dáng rời đi.

Tô Niên Niên cắn môi, cảm giác mình bị oan ức mà không biết làm thế nào.

Cô thậm chí không hiểu, Cố Lí tại sao lại phải lòi cô vào, trêu đùa người khác có hay ho gì không?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Chỉ Nguyện Mãi Như Bây Giờ (8)

Tô Niên Niên liếc nhìn Cố Từ Thần, phát hiện sắc mặt cậu như thường, nhưng cô nhìn không thấu tâm tư của Cố Từ Thần, cũng không biết cậu có giận hay không.

“Cố Từ Thần, em thật sự không có gì với anh ta, anh ta vừa nãy cố tình nói như thế.”

Cố Từ Thần “uhm” một tiếng, nhìn vào trong mắt Tô Niên Niên, có thứ gì đó mà cô nhìn không hiểu.

Là áy náy, là thương xót, cũng càng ngày càng thấy không thân.

Cậu can tâm mãi mãi không muốn biết bí mật đó, nhưng thời gian không có cách nào quay ngược lại, việc đã xảy ra, dù cho thế nào cũng không thay đổi được.

(/)

Từ phía xa, Diệp Tư Vân mặc trên người bộ quần áo của Chanel, đứng bên cạnh Cố Ngôn Chuẩn, ánh mắt luôn quan sát Cố Từ Thần hai người.

Bà ta hừm một tiếng, “Con gái nhà họ Tô đúng là muốn cáng đồ Từ Thần, cũng không nhìn lại xem thân phận mình là gì. Còn cả Từ Thần, không sợ ở cùng cô ta sẽ hạ thấp thân phận sao?”

Cố Ngôn Chuẩn ngữ khí không vui: “Đó là việc của bọn trẻ, em cần gì phải tham gia vào.”

Diệp Tư Vân hết sức không vui: “em là vì nhà họ Cố mà nghĩ, từ khi gả vào nhà họ Cố đến giờ, những việc này đều là việc em phải bận tâm, anh không để ý thể diện nhà họ Cố, nhưng em để ý! Hai đứa nó nếu như ở bên nhau sẽ thành ra thế nào chứ? Anh muốn bố tức chết à, hay là muốn tất cả người ở Dự Thành đều cười cái nhà này?”

Cố Ngôn Chuẩn hít thở thật sâu, nói: “A Vân, em biết không, nếu như chúng ta năm đó có con, có lẽ chúng ta đã định hôn ước với nhà họ Tô rồi.”

Việc năm đó, cho đến bây giờ rất ít người biết được.

Hai năm khi nhà họ Tô kinh doanh phát đạt nhất, quan hệ rất thân thiết với nhà họ Cố.

Đặc biệt là Cố Ngôn Chuẩn và Tô Dĩ An, giống như vừa quen đã thân, hai người hồi đó thậm chí còn kết nghĩa thành huynh đệ, việc này đến lão Cố cũng không biết.

Diệp Tư Vân nghiêng răng, không chỉ vì thế mà không có thiện cảm với Tô Niên Niên, ngược lại cảm thấy Cố Ngôn Chuẩn đang trách tội bà ta không thể sinh con.

Năm đó nếu như không phải vì bà ta không thể sinh con, Cố Ngôn Chuẩn sao lại bị mẹ của Cố Từ Thần cáng đồ chứ! Lại làm sao có con riêng nghiệt chủng Cố Từ Thần này!

Bà ta hít thở thật sâu, cố giữ biểu cảm hoàn hảo, tươi cười chào khách, đứng bên cạnh Cố Ngôn Chuẩn như đôi vợ chồng hạnh phúc, trong lòng quả thật thất vọng đối với Cố Ngôn Chuẩn đến cực điểm.

Đến cả Tô Niên Niên, cũng cực kỳ ghét.

Cố Từ Thần ngồi cùng cô một lúc, lại đi bận việc.

Tô Niên Niên ngồi trong góc, nhìn Cố Từ Thần bận rộn trong đám đông, chào hỏi xã giao với mọi người, ánh mắt lạnh lợi giống như phát quang vậy.

Trần Nguyên đến bên cạnh cô, cau mày lại: “Em và Cố Lí rốt cuộc có chuyện gì thế?”

Tô Niên Niên chẳng biết làm sao, nói: “Em cũng chẳng quen gì anh ta, lần trước ở lễ mừng thọ ông nội Cố là lần đầu tiên gặp anh ta, không biết tại sao lại cứ chằm chọc vào em.”

Hai anh em phân tích một lúc, cuối cùng đưa ra kết luận: Cố Lí và Cố Từ Thần là anh em, vì tranh giành tài sản đã kích ngấm ngấm mà không từ thủ đoạn, sau khi chém gió một hồi, nghĩ đến cuối cùng hai người đều không nhìn được cười.

Không ngờ lời hôm nay nói lại thành thật, lúc đó bọn họ cũng cười không nổi nữa.

Tô Niên Niên thầm oán trách trong lòng, sớm biết thế này tại sao cô phải mong đợi đến đây chứ! Đúng là ngớ ngẩn!

Ăn hai miếng bánh kem, Tô Niên Niên hết sức hối hận.

Đang buồn bực, bên cạnh có người vỗ vào vai, Cố Từ Thần đứng đằng sau cô, nheo mày nói: “Đi thôi, về nhà.”

Tô Niên Niên sững người, đến thìa rơi xuống mặt bàn cũng không có cảm giác.

Trần Nguyên đương nhiên nhìn ra, xem ra Cố Từ Thần là vứt bỏ mọi thứ, muốn ở bên cạnh em gái cậu.

Tên tiểu tử này, không ngờ lại vì Niên Niên mà nghĩ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Chỉ Nguyên Mãi Như Bây Giờ (9)

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, “Nhưng anh đi như thế thật không sao chứ.....?”

“Không sao, đã sắp xếp xong cả rồi.” Cố Từ Thần nói qua loa, kéo cô rời khỏi nhà tổ họ Cố.

Vừa ra đến ngoài, Tô Niên Niên rét run cầm cập, ngay lúc đó, Cố Từ Thần đã cởi áo vest của mình khoác lên vai cho cô, trong giọng nói còn mang mùi vị trách yêu: “Lần sau tốt nhất em tự bọc mình thành gấu bắc cực rồi hãy đi tham gia hoạt động, béo như thế này không cần phải mặc váy.”

Chút ngọt ngào trong lòng Tô Niên Niên vừa dâng lên bỗng chốc tan thành mây khói, mặt mày méo xệu đi sau lưng cậu.

Tu luyện thế nào để từ một người chuyên câu nhậu thành một người điềm đạm, đó chính là im lặng! Im lặng! Im lặng!

Nhất định đừng nói ra những lời khó nghe, nếu không sẽ chết rất khó coi.

Thời gian còn sớm, Tô Niên Niên lại nhớ đến kế hoạch của mình, hào hứng đưa ý kiến: “Cố Từ Thần, em đón sinh nhật cùng anh nhé! Chúng ta có thể đi.....”

Cố Từ Thần nheo mày: “Niên Niên, anh muốn đi thăm mẹ anh.”

Tô Niên Niên lập tức im bặt, không nói câu gì.

Mẹ của Cố Từ Thần, đã không còn nữa.....

(/)

Khoảnh khắc đó, Tô Niên Niên nhìn biểu cảm của Cố Từ Thần, cậu trầm mặc lái xe, trong ánh mắt lộ ra vẻ bi thương của thiếu niên.

Cô phát hiện mình không nói được câu gì nữa, duy nhất có thể làm đó là ngồi yên lặng bên cạnh.

Đi qua một trung tâm thương mại, Cố Từ Thần dừng xe xong, dẫn Tô Niên Niên đến khu quần áo nữ mua một bộ quần áo.

Nhân viên bán hàng nhiệt tình chào hỏi: “Xin chào, xin hỏi hai vị cần mua gì ạ? Hôm nay đồ nữ vừa có kiểu dáng mới, thích kiểu nào đều có thể thử.”

Một câu nói của Cố Từ Thần tổng kết lại những lời mời chào của tất cả nhân viên bán hàng: “Tìm cho cô ấy một bộ quần áo dày nhất.”

Nhân viên bán hàng như ăn phải ruồi, nhìn khí chất lạnh lùng mạnh mẽ của Cố Từ Thần, vội vàng đi tìm cho Tô Niên Niên bộ quần áo dày nhất.

Áo lông vũ, áo len, quần lông..... Tô Niên Niên sa sầm mặt mày: “Em không cần mặc dày như thế.....”

Cố Từ Thần vuốt vuốt tóc cô, “mặc lên đi, ngoan, nghe lời.”

Giọng nói cậu quá dịu dàng, Tô Niên Niên lập tức bị mê hoặc, ngoan ngoãn đi thay quần áo.

Cố Từ Thần quẹt thẻ tính tiền, dẫn Tô Niên Niên đi ra, lái xe đến khu nghĩa trang.

Cố Từ Thần ở cửa hàng hoa bên cạnh mua một bó hoa bách hợp tươi, đó là loại hoa mà mẹ cậu thích nhất.

Tô Niên Niên giặt mình, vuốt lên tóc mình lấy bông hoa đó, tranh thủ lúc Cố Từ Thần không chú ý, ném vào trong thùng rác.

Dù sao đó là Cố Li tặng cô, cô luôn cảm thấy kỳ quặc.

Mộ của mẹ Cố Từ Thần ở một góc rất hoang vu, trống trải yên tĩnh, gió mùa đông thổi qua, để lại những âm thanh ù ù heo hút.

Cố Từ Thần đặt bó hoa xuống, ngón tay chạm nhẹ lên bức ảnh trên bia mộ, hồi lâu không nói gì.

Tô Niên Niên khẽ quan sát bức ảnh của mẹ anh, bà Cố hồi còn trẻ là một người đẹp đúng nghĩa, mắt bồ câu, lông mày lá liễu, khuôn mặt sắc sảo, một nửa diện mạo của Cố Từ Thần là được hưởng gen di truyền của mẹ.

“Hay là em đi chỗ khác xem xem, anh nói chuyện với mẹ nhé.” Tô Niên Niên ngại ngùng nói, cho rằng Cố Từ Thần là vì cô ở đó nên không nói được với mẹ.

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cô: “Tô Niên Niên, em ngốc à, xung quanh đều là mộ, có gì mà xem chứ?”

Tô Niên Niên khó khăn mới di chuyển được bước chân----quả thật cô mặc quá dày, đi lại rất nặng nề, cộng thêm lời nói đó của Cố Từ Thần, cô đành hủy bỏ dự định đi nhìn ngó xung quanh, mà ngồi xuống bên cạnh, bịt tai lại: “Thế thì em không nghe thấy gì, anh có gì thì mau nói đi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 258: Chỉ Nguyện Mãi Như Bây Giờ (9)

Cố Từ Thần thờ dài một tiếng, ngồi xuống bên cạnh cô, kéo tay cô từ tai xuống.

“Tô Niên Niên, em đúng là đồ ngốc.”

Tô Niên Niên giống như bị đâm phải đuôi mèo vậy, cảm phần nổi đóa lên: “Cố Từ Thần, anh đừng lúc nào cũng nói em ngốc, bị anh nói như thế khiến em nghi ngờ bản thân nghi ngờ cuộc đời, tại sao anh lúc nào cũng châm chọc em thế.”

Tô Niên Niên nói xong mới ý thức đang ở trước mặt mộ của mẹ Cố Từ Thần, vội vàng khom người kính cẩn với bà: “Cô à cháu xin lỗi, cháu không nên nói con trai cô, cháu có tội cháu có tội, cô đừng trách cháu, thực ra Cố Từ Thần là người tốt, vừa xuất sắc vừa thông minh.”

Cố Từ Thần buồn cười nhìn bộ dạng của cô, vuốt vuốt tóc cô, khi nhìn bước ảnh trên bia mộ, ánh mắt trở nên xa xăm.

Thực ra thời thơ ấu của cậu không hề hạnh phúc, mẹ cậu học mỹ thuật nên không dễ tìm việc. Một người mẹ đơn thân nuôi một đứa trẻ, những tháng ngày đó cũng không sung sướng gì.

Tạ Lan San hồi đó dịu dàng, xinh đẹp, đồng thời cũng có chấp, ngang bướng, trong ký ức của Cố Từ Thần đẹp đẽ như thế.

Nhưng những tháng ngày khổ cực từng chút từng chút lấy đi tuổi trẻ của bà, nhan sắc của bà, sau khi bà ý thức được cuộc sống của mình trở nên bất lực một mối, cộng thêm chứng bệnh phiền muộn và bệnh nóng nảy ngày một nghiêm trọng, càng ngày càng sa sút tinh thần.

Cố Từ Thần sợ nhất chính là lúc bà phát bệnh, thường xuyên ở trong phòng đập phá đồ đạc, giống như con mèo đen mà bà nuôi, dùng móng vuốt sắc nhọn của mình để lại những dấu vết trên người cậu.

Sau khi tỉnh lại, bà lại ôm Cố Từ Thần vào lòng mà khóc không thành tiếng.

Từ một góc độ nào đó, bà hận đứa con này, nếu như không có cậu, có lẽ bà có thể có cuộc sống tốt hơn.

Nhưng bà cũng yêu nhất đứa con này, nếu không sẽ không vì cậu mà buông bỏ tất cả.

(/)

Trong sự áp lực giầy vò lặp lại như thế, cuối cùng bà vẫn rời xa thế giới này.

Khoảng thời gian bà sắp đi lúc nào cũng đầy đau khổ, Cố Tử Thần quỳ trước giường của bà, trong đôi mắt trắng đen rõ ràng ầng ầng đầy nước, nhưng lại cố kìm giấu để ngăn nước mắt không rơi xuống.

Chúng kiến cái chết, cho nên mình cũng trở nên lạnh lùng.

Gió nhẹ thổi, Cố Tử Thần nhẹ nhàng nói: “Tô Niên Niên, nếu như quá khứ đều là những kí ức không đẹp, em nói xem phải làm thế nào.”

Tô Niên Niên khẽ cau mày, cố gắng hiểu vấn đề này, nghiêm túc nói: “Cố Tử Thần, khi em còn nhỏ cũng từng nghĩ đến vấn đề này, sau đó có một lần, có một cô nói với em một câu trong kinh Phật, con người sống trên đời, thân thể giống như trong bụi gai, trái tim không động, người không làm bừa, không động sẽ không bị thương; nếu như tim động thì người sẽ làm bừa, sẽ có những vết thương quanh người, thế là linh hồn được đau khổ trên thế gian, ý thì rất phức tạp, nhưng chỉ cần hiểu một chút là đủ rồi: dù cho vết thương nặng thế nào, chỉ cần không nhớ thì sẽ không đau nữa.”

Quên đi thì sẽ không đau nữa. Cô luôn làm như thế.

Cô không nhớ bố đã chết thảm thế nào, cô không nhớ đánh đàn hay thế nào, rất nhiều rất nhiều chuyện, cô đã quên rồi.

Nhưng chỉ ít, cô sống không quá khó khăn, sẽ không cảm thấy cuộc sống cực khổ, mỗi bước đi đều nhói đau đến tận xương tủy.

Cố Tử Thần chăm chú nghe cô nói hết, neho mắt nhìn, giống như là linh hồn được ý sâu xa trong đó.

Hồi lâu, cậu đột nhiên ôm chặt Tô Niên Niên, giọng nói khẽ khàng: “nếu như có một ngày, anh làm việc gì có lỗi với em, em có quên được không?”

Tô Niên Niên lườm cậu một cái: “Thế thì anh phải dỗ dành em, không dỗ em sẽ tức giận, không bao giờ quên được.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 259: Chỉ Nguyện Mãi Như Bây Giờ (10)

Cố Tử Thần mỉm cười: “Thế phải dỗ dành thế nào, một lòng bánh chèo nhân tôm có đủ không?”

Tô Niên Niên trợn mắt nhìn: “Ít nhất cũng phải hai lòng.”

Cố Tử Thần im lặng, sau đó, lại nghiêm túc nói: “Tô Niên Niên, giả sử thật sự có một ngày như thế, em hãy quên anh đi nhé, quên sạch sẽ.”

Quên hết tất cả, đừng nhớ điều gì.

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn cậu: “anh không phải làm chuyện gì có lỗi với em đấy chứ?”

Cố Tử Thần vô tội nói: “Anh đâu giống loại người đó.”

Tô Niên Niên im lặng một lát, Cố Tử Thần đúng là không giống loại người đó. Chỉ có điều, luôn cảm thấy hôm nay cậu có chút kỳ lạ.

Cô cũng không nói ra được rốt cuộc đó là điều gì, chỉ là cảm thấy, Cố Tử Thần giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ rời xa cô vậy.

Tô Niên Niên ra sức lắc đầu, cố rũ bỏ suy nghĩ hoang đường đó.

Một lúc sau, Cố Tử Thần đứng dậy, “Đi thôi, chúng ta về nhà đi.”

“Ồ, chỉ như thế là xong rồi sao?” Tô Niên Niên còn cho rằng cậu sẽ đau khổ bị lụy gì đó, Cố Tử Thần chỉ nhếch môi, bình thản “uh” một tiếng.

Những gì nên nói thì đã nói rồi, cậu hỏi vô số câu hỏi, nhưng cũng không có ai trả lời cậu.

Hai người ngồi xe về nhà, Cố Tử Thần đưa Tô Niên Niên về nhà, đang định quay về, Tô Niên Niên gọi cậu lại, quay người đi vào trong nhà lấy chiếc bánh kem hôm qua làm, giữ như báu vật đưa cho Cố Tử Thần: “Cố Tử Thần, sinh nhật vui vẻ. Đây là chiếc bánh em làm tặng anh, anh có muốn thử không?”

Cố Từ Thần sững người: “ Tô Niên Niên, thì ra em cũng có lúc khéo tay thế à?”

Tô Niên Niên cau mày, rót cuộc cô ở trong mắt cậu gốc đến mức nào chứ?

Chỉ là khi Cố Từ Thần mở nắp hộp ra, phát hiện hình đánh giá cao nghề của Tô Niên Niên rồi.

Cậu miễn cưỡng nói: “ Niên Niên, đồng phân này em vẽ sinh động quá, uh, anh cho em điểm tuyệt đối.”

(/)

Tô Niên Niên xù lông nhím nói: “ em vẽ rõ ràng là bông hoa hồng mà” cô cướp lại nhìn, xấu hổ đến nổi mặt đỏ ửng.

Thì ra kem bị chảy xuống hết rồi, đặt trong tủ lạnh, toàn bộ đều bị chảy ra thành một đồng, đúng là hình dạng rất giống đồng phân.

“ uhm, vốn dĩ cái này không phải như thế, Cố Từ Thần, em vẽ lúc đó rất đẹp.” Tô Niên Niên ảm ức nói, chỉ sợ mùi vị càng không ngon, đưa tay quệt một chút cho vào miệng.

Mùi vị thơm ngọt tan ra trong miệng, cô vẫn cứng đầu nói: “ Cố Từ Thần, anh thử xem, cái này mặc dù xấu, nhưng vẫn rất ngon, rất ngọt.”

Cô múa máy cái tay, khiến trên mặt đều là kem, Cố Từ Thần liếc nhìn cô, đưa tay véo nhẹ lên má cô.

Cảm giác tay mềm mại không ngờ.

Cậu dừng dừng nói: “ Con lợn ngốc, ngon thì em ăn nhiều chút.”

Tô Niên Niên vuốt vuốt má hơi ửng đỏ của mình, quay người vào lại lấy ra một chiếc hộp, nhét vào trong tay Cố Từ Thần, “ Còn cái này, là quà sinh nhật em tặng anh, hồi nhỏ mỗi năm bố em đều mua cho em một cái, nói phải dưỡng thành thói quen tốt, anh cũng phải nhận lấy.”

Cố Từ Thần mở ra, là một con lợn tiết kiệm tiền béo ú.

Cậu trong lòng tự than thở, quả nhiên là phong cách của con lợn thần tài này.

“ Có điều anh là đại thiếu gia nhà họ Cố, có lẽ không cần thứ này đâu nhỉ?” Tô Niên Niên hối hận vì đã chọn món quà này, định lấy lại, ai biết Cố Từ Thần phản ứng cực nhanh, cánh tay dài cướp lại: “ Đã tặng rồi còn đòi lại, Tô Niên Niên, anh không biết còn có đạo lý này đấy.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Mỗi Ngày Đều Là Ngày Tình Nhân (1)

Tô Niên Niên cũng biết thế, nên từ từ rút tay lại.

“ em sợ anh không thích.....chắc chắn trong lòng lại đang thầm chê bôi em có đúng không.....” Tô Niên Niên tự nhận trước rồi thờ dài, ai biết Cố Từ Thần lại tươi cười nói: “ Tô Niên Niên, anh rất thích.”

Ba chữ đó giống như ánh mặt trời chiếu sáng Tô Niên Niên vậy, cô ngẩng đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn vui mừng hơn hở, “ Thật sao, thế em có cần tặng anh thêm mấy con không?”

Cố Từ Thần lại cau mày: “ em không phải đi chợ bán buôn mà buôn một chuyến đấy chứ.”

“ hi hi hi.....sau này còn có thể tặng cho người khác nữa mà.....”

“.....” Cố Từ Thần cạn lời.

Về đến nhà, Cố Từ Thần đặt con lợn tiết kiệm đó lên bàn, nhìn chăm chăm rất lâu.

Cậu chỉ nguyện mãi như bây giờ, hạnh phúc giản đơn cùng Tô Niên Niên sống những tháng ngày như thế này.

Nhưng cũng sợ, chỉ có một ngày, cậu cũng không bảo vệ được Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên vui vẻ ở nhà chơi thêm mấy ngày, nhưng lại nhận được điện thoại của trợ lý Cố Lí, thông báo cô đến chỗ Cố Lí đệm đàn.

Phản ứng đầu tiên của Tô Niên Niên là tắt điện thoại, không ngờ giọng nói của trợ lý đó vẫn kịp vang lên: “Cố tiên sinh nói cô đích thân đồng ý anh ấy, nếu như cô không đến, anh ấy có khả năng công khai tuyên truyền không ra đĩa mới, lí do là --- người đệm đàn của anh ấy từ chối anh ấy.”

“bụp” một tiếng, trợ lý cao quý lạnh lùng đó tắt điện thoại trước, không cho Tô Niên Niên cơ hội phản ứng.

Tô Niên Niên rối như tơ vò, hừ, làm cái trò gì thế không biết! Còn lấy tác phẩm mới ra mà dọa cô! Nhưng cô là ai chứ, dễ bị dọa thế sao?

Cô lấy điện thoại lướt xem giải trí, khi nhìn thấy Cố Lí trên weibo có đến mấy nghìn vạn fan, bàn tay không kiềm được run rẩy một hồi.

(/)

Thằng cha này tại sao lại hot thế chứ.....nếu như anh ta không ra đĩa mới, sẽ nói nguyên nhân là do mình, liệu cô có bị fan của Cố Lí đánh cho thịt nát xương tan không?

Sau khi đắn đo cân nhắc, Tô Niên Niên đau lòng phát hiện, thật sự không đi không được.

Tên Cố Lí này! Chắc chắn là đã tính toán xong cả rồi.

Nhưng cô lại nghĩ ra một kế: chính là giả bệnh, không đi.

Kéo dài cho đến lúc không thể kéo dài được thì thôi.

Tóm lại còn chưa kéo dài đến lúc Cố Lí nổi bão, Tô Niên Niên lại đón ngày lễ đau khổ nhất cho những kẻ đơn thân --- ngày lễ tình nhân.

Cố Tử Thần gần đây bận không thấy mặt mũi, nhưng trước buổi tối ngày lễ tình nhân một ngày, gửi tin nhắn cho Tô Niên Niên, đồng ý sẽ đón lễ tình nhân với cô.

Tô Niên Niên lại bị chứng bệnh hay quên phát tác, vui vẻ chuẩn bị đi cùng cậu.

Thay quần áo xong, cô nhớ ra kế hoạch chuẩn bị cho hôm sinh nhật Cố Tử Thần, lấu ra xem, hì, đúng lúc dùng đến!

Chỉ có điều lần này là lễ tình nhân, cô không thể chủ động như thế, thế là Tô Niên Niên giả vờ “không có ý” gửi tệp tin cho Cố Tử Thần, sau đó “hoảng hốt” nói: “Ôi, gửi nhầm rồi, đây là kế sách cho ngày lễ tình nhân nhìn thấy trên mạng, không cẩn thận gửi nhầm rồi.

Cố Tử Thần là người thông minh, đoán ra được ý đồ của cô? Sau khi gửi biểu tượng mặt lạnh + tình bơ, đánh chữ: “Tô Niên Niên, em quả nhiên là con lợn mà.....”

Tô Niên Niên như được thăng cấp năng lực: “Vật hợp theo loài, người chia theo bầy.”

Cố Tử Thần: “.....”

Được thôi được thôi, ai bảo cậu lại thích con lợn vừa ngốc nghếch vừa đáng yêu này chứ.

Cố Tử Thần thờ dài một tiếng, nghiền cứu kế sách đó, thuộc tính của một sách bày ra ở đó, chặt chẽ còn hơn Tô Niên Niên. tính toán lại thời gian mỗi hoạt động, địa điểm hợp lý, rồi mỗi tiếng sẽ làm gì, kế hoạch tỉ mỉ của chiến lược khiến Tô Niên Niên chạy theo không kịp.

Tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ đợi lễ tình nhân.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 261: Mỗi Ngày Đều Là Ngày Tình Nhân (2)

Vừa sáng sớm, Tô Niên Niên không còn cảnh ngủ nướng vật vờ nữa, mà là dậy vệ sinh cá nhân, thay quần áo, còn và nhà vệ sinh trang điểm mãi. Khi xuống lầu, thấy Trần Nguyên đang ngồi trước bàn ăn đọc báo, nhìn thấy cô trang điểm còn ăn mặc khác thường, cậu không khỏi ngạc nhiên, “Niên Niên, em định đi phá lô cốt à.....hai má có phải đánh phấn hơi đỏ không?”

Tô Niên Niên cảnh giác lùi lại về sau một bước, hỏi: “Không đẹp sao ạ?”

Trần Nguyên khóc dở mếu dở, Tô Niên Niên đánh phấn má đến là đỏ, giống như nữ chiến sĩ cách mạng mang hai cân thuốc nổ đi phá lô cốt vậy.

“uhm, cũng không phải không đẹp, sợ chụp ảnh lên thì hơi đậm. Có điều không hợp với bộ quần áo em mặc lắm.” Trần Nguyên đắn đo một lát, chọn cách nói tương đối dễ nghe.

Tô Niên Niên vội đi lau chỗ má đỏ đó đi, thực ra cô trang điểm theo cái gọi là “trào lưu hoa đào hèn hò”, đáng tiếc tay nghề kém, hiệu quả lại thành ra thảm họa thế này.

Ấn sáng xong, Tô Niên Niên lấy lại tinh thần, sắp ra cửa đi hẹn hò rồi.

“Anh, em đi đây! Không cần đợi em ăn trưa và ăn tối nhé!”

Trần Nguyên cay cay sống mũi, run rẩy cảm tởm báo: “Không đợi! tuyệt đối không đợi! ăn một miếng cũng không phải em.”

Tô Niên Niên cười hi hi, “Anh, moa, anh là tốt nhất, phần em đồ ăn đêm nhé! Em đi đây.” Gửi cho Trần Nguyên nụ hôn gió, Tô Niên Niên vui vẻ đi ra cửa.

Trong tưởng tượng, Cố Từ Thần lái xe đợi ở cổng, định đặc mở cửa xe cho cô, chuẩn bị bó hoa hồng 99 bông cho ngày tình nhân lãng mạn lại không hề xuất hiện, thay vào đó đập vào mắt là một chiếc xe đạp----

Không, chính xác là, là một chiếc xe địa hình leo núi, đằng sau còn có thêm chỗ ngồi, bị sửa thành chiếc xe đạp.

Cố Từ Thần mặc quần áo rộng rãi, ngồi trên chiếc xe đạp, một chân chống xuống đất, cẳng toát lên thân hình cao lớn.

Tô Niên Niên hoảng loạn hỏi: “Cố Từ Thần, xe của anh đâu?”

Cố Từ Thần điềm tĩnh liếc nhìn cô, “Ngày tình nhân sẽ tắc đường, lái xe đạp có thể tiết kiệm thời gian, lên đi, anh đèo em.”

Mặt Tô Niên Niên cau lại giống hình cậu bé bút chì Shin, cuối cùng vẫn trèo lên xe, lí nhí lắm bầm: “Nhưng sách lược của em không phải viết như thế.” Giọng nói rất khế, nhưng lại bị Cố Từ Thần tai thánh nghe thấy. “Anh có sửa một chút, em xem đi.”

Cậu lấy điện thoại từ trong túi đưa cho Tô Niên Niên, Tô Niên Niên nghi ngờ cầm xem, khoe miệng không kìm được giật giật.

Cái gì thế này, đây là sách lược sao! đây đơn giản gọi là sách giáo trình! Thời gian chính xác đến từng phút, địa điểm rõ ràng đến cả cái nhà vệ sinh, đến đi công viên ngồi ghế nào cũng nghĩ xong rồi!

Đây là thể giới của một sách, cô thật sự không hiểu.....

“Em cảm thấy thế nào? Còn chỗ nào không chu toàn không?” Cố Từ Thần hỏi.

Tô Niên Niên mặt mày méo xệu nhét điện thoại lại chỗ cũ cho cậu, “Rất hay, không cần sửa nữa.....”

Sửa nữa cô cũng đến phát khóc mất.

Cố Từ Thần cười khẩy nẩy tiếng, sau đó nói: “Tô Niên Niên, giữ phía trước hay phía sau đều được, em tự chọn đi.”

Hả? Tô Niên Niên không hiểu vội quan sát.

Ghế ngồi sau có chỗ nắm tay, cô có thể nắm vào đó tránh ngã từ trên xe xuống, còn phía trước.....đương nhiên là ôm vào eo Cố Từ Thần rồi.....

Là một thiếu nữ hiền lành trong sáng chăm chỉ học hành tiến lên phía trước tích cực ngoan ngoãn, đương nhiên phải dè dặt phải xấu hổ phải điềm tĩnh!

Uhm, thế là Tô Niên Niên chọn ôm Cố Từ Thần!

Eo của thiếu niên hơi gầy, không có chút thịt thừa, cảm giác vòng tay ôm cực thích.

Tô Niên Niên vòng tay ôm eo cậu, mặt ửng đỏ.

Nhưng trong lòng vừa ấm áp vừa vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 262: Mỗi Ngày Đều Là Ngày Tình Nhân (3)

Xe đạp đi qua không khí trong lành của khu nhà biệt thự, dần dần đi vào thành phố sầm uất.

Đi qua một quán âm nhạc đã cũ, bên trong bật một bài hát đã từ lâu nhưng giai điệu lại rất hay.

“anh muốn dẫn em đi khắp nơi

Đi một vòng thế giới ngắm cảnh

Không có phiền não không có đau thương

Tự do tự tại vui biết bao nhiêu

Quên đi đau khổ quên đi buồn phiền

Chúng ta cùng nhau đi lưu lạc

Mặc dù không có nhà cao quần áo đẹp

Nhưng trong lòng tràn đầy hy vọng”

“.....”

Tô Niên Niên âm ỉ theo bài hát, Cố Tử Thần không nói gì, chỉ dừng ở ngã tư đợi đèn đỏ, nhẹ nhàng, nắm chặt tay Tô Niên Niên.

--- ---

Không thể không thừa nhận, lí luận của Cố Tử Thần đúng là chính xác, giao thông ở Dự Thành tắc không nhúc nhích nổi.

Cố Tử Thần lái xe đạp linh hoạt len qua các con đường, rất nhanh là đến mục tiêu đầu tiên: khu vui chơi.

Diện tích khu vui chơi của Dự Thành rất lớn, các trò giải trí nhiều, rất nổi tiếng ở mấy thành phố gần đó. Hôm nay ngày lễ tình nhân, các đôi tình nhân đến xếp hàng dài, Tô Niên Niên cau mày: “Không phải sẽ phải xếp hàng đến trưa đấy chứ? Đến lúc đó còn chưa kịp chơi thì em đã đói rồi.....”

Nhưng Cố Tử Thần cho phép việc này xảy ra sao? thế thì nói rõ kế hoạch hẹn hò của cậu quá thất bại, hoàn toàn không phù hợp tác phong của cậu!

Cố Tử Thần điềm tĩnh nắm lấy tay cô: “Đi theo anh.”

Tô Niên Niên đi theo cậu về phía trước, chỉ nhìn thấy Cố Tử Thần dẫn cô vào chỗ cửa sổ VIP, báo một dãy số, nhân viên bán hàng lập tức kính cẩn in ra hai chiếc vé. Hiệu suất làm việc của nhân viên đáng ngờ, Tô Niên Niên liếc nhìn xem, bên trên có đánh máy chữ: “thẻ VIP bạch kim khu vui chơi Thụ Quang, đã đặt trước.”

Quả nhiên là đại gia mà..... Tô Niên Niên lau mồ hôi lạnh trên trán, “Anh hôm nay mới đến lần đầu tiên, đã làm thẻ VIP sao?”

Cố Tử Thần bị biểu cảm giật mình ngạc nhiên này của cô khiến cậu buồn cười, vuốt vuốt tóc cô. “Sau này muốn đến đều có thể đến bất cứ lúc nào, không cần xếp hàng, có phải quá giỏi không?”

Đúng là rất giỏi, Tô Niên Niên trong lòng reo vui sung sướng, nhưng bề ngoài vẫn giả bộ thản nhiên.

Trong ánh mắt ngưỡng mộ của các đôi tình nhân khác, hai người đi thẳng vào trong.

Tô Niên Niên lúc này trong lòng chỉ có suy nghĩ: đời người thật là cô đơn như tuyết!

Mặc dù đòi phải chơi bằng được, nhưng trên thực tế Tô Niên Niên sợ độ cao, trò chơi xe qua núi đầy kích thích đều không chơi được. Chẳng biết làm sao, Cố Tử Thần đành phải cùng chơi trò bập bênh ầu trĩ với cô.

Mỗi lần vừa chạm đến, Tô Niên Niên lại cười cực kỳ sung sướng.

Cố Tử Thần chẳng quan trọng thắng thua, ánh mắt luôn chăm chú nhìn nụ cười trên khuôn mặt cô.

Chỉ cần cô vui là được.

Từ khi cậu và Tô Niên Niên ở bên nhau, trên người cậu về lạnh lùng giảm đi rất nhiều, dịu dàng hơn, ấm áp hơn, khi cười lên giống những người con trai khác trên thế giới này.

Tô Niên Niên chơi một lúc là mệt, thở hổn hển trèo lên ngựa gỗ xoay tròn để nghỉ, Cố Tử Thần dặn dò hai câu, rồi đi mua kem bông và nước uống cho

cô.

Tô Niên Niên nghỉ một lúc, quyết định đi chơi trò khác với Cố Tử Thần.

Cô cầm chiếc kem bông còn to hơn mặt mình, bá vai Cố Tử Thần đi.

Trước mặt Tô Niên Niên có một người mặc hình nộm gấu Pooh, trong tay nắm một quả khí cầu hình trái tim màu đỏ hồng, nhìn thấy Tô Niên Niên bước chân lập tức dừng lại.

Tô Niên Niên đi đến bên cạnh người đó, còn giơ lên vuốt vuốt tai gấu Pooh.

Gấu Pooh trở nên kích động, giơ tư thế ngón tay lên với Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ù ừ cạc cạc nhìn không hiểu, Cố Tử Thần ở bên cạnh nheo mắt lại.

Đó là ngôn ngữ tay --- anh yêu em.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Mỗi Ngày Đều Là Ngày Tình Nhân (4)

Hồi lâu, Tô Niên Niên mới tỉnh ngộ: “Tôi hiểu rồi, bạn là muốn tặng tôi bóng bay đúng không?”

Trên người gấu Pooh còn in mã QR của khu vui chơi, còn có mấy chữ “tặng miễn phí bóng bay”.

Tô Niên Niên từ bàn tay béo húp của chú gấu cầm lấy quả bóng bay, cười tí mắt nói: “Cảm ơn bạn nhé.”

Chú gấu Pooh đó như bị va phải, đứng sững ở đó.

Cố Tử Thần cau mày, nhìn bộ dạng Tô Niên Niên hình như không hiểu.

Có điều như thế cũng tốt.

Tay cậu không do dự giơ lên ôm lấy eo Tô Niên Niên, kéo cô từ bên cạnh gấu Pooh mà đi.

Gấu Pooh đứng nghệt ra ở đó, bên trong là một thiếu niên ướt đầm mồ hôi.

Khỏe miệng cậu nở ra nụ cười đau khổ, bàn tay bắt lực, buông ra toàn bộ bóng bay bay lên trời xanh.

Giống như dũng khí và tình yêu đáng cười của cậu vậy.

Đi một vòng, Tô Niên Niên cuối cùng vẫn chọn trò chơi đơn giản nhất --- bánh xe quay tròn.

Hai người ngồi lên bánh xe quay tròn, bánh xe dần dần đưa người lên cao, cảnh sắc phía dưới đều thu vào trong tầm mắt, giống như những con kiến nhỏ.

Tô Niên Niên vốn dĩ muốn nhào người trên cửa sổ ngắm phong cảnh, kết quả chưaa được mấy giây, sắc mặt đã trắng bệch, sợ hãi vuốt vuốt ngực.

Cố Tử Thần nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng cô, cau mày lại.

Tô Niên Niên vì để bản thân dễ chịu một chút, chuyển chủ đề nói: “Không biết anh đã từng nghe thấy, nếu như đôi tình nhân nào hôn nhau ở điểm cao nhất của bánh xe quay tròn sẽ mãi mãi ở bên nhau.”

Cố Tử Thần trở lại bản sắc kiêu ngạo, lạnh lùng nói: “Phong kiến mê tín, đều là hoang đường.”

Tô Niên Niên: “.....” Trong lòng cô thầm gào thét, Cố Tử Thần, anh có thể có chút tế bào lãng mạn không? Con trai khoa học tự nhiên quả thật quá là đáng ghét!

Chỉ là khi bánh xe quay tròn lên đến điểm cao nhất, Cố Tử Thần che mắt cô lại, hôn lên môi cô một nụ hôn nhẹ.

Xong rồi xong rồi!

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy đầu mình như có quạ kêu, khuôn mặt ửng đỏ.

Cô lí luận với Cố Từ Thần: “Không phải anh bảo là hoang đường sao! tại sao còn muốn bắt chước theo thế.”

Cố Từ Thần trầm mặt, nói: “Tô Niên Niên, môn chính trị của em học đi đâu rồi, không biết thực hành là tiêu chuẩn duy nhất của kiểm nghiệm chân lí à, có phải hoang đường hay không, thử là biết chứ sao?”

Tô Niên Niên: “.....”

Bánh xe quay tròn bắt đầu xuống thảo, Tô Niên Niên cảm thấy trái tim thiếu nữ như đang pháp phồng thiếu đốt, thỉnh thoảng nháy nhót không ngừng.

Cô trước nay chưa từng tin những điều này, nhưng ở phút giây này, tin hơn bao giờ hết.

Hai người lại chơi một vòng nữa, rồi cũng đến thời gian ăn cơm mà Cố Từ Thần đã lên kế hoạch, hai người đi ra khỏi khu vui chơi, chuẩn bị đến nhà hàng đã đặt trước.

Nơi dừng xe có một nam một nữ, đang cãi nhau kịch liệt, Tô Niên Niên liếc mắt nhìn, sắc mặt thay đổi.

Người lí lẽ hùng hồn hiện ngang cãi nhau đó lại là nữ hán tử Hoàng Đậu Đậu!

Còn đối diện với cô là thiếu niên mặt mũi sa sầm nghiêng răng nghiêng lợi hận không thể xông lên ngay lập tức lại rất quen, Tô Niên Niên cố nhớ lại, hình như đó là nam sinh ăn trộm bị bọn họ bắt ở sân trượt ba tanh.

“Anh là cái đồ ghê gớm, còn không thừa nhận mình là kẻ trộm, anh xem xem trong tay mình cầm cái gì! Yên xe mà anh cũng trộm được! Cô thật sự quá đáng sợ!” Đậu Đậu hùng hồn nói, chưa đến một lúc đã thu hút bao người vây quanh.

Tô Niên Niên che mặt, giả vờ không quen biết Đậu Đậu. “Chúng ta đi thôi, lực chiến đấu của Đậu Đậu quả thật quá dũng mãnh, hoàn toàn không cần chúng ta giúp.”

Chỉ là Cố Từ Thần dừng bước chân, đưa tay chỉ chỉ, Tô Niên Niên ngay sau đó mắt như hoa đi.

Trời ơi! Yên xe trong tay nam sinh đó là của bọn họ mà!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 264: Mỗi Ngày Đều Là Ngày Tình Nhân (5)

Cô giật giật môi, ánh mắt phức tạp nhìn Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần nói: “Hay là qua đó xem rốt cuộc là có chuyện gì.”

Đậu Đậu vẫn đang cãi nhau, Ngôn Mặc Sinh cuối cùng không nhịn được nữa, gào lên nói: “Rốt cuộc cô là sao chỏi ở đâu đến! Ông đây hôm nay ra ngoài quên không xem lịch, tại sao ở đâu cũng gặp phải kẻ lạ đời như cô thế!”

Đậu Đậu cau mày trừng mắt nhìn anh ta: “Anh nói ai lạ đời? anh mới lạ đời đấy, cả nhà anh đều lạ đời!”

Tô Niên Niên chậm chậm bước đến, nói với Ngôn Mặc Sinh: “Uhm...bạn học, yên xe trong tay anh là của chúng tôi.....”

Cô nhìn Ngôn Mặc Sinh tuổi vẫn còn trẻ, hơn nữa người cũng cao ráo đẹp trai, trong lòng cũng tiếc thay cho anh ta.

Ngôn Mặc Sinh trừng mắt nhìn Tô Niên Niên một lúc, nghiêng nghiêng răng, nhìn bộ dạng là biết nhớ ra Tô Niên Niên rồi.

“Tôi hôm nay phải chơi đến cùng! Không trả! Không trả đấy!” Ngôn Mặc Sinh bị kích cho tức xì lông, giấu yên xe ra đằng sau, bộ dạng chết cũng không đưa.

Đám đông xung quanh bàn tán xôn xao: “Ai ya, tên trộm này lại hống hách như thế.”

Một cô có tiệm bán nước bên cạnh căn hướng dương nói: “Đúng thế, mặt mũi khôi ngô tuấn tú đầu đến nỗi nào.”

“Thối đời đầu mà, tôi phải chụp cái ảnh gửi lên weibo, cho cậu ta biết mặt!”

Ngôn Mặc Sênh nghe xong gấn xanh trên trán nổi cả lên, tức mình nói: “Biết mặt cái đầu ấy! Ngôn nhị gia như tôi mà giống kẻ trộm à! mấy người các người thật là, lắm chuyện! Đúng là lắm chuyện!”

Bốp ---- Đậu Đậu cho anh ta một cái bạt tai: “Anh còn cãi à, nói nữa tôi đánh anh đấy.”

Ngôn Mặc Sênh không thể tin được nhìn Đậu Đậu, hẳn rồi cuộc là động phải ai cơ chứ!

Mỗi lần gặp nhau đều bị đánh!

Còn có vương pháp nữa hay không! Đang phát điên, vai có người nhẹ nhàng vỗ vỗ, hẳn không thèm quan tâm, liền nhả một câu: “Ai đấy, đừng có động vào tao!”Cổ Tử Thần điềm nhiên nói: “Ồ, trả lại yên xe cho tôi, các bạn tiếp tục.”

Ngôn Mặc Sênh ngây ra, lắp bắp mãi, mới nhìn Cổ Tử Thần như nhìn thấy người thân mà lao lên: “Tử Thần à, cậu nhất định phải làm chứng cho sự trong sạch của tôi!”

Cổ Tử Thần linh hoạt né tránh, để hai người đẹp ở bên cạnh đang mong chờ cái ôm đó.

Đúng lúc đó, hai cảnh sát bước đến, không nói câu gì nắm lấy tay Ngôn Mặc Sênh: “Ồ, vừa nãy cảm ơn cậu, nếu không phải cậu dũng cảm, chúng tôi cũng không thể thuận lợi bắt được kẻ khả nghi.”

Ngôn Mặc Sênh hơi ngại rút tay lại, thẳng lưng cười cười.

Đậu Đậu ở một bên như hóa đá, đừng nói với cô là cô lại vu oan người ta chứ!

Đậu Đậu vì che giấu ngượng ngùng, ho lên một tiếng: “Uhm,... vừa nãy ngại quá, hai người này là bạn của tôi, gặp nhau coi như là bạn, mọi người cùng nhau đi ăn cơm nhé.”

Tô Niên Niên giờ hai tay tán thành, Ngôn Mặc Sênh hừ một tiếng, không can tâm nhưng cũng đồng ý.

Cổ Tử Thần neho mảy, cảm thấy như thế phá vỡ kế hoạch của cậu, có điều vẫn gật đầu đồng ý.

Trong nhà hàng,

Một bàn bốn người, mỗi người một suy nghĩ.

Chỉ có Tô Niên Niên vui nhất, chọn món rất nhanh.

Đôi mắt to tròn của cô xoay chuyển, hỏi Cổ Tử Thần: “Tên mặt trắng đó là ai thế? Anh quen à?”

Cổ Tử Thần biểu thị tán thành với thẩm mỹ của cô, thực ra cậu còn trắng hơn Ngôn Mặc Sênh mấy phần: “Nhị thiếu gia của Ngôn Gia ở Dự Thành, thiết kế DOMI và các công ty con đều là của nhà cậu ta.”

Hóa ra là thiếu gia con nhà giàu! Tô Niên Niên nhếch môi, ở dưới gấn bàn lén lút gửi tin nhắn cho Đậu Đậu: “Đây không phải mẫu người cậu thích nhất sao? còn không tán nhanh!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Mỗi Ngày Đầu Là Ngày Tình Nhân (6)

Đậu Đậu gửi một dây dấu chấm lửng, sau đó tức giận gửi một đoạn dài: Tớ giống người nông cạn thế sao? Tớ có thể vì tiền của anh ta mà thích anh ta sao? coi mình là đứa con gái hám của thế sao? Nói, nhà anh ta rồi cuộc có bao nhiêu tiền.

Tô Niên Niên: “.....”

Ăn với nhau một bữa cơm, ấn tượng của Ngôn Mặc Sênh với Đậu Đậu và Niên Niên thay đổi hơn chút, nể tình quen biết giữa cậu và Cổ Tử Thần, sau đó còn bị Đậu Đậu ôm chân níu kéo, chẳng có cách nào, còn cho cô số điện thoại.

Tô Niên Niên nhìn hai người cười ra nước mắt, trong lòng nghĩ, hai người này nếu như ở bên nhau còn không biết sẽ vui thế nào nữa.

Sau khi giải quyết xong chuyện này, xe cũng sửa xong rồi, Cổ Tử Thần liếc nhìn thời gian, mặc dù lỡ một chút, nhưng cũng không ảnh hưởng đến hành trình tiếp theo.

Cậu dẫn Tô Niên Niên đi xem phim, Cố Tử Thần mua hai vé phim hài, nhìn bên cạnh có chỗ bán bắp rang bơ, tiện mồm hỏi: “Em muốn hộp to hay hộp bé?”

Tô Niên Niên đầu cũng không ngẩng lên: “Hộp to đi!” là một tên ham ăn, chẳng may mua hộp bé không đủ ăn thì phải làm sao!

Không ngờ rạp chiếu phim này lại quá thực tế, khi Cố Tử Thần nét mặt dừng dừng ôm một hộp bắp rang bơ to dùng quay lại, Tô Niên Niên há hốc mồm vì nó to hơn tưởng tượng.

“Ăn không hết anh nhét em vào trong hộp.” Cố Tử Thần lạnh lùng nói.

Tô Niên Niên lùi về sau một bước, giả bộ ngấm phong cảnh: “A, phòng số tám ở đâu, một mình đi xem phim buồn quá à.....”

Cô còn lâu mới thừa nhận mình quen biết Cố Tử Thần! ôm chiếc hộp to như thế thật là xấu hổ.

Cố Tử Thần nhếch nhếch méo, đưa hộp bắp rang bơ nhét vào lòng Tô Niên Niên: “Ai ăn thì người đấy cầm”

Mặt Tô Niên Niên lập tức xệ xuống, cảm giác ôm một hộp bắp rang bơ to như thế, lại không nở vứt đi, dù sao thì nhìn cũng đã thấy ngon rồi.

Về không can tâm bước vào trong rạp, thu hút vô số ánh mắt khác thường, may là Tô Niên Niên quen hơi hợt rồi, khí thế hiên ngang mà đi vào trong, nếu đổi sang người khác có lẽ chịu không nổi.

Phim bắt đầu chiếu, Tô Niên Niên thuộc kiểu đã cười thì cười đến cuối, Cố Tử Thần thì lại ngược lại, nét mặt dừng dừng đến cuối cùng, cảm giác nhiệt độ xung quanh như giảm xuống mấy độ vậy.

Bộ phim đúng lúc chiếu đến đoạn có một thầy giáo đang viết công thức phương trình trên bảng, ở phía dưới đám học sinh ồn ào đến nỗi hỗn loạn, Tô Niên Niên cười đau cả bụng, kết quả phát hiện người bên cạnh mặt vẫn lạnh như tiền, Tô Niên Niên khó hiểu hỏi cậu: “Tâm trạng anh không tốt à, tại sao lại không cười?”

Cố Tử Thần nghiêm túc nói: “Ồ, anh đang tính công thức phương trình trên bảng, có hai phương pháp đều sai rồi.”

Phụt ----

Hai người họ thật sự là một đôi sao.....tại sao thế giới của một sách lại khó hiểu như thế chứ.....

“Anh từ từ tính.....em tiếp tục xem.....” Cô quay người đi, Tô Niên Niên quyết định không để ý tên này nữa, tránh làm tổn thương linh hồn yếu đuối của cô.

Bàn tay đang bóc bắp rang bơ trong hộp, cả buổi vẫn chưa mở tới, nhưng lại có bàn tay nắm lấy tay cô.

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn Cố Tử Thần, há mồm định nói gì đó, một hạt bắp rang bơ nhét vào trong miệng cô, Cố Tử Thần ho một tiếng, về mặt kiêu ngạo: “Tiếp tục xem.”

Tô Niên Niên vừa xem phim, vừa thưởng thức người con trai bên cạnh bón cho ăn.

Trong lòng cô thầm nói, Cố kiêu ngạo! Anh đủ rồi đấy.

Tô Niên Niên coi như đã hiểu, con người Cố Tử Thần là điển hình cho mặt lạnh tim nóng, bề ngoài nhìn có vẻ lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng thật ra trong lòng ấm áp hơn ai hết.

Thực ra cô không biết, trái tim Cố Tử Thần ấm áp, chỉ dành riêng cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 266: Sống Chung (1)

Kết thúc một ngày hẹn hò lãng mạn, hai người trong bầu không khí hân hoan quay về nhà.

Tô Niên Niên đưa Tô Niên Niên về đến cổng, dặn dò hai câu mới để cô vào.

Tô Niên Niên vui vẻ quay vào nhà, nhưng phát hiện mọi người đều đang ngồi trong phòng khác, cả nhà đợi cô về.

Trong lòng Tô Niên Niên chột dạ, bề ngoài tươi cười nói: “Mẹ, con đói quá, buổi tối có nấu cơm không ạ?”

Sở Tổ Tâm mặt như nữ hoàng, hừm một tiếng: “ Tô Niên Niên, con còn biết về nhà à.”

Tô Niên Niên toát mồ hôi lạnh, liếc mắt nhìn Trần Nguyên, ý muốn hỏi: rốt cuộc có chuyện gì thế?

Trần Nguyên cầm trong tay tờ báo nghiêm túc xem, xem thường lời cầu cứu của cô.

“ Ai ya, mẹ yêu, đều là lỗi của con, tất cả là lỗi của con, mẹ có thể nói cho con biết, con sai ở đâu không?” Tô Niên Niên khổ não hỏi.

Sở Tổ Tâm: “ Chắc chắn là lỗi của con! Lần trước từ vùng hoang vu hẻo lánh về mẹ đã cảm thấy có gì đó không đúng, hôm nay lại công khai đi hẹn hò, nói, con và tên tiểu tử nhà họ Cố bên cạnh có quan hệ gì!”

Trên trán Tô Niên Niên rơi xuống hai giọt mồ hôi, có cảm giác yêu sớm bị tóm gọn vậy.

“ Thực ra.....bọn con cũng không có gì.....” Tô Niên Niên áp ứng nói một câu, ai biết Sở Tổ Tâm đẳng cấp quá cao, không bị mắc lừa chiêu này, “ Đừng có nói với mẹ hai người các con chỉ là quan hệ bạn bè trong sáng, bạn bè sẽ cùng con ra ngoài hẹn hò cả một ngày lễ tình nhân sao? Trần Nguyên và Cố Tử Thần cũng là bạn bè, không thấy hai đứa cùng ra ngoài! Đúng là không khiến mẹ phải bận tâm!”

Tô Niên Niên trong lòng lăm lăm, nếu như Cố Tử Thần và Trần Nguyên cùng nhau ra ngoài hẹn hò, đó mới là phải bận tâm ấy.....

Trần Doãn Hoa là người làm chủ phát biểu: “ Khụ khụ, học sinh Tô Niên Niên đã thừa nhận lỗi không tái phạm, thế thì chúng ta sẽ nói về việc học sinh Tô yêu đương, đưa ra vài quyết định sau, sau đây xin mời thái hậu Sở phát biểu, mọi người chú ý nghiêm túc lắng nghe.”

Sở Tổ Tâm bị câu nói này của ông làm cho buồn cười, vừa nãy bộ dạng nghiêm khắc xuất thần giờ cũng không giả bộ được nữa.

Tô Niên Niên thấy thế, không nhất thiết phải giấu nữa, xem ra đã bị phát hiện rồi.

“ Được rồi, mẹ sẽ nói đơn giản mấy điểm. Con có người yêu, mẹ không phản đối, nhưng dù sao con còn nhỏ, cho nên con phải nhớ tự tôn tự ái, không được quá đáng, phải có giới hạn của mình. Không thể ảnh hưởng học tập, càng không thể ảnh hưởng đến cuộc sống hiện thực.” Sở Tổ Tâm ân cần chỉ bảo.

Tô Niên Niên gật đầu nghe lời, ai mà biết Sở Tổ Tâm sau khi nói xong, đột nhiên cười hỏi: “ Tình cảm hai con phát triển đến bước nào rồi? sau này liệu có kết hôn không? Xem ra mẹ không cần bận tâm tìm đối tượng cho con rồi.”

Đây là mẹ đẻ sao? vẫn còn chưa quên việc tìm đối tượng xem mặt cho mình sao?

Có điều nói đi nói lại, nếu như không phải đi xem mặt, cô cũng sẽ không gặp được Cố Tử Thần.

Mặc dù lần đầu tiên bọn họ gặp mặt chẳng ra làm sao.....

Sở Tổ Tâm càng nói càng hăng say, Trần Doãn Hoa đành phải đi cùng bà vào bếp vừa nấu cơm vừa nói chuyện, còn Tô Niên Niên lao vào bên cạnh Trần Nguyên, hung dữ hỏi: “ Nói, có phải anh bán đứng em không!”

Trần Nguyên cười hiền hòa: “ Anh đâu có, chỉ có điều hai người biểu hiện quá rõ ràng, làm gì có lễ tình nhân nào mà vừa sáng sớm đã đi cùng nhau đến tối mới về, người bình thường đều có thể đoán ra được.”

Tô Niên Niên nghi ngờ nhìn cậu, cuối cùng vẫn chọn lựa tin tưởng anh trai mình.

Trần Nguyên nói chuyện với cô một lúc, đột nhiên đưa ra một tin sét đánh: “ Niên Niên, vào học kỳ mới có thể anh không học ở Thánh Âm nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 267: Sống Chung (2)

“ Tại sao thế?” Tô Niên Niên sững sờ.

Trần Nguyên cười dịu dàng, đúng hình tượng anh trai nhà người ta ảm áp chan hòa.

“ Uh.....vốn dĩ dự định ra nước ngoài du học, visa đã làm xong rồi, chỉ là vẫn chưa hạ quyết tâm, lần này thật sự phải đi rồi.”

Tô Niên Niên tâm trạng lập tức hụt hẫng, mặc dù cô và Trần Nguyên mới chỉ sống cùng nhà mấy tháng, nhưng Trần Nguyên đối tốt với cô thế nào cô đều hiểu.

Trong âm thầm, Tô Niên Niên cảm thấy Trần Nguyên ra nước ngoài không đơn giản như thế, chỉ là cô chọn lựa không hỏi thêm gì, chỉ im lặng chúc phúc.

Sau một trận tuyết to, Dự Thành cuối cùng cũng đón thời khắc náo nhiệt nhất --- tết cổ truyền.

Mùi vị tết càng lúc càng đến gần, nhà nhà thi nhau đi mua đồ, đổi câu đối mới, mua quần áo mới, ồn ào tấp nập.

Nhưng khu biệt thự bên này lại rất yên tĩnh, vẫn yên tĩnh như thường, thỉnh thoảng có xe đi qua, cũng nhanh nhanh chóng chóng về nhà, vô tình một cách khó tin.

Có lúc có đầy đủ quá nhiều, hạnh phúc nhỏ mất đi cũng nhiều hơn.

Tô Niên Niên quấn khăn đeo găng tay, hớn hờ ở trong vườn chơi tuyết, đeo chụp tai hình mèo kitty đáng yêu, nặn thành một quả cầu tuyết trắng, lăn đi lăn lại dưới chân Tô Niên Niên.

“Gâu gâu” hai tiếng, Đại Viên chui qua bờ rào, đi tìm bạn chí cốt Bao Bao của nó.

Một chó một mèo kêu sủa với nhau mấy tiếng, vui mừng thân thiết, hai con vật giống như hiểu tiếng nhau vậy, tìm một góc dựa vào nhau sưởi ấm.

Cố Từ Thần đi ra cửa, mặc một chiếc áo len màu xám, mắt nheo lại nhìn Tô Niên Niên đẩy người tuyết.

Cậu nhìn thấy Tô Niên Niên nặn một quả cầu tuyết to, đang tò mò cô chuẩn bị đặt lên thân người tuyết, nhưng phát hiện quả cầu tuyết đó lại bay về phía mình.

Cậu linh hoạt bước sang bên cạnh, vừa may tránh được.

Tô Niên Niên thất vọng thờ dãi, lại vo một quả cầu khác ném về phía Cố Từ Thần, đúng lúc Trần Nguyên đi ra gọi cô vào ăn cơm, chẳng hiểu gì cũng bị lôi vào chiến đấu. Trong khoảnh khắc, ba người náo loạn cả một góc, không ai chịu ai, Bao Bao và Đại Viên ở bên cạnh kêu lên vì chủ nhân, cảnh tượng hết sức náo nhiệt.

Chơi đến cuối cùng, Tô Niên Niên bị Cố Từ Thần kéo vào lòng, xách cổ áo cô lên định ném tuyết vào cô.

“A! Đừng! Cố Từ Thần, anh đừng tàn nhẫn như thế chứ!” Tô Niên Niên gào lên.

Cố Từ Thần động tác dừng lại, cuối cùng cũng không đành lòng, quả cầu tuyết trong tay ném về phía Trần Nguyên.

Tô Niên Niên tranh thủ cơ hội, nhảy lên, nhét vào trong cổ Cố Từ Thần quả cầu tuyết to đùng.

“Ha ha ha ha.....” Tiếng cười vang vọng trong vườn, bay đi rất xa rất xa.

Cố Từ Thần cũng phải cười theo, Trần Nguyên đứng ở xe xem náo nhiệt, Bao Bao và Đại Viên cũng vui sướng sủa ầm lên.

Tô Niên Niên nghiêng đầu hân hoan, đột nhiên cảm thấy thời khắc này dừng lại thì tốt biết bao.

Sở Tổ Tâm và Trần Doãn Hoa đứng cạnh nhau, nhìn ba đứa trẻ vui đùa trong vườn, cũng lộ ra nét mặt tươi cười.

“Được rồi, đừng làm loạn nữa, về nhà ăn cơm thôi!” Sở Tổ Tâm lớn tiếng gọi.

Cố Từ Thần thói quen về nhà một mình lủi thủi, nhưng Sở Tổ Tâm gọi lại, “Từ Thần, đến nhà cô cùng ăn cơm, cùng đón tết nhé!”

Cậu sững lại hồi lâu, mãi mới định thần lại, gật gật đầu.

Giống như đã bao nhiêu năm mới nghe thấy tiếng mẹ gọi về nhà ăn cơm vậy.

Tô Niên Niên sung sướng nắm lấy tay cậu, không quan tâm ánh mắt của bố mẹ, chạy vào nhà.

Khoảnh khắc đó, Cố Từ Thần chỉ cảm thấy góc nào đó mềm mại trong lòng, từng chút từng chút rơi sục xuống.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 268: Sống Chung (3)

Nhà họ Trần.

Mọi người ngồi quanh bàn ăn, trên bàn đầy ắp thức ăn, đều là do Sở Tổ Tâm tự tay làm.

Cô nhiệt tình mời: “Ăn nhiều một chút nhé, đừng khách sáo, thử xem tài nghệ của cô thế nào.”

Tô Niên Niên ăn vài miếng com, chỉ chọn món rau ăn, bị Sở Tổ Tâm nhắc: “Ăn nhiều thịt chút, không được kén ăn.”

Tô Niên Niên đành phải gắp một miếng cá, tranh thủ Sở Tổ Tâm không chú ý, lại nhét vào trong bát Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần lắc lắc đầu, đành phải nhận lấy, trong lòng thầm nghĩ sau này làm thế nào để chiều thói quen kén ăn của Tô Niên Niên.

“Từ Thần, tết cháu không về nhà họ Cố à?” Sở Tổ Tâm quan tâm hỏi han, bà và Trần Doãn Hoa không vì chuyện kinh doanh mà ảnh hưởng đến tình cảm với thế hệ sau, cộng thêm trên thương trường không có kẻ thù mãi mãi, gần đây doanh nghiệp nhà họ Trần, họ Tô cùng phát triển lên, cộng thêm thất bại trên thương trường lần trước, nhà họ Cố cũng không đi theo con đường độc quyền nữa, mà là bắt đầu tìm thời cơ và cơ hội hợp tác, dù sao thương nhân cũng đều là vì lợi ích làm chủ.

Cố Từ Thần lễ phép “vâng” một câu, cũng là không muốn nói nhiều.

Sở Tổ Tâm đột nhiên tươi cười nói, “Nếu đã như thế cô và chú phiền cháu một việc nhé.”

“Cô cứ nói ạ.”

“Là thế này, Trần Nguyên sắp đi Anh du học rồi, cô và chú Trần cháu cũng muốn tranh thủ dịp tết nghỉ ngơi một thời gian, định đi Sanya nghỉ dưỡng. Trong nhà chỉ có một mình Tô Niên Niên, cô không yên tâm, có thể phiền cháu chăm sóc nó được không?”

Tô Niên Niên từ trong bát ngẩng đầu lên, mặt mày đau khổ: “Mẹ, mẹ đi chơi mà không mang con theo sao.....”

Sở Tổ Tâm cười tí mắt nói: “Chơi bởi lâu lông không tốt đâu, con vẫn nên ở nhà ngoan ngoãn bảo Cố Từ Thần phụ đạo cho con đi, chăm chỉ học hành mới là quan trọng nhất. Từ Thần, vậy phiền cháu rồi.”

Gừng càng già càng cay, Sở Tổ Tâm không để Tô Niên Niên có cơ hội nói thêm gì, thay cô đưa ra quyết định luôn.

Cố Từ Thần khẽ nheo mày, gật đầu đồng ý: “Vâng.”

Tô Niên Niên còn muốn méo máo một lúc nữa, nhưng lại bị Sở Tổ Tâm nhét mấy miếng thịt cá vào mồm.

Trời ơi, đòi người sao phải khổ thế này chứ.....

Sở Tổ Tâm và Trần Doãn Hoa ở nhà đi thăm bà con thân thích mấy hôm, rồi đặt vé máy bay đi. Trần Nguyên ở nhà đến ngày mùng sáu âm cũng đi Anh, giống như ở đó có gì vậy gọi cậu vậy.

Tô Niên Niên mấy lần kêu gào muốn mẹ đưa mình đi chơi cùng, nhưng Sở Tổ Tâm nhất quyết từ chối, kỳ trăng mật không muốn con kỳ đà to thế này cản mũi.

Thế là, trong nhà chỉ còn lại một mình cô.

Cô đau khổ đón nhận hiện thực này, đi siêu thị mua một đồng hồ, chuẩn bị ở nhà ăn đợi chết.

Buổi trưa, khi Cố Từ Thần đến nhà cô, Tô Niên Niên đang pha mỳ tôm.

Cậu nheo mày hỏi: “Tô Niên Niên, em ăn cái này sao?”

“Uhm, anh muốn ăn không, em cho anh thêm trứng và xúc xích nhé.” Tô Niên Niên lấy ra một gói mỳ, định làm thêm cho Cố Từ Thần nhưng lại bị ngăn lại.

“Đây đều là thực phẩm rác, ăn nhiều không tốt cho sức khỏe đâu.”

Tô Niên Niên yếu ớt nói: “Em ăn những cái này còn để ý sức khỏe sao.....”

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi, thờ dài một hơi, bê bát mỳ của Tô Niên Niên đổ hết vào thùng rác, quay người đi vào bếp, quần tạp dề lên bắt đầu nấu com.

Nửa tiếng sau, Tô Niên Niên nhìn bàn ăn mà chảy nước miếng.

Oh my god! Ai có thể bảo cho cô biết tại sao nam thần nấu cơm cũng giỏi như thế chứ!

Khi xới cơm, Cố Từ Thần có thói quen xới thêm một bát cơm, Tô Niên Niên không hiểu: “Cố Từ Thần, tại sao một mình anh lại ăn tận hai bát cơm thế?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Sống Chung (4)

Cố Từ Thần sững người lại, nhìn Tô Niên Niên hồi lâu.

Là thói quen từ bao giờ hình thành? Đến bản thân cậu cũng không còn nhớ nữa.

Có lẽ là đêm khuya tĩnh mịch chỉ nghe thấy tiếng tim mình đập, có lẽ là hết ngày này đến ngày khác chỉ có một mình cô đơn, có lẽ là cậu mong chờ rất nhiều năm nhưng mãi mãi không có ai ở bên cạnh.

Cậu tự lừa dối mình gọi hai phần thức ăn sẵn, hai phần cafe, giả vờ như có thêm một người nữa.

Cậu bình tĩnh nói: “Tại vì như thế anh sẽ cảm thấy không phải chỉ có một mình.”

Nghe cậu nói hết câu này, trong lòng Tô Niên Niên giống như bị kim châm, hơi nhói đau.

Cô nghĩ mãi, cũng không biết an ủi thế nào, chỉ có thể ngốc nghếch mà nói: “Cố Từ Thần, sau này có em ở đây, em sẽ luôn bên cạnh anh.”

Cố Từ Thần mỉm cười, trong ánh mắt có gì đó mà Tô Niên Niên nhìn không hiểu.

Cậu chuyển chủ đề: “Tô Niên Niên, tết em nhận được bao nhiêu tiền mừng tuổi?”

Tô Niên Niên cong môi: “không được bao nhiêu.....em nói em lớn rồi không cần cho em nữa, không ngờ nhiều người không cho luôn.”

Vừa nghĩ đến đây, Tô Niên Niên lại có cảm giác đau buồn.

Cố Từ Thần thì lại vui, cứ nhìn thấy biểu cảm đau khổ tột cùng của Tô Niên Niên là cậu lại thấy buồn cười.

Tô Niên Niên vừa ăn cơm, vừa lướt điện thoại, đột nhiên kích động hét lên: “Cố Từ Thần, em cướp được lì xì rồi!”

Cố Từ Thần nheo mày: “Uh?”

Tô Niên Niên vui vẻ giơ điện thoại đến trước mặt cậu: “Anh xem! Em cướp được hai máo tám nhé.”

Cố Từ Thần: “.....”

Nói thật, là đại thiếu gia nhà họ Cố, cậu chẳng có khái niệm gì về con số “hai máo tám” này.

Hai máo tám thì mua được cái gì chứ? Cậu cau mày, không hiểu Tô Niên Niên tại sao lại vui như thế.

Cố Từ Thần cầm điện thoại lên, ngón tay thon dài ấn mấy con số trên màn hình, màn hình điện thoại Tô Niên Niên sáng lên, ấn vào, đó là lì xì mà Cố Từ Thần gửi đến.

“Woa..... Cố Từ Thần, anh đại gia quá.....” Tô Niên Niên há hốc mồm, bộ dạng hết sức ngạc nhiên.

Quả đúng là đại gia mà.....gửi một cái phong bao mà cũng đậm chất nhà giàu.

Cố Từ Thần hừm hừm một tiếng, hiện rõ biểu cảm của Tô Niên Niên là lấy lòng cậu, ánh mắt cậu lướt nhìn, đúng lúc liếc vào thức ăn còn thừa trong đĩa trước mặt Tô Niên Niên.

Rau xanh cô ăn không ít, chỉ là thịt gần như không động.

Cố Từ Thần nheo mày, tiểu nha đầu này háms tiền như thế, xem ra đành phải uốn nắn thói quen kén ăn của cô mới được.

“Tô Niên Niên, em ăn một miếng thịt anh sẽ gửi lì xì cho em, thế nào?”

Tô Niên Niên tròn to mắt: “Thật sao?”

“Uhm, tuyệt đối không lừa em”

Mắt Tô Niên Niên sáng lên, giống như trước mắt hiện ra Ông Mao màu đỏ vậy, cô gấp vào bát một miếng thịt, ra sức nhai trong mồm, ăn đến nỗi quai hàm cũng phồng hết cả lên.

Cố Từ Thần nói là làm, gửi không ít lì xì cho Tô Niên Niên.

Chỉ là Tô Niên Niên ăn xong, phát hiện trong đó đều là “một máo”, “hai máo”, gào toáng lên.

“Anh lừa em! Anh nói gửi cho em lì xì cơ mà!” Tô Niên Niên âm ỉc nói.

Cố Từ Thần về mặt điềm nhiên: “Anh đúng là gửi, chỉ là --- không có quy định gửi bao nhiêu.”

Tên âm hồn không tan này! Hóa ra là cho cô vào bẫy!

Tô Niên Niên bí bức đặt bát đĩa xuống, xoa xoa cái bụng ăn no căng tròn.

Cố Từ Thần nhìn mục đích đạt được, cười tươi như hoa: “Tô Niên Niên, anh thấy em cũng ăn được thịt mà, lần sau nếu còn kén ăn như thế thì nhớ lại hôm nay em vì “một máo” mà ăn nhé.”

Trả lời cậu là ánh mắt oán hận của Tô Niên Niên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Sống Chung (5)

Hai người ẩm ỉ một lúc, cuối cùng vẫn là Cố Từ Thần gửi cho Tô Niên Niên một phong bao lì xì to.

Tô Niên Niên còn nhớ ra xem hoạt hình, Cố Từ Thần vừa nhìn là thấu tâm gan cô, chậm chậm nói: “Từ tối hôm nay bắt đầu phụ đạo, Tô Niên Niên, em cảm thấy học từ môn nào thì hợp? Toán? Lý? Hay là hóa?”

“.....có thể không học không?” Tô Niên Niên rầu rĩ hỏi.

Cố Từ Thần lắc đầu, Tô Niên Niên gào lên một tiếng bi thương, hận không thể nằm ngay xuống đất mà giả chết.

Tại sao bạn trai lại là một con một sách chữ?

Trong lòng hậm hực lấy sách ra, Tô Niên Niên mới ý thức được một vấn đề đáng sợ: bài tập nghỉ đông của cô còn chưa làm!

Hu hu hu tại sao trên thế giới này lại có loại sinh vật bài tập nghỉ đông như thế này chứ? Tại sao bài tập về nhà của kỳ nghỉ đông còn phải nộp cho cô giáo nữa chứ.

Tô Niên Niên đau khổ liếc nhìn đồng bài tập, lật đi lật lại nghiên cứu mấy lần, lí nhí hỏi: “Cố Từ Thần, anh nói xem đáp án đằng sau tại sao lại bị xé đi thế?”

Cố Từ Thần điềm đạm nói: “Tại vị sợ người có bệnh lười như em đi chép đáp án chứ sao?”

Bị câu nói đó của cậu đá kích, Tô Niên Niên cong môi, chọn môn lý làm trước.

Đề bài dày đặc khiến cô nhìn cũng đau đầu, cô miễn cưỡng chọn ra mấy đề bài rồi cầu cứu Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần cầm lên xem, “Bài này không phải trước đây anh giảng cho em rồi sao? em còn thể thốt với anh bảo đảm em sẽ làm được cơ mà!”

“Ồ ha ha.....thật sao, sao em lại không có ấn tượng gì nhỉ.” Tô Niên Niên cười gượng, cô có thể nói cô hề thi xong là đem hết những thứ trong đầu quên đi tương đối, bây giờ xem những bài này hoàn toàn có cảm giác lạ lẫm.

Cố Từ Thần bó tay, chỉ cảm thán nói: “Tô Niên Niên, trí nhớ của em bị lộn ăn rồi à.....”

Tô Niên Niên nện nốt chạy đến đám lưng bóp vai cho Cố Tử Thần, cậu mới dịu lại một chút, giảng lại cho cô. Chỉ là chưa đến một lúc, Tô Niên Niên lại cầm bài tập nghỉ đông đến tìm cậu.

Cố Tử Thần cau mày, nhìn hiệu suất này là biết con lợn này trước kỳ nghỉ đông chắc chắn làm không xong bài tập.

Tô Niên Niên mặt mày ủ rũ nói: “ Cố Tử Thần, tại sao bài tập của anh vừa nghỉ cái là anh làm xong rồi à, ôi.....em phải làm sao đây, bao nhiêu bài không biết làm, hay là anh giúp em làm nhé, em gửi cho anh li xì to.”

Cố Tử Thần lạnh lùng nói: “ Tô Niên Niên, em còn học cách mua chuộc người khác làm bài tập giúp em à.”

“ Sao có thể tính là mua chuộc chứ?” Tô Niên Niên nhìn cậu cười ngọt ngào, lắc lắc cánh tay của cậu: “ Anh giúp em làm một lần này thôi, có được không?”

Cô trước nay chưa từng nũng nịu với Cố Tử Thần, Cố Tử Thần nhất thời mềm lòng, Tô Niên Niên nhìn thần sắc thư thái của cậu còn không quên bồi thêm: “ Oppa, giúp em đi mà, có được không?”

Không ngờ lần này lại quá sức, Cố Tử Thần không mắc bẫy, uể oải dựa vào ghế sofa đọc báo.

Tô Niên Niên càng cuống, giật lấy tờ báo trong tay cậu, “ Cố Tử Thần, anh thật sự không giúp em sao, anh nhìn tâm nhìn em vừa vào học đã bị phạt đứng sao, làm bù bài tập làm hơn nửa tháng đấy.....”

Da mặt Cố Tử Thần khẽ động, ung dung nói: “ Muốn anh giúp em, được thôi.”

Tô Niên Niên lập tức thay đổi nét mặt, cẩn thận dè dặt tiến sát lại, nhưng Cố Tử Thần lại buông một câu: “ Ở nhà anh dọn cho anh cái giường, anh sẽ giúp em”

Nghe xong câu này, Tô Niên Niên dờ ra một lúc, đỏ bừng mặt.

Bây giờ ở nhà có một mình cô, anh ấy còn bảo cô dọn giường, không phải là muốn sống cùng cô đấy chứ?

“ Cố Tử Thần, anh lưu manh!” Tô Niên Niên tức mình ném gối vào mặt cậu.

Cố Tử Thần sa sầm, nha đầu này coi cậu thành người gì thế!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 271: Sống Chung (6)

Tô Niên Niên lại ôm gối chần trước ngực, mắt nhìn chằm chằm vào Cố Tử Thần: “ Em còn lâu mới ở cùng anh, anh đừng có hòng!”

Cô thích Cố Tử Thần, không sai, nhưng không có nghĩa là không có nguyên tắc như thế.

Gân xanh trên trán Cố Tử Thần giật giật, gần như nghiêng từ trong răng nói ra một câu: “ Tại sao anh phải sống cùng một con lợn chứ, Tô Niên Niên, em có logic hay không?”

Tô Niên Niên cẩn thận tránh xa cậu mấy bước, “ biết mặt biết người không biết tim, nhờ đâu anh đem em đi bán nội tạng thì sao? em cũng không phải đĩa ngọc!”

Tô Niên Niên bị dọa cho nước mắt ầng ậng, trong lòng nghĩ: Cố Tử Thần quả nhiên là tên cầm thú, xem xem, vừa mới bị vạch mặt thật, xấu hổ thành tức giận mà xuống tay với cô rồi!

A a a bây giờ phải làm thế nào đây?

--- ---

Trận tuyết lớn của mùa đông lại rơi mấy ngày, đến mãi muộn mới dần dần lộ ra chút ánh nắng.

Đường Dư đi trên con đường sầm uất, đi qua một hầm kính, sau đó ung dung tiếp tục đi về phía trước.

Hôm nay là ngày cậu đi làm thêm nghề người mẫu, cậu đến công ty giải trí có tiếng của Dư Thành là Sơ Thị, mỗi thứ bảy hàng tuần đi chụp ảnh, lên một vài tạp chí, lợi nhuận thu được còn nhiều hơn so với các việc làm thêm khác.

Giống như bình thường, cậu ngồi ở phòng nghỉ đợi. Cậu thường xuyên đến sớm hơn so với giờ hẹn, sau đó lại có mấy người đến, đều là những gương mặt quen thuộc.

Cửa đột nhiên bị người đẩy ra, có bốn năm người đàn ông bước vào, nhìn cách ăn mặc giống như nhân viên của Sơ Thị.

Người đàn ông dẫn đầu cao giọng nói: “có ai biết hát không? Đi theo tôi tham gia phỏng vấn, lương một tiếng là 800, có qua hay không thì đều trả tiền.”

(/)

Đường Dư đoán có lẽ là nghệ sĩ của công ty tham gia không đủ, đột xuất tìm người cho đủ.

Có điều lương đúng là cao, mấy người họ đều đi theo.

Sự thật chứng minh Đường Dư đoán không sai, đến hiện trường phỏng vấn, quả nhiên là một tiết mục “tìm giọng hát hay” chọn người. không ít nghệ sĩ của Sơ thị còn chưa thành danh xếp hàng đợi, ai nấy trên mặt đầy thần sắc nóng lòng muốn thử.

Đường Dư xếp ở cuối cùng, im lặng chờ đợi.

Từng ca sĩ hát xong, giám khảo bình luận hai câu đơn giản, biểu hiện cực kỳ tốt sẽ được vào thẳng vòng trong, nhưng đa phần đều bị loại.

Chọn đến cuối cùng, giám khảo ai nấy đều mất tinh thần, có hai người thậm chí còn ngáp.

Trong mắt Đường Dư, rất nhiều người trước mắt khả năng hát rất tốt, chỉ là không có đặc sắc, cộng thêm giám khảo đã nghe nhàm rồi, cho nên mới không được chọn, thực ra rất đáng tiếc.

Không thể không nói, mấy người mẫu được gọi đến đột xuất hát chà ra làm sao, nhưng chiều cao lại có chút nhan sắc, nhìn cũng không đến nỗi nào.

Rất nhanh đến lượt Đường Dư, bên cạnh có một đội ngũ đệm đàn, Đường Dư qua đó nói mấy câu, thầy giáo đội nhạc rất nhanh sắp xếp mọi người đệm đàn cho cậu.

Tiếng đàn chậm chậm vang lên, Đường Dư cầm micro, vừa mở miệng đã thu hút ánh mắt của những người ở đó.

Cậu có giọng hay trời sinh, lại chọn bài hát của Lâm Hựu Gia, ca từ đơn giản nhưng tâm trạng lại đọng đầy.

Hát đến phần đệm, ban giám khảo toàn bộ đều ngồi thẳng lên nghe cậu hát! Đến ca sĩ vừa được chọn cũng phải cau mày: xem ra đây là địch thủ đáng gờm.

Cho đến cuối bài, cả hội trường vang lên tiếng vỗ tay.

Bốn phút hai mươi giây, Đường Dư là người duy nhất hát hết hoàn chỉnh bài hát.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 272: Sống Chung (7)

“Em tên là gì! Trên danh sách tại sao lại không có tên em!” Một giám khảo kích động nói.

Đường Dư cũng không ngờ phản ứng lại mãnh liệt như thế, lông mày khễ neo, khom lưng, lễ phép nói: “Chào thầy giáo, em là Đường Dư, Dư của dư thừa.”

Mấy vị giám khảo đều rất phấn khích, bọn họ đều là những người có chuyên môn được chương trình mời đến phụ trách chọn lựa, đã đi không ít công ty, cũng tham gia rất nhiều cuộc thi tuyển chọn ca sĩ, chọn đi chọn lại cũng chưa chọn được mấy người đúng ý.

Vậy mà hôm nay ở đây lại phát hiện một viên ngọc quý! Thậm chí khoa trương mà nói, Đường Dư quả thật là có tướng giành giải nhất!

(/)

Đều là người trong làng giải trí bao nhiêu năm, mắt người này sâu cay hơn người kia, ánh mắt nhìn Đường Dư giống như vớ được miếng thịt lợn giá cao vậy.

Trẻ trung, đẹp trai, hát hay, thực lực, cộng lại với nhau, đúng là một hạt giống quý báu mà!

Nhân viên vừa dẫn cậu đến cũng là kiểu người gió chiều nào xoay chiều nấy, Đường Dư đến chỗ các thầy cô giám khảo bổ sung nốt thông tin cá nhân, thái độ của anh ta lập tức cũng thay đổi với Đường Dư. Các loại câu hỏi dồn dập, hận không thể nhảy đến trường mặt Đường Dư cho cậu thấy sự tồn tại của anh ta.

Đường Dư biểu hiện không vui không buồn, thời gian dài tạo thành tính cách kiềm chế của cậu, đối với tất cả mọi thứ đều rất điềm tĩnh.

Tìm tài vụ thanh toán, Đường Dư xuống lầu, chuẩn bị rời đi.

Cửa chính xa hoa của Sơ Thị, có một người trung niên đeo kính, đứng lúc chặn đường của Đường Dư lại.

Đường Dư gật đầu chào hỏi với ông ta, định vòng qua ông ta đi.

Cậu đi sang trái, người đàn ông cũng sang trái; cậu sang phải, người đàn ông cũng sang phải; dù cho thế nào cũng đều chặn đường đi của cậu, ép đến nỗi Đường Dư phải mở miệng: “Xin chào? Xin hỏi có việc gì không?”

Người đàn ông lộ ra nụ cười đắc ý, gỡ cặp kính mạ vàng ở viền xuống, trong con ngươi ánh lên nét hào quang rực rỡ, “Chào cậu, tôi là Mạnh Lạc Dương, lần trước đã từng gặp cậu ở buổi liên hoan tết dương lịch của cao trung Thánh Âm, Đường Dư, cậu không thể không tin, có lúc, tất cả đều là duyên phận.”

Nhà họ Trần.

Tô Niên Niên viết hai ngày, một quyển bài tập vật lý cũng chưa viết xong, Cố Tử Thần đã đem toán và hóa của cô làm xong hết rồi.

Do đó, Tô Niên Niên duy nhất có cảm giác “sùng bái” vào lúc này để hình dung.

Cố Tử Thần còn bắt chước nét bút của cô, nhìn giống như đúc hết sức thần kỳ.

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, lại chăm chăm làm bài.

Cố Tử Thần đang tính toán, mắt liếc sang cô, nói: “Tô Niên Niên, đừng cho rằng anh không biết em đang lười, em là muốn anh giúp em làm nốt bài tập có đúng không?”

Tô Niên Niên cười hi hi, che giấu công thức đang viết trên bút, “Đâu có, là anh làm nhanh quá.....”

“Công thức còn viết sai, em định tính tiếp thế nào chứ?” Cố Tử Thần quả thật nhìn không đành, chỉ ra lỗi của cô.

Tô Niên Niên bị vạch trần, đành phải ngoan ngoãn tiếp tục viết.

Cố Tử Thần nói không giúp cô viết, nhưng đến hai ngày cuối cùng, cậu vẫn thức đêm để làm toàn bộ cho cô.

Trong đêm khuya, cậu vừa viết, vừa than thở, kiếp trước mình nhất định là nợ Tô Niên Niên, nên kiếp này mới phải trả.

Hành hạ cả đêm, không nghỉ ngơi đủ cộng với cảm lạnh, người khỏe như Cố Tử Thần cũng có lúc sốt lên.

Tô Niên Niên ở nhà đợi nửa ngày cũng không thấy Cố Tử Thần sang, cuối cùng vẫn mò sang nhà cậu, lúc này mới phát hiện cậu nằm trên giường ngủ rất say, trên trán còn lấm tấm mồ hôi, sắc mặt hơi đỏ, vừa nhìn là biết sốt cao.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 273: Sống Chung (8)

Tô Niên Niên bị dọa cho giật nảy mình, bước lên day day Cố Tử Thần mấy cái, cuống quýt hỏi: “Cố Tử Thần, anh không sao chứ? Tinh lại đi.”

Bệnh đến như núi sụp, bình thường càng những người không mấy khi ốm thì đến lúc ốm thật thì đúng là dọa người khác.

Cố Tử Thần thuộc tuýp người này, miễn cưỡng mở mắt “uhm” một tiếng, rồi lại tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

Tô Niên Niên đưa tay chạm vào trán cậu, nóng đến nỗi cô phải rút tay về ngay lập tức.

Trời ơi, cho thêm chút gia vị là có thể rán trứng trên trán cậu được rồi!

Tô Niên Niên vội vàng lật tung tủ lên tìm hộp thuốc, rồi đo nhiệt độ cho Cố Từ Thần: 39.6, Cô bị dọa cho giật nảy mình, cầm điện thoại ra gọi đến số 120.

Trong lòng cô thấp thỏm không yên, sốt như thế liệu có khiến đầu sốt phát ngốc lên không....

Cố Từ Thần kéo lấy cô, không biết đã tỉnh lại từ lúc nào, mặc dù sắc mặt không tốt, nhưng ánh mắt vẫn rất tinh tường.

Cậu vội lấy điện thoại của Tô Niên Niên gọi đến một số, nói đơn giản hai câu rồi tắt máy, sau đó giải thích với Tô Niên Niên: “Bác sĩ Từ sẽ đến, em không cần lo lắng.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên nghĩ, rốt cuộc ai là người bệnh chứ, tại sao cảm giác Cố Từ Thần bị bệnh mà vẫn lợi hại như thế.

Mặc dù nói bác sĩ sẽ đến, Tô Niên Niên vẫn không yên tâm, cho Cố Từ Thần uống thuốc hạ sốt trước, lại lấy khăn mặt đắp nước rồi đắp lên trán hạ sốt cho cậu.

(/)

Khi cô làm tất cả, Cố Từ Thần nheo mắt nhìn theo bóng dáng cô, không nở rộ.

Bác sĩ Từ là bác sĩ gia đình được Nhà họ Cố mời đến, rất nhanh sau đó đã đến, tiêm cho Cố Từ Thần rồi kê một ít thuốc tây.

“Chăm sóc tốt cho Cố thiếu gia, sáu tiếng uống thuốc một lần, uống nhiều nước ấm, chú ý giữ ấm cơ thể, có vấn đề gì nhất định gọi cho tôi.” Bác sĩ Từ với thần thái thân phận cao sang dặn dò Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên sững sờ, hiểu ra rằng đang coi cô là người làm theo giờ, nhếch nhếch khóe môi, cũng không giải thích: “Vâng, cháu biết rồi.”

“Còn nữa, nếu như sau hai tiếng còn chưa hạ sốt, thì dùng tinh dầu xoa cơ thể cho thiếu gia một lượt.” Bác sĩ Từ nói, chớp mắt lại với ngữ khí kính cẩn. “Thiếu gia, cậu chịu khó nghỉ ngơi, chuyện bị bệnh có cần tôi nói một tiếng với Cố tiên sinh không?”

“Không cần đâu.” Cố Từ Thần bình thản nói.

Bác sĩ Từ chào một tiếng rồi rời đi.

Tô Niên Niên hậm hực nói: “Thiếu gia, cậu có gì dặn dò không?”

Cố Từ Thần cắn môi: “Giận rồi?”

“Em nào dám, anh là đại thiếu gia của nhà họ Cố, em chỉ là một người bình thường, nào, uống nước.” Cô cầm cốc nước kê vào cạnh môi Cố Từ Thần, động tác hơi mạnh, suýt chút nữa thì hất vào mặt Cố Từ Thần.

“Cô hầu hạ thiếu gia Cố thế nào thế? Cô là thuộc công ty nào, tôi phải khiếu nại!” Bác sĩ Từ vừa mới rời đi lại cầm hộp thuốc quay lại bực bội nói.

Tô Niên Niên run tay, lúc này thật sự đổ cốc nước lên người Cố Từ Thần rồi.

Bác sĩ Từ càng tức giận, nói chuyện càng khó nghe, “Bảo cô đến là để chăm sóc Cố thiếu gia, chân tay vụng về thì làm được cái gì? Cô rốt cuộc là ở đâu đến, đã thông qua huấn luyện ở công ty hay chưa?!”

Cố Từ Thần điềm nhiên cầm khăn giấy lau nước trên người, “Cô ấy là bạn gái tôi, ông có ý kiến gì không?”

Bác sĩ Từ nói một tràng, sau khi nghe câu nói đó vẫn giữ động tác há hốc miệng, mãi không phản ứng lại được.

Tô Niên Niên nhìn bác sĩ này cực kỳ không thuận mắt, giống như cáo mượn oai hùm mà uy hiếp: “Đúng, tôi chính là bạn gái của anh ấy, ông có ý kiến gì không, chúng ta có thể nói chuyện rõ ràng.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 274: Sống Chung (9)

Bác sĩ Từ toát mồ hôi hột, thái độ nói chuyện cũng thay đổi nhiều: “Không không không, tôi vừa nãy là lo lắng cho bệnh tình của thiếu gia, nếu như nói có gì không đúng, xin thông cảm.”

Tô Niên Niên cong môi, chẳng buồn để ý ông ta.

Loại người này là kiểu mềm nắn rần buông điển hình, cũng không biết thành bác sĩ thế nào, không nói y đức, đến sự tôn trọng làm người ít nhất cũng không có.

“Thật là ngại quá, tôi còn có việc, đi trước đây, tạm biệt!” bác sĩ Từ khom lưng cúi người với Cố Từ Thần mấy lần, cầm hộp thuốc của mình nhanh chóng chuồn ra ngoài.

Chỉ là khi ông ta sau khi ra khỏi biệt thự họ Cố, cầm điện thoại lên gọi điện: “ là Cố tiên sinh phải không? Thiếu gia cậu ấy.....hình như có bạn gái.”

.....

Cách hai tiếng đồng hồ, Tô Niên Niên lại đo nhiệt độ cho cậu, may là nhiệt độ còn hạ một chút, cô thở phào một hơi.

Cố Từ Thần nhắm mắt lim dim, biểu cảm trên mặt đã dịu hơn rất nhiều, Tô Niên Niên nhào người ở đầu giường quan sát ngũ quan của cậu, càng nhìn càng thấy vui mắt, đầu gật gật, sắp ngủ rồi.

Lúc sau lại rót cho Cố Từ Thần một cốc nước bảo cậu uống, Tô Niên Niên quả thật chịu không nổi, định bỏ ra đầu giường ngủ.

Ai biết Cố Từ Thần khẽ động người, để cho cô một chỗ trống, điềm nhiên nói: “Lên đây ngủ đi.”

Cố Từ Thần buồn ngủ đến díp cả mắt, nghe thấy câu này như chết đuối vớ được cọc, trèo lên giường ngủ luôn.

Cố Từ Thần thở dài, cẩn thận đắp chăn cho cô.

Rốt cuộc ai mới là người bệnh chứ.

Cậu nhắm mắt tiếp tục ngủ, chỉ là chưa đến một lúc đã ngủ say rồi.

(/)

Tô Niên Niên quần chăn vào người, co hết chăn bên dưới lên, nửa cái chăn đã bị cô quần đi, chỉ để lại cho Cố Từ Thần một góc.

“Niên Niên.....” Cố Từ Thần khẽ gọi, Tô Niên Niên trong giấc mơ phản ứng lại, lại lẩn một vòng nữa, cuối cùng chiếc chăn cũng bị cuốn gọn vào người.

Cố Từ Thần tối sầm mặt, nhìn Tô Niên Niên cuộn thành một cục như cá viên, chẳng biết làm sao, đành thở dài than thân.

Trong phòng rất ấm, không đắp chăn cũng không cảm thấy lạnh, chỉ là Cố Từ Thần cảm thấy bên cạnh trống rỗng, như thiếu đi cái gì vậy.

Suy nghĩ hồi lâu, cậu ôm Tô Niên Niên bị chăn quần chặt thành một cục vào lòng.

Em ôm chặt, vậy thì anh đành ôm em vậy.

.....

Năm tháng êm đềm, thời khắc tươi đẹp, ngủ nướng một giấc mà đã một ngày rồi.

Đợi đến khi Tô Niên Niên dậy, chỉ cảm thấy bụng đói kêu ầm ĩ.

Lại nhớ đến trong nhà còn có một người bệnh, Tô Niên Niên lập tức như có động lực, chuẩn bị đi vào bếp nấu gì đó!

Kết quả cho đến khi thực hiện, cô bắt đầu nghi ngờ năng lực tay nghề của mình.

Cái đồng đen xì xì này rốt cuộc là cái gì thế.....

Đến cuối cùng tiếng rầm rầm trong bếp khiến Cố Từ Thần bị giật mình tỉnh giấc, cậu đứng ở cửa bếp, neho mày nhìn đồng bừa bộn trong bếp.

“Tô Niên Niên, rốt cuộc em nấu cơm hay là phá tan bếp thế?” cậu bó tay nói.

Tô Niên Niên cười hi hi, nhìn món ăn mình làm, đúng là khó nuốt, vì mạng sống của Cố Từ Thần mà nghĩ, cô đành phải đem toàn bộ thức ăn đổ vào thùng rác, sau đó gọi điện đặt thức ăn sẵn.

Hai người cùng ngồi đối diện ăn cháo, cảnh tượng này ấm áp biết bao nhiêu.

Ăn no uống đủ, Tô Niên Niên dựa ra sau ghế, xoa xoa cái bụng no tròn mà nói: “Buổi chiều ngủ chưa đã, em phải về nhà ngủ bù đây.”

Cố Từ Thần giật giật trán, rốt cuộc ai mới là người ngủ chưa đủ chứ.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 275: Dẫn Lợn Thần Tài Về Nhà (1)

Tổ chất sức khỏe Cổ Từ Thần tốt, chưa đến mấy ngày là đã khôi phục như cũ rồi.

Bài tập nghỉ đông của Tô Niên Niên cũng làm gần như xong rồi, rảnh rỗi không có việc gì, hai người tranh thủ hôm trời đẹp, dẫn Đại Viên và Bao Bao đi tiêm vắc xin.

Người ở trong cửa hàng thú y không nhiều, ông chủ nhiệt tình giúp Đại Viên và Bao Bao tiêm vắc xin, nhân tiện tắm rửa chải lông cho bọn chúng.

Tắm phải mất thời gian lâu hơn một chút, Tô Niên Niên đứng ngồi nhấp nhồm, cửa hàng thú y này cách Thánh Âm không xa, Tô Niên Niên đưa ra ý kiến đi đến trường dạo một vòng.

Cổ Từ Thần gật gù đầu, hai người thong dong đi bộ đến trường.

Ánh nắng ấm áp hắt lên hai người, thoải mái khiến người ta hận không thể kéo ngay chiếc ghế mà nằm ra đó sưởi nắng.

Đi qua một đoạn đường, Tô Niên Niên cười nói chuyện với Cổ Từ Thần, trước mặt đột nhiên chuyển đến tiếng chó sủa huyền ảo.

“Gâu gâu.....” Âm thanh đó rất thảm thiết, còn mang theo những âm thanh hỗn tạp của các con vật khác.

Tô Niên Niên nhìn về phía phát ra âm thanh đó, nụ cười lập tức biến mất.

Một bên của đường là con đường thông sang Thánh Âm, một bên là con hẻm gần khu dân cư sống, gần thùng rác cũ, có một người đàn ông trung niên cao lớn, ăn mặc nhếch nhác, trong tay cầm một ống thép to bằng cổ tay, đang đánh đập một con chó.

Con chó lông vàng đó bị đánh cho thoi thóp, tiếng kêu của nó yếu ớt dần, ống thép nện xuống người nó cực kỳ mạnh, đánh một lúc máu tươi thấm đẫm nền đất.

Cảnh tượng tàn nhẫn như thế, sắc mặt Tô Niên Niên trắng bệch, nôn khan một tiếng, suýt nữa nôn ra.

(/)

Người đàn ông đó nghe thấy động tĩnh, quay người lại, ông ta nuôi râu rất dài, không nhìn rõ được mặt mũi. Chỉ có đôi mắt đỏ ngầu, nhưng vẫn đục như có men rượu chưa tỉnh.

Ông ta tạm thời buông tha con chó vàng đáng thương đó, mà đi về phía Tô Niên Niên hai người, ống thép đập xuống nền vang lên tiếng “chát chát”.

Tô Niên Niên giật nảy mình, cô biết người đàn ông này là ai! Chính là lão biến thái dọa chó mà được lưu truyền trong trường.

Loại người này không phải có xu hướng bạo lực, mà là thần kinh không bình thường, nhất thời Tô Niên Niên cũng không biết làm sao mới được.

Cổ Từ Thần cẩn thận che chở cho Tô Niên Niên đằng sau, nheo mắt lại nhìn.

Người đàn ông đó không hề có động tác tiếp theo, chỉ là đến gần, nhìn mặt Cổ Từ Thần, đột nhiên tâm trạng trở nên kích động, trong miệng lớn tiếng gầm gừ, rồi quay người chạy mất!

Cảm giác đó giống như sợ Cổ Từ Thần vậy!

Tô Niên Niên đỡ hoảng hồn, chắc chắn ông ta đi xa rồi, mới hỏi: “Cổ Từ Thần, anh quen người này à?”

Cổ Từ Thần lắc đầu phủ nhận, chỉ là cau mày ý thức gì đó.

Người đàn ông đó, dường như quen biết cậu.

Nhưng trong ký ức của cậu, không hề có chút ấn tượng nào về người đàn ông này.

Tô Niên Niên muốn đi xem con chó đó thế nào, không ngờ con chó đó mặc dù bị thương, nhưng mạnh mẽ khác thường, cổ bò dậy, chân thấp chân cao chạy, rất nhanh đã mất hút ở con hẻm sâu.

Tô Niên Niên thờ dài, chỉ hy vọng con chó đó có thể tự khỏe lại, đừng gặp phải con người đáng sợ như thế nữa.

Xảy ra chuyện như thế, hai người cũng không có tâm trạng mà về trường nữa, đành quay lại cửa hàng thú y.

Trên đường, Cố Từ Thần nhận được cuộc điện thoại, Tô Niên Niên chỉ thấy cậu luôn im lặng, chỉ nói “vâng” hai tiếng trước khi tắt điện thoại.

“Anh nhìn em làm gì?” Tô Niên Niên tò mò hỏi, không biết tại sao Cố Từ Thần tắt điện thoại rồi mà cứ nhìn cô.

Cố Từ Thần nhìn cô, hồi lâu, thờ dài, “Bố anh bảo tết nguyên tiêu anh về nhà, còn nữa, dẫn em đi cùng.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 276: Dẫn Lợn Thần Tài Về Nhà (2)

Vo ve vo ve

~~Tô Niên Niên sững người, đây là muốn dẫn cô về nhà gặp bố mẹ sao?

Tô Niên Niên quả nhiên lắc đầu: “Em không đi? Em một mình ở nhà xem liên hoan nguyên tiêu ăn bánh trôi là được! Anh không cần lo lắng cho em!”

Cố Từ Thần hơi hụt hẫng, “Niên Niên.....”

Tô Niên Niên lắc đầu giống như trống lắc vậy, “Em không đi em không đi.”

“Được rồi, không muốn đi thì không đi.” Cố Từ Thần thỏa hiệp, dù sao việc nhà họ Cố một mình cậu cũng đối phó được, lời Tô Niên Niên vào cũng không hay lắm.

Chỉ là hai người không ngờ, Tết nguyên tiêu hôm đó, Cố Lí lại đích thân đến đón bọn họ.

Tết nguyên tiêu.

Cố Lí đã đến nhà họ Cố từ sớm, khỏe miệng nở nụ cười, gọi điện riêng cho Cố Từ Thần và Tô Niên Niên.

Hai người đều từ nhà của mình đi ra, nhìn thấy Cố Lí sắc mặt tối sầm lại.

Cố Từ Thần vốn dĩ đã không hợp với anh ta, Tô Niên Niên vì việc sinh nhật lần trước của Cố Từ Thần, cũng không có thiện cảm gì với anh ta.

“Nhìn đáng vẻ có lẽ tôi nên đến muộn một chút, để hai người ngủ thêm lúc nữa, có lẽ là hai người ngủ chưa đủ giấc, cũng không cần dùng sắc mặt khó coi đó mà đối diện với tôi chứ.” Cố Lí tươi cười, chỉ là trong mắt ẩn giấu nét xảo quyệt.

Cố Từ Thần đút một tay vào túi, ngoảnh mặt đi chẳng buồn để ý anh ta.

Tô Niên Niên cong môi, cũng biểu lộ ánh mắt coi thường đối với tên cầm thú đội lốt áo quan Cố Lí này.

Cố Lí giả bộ đáng vẻ ngạc nhiên. “Niên Niên, cô không phải là không muốn đi đấy chứ, ông nội đích thân dặn dò tôi đón cô cùng đến ăn tết, cô lẽ nào không nể mặt ông nội chứ?”

(/)

(/)

Tô Niên Niên nghiêng răng, thẳng cha này đúng là quá cáo già, lấy ông Cố ra mà chèn ép tạo áp lực cho cô.

Ông Cố là ai chứ? Gõ gậy một cái là cả Dụ Thành phải run, dù cho nhà họ Cố đã từng có chút không vui trên thương trường với nhà họ Trần, họ Tô, nhưng xét về sự từng trải, cô cũng là tiểu bối, không đi không được!

Nhìn sắc mặt Tô Niên Niên không tốt, còn Cố Lí lại mặt mày hớn hờ, anh ta nói: “Niên Niên cô đã đồng ý đi, thế thì không nói nhiều nữa, lên xe đi.”

Anh ta lái chiếc xe Lamborghini màu xanh chói lá, còn là kiểu dáng mới nhất.

Tô Niên Niên lườm anh ta: “Không cần! Xe không nóc lạnh quá, tôi đi cùng Cố Từ Thần là được rồi.”

Nụ cười Cố Lí trở nên cứng đờ, ngại ngùng ho mấy tiếng.

Cố Tử Thần nhếch môi cười, hai người hiểu ngầm với nhau, tự lên xe rồi phóng đi, Cố Lí dờ dẩn đứng đó.

Cố Lí lắc đầu, khẽ cười: “Đúng là hai kẻ tự do tùy hứng, ôi.....”

Anh ta cho rằng Tô Niên Niên sẽ thích kiểu xe mui trần loại này, không ngờ chẳng nề mặt chút nào.

Chỉ có điều chiếc xe lái đi đúng là bị tấp gió, khiến tạo hình tóc của anh ta bị thổi cho rối tung, Cố Lí vội chìa khóa, nóc chiếc xe lại đập lại như cũ.

Vừa lên xe, nụ cười của anh ta hoàn toàn biến mất, lộ ra bộ mặt lạnh lùng đen tối.

Nhà họ Cố.

Tô Niên Niên xuống xe, chỉ cảm thấy bầu không khí có gì đó khác thường.

Trước đây đến nhà họ Cố, lúc nào cũng huyền ảo tấp nập, người đi lại ồn ào, giống như nơi tụ tập của giới thượng lưu trong phim vậy.

Còn hôm nay, nhà họ Cố không một bóng người, Tô Niên Niên mới ý thức được, ngôi nhà xa hoa lộng lẫy này quá lạnh lẽo và vắng vẻ.

Giống như gió lạnh thổi thấu xương, trống trải, biểu cảm trên mặt mỗi người đều rất bận rộn tất bật.

Bất giác, Cố Tử Thần nắm lấy tay cô, khiến trong lòng Tô Niên Niên điềm tĩnh hơn.

Dù cho thế nào, con đường phía trước luôn có cậu ở bên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 277: Dẫn Lợn Thần Tài Về Nhà (3)

Trong phòng khách đã chuẩn bị xong tiệc rượu, các loại sơn hào hải vị, món trung tây đều có.

Tô Niên Niên lúc này chẳng có tâm trạng ăn uống gì, nom nớp lo sợ chào hỏi ông Cố và Cố Ngôn Chuẩn, ngồi ở vị trí gần cuối, cố gắng hạ thấp sự tồn tại của mình.

Nhưng Cố Lí vẫn không chịu để yên cho cô, cứ đặt mộng xuống là ngồi bên cạnh cô không chịu đi, bộ dạng đó nào giống nam thần quốc dân, rõ ràng chính là lưu manh mà!

Anh ta mỉm cười với Tô Niên Niên: “Niên Niên, cô thích ăn gì? Có thích ăn món gì tôi có thể dặn dò nhà bếp làm cho cô.”

Tô Niên Niên cười mà như không cười: “Không cần phiền phức, tôi không kén đồ.”

Dù cho kén đồ cũng không ăn thức ăn anh ta gọi! Tô Niên Niên trong lòng nắm chặt nắm đấm, sống chết cũng phải chiến đấu với Cố Lí đến cùng.

Cố Tử Thần cau mày, ngồi bên phải Tô Niên Niên.

Trên bàn ăn im lặng căng thẳng.

Cả nhà họ Cố đều đến đông đủ, vợ chồng Cố Ngôn Chuẩn, ông Cố, còn cả mẹ của Cố Lí, hai em họ trong nhà của Cố Ngôn Chuẩn, nhìn đúng là có mùi vị gia đình.

Tô Niên Niên hiểu ra, gia đình quý tộc tụ họp thì không khác gì Hồng Môn Yến, quả nhiên không sai, cô vừa ăn được hai miếng cơm, đã bị mẹ của Cố Lí là An Như Tầm nói cho một câu khiến cô phát ghen, “Niên Niên à, làm bạn gái của Tử Thần đừng có áp lực quá, thằng bé này mặc dù tính cách lạnh lùng chút, nhưng cô thấy là người biết suy nghĩ, nhất định sẽ tốt với cháu.”

“Dạ.....cảm ơn cô ạ.” Tô Niên Niên cố gắng nở nụ cười, không ngờ An Như Tầm lại tiếp tục nói: “Chỉ là con dâu nhà họ Cố không dễ dàng bước chân vào như thế đâu, Tử Thần đồng ý đưa cháu về, nói rõ trong lòng có cháu, trường bối như các cô cũng không muốn can thiệp vào tình cảm bọn trẻ các cháu. Chỉ là, sau này cháu vẫn cần tự tôn tự trọng tự ái, dù cho không phải vì nhà họ Tô cháu, cũng phải vì thể diện nhà họ Cố mà cân nhắc.”

Quả nhiên là mẹ của Cố Lí.....cách nói chuyện khiến người khác ghét này đúng là người một nhà mà!

Tô Niên Niên còn chưa kịp nói, Cố Tử Thần đã nheo mày, lạnh lùng liếc nhìn An Như Tầm.

An Như Tầm bị ánh mắt đó của cậu khiến cho lưng nóng ran, không dám nói nhiều nữa.

“Ôi, trẻ con lớn rồi thì không dễ quản, mấy đứa trẻ các con còn trẻ mà đã yêu đương, thật là khiến người làm cha mẹ như chúng tôi phải bận tâm.” Còn chưa đợi An Như Tầm yên tĩnh lại, Diệp Tư Vân lại bắt đầu lên tiếng than thở.

“Đúng thế mà, may là A Lí khiến tôi không phải bận tâm.” An Như Tầm cười vói về mặt người mẹ hiền đức.

Tô Niên Niên đương nhiên chẳng còn muốn ăn nữa, rốt cuộc tụ họp vẫn thành đại hội phê bình, hóa ra toàn bộ đều đổ lên đầu cô và Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần điềm nhiên nói: “Không cần bận tâm, việc của tôi và Niên Niên, chúng tôi tự biết chừng mực.”

Biểu cảm của Diệp Tư Vân và An Như Tầm giống như ăn phải rắn vậy, Cố Tử Thần bảo vệ Tô Niên Niên, trên thực tế đang đánh vào mặt hai người họ.

“Được rồi, đều là người một nhà, có việc gì ăn cơm xong hãy nói!” Cố Ngôn Chuẩn quả thật nhìn không đành, kết thúc trận đấu mồm tề nhạt đó.

Ông Cố cười ha ha, tất cả chuyện đó đều thu vào tầm mắt.

Cả bữa cơm, Tô Niên Niên ăn vị nhạt như nước ốc.

Cố Tử Thần nhìn cô ăn ít, lại múc cho cô bát canh đặt trước mặt cô, “Cẩn thận nóng.”

Tô Niên Niên bí bức không vui “vâng” một tiếng, cầm thìa múc canh, khi cô ngẩng đầu lên, phát hiện ánh mắt của mọi người trên bàn ăn đều chăm chăm nhìn mình.

Trong lòng những người đó như chấn động, Cố Tử Thần lại hạ thấp mình mà múc canh cho cô sao?

Xem ra Tô Niên Niên trong lòng cậu quả nhiên không tầm thường.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 278: Dẫn Lợn Thần Tài Về Nhà (4)

Ông Cố nheo mày, sau bữa cơm cười nói: “Hai cháu lên lầu nói chuyện với ông, mấy người cũng bớt tham gia mấy chuyện của con trẻ đi, cũng có tuổi cả rồi, quản mấy việc không đâu thì không bằng đi xử lý chuyện công ty đi.”

Diệp Tư Vân và An Như Tầm sắc mặt lập tức thay đổi, những người khác không dám nói gì nữa.

Nụ cười trên mặt Cố Lí cứng lại, tiếp tục nói: “Ông nội, ông không phải cho riêng hai người đó li xi đó chứ, nếu như thế không thể thiếu cháu được!”

Ông Cố thờ dài nói: “Cháu ấy à.....nếu đã muốn, thì cùng lên đi!”

Mí mắt Tô Niên Niên khẽ nháy, đành phải đi theo.

Cố Lí cười giống như hồ li già xảo trá, không biết lại đang tính toán cái gì.

Phòng sách.

Ông Cố là người thích thưởng thức trà, lấy ra bộ trà bắt đầu thành thực pha trà.

“Niên Niên, cháu cảm thấy Cố Tử Thần là người thế nào?” Ông Cố cười nói.

Tô Niên Niên giật mình, nói: “Thông minh, xuất sắc, học giỏi.....uhm, tóm lại là một người rất tốt rất giỏi ạ.”

Ông Cố cười vui vẻ, dù sao Cố Tử Thần cũng là cháu trai của ông, lời khen thì ai mà chả thích nghe.

Cố Tử Thần và Cố Lí chẳng ai để ý đến ai, mỗi người đều có suy nghĩ riêng, bộ dạng chăm chú nghe hai người nói chuyện.

Ông Cố cũng nói chuyện riêng với Tô Niên Niên, không để ý đến hai đứa cháu nội, hỏi han quan tâm gia đình Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên vốn dĩ có chút căng thẳng, nhưng sau đó thoải mái hơn, bộ dạng hớn hờ khi nói đến Cố Tử Thần học ở trường, cuối cùng còn không quên nịnh ông Cố, ông Cố cười càng vui hơn, mắt sắp nhắm tịt lại, nhìn có vẻ hiền hậu ôn hòa, không khác gì người già khác.

Nói chuyện cũng phải đến nửa tiếng rồi, Tô Niên Niên nói đến nỗi khô cả mồm, ông Cố tìm trong túi, lấy ra một phong bao, “Cầm lấy đi, tết chưa cho cháu được, bây giờ mới coi là tiền mừng tuổi.”

(/)

Tô Niên Niên vội vàng từ chối, Cố Tử Thần nói: “Người trên cho không được từ chối, ông nội cho em thì em nhận lấy đi.”

Tô Niên Niên lúc này mới nhận.

“Thời gian không sớm nữa, cháu đưa Niên Niên về trước đây ạ.” Cố Tử Thần cúi đầu chào ông, dẫn Tô Niên Niên rời đi.

Ông Cố đồng ý, ông biết Cố Tử Thần sẽ không ở lại, không cần phải mất thời gian nói nhiều.

Sau khi hai người rời đi, ông Cố lại rót cho mình một tách trà.

Mãi hồi lâu, trà đã nguội rồi.

Ông nhấp một ngụm, lúc này nụ cười trên mặt mới vụt tắt.

“A Lí, đứa con gái này, không thể giữ lại.”

Trên đường về nhà, Tô Niên Niên mới mở phong bao ông Cố cho.

Cảm giác trên tay rất nhẹ, cô đoán bên trong tiền có lẽ không quá nhiều.

Nhưng đợi khi cô mở ra xem, miệng há hốc thành hình chữ “0”.

“Cố Tử Thần, em phát tài rồi! trời ơi, bên trong này là một tờ chi phiếu! Sáu con số 0 đằng sau!” Tô Niên Niên với biểu cảm há mồm, mắt sáng lấp lánh như đèn pha.

Cố Tử Thần nhếch môi: “Mới có chút tiền mà đã bị mua chuộc, em đúng là lợn há mồm tiền mà.”

Tô Niên Niên không vui lắm bảm: “hừm, anh đang gato với em à! có điều đúng là thật nhiều tiền, em phải giữ tiết kiệm kiếm tiền lại!”

Đối với quan niệm quản lý tiền bạc như cô, Cố Tử Thần đã quen rồi, đành phải nói: “Được được được, tiết kiệm lại làm của hồi môn của em.”

“Anh đừng có mơ! Dù cho là của hồi môn, sau này em cũng không cho anh đâu.” Tô Niên Niên hậm hực nói, ôm chặt phong bao.

Cố Tử Thần đập mạnh chân phanh, nhìn chằm chằm Tô Niên Niên, “Tô Niên Niên, nhanh như thế mà em đã bắt đầu suy nghĩ gả cho anh rồi à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Du Xuân (1)

Phụt ----

Tô Niên Niên tức sấp phụt máu, “Cố Tử Thần, anh đang từ bụng ta suy ra bụng người có phải không? Ai nói muốn gả cho anh chứ, anh đừng có hòng!”

Cố Tử Thần: “Ồ? Thế à? anh còn cho rằng có người cuồng quýt muốn gả cho anh nữa đấy, nếu em đã không đồng ý, thế đành coi như không có gì vậy.”

“Hừm hừm hừm, coi như không có gì cái đầu anh ấy! Em cũng không nói không gả cho anh, nói, anh có phải còn muốn lấy người khác nữa đúng không?” Tô Niên Niên bực tức hỏi.

Cố Tử Thần cười đen tối: “Niên Niên, lần này không phải anh ‘tử bụng ta suy ra bụng người’ rồi chứ.....”

Tô Niên Niên nghĩ lại câu nói “không nói là không gả cho anh”, ngay lập tức đỏ bừng mặt.

Trời ạ, tại sao cảm thấy như bị vòng vo cả đoạn đường thế nhỉ..... nói chuyện với người chỉ số thông minh cao này đúng là mệt đầu mà.....

Cố Tử Thần nở nụ cười vui vẻ trên khoe miệng, khởi động xe, chậm chậm lái về Dự Thành.

Ánh đèn màu cam bên đường chiếu xuống mạng màu sắc ấm áp, chiếu rọi cả con đường về nhà.

Tô Niên Niên còn chìm đắm trong niềm sung sướng vì nhận được phong bao lì xì to, Cố Tử Thần đột nhiên hỏi cô: “Niên Niên, em thích nhà họ Cố không?”

Tô Niên Niên chẳng chút phòng bị, ý thức buột mồm nói luôn: “Không thích.”

Nói xong cô giật mình, vội vàng bịt mồm lại, lắc đầu thay đổi đáp án: “Không không không, em rất thích.”

Cô đúng là không thích nhà họ Cố, nhưng dù sao đó cũng là người nhà của Cố Tử Thần, cô sợ nói như thế trong lòng Cố Tử Thần sẽ không thoải mái.

Ánh mắt Cố Tử Thần nhìn xa xăm, giọng nói trầm thấp: “Thực ra anh cũng không thích, chỉ là có rất nhiều chuyện, không phải chúng ta có thể thay đổi theo ý mình được.”

Tô Niên Niên nhìn nghiêng mặt cậu, trong lòng cũng có chút đồng tình.

Có lẽ rất nhiều người ngưỡng mộ cậu có địa vị và giàu có, nhưng Tô Niên Niên cảm thấy, những trọng trách đó đè lên vai cậu và phiền não cũng rất nặng nề.

Nhưng cũng không thể thay đổi.

Cô ngoảnh đầu, bình tĩnh hỏi: “Thế sau này anh cũng phải tranh tài sản gì đó sao? phải đấu đá với người nhà của mình à?”

Trong giọng nói của Cố Tử Thần có mang theo mùi vị đau khổ: “Cũng có thể thế, mà cũng có thể không, em hy vọng anh sẽ tranh sao?”

Vấn đề này giống như hoàng tử cổ đại phải tranh giành hoàng đế vậy, là do cả đời được giáo dục và vận mệnh quyết định.

Tô Niên Niên cười hi hi nói: “Việc của anh đương nhiên phải tự mình quyết định rồi, anh chọn gì em cũng tôn trọng anh. Có điều nếu như em là anh, em không tranh, dù sao mỗi người đều có cổ phần, mỗi năm em lấy tiền hoa hồng và tiền lãi tiết kiệm là được rồi, nghĩ đã thấy cuộc sống hạnh phúc rồi.”

“Quả nhiên là một con lợn sống qua ngày.....” Cố Tử Thần nhếch môi cho bình luận.

“tự cho là đủ mà ~la la la~” Tô Niên Niên âm ỉ hát, Cố Tử Thần mỉm cười, không nói gì thêm nữa.

Ăn xong tết nguyên tiêu, chẳng mấy chốc là đến thời gian vào kỳ học mới.

Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm hai người ở Sanya chơi còn chưa đã, lại bay sang Hàn Quốc ngắm tuyết, nghe nói tiếp theo vẫn còn có hành trình, nghe thôi mà Tô Niên Niên cũng phải ngưỡng mộ.

Sở Tổ Tâm còn gọi điện cho Cố Tử Thần, nhờ cậu chăm sóc Tô Niên Niên, nhân tiện đưa Tô Niên Niên đi học.

Cố Tử Thần nhăn trán, có cảm giác vừa là bạn trai lại vừa là bố mẹ vậy.

Nghỉ đông lâu rồi, nên Tô Niên Niên còn háo hức mong vào học, vừa đến trường ngày đầu tiên báo danh, nhìn phong cảnh gì cũng thấy đẹp, ai cũng thấy mới mẻ thuận mắt hơn.

(/)

Đến nhìn thấy Doãn Sơ Hạ, không đến mức đáng ghét như thế.

Ai biết Doãn Sơ Hạ nhìn thấy cô liền lờm một cái, dậm chân ngoảnh đầu đi, giống như Tô Niên Niên là yêu ma quỷ quái vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 280: Du Xuân (2)

Tô Niên Niên lập tức thu lại suy nghĩ của mình, thôi vậy, vẫn tiếp tục ghét cô ta đi.

Đến lớp F, nhìn thấy đồng bọn quen thuộc, lại mơ hồ có cảm giác thân thiết.

Tổng Dư Hi gầy đi một chút, nhìn sắc mặt cũng không tốt lắm. Chúc Thành thì vẫn béo tròn cổ xay, nghe nói qua cái tết mà béo lên tận 5kg. Đường Dư lại cao lên 2cm, khiến Tô Niên Niên đập bàn vì không công bằng--- cô từ sau phổ thông năm ba là đã không con lên nữa.

Bạn bè gặp nhau, thân thiết vui mừng. Kẻ thù gặp nhau, đương nhiên là găm gè rồi.

Doãn Sơ Hạ ba người vẫn nhìn Tô Niên Niên không thuận mắt, kích bác nói: “Tô Niên Niên, một tháng không gặp, mặt cậu hình như tròn hơn rồi đấy.”

Tô Niên Niên vốn dĩ khuôn mặt có chút tròn trịa bầu bĩnh, nhưng nhìn không hề béo, hơn nữa lại càng đáng yêu.

Tô Niên Niên cũng chẳng phải vừa mà đáp lại: “Doãn Sơ Hạ, mắt hai mí của cậu làm sao thế? Tôi khuyên cậu nên đi Hàn Quốc mà làm phẫu thuật, kỹ thuật trong nước kém quá, khiến mắt cậu lộ rõ cả ra. Còn Lưu Doãn Nhi, chân cậu sao mà thô thế chứ, nên mặc hai tầng quần tất mới phải chứ! Trương Hiểu Tiệp, cậu tròn mắt với tôi làm gì, cậu còn phải mặc quần cạp cao, không cảm thấy bụng dưới lộ ra rất buồn cười sao?”

Ba người tức trợn trừng mắt, bị Tô Niên Niên chọc đúng chỗ ngứa, còn không thể phản kháng, chỉ có thể để mặc người trong lớp cười chê.

Tô Niên Niên hừm một tiếng, còn muốn đấu mồm với cô, cũng không xem lại đối thủ của mình là ai?

Dưới sự hun đúc của Cố Tử Thần, cô bây giờ đã dần dần có xu hướng phát triển thành kẻ mạnh mẽ mà chẳng sợ gì rồi.

Học kỳ mới bắt đầu, chủ nhiệm Giang Mộ đến họp lớp, dặn dò mọi người chăm chỉ học hành.

Anh ở trên bục giảng phát ngôn, ánh mắt lướt một lượt, nhìn về phía Tô Niên Niên.

(/)

Tô Niên Niên mặt mày hớn hờ, ánh mắt long lanh, đang nói chuyện riêng với Tổng Dư Hi.

Anh nhìn thấy Tô Niên Niên cúi đầu liếc nhìn điện thoại, đột nhiên sắc mặt sa sầm xuống.

Là nhìn thấy tin nhắn gì thế? Giang Mộ đoán, nghĩ quá nhập tâm, đến mình ở trên bục giảng nói gì cũng không biết.

Sau khi tan học, Tô Niên Niên bực tức sắp xếp balo, ngày đầu tiên chưa có bài tập về nhà, cho nên không mang theo gì, bộ dạng tức giận lao ra khỏi lớp.

Chạy đến bãi dừng xe, Cố Lí tên đó quả nhiên đã ở đó đợi cô, đeo một chiếc kính râm thời trang và khẩu trang y tế, nhìn không ra anh ta chính là nam thần quốc dân.

Anh ta giờ điện thoại lên hỏi: “Tại sao không trả lời tin nhắn của tôi?”

Tô Niên Niên nghiêng răng nói: “Nếu như không muốn bị vây quanh thì mau lái xe đi? Anh có ngọc không thế? Lại dám đến trường của tôi! Trường nay chỉ cần tiện tay tóm được là anh đi đòi, hiểu không?”

“Được chào đón là lỗi của tôi sao?” Cố Lí nhún vai.

“Mau đi!” Tô Niên Niên đẩy anh ta một cái, Cố Lí tò mò hỏi: “Cô không lên à? Ở đây cách khu thu âm rất xa.”

“Không cần! Tôi tự bắt xe đi!” Tô Niên Niên ra sức đẩy anh ta, ai biết Cố Lí lại cố chấp, giữ đầu cô ấn vào trong xe, còn mình cạy chân dài cũng lên xe, lái xe nhanh tay nhanh mắt, đạp chân ga, lái ra khỏi trường.

Tô Niên Niên hét toáng lên, hừ, quả nhiên đều là người nhà họ Cố mà! Cái tật nhét người khác như thế không biết là di truyền của ai chứ?

“Anh làm gì thế? Giống như bắt cóc vậy!” Tô Niên Niên bực mình nói.

Cố Lí dựa ra sau ghế, liếc nhìn cô, “Nếu như thật sự là bắt cóc? Chúc mừng cô, cô bây giờ có thể bắt đầu cầu cứu được rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 281: Du Xuân (3)

Tô Niên Niên chẳng cần khách khí lờm anh ta một cái chấy mặt.

Cố Lí nheo mày: “Không tin à? Tiểu Kiều, quay đầu xe đi đến khu nghĩa trang, thả cô gái này xuống.”

“!!!” Tô Niên Niên gào lên, “Anh thần kinh à! chú cảnh sát, chính là người này, mau bắt anh ta lại!”

Cố Lí mỉm cười, rất tự nhiên đặt tay lên tóc Tô Niên Niên, vuốt tóc cô giống như vuốt lông chó vậy.

Tô Niên Niên không tự tại nghiêng đầu, muốn né tránh tay anh ta.

Tay Cố Lí vẫn không rời khỏi đó, trượt xuống chiếc cổ trắng ngần của cô.

Cơ thể Tô Niên Niên cứng đờ, trong tiềm thức cảm thấy có cảm giác nguy hiểm, vùng vẫy càng lợi hại hơn.

Khóe miệng Cố Lí nở nụ cười nham hiểm, chỉ là tay dùng chút lực, tóm chặt lấy cổ của Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên trợn trừng mắt, muốn bảo Cố Lí đừng có đùa nữa, nhưng cô mở miệng lại không bật ra được câu nào.

Yết hầu bị nghẹt lại, chỉ có thể ra sức há mồm thở hổn hển, giống như người bị chìm xuống nước đang giãy chết vậy.

Tô Niên Niên cảm thấy lực tay trên cổ càng lúc càng mạnh, đến cuối cùng cô thậm chí có cảm giác bị Cố Lí bóp cổ chết, khuôn mặt nhỏ bé đỏ bừng, trong ánh mắt có sự hoảng loạn và mơ hồ.

Tay chân cô dần sức kéo tay Cố Lí ra, dùng chân đạp lên người lên quần áo cao quý đó của Cố Lí, còn dùng ánh mắt như cầu cứu anh ta.

Trợ Lý Kiều vẫn vờ về chuyên tâm với sự nghiệp lái xe khiến Tô Niên Niên có cảm giác Cố Lí dùng dao giết người trên xe, anh ta nét mặt dùng dưng thay Cố Lí lau sạch vết máu trên dao rồi lại tiếp tục lái xe.

Khi Tô Niên Niên cảm thấy mình chỉ còn lại chút hơi thở cuối cùng, cuối cùng Cố Lí cũng buông tay ra.

Tô Niên Niên như được sống lại lần nữa, há hốc mồm thở hổn hển, mãi vẫn chưa hồi lại.

Cố Lí như không có chuyện gì xảy ra vậy, tươi cười thân mật hỏi: “Muốn uống nước ngọt không? Trong xe có nước lạnh đấy.”

Cảm giác muốn giết người trong lòng Tô Niên Niên trào dâng, thằng cha này là kẻ biến thái!

Thấy Tô Niên Niên không nói gì, Cố Lí nói qua loa: “Tôi chỉ là đùa với cô thôi, xem phản ứng của cô mạnh như thế.” Vừa nói vừa phui phui bụi trên quần áo.

“Có loại người đùa như anh với người khác như thế sao?” Tô Niên Niên xù lông nhím, “Cố Lí, để tôi xuống xe, tôi không đi nữa.”

“Việc đã đồng ý rồi, tại sao lại có thể hối hận chứ?” Vừa gần giọng lại vừa thờ dài, Cố Lí để lộ nụ cười châm biếm, giục trợ lý Kiều tăng tốc đến khu thu âm.

Tô Niên Niên tức ói ra máu, cô cuối cùng cũng hiểu, mình đã bị cho rơi vào bẫy rồi!

Đến khu thu âm, các nhân viên đã chuẩn bị từ lâu rồi.

Tô Niên Niên phát hiện, Cố Lí ở trước mặt cô khiến người ta ghét đến cực điểm, nhưng cứ đến trước mặt công chúng là khuôn mặt đó lại trở thành hình tượng nam thần mẫu quan niệm nà, cô nhìn mà ở đằng sau lăm bằm: cầm thú đội lốt!

Hai người dần dần tách ra, đợi đến khi Cố Lí bị vây chặt đi vào khu thu âm, một người phụ nữ béo tròn ngăn Tô Niên Niên lại, giọng nói cũng chả phải hiền hòa gì: “Mau đi mua sáu cốc cafe, ba cốc ca cao, tất cả đều phải nóng!”

“A?” Tô Niên Niên sửng người, “Tôi đi sao?”

“Nhiều lời!” Người phụ nữ béo đó nhả ra một câu, hống hách với Tô Niên Niên, “mau đi, toàn bộ đều phải nóng, cacao cần hai phần sữa, cafe của M.E không được bỏ bất cứ đường hay sữa gì.”

“.....” Tô Niên Niên nhếch nhếch miệng, quan sát khắp nơi, mỗi người đều đang bận rộn, cho nên bảo cô đi mua đồ làm em gái ở cửa hàng tạp hóa cũng là bình thường.

Chương 282: Du Xuân (4)

Nhịn đi nhịn đi, dù sao kiếp trước cô chắc chắn nợ nhà họ Cố, kiếp này mới phải trả nợ!

Tô Niên Niên cố bình tâm lại, nhưng không phải là kiểu người được chiều chuộng mà kiêu ngạo, gặp phảo tình cảnh này cũng không cãi nhau với người phụ nữ béo đó, mà là đi đến quán cafe gần đó mua đồ uống mà bà ta cần mang về,

Tô Niên Niên đưa túi đồ uống cho bà ta, người phụ nữ béo đó hừm một tiếng, đến tiếng cảm ơn cũng không nói, bảo Tô Niên Niên đem chia những đồ uống đó.

Tô Niên Niên mặt dừng dung liếc nhìn bà ta, trong lòng đã không vui, đồ uống đưa đến tay những nhân viên đang bận túi bụi.

“Ôi! Tại sao cô lại cho hai viên sữa chứ!” Người phụ nữ béo cao giọng nói, đặt mạnh ca cao xuống bàn, “Tôi bảo cô làm việc thế nào, mua đồ cũng không biết, sao lại ngốc như thế chứ!”

Tô Niên Niên bình tĩnh nói: “Là bà nói muốn hai phần.”

“Tại sao tôi không nhớ gì! Cô còn dám cãi lại tôi à, cô mới đến có mấy ngày, đã không kính trọng tiền bối như thế à!” Người phụ nữ béo lớn tiếng chèn ép người khác.

Những nhân viên khác đều cười ha ha xem náo nhiệt, chèn ép người mới trong làng giải trí coi là quy định bất thành văn, cộng thêm lý lịch người phụ nữ rất cao, chỉ là tính cách cáu gắt và lười có tiếng, người khác khuyên bà ta cũng không cần, mọi người coi việc bà ta ức hiếp người mới thành truyện cười.

“Tất cả mọi người đều đang đợi M.E đích thân mời người đệm đàn piano đến, cô xem xem mọi người đều bận như thế này! Cô lại còn làm rối thêm nữa! Nếu như cô có công việc, có gì không hài lòng, có thể tùy ý rời đi bất cứ lúc nào! Chúng tôi ở đây không phải là nơi tự do thích làm gì thì làm đâu nhé.”

Tô Niên Niên hít mấy hơi thật sâu, đổi sang những nhân viên thực tập có thể chịu nhịn, nhưng cô không phải!

Xách chín cốc nước đó chạy đường xa như thế, lại còn phải tự trả tiền, cuối cùng lại đổ hết lỗi lên đầu cô.

Tô Niên Niên đột nhiên cười lên, cười hết sức ngọt ngào, đi đến trước mặt người phụ nữ béo đó. “Nếu đã thiếu một viên sữa mà bà không vui, thì đừng uống nữa, tôi lại đi mua cốc khác cho bà, thế nào?”

Xoạt---

Cô đổ cốc ca cao đó ra đất, trong khoảnh khắc thành một đồng choe choét, người phụ nữ béo giật nảy mình, hét toáng rồi nhảy lên, những thớ thịt trên người rung lên.

“Cô điên rồi à! ai ya, con người bây giờ tại sao lại thành thế này chứ!”

Tiếng ồn ào như thế, Cố Lí ở bên trong đều nghe thấy, bảo trợ lý Kiều ra xem thế nào.

Trợ lý Kiều đi ra quan sát, trong lòng thầm nghĩ, không phải Tô Niên Niên cậy mạnh ức hiếp người khác đấy chứ? Cũng quá huênh hoang rồi.

Chỉ có điều anh ta rất khách sáo, chỉ nói: “Tô Tiểu thư, nên vào khu thu âm rồi, phiền cô đi theo tôi.”

Tiếng hét của người phụ nữ vang lên trong không trung bỗng dừng im bất, giống như âm thanh lóe lên rồi vụt tắt.

Mọi người ngạc nhiên, vừa nãy bọn họ nói người đệm đàn của Cố Lí là người phụ việc rồi?

Tô Niên Niên: “Nhưng tôi còn phải đi mua cho cô đây đồ uống.”

Mọi người ở đó cười ồ lên, sắc mặt người phụ nữ béo thay đổi liên tục, lại không dám mở mồm.

“Trợ lý Kiều sững người, “Ồ.....nếu đã như thế, để tôi đi mua, tiểu thư Tô mau vào trong đi.”

Tô Niên Niên cong môi, bước vào khu thu âm

Trợ lý Kiều hỏi: “ Bà muốn uống gì?”

Người phụ nữ béo hoảng loạn lắc đầu, bà ta nào dám sai trợ lý của Cố Lí đi mua đồ uống chứ, thế không phải tìm chết à!

Trợ Lý Kiều hừm một tiếng lạnh lùng, quay người rời đi.

Phòng thu âm

Tô Niên Niên đi vào, phòng rất rộng, bày các loại thiết bị hòa âm, Cố Lí đang thu bài hát, nhìn thấy Tô Niên Niên bước vào liền đặt tai nghe xuống, giọng nói điềm đạm, “ Tô Niên Niên, tính cách này của cô sau này sẽ chịu thiệt nhiều đấy.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283: Du Xuân (5)

Tô Niên Niên hừm một tiếng: “ Không cần anh quan tâm, tôi vui là được.”

Quả nhiên vẫn là tính trẻ con.....Cố Lí nheo mày, “ vẫn nên thay đổi cái tính hể cái là xù lông của cô đi thì hơn.”

Tô Niên Niên lí lẽ hùng hồn nói: “ Tôi chỉ xù lông với những người động đến tôi, liên quan gì đến anh chứ?”

Từ trong sâu xa biết không thể nói lý với phụ nữ, đặc biệt là những người đã mất hết lí trí mà tức giận, Cố Lí đồng ý buông bỏ khuyến nhủ, mà nghe Tô Niên Niên đệm đàn.

Trên đàn piano còn có cả thiết bị thu âm, Tô Niên Niên thử luyện tập hai lần, sau đó chính thức đệm đàn.

Tiếng đàn du dương vang vọng trong phòng, chỉ khi Tô Niên Niên đàn xong, Cố Lí đưa ra bình luận: “ Chẳng có chút tình cảm nào, cô có thể nhập tâm một chút được không?”

Bài hát này là nhẹ nhàng đông đầy tình cảm, kỹ thuật đánh đàn của Tô Niên Niên không có gì vấn đề gì, nhưng trên tình cảm đúng là thiếu một chút.

Tô Niên Niên tự mình cũng cảm nhận được, nhưng cô cảm thấy ở trước mặt Cố Lí thừa nhận sai lầm là việc si nhục, thế là cong môi nói: “ Đó là vì đối với anh tôi đánh không được, có khuôn mặt khiến người ta ghét như thế!”

Trợ lý Kiều vừa im lặng bước vào cửa lại tự lui ra, tránh để mình nghe thấy những lời kỳ quặc đó.

Tô Niên Niên đánh lại mấy lần nữa, cuối cùng cũng tìm được cảm giác, đánh một bản khiến người ta cực kỳ hài lòng.

“ Uhm, rất tuyệt, mặc dù có chút thô, có điều đoạn sau miễn cưỡng có thể cứu vớt được.” Cố Lí trong lòng hài lòng, nhưng nói chuyện vẫn chọc ngoáy không tha.

Tô Niên Niên nhanh chóng đứng dậy: “ Nếu anh đã hài lòng thì tôi đi đây, tạm biệt!”

“ Đợi một chút.” Cố Lí gọi cô lại, trong ánh mắt Tô Niên Niên không còn kiên nhẫn của Tô Niên Niên, nói một câu không ngoảnh đầu lại, “ Tô Niên Niên, cẩn thận người bên cạnh cô, dù cho là bạn hay là kẻ thù.”

Tô Niên Niên sờ nhẹ vết hằn ngón tay còn in trên cổ cô, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “ Cảm ơn đã nhắc nhở, có điều tôi cảm thấy người nên cẩn thận chính là anh đấy! Hừm, may là sau này không phải gặp lại anh nữa.”

Cố Lí cười cười, ánh mắt đợi cô đi xa, lẩm bẩm nói: “ Giá như thật sự không phải gặp nữa thì may.....”

Việc đệm đàn cho Cố Lí, Tô Niên Niên không nói với ai, cô không cảm thấy việc đệm đàn cho tên thần kinh đó là đáng khoe khoang, mặc dù đã từng là một trong những minh tinh mà cô thích.

Vào học kỳ chưa được mấy ngày, trường học đã vì tổ chức hoạt động hết sức tình người: đó là vì học sinh năm nhất, năm hai tổ chức một lễ hội du xuân: nơi đến là núi Thanh Hà Dụ Thành.

Học sinh năm hai đã bắt đầu có không ít người chuẩn bị thi sở trường văn nghệ, chọn mỹ thuật cũng không ít người, đúng lúc lần này du xuân cũng tổ chức hoạt động vẽ vật thực, cho nên học sinh năm ba cũng không ít người đến tham gia.

Tô Niên Niên có sở thích với vẽ tranh, có điều nghĩ đi thi nghệ thuật cũng hay, thế là cũng mang theo dụng cụ vẽ tranh đi.

Sáng sớm thứ sáu, cổng trường đã cực kỳ náo nhiệt, Tô Niên Niên đứng ở vị trí lớp F, Đường Dư tự động giúp cô đeo túi vẽ, Chúc Thành đang cười nói hi hi ha ha với cô chia đồ ăn vặt.

Lên xe, Tô Niên Niên chọn vị trí cạnh cửa sổ, kéo Tống Dư Hi ngồi cùng.

Chúc Thành và Đường Dư ngồi phía sau hai người, bốn người bàn nhau chơi bài, phía trước xe chuyển đến một hồi náo loạn, không ít nữ sinh đều ngạc nhiên kêu lên.

Tô Niên Niên trong miệng còn đang nhai miếng xoài khô, tò mò nhìn xem có chuyện gì, không ngờ là Cố Tử Thần đang bước đến.

Cậu một bên vai đeo túi, đứng ở chỗ ngồi cạnh Tô Niên Niên, nói với Tống Dư Hi: “Bạn học, có thể nhường chỗ cho tôi được không?”

Mặc dù là hỏi ý kiến, nhưng giọng nói lại mang đầy khẳng định chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 284: Du Xuân (6)

Tống Dư Hi đỡ dẫn nhìn cậu, trong khoang mắt ánh lên vẻ xúc động.

Đây là lần đầu cô gặp Cố Tử Thần ở học kỳ mới này, nhưng, anh ấy là vì Tô Niên Niên mới đến.

Mắt cô sụp xuống, nhường chỗ cho Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần gật đầu với cô biểu thị cảm ơn, ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên, nét mặt thản nhiên, chỉ là dừng dừng như không, hỏi một câu: “Tô Niên Niên, em ăn phải gì mà cứ nhìn anh như thế?”

Tô Niên Niên cố nuốt miếng xoài ngen trong mồm, giọng nói đầy ngạc nhiên: “Cố Tử Thần, anh là học sinh nghệ thuật à? năm ba không phải không thể đến sao?”

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn cô, “uhm, học nghệ thuật cho biết.”

Trời đều biết cậu là vì Tô Niên Niên mới đến, chỉ là trong miệng không bật ra được mà thôi.

Tô Niên Niên “ồ” lên một tiếng kéo dài, trong lòng vừa cảm động, lại vừa cảm thấy trắc trở.

Đã là học sinh giỏi rồi lại còn muốn học thêm nghệ thuật.....ôi, cô còn đường sống nữa không.

Dựa theo quy định học sinh năm ba bài tập bận bịu, ngoài những học sinh nghệ thuật thì những người khác không thể tham gia. Nhưng thành tích Cố Tử Thần tốt, tính cách lại thận trọng, những thầy cô dẫn đội cũng đành mở một mắt nhắm một mắt để cậu đi.

Ngồi trên xe hai tiếng, cuối cùng cũng đến núi Thanh Hà.

Trên núi không khí trong lành, thoát khỏi cảnh huyên náo của thành phố, mang một mùi vị khác biệt.

Tô Niên Niên nhảy xuống xe, quan sát xung quang, lần trước ám ảnh bị mẹ ruột tống vào khu xa xôi hẻo lánh của hoạt động tay liền tay đó vẫn còn.

May là núi Thanh Hà gần đây du lịch rất phát triển, điều kiện tốt hơn rất nhiều, không chỉ có đường quốc lộ, còn cả điện nước và mạng, y như một thế giới bên ngoài.

Tô Niên Niên thở phào một hơi, vui vẻ bước lên phía trước, nhưng lại bị Cố Tử Thần giữ vai lại.

“sao thế?” cô không hiểu quay đầu, Cố Tử Thần biểu thị cô dừng lại, sau đó cúi người xuống, thắt lại dây giày cho cô.

Trái tim thiếu nữ của Tô Niên Niên đập loạn nhịp, mơ hồ cảm thấy động tác này của Cố Tử Thần cực kỳ ám áp lại đẹp trai.

Nữ sinh ở xung quanh thầm than thở tiếc nuối, chỉ mong được Cố nam thần thắt dây giày cho một lần.

Doãn Sơ Hạ từ xa nhìn thấy, tức mình dậm chân hậm hực.

Lưu Doãn Nhi an ủi nói: “Bạn thân yêu, đừng tức giận nữa, không nghe thấy câu nói đó sao, ân ái nhiều chết càng nhanh! Tô Niên Niên bây giờ đứng trên cao, tương lai không biết chừng ngã càng thảm!”

“hừm, mình nghĩ cũng đúng.”

Sau khi xuống xe, mọi người lần lượt mang đồ của mình về chỗ nghỉ.

Nhà nghỉ là do một nhà nông sửa thành, sắp xếp gọn gàng sạch sẽ, có cảm giác ấm áp.

Cát đồ xong là đến thời gian ăn cơm, Tô Niên Niên và Chúc Thành mấy người cùng đi ăn cơm, cơm cũng chỉ bình thường nhưng tay nghề của đầu bếp rất tuyệt, ăn rất ngon và vừa vị.

Cộng với đồ ăn vặt của Chúc Thành, cũng coi như là bữa no nê.

Cố Tử Thần lúc này cũng đi ra, Tô Niên Niên vẫy cậu lại, cậu nheo mày, đi về phía Tô Niên Niên.

Cố Tử Thần ngồi xuống bàn ăn, câu đầu tiên cậu hỏi là: “Niên Niên, em có phải muốn tiến hành tác dụng quang hợp à, ăn nhiều rau xanh như thế?”

Tô Niên Niên cười hi hi, biết Cố Tử Thần đang chê bai cô kén ăn, vội vàng gấp mấy miếng thịt vào trong bát giả bộ ngoan ngoãn.

Cố Tử Thần nét mặt điềm tĩnh: “là đợi anh bón cho em à?” Nói xong cầm đĩa tên với tư thế định bón.

Trên bàn còn có Chúc Thành, Tống Dư Hi và Đường Dư, Tô Niên Niên ngại không chịu được, liên tiếp xua tay, gấp thịt trong bát, ăn lấy ăn để.

Cố Tử Thần mục đích đạt được, nhếch nhếch môi, ánh mắt vô tình chạm phải Đường Dư, hai người lập tức tránh đi.

Doãn Sơ Hạ ở bàn ăn bên cạnh đặt mạnh đĩa xuống, trong lòng như có lửa đang nhen nhóm thiêu đốt, khiến toàn thân cô ta không thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 285: Du Xuân (7)

“Sơ Hạ, sao cậu lại không ăn?” Lưu Doãn Nhi dè dặt hỏi.

Doãn Sơ Hạ trợn mắt nhìn cô ta: “Tức cũng no rồi, còn ăn cái gì nữa!” Nói xong bực tức đi lên lầu.

Lưu Doãn Nhi ngại ngừng không ngớt, Trương Hiểu Tiệp lí nhí an ủi cô ta.

Ăn cơm xong, buổi chiều thầy giáo dẫn đến mấy địa danh tham quan, tổ chức cho mọi người leo núi Thanh Hà.

Tô Niên Niên ở dưới chân núi nuôi chí: “Em nhất định phải leo lên trên! Quyết không lùi bước.”

Cố Tử Thần liếc nhìn cô, không nói câu gì.

Chúc Thành và cô động viên tinh thần cho đối phương, bộ dạng với khí thế hào hùng.

Không ngờ, vừa leo lên được một nửa, Tô Niên Niên mệt không leo nổi nữa, sống chết cũng ôm lấy ghế không chịu đi.

Chúc Thành không biết đến đâu rồi, thở hắt ra, toàn thân run rẩy đổ xuống dưới.....

May là Đường Dư kịp thời nhanh tay kéo lấy cậu, mới không để cậu ngã từ trên bậc thềm cao xuống.

Cố Tử Thần ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên, thở dài: “Quả nhiên, anh không nên đặt kỳ vọng quá cao vào một con lợn.”

Tô Niên Niên uể oải nói: “Em...em nghĩ một chút mà, chúng ta đã leo cao thế này, hay là xuống đi?”

Khóe miệng Cố Tử Thần khẽ động, “Là ai nói sẽ leo lên đỉnh núi chứ? Trí nhớ của em càng ngày càng kém thế.”

Tô Niên Niên giả vờ hồ đồ, lắc lắc tai coi như không nghe thấy.

Cô ho mấy tiếng, cầm ra đồ vẽ tranh: “Mình vẽ một bức tranh, mọi người chờ xem nhé.”

Mấy người đều biết cô là không nhấc chân nổi nữa, đều không lật tẩy, mà cùng ngồi xuống với cô.

Tô Niên Niên cầm chiếc bút nước màu đen vẽ thử, bắt đầu vẽ phong cảnh, khí chất có mấy phần của đại sư.

Hiếm khi thấy đáng vẽ cô nghiêm túc như thế, Cố Từ Thần nhìn cô lúc lâu.

Tô Niên Niên vẽ rất nhanh, đường nét uốn lượn, vài nét đã phác thảo ra cây cối núi non, không ngừng hoàn thiện chi tiết.

Mười phút sau, cô dừng bút, dương dương đắc ý nói: “Thế nào? Con trai mình có đẹp không?”

Đây là thói quen từ trước đến nay của cô, coi tác phẩm của mình là “con trai”.

Chúc Thành cười nói: “Rất đẹp, giống cậu.”

Tô Niên Niên khó hiểu: “Ồ đâu giống mình.”

“Ồ đây.” Cố Từ Thần chỉ vào một con lợn rừng mà Tô Niên Niên thêm vào, “Vừa béo, vừa ngốc.”

“Âm hồn không tan!” Tô Niên Niên bĩu môi, viết trên bức tranh: “Cố Từ Thần là lợn! Lợn béo! Lợn ngốc!”

Cố Từ Thần chẳng thêm đề ý: “Ấu trĩ.”

Ba người kia nhìn hai người đầu mồm, đều không nói gì. Trong mắt có ngưỡng mộ, có ghen tức, cũng có đau thương.

Mấy người nói chuyện phiếm, không biết tại sao lại nói đến Trần Nguyên, Tô Niên Niên thờ dãi, thực ra cô cũng rất nhớ anh trai này của mình.

“Cũng không biết anh ấy ở nước ngoài một mình có tốt không, có bị bắt nạt không.” Tô Niên Niên rầu rĩ nói.

Tổng Dư Hi: “Anh ấy không phải cùng đi với chị Nam Chi sao?”

“hả?” Tô Niên Niên cảm thấy có gì đó không đúng, “Chị Nam Chi? Chị ấy cũng đi nước ngoài du học à?”

“Đúng thế, còn cả mấy anh chị đi cùng nữa, Niên Niên, cậu không cần lo lắng cho anh trai cậu nữa.” Chúc Thành giải thích.

Tô Niên Niên ngây thơ “ồ” lên một tiếng, lại nghĩ, luôn cảm thấy việc Trần Nguyên ra nước ngoài có gì đó khác lạ.

Đi cùng chị Nam Chi.....hai người họ lẽ nào có quan hệ gì sao?

Cố Từ Thần vuốt vuốt tóc cô: “Còn một không? Không một tiếp tục leo đi.”

Năm người đứng đây tiếp tục tiến lên phía trước, Tô Niên Niên lén lút kéo tay áo Cố Từ Thần, hỏi: “Có phải anh đã biết từ lâu rồi không? Tại sao không nói cho em biết, anh trai em và chị Nam Chi có phải có quan hệ không muốn nói cho người khác biết không.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 286: Du Xuân (8)

Cố Từ Thần đáp: “Sau này em sẽ biết.” Buông lời nhẹ như mây, nhưng lại khiến trong lòng Tô Niên Niên gào thét, càng tò mò hơn.

Cô luôn cảm thấy, quan hệ giữa Trần Nguyên và Nam Chi không bình thường.

Leo được hai phần ba, Tô Niên Niên lại bơ phờ lần nữa, Chúc Thành còn thăm hơn, hoa chân múa tay ra sức trèo lên trên, nhưng chưa được năm phút cũng bị bỏ cách xa rồi.

Chẳng biết làm sao, Chúc Thành tìm một chỗ ngồi xuống, xua tay biểu thị: “Mọi người đừng quan mình, mình ngồi nghỉ một lúc rồi sẽ xuống, ai ya lưng của tôi, quả thật không leo nổi nữa rồi.”

Cậu với bộ dạng 90kg, có thể leo lên được độ cao này quả thật cũng không dễ gì.

Tô Niên Niên chớp mắt nhìn cậu, không phải cười chế giễu, mà là ngưỡng mộ.

Cô nhích nhích từng tí hướng về phía Chúc Thành, định đục nước béo cò lười biếng xuống núi cùng cậu.

Chưa đi được hai bước, đã bị Cổ Từ Thần xách lấy cổ áo, “Muốn đi đâu thế?”

Tô Niên Niên cười gượng nói: “Ồ, em muốn uống nước, chỗ lộn ca không phải có nước sao.....”

Cổ Từ Thần nét mặt dừng dừng lấy từ trong balo chai nước lọc ra.

Tô Niên Niên toát mồ hôi trán, tiếp tục lấy cớ: “Lộn ca còn có cả đồ ăn vặt, em đi ăn chút.”

Cổ Từ Thần lại điềm tĩnh lấy mấy túi đồ ăn vặt từ trong balo ra, toàn những thứ Tô Niên Niên thích ăn.

Tô Niên Niên như phát điên, hét lên: “Cổ Từ Thần, anh là doremon à! tại sao cái gì cũng có thể?”

Cổ Từ Thần: “.....” như thế cũng là có lỗi sao?

Chúc Thành đưa ý kiến: “Hay là cậu bảo Chúc Thành và Cổ Từ Thần thay nhau cổng cậu một đoạn, như thế cậu không phải leo được lên núi rồi sao?”

“Nhưng mình rất nặng,” Tô Niên Niên mặt mày đau khoỏ, Chúc Thành liếc nhìn cô, “Đâu có, cậu không nặng như lộn ca.” Ý là đồng ý.

Còn Cổ Từ Thần làm sao có thể đành lòng để người khác cổng bạn gái mình chứ?

“Này, sao lại nói lộn ca thế chứ? Đường Dư, nào, nếu như cậu cổng mình lên đỉnh núi, mình sẽ mời cậu ăn cơm.”

Lời còn chưa dứt, Chúc Thành đã nhìn thấy Cổ Từ Thần đi đến trước mặt Tô Niên Niên, khom lưng quỳ xuống, thấp giọng nói: “lên đi.”

“A?” Tô Niên Niên giật nảy mình, “Anh thật sự muốn cùng em sao? không sao, em có thể đi từ từ.”

Cổ Từ Thần giọng nói bình thản: “Không thích anh cổng em à? nếu không bế công chúa nhé? Hay là thích tư thế khác?”

Tô Niên Niên suýt phụt ra máu, đây đúng là phong cách bá đạo mà! Không cho người ta cơ hội chọn lựa!

Cô giờ tay xin tha thứ: “Thích thích, anh làm gì em cũng thích.”

Nhẹ nhàng, nhào người trên lưng Cổ Từ Thần.

Cổ Từ Thần giữ chặt lấy cô, nói với Tống Dư Hi và Đường Dư ở bên cạnh: “Đi thôi.”

Thần sắc Đường Dư ủ ê, đi theo phía sau.

Tống Dư Hi không ngoảnh mặt, lí nhí nói: “Mình cũng không leo nổi nữa, về trước với lộn ca đây, ba người cố lên nhé! Tranh thủ leo lên đỉnh núi!”

“Bye bye! Tiểu Hi, mình sẽ chụp ảnh cho cậu xem!” Tô Niên Niên vẫy vẫy tay với Tống Dư Hi, nét mặt tươi cười.

Tống Dư Hi chỉ cảm thấy nụ cười đó rất nhức mắt, cố đáp lại nét mặt tươi cười của Tô Niên Niên, về mặt cô đơn ngồi xuống bên cạnh Chúc Thành.

Chúc Thành gãi gãi đầu, cậu nặc dù bình thường hay đùa, nhưng trong lòng cực kỳ để ý.

Làm sao mà cậu không biết Tống Dư Hi thích Cổ Từ Thần chứ?

Nhưng cậu quả thật không biết an ủi Tống Dư Hi thế nào, chỉ có thể cười híp mắt nói: “Tiểu Hi, cậu có muốn uống nước không, mình còn mang theo cả bánh sâu riêng mà cậu thích ăn nhất đấy! Cậu có muốn thử không.....”

Cổ Từ Thần vì Tô Niên Niên đeo một đồng hồ, cậu cũng âm thầm đeo cho Tống Dư Hi túi đồ, dù cho một toát mồ hôi đầu, cậu cũng không nhớ là mình ăn rồi hay là rơi mất ở đâu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 287: Du Xuân (9)

Tống Dư Hi trong lòng đang rối bời, tiện mồm trả lời: “Không cần đâu, ăn nhiều sẽ béo.”

“Ồ, cũng đúng.” Chúc Thành che giấu sự lạc lõng của mình, lại gãi gãi đầu, cười thật thà.

Cậu chẳng qua chỉ là tên béo, có tư cách gì mà mong có tình yêu chứ?

--- ----

Cố Từ Thần công một người cũng không ảnh hưởng gì, mặt không đỏ hơi không gấp, giống như Tô Niên Niên ở trên người nhẹ như bông vậy.

Thế lực khỏe đứng là có lợi thế, Tô Niên Niên trong lòng thầm cắn mép khăn tay mà tự nhủ.

Cổng Tô Niên Niên ngược lại lại tăng nhanh tốc độ, ba người theo kịp được toàn đội ở phía trước, leo lên đến đỉnh núi.

Tô Niên Niên nhìn cảnh sắc mây trôi bông bênh, trong lòng trào dâng khí phách “lên đến đỉnh núi, mọi vật bé nhỏ”, còn muốn làm một bài thơ, nhưng nghĩ hồi lâu, quả thật không bật ra nổi danh nghĩ để đây.

Cố Từ Thần nắm lấy tay cô, dặn dò: “Cẩn thận, đừng ngã xuống dưới.”

Tô Niên Niên thay đổi sắc mặt, lại xuống phía dưới, phía dưới là chân núi sâu khó dò, lập tức cảm thấy trời đất xoay chuyển, lùi lại liên tiếp về sau mấy bước.

Bệnh sợ độ cao của cô lại tái phát rồi!

Một bàn tay ấm áp che trước mắt cô, giọng nói dễ nghe của Cố Từ Thần chuyển đến: “Đừng sợ, không sao đâu.”

Cậu kéo cô từ từ rời khỏi khu vực sát mép, tìm một hòn đá để Tô Niên Niên ngồi.

Tô Niên Niên yên tâm đi theo cậu, đây là cảm giác tin tưởng từ trong đáy lòng có được.

“Bạn học Tô, trả lời tôi, bạn bắt chấp trèo lên đỉnh núi mục đích để làm gì?”

Tô Niên Niên ưỡn ngực, tự hào nói: “Tại vì tôi mạnh mẽ như thế, khí chất như thế.”

Cố Từ Thần cốc nhẹ vào đầu cô một cái, “lại mắc bệnh rồi à, em nên đi uống thuốc đi.”

Hai người nói chuyện phiếm, Mộ Dung Sam ở trước mặt gọi: “Niên Niên, cậu có muốn chụp ảnh không!” Nói xong giờ giờ chiếc máy ảnh lấy ngay trong tay lên.

Tô Niên Niên hào hứng, trả lời: “Có có!”

Doãn Sơ Hạ hừm một tiếng, chua ngoa nói: “bảo cậu chụp thì cậu chụp à, thật là.”

Tô Niên Niên lườm cô ta một cái: “Tôi muốn chụp đây, liên quan gì đến cậu.”

“Cậu!” Doãn Sơ Hạ định xù lên, nhưng nhìn thấy Cố Từ Thần ở đó, vội vàng giả bộ yếu ớt, “Tô Niên Niên, sao cậu có thể nói với bạn học như thế chứ, dữ tợn, dọa chết người khác rồi.”

“Thế thì cậu cứ ở đó mà sợ đi.” Tô Niên Niên cũng không vừa.

Doãn Sơ Hạ trong lòng cười thầm, Tô Niên Niên thật ngốc, ở trước mặt Cố Từ Thần dữ như thế, Cố Từ Thần chắc chắn cảm thấy cô vừa thô thiển lại vừa xấu tính!

“Ôi....mình còn nghĩ có thể làm bạn tốt với cậu cơ đấy, Niên Niên, mình.....” Doãn Sơ Hạ mắt long lanh định tiếp tục diễn, nhưng Cố Từ Thần lại ngắt ngang cô ta, “bạn học, cô không phải đang bị sợ hãi sao, có cần gọi 120 cho cô không?”

Doãn Sơ Hạ nghĩ ra mọi từ ngữ nhưng cũng không nói ra được, mặt lúc đỏ lúc trắng, dậm chân nói: “Anh Từ Thần, anh muốn chụp ảnh với cậu ta sao?”

“Nếu không thì sao?” Cố Từ Thần hỏi ngược lại, ôm Tô Niên Niên trong lòng.

Mắt Doãn Sơ Hạ đỏ lên, có cảm giác như bị sỉ nhục vậy.

Mộ Dung Sam ấn nút chụp, rất nhanh đã rửa ra bức ảnh.

Kỹ thuật chụp ảnh của cô rất tốt, Cố Từ Thần trong bức ảnh mặt lạnh lùng, Tô Niên Niên còn chưa kịp phản ứng, biểu cảm còn hơi ngốc, đằng sau mây bay bông bênh, tầng tầng lớp lớp, có nét đẹp khác biệt.

Doãn Sơ Hạ tức giận rời đi, Mộ Dung Sam nhìn chỉ muốn cười, còn muốn tách hai người đó ra cơ, cũng không xem lại Cố Từ Thần là người thế nào.

Ôi, nói đi nói lại, lực chiếc đầu của vợ chồng Cố Thị liên tay quả nhiên đáng sợ mà.....

Chương 288: Du Xuân (10)

Có câu nói: không đánh thì không chữa, Mộ Dung Sam cảm thấy câu nói này áp dụng trên người Doãn Sơ Hạ đúng chuẩn không cần chỉnh.

Tô Niên Niên cầm tấm ảnh, “Em sẽ cất giữ cẩn thận! Anh yên tâm đi.”

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cô, “Anh định cất ở đâu?”

Tô Niên Niên nhìn cậu với ánh mắt “sao anh lại hỏi câu hỏi ngốc thế chứ”, nhét vào túi áo không phải là được sao!

Nhưng theo thói quen trước đây của cô, có lẽ chẳng bao lâu thì sẽ thành giấy vụn mà ném đi rồi.

Quả nhiên là vấn đề đau buồn mà.....

Đang suy nghĩ, Cố Từ Thần đã cầm ảnh lại, mở ví tiền ra, nhét vào trong.

Mắt Tô Niên Niên như đờ ra, chớp chớp mắt, cảm thấy như thế cũng hay, Cố kiều ngạo nhìn có vẻ đáng dựa dẫm hơn cô, nhất định sẽ cất giữ ảnh cẩn thận!

Hơn nữa nghe nói ảnh mà đặt trong ví tiền, người đó nhất định là người bạn để ý nhất.

Tô Niên Niên cười tít mắt, tâm trạng vui vẻ: “Cố Từ Thần, vậy thì anh cất nhé, mắt là em sẽ bắt đền anh đấy!”

Con mắt sâu xa của Cố Từ Thần hấp háy, cậu trả lời: “Được”

--- ---

Lên núi thì dễ mà xuống núi thì khó, đợi đến khi mọi người xuống núi mới phát hiện còn một hơn cả lên núi.

Tô Niên Niên uể oải đi, lại thành ở phía sau của đội, Cố Từ Thần đi cùng cô chậm chậm ngắm phong cảnh, vẽ tranh, coi như đến du lịch đi.

Đi qua một con suối, Tô Niên Niên vui thích, ném một hòn đá xuống nước.

Tài nghệ của cô bình thường, chỉ đủ làm gọn vài đợt sóng nhẹ.

Cố Từ Thần nhặt một hòn đá ném đi, bụp một tiếng, bay đi rất xa.

Tô Niên Niên bị ám ức, thay đổi chiến thuật, xé một tờ giấy ra, gấp thành thuyền giấy.

Thuyền giấy cô gấp không giống người bình thường, là một loại mà hồi còn nhỏ Tô Dĩ An dạy rất phức tạp, đưa ra là loại VIP xa hoa của loại thuyền giấy phổ thông.

Sau khi gấp xong, Tô Niên Niên cầm lên khoe: “Anh xem anh xem, em lợi hại chưa?”

Cố Từ Thần biết cô là muốn lấy thể diện, phối hợp uh một tiếng.

Tô Niên Niên là kiểu người điển hình chỉ cần khen cái đuôi là cô cũng có thể bay lên được, không do dự nhét chiếc thuyền đó vào tay Cố Từ Thần: “Anh cầm đi, tặng cho anh đấy, không cần cảm ơn.”

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi, không nói gì, nhưng lại cất chiếc thuyền giấy đó đi.

Sau khi quay về, ăn bữa tối từ sớm, trời còn chưa tối đen, thế là có người đề nghị chơi trò chơi.

Mọi người tập hợp ở bãi cỏ rộng bên ngoài, cỏ đầu mùa xuân còn chưa lên hết, khắp nơi vẫn còn đầy mùi đất ẩm.

Có người đề nghị chơi bịt mắt bắt dê, người gõ gi đó, nhưng toàn bị đều bị coi là trò trẻ con.

Hà Tiểu giờ tay nói: “Hay là chơi trò tin tưởng! Cực kỳ kích thích!”

Mọi người đồng loạt giờ tay tán thành, còn cả mấy nam sinh tích cực về nhà nghỉ lấy bàn ghế ra, xếp thành những chồng cao.

Mọi người thi nhau chỉ huy xong, có người hỏi: “ Ai lên đầu tiên thế?”

Không biết ai hét lên một câu: “Đề lợn ca lên!” lập tức mọi người cười ồ lên.

“Đùa gì thế, lợn ca ngã xuống ai mà đỡ nổi, các cậu đừng có đùa!”

Chúc Thành ngượng ngùng cười: “Đúng thế, nên tìm người nhẹ một chút đi!”

“Ôi, mình thấy Tô Niên Niên rất được, nữ sinh, hơn nữa lại tương đối nhẹ!” Lí Ân Mỹ gãi tay đề nghị, chỉ sợ người khác không biết, lại nói thêm: “Buổi chiều mình còn thấy Cố nam thân công cậu ấy, ai ya, tình cảm từ Thánh Âm xuyên đến tận núi Thanh Hà rồi!”

Tô Niên Niên khó xử, biểu thị mình không đi, Cố Tử Thần vỗ vỗ vai cô: “Không sao, anh sẽ đón em.”

Tô Niên Niên lúc này mới yên tâm, dẫm lên ghế treo lên trên, độ cao khiến người ta có chút choáng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 289: Du Xuân (11)

Ở phía dưới không cảm thấy, đứng ở bên trên mới thực sự cảm thấy sợ hãi.

Hai chân Tô Niên Niên bắt đầu run rẩy, nhìn đám bạn học phía dưới, chỉ sợ mọi người không ai đón được cô.

“Tô Niên Niên, quay người lại đi!” Có người hét lên.

Cô do dự mãi, mới quay người, sau khi quay lưng lại với mọi người, trong lòng càng thêm lo lắng hơn.

Nhờ đâu khi cô ngã xuống, mọi người lại cố tình né tránh để cô ngã thì sao? Nhờ đâu mọi người không né tránh nhưng không đỡ nổi cô thì sao?

“Ai ya, đừng sợ, bọn mình nhất định sẽ đón được cậu!” Mọi người phía dưới bảo đảm thề thốt.

Tô Niên Niên nắm chặt tay, nhớ lại lời Cố Tử Thần vừa nói.

Uhm, dù cho mọi người không đỡ được cô! Ít nhất còn có Cố Tử Thần nữa!

Nghĩ như thế, cô yên tâm lùi về phía sau ngã.

Doãn Sơ Hạ Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi liếc mắt nhìn nhau, Trương Hiểu Tiệp lấy lý do chân đau lùi về sau đẩy Cố Tử Thần, “A, chân của mình đau quá!” Cô ta ở trong nữ tính chân tay chắc khỏe, sức lại mạnh, Cố Tử Thần trong lúc không đề phòng đã bị cô ta đẩy ra, tách ra khỏi đội đón đỡ Tô Niên Niên.

Lưu Doãn Nhi hét lên thảm thiết: “A, phía trước có rắn! Mọi người mau tránh đi!”

Trong đám đông có không ít nữ sinh, nghe thấy tiếng hét đó vội lùi về sau, đám đông đứng quá đông, ngay lập tức bị náo loạn.

Doãn Sơ Hạ đắc ý nhếch miệng, cô ta không tin Tô Niên Niên lần này sẽ thoát được!

Tô Niên Niên cảm thấy có gì đó khác thường, nhưng cô đã không còn dừng được nữa.

Mọi người chân tay luống cuống vội vàng đỡ cô, nhưng đội hình đã hỗn loạn, trong hoảng loạn, dù cho có mấy người đỡ được cô, chắc chắn cuối cùng cũng sẽ ngã xuống đất.

Độ cao này sẽ không bị thương, nhưng nhiều người ngã như thế, chấn chấn rất khó nói.

Đúng lúc này, Đường Dư ở đâu lao đến, đón chuẩn Tô Niên Niên, người bị lực quán tính nên ngã trên đất.

Tô Niên Niên ngã trên người cậu, Đường Dư hơi cau mày, như không có chuyện gì điều Tô Niên Niên dậy, mình tự đứng dậy phui phui bụi đất và lá cây trên người.

Cảnh tượng ngại ngùng được hóa giải như thế.

Cố Tử Thần nheo mày, lạnh lùng liếc nhìn Trương Hiểu Tiệp.

Trương Hiểu Tiệp bị cậu nhìn cho chột dạ, cười gượng nói: “Xin lỗi, Cố nam thần, hôm nay em leo núi bị trật chân, không cẩn thận va phải anh rồi…….”

Muốn ngừng mà không được.

Cố Tử Thần lạnh lùng nói: “đã trật chân sao không về nghỉ ngơi, cần gì cố chơi trò chơi này?”

Trương Hiểu Tiệp nghe trong lời nói của cậu có sự chế giễu, ngại ngừng chân tay không biết để ở đâu nữa.

Cố Tử Thần chẳng buồn để ý cô ta, đi thẳng đến trước mặt Tô Niên Niên, quan sát một lượt Tô Niên Niên từ đầu tới chân, may là Tô Niên Niên không sao.

Đường Dư im lặng đứng một bên, Cố Tử Thần liếc nhìn cậu, khẽ nói: “Cảm ơn nhiều.”

Đường Dư đáp: “Không cần khách sáo.”

Tô Niên Niên mặc dù ngã có chút mơ màng, nhưng kí ức trước đó vẫn rất rõ ràng.

“Lưu Doãn Nhi, cậu nói rắn ở đâu.”

Ánh mắt của tất cả mọi người đều hướng về phía Lưu Doãn Nhi.

Lưu Doãn Nhi cười mà như không cười: “Ồ, vừa nãy là tôi mình hoa mắt, mình nghĩ cái cành cây khô là con rắn, xin lỗi nhé.”

Mọi người xôn xao một góc, có mấy nữ sinh không vui nói: “Thật là, cậu có kiến thức không đấy, mùa này rắn còn đang ngủ đông, mắt hoa thì đừng có dọa người khác.”

Nụ cười trên mặt Lưu Doãn Nhi cứng đờ, trong lòng thầm chửi mắng Tô Niên Niên nghìn vạn lần.

Tô Niên Niên nhìn Doãn Sơ Hạ, biết là vừa nãy là trò của cô ta.

“Doãn Sơ Hạ, cậu có muốn chơi hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 290: Du Xuân (12)

Tô Niên Niên hỏi xong, Doãn Sơ Hạ lập tức hoảng loạn: “Tôi không chơi, tôi không thích kiểu vận động kích thích này.”

Khóe miệng Tô Niên Niên nở nụ cười chế giễu: “Con người phải dũng cảm thử chứ, chơi một chút cũng chẳng làm sao, tôi nhất định sẽ đón được cậu! Thế nào, cậu không tin tôi à?”

Doãn Sơ Hạ nghĩ bụng: Tôi tin cậu mới lạ đấy!

Cô ta cười nói: “Hôm nay leo núi hơi mệt, tôi về nghỉ trước đây, mọi người chơi đi.”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt: “thế thì tôi cũng về nghỉ, cùng đi nhé.”

Thái dương Doãn Sơ Hạ giật giật, không hiểu Tô Niên Niên có ý đồ gì.

Suy nghĩ của Tô Niên Niên rất đơn giản, Doãn Sơ Hạ không phải chuyên nghĩ ra những trò xấu xa đều giả sao! thế thì đi theo cô ta, xem cô ta có thể làm được gì?

Cố Tử Thần nheo mày, muốn giúp Tô Niên Niên giải quyết, nhưng Tô Niên Niên ngăn cậu lại.

Cậu không muốn là người con gái dựa dẫm vào Cố Tử Thần mà sống, chuyện nhỏ này, cô có thể giải quyết được.

Tô Niên Niên cười tí mắt đi theo Doãn Sơ Hạ, giống như hai người bạn thân thiết vậy, “Sơ Hạ à, chúng mình cùng về nhé.”

Mọi người đứng xung quanh giật nảy mình, chuyện gì đang xảy ra thế này! Tô Niên Niên và Doãn Sơ Hạ không phải sống chết đối đầu sao? Tại sao bây

giờ quan hệ lại tốt như thế! Thế giới này đang xảy ra chuyện gì vậy!

Nhiều người nhìn như thế, Doãn Sơ Hạ đương nhiên không dễ từ chối, miễn cưỡng cười: “Được thôi, chúng ta cùng về.”

Trên bề mặt ngọt ngào như thế, nhưng trong lòng lại căm ghét.

Tô Niên Niên không quan tâm kỹ thuật diễn của cô ta, cùng cô ta đi về.

Cô giống như chiếc kẹo cao su lúc nào cũng dính lấy Doãn Sơ Hạ, Doãn Sơ Hạ ăn cơm, cô cũng ăn; Doãn Sơ Hạ đi bộ, cô cũng đi theo; Doãn Sơ Hạ đi vệ sinh, cô đứng ở ngoài hát nói chuyện với cô ta.....

Tóm lại, bị cái đuôi như Tô Niên Niên bám theo, Doãn Sơ Hạ cũng phải hạ mình.

“Tô Niên Niên, sau này tôi không tìm cậu gây phiền phức nữa còn không được sao!” Cô ta gian xảo nói.

Tô Niên Niên cười nham hiểm: “Thế thì tôi tìm cậu gây phiền phức là được rồi, có đi có lại mà.”

Doãn Sơ Hạ nghiêng răng, “Cậu nhất định phải thế này sao? Có Cố nam thần còn chưa đủ, còn muốn ức hiếp người khác.”

Tô Niên Niên nghiêm mặt nói, “tôi trước nay không hề ức hiếp người khác, trừ phi ----người khác cố tình gây hấn với tôi.”

Doãn Sơ Hạ hết lần này đến lần khác không để cô yên, cô cũng không phải cái bánh bao mềm, dựa vào cái gì mà phải nhường cô ta chứ? Đúng là cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Doãn Sơ Hạ lúc này mới hiểu, Tô Niên Niên và Tống Dư Hi khác nhau một trời một vực, cô không phải là người dễ ức hiếp, cũng sẽ không để ý ánh mắt người khác.

Cô là vì mình mà sống.

“Tôi bảo đảm, sau này không chĩa vào cậu, đã được chưa?”

Tô Niên Niên cũng không làm khó cô ta nữa, gật gật đầu, hai người coi như tạm hòa.

Ngày hôm sau, Tô Niên Niên cùng với mấy học sinh nghệ thuật đi về, Cố Từ Thần đi đến chỗ tên góc Diệp Tinh Vũ.

Diệp Tinh Vũ vốn dĩ chẳng hứng thú gì với loại hoạt động này, đã xin nghỉ ở nhà chơi điện tử, kết quả có thông báo cả khối đều đi, trong đó có Tô Niên Niên, ngồi ở nhà không yên, nhấp nhồm nhất quyết phải đi.

Biệt thự của nhà cậu ở gần núi Thanh Hà, nhưng cậu cũng là đứa hay quên đường, đường trong núi lại không dễ đi, chỉ có thể cầu cứu Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần định không để ý cậu, nhưng Tô Niên Niên cảm thấy hứng thú: “Đón Nhị Vũ đến đi! Đúng rồi đúng rồi, bảo cậu ấy mang cho chúng ta chút đồ ăn ngon nhé!”

Bạn gái đã nói như thế, Cố kiều ngạo sao có thể không nghe chứ? Thế là mới sáng sớm, đã lái xe đi đón Diệp Tinh Vũ.

Khi xuống núi, mí mắt cậu nháy liên tục, mơ hồ có dự cảm không lành.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 291: Du Xuân (13)

Tô Niên Niên chuyển giá về rồi tìm một vị trí đẹp, trong tầm mắt có các dãy núi nhấp nhô vô biên, cũng có cả một con suối uốn lượn quanh co.

Cô lấy hộp màu chọn màu sắc, từng chút từng chút điểm nét phong cảnh.

Màu sắc tranh vẽ cần sự kiên nhẫn, bất giác, Tô Niên Niên đã vẽ cả một buổi sáng.

Cô đứng ở xa nhìn lại bức tranh, có vài màu sắc không đẹp lắm, thế là lại hòa lại vài màu, tô đều lên trên.

Trong thời gian đó, mấy học sinh nghệ thuật cũng đã rời đi rồi, chỉ có Tô Niên Niên vẽ tranh nhập tâm, không chú ý xung quanh chỉ còn lại một mình

mình.

“Cô gái, có muốn quả mơ mút hoa quả không, của nhà tự phơi, đều là trên núi hái xuống, mùi vị rất ngon!”

Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn, là một người trung niên thể hình vạm vỡ, nói ngôn ngữ miền núi, quần áo giản dị, giọng nói thẳng thắn.

Nhưng cô không có chút thiện cảm nào với người đàn ông này, ông ta mang đến cho người ta cảm giác bị ép buộc.

“Không cần đâu, cảm ơn.” Tô Niên Niên từ chối ông ta, nhìn xung quanh, giật mình toàn thân toát mồ hôi lạnh.

Xung quanh chỉ còn lại một mình cô!

Nên biết, đây là vùng núi, không thể so sánh như ở thành phố lớn được. Ngày đầu tiên đến, thầy giáo dẫn đội nói mọi người phải chú ý an toàn, nhớ không được một mình đơn độc đi lẻ, tại vì mấy năm trước cũng đã từng có học sinh về mất tích.

Tô Niên Niên cố giả vờ điềm tĩnh thu dọn công cụ về, ánh mắt không ngừng liếc người đàn ông trung niên đó, phát hiện ông ta lại đi gần về phía mình mấy bước, cổ tay bắt đầu run run.

Cô cầm điện thoại, gọi điện cho Tống Dư Hi: “Tiểu Hi, đợi mình về ăn cơm nhé, buổi trưa cùng thầy giáo và các bạn ăn cơm.....a.....”

Người đàn ông giống như con báo mạnh mẽ, lao đến bên cạnh cô cướp lấy điện thoại, trong ánh mắt ngạc nhiên sợ hãi của Tô Niên Niên, xung quanh lại xuất hiện ba bốn người đàn ông nữa, vây lấy cô ở giữa.

Cố Tử Thần sau khi đón được Diệp Tinh Vũ, quay về khu núi Thanh Hà ngay.

Càng nghĩ càng không đúng, cậu cau mày chặt lại, Diệp Tinh Vũ sắc mặt trắng bệch, giữ chặt lấy dây an toàn: “Anh, anh làm gì thế! A a đây là đường núi mà! Anh đừng có đùa với tính mạng được không!”

Cố Tử Thần để ngoài tai, lái xe nhanh hơn.

Khi đến khu làng mà bọn họ ở trọ, bên ngoài đều là học sinh chen chúc, đã náo loạn cả lên,

Diệp Tinh Vũ tò mò nhảy xuống xe, túm lấy một học sinh hỏi: “Xảy ra chuyện gì thế?”

“A! Diệp Tinh Vũ! Hu hu hu cậu là Diệp Tinh Vũ!” Nữ sinh gấp được hotboy hết sức kích động, chân tay luống cuống: “Nghe nói có nữ sinh mất tích rồi, mọi người đều đang đi tìm! Hình như là ở lớp F.....tên là Niên Niên gì đó.”

Diệp Tinh Vũ sắc mặt thay đổi: “Cậu nói cái gì?”

“Ồ đúng đúng đúng! Tên là Tô Niên Niên, nghe nói cả buổi sáng sau khi cậu ấy đi ra ngoài vẫn chưa quay về, sau đó cậu ấy gọi điện cho bạn lần cuối cùng, sau đó nghe thấy một tiếng kêu thảm thiết, không còn liên lạc được nữa, có lẽ là bị bắt cóc rồi.” Nữ sinh đó lại thêm dầu thêm mắm một hồi, bộ dạng cười trên nỗi đau khổ của người khác, cậu ta vận tay, nét mặt xấu hổ hỏi, “Bạn học Diệp, có thể cho mình số QQ không? Mình.....bạn cùng phòng rất thích cậu!”

Diệp Tinh Vũ đã không còn tâm trí để ý cô ta, vội vàng quay lại tìm Cố Tử Thần, Cố Tử Thần yên lặng đứng sững ở đó, nét mặt lạnh lùng đáng sợ.

“Anh.....” Diệp Tinh Vũ dè dặt gọi một tiếng, Cố Tử Thần quan sát địa thế xung quanh, cau mày rồi chạy về một hướng.

Diệp Tinh Vũ luống cuống, lại sợ tâm trạng Cố Tử Thần kích động xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đành phải chạy theo.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 292: Xin Lỗi (1)

Diệp Tinh Vũ chạy theo phía sau thở hổn hển, mãi hồi lâu Cố Tử Thần mới dừng lại.

Đây là nơi có phong cảnh cực kỳ đẹp, trước có núi xa, dưới có suối chảy, Cố Tử Thần nhanh nhạy phát hiện dụng cụ về rơi dưới nền đất, bước lên trên nhìn, ánh mắt nheo lại.

Đều là đồ của Tô Niên Niên, cậu không thể nhận sai được.

Diệp Tinh Vũ sững người, bước lên trên nhặt lên một bức tranh màu nước, vẽ rất đẹp, là phong cảnh núi nước, phía bên phải còn dùng bút mực viết một chữ nhỏ “Niên”.

Sắc mặt cậu hốt hoảng: “Trời ơi, đây là tranh của Niên Niên.....”

Cố Từ Thần cau mày, tiếp tục quan sát tình hình xung quanh.

Màu sắc, đĩa pha màu, bút vẽ toàn bộ đều vương vãi trên mặt đất, một bên trên giá vẽ, có chút điểm điểm màu đỏ.

Cố Từ Thần lên trên chạm vào, không phải màu pha, là máu.

Không biết là người khác, hay là Tô Niên Niên.....

Cậu cảm thấy thái dương, đỉnh đầu đau nhói, cắn chặt môi, đứng ở đó, chìm vào suy nghĩ.

Nửa tiếng sau, cảnh sát và toàn bộ thầy cô đều đến địa điểm Tô Niên Niên mất tích, hỏi mấy học sinh cùng vẽ với Tô Niên Niên, mấy người đều biểu thị mình vẽ xong thì đi, không chú ý có tình hình khác lạ gì.

Mấy viên cảnh sát cũng lo lắng nhấp nhòm, núi Thanh Hà bên này dân làng thuần phác, ngoài việc mấy năm trước xảy ra một trường hợp mất tích, cuối cùng điều tra ra là bị ngã xuống mạn núi, những việc khác chưa từng xảy ra.

Càng đừng nhắc đến trường hợp bất cóc giữa ban ngày!

“Cậu làm sao lại tìm được nơi này, nghe nói sáng hôm nay cậu không ở đây, cậu làm sao biết học sinh nữ này ở đây vẽ tranh?” Một cảnh sát trẻ tuổi hỏi Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần cau mày: “Tại vì ở đây là nơi vẽ tranh thích hợp nhất, phong cảnh, tầm nhìn, mọi thứ đều thu vào tầm mắt, nếu như là tôi, tôi cũng chọn nơi này.”

Thần sắc cảnh sát có chút ngạc nhiên, không ngờ học sinh trẻ như thế đã có logic lợi hại thế này.

“Người bị hại người cuối cùng gọi điện cho cậu à? bên trong cuộc nói chuyện có nhắc đến gì không, hoặc là để lại manh mối gì?” cảnh sát quay người nhìn sang Tống Dư Hi.

Tống Dư Hi mất đồ hoe, nhận cuộc điện thoại đó của Tô Niên Niên cô đã cảm thấy có gì khác thường, sau đó gọi lại cho Tô Niên Niên không ai nghe máy, thế là đi báo với thầy cô và gọi điện báo cảnh sát.

“Không có, Niên Niên chỉ nói sẽ về ăn cơm cùng thầy cô và các bạn, sau đó nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của cậu ấy....sau đó, điện thoại bị mất tín hiệu rồi.” Tống Dư Hi nói lại đúng sự thật.

Cảnh sát thờ dài nói: “rất thông minh, biết mình chỉ đơn độc, đáng tiếc là.....”

“Thế tiếp theo thì phải làm thế nào ạ?” Diệp Tinh Vũ lòng như lửa đốt hỏi.

Mấy viên cảnh sát nhìn nhau, “Chỉ có thể lập hồ sơ điều tra, loại trừ những kẻ khả nghi, nhanh tìm được học sinh này.”

Cả đường trông chừng, Tô Niên Niên ở sau xe lăn lộn cả buổi, hành hạ sắp nôn cả ra rồi.

Cô thật sự muốn khóc mà không khóc được, tại sao ở thời buổi này còn có thể gặp bất cóc chứ!

Cô thử nói đạo lý với bọn bất cóc: “Tôi...tôi bảo đảm nghe lời các người, mẹ tôi làm kinh doanh, ở Dụ Thành có một công ty, nếu như cần tiền, tôi có thể gọi điện cho mẹ tôi, bảo đảm phối hợp!”

Mấy tên đàn ông thuộc loại người dầu muối không nghe, dù cho cô nói gì cũng không nghe, còn cả một tên độc ác dán băng keo bịt mồm cô lại.

Được, Tô Niên Niên lờm một cái, xem ra không mong chờ gì mấy chú cảnh sát đến cứu mình rồi.

Cô trợn trừng mắt, nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, không biết những người này đưa mình đi đâu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 293: Xin Lỗi (2)

Đường núi quanh co, Tô Niên Niên cố gắng nhớ đường, có thể đoán ra phương hướng đang đi là ngược lại với Dụ Thành, mà càng đi lại càng xa.

Xe đến khu giáp ranh với đường quốc lộ, mấy dân làng đó ném cô lên một chiếc xe khác. Tô Niên Niên nhìn thấy hai người đàn ông cầm tờ chi phiếu đưa cho bọn họ, sau đó lái xe tiếp tục về phía trước.

Tô Niên Niên cuối cùng cũng hiểu, đây là gặp phải bọn buôn người rồi!

Hai người đàn ông cao to lực lượng, nhìn bộ dạng đều đã được huấn luyện qua, dựa vào lực chiến đấu số âm của cô muốn chạy thoát khỏi hai người này, quả thật quá khó.

Lúc sau lại cso một người phụ nữ trung niên lên xe, đeo khẩu trang, cười híp mắt nói chuyện với Tô Niên Niên.

“Đừng sợ, sẽ đưa cô đến nơi tốt, phụ nữ mà, sống ở đâu mà chả là sống, tìm người tốt gả cho cũng được mà.”

Tốt con quý ấy! Tô Niên Niên thầm lẩm bẩm trong lòng, nhưng hiểu không thể thể hiện quá trốn trước mặt bà ta, mà là giả vờ bộ dạng yếu ớt thu người gọn lại một góc.

Chiến thuật tỏ ra yếu ớt đúng là có hiệu quả, người phụ nữ bớt đề phòng cô hơn, trong mắt bà ta, loại con gái như Tô Niên Niên dễ lừa, có lẽ không cần quá lo lắng.

Bà ta dựa vào ghế thở đều ngủ, còn Tô Niên Niên lại căng cứng thần kinh, lấy lại tinh thần, không bỏ qua bất cứ cơ hội chạy thoát nào.

Núi Thanh Hà đã loạn hết cả lên, để tránh những phát sinh nghiêm trọng hơn, cảnh sát sắp xếp nhân viên để khách du lịch rời đi.

Thánh Âm có mười mấy chiếc xe trường đến để đón người, đón toàn bộ học sinh về.

Vừa về đến Dụ Thành, Cố Từ Thần và Diệp Tinh Vũ lập tức liên hệ với tất cả những nơi có quan hệ, bảo tất cả mọi người giúp đỡ tìm Tô Niên Niên.

Lúc này, chỉ dựa vào lực lượng của cảnh sát thì không đủ.

Xảy ra chuyện lớn như thế, không thể giấu được Sở Tổ Tâm, bà vội vàng kết thúc kỳ nghỉ, nhanh chóng quay về. Nhưng bà ngoài đợi tin tức của cảnh sát, cũng không làm được gì.

Đồn cảnh sát đưa đến tin tức cũng chẳng tốt lành gì: “Đã chặn ở các chốt giao thông lớn, nhưng chưa phát hiện dấu vết gì khả nghi. Hơn nữa đến nay chưa ai liên hệ được với người nhà Tô Niên Niên, có lẽ không phải là bị bắt cóc, khả năng lớn nhất chính là gặp phải bọn buôn người thâm độc.”

Nếu như không cẩn thận bị bắt bán đến khu vùng núi hẻo lánh nào đó, khả năng tìm được cũng rất ít.....

Sở Tổ Tâm khóc đỏ mắt, Trần Doãn Hoa cũng rơi như tơ vò, cúi cho phía cảnh sát một số tiền, chỉ hy vọng dù thế nào cũng có thể tìm được Tô Niên Niên.

Kết thúc xong thông cáo của một ngày, Cố Lí nằm trên xe nghỉ, trong lòng giống như bị lấp bông vậy.

Ông Cố.....có phần hơi độc ác.

Anh ta tình nguyện tìm một cái cớ để đưa Tô Niên Niên ra nước ngoài, hoặc là cho rời khỏi Dụ Thành là được, chứ không phải có hành động cực đoan thế này, khiến người mất tích luôn.

Tất cả những chuyện này anh ta không được nói với ai, trên ý nghĩa nào đó mà nói, anh ta thậm chí là đồng phạm tiếp tay cho ông Cố.

Cố Lí đứng ngồi không yên hồi lâu, làm một quyết định lần đầu tiên phản lại ông Cố.

Anh ta mở weibo ra, soạn một dòng tin tức: Tô Niên Niên, ngày mùng ba tháng ba mất tích tại núi Thanh Hà, nếu như có ai nhìn thấy người con gái này hoặc có thể cung cấp manh mối, nhanh chóng liên hệ với 110 hoặc trợ lý của tôi, sẽ cảm ơn và hậu tạ!

Ảnh đính kèm là ảnh Tô Niên Niên đệm đàn cho anh ta tiện tay chụp được, không ngờ bây giờ lại dùng ở đây.

Anh ta nhắm mắt lại, trong lòng suy nghĩ: Tô Niên Niên, nhất định sớm quay về, nhất định.....

Nick của anh ta thuộc loại VIP trên weibo, fan lên đến hơn hai nghìn vạn, tin tức vừa gửi đi, không ít fan ngạc nhiên “trời, nick của nam thần không phải bị hack đấy chứ?” “Người con gái này có quan hệ gì với M.E chứ!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 294: Xin Lỗi (3)

Rất nhiều người đều chọn chia sẻ “dù cho thật giả, cứ giúp trước đã” “Sớm quay về, chúc mọi điều tốt lành”

Trong khoảnh khắc, cả weibo như vỡ òa, các nick VIP thi nhau chia sẻ, vào tối hôm đó, là chủ đề nóng nhất bị kéo lên đầu trang.

Nhưng hiệu quả thu được lại không có gì, đến buổi trưa ngày hôm sau, vẫn không có bất cứ tung tích nào của Tô Niên Niên.

Đây đã là 24h kể từ sau khi Tô Niên Niên mất tích.

Cố Tử Thần cả đêm không ngủ, Diệp Tinh Vũ ở bên cạnh cậu, khẽ nói: “Anh, anh đi ngủ đi, có tình hình gì em gọi anh.”

Cố Tử Thần nheo mày, dường như không nghe thấy lời của cậu nói.

Diệp Tinh Vũ há há mồm, muốn khuyên cậu hai câu, lại không biết mở mồm thế nào.

Cố Tử Thần không phát điên, cũng không kích động, ngược lại, cậu biểu hiện rất bình tĩnh.

Cậu phối hợp với cảnh sát làm người ghi chép, giúp họ cùng phân tích khả năng bị đưa đi đâu.

Cậu cau mày càng lúc càng chặt, sau khi Diệp Tinh Vũ khuyên cậu N lần, cậu đột nhiên đứng dậy, giọng nói bình thản: “Anh về nhà Tô, có tin gì gọi điện cho anh.”

“Ôi, anh, anh về nhà làm gì thế.....” Diệp Tinh Vũ ở đằng sau không hiểu hỏi.

Đáp lại cậu, chỉ có chiếc bóng cao gầy đó.

Nhà Tô họ Cố.

Khi Cố Tử Thần về nhà, ông Cố đang ở trong vườn thư giãn uống trà chiều.

Ông Cố nằm trên ghế ngả, trong tay cầm cuốn sách cổ rất cũ đang xem, yên tĩnh chăm chú.

Cố Tử Thần đi đến trước mặt ông, hỏi: “Ông uống trà ạ?”

Ông Cố “uh” một tiếng, “Cháu về rồi à.”

“Vâng.”

Hai ông cháu nói chuyện cực kỳ tế nhị, khi hai người nói hết chuyện chính trị, lại nói đến chuyện thương trường gần đây, càng nói ông Cố càng hài lòng với đứa cháu này.

Hai đứa con trai của ông, con lớn thì chết trẻ, còn con thứ hai Cố Ngôn Chuẩn làm việc không dứt khoát, hay bị ảnh hưởng tình cảm, cháu trưởng Cố Lí làm việc quái đản hay đi ngược lại ý ông, những đứa cháu khác họ hàng thì càng không nói đến. Đếm đi đếm lại, độc nhất Cố Tử Thần giống ông nhất.

Thông minh, bình tĩnh, nhìn xa trông rộng, có suy nghĩ của mình, giống y hệt ông hồi trẻ.

Nhưng Cố Dung lại không thích nhất, cũng chính là đứa cháu này.

Mặc dù ông đón nhận thân phận Cố Tử Thần, nhưng nói cho cùng, ông vẫn để ý Cố Tử Thần chỉ là con riêng.

Hơn nữa, tài năng trên người thiếu niên này, nếu như không chen cậu xuống, sẽ có một ngày, tất thành mối hại.

“Trên thế giới này, cháu muốn nhất là thứ gì?”

Cố Tử Thần im lặng nói: “Cháu chỉ muốn ông nội luôn khỏe mạnh, những người bên cạnh tất cả đều tốt, còn những thứ danh vọng tiền bạc, thân phận

địa vị chỉ là phù du.”

“Thế sao?” Ông Cổ nheo mắt, hồi lâu, uể oải ngáp một cái, “Hôm nay cháu về sớm đi, ông hơi mệt, về phòng nghỉ ngơi, ôi, tuổi tác cao rồi.....già rồi, già rồi.....”

Cổ Tử Thần nhìn theo bóng ông, nắm chặt bàn tay lại, vì quá dùng lực mà gân xanh nổi cả lên.

--- ---

Không biết mất bao lâu, Tô Niên Niên quả thật không thức nổi nữa, nhắm mắt lại.

Tỉnh lại lần nữa, cô chỉ cảm thấy đầu mình rất đau, quan sát xung quanh, có lẽ là trong khách sạn.

Cô nhìn ra bên ngoài, rất nhanh đã lấy lại tinh thần!

Ở đây lại là thành phố náo nhiệt, bên ngoài có người!

Cũng chính là nói, cô chỉ cần chạy thoát khỏi căn phòng này, là có hy vọng được cứu sống rồi!

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, lại quan sát căn phòng một lần nữa.

Người phụ nữ đeo khẩu trang đó cũng ở đây, còn cả một tên đàn ông cắt đầu cua, đang nhìn chăm chăm vào cô.

Có lẽ là cả đoạn đường cô biểu hiện có vẻ nghe lời, cho nên hai người này đã cời trói dây thừng ở tay chân cô ra rồi.

Cô phải nghĩ cách trốn chạy!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 295: Xin Lỗi (4)

Tô Niên Niên mắt chớp chớp, nhỏ giọng nói: “Tôi muốn đi vệ sinh.”

Ánh mắt người phụ nữ đó tươi cười với cô, “Đi đi.”

Bà ta dường như không sợ Tô Niên Niên giờ trò gì vậy, Tô Niên Niên thận trọng liếc nhìn bà ta, phát hiện bên tay bà ta đặt một chiếc khăn màu trắng, đầu lóe lên suy nghĩ, như có tiếng sét đánh trong đầu, đó là thuốc mê!

Chả trách cả đoạn đường cô ngủ li bì, thì ra đó là tác dụng của thuốc mê.

Chỉ cần cô có gì khác thường, bọn họ có thể đánh thuốc mê cô bất cứ lúc nào.

Lưng Tô Niên Niên toát mồ hôi lạnh, ngồi trên nắp bồn cầu mà tính toán kế hoạch.

Cô hít một hơi thật sâu, rửa tay xong đi ra, yếu ớt nói: “Tôi đói rồi.....”

Tên đàn ông đầu cua lạnh lùng nói: “Đói?”

Tô Niên Niên cong môi, không phải thất bại như thế đấy chứ?

Người phụ nữ lại tươi cười niềm nở, hỏi: “Muốn ăn gì?”

Tô Niên Niên nói vừa vài món ăn, người phụ nữ bảo người đàn ông đó đi mua cho cô, trong phòng chỉ còn lại cô và bà ta hai người.

Bước đầu tiên, tách tên đàn ông đầu cua đó, thành công rồi!

Tô Niên Niên cẩn thận cuộn người trên giường, nét mặt mơ hồ: “Các người định dẫn tôi đi đâu?”

Người phụ nữ cười không nói gì, Tô Niên Niên thờ dãi, ngồi dậy với bộ dạng đau thương: “Sống còn ý nghĩa gì nữa! Còn không bằng chết còn hơn!”

Cô đi đến trước chiếc bàn duy nhất trong phòng, gạt vờ một chiếc cốc.

Tiếng vỡ giòn tan vang lên trong phòng, người phụ nữ giật nảy mình, gào lên: “Cô làm cái gì thế!”

Tô Niên Niên nhắm mắt làm ngơ, nhặt mảnh vỡ lên định cửa vào cổ tay.

Cô đang cá cược, cá người phụ nữ này sẽ không để cô chết dễ dàng như thế.

Người phụ nữ quả nhiên cuống lên, lao đến ngăn cô – còn không quên cầm chiếc khăn mặt đó.

Tô Niên Niên liếc nhìn, khi người phụ nữ đó đi đến trước mặt cô, liền cầm mảnh vỡ trong tay đâm lên mặt bà ta.

Người phụ nữ ý thức né tránh, Tô Niên Niên dùng hết sức, nhảy lên cho một cú đá, thuận tay vớ lấy chiếc ghế bên cạnh, đập mạnh lên người phụ nữ đó.

Mấy tiếng vang lên, người phụ nữ đau đốn ngã gục ra đất.

Bà ta nhìn bộ dạng cũng không phải người phụ nữ bình thường, chỉ có điều Tô Niên Niên xuống tay quá đột ngột, khiến bà ta không kịp phòng vệ, bị ăn đập vào người.

Ai mà ngờ được, một đứa con gái mỏng manh yếu đuối như thế, học qua thuật phòng thân chứ?

Tô Niên Niên không vội vui mừng, đi thẳng ra phía ngoài cửa.

Cửa là khóa chống trộm kiểu cũ, cô chân tay luống cuống mở ra, ké cửa, đập vào mắt là chiếc tường thịt.

Sắc mặt cô lập tức trắng bệch, lùi về phía sau.

Tên đàn ông cao to lực lưỡng bên ngoài cửa sa sầm mặt, từng bước dồn đến.

Đó là một tên đàn ông khác.

Hắn nhìn cảnh tượng trong phòng, cười khẩy: “Xem ra cũng có chút lợi hại đấy, muốn chạy à? cô cho rằng cô chạy được sao?”

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy tim đập dồn dập, dường như muốn nhảy ra ngoài vậy, chỉ có thể từng bước lùi về phía sau.

Bọn họ chắc chắn là đề phòng cô chạy trốn, sớm đã có sự chuẩn bị, nhưng cô lại tính sót người này.

Người phụ nữ trên đất lồm cồm loạng choạng bò dậy, dùng ngôn ngữ địa phương gần giọng chửi rủa, giống như một kẻ điên mà gào lên: “tóm lấy nó! Tao phải lột một tầng da nó ra, xử lý nó một trận!”

Hai người thành niên đối với một đứa học sinh, kết quả không nghĩ cũng biết.

Mồ hôi lạnh thi nhau lăn từ trên trán xuống, Tô Niên Niên lùi về sau, không dám tưởng tượng tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

Khi người tiếp sát vào cửa sổ, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy thời gian như dừng lại, trước mắt chỉ có hai tên hung thần dữ tợn đáng sợ.

Cô đột nhiên rất muốn khóc, nhưng không biết phải làm sao, có kiềm chế không để nước mắt rơi xuống.

Nên làm thế nào đây, rốt cuộc nên làm thế nào đây.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 296: Xin Lỗi (5)

Muốn lùi cũng không có đường lùi.

Nét mặt cô tuyệt vọng, quay người nhìn xuống phía dưới, nhưng phát hiện khoảng cách bên ngoài so với mặt đất rất gần.

Nhìn độ cao này, đây là tầng hai!

Có lẽ là thời khắc nguy nan phải làm bừa, Tô Niên Niên đẩy cửa sổ ra, chân tay nhanh nhẹn trèo lên trên, không quan tâm gì khác mà nhảy thẳng xuống dưới.

“A!” Người ở dưới đường bị dọa cho giật nảy mình, còn có chủ một sạp canh tê canh bên dưới hét lên: “Làm gì thế! Tự sát cũng tìm nơi đẹp sao! hừ

hừ hừ! Thật đen đui.”

Tô Niên Niên bò dậy, chỉ cảm thấy cánh tay và chân đau ê ẩm.

Cô nhìn xung quanh, toàn là những khuôn mặt lạ lẫm.

“Phiền giúp bá cảnh sát giúp tôi, tôi bị bọn buôn người bắt.....” Tô Niên Niên gào lên.

Những người vây quanh có nghi ngờ, có hoảng hốt, vội hỏi: “Chuyện gì xảy ra thế? Thật hay giả, có phải gọi 120 không? Tôi không dám giúp đâu, nhờ đâu lừa tôi thì làm thế nào!”

Tô Niên Niên mặt mày méo xệch, cô cũng không phải tuyển thủ đập bình sứ, sao mà lừa được người khác chứ.

Nhưng những người này cũng là cộng cố cứu mệnh của cô, cô chỉ có thể cố chịu đau mà thuật lại lần nữa, có mấy người thần sắc có chút động lòng, lấy điện thoại ra gọi.

“Bảo Bảo! tại sao con có thể vì người đàn ông đó mà nghĩ không thông chứ! Ai ya con gái đại đột ngược ngéch của mẹ!” Một người phụ nữ khóc lóc bỏ nhào về phía Tô Niên Niên, Tô Niên Niên sưng sò, nhìn ăn mặc của người phụ nữ này mới phát hiện đó chính là người phụ nữ đeo khẩu trang đó.

Làm cái trò quý quái gì thế? Tại sao cô lại thành con gái của kẻ buôn người thế này?

Đám đông lại nhón nháo lần nữa, có người hét lên: “Ôi, các người làm cái gì thế? Cô gái này nói mình bị bắt cóc bán đi rồi!”

Người phụ nữ khóc lóc sụt sùi, nước mắt nước mũi tùm lum, “Đừng nhắc nữa, con gái của tôi bị đàn ông lừa, lúc nào cũng đòi tự tử, bị kích động nên tinh thần không bình thường lắm, lúc nào cũng nói mình bị bắt cóc! Tôi cùng chú của nó dẫn con bé đến bệnh viện khám bệnh!” Người phụ nữ nức nở, nói dối không chớp mắt này, khiến Tô Niên Niên nghe sắp ngất đi rồi.

Người đàn ông chặn cửa cũng lao đến, thờ hồn hèn: “Chị, đưa con bé đi thôi, đừng để mọi người cười.” Nói xong kéo Tô Niên Niên quay vào.

Đám đông xung quanh nhìn nhau, nghĩ là việc của nhà người ta, đều cũng ngại nhúng tay vào.

“tôi không phải con gái của bà ta! Mọi người đừng nghe lời bà ta! Bọn họ đúng là người xấu!” Tô Niên Niên sợ hãi toát mồ hôi hột, không ngờ những tình tiết trên phim lại ứng trên người mình.

Bọn họ là cố tình đánh lừa dư luận, khiến mọi người tin rằng cô bị thần kinh, sau đó quang minh chính đại mang cô đi!

Cô sống chết cũng bò trên đất không chịu đi, hòng gào sấp đặc cả rồi, nhưng trong mắt mọi người, càng tin cô là bị bệnh thần kinh.

“Ôi, cô à, mau mang cô bé đi, tôi thấy cô gái này bệnh không nhẹ đâu.”

Tô Niên Niên nghiêng răng, mắt đỏ hoe.

Nếu như bây giờ bị đưa đi, chỉ sợ sẽ không còn cơ hội chạy trốn nữa.

Càng lúc hỗn loạn cô lại nhớ đến lời Cố Tử Thần từng dạy cô: gặp chuyện phải hết sức bình tĩnh, không thể để mình càng rối hơn.

Cô ra sức dùng lực hất tay người đàn ông, miễn cưỡng đứng lên, từng lời từng chữ, nói hết sức rõ ràng: “Tôi không phải là Bảo Bảo, tôi tên là Tô Niên Niên, sinh ngày 14 tháng 7 năm X, người Dự Thành, học ở cao trung Thánh Âm, hai người này là bọn buôn người! bọn họ bắt tôi từ Dự Thành đến đây, còn nói tôi là con của bọn họ! Tôi sao có thể là con bọn họ chứ? Bọn họ định dùng thuật lừa trên phim để qua mắt mọi người. mọi người không tin cũng không sao, xin mọi người giúp tôi gọi cho 110, cảnh sát đến sẽ điều tra chân tướng! Xin nhờ mọi người!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 297: Xin Lỗi (6)

Cô nói với lời lẽ khẩn thiết, từng câu từng chữ như ngấm vào xương tủy, khiến người ta xót xa, những người xung quanh bắt đầu dao động, bàn tán xôn xao.

Một ông chú trung niên đứng lên, giọng nói đánh thếp: “Rốt cuộc hai người có quan hệ gì với người con gái này?”

Ông chủ quán canh tê cay vừa nãy nói: “ Ôi, tôi thấy chúng ta vẫn nên báo cảnh sát, hai người này nhìn không phải người tốt! Mẹ đẻ sao lại để con gái nhảy từ trên lầu xuống chứ!”

Tiếng xì xào càng lúc càng nhiều, có người lấy điện thoại ra gọi 110, đôi nam nữ này liếc mắt nhìn nhau, ngẫm ý chuẩn bị chuồn lẹ.

Mặc dù có người bỏ cục tiền lớn cần đưa con gái này, nhưng bọn họ không thể vì tiền mà bỏ mạng ở đây!

Đúng lúc này, tiếng hú còi của xe cảnh sát dừng lại, hỏi: “ Xảy ra chuyện gì thế? Hai người kia chạy đi đâu?”

Một nam một nữ nhìn thấy có biển, chạy lao ra khỏi đám đông.

Đám đông vây quanh lập tức tỉnh ngộ, nói theo: “ Đồng chí cảnh sát, mau bắt lấy hai người đó! Bọn họ là kẻ buôn người!”

Hai vị cảnh sát vừa nghe, sắc mặt thay đổi, bọn buôn người? khái niệm gì thế này! Đây là vụ án đặc biệt! Hai người nhanh nhạy đuổi theo, cũng có mấy người trong đám đông nhiệt tình chạy theo giúp bắt người, nhất thời, náo loạn cả một con đường.

Tô Niên Niên cũng không chống đỡ nổi nữa, bắt lực nhào ra đất, từng giọt mồ hôi chảy xuống.

Trong bất giác, cô nghe thấy tiếng còi xe cấp cứu 120, bác sĩ và y tá cũng chạy về phía cô, cô chớp chớp mắt, nỗ lực muốn nhìn tất cả những gì trước mắt, sau đó chìm vào mơ hồ, trước mắt như có đám mây mù, dần dần chìm vào trong tối tăm.

Về đến nhà, Cố Tử Thần ném chìa khóa sang một bên, day hai bên thái dương, không nói câu gì.

Diệp Tinh Vũ nhìn không đành, pha cho cậu bát nỳ, dè dặt bụng đến: “ Anh, anh ăn chút gì đi, nhất định sẽ tìm được Niên Niên!”

Cố Tử Thần không buồn trả lời.

Cậu đang tự trách, cậu đang xót thương.

Nhưng trong sâu xa, cậu cảm thấy đây không phải vụ bất cóc thông thường.

Ai lại ra tay với một học sinh chứ? Mà lại ở tình huống đột nhiên như thế.

Còn cậu lại không thể làm được gì.

Tô Niên Niên luôn cảm thấy không gì cậu không làm được, đây là lần đầu tiên cậu cảm thấy mình bất lực.

Đối diện với tất cả điều này, cậu lại chẳng làm được gì.

Cậu không biết Tô Niên Niên thế nào rồi, có ăn cơm không, có được ngủ không, có khóc không, có bị đánh không.

Tâm trạng càng lúc càng rối bời, Cố Tử Thần bức bối, cau mày nói: “ Anh đi đồn công an xem thế nào.”

Nét mặt Diệp Tinh Vũ đầy khổ não, cậu lo lắng cho Tô Niên Niên muốn chết, đến Trần Nguyên còn hận không thể từ Anh về ngay lập tức, nhưng cậu bây giờ còn sợ Cố Tử Thần gục xuống hơn.

Tiếng chuông điện thoại vang lên trong căn phòng yên tĩnh, Cố Tử Thần ấn nút nghe, Diệp Tinh Vũ rõ ràng nhìn thấy ánh mắt sáng lên của cậu, sau khi xác định mấy lần với người ở đầu dây bên kia, mới để điện thoại xuống.

“ Tìm thấy Niên Niên rồi.” Cậu nói ra câu nói này như trút được gánh nặng, giống như buông được cục đá tảng xuống.

Diệp Tinh Vũ trong khoảnh khắc như muốn khóc, lắp bắp nói: “ Thật sao? Em.....em đi bảo cho cô và Trần Nguyên , anh, anh đi đâu thế?”

Cậu giật mình nhìn Cố Tử Thần lấy chìa khóa xe lao ra ngoài, chỉ để lại tiếng nói gấp gáp.

“ Anh đi đón Niên Niên về nhà.”

Không chút do dự, bóng dáng cậu mất hút khỏi tầm mắt của Diệp Tinh Vũ.

Diệp Tinh Vũ khịt khịt mũi, cố kiềm chế nước mắt chảy ra.

Cả đường lao nhanh như chớp, vào buổi tối 10 giờ, Cố Tử Thần cuối cùng cũng đến được bệnh viện Giang Thành.

Cậu hít một hơi thật sâu, đẩy cửa phòng bệnh của Tô Niên Niên

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 298: Xin Lỗi (7)

Trong phòng rất yên tĩnh, đến tiếng bước chân cũng nghe thấy rõ rệt.

Cố Tử Thần đi đến trước giường, trên giường trống rỗng, gối để bừa bộn, chai nước truyền bị đổ xuống, thấm ướt cả một mảng gối.

Cố Tử Thần tim đập nhanh hơn, giống như có người đang nện búa xuống đầu vậy.

Tô Niên Niên đâu.....

Đèn trong phòng có chút mờ ảo, Cố Tử Thần liếc nhìn xung quanh, các đồ ở trong phòng sắp xếp rất ngăn nắp, cửa sổ đóng chặt, không phải có ai vào mang Tô Niên Niên đi đâu chứ.

Trừ phi là, cô ấy đang tự trốn đi.

Phòng bệnh không to, nơi có thể ẩn nấp chỉ có một nơi ---gầm giường.

Cố Tử Thần quỳ người xuống, vén ga giường lên.

Quả nhiên, dưới gầm giường có một bóng dáng nhỏ bé khẽ động, lại thu lu vào góc.

Trong lòng xót xa, Cố Tử Thần biết, Tô Niên Niên đang sợ hãi.

Nghìn lời ghen trong cổ, không nói được câu gì.

Cố Tử Thần đưa tay ra, nhẹ nhàng lại gần, nhỏ giọng nói: “Niên Niên, là anh.”

Tô Niên Niên giống như nhận ra giọng nói của cậu, ngẩng đầu, đôi mắt đen tròn nhìn cậu, không chớp mắt.

Xung quanh tối đen như mực, duy nhất từ hướng của Cố Tử Thần, mới có đốm sáng lấp lánh của vì sao.

Rất sáng, rất ấm, giống như đang nói với cô, cô không chỉ có một mình, người đàn ông này, sẽ luôn bên cạnh cô.

Nhưng cứ nghĩ đến những chuyện vừa xảy ra của một ngày, cô lại không khống chế được bắt đầu run rẩy, tiếp tục thu người lại trong góc, không nói câu gì, chỉ sợ người khác phát hiện ra cô.

Cố Tử Thần chỉ cảm thấy trong lòng chua xót, người con gái mà cậu nên bảo vệ, lúc này lại sợ hãi thành ra thế này.

Cửa phòng bệnh bị đẩy ra, nữ y tá lâm bầm nói: “Ôi, chuyện gì thế này, người bệnh tại sao lại ở dưới gầm giường chứ?”

Nghe thấy động tĩnh, Tô Niên Niên càng sợ hãi hơn, cầm chăn trùm kín đầu, không ngừng run cầm cập.

“Cô ấy có bị thương không?” Cố Tử Thần gần giọng hỏi.

“Cậu là thế nào với cô ấy?” Nữ bác sĩ lâu bầu nói một câu, “Còn may, không có gì đáng ngại, chỉ có điều nghe nói là nhảy từ tầng hai xuống, may mắn không bị trật xương, nhưng chân và cánh tay bị thương nhẹ, còn có khả năng bị khủng hoảng tinh thần, không chịu phối hợp trị liệu.....”

Nữ y tá mở một chiếc hộp, vẻ mặt như kiểu oán trách.

“Còn đứng vững đó làm gì, kéo cô ta ra để truyền nước.” Nữ y tá nhìn Cố Tử Thần nói.

Cố Tử Thần giọng nói bình thản, dường như sợ làm kinh động Tô Niên Niên vậy, “Cô ra ngoài trước đi, tôi đã dành cô ấy rồi sẽ gọi cô sau, phiền cô rồi.”

“A? Được rồi, vậy cậu nhanh lên chút.” Nữ y tá vốn dĩ muốn từ chối, nhưng khi nhìn vào đôi mắt sâu xa đó của Cố Tử Thần, lại không dám nói gì thêm.

Đúng là người kỳ quặc, trong lòng cô ta nghĩ.

Khi đi ra cửa, cô ta có chút không yên tâm, lại hỏi lại lần nữa: “rốt cuộc cậu là gì với cô ta thế?”

“Người nhà.” Hai chữ, trả lời dứt khoát.

“Ồ.....” nữ y tá đi ra, đóng cửa lại, thờ dài một tiếng, nhìn dáng vẻ có lẽ là anh trai của người con gái đó, thật là ngưỡng mộ, sao cô ta lại không có anh trai vừa đẹp trai lại lịch sự như thế chứ.

Căn phòng lại trở về yên tĩnh, Cố Tử Thần cúi lưng xuống, tiến lại gần gầm giường, sát lại về phía Tô Niên Niên.

Gầm giường rất hẹp, chân tay cậu co quắp lại bên trong rất không thoải mái, nhưng cậu không nói câu gì mà ôm Tô Niên Niên vào lòng.

Tô Niên Niên giống như bị khủng hoảng, ý thức muốn né tránh.

Cố Tử Thần vỗ vỗ nhẹ chiếc chăn, dỗ dành cô.

“Đừng sợ, có anh ở đây, anh sẽ ở bên cạnh em.....Niên Niên, đừng sợ.....”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 299: Xin Lỗi (8)

Dưới sự an ủi của cậu, Tô Niên Niên dần dần không vùng vẫy nữa, thậm chí dả dặt nép vào lòng cậu.

Động tác nhỏ đó khiến trong lòng Cố Tử Thần càng thêm xót xa.

Nhẹ gỡ chăn ra, Cố Tử Thần nắm chặt lấy tay cô, trong bóng tối vang lên giọng nói nhỏ nhẹ: “Niên Niên, xin lỗi.....”

Xin lỗi, khi em cần anh nhất, lại không ở bên cạnh em.

Xin lỗi, không chăm sóc tốt cho em, để em phải chịu những tổn thương này.

Niên Niên sụt sịt mũi, dường như muốn khóc, lí nhí nói: “Cố Tử Thần, tại sao bây giờ anh mới đến, em đợi anh đợi rất lâu rồi.”

Âm mũi cô rất nặng, gần như nói không rõ ra câu gì, nhưng Cố Tử Thần nghe lại rất rõ ràng, giọng nói trầm xuống: “Là anh không tốt.”

Mười ngón tay đan vào nhau, hai bên cảm nhận rõ rệt ấm áp của lòng bàn tay đối phương, Cố Tử Thần đặt tay cô lên má mình, “nếu như không vui, thì đánh anh đi.”

Ngón tay Tô Niên Niên lạnh ngắt, trượt trên mặt cậu, chạm vào mắt, sống mũi, thậm chí còn cảm nhận được lông mi mềm mại của cậu khi chớp mắt.

Cô lẩm bẩm nói: “đầu lộn.”

Cố Tử Thần khẽ cười.

“Anh kể truyện cho em nghe nhé.....” Cố Tử Thần mở mồm, kể cho cô nghe những gì mình trải qua từ bé đến lớn.

Tô Niên Niên yên tĩnh nghe, nghe những chuyện vui từ nhỏ cậu trải qua, nghe cả những áp lực cậu phải chịu khi ở nhà họ Cố, nghe cả những sở thích của cậu mà không phải ai cũng biết.

Cậu vốn dĩ là người ít nói, chỉ là khi chăm chú kể chuyện, người nghe cũng nhập tâm, bất giác, đã kể đến hai tiếng.

Tô Niên Niên buồn ngủ dựa vào vai cậu, gãi gãi mấy lần.

Cố Tử Thần nhẹ nhàng nói: “Niên Niên, lên giường ngủ đi?”

Tô Niên Niên mơ hồ “vâng” một tiếng.

Cố Tử Thần dìu cô từ gầm giường ra, đặt lên giường, sau đó ấn chuông đầu giường, chưa đến một lúc, nữ y tá mắt nhắm nhắm mờ đi vào.

“Đã mười hai giờ rồi, hai người thật biết hành hạ người khác.” Cô ta nhỏ giọng oán trách, truyền nước cho Tô Niên Niên, rồi lại đo nhiệt độ.

May là, tất cả đều bình thường.

Ánh mắt Cố Từ Thần hiền hòa, nhìn Tô Niên Niên nằm trên giường.

Nữ y tá ngoảnh đầu, nhìn thấy ánh mắt tình cảm của cậu, lập tức tim đập thành thịch loạn nhịp.

Thiên thần thổ địa ơi! Trên thế giới này tại sao lại có người nam tính đẹp trai như thế chứ!

“uhm.....bên kia còn có giường nhỏ có thể nghỉ ngơi.” Nữ y tá ngập ngừng nói xong, nhìn thấy Cố Từ Thần ngồi xuống bên giường, nắm lấy tay Tô Niên Niên.

“Không sao, tôi ở đây cùng cô ấy.”

Trong lòng nữ y tá thầm nghĩ có người anh trai này thì tốt biết bao nhiêu, thu dọn đồ đạc rồi ra ngoài.

Tô Niên Niên ngủ say rồi bắt đầu cuộn chăn lại, bị Cố Từ Thần ngăn lại, rồi giữ tay cô cố định, tránh để đầu kim chọc vào bị thương.

Tư thế ngủ không thoải mái, Tô Niên Niên đạp chân ra, giật mình mở mắt, lẩm bẩm nói: “Cố Từ Thần, anh đừng đi.”

“Anh không đi.” Giọng nói bình thản mang lại cảm giác an toàn.

Tô Niên Niên hài lòng ôm lấy gối, uể oải ngáp một cái: “Phải đợi em ngủ rồi mới được đi, uhm.....không được, ngủ rồi anh cũng không được đi.....” Mơ màng nói mấy câu, rồi cô lại chìm vào giấc ngủ.

Cố Từ Thần cup mắt xuống, cẩn thận vuốt ve lòng bàn tay Tô Niên Niên.

Nếu như thật sự có thể không đi, thì tốt biết bao.

Chỉ hy vọng, những năm về sau có thể bảo vệ được cô.

Dù cho anh đến lúc đó, không thể ở bên cạnh em.

Khóe miệng cậu nhếch lên nở nụ cười chế giễu mình.

Xin lỗi, thật xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 300: Xin Lỗi (9)

Ngủ một giấc tỉnh lại, dường như đã mấy đời.

Đây là phản ứng đầu tiên khi Tô Niên Niên tỉnh lại.

Ánh nắng xuyên qua cửa sổ chiếu vào, tạo thành những sắc vàng nhỏ, cô muốn đưa tay chạm vào ánh nắng đó, nhưng phát hiện tay mình lại bị người nắm chặt.

Cúi đầu nhìn, là Cố Từ Thần.

Cậu nằm ngủ bên giường, đôi lông mi dài tạo thành bóng trên mặt, hình thành sự đối lập giữa ánh sáng và bóng tối.

Gần như khi cô động, Cố Từ Thần cũng phản ứng, mở mắt ra.

“Tỉnh rồi à?” Hỏi một câu, Cố Từ Thần ngồi dậy, “Có cảm thấy chỗ nào khó chịu không?”

Tô Niên Niên sững ở đó, chỉ chờ dẫn gậy đầu, sau đó lại lắc đầu.

Giống như việc xảy ra trước đây chỉ như một giấc mơ, rõ ràng còn đang ở núi Thanh Hà, bây giờ đã lại ở bệnh viện rồi.

Trong lòng trào dâng cảm giác sợ hãi khiến cô lạnh toát gan bàn chân, cô khẽ nói: “Không phải em đang nằm mơ đấy chứ.....”

Có lẽ sau giấc mơ tỉnh lại sẽ lại bị bắt lại, bán đến một vùng xa xôi hẻo lánh không có tên, bị một người đàn ông lạ lẫm coi làm công cụ tình dục, sống cuộc sống không bằng chết.

Cố Từ Thần nắm chặt lấy tay cô, nhẹ nhàng an ủi: “Đừng sợ, Niên Niên, đã qua rồi, không sao đâu.....”

Tô Niên Niên cũng nắm chặt tay cậu, không dám buông ra.

Cố Từ Thần lại an ủi cô lần nữa, lúc này mới khiến tâm trạng Tô Niên Niên ổn định hơn.

Đợi đến buổi sáng, Sở Tổ Tâm và Trần Doãn Hoa và mọi người cũng kịp đến Giang Thành, mẹ con gặp nhau, khóc lóc nức nở, Tô Niên Niên sụt sùi nói: “Mẹ, con muốn về nhà, sau này con cũng không ra khỏi cửa nữa, hu hu hu.....”

Sở Tổ Tâm gạt đầu: “Uh, sau này con ra khỏi cửa mẹ sẽ chặt gãy chân con, hu hu hu.....”

Những người khác nhìn mà cũng toát mồ hôi lạnh, đây đúng là mẹ đẻ sao?

Khiến Tô Niên Niên ngạc nhiên đó là, bố của Cố Từ Thần cũng đến.

Trong ấn tượng của cô, Cố Ngôn Chuẩn là người bận rộn một ngày hận không thể có 48 tiếng, vậy mà lại gác công việc sang một bên để đến thăm cô, khiến cô vừa ngạc nhiên lại vừa hoảng loạn.

Cố Ngôn Chuẩn không chỉ đến một mình, còn dẫn theo cả bác sĩ riêng và toàn bộ y tá của nhà họ Cố. Lập tức, người nhà và bác sĩ của người bệnh phòng bên cạnh cũng chạy đến, hoàn toàn bị cảnh tượng đó làm cho chấn động.

Cố Ngôn Chuẩn giờ tay dạn dò, đối phòng bệnh tốt nhất cho Tô Niên Niên . tìm cho Tô Niên Niên phòng yên tĩnh dưỡng bệnh.

Bệnh viện thường dân này có chút náo loạn, nghe ngóng mới biết đây là đại gia của Dụ Thành, vội vàng kính cẩn coi Tô Niên Niên như lão Phật gia, hận không thể một ngày ba bữa cơm cúng đến tận mồm.

“Niên Niên à, đừng lo lắng, cảnh sát đã gỡ cổ bọn người xấu rồi, cháu chịu khó dưỡng bệnh, mau khỏe lại nhé.” Giọng nói Cố Ngôn Chuẩn hiền hòa ấm áp, nói chuyện với Tô Niên Niên , tay còn gạt nước mắt cho cô.

Sở Tổ Tâm lườm một cái, con người này quả thật cơ mưu quá sâu! Biết Cố Từ Thần và Niên Niên yêu nhau, không phản đối yêu sớm, bây giờ lại coi Niên Niên như là con dâu của ông ta mà đối đãi vậy!

Tô Niên Niên lo sợ đón lấy táo, “cảm ơn chú ạ, chú không cần lo cho cháu, cháu sẽ chăm sóc tốt cho mình.”

Cố Ngôn Chuẩn nở nụ cười hiền hòa, lại dạn dò một hồi, lúc này mới đứng dậy, nói: “Từ Thần, ra đây với bố một lát.”

Cố Từ Thần vâng một tiếng, quay đầu nhìn Tô Niên Niên , rồi đi ra ngoài với bố.

Hai bố con đi ra hoa viên của bệnh viện, Cố Ngôn Chuẩn từ trong áo vest lấy ra điều thuốc châm lửa, hút một hơi thật sâu.

“Nhà họ Cố chúng ta có lỗi với nhà họ Tô, nếu như có cơ hội, đối tốt với Niên Niên một chút, thay bố trả nợ.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 301: Xin Lỗi (10)

Cố Từ Thần nheo mày, không hiểu ý của ông.

Cố Ngôn Chuẩn thở dài, trong ấn tượng, ông gần như rất ít khi nói chuyện với đứa con này. Từ nhỏ Cố Từ Thần đã có tính trầm mặc ít nói, đã chuyển nhà ra ngoài từ lâu, sống một mình.

Rất nhiều lúc, ông đều cảm thấy trong lòng đang tự trách.

Năm đó là do ông sai một li đi một dặm, mới dẫn đến kết cục bi thương này.

Ông có lỗi với Tạ Lan San, có lỗi với Diệp Tư Vân, càng có lỗi với Cố Từ Thần.

Ông không làm tròn bổn phận của một người chồng và người cha, những năm nay đều bận sự nghiệp, rất nhiều lúc, thậm chí đến Cố Từ Thần học năm thứ mấy còn không nhớ rõ.

Duy nhất một lần, ông chẳng dễ gì mới thu xếp thời gian đi đón Cố Từ Thần tan học, ở cổng trường tiểu học đợi hồi lâu, cũng không thấy Cố Từ Thần đâu.

Ông cho rằng Cố Từ Thần trốn học, bực tức gọi điện cho bảo mẫu, nhưng nhận được thông báo Cố Từ Thần đã lên cấp hai rồi.

Mỗi lần nhìn thấy Cố Từ Thần, cậu đến cao hơn một chút, khuôn mặt cũng nhiều nét giống mẹ, tính tình càng ngày càng lạnh lùng.

Ông luôn áy náy trong lòng, nhưng không biết phải bù đắp thế nào.

“Từ Thần.....” Cố Ngôn Chuẩn ngập ngừng, phát hiện mình không biết nên nói thế nào với Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần dường như không nhìn ra những lần tần suy nghĩ trong mắt ông, đó là ánh mắt của một người bố mang đầy hối lỗi, cậu chỉ điềm tĩnh hỏi: “Cố Gia nợ gì Tô Gia thế ạ?”

Cố Ngôn Chuẩn nhả ra một hơi khói thuốc, biết là tình cảm rạn nứt khó có thể được như trước, không gò ép nữa, mà là thuật lại chuyện năm đó xảy ra.

“Năm đó, bố và bố của Niên Niên cùng nhau làm một dự án, khi bàn đến hợp tác cuối cùng của dự án, có mâu thuẫn với ông ấy. Ngày ký hợp đồng hôm đó, ông ấy vốn dĩ không muốn đến, dẫn Niên Niên đi chơi, nhưng không ngăn được lời đề nghị của bố, ông ấy đã quay lại, không ngờ giữa đường lại xảy ra sự cố ngoài ý muốn.....”

(/)

Giọng nói ông điềm tĩnh, giống như nói đến câu chuyện của người khác vậy.

Nhưng không ai có thể hiểu được sự đau khổ của ông mấy năm nay, nếu như không phải hồi trẻ bốc đồng, nếu như không phải tính cách thất thường, không cãi nhau với Tô Dĩ An, Tô Dĩ An sớm đến công ty, có lẽ sẽ không xảy ra tai nạn.

Cố Từ Thần cau mày, không nói câu gì.

Bố của Tô Niên Niên, là vì bố của cậu mà qua đời...

“Rất muốn nói tiếng xin lỗi với Niên Niên, nhưng không dám nói, sợ con bé hận bố. Từ Thần, bố không phản đối con và Niên Niên yêu nhau, chỉ hy vọng con đối với Niên Niên tốt một chút, đừng phụ lòng nó.....con bé giống bố nó,, đều là người rất lương thiện rất hòa nhã.....”

“Con sẽ đối tốt với cô ấy.” Cố Từ Thần ngắt ngang ông, “không phải vì áy náy mà bù đắp, mà là thật sự đối tốt với cô ấy.”

Cố Ngôn Chuẩn chậm chậm nhìn con trai của mình, bất chợt nhận ra cậu còn cao hơn cả mình, mà còn có suy nghĩ riêng của mình.

Cậu đã lớn rồi, cũng càng ngày càng cách xa ông.

Chỉ là câu nói sau đó của Cố Từ Thần khiến ông sững người lại, Cố Từ Thần cười khẩy nói: “Bố lẽ nào thật sự cho rằng việc của năm đó chỉ đơn thuần là ngoài sự cố sao? không hề nghĩ rằng, chuyện đó có liên quan gì đến ông nội sao?”

Nếu như không phải hôm đó cậu nghe được ở nhà tổ họ Cố, ông nội nói chuyện với người khác từ đó mới để lộ chút manh mối, cũng sẽ tin, bố của mình hại chết bố của Tô Niên Niên, hơn nữa lại còn là sự cố ngoài ý muốn.

Cậu rõ ràng biết, đó không phải là một vụ tai nạn ngoài ý muốn.

“Ý con là gì? Con đang nghi ngờ ông nội?” Cố Ngôn Chuẩn với dáng vẻ không thể tin được.

Cố Từ Thần nét mặt lạnh lùng: “Con chưa bao giờ nghi ngờ một người mà không có căn cứ, con sẽ tìm ra căn cứ chứng minh cho bố xem.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 302: Cuộc Sống Hạnh Phúc (1)

“Nói linh tinh! Con biết con đang nói cái gì không!” Cố Ngôn Chuẩn bực mình nói.

Cố Từ Thần nét mặt dừng dừng nhìn ông, nhấp nháy môi: “Con rất rõ ràng, cũng rất tỉnh táo.”

Cố Từ Thần chỉ cảm thấy tim mình như rơi xuống vực sâu, lạnh lùng đáng sợ.

“Dù cho điều con đoán là thật, đó cũng là ông nội của con! Tất cả vật chất con hưởng thụ trong cuộc sống, tất cả những thứ mà con có, đều là ông cho con, còn con thì sao? con muốn tìm cái gọi là chứng cứ để đẩy ông vào tù sao?”

“Nếu theo ý bố nói, ví dụ con giết người, bố có bao che cho con không? Hơn nữa lại cho rằng tất cả những điều này đều là lẽ đương nhiên sao?” Cố Từ Thần hỏi ngược lại.

Cố Ngôn Chuẩn không nói gì, ông thực ra muốn nói “đương nhiên”, nhưng ông hiểu, đây là sai.

Nhưng cứ nghĩ đến cái chết của Tô Dĩ An không phải sự cố ngoài ý muốn, mà có khả năng là một tay ông Cố Dung tạo thành, ông cảm thấy lạnh toát cả sống lưng.

“Công ty còn có việc, bố về trước đây.” Dập tắt đầu thuốc, Cố Từ Thần quay người rời đi, toàn thân mệt mỏi, thần sắc uể oải, giống như ông già đi mấy tuổi vậy.

Cố Từ Thần nhìn theo bóng ông, không biết là vui hay là buồn.

Một mình cậu ngồi ở ghế dài chờ đợi hồi lâu, bên cạnh còn có đứa trẻ đáng yêu đang nhào người trên ghế cầm bút sáp tô màu bức tranh, còn cười tít mắt đưa bức tranh cho cậu xem.

Cố Từ Thần đón lấy, bên trên bức tranh là trời xanh mây trắng và một căn nhà nhỏ rất đơn giản, rất trong sáng.

Cậu bé bị mẹ gọi về, Cố Từ Thần cầm bức tranh giấy đó gấp một lát, một chiếc thuyền giấy tinh xảo xuất hiện trong tay cậu.

Là Tô Niên Niên dạy cậu cách gấp đó,

(/)

Cậu thờ dài, đứng dậy, quay về phòng bệnh của Tô Niên Niên. Đẩy cửa ra, Tô Niên Niên đang uống canh, nhìn thấy cậu như vớ được vàng: “Cố Từ Thần, anh mau lại đây!”

“Uh?” Cố Từ Thần tò mò bước đến, Tô Niên Niên đưa chiếc bát vào trong tay cậu, mắt ngân ngấn nói: “Mau uống giúp em đi! A a a, mẹ em sắp quay lại rồi, mau uống!”

Cố Từ Thần không hiểu tại sao lại bị ép uống canh, lập tức cậu cảm thấy lưỡi không còn là của mình nữa.

Mùi vị gì kỳ lạ thế này.....chắc chắn là tác phẩm của Sở Tổ Tâm rồi.

Cậu không đoán sai, đây đúng là canh của Sở Tổ Tâm hầm. Con gái trải qua chuyện đáng sợ như thế, bà thăm tự trách, tình mẹ dạt dào, mượn nhà bếp của bệnh viện để hầm “món canh dưỡng sinh” thần kỳ, chọn toàn bộ đều là những vị thuốc bổ dưỡng, cách cả một hành lang, mùi vị đó khiến những người bị viêm mũi cũng muốn đổi phòng.

Vừa uống hết canh, Sở Tổ Tâm từ bên ngoài bước vào, trong tay còn xách một túi hoa quả to, “Niên Niên, mẹ hầm canh cho con uống hết chứ? Mẹ lại múc cho con một bát nữa nhé.”

Tô Niên Niên: “.....”

Cố Từ Thần: “.....”

“Mẹ.....không cần đâu, con muốn ăn cái khác.....” Tô Niên Niên yếu ớt mở mồm.

“Không được! Bệnh viện nói con phải ăn kiêng, bây giờ uống canh là tốt nhất! Mẹ đi múc thêm cho con một bát nữa, đợi mẹ nhé.”

Tô Niên Niên mếu máo nhìn bát canh vừa đưa vào tay, bên trong đều là những vật thể đáng ngờ, lại nhìn ánh mắt ân cần quan tâm của mẹ mình, nước mắt trong lòng không nén được nữa.

“Cô, cô đi nghỉ một lúc đi ạ, để cháu chăm sóc Niên Niên.” Cố Từ Thần khuyên một câu, lễ phép tiễn bà ra ngoài cửa.

Tô Niên Niên lại đưa canh cho cậu, “Không thể đồ đi, mũi của mẹ em thính lắm! Dù cho đồ ở đây mẹ em cũng sẽ phát hiện ra! Trước đây mỗi lần ở nhà đều bị bắt được!”

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi, đón lấy bát, nghĩ đến cuộc sống tương lai đau khổ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 303: Cuộc Sống Hạnh Phúc (2)

Sau khi uống canh của Sở Tổ Tâm liên tiếp ba ngày, Tô Niên Niên vẫn với sắc mặt yếu ớt, dường như một trận gió cũng có thể thổi cô gục ngã vậy.

Còn Cố Từ Thần.....khụ khụ, vào tối hôm kể chuyện trước khi ngủ cho Tô Niên Niên, bị Tô Niên Niên chỉ vào mũi cười chế giễu: “Ha ha ha, Cố Từ Thần, anh chảy máu mũi rồi à ha ha, anh không phải là có suy nghĩ gì đen tối đấy chứ, la la la.”

Mặt Cố Từ Thần tối sầm lại, im lặng cầm khăn giấy lau máu mũi.

Cho nên nói em cảm thấy anh đang vì ai chứ.....hay là em cảm thấy lực sát thương của canh mẹ em hàm không đủ lớn? Cố Từ Thần trong lòng thầm nghĩ.

Sức khỏe Tô Niên Niên không có gì trở ngại, nhưng cần tĩnh dưỡng một thời gian ngắn, Sở Tổ Tâm đi đến trường xin nghỉ một tháng cho Tô Niên Niên, sau đó rời khỏi Giang Thành về nhà dưỡng bệnh.

Sợ Tô Niên Niên có trở ngại tâm lý, Sở Tổ Tâm còn mời bác sĩ tâm lý về theo dõi cho Tô Niên Niên, kết quả bác sĩ tâm lý đến nửa ngày đã ngoảnh mũi.

“Con gái bà cực kỳ khỏe mạnh! Nhưng tôi cảm thấy nếu như tiếp tục như thế, có thể sẽ trở nên không khỏe mạnh!”

Tô Niên Niên ở đằng sau cười ha ha, biểu cảm đắc ý diễn kịch thành công.

Sở Tổ Tâm lắc đầu ném một chiếc gối: “Còn còn khiến bác sĩ tức mà đi rồi! còn không mau xem sách, lát nữa Cố Từ Thần tan học sẽ đến phụ đạo cho con!”

Tô Niên Niên cầm sách lên, giả bộ chăm chỉ xem.

Từ sau khi về nhà, mỗi ngày của cô đều ăn cơm, uống thuốc, ngủ, đợi Cố Từ Thần về sẽ phụ đạo cho cô, nhân tiện giúp cô giải quyết các loại canh bỏ đường cổ quái của Sở Tổ Tâm, tháng ngày qua đi rất thú vị, cô cảm thấy còn ý nghĩa hơn đi học.

(/)

Đặc biệt là biểu cảm dửng dưng như không của Cố Từ Thần khi uống canh, khiến cô có cảm giác có người đàn ông này đúng là rất tuyệt.

Được bạn trai như thế, còn cầu mong gì hơn! Vừa tan học, Cố Từ Thần bỏ hết tất cả các hoạt động xã hội, lái xe về nhà.

Chào hỏi Sở Tổ Tâm, cậu lên lầu, đẩy cửa ra, Tô Niên Niên đang cầm cuốn truyện tranh chăm chú xem.

Nghe thấy động tĩnh, Tô Niên Niên nhanh chóng giấu vào chăn, sau đó lật sách ra và nghiêm túc xem, tất cả động tác đều trơn tru.

Ngẩng đầu nhìn, sau khi phát hiện Cố Từ Thần, cô cười cười, lại lấy truyện tranh ra tiếp tục xem.

Cố Từ Thần neho mảy: “Đây là điều em nói với anh, ở nhà vất vả đọc sách chăm chỉ học hành, vì tổ quốc vì nhân dân phục vụ sao?” Cậu lấy điện thoại ra, trên QQ là ảnh Tô Niên Niên chụp cho cậu xem bảo đảm mình chăm chỉ học hành.

“Hi hi.....” Tô Niên Niên cười ngai ngừng, “Thực ra em chỉ xem một lúc.....thật đấy, chỉ một lúc thôi.”

Cố Từ Thần hừm một tiếng: “Là xem cả buổi chiều chứ gì?”

Tô Niên Niên ngoan ngoãn ngậm mồm, biết đầu mồm với cậu cũng chẳng có kết cục gì hay, lập tức giải bộ mềm yếu: “Em đói quá, muốn ăn táo.”

Cố Từ Thần biết cô là có ý chuyển chủ đề, nhưng cậu vẫn đi gọt táo cho cô.

Tô Niên Niên đắc ý gặm táo, Cố Từ Thần đẩy máy quyền vờ đến trước mặt cô, Tô Niên Niên tò mò hỏi: “sao anh lại có vợ năm hai của bọn em? Còn ghi chép cẩn thận như thế?”

“Không phải anh ghi, là Diệp Tinh Vũ.” Cố Từ Thần giải thích.

“Woa!” Tô Niên Niên ngạc nhiên, “Nhị Vũ tốt như thế à, cậu ấy không phải đến vợ của mình còn không ghi sao?”

Cố Từ Thần hừm một tiếng lạnh lùng: “Có lẽ là buồn chán thì ghi cho em thôi, em đừng có mà ảo tưởng, lấy sách toán ra đây, tiếp tục nói về bài hôm

qua.....”

Hứ, đúng là tên đàn ông hẹp hòi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 304: Cuộc Sống Hạnh Phúc (3)

Tô Niên Niên đang trầm nghĩ, đột nhiên nghe thấy Sở Tố Tâm ở dưới lầu gọi với lên: “Niên Niên, bạn cùng lớp của con đến thăm con!” say đó nghe thấy tiếng nói chuyện, “Niên Niên ở trên lầu, các cháu lên với nó đi.”

Sau lúc đó, cửa bị đẩy ra, Đường Dư, Tống Dư Hi và Chúc Thành ba người đứng ở cửa, Chúc Thành nói: “Niên Niên, mình đến thăm cậu, mình còn mang theo món thịt lợn khô và hoa quả khô mà cậu thích ăn nhất đến đây!”

Tô Niên Niên còn chưa kịp trả lời, Cố Tử Thần đã nhanh tay nhanh mắt ném cái churan lên đầu cô, giọng nói nhỏ lại: “Thay quần áo đi.” Nói xong đứng lên điềm nhiên ra ngoài, thuận tay đóng cửa lại.

Tô Niên Niên cố gắng bò từ trong chăn ra, nhìn bộ quần áo hình gấu mickey mặc trên người, đây không phải rất bình thường sao! tại sao phải thay chứ?

Quan trọng nhất là, chân cô bị thương, không thể nhảy nhót đến trước tủ quần áo được! Lẽ nào phải bò sao?

Nghĩ mãi một hồi, cô chỉ có thể cầu cứu Cố Tử Thần: “Em không với tới quần áo, Cố Tử Thần, đến giúp em một tay!”

Cố Tử Thần đi vào giúp cô tìm quần áo, ba người ngoài cửa đỏ bừng mặt.

Chúc Thành lớn tiếng nói: “Woa, hai người tiến triển nhanh quá.”

Đường Dư cau mày, không nói gì, Tống Dư Hi cúi đầu nhìn chân mình, giả vờ như không nghe thấy gì.

Đội Tô Niên Niên thay xong quần áo, ba người mới đi vào, đặt quả mà mình chuẩn bị lên tủ cạnh đầu giường.

Tống Dư Hi lí nhí nói: “Niên Niên, mình mua tặng cậu quả cầu thạch anh, việc lần trước, thật sự xin lỗi.”

Tô Niên Niên chớp mắt, nhớ lại quả cầu thạch anh lần trước vị vợ, ngại ngùng nói: “Thực ra mình cũng tự mua một quả khác rồi.....”

Hơn nữa còn lừa Cố Tử Thần là không bị vỡ!

(/)Tống Dư Hi sững sờ, nhìn Cố Tử Thần, cậu cau mày, giọng nói lạnh lùng: “Tô Niên Niên, em tốt nhất giải thích rõ, rốt cuộc là có chuyện gì.”

Tô Niên Niên lau mồ hôi lạnh, cười gượng nói: “Ồ ha ha, cái này để sau nói đi.....lợn ca, cậu mang cho mình đồ ăn vặt phải không?”

Chúc Thành cười ngốc nghếch đưa đồ ăn vặt ra, Tô Niên Niên vui sướng nhận lấy, cười đến nổi mắt híp cả lại.

Đường Dư đưa mấy quyển vở ra, “Đây là vở của tuần này, cho cậu.”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, vốn dĩ muốn nói mình đã có một phần rồi, nhưng lại sợ Đường Dư ngại, nhận lấy rồi nói lời cảm ơn.

Nói chuyện một lúc, ba người lần lượt ra về.

Cố Tử Thần đợi sai khi ba người xuống lầu, cầm quả cầu thạch anh đó lên chơi, bình thản nói: “Em không phải nói quả cầu thạch anh vẫn ở để ở nhà sao, tại sao Tống Dư Hi lại mua cho em một quả, hả?”

Tô Niên Niên nghe mà ghen nước bọt, mẹ ơi, sớm biết thế này thì đã không lừa cậu rồi, quả nhiên lời nói dối cũng có ngày bị lộ ra.

“Xin lỗi anh, thực ra là Tiểu Hi làm vỡ quả cầu thạch anh đó, nhưng em ngại nói cho anh, sợ anh trách em không biết trân trọng đồ anh tặng.....” Tô Niên Niên ngập ngừng nói hết, đưa tay ôm đầu, “Nếu như anh tức giận thì đánh em đi, nhớ đánh nhẹ thôi!”

“Đồ ngốc.” Cố Tử Thần lẩm bẩm nói một câu, đưa tay định đánh cái đầu ngốc này, kết quả phát hiện mình không nỡ xuống tay.

Ôi, con lợn này thật là.....khiến cậu không biết nên làm gì mới được.

Chờ mãi cảm giác đau đớn chưa chuyển đến, Tô Niên Niên từ từ ngẩng đầu, mắt chớp chớp liếc nhìn, chỉ nghe thấy Cố Tử Thần chậm chậm nói: “Anh

không giận, anh rất vui.”

Lúc này trong lòng Tô Niên Niên lại nghĩ: trời ạ, không phải Cố Từ Thần bị thần kinh đấy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 305: Cuộc Sống Hạnh Phúc (4)

Đặc biệt là sau khi phối hợp với nụ cười tươi vui đó của cậu, Tô Niên Niên càng cảm thấy trong lòng như có hàng vạn con ngựa chạy qua.

Xem ra anh ấy không phải thần kinh! Còn bị người ngoài hành tinh nhập vào người rồi!

Hôm nay là ngày thần kỳ gì thế? Sao chổi va phải địa cầu? Hay là mặt trời mọc đằng tây chứ?

Cố Từ Thần đưa tay vuốt vuốt tóc Tô Niên Niên, không thể không nói, buổi sáng hôm đó khi cậu nhìn thấy những mảnh vỡ của quả cầu thạch anh trong rừng rậm, tâm trạng cậu luôn nhức nhối.

Bây giờ tất cả đã nói rõ ràng, khiến cậu có cảm giác toàn thân thoải mái.

Quả nhiên giữa tình nhân có điều gì cũng nên nói rõ, nghi ngờ nhau đúng là điều ngốc ngếch.

Ý thức được Cố Từ Thần có lẽ là vui thật, Tô Niên Niên cười tí mắt hỏi: “Thế anh có thể tặng lại cho em một quả khác không?”

“Tại sao?” Cố Từ Thần ánh mắt long lanh, cho rằng Tô Niên Niên sẽ nói những lời ngọt ngào có cánh gì đó, ví dụ tại vì thứ anh tặng cho nên muốn có lại lần nữa, chỉ có điều đáp án của Tô Niên Niên khiến khuôn mặt cậu trở nên cứng đờ.

“Tại vì Tiểu Hi tặng quả cầu này không đẹp bằng của anh, hình người bên trong xấu quá, còn cả ánh đèn không huyền ảo như cái anh tặng, đột nhiên hỏi: “Tại sao anh không cười, bệnh liệt mặt lại tái phạm à?”

Cố Từ Thần sa sầm mặt mày: “Đừng quan tâm anh, anh muốn tịnh tịnh.”

Tô Niên Niên tròn trĩnh mắt, hung dữ hỏi: “Tịnh Tịnh là ai? Tại sao anh lại muốn Tịnh Tịnh? Cố Từ Thần, em thật nhìn không ra anh là loại người này, nhanh như thể anh đã có người khác sau lưng em! Hừm! Em phải tuyệt giao với anh năm phút!”

Cố Từ Thần: “.....”

(/)

Cuộc sống buông thả nhưng lại hạnh phúc khiến tâm trạng Tô Niên Niên phơi phới, người cũng càng ngày càng lười, thậm chí mỗi ngày đều nằm trên giường ngủ nướng. Đến cuối cùng thậm chí đến Cố Từ Thần phụ đạo cũng không nghe nữa, các kiểu bệnh lười đó, Cố Từ Thần cũng đến bó tay với cô, cộng thêm xót thương cô, không tránh được dung túng một chút.

Và thế là, Tô Niên Niên càng làm càn ăn lại càng nhiều, người càng ngày càng lười, đến ưỡn thẳng lưng cũng cảm thấy mất sức.

Qua hai tuần như thế, khi cô dẫm lên cân, trong khoảnh khắc nước mắt đầy mặt.

Cô béo lên 3kg! 3kg!

Tô Niên Niên vội vàng lao nhanh và nhà vệ sinh, sắc mặt người thiếu nữ trong gương hồng hào, tròn tròn phúng phính giống má của em bé, có xu hướng phát triển thành mặt trứng ngỗng.

Tối hôm đó, Tô Niên Niên tự viết cho mình kế hoạch giảm cân kín ba mặt giấy, còn nghiêm túc dán ở đầu giường.

Sau khi Cố Từ Thần nhìn thấy, vừa mới Sở Tố Tâm còn đặt đĩa hoa quả cho cô trên tủ đầu giường, giọng nói kéo dài: “Niên Niên, sao em phải khổ thế, chế định một kế hoạch ba phút có ý nghĩa thực tế không?”

Tô Niên Niên: “Không không không, em nhất định sẽ thực hiện từ đầu đến cuối, anh phải tin em!”

“Anh.....anh sẽ cố gắng.” Cố Từ Thần cố để giọng của mình nghe có vẻ đáng tin, khiến Tô Niên Niên bực tức ném gối vào mặt cậu, “Âm hồn không tan! Lại châm chọc em! Anh đi đi! Còn nữa còn nữa, đem đĩa hoa quả độc ác này đi luôn!”

Cố Tử Thần mặt không biểu cảm cầm đĩa hoa quả đi, khi đến cửa còn không quên ngoảnh đầu hỏi một câu: “Thật sự không để lại quả táo làm thực phẩm chống đói à?”

Trả lời cậu chỉ là “Không cần! Quyết định không cần! Thề phải giảm béo thành công!” Khẩu hiệu giảm béo của Tô Thi.

Chỉ là đến hai giờ sáng, Tô Niên Niên đói lên lút bò đến trước tủ lạnh nhà mình, nhào người gặm quả táo thì đã quên khẩu hiệu của mình đi tận mười vạn tám nghìn km rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 306: Cuộc Sống Hạnh Phúc (5)

Chỉ là đến hai giờ sáng, Tô Niên Niên đói lên lút bò đến trước tủ lạnh nhà mình, nhào người gặm quả táo thì đã quên khẩu hiệu của mình đi tận mười vạn tám nghìn km rồi.

Ăn xong âm bụng, dùng tay lau lau miệng, Tô Niên Niên hài lòng chuẩn bị lăn về giường tiếp tục ngủ.

“Ai thế?” giọng nói ngái ngủ của Sở Tổ Tâm vang lên, dọa cho Tô Niên Niên giật nảy mình suýt ngã lăn ra đất.

“Niên Niên, con làm gì ở đây thế, đêm hôm.....” Sở Tổ Tâm xót xa nhìn con gái của mình.

Tô Niên Niên lí nhí giải thích: “Mẹ, con đang kiểm đồ ăn.”

“Ồ, ra thế à.....” Sở Tổ Tâm dụi dụi mắt, “Mẹ còn tưởng rằng chuột nhà mình đang ăn trộm gạo, uh, con ngủ sớm đi nhé.”

Tô Niên Niên lập tức cảm thấy âm ức trong lòng, lại bị mẹ đẻ của mình coi là chuột! Sớm biết thì đã không bảo Sở Tổ Tâm bê đĩa hoa quả đó đi, ít nhất của để lại quả gì cho cô ăn!

Khó nhọc quay về giường, Tô Niên Niên xoa xoa cái bụng tròn như cái trống của mình, trào dâng cảm giác mãn nguyện.

Cảm giác ăn no thật là thích, cô thăm lăm bằm trong lòng.

Nhưng ăn quá no hậu quả chính là -- --- mất ngủ!

Tô Niên Niên trần trọc đến tận ba giờ vẫn chưa ngủ được, đành phải lấy điện thoại bật weibo lên xem.

Vừa mở weibo ra, cô suýt nữa đánh rơi điện thoại!

Thánh Ala ơi, mấy nghìn mấy vạn bình luận rồi chia sẻ ở nick này là của cô sao! Có phải hệ thống bị hack không?

Cô nuốt nghẹn nước bọt, run rẩy kiểm tra fan trong nick của mình, vốn dĩ chỉ có vài trăm người kết bạn giờ đã biến thành sáu vạn bảy! Hơn nữa còn đang có xu hướng tiếp tục tăng!

Lẽ nào là ai mua trọn gói rồi làm nick giả chẳng? Tô Niên Niên khó hiểu, lướt weibo, mới phát hiện tại sao đột nhiên lượng fan lại tăng nhiều như thế.

Thì ra là Cố Lí gửi đi một tin mới, đồng thời đặc biệt cảm ơn người đệm đàn của mình, tag nick của Tô Niên Niên vào, sau đó những nick của làng giải trí rồi các nick VIP đều vào bình luận.

Tin được gửi đi lúc mười hai giờ, đến bây giờ đã có hai mươi mấy vạn người like và hơn chín vạn bình luận, tiện đó kéo theo Tô Niên Niên có một lượng fan khổng lồ.

Cô lờm một cái, vào phân bình luận weibo của Cố Lí, lập tức như bị sét đánh.

“hu hu hu nam thần cuối cùng cũng ra tác phẩm mới rồi! đập nôi bán sắt cũng phải mua mua mua!”

“Í, có ai cảm thấy em gái đáng yêu này rất quen không?”

“Ha ha ha tao biết người con gái được tag này là ai, chính là nữ chính lần trước trên weibo tìm người mất tích đó!Sao tao lại thông minh thế chứ!”

“chỉ có mình tôi cảm thấy bài hát hay đến phát khóc sao? đệm đàn cũng rất tuyệt!”

(/)

“nhóm bàn về tiếng đàn hay đợi tao với, đệm đàn đúng là cực kỳ hay!”

Tô Niên Niên tìm về những bài trước đó trên weibo của Cố Li, anh ta rất ít có động thái mới, cho nên chưa đến mấy dòng là Tô Niên Niên đã nhìn thấy tin tìm người mất tích si nhục đó.

Trong khoảnh khắc, Tô Niên Niên có cảm giác cả thế giới đều biết tin mình bị bắt cóc vậy, chứng bệnh ngại ngùng lại phát tác rồi!

Cô mở phần danh bạ trong điện thoại của mình ra, gọi điện cho số máy “Cô kỹ nữ” này, chuông reo mấy tiếng mới có người nghe, giọng đàn ông khàn trầm chuyên đến: “Alo? Tô Niên Niên? đêm hôm gọi điện cho tôi làm gì, định khiến tôi mất ngủ đấy à?”

“Cố Li! Tại sao anh tag tôi vào! Còn nữa, mau xóa tin tìm người của anh trên weibo đi, nếu không tôi sẽ xé nát anh ra đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 307: Lễ Hội Âm Nhạc (1)

Cố Li cười phá lên: “Cho nên cô nửa đêm gọi cho tôi là vì muốn tôi xóa weibo à?” Anh ta hơi sững lại, giọng nói giống như đứa trẻ làm việc xấu vậy: “Không xóa, tuyệt đối không xóa!”

Bụp một tiếng, anh ta tắt điện thoại đi.

Tô Niên Niên gọi lại, đầu dây bên kia biểu thị đã mất máy, cô tức đến nỗi chỉ muốn đập đầu vào gối.

Lại lướt xem weibo, Tô Niên Niên bị những lời bình luận khen ngợi đó đau lòng.

Cái gì mà “trình độ chuyên nghiệp”, “đệm đàn number one”, “đệm đàn siêu”, đó chỉ là phù du mà thôi! Bài hát không phải của cô, cô chỉ là đàn một lần mà thôi.

Bực mình lăn lộn trên giường, Tô Niên Niên ném điện thoại sang một bên, kéo chăn đi ngủ.

Mơ mơ màng màng ngủ đến buổi sáng ngày hôm sau, theo thói quen lướt weibo, fan của cô đã lên đến hơn mười vạn rồi.

Anti fan cũng nhiều, phía dưới xuất hiện không ít những lời chửi rủa ----

“Hừ, dựa vào cái gì mà cô ta có thể đệm đàn cho nam thần chứ, không phải là lên giường rồi đấy chứ?”

“Xấu như thế có lẽ là dựa vào ngực rồi! rác rưởi! gái điếm như mày đừng có vô liêm sỉ như thế!”

Lúc này tâm trạng Tô Niên Niên như bị chó cắn vậy, ở đâu ra mấy kiểu người đó chứ! Các người tận mắt nhìn thấy tôi lên giường hay là tôi dựa vào ngực hay chưa! Các người dựa vào cái gì mà ngang nhiên hống hách chửi người khác vô căn cứ như thế chứ, cũng không biết ai cho tự tin và dũng cảm như thế.

Cô xắn tay áo chuẩn bị trả lời lại bọn người đó, kết quả phát hiện có hai người đang xen vào bình luận phía dưới.

Một ID “Đậu Đậu thẳng thắn”, một nick khác “Nọa Mễ ngọt ngào”, lực chiến đấu của hai người quá khủng khiếp, kỹ thuật chửi người không ai bằng, khiến những kẻ to mồm kia suýt chút nữa phải khóa weibo.

(/)Tô Niên Niên nhìn thấy thâm vui sướng, mắt ngân ngấn, thì ra lúc quan trọng đáng dựa dẫm nhất vẫn là bạn thân của mình!

Ai biết Đậu Đậu ngay lập tức gọi điện cho cô, cười sung sướng: “Niên Niên, mình đã bán giấy viết nháp năm đó của cậu đi rồi, a ha ha, còn cả ảnh và video hồi nhỏ đáng yêu của cậu nữa, tất cả đều bán rất được giá, cảm giác mình tìm thấy con đường bước vào cửa nhà giàu phát tài vậy!”

“Ồ quý quá! Cậu đối xử với bạn thân của cậu như thế sao!” Tô Niên Niên gào lên.

Đậu Đậu cười hi hi: “Không nói nữa, bạn thân yêu, lại có người đặt hàng mua ảnh của cậu, mình đi bàn chuyện kinh doanh đây, moa...! yêu cậu!”

Tắt điện thoại, Tô Niên Niên như phát điên phát rồ.

Trong cổ tích đều là lừa người, đây quả thật là lũ bạn đều mà!

Bí bức cả buổi, lại có cuộc điện thoại gọi đến, Tô Niên Niên tức mình gào lên: “Ai thế, có việc gì, ảnh không bán! Video cũng không có! Không ký chữ ký, có việc thì nói, không việc gì biến nhanh!”

Đầu dây bên kia rõ ràng đờ ra một lúc, mới nghe thấy giọng nam hiền hòa: “Tô Niên Niên, thầy là Giang Mộ.”

Phụt---- Tô Niên Niên hận không thể vùi mấy lời vừa nãy mình nói ra, vội vàng thay đổi giọng nói, rồi rít xin lỗi: “Chào thầy giáo, xin lỗi thầy ạ, em tưởng là bạn của em nên mới nói với thầy như thế.....em chỉ đùa thôi.”

Giang Mộ cười cười, “Thầy nhìn thấy weibo của M.E rồi, nhìn cs về em sắp thành nhân vật hot trên mạng rồi.”

Tô Niên Niên cười gương, chỉ nghe thấy Giang Mộ tiếp tục nói: “sắp thi đấu lễ hội âm nhạc năm nay của trường đại học, em có muốn suy nghĩ tham gia không?”

Tô Niên Niên chần chừ một lát, cuộc thi này tương đương với thi toán, thi lý... khi đạt đường giải thưởng cao sẽ được cộng điểm khi thi đại học, biểu hiện xuất sắc thậm chí còn được tuyển thẳng vào đại học.

Cô hỏi: “Thầy giáo, thầy cảm thấy em thật sự có thể tham gia thi đấu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 308: Lễ Hội Âm Nhạc (2)

“Chỉ cần em muốn, không gì là không thể.” Giang Mộ nói một câu rất dễ sờn ra gà.

Tô Niên Niên lập tức cảm thấy mơ hồ, cô nhìn chiếc đàn lạc lỏng trong góc phòng mà dờ dẫm.

Quả thật, năm đó cô học đàn rất tốt, tham gia không ít các cuộc thi đấu lớn nhỏ, cũng lấy về không ít giải thưởng.

Nhưng cô cứ nghĩ đến trở ngại tâm lý của mình không khắc phục được, còn nói gì đến tham gia cuộc thi lớn như thế chứ?

“Em sẽ suy nghĩ lại, cảm ơn thầy giáo.” Tô Niên Niên lễ phép từ chối thầy.

Giang Mộ thở dài một tiếng, sau đó nói: “Tô Niên Niên, thầy hy vọng em tham gia.”

Có lẽ là Tô Niên Niên quá đơn thuần, không nghe thấy sự kỳ vọng và tiếc nuối trong giọng nói của thầy, cô chỉ vâng một tiếng rồi tắt máy.

Lại tận hưởng cuộc sống thêm hai tuần nữa, cũng đến ngày Tô Niên Niên quay lại trường.

Trường gần đây rộ lên đạp xe địa hình đến trường, Tô Niên Niên vô cảm với thần kinh vận động, nhưng đến sáng ngày hôm sau khi cắn bánh bao đi ra cửa, nhìn thấy Cố Tử Thần đang đẩy chiếc xe địa hình đó ra cửa, hết sức ngạc nhiên, rồi lại khó hiểu hỏi: “Anh làm gì thế? Không lái xe đi à?”

Cố Tử Thần vỗ vỗ vào yên sau, sắc mặt nghiêm trọng, nhưng có thể nhìn ra tai hơi đỏ.

Tốc độ cậu rất nhanh, lại vừa bình thản vừa lạnh lùng nói: “Lên xe.”

Tô Niên Niên cười phá lên, Cố Tử Thần chắc chắn là ngại.

Quá đủ rồi! tên này quá kiêu ngạo! Da mặt còn không dày như cô.

Ngồi lên xe, Tô Niên Niên một tay bám vào áo cậu, tay kia tiếp tục gặm bánh bao, thi thoảng ngân nga theo một bài hát tự chế.

Cố Tử Thần chăm chú lái xe, gió nhẹ huu huu thổi, thổi chiếc áo khoác của thiếu niên và mái tóc dài của thiếu nữ, dường như đó chính là thời khắc đẹp nhất của tuổi thanh xuân.

Chỉ là cách nói chuyện của hai người phá vỡ bầu không khí ---

“Cố Tử Thần, anh nói xem trưa nên ăn gì? Ăn sườn chua ngọt hay là rau xanh nấm hương, em muốn ăn ngọt, nhưng lại sợ ăn thịt sẽ béo.”

Cố Tử Thần bình tĩnh nghĩ rồi nói, “Ăn thịt.” Cậu lúc nào cũng cảm thấy Tô Niên Niên gầy hơn trước, dù sao béo lên một chút thì tốt hơn.

Giống như bộ dạng bây giờ có da có thịt, cậu rất thích.

Nếu như Tô Niên Niên biết suy nghĩ của cậu nhất định sẽ sụp đổ, tại vì cậu vẫn nghĩ tuyên bố giảm béo của cô chỉ là viết để đầy mà thôi.

Nói cách khác, cậu rõ ràng biết Tô Niên Niên không kiên trì nổi.

Trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người, Tô Niên Niên từ sau xe của Cố Tử Thần nhảy xuống, vẫy vẫy tay với cậu, đi về lớp của mình.

Một tháng không đến trường, nhìn thấy bạn học đều thấy thân thiết, chỉ là hôm đó, Tô Niên Niên đón một cú đá kích đầu tiên sau khi cô quay lại trường.

Tô Niên Niên đến rất không đúng lúc, hôm đó toàn bộ các bộ môn đều kiểm tra thử, Tô Niên Niên nhìn bài thi dày đặc chi chít, cô đọc còn chả hiểu, trong lòng thầm than thở một câu: quả nhiên nợ cái gì thì phải trả cái đó mà.....

Mọi người đều ở trường nỗ lực học tập, còn cô thì ở nhà vui vẻ ăn cho béo mẫm, đến sự nghiệp học hành cũng chẳng buồn quan tâm.

Cậu Cố Tử Thần trước đây phụ đạo cho còn tí kiến thức, Tô Niên Niên cầm đầu làm hết bài thi.

Thi xong so sánh đáp án, thành tích của cô bị kéo gần xuống xếp hạng ba mươi rồi. cô nhăn trán, tối hôm đó ôm sách treo đèn đọc sách, nhưng hiệu quả chẳng thấm vào đâu.

Cú đá kích đầu tiên còn chưa xong, cú thứ hai lại lao đến, nhanh đến nỗi cô còn không kịp đề phòng.

Thành tích tuyển thẳng của năm ba được công bố, Cố Tử Thần với tư cách đầu tiên được tuyển thẳng vào đại học C.

Trường đại học đó, dù cho thế nào Tô Niên Niên cũng không thi vào được.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 309: Lễ Hội Âm Nhạc (3)

Trong khoảnh khắc, cô cảm giác mọi thứ hoảng loạn như đang vây lấy cô.

Cô đơn thuần cho rằng mãi mãi sẽ ở bên nhau, đột nhiên trở thành tương lai không biết trước.

Dù sao Cố Tử Thần cũng là một người ưu tú, dù cho không học đại học C, cũng có thể có chọn lựa tốt hơn. Còn cô thì sao? thành tích bình thường, xếp tổng toàn khối năm hai chỉ đứng thứ một, hai trăm, nói gì đến cả Dự Thành, cả Tỉnh?

Cô có tư cách gì mà theo đuổi bước chân của Cố Tử Thần chứ?

Luôn cho rằng, những vấn đề này đều được Tô Niên Niên vớt ra khỏi đầu, cho đến khi gần đối diện, cô mới hiểu, khoảng cách giữa cô và Cố Tử Thần quá khác biệt, không phải dựa vào một câu “Em thích anh, em sẽ cố gắng” là có thể theo đuổi được.

Cả một ngày, Tô Niên Niên đều buồn bực không vui.

Khi vào tiết thể dục, cô ngồi trong góc dờ dẩn, Đường Dư chơi bóng rổ một lúc, đến bên cạnh cô ngồi xuống, vặn chai nước uống một ngụm.

Tô Niên Niên cho rằng cậu đến nghỉ ngơi, nhân tiện hỏi: “đánh thế nào rồi?”

Thực ra với trình độ bóng rổ của nam sinh lớp F, Đường Dư dù cho ở đội nào cũng đều là nỗi ám ảnh, lúc nào cũng tạo áp lực cho đội đối phương.

Đường Dư nhìn cô, chỉ hỏi một câu: “Cậu thế nào rồi?”

“Tớ?” Tô Niên Niên nghi ngờ chỉ vào mình, cười cười, “Mình vẫn tốt, tại sao lại hỏi câu hỏi kỳ lạ như thế?” Chỉ là nụ cười cứng đờ trên khóe môi đã bán đứng cô.

Đường Dư: “Tớ nghe nói Cố Tử Thần được tuyển thẳng vào đại học C rồi.”

Tô Niên Niên buồn rầu nói: “Anh ấy luôn được hàng vạn người dõi theo, đến cậu cũng biết.”

“Thế cậu nghĩ thế nào? Thi vào đại học C không?”

Tô Niên Niên thờ dãi, “Đại học C đâu có dễ thi như thế.”

Đường Dư im lặng. Tất nhiên trên thế giới này cũng có kỳ tích, nhưng có vài chuyện dù sao cũng quá xa vời, đừng nói thực hiện kỳ tích, đến suy nghĩ ào

tưởng trong đầu cũng không dám.

Nhất thời không biết nói gì, Tô Niên Niên chống tay vào má, lẩm bẩm nói: “Cố Tử Thần đúng là quá đáng ghét, tại sao phải thi điểm cao như thế chứ, con quỷ đáng ghét, đồ xấu xa, cấu tạo của não chắc chắn không giống chúng ta.....”

Đường Dư biết cô buồn, để mặc cho cô trút giận.

“A!” Tô Niên Niên đột nhiên kêu lên một tiếng thảm thiết, Đường Dư nhìn theo, sửng người.

Cố Tử Thần không biết từ lúc nào đã đứng đằng sau Tô Niên Niên, vừa nãy là cậu cốc đầu Tô Niên Niên một cái, lúc này thong dong đứng nhìn Tô Niên Niên, chậm chậm nói: “Tô Niên Niên, những lời em vừa nãy nói, anh đều nghe thấy rồi.”

Tô Niên Niên như nhìn thấy địch, lắp bắp nói: “Em có nói gì đâu? Chẳng ấn tượng gì cả, a, đau đầu quá, em chắc chắn là mất đi ký ức vừa nãy rồi? Đường Dư, vừa nãy tớ nói gì thế?”

Kỹ thuật diễn của cô lại bộc phát, giả bộ mất đi trí nhớ, còn đưa tay sang nhéo Đường Dư một cái, nhân tiện nháy mắt với cậu, biểu thị đừng nói lộ ra.

Đường Dư trước nay không biết nói dối, sắc mặt cứng đờ, mãi mới ngập ngừng nói: “Tớ chẳng nghe thấy gì cả.....khụ khụ, tớ đi chơi bóng đây, hai người nói chuyện đi.”

Tô Niên Niên nhìn trộm Cố Tử Thần, nhìn thấy hình như cậu không tức giận, không kim được thờ phào một hơi.

Có vẻ là qua rồi.

Còn chưa kịp nhẹ nhõm, má đã bị người nhéo cho một cái, Tô Niên Niên “uh” một tiếng, đáng thương nhìn Cố Tử Thần.

“Anh là con quỷ đáng ghét? Đồ xấu xa? Cấu tạo não không bình thường?” Cố Tử Thần cau mày.

Tô Niên Niên:.....

Bị lật tẩy, Tô Niên Niên không chịu thua, hất tay Cố Tử Thần ra, “Anh đi đi, đi đại học C của anh đi.”

Lông mày Cố Tử Thần khẽ động, “Em là vì chuyện này mà ngồi ở đây cả tiết này à? Tô Niên Niên, rốt cuộc em ngốc đến mức nào thế?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 310: Lễ Hội Âm Nhạc (4)

Tô Niên Niên cong môi, sắp khóc òa lên rồi.

Đây gọi là cái gì chứ, rõ ràng là cậu sắp đi đại học C, bây giờ cho cô quyền lợi buồn bực một chút cũng không được sao? vậy mà còn chê cô ngốc chứ.

Tô Niên Niên âm ức, càng nghĩ càng đau lòng, tên này có phải đã bắt đầu chán ghét cô rồi không! Không không không, hình như là từ khi bắt đầu yêu đã chê ghét cô rồi!

Anh ấy đến đại học C rồi chắc chắn sẽ chán mình, sau đó sẽ lại cặp với một em gái đáng yêu, từ đó sống một cuộc sống vui vẻ hạnh phúc.....

Tô Niên Niên đau lòng tuyệt vọng, lập tức cảm thấy sống không bằng chết, cô hậm hực nói: “Đi mà cảm dỗ em xinh gái đáng yêu của anh đi, để em ở đây một mình mà chết vì ngốc đi.”

Cố Tử Thần cau mày, không giống như cô lúc bình thường.

Cậu lại thờ dài, bộ dạng không biết làm sao: “Em lại nghĩ cái gì thế? Ai nói với em là anh muốn đi đại học C, còn nữa, anh đã có em rồi, em còn muốn anh đi cảm dỗ ai chứ?”

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, khó khăn tiêu hóa lời nói của cậu.

Lẽ nào là nói anh ấy không muốn đi đại học C sao?

Gió nhẹ thổi, gần lúc hoàng hôn, trên đường chạy vẫn còn tiếng bước chân dưới ánh nắng mặt trời.

Tiếng cười trong trẻo, tiếng cãi nhau, tiếng thở hổn hển.....xung quanh đều là tiếng tạp âm, Tô Niên Niên chỉ nghe thấy lời của Cố Tử Thần.

“Anh không đi đại học C, tư cách nhường cho người khác rồi.”

Tô Niên Niên ngốc nghếch há hốc mồm, mơ hồ có cảm giác không thể tin nổi: “Tại sao anh lại ngốc thế! Đại học C là trường tốt như thế anh còn không đi, anh.....anh quả thật đúng là.....”

“Anh làm sao?” Cố Tử Thần cười cười, “Đại học C mặc dù tốt, nhưng anh không muốn đi, tham gia thi đại học chọn trường mình thích không được sao?”

Tô Niên Niên dè dặt hỏi: “thế anh muốn đi đâu?”

Chỉ cần không phải đại học biến thái như kiểu đại học C là được, ít nhất đổi một mục tiêu khác mà cô có thể theo đuổi.

“Bộ đại học Thánh Âm.”

Phụt ----

Tô Niên Niên không ngờ mục tiêu của Cố Tử Thần thấp như thế, đại học Thánh Âm cũng ở Dụ Thành, trường có ba ngành nổi tiếng là thương nghiệp, pháp luật, mỹ thuật. Những năm này cũng không ít nhân tài ra trường, nhưng so với đại học C thì vẫn cách xa.

Tô Niên Niên nghi ngờ hỏi cậu: “Tại sao em không cảm thấy đại học của Thánh Âm tốt hơn chứ.....đại học C là 981 đại học trọng điểm.....ai, tại sao lại đánh em?”

Cô xoa xoa trán mình, biểu cảm của Cố Tử Thần lạnh lùng cao quý: “Muốn đi thi đi thôi, làm gì có tại sao lắm thế, anh quay về lớp tự học đây, em tiếp tục ở đây mà ngơ ngẩn đi.”

Cậu quay người rời đi, gió nhẹ khiến mấy lá cây rụng xuống, rơi xuống ngay sau lưng cậu.

Tô Niên Niên nhìn bóng cậu cách mình càng ngày càng xa, tâm trạng trở nên hân hoan nhảy nhót.

Nếu như muốn đi Thánh Âm, cô có thể tham gia thi nghệ thuật, có hy vọng rất lớn có thể đỗ được vào chuyên ngành của Thánh Âm!

Cô vui vẻ đi về phía Tổng Dư Hi, dường như người vừa nãy thất thế lạc lõng không phải cô vậy.

Từ phía xa, Cố Tử Thần nhếch môi, để lộ nét mặt tươi cười.

Có lẽ cậu đã có lúc do dự, chỉ là ở trên lớp nhìn thấy bóng Tô Niên Niên một mình trốn trong góc, tâm trạng trở nên khó nói.

Khoảnh khắc đó, cậu đột nhiên hiểu ra, đi trường nào đối với cậu mà nói đều không quan trọng đến thế.

Từ khi cậu xót xa, thì đã hối hận rồi.

Cậu đứng dưới gốc cây, nhìn nụ cười sáng lạn của Tô Niên Niên ở phía xa, lẩm bầm nói: “Đúng là đồ con lợn, nhanh như thế đã lật mặt rồi.”

Có điều nói đi nói lại, điểm số của Thánh Âm liệu có cao quá không?

Biết sớm thì đã tìm một trường mà con lợn này nhất định thi đỗ, ôi, suy nghĩ không thấu đáo mà.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 311: Lễ Hội Âm Nhạc (5)

Quyết chí muốn thi chuyên ngành âm nhạc, Tô Niên Niên ngày hôm sau đi tìm Giang Mộ.

“Em thật sự quyết định sẽ tham gia lễ hội âm nhạc sao?” Giang Mộ nhìn cô, còn có chút không tin lắm.

Hai ngày trước có người đánh chết cũng không đồng ý tham gia thi đấu, bây giờ đột nhiên lại biểu hiện tích cực như thế, khiến anh luôn cảm thấy có gì đó lạ lạ.

Tô Niên Niên gật gật đầu: “Thầy giáo, em muốn tham gia! Em phải thi vào chuyên ngành âm nhạc của đại học Thánh Âm!”

Giang Mộ nheo mày, hôm nay anh ở phòng làm việc nghe thấy các thầy cô khác nói chuyện, nói đến việc Cố Tử Thần học sinh năm ba không nhận việc

tuyển thẳng vào đại học C, không ít giáo viên đều tiếc nuối.

Chỉ sợ là Cố Tử Thần cũng muốn đi Thánh Âm học, nếu không Tô Niên Niên lấy đâu ra động lực lớn như thế chứ?

Trong lòng anh thầm thở dài một tiếng, khoe miệng nở nụ cười: “Được, sau này mỗi ngày buổi trưa đến phòng luyện đàn, thầy giúp em phụ đạo. Cách cuộc thi còn một tháng nữa, em chuẩn bị sẵn tâm lý.”

“Vâng!” Tô Niên Niên tự tin gật đầu, chỉ là trong lời nói của Giang Mộ cảm thấy có gì đó không đúng lắm.

Tham gia thi đấu không phải nên tìm giáo viên chuyên ngành âm nhạc phụ đạo sao.....Giang Mộ biết đánh đàn sao?

Nhưng Tô Niên Niên lại ngại nói thẳng, Giang Mộ đã nhìn ra gì đó từ trong biểu cảm của cô, bình thần nói: “Thầy từ nhỏ cũng học đánh đàn, phụ đạo cho em không vấn đề gì, em yên tâm đi.”

Tô Niên Niên cười cười, gãi gãi đầu đi ra, trong lòng vẫn còn hơi nghi ngờ.

Thôi vậy, cùng lắm cuối tuần lại tìm thầy giáo dạy, ôm suy nghĩ đó, Tô Niên Niên quay về lớp học.

Ngồi không rảnh rồi, cô lại lướt weibo, weibo của cô cuối cùng cũng không có những fan điên cuồng nữa rồi, khiến cô như trút được gánh nặng.

Kiểu cảm giác đột nhiên thành danh này, đột nhiên bị người khác theo dõi quả thật khiến cô không quen.

Trong lòng còn nhớ đến việc giáo viên âm nhạc, cô tìm ở trên weibo tên Giang Mộ, một giây sau, kết quả hiện ra khiến cô cứng họng lú lười.

Dòng đầu tiên của kết quả tìm kiếm là bức ảnh cũ năm đó Giang Mộ tham gia thi đấu, có lẽ là cuộc thi hồi anh còn thiếu niên, anh mặc chiếc áo sơ mi màu trắng và quần tây màu đen, nét mặt hiền hòa, chuyên tâm đánh đàn. Khi lĩnh thưởng Cup không vui không buồn, khiến người ta có cảm giác xa cách.

Tô Niên Niên phóng to bức ảnh, miệng há hốc thành hình chữ “O”.

Đó là giải thưởng quán quân toàn quốc, so với những kỳ thi vật vãnh mà Tô Niên Niên tham gia trước đây, giá trị cao hơn nhiều.

Lại nhìn mấy dòng weibo, phần lớn đều là những bài báo của người chuyên về âm nhạc gửi, đều khen ngợi kỹ thuật âm nhạc của Giang Mộ vượt trội cao siêu như thế nào đó.

Tô Niên Niên muốn trào nước mắt, lúc này mới hiểu mình hoa mắt.

Cô còn tìm thầy chuyên nghiệp nào chứ! Đây không phải chuyên gia tốt nhất sao!

Cô giờ mới lĩnh hội được hàm nghĩa của cụm từ chuyên nghiệp.

Mang đầy sự sùng bái đối với Giang Mộ, buổi trưa Tô Niên Niên đến phòng luyện đàn.

Còn chưa bước vào, đã nghe thấy tiếng đàn du dương vang lên, đánh một bài hát rất đơn giản.

Tô Niên Niên đã từng nghe rất nhiều lần, nhưng từ trong tiếng đàn của Giang Mộ cảm nhận được hàm nghĩa không giống nhau.

Giống như anh không chỉ đánh trên phím đàn piano lạnh băng, mà là bật lên tình cảm sâu xa ở bên trong, khiến cả một bài hát cũng sinh động theo.

Tô Niên Niên đẩy cửa, tiếng đàn của Giang Mộ dần dần dừng lại.

Hai người chào hỏi nhau, Giang Mộ nói: “Luyện bắt đầu từ bài đơn giản nhất nhé, để cảm nhận quen thuộc một chút ký ức.”

Hai năm này chưa chuyên tâm đánh đàn lần nào, Tô Niên Niên đứng là hơi ngượng tay, không có chút nghi ngờ gì với lời đề nghị của Giang Mộ.

Bài hát quen thuộc vang lên trong phòng đàn, Giang Mộ nhìn cô, chăm chú nghe mỗi một tiết tấu, tư duy giống như quay về trước đây.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 312: Lễ Hội Âm Nhạc (6)

Lần đầu tiên khi gặp Tô Niên Niên, cô vẫn còn buộc hai bím tóc hai bên, ngồi trước đàn đánh bài Ngôi sao nhỏ đơn giản nhất.

“Lấp lánh lấp lánh long lanh, cả bầu trời đều là ngôi sao nhỏ.....”

Năm tháng trôi qua rất nhanh.

Ai sẽ nghĩ đến cách nhiều năm như thế, anh sẽ lại dưới thân phận thầy giáo mà gặp Tô Niên Niên chứ?

Anh nghĩ nhập tâm, đến Tô Niên Niên đổi bài hát khác cũng không nghe ra.

Tô Niên Niên đánh hai bài hát có độ khó cao, đang định chờ chút biểu dương, kết quả phát hiện Giang Mộ đã đứng ngây người ra rồi.

“Thầy giáo?” Tô Niên Niên gọi anh một tiếng.

“uh?” Giang Mộ định thần lại, ngại ngừng ho một tiếng, “Đánh xong rồi à? kỹ thuật của em không có vấn đề gì, quay về có thể luyện tập thêm mấy bài và mấy bài điệu Valse.

“Vâng.” Tô Niên Niên trả lời, tiếp tục vui đùa và luyện đàn.

Chỉ là cứ đánh cứ đánh, cô bắt đầu thấy chán nản, khó chịu chỉ muốn nôn.

Cứ chăm chú đánh đàn, trong lòng lại xuất hiện các ký ức không hay, rõ ràng cố kiềm chế bản thân không nghĩ đến, nhưng lại vẫn cứ hiện ra trước mắt.

Cô ngừng đánh đàn, hít mấy hơi thật sâu, Giang Mộ thấy thế, khẽ hỏi: “Vẫn còn thấy khó chịu sao?”

Tô Niên Niên không nói gì, cô đã từng muốn thông qua đánh đàn để chán áp mình, chứng minh cho Tô Dĩ An nhìn thấy cô có thể đánh đàn tốt.

Nhưng đến cuối cùng, cô vẫn không qua được với suy nghĩ trong lòng, luôn bị liên tưởng giữa việc đánh đàn và cái chết của Tô Dĩ An với nhau, khiến đánh đàn biến thành một việc hết sức đau khổ.

“Tô Niên Niên, có lẽ thứ em thiếu không phải là luyện tập, mà là ý nghĩa của đánh đàn. Em vì cái gì mới đánh đàn? Âm nhạc vốn dĩ là thứ để chuyển đạt tâm ý của con người, chứ không phải công cụ để trút hay giải tỏa tâm lý, muốn đánh đàn tốt, trước tiên phải tĩnh tâm lại.”

“Nghĩ lại từ đầu đến cuối, nhớ lại em vì cái gì mà muốn học đàn.”

“Buông bỏ rất đơn giản, nhưng kiên trì lại không hề dễ, đây là con đường mà em tự chọn, dù cho thế nào em đều phải tiếp tục đi.”

“.....”

Trên đường tan học, trong đầu Tô Niên Niên luôn xoay chuyển xung quanh lời nói đạo lý mà Giang Mộ nói với cô.

Cô đi về phía trước, không để ý người trước mặt, lao thẳng vào.

“Này, Tô Niên Niên, cậu làm cái gì thế!” Doãn Sơ Hạ gào lên một tiếng, “Đây là quần áo mới của tôi, cậu đừng có làm nhàu của tôi.”

Tô Niên Niên lườm cô ta một cái, chẳng buồn cãi nhau với cô ta.

Hai người trải qua việc lần trước ở núi Thanh Hà, coi như tạm thời ngừng chiến, Doãn Sơ Hạ cũng biết dằn ép Tô Niên Niên thì cũng chẳng có lợi gì, cho nên nét mặt đỡ hơn rất nhiều.

Có điều nhìn bộ dạng ngây người của Tô Niên Niên, cô ta chớp chớp mắt: “Tô Niên Niên, nghe nói cậu cũng muốn tham gia thi lễ hội âm nhạc à? Thế nào rồi, có lẽ không phải đi để làm bia đỡ đạn đấy chứ.”

Tô Niên Niên hừm một tiếng, “cậu cho rằng tôi là cậu à?”

Doãn Sơ Hạ bị chọc tức, cố kiềm chế không để phát tác.

“Lễ hội âm nhạc không phải là liên hoan tết dương lịch, cũng không phải là đệm đàn cho mình tỉnh, ôi, cậu vẫn nên luyện tập thêm đi, tránh để mất mặt, tôi lại là cùng một nhóm cùng một trường với cậu nữa đấy.”

Doãn Sơ Hạ cũng tham gia vào lễ hội âm nhạc, cho nên lạnh lùng chế giễu, một nửa là ngượng mộ, một nửa là đố kỵ.

Tô Niên Niên liếc nhìn móng tay dài nhọn được mài giữa của cô ta, trong lòng cảm thấy bi thương thay cho con người này.

“Mất mặt hay không không quan trọng, tôi cảm thấy áy à, tham gia thi đấu chỉ út cũng phải có đầu óc một chút, Doãn Sơ Hạ, mau đi cắt móng tay của cậu đi, nếu không khiến người cùng nhóm như tôi rất mất mặt.”

“Cậu đang nói tôi không có não phải không!” Doãn Sơ Hạ giống như con mụ dạ xoa gào lên, nhưng ngay sau đó lại thay đổi nét mặt. “A, anh Từ Thần.....”

Tô Niên Niên nôn khan một tiếng, suýt nữa vì Doãn Sơ Hạ này mà nôn cả cơm trưa ra.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 313: Lễ Hội Âm Nhạc (7)

Cố Từ Thần đứng bên cạnh Tô Niên Niên, đội mũ áo lên ch cô, “Đừng để cảm lạnh.”

Tô Niên Niên một giây sau liền thay đổi theo kiểu phim ảnh: “oppa, sao anh lại tốt với em như thế chứ! Em quyết định rồi, để anh sinh con cho em, mu..oa!”

Cố Từ Thần và Doãn Sơ Hạ cùng lúc lộ ra biểu cảm không thể tin được.

May là Cố Từ Thần điềm tĩnh, nhưng hồi lâu cũng mới phản ứng được, ấp úng nói: “Được, anh...anh sinh cho em.”

Chân Doãn Sơ Hạ mềm nhũn, trong khoảnh khắc cảm thấy hình tượng nam thần trong đầu vụt tắt.

Tô Niên Niên hừm một tiếng, đây là bạn trai của cô! Người khác đừng mong có ý đồ!

Vui vẻ cùng đi với Cố Từ Thần, đến một góc không có người qua lại, Tô Niên Niên bị kéo sát lại, Cố Từ Thần nhéo má cô, giọng nói oán trách: “Lợn thần tài, gan to quá nhỉ, còn dám bảo anh sinh con cho em sao?”

“Uh....nhẹ chút nhẹ chút, anh không phải đồng ý rồi sao?” Tô Niên Niên ầm ức cầu cứu.

Cố Từ Thần buông nhẹ lực tay ra, kiêu ngạo hừm một tiếng, vừa nãy còn không phải vì phối hợp với con lợn này sao? nếu không cậu liệu có nói những lời sến sẩm như thế không!

Cậu đạp xe đạp, đưa Tô Niên Niên về nhà.

Bớt được gánh nặng suy nghĩ cậu sẽ đi đến đại học C, Tô Niên Niên bắt đầu lái nhai với cậu về việc mình dự định thi nghệ thuật, hơn nữa còn kể việc Giang Mộ phụ đạo cho mình để tham gia lễ hội âm nhạc.

Cố Từ Thần đột ngột phanh xe, do quán tính Tô Niên Niên bổ nhào vào sau lưng cậu.

“Âm hồn không tan! Anh làm gì thế!”

Cố Từ Thần: “Đang bình thường, cần gì phải phụ đạo cho em, chắc chắn là có ý đồ gì đó không tốt, uhm, nhất định là như thế.”

Tô Niên Niên xoa xoa đầu mình, bị trò lật mặt âm mưu đó của Cố Từ Thần làm cho sững sờ.

“Sao có thể thế được chứ! Thầy ấy đánh đàn cực kỳ giỏi! Còn tham gia các cuộc thi âm nhạc toàn quốc, kỹ thuật siêu đẳng! Người lợi hại như thế sao có thể là người xấu được chứ!”

“Anh không lí luận với một con lợn, logic của em có vấn đề, người lợi hại thì không thể là người xấu sao? thông thường những vụ án lớn phạm nhân đều là người có chỉ số thông minh cao đấy.”

“Thế anh có chỉ số thông minh cao sao không đi phạm tội đi! Hừm.”

Hai tên trẻ con đó cãi nhau cả buổi, Tô Niên Niên ầm ức, nhảy xuống xe cậu, “Anh còn câu với em! Tham gia lễ hội âm nhạc mà thắng là có thể đi Thánh Âm đấy, em muốn học cùng một trường với anh sao mà khó đến thế chứ! Không có đầu óc thông minh như anh, đến cố gắng cũng trở thành vô nghĩa sao?”

Cố Từ Thần thờ dài nói: “Anh không có ý đó.” Cậu chỉ là cảm thấy Giang Mộ đối tốt với Tô Niên Niên, chắc chắn là có gì ẩn khuất ở đây.

Nếu như là việc tốt đương nhiên là tốt nhất, nếu như không phải việc gì tốt thì làm thế nào? Nếu như anh ta làm tổn thương đến Tô Niên Niên thì làm thế nào?

Cậu không thích những việc ngoài ý muốn không nằm trong dự đoán của cậu.

Tô Niên Niên lí lẽ hùng hồn nói với cậu: “Anh thật là!” Nói xong còn dùng lực đẩy Cố Từ Thần ra, cướp xe đạp của cậu, rất có khí thế nói: “Anh tự đi bộ về đi, em muốn đạp xe của anh đi! Hừm!”

Cố Từ Thần khóc dờ mếu dờ, bộ dạng con lợn này xù lông thật là.....ngốc mà.

“em đi đây, tạm biệt!” Tô Niên Niên đạp xe định rời đi.

Cố Từ Thần ở đằng sau nhần trán: “Em không phải không biết lái xe đấy chứ?”

Lời còn chưa dứt, chiếc xe bị nghiêng, Tô Niên Niên lắc lư nghiêng ngã ngã từ trên xe xuống.

Cố Từ Thần nhanh tay nhanh mắt, đỡ được cả người cả xe.

Tô Niên Niên ngồi trên xe trừng mắt cả buổi với cậu, trong lòng có cảm giác như chịu sự thách thức cực lớn!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 314: Lễ Hội Âm Nhạc (8)

Cố Từ Thần bó tay nói: “Đều là lỗi của anh, cho nên cho anh một cơ hội sửa đổi nhé? Để anh đưa em về nhà được không?”

Biết là cậu đây là đang nhường cô, Tô Niên Niên im lặng xuống xe, ngoan ngoãn ngồi lên yên sau xe, giọng nói giống như bị muỗi đốt, hừm hừm nói: “Uh, phê chuẩn.”

Cô túm áo Cố Từ Thần, đầu dựa vào sau lưng cậu, buồn bực không vui.

Luôn cho rằng, Cố Từ Thần trong mắt cô lúc nào cũng lấp lánh ánh sáng, còn cô chính là một góc tối đằng sau ánh sáng đó, bình thường, tính cách thất thường.....

Luôn cho rằng có thể vô tâm mà cảm thấy chẳng vấn đề gì, nhưng ở cạnh nhau thời gian lâu rồi, lại cảm thấy càng ngày càng khó chịu.

Thích một người xuất sắc, là không có cách nào khoan dung cho sự tầm thường của mình.

Cảm giác muốn thay đổi, muốn nỗ lực, muốn khiến mình trở thành người tốt hơn, sẽ biến thành càng lúc càng mãnh liệt.

Cố Từ Thần dường như cũng đoán ra, khi đến một ngã tư đèn xanh đèn đỏ, cậu đưa một tay nắm lấy tay Tô Niên Niên, nhẹ nhàng nói: “Dù cho em thế nào, anh đều thích em, sẽ không chê ghét em.”

Đèn xanh sáng lên, cậu buông tay ra, chuyển tâm lái xe.

Ngón tay Tô Niên Niên khẽ động, muốn đưa tay nắm lấy tay cậu, nhưng lại rút rè thu lại.

Cô nghĩ một lát, đưa tay gõ lên lưng cậu theo nhịp một bài hát.

Sau khi đến nhà, Cố Từ Thần hỏi cô: “Em đánh bài gì thế?”

Tô Niên Niên cười ha ha: “Em không nói cho anh biết! Ai bảo tên con trai học khoa học tự nhiên như anh lại không đi nghiên cứu văn hóa nghệ thuật chứ”

Cố Từ Thần uể oải lắc đầu.

Cậu không chuyên tâm học đàn, nhưng kiến thức cơ bản cũng hiểu một chút.

“Niên Niên, lần sau đừng đánh bài hát tiến hành hôn lễ nữa, anh sẽ ngại đấy.” Cố Từ Thần nhếch môi, nháy nháy mắt với Tô Niên Niên.

Tiếng cười của Tô Niên Niên đều bị nghẹn lại, khuôn mặt đỏ bừng lên.

Tên âm hồn không tan này! Anh nghe hiểu sao?

Tô Niên Niên lập tức cảm thấy hết sức ngại ngùng, đeo cặp chạy nhanh vào nhà.

Sớm biết thì đã không đánh bài này, hu hu hu, Cố Từ Thần có phải sẽ cảm thấy cô muốn lấy chồng không?

Xấu hổ đi về phòng của mình, Sở Tổ Tâm chẳng dễ gì lấy lại tâm trạng, nhìn chiếc đàn piano ở góc phòng, trong lòng khẽ rung động, bước đến.

Mở nắp đàn ra, ngón tay lướt nhanh trên phím đàn đen trắng, để lại một chuỗi âm thanh dingding dang dang.

Sau đó cầm quyển phổ nhạc, cô ngồi trước đàn chăm chú đánh.

.....

Sở Tổ Tâm về đến nhà, nghe thấy trên lầu vang xuống tiếng nhạc du dương, đứng sững hồi lâu, khóe mắt bắt đầu rom róm.

Thật may, Tô Niên Niên lại bắt đầu đánh đàn rồi.

Bà chăm chú nghe một lúc, giống như hồi đó, trong tiếng đàn của Tô Niên Niên, bà đi vào bếp nấu cơm.

Cố Tử Thần giống như bình thường, cầm sách sang phụ đạo cho Tô Niên Niên, nghe thấy tiếng đàn trong phòng cô chuyển đến, không kìm được đứng ở đó nghe một lúc.

Cậu biết Tô Niên Niên biết đánh đàn, chỉ là không ngờ đánh hay như thế.

Rõ ràng là bài hát rất đơn giản, nhưng khi cô đánh dường như không hề giống người khác, rất có hồn, mơ hồ có rất nhiều rất nhiều sức cảm hóa.

Tiếng đàn đến đoạn cao trào, rồi lập tức dừng lại.

Cậu cau mày, đẩy cửa bước vào, nhìn thấy cảnh tượng Tô Niên Niên ngồi chờ đàn trước đàn piano.

Cô chờ đàn nhìn ngón tay của mình, sắc mặt rất khó coi, hít thật sâu mấy hơi, mới tiếp tục đánh tiếp.

Cô không biết phải lặp lại biết bao lần đoạn điệp khúc, đến cuối cùng vẫn không đánh tiếp được, chán nản đẩy nắp đàn lại.

Quay người, cô mới nhìn thấy Cố Tử Thần đứng ngoài cửa, đột nhiên hỏi: “Anh đến từ khi nào, sao không bảo em một tiếng.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 315: Lễ Hội Âm Nhạc (9)

Cố Tử Thần nhìn cô, ánh mắt trầm xuống.

“Niên Niên, có phải em có chuyện gì giấu anh không?”

Tô Niên Niên cắn môi, bất an đan hai tay vào nhau.

Cô không biết có nên nói với Cố Tử Thần về việc mình không đánh đàn được không, cô sợ nói ra Cố Tử Thần sẽ thất vọng.

Nếu như không thể đánh đàn, thì đến việc vào đại học Thánh Âm cũng không vào nổi.

Cố Tử Thần bề ngoài nói hời hợt, nhưng tại sao cô lại không hề đoán ra, cậu là vì mình mới từ bỏ được tuyển thẳng vào đại học C chứ?

Lẽ nào cô còn phải ích kỷ yêu cầu Cố Tử Thần ở bên cạnh cô, một đứa không vào nổi đại học sao? như thế đối với cả hai đều không công bằng.

“Em.....chỉ là tâm trạng em không tốt lắm, lâu rồi không tham gia thi đấu, cứ nghĩ đến thi đấu là lại cực kỳ căng thẳng.” Tô Niên Niên lấp bắp lấy cớ, ánh mắt né tránh, Cố Tử Thần cau mày, không nói câu gì.

“Uhm, Cố Tử Thần, anh nói xem lỡ như, em chỉ nói lỡ như! Em không đạt được giải thì làm thế nào?” Tô Niên Niên lo lắng hỏi cậu.

“Thắng thua đối với em rất quan trọng sao?” Cố Tử Thần hỏi ngược lại.

Tô Niên Niên nghĩ trong lòng: đương nhiên quan trọng rồi! thắng mới có hy vọng học cùng một trường đại học với anh chứ!

“em chẳng nói chuyện với anh nữa, để em yên tĩnh một mình luyện đàn đi.” Tô Niên Niên hậm hực nói.

Cố Tử Thần phì cười: “Muốn đạt được Niết Bàn, tâm ất phải tịnh, là do anh ồn ào, hay là do em không bình tâm được?”

Tô Niên Niên bị cậu nói trúng tim đen, ủ rũ nhào người trên đàn, buồn bực nói: “Thế anh nói em phải làm thế nào?”

Cố Từ Thần lạnh lùng đập cuốn vở luyện tập môn lý đến trước mặt cô, “Viết cái này cho xong đi, thiếu nữ, em cần làm cái này mới trị được bệnh của em.”

(/)

Tô Niên Niên: “.....” tại sao lại có bạn trai một sách đáng sợ thế này chứ!

Chỉ có điều khi cô bắt đầu làm bài, mới hiểu được lời nói của Cố Từ Thần.

Vật lý, toán học những môn này, đều cần đầu óc logic và tư duy, khi nghiên cứu một vấn đề trong đầu phải vận hành nhanh nhạy, đưa ra con đường hoàn chỉnh để giải bài tập, càng làm tiếp lại càng bình tĩnh điềm nhiên.

Cộng thêm dưới sự phụ đạo của Cố Từ Thần, cô rất nhẹ nhàng hoàn thành xong bài tập hôm nay.

Làm xong bài, Tô Niên Niên có cảm giác nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Trong lòng cô thăm xem thường bản thân mình, lẽ nào mình bạo hành thể chất à? làm bài xong lại còn cảm thấy thoải mái nữa chứ!

Cố Từ Thần nhìn tâm trạng bối rối của cô, hiếm khi có lòng tốt giảng giải cho cô: “Anh hỏi em, hai cao thủ võ lâm sẽ thi đấu cái gì?”

“Tốc độ? Thực lực? May mắn?” Tô Niên Niên đoán mấy cái, Cố Từ Thần đều lắc đầu nói không đúng, cho đến khi Tô Niên Niên không còn kiên nhẫn đoán nữa, mới chậm chậm nói: “Là tâm thái. Hai người ở mọi phương diện không ai thua ai, đến cuối cùng chính là nhìn tâm thái, càng ổn định, càng điềm tĩnh, hiệu suất thắng lại càng lớn; càng nóng nảy, càng bất an, kết quả sẽ ngược lại. Có hiểu không?”

Tô Niên Niên chăm chú nghe, suy nghĩ kỹ đúng là đạo lý này.

Trong tổ thi đấu của cao trung ở lễ hội âm nhạc, thực lực mọi người đều tương đương nhau, dù cho có luyện thêm nhiều bài hát, thêm chút biến hóa và kỹ xảo, nhưng cuối cùng, mọi người vẫn chỉ thi một bài hát.

Đến lúc đó nhìn thấy sẽ là cái gì? Không phải chính là tâm thái sao?

“Em hiểu rồi! em nhất định sẽ đạt được giải! Cố Từ Thần, anh yên tâm đi!”

Cố Từ Thần sa sầm mặt mày, cậu nói nhiều như thế muốn để Tô Niên Niên coi nhẹ chuyện thắng thua chứ! Nha đầu này lòng được mấy cũng quá xem trọng rồi!

--- ---

Qua bao ngày luyện tập, cuối cùng cũng đến vòng thi loại của lễ hội âm nhạc, Giang Mộ vẫn có chút lo lắng, còn Tô Niên Niên tràn đầy tự tin.

Cô nhất định phải thắng!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 316: Lễ Hội Âm Nhạc (10)

Cuộc thi chọn vòng loại là dựa vào khu vực mà tiến hành, người ở trong các tổ của cao trung Dự Thành học âm nhạc cơ bản đều đến, chen chúc kín mít trong nhà hát không to.

Trận đầu tiên chính là thi đấu của tổ đàn piano, mỗi người chỉ có thời gian ba phút đánh đàn, nhạc cũng thống nhất theo quy định.

Số của Tô Niên Niên ở gần cuối, đành phải cùng đợi ở phòng chờ với Giang Mộ.

Tại vì là phòng thi loại, cô cũng không nói với ai, đến Cố Từ Thần cũng bị suy nghĩ của cô làm mơ hồ.

Trong lòng cô, cái này không coi gì là thi đấu, chắc chắn là qua được dễ dàng!

Giang Mộ cũng không biết làm sao với suy nghĩ tự tin mù quáng này của cô, nhưng gần đến thi đấu cũng không nên kích động cô, đành phải nheo mày không nói câu gì.

Còn Tô Niên Niên trong lòng hân hoan, cô đã hiểu ý trong lời nói của Cố Từ Thần, cái gọi là “lí luận tâm thái” hiểu thành “tín chắc tự tin tất thắng”, cả

vũ trụ nhỏ đều hùng hực khí thế.

Số của Doãn Sơ Hạ ở trước cô, đợi đến khi cô ta lên sân khấu, Tô Niên Niên ở trong màn hình của phòng chờ xem tiết mục thi đấu của cô ta.

Bài hát thi đây là một bài hát nhạc Valse Tiểu Bang, độ khó không lớn, Doãn Sơ Hạ rất thuận lợi hoàn thành.

Khi đến lượt Tô Niên Niên, Giang Mộ nghiêm túc nói với cô: “Tô Niên Niên, thắng thua không quan trọng, đừng căng thẳng, dù cho thua cũng không có gì đáng xấu hổ.”

Tô Niên Niên cười hi hi: “Em biết rồi!” cô xách chiếc váy dài, chậm chậm bước lên sân khấu.

Dưới sân khấu đa phần đều là phụ huynh đến xem con biểu diễn, lượng người cũng không nhiều, Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, khom lưng cúi chào, ngồi vào trước đàn.

Những phím đàn đen trắng, tấm ván giậm màu đen, cô nhìn mà có cảm giác huyền ảo.

“Niên Niên, bố không thể cùng con ngồi ngựa gỗ trực xoay tròn nữa, đừng khóc.....sau này phải ngoan ngoãn nghe lời mẹ, chăm chỉ luyện đàn, đồng ý với bố, được không?”

“Người bệnh đã không qua được con nguy kịch, đã mất ý thức.”

“Lái xe gây tai nạn đã bỏ chạy, chúng tôi đã phát lệnh truy nã, người nhà xin kiểm chế đau thương, cảnh sát chúng tôi sẽ nỗ lực hết sức.”

“Đứa bé gái đó tại sao đánh được nửa bài lại không đánh nữa? Cuộc thi đấu quan trọng như thế, lãng phí tiền vé vào cửa của chúng ta mà!”

“.....”

Những kí ức của quá khứ ảm đạm, người bố chìm trong vũng máu cười với cô, mùi nước tiệt trùng của bệnh viện lạnh băng, ánh mắt bất lực của cảnh sát, vô số tiếng chê cười của những người trong cuộc thi đấu âm nhạc.....cô chỉ cảm thấy ngón tay như bị đè nặng, run rẩy không nhấc lên nổi.

Giang Mộ ở sau sân khấu ngồi bật dậy từ trên ghế, sắc mặt cứng đờ.

Rõ ràng lúc luyện tập vẫn bình thường.....tại sao bây giờ lại không khắc phục được chứ?

Những nỗ lực mấy ngày này của Tô Niên Niên trong mắt anh, cũng dành tất cả tâm huyết để phụ đạo, nhưng đổi lại là kết quả hoang đường như thế này sao?

Dưới sân khấu bắt đầu xôn xao, một giám khảo nhắc nhở: “Em học sinh, chú ý thời gian đệm đàn.”

Tô Niên Niên trong lòng thầm gào thét: Cố lên cố lên! Vì Cố Từ Thần cố lên! Nhất định không thể thua! Nhất định không thể thua!

Nhưng những lời an ủi trong lòng cũng không có tác dụng mấy, ngón tay cô vẫn run rẩy, cắn răng đặt trên phím đàn, đánh tiếp.

Dựa vào những ký ức thói quen hình thành nhiều ngày, Tô Niên Niên miễn cưỡng đánh hết bài hát.

Khi xuống sân khấu, toàn thân cô toát mồ hôi, thở hổn hển khó nhọc, còn chưa đi vào đến phòng chờ, đã ngồi khụy xuống đất ngoài hành lang.

Giang Mộ vội vàng chạy ra, quỳ xuống trước mặt cô lo lắng: “Niên Niên, em không sao chứ?”

Tô Niên Niên mắt đỏ hoe hỏi thầy: “Em có phải thua rồi không? Em vẫn còn sợ, em đang đánh gì em cũng còn không biết.....”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 317: Anh Không Muốn Để Em Một Mình (1)

Giang Mộ nhẹ nhàng vỗ vào sau lưng cô: “Không, em đánh rất hay, hoàn chỉnh đánh xong một bài, không có chút lỗi nào.”

Tô Niên Niên dường như không tin, cô vừa nãy thậm chí đến âm thanh cũng không nghe rõ, hoàn toàn dựa vào thói quen ký ức của ngón tay mà đánh.

Đối với cô mà nói, đồng nghĩa với việc thua không có gì khác biệt.

Cô mặc chiếc váy dài không tay, dựa trên tường, chỉ cảm giác lạnh thấu xương. Trong đầu mông lung, rối như tơ vò.

Trước đây những lời nói hùng hồn mạnh mẽ, toàn bị đều bị rũ bỏ không còn sót lại chút nào.

Giang Mộ sững sờ nhìn cô, trong mũi có cảm giác chua xót, còn buồn hơn bản thân anh khi thua trong trận thi đấu.

Anh không muốn nhìn thấy Tô Niên Niên như thế này.

Giang Mộ đưa tay, chầm chậm ôm Tô Niên Niên vào lòng, giống như huynh trưởng an ủi cô: “Không sao đâu, đã kết thúc rồi, nhất định sẽ qua, đừng sợ.....”

Tô Niên Niên chẳng nghe thấy gì, trong khoảnh khắc chỉ có một suy nghĩ: Cô thua rồi, cô không thể vào đại học Thánh Âm, không thể học cùng một trường với Cố Tử Thần.....

Giang Mộ khẽ an ủi cô, tiếng bước chân càng lúc càng gần, anh ngừng đầu, đập vào mắt là khuôn mặt lạnh lùng của Cố Tử Thần.

Giang Mộ ngạc nhiên, không nghĩ đến tại sao Cố Tử Thần lại đến đây, mà là buông Tô Niên Niên ra trước.

Dù sao cậu ấy mới là bạn trai của Tô Niên Niên, động tác này của mình, về tình về lý đều có chút không hay.

Cố Tử Thần chẳng để ý anh, lướt nhìn trên người Tô Niên Niên, cau mày chặt lại, quỳ xuống trước mắt Tô Niên Niên, khẽ hỏi: “Em sao thế? Niên Niên.”

(/)

Nghe thấy giọng nói quen thuộc, đôi mắt to của Tô Niên Niên nhìn cậu, tâm trạng buồn bã, méo máo nói: “Cố Tử Thần, em.....em thua rồi, không thể cùng học một trường đại học với anh được nữa.....”

Cố Tử Thần vén mái lộn xộn cho cô, giọng nói hết sức dịu dàng: “Không sao, thi đấu thua vẫn có thể thi đại học nghệ thuật, thi đại học nghệ thuật không qua còn có thể học lớp văn hóa, dù cho trời có sụp xuống, không phải vẫn còn anh ở bên cạnh em sao?”

Tô Niên Niên che mặt, khóc òa lên, Cố Tử Thần yên lặng bên cạnh cô, nhẹ vỗ sau lưng cô.

Nhiệt độ trong hành lang tương đối lạnh, cậu cởi áo khoác ngoài mặc vào cho Tô Niên Niên, sau đó bế ngang Tô Niên Niên lên, chuẩn bị rời đi.

“Chịu khó an ủi Niên Niên, mặc dù phát huy của cô ấy hôm nay không tốt, nhưng qua vòng loại có lẽ không thành vấn đề. Cô ấy bị trở ngại tâm lý, chỉ cần khắc phục tâm lý là được.” Giang Mộ nhẹ nhàng dặn dò.

Cố Tử Thần lạnh lùng liếc nhìn anh: “Thầy Giang đúng là thầy giáo đúng nghĩa sao, không cảm thấy mình quản hơi nhiều chuyện phải không?”

Giang Mộ nghe ra sự châm biếm trong lời nói của cậu, anh trầm mặt, “Tôi là vì tốt cho Niên Niên, nếu như em có gì hiểu lầm, tôi xin lỗi em một tiếng.”

“Em không hiểu lầm gì, ngược lại thầy giáo, tại sao thầy lại không điềm tĩnh như thế? Em có nói gì sao?”

Giang Mộ ngậm miệng lại, có lẽ trong mắt các giáo viên khác, Cố Tử Thần là nam thần học sinh giỏi hoàn hảo, nhưng Cố Tử Thần lúc này trong mắt anh, chỉ là một thiếu niên vì một người con gái mà ghen tức thôi.

Cố Tử Thần không nói gì thêm, bế Tô Niên Niên lên xe, đóng cửa xe lại, ngăn cách gió lạnh và ồn ào náo động, trong xe yên tĩnh đến sợ.

Tô Niên Niên sịt sịt mũi, lấy khăn giấy lau nước mắt nước mũi, giống như học sinh tiểu học làm sai chuyện, một câu cũng không dám nói.

Cố Tử Thần lạnh lùng đến dọa người, “mới có thi vòng loại mà đã khóc thành thế này, em là đồ con lợn, mắt mặt quá đi mất.”

Nói thì như thế, nhưng lại đưa cốc trà sữa cho Tô Niên Niên ---là trước khi đến đã mua cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 318: Anh Không Muốn Để Em Một Mình (2)

Tô Niên Niên đón lấy, vừa uống vừa thút thít: “Thế anh còn đến làm gì, không phải anh nói hôm nay có việc bận à?”

Cố Tử Thần liếc nhìn cô, cố kiềm chế kích động muốn ném con lợn này xuống, “Ai nói với anh hôm nay ra ngoài đi chơi với Đậu Đậu? Còn to mồm nói à!”

Tô Niên Niên im lặng, dù sao biết rõ tiếp tục đấu nỏm với cậu cũng không được gì, đành quay ra tiếp tục uống trà sữa.

Uống cốc trà sữa ấm, tứ chi gân cốt cũng trở nên ấm lại.

Cố Tử Thần cũng ngui tức rồi, bình tâm hỏi: “Tại sao em nói em thua rồi? thầy giáo của em không phải nói em biểu hiện rất tốt à?”

Cậu quả thật không đành lòng nhìn thấy Tô Niên Niên khóc nữa.

“Tại vì.....tại vì.....” Tô Niên Niên lắp bắp mãi không nói ra được gì, mặt đỏ ửng lên, “Tại vì thực lực của đối thủ quá mạnh, cho nên bị dọa cho khóc. Uhm, chính là như thế.”

Gân xanh trên trán Cố Tử Thần giật giật: “Em có thể tìm một lí do có lí một chút không!” Nhìn thấy bộ mặt vô tội của Tô Niên Niên nhìn mình, cậu cắn răng nói: “thì loại không phải người của tổ cao trung đều đến sao, em đừng nói với anh Doãn Sơ Hạ là đối thủ mạnh nhé, cô ta thì đàn cấp mười phải thi sáu lần! Em lẽ nào còn ngốc hơn cô ta?”

Tô Niên Niên như bị nghẹn ngẹn trà sữa, buồn bực cắn uống hút.

Thì ra Doãn Sơ Hạ kém đến thế à.....có điều nói đi nói lại, cũng ngưỡng mộ cô ta, dù sao cô ta từ nhỏ đã được gặp Cố Tử Thần, thanh mai trúc mã gì đó đúng là đẹp đôi mà.

“Em lại đang nghĩ linh tinh cái gì thế?” Cố Tử Thần đau đầu hỏi, nhìn ánh mắt oán hận đó của Tô Niên Niên là biết cô chắc chắn đang nghĩ liên thiên.

Tô Niên Niên cắn ống hút: “Đâu có..... Cố Tử Thần, anh nói nếu như em không thể đánh đàn, anh có ghét em không?”

“Tại sao phải ghét em chứ?” Cố Tử Thần biểu thị không hiểu suy nghĩ của cô, “Tô Niên Niên, anh không phải vì em biết đánh đàn mà thích em, mà tại sao lại vì em không biết đánh đàn mà không thích em chứ? Em gần đây sao hay để tâm vào mấy chuyện vớ vẩn thế.”

Tô Niên Niên nghĩ lại, cũng đúng.....cô có biết đánh đàn hay không cũng không ảnh hưởng đến hòa bình thế giới.

(/)

Cho nên những điều khiến cô bứt rứt, buồn bã, sợ hãi rốt cuộc là cái gì?

Là hồi ức ác mộng sao? Là ly biệt của bố? Là sợ hãi những tiếng cười chế giễu sau lưng? Hoặc là, sợ một mình đối diện với bóng tối? sợ phải một mình đi trên con đường mà không biết dựa vào ai?

Đây là nội tâm lần đầu tiên mà cô đối diện, suy nghĩ rất lâu, cuối cùng cũng không tìm ra đáp án.

“Em không nghĩ vớ vẩn, em chỉ là muốn nỗ lực một chút, nỗ lực theo đuổi bước chân anh.....nhưng anh chạy nhanh quá, em đuổi theo không kịp anh.” Tô Niên Niên lí nhí nói, Cố Tử Thần nghe xong cũng phải bó tay.

“Thành tích sáu phút chạy 800m của em thì có đuổi ai cũng không kịp.” Cậu nhả ra một câu, giọng nói trở nên cứng hơn, thần sắc nghiêm túc, “Nhưng Tô Niên Niên, anh sẽ đợi em, anh sẽ ở đó đợi em, sẽ không để em một mình.”

Có gì đó trong đầu xoay chuyển, sinh trưởng, từ từ, vỡ òa, cuối cùng hiện lên trên nét mặt sự hân hoan vui vẻ.

Trong khoảnh khắc đó, Tô Niên Niên nghĩ, có lẽ đây chính là tình yêu.

Không phải sợ hãi gì nữa, cũng không phải hoảng loạn.

Không có gì to tát, không có gì không qua được, tại vì dù cho cô gặp phải chuyện gì, người này sẽ luôn ở bên cạnh cô, không rời không xa, cùng cô đối diện.

Ngón tay khẽ động, không còn nặng nề nữa, mà là muốn liều mạng chứng minh gì đó.

Tô Niên Niên cử động ngón tay thon dài của mình, dường như nhìn thấy trong đó những tiết tấu nhộn nhịp.

---- dù cho con đường trước đây xa dài, dù cho như thế mình cũng phải tiến về phía trước, tại vì ánh sao dù cho yếu ớt cũng vẫn sẽ soi đường cho mình. Đường ở phía trước, mình sẽ dùng thanh xuân để theo đuổi những điều tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 319: Anh Không Để Em Một Mình (3)

Về đến nhà, Cố Tử Thần phụ đạo cho cô xong, dặn dò cô nghỉ ngơi sớm rồi rời đi.

Tô Niên Niên bước về phía chiếc đàn, đánh bài Ngồi sao nhỏ.

Tiếng đàn du dương trầm bổng vang lên trong phòng, cô đánh cho đến hết bài, mới ý thức được, mình dường như không còn sợ đánh đàn đến thế?

Điện thoại đặt trên đàn rung lên, cô cầm lên xem, là tin nhắn của Giang Mộ gửi cho cô: thi qua rồi, nghỉ ngơi sớm, đừng nghĩ nhiều quá, điều chỉnh tốt trạng thái, cố lên.

Cô hít một hơi thật sâu, đặt điện thoại xuống.

Buổi trưa ngày hôm sau, Tô Niên Niên vẫn đến phòng luyện đàn, Giang Mộ cực kỳ căng thẳng hỏi cô: “Cảm thấy thế nào? Có tốt hơn không?”

Tô Niên Niên lắc đầu, đi đến trước đàn rồi ngồi xuống, “Thầy giáo, chúng ta bắt đầu đi.”

Cô vừa đánh đàn, thần kinh Giang Mộ lại bắt đầu căng cứng, chỉ sợ Tô Niên Niên cứ đánh sẽ bị lạc lỏng.

Không ngờ Tô Niên Niên đánh hoàn chỉnh xong một bài, thần thái tự nhiên, không hề giống giả tạo.

(/)

“Niên Niên, em có thể đánh đàn sao?” Giang Mộ không chắc chắn hỏi lại.

Tô Niên Niên lẩm bẩm nói: “Có lẽ là.....trong lòng em đã tự thuyết phục mình rồi.....”

Cô sợ chỉ là sự khủng hoảng trong đáy lòng, khi cô dám đối diện với tất cả, bước ra khỏi bóng tối, tất cả những trở ngại tâm lý tự nhiên không còn tồn tại nữa.

Giang Mộ vui mừng: “Tốt quá rồi, cuối cùng.....cuối cùng không sao rồi.” Tâm trạng anh hết sức xúc động, khiến Tô Niên Niên có chút bối rối.

Nhưng cô hiểu, Giang Mộ là thật tâm muốn tốt cho mình, ở điểm này, giác quan thứ sáu của cô rất chuẩn.

Dồn nén tâm trạng, luyện tập của Tô Niên Niên cuối cùng cũng đi vào nề nếp, ngoài những bài hát có độ khó cực cao vẫn chưa thích ứng kịp, những bài hát bình thường đều có thể nhẹ nhàng đánh được.

Vòng thi đấu thứ hai là tự chọn, thời gian biểu diễn cũng dài hơn chút, Giang Mộ chọn cho cô một bài hát của Tiểu Bang, độ khó không cao, ca từ đẹp đẽ, dùng để thi đấu thích hợp nhất.

Vì đề thi đấu, cô xin nghỉ một ngày, cảm giấy xin nghỉ đến thi phát hiện Doãn Sơ Hạ cũng ở đó, hai người lườm nhau một cái, sát vai đi qua.

Sau lần bị dạy dỗ lần trước, Tô Niên Niên không dám không nói cho Cố Tử Thần, ngoan ngoãn nói cho cậu biết thời gian thi đấu, Cố Tử Thần lạnh lùng “uhm” một tiếng, biểu thị mình biết rồi.

Quả thật đúng là chủ nghĩa tư bản mà, hừm!

Ngày thi đấu, Cố Tử Thần lái xe đưa Tô Niên Niên đến điểm thi, Giang Mộ đã đến trước nửa tiếng, đã ở bên trong đội cô.

Vừa xuống xe, Tô Niên Niên đã ý thức có gì không đúng, nhìn xung quanh, quả nhiên, một đồng máy ánh nháy lia lia của phóng viên bao vây lấy cô.

Cái gì thế này! Đại chiến thực vật hay cái quái gì thế! Tô Niên Niên ý thức muốn chạy, nhưng cô quả thật đánh giá thấp lực chiến đấu của đám phóng viên đó, trong khoảnh khắc, cô đã bị bao vây ở giữa, những tia sáng lóe lên, khiến mắt cô chói còn không mở ra nổi.

“Bạn học Tô, nghe nói cô muốn tham gia lễ hội âm nhạc lần này, xin hỏi đối với hoạt động này có suy nghĩ gì không?”

“M.E gần đây liệu có ra tác phẩm mới không? Hai người còn có khả năng hợp tác không?”

“Nghe nói M.E hôm nay cũng sẽ đến xem thi đấu, tâm trạng của cô thế nào?”

Tô Niên Niên vùng vẫy, nghe một hồi cuối cùng cũng hiểu ra chuyện gì, Cố Lý tên trời đánh này lại muốn đến xem cô thi đấu sao?

Một tiếng phanh xe vang lên, chiếc Lamborghini màu xanh lá bắt dừng lại, cánh phóng viên thay đổi mục tiêu, như ong vỡ tổ lao đến.

Ngoài tên âm hồn không tan Cố Lí đó! Còn có thể là ai chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 320: Anh Không Muốn Để Em Một Mình (4)

Cố Lí mặc trên người bộ vest kẻ màu xanh sẫm, đi giày da đen, khoe môi nở nụ cười gợi cảm, vừa bước xuống xe đã dẫn đến vô số tiếng la hét.

Tô Niên Niên cong môi: “Ăn mặc như đi trình diễn vậy.”

Cố Tử Thần dường như khẽ cười, ôm cô đi vào đường dành cho tham gia thi đấu.

Nụ cười trên mặt Cố Lí không ngớt, trong lòng thầm trách Tô Niên Niên và Cố Tử Thần.

Nói thế nào thì anh ta cũng là giải vây cho Tô Niên Niên, một lời cảm ơn cũng không nói cứ thế là đi? quá đáng quá rồi!

Anh ta vẫn giữ nụ cười hoàn hảo không góc chết, dưới sự bảo vệ của vệ sĩ nhanh chóng đi vào nhà hát.

Vé vào cửa của rạp hát đều phải đặt trước, đám đông phóng viên chỉ có thể bị ngăn lại ngoài cửa, mắt chăm chăm nhìn theo bóng anh ta.

Phía dưới nhà hát là hầm để xe, từ hầm để xe có một cửa nhỏ là để cho tuyển thủ tham gia thi đấu ra vào, Tô Niên Niên đi được một nửa, phát hiện Cố Lí đã cười tươi như hoa đứng ở đó đợi cô.

Tô Niên Niên tròn trĩnh mắt, “Tại sao anh lại ở đây?”

Cố Lí cười nói: “Tôi là đến xem cô thi đấu, tin tức đều gửi đi rồi, cô lẽ nào không xem tin tức giải trí à?”

(/)

“Tôi không theo dõi tin tức người mà tôi ghét.” Tô Niên Niên coi thường anh ta.

Cố Lí cười cười, còn chưa nói gì, đằng sau đột nhiên chuyển đến giọng nói của một người con gái bức tức: “M.E đáng ghét ở đâu chứ! Anh ấy vất vả nỗ lực biết bao nhiêu cô có biết không, cô có tư cách gì phê phán người khác chứ?”

Tô Niên Niên lập tức sững lại, người con gái này từ đâu xuất hiện thế.

Cố Tử Thần cau mày, che chở cho Tô Niên Niên ra sau lưng.

Giọng nói hống hách đó là của một nữ sinh mặc bộ quần áo thể thao, trên cổ đeo giấy chứng nhận, nhìn đáng vẻ có lẽ cũng đến tham gia thi đấu.

“Thành tâm thành ý xin lỗi M.E! nghe thấy chưa?” Nữ sinh đó bức tức gào lên.

Tô Niên Niên quả thật chịu không nổi, đây có lẽ là fan cuồng của Cố Lí chăng?

Cố Lí cũng ngạc nhiên, phản ứng lại, “Bạn học, chào bạn, chúng tôi chỉ là đùa thôi, bạn đừng để ý.”

Tính cách của anh ta trong mắt fan càng khiến Tô Niên Niên khó tưởng tượng, cô ta lòng đầy căm phẫn nói: “Nam thần, tôi sẽ không tha thứ cho loại người này nói xấu trước mặt anh! Cô ta không xứng tham gia lễ hội âm nhạc, người giống như cô ta đến đây chỉ là bôi nhọ âm nhạc mà thôi!”

Cố Tử Thần lạnh lùng nói: “Cô là quê uống thuốc à, mau vào viện tâm thần đi, đừng có ở đây chửi bới người khác, cô ấy có tư cách đến đây hay không thi liên quan gì đến cô.”

Cũng không biết câu nói này có kích thích đến điểm G của nữ sinh đó hay không, cô ta nhìn đông ngó tây, thành công tìm thấy vũ khí trả đũa --- một thùng nước bẩn công nhân dùng để lau xe, hất mạnh về phía Cố Tử Thần hai người.

Ngay sau đó, Tô Niên Niên cảm nhận được một câu nói quảng cáo: lạnh thấu tim, tim bay lên....

Cảm giác khó chịu này, đúng là khó tin.....

Cố Lí nhìn thấy tình hình đó, vội vàng liên hệ bảo vệ, Cố Lí bước lên trên giữ lấy động tác của nữ sinh đó: “Cô làm cái gì thế?”

Nữ sinh đó vừa mừng rỡ lại vừa ngạc nhiên, ấp úng nói: “Em chỉ là không cho phép người khác không tốt với anh, nam thân.....em.....em là bảo vệ anh.”

Cố Lí chỉ cảm thấy đau đầu, gặp phải fan cuồng kiểu này thật là bó tay, chửi cũng chửi không được, khuyên cũng khuyên không xong, chỉ có thể giao cho bảo vệ xử lý.

Tô Niên Niên rũ rùi mái tóc sũng nước của mình, trừng mắt nhìn cô ta: “rốt cuộc là tôi bỏ nhộ âm nhạc, hay là cô làm xấu mặt người yêu âm nhạc, tôi nghĩ bây giờ cũng đã rất rõ ràng rồi. tôi đúng là ghét M.E, nhưng tôi sẽ chứng minh, rốt cuộc tôi có năng lực đứng ở đây hay không!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 321: Anh Không Muốn Để Em Một Mình (5)

Nữ sinh đó tròn mắt nhìn Tô Niên Niên, còn chưa kịp phản kháng, đã bị bảo vệ lôi đi rồi.

Cố Lí liếc nhìn cô: “Còn có sức mà cãi nhau với người khác, tôi cảm thấy cô nên lo lắng xem lát nữa lên sân khấu thế nào?”

Lúc này trạng thái của Tô Niên Niên hoàn toàn có thể dùng từ thảm hại để hình dung, Cố Từ Thần cũng chẳng kém cạnh.

“Không cần anh quan tâm.” Tô Niên Niên bực mình đến cực điểm, nếu không phải vì fan cuồng của thằng cha này, cô làm sao có thể biến thành thế này chứ!

Cố Lí cười cười, chạm hai ngón tay vào nhau tạo thành tiếng kêu: “Đợi tôi một lát, tôi bảo trợ lý lấy quần áo cho hai người.”

Ngay sau đó, trợ lý của anh ta lao đến, trên tay xách hai túi đồ.

Một túi là bộ vest phòng bị cho anh ta dùng, đưa cho Cố Từ Thần mặc vừa vặn, còn trong túi khác là một chiếc váy dài màu đỏ, may rất vừa người, màu sắc tươi tắn, rõ ràng là chuẩn bị cho Tô Niên Niên.

Lúc này chẳng buồn để ý nhiều, hai người cầm túi đồ đi vào phòng thay đồ.

Cố Từ Thần rất nhanh đã thay xong, đi ra liếc nhìn Cố Lí nhưng cũng chẳng để ý anh ta, ngồi trên ghế sofa.

Cố Lí nhún nhún vai, dù sao anh ta cũng quen từ lâu rồi, cũng chẳng có chuyện gì để nói với người em họ này.

Tô Niên Niên ở bên trong loay hoay cả buổi, mới mới thay xong chiếc váy, ngoài phần trên hơi chật ra, eo, vai và các số đo khác đều rất vừa.

Trong đầu cô lập tức lóe lên, xách chiếc váy dài hùng hục đi ra, “Cố Lí, fan cuồng đó có phải là do anh xui khiến không! Đến quần áo anh cũng chuẩn bị sẵn rồi, anh đúng là đồ không biết xấu hổ!”

Sau khi mắng xong mới phát hiện hai người trong phòng cực kỳ yên tĩnh, chỉ có điều đều nhìn chằm chằm vào cô.

(/)

Tô Niên Niên bình thường qua loa đại khái, lúc này bị hai chàng soái ca nhìn khiến cô hết sức xấu hổ, chầm chậm lùi về sau một bước, cảnh cáo hỏi: “Hai người nhìn tôi làm gì, tôi mặc chiếc váy này không đẹp sao?.....”

Chiếc váy là kiểu không tay cúp ngực, để lộ thân hình mảnh mai của cô, vạt dưới được thiết kế tầng tầng lớp lớp, giống như màu đỏ của ngọn lửa sáng lên trong đêm, càng toát lên làn da trắng ngần không tí vết của cô.

Cố Lí khẽ huýt sáo rồi nói: “Tiểu Niên Niên, cô thật sự hiểu lầm tôi rồi, đây là tôi tìm hẳn thợ thiết kế đặt cho cô bộ váy này, vốn dĩ muốn làm quà tặng cho cô, sao tự dưng cô lại nghĩ tôi như thế chứ?”

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn anh ta, không biết rốt cuộc là thật hay giả.

Ánh mắt anh ta lướt trên người Cố Từ Thần và Tô Niên Niên, cười gằn gù: “Ha ha, tôi nói bộ váy này Niên Niên mặc rất hợp, Từ Thần, cậu cảm thấy thế nào?”

Cố Từ Thần nheo mắt, mang theo mấy phần nguy hiểm.

Tô Niên Niên ý thức hơi co người lại, có cảm giác sắp bị Cố Từ Thần kéo đi rồi.

Nhưng Cố Từ Thần không bạo lực đến thế, mà điềm nhiên nói: “Rất đẹp, rất hợp.” Sau đó cụp mắt xuống, chăm chú nhìn tờ danh sách tham gia thi đấu trong tay.

Tô Niên Niên hơi đỏ mặt, Cố Lí nhếch môi khẽ cười: “Cô liệu chuẩn bị thi đấu đi, tôi và Từ Thần đi ra ngoài xuống khán đài xem đây.”

Anh ta bước ra trước, Cố Từ Thần đứng đây, quay người, nhẹ giọng nói một câu: “Cố lên.”

Tô Niên Niên nhìn khuôn mặt khô ngô tuần tú đó của cậu, không kiềm chế được bản chất háo sắc, mỉm cười rạng rỡ.

Lần đầu tiên cô ý thức được rõ ràng, Cố Từ Thần mặc vest thật là đẹp trai.

Còn cả tính cách kiêu ngạo của cậu.....thực ra cũng là.....đáng yêu.

Tìm đến chỗ Giang Mộ nói chuyện một lát, xác nhận lại hai chi tiết nhỏ trong bài hát, Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, im lặng đợi cuộc thi bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 322: Anh Không Muốn Để Em Một Mình (6)

Màn sân khấu được kéo ra, MC giới thiệu chương trình, tuyên thủ đầu tiên lên sân khấu, rất nhanh, tiếng đàn thánh thót vang lên cả nhà hát.

Tô Niên Niên không xúc nổi giống như lần trước, ngược lại tâm thái cực kỳ bình tĩnh, còn âm ỉ hát theo tiết tấu của người biểu diễn.

Nhìn qua màn sân khấu, có thể nhìn thấy Cố Từ Thần và Cố Lí ở phía dưới khán đài.

Hai người ngồi ở chỗ ngồi VIP tốt nhất, áo vest kiểu giống nhau, đẹp trai như nhau, giống như cảnh tượng bỏ mắt vậy.

Cảm giác đó hết sức tỉnh tề.

Tô Niên Niên vô thức lướt qua tên xấu xa Cố Lí đó, mà là chuyên tâm quan sát Cố Từ Thần.

Cô đứng ở đây, Cố Từ Thần dù cho thế nào cũng không nhìn thấy cô, cho nên ánh mắt Tô Niên Niên không cần kiêng nể gì cả.

Người con trai cao to tuần tú, đôi mắt tinh anh, xuất sắc đó, là bạn trai của cô.

Tô Niên Niên nhìn quá nhập tâm, còn khẽ cười lên, khiến MC và nhân viên ở bên cạnh chẳng hiểu ra làm sao.

Tô Niên Niên lần này rút thăm vào số sáu, số năm vừa xuống sân khấu là cô đã chậm chậm bước lên sân khấu trong tiếng giới thiệu của MC.

Khán giả phía dưới hơi có chút buồn ngủ mơ màng, âm nhạc thi đấu nghe nhiều khó tránh chán ngán, đến mấy bị giám khảo cũng với bộ dạng không có tinh thần.

Nhưng khi Tô Niên Niên bước lên, nhanh chóng thu hút ánh mắt của mọi người.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào chiếc váy đỏ đó, Tô Niên Niên xách vạt váy, thướt tha bước lên, tóc để xõa ra sau lưng, ngũ quan sắc sảo, dưới ánh đèn làn da trắng ngần như càng nổi bật hơn.

(Cập nhật nhanh nhất tại website: <http://www.rosenovel.com/>)

Còn khiến người ta chăm chú nhất đó là, nụ cười khẽ nở trên môi cô toát lên khí chất tự tin, điềm tĩnh.

Đến Cố Từ Thần không thể không thừa nhận, Tô Niên Niên đứng trên sân khấu lúc này, dáng vẻ hoàn toàn khác biệt so với vẻ đáng yêu tình nghịch lúc bình thường.

Dường như, cuối cùng cô cũng tìm được nơi thuộc về mình.

Cô là vua đứng trên sân khấu.

Khán đài xôn xao lên nhưng rất nhanh lại trở lại im lặng.

Tô Niên Niên khom lưng cúi chào khán giả, ngồi xuống trước đàn, nhẹ nhàng chạm vào phím đàn, dường như đang nói: lại gặp nhau rồi.

Luôn nghĩ rằng, đàn piano đối với cô mà nói là một sự tồn tại đau khổ, mỗi lần biểu diễn, giống như lại một lần nữa trải qua cơn ác mộng vậy.

Còn bây giờ những đau khổ đó đã biến mất, cô nhìn chiếc đàn, giống như rất nhiều năm gặp lại bạn cũ vậy.

Tiếng đàn du dương vang lên, giống như nước chảy liên tục không ngừng, đến đoạn điệp khúc êm dịu gần như là vây quanh tai của mỗi người, khiến người ta không kiềm được mà nổi da gà!

Cố Từ Thần dường như cảm nhận được gì đó, nhập tâm nhìn Tô Niên Niên trên sân khấu.

Cố Li ở bên cạnh khẽ cười, mang theo chút chế giễu: “Yêu trong mộng của Franz-Liszt, dù sao cũng hợp với trái tim thiếu nữ của cô ấy.”

Giang Mộ ở sau cánh gà, trong mắt ánh lên chút vui mừng nhẹ nhõm.

Trong tiếng đàn của Tô Niên Niên đã không còn đau khổ, mà là tràn đầy tình yêu và hạnh phúc.

Bài hát này rất hợp với cô lúc này, Tô Niên Niên đem tình yêu, tình cảm sâu xa dai dẳng của bài hát biểu hiện hết sức tinh tế.

Các giám khảo đều đổi một góc độ khác để xem, kỹ thuật cơ bản của Tô Niên Niên rất chắc chắn, thành thạo càng không có gì để bắt bẻ, đã vượt xa trình độ của học sinh cao trung bình thường.

Bài hát lên đến cao trào, trở nên sôi nổi ngân nga, Tô Niên Niên một tay đánh đàn, một tay đánh hòa âm, ngón tay như nhảy nhót trên phím đàn.

Các giám khảo gật đầu lia lịa, trên bảng điểm cho cô điểm số cao.

Điệp khúc càng lúc càng chậm, càng lúc càng nhẹ nhàng, trong tiếng nhạc mơ hồ như trong mơ, Tô Niên Niên kết thúc bài hát.

Cả nhà hát yên lặng, yên lặng đến nỗi một chiếc kim cũng có thể làm náo động.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 323: Anh Không Muốn Để Em Một Mình (7)

Tô Niên Niên nét mặt điềm tĩnh, xách vách đứng dậy, khom lưng cúi chào, cười tí mắt nhìn Cố Từ Thần phía dưới sân khấu.

Cố Từ Thần mỉm cười, giơ tay vỗ tay nhiệt liệt cho Tô Niên Niên.

Khán giả lúc này như tỉnh dậy trong mơ, những tràng pháo tay vang lên trong nhà hát, tâm trạng khán giả như lên đến cao trào.

Còn trong mắt Tô Niên Niên, từ đầu đến cuối chỉ có một mình Cố Từ Thần.

Những lời nói mà cô không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt, những tình cảm khó có thể hình dung, còn cả những lời cảm ơn còn chưa kịp nói và em yêu anh, toàn bộ đều được cô gửi trọn vào trong bài hát.

Cố Từ Thần, anh có nghe thấy không?

Doãn Sơ Hạ ở sau sân khấu nắm chặt vật vấy, ánh mắt nhìn về phía Tô Niên Niên hết sức phức tạp.

Cô ta chưa bao giờ nghĩ rằng, người mà mình luôn ghét và xem thường, lại thu hút ánh mắt của khán giả trên sân khấu như thế.

Không thể không thừa nhận, Tô Niên Niên lợi hại hơn cô ta, lợi hại hơn rất nhiều rất nhiều lần.

Số của cô ta xếp sau Tô Niên Niên, loạng choạng bước lên trên, miễn cưỡng đánh hết bài hát, khi nói lời cảm ơn, cô ta liếc nhìn ánh mắt thất vọng của giám khảo, trong lòng co thắt lại.

Rõ ràng khi Tô Niên Niên đánh đàn, những giám khảo này đều hết lời khen ngợi....

Dưới ánh đèn sáng lấp lánh, cô ta cảm thấy có chút mơ hồ.

Cô ta nghĩ: Nếu như không có Tô Niên Niên thì tốt biết bao, những gì vượt trội sẽ thuộc về cô ta, Cố Từ Thần cũng là của cô ta.....cô ta có thể dẫm đạp gày vò Tô Niên Niên dưới gót giày.

--- ---
(Cập nhật nhanh nhất tại website: <http://www.rosenovel.com/>)

Tô Niên Niên quay về phòng chờ, vừa vặn chai nước khoáng uống, cửa bị người đẩy ra, là Cố Tử Thần .

Cô sững người : “ Cố Tử Thần , sao anh lại đến đây? Không đi xem thi đấu à?”

Lông mày Cố Tử Thần khẽ động: “ Đã xem xong rồi.” cậu xem Tô Niên Niên biểu diễn là đủ rồi, những người khác đều không quan trọng.

Tô Niên Niên gật gật đầu, ngốc ngếch giờ chai nước lên: “ Muốn uống nước không?”

Con người Cố Tử Thần trầm xuống, một tay nắm lấy cổ tay mảnh mai của cô, không quan tâm ánh mắt kinh ngạc của Tô Niên Niên , kéo cô vào phòng thay quần áo.

Rầm một tiếng, cửa bị khóa lại, Tô Niên Niên cũng run rẩy theo.

Thánh Ala, Cố Tử Thần không phải định tính sổ đánh người đấy chứ? Nhưng cô làm gì có động đến vị đại thần này chứ!

Còn chưa đợi cô nghĩ rõ ràng tất cả điều này, một nụ hôn đã đặt lên môi cô, mon tron một lúc, cô mới phản ứng lại, tên này định xoi tái cô sao!

“ Anh anh anh.....em em em.....” Tô Niên Niên lấp bấp nhìn cậu, không biết nên nói gì, sắc mặt đỏ ửng lên, cuối cùng chỉ bật ra một câu: “ Anh là đồ lưu manh!”

Cố Tử Thần nhếch môi, ý thức mình hơi thất lễ, vội vàng ho khan một tiếng chữa ngượng.

Ánh mắt lướt trên bờ vai trắng nõn của Tô Niên Niên , cậu nheo mày, nhanh chóng cởi áo khoác ngoài mặc lên cho Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên tự dưng bị cậu mặc áo lên, hậm hực nói: “ Anh làm gì thế, ác khoác mặc với váy rất xấu, đúng là ngớ ngẩn..... ,a uhm....”

Cố Tử Thần không do dự bịt mồm Tô Niên Niên lại.

Người yêu của cậu đề cậu xem là được rồi, những người khác đừng có mơ.

Nếu như Tô Niên Niên biết suy nghĩ này của cậu, chắc chắn sẽ tức mà nhảy lên bàn mắng cậu: Cố Tử Thần , anh đúng là con sói đuôi to kiêu ngạo bụng dạ lại đen tối!!!

“ Được rồi, về nhà với anh.” Cố Tử Thần nheo mày, vuốt vuốt tóc Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên đi theo sau lưng cậu, cả đường che mặt mình, chỉ sợ người khác nhận ra người ăn mặc đi ngược xu hướng đó chính là cô.

Hai người vừa ra khỏi nhà hát, lại gặp ở bên ngoài một bóng người quen thuộc.

Người đàn ông trung niên dọa chó đáng sợ đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 324: Anh Không Muốn Để Em Một Mình (8)

Gió tháng tư mang đến hơi lạnh se se, khiến người ta có cảm giác rùng mình từ trong xương.

Tô Niên Niên ý thức lùi ra sau, Cố Tử Thần bảo vệ che chở cô ở đằng sau, mặt dửng dưng nhìn người đàn ông đó.

Người đàn ông mặc rất dày, áo sơ mi, áo bò khoác ngoài, bên ngoài còn mặc cả chiếc áo khoác bộ đội rách nát, râu để lồm xồm, toàn thân mùi rượu, ánh mắt đỏ vằn lên, nhìn đã đủ dọa người.

Ông ta nhìn chăm chăm vào Tô Niên Niên , khiến Tô Niên Niên toát mồ hôi lạnh.

Cô không nhớ mình có thù oán gì với ông ta không?

Đột nhiên, người đàn ông quay người chạy về một hướng khác, bước chân hơi loạng choạng, nhưng hiện rõ hết sức gấp gáp.

Tô Niên Niên càng chẳng hiểu chuyện gì, quay người nhìn, ngạc nhiên gọi lên: “Thầy giáo Giang?”

Giang Mộ cười nhìn cô, “Sao còn chưa đi? Hai người đứng đờ đẫn ở đây làm gì thế?”

“Vừa nãy có người kỳ lạ.....chính là ông chú chuyên đi dọa động vật nhỏ ở gần trường chúng ta.....” Tô Niên Niên chỉ tay về bóng dáng người đàn ông phía xa, mơ hồ có thể nhìn thấy ông ta bị què chân.

(Cập nhật nhanh nhất tại website: <http://www.rosenovel.com/>)

Cả người Giang Mộ như hóa đá, bước hai bước về phía trước, yết hầu khẽ động, nhưng lại không bật ra được câu nói nào.

Tô Niên Niên giật nảy mình: “thầy giáo, thầy không sao chứ? Có phải trong người không thoải mái không?”

Giọng nói của cô kéo Giang Mộ quay trở về hiện thực, Giang Mộ cười đau khổ, “Không sao, vừa nãy chỉ là hoa mắt, còn cho rằng.....ông ta là người trước đây thầy quen biết.”

Sao có thể thế được chứ, đã bao nhiêu năm qua đi.....ông ấy còn xuất hiện sao?

Cố Tử Thần neho mắt lại, nhìn thần sắc hoảng loạn của Giang Mộ.

“Đi về thôi.” Cậu nắm tay Tô Niên Niên, lên xe của mình, nhân tiện gửi một dòng tin nhắn: điều tra lý lịch cá nhân của chủ nhiệm lớp Niên Niên, gửi vào hộp thư của tôi.

Tô Niên Niên kéo tay áo của cậu, hỏi qua loa: “Anh đang làm gì thế?”

“không có gì.” Cố Tử Thần cắt điện thoại, khởi động xe, lái về nhà.

Tô Niên Niên háo hức chờ đợi hết một tuần, cuối cùng cũng kết thúc thi đấu, thấp thòm chờ đợi, cô là người có số điểm cao nhất vòng thi thứ hai, thuận lợi vào vòng chung kết.

Trận chung kết chỉ có mười người, trên cơ bản vào được vòng chung kết đều đã đặt một chân vào cánh cửa đại học Thánh Âm, Tô Niên Niên vui mừng không ngớt.

Cùng lúc này, cũng xảy ra một chuyện đáng để vui.

Gần đây trên tivi có phát chương trình “Giọng hát hay Hoa Hạ”, vừa lên sóng đã thu hút sự theo dõi của toàn dân.

Kỳ đầu tiên tổng cộng có tám tuyển thủ, trong đó có một người là Đường Dư.

Cậu mặc áo somi quần tây bình thường, hát bài “Yêu Hạ” của Hồ Hạ, khuôn mặt sáng sủa tuấn tú, giọng ca trong trẻo, khiến các hotboy trên tivi chạy theo không kịp.

Tô Niên Niên ở trong nhà gấp táo nhìn thấy Đường Dư trên tivi, ngạc nhiên đến nỗi quả táo rơi lăn trên đất.

Đường Dư lên tivi sao? lại còn là chương trình có hiệu suất xem cao nữa chứ!

Nhưng, Đường Dư chỉ giải thích một câu: chỉ là làm thêm, vận may tốt nên được chọn, tiếp sau đó còn có rất nhiều trận thi đấu, không nhất định sẽ thắng.

Nhưng đối với phần lớn người phổ thông mà nói, Đường Dư bây giờ đã là minh tinh nhỏ rồi.

Chương trình phóng sóng chưa đến một tuần, cậu đã có hội fan rồi, có cả weibo, diễn đàn, đồng thời còn là người hot trên mạng gần đây.

Tô Niên Niên đã âm thầm thu thập một loạt chữ ký của cậu, trên diễn đàn bán cho các fan, kiếm không ít tiền.

Đường Dư nhìn nét mặt vui sướng của Tô Niên Niên, trong mắt cũng mang theo nụ cười.

Chỉ cần cô vui là được.

Thế nên tất cả những gì cậu làm, đều đáng.

Chương 325: Ngày Càng Sâu Đậm (1)

Hiệu ứng minh tinh quả thật đáng sợ, người hâm mộ của Đường Dư trong cao trung như nước dâng cao, đến mấy trường cao trung của Dự Thành còn có những em gái hâm mộ đến thăm cậu, lượng người còn có xu hướng vượt qua Cổng Tử Thần.

Sáng sớm mỗi ngày, Đường Dư đều phải đau đầu đối diện với những tập thư tình và quà tặng trong ngăn kéo.

Cậu vốn dĩ muốn vứt đi, nhưng lại bị Tô Niên Niên ngăn lại.

Tô Niên Niên nghĩ ra một kế sách, còn mở một cửa hàng trên mạng, bán những thứ này, chỉ có điều toàn bộ tên đều bị sửa thành “Hộp đựng bút Đường Dư oppa không muốn buông tay!” “Cốc nước Nam thần Đường Dư thích nhất!” “Quyển vở Đường Dư đã dùng qua giá bán thấp nhất, chín tệ chín, miễn phí vận chuyển đây!”

Cửa hàng nhỏ kinh doanh phát đạt bất thường, chưa đến mấy ngày đã kiếm được hơn ba nghìn tệ, Chúc Thành không kìm được nói: “Hiệu ứng minh tinh thật đáng sợ, có điều đầu óc kinh doanh của Niên Niên cũng rất lợi hại! thành đại gia chỉ còn đếm theo ngày!”

Tô Niên Niên cười hi hi, đưa tiền cho Chúc Thành, coi như tiền com cho mấy người ăn mỗi ngày.

Nghỉ giữa giờ, Tô Niên Niên chán nản bỏ nhào lộn trên bàn vẽ tranh, chưa vẽ được vài nét, đã phát hiện Doãn Sơ Hạ đi đến bên cạnh mình.

Cô ta lườm Tô Niên Niên một cái, quay người, diều võ dương oai nói với Đường Dư: “Đường Dư, cuối tuần này là sinh nhật tôi, muốn mời cậu đến hát một bài “Yêu Hạ”, có được không?”

Mặc dù là hỏi ý kiến, nhưng thái độ của cô ta không giống như đi thỉnh cầu.

Đường Dư hơi cau mày: “Xin lỗi, tôi không có thời gian.”

Cậu mặc dù không rõ về đấu đá giữa con gái, nhưng cậu cũng biết, Doãn Sơ Hạ lúc nào cũng tìm cơ hội đầu với Tô Niên Niên.

Đối với Doãn Sơ Hạ, cậu cũng chẳng có thiện cảm gì.

Doãn Sơ Hạ dường như đoán được câu trả lời của cậu vậy, khẽ cười nói: “Tôi đương nhiên biết cậu không có thời gian, tại vì cậu phải đi tham gia huấn luyện nghệ sĩ của công ty mà, tôi bảo bố tôi cho cậu nghỉ một ngày còn không được sao? mặc dù cậu là nghệ sĩ của công ty nhà tôi, nhưng cũng là bạn học của tôi, ở điểm này giám đốc vẫn cho cậu thể diện.”

(Cập nhật nhanh nhất tại website: <http://www.rosenovel.com/>)

Thái độ ngông nghênh của cậu ta khiến Đường Dư không vui, cậu chỉ bình thản nói: “Xin lỗi, tôi còn có việc riêng khác, không thể đi được.”

Nụ cười trên mặt Doãn Sơ Hạ bỗng ngưng lại, các bạn học trong lớp đều chăm chú nhìn, chờ đợi tiếp diễn của sự việc.

Trong lòng Doãn Sơ Hạ thầm nghĩ rằng, sớm biết thì cô ta đã không ở trước mặt nhiều người mà nói thế này, không ngờ Đường Dư không những không đồng ý, còn không nể mặt mình chút nào.

“Đường Dư, cậu phải nghĩ cho rõ ràng, sinh nhật của tôi, người trong lòng giải trí của Dự Thành đều sẽ đến, còn có các giám đốc kinh doanh âm nhạc.....” cô ta nghĩ rằng nói.

“uhm?” Đường Dư nheo mày, “thế thì chúc mừng cậu, người đồng chắc chắn sẽ rất náo nhiệt, chơi vui một chút.” Nói xong cúi đầu tiếp tục làm bài, Doãn Sơ Hạ tức đến nổi hận không thể lao lên xé rách bài làm của cậu.

Tô Niên Niên nhìn phát buồn cười, hành vi này của Doãn Sơ Hạ thật là hống hách, Đường Dư dù cho là nghệ sĩ của nhà cô ta, ít nhất vẫn còn lòng tự trọng, thái độ kiêu ngạo của cô ta, Đường Dư đi mới là lạ đấy.

Cô cúi đầu tiếp tục vẽ tranh, Doãn Sơ Hạ nhìn trước nhìn sau động tác của hai người giống nhau, tức giận nói: “Đường Dư, cậu không phải thích Tô Niên Niên đấy chứ? Cho nên mới từ chối tôi, nhưng lẽ nào cậu không biết Tô Niên Niên có bạn trai rồi sao, có tình có ý với bạn gái của Cổng Tử Thần, cậu đã nghĩ đến hậu quả chưa?”

Đường Dư cau mày, ngẩng đầu, còn chưa kịp nói gì, Doãn Sơ Hạ lại giả bộ như tỉnh ngộ: “Ồ, tôi biết rồi, Tô Niên Niên, không phải là cậu cảm động Đường Dư đấy chứ! Chân cậu giẫm lên hai con thuyền cùng một lúc, có nghĩ đến cảm nhận của Cổ nam thần không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Ngày Càng Sâu Đậm (2)

Cả lớp lập tức như vỡ òa, giống như biết thêm chuyện gì mới vậy, lũ lượt vây lại xem.

Tô Niên Niên giật giật khóe miệng, tại sao cô nằm không mà cũng trúng đạn chứ!

Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi ở phía xa cười khẩy nói: “Xem ra Tô Niên Niên thâm rồi, không bị fan của Đường Dư và Cố nam thần xé xác mới lạ đấy.”

Chính xác, là bạn gái của Cố Tử Thần, bình thường không ít fan của Cố Tử Thần luôn coi Tô Niên Niên như tình địch. Nằm mơ cũng muốn Cố Tử Thần đá cô rồi sau đó thế chỗ, từng người đều nằm mơ có thể biến từ cô bé lọ lem thành công chúa như trong cổ tích.

Còn bị chỉ trích nhất không phải những thứ này, là Đường Dư đối với Tô Niên Niên quá tốt!

Nào là chăm sóc, nhường nhịn, ăn cơm còn không quên lấy cơm cho Tô Niên Niên, giờ thể dục cùng cô chạy 800m, ngoài Tô Niên Niên ra, trước nay chưa bao giờ để ý người con gái khác.

Mọi người đều bị Doãn Sơ Hạ làm cho rối cả lên, xì xào bàn tán rồi đưa ra hai kết luận:

1.

Đường Dư thích Tô Niên Niên!

2.

Tô Niên Niên rất có khả năng cũng thích Đường Dư!

Vấn đề là Tô Niên Niên đã có bạn trai rồi mà, thế thì không phải biến thành kẻ chân giẫm hai con thuyền sao?

Lần trước chuyện của Tô Niên Niên và Trần Nguyên náo loạn lên rồi cũng nhẹ nhàng hóa giải, là vì hai người có quan hệ anh em, bây giờ với Đường Dư thì không nói trước được, ai cũng cảm thấy hai người quá thân thiết!

Tô Niên Niên nét mặt dừng dừng nhìn Doãn Sơ Hạ: “Cậu rất rảnh à? còn đi tuyên truyền linh tinh vớ vẩn? Có thời gian còn không bằng đi mà luyện đàn đi!”

Doãn Sơ Hạ vừa xấu hổ vừa tức, lễ hội âm nhạc cô ta đã bị loại ngay ở vòng hai, ở nhà sắp bị bố mẹ cầu nhau sắp chết rồi.

Bây giờ Tô Niên Niên lại nhắc đến điều này, vô tình chọc đúng vào chỗ đau của cô ta!

“cậu đừng cho rằng mình đạt được giải nhất thì có gì tài ba! Chẳng qua chỉ là lễ hội âm nhạc, chẳng có tác dụng gì.” Doãn Sơ Hạ không vui lâu bầu, Tô Niên Niên lườm cô ta một cái: “Đúng thế, không có tác dụng gì, thế có thể phiền cậu từ chỗ nào đến thi về chỗ đó, không biết mình rất chướng mắt sao?”

“Này, Tô Niên Niên, cậu nói như thế mà được à, Sơ Hạ động gì đến cậu chứ?” chị em tốt của Doãn Sơ Hạ là Trương Hiểu Tiệp gào lên nói.

Tô Niên Niên miệng lưỡi cũng độc đoán không kém: “Cậu từ chỗ nào chui ra vậy? Cậu ta không động đến tôi sao! trời biết là bịa đặt, tôi còn nói Lí Dĩ Phong là chồng của tôi, Vương Tư Thông là người yêu của tôi đấy! Các cậu cũng tin sao?”

Đường Dư không quên bổ thêm nhất nữa: “Tôi và Tô Niên Niên chỉ là bạn, hơn nữa, tôi có người thích rồi.....”

Lời nói bật ra, tất cả đều im lặng.

Không chỉ mọi người đều ngạc nhiên, đến Tô Niên Niên cũng không điềm tĩnh được nữa.

Cái gì thế! Đường Dư có người thích rồi sao?

ồ đúng, cậu ấy vốn dĩ là vì người đó mới đến Thánh Âm mà!

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy tính buồn chuyện trong lòng lại dâng trào lên, hai chân run lên, a ha ha quen biết Đường Dư nhiều năm như thế, lần đầu tiên biết cậu ấy có người để thích! Tuyệt quá đi mất!

Doãn Sơ Hạ hậm hực đậm chân, thăm chửi Trương Hiểu Tiếp đúng là lũ bạn ngốc, nhìn Tô Niên Niên hừm một tiếng, bực tức quay đi.

Mọi người tản đi, quay về chỗ ngồi của mình rồi túm năm tụm ba thảo luận, Tô Niên Niên vênh tai lên nghe một lát, phát hiện mọi người đang thảo luận đều xoay quanh Đường Dư.

Cô chớp chớp mắt, quay người, móc móc tay với Đường Dư.

Đường Dư tiến sát lại gần cô, Tô Niên Niên cười ngọt ngào: “Đường Dư, bọn mình nói chuyện lý tưởng đòi người nhé, nói đi, người cậu thích rốt cuộc là ai thế?”

Sắc mặt Đường Dư thay đổi, nhưng rất nhanh hồi phục như thường, đau khổ nói một câu: “Cái này là.....bí mật.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 327: Ngày Càng Sâu Đậm (3)

“Cái này tính gì là đáp án chứ.” Tô Niên Niên lẩm bẩm một tiếng, mặc dù rất tò mò, nhưng cô biết tính cách của Đường Dư, thứ cậu không muốn nói, người khác dù cho thế nào cạy mồm cậu cũng không mở miệng.

Đường Dư cười đau khổ, Tô Niên Niên nhào người về tiếp tục vẽ tranh.

Cô gần đây không phải đau đầu vì việc lễ hội âm nhạc, mà là sợ Cố Tử Thần!

Cuộc thi vòng thứ hai đã kết thúc, Tô Niên Niên gần như chắc chắn mình cso thể đạt giải, ngày bình thường không siêng năng học mà còn lười biếng hơn.

Cố Tử Thần chẳng để ý đến điều đó, lại lên kế hoạch học tập riêng cho cô, độ khó còn hơn trước đây hai lần.

Tô Niên Niên mặt mày méo xệch hỏi cậu: “Tại sao còn phải học chứ? Em thi đại học có thể thêm 20 điểm rồi, không thể bớt đi hai bài thi sao.”

Cố Tử Thần hừm một tiếng, nghiêm túc phê bình cô: “Niên Niên, em thật tụt hậu, ở phương diện khác có thể thêm 20 điểm, vậy thì môn văn hóa của em càng nên nỗ lực thêm 40 điểm chứ.”

Tô Niên Niên bị lí luận của cậu làm cho sững sờ, nhìn chồng sách dày, đau khổ than thở một tiếng.

Sống không bằng chết mà.

Sau khi tan học, cô đeo balo đi tìm Cố Tử Thần, cùng cậu về nhà.

Sau khi phụ đạo xong, cô bắt đầu luyện đàn, chuẩn bị cho trận chung kết.

Tô Niên Niên cũng không quan trọng trận thi đấu đến thế, nhưng Sở Tổ Tâm đã gọi điện thông báo cho tất cả bạn bè thân thiết, chuẩn bị lập đoàn lập nhóm đi cổ vũ cho con gái bảo bối.

Trần Nguyên gọi điện thoại về chúc phúc được một lúc thì ngắt quãng, giống như ở bên đó rất bận vậy.

Diệp Tinh Vũ tên ngốc này lại càng kỳ cục! Cậu tổ chức một nhóm bạn cáo bạn chó, làm không ít ông xộp láp lánh để cổ vũ, đến nỗi mà ngày thi đấu hôm đó, Tô Niên Niên nhìn thấy hội fan dưới sân khấu, suýt nữa hoảng loạn bỏ chạy.

Trong nhà hát nghiêm túc như thế, lại có đội fan già trẻ lớn bé đều có, trong tay còn cầm băng rôn khẩu hiệu, thiếu mỗi nước hét lên “Niên Niên cố lên” “Niên Niên mẹ yêu con”, cảm giác đó thật khó nói thành lời.

Tô Niên Niên trên sân khấu chăm chú đánh đàn, phía dưới Tiểu Vũ thì thầm nói chuyện riêng với Hạo Hạo.

“Hạo Hạo, tao thấy cậu ta đánh chẳng hay chút nào, còn không hay bằng bài Quả táo nhỏ ấy.”

Đỉnh đầu Hạo Hạo rơi xuống một giọt mồ hôi lạnh, cũng không dám chống lại đại ca, chỉ có thể lấp bắp nói: “Đại ca.....đây là nghệ thuật, nghệ thuật!”

Không thể so sánh với Quả táo nhỏ, còn nữa, đừng có gọi em là Hạo Hạo được không, như con gái vậy.....”

“Hừ, tề nhạt.” Tiểu Vũ ra hiệu nút Pause, lại nói tiếp vấn đề thứ hai với Hạo Hạo, “Có điều nói đi nói lại, Hạo Hạo, mày xem Niên Niên mặc váy thật là đẹp, hô hô hô, có điều tao càng thích cậu ta mặc váy ngắn hơn.....”

Cậu ta lộ ra nụ cười háo sắc, đỉnh đầu đột nhiên bị người nào cốc mạnh vào, đầu đến nỗi cậu ta phải gào lên.

“Ai? Ai đánh tao? Mất mù à?” Tiểu Vũ gằn giọng nói.

Giọng nói lạnh lùng của Cố Tử Thần chuyển đến: “Cậu có ý kiến à?”

Tiểu Vũ ngay giây sau đó trở nên ngoan ngoãn như em bé, ngồi nghiêm chỉnh, còn mở mồm hỏi một câu: “Anh, tay anh có đau không? Không làm anh bị thương chứ?”

Cố Tử Thần liếc cậu ta một cái, chẳng buồn để ý, có điều ý đã rất rõ ràng: lại có ý đồ với bạn gái cậu, đánh mày là còn nhẹ đấy!

Trình Hạo mếu máo, hu hu hu, cậu có thể thay cho đại ca được không! Đại ca này đúng là vừa yếu vừa ngốc mà!

Đánh xong bài hát, Tô Niên Niên đang chuẩn bị bước xuống thì bị giám khảo gọi lại, tiếp sau đó một nam sinh từ sau sân khấu bước ra, đứng ở bên cạnh cô.

Tô Niên Niên nhìn chiếc đàn violin trong tay cậu ta, sững người ngay tức khắc.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 328: Ngày Càng Sâu Đậm (4)

Dưới khán đài xì xào, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Nam sinh mặc bộ vest màu đen, ngũ quan tinh tế, thân hình cao ráo, tóc màu nâu hơi xoăn tự nhiên, hể cười là khiến mọi người phải nghiêng ngả.

“Đây là ai thế?” nhóm fan thất sắc không biết là ai.

Một phụ huynh bên cạnh đẩy đẩy gọng kính, giải thích nói: “Đây là quán quân của trận chung kết tổ violon ngày hôm qua, Tả Tư Hàn, kỹ thuật áp đảo những người khác của cao trung, bố mẹ đều là nhà soạn nhạc nổi tiếng trong nước, là con ngựa đen lớn nhất trong lễ hội âm nhạc năm nay.”

Cố Tử Thần nheo mắt, hướng về hai người trên sân khấu, Tả Tư Hàn khẽ nói với Tô Niên Niên một câu, Tô Niên Niên nhếch nhếch môi, ngồi vào trước đàn.

Cả nhà hát yên tĩnh trở lại, chăm chú dõi theo Tả Tư Hàn kéo chiếc đàn violon, còn Tô Niên Niên cũng ấn trên phím đàn!

Hợp đàn!

Khán giả dưới sân khấu vốn dĩ có chút mơ hồ, nhưng hai người bắt đầu biểu diễn, trong khoảnh khắc thu hút tất cả tai nghe của mọi người.

Chiếc đàn violon chậm chậm kéo, điệp khúc du dương trầm bổng, tiếng đàn piano trầm ổn, giao hòa với nhau như tình yêu sâu đậm vậy.

Ái Đức Hoa-- -- < tôn sùng tình yêu>.

Hai người mặc dù là lần đầu hợp tác, nhưng biểu hiện ngầm hiểu khiến người ta phải ngạc nhiên.

Đánh đến cao trào, Tả Tư Hàn đột nhiên tăng nhanh tốc độ, Tô Niên Niên cũng một chút rồi cũng tăng tốc theo.

Hai người giống như thi đấu vậy, phơi bày những gì xuất sắc nhất, đến cuối cùng không giống như hợp đàn nữa, mà là độ sức với nhau vậy!

Khán giả và giám khảo dưới sân khấu cũng bị cảm hóa, từng người nghe rất nhập tâm.

Sắc mặt Cố Tử Thần càng trầm hơn, Tiểu Vũ không hiểu đập đập đầu Trình Hạo: “Hạo Hạo, mày nói xem tại sao biểu cảm của Cố Tử Thần lại ai oán thế?” “Đại ca đừng có gãi đầu, sẽ không cao được đâu!” Trình Hạo nhắc nhở một câu, nói: “Anh ta chắc là ghen rồi, chắc chắn trong lòng nghĩ: Tên kia không biết từ đâu xuất hiện! Lại dám đứng cạnh bạn gái của tao, mau cút đi, chém!”

Cố Tử Thần lạnh lùng liếc cậu ta, dọa cho Hạo Hạo không kiềm được rung mình một cái, cùng Tiểu Vũ hai người ngậm chặt mồm giả bộ ngoan ngoãn.

Gần đến đoạn kết, tiếng đàn violon trở nên nhẹ nhàng, cùng tiếng đàn piano, chậm chậm kết thúc trong tiếng nhạc như mơ.

Tà Tư Hàn đẹp trai làm động tác thu kết lại, trán lấm tấm mồ hôi, càng thêm mấy phần gọi cảm.

Tô Niên Niên lén lút thở phào một hơi, vừa nẩy đúng là quá căng thẳng, cô đánh sai mấy nốt liền, may là bị tiếng đàn violon át đi, người khác mới không nghe ra.

Tiếng vỗ tay nhiệt liệt trên khán đài, giám khảo hết lời khen ngợi.

Mấy tuyến thủ trong tổ piano phía dưới sân khấu mặt biến sắc, Tô Niên Niên đã là người đứng đầu rồi.

Bước xuống sân khấu, Tà Tư Hàn cười ngăn cô lại: “Bạn học, bạn đánh đàn rất hay.....”

Tô Niên Niên nuốt ngụm nước bọt, “dù tôi với.....”

“Hả?” Khuôn mặt thiếu niên ngạc nhiên, dù Tô Niên Niên, nhìn chân Tô Niên Niên run rẩy, cậu ta rất nhanh hiểu ra, phụt cười nói: “Căng thẳng đến thế sao?”

Tô Niên Niên không thêm đề ý câu hỏi của cậu ta, hỏi thẳng: “Cậu biết hôm nay sẽ có tiết mục hợp đàn sao?”

“Biết chứ.” Tà Tư Hàn gật đầu, Tô Niên Niên nghe xong nhếch miệng, “Thế tại sao cậu không nói với tôi!”

Lại còn hợp đàn đột ngột như thế! Nhờ đâu xảy ra sự cố ngoài ý muốn thì sao? may là cô còn biết đánh bài đó! Nếu không thật không biết giấu mặt đi đâu.

“Nhưng, giám khảo thông báo với tôi sẽ hợp đàn với người về nhất, nhưng không nói ai là về nhất cả.” Tà Tư Hàn vô tội nói.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 329: Ngày Càng Sâu Đậm (5)

Tô Niên Niên mắt sáng lên, từ trạng thái yếu đuối nhanh chóng hồi phục, chớp mắt hỏi: “Ồi? Nhưng thành tích chưa công bố, tại sao biết mà bảo cậu hợp đàn với tôi chứ.”

Tà Tư Hàn cười cười: “Thế càng nói rõ cậu là người đạt giải nhất rồi.”

Ồ ha ha ha! Tô Niên Niên cười sung sướng, bề ngoài cố giữ điềm tĩnh, cố tình nói: “Đúng là, thắng nhẹ nhàng như thế, người ta cũng thấy ngại, đòi người thật là khó đoán mà.”

Tà Tư Hàn cố nhịn cười, nhìn Tô Niên Niên vui sướng sắp bay lên trời rồi còn cố ý giả bộ kiềm chế.

“Đúng thế, cậu thật là lợi hại, quán quân đều là dựa vào vẻ bình tĩnh khi diễn xuất, nói rõ cậu ở hai mặt này đều rất tốt.”

Nghe cậu ta nói xong, Tô Niên Niên càng sung sướng hơn, âm ừ ngân nga theo bài hát tự chế, mặt mày hớn hờ quay về thay đồ.

Còn chưa đi được hai bước, đã bị Tà Tư Hàn ngăn lại.

“Cậu có việc gì sao?” Tô Niên Niên tò mò hỏi.

“Còn không biết tên cậu là gì, mình là Tà Tư Hàn, cao trung năm ba Thành Hạ.” Tà Tư Hàn cực kỳ lễ phép nói.

Tô Niên Niên không nghĩ nhiều, trả lời lại ngay: “Ồ, tôi là Tô Niên Niên, học sinh năm hai của cao trung Thánh Âm.”

Tà Tư Hàn đưa tay làm động tác bắt tay, niềm vui hiện trên khóe mắt: “Vậy sau này nhờ quan tâm nhiều.”

Tô Niên Niên hơi sững người, nhưng cũng ý thức bắt tay lại.

Bụp-----

Vừa đưa tay ra phía trước, đã bị người đập trở lại.

Tô Niên Niên đau đớn “ừ” lên một tiếng, ngẩng đầu nhìn, đại thần tôn kính Cố Tử Thần không biết từ đâu rơi xuống, mắt nhìn chăm chăm vào Tả Tư Hàn.

Tô Niên Niên ngạc nhiên, tại sao con người này lại có thể tùy ý ra vào đằng sau sân khấu chứ! Giống như đi bộ ở nhà mình vậy. “Sao anh vào được đây?” Tô Niên Niên nghệt mặt ra hỏi.

Cố Tử Thần điềm tĩnh trả lời: “Ồ, đi vào thôi.”

Cậu mặc quần áo nghiêm chỉnh, vẻ ngoài lại quá thu hút, khiến những nhân viên nhà hát đều coi cậu là tuyển thủ đến tham gia thi đấu, cộng thêm khí chất không ai có được của cậu, làm gì có ai dám ngăn cậu lại chứ!

Tả Tư Hàn biểu cảm trên mặt hơi co lại, cũng không biết có nên rút tay từ trong không trung về không, chỉ có thể cười hỏi: “Niên Niên, người này là.....?”

“Ồ, đây là bạn trai mình, Cố Tử Thần, đây là Tả.....Tả gì nhỉ, ồ, bạn học Tả, vừa nãy kéo đàn violon!” Tô Niên Niên vội vàng giới thiệu hai người.

Hai nam sinh liếc mắt nhìn nhau, cười cười, chỉ là nụ cười cứng đờ, không hề có sự vui vẻ phát ra từ nội tâm.

Cố Tử Thần nheo mày, vốn dĩ còn cho rằng đây là đối thủ mạnh nào đó, không ngờ Tô Niên Niên đến tên của cậu ta còn chẳng nhớ nổi.

Uh, xem ra con lợn này ngốc cũng có cái tốt, tránh bị người khác bắt đi còn không biết.

Tả Tư Hàn cười nói: “Niên Niên, mình là quán quân của cổ violon, hy vọng chúng ta sau này còn có cơ hội hợp tác.”

Tô Niên Niên đáng thương rút tay, cầu cứu nhìn Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần mặt không thay đổi bắt tay với Tả Tư Hàn: “Được rồi, Niên Niên nhà chúng tôi biết rồi, cô ấy hơi xấu hổ, cậu đừng để ý.”

Hừ! Rõ ràng là bạn trai như anh hẹp hòi mà! Cầm tay còn không cho, có đúng là đại trượng phu hay không?

Trong lòng Tả Tư Hàn như bị tổn thương vậy, mặc cảm tự ti, chào một tiếng rồi rời đi.

Tô Niên Niên giọng nói đầy tiếc nuối: “nên lưu lại số điện thoại, đẹp trai như thế.....” Có thể giới thiệu cho Nọ Nọ, cậu ấy thích nhất là mẫu người con trai đẹp kiểu này.

Lập tức, ánh mắt lạnh lùng của Cố Tử Thần liếc nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 330: Ngày Càng Sâu Đậm (6)

“Sao thế? Em còn muốn mơ mộng viễn vông à?” Cố Tử Thần chậm chậm nói, giọng nói trầm xuống, mang theo ý nguy hiểm.

Tô Niên Niên không chút nghi ngờ, nếu như cô nói phải, nhất định sẽ bị Cố Tử Thần ném từ trên sân khấu xuống.

“Hi hi, sao có thể thế được chứ.....em chẳng qua chỉ muốn số điện thoại giới thiệu cho Nọ Nọ, cậu ấy thích nhất kiểu thiếu niên yêu nghệ thuật như thế.” Tô Niên Niên vội vàng giải thích, chứng minh trong sạch.

Cố Tử Thần hừm một tiếng, tạm thời tha cho cô.

“Đi xem thi đấu đi.” Cậu bình thần nói, cầm lấy tay Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên đi bên cạnh cậu, khí chất của cậu áp đảo, không nhân viên nào dám ngăn lại.

Thi đấu đã vào phần kết, MC bắt đầu tuyên bố thứ tự đạt giải, khi nghe thấy tiếng nói trầm bổng của anh ta vang lên, “Tô Niên Niên, quán quân!”, Tô Niên Niên quả thực hết sức xúc động.

Đội fan cổ vũ như vỡ òa, Sở Tổ Tâm kích động suýt chút nữa làm rơi chiếc biển hiệu trong tay vào đầu người ngồi trước, dọa cho Tô Niên Niên vội vàng kéo bà lạ, chỉ sợ mẹ mình đập vào người ta còn phải đi bù tiền viện phí.

Cô sung sướng cười cả buổi, Tiểu Vũ bên cạnh cong môi: “Niên Niên, cậu có phải vui quá hóa rồ không? Cười như nữ thần kinh vậy.”

Tô Niên Niên hừm một tiếng: “Cậu mới là nữ thần kinh ấy! Đạt giải nhất đương nhiên phải vui rồi!”

“Kiêu ngạo thế! Ngày tôi mới là đại ca đấy! Xin tôn trọng chức vị học sinh cá biệt của tôi!” Tiểu Vũ bực tức nói.

Hu hu hu cậu ta rong ruổi ở Thánh Âm bao nhiêu năm, tại sao lại cứ bị đim ở chỗ Tô Niên Niên chứ?

“Cậu là đại ca của Hạo Hạo, không phải của tôi, Hạo Hạo, cậu mau quản cậu ta đi, cậu ta sắp thành thiếu niên không có thuốc chữa rồi! mau chữa trị cho cậu ta đi!” Tô Niên Niên suốt ngày ở cạnh Cố Tử Thần, độc mồm độc miệng không phải đã lên một bước rồi sao, Tiểu Vũ lập tức bị dọa cho thành bả.

Trình Hạo mặt mày đau khổ kéo kéo góc áo của Tiểu Vũ: “Đại ca, anh đừng nói nữa…….”

“Còn có nhân quyền nữa hay không! Đến nói cũng không cho, mày mày mày đừng có kéo tao!” Tiểu Vũ sa sầm mặt mày, trong sâu xa cảm nhận được địa vị của mình đang bị lung lay.

Sĩ nhục! Quả thật là bị nhục mà!

Cố Tử Thần lạnh lùng hừm một tiếng: “Cậu muốn làm gì? Có cần nói chuyện lí tưởng đời người với tôi không?”

“đúng thế! Cậu xem xem cậu, lớn như thế còn đi ức hiếp con gái, không biết xấu hổ!” Diệp Tinh Vũ lại bồi thêm một câu.

Tiểu Vũ lập tức cảm thấy ngực như bị trúng một nhát dao, đau nhói trong tim.

Đời người lại phải khổ cực như thế này sao?

Cậu ta bị ai liếc nhìn Tô Niên Niên, hạ quyết tâm: sau này tuyệt đối không động đến cô, tuyệt đối tôn kính coi cô như bà cố nội!

Tô Niên Niên vốn dĩ muốn gọi điện cho Trần Nguyên, nghĩ đến thời gian khác biệt nên chỉ gửi một tin nhắn.

Giang Mộ hôm nay có việc không đến, cô gọi điện cho Giang Mộ nói về thành tích, Giang Mộ cười cười ở đầu dây bên kia điện thoại: “Chúc mừng em nhé, nỗ lực cuối cùng cũng được báo đáp…….”

Tô Niên Niên nhanh nhạy cảm nhận được có gì đó không tự nhiên trong giọng nói của anh, hỏi: “Thầy giáo, thầy không sao chứ? Có phải trong người không khỏe?”

Giang Mộ: “Không có gì, hơi cảm cúm mà thôi.”

“Ồ…….” Tô Niên Niên tắt điện thoại, lắc lắc đầu.

Mình đúng là buồn lo vô cớ, thầy Giang Mộ sao có chuyện gì chứ?

Còn lúc này, Giang Mộ đang ngồi ở đồn cảnh sát Dự Thành, viên cảnh sát trước mặt đẩy một tập văn kiện ra: “Căn cứ vào manh mối còn lại của vụ tai nạn năm đó, chúng tôi tìm được tung tích kẻ phạm tội khả nghi, mấy ngày gần đây đã xuất hiện ở gần khu vực Dự Thành. Nếu như có liên hệ với anh, xin phối hợp với cảnh sát hành động.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 331: Đùng Bao Giờ Quay Lại

Nụ cười hiền hòa của Giang Mộ không còn trên khuôn mặt biểu cảm dửng dưng nữa, sắc mặt dần dần trở nên trắng bệch.

Ai gặp phải tình cảnh này, muốn vui cũng không vui nổi.

Người bố phạm tội giết người mang đến cho thời niên thiếu của anh bao nỗi sỉ nhục, dằn vặt, khó khăn vất vả, giờ quay về rồi, giống như đang bảo cho anh, đó là một bộ phận không thể xóa bỏ trong máu anh.

Anh cất tập tài liệu đi, chào hỏi lễ phép viên cảnh sát, rồi đi, biểu hiện tự nhiên.

Đi ra khỏi đồn cảnh sát, ánh nắng bên ngoài rất ấm, nhưng anh không cảm nhận được chút ấm áp nào, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh thấu xương.

Anh nhìn về vị trí nhà hát phía xa, Tô Niên Niên đang ở đó ăn mừng chiến thắng, đạt được giải quán quân, nhận được vô số những tràng pháo tay.

Thật may, cô cuối cùng cũng dần dần bước ra từ trong bóng tối, nổi ám ảnh năm đó, bắt đầu lại từ đầu đứng dưới ánh sáng sáng lạn, bên cạnh còn có người con trai ưu tú.

Còn anh thì sao?

Không ai biết, sự cố năm đó mang đến cho anh những gì.

Thiên tài thiếu niên, đang lúc huy hoàng nhất, lại bị biệt danh con trai của kẻ phạm tội giết người.

Mấy năm đó sa sút tinh thần không chỉ vì Tô Niên Niên mà thôi.

Anh đã từng hận, oán, nhưng anh luôn nhớ lời mẹ nói nói: cuộc đời của con không ai có thể nhúng tay vào, chỉ cần con biết trong lòng không làm gì khuất tất, cần gì để ý ánh mắt của người khác?

Nhưng.....sao có thể không để ý được chứ.

Giang Mộ thất thểu đi trên đường, đi qua một trường tiểu học, bên trong đúng lúc vừa tan học, một nhóm học sinh mặc đồng phục trường đeo khăn quàng đỏ từ trong trường chạy ủa ra, trên mặt mang nụ cười hân hoan.

Anh đứng ở bên đường chờ dần nhìn một lúc, mặt buồn bã đi về phía gần trường Thánh Âm.

Bên này là khu dân cư, có mấy khu nhỏ, anh quen đường đi đến một cửa hàng bán đồ tạp hóa, nhìn thấy người đàn ông đó đang uống rượu.

Người đàn ông mặc quần áo rách rưới, râu để lồm xồm, uống loại rượu rẻ tiền nhất, ngồi trên bậc thềm đất cát mà uống ừng ực từng ngụm, bên chân còn có ba bốn chai rỗng.

Bà chủ quán tạp hóa vừa căn hướng dương, vừa lườm nguýt người đàn ông đó.

Giang Mộ chỉ cảm thấy trong đáy lòng trào dâng nỗi khổ tâm, chậm chậm bước đến bên cạnh người đàn ông, quỳ xuống phía trước ông.

Người đàn ông cảm nhận có người đến, phản ứng cực nhanh, cảnh giác liếc nhìn anh.

Xoàng----

Chai rượu trong tay ông ta rơi trên đất, khóe miệng khẽ động, dường như là muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng, chỉ ằng ặng nước mắt, không nói được câu gì.

Giang Mộ khẽ hỏi: “ Là bố phải không? Bố quay về rồi phải không?”

Không ai trả lời, giống như tự hỏi tự nói vậy.

“ mấy năm này bố sống thế nào.....a, sao con lại hỏi câu hỏi ngốc như thế chứ.....” cười đau khổ, đột nhiên giọng nói Giang Mộ trở nên mạnh mẽ, “ Đã đi rồi thì đừng quay về chứ! Ông còn quay về làm gì!”

Người đàn ông khóc không thành tiếng. Run rẩy, đưa tay ra, muốn chạm vào mặt Giang Mộ.

Giang Mộ né tránh, mặt lạnh lùng đặt một phong bì bên cạnh ông ta.

“ Ông đi đi, đi đâu đều được, đừng quay về nữa, cũng đừng để tôi nhìn thấy ông.”

Khóe mắt người đàn ông đỏ vằn mạch máu, nắm chặt tay lại, run rẩy loạng choạng đứng lên.

Hai người đàn ông không nói câu gì hồi lâu, cuối cùng, người đàn ông cầm phong bì rời đi.

Bà chủ cửa hàng tạp hóa lẩm bẩm: “ Ôi, cậu thanh niên, cậu đừng có để ý loại người đó, ông ta là kẻ lưu manh, không có việc gì thì chuyên dọa những con động vật nhỏ, những con chó mèo ở khu chúng tôi gần đây đều bị ông ta đánh đập! Thật là đáng ghét, loại người này, chỉ chuyên đi hại người khác, mau tránh xa thì hơn.”

Giang Mộ lẩm bẩm nói: “ Ông ta sẽ không quay lại, sẽ.....không bao giờ quay lại.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 332: Đây Là Bạn Gái Của Cháu (1)

“Đồ thần kinh.....” Bà chủ lầu bầu một tiếng, tiếp tục cắn hạt hướng dương.

Giang Mộ một tay đút túi quần, chậm chậm đi bộ về nhà.

Dường như lại làm một việc có lỗi với Tô Niên Niên rồi.

Nhưng đó là bố của anh, dù cho thế nào anh cũng không thể tận tay đẩy ba anh vào tù.

Đề ông ấy đi cũng tốt, như thế có thể kéo dài sự sống, là một kiểu giãy vò còn hơn là chết.

Nhà họ Cố.

Tô Niên Niên nhào người trên ghế sofa xem hoạt hình, Cố Tử Thần ngồi bên cạnh gọt táo cho cô, nguyên nhân là Tô Niên Niên muốn ăn nhưng không muốn động tay.

“Gọt xong rồi.” cậu bình thần mở mồm, Tô Niên Niên lẩn lộn, nói: “Anh cứ để đó đi, em lười ăn rồi.”

Trán Cố Tử Thần nhăn nhó, không ngờ con lợn này lại có thể lười được như thế!

Tô Niên Niên nhìn sắc mặt cậu không tốt, lập tức căng thẳng nói: “Cố Tử Thần, anh không thể hời hợt đâu đấy! Anh đồng ý với em hoom nay cho em nghỉ một ngày rồi mà!”

Cố Tử Thần cau mày, được, không muốn tự động tay phải không? Thế thì cậu bón vậy!

Cậu cắt táo thành những miếng nhỏ, dùng tăm xiên vào rồi đưa đến tận mồm Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên như nằm mơ nhìn động tác của cậu, mà ngạc nhiên không ngớt.

Oh my god, đây không phải là nam thần lạnh lùng trong truyền thuyết đó sao? thật sự còn sót lại Cố đáng yêu gọi việc nước đảm việc nhà sao? Miễn cưỡng ăn một miếng, cô áp ứng nói: “hay.....hay là thôi đi, để em tự.....ăn” không phải không muốn hưởng thụ sự đãi ngộ này, mà là thằng cha này bón đồ ăn nhưng mặt lại biểu cảm chăm chú, khiến cô bất giác bắt đầu thấy xấu hổ.

Cố Tử Thần hừm một tiếng, giống như đã đoán được từ trước vậy, đẩy đĩa hoa quả đến trước mặt Tô Niên Niên, với tư thế “nếu như em không ăn thì anh lại tiếp tục bón”, dọa cho Tô Niên Niên vội vàng ôm đĩa hoa quả vào lòng, hận không thể nuốt luôn cả cái đĩa.

“Ngày mai tiếp tục phụ đạo toán và lí, em xem xem bài thi của em, chép đề cũng chép sai, còn cả chỗ này, đề bài giống y hệt trước, chỉ có điều thay số liệu, thế mà em cũng làm sai?” Cố Tử Thần giọng kéo dài than thở.

Tô Niên Niên mắt chớp chớp, mang theo chút gian xảo, “Ngày mai em phải đi tham gia sinh nhật Doãn Sơ Hạ!” Mặc dù cô không thích Doãn Sơ Hạ, nhưng nếu đi thì không cần phụ đạo nữa! Thật muốn cho chỉ số IQ của mình một like!

Cố Tử Thần chậm chậm nói: “Quan hệ của em với cô ta tốt lên từ bao giờ thế?”

Tô Niên Niên ngại ngùng cười. “Cậu ta mời cả lớp đều đi, chẳng nhẽ một mình em lại không đi, thế thì cũng không hay lắm.”

Cô giống như là người hay để ý ánh mắt người khác vậy? Mảnh khoe nhỏ này của Tô Niên Niên, cậu vừa nhìn là biết.

“Thế thì anh sẽ đi với em, vừa ăn cơm vừa nói về chuyện học cực hay, em cảm thấy thế nào?” Cố Tử Thần cười đen tối.

Tô Niên Niên mếu máo, đây không phải là kết quả mà cô muốn! Tại sao cảm thấy những ngày tương lai lại tối tăm thế chứ!

Ngày hôm sau, Tô Niên Niên cùng Cố Tử Thần đến nhà họ Doãn, trên đường đều nơm nớp lo sợ, chỉ sợ Cố Tử Thần biến thái bắt cô tính toán tính của xe và lực cản không khí, hoặc là tính diện tích và bóng râm bên đường.

May là Cố Tử Thần không đến nỗi như thế. Biến thái có mức độ, nhưng ----cậu bắt đài phát thanh tiếng Anh cả một đoạn đường, khiến Tô Niên Niên nghe muốn nổ đầu.

Khi xuống xe, cậu còn đưa ra một câu hỏi biến thái: “Vừa nãy bên trong tin thời sự đoạn thứ hai Ái Lệ Ti đeo kẹp tóc màu gì?”

Tô Niên Niên nghệt mặt, thánh Ala, nó thì thật sự không biết.

Chương 333: Đây Là Bạn Gái Của Cháu (2)

“Uhm.....màu hồng, màu trắng, màu xanh.....” Tô Niên Niên đoán mò mấy đáp án, trong lòng nghĩ kiểu gì chẳng đúng một màu.

Cố Tử Thần vốn dĩ mặt không biểu cảm rõ ràng, giờ lại càng sa sầm hơn, cậu chậm chậm nói: “Em là đồ con lợn, vừa nãy trong đài không hề có nhắc đến Ái Lệ Ti.”

Tô Niên Niên: “.....”

“Em là đồ bỏ đi! Em là lợn! Đại Vương xin tha cho em cái mạng nhỏ này đi, em chỉ muốn đi ăn bánh sinh nhật thôi.” Tô Niên Niên mếu máo cầu xin.

Cố Tử Thần lạnh lùng hừm một tiếng, nhưng sắc mặt đỡ khó coi hơn, xem ra vẫn bị chiêu nũng nịu này của Tô Niên Niên làm cho mềm lòng.

Doanh nghiệp Doãn Thị là công ty giải trí lớn nhất trong nước, chiếc nôi của biết bao diễn viên và ca sĩ ra đời, biệt thự bài trí còn khí thế hơn cả nhà họ Cố.

Vừa xuống xe, Tô Niên Niên như bị chấn động.

Từ trang viên đến cửa biệt thự đều trải thảm đỏ, lúc này có không ít minh tinh đứng trên đó, còn có vô số phóng viên chụp ảnh phóng vấn, cảnh tượng gọi là xa hoa đến cực điểm.

Từ phía xa, Tô Niên Niên còn nhìn thấy bóng dáng của Cố Lí, anh ta mặc bộ vest màu sẫm, mái tóc uốn lên, để lộ khuôn mặt sáng sủa ngũ quan tinh tế, đứng ở trên thảm đỏ POSE hình cho phóng viên.

“Công ty quản lý của Cố Lí là Doãn thị à?” Tô Niên Niên khó tin hỏi.

Cố Tử Thần liếc ánh mắt nhìn cô biểu thị “Giờ em mới biết à”, than thở nói: “Em không phải còn đem đàn cho anh ta sao, đến nội tình của người ta cũng không tìm hiểu kỹ?”

Tô Niên Niên ưỡn thẳng lưng: “Đó là bị mắc bẫy của anh ta, cũng không phải em can tâm tình nguyện, sao em phải hỏi rõ ràng chứ!”

Cố Tử Thần thở dài, “Thế em cũng chưa ký hợp đồng với anh ta đấy chứ? Em biết đĩa mới của anh ta bán ra được bao nhiêu tiền không, anh ta có trả tiền công cho em không? Có cho em tiền hoa hồng không?”

Nhìn biểu cảm ngây thơ của Tô Niên Niên, cậu biết chắc chắn là chẳng được gì rồi.

Ôi, con lợn này sau này sẽ không ngốc đến nỗi bán luôn cả mình đấy chứ?

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, hỏi: “Thế anh ta bán bao nhiêu tiền?”

Khóe miệng Cố Tử Thần khẽ giật.

“Anh ta là đại minh tinh, nhất định bán được rất nhiều.....” Tô Niên Niên mở điện thoại tra xem lượng tiêu thụ đĩa mới của Cố Lí, sau khi nhìn thấy con số đáng sợ đó cô cười tươi như hoa, cười sắp ngốc rồi.

Ôi chúa ơi! Nhiều tiền như thế, cho cô một phần 1000 cũng đủ phát tài rồi! Tô Niên Niên như mở cánh cổng của thế giới mới, chỉ cảm thấy cả bầu trời đều là hình Ông Máo màu đỏ rơi xuống.

Cố Lí đi hết thảm đỏ, lạnh lùng đi vào biệt thự, nhưng lại bị Tô Niên Niên chạy lao đến khiến anh ta giật nảy mình.

Biểu cảm hăm của trên mặt Tô Niên Niên giống như có thể cào được tiền trên người anh ta vậy, nhìn chăm chăm vào túi áo vest của anh ta.

Cố Lí nhếch nhếch miệng: “Niên Niên, cô muốn làm gì?”

Tô Niên Niên mắt sáng như sao: “Cố Lí, anh là đại minh tinh đúng không?”

“uhm?”

“Đĩa mới của anh bán rất chạy có đúng không?”

“Uhm.....đúng.” Nha đầu này rốt cuộc là muốn làm gì đây?

“Tôi là người đệm đàn bài hát chính cho anh có phải không!”

“uh.” Cổ Lí nhìn cô khó hiểu.

Tô Niên Niên mặt đầy hưng phấn đỏ ửng lên, chìa tay về phía anh ta, “Thế thì anh phải cho tôi tiền chứ! Cho tôi rất nhiều rất nhiều tiền mới đúng chứ!”

Cổ Lí “.....”

Anh ta lau mồ hôi lạnh, sâu xa trong lòng trào dâng cảm giác tội lỗi.

Nói đi nói lại, lần trước nhất thời kéo Tô Niên Niên đến đệm đàn, hình như chưa đưa một xu tiền nào cho cô?

Hơn nữa sau đó công ty quản lý bận kinh doanh, cũng quên việc này, dẫn đến Tô Niên Niên không nhắc, chỉ sợ đến anh ta cũng không nhớ ra.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 334: Đây Là Bạn Gái Của Cháu (3)

Cổ Lí mặc dù nói có gái bấy người khác chút, nhưng cũng không hẹp hòi, mà rộng lượng nói: “Cho tôi số thẻ, tôi bảo trợ lý chuyển số tiền cô có được cho cô.”

Tô Niên Niên cảnh cáo hỏi: “Anh chuẩn bị cho tôi bao nhiêu? 100 tệ là đã tổng cổ được tôi sao?”

Cổ Lí hơi nhăn mặt lại, vốn dĩ định nói con số có sáu số 0 ở đằng sau nhưng lại bị nghẹn lại, cười ha ha nói: “100 tệ đắt quá, tôi tìm người làm thêm mới có 50 tệ thôi.”

Tô Niên Niên cong môi, chỉ cảm thấy thế giới như sụp đổ.

50 tệ! Mới có 50 tệ! Đến 100 tệ còn không cho cô sao!

“Anh là đồ ki bo kiệt xỉ! Đồ cảm thù! Tư bản chủ nghĩa độc ác! Đi mà ôm cục tiền của anh đi!” Tô Niên Niên hậm hực gào lên hai tiếng, nét mặt đầy bi thương.

Không ngờ tiếng hét này vang lên, thu hút toàn bộ phóng viên đến, mọi người còn cho rằng có chuyện gì. Tin tức lần lượt thi nhau giạt lên tít đầu.

Trong khoảnh khắc, hai người đã bị vây quanh kín mít, các loại micro, đèn chiếu sáng, máy ảnh toàn bộ vây kín lấy.

Cổ Lí đối phó với những chuyện này có thừa, không do dự che chở cho Tô Niên Niên ra phía sau, tươi cười đối đáp với mọi vấn đề thắc mắc của phóng viên.

“Trên mạng có người đưa tin hai người không hợp, M.E có thể giải thích rõ một chút được không?”

Cổ Lí cười nói: “Sao có thể được chứ, tôi và Niên Niên hai nhà mấy đời thân nhau, từ nhỏ nhìn cô ấy lớn lên, luôn coi cô ấy là em gái tốt của tôi. Em nói có phải không, Niên Niên?”

Ánh mắt chiều chuộng của anh ta nhìn Tô Niên Niên quả thật khiến cô sồn da gà, khi đối diện với nhiều phóng viên như thế, cô đành phải cười ngọt ngào phối hợp với anh ta.

“Hừ.....” Nụ cười trên mặt Tô Niên Niên bị cứng lại, là vì Cổ Lí thân thiết nhéo má cô một cái, phóng viên thi nhau chụp lia lịa, có lẽ khi về phải viết gì đó, “nam thân độc thân yêu chiều em gái nhà hàng xóm, fan hâm mộ đứng ngưỡng mộ mất ngủ” kiểu đó.

Trợ lý của Cổ Lí được huấn luyện chuyên nghiệp, lập tức đến đối phó với những phóng viên đó, Cổ Lí tranh thủ đưa cô thoát khỏi đám đông đó. Tô Niên Niên than thở: “thật không hổ danh là diễn viên, một phút cũng thay đổi được mặt.”

Cổ Lí khẽ cười một tiếng, “Không có cách nào, thần tượng diễn viên đến nổi diễn cũng sâu” Tô Niên Niên lườm anh ta một cái, anh ta thở dài nói: “Chỉ có điều cô là đồ ngốc, tôi cũng không phải là tổng tài bá đạo, ồ, bạn trai của cô đến rồi, mau đi chạy vào lòng cậu ta đi.”

Cổ Từ Thần một tay dứt túi bước đến, vuốt ve tóc Tô Niên Niên, lạnh lùng trừng mắt nhìn Cổ Lí.

Cổ Lí về mặt vô tội: “Anh chưa làm gì đâu nhé, trước mặt phóng viên cậu cũng hiểu, không thể nói chúng tôi thật sự không hợp phải không?”

Hì hì, néo má nha đầu này thật thoải mái, chả trách em họ này của cậu xuống tay trước.

Cố Từ Thần cười: “Anh, chị Thanh Nhã đang nhìn anh đấy.”

Nụ cười trên mặt Cố Lí lập tức ngưng lại, nhìn xung quanh, quả nhiên nhìn thấy Diệp Thanh Nhã đang đứng ở phía xa nhìn anh ta, chỉ là sắc mặt trắng bệch, đáng vẻ bị tổn thương.

Cố Lí cau mày, gượng ép ngoảnh đầu lại: “Nhìn thì nhìn thôi, tôi đẹp trai như thế nhìn tôi còn có thể dưỡng mắt được.”

Tô Niên Niên muốn nôn khan một tiếng: “sao anh lại yêu bản thân đến thế chứ!” chỉ có điều lần này giọng nói nén xuống, tránh lại dây phải cánh phóng viên.

Cố Lí cười cười, đúng là diễn viên nguy trang giỏi, che giấu được tâm trạng của anh ta.

Cố Từ Thần: “Đúng thế, đây là việc của anh và chị Thanh Nhã, chị ấy byn cũng được, để ý cũng kệ, không liên quan gì đến chúng tôi. Niên Niên, chúng ta đi.”

Tô Niên Niên lảo đảo đi theo sau lưng cậu, để lại bóng dáng Cố Lí một mình cô đơn.

Anh ta đâu muốn để cô ấy phải buồn chứ.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 335: Đây Là Bạn Gái Của Cháu (4)

Vào khu biệt thự, ngoài người có thiệp mời ra, những người khác đều không được vào, mấy minh tinh vừa hót không chịu phục hậm hực dẫm lên thảm đỏ rồi cũng vẫn phải ra về, phóng viên càng không cần nói, ngoài những người có danh tiếng trong giới thương gia, còn lại đều không được vào.

Làm như thể bên trong biệt thự đỡ bị quấy rầy hơn nhiều, trong phòng bày trí rất đẹp, trang trí đầy phòng là hoa hồng và bóng bay, những chiếc đèn thạch anh long lanh nhiều màu sắc, một chiếc bánh gato cao hơn người, đội kéo đàn violon chuyên nghiệp, thể hiện rõ ràng sự coi trọng của chủ nhân đối với party lần này.

Tô Niên Niên tìm một góc ngồi, vừa quan sát đám đông đi đi lại lại trên sân.

Quan khách đến đều ăn mặc chỉnh tề, vest, áo quần là lượt, còn có không ít minh tinh trong làng giải trí trong nước, không khác gì nơi tụ điểm của nửa làng giải trí.

Tô Niên Niên ăn bánh kem, nhất thời như phát hiện ra đại lục mới vậy: “Woa, mau xem mau xem, kia có phải Khánh Thúc mà diễn bộ phim cổ trang hot nhất năm nay không! Em là fan ruột của anh ấy! Còn cả Âu Dương San San hát thần khúc mới ở quảng trường nữa!”

Cố Từ Thần thi thoảng trả lời hai câu, phần lớn đều là “uh” một tiếng.

Chẳng lâu sau đó, Doãn Sơ Hạ cũng xuất hiện ở sảnh, cô ta mặc một chiếc váy dài đẹp, trang điểm tinh xảo, cười tươi như hoa, vừa xuất hiện đã thu hút ánh nhìn ngưỡng mộ của mọi người ở đó.

Cô ta như một bông hoa giao tiếp đi đi lại lại trong bữa tiệc, các minh tinh đều nể mặt bố cô ta mà sợ hãi cô ta, vị thiên kim tiểu thư này biểu hiện quá mưu mô.

“Âu Dương San San, lần trước khi chị ra đĩa CD mặt đâu có gầy như thế này, chị lại đi Hàn Quốc thẩm mỹ đấy à?”

Âu Dương San San chỉ biết cười gượng, tìm cách tránh cô ta ra.

“Sơ Hạ, sinh nhật vui vẻ, chúc mừng” Khánh Thúc mỉm cười tặng cô ta lời chúc phúc, Doãn Sơ Hạ cười cười. “Cảm ơn Khánh Thúc, trên weibo lúc nào mọi người cũng nói anh là thịt tươi non, tôi cảm thấy thịt sấy già hợp với anh hơn đấy, ha ha.”

Khánh Thúc khẽ động khóe miệng, tuổi của anh đúng là hơi cứng, có điều fan của anh vì quá yêu anh, cho nên trên mạng lúc nào cũng gọi anh là thịt tươi. Tô Niên Niên nghe tức dậm chân, đặc biệt là muốn lao lên lý luận với Doãn Sơ Hạ, mẹ kiếp, Khánh Thúc nhà chúng tôi rõ ràng là đàn ông có khí chất nhất MAN nhất lại đẹp trai nhất! Hừm ở đâu là thịt sấy chứ!

Khánh Thúc cười cười, đổi lại hai câu rồi cũng đi tìm đạo diễn nói chuyện.

Doãn Sơ Hạ đi một vòng, sau khi xác định toàn bộ lớp F đều đến, lại đến chỗ mọi người bắt đầu giả bộ.

Rất nhiều học sinh đều là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng này, đặc biệt là ở đây còn có rất nhiều minh tinh, kích động đến suýt ngất, từng người đều đi tìm minh tinh xin chữ ký, khiến lòng hư vinh của Doãn Sơ Hạ càng lên đến cực điểm.

“Sơ Hạ, nhà cậu thật lợi hại! Woa, mình có thể đi chụp ảnh chung với diễn viên không?” Lí Ân Mĩ kích động nói.

Doãn Sơ Hạ cười vui vẻ: “Được chứ, đợi lát nữa mình gọi anh ta lại cho cậu, con người anh ta rất tốt.”

Tô Niên Niên cách cô ta tương đối xa, ăn hết bánh kem cảm thấy có chút tẻ nhạt, nói chuyện phiếm với Đường Dư, Chúc Thành, Tống Dư Hi mấy người đến sau.

Đang nói chuyện vui vẻ, trong sảnh đột nhiên yên tĩnh, tất cả đèn đều bị tắt đi.

Trong tiếng ngạc nhiên của mọi người, Cố Lí bước lên sân khấu, cầm micro, cười quyến rũ: “Cảm ơn mọi người đã đến, để chúng ta cùng chúc mừng công chúa Sơ Hạ sinh nhật vui vẻ.”

Tất cả mọi người phối hợp vỗ tay hân hoan.

Cố Lí tươi cười: “Tôi không có tài nghệ đặc biệt gì, chỉ có thể hát tặng một bài hát, mọi người đừng chê cười.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 336: Đây Là Bạn Gái Của Cháu (5)

Lời vừa nói ra, cả sảnh lớn lập tức như vỡ òa!

Nên biết Cố Lí bây giờ đang hot, vé vào cửa nghìn tệ còn khó mua, muốn nghe anh ta hát trên sân khấu quả thật không phải chuyện đùa!

Không ngờ anh ta lại vì sinh nhật của Doãn Sơ Hạ mà hát! Không thể không nói rất nể mặt nhà họ Doãn!

Nụ cười trên mặt Doãn Sơ Hạ sắp sáng lạn thành hoa mặt trời rồi, học sinh lớp F ai nấy đều ngưỡng mộ, mắt chăm chăm nhìn Cố Lí biểu diễn.

Cố Lí đưa tay ra hiệu, đội hình của ban nhạc sau lưng bắt đầu biểu diễn, vừa nhìn là biết chuyên nghiệp.

Vừa mở miệng, giọng hát quyến rũ trầm ấm của anh ta chinh phục tất cả mọi người ở đó!

Anh ta hát một bài tiếng anh rất nhẹ nhàng, tiết tấu vui vẻ, giọng đầy tính từ trường, rất có lực cảm hóa.

Tô Niên Niên đột nhiên phát hiện, Cố Lí hát thật sự hay.

Anh ta còn có chất giọng trời sinh, cộng thêm nội lực trong giọng hát, còn cả khuôn mặt làm đảo điên chúng sinh, không hot trong làng giải trí mới là lạ!

Bài hát vừa hết, những tràng pháo tay nhiệt liệt vang lên, bầu không khí tại đó càng dâng cao.

Tiếp sau đó, lại có không ít những minh tinh khác cũng biểu diễn tiết mục, khiến mọi người trầm trồ đây đâu phải là bữa tiệc sinh nhật, rõ ràng là lễ hội âm nhạc cỡ nhỏ mà!

Biểu diễn tiết mục xong, Doãn Sơ Hạ xách váy dài, thướt tha bước lên sân khấu, cười ngọt ngào nói với mọi người: “Cảm ơn mọi người đã đến dự sinh nhật của tôi, cảm ơn chúc phúc của mọi người……”

Tô Niên Niên không nghe đoạn sau nữa, trong lòng nghĩ cô ta cũng chẳng nói được lời gì khác người đâu mà, chậm chậm bụng cóc nước do Cố Từ Thần rót cho cô uống một ngụm.

Nhưng câu nói tiếp theo của Doãn Sơ Hạ khiến cô phụt toàn bộ nước ra ----

“Tiếp sau đây xin mời bạn học cùng lớp của tôi Đường Dư, mang đến một bài hát tặng mọi người.”

Không chỉ cô, đến Đường Dư cũng sững sờ.

Giọng hát hay Hoa Hạ gần đây rất hot, cho nên có không ít người trong làng giải trí biết đến tên Đường Dư, mọi người đều đổ dồn ánh mắt về phía cậu.

Đường Dư neho mày, Doãn Sơ Hạ mặc dù khoe miệng mang ý cười, nhưng giữa hai lông mày lại hiện lên vẻ thách thức.

Cậu hiểu, đây là đang ép cậu.

Doãn Sơ Hạ chắc chắn là tức cậu đã không biểu diễn tiết mục hát tặng cô ta, cho nên cố tình làm trò này.

Hàng trăm người ở đó, càng không ít người trong làng giải trí, người sáng tác cũng có, nếu như Đường Dư vẫn còn muốn tiếp tục trong làng giải trí, thì không thể không nể mặt Doãn Sơ Hạ mà bước lên sân khấu.

Tô Niên Niên bực tức nói: “Cậu ta sao có thể thể được chứ! Đường Dư chắc chắn là chưa chuẩn bị tí gì!”

Cố Tử Thần vỗ vỗ mu bàn tay, an ủi tâm trạng của cô.

Có điều con lợn này có phải hơi để ý đến người bạn này của cô ấy không? Cố Tử Thần liếc nhìn Đường Dư, sắc mặt cậu vẫn điềm tĩnh, chỉ có điều ánh mắt lại lướt về phía Tô Niên Niên ở bên cạnh cậu.

“Niên Niên, có thể phiền cậu giúp mình đệm đàn không?” Đường Dư cười trong sáng, giống như thiếu niên thể thao trong kí ức của cô vậy.

Tô Niên Niên gật đầu: “Đương nhiên là được rồi!”

Đường Dư khẽ cười, neho mày với Cố Tử Thần, sai bước lên sân khấu, Tô Niên Niên vội đi theo sau cậu.

Cố Tử Thần không ngăn Tô Niên Niên lại, chỉ có điều cảm thấy có chút ngạc nhiên, tên tiểu tử này vừa nãy.....biểu thị uy hiếp sao?

Trên sân khấu không có đàn, Tô Niên Niên lễ phép chào hỏi với một thầy giáo đàn điện, rồi ngồi xuống trước đàn.

Tiếng đàn thánh thót vang lên, Đường Dư cũng hát lên.

“tại sao gió càng gào thét

Tìm tôi càng lạc lõng

áo ảnh như bụi mờ

mặc gió tự do nhảy nhót

tôi phải nắm chặt trong tay kiên định

dù cho gió thổi tan dưng khí

tôi sẽ biến thành người khổng lồ

bước những bước đi trong mơ.....”

Chỉ mấy câu ngắn gọn, trong khoảnh khắc khiến mọi người như vỡ òa!

Đường Dư hát, không thua kém gì Cố Li!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 337: Đây Là Bạn Gái Của Cháu (6)

Những người hoài nghi thực lực của cậu, toàn bộ lúc này đều chăm chú nghe tiếng hát của cậu.

Cố Li neho mắt, nụ cười nhếch lên trên khoe miệng: “Còn có chút thực lực mà.....”

Doãn Sơ Hạ đắc ý hừm một tiếng, trước đó còn lạnh nhạt từ chối cô ta, cuối cùng cũng vẫn phải hát.

Chỉ có điều, Tô Niên Niên đệm đàn thật chướng mắt.

Những người khác trong đội nhạc phối hợp đệm đàn với Tô Niên Niên, điệp khúc dần dần lên đến cao trào, Đường Dư hướng về phía Tô Niên Niên hát:

“ Là em phải không, mang đến cho tôi một cánh cửa trái tim

Để tôi dừng cảm tiến về phía trước

Là em sẽ mang đến cho tôi cánh cửa sổ

Để tôi để tôi quên hết muộn phiền.....”

Tô Niên Niên đánh đàn chăm chú, không hề cảm giác điều gì.

Cố Tử Thần thần sắc lạnh lùng nhìn về phía xa, khí chất của cậu quá mạnh, khiến nhiệt độ xung quang dường như hạ thấp xuống.

Đội đàn nhạc trở nên dịu nhẹ, trong giọng hát dễ nghe của Đường Dư, kết thúc bài hát.

Dưới sân khấu vang lên tiếng vỗ tay hưởng ứng, còn náo nhiệt hơn khi nãy Cố Lí hát.

Đường Dư đặt micro xuống, mỉm cười với Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên cười hi hi, nhanh chóng bước xuống sân khấu, chạy về phía Cố Tử Thần .

Trong lòng Đường Dư có chút xót xa, cậu hiểu, Tô Niên Niên luôn coi cậu là bạn bè.

Cô có thể không màng tất cả để giúp cậu, nhưng dù cho thành danh thì vẫn thất bại thảm hại, cô ấy sẽ không ở bên cạnh mình.

Trong mắt cô, chỉ có một mình Cố Tử Thần .

Nhìn thấy Tô Niên Niên vừa đàn xong là chạy về phía mình, thần sắc Cố Tử Thần giãn ra rất nhiều, hừm một tiếng, “ trình độ đó của em mà cũng lên đó làm chân hậu cần à.”

Tô Niên Niên cười thoải mái: “ Em cần thấy em đánh hay đấy chứ, a ha ha, uhm.....Khánh Thúc, chào anh.”

Khánh Thúc không biết từ khi nào đã đến bên cạnh cô, cười hiền hòa lễ phép: “ biểu diễn vừa nãy rất hay, nghe nói cô là người đệm đàn cho tác phẩm mới của M.E phải không?”

“ Không dám không dám, chỉ là đệm đàn một bài hát mà thôi.” Ở trước mặt thần tượng, Tô Niên Niên hết sức khiêm tốn, đầy kỳ vọng hỏi, “ Thúc Khánh, anh có thể cho em xin chữ ký được không?”

“ Được chứ.” Khánh Thúc cười càng sáng lạn hơn, lấy ra chiếc bút luôn mang theo người ký chữ rồng bay phượng múa.

Nói chuyện phiếm hai câu rồi anh rời đi, Tô Niên Niên cười hớn hở nhìn tờ có chữ ký đó, đưa đến trước mặt Cố Tử Thần : “ Anh xem anh xem, thần tượng của em ký tặng em đó!”

Cố Tử Thần nhếch nhếch mép, những party kiểu này đều là mở rộng mối quan hệ, làm gì có cái gì thật sự cảm thấy cô đánh đàn hay chứ, trừ khi là do cô và Cố Lí có chút quan hệ mà thôi.

Cậu cũng không vạch trần, phối hợp ừm vài tiếng, trong lòng đang lo lắng, tại sao con lợn này lại háo sắc như thế chứ? Còn có thuốc chữa không?

Đường Dư bên đó đã bị không ít người vây lấy, có cả nhà sáng tác âm nhạc, phối nhạc đều muốn hợp tác với cậu.

Cũng có không ít người chọn cậu, muốn đưa cậu về công ty của mình.

Bố của Doãn Sơ Hạ là Doãn Văn Việt tinh bơ bảo người của công ty mình đến bên cạnh Đường Dư, thanh niên trẻ trung này, ông đã nhắm rồi/Tô Niên Niên

Doãn Sơ Hạ không biết hành động của mình lại thay đổi cuộc đời của Đường Dư, cô ta lúc này đứng bên cạnh mẹ Châu Thanh của mình , “ Sơ Hạ, con làm trò gì? Không phải muốn con và Tử Thần ở bên nhau sao!”

“ Mẹ, con và cậu ta sao có thể được chứ.....” Doãn Sơ Hạ nhỏ giọng nói.

Châu Thanh nghiêm nghị nói: “ Con không còn là trẻ con nữa rồi, tại sao lại không hiểu chuyện thế chứ! Hôn nhân với nhà họ Cố đối với công ty hai nhà chúng ta có lợi hay không?”

Doãn Sơ Hạ trả lời qua loa một tiếng, Châu Thanh thở dài, kéo cô ta đi về phía Cố Tử Thần .

Chương 338: Đây Là Bạn Gái Của Cháu (7)

“Từ Thần, lâu rồi không gặp, gần đây ông nội cháu thế nào? Nghe nói thời gian trước sức khỏe ông Cố không tốt lắm” Châu Thanh mang nụ cười khéo léo hỏi han Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần nheo mày, “Vẫn tốt ạ, cảm ơn cô.”

Cậu nhìn hai mẹ con này, không biết hai người có ý gì.

“Sơ Hạ lúc nào cũng nhắc đến cháu với cô, cô còn nhớ hai đứa hồi nhỏ cùng nhau chơi đùa cùng nhau ngắm sao, không ngờ chớp mắt mà hai đứa đã lớn nhanh thế này rồi.” Châu Thanh than thở, ra vẻ thân thiết.

Tô Niên Niên còn đang nghệt mặt cười sung sướng ngắm chữ ký, nghe thấy bọn họ nói chuyện liền ngừng đầu, lễ phép chào hỏi: “Chào cô ạ!”

“Ồ, đây là Tiểu Niên Niên nhà họ Tô phải không, ha ha ha.....” Châu Thanh giả tạo xã giao, liếc mắt nhìn cô và Cố Từ Thần, cảm thấy hai người dường như rất gần gũi, thế là hỏi dò: “Từ Thần, đây là.....?”

Bà ta vốn dĩ cho rằng Cố Từ Thần sẽ trả lời là bạn học bạn bè gì đó, không ngờ Cố Từ Thần trả lời thẳng: “Đây là bạn gái của cháu.”

Châu Thanh cảm thấy lực khoe khoang cho con gái lập tức biến mất, đến nụ cười cũng trở nên không tự nhiên: “Ồ, ra thế, haha.....cô tưởng rằng cháu trong khi còn đi học sẽ không yêu đương cơ đấy.”

Cố Từ Thần bình thản nói: “Gặp được người thích hợp, thì thuận theo tự nhiên ở bên nhau thôi ạ, dù sao tìm được một nửa bên cạnh đời mình cũng không dễ ạ.”

Giọng nói cậu rất tự nhiên, Châu Thanh từ trong đó có thể nghe thấy ý sâu xa.

Một nửa cuộc đời? cũng chính là nói, cậu có ý với người con gái này? Sau này muốn kết hôn với cô ta sao?

Sao có thể thế được!

Nhà họ Tô dù từ địa vị, tài sản, các phương diện đều không thể sánh bằng nhà họ Doãn! Hơn nữa, trong mắt bà ta, bà ta cảm thấy Doãn Sơ Hạ xinh đẹp hơn Tô Niên Niên, lại thông minh hơn Tô Niên Niên, lại là thanh mai trúc mã với Cố Từ Thần, tại sao Cố Từ Thần lại có thể thích Tô Niên Niên mà không muốn ở bên cạnh con gái bà ta chứ?

Doãn Sơ Hạ đỏ khoang mắt, vừa ngượng mồm lại vừa gato.

Cô ta rõ ràng là công chúa của hôm nay, nhưng trước mặt Tô Niên Niên, cô ta mãi mãi không ngừng đầu được.

Tình yêu, đàn, diện mạo.....cái gì cô ta cũng thua, thua một cách thảm hại.

Điều đó khiến cô ta càng không can tâm.

Tại sao Tô Niên Niên có thể có được tất cả chứ? Cô ta không thể có được sao?

Doãn Sơ Hạ càng lúc càng buồn bực, lại cảm thấy quả thật không thể chịu đựng nổi, hất tay Châu Thanh chạy ra ngoài.

Châu Thanh vội vàng gọi cô ta mấy tiếng, thu hút không ít ánh mắt của người khác, lại cảm thấy mất thể diện, đành phải mặc kệ.

“Cô còn có chút việc, hôm khác lại nói chuyện, các cháu rảnh rồi có thể đến tìm Sơ Hạ chơi.” Châu Thanh gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói ra mấy câu, sau đó dậm giày cao gót bực tức rời đi.

Tô Niên Niên gãi gãi đầu, hỏi: “Tại sao em cảm thấy mẹ của Sơ Hạ dường như muốn tách xé chúng ta nhét vào lồng lợn vậy?”

Cố Từ Thần bị câu hỏi của cô làm cho bật cười, nhếch môi nói: “muốn lấy lửa để thiêu em mà em không biết à?”

“.....” Tô Niên Niên suy nghĩ một lát, nghiêm túc nói: “thế thiêu chết một mình anh không được sao? em không sợ sống một mình cô đơn, thế giới rộng lớn như thế, em vẫn còn muốn ăn nhiều chút.....”

Cố Từ Thần: “..... Tô Niên Niên, anh trong mắt em, còn không quan trọng bằng việc ăn sao?”

Tô Niên Niên cười gượng nói: “Không không không, em lỡ mồm, anh quan trọng nhất anh trân quý nhất!” Nhìn sắc mặt Cố Tử Thần đỡ hơn chút, cô đột nhiên nhớ lại lời nói vừa nãy của Châu Thanh, trợn mắt nhìn Cố Tử Thần, “Anh lại còn cùng Doãn Sơ Hạ ngắm sao phải không? Thế có phải còn từ trong lời bài hát nói đến hoa tuyết trong gió rồi lại nói chuyện lí tưởng đời người phải không?!”

Cố Tử Thần dừng dừng: “Là cô ta đến nhà anh xem, anh không hề để ý cô ta.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 339: Năm Tháng Như Nước Trôi (1)

Tô Niên Niên cong môi: “Thế vẫn là cùng nhau xem....”

“Nghĩ cái gì thế.....” Cố Tử Thần nheo mày, khó khăn nhớ lại hồi ức, “hồi đó anh đang đọc thuộc bảng tuần hoàn hóa học, cô ta ngồi bên cạnh anh không nghe được bao lâu khóc náo loạn lên rồi đi.”

Tô Niên Niên tò mò nhìn cậu hỏi: “Khóc gì chứ? Bọn anh hồi đó bao nhiêu tuổi?”

Cố Tử Thần: “Tiểu học lớp bốn.”

Tô Niên Niên quả thật muốn nôn ra máu, cô đến phương trình tiểu học lớp bốn còn không tính lưu loát, cậu đã bắt đầu đọc thuộc bảng tuần hoàn hóa học rồi!

Đổi thành cô cô cũng khóc!

“May là hồi nhỏ em chưa gặp anh, nếu không cũng bị anh dọa chết rồi, anh đúng là con nhà người ta trong truyền thuyết.....” Tô Niên Niên lẩm bẩm nói.

“Em là đồ con lợn.” Cố Tử Thần lắc đầu, quyết định không so đo với cô nữa.

“Tiểu Niên Niên, vừa nãy đánh đàn rất hay, chỉ có điều cô lại không đệm đàn cho tôi chứ?” Tiếng cười trêu chọc của Cố Lí vang lên, đứng bên cạnh Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên trợn mắt nhìn anh ta: “Tại sao phải đệm đàn cho anh chứ, đến 100 tệ anh cũng không cho tôi!”

Vừa xù lông lên thì điện thoại cô dingdong một tiếng, Tô Niên Niên tò mò cầm lên xem, bên trên có một dòng tin nhắn báo: số thẻ của bạn XX nhận được số tiền vừa chuyển đến XX tệ.

Tô Niên Niên nuốt nước bọt, từng số 0 đếm, hai mắt sáng bừng lên.

Thánh Ala, sáu số 0! Đối với cô bây giờ mà nói đó là một khoản tiền kếp xù.

“Tôi có thể cho cô rất nhiều của 100 tệ.” Cố Lí nháy nháy mắt với cô, bị ánh mắt sắc lẹm của Cố Tử Thần liếc nhìn, lại chậm chậm chuyển đi chỗ khác.

Tô Niên Niên ôm điện thoại cười ngơ ngếch: “Đúng thế, nhiều tiền quá.....”

Quả nhiên là lợn thần tài mà, Cố Tử Thần nhăn trán, định kéo Tô Niên Niên rồi đi.

Còn chưa đi được hai bước, Cố Lí đột nhiên nói: “Tử Thần, chịu khó chăm sóc Niên Niên, nhớ đưa đón cô ấy đi học, làm một người bạn trai tốt.”

Cố Tử Thần nheo mày nhìn anh ta, khóe môi nhếch lên nụ cười lạnh lùng: “Anh, anh hiểu nhiều quá đấy.” Cậu không cảm thấy Cố Lí là kiểu đàn ông ám áp gì đó, nếu không cũng không để chị Thanh Nhã phải chờ anh ta nhiều năm như thế.

Cố Lí nhún nhún vai, cười cười.

Tô Niên Niên sung sướng, đếm mấy con số đó một lần nữa, cười hi hi chào hỏi Đường Dư với mấy người, rồi bữa tiệc ra về.

Trên đường, Tô Niên Niên với tâm trạng phấn khích, bật bài hát tẩy não của Âu Dương San San mà hoa chân múa tay hát cùng.

Cố Tử Thần: “Em thật hết thuốc chữa, chúng ta vẫn nên nghe một đoạn nghe tiếng Anh nhé.”

“Không cần!” Tô Niên Niên hét lên.

Ngón tay thon dài còn chưa chạm vào nút ấn, Cố Từ Thần đã phát hiện có gì đó không đúng qua gương chiếu hậu.

Phía sau xe Porsche của cậu, có hai chiếc xe theo sau, từ khi cậu ra khỏi nhà họ Doãn là đã theo sau rồi.

Cố Từ Thần neho mầy, không đổi sang nghe tiếng Anh nữa, mà là vòng theo hướng quen thuộc.

Trong bài hát tiết tấu nhanh đó , cậu liền tiếp vòng vèo qua bốn con đường, đến con đường thứ năm, cậu liếc nhìn qua gương chiếu hậu, hai chiếc xe đó vẫn còn.

Bốn góc ngoặt cậu vừa đi qua vừa đứng một hình tròn, cho nên người ở phía sau không thể thuận đường, mà là có ý đi theo!

Cố Từ Thần tỉnh bơ, chỉ điềm nhiên nói với Tô Niên Niên “ngồi vững vào”, đạp chân ga, chiếc xe lao như bay!

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì.

Cả đoạn đường phóng như điện chớp, cuối cùng cũng bắt đuôi được hai chiếc xe đằng sau.

Về đến nhà, ngoài cổng nhà họ Trần dừng lại hai chiếc xe cảnh sát, Tô Niên Niên ngạc nhiên, hỏi: “ Cố Từ Thần , có phải anh vượt quá tốc độ không? Cảnh sát đến tìm chúng ta phạt tiền à?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 340: Năm Tháng Như Nước Trôi (2)

Cố Từ Thần cau mày, lắc lắc đầu, cậu không tin hiệu suất làm việc của cảnh sát lại nhanh như thế.

Hơn nữa xe cảnh sát dừng lại, là ở nhà họ Trần.

Cậu đi cùng Tô Niên Niên vào nhà, trong phòng khách Sở Tổ Tâm đang nói chuyện với hai viên cảnh sát, nhìn thấy Tô Niên Niên hai người bước vào, những ánh mắt lần lượt ngoảnh lại.

Tô Niên Niên cúi đầu như có tật giật mình, chỉ sợ chú cảnh sát khiển trách mình.

Cố Từ Thần nắm lấy tay cô, neho mầy không nói gì.

Một viên cảnh sát cao to đứng dậy, giọng nói nghiêm túc: “ Chào cháu Tô Niên Niên , chúng tôi có chuyện muốn nói với cháu.”

Tô Niên Niên căng thẳng nói: “ Chú cảnh sát, cháu không làm việc xấu, thật sự không có!”

“Ồ...cháu đừng kích động, tôi chỉ là muốn nói đơn giản tình hình với cháu một chút, các cháu đừng nghiêm trọng hóa vấn đề.....” Chú cảnh sát nói, Tô Niên Niên càng kích động, mẹ ơi! Chắc chắn là vượt quá tốc độ bị phát hiện rồi!

Cô ra sức giải thích: “Bọn cháu không vượt quá tốc độ! Thật đấy! Bọn cháu lái xe rất chậm!”

Cố Từ Thần tối mặt lại, có cần phải vạch mặt cho người xem lưng thế không?

Viên cảnh sát giật giật đôi lông mày đen, liếc nhìn hai người, nói với đồng nghiệp bên cạnh: “ Cháu Tô, tôi nhớ cháu còn chưa đến tuổi có giấy phép lái xe mà, Tiểu Diệp, tra xem lịch sử hành trình của bạn cô bé.”

Tiểu Diệp gật gù đầu, gọi điện về cục, hai phút sau có kết quả báo cáo: “ An sir, lịch sử hành trình của bọn họ tất cả bình thường, không có vượt quá tốc độ, cũng không có bất cứ ghi chép vi phạm giao thông gì.”

Tô Niên Niên há hốc mồm, thì ra không vượt quá tốc độ, thế thì kiểu không đánh mà khai như cô đúng là gốc quá mà.....

Viên cảnh sát dẫn đầu được gọi là “ An sir” đó, liếc mắt nhìn Tô Niên Niên , “ Vậy sau đây sẽ nói về việc chính, cháu Cố, cùng ngồi đi.”

Tô Niên Niên ngồi dịch về một bên phía sofa, Cố Từ Thần ở phía sau khẽ neho màu, cậu không có ấn tượng gì với viên cảnh sát này, nhưng ông ta lại có thể gọi ra tên mình, vậy thì chỉ có thể nói rõ một việc ---- viên cảnh sát này điều tra Tô Niên Niên , kể cả người bên cạnh cô.

Viên cảnh sát nghiêm mặt: “Gần đây chúng tôi phát hiện kẻ tình nghi của vụ tai nạn đâm bổ cháu mười một năm về trước xuất hiện, có lẽ sẽ không có lợi với cháu, do đó có phải hai viên cảnh sát đi theo cháu.” Ông liếc mắt nhìn Cố Từ Thần, “Chỉ có điều bạn của cháu kỹ thuật lái xe quá tốt, cắt mắt dấu vết của chúng tôi, cho nên tôi cảm thấy nhất định phải nói rõ với cháu một chút.”

Tô Niên Niên ù ừ cạc cạc nghe, tâm trạng Sở Tổ Tâm trở nên kích động, “Tại sao! Tại sao! đã mười một năm rồi còn chưa bắt được ông ta! Bây giờ còn phải sợ ông ta làm hại đến sự an toàn của con gái tôi sao!”

Viên cảnh sát mặt không biến sắc nói: “Bà Sở, tôi biết bà rất kích động, cũng rất lo lắng cho sự an toàn của con gái, cảnh sát chúng tôi sẽ dốc toàn lực bắt tên sát thủ, cũng hy vọng mọi người có thể phối hợp với chúng tôi, đồng thời cũng phải chú ý an toàn của bản thân bà và con gái, căn cứ vào điều tra của chúng tôi, kẻ phạm tội khả nghi rất có khả năng mắc bệnh về phương diện tinh thần, có phương hướng cực đoan, mong hai vị chú ý an toàn, cảnh sát chúng tôi cũng sẽ phối hợp bảo vệ hai vị.”

“Ông ta tại sao còn muốn đuổi theo chúng tôi không tha? Còn hại người một nhà chúng tôi còn chưa đủ sao!” Khóe mắt Sở Tổ Tâm rung rung, kích động đến nỗi cổ tay đều nổi hết gân xanh, Tô Niên Niên cũng rom rớm đỏ mắt.

“Năm đó vợ của kẻ gây chuyện Giang Triết do chồng chạy trốn, trong khi đi làm đã bị tai nạn xe đâm gây hai chân, con trai do đó bỏ dở giấc mơ âm nhạc của mình, Giang Triết bây giờ có lẽ cho rằng, là hai người tạo thành tất cả.” Viên cảnh sát bình tĩnh phân tích.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 341: Thời Gian Như Nước Trôi (3)

Sở Tổ Tâm im lặng không nói gì, bà không quan tâm gia đình nhà Giang Triết, chưa bao giờ muốn gia đình họ cũng có bi kịch như thế.

Hồi lâu, bà ù rử thờ dài nói: “Anh cảnh sát, cảm ơn anh, tôi sẽ thuê vệ sĩ bảo vệ tôi và con gái, phiền phía cảnh sát sớm tìm được hung thủ.”

“Nhất định.” Viên cảnh sát gật đầu, cười với Tô Niên Niên, “Tự bảo vệ mình nhé, nhưng đừng để bị bắt cóc lần nữa.”

Tô Niên Niên ậm ừ một tiếng, sắc mặt hơi đỏ.

Cố Từ Thần sau khi dặn dò cô nghỉ ngơi xong cũng đi ra ngoài cùng cảnh sát, khi đi ra đến ngoài cổng, cậu đột nhiên hỏi: “Phải đến bảo vệ Tô Niên Niên là mấy chiếc xe ạ?”

“Một chiếc.” Viên cảnh sát trả lời.

Thần sắc Cố Từ Thần sầm lại, cậu còn nhớ rõ ràng, đi theo xe cậu là hai chiếc xe.

Cũng chính là nói, ngoài cảnh sát ra còn có người đi theo bọn họ.

Viên cảnh sát nheo mắt nhìn cậu, mang theo ý cười hỏi: “Cháu còn gì muốn hỏi không?”

Cố Từ Thần nhớ đến tài liệu mà mình điều tra, lại lần nữa khẳng định lại với viên cảnh sát, “Giang Mộ chính là con trai của Giang Triết, đúng không ạ?”

“Không ngờ cháu đến điều này cũng tra ra rồi, tin tức của Giang Mộ đã bị phong tỏa từ lâu rồi, đến người trong nội bộ chúng tôi cũng không có quyền hạn điều tra.” Viên cảnh sát giương mày, trên khuôn mặt ánh lên nét tán thưởng, “Không sai, bố của Giang Mộ chính là kẻ khả nghi phạm tội trong vụ án tai nạn giao thông năm đó, còn bây giờ, Giang Mộ là chủ nhiệm của Tô Niên Niên.”

Cố Từ Thần nghiêng răng, không khỏi lo lắng thay cho Tô Niên Niên.

“Cháu không nhất thiết phải căng thẳng, theo những gì chúng tôi hiểu, Giang Mộ không có ý thù hằn gì với Tô Niên Niên, mà còn hết sức day dứt, cậu ấy đến trường Tô Niên Niên dạy học cũng là vì có thể quan tâm cô bé, bù đắp cho cô bé một chút.”

Dù cho như thế, Cố Từ Thần vẫn không có cách nào bớt đề phòng Giang Mộ, nheo mày biểu thị cậu biết rồi.

“Đây là điện thoại của tôi, có việc gì có thể liên hệ với tôi, Cố thiếu gia.” Viên cảnh sát kéo dài câu nói, để lại danh thiếp cho Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần nhận lấy, gật đầu nói cảm ơn, sau đó đi về nhà của mình.

Viên cảnh sát nhìn theo bóng cậu, Tiểu Diệp viên cảnh sát bên cạnh không vui nói: “An sir, tại sao tôi cảm thấy thái độ của anh đối với Cố thiếu gia này

lại quá tốt thế chứ.” Hừm, xem ra thần tượng mà anh ta tôn sùng cũng đầy mùi tiền, dù sao nhà họ Cố cũng có tiền.

“Không, tôi chỉ là rất tán thưởng cậu ta, cũng rất muốn biết, cậu ta sẽ ứng phó thế nào với tất cả sau đó.” Viên cảnh sát cười cười, xem thường ánh mắt tò mò của viên cảnh sát bên cạnh, không buồn giải thích nhiều.

Từ lúc viên cảnh sát đến nhà, gan Tô Niên Niên như bé lại, mỗi ngày đi học đều căng thẳng lo lắng, bị hỏi nguyên nhân, cô chỉ trả lời : “ Tại vì lúc nào cũng có dân thường muốn hại trầm! Người đâu, mau hộ giá! Hộ giá! Trầm không bệnh, các người đừng ngăn trầm, trầm không uống thuốc!”

Thế là mọi người càng cảm thấy cô hết thuốc chữa rồi.

Hơn nữa gần đây điểm theo dõi đều tập trung vào giọng hát hay Hoa Hạ, tại vì Đường Dư oppa lại được vào vòng trong tám người mạnh nhất! Một tuần ít nhất ba ngày đều không ở trường, nghe nói đón nhận bồi dưỡng âm nhạc chuyên nghiệp của tổ chương trình.

Khi thi giữa kỳ cậu vọt vàng xuất hiện, kết quả thành tích thi vừa ra, còn thi tốt hơn cả Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên lập tức ngớ người, học sinh Đường Dư này chính là Đường Dư năm đó cô quen biết sao? biến hóa có cần lớn như thế không!

Trường cũng rất coi trọng việc này, khi trận chung kết tám chọn bốn còn tổ chức trường cùng xem thi đấu.

Trong lễ đường, toàn trường thầy trò mắt chăm chăm nhìn màn hình chính, chờ đợi Đường Dư biểu diễn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 342: Năm Tháng Trôi Như Nước (4)

Áp dụng quy tắc tám chọn bốn là mô hình PK, đối thủ của Đường Dư là một nữ sinh rất cao, sở trường hát rock tiếng anh, là một đối thủ đáng gờm.

Nữ sinh hát trước bài rock, cả sân khấu bùng nổ, đến giám khảo cũng phải đứng lên nhún nhảy.

Biểu diễn xong, giám khảo đều đánh giá cô ta rất cao.

Tô Niên Niên toát mồ hôi thay Đường Dư, đối thủ lợi hại như thế, áp lực của cậu chắc chắn rất lớn?

“Sau đây xin mời tuyên thủ từ lúc chọn đến bây giờ luôn được chào đón --- Đường Dư, cậu như ánh sáng lọt vào tầm mắt của khán giả, vừa xuất hiện, cậu biểu diễn bài hát tình ca sâu lắng của Trương Trương, khiến biết bao fan nữ trên weibo phải biểu thị “ Muốn sinh khi con cho Đường Dư oppa”. Hôm nay, ở trận đấu chung kết, cậu sẽ lại xuất hiện với hình tượng thế nào? Để chúng ta cùng chào đón đi!” MC dẫn chương trình vòng vào cũng nói hết câu, trên màn hình bắt đầu phát đoạn băng VCR quay Đường Dư.

“ Từ trước đến nay, tôi cảm thấy mình chỉ là một người bình thường, không khéo ăn nói, đối diện người con gái mình thích còn bối rối, không có ước mơ, cũng không nhìn rõ tương lai.”

“ Có lẽ trận chung kết này thay đổi rất nhiều người, rất nhiều người thành công, đối với tôi mà nói, cũng chỉ là một quá trình của đời người mà thôi, tôi cũng chỉ là khách qua đường trong sinh mạng của mọi người.”

Giọng nam trầm ấm vang lên trong đoạn video ngắn đó, khiến tâm trạng mọi người kiềm xuống, đồng tình với Đường Dư.

“Nhưng có một ngày, tôi gặp một người con gái, cô ấy dạy tôi biết yêu và trưởng thành, ấm áp và khát vọng.”

“Tôi bảo cho mình, dùng âm nhạc truyền tải suy nghĩ ra, sẽ không hoảng loạn, sẽ không sợ hãi, sẽ không do dự.”

“Khoong thể đứng bên cạnh ở vị trí sánh vai với cô ấy, đành phải liều mạng chạy thôi, cho đến khi --- bắt đầu lại từ đầu đứng trước mắt cô ấy.”

Ông kính quay đến cảnh Đường Dư mỉm cười, cậu đeo trên lưng chiếc đàn ghita, nhẹ nhàng chạm vào dây đàn, âm thanh mềm mại vang lên.

VCR kết thúc, Đường Dư mặc áo somi trắng, mái tóc đen mượt, ôm chiếc đàn ghita, ngồi ở chiếc ghế cao đã chuẩn bị sẵn cho cậu.

Cậu tự đàn tự hát, đội âm nhạc phía dưới nhẹ nhàng đệm đàn cho cậu, giọng nói mượt mà của thiếu niên vang lên: “ Tôi im lặng, nghe không rõ lời đối thoại của em và anh ta

Tôi mỉm cười, giả vờ như chưa từng tổn thương

Tôi tự chế giễu, thích cần gì phải khoa trương thành yêu

.....

Năm tháng trôi như nước, thanh xuân không còn, kí ức gặp em lần đầu tiên không cách nào quên được.”

Tất cả học sinh trong lễ đường đều im lặng nghe, bất giác, có không ít người bắt đầu rom róm rơi nước mắt.

Đường Dư hát xong, thu đàn lại, khom lưng chào giám khảo và khán giả.

Tô Niên Niên nhìn thấy, khán giả ở đó cũng không ít người rơi nước mắt, mặc dù không biết có phải mời diễn viên đám đông hay không.

Giám khảo A nói: “Tôi cảm thấy hôm nay em phát huy rất tốt, bài hát này cũng chọn khéo, dường như hát lên tình yêu thuần khiết thời thanh xuân, lời ca là em sáng tác à?”

Đường Dư: “Là bạn học Lạc Gia Di của em viết, rất cảm ơn cô ấy.”

Lễ đường xôn xao cả lên, mọi ánh mắt đổ dồn về Lạc Gia Di.

Lạc Gia Di cười cười, gỡ kính xuống, lau lau nước mắt trên khóe mắt.

Dù cho tốt nghiệp, cô không còn ghê gớm như trước đây nữa, càng lưu luyến và bùi ngùi đối với trường, thế là viết một bài hát cho Đường Dư.

Vì là trận chung kết của cậu, cũng là vì nhớ lại thanh xuân.

Giám khảo B cười tươi nói: “Tôi muốn biết những gì em nói, vì người con gái nào mà phải chạy, đó là ai thế? Bài hát này cũng là hát cho cô ấy nghe phải không?”

Khán giả bắt đầu nháo nhào, đến Tô Niên Niên cũng tò mò chờ đợi đáp án của cậu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 343: Lễ Tốt Nghiệp (1)

Đường Dư cắn môi, mắt nhìn hướng về phía ống kính, im lặng mấy giây mới nói: “Uhm, em thích cô ấy nhiều năm rồi, cũng theo đuổi rất nhiều năm, bài hát này là hát tặng cô ấy, hy vọng cô ấy ở trước màn hình có thể nhìn thấy.”

Khán giả ở trường quay “woa” lên một tiếng, MC cũng trêu đùa: “Xem ra Đường Dư oppa của chúng ta xấu hổ nên ngại nói, được rồi, tiếp theo đây xin mời Mễ Á nữ hoàng nhạc rock của chúng ta bước lên sân khấu, để khán giả và giám khảo bỏ phiếu cho hai người!”

Người con gái hát rock trước đó bước lên sân khấu, đứng cạnh Đường Dư.

Đầu tiên là giám khảo cho điểm, hai người bỏ phiếu cho Mễ Á, còn hai người bỏ phiếu cho Đường Dư.

Bầu không khí của hiện trường trở nên kích động, MC nói: “Xem ra màn biểu diễn của hai người quá xuất sắc không phân hơn kém, nhưng đây vẫn là chung kết, cần phải có một kết quả, sau đây xin mời khán giả của chúng ta bỏ phiếu, để ủng hộ giọng hát hay trong lòng các bạn!”

Âm thanh căng thẳng vang lên, trên màn hình lớn đằng sau hai người, những con số không ngừng nhảy nhót, Mễ Á nhiều phiếu hơn Đường Dư một chút.

Học sinh trong lễ đường của trường không điềm tĩnh được nữa, bắt đầu hét lên: “Đường Dư cố lên! Đường Dư cố lên!” Đến cuối cùng thành những khẩu hiệu đồng thanh, giống như làm như thế sẽ có thể giúp cậu giành được nhiều phiếu hơn một chút vậy.

Tô Niên Niên toát mồ hôi lạnh thay cậu, nắm chặt tay Tống Dư Hi, “Tiểu Hi, mình không dám xem, lát nữa cậu bảo cho mình kết quả nhé.” Nói xong cô nhắm chặt mắt lại, Tống Dư Hi hồi hộp nhìn màn hình, chờ đợi kết quả.

Trước mặt là một màu tối tăm, giọng nói xung quanh càng trở nên rõ rệt, tiếp sau đó, trong lễ đường đột nhiên rào rào lên tiếng vỗ tay kịch liệt, tiếng hét chói tai, không còn nghe rõ âm thanh trên tivi nữa.

“Niên Niên! Đường Dư thắng rồi! Đường Dư có số phiếu cao hơn Mễ Á!” Tống Dư Hi kích động hét lên, lắc lắc tay Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên run rẩy mi mắt rồi mở mắt ra nhìn lên màn hình to phía trước của lễ đường.

Vốn dĩ số phiếu của Đường Dư luôn tụt xuống, đến cuối cùng phút quan trọng, đột nhiên dâng lên 100 phiếu, ưu thế phút chót để giành thắng lợi.

Mễ Á vẻ mặt tiếc nuối, nhưng vẫn ôm Đường Dư một cái, khẽ nói: “Chúc mừng cậu, cũng hy vọng cậu có thể ở bên cạnh người con gái trong bài hát.”

“Cảm ơn.” Đường Dư bình thản nói.

Đường Dư chính thức trở thành bốn người mạnh nhất toàn quốc, tập luyện sau đó rất căng thẳng, chẳng biết làm sao đành phải xin nghỉ nửa tháng để đi tập luyện cho tiết mục.

Tô Niên Niên bận tới mất tới mũi phụ đạo, cuối cùng khi kết quả kỳ thi tháng sau đó đã lấy lại được phong độ, trở lại xếp hạng trước số 10 toàn lớp.

Rất nhiều lúc cô đều nghĩ, tại sao Cố Tử Thần rõ ràng sắp thi đại học rồi mà nhìn có vẻ thoải mái như thế, giúp cô khoanh những phần trọng điểm trong bài thi, sửa lỗi sai, còn cô mỗi ngày đều bị giục một cách bí hiểm, nỗ lực đến nỗi cảm thấy thời gian ăn uống cũng không có, càng đừng nhắc đến cùng đi shopping với Đậu Đậu Nọa Nọa và ngắm trai đẹp.

Cô cực kỳ nghi ngờ, Cố Tử Thần là vì không muốn cho cô ngắm mỹ nam, mới sắp xếp cuộc sống của cô dày đặc như thế!

Cố nam thần kiêu ngạo hừm một tiếng, lạnh lùng hỏi: “Mỹ nam có đẹp bằng anh không?”

Tô Niên Niên: “.....” Đại thần em chịu anh rồi! anh đẹp trai nhất đã được chưa! Sao mà da mặt anh lại càng ngày càng dày thế chứ, lẽ nào anh quên mất anh vốn dĩ đi theo đường lối lạnh lùng cao quý hay sao?

Cố Tử Thần mỉm cười, chẳng nói đúng sai.

Chớp mắt, đã đến kỳ thi đại học.

Do kỳ thi đại học chiếm phòng học, cho nên cao trung năm nhất năm hai đều được nghỉ hai ngày, Tô Niên Niên không đi đâu, mà nhưng phụ huynh chờ con, đợi Cố Tử Thần thi xong đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 344: Lễ Tốt Nghiệp (2)

Sốt ruột đợi đến buổi trưa, Cố Tử Thần cuối cùng cũng xuất hiện.

Thần sắc cậu điềm nhiên, hiện rõ vẻ khác biệt trên những khuôn mặt căng thẳng bên cạnh cậu.

Trong đám đông phụ huynh đang đứng chen chân ngoài cổng trường, Cố Tử Thần vừa nhìn là nhận ra cô. Cô đeo balo, đang buôn chuyện với một bà thím ở bên cạnh.

Gần như quan sát thấy ánh mắt của cậu, Tô Niên Niên ngoảnh đầu lại, nhìn thấy Cố Tử Thần liền hào hứng nhảy nhót gọi ầm lên: “Ồ đây ở đây!”

Cố Tử Thần nheo mày, đi về phía cô.

Tô Niên Niên từ trong balo lấy ra chai nước đưa cho cậu, “Thế nào? Anh thi làm bài có tốt không?” ánh mắt chăm chú nhìn Cố Tử Thần khiến cậu phát ngại, cậu đón lấy chai nước, vặn chai nước uống một ngụm, mới chậm chậm nói: “Em là muốn anh thi tốt, hay là muốn anh thi không tốt thế?”

“Hi hi, đương nhiên là hy vọng anh thi tốt rồi.” Tô Niên Niên cười híp mắt, “Chỉ có điều...không muốn anh thi quá tốt.”

Nếu như thật sự thi đỗ vào Thanh Hoa Bắc Đại thì làm thế nào! Dù cho cô có ba đầu sáu tay cũng không thi vào nổi!

Cố Tử Thần hừm một tiếng, không trả lời, mà sải chân bước về hướng ngược lại.

Tô Niên Niên chạy theo phía sau cậu, giống như tẩy não vậy, chạy theo hồi thành tích của cậu.

Cô càng hỏi, Cố Từ Thần lại càng không nói, cố tình trêu cô.

“Anh có nói hay không? Không nói thì trả em nước đây!” Tô Niên Niên ngang nhiên hống hách uy hiếp. Không ngờ Cố Từ Thần lại cười ranh mãnh, nháy nháy mắt, đưa chai nước nhét vào tay cô, tình cảm nói: “Em đã nghĩ như thế là muốn gián tiếp hôn anh rồi, vậy thì làm em toại nguyện thôi, mu. oa.”

Phụt ---

Ai muốn hôn gián tiếp anh chứ! Không thể suy diễn linh tinh như thế được!

Tô Niên Niên gào lên, đồ dẫn nói: “Anh.....từ khi nào anh lại giỏi suy diễn như thế chứ.”

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi, “Đi thôi, đi ăn món ngon, sau đó anh đưa em về nhà ngủ, buổi chiều thi đừng đến nữa.” “Không được em phải đưa anh đi thi! Như thế mới giống cảm giác người nhà chứ!” Tô Niên Niên vừa nói vừa tranh luận với cậu.

“Thế em có muốn ngủ trưa không, sau đó dậy sẽ xem hoạt hình và lướt weibo?” Đại thần lòng dạ đen tối cảm dỗ cô.

Tô Niên Niên cắn đầu ngón tay, gật gật đầu, trong lòng đang đấu tranh kịch liệt.

“Vậy thì về nhà ngủ đi, không cần lo lắng anh thi quá tốt.” Cậu cười cười, mặt tươi như hoa, “Cho nên, nguyện vọng của anh đều điền chọn Thánh Âm rồi.”

Đám đông huyền não ở phía xa trở thành hình nền, trong không khí mang chút nắng của tháng sáu, gió mùa hạ thổi mát lạnh sáng khoái.

Tô Niên Niên sững sờ nhìn cậu, sống mũi cay cay.

Có lẽ đây chính là cảm giác được yêu, có lẽ chính là tình yêu.

Cho nên mới có tâm trạng cảm động khó tin như thế.

--- ---

Kết thúc thi đại học, Tô Niên Niên không còn lo lắng như lúc đầu, tại vì cô biết, Cố Từ Thần sẽ ở Thánh Âm đợi cô.

Cho nên cô cũng phải bắt đầu nỗ lực mới phải, không thể phụ lòng Cố Từ Thần vì cô mà buông bỏ tất cả.

Cô đem tất cả truyện tranh tặng cho Đậu Đậu và Nọa Nọa, khiến cho hai người họ không khỏi ngạc nhiên: “Tô Niên Niên, cậu không phải bị người ngoài hành tinh nhập vào người đấy chứ, đây không phải là tính cách của cậu! Oh my god cậu thật sự là người phụ nữ đáng sợ!”

Tô Niên Niên nghiêm chỉnh nói: “Tớ phải chăm chỉ học hành, đến nỗi mấy thứ này á à.....uhm, bọn mày phải ngoan ngoãn ở chỗ cô Nọa Nọa và Đậu Đậu nhé, đợi tao thi đỗ đại học xong sẽ đón bọn mày về!”

Nọa Nọa và Đậu Đậu nhìn nhau, lập tức ôm đồ bỏ chạy, vẫy vẫy tay áo, chạy mất hút.

Tô Niên Niên ở đó ngệt ra, quả nhiên.....hai tên này đúng là bạn tôi nhất mà!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 345: Lễ Tốt Nghiệp (3)

Vùi đầu học hành đến cuối tháng, trường chuẩn bị lễ tốt nghiệp cho học sinh năm ba, theo truyền thống thầy trò toàn trường đều phải đi tham gia.

Lễ tốt nghiệp vừa bắt đầu, các lãnh đạo lần lượt lên phát biểu, nhưng lần này, các học sinh năm ba đều nghe chăm chú khác thường, không hề chê ghét hiệu trưởng và các lãnh đạo chủ nhiệm nói nhiều. Tại vì bọn họ biết, đây là lần cuối cùng của thời học sinh rồi.

Dù cho sau này muốn được như thế này, cũng không có cơ hội nữa.

Sau khi phát biểu xong, học sinh ưu tú đại diện toàn khối lên phát biểu.

Một nam sinh mặc áo đen cột tay bước lên, ngay lập tức cả lễ đường sôi nổi hẳn lên!

Cố Từ Thần!

Có thể nói, cậu là nam thần ưu tú, học giỏi, gia đình thân thế có điều kiện trong kỷ ức tất cả mọi người khóa này của trường Thánh Âm.

Cậu bước đến trước micro, cầm tờ giấy chậm chậm đọc.

Ánh nắng ấm áp, gió mùa hạ dịu nhẹ, xuyên qua những ô cửa sổ hắt vào lễ đường, để lại bóng dáng cao dài.

Giọng nói trầm ấm quyến rũ như lời thầm thì bên tai, khiến người ta bất giác hồi hộp trong lòng.

Tô Niên Niên chống tay vào cằm, chăm chú nghe, quan sát động tác nhỏ của cậu. Hết mỗi câu cậu đọc đều hơi ngưng lại một chút; cậu đọc đến phần quan trọng cũng hơi cau mày lại; khóe môi nhấp nháy....

Đợi đến khi đọc hết bài diễn văn, cậu khom lưng cúi chào mọi người, bước xuống sân khấu, tiếng vỗ tay vang lên, mỗi người đều ra sức vỗ, không chỉ là đang tiễn cậu, cũng là tiễn những hồi ức tươi đẹp trong lòng mỗi người.

Thầy giáo phụ trách dẫn chương trình cảm thán hồi lâu: “Tôi ở Thánh Âm đã mười sáu năm, nhìn không biết bao nhiêu khóa học sinh mới vào trường, rồi lại tiễn vô số những học sinh tốt nghiệp, không cầu các em phải vinh hoa phú quý học thức hơn người, chỉ mong các em không quên học hành! Học làm người! Sau đây mời học sinh đại diện năm hai của chúng ta lên hát bài < năm tháng trôi như nước > tặng cho các đàn anh đàn chị học sinh năm ba ra trường!”

Trong tiếng vỗ tay, Đường Dư bước lên sân khấu. Trong trận chung kết cuộc thi giọng hát hay Hoa Hạ, cậu đã giành được ngôi vị quán quân, bây giờ cũng coi như là người có chút nổi tiếng rồi.

Các nữ sinh hò reo không ngừng, im lặng nghe cậu biểu diễn.

Đường Dư ôm đàn ghita tự đàn tự diễn, trong lời ca du dương dịu nhẹ, đến cuối cùng, nữ sinh trên lễ đường đều khóc òa lên.

Lạc Gia Di viết lời bài hát khóc nức nở không thành tiếng, gỡ kính mà không ngừng lau nước mắt.

Cô ta xuyên qua đám đông, ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên, vừa ngồi xuống, giọng nói vui vẻ như trút nỗi lòng: “Tô Niên Niên, chuyện trước đây thật xin lỗi, sau này còn mong chỉ giáo nhiều.”

Tô Niên Niên sưng người một lát, cười lên: “Làm gì có kiểu xin lỗi mà lại vênh váo hung hăng như cậu chứ!”

“Hừm! Cậu không nhận thì thôi! Dù sao tôi vốn dĩ nhìn cậu đã chướng mắt, cậu liệu mà thấp hương khấn phật cầu xin cho cậu và Cố nam thần đừng chia tay đi!” Lạc Gia Di kiêu ngạo ngoảnh mặt, trên mặt còn dấu của giọt nước mắt vẫn còn.

Không biết vì sao, Tô Niên Niên đột nhiên phát hiện, đối diện với Lạc Gia Di như thế này, cô không tức giận nổi.

Thực ra nếu như không có những hiểu lầm đó của hội học sinh, có lẽ cô cũng có thể trở thành bạn thân với những người con gái thẳng thắn kiểu này cũng không biết chừng.

Đối diện tốt nghiệp, đối diện thương cảm, tất cả ân oán ở thời khắc này dường như không còn quan trọng như thế nữa, sau khi ly biệt, ai còn nhớ được ai nữa chứ?

Cô cười sáng lạn, chủ động đưa tay về phía Lạc Gia Di: “Tô Niên Niên lớp F năm hai, mong được chỉ giáo.”

--- có lẽ thời niên thiếu đều có một người cất giấu trong tim, anh ấy ấm áp, lương thiện, hiền hòa, dạy cho bạn trưởng thành, cũng dạy bạn biết yêu.

Có lẽ nhiều năm sau này, chúng ta sẽ không nhớ được dáng vẻ mặc đồng phục màu trắng của cả hai, nhưng luôn hy vọng, màu sắc đơn thuần đẹp đẽ đó sẽ luôn ở mãi trong kỷ ức của mỗi người.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 346: Yêu Em, Vẫn Là Anh (1)

MC bước lên sân khấu, nói lời tuyên bố: “Lễ tốt nghiệp.....đến đây là kết thúc.”

Trong lễ đường không còn cảnh chạy ào như chim vỡ tổ giống các hoạt động trước đây, mà là im lặng đến ngạc nhiên, chỉ có tiếng khóc sụt sùi của vài nữ sinh chuyển đến.

Kết thúc rồi, cao trung.

Kết thúc rồi, thanh xuân.

Đi ra khỏi lễ đường, Tô Niên Niên nhìn lên trời, suy nghĩ tương lai của mình sẽ như thế nào.

Đợi đến ngày mai, cô cũng sẽ tốt nghiệp cao trung, những gì trước đó, đều sẽ biến thành hồi ức.

Đang nghĩ nhập tâm, đột nhiên bị Chúc Thành lao đến bên cạnh khiến cô giật nảy mình, cô lùi về sau một bước, “Lợn ca, cậu làm gì thế, mặt hớn hờ như biểu cảm sắp lấy vợ ấy.”

Chúc Thành cười hi hi, hưng phấn nói: “Cao trung năm ba có người tổ chức liên hoan, chúng ta cũng đi xem đi, bộ ngoại giao và bộ tuyên truyền cũng đều đi.”

Cậu ấy ở bộ ngoại giao, Tô Niên Niên và Tống Dư Hi ở bộ tuyên truyền, đi tham gia cũng là nên làm.

“Cố Từ Thần cũng sẽ đi chứ?” Tô Niên Niên hỏi, Chúc Thành lập tức có biểu cảm chịu không nổi: “Thật là, mình lại ngửi thấy mùi của yêu đương.....ai ya, Cố học trưởng đến rồi, cậu hỏi trực tiếp anh ấy đi!” cậu chỉ chỉ Cố Từ Thần đang đi về phía Tô Niên Niên, cười gian xảo.

“Anh có đi liên hoan không?” Tô Niên Niên ngẩng mặt hỏi Cố Từ Thần, Cố Từ Thần gật đầu, “Có.”

Cậu đưa tay nắm lấy tay Tô Niên Niên, “Em cùng đi với anh.”

Tô Niên Niên ngệt ra, “Thôi ngại lắm, em đi cùng lợn ca cũng được.”

Cố Từ Thần phì cười: “Em còn biết ngại à? Chỉ có điều, em thật sự không muốn đi cùng anh, có thể dẫn theo người nhà đấy.”

Tô Niên Niên bị câu nói “người nhà” của cậu làm cho dao động, lập tức gạt đầu lia lịa.

Chúc Thành ở bên cạnh mỉa mai, mắt ngân ngấn, trên đường còn lẩm bẩm “Ôi, hai người ân ái thì thôi đi, đừng làm phiền tôi một mình, mấy năm này làm kẻ đơn thân thật chẳng dễ dàng gì....”

Mọi người đi ăn cơm trước, sau đó kéo nhau đến nơi tập trung ---KTV.

Mấy tên chuyên cướp mic lao lên trên hát, Tô Niên Niên chuyên gia tranh mic hát hết bài này đến bài khác, có người không kiềm được, nói: “Mọi người cảm thấy đề Cố nam thần hát một bài thì thế nào? Tôi chỉ mới được nghe cậu ấy hát một lần bài cùng nhau xem mưa sao băng, vẫn còn chưa đấy!”

Lập tức mọi người xôn xao lên, Cố Từ Thần nheo mày, cũng không làm vẻ cao giá kênh kiệu, lên chọn bài hát.

Cậu vừa đi, bên cạnh Tô Niên Niên chỉ còn lại có một mình mình.

Sofa lún xuống một chút, Tô Niên Niên liếc sang bên cạnh nhìn, sắc mặt Hạ Cường tối sầm ngồi xuống bên cạnh cô, dọa cho Tô Niên Niên phản ứng đầu tiên là trốn chạy.

“uhm.....việc lần trước ở đội bóng rổ là tôi có lỗi, không nên nghe những lời nói bịa đặt rồi nói xấu cậu.” Hạ Cường áp ứng nói hết, khác hoàn toàn với vẻ bề ngoài của cậu ta.

Tô Niên Niên cười gượng nói: “Ha ha.....” dù cho xin lỗi, cũng nên xin lỗi Đường Dư chứ, hồi đó Đường Dư là vì cậu ta mới bị nghỉ học.

“Cậu có phải là không tha thứ cho tôi! Làm thế nào cậu mới tha thứ cho tôi!” Hạ Cường nét mặt căng thẳng hỏi.

Tô Niên Niên bị dọa cho suýt ngã từ trên sofa xuống, vội vàng xoa tay: “Đâu có đâu có, tôi tha thứ cho cậu rồi!”

Nghe xong đáp án này, Hạ Cường mới thở phào một hơi, cậu ta có vẻ rất đàn ông đẩy một ly rượu đến trước mặt Tô Niên Niên, “nếu như cậu tha thứ cho tôi, thì uống cạn ly rượu này, mọi người vẫn là anh em tốt!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 347: Yêu Em, Vẫn Là Anh (2)

Trong lòng Tô Niên Niên hoảng loạn, chỉ sợ không đồng ý Hạ Cường lại nghĩ mình kiêu ngạo, thế là cầm ly rượu uống một ngụm.

Sắc mặt tối sầm của Hạ Cường cuối cùng cũng dịu lại, mở nắp một chai rượu mới, uống ừng ực vào bụng.

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, lúc này cô mà không uống lại cảm thấy không nể mặt Hạ Cường lắm, chỉ có thể uống một ngụm hết ly.

Một ly rượu vào bụng, Tô Niên Niên cảm thấy đầu hơi ong ong, còn Hạ Cường thì lại hào hứng, kéo cô như kiểu thân thiết, lâu ngày gặp nhau, lại chúc cho Tô Niên Niên uống mấy ly liền.

May là Cố Từ Thần kịp thời phát hiện tình hình bên này, buông mic xuống bước đến, hát hàm hời: “Hạ Cường, cậu làm cái gì thế!”

Hạ Cường uống cũng không ít, mơ mơ màng màng vỗ vỗ vai Tô Niên Niên: “Huynh đệ! Đây là huynh đệ tốt của tôi.....anh em tốt của nhau mà.....!”

Lực cậu ta mạnh, Tô Niên Niên bị vỗ cho ngã người ra sofa, mơ màng khẽ động, suýt nữa ngã xuống đất.

Cố Từ Thần nhanh tay nhanh mắt ôm cô vào lòng, hai mắt chăm chăm nhìn Hạ Cường, “Sau này tìm cậu tính sổ sau!”

Tô Niên Niên không chịu yên phận trong lòng cậu, cố thò đầu ra, nói: “Huynh đệ! Huynh đệ! Chúng ta tiếp tục uống!”

Chúc Thành nhìn thấy tình hình không đúng liền bước đến, trong miệng còn dính hạt com, “Có chuyện gì thế? Niên Niên uống say rồi ă?”

“Uh.” Cố Từ Thần trả lời một tiếng, “tôi đưa cô ấy về trước, mọi người tiếp tục.”

Cậu dìu Tô Niên Niên đi ra ngoài, vừa ra cửa, liền gặp phải Đường Dư bước vào trong phòng.

Cố Từ Thần neho mảy, định vòng qua cậu mà đi. Đường Dư đưa tay ngăn cậu lại, neho mảy hỏi: “Niên Niên sao thế? Sao anh lại để cô ấy uống nhiều như thế.”

Cố Từ Thần vốn dĩ cũng cảm thấy áy náy, không chăm sóc tốt cho Tô Niên Niên, nhưng lúc này có chút bực mình, “Đây là việc của tôi và cô ấy, cậu không cảm thấy cậu quản quá nhiều chuyện à.”

KTV huyền náo liền yên tĩnh xuống, mọi ánh mắt đổ dồn về ba người ngoài cửa.

Đường Dư không để ý, có lẽ cảm thấy nếu tiếp tục tranh luận cũng chẳng đi đến đâu, lấy điện thoại từ trong túi ra: “Niên Niên quên ở chỗ Tiểu Hi, cô ấy bảo tôi mang trả lại.”

Cố Từ Thần đón lấy rồi cho vào trong túi áo, bình thần nói: “Cảm ơn nhiều.”

Đúng lúc này, Tô Niên Niên không biết trúng phải gió ở cửa nào, cười hi hi hét lên với Đường Dư: “Đường Dư, còn nhớ những ngày chúng ta ở hồ Đại Minh không, hồi đó trời rất xanh, ngày cũng trôi qua rất chậm.....uhm, đừng kéo áo em.....” Cô đẩy Cố Từ Thần một cái, Cố Từ Thần đỡ trượt tay cô, Tô Niên Niên chân đứng không vững, nghiêng ngả ngã nhào về phía trước, loạng choạng mấy bước, ngã nhào vào cửa phòng đối diện.

Cửa phòng đối diện bị đẩy ra, hai người con gái ăn mặc thời trang bước ra, sững sờ nhìn cảnh tượng trước mắt, “Niên Niên, cậu đang làm cái gì thế! A a a cậu làm cái gì thế, đang nhặt đồ trên đất ăn sao!”

Hai người thi nhau hét lên, ồn ào đến chói tai.

Cố Từ Thần nhận ra hai người bạn thân của Tô Niên Niên, Nọ Nọ và Đậu Đậu, không ngờ hôm nay lại trùng hợp thế, đều tập trung ở đây.

Tô Niên Niên ngẩng đầu lên, tiếp tục với đồ trên đất, “người đâu, mau giá áo! Đồ của trẫm rơi hết dưới đất rồi.....”

Đậu Đậu sắc mặt trắng bệch: “xong rồi, Niên Niên thật sự ngốc rồi.”

Nọ Nọ gật đầu theo: “đúng thế.....có điều nói đi nói lại, hai người đàn ông các anh sao lại để cậu ấy ăn đồ dưới đất mà không quan tâm thế!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 348: Yêu Em, Vẫn Là Anh (3)

Hai người vô tội nhìn nhau không nói được gì, cuối cùng vẫn là Cố Từ Thần im lặng bước lên trên diu Tô Niên Niên dậy.

Tô Niên Niên nhào vào lòng cậu, còn không quên diễu võ dương oai với Nọ Nọ và Đậu Đậu: “Hừm! Hai người các ngươi lúc nào cũng muốn hại

trăm, ra ngoài hết đi, trăm, trăm.....”

Đậu Đậu nhe răng cười: “Tên ngọc này chắc chắn uống nhiều rồi! ha ha ha, Cố nam thần, anh phải quen dần rồi, Niên Niên cái gì cũng tốt, chỉ là không thể uống rượu, lần trước liên hoan tốt nghiệp phổ thông cậu ấy uống nhiều, ôm cổ Đường Dư hát nửa tiếng bài “Yêu em vẫn là anh” đấy, nói Đường Dư thích những con tầm mà cậu ấy nuôi!”

Con người của Cố Từ Thần nheo lại, ánh mắt Đường Dư cũng có chút ngại ngùng.

“Sau đó thì thế nào?” Cố Từ Thần hỏi.

Đậu Đậu vô tư trả lời: “Mất mặt nhất không phải là hát, là bị mọi người qua đường vây quanh, Đường Dư đành phải nói mình là anh trai của cậu ấy, sau đó ánh mắt người khác nhìn hai người càng kỳ lạ hơn! Ha ha ha!”

Bầu không khí càng lúc càng khác thường, Nọ Nọ huých vào tay Đậu Đậu một cái, biểu thị cô đừng nói nữa.

Đậu Đậu lập tức cảm như hén, dè dặt quan sát ba người, “uhm.....ba người không phải là mối tình tay ba đấy chứ? Oh my god!”

Nọ Nọ quả thật bị Đậu Đậu chọc cho tức phụt máu, thật là càng khuôn muốn nói lại cứ nhắc đến!

Cố Từ Thần bình tĩnh trả lời: “Đầu có, hai chúng tôi rất yêu thương nhau.” Liên quan gì đến Đường Dư chứ.

Nọ Nọ và Đậu Đậu ngo ngắc, vội vàng nói: “Không xong rồi, bị câu nói chúng tôi rất yêu thương nhau của anh làm bọn em bị tổn thương rồi, Đường Dư oppa, mau đến hát cùng bọn tớ đi! Hu hu hu cậu là đại minh tinh, đừng chê ghét bọn tớ nhé!”

Hai người kéo Đường Dư vào phòng, còn không ngừng nháy mắt với cậu.

Đường Dư không biết là hai người bạn đang thay mình giải vây, có lẽ trong cao trung Thần Giang ngoài Tô Niên Niên ra, đều biết cậu thích Tô Niên Niên. Cậu nhìn về phía Tô Niên Niên, hít một hơi thật sâu, để bóng dáng của cô tan đi trong đầu mình.

Cố Từ Thần ôm ngang Tô Niên Niên lên, đặt vào trong xe.

Thắt dây an toàn được một nửa cho Tô Niên Niên, động tác của cậu dần dần dừng lại.

Mượn ánh đèn yếu ớt trên nóc xe, cậu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tô Niên Niên, ngón tay vuốt trên sống mũi của cô, khẽ nói: “Em đúng là đồ con lợn, thật khiến người ta phải bận tâm, chỉ có điều, em thích Đường Dư phải không? Thích anh có nhiều hơn thích cậu ta không?”

Sau khi hỏi xong cậu mới cảm thấy vấn đề này thật ngốc, tự cười chế giễu mình.

Cậu ngồi ở ghế lái xe, khởi động xe, đập vào mắt là một chiếc xe cảnh sát, còn có một chiếc xe bảy chỗ có bốn người đàn ông mặc vest đen, có lẽ là vệ sĩ mà Sở Tố Tâm mời đến.

Tất cả bình thường, chỉ là khi cậu rẽ, một chiếc Suv dừng ở trước xe cậu, hai chiếc xe suýt nữa chạm phải nhau!

Cố Từ Thần đạp chân phanh, cảnh sát và xung quanh đều bị dọa cho giật nảy, định xuống xe xem có tình hình gì.

Trong xe Suv có một người đàn ông trung niên bước xuống, ông ta bước lên gõ gõ cửa kính xe của Cố Từ Thần, Cố Từ Thần kéo cửa kính xuống, khuôn mặt người đàn ông lạnh lùng nói: “Thiếu gia, lão gia mời cậu về nhà một chuyến.”

Cố Từ Thần nheo mày, ở đâu còn có tiếng “mời” chứ?

Cố Từ Thần: “Tôi đưa cô ấy về trước.” Ai biết ông ta lại lắc đầu, “Lão gia dặn dò rồi, bảo cậu đưa cả tiểu thư Tô cùng về, hoặc là.....chúng tôi đưa cô ấy về nhà.”

Cố Từ Thần cau mày càng sâu hơn, im lặng nhìn người đàn ông đó 2s, từ từ nói: “Được, tôi bây giờ sẽ về.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 349: Yêu Em, Vẫn Là Anh (4)

Cậu không yên tâm giao Tô Niên Niên cho mấy người này, còn đến cảnh sát và vệ sĩ càng không cần nói, chẳng may xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì phải làm sao.....cậu quả thật không dám nghĩ.

Người đàn ông cười cười như đạt được ý đồ, quay người đi đến trước xe cảnh sát, nói với viên cảnh sát hai câu, ánh mắt phức tạp của viên cảnh sát đó liếc nhìn Cố Từ Thần, rồi lái xe rời đi.

Mấy vệ sĩ càng không cần nói, nhìn thấy tình thế đó đi còn nhanh hơn, còn cho rằng đại ca lưu manh nào đến.

Cố Từ Thần mặt lạnh tanh lái xe quay về nhà tổ họ Cố, mí mắt nháy liên tục.

--- ---

Nhà tổ họ Cố.

Cố Từ Thần bế Tô Niên Niên xuống xe, Tô Niên Niên vẫn còn say rượu, ngủ ngon lành trong lòng cậu.

Đi vào nhà họ Cố, ánh đèn sáng chiếu xuống chói mắt, Cố Từ Thần nheo mắt lại, ánh mắt càng sắc lạnh hơn.

Cố Lí ngồi ở phòng khách, đang cắn táo ăn, giống như tham gia bữa tiệc hoàng gia vậy.

Anh ta bình thản liếc nhìn Cố Từ Thần: “Tại sao lại đem cả Niên Niên đến thế? Ồ, mùi rượu này.....không ngờ cậu còn dạy Niên Niên học thói xấu nữa.”

Cố Từ Thần cắn môi, không nói gì.

Cố Lí ném quả táo cầm trong tay đi, chậm rãi bước đến trước mặt Cố Từ Thần: “Ông nội tìm cậu, cậu mau lên đi, anh đưa Niên Niên vào phòng dành cho khách nghỉ.” Nhìn thấy Cố Từ Thần cau mày, anh ta bổ sung thêm: “Yên tâm đi, anh sẽ chăm sóc cho cô ấy.”

Câu nói này như một lời đồng ý, Cố Từ Thần đương nhiên nghe thấy, nghiêm túc liếc mắt nhìn Cố Lí, cẩn thận giao Tô Niên Niên cho anh ta, đứng dậy bước lên phòng khách.

Suy cho cùng lúc này đang ở nhà họ Cố, Cố Lí coi như là người duy nhất có thể tin được.

Cố Lí độc ác néo vào lưng Tô Niên Niên một cái: “Thật đúng là đồ béo, buổi tối chắc chắn là ăn không ít.”

Anh ta ngược mắt nhìn bóng cao gầy của Cố Từ Thần, nhếch miệng cười, “ôi, thật không ngờ, cuối cùng vẫn là tôi giúp cậu bảo vệ bạn gái.....”

Có điều bao lâu rồi anh ta chưa nhìn thấy biểu cảm nguy hiểm của Cố Từ Thần như lúc này?--- ---

Phòng sách.

Cố Từ Thần bước vào, ông Cố đang chuyên tâm nghiên cứu bàn cờ trên chiếc bàn gỗ sưa, nhìn cậu bước vào, bình thản nói: “ngồi xuống đi.”

Cố Từ Thần ngồi xuống trước mặt ông, liếc mắt nhìn cách bố trí bàn cờ, tim hơi thất lại.

Ông Cố điềm nhiên nói: “Nhìn ra cái gì rồi phải không?”

Cố Từ Thần trầm mặc nói: “thắng thua đã định, quân đen đã hết đường.”

Trong mắt ông Cố ánh lên nét tán thưởng, khóe miệng nở nụ cười cao sâu khó dò: “Thế nếu như muốn đi ngược lại bàn cờ này thì sao?”

Cố Từ Thần im lặng hồi lâu, không trả lời.

Còn có thể thế nào? Trừ phi là quyết đánh đến cùng, liều mạng, có thể đổi lại được kết quả gì chứ?

Vẫn có hơn nửa hiệu suất sẽ thua.

Cậu đã hiểu ra, ông Cố không phải muốn nghiên cứu bàn cờ, mà là muốn cảnh cáo cậu.

“công ty baidu Baihuo của bố cháu muốn lấy hạng mục mới của khu vực phía bắc Dự Thành, vậy thì khu vực đó tốt nhất là khu bất động sản Tràng An, cháu biết không?”

Cố Từ Thần suy nghĩ, hiểu ông Cố đang nói đến cái gì.

Bất động sản Tràng An.....là sản nghiệp của nhà họ Tô, cũng chính là sản nghiệp của bố Tô Niên Niên để lại.

Không thể không nói, Tô Dĩ An đúng là người đàn ông có đầu óc kinh doanh, mảnh đất đó hồi đó chẳng ai để ý đến, ông ấy lại lấy hai phần ba tiền mặt của công ty đi mua miếng đất đó, bây giờ giá cả phải lên gấp mười lần không ít.

“nếu như không thể lấy được hạng mục này, cháu và tiểu nha đầu đó nên.....chia tay đi.” Ông Cố chậm chậm nói ra.

Chương 350: Thi Đại Học (1)

“Nếu như cháu từ chối thì sao?”

“Vậy thì cháu tự dùng phương thức của mình giải quyết.” Ông Cố nhấp ngụm trà, buông mấy chữ xuống.

Trong phòng yên tĩnh một cách đáng sợ, yên tĩnh có thể nghe thấy tiếng hít thở của hai bên.

Hồi lâu, Cố Từ Thần đứng dậy, “Cháu biết rồi, nhưng, cho cháu thời gian một năm.” Nói xong quay người rời đi.

Ông Cố nhếch mép cười, trong ánh mắt ánh lên nét nghiêm nghị.

Ra khỏi phòng sách, Cố Từ Thần hỏi một người làm, đi về phòng dành cho khách mà Tô Niên Niên nghỉ.

Vừa đẩy cửa vào, sắc mặt cậu tối sầm lại.

Cố Lí đang dùng ngón tay chạm lên má Tô Niên Niên, má mềm mại bị lõm xuống một vết nhỏ, nhưng rất nhanh đàn hồi trở lại, một người đàn ông hơn hai mươi tuổi lại chơi trò này hứng thú như thế.

“Cố Lí, bỏ cái móng tay đỏ của anh ra!” Cố Từ Thần lạnh lùng nói.

Cố Lí rút tay lại, nhếch môi nói: “Gọi anh chứ, còn nữa, anh độc ác ở đâu chứ? Cậu không nhìn thấy Niên Niên đang ngủ rất ngon à.”

Đúng là Tô Niên Niên không còn vất vưởng như lúc này say rượu nữa, mà là ngoan ngoãn cuộn trong chăn, thi thoảng cau mày, nhưng có thể nhìn thấy ngủ rất ngon.

Cố Từ Thần hừm một tiếng, khẽ nói: “Cảm ơn anh đã chăm sóc cô ấy.”

“Nói xin lỗi có chút thành ý đi, anh đây sẽ không dễ bụng?” Cố Lí cười mặc cả, trong ánh mắt Cố Từ Thần có thể giết chết người, vuốt vuốt sống mũi, “Sau này chú ý an toàn, còn nữa.....đừng làm trái ý của ông nội.”

Cố Từ Thần nheo mày lạnh lùng, cười châm chọc, bế Tô Niên Niên lên.

Rời khỏi cái ổ ấm áp, Tô Niên Niên cau nhàu nẩy tiếng, Cố Từ Thần lấy áo khoác của mình đắp lên người cô, khẽ vỗ về: “Được rồi, sắp về nhà rồi, ngoan ngoãn ngủ thêm lúc nữa.”

Cố Lí ở bên cạnh mà mắt như sắp rơi ra ngoài! Cái gì thế! Bọn họ đang diễn trò ân ái trước mặt mình sao! hai tên này thật đáng ghét! ức hiếp anh ta là kẻ đốn thân sao.

Ánh mắt anh ta dõi theo Cố Từ Thần bế Tô Niên Niên rời đi, trong lòng thầm than thở một tiếng, từ thiếu niên non nớt năm đó đến bây giờ, anh ta lần đầu tiên nhìn thấy Cố Từ Thần với biểu cảm dịu dàng kiên nhẫn đối với người khác như thế.

Chỉ là, tại sao người này lại là Tô Niên Niên chứ.....

Tô Niên Niên tỉnh lại lần nữa, đã là buổi trưa ngày hôm sau.

Cô nhìn căn phòng quen thuộc, sau khi xác định đây là nhà của mình lại càng hoảng hốt hơn!

OH-NO! Việc ngày hôm qua hoàn toàn nhớ không ra nữa!

Chỉ nhớ.....hình như nhìn thấy Nọ Nọ và Đậu Đậu.

Cô vội vàng gọi điện cho Nọ Nọ, hỏi: “Tớ hôm qua có làm việc gì đáng xấu hổ không vậy?”

“Uhm..... Tô Niên Niên, cậu không chỉ làm chuyện đáng xấu hổ thôi đâu.” Nọ Nọ ngáp một cái, xem ra cũng chưa dậy, ưỡn oai nói: “Hôm qua cậu thật ngốc, có điều tớ sẽ không báo cậu, muốn biết thì cậu đi mà hỏi Cố nam thần ấy! Ha ha ha, thôi nhé, tắt đây!”

Tô Niên Niên mếu máo, sao lại có đũa bạn như thế chứ!

Cô làm sao dám đi hỏi Cố Từ Thần chứ, nghe Nọ Nọ nói như thế đã đủ mất mặt rồi, hay là không hỏi nữa.....uhm, giả bộ không biết gì là được rồi!

Cô đặt điện thoại xuống, đột nhiên nhớ ra lâu rồi không gọi điện cho Trần Nguyên, thế là gọi vào số điện thoại của cậu.

Điện thoại hồi lâu mới có người nghe, giọng nói mệt mỏi của Trần Nguyên chuyển đến: “Niên Niên, có chuyện gì thế?”

“Nhớ anh rồi, uhm.....em quên mất bây giờ đang là sáng sớm, ngại quá, ha ha.....” Tô Niên Niên ngại ngùng nói, sao lại quên thời gian chênh lệch chứ!

Trần Nguyên cười cười, giọng nói đau khổ: “Không sao, anh bây giờ đang ở bệnh viện với Nam Ninh, cũng đến lúc phải dậy rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 351: Thi Đại Học (2)

Nam Ninh? Đó không phải là em gái của Nam Chi sao? tại sao cô ấy cũng đi Mỹ học chứ?

Tô Niên Niên thắc mắc, đang muốn hỏi dò, Trần Nguyên lại cướp lời nói trước: “Đợi sau này anh sẽ giải thích cho em, anh đi mua đồ ăn sáng cho Nam Ninh đã, buổi sáng anh còn có tiết, thế đã nhé.”

“Ồ.....vâng.” Tô Niên Niên gãi gãi đầu, chỉ cảm thấy lời của Trần Nguyên có chút qua loa, giống như là.....không muốn để cô biết việc của Nam Ninh vậy.

Đứng dậy vệ sinh cá nhân, Tô Niên Niên cầm sách đi tìm Cố Từ Thần, sau khi đến nhà họ Cố, người luôn dính sát vào góc tường, nỗ lực hạ thấp cảm giác tồn tại của mình.

Cố Từ Thần đang rót nước uống, nhìn thấy bộ dạng lén lút của cô, mặt cau lại, “Lợn thần tài, em đến nhà anh làm kẻ trộm à?”

Tô Niên Niên lập tức ưỡn thẳng lưng, giọng nói nghiêm túc: “Nam thôn quần đồng ức hiếp tôi không có sức lực, kiếm chế đối diện kẻ trộm.... Trộm ở đâu đấy, bảo cho em, em giúp anh đánh hấn ta!”

Cố Từ Thần cười khẩy: “Ồi, đọc thuộc đấy, nào nào nào, đem sáu bài ngữ văn trong sách toàn bộ đọc một lần.”

Tô Niên Niên nhún nhún vai, ngoan ngoãn co người ngồi trên sofa giả bộ là thực nữ ngoan, vờ như không nghe thấy lời cậu nói.

Cố Từ Thần cũng không nói gì, cầm cốc nước nhấp mấy ngụm, ánh mắt u tối nhìn cô, như đang suy nghĩ điều gì.

So với im lặng, Tô Niên Niên hiển nhiên không bằng Cố Từ Thần, mấy phút sau, cô lí nhí mở mồm: “uhm..... Cố Từ Thần, tối hôm qua em có làm việc gì ngốc ngếch không?”

“Ồ? Nhoài trên đất nhặt đồ ăn bẩn ăn, còn điên cuồng gào cái gì mà dân thường muốn hại trẫm, còn nữa.....” Giọng nói đều đều, Tô Niên Niên vội vàng ngắt ngang cậu, biểu cảm khó tin, “Em thật sự làm như thế sao?”

“Uh.” Cố Từ Thần gật đầu.

Tô Niên Niên bị thấm hết lên một tiếng, hận không thể vùi mặt vào lòng đất.

Nghe mà sắp phát khóc vì sự ngốc ngếch của mình!

Cố Từ Thần đặt cốc nước xuống, nhấn mạnh nói với cô: “Em nên chăm chỉ học hành, nếu không sau này đến người nhặt rác cũng chê ghét em ngốc đấy.” Tô Niên Niên xấu hổ muốn chết, uể oải nhoài người trên sofa.

Cố Từ Thần thuận tay lật lật sách của cô, nỗ lực nén tâm trạng đang suy nghĩ trong đầu, nghĩ giúp Tô Niên Niên hoàn thành kế hoạch học tâm hôm nay, thì điện thoại trong túi quần bắt đầu rung lên.

Cậu lấy điện thoại ra ấn nút nghe, đầu dây bên kia chuyển đến giọng nói của viên cảnh sát: “Chúng tôi ở bến xe của Giang Thành tóm được Giang Triết rồi, lập tức sẽ giao cho cục cảnh sát của Dự Thành xử lý. Có cần phải nói cho Tô Niên Niên biết hay không.....cậu tự quyết định nhé.”

“Tại sao?” Cố Từ Thần hỏi ngược lại.

Viên cảnh sát nói: “Không phải nói con trai của Giang Triết chính là chủ nhiệm của cô bé sao? Có ảnh hưởng đến cô ấy không? Có điều cậu có nói hay không, sớm muộn cô ấy cũng sẽ biết, đến lúc đó khi tòa án và viện kiểm sát vào cuộc, Giang Mộ cũng sẽ phải lộ diện, vẫn nên là cậu bảo cho cô ấy biết.”

Cố Tử Thần im lặng một lúc, “Cháu biết rồi.” sau đó tắt điện thoại.

Tô Niên Niên mơ hồ từ sofa ngẩng đầu dậy, hỏi: “Sao thế? Ai gọi điện cho anh thế.”

“Tên tội phạm năm đó gây ra vụ tai nạn giao thông của bố em, đã bắt được rồi.” Cố Tử Thần bình tĩnh nói.

Tô Niên Niên nhìn cậu, cắn môi, tâm trạng bắt đầu kích động lên. “Ông ta là ai! Tên là gì!”

Cố Tử Thần ngừng lại hai ba giây mới trả lời: “Giang Triết.”

Tô Niên Niên im lặng đọc mấy chữ này, cơ thể bắt đầu cứng đờ.

Cô nhớ khi tham gia lễ hội âm nhạc, Giang Mộ viết thông tin cá nhân có điền tên bố của mình là Giang Triết.

Trên đời lại có chuyện trùng hợp như thế sao?

Giọng nói cô run rẩy: “Thầy giáo Giang với người này.....có quan hệ gì không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 352: Thi Đại Học (3)

Cố Tử Thần vốn dĩ không định nói cho cô, không ngờ nhanh như thế cô lại liên tưởng đến quan hệ của hai người rồi.

Lông mày cau lại, sự việc đã đến nước này, cậu cũng không còn cách nào, chỉ có thể nói thật: “Giang Triết là bố của Giang Mộ.”

Tô Niên Niên tròn tròn mắt, đôi lông mi run rẩy, giống như đang cố kiềm chế những giọt nước mắt.

Thầy giáo mà cô luôn tôn sùng, kính trọng, người đã cho cô dũng khí quay lại với việc đánh đàn, lại là con trai của hung thủ giết chết bố cô.

“Niên Niên.....” Cố Tử Thần khẽ gọi cô một câu, Tô Niên Niên hút thở thật sâu mấy hơi, giọng nói có chút nghẹn ngào: “Anh có thể đừng nói chuyện với em được không, em muốn một mình yên tĩnh.”

Cố Tử Thần xot xa nhìn cô, thở dài một tiếng, vuốt tóc cô, ôm cô vào lòng, vỗ nhẹ sau lưng cô.

“Anh sẽ luôn ở bên em, đừng sợ, đừng khóc.”

Nói xong những lời này, cậu buông Tô Niên Niên ra, giọng nói hết sức dục dằn: “Hôm nay không phụ đạo nữa, về nhà ngủ một giấc đi, sau khi tỉnh dậy sẽ không còn chuyện gì nữa, có biết không?”

Tô Niên Niên như mất hồn gật đầu, Cố Tử Thần đưa cô về nhà.

Cô một mình trốn ở trong phòng chìm vào giấc ngủ.

Trong mơ là bóng dáng cao gầy của Giang Mộ, áo somi trắng, quần tây màu đen, khoe miệng nở nụ cười tươi.

Tô Niên Niên hung dữ lao lên chất vấn: “Thầy là đồ xấu xa! Thầy tiếp cận tôi là có mục đích gì! Bố thầy hại chết bố tôi, có phải thầy cũng muốn hại chết tôi không?”

Trong tiềm thức, cô cảm thấy lời nói của mình quá độc ác quá tổn thương người khác, nhưng không nói như thế, luôn cảm thấy trong lòng không trút được bức tức.

Giang Mộ vẫn mỉm cười, không trả lời cô.

Giang Triết bị bắt, khiến phía cảnh sát phải tập trung cao độ. Vụ án mười một năm trước ảnh hưởng rất lớn, nhưng hồi đó Giang Triết như có thần giúp, cảnh sát tốn biết bao nhân lực vật lực mà vẫn không bắt được ông ta.

Nhưng vẫn luôn có một nhóm nhỏ theo sát vụ án này, kiên trì mười một năm, cuối cùng cũng bắt được ông ta quy án.

Giang Triết đã bị tạm giam, phía cảnh sát thông báo đến Giang Mộ, cũng báo cho anh biết có thể mời luật sư biện hộ cho Giang Triết.

Giang Mộ mặt dửng dưng ngồi trên ghế, đối diện với bố của anh.

Nói thật, nếu không phải năm đó ông ta tuổi đã cao, cậu đến người đàn ông này như thế nào cũng không còn nhớ nữa.

Giang Triết thay sang bộ quần áo màu xanh xám, râu đã cạo sạch, lộ ra khuôn mặt trải qua thăng trầm sóng gió.

Ông ta đưa tay ra, muốn qua lớp cửa kính chạm lên mặt con trai mình, nhưng bị công sở tám ngăn động tác đó lại, lại ngượng ngùng rút về.

“Giang Mộ.....bố.....xin lỗi, là bố có lỗi với con.” Giang Triết giọng đầy áy náy nói, lời xin lỗi này nói xong, ông ta không biết phải tiếp tục thế nào nữa.

Con trai ông ta năm đó được tiếng là thiên tài âm nhạc, ông ta vốn dĩ nên tạo cho cậu một môi trường học tập tốt, nhưng lại mang đến cho cuộc đời cậu bao nhiêu tai vạ.

“Tôi sẽ mời luật sư tốt nhất cho ông, trong tù cũng đã thu xếp qua rồi, sẽ không có người làm khó ông.” Giang Mộ bình thản nói, anh đã làm được những gì có thể làm, anh ngẩng đầu, trong đôi mắt là những mạch máu đỏ hằn lên, lộ ra tất cả tâm trạng.

Anh không hiểu, đã có thể chạy trốn mười một năm, tại sao lại bị bắt lại.

Trong mắt Giang Triết ầng ầng nước mắt, giọng nói nghẹn ngào, thử nói cả buổi mà không bật ra được câu gì.

Cho đến cuối cùng, ông ta chầm chậm nói: “Giang Mộ, bố không phải bị bắt, bố là tự thú!”

Giang Mộ ngạc nhiên nhìn ông ta, dáng vẻ đau khổ của Giang Triết, chầm chậm, chầm chậm mỉm cười.

Đó là nụ cười mãn nguyện của một người bố.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 353: Thi Đại Học (4)

Đó là nụ cười kiêu ngạo của một người bố, chỉ là trong nụ cười mang theo nước mắt, khoảng cách mười một năm, khiến người ta cảm thấy chua xót.

“Việc của năm đó, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Giang Mộ hỏi.

Giang Triết lắc đầu: “Bố không thể nói, nhưng, chỉ cần bố ở trong tù, chuyện năm đó mới có thể kết thúc.”

Thứ hai.

Tô Niên Niên mặc đồng phục đến trường, trên đường không có tinh thần, khi chào cờ còn bị phù thủy la sát phê bình một trận.

Học sinh năm ba vừa đi, bầu không khí của năm hai lập tức trở nên căng thẳng, bài tập nặng nề, bài thi càng nhiều, thầy cô từng người tranh thủ từng phút giảng bài, đến thời gian nghỉ giữa giờ cũng không tha.

Gánh nặng áp lực như thế, rất nhiều cô chiêu cậu ấm chịu không nổi, từng người một nhào ra bàn ngủ, giống như buông học không học được nữa vậy.

Tiết toán, nhìn cảnh tượng uể oải nhào người như thế, Giang Mộ nói được hai bài liền cau mày lại, “Gọi những học sinh đang ngủ dậy.”

(/)

Anh ở trên lớp rất có uy nghiêm, lập tức có người thay nhau gọi người bên cạnh trái phải dậy, không ít người buồn ngủ cũng phải ngồi dậy, mắt nhắm mắt mở nhìn Giang Mộ.

Giang Mộ thờ dài một tiếng, nhìn xung quanh một lượt, chỉ có Tô Niên Niên còn chăm chú nhìn lên bảng, thế là anh gọi: “Tô Niên Niên, nói lại một lượt trình tự giải bài vừa này thầy giảng.”

Tô Niên Niên không hề động dậy.

Giang Mộ lại lặp lại lần nữa, Tô Niên Niên bình thần nhìn anh, xem thường lời nói của anh.

Học sinh trong lớp bắt đầu râm rì, xì xào thảo luận to nhỏ.

(/)

Dám quang minh chính đại mà đối đầu với thầy chủ nhiệm, Tô Niên Niên đúng là người đầu tiên!

“Tô Niên Niên, có phải em không thoải mái không?” Giang Mộ khẽ hỏi.

Tô Niên Niên đến nhìn cũng không nhìn anh, từ trong ngăn kéo lấy truyện tranh ra, tự xem tự đọc.

Giang Mộ đi xuống bục giảng, đi về phía chỗ ngồi của Tô Niên Niên, tâm trạng của tất cả học sinh trong lớp bị dao động lên, thánh ala, thật là căng thẳng mà.

Giang Mộ đứng ở bên cạnh cô, khẽ hỏi mấy câu, Tô Niên Niên vẫn không nói gì.

Trong khoảnh khắc, đột nhiên Giang Mộ như hiểu ra điều gì.

Dùng hành động trẻ con này đối đầu với anh, thực ra là ghét và oán hận anh.

Cô có lẽ là biết rồi.....

Đúng thế, làm sao có thể giấu cả đời được chứ.

Giang Mộ tự cười chế giễu mình trong lòng, quay người bước lên bục giảng, chỉ cảm thấy bước chân càng nặng nề hơn.

Anh gọi Triệu Minh Viễn lên nói lại, Triệu Minh Viễn đẩy đẩy gọng kính, thu bộ dạng bất thường của Tô Niên Niên vào tầm mắt, bình tĩnh nói hết bài tập đó.

Ồn ào một lúc rồi cũng kết thúc, rất nhiều người trong lòng đều mất hứng.

Khi tan học, trong lớp chỉ còn lại Tô Niên Niên.

Cô nhìn xung quanh chỗ ngồi, Đường Dư phần lớn thời gian đều ở công ty quản lý, vì chuẩn bị cho biểu diễn, Tống Dư Hi vừa tan học đã phải vội về cho kịp xe bus, Chúc Thành đi cùng cô.

Cô đột nhiên cảm thấy cô đơn hơn lúc nào hết.

Rõ ràng bên cạnh có rất nhiều người, nhưng ở một vài thời khắc, vẫn chỉ có một mình đối diện với tất cả.

Im lặng thu dọn sách vở, đành định đứng dậy, một bóng người đứng trước mặt cô.

Lớp trưởng, Triệu Minh Viễn.

Cô hỏi: “Có chuyện gì sao?” trong ấn tượng, thân học lớp trưởng này bình thường không mấy khi để ý đến những người khác lắm.

Triệu Minh Viễn đưa cuốn vở trong tay cho cô. “Đây là vở toán hôm nay, còn có những bài trọng điểm gần đây, cậu cầm về xem đi.”

Tô Niên Niên sửng người.

“Còn nữa, cất lại tính cách trẻ con đó của cậu đi, dù cho nguyên nhân gì, dùng thủ đoạn kiểu này để trả thù thầy giáo đều là ngốc ngếch!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 354: Thi Đại Học (5)

Ra khỏi quán cà phê, bầu trời Dụ Thành trở nên xám xịt, mấy phút sau trời đổ mưa.

Cả thành phố chìm trong cơn mưa lớn, tiếng rơi tí tách như rơi trong lòng, trầm nặng mà lạnh lẽo.

Giang Mộ chạy đi lấy ô, rồi che ô đưa Tô Niên Niên lên xe, chở cô về nhà.

Tô Niên Niên cả đoạn đường im lặng không nói gì, khi đến nhà họ Trần, cô khẽ nói: “Thầy giáo Giang, sau này chúng ta còn gặp nhau không ạ?”

Giang Mộ mỉm cười, “Có duyên sẽ lại gặp, về nhà đi, chịu khó nghỉ ngơi, đừng để trật chân nữa.”

Anh đưa ô cho Tô Niên Niên, Tô Niên Niên quay về nhà, đứng ở trước bậc thềm nhìn Giang Mộ rời đi.

Trong khoảnh khắc, dường như cảm thấy có một bộ phận rất quan trọng trong sinh mệnh của mình rời mình mà đi vậy.

Cô cảm thấy mũi mình hơi cay.

Vốn dĩ muốn đi tìm Cố Tử Thần, nhưng đột nhiên nhớ ra cậu không ở nhà.

Thành tích thi đại học vẫn chưa có, cậu còn bận hơn trước gấp mấy lần, nghe nói vào công ty nhà họ Cố học quản lý.

Cô một mình vào nhà, trong nhà vắng vẻ không có một ai.

Tất cả mọi người đều bận, chỉ có cô dường như vẫn ở đó.

Tại sao không đợi bước chân của tôi chứ.

Trong đáy lòng đã từng hỏi rất nhiều lần, vẫn không có câu trả lời.

Cô tự pha cho mình một cốc trà sữa nóng, sau khi uống xong rồi đi ngủ, dường như chỉ có ngủ mới có thể quên hết mọi phiền não vậy.

(/)

Ngày hôm sau tinh dậy, Tô Niên Niên lại lần nữa bị cảm, chỉ có thể xin nghỉ học. Lần này bị bệnh đã là ba ngày trôi qua.

Đợi sau khi cô quay lại trường, lớp F đã thay chủ nhiệm rồi, nhưng chủ nhiệm chính là giáo viên tiếng anh Kim Vân.

Cô không hiền hòa dễ chịu như Giang Mộ, không làm bạn với học trò, không thân thiện, mà là vừa đảm nhiệm chủ nhiệm là chế định một loạt quy định lớp, không cần biết dù cho thành tích không tốt, môi trường thế nào, đều sẽ bị trừng phạt.

Có mấy người lên lớp ngủ, xem tiểu thuyết toàn bộ đều bị phạt lấy gương điển hình, toàn bộ đều bị đuổi ra khỏi lớp chép phạt.

Lớp F dưới sự trừng phạt nghiêm khắc của cô, trở nên ngoan như cây cỏ, không ai dám có lời lẽ oán trách, cả lớp đến cười đùa cũng không có.

Do đó, Kim Vân biểu thị rất hài lòng với bầu không khí này, vì bị áp lực cao như thế, thành tích của lớp F được nâng cao không ít.

Chẳng dễ gì mới đến được cuối tuần, Tô Niên Niên định ra ngoài chơi cho thoải mái.

Nọ Nọ bị bố mẹ đưa đến lớp trọng điểm của Hi Thành để ôn luyện, Đậu Đậu lại phá quy tắc đi đăng ký một lớp vẽ, khiến Tô Niên Niên hết sức ngạc nhiên.

Đợi đến khi cô mò được đến phòng vẽ trong khu dân cư đó, cả người như muốn xỉu rồi.

Phòng vẽ rất nhỏ, học sinh bên trong không nhiều, toàn bộ đang vẽ tượng người tĩnh vật.

Tô Niên Niên chậm chậm đi đến bên cạnh Đậu Đậu, oán trách nói: “Sao cậu lại đi học vẽ tranh chứ, hán tử như kiểu cậu nên đi học võ taewondo mới đúng!”

Đậu Đậu lộ ra nụ cười “thiếu nữ đang yêu”, vuốt vuốt tóc, yên tĩnh cầm bút vẽ một đường.

Một nữ hán tử như cô làm động tác như thế khiến Tô Niên Niên suýt ngã, không biết bạn thân của mình chịu phải cú sốc gì.

“Ai có thể nhường cho tôi vị trí được không, góc độ này khó vẽ quá!” Một giọng nam quen thuộc vang lên, lập tức có người trả lời, “Đến chỗ mình đi, chỗ mình ánh sáng tốt”, “Tôi nhường cho cậu vị trí này!”

“Đến chỗ tôi đi! Chỗ tôi là tốt nhất!” Đậu Đậu với lên một tiếng, áp đảo những giọng khác hẳn đi.

Tô Niên Niên liếc nhìn nam sinh đó, ôi trời đúng là đẹp trai! Lập tức tỉnh ngộ ra, Đậu Đậu không phải thích người ta đấy chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tĩnh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 355: Thi Đại Học (6)

Ra khỏi quán cafe, bầu trời Dụ Thành trở nên xám xịt, mấy phút sau trời đổ mưa.

Cả thành phố chìm trong cơn mưa lớn, tiếng rơi tí tách như rơi trong lòng, trầm nặng mà lạnh lẽo.

Giang Mộ chạy đi lấy ô, rồi che ô đưa Tô Niên Niên lên xe, chờ cô về nhà.

Tô Niên Niên cả đoạn đường im lặng không nói gì, khi đến nhà họ Trần, cô khẽ nói: “Thầy giáo Giang, sau này chúng ta còn gặp nhau không ạ?”

Giang Mộ mỉm cười, “Có duyên sẽ lại gặp, về nhà đi, chịu khó nghỉ ngơi, đừng để trật chân nữa.”

Anh đưa ô cho Tô Niên Niên, Tô Niên Niên quay về nhà, đứng ở trước bậc thềm nhìn Giang Mộ rời đi.

Trong khoảnh khắc, dường như cảm thấy có một bộ phận rất quan trọng trong sinh mệnh của mình rời mình mà đi vậy.

Cô cảm thấy mũi mình hơi cay.

Vốn dĩ muốn đi tìm Cố Tử Thần, nhưng đột nhiên nhớ ra cậu không ở nhà.

Thành tích thi đại học vẫn chưa có, cậu còn bận hơn trước gấp mấy lần, nghe nói vào công ty nhà họ Cố học quản lý.

Cô một mình vào nhà, trong nhà vắng vẻ không có một ai.

Tất cả mọi người đều bận, chỉ có cô dường như vẫn ở đó.

Tại sao không đợi bước chân của tôi chứ.

Trong đáy lòng đã từng hỏi rất nhiều lần, vẫn không có câu trả lời.

Cô tự pha cho mình một cốc trà sữa nóng, sau khi uống xong rồi đi ngủ, dường như chỉ có ngủ mới có thể quên hết mọi phiền não vậy.

(/)

Ngày hôm sau tỉnh dậy, Tô Niên Niên lại lần nữa bị cảm, chỉ có thể xin nghỉ học. Lần này bị bệnh đã là ba ngày trôi qua.

Đợi sau khi cô quay lại trường, lớp F đã thay chủ nhiệm rồi, nhưng chủ nhiệm chính là giáo viên tiếng anh Kim Vân.

Cô không hiền hòa dễ chịu như Giang Mộ, không làm bạn với học trò, không thân thiện, mà là vừa đảm nhiệm chủ nhiệm là chế định một loạt quy định lớp, không cần biết dù cho thành tích không tốt, môi trường thế nào, đều sẽ bị trừng phạt.

Có mấy người lên lớp ngủ, xem tiểu thuyết toàn bộ đều bị phạt lấy gương điển hình, toàn bộ đều bị đuổi ra khỏi lớp chép phạt.

Lớp F dưới sự trừng phạt nghiêm khắc của cô, trở nên ngoan như cây cỏ, không ai dám có lời lẽ oán trách, cả lớp đến cười đùa cũng không có.

Do đó, Kim Vân biểu thị rất hài lòng với bầu không khí này, vì bị áp lực cao như thế, thành tích của lớp F được nâng cao không ít.

Chẳng dễ gì mới đến được cuối tuần, Tô Niên Niên định ra ngoài chơi cho thoải mái.

Nọ Nọ bị bố mẹ đưa đến lớp trọng điểm của Hi Thành để ôn luyện, Đậu Đậu lại phá quy tắc đi đăng ký một lớp vẽ, khiến Tô Niên Niên hết sức ngạc nhiên.

Đợi đến khi cô mò được đến phòng vẽ trong khu dân cư đó, cả người như muốn xỉu rồi.

Phòng vẽ rất nhỏ, học sinh bên trong không nhiều, toàn bộ đang vẽ tượng người tĩnh vật.

Tô Niên Niên chậm chậm đi đến bên cạnh Đậu Đậu, oán trách nói: “Sao cậu lại đi học vẽ tranh chứ, hán tử như kiểu cậu nên đi học võ taewondo mới đúng!”

Đậu Đậu lộ ra nụ cười “thiếu nữ đang yêu”, vuốt vuốt tóc, yên tĩnh cầm bút vẽ một đường.

Một nữ hán tử như cô làm động tác như thế khiến Tô Niên Niên suýt ngã, không biết bạn thân của mình chịu phải cú sốc gì.

“Ai có thể nhường cho tôi vị trí được không, góc độ này khó vẽ quá!” Một giọng nam quen thuộc vang lên, lập tức có người trả lời, “Đến chỗ mình đi, chỗ mình ánh sáng tốt”, “Tôi nhường cho cậu vị trí này!”

“Đến chỗ tôi đi! Chỗ tôi là tốt nhất!” Đậu Đậu với lên một tiếng, áp đảo những giọng khác hẳn đi.

Tô Niên Niên liếc nhìn nam sinh đó, ôi trời đúng là đẹp trai! Lập tức tỉnh ngộ ra, Đậu Đậu không phải thích người ta đấy chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Thi Đại Học (7)

Có điều nam sinh này tại sao lại càng nhìn càng thấy quen thế nhỉ?

Tô Niên Niên cố lục lọi trong đầu mãi, cuối cùng cũng nhận ra người trước mắt là ai!

Ngôn Mặc Sênh!

Thánh Ala, đáng sợ quá, hai người này không phải oan gia chuyên đối đầu sao, tại sao bây giờ lại cùng học ở lớp về vậy?

“Hừm, thiếu gia không ngồi cùng nữ thần kinh.” Ngôn Mặc Sênh lâu bâu nói xong, ánh mắt Đậu Đậu lập tức trở nên ảm ức.

Cô suýt nữa buột mồm muốn chửi mắng Ngôn Mặc Sênh, lời được một nửa lại cố nuốt nghẹn vào trong, khiến cô lụ khụ ho trong họng.

Tô Niên Niên vội vàng giúp cô vuốt giận, làm khẩu hình: “Chuyện gì xảy ra thế?”

Đậu Đậu ho một lúc, lại giả vờ ho thêm mấy tiếng, nheo nheo mày với Tô Niên Niên, “Chính là tình hình cậu nhìn thấy, tớ là vì anh ấy mới đến học vẽ tranh.”

Oh my god! Tin tức này quá đột ngột! Tô Niên Niên nhất thời đón nhận không nổi.

Ngôn Mặc Sênh tìm vị trí ngồi xuống, mắt ý thức liếc nhìn về phía Đậu Đậu, nghe thấy tiếng ho của cô không kìm được cau mày, một lúc sau, cậu ta vẫn chuyển ghế xe dịch đến bên cạnh Đậu Đậu, nhân tiện đưa cho Đậu Đậu chai nước, “cầm lấy uống đi, cô ho như thế khéo mắc bệnh truyền nhiễm đó, ô nhiễm môi trường!”

Đậu Đậu cười tít mắt đón lấy, ừng ực uống hai ngụm, đắc ý nói: “Ngôn Mặc Sênh, tôi uống xong rồi, anh uống tiếp đi, ai ya ya, biết anh là muốn hôn gián tiếp người ta, người ta sẽ không để ý đâu.”

Ngôn Mặc Sênh sa sầm mặt: “Hừ, cô là đồ thần kinh, tránh xa tôi chút!”

Hừ, cho nên cậu tại sao phải quản nhiều chuyện như thế, còn đưa nước con người con gái điên này chứ!

(/)

Da mặt của Đậu Đậu sớm đã tu luyện thành vạn lý trường thành rồi, càng xích lại gần bên cạnh Ngôn Mặc Sênh. Trêu cậu, khiến người ta mặt đỏ như con tôm luộc rồi.

Tô Niên Niên nhìn hai người gần gũi, trong lòng chỉ có một từ hình dung: xem thế là đủ rồi.

Cuối cùng, sau câu hỏi Đậu Đậu hỏi Ngôn Mặc Sênh hôm nay mặc quần trong màu gì, Ngôn Mặc Sênh gào lên: “Thiếu gia muốn tuyệt giao với cô, Hoàng Đậu Đậu, cách xa tôi 10m! Cô mau đi đi!”

Đậu Đậu không nỡ giật giật tay áo cậu, mắt rung rung, “Phu quân, người ta phải đi đây, nhớ là phải nhớ em đấy, mu oa...!”

Trong phòng về các học sinh khác nhìn Đậu Đậu khoa trương cười phá lên, xem ra đã quá quen với hai người thường xuyên đùa nhau kiểu này.

Đậu Đậu quay về chỗ ngồi của mình, nhìn bộ dạng ngẩn tò te của Tô Niên Niên lại cười ồm lên, nói với cô: “Tô Niên Niên, tớ đã quyết định rồi! Tớ phải tán đồ anh ấy, sau đó lại đá anh ấy, nhất định rất vui đấy, ha hah ha”

Đây là tư duy của người bình thường sao? Tô Niên Niên tròn mắt nhìn, cực kỳ nghi ngờ ý nghĩa của việc mình đến đây.

Từ xa chuyển đến giọng nói nghiêng răng nghiêng lợi: “Hoàng Đậu Đậu, tôi nghe thấy rồi đấy!”

Đậu Đậu lườn cậu ta: “Ồ, nghe thấy thì nghe thấy thôi, lắm lắm cái gì, tôi phải chia tay với anh! Ly hôn!”

Ngôn Mặc Sinh: “.....”

Tô Niên Niên: “.....”

Đến đó một hồi, Tô Niên Niên tự nhận tố chất tâm lý mình không chấp nhận được tất cả, lí nhí nói: “Tớ nên về nhà thôi.....bye bye.”

Rời khỏi phòng vẽ mà Đậu Đậu học, cô chậm chậm đi bên đường, chuẩn bị ngồi xe bus về nhà.

Đường Dư tập huấn ở công ty quản lý, Tống Dư Hi mỗi ngày đều đọc sách đến 12h, Chúc Thành bắt đầu giảm cân, Nọa Nọa đi học ở Hi Thành, Trần Nguyên thì đi du học, Cố Tử Thần mỗi ngày vui đầu đến công ty.

Hình như tất cả mọi người đều đang nỗ lực.

Còn cô, cũng phải bắt đầu nỗ lực mới đúng chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 357: Thi Đại Học (8)

Học sinh lớp F gần đây xảy ra một chuyện, đó chính là Tô Niên Niên trước đây lười nhác thì giờ lại biến thành một sách chăm học!

Thái độ học tập của cô hết sức chăm chỉ, thành tích tiến bộ vượt bậc, đến Kim Vân nhìn cô cũng bằng ánh mắt khác.

Mỗi ngày, tất cả mọi người đều nhìn thấy sự nỗ lực và tiến bộ của cô.

Thi cuối kỳ, cô thi đứng thứ sáu toàn lớp, học kỳ mới sau đó, thành tích của cô ổn định đứng trước xếp hạng năm. Rất nhiều lúc, học sinh trong lớp đều nhìn bóng cô và Triệu Minh Viễn đang bàn tán sôi nổi bài tập.

Bầu không khí nỗ lực này cảm hóa không ít người, dần dần, cả lớp F đều âm thầm bắt đầu cạnh tranh, mỗi người đều đang ra sức học tập.

Người cảm thấy thay đổi nhiều nhất chính là Kim Vân, cô vốn dĩ cho rằng những học sinh này sẽ chống đối phương thức dạy học của mình, không ngờ bây giờ trên lớp đã hình thành cạnh tranh theo hướng tích cực, đến mấy cô chiêu cậu ấm học hành chónh chác cũng lao đầu vào học, khiến bất cứ thầy cô nào cũng thấy lạ.

Chỉ có điều, sức khỏe Tô Niên Niên càng ngày càng kém, thường xuyên bị ốm, cơ thể nhanh chóng gầy đi, khuôn mặt bầu bĩnh của em bé không còn nữa, Sở Tổ Tâm nhìn mà xót xa.

Bà luôn khuyên Tô Niên Niên: “Niên Niên, chỉ cần cố gắng là được, không cần quá sức như thế, ăn nhiều cơm chút, nghỉ ngơi sớm đi.”

Tô Niên Niên giống như đã hạ quyết tâm, chỉ cần việc cô quyết định, nhất định phải làm được, cho nên mỗi lần đều bỏ ngoài tai lời của Sở Tổ Tâm.

Cố Tử Thần bận xong việc công ty, quay về nhà đã là 11h30, cậu ngẩng đầu nhìn lên phòng Tô Niên Niên ở sát vách, cau mày khó hiểu.

Trước đây không lâu Thánh Âm nghi hè, Sở Tổ Tâm quả thật sợ Tô Niên Niên quá mệt, sống chết cũng không đăng ký cho cô học lớp phụ đạo.

Bây giờ xem ra, Tô Niên Niên là đang tự học?

(/)

Đổi về nửa năm trước, Cố Tử Thần dù cho thế nào đều sẽ không tin con lợn này lại chăm học như thế, nhưng bây giờ cậu lại hy vọng Tô Niên Niên có thể trở về dáng vẻ vô lo vô nghĩ như trước.

Cậu lấy điện thoại ra, gửi tin nhắn cho Tô Niên Niên: Sao vẫn chưa ngủ?

Phải đến một lúc lâu sau, Tô Niên Niên mới trả lời lại: làm xong bài này em sẽ đi ngủ, m.u.o.a.

Cố Tử Thần soạn một tin dài, nhưng nghĩ đi nghĩ lại lại xóa toàn bộ đi.

Cậu ngẩng đầu nhìn ánh đèn vàng cam trong phòng Tô Niên Niên hắt ra, ánh nhìn xa xăm, sâu khó thể dò.

Cậu bây giờ duy nhất có thể làm được, đó là nhìn cô từ phía sau mà thôi.

Đợi đến khi ánh đèn trong phòng Tô Niên Niên tối đen, cậu mới về phòng nghỉ ngơi.

Tô Niên Niên, cố lên nhé.

--- ---

Học kỳ mới bắt đầu, Tô Niên Niên chính thức bước vào năm ba.

Vừa vào năm ba, trạng thái không còn như trước nữa, tiết tấu của mỗi người đều trở nên gấp gáp, căng thẳng, hiệu suất cao, thầy giáo giảng những bài phức tạp, trên bàn một ngày không dọn dẹp sẽ bị đầy giấy nháp bày ra la liệt, trong lớp lúc nào cũng ngập tràn mùi cafe, trên mặt mỗi người đều có quầng thâm trên mắt.

Tô Niên Niên viết xong bài thi, thực hiện một bài tập làm dịu cho mắt, Tống Dư Hi ở bên cạnh còn đang chăm chỉ viết.

Động tác làm dịu mắt còn chưa làm xong, Tô Niên Niên lại nghe thấy Tống Dư Hi ở bên cạnh khóc.

Tiếng khóc nhỏ dầm dết, nhưng mang theo tâm trạng bi thương.

“Tiểu Hi, cậu làm sao thế?” Tô Niên Niên lo lắng hỏi, luống cuống tìm khăn giấy cho cô.

Chúc Thành ở đằng sau cũng cuống lên, hỏi: “Tiểu Hi, cậu có phải không thoải mái ở đâu không?”

Mọi người trong lớp đã quá quen đối với cảnh tượng này rồi, lên năm ba học rất áp lực, khóc một trận rồi sẽ lại qua thôi.

Trong sâu xa, Tô Niên Niên cảm thấy, Tống Dư Hi chắc chắn không chỉ vì áp lực học hành mới khóc.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358: Thi Đại Học (9)

Tiết này là tự học, cô kéo Tống Dư Hi ra khỏi lớp, dẫn đến phòng luyện đàn.

Phòng luyện đàn không một bóng người, thích hợp là nơi để khóc.

Tống Dư Hi vốn dĩ ở trong lớp vẫn còn cố nín, lúc này tâm trạng như bộc phát, cô òa khóc nức nở, Tô Niên Niên nhẹ nhàng vỗ sau lưng cô, tránh làm cô thêm tổn thương, lau nước mắt nước mũi cho cô.

“Được rồi được rồi, đừng khóc nữa, đừng buồn nữa, khóc được là tốt rồi....” trong tiếng an ủi dịu dàng của cô, Tống Dư Hi dần dần ngừng khóc, chỉ là bờ vai vẫn không ngừng rung, vẫn còn tiếng nghẹn ngào.

Tô Niên Niên lúc này mới mở miệng hỏi cô: “Cậu làm sao thế, có phải có chỗ nào không thoải mái không? Kinh nguyệt đến à? hay là Doãn Sơ Hạ bọn họ lại ức hiếp cậu?”

Tống Dư Hi lắc lắc đầu, cắn răng nói: “Không có gì.....mình chỉ là muốn khóc.....”

Từ khi làm bạn thân với Tô Niên Niên, trên lớp chẳng còn ai dám ức hiếp cô, hơn nữa Chúc Thành cũng đối với cô rất tốt, khác xa những năm tháng học năm nhất khổ cực.

(/)

Nhưng.....bệnh tình của bố cô càng nặng hơn, chỉ dựa vào thu nhập chút ít của mẹ không thể đủ được, hơn nữa trong nhà còn có em trai em gái.

Tối hôm qua, mẹ cô nói chuyện mà giọng nặng trĩu, đại ý là bảo cô kết thúc việc học, đi ra ngoài tìm việc kiếm tiền, để em trai học.

Khoảnh khắc đó, cô cảm thấy thế giới thật không công bằng.

Tại sao cô phải sinh ra trong một gia đình nghèo khó khổ cực chứ? Tại sao cô phải đối diện với sự chọn lựa cay nghiệt như thế? Cô chỉ muốn sống giống

như người bình thường, nhưng ông trời lại không đồng ý cho cô cơ hội này.

Tổng Dư Hi sụt sùi đem những chuyện này kể lại cho Tô Niên Niên nghe, Tô Niên Niên nghe xong cau mày nói: “Thành tích của cậu tốt như thế, không đi học thì quá đáng tiếc, hơn nữa cấp ba còn chưa tốt nghiệp, cậu có thể tìm được việc gì tốt chứ. Cậu thương lượng với mẹ cậu, có thể tự đi làm thêm kiếm tiền chi trả cho cuộc sống của cậu, học phí có thể xin học bổng trợ cấp, đại học còn có rất nhiều loại học bổng, chị cần cậu kiên trì, nhất định có thể tiếp tục con đường học!”

“Nhưng.....nhưng bệnh của bố mình thì phải làm thế nào.....” Tổng Dư Hi che mặt khóc.

“Bố cậu làm phẫu thuật cần bao nhiêu tiền?” Tô Niên Niên hỏi.

“Mình không biết, có lẽ khoảng trên dưới 10 vạn.” Tổng Dư Hi khó khăn mới thốt ra được mấy chữ này, “Cô giáo Kim nói muốn bảo toàn trường quyền góp cho mình, Niên Niên, mình thật sự không muốn như thế.....có thể mọi người cảm thấy đó là lòng hảo tâm, nhưng đối với mình mà nói đó giống như bị si nhục vậy! Mình không muốn tất cả mọi người đều biết nhà mình nghèo như thế, càng không muốn để bọn họ cảm thấy mình nhục nhã như thế.”

Tô Niên Niên há hốc mồm, vốn dĩ muốn khuyên cô hai câu, cuối cùng vẫn không thốt ra được câu gì, mà là lẳng lặng tính xem mình có bao nhiêu tiền.

Từ nhỏ đến lớn tiền mừng tuổi của cô đều trong tay cô, mỗi tháng Sở Tổ Tâm đều cho cô một khoản tiền tiêu vặt, phần lớn cô đều tích lại, giờ dồn lại, cũng phải được xấp xỉ con số có sáu số 0 đằng sau.

Cô cắn cắn răng, nói: “Tổng Dư Hi, mình có thể cho cậu mượn 10 vạn.”

Tổng Dư Hi sững sờ nhìn cô, lắp bắp nói: “Niên Niên, cậu lấy đâu ra nhiều tiền như thế.....với lại, mình sợ mình trả không nổi, cậu đừng cho mình vay.”

“Cậu không cần tiền của mình, còn có cách nào nữa đâu?” Tô Niên Niên hỏi Tổng Dư Hi một câu, cô im lặng, Tô Niên Niên lại nói: “Không phải cho cậu mượn không, cậu phải viết giấy nợ cho mình, sau này khi đi làm rồi phải trả toàn bộ cho mình, còn cả tiền lãi nữa!”

“Niên Niên.....mình.....” Tổng Dư Hi ấp úng, không biết nên nói gì mới được.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 359: Thi Đại Học (10)

Cô hiểu, Tô Niên Niên thật sự coi cô là bạn.

Nhưng còn cô thì sao?

Cô cụp lông mi xuống, không dám nghĩ đến câu hỏi đó.

Tô Niên Niên làm việc tốc độ rất nhanh, ngày hôm sau là đã đem tiền chuyển cho cô rồi.

Cô sợ Tổng Dư Hi không đủ dùng, còn đem cả tiền lần trước đệm đàn Cổ Lí chuyển cho cô, cũng chuyển một nửa cho Tổng Dư Hi.

Vốn dĩ số tiền đó cô không định động vào, mặc dù không nhiều, nhưng dựa vào số tiền lần đầu tiên mình kiếm được, nói khoa trương một chút là dự định làm của hồi môn hoặc là làm vốn lập nghiệp sau này.

Tổng Dư Hi đi tìm gặp riêng Kim Vân, nên mới không công khai quyền góp cho cô.

Nhưng thái độ Kim Vân rất không hay: “Tổng Dư Hi, cô là vì tốt cho em, trường chúng ta đều là thiếu gia tiểu thư con nhà quý tộc, để mọi người quyền góp cho em một số tiền thì có thể qua được những tháng ngày khó khăn, cũng có thể tiếp tục việc học của em.”

Tổng Dư Hi cắn môi, thấy trong mắt của bà chủ nhiệm đều là vẻ châm biếm.

Đó là kinh thường học sinh nghèo khó như cô, đè nén tất cả lòng tự trọng của một thiếu nữ 18 tuổi.

Có lúc, Tổng Dư Hi cũng cảm thấy lòng tự trọng của mình rất đáng thương hại, nhưng đây là chuyện duy nhất mà cô có thể kiên trì.

--- ---

(/)

Khi đếm ngược 100 ngày nữa là đến kỳ thi đại học, mọi người mới thật sự ý thức được sắp thi đại học.

Có lẽ trong lòng rất nhiều người dù cho thành tích không tốt, cũng có thể dựa vào người nhà mà học một trường đại học tốt, hoặc là đến doanh nghiệp của gia đình làm việc, sống một cuộc sống vô lo vô nghĩ.

Nhưng cũng rất nhiều người không chọn lựa lùi bước, mà là nỗ lực phấn đấu!

Con số màu đỏ của phần mỗi ngày giảm dần, áp lực đè lên thần kinh mỗi người.

Đường Dư vào lúc quan trọng cuối cùng, cũng quay về trường lên lớp.

Cậu bỏ dở rất nhiều môn học, mỗi ngày đều vò đầu cau mày học, Tô Niên Niên vốn dĩ thành tích không bằng cậu, nhưng bây giờ lại có thể phụ đạo cho cậu được rồi.

Thời gian nghỉ, Tô Niên Niên hỏi một câu mà cô nén trong lòng rất lâu: “Đường Dư, năm đó thành tích hồi phổ thông của cậu rất kém, tại sao vừa đến Thánh Âm là đột nhiên thay đổi thế?”

Đường Dư chớp chớp mắt: “Có lẽ là vì.....mình tương đối thiên tài.”

“Cậu còn chưa là đại minh tinh, sao da mặt đã dày thế? Có phải bị lộn ca truyền nhiễm phải không?” Tô Niên Niên lí luận hỏi.

Đường Dư cười cười, nhìn vào một góc trong không khí, trầm tư suy nghĩ.

Đã từng có một thời gian, cậu đúng là rất sa sút, thường xuyên bỏ tiết đi chơi bóng rổ, nhìn ai không thuận mắt là có thể cầm ghế đánh, sống rất ngang nhiên hồng hách.

Cho đến khi gặp Tô Niên Niên.

Cô khiến cậu trở thành người tốt hơn.

Thế là rất nhiều lúc người khác không biết, Đường Dư dần dần không đi chơi bóng rổ nữa, không còn chơi với đám bạn lêu lổng trước kia nữa, mà là ở trong nhà, trong cửa hàng làm thêm đọc từ mới, làm các bài toán khiến cậu đau đầu.

Dần dần, thành tích của cậu tốt dần lên.

Nhưng khi thành tích thi có kết quả, tất cả thầy cô đều cho rằng cậu gian lận.

Đối diện với những khuôn mặt chất vấn đó, Đường Dư chẳng tranh cãi, vì cho dù cậu tranh cãi cũng chẳng có ai tin.

Thầy cô luôn có tư tưởng ăn sâu bén rễ không tin với những học sinh kém kiểu này.

Cho nên khi ở Thần Giang, thông thường khi thi cậu thường bỏ lại bài giải cuối cùng, để thành tích của mình rớt lại sau Tô Niên Niên mấy người.

Những việc này không có ai biết, cậu cũng không định nói ra, cứ như thế im lặng mỉm cười mà qua.

Uhm, cậu đúng là thiên tài mà.

Quay người đi nhìn Tô Niên Niên, cô lại bắt đầu cười đùa với Chúc Thành, Chúc Thành cười phá lên, Tống Dư Hi im lặng nhìn bọn họ.

Khoảnh khắc này, Đường Dư chỉ mong thời gian ngừng lại, mãi mãi thanh xuân, mãi mãi tươi đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 360: Thi Đại Học (11)

Gần đến kỳ thi đại học, trường chuẩn bị cho học sinh năm ba nghỉ một tuần, để điều chỉnh tâm trạng, đón chờ kỳ thi.

Bên ngoài phòng học lát phát mưa rơi, một lúc sau mưa càng to hơn, chớp mắt đã thành cơn mưa rào.

Tô Niên Niên còn đang chưa hiểu chuyện gì, điện thoại nhận được tin nhắn của Cố Tử Thần: ở trường đợi anh, anh đến đón em.

Cô tươi cười hơn hờ cất điện thoại đi, ngẩng đầu, bắt gặp nét mặt sa sầm của Kim Vân đang trừng mắt nhìn cô.

Tô Niên Niên lau mồ hôi lạnh trên trán, bắt đầu nhớ lại quy định của lớp, nghịch điện thoại sẽ bị phạt đọc thuộc mấy lần bài khóa tiếng Anh.

Kim Vân không hề thích cô, hơn nữa quy định đề ra từ lâu rồi, Tô Niên Niên sâu xa cảm thấy khó mà thoát được kiếp nạn này.

(/)

Ai biết Kim Vân không phát điên như trong suy nghĩ, mà là đi đến trước mặt Tô Niên Niên, giọng nói kéo dài: “Thành tích của em rất tốt, khi thi nhớ đừng quá hời hợt, tin vào cảm giác đầu tiên của mình, chọn đáp án đừng chọn đi chọn lại, cố lên, cô tin em nhất định sẽ thi được thành tích tốt.”

Oh my god! Điều này khiến Tô Niên Niên không chỉ cảm thấy như kiếp nạn, mà cảm thấy đây là ngày thế giới tận thế?

Học sinh xung quanh cũng hết sức ngạc nhiên, chủ nhiệm đổi tính rồi sao? bà ta không phải bà gia chuyên nghiêm khắc nạt nộ sao, giờ lại đi động viên học sinh.

Tô Niên Niên gật đầu ngốc nghếch, “vâng ạ, em biết rồi.....”

Kim Vân hài lòng gật đầu, quay người đi lên bục giảng, “các em, có lẽ trong mắt các em tôi không phải là một giáo viên tốt, quá nghiêm túc, cổ hủ, khắt khe, thậm chí còn có người nói tôi bị bệnh mãn kinh phát tác bất cứ lúc nào, nói thật, tôi đã từng rất khó chịu, nhưng nghĩ đi nghĩ lại đúng là không gì là sai.”

Nói đến đây, học sinh trong lớp cười ồ lên.

“Tính cách của tôi và thầy giáo Giang Mộ trước đây không giống nhau, nhưng chúng tôi đều chỉ có một mục đích, muốn các em thi vào trường tốt, thi đại học không phải con đường duy nhất, nhưng trong mắt rất nhiều người các em, nó lại là con đường tốt nhất. Em không thể so với gia thế người khác, duy nhất các em làm được, chính là nỗ lực bản thân! Cho nên,.....các em, cố gắng lên, nỗ lực lên! Đừng để thanh xuân ba năm của mình uổng phí!” Lời vừa dứt, cả lớp lập tức trở nên yên tĩnh, trên mặt mỗi người đều có nét xúc động.

Kim Vân đứng trên bục giảng vẫy vẫy tay, đây là động tác biểu thị của bà bảo cả lớp tan học.

Còn lần này, rất nhiều người đột nhiên hiểu ra, sau này cũng sẽ không nhìn thấy nữa.

Bục giảng, bàn học, cửa sổ, bảng đen quen thuộc, lớp học ở bên cạnh mọi người ba năm, cũng sẽ không quay lại được nữa.

Trong cảnh tượng im lặng này, Kim Vân dường như không kìm nén được, quay người đi, lau lau giọt nước mắt dưới kính, sau đó đi ra khỏi lớp.

Trong lớp bao trùm tâm trạng bồi hồi, cho đến khi tiếng nhạc điện thoại buồn cười của một nam sinh vang lên, mọi người mới như tỉnh mộng, cười hi hi thu dọn đồ đạc về nhà.

Chỉ là cười, nhưng cũng có người đã khóc.

Tô Niên Niên thở dài, xách balo của mình đi ra khỏi lớp, Cố Tử Thần đã đứng ngoài hành lang một lúc rồi.

Ngũ quan của cậu sắc nét, vóc dáng cao hơn một chút, mặc bộ quần áo thể thao đứng ở đó, giống như bức tranh tuyệt đẹp.

Cậu đi về phía Tô Niên Niên, đưa áo khoác màu đen của mình, bậm môi nói: “Mặc lên đi, đừng cảm lạnh.”

Tô Niên Niên ngoan ngoãn mặc lên, Cố Tử Thần nắm lấy tay cô, che ô đi về phía bãi đỗ xe.

Tổng Dư Hi chờ dẫn đứng ở sau nhìn theo, mơ hồ thấy sống mũi cay cay,

Cô nghiêng răng, dùng cặp sách làm ô che lên đầu, chạy trong mưa hướng về trạm xe bus.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 361: Thi Đại Học (12)

Trên đất đều là bùn đất và nước mưa bắn, cô ngã chạm đầu gối xuống đất, cảm giác đau đớn truyền đến, mưa vẫn không ngừng rơi, mười mấy giây ngắn ngủi đã ướt hết cả rồi.

Cô vùng vẫy bò dậy, một chiếc xe Porsche từ phía không xa đập vào tầm mắt.

Qua cửa sổ xe, có thể nhìn thấy Tô Niên Niên đang cười nói với Cố Từ Thần , Cố Từ Thần dường như bị cô trêu đùa, trên khuôn mặt tuấn tú khẽ nở nụ cười.

Tổng Dư Hi rung rung khóe mắt, nước mắt gần như sắp trào ra rồi.

Khoảng cách chưa đến 10m, người con trai mà cô thích nhất và bạn tốt nhất ở bên cạnh nhau, chuyện trò vui vẻ, còn cô lại thảm hại như thế này.

Hội học sinh nhiệt tình bên cạnh đỡ cô dậy, “ Bạn học, có làm sao không? Có cần phải đưa bạn đến phòng y tế không?”

Tổng Dư Hi lạnh nhạt lắc đầu, tự đứng dậy, né tránh đám đông đó, không muốn để Tô Niên Niên và Cố Từ Thần nhìn thấy cô.

Nếu như Tô Niên Niên không có gia thế tốt như thế, không có khuôn mặt xinh xắn đó, làm sao cậu ấy có thể ở bên cạnh Cố Từ Thần được chứ?

Cậu ấy coi mình là chúa cứu thế, bất cứ lúc nào cũng đưa tay cứu con ngỗng xấu xí như cô. Thực ra là đang cười nhạo cô phải không? Càng làm toát lên sự vĩ đại của bản thân phải không?

Dựa vào cái gì mà cô mãi mãi phải sống trong cuộc sống tăm tối này chứ! Chịu nghèo hèn và giày vò của khổ đau, bị người khác xem thường, bị người ta chế giễu.

Còn Tô Niên Niên lại sống trong ánh sáng của hạnh phúc?

Thật không công bằng!

Suy nghĩ càng lúc càng đáng sợ hiện lên trong đầu cô, ghen tị, căm hận, tự ti.....các loại tâm trạng giằng xé, nhằn nhó cau có trên khuôn mặt thanh tú của cô.

Cố Từ Thần lại điểm lại một lượt kiến thức cho Tô Niên Niên , lại bảo cô làm lại những bài tập lúc bình thường cô hay làm sai, Tô Niên Niên cảm thấy não mình đã thành trúc rồi, quả thật khéo đi thi cũng phải giặt giũ trắng nguyên gì đó.

Cô cười trêu Cố Từ Thần : “ Nếu như em thi tốt hơn anh, anh nhất định đừng ghen tị đấy.”

Cố Từ Thần cười cười, chẳng nói câu gì.

Thành tích thi đại học của cậu không nói cho Tô Niên Niên biết, Tô Niên Niên cũng không thích quan tâm theo dõi người giỏi nhất kỳ thi đại học.

Năm ngoái điểm số của cậu, xếp trước số 10 toàn tỉnh.

Hơn nữa cậu còn cố ý làm thiếu hai bài lớn của môn lý.

Sau khi điểm số đưa ra, không ít thầy giáo ở các trường nổi tiếng tuyển sinh gọi điện cho cậu, nhưng toàn bộ Cố Từ Thần đều từ chối.

Chỉ có điều nguyện vọng của cậu, điền là đại học Thánh Âm.

Đối với Tô Niên Niên , cậu chưa bao giờ dự định để đường lùi cho mình.

Cậu không biết là, nguyện vọng của Tô Niên Niên cũng điền là Thánh Âm.

Còn Tô Niên Niên không ngờ, trong mười ngày sau đó, cô lại đau khổ vì quyết định chọn trường lúc đó, không để cho mình có chọn lựa khác.

Ngày thi đại học, Cố Từ Thần đưa Tô Niên Niên đến trường, Sở Tổ Tâm và Trần Doãn Hoa cũng đi theo.

Tô Niên Niên và Tổng Dư Hi cùng thi một điểm, vừa đến trường là đi tìm Tổng Dư Hi .

“ Tiểu Hi, cố lên nhé, hôm nay nhất định phải phát huy tốt! Thi Thanh Hoa! Thi Bắc Đại!” Tô Niên Niên ra sức cổ vũ cho bạn.

Tổng Dư Hi cười không thoải mái lắm, “ uh, cậu cũng cố lên.”

“ Đi thôi, bọn mình đến điểm thi, đồ của cậu chuẩn bị đủ cả chưa? Dụng cụ mình mua hai bộ, cậu xem xem còn thiếu cái gì mình cho cậu mượn.” Tô Niên Niên nghiêm túc nói.

Động tác Tổng Dư Hi cứng đờ, cô biết Tô Niên Niên không vô duyên vô cớ mà mua hai bộ, chắc chắn là chuẩn bị cho cô.

Ngón tay cô rụt rề, cuối cùng vẫn cắn răng đưa chiếc bánh trong tay cho Tô Niên Niên , “ Đây là bánh mình làm, cậu thử đi, rất ngon.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 362: Thi Đại Học (13)

Tổng Dư Hi tay rất khéo, thường xuyên làm một vài loại bánh hay bánh mỳ đến chia cho mọi người thưởng thức.

Tô Niên Niên không chút nghi ngờ, ăn hết hai cái, cười tít mắt nói: “Rất ngon, tay nghề của cậu lại tiến bộ rồi, sau này cậu mở một cửa hàng bánh đi, kinh doanh nhất định rất phát đạt!”

Nụ cười của Tổng Dư Hi còn khó coi hơn khóc, thần sắc hoảng loạn gật gật đầu.

Tô Niên Niên không nghĩ nhiều, tươi cười vui vẻ đi đến điểm thi tham gia kỳ thi.

Tiếng chuông vang lên, Tô Niên Niên nhìn thấy bài thi xem một lượt trước, thờ một hơi nhẹ nhõm.

Rất chắc chắn.

Cô quay quay bút, bắt đầu làm bài, thời gian chậm chậm trôi đi, cô cảm thấy bụng dưới chuyển đến con nhói đau, cau mày suýt xoa vì đau.

Đổi vào kỳ thi khác, cô có thể báo cáo một tiếng với giáo viên để đi vệ sinh, nhưng đây là thi đại học! Từng phút từng giờ đều quý báu, sao cô có thể để lỡ được!

Chẳng biết làm sao, Tô Niên Niên đành phải cố chịu cảm giác không thoải mái, tăng tốc độ làm bài.

Bụng dưới càng lúc càng đau rõ rệt, giống như muốn từng xéo cô ra vậy, còn chưa viết hết một tờ bài thi, sắc mặt Tô Niên Niên đã trắng thảm hại như tờ giấy rồi.

Ra sức chịu đựng cố viết vài bài nữa, đến cô giáo cũng nhìn thấy có gì đó khác thường, đi đến trước mặt cô, cúi xuống hỏi: “Em làm sao thế?”

Tô Niên Niên cố dồn toàn sức lắc lắc đầu, ý chí mạnh mẽ kiên trì tiếp tục làm bài.

Chỉ là viết đến mặt sau, đến bản thân cô cũng không biết mình viết cái gì.

Buổi thi đầu tiên kết thúc, Tô Niên Niên mặt mày méo xệu. Đi vệ sinh xong mà con đau vẫn chưa giảm, cô cuối cùng ý thức có gì đó không đúng.

Nhưng dù cho thế nào, vẫn phải tiếp tục thi!

Cô dùng nước lạnh rửa mặt, nhìn vào gương thầm nói: “Tô Niên Niên, cố lên! Cố lên! Mày không thể gục ngã được, còn một đợt thi nữa, thi xong sẽ tốt! Đã nói phải đi Thánh Âm! Nhịn một lúc là được!”

Đến cuối cùng, trong giọng nói của cô mang theo nghẹn ngào.

Nỗ lực đến ngày, đến phút cuối cùng lại bất lực như thế.

Đội cô kiên cường đi ra, Tổng Dư Hi ở phòng bên cạnh dựa vào tường, nước mắt đầy mặt.

Tô Niên Niênxin lỗi.....

Nhưng, xin tha thứ cho mình ích kỷ một lần.

Cố gắng thi xong đợt thứ hai, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy áo sau lưng ướt đầm.

Khi cô ra đến cổng trường, Sở Tố Tâm và Trần Doãn Hoa giật nảy mình, lao lên đỡ cô, “Niên Niên, con làm sao thế? Sắc mặt sao lại khó coi thế!”

Tô Niên Niên mệt mỏi nói: “Mẹ đừng hỏi nữa, đưa con đi bệnh viện trước.”

Cố Từ Thần cau mày, bế cô lên xe, quay đầu nói: “Cô chú, cháu đưa cô ấy đi viện trước.”

“Ồ, được.” Trong ánh mắt ngỡ ngàng của Sở Tổ Tâm, Cổ Từ Thần đã lái xe như bay đưa Tô Niên Niên đi rồi.

Bệnh viện.

Sau khi làm kiểm tra xong hết, bác sĩ vội vàng nói: “Bệnh nhân dùng quá liều thuốc xổ, trước tiên rửa dạ dày trước, rồi truyền hai chai nước đường.....”

Tô Niên Niên yếu ớt nói: “Bác sĩ, cháu còn phải đi thi.”

Bác sĩ cau mày: “sắp thi rồi mà không chịu chăm sóc cho mình, uống thuốc giảm cân linh tinh! Có biết như thế là hại mình không.” Nhìn khuôn mặt trắng bệch của Tô Niên Niên, bác sĩ vẫy tay, bảo y tá đẩy cô vào phòng phẫu thuật.

Sở Tổ Tâm và Trần Doãn Hoa chạy theo sau, sau khi biết được bệnh tình hết sức ngạc nhiên.

“Niên Niên chưa bao giờ uống thuốc giảm béo, đồ ăn thức uống hai ngày này em đều chú ý, không có gì khác thường.” Sở Tổ Tâm tự trách mình nói, chỉ sợ vì mình mà hại con gái.

Trần Doãn Hoa vỗ vỗ vai an ủi bà, Cổ Từ Thần bên cạnh cau mày đăm chiêu.

Cậu cảm thấy, việc này không đơn giản như thế.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 363: Thi Đại Học (14)

Tại sao lại cứ đúng vào lúc thi đại học xảy ra chuyện chứ?

Phản ứng đầu tiên của cậu là nghĩ do tay chân của ông Cổ làm, nhưng nghĩ kỹ, ông Cổ thông thường không làm những kiểu việc lắt nhắt kiểu này.

Vậy vấn đề rốt cuộc là ở đâu chứ?

Cậu cau mày nghĩ ngợi, chìm vào trong trầm tư.

Trong phòng phẫu thuật, Tô Niên Niên đau đớn rửa dạ dày, đau đến nỗi mặt mày nhăn nhó, sắc mặt trắng nhợt.

Y tá truyền cho cô một chai nước, Tô Niên Niên yếu ớt hỏi: “bây giờ mấy giờ rồi ạ?”

“Một giờ hai mươi.” Y tá trả lời một câu, giật nảy mình khi nhìn thấy Tô Niên Niên cau mày muốn ngồi dậy, “Cô làm gì thế, truyền nước còn chưa hết, cô bây giờ cần phải nghỉ ngơi, tốt nhất đừng động dậy.”

“Em còn phải thi.” Tô Niên Niên cố chịu đau, giọng nói rất yếu ớt, dù cho như thế, y tá cũng nghe rõ lời cô nói, ngạc nhiên: “Cô không phải tham gia thi đại học đấy chứ? Trời ạ, bộ dạng này thì thi thế nào.....”

Sở Tổ Tâm và mọi người đi vào, nhìn dáng vẻ đau khổ của Tô Niên Niên, nước mắt Sở Tổ Tâm sắp rơi xuống, lao lên giữ lấy tay cô: “Niên Niên, chúng ta không thi nữa, chẳng phải chỉ là kỳ thi thôi sao, mẹ không cần con phải thi thành tích tốt, chỉ cần con khỏe mạnh là được, mẹ có thể nộp phí chọn trường, hoặc là chúng ta học lại cũng được.....”

Trần Doãn Hoa biết tâm trạng của bà dường như đang suy sụp, bước lên trên an ủi mấy câu, “được rồi, đừng nói linh tinh nữa, Niên Niên cũng lớn rồi, lúc này để con tự quyết định là tốt nhất.”

Ông quay người nhìn sang Tô Niên Niên: “Niên Niên, cháu có thể chịu đựng được không? Là quyết định tiếp tục thi, hay là..... hay là bỏ cuộc.”

Tô Niên Niên gật gật đầu: “Không sao, cháu có thể.”

Sở Tổ Tâm ôm mặt khóc òa lên, Trần Doãn Hoa biểu hiện là một người chủ gia đình uy nghiêm: “Đưa con ngoan, vậy khi đến trường thi dù cho thế nào cũng phải kiên trì, nếu như thật sự không thể chịu được, thì nói với thầy cô một tiếng, con biết chưa?”

“Vâng.” Tô Niên Niên lúc này đầy cảm kích với Trần Doãn Hoa , nếu như lúc này ông không ra mặt, Sở Tô Tâm chắc chắn sẽ không để cô đi thi.

Cố Tử Thần đứng ngoài cửa, nghe thấy Tô Niên Niên và Trần Doãn Hoa nói chuyện, cậu cau mày càng sâu.

Cậu đi đến trước giường bệnh, nhẹ vuốt tóc Tô Niên Niên , “ Em đã quyết định kỹ chưa?”

Tô Niên Niên đau đến không nói được ra lời, chỉ có thể chớp chớp mắt, biểu thị quyết tâm của mình.

Yết hầu cậu khẽ động, dường như muốn nói gì đó, nhưng đến cuối cùng một câu khuyên nhủ cũng không nói ra được, mà là cố Tô Niên Niên , đi ra khỏi bệnh viện.

Tô Niên Niên có chút hồi phục sức lực, gục trên vai cậu khẽ hỏi: “ nếu như em thi không tốt thì làm thế nào? Anh có ghét em không?”

Cố Tử Thần nghĩ rồi mỉm cười: “ Không sao, anh có thể thôi học để học cùng em cao trung năm ba, uh, đến lúc đó đừng bị thành tích của anh dọa cho khóc là được.”

Dù biết đây là lời nói đùa an ủi cô, Tô Niên Niên vẫn không thể không cảm động.

Cô ôm Cố Tử Thần , khẽ mắt đỏ, lí nhí nói: “ Em nhất định sẽ thi tốt, nhất định.”

Cơ thể Cố Tử Thần cứng lại, trong lòng kìm nén tâm trạng dường như sắp phun trào.

Cậu rất muốn nói, Tô Niên Niên , thực ra em không cần nỗ lực như thế, đuổi không kịp anh, anh có thể từ từ cùng em đi mà.

Thực ra em có thể làm lộn thần tài ngốc ngếch như trước đây, không thể kè vai, anh có thể ở bên cạnh bảo vệ em.

Nhưng, những lời này cậu không thể nói.

Tất cả những điều cậu có thể làm, chỉ là trên đường cô trưởng thành, đứng đằng sau nhìn cô đi về phía ngày mai.

Cố lên, Tô Niên Niên .

Cố lên, người yêu của anh.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 364: Tháng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (1)

Nhìn thấy Tô Niên Niên bước vào điểm thi, ngạc nhiên nhất chính là Tống Dư Hi .

Cô cắn môi, nhìn Tô Niên Niên kiên trì viết hết bài thi, trong lòng nói không ra được cảm giác gì.

Nhưng Tô Niên Niên vẫn còn mơ màng, dù cho cố gắng thi xong, thành tích cũng chưa hẳn đã khả quan.

Thầy cô coi thi cũng hết sức ngạc nhiên, nhìn Tô Niên Niên với trạng thái đó còn kiên trì thi, trong lòng cũng không tránh được thương xót, dù cho nỗ lực thế nào, thành tích chắc chắn cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Đây là thi đại học, một hai điểm có thể quyết định được vận mệnh của mỗi người.

Ngày đầu tiên thi xong, Tô Niên Niên đến bệnh viện ở một đêm, ngày hôm sau tiếp tục thi.

Khi kỳ thi kết thúc, đi ra khỏi trường thi, tâm trạng hàng ngàn học sinh ở khoảnh khắc đó như nặng trĩu.

Xung quanh dần vang lên tiếng gào thét, tiếng khóc, tiếng cười, Tô Niên Niên trong lòng nặng nề.

Cô biết, mình không thi được vào Thánh Âm rồi.

Hôm nay thi còn đỡ hơn chút, nhưng bài thi hôm qua làm một cách mơ hồ, cô không dám đoán thành tích của mình.

Cô lau khóe mắt, cố kiềm chế cảm giác muốn khóc.

Bao nhiêu đêm thức nỗ lực, lại ở khoảnh khắc không đáng nhắc, hi vọng tiêu tan.

Cô không đi tìm Sở Tổ Tâm, mà ngồi xe của Trần Doãn Hoa về nhà, nhốt mình trong phòng.

Liên tiếp ba ngày, cô không đồng ý gặp ai, dù cho Cố Từ Thần đích thân đến, cô cũng không ra.

Điều này khiến Sở Tổ Tâm dọa cho sợ hãi, may là cuối cùng Tô Niên Niên cũng chịu mở cửa, chỉ là người hiện rõ vẻ hốc hác.

Sở Tổ Tâm lại hằm canh bồi bổ cho cô, Tô Niên Niên không giống như trước kia từ chối, mà là uống hết canh.

“Uhm, Niên Niên, nếu như không thích thì uống ít thôi, không cần miễn cưỡng.” Sở Tổ Tâm có chút ngại liền nói, bà cũng biết món canh bồ này mùi vị không ngon lắm.

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, bình tĩnh uống hết, sau đó nói: “Mẹ, ba ngày này con đã nghĩ hiểu ra một vài chuyện.”

“Cái gì?”

“Ngày thi hôm đó không phải là ngoài ý muốn, mà là có người cho con ăn.....thứ mà con không nên ăn.”

Lời vừa nói ra, Sở Tổ Tâm ngạc nhiên, đến Trần Doãn Hoa ngồi trên ghế sofa đọc báo cũng phải ngược mắt nhìn về phía cô.

Mấy ngày này, cô không nhắc, trong nhà cũng không ai dám nhắc đến chuyện này.

“Rốt cuộc là có chuyện gì? Con ăn cái gì mà không nên ăn? Ai cho con!” tâm trạng Sở Tổ Tâm kích động lên, Tô Niên Niên thi đại học không suôn sẻ, là một người mẹ, bà xót xa hơn ai hết.

Còn bây giờ lại biết, đó không phải ngoài ý muốn, mà là có người có ý đồ xấu xa, sao mà bà không tức giận được chứ!

Tô Niên Niên cười hết vẻ mặt điềm nhiên, Trần Doãn Hoa nhìn mà trong lòng cũng thất lại.

Phải hận thế nào, mới có thể coi như không có chuyện gì như thế.

Tô Niên Niên càng điềm tĩnh, khi phát ra lại càng đáng sợ.

“Niên Niên, có phải có người cố tình hại con? Nói cho chú biết.” Trần Doãn Hoa trầm giọng hỏi.

Tô Niên Niên lắc lắc đầu: “Mọi người đừng vì con mà lo lắng, việc của con, con sẽ tự giải quyết. Mẹ, nếu như con không thi đỗ đại học, mẹ nuôi con cs được không?” Cô kéo tay áo Sở Tổ Tâm nũng nịu, Sở Tổ Tâm lập tức bị vẻ đáng yêu của con gái làm cho sửng sốt, vội vàng gạt đầu: “Uh, dù cho thế nào, con vẫn là con gái của mẹ! Hay là ngày mai con cùng mẹ đến công ty nhé, đến công ty giúp việc cho mẹ.”

Bà là muốn Tô Niên Niên ra ngoài để giải tỏa tâm trạng, tránh ở nhà nhiều lại nghĩ linh tinh.

Còn việc cô nói có người hãm hại cô, cô đã không muốn nói, thì bà cũng không ép cô,

Trần Doãn Hoa cau mày, nhìn về phía Tô Niên Niên, không nói câu gì.

Nếu như Tô Niên Niên bộc phát ra, nên làm thế nào.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 365: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (2)

Ngày hôm sau, Tô Niên Niên cùng Sở Tổ Tâm đến công ty của nhà họ Tô.

Sở Tổ Tâm đi xử lý công việc, Tô Niên Niên một mình đi lại tham quan.

Cô rất ít khi đến công ty, không ít người còn cho rằng cô là nhân viên hành chính mới đến, người này bảo cô rót nước, người kia bảo cô đi mua đồ. Một tầng việc còn chưa làm xong, Tô Niên Niên lại bị sai một đồng việc khác.

Được, đây là số mệnh mà.

Cô thờ dài, nhưng cũng không tức giận, ngược lại giúp mọi người xử lý việc xong, sau đó đi đến phòng nghỉ của Sở Tố Tâm ở trên lầu.

Lấy điện thoại ra chán nản chơi điện tử, vốn dĩ muốn gửi tin nhắn cho Cố Từ Thần, nhưng nghĩ kỹ giờ này chắc anh cũng bận ở công ty, Tô Niên Niên lại không gửi nữa.

Phòng nghỉ cách với bên ngoài, Tô Niên Niên ở bên trong uể oải nằm trên sofa, chưa đến một lúc, lại nghe thấy ở bên ngoài có tiếng nói chuyện chuyện đến.

Cô tập trung nghe một lát, hình như là chủ quản của bộ phận thị trường đang bàn nghiệp vụ, thì thoảng xen lẫn mấy tiếng tạp âm, cô không nghe rõ lắm.

Một lúc sau, hình như lại có đoàn người tiến vào, hai bên nói chuyện một lát, Tô Niên Niên nghe thấy giám đốc bộ phận thị trường cười nói một tiếng “Cố Thiếu gia”, cô lập tức giật nảy mình.

Tiếp sau đó, giọng nam quen thuộc chuyển đến tai, “Giám đốc Lam, bắt đầu đi.”

Là Cố Từ Thần !

Tô Niên Niên chân tay luống cuống ghé sát vào trước cửa, buổi họp nghiêm túc này nếu như cô đi ra chào hỏi dường như không hợp lắm, thế là ghé mắt vào khe hở của cửa quan sát cảnh tượng bên ngoài.

Cố Từ Thần dẫn theo hai người của doanh nghiệp Cố Thị, tuổi tác cũng đã cao, có lẽ là làm việc ở Cố Thị rất lâu rồi, có điều hai người đều kính cẩn đứng ở bên cạnh anh, bộ dạng chờ đợi dạn dỏ.

Hai bên bắt đầu bàn luận các tình tiết hợp tác, mỗi bên đều đưa ra ý kiến, ai cũng khẩu Phật tâm xà, âm mưu giết người không đèn mạng.

“Đất đai vùng ngoại ô phía Bắc chúng tôi không hề có ý định bán, nhiều nhất chỉ có thể cho Cố Thị quyền đại diện, phụ trách phát triển và đầu tư thương nghiệp.” Giám đốc Lam không nể nang nói.

Cố Từ Thần bình thản nói: “Chỉ đầu tư mà không có lợi ích thì ai muốn làm chứ? Giám đốc Lam cũng là thương nhân, cũng biết như thế thì chẳng được gì, tôi có thể trả giá tốt nhất cho bất động sản Trường An.”

“Xin lỗi, tôi biết Cố thiếu gia không ngại vấn đề tiền nong, Cố Thị cũng sẽ không để ý số tiền mấy nghìn vạn này, nhưng đối với Tô Thị mà nói, đây là toàn bộ, đây là huyết mạch, không dễ gì mà lay động.” Giám đốc Lam bình tĩnh nói hết, khẽ cười nỉ: “Nghe nói Cố thiếu gia và Tiểu Niên Niên của nhà BOSS chúng tôi đang tìm hiểu nhau, sau này mọi người đều là người một nhà, cần gì phải khổ sở dồn ép những người làm thuê như chúng tôi chứ? Không bằng đi tìm Tiểu Niên Niên hoặc là mẹ vợ của cậu để thương lượng, như thế không phải càng dễ hơn sao.”

Giám đốc Lam ý chỉ là đùa, không ngờ chân mày khóe mắt Cố Từ Thần ánh lên nét sắc lạnh.

“Có thể là một nhà hay không vẫn còn chưa biết, Giám đốc Lam không cảm thấy nói chuyện hợp tác mới là việc quan trọng trước mắt hay sao?”

Nụ cười trên mặt Lam Luật cứng lại, nhớ đến mấy lời đồn đại lưu truyền gần đây ở Dự Thành, không kìm được mở miệng nói, “Mạo muội hỏi một câu, cậu là thích Tiểu Niên Niên thật phải không, gần đây Dự Thành có đồn Cố Thị và Doãn thị có hôn nhân định ước, tôi còn đang nghĩ, Cố gia rốt cuộc có mấy thiếu gia.....”

Cố Từ Thần nét mặt dừng đọng: “Đều là hôn nhân thương nghiệp, ở cạnh ai quan trọng thế sao? lẽ nào giám đốc Lam có thể quyết định vận mệnh của người khác?”

Xoạch---

Tiếng điện thoại rơi xuống trong căn phòng im ắng ở bên cạnh.

“Là ai?” Lam Luật cau mày hỏi một tiếng, trợ lý bên cạnh vội vàng mở cánh cửa gỗ ở phòng bên trong, lộ ra khuôn mặt hoảng hốt của Tô Niên Niên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 366: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (3)

Cả phòng yên lặng.

Bầu không khí trong phòng trở nên khác thường.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy ngón tay mình đang run rẩy, cô nhìn khuôn mặt quen thuộc của người con trai ở bên ngoài, lần đầu tiên phát hiện, anh cũng có khoảnh khắc lạ lẫm như thế.

Lời nói tuyệt tình như thế, vậy mà anh cũng nói được ra.....

Cái gì gọi là hôn ước định sẵn giữa Cố Thị và Doãn Thị chứ, tại sao những điều này cô lại không hay biết?

Cố Từ Thần neho mảy, không ngờ Tô Niên Niên lại ở đây.

Có điều cũng tốt, nghe thấy những lời nói đó, thì có thể mất hết hy vọng.

Trợ lý không quen Tô Niên Niên, còn nghiêm túc hỏi: “Cô là ai thế, tại sao lại trốn trong phòng nghỉ nghe lén!”

“A Kỳ! Ngậm miệng!” Lam Luật trách mắng trợ lý một câu, đứng lên, sắc mặt không tốt lắm, “Tiểu Niên Niên, sao cháu lại đến đây? A Kỳ, dẫn Tiểu Niên Niên đi thử điểm tâm ở lầu dưới, cô bé thích ăn nhất là đồ ngọt.....”

“Vâng, cháu đi đây ạ.” Tô Niên Niên cố giữ vẻ điềm tĩnh, quỳ xuống nhặt điện thoại, ngón tay vẫn còn run, nhặt mấy lần vẫn không được.

Động tác của cô lọt vào ánh mắt những người ở đó, ai cũng hết sức xót xa.

“Đề tôi giúp cô.” A Kỳ giúp cô nhặt điện thoại, Tô Niên Niên đột nhiên nắm lấy cánh tay cô trợ lý, “Đi thôi, dẫn tôi xuống lầu.”

A Kỳ sửng người, cảm thấy Tô Niên Niên nắm lấy cánh tay cô như nắm được cọng cỏ cứu mạng vậy, lực mạnh đến dọa người.

Tô Niên Niên nhìn thẳng đi ra khỏi phòng, từ đầu đến cuối chưa nhìn Cố Từ Thần lấy một lần.

Cho đến khi vào thang máy, A Kỳ mới phát hiện Tô Niên Niên thờ hờn hờn, suýt chút nữa ngã ra đất.

“Cô vẫn khỏe chứ? Trời ơi, có cần tôi gọi 120 không!” A Kỳ hét lên bối rối, Tô Niên Niên liếc cô ta một cái, “Không sao, chân tôi hơi run, giúp tôi bảo với mẹ tôi một tiếng, tôi về trước đây.”

Thang máy dừng ở tầng một, cô đi ra bắt một chiếc taxi, lên xe đi về nhà.

Cuộc đàm phán giữa Cố Thị và Tô Thị đến cuối cùng vẫn không đem lại kết quả gì, Lam Luật vốn dĩ có chút phê bình kín đáo với Cố Từ Thần, cộng thêm việc làm vừa nãy của Cố Từ Thần không hay lắm, ông đi tìm Sở Tổ Tâm nói lại toàn bộ sự việc, Sở Tổ Tâm nghe xong lập tức ném công việc trên tay xuống, gọi điện cho Tô Niên Niên.

Trong điện thoại, tâm trạng Tô Niên Niên vẫn ổn định: “Con sẽ hỏi rõ Cố Từ Thần rốt cuộc là có ý gì, mẹ không cần lo lắng cho con đâu.”

Nghe lời Tô Niên Niên nói, Sở Tổ Tâm lúc này mới yên tâm, tắt điện thoại, bà bực mình nói: “Tôi luôn cho rằng thằng bé là một đứa trẻ tốt, không ngờ nó cũng giống bố nó!”

Lam Luật thờ dài, đồng cảm thấy không đáng thay Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên về đến nhà, giả vờ như chưa có gì xảy ra, đi tắm, thay quần áo ngủ, nằm trên giường, mắt nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại.

Không điện thoại, không tin nhắn, không có tin tức QQ, Cố Từ Thần dường như không dự định giải thích sao?

Khóe mắt Tô Niên Niên bắt đầu cay cay, ít nhất giải thích một chút chứ, nói đều là hiểu lầm, nói là anh nói nhưng trong lòng không có ý đó.....thế nào cũng được, chỉ là đừng im lặng như thế.

Cô đợi cả một ngày một đêm, chẳng một lời giải thích, chỉ nhận được một dòng tin nhắn của Cố Từ Thần: Xin lỗi, chúng ta chia tay đi.

Trong khoảnh khắc, Tô Niên Niên linh hội được cái gì gọi là sấm sét giữa trời quang.

Cô cắn góc gối cố nén tiếng khóc của mình, nhưng càng cố nén tiếng khóc lại vẫn cứ bật ra.

Mỗi ngày thức đêm đến 12 giờ để học cô không khóc, đem tặng tất cả những cuốn truyện tranh yêu thích cô không khóc, thi đại học thất bại cô không khóc, cô nhận đau rửa ruột cô cũng không khóc.

Nhưng tại sao bây giờ lại buồn như thế chứ?

Tại sao lại như thế chứ? Tại sao phải tàn nhẫn nói ra câu nói này?

Không ai có thể cho cô đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 367: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (4)

Đến tối muộn, Sở Tổ Tâm về nhà, gõ cửa phòng Tô Niên Niên, phát hiện cửa lại bị khóa bên trong.

Bà tự trách mình, nếu như không phải bà bảo Tô Niên Niên đến công ty, cũng sẽ không gặp phải Cố Từ Thần.

Trần Doãn Hoa sau khi về nhà hiểu tình hình xong cũng thở dài, “Đề con tự hiểu thông đi, chuyện tình cảm chúng ta cũng không tham gia được.”

Sở Tổ Tâm đỏ mắt, từ sau khi Tô Dĩ An qua đời, bà luôn bù đắp tình cảm thêm cho Tô Niên Niên, không ngờ để cô phải chịu áp lực.

Nhưng bây giờ con gái bị một người con trai làm tổn thương như thế, người làm mẹ như bà đau khổ hơn ai hết.

Bà mang com lên cho Tô Niên Niên, nhưng gõ cửa mấy tiếng cũng không có tiếng trả lời.

Trong phòng rất yên tĩnh, ghé sát tai vào, Sở Tổ Tâm nghe thấy tiếng khóc rầm rức khe khẽ chuyển đến từ bên trong.

Cố kiềm nén, cũng không thể kiềm chế tiếng khóc, trái tim như vụn vỡ, như dao cứa vào tim vậy.

Nước mắt Sở Tổ Tâm rơi xuống.

Bà biết Tô Niên Niên không phải người thích khóc, sai khi Tô Dĩ An qua đời, cô cũng không hay khóc, mà là ra sức nhẫn nhịn, ở trước mặt bà với dáng vẻ một đứa con ngoan khéo đáng yêu.

Chỉ là từ tối đến giờ, cô một mình trốn trong chăn lên khóc, cắn khóc gối, không để tiếng khóc của mình phát ra.

Bây giờ cô phải buồn bã nhiều thế nào? Mới có thể khóc thành thế này?

Bên trong, Tô Niên Niên không ngừng nức nở khóc, ngoài cửa, Sở Tổ Tâm cũng nước mắt đầy mặt.

Ngày hôm sau, bà vốn dĩ muốn ở nhà với Tô Niên Niên, nhưng công ty gọi điện nói hôm nay có dự án phải bàn gấp, chẳng biết làm sao bà đành phải lái xe đến công ty.

Đi ra đến cửa, nhà bên cạnh có tiếng ồn ào huyên náo, bà liếc mắt nhìn, hai chiếc xe của công ty chuyển nhà đang đỗ trước cửa nhà họ Trần, mấy người làm thuê đang chuyển đồ từ trong nhà ra.

Cố Từ Thần đứng ở cạnh hàng rào, dưới chân là Đại Viên và Bao Bao không rời xa nhau, dường như cũng biết sắp phải rời đi rồi.

Sở Tổ Tâm vẫn còn chưa hết cơn giận, cười khẩy nói: “Cố thiếu gia hành sự đúng là mạnh mẽ dứt khoát, nhanh như thế đã chuyển đi rồi?”

Muốn rũ bỏ quan hệ với con gái bà, vậy thì cậu ta đối với tình cảm này nghiêm túc được mấy phần chứ?

Cơ thể Cố Từ Thần cứng đờ, hồi phục bộ dạng lạnh lùng cách xa, nhìn Sở Tổ Tâm gật đầu chào, rút tay túi quần chuẩn bị rời đi.

Đi được hai bước, cậu đột nhiên dừng lại, quay đầu khẽ hỏi: “Niên Niên.....cô ấy vẫn khỏe chứ ạ?”

Cậu biết mình hỏi vào lúc này thật không hợp lý, nhưng cậu vẫn không kiềm chế được.

Sở Tổ Tâm chỉ coi cậu là tên con trai cặn bã, lạnh lùng nói: “Khỏe chứ, sao mà không khỏe được, khóc cả một đêm, sáng sớm bốn giờ tôi đi xem nó thế nào vẫn còn đang khóc! Cậu hải lòng chưa? Còn trẻ mà đã tùy tiện không coi tình cảm người khác ra gì, thật đúng là bị di truyền từ bố cậu rồi!”

Sắc mặt Cố Từ Thần trầm xuống, khóe môi khẽ động, ngón tay nắm chặt thành nắm đấm, dùng lực đến nỗi gân xanh nổi hết trên làn da trắng.

Cậu không muốn nhìn nhất chính là Tô Niên Niên khóc, nhưng cậu lại làm quá đáng hơn bất kỳ ai.

Cậu quay người bế Đại Viên lên xe, lái xe quay lại kính cần hỏi: “Thiếu Gia, bây giờ chúng ta đi được chưa ạ?”

Nhìn qua gương chiếu hậu, cậu nhìn thấy Bao Bao ở phía sau cào vào cửa xe như phát điên ở phía sau, meo meo kêu ầm lên, Sở Tổ Tâm ở đằng sau tức

nghiến răng nghiến lợi, hận không thể cời giày cao gót mà ném vào đó.

Trong biệt thự xinh đẹp sau lưng cậu có phòng của Tô Niên Niên, cửa sổ đóng kín mít, sẽ không có ai xuyên qua cửa sổ ném đá vào cửa xe cậu nữa.

Người đi trà nguội, cũng chỉ đến thế.

“Đi thôi.” Cậu bình thần bật ra hai chữ, dường như đã buông bỏ tất cả tình yêu ở lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 368: Tháng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (5)

Trong nhà vệ sinh chuyển đến tiếng nước chảy, Tô Niên Niên đang vệ sinh cá nhân đơn giản, nhìn mình trong gương, lại cảm thấy có chút lạ lẫm.

Chỉ nửa tháng ngắn ngủi, cả người cô đã gầy hốc hác đi, khuôn mặt mồm mồm gầy đi trông thấy, để lộ khuôn mặt xanh xao, càng nổi lên đôi mắt to tròn.

Hôm nay là ngày có thành tích thi đại học, Thánh Âm hôm nay sắp xếp công bố kết quả thi, nhân tiện phát bằng tốt nghiệp cho học sinh năm ba.

Tô Niên Niên không định đi, chỉ là lên mạng tự tra thành tích của mình, rồi gấp máy tính lại.

Cô không thi đỗ vào Thánh Âm, dù cho là thi được quán quân giải nghệ thuật, vẫn kém tận 60 điểm.

60 điểm, nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, nhưng đã chặn lại tất cả hy vọng thời cao trung của cô.

Điện thoại từ sáng luôn réo chuông, Tô Niên Niên nhìn những cuộc gọi nhưng không nghe, có Chúc Thành, Nọa Nọa, Đậu Đậu, nhiều hơn là Đường Dư, còn có hai cuộc của Trần Nguyên.

Cô đều không nghe, cúi đầu nghĩ, rồi ấn nút tắt máy, chẳng muốn để ý đến ai.

Trong nhà vắng vẻ không một bóng người, Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm đều bận việc công ty. Tô Niên Niên bón cho Bao Bao đồ ăn, từ sau khi Đại Viên đi, Bao Bao trở nên mệt mỏi, bỏ nhàoai trong ổ của mình chẳng buồn động dậy.

“Mày cũng không vui phải không, là nhớ Đại Viên à?” Cô bế Bao Bao lên vuốt ve lông mèo mềm mại, khẽ lẩm bẩm tự nói.

Trả lời cô chỉ là tiếng mèo kêu không vui của Bao Bao, nó dùng móng vuốt cào nhẹ tay Tô Niên Niên, rồi lăn người trở về ổ, nhìn bộ dạng là đang ảm ức với Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cười cười, không đùa với nó nữa, mà quay về phòng chọn một chiếc váy, đi ra khỏi nhà.

Ánh nắng bên ngoài rất chói, cô không quen nheo mắt lại.

Nhìn xung quanh không một bóng người, trong vườn nhà họ Cố bên cạnh cũng vắng vẻ, bốn bề im ắng, cô quanh có chút lạnh lẽo.

Tô Niên Niên hít mấy hơi thật sâu, bắt taxi đi, đi không có mục đích.

Cho đến khi ánh mắt lái xe không ngừng liếc nhìn cô, Tô Niên Niên mới giật mình tỉnh ngộ hình như đã đi vòng quanh nửa Dục Thành rồi.

Cô cúi đầu nhìn bảng giá, trong lòng như sụp đổ, sờ vào ví tiền của mình.

Lái xe là người lọc lõi, nheo mắt hỏi: “Tiểu thư, xin hỏi cô định xuống xe ở đâu?”

Tô Niên Niên cười tươi như hoa: “Cháu xuống xe ở đường này, uhm...nhưng cháu chỉ có 200 tệ tiền mặt.”

Kết-----

Lái xe vô tình dừng ở giữa đường, đuổi Tô Niên Niên xuống xe.

Tô Niên Niên nhìn chiếc xe nhỏ khói mịt hút, vuốt vuốt mũi, “Thật là chủ nghĩa tư bản độc ác, chẳng có chút tình người nào.....”

Vừa lẩm bẩm vừa quan sát xung quanh, cô cảm thấy có chút quen thuộc.

Nhìn kỹ quán bên đường có tên: Thiên Dư Thiên Tầm

Là quán thiết kế hình tượng của Phạm Tầm

Tô Niên Niên nhìn vào tờ áp phích tạp hình treo ngoài cửa, cũng không biết lấy đâu ra dũng khí, đẩy cửa đi thẳng vào.

“Xin chào, xin hỏi chúng tôi giúp gì được cho cô?” Nụ cười thân thiện của nhân viên phục vụ chào đón cô.

Tô Niên Niên lí nhí hỏi một câu: “Quẹt thẻ có được không?”

Nhân viên cửa hàng sững người một lát, hình như lần đầu gặp vị khách thẳng thắn như thế, nhưng rất nhanh phản ứng lại: “Có thể quẹt.”

Tô Niên Niên gật gật đầu, chỉ vào mái tóc dài sau lưng, “tôi.....tôi muốn cắt tóc, cắt thành kiểu này.”

Nhân viên cửa hàng nhìn theo phía tay cô chỉ, là kiểu tóc ngắn Âu Mỹ, cực ngắn nhưng rất khỏe khoắn!

Khụ khụ khụ, con gái bây giờ thật đáng sợ, lẽ nào là chuẩn bị cắt tóc đoạn tình sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 369: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (6)

Cô ta do dự một lát, hỏi: “Tiểu thư, cô quyết định chưa? Để được đến độ dài như cô thật sự không phải là dễ.”

“Không sao, cắt đi.”

Nói thì như thế, nhưng nhân viên cửa hàng vẫn không dám động tay, đúng lúc cửa hàng trưởng bận xong đi ra, cô ta vội hét lên: “BOSS, anh xem tiểu thư này cắt tóc ngắn có hợp không?”

Phạm Tầm nghiêng mặt liếc nhìn Tô Niên Niên, vẻ mặt sừng sốt: “Tô Niên Niên?”

Tô Niên Niên gật gật đầu, mỉm cười, “Tôi muốn cắt tóc.”

“oh my god! My-dear, cô để tóc dài đẹp biết bao nhiêu, tại sao phải cắt ngắn chứ! Eric nhìn thấy sẽ đau lòng đấy!”

Eric là tên tiếng anh của Cố Tử Thần, Tô Niên Niên nghe xong bật cười, “ha ha, không may, tôi lại vừa chia tay với anh ta.”

Phạm Tầm nhìn mấy lượt Tô Niên Niên, xác định sau khi cô nói nghiêm túc, ánh mắt đầy vẻ đồng tình.

“Ôi, thế thì cô cũng không thể làm hành vi cắt tóc đoạn tình thế này được, đối xử với đàn ông đã rũ bỏ mình, thì nên biến mình trở nên sinh đẹp! Sau đó để cậu ta hối hận cả đời!”

Tô Niên Niên nghe xong nhếch nhếch khóe môi, anh ta và Cố Tử Thần không phải quen biết rất lâu sao, sao nhanh như thế đã đứng về phía cô rồi, thật đúng là đại trượng phu?

“Có điều nói đi nói lại, cô là mối tình đầu của Eric, ôi, tôi còn cho rằng cậu ta là BOY chuyên tình nữa đấy.” Thấy sắc mặt Tô Niên Niên không tốt lắm, anh ta vội chữa lời: “Được rồi, honey, để tôi giúp cô thiết kế mẫu tóc, bảo đảm cô thay hình đổi diện sẽ đẹp ngất ngây!”

Tô Niên Niên do dự, “Tôi chỉ muốn cắt tóc đơn thuần mà thôi.....”

Phạm Tầm không để cô nói thêm, đưa cô đi gọi đầu, “Sao thế được chứ, tôi không thể nhìn thấy sweet-heart của tôi cắt một mái tóc không hợp với mình được!”

Tô Niên Niên nhếch miệng, nghĩ có phải những anh chàng cắt tóc gọi đầu này có sở trường đều biết nói lời ngọt ngào đường mật không, các cách gọi thân quen gần gũi khiến cô phát xấu hổ!

Gọi đầu xong, Phạm Tầm đích thân sấy tóc cho cô, sau đó thành thạo cầm kéo, cắt tóc cho Tô Niên Niên.

Động tác của anh ta hết sức chăm chú, giống như thầy pháp sư đang thử nghiệm tác phẩm của mình vậy, Tô Niên Niên chưa đến một lúc đã buồn ngủ,

ngáp một cái rồi nhắm mắt lại.

Đợi đến khi cô tỉnh lại, dường như sắp không nhận ra mình trong gương nữa rồi.

Rõ ràng vẫn là mái tóc đen dài, nhưng lúc này cắt tĩa bớt đi với tạo hình mới mẻ đẹp mắt, uốn thêm vài lọn sóng, toát lên khí chất không giống trước nữa.

“Ok! Cô quả nhiên vẫn hợp với tóc đen!” Phạm Tầm làm tư thế bật ngón tay, mỉm cười nói: “darling, bây giờ cô đẹp cực kỳ luôn!”

Tô Niên Niên tối sầm mặt, “Nói đi, rốt cuộc là muốn bảo tôi làm thê hay là mua trọn gói làm tóc, có ý đồ gì mau nói!”

Phạm Tầm về mặt âm ức: “Bạn thân yêu, tôi giống loại đàn ông hẹp hòi thế sao?”

“uhm, giống”

“.....” Phạm Tầm cong môi, sau đó nở nụ cười lấy ra đơn giá của cửa hàng, “Tiểu Niên Niên, làm bộ trọn gói đai ngộ nghĩnh hè của chúng tôi đi, rất được đây! Quần áo, trang điểm, tạo mẫu tóc, phong cách định vị..... gói phục vụ cao cấp dành cho khách VIP, cô đáng có được!”

Biểu cảm trên mặt Tô Niên Niên quả nhiên như thế, tên này không phải là anh chàng cắt tóc gội đầu có lòng tốt như thế, chính là tên gian thương! Gian thương!

Có điều cô vẫn làm thê, sau đó hùng hồn chìa tay ra với Phạm Tầm: “Cho tôi 50 tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 370: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (7)

“A?” Phạm Tầm sững người, có lẽ chưa từng gặp phải tình huống bảo ông chủ cho tiền, “Mặc dù cô làm thê, nhưng tôi cũng không trừ tiền hoa hồng cho tôi đâu, tôi là người đàn ông có nguyên tắc!”

Tô Niên Niên nghiêng răng nghiêng lợi: “Anh nghĩ nhiều rồi, anh chỉ là muốn bắt xe về nhà! Không có tiền mặt!”

Phạm Tầm: “.....Ồ, ra là thế, thế tôi cho cô 100 tệ.”

Đổi kiểu tóc mới, tâm trạng cũng khá khảm hơn, Tô Niên Niên bắt xe về nhà, vừa vào cửa, đã bị người nào đó ôm chầm lấy.

“Hừ.....” cô khẽ hét lên một tiếng, suýt chút nữa giơ chân đạp về phía người đó, may là còn kịp nhìn rõ là Trần Nguyên, mới không tạo ra màn kịch bi thảm

“Anh, anh về từ khi nào vậy?” Tô Niên Niên ngạc nhiên hỏi.

Trần Nguyên vừa nhìn là biết vội vàng từ bên kia về, thần sắc có chút mệt mỏi, nhưng nhìn Tô Niên Niên vẫn đầy vẻ quan tâm, “Em không sao chứ? Cô nói em tự nhốt mình trong nhà nửa tháng rồi, anh quả thật quá lo lắng cho em, nên tranh thủ nghỉ hè về thăm em.”

Tô Niên Niên cười tí mắt: “Đâu có, em vẫn tốt mà, anh, sao anh gầy thế, có phải ở bên đó không quen không?”

Trần Nguyên thờ dài nói: “em mới gầy ấy.”

Nửa năm không gặp, cậu không còn nhận ra Tô Niên Niên nữa, dù cho trên mặt cô vẫn nở nụ cười, nhưng nụ cười vẫn không bật ra từ trong đáy mắt, người khác nhìn ra là biết cô đang cố giả vờ!

Tô Niên Niên mắt chớp chớp, sợ cậu nhắc đến việc Cố Tử Thần, thế là bắt đầu chuyển chủ đề, “Lúc này em vừa đi làm tóc, đẹp không, có phải đổi vậy màu khác không?”

“Rất đẹp.” Trần Nguyên vuốt vuốt tóc cô, trong ánh mắt mang đầy vẻ chiều chuộng, “Đổi sang màu đỏ đi, anh thấy màu đỏ rất hợp.”

Trong lòng Tô Niên Niên thờ phào một hơi, có anh trai hiểu chuyện lại điềm đàm thật quá tốt, nếu như anh giống Nọ Nọ Đậu Đậu hỏi cô về việc chia tay, cô nhất định sẽ phát điên mất!

Cô âm ử theo nhịp bài hát rồi đi lên lầu thay váy, sau đó lại đổi cái khác rồi xuống lầu, Trần Nguyên đang gọi điện thoại, nhìn thấy cô liền mỉm cười, giờ ngón cái tay lên.

“uhm... máy bay lúc chiều hạ cánh, anh vừa đến nhà, buổi tối cùng nhau tụ tập nhé.....đương nhiên là cậu mời, lẽ nào cậu muốn xù nọ? Thế thì anh sẽ không đưa Niên Niên theo.”

Đầu dây bên kia Diệp Tinh Vũ hét lên: “A a a ! Anh, anh thật là, em lâu lắm rồi chưa gặp Niên Niên! Hơn nữa bây giờ là lúc thích hợp như thế, em nhất định phải tranh thủ lúc Niên Niên yếu đuối mà lấy lòng! Sống cuộc sống hạnh phúc vui vẻ với Niên Niên, anh, anh tác thành cho em đi!”

Trần Nguyên lập tức tối sầm mặt, giọng nói hờ hững: “Chuyện tình cảm mà cậu còn chưa hết hi vọng à!” dám có ý đồ gì với em gái cậu sao, đừng có mà mơ!

“Anh là đồ xấu xa! Em ghét anh!” Diệp Tinh Vũ đau lòng gào lên cả buổi.

Trần Nguyên mở loa ngoài, Tô Niên Niên nghe thấy lời cậu nói, cầm điện thoại nói: “Nhị Vũ, cậu quá lắm rồi!”

Diệp tinh Vũ lại trở lại vẻ háo sắc: “Niên Niên! Là cậu phải không! Niên Niên, cuối cùng cậu cũng nói chuyện với mình rồi, hi hi hi, mình nhớ cậu quá, cậu muốn ăn gì mình dẫn cậu đi ăn.....”

Đối với tên ngốc này quả thật không chống đỡ được, thế là Tô Niên Niên hẹn cậu cùng đi ăn cơm ở Hoàn Hảo Chi Lâm.

Trần Nguyên lái xe đưa cô đến Hoàn Hảo Chi Lâm, Diệp Tinh Vũ đã gọi sẵn một bàn đầy thức ăn chờ hai người.

Nhìn thấy Tô Niên Niên, cậu hớn hờ lao đến, còn chưa đến vị trí cách Tô Niên Niên 1m, đã bị Trần Nguyên ngăn lại.

Trên mặt Trần Nguyên viết rõ ràng mấy chữ to: Cấm chạm hiện vật!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 371: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (8)

Diệp Tinh Vũ mặt đầy ảm ức, mắt chăm chăm nhìn Tô Niên Niên, sâu xa linh hội được cảm giác gần ngay trước mắt xa tận chân mây.

“Niên Niên, tại sao cậu lại gầy thành ra thế này.” Cậu xót xa nhìn Tô Niên Niên, Tô Niên Niên cười, tìm một chỗ ngồi xuống, “Lẽ nào mình gầy không xinh sao? có điều mình trước đây cũng đâu có béo.”

Diệp Tinh Vũ bị cô nói cho vòng vo, lia lịa gật đầu: “Không không không, cậu đâu có béo, từ trước đến nay cũng vẫn rất xinh.”

Tô Niên Niên cười lên, Trần Nguyên nhìn mà thờ dài, chỉ số IQ thế mà cũng đòi tán tỉnh em gái cậu sao, đúng là.....hạ sách mà.

Còn cậu kiểm chứng một điều chân lí: phụ nữ khi thất tình, chỉ số IQ hồi phục đến trình độ Sherlock Holmes vậy.

Trước đây khi Tô Niên Niên thích Cố Tử Thần, trong mắt lúc nào cũng chỉ có cậu, Cố Tử Thần lại quá chiều chuộng cô, đến nỗi khi ở cạnh cậu Tô Niên Niên cảm thấy mình không cần mang theo não nữa.

Bây giờ khác rồi, Tô Niên Niên lại thông minh hơn nhiều, chỉ là Trần Nguyên không thấy vui nổi.

Ba người cùng nhau ăn cơm, Diệp Tinh Vũ không tranh thịt với Tô Niên Niên nữa, mà là không ngừng gấp thức ăn cho Tô Niên Niên, hy vọng cô có thể ăn nhiều chút, bù đắp thịt trên người lại.

Tô Niên Niên dường như chỉ động vài bữa là không muốn ăn nữa, ở nhà nửa tháng này, cô ăn uống không quy luật, bây giờ vừa nhìn đến ăn là chán.

Cô cắm đầu vào đĩa thức ăn trước mặt mình, nhìn dáng vẻ giống như đang ăn, nhưng Trần Nguyên quan sát tỉ mỉ, cô từ đầu đến cuối chỉ ăn vài cọng rau mà thôi.

Cậu thờ dài, mức cho Tô Niên Niên bát canh, “uống chút canh đi, bồi dưỡng dạ dày.”

Tô Niên Niên cảm kích cười với anh, bưng bát canh lên uống.

Diệp Tinh Vũ kể chuyện cậu ở nhà và chuyện chiến đấu với Nhục Bảo, hài đến nỗi Tô Niên Niên phải ôm bụng cười.

Cô không chú ý, đằng sau cánh cửa phòng bao ở tầng hai, bên trong có hai người.

“Có phải rất muốn đi ra, từ lúc cô ấy vào là cậu đã bắt đầu ngồi nháp nhòm rồi.” Diệp Thanh Nhã cười ha ha nhìn nam sinh trước mặt.

Mái tóc đen của nam sinh cắt rất ngắn, lộ ra ngũ quan đẹp trai tuấn tú, giữa hai lông mày luôn mang vẻ lạnh lùng, khiến người ta cũng phải dè chừng.

“Chỉ là trùng hợp nhìn thấy thôi, hơn nữa cô ấy bây giờ cũng không muốn nhìn thấy em.” Ánh mắt nam sinh trầm xuống.

Diệp Thanh Nhã nhấp một ngụm trà, cười không nói gì.

Cô còn lâu mới tin chỉ là trùng hợp, nếu không tại sao em trai cô vừa hẹn với Tô Niên Niên, cậu ta lại hẹn mình ra đây chứ?

Diệp Thanh Nhã đặt cốc xuống, chậm chậm nói: “Trước đây vì chuyện của Cố Lí, chị đã từng có lúc không thích Tô Niên Niên, thậm chí đổ kị cô ấy vì đã được em và Cố Lí cùng lúc thích, nhưng bây giờ chị mới hiểu, bị đàn ông nhà họ Cố thích, là một chuyện đáng thương biết bao nhiêu.”

Nam sinh sửa lại: “Cố Lí không thích cô ấy, anh ta thích ai, chị là người hiểu rõ hơn ai hết.”

Diệp Thanh Nhã chớp chớp mắt: “Ồ, thế thì ít nhất cũng có thiện cảm, có điều nói đi nói lại, chị vẫn muốn nói với em một câu, thích nói dối không phải là chuyện tốt, suy cho cùng, nói dối, nhất định sẽ có lúc bị lật tẩy. Đợi đến lúc đó, tất cả những đau thương sẽ lại càng dồn nén thêm lần nữa, đó chính là tương lai mà em muốn nhìn thấy sao?”

Nam sinh im lặng, không nói gì nữa.

Ăn được một nửa, Diệp Tinh Vũ nhận điện thoại, sau khi ngắt điện thoại, một lúc nhìn Tô Niên Niên, một lúc nhìn điện thoại, bộ dạng do dự không quyết.

“Sao thế?” Tô Niên Niên hỏi.

Diệp Tinh Vũ gãi gãi đầu: “Ồ, bạn gọi mình đi liên hoan tốt nghiệp, nói có nhiều người khóa mình đều đi, hỏi mình có đi hay không.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 372: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh(9)

“Tổng Dư Hi sẽ đi chứ?” Tô Niên Niên đột nhiên hỏi một câu.

“Có lẽ đi, hội học sinh chắc chắn đều đến.” Diệp Tinh Vũ trả lời thành thật.

“Vậy thì chúng ta cùng đi.”

“A?” Diệp Tinh Vũ sững người, cậu vốn dĩ cho rằng Tô Niên Niên không có hứng thú, “Ồ, sao đột nhiên cậu lại muốn đi thế.”

Tô Niên Niên cười, cười hơi tàn nhẫn, “Đi để hỏi tội.”

KTV Thành Thế.

Diệp Tinh Vũ dừng xe, Tô Niên Niên cười tí mắt từ trên xe bước xuống, hai nam sinh đi đằng sau đều lúng túng.

Không biết vì sao, mặc dù Tô Niên Niên cả đoạn đường đều cười, nhưng hai người họ đều cảm thấy có chút đáng sợ.

Trần Nguyên khẽ hỏi: “Cậu có biết có chuyện gì xảy ra không? Niên Niên có mâu thuẫn gì với Tổng Dư Hi à?”

Diệp Tinh Vũ đau khổ nói: “Em làm sao biết được, em chỉ biết quan hệ bạn bè của hai người họ rất tốt, những cái khác em cũng không rõ!”

Tô Niên Niên không để ý hai người họ, xách váy lên, vuốt vuốt lại tóc, đi vào KTV.

Diệp Tinh Vũ và Trần Nguyên không hiểu chuyện gì, căng thẳng đi theo cô, giống như hai hộ vệ vậy.

Hoạt động lần này do Tiểu Vũ chủ trì, cậu ta hào phóng bao cả tầng một, cả khóa Tô Niên Niên bọn họ có đến trăm người đều đến.

Tô Niên Niên đi đến trước một phòng bao rồi dừng lại, đây là do cô bảo Diệp Tinh Vũ gọi điện cho bạn xác định Tổng Dư Hi đúng là có đến, hơn nữa chính ở phòng này!

Đẩy cửa ra, trong phòng chuyển đến âm thanh quý khóc sột sọ, là Chúc Thành đang hát bài Độ Tình của Bạch Nương Tử truyền kỳ.

“Tây Hồ cảnh sắc tháng ba, mưa xuân như liễu như khói, ya ya ya.....” Câu hát cuối cùng còn chưa kết thúc, micro của cậu rơi xuống đất, ngóc ngách nhìn ra phía cửa.

Micro rơi trên đất phát ra âm thanh tu tu tu., có người lăm bắm trách, nhưng cũng tò mò nhìn theo ánh mắt của Chúc Thành.

Tô Niên Niên đứng ngoài cửa, mặc váy đỏ, mái tóc dài vuốt ra phía trước, khuôn mặt tươi cười.

Trong phòng lập tức trở nên yên tĩnh.

Không phải sợ hãi, là ngạc nhiên vì quá đẹp.

Trong phòng không ít người của bộ tuyên truyền lớp F năm hai, cũng coi như quen biết Tô Niên Niên, nhưng Tô Niên Niên bây giờ giống như đổi thành một người khác vậy.

Nếu như nói Tô Niên Niên trước đây có khuôn mặt bầu bĩnh đáng yêu, thì bây giờ lại là mặt nữ vương khác trước.

Tô Niên Niên cười đi vào phòng, “Sao lại nhìn mình chăm chăm thế, trên mặt mình có cái gì bản à?”

Bị giọng nói của cô kéo về hiện thực, mọi người mới tỉnh ngộ.

“Woa, Diệp Tinh Vũ! Còn cả hotboy Trần Nguyên! sao mọi người cũng đến đây!” có giọng nữ hét lên.

Hai người đều chỉ cười cười, giải thích nói: “Đi cùng Tô Niên Niên, ha ha.”

Các nữ sinh khác cũng thi nhau trầm trồ, biểu hiện vẻ ngưỡng mộ của mình.

Tô Niên Niên nheo mày, không để ý ngồi xuống bên cạnh Tổng Dư Hi, giống như bình thường, không có ai nghĩ ngờ, nhưng Tổng Dư Hi lại ý thức run cầm cập.

“Niên Niên, lâu rồi không gặp.....” Cô cười cứng đờ chào hỏi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cũng cười, “Đúng thế, đúng là lâu quá rồi không gặp.....”

“Hừ, nếu không phải vì Tô Niên Niên che chở cậu ta, cậu ta cho rằng mình có thể đến nơi này sao?” Có tiếng lăm bắm ở phía góc chuyển đến, Tô Niên Niên nhìn về phía đó, là Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiếp, bạn thân của hai bọn họ là Doãn Sơ Hạ không đến.

Nhìn thấy ánh mắt của Tô Niên Niên, hai người lập tức im bặt, bọn họ còn chưa quên trước đây Tô Niên Niên dạy dỗ bọn họ thế nào.

Ai biết Tô Niên Niên chỉ khẽ cười một tiếng, kéo tay Tổng Dư Hi, “Minh muốn đi nhà vệ sinh, đi cùng với mình nhé.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 373: Tháng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (10)

Tổng Dư Hi cơ thể run rẩy, muốn từ chối, nhưng lại sợ bị Tô Niên Niên nhìn ra vẻ khác thường của cô, đành phải giả bộ như chưa xảy ra chuyện gì, đi theo sau Tô Niên Niên.

Đến nhà vệ sinh, bên trong không có ai, Tô Niên Niên mặt dừng dung chót cửa lại.

Tiếng cạch cửa vừa khóa xong, Tô Niên Niên nhìn thấy sắc mặt Tổng Dư Hi bắt đầu chuyển trắng.

“Niên Niên, mấy ngày này cậu ở nhà có khỏe không, nghe nói trạng thái cậu không tốt lắm, cậu cũng đừng quá buồn, mình đến trường xem điểm số rồi,

biết cậu không thi vào được Thánh Âm...” Tổng Dư Hi lí nhí nói, chỉ nhìn thấy Tô Niên Niên cười cắt ngang lời cô , “ Tổng Dư Hi , cậu lẽ nào không biết tất cả nguyện vọng của mình đều viết Thánh Âm sao?”

Tổng Dư Hi toát mồ hôi trán, nguyện vọng của học sinh nghệ thuật phải điền trước, Tô Niên Niên lúc đó điền trước mặt cô, cô đương nhiên là biết.

“Biết chứ.....sao thế.....” Tổng Dư Hi ý thức lùi về sau một bước.

Tô Niên Niên bước lên trước một bước, thực ra cô không cao hơn Tổng Dư Hi , hơn nữa hôm nay lại đi giày đế bệt, nhưng trên khí chất đã hoàn toàn áp đảo Tổng Dư Hi.

Cô vuốt một lọn tóc trên vai của Tổng Dư Hi , giọng hơi gần xuống: “ Sao thế? Mình còn muốn hỏi cậu tại sao? tại sao bạn tốt nhất của mình, lại muốn hại mình chứ?”

Tổng Dư Hi lắp bắp giải thích: “Đâu có, Niên Niên, cậu đang nói gì thế, a.....” cô hét lên một tiếng, Tô Niên Niên đã kéo tóc cô giật về phía cửa kính bên cạnh.

“Mình nói gì mà cậu còn không rõ à! Tổng Dư Hi , tiếp tục diễn đi, cậu cho rằng mình không biết mấy chiếc bánh hôm đó là trò của cậu sao? còn phải bảo mình báo cáo bệnh tình với cậu à? để cậu đọc lại bảng tuần hoàn hóa học một chút, nhìn xem tại sao trong bánh lại có thuốc sô chứ?” nụ cười trên mặt Tô Niên Niên tắt ngấm, đổi sang sắc lạnh.

Khoảnh khắc biết chân tướng sự việc, cô rất muốn khóc.

Nhưng bây giờ, cô đã tê dại không còn chút tình cảm nào.

Có gì đáng hận chứ, dù sao thế giới này vốn dĩ là như thế mà.

Bạn thật tâm với một người, nhưng không thể bắt người khác đổi lại thật tâm của họ.

Khóe mắt Tổng Dư Hi đỏ lên, đau đớn khiến cô muốn khóc, nhưng cô lại ra sức kiềm chế.

Mấy ngày này cô đều thức trắng đêm, mỗi ngày đều nghĩ, nhờ đâu bị lật tẩy thì phải làm sao.

Nhưng sau khi thật sự bị Tô Niên Niên phát hiện, cô lại không hề cảm thấy sợ hãi chút nào, mà ngược lại lại sung sướng như được dội nước lên đầu!

Người con gái lúc nào cũng như đeo quảng sáng đứng trên đầu cô ta, bây giờ chẳng là gì nữa!

Cô nghe nói Tô Niên Niên và Cố Tử Thần đã chia tay rồi, hơn nữa, Tô Niên Niên cũng không đỗ đại học! Đây không phải là việc đáng mừng sao?

Tổng Dư Hi dùng lực hất tay Tô Niên Niên ra, đây là cách phản kháng hồi đó Tô Niên Niên dạy cô ta , bây giờ ---- trả lại lên người Tô Niên Niên .

“Đúng, không sai, Tô Niên Niên, hôm đó thuốc xổ là do tôi cho vào, hơn nữa là loại có hiệu quả tốt nhất! Tôi là cố tình, tôi nhìn cậu không thuận mắt, dựa vào cái gì mà cậu có thể tác oai tác quái đứng lên đầu tôi chứ? Dựa vào cái gì mà cậu có thể dùng tiền giả làm thánh mẫu để tôi nợ cậu nhiều như thế? Dựa vào cái gì mà cậu có thể ở bên cạnh ân ái tình cảm với Cố Tử Thần chứ? Mỗi lần cậu đều nói bảo vệ tôi, nhưng trên thực tế, cậu nói không chừng ở đằng sau đang cười nhạo tôi, sỉ nhục tôi, xem thường tôi, dù sao tôi trong mắt cậu vừa nghèo vừa yếu đuối lại không có lòng tự trọng! Cậu đối tốt với tôi có khác gì với cậu nuôi một con vật cưng chứ.”

Tô Niên Niên bị cô ta đẩy cho một cái, chân vào vào góc của bệ rửa tay, ngay lập tức bị cửa một vết xước dài, những giọt máu đỏ chảy ra.

Cô không để ý những điều này, chỉ là bình tĩnh nhìn Tổng Dư Hi , cô nói: “ Tổng Dư Hi , cậu biết không? Tôi luôn cho rằng, chúng ta là bạn.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 374: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (11)

“Bạn? Ha ha, cậu không cho rằng từ bạn này quá buồn cười à, cậu từ khi nào coi tôi là bạn chứ?” Tổng Dư Hi hét lên, làm gì còn bộ dạng yếu đuối nhút nhát nữa chứ.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong họng như bị tắc bông vậy, dồn nén nỗi căm tức trong lòng cô.

Cô quay người mở vòi nước, bình tĩnh rửa mặt, sau đó mở cửa, đi thẳng ra ngoài.

Tổng Dư Hi ở đằng sau thở hổn hển, Tô Niên Niên vừa đi, cô không kiềm chế được nữa, nước mắt chảy ra.

Đợi đến khi cô điều chỉnh lại tâm trạng quay lại phòng hát, Tô Niên Niên đã ngồi bên cạnh Diệp Tinh Vũ chơi bài lokhor rồi, Đường Dư cũng đến rồi, cộng thêm Trần Nguyên bốn người vừa đủ chân chơi, khiến nữ sinh vây quanh cũng phải nhìn bằng ánh mắt ngưỡng mộ gato.

Sau khi cô đi vào, Tô Niên Niên ngược mắt nhìn, ánh mắt lạ lẫm giống như không quen biết cô vậy.

Tổng Dư Hi rung mình một cái, đột nhiên hiểu ra, trong căn phòng này, cô không có nổi một người bạn.

Cô lập một mình.

Chơi bài lokhor xong, có người đề nghị chơi trò chơi, mỗi người một trò thương lượng cả buổi, cuối cùng đề nghị chơi trò nói dối mạo hiểm.

Chơi hai vòng trước, Tô Niên Niên có thua có thắng, trên mặt đều nở nụ cười.

Đợi đến khi đến lượt Tổng Dư Hi, có người hỏi: “Tổng Dư Hi, thòi học cao trung cậu có người thích không? Mau nói mau nói, nếu không sẽ bị mạo hiểm!”

Có chứ, đương nhiên có, chỉ là Tổng Dư Hi nhìn xung quanh, không dám nói ra.

Nếu như để mọi người biết người cô thích lại là bạn trai của bạn tốt nhất, mọi người sẽ nhìn cô thế nào?

Tổng Dư Hi cup mắt xuống: “Mình chọn mạo hiểm vậy.”

Lưu Doãn Nhi nói: “Uống rượu uống rượu, uống cạn một rượu đi!”

Chúc Thành ngăn lại: “Con gái uống rượu không tốt lắm, hay là đổi cái khác.”

Tô Niên Niên im lặng từ đầu mới mở lời: “Đã không chơi được thì đừng có chơi, sao phải tham gia trò chơi làm mất hứng người khác chứ.”

Giọng nói cô cực lạnh, không mang chút tình cảm, nghe đến nỗi những người xung quanh cũng phải run cầm cập.

Nhưng khi bọn họ quan sát ánh mắt của Tô Niên Niên, lại không phát hiện ra vẻ gì khác thường, chỉ nghĩ là hai người có mâu thuẫn gì đó.

“Mau uống đi, nếu như chơi không được thì biến sớm, xe bus sắp hết chuyến rồi, nếu không cậu làm sao mà về nhà được, ha ha!” Trương Hiểu Tiếp nhìn ồn ào không thể không chồm vào, hiềm thấy Tô Niên Niên không bảo vệ Tổng Dư Hi, không ức hiếp Tổng Dư Hi một chút sao mà được chứ?

Tổng Dư Hi cố gắng nhịn, cầm chai rượu uống ừng ực một hơi hết.

Đến vòng ba, lại đến lượt Tổng Dư Hi, ánh mắt Lưu Doãn Nhi lóe lên vẻ ác độc, “Tổng Dư Hi, hôm nay cậu mặc nội y màu gì thế?”

Sắc mặt Tổng Dư Hi đỏ ửng, lập tức lại có người thi nhau hòa vào: “ai ya, nếu như không nói thì còi ra cho xem vậy!”

“Mình.....mình lại mạo hiểm vậy.” Cô lại ấp úng nói.

Tô Niên Niên đẩy một chai rượu vang đến trước mặt cô, “Vậy thì tiếp tục uống”

Tất cả phòng trở nên im lặng, đều biết uống rượu không thể uống lẫn, như thế dễ say nhất.”

Tô Niên Niên hôm nay, thật là kỳ lạ.....

Chúc Thành nhìn không đành, mặt đỏ lên nói: “mình thay cậu ấy uống!”

“Woa, lộn ca là anh hùng cứu mỹ nhân à!”

“Đúng thế đúng thế, lộn ca tối nay quá ga lăng!”

Mọi người thi nhau chém gió, cười nghiêng ngả, nhưng khi Chúc Thành cầm chai rượu lên, lại bị Tô Niên Niên ngăn lại.

“Mình nói để cậu ta tự uống, cậu nghe không hiểu à?” giọng nói Tô Niên Niên lạnh lùng khiến người khác phát sợ.

Mọi người sững sốt, vây lại nhìn cảnh tượng hai người đấu nhau.

Chương 375: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (12)

Chúc Thành khó hiểu, cau mày nói: “ Tô Niên Niên , hôm nay cậu uống nhầm thuốc gì à? tại sao lại cứ đối đầu với Tiểu Hi thế! Hai cậu không phải là bạn tốt nhất sao!”

“ Minh đối đầu với cậu ta thì sao chứ? Chơi trò chơi mà cũng không được sao? thế nếu như trên thực tế mà hại cậu ta, cậu không phải muốn cầm dao đâm mình đấy chứ. Lộn ca, mình biết cậu thích cậu ta không phải ngày một ngày hai rồi, nhưng quang minh chính đại bao che lấp liếm sai trái như thế liệu có được không? Cậu ta đâu còn biết xấu hổ nữa đâu?” Tô Niên Niên cười khẩy nói.

“ Cậu điên à? Tiểu Hi sao có thể làm hại cậu? Tô Niên Niên , cậu nếu như quá đáng như thế, mình chẳng thể làm bạn với cậu được nữa!” Chúc Thành cao giọng nói.

Trên mặt Tống Dư Hi có chút ngại ngùng, lí nhí nói: “ Minh uống là được rồi, Chúc Thành , cậu đừng nói nữa.”

Một người làm bộ làm tịch, một người tức giận bùng bùng, Tô Niên Niên tự cười chế giễu, thì ra người có tội lớn nhất là cô sao?

Cô nâng chai rượu lên, hất hết lên mặt Chúc Thành .

Tất cả mọi người đều dờ dẩn, oh my god chuyện gì đang xảy ra thế này!

“ Cậu không phải muốn uống thay cậu ta sao? tác thành cho cậu đấy?” Tô Niên Niên mặt lạnh tanh nói, Chúc Thành thê thảm nhìn cô, vẻ mặt không thể tin được.

Tô Niên Niên như bên bờ vực bộc phát con tức giận, suýt nữa muốn ném cả chai rượu vào đầu Chúc Thành .

Đường Dư kéo lấy tay cô, lực mạnh khiến người khác cũng phải sợ, sắc mặt sẫm lại: “ Tô Niên Niên , cậu đủ rồi đấy! Đừng ở đây thôi!”

Trần Nguyên và Diệp Tinh Vũ cũng thấy có gì đó không đúng, vội vàng nói: “ Ha ha, xin lỗi nhé, Niên Niên hôm nay tâm trạng không được tốt, bọn mình đưa cậu ấy về trước, mọi người tiếp tục đi nhé.”

Nói xong không do dự kéo Tô Niên Niên ra ngoài.

Đội bốn người rời đi, mọi người trong phòng vẫn còn chưa phản ứng lại.

Ngày tận thế hay là người ngoài hành tinh xuất hiện? Tại sao lại khác thường thế chứ.....đáng sợ quá đáng sợ quá.....

Đường Dư kéo Tô Niên Niên ra khỏi phòng, lực kéo rất mạnh, Tô Niên Niên cau mày: “ Đường Dư, cậu buông mình ra.”

Đường Dư để ngoài tai, kéo thẳng cô ra ngoài KTV.

“ Cậu xem xem bộ dạng của cậu bây giờ thế nào! Ghê gớm, vô tình, đến bạn tốt nhất cũng có thể ức hiếp được, cậu và Doãn Sơ Hạ có gì khác biệt chứ? Hồi đó cậu không phải ghét nhất kiểu người tác oai tác quái sao, vậy cậu bây giờ thì như thế nào? Nói đi, Tô Niên Niên , tại sao không nói.” Đường Dư hét lên, thu hút ánh nhìn không ít người qua lại.

Tô Niên Niên lạnh lùng: “ Thứ nhất, cậu bây giờ là nghệ sĩ rồi, nếu như không muốn người khác chụp lại hoặc quay phim đêm khuya còn kéo tay phụ nữ rồi cho lên báo thì buông mình ra; thứ hai, cậu làm đau mình, buông ra, lập tức, ngay bây giờ.”

Đường Dư cau mày, buông tay cô ra, quả nhiên cổ tay hằn lên vết đỏ.

“ Tôi nói chuyện với cậu ấy một lát, một lúc nữa sẽ đưa cậu ấy về.” Đường Dư nói với Diệp Tinh Vũ và Trần Nguyên vừa mới đuổi kịp đến, cũng không cần quan tâm hai người đó có đồng ý hay không, kéo Tô Niên Niên đi ra bãi đỗ xe.

Doãn Thị gần đây đang lăng xê cậu, không chỉ với vai trò là công ty quản lý tốt, còn chuẩn bị cho cậu một chiếc xe sang.

Kéo Tô Niên Niên lên xe, đóng cửa lại, Đường Dư với bộ dạng muốn nói chuyện tử tế, trầm giọng nói: “ Cậu nói cho mình biết, Tống Dư Hi rốt cuộc đắc tội cậu ở đâu, mà cậu đối xử với cậu ấy như thế? Đừng nói với mình là tâm trạng cậu không tốt! Người yếu đuối như cậu ta thì làm gì được cậu chứ!”

Tô Niên Niên bật cười, cười đến nổi nước mắt chảy cả ra.

“Cậu nói cái gì? Cậu cảm thấy cậu ta yếu đuối, cậu ta vô tội, thế còn mình thì sao? Mình chính là kẻ độc ác rồi? Đường Dư, người cậu thích không phải là cậu ta đấy chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 376: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (13)

Đường Dư cau mày: “Cậu nói linh tinh gì thế!”

Tô Niên Niên tiếp tục nói: “Nghĩ kỹ đúng là thật, cậu không phải nói vì một người mà đến Thánh Âm sao, người đó chính là Tống Dư Hi à. cũng đúng, cậu ta là công chúa bạch tuyết ngây thơ vô tội, mình chỉ là mẹ hoàng hậu độc ác, ồ không phải, hoàng hậu cũng không phải, có lẽ chỉ là mẹ kế mà thôi.”

“Không phải cậu ấy, mình không phải vì cậu ấy mà đến Thánh Âm!” Đường Dư ngắt ngang cô.

Cậu trước nay chưa từng có chút tình cảm nào với Tống Dư Hi, người cậu thích, người cậu theo đuổi, luôn là Tô Niên Niên.

“Ồ... vậy thì cậu là vì mình à?” Tô Niên Niên nghiêng đầu nhìn cậu, cười tí mắt ghé sát về phía cậu, “Mình không phải rất thông minh đấy chứ? Vậy thì hôn mình đi.”

Đường Dư bị câu nói của cô khiến cho không còn biết nói gì, sắc mặt hơi đỏ lên, may là ở trong xe tối nên không hiện rõ.

“Cậu uống đủ rồi đấy, Niên Niên.”

Trong giọng nói Tô Niên Niên mang theo vẻ lạc lõng. “Uhm, thực ra mình chưa uống rượu, mình rất tỉnh táo. Đường Dư, mình bây giờ rất muốn khóc, cậu liệu có cười chế giễu mình không?”

Đường Dư thờ dãi, giống như hỏi học phổ thông, cô dựa đầu vào vai cậu, “Khóc đi, vai để cho cậu dựa.”

Tô Niên Niên không kìm nén được nữa, cúi đầu khóc òa lên.

Cô có thể ở trước mặt người khác tỏ vẻ mạnh mẽ, cô có thể giả bộ như không có chuyện gì.

Nhưng, cô cũng chỉ là người bình thường thôi.

Cô cũng có lúc yếu mềm, cũng có lúc buồn, bị người khác làm hại phản bội cũng rất đau khổ.

Không biết khóc bao lâu, Đường Dư chỉ cảm thấy vai mình ướt một mảng, còn lúng túng lau nước mắt nước mũi cho cô, Tô Niên Niên sụt sịt mũi, bất chợt cảm thấy con đau chuyển đến từ vết thương trên chân, vừa khóc vừa hỏi Đường Dư: “Cậu có urgo không?”

“Uh? Có, mình lấy cho cậu, cậu bị thương ở đâu?”

Tô Niên Niên khóc sụt sùi, kéo váy lên, “Ở đây.”

Đường Dư: “.....”

Mặt cậu đỏ bừng, cuống cuống đẩy Tô Niên Niên ra, “Cậu cậu cậu là con gái kiểu gì thế, còn kéo váy lên, không sợ mình có ý đồ xấu xa gì à?”

Tô Niên Niên khóc đã thấm hơi rồi, tự dung lại bị cậu cấu lên, lập tức khóc càng lợi hại. “Chỉ vén váy đến đầu gối mà thôi, cậu làm gì mà dữ thế! Mình vẫn còn anh cậu năm đó mặc áo sát nách chơi bóng rổ ấy, có tin mình bán giá cao cho fan của cậu không!”

“Cái đó không giống nhau!” Đường Dư ngại ngần quay mặt đi, mặt vẫn còn đỏ ửng lên.

Tô Niên Niên lật đật dán urgo lại, càng nghĩ càng đau lòng, hiếm có người để dốc bầu tâm sự, thế là đem kể hết cho Đường Dư nghe.

Đường Dư biểu cảm đăm chiêu, hoàn toàn không ngờ Tống Dư Hi lại làm chuyện như thế.

“Cậu bây giờ còn cảm thấy mình quá đáng không? Mình đến đại học còn không đỗ, cậu lại cấu với mình! Sau này mình đi nhật đồng nát mình cũng sẽ không bỏ qua cho cậu!” Tô Niên Niên lăm lăm mắt.

Đường Dư bật cười, “Thế thì mình cũng sẽ cùng đi nhật chai với cậu, sau đó mua cho cậu món bánh sukem cậu thích ăn nhất.”

Tô Niên Niên nghĩ một lát, mặc dù không để ý Đường Dư cùng đi nhặt ve chai với cô, nhưng bánh sukem quan trọng nhất, vẫn làm bạn thân với cậu vậy.

“Thế cậu định thế nào?” Đường Dư lo lắng nhìn cô, cậu vì Tô Niên Niên cũng đăng ký đến Thánh Âm học, nếu như Tô Niên Niên không thể đi, thì cậu còn đi Thánh Âm có ý nghĩa gì chứ?

Tô Niên Niên lau lau nước mắt, soi gương nhìn khuôn mặt lem luốc của mình, cúi kính nói: “Không cần cậu quản!”

Đường Dư nghiêm túc trả lời: “Minh không quản cậu, ai quản cậu chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 377: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (14)

Nếu như dùng từ để hình dung tâm trạng của Tô Niên Niên lúc này, đó chính là sững sờ.

Đường Dư dùng biểu cảm nghiêm túc và giọng nói tình cảm, khiến cô cảm thấy hết sức ngạc nhiên.

Cô huých huých cánh tay nói giọng nỏi ra gà: “hey, thiếu niên, cậu muốn chuyển sang làng điện ảnh phát triển à? kỹ thuật diễn đạt đến độ này rồi cơ à.”

Khóe miệng Đường Dư nhếch lên, cậu rất muốn nói, cậu là nghiêm túc.

Sau đó mãi hồi lâu, cậu vẫn thờ dài nói, “Minh đưa cậu về nhé.”

“Không cần đâu, cậu đưa mình về không tiện, nhờ đâu bị phóng viên chụp thì không hay đâu.” Tô Niên Niên lắc lắc đầu. “Minh tự bắt xe về là được rồi.”

Đường Dư cau mày, đột nhiên phát hiện mình trở thành người của công chúng thật là phiền phức.

Cậu quan sát chiếc xe sang này, mắt chớp chớp, kéo Tô Niên Niên xuống xe.

Tô Niên Niên về mặt vô cùng kinh ngạc: “Cậu điên rồi à, này!”

“Xuống xe cùng cậu bắt xe.” Đường Dư điềm nhiên nói, chiếc xe của cậu quá to, nếu như bắt taxi chắc sẽ không có chuyện gì.

Tô Niên Niên quả thật ngại từ chối, chỉ có thể về cùng với cậu.

Đi qua một cửa hàng tạp hóa, Tô Niên Niên chớp chớp mắt: “Đường Dư, mình muốn ăn bánh kem.”

“Buổi tối ăn dễ đau bụng lắm” Đường Dư vô tình tuyệt chối.

Tô Niên Niên thờ dài nói: “Cậu xem con người cậu.....mình vừa bị thất tình, vừa bị bạn phản bội, cậu không có chút đồng tình nào sao, mình chỉ muốn ăn bánh kem thôi mà. Socola có được không? Uhm, nếu không chút pudding cũng được, nếu không thì kem?”

Đường Dư chẳng biết làm sao nhìn cô: “mình không phải vì chê đắt mà không mua cho cậu.”

“Thế thì cậu mua cho mình đi!” Tô Niên Niên hùng hồn nhìn cậu, với bộ dạng cậu không mua thì mình sẽ không đi.

Đường Dư do dự hai giây, lại thờ dài, đi vào mua hai cái kem.

Tô Niên Niên vui vẻ ăn kem, cùng Đường Dư đứng ở đường đợi taxi.

Phía xa có ánh đèn yếu ớt hắt lại, Đường Dư phản ứng cực nhanh kéo Tô Niên Niên ra phía sau, nhủ mày nhìn phía xa đó.

“Có chuyện gì thế?” Tô Niên Niên giật nảy mình, suýt chút nữa rơi que kem xuống đất.

Sắc mặt Đường Dư sa sầm lại, “có người đang chụp trộm” Không ngờ vẫn còn bị bọn chó săn tin theo dõi, vừa nãy chính là ánh đèn của máy ảnh.

Tô Niên Niên kiễ lên, đội mũ liền áo của Đường Dư lên, nghiêm túc nói: “Không sao, nếu như có ảnh cậu nói chính là PS, hoặc là không thừa nhận là được rồi, fan của cậu yêu cậu như thế, chắc chắn sẽ không trách cậu.”

Đường Dư cười đau khổ, “mình thì không vấn đề, có điều còn cậu?”

Khụ khụ---

Chiếc kem trong tay Tô Niên Niên rơi xuống đất.

Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Đường Dư, cậu chắc chắn cậu không phải là đến đây mình xuống hố đấy chứ!”

Khách sạn Thành Thế Dụ Thành.

Doãn Sơ Hạ chán nản ngồi bên cửa sổ chụp ảnh tự sướng, hôm nay vốn dĩ là đến tham gia một buổi tiệc, bố cô ta nói Cố Từ Thần cũng sẽ đến, cô ta còn trang điểm cả buổi, không ngờ đợi mãi mà không thấy Cố Từ Thần đến.

Đang lúc cô ta buồn bực định đi, ngoài cửa chuyển đến một hồi huyền ảo.

Cô ta ngước mắt nhìn, Cố Từ Thần mặc bộ vest màu sẫm, tóc cắt cực ngắn, mặt mày điềm đạm, đi thẳng vào bên trong.

“Anh Từ Thần!” cô ta giống như con chim sẻ lao đến trước mặt Cố Từ Thần, Cố Từ Thần khẽ cau mày, đi chệch sang né tránh cú bổ nhào vào lòng của Doãn Sơ Hạ, có điều trong mắt người ngoài nhìn hai người rất thân mật.

(/)

Mọi quan khách đều nhìn với ánh mắt ngưỡng mộ, xem ra lời đồn đại quả nhiên là thật, Cố, Doãn hai nhà đúng là có hôn nhân hẹn trước.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 378: Thằng Sáu Là Lời Nói Dối Của Anh (15)

“Anh Từ Thần, sao anh lại đến muộn thế, người ta đợi anh mãi.” Doãn Sơ Hạ định khoác lên cánh tay cậu mà nũng nịu, nhưng luôn bị Cố Từ Thần né tránh khéo léo, cô ta tức đến nổi chỉ biết dậm chân.

Bố cô ta chắc chắn lại lừa cô ta! Cố Từ Thần đâu hề có ý định muốn tiến tới hôn nhân với cô ta chứ?

Có điều anh bây giờ đã chia tay với Tô Niên Niên, chỉ cần mình nỗ lực, cộng thêm sự vun đắp của hai bên bố mẹ, trở thành bạn gái của anh không phải là chỉ đếm từng ngày thôi sao?

Nghĩ thông như thế, cô ta cũng không tìm mọi cách tiếp xúc thân mật với Cố Từ Thần nữa, mà là tìm chủ đề nói chuyện: “Anh Từ Thần, trên weibo vừa này vừa có chủ đề hot mới, anh biết là nói về ai không?”

Cô ta là thiên kim của công ty giải trí Doãn Thị, đương nhiên nắm được tin mới nhất trong làng giải trí.

Đáng tiếc cô ta tìm nhầm chủ đề, Cố Từ Thần vốn dĩ không có hứng thú với mấy chuyện người nổi tiếng này, chỉ lạnh lùng “uhm” một tiếng, chuẩn bị dẹp Doãn Sơ Hạ sang một bên đi bận việc chính.

Doãn Sơ Hạ vẫn không tha nói: “anh xem là biết! Anh Từ Thần, anh nhất định sẽ hứng thú!” Nói xong cô ta đưa điện thoại của mình đến trước mặt Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần nheo mày, ánh mắt lập tức dừng lại trên màn hình.

Trên màn hình là một loạt ảnh, thiếu niên mặc bộ thể thao màu đen cùng một thiếu nữ váy đỏ, hai người đang kề vai bên nhau, trong tay cầm kem, trên mặt hai người đều nở nụ cười tươi tắn.

Kỹ thuật người chụp cực tốt, chụp đúng lúc nụ cười của thiếu nữ sáng lạn và khoe miệng chiều chuộng đó của thiếu niên.

Weibo được gửi ảnh đi lúc 8h45', chủ đề là hotboy quốc dân với bạn gái, phía dưới có hàng loạt comment và chia sẻ, nhìn là biết mai sẽ lên tít đầu báo.

Hai người đó rất quen thuộc với Cố Từ Thần.

(/)

Đường Dư, Tô Niên Niên.

Trong khoảnh khắc, Cố Tử Thần không biết làm thế nào hình dung tình cảm của mình, chỉ cảm thấy chua xót từ yết hầu trào lên.

Là buồn sao? là chua xót? Hay là có gì khác? Cậu đương nhiên biết là có người viết thêm dầu vào lửa, nhưng khi nhìn thấy ảnh, vẫn không nén được nỗi buồn.

Chà trách.....cô vừa đến quán Hoành Hóa Chi Lâm không ăn cơm đã rời đi rồi.

Thì ra là đi gặp Đường Dư.

Doãn Sơ Hạ thấy mục tiêu mình đạt được, khoe miệng nở nụ cười: “Đường Dư bây giờ đang rất hot, làm bạn gái của cậu ấy cũng không hề thiệt, có điều Tô Niên Niên thật là lợi hại, nhanh như thế đã có người mới rồi, anh Tử Thần anh đừng tức giận, loại người con gái này không đáng để anh để ý.....”

Lời còn chưa dứt, Cố Tử Thần chỉ nói một câu lạnh lùng “Nói xong chưa” kết thúc mấy lời lái nhai của Doãn Sơ Hạ.

Cậu nâng ly rượu lên, đi nói chuyện kinh doanh với mấy người đàn ông trung niên.

Còn Doãn Sơ Hạ đứng thần người ở đó, trong ánh mắt đầy vẻ không vui.

Rõ ràng nói Cố Tử Thần sẽ tiến tới hôn nhân với cô ta! Tại sao vẫn lạnh nhạt với cô ta như thế!

Tô Niên Niên, cô thật là lợi hại, đến chia tay cũng khiến ảnh hưởng đến tâm trạng của anh.

Cô ta nghiêng răng, gửi tin nhắn cho số kinh doanh: lan rộng toàn bộ weibo của Đường Dư, ngày mai tôi muốn nhìn thấy cậu ta lên tít đầu!

Mấy ngày này cô ta cũng chẳng thoải mái, thế thì mọi người cũng đừng mong thoải mái!

Cùng Đường Dư về nhà, Tô Niên Niên không giữ cậu lại mà bảo cậu về, còn mình về nhà nằm trên giường chơi điện thoại mới phát hiện, mình lại đang là cái tên hot.

Vô số fan của Đường Dư lập nhóm lập hội, để lại commen dưới weibo của cô, kiểu như: Tô Niên Niên rút khỏi bên cạnh Đường Dư! Đường Dư oppa là của tất cả fan chúng tôi.

Đúng là điên rồi! cô rốt cuộc là phạm phải lỗi gì chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 379: Tống Dư Hi, Trả Tiền (1)

Tô Niên Niên lập nick giả, bực tức bật lại mấy fan cuồng của Đường Dư, kết quả phát hiện không thể bịt lại một loạt bình luận đó, mà còn càng ngày càng nhiều bình luận mới, cả weibo của cô như sắp nổ tung rồi.

Chẳng biết làm sao, cô đành phải đổi nick khác, xóa weibo cũ, còn bật chế độ cấm bình luận và quyền hạ đề lại lời bình, lúc này mới ngừng lại được.

Fan của Đường Dư không còn chỗ để nói, đành phải chạy về khóc lóc ở weibo của Đường Dư.

“Oppa, đừng rời bọn em, anh làm sao có thể có bạn gái được chứ!”

“Đúng thế, người con gái đó ngoài xinh xắn ra thì có gì tốt chứ, chắc chắn là thẩm mỹ, oppa, anh đừng để bị cô ta mê hoặc!”

“Hừm, lần trước đệm đàn cho M.E cũng là cô ta, hồ li tinh, dám cám dỗ nam thần! Mọi người cùng nhau xử lý cô ta!”

“Chúc mừng tin vui, nhân tiện bỏ sung chút, cậu ta là bạn học của oppa Đường Dư.”

Đường Dư về đến nhà, giám đốc công ty và công ty quản lý đều gọi điện cho cậu, chỉ trích cậu một trận, rồi gửi một bài dài nói rõ về quan hệ giữa cậu và Tô Niên Niên.

Nhưng hội fan hùng hồn mãnh liệt không tin, càng có xu hướng bộc phát mạnh.

Đợi đến ngày hôm sau khi Đường Dư đến công ty, người quản lý A Lạc an ủi cậu: “Không sao, bây giờ đang là lúc cần độ hot, có chủ đề sôi nổi một chút cũng được. Tôi thấy nick của cậu hình như chỉ tới hôm qua là đã tăng lên 20 vạn fan rồi, đó không phải là thủy quân mà công ty mua cho cậu, mà là fan hàng thật giá trị thật!”

Đường Dư không vui nổi: “Em không muốn ảnh hưởng đến Niên Niên, hôm qua chẳng qua chỉ đơn giản đưa cô ấy về nhà mà thôi.”

“Tiểu tử cậu ở trước mặt tôi còn giả vờ làm gì!” A Lạc cười bí hiểm khó dò, “tôi nói cho cậu biết, ngôn ngữ có thể lừa người khác, nhưng ánh mắt thì không! Ánh mắt cậu đối với cô bé đó dịu dàng ngọt ngào, chỉ thiếu mỗi nước anh thích em viết trên mặt cậu thôi!”

(/)

Đường Dư im lặng.

A Lạc nhìn bộ dạng của cậu, càng chắc chắn phán đoán của mình hơn, thở dài nói: “Cậu đang đứng lúc sự nghiệp lên cao, yêu đương sẽ ảnh hưởng đến cậu rất lớn, dù cho thật sự thích, cũng không thể yêu, càng không thể công khai!” “Anh nói cái gì thể, sao có thể thế chứ.” Cậu mỉm cười.

Trên đường đến phòng ghép nhạc, cậu gặp Cổ Lí.

Đường Dư lễ phép chào hỏi anh ta: “Chào tiền bối!”

Cổ Lí gỡ cặp kính đen che gần nửa mặt của mình xuống, khoe miệng nở nụ cười tán thưởng: “Đường Dư phải không? Có biết cậu đang hot trên weibo không?”

Đường Dư ngại ngùng, Cổ Lí cũng không để ý, chỉ là nháy nháy mắt: “Tôi đương nhiên không vấn đề, có điều tin rằng chắc chắn có người muốn bóp nát tin cậu là có, thiếu niên, bảo trọng.” Đi được vài bước, anh ta đột nhiên dừng lại, “Đối với Tiểu Niên Niên tốt một chút, nếu không tôi sẽ là người đầu tiên xử lý cậu!”

Đường Dư cau mày, đang định nói thêm gì đó, Cổ Lí đã nhanh chân đi xa rồi.

Những lời chửi mắng của fan Đường Dư để lại nỗi ám ảnh cho Tô Niên Niên, cô đến ngủ cũng mơ thấy ác mộng, sáng sớm năm giờ không thể ngủ được nữa, đành phải bò dậy thay quần áo thể dục đi chạy bộ.

Trước đây lúc nào cũng nhìn thấy bóng dáng đó, sớm đã không còn ở đó nữa, điều này khiến cô có chút thất vọng.

Tự thăm mắng mình mãi không khá lên được, Tô Niên Niên tăng nhanh tốc độ, ra sức chạy nhanh về phía trước.

7h30, cô thở hổn hển chạy về nhà, Sở Tổ Tâm đang làm bữa sáng, nhìn thấy cô chạy bộ về hết sức kích động.

Tốt quá rồi! Niên Niên cuối cùng cũng thoát ra khỏi nỗi ám ảnh rồi, hu hu hu.....

Nhưng câu đầu tiên Tô Niên Niên mở miệng lại khiến bà sững sờ.

“Mẹ, con muốn đi Thánh Âm học!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 380: Tổng Dư Hi, Trả Tiền (2)

Nói xong câu này, cô uống một hơi hết cốc nước đầy, bộ dạng như có sức lực đánh tất cả mọi thứ cho tơi bời vậy.

Sở Tổ Tâm: “Niên Niên à, sao con lại nghĩ không thông thế chứ, mẹ có thể liên hệ trường khác cho con, hay là con đi Mỹ học cùng anh con nhé?”

Bà nghĩ Tô Niên Niên đi Thánh Âm có thể làm được gì chứ, chắc chắn là chạy đi tìm tên tiểu tử nhà họ Cổ đó, như thế sao được chứ?

Tô Niên Niên cố nuốt ngụm nước trong cổ họng, “Mẹ, sao mẹ lại nói thế, con nghĩ rất thông! Con muốn đi Thánh Âm, đối diện với tất cả mới là người đàn ông chân chính! Đây không phải điều trên phim thường diễn sao?”

Sở Tổ Tâm do dự một lát. “Nhưng.....con là con gái mà.”

Tô Niên Niên: “.....”

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên uể oải nằm ngoài ban công sưởi nắng, Bao Bao cuộn tròn dưới chân cô, thỉnh thoảng lại kêu lên hai tiếng meo meo.

Vốn dĩ nó còn có bạn chí cốt Đại Viên chơi cùng, từ sau khi Cố Từ Thần chuyển đi, nó bỗng trở thành con vật một mình lủi thủi, mỗi ngày đều ủ rũ sầm sập, Tô Niên Niên thậm chí còn nghĩ ngờ nó mắc chứng phiền muộn rồi.

Cô lại xem weibo, Đường Dư ra mặt giải thích, cuối cùng mâu thuẫn của các fan cũng được hóa giải, bình luận trở nên hòa nhã, “Oppa em yêu anh, oppa mu...oa!” Nhìn đến nỗi Tô Niên Niên nuốt chút nữa phụt cơm ra.

Chỉ có điều qua chuyện này, cô không còn dũng khí chơi weibo nữa, bỏ một lượng lớn mười mấy vạn fan, lập một nick đáng yêu khác.

Khi đăng nhập hệ thống tự động cập nhật danh bạ, tất cả số điện thoại của bạn bè đều được theo dõi, Tô Niên Niên cũng không để ý người theo dõi là ai, ấn nút đồng ý xác nhận weibo.

Tập đoàn Cố Thị

(/)

Hội đồng quản trị đang họp hội nghị về hạng mục mới, Cố Từ Thần đang ngồi ở vị trí phía sau, nhưng bất cứ ai cũng không bỏ qua thiếu gia họ Cố này, cậu mạnh mẽ quyết đoán, phong cách xử lý việc tình tảo đã khiến cậu có chỗ đứng đáng tin cậy ở công ty.

Điện thoại rung lên, cậu cầm lên xem, là thông báo tin tức mới trên weibo. “Vũ trụ cao cấp vô địch đáng yêu Tiểu Niên Cao đã trở thành fan của bạn.”

Vốn dĩ định bỏ qua, chỉ là Tiểu Niên Cao ba chữ này thu hút sự chú ý của cậu, cậu ấn phần bạn thân, đúng là số của Tô Niên Niên.

Cố Từ Thần nhếch môi, mỉm cười.

Cậu biết có lẽ là Tô Niên Niên không để ý nên ấn vào, nhưng, cậu vẫn rất vui.

Cổ đồng xung quanh như hoa mặt, không ngờ Cố Từ Thần cũng có lúc..... lại nở nụ cười dịu dàng như thế.

Thật là quá đáng sợ!

Tô Niên Niên đã trải qua những tháng ngày như thế, Sở Tổ Tâm cuối cùng cũng đồng ý lời thỉnh cầu của cô.

Trần Nguyên cũng không có ý kiến gì, cậu hỏi Tô Niên Niên, được biết các bạn thân của cô là Nọa Nọa và Đậu Đậu cũng đi Thánh Âm, trong lòng cũng yên tâm hơn nhiều.

Cuối tháng bảy, cậu rời khỏi Dự Thành, đi về Mỹ.

Trước khi đi, Trần Nguyên vuốt vuốt tóc Tô Niên Niên, nhẹ nhàng nói: “Ở trường nhớ tự chăm sóc mình, hòa thuận với bạn bè, gặp chuyện gì cũng đừng xen vào, cũng không được khóa mình trong phòng khóc.”

Tô Niên Niên mở miệng nói: “Anh, anh mau đi đi, không nhanh là không kịp máy bay đâu.”

Trần Nguyên mỉm cười, vẫy vẫy tay với cô, bóng dáng cao lớn dần biến mất trong biển người.

Tô Niên Niên nhìn theo bóng cậu rời đi, không biết tại sao lại có chút buồn.

Thực ra cô cũng không biết quyết định của mình có đúng hay không, chỉ là Thánh Âm trước nay luôn là mục tiêu của cô, nếu như không đi, cô nhất định sẽ hối tiếc cả đời.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 381: Tống Dư Hi, Trả Tiền (3)

Đầu tháng chín, sáng sớm, ánh nắng rực rỡ, không một bóng mây.

Tô Niên Niên đứng trước gương, đổi sang chiếc váy mà trước đây rất ít khi mặc, trang điểm nhẹ nhàng, khoác balo lên xe của Trần Doãn Hoa.

Sở Tổ Tâm chuẩn bị cho cô hai chiếc vali hành lý, thấy thế Tô Niên Niên nhếch miệng nói, “Mẹ, con là đi học, có phải chuyển nhà đâu.”

Sở Tổ Tâm có ý tốt mà con gái của mình lại không đón nhận, ầm ức nói: “bao nhiêu năm nay vẫn là lần đầu tiên con sống ở trường, đương nhiên phải chuẩn bị nhiều đồ chút, uhm, hình như còn có một bộ trang điểm chống nắng chưa sắp cho con, con đợi mẹ chút!”

Tô Niên Niên nhìn bóng dáng bận rộn của bà, lắc lắc đầu.

Đại học Thánh Âm cách nhà họ Trần rất xa, Tô Niên Niên chọn ở ký túc xá của trường.

Trần Doãn Hoa ở bên cạnh cười hiền hòa: “Để mặc mẹ con đi, ai làm mẹ cũng đều như thế, con không để mẹ con làm những việc ấy, bà ấy lại thêm lo lắng cho con đấy.”

Tô Niên Niên cười, đợi đến khi Sở Tổ Tâm quay lại, cả nhà ba người lên xe đi về hướng đại học Thánh Âm.

Mùa khai giảng, trong trường người đi lại tấp nập, xe của Trần Doãn Hoa không được lái vào trường, đành phải xuống xe đi bộ vào.

Tô Niên Niên chẳng để gì mới chen được vào khu nộp học phí để nộp phí ký túc xá, Trần Doãn Hoa giúp cô chuyển hành lý đến ký túc.

Ký túc Thánh Âm là phòng bốn người, giường tầng ở trên, bàn học ở dưới, 24h đều có nước nóng, điều kiện cũng tốt.

Chuyển đồ vào ký túc xong, Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm dặn dò Tô Niên Niên một lượt rồi lái xe ra về.

Tô Niên Niên gọi điện cho Nọ Nọ và Đậu Đậu, hai người ra sức đồng tâm hiệp lực, hỏi lộ thầy phụ đạo và cô quản lý ký túc, thành công được chuyển đến phòng của Tô Niên Niên.

(/)

Ba người như hành quân hai vạn năm nghìn dặm cuối cùng mới gặp được nhau vậy, còn thiếu mỗi nước tay nắm tay hát bài Tình bạn trời cao đất dày thôi. Đậu Đậu vui sướng reo lên: “Aiya, ly biệt ba năm, cuối cùng vẫn là ba chúng ta ở bên nhau, quả nhiên tất cả đều là chủ định của số mệnh, a ha ha!”

Nọ Nọ cũng vui vẻ đề nghị: “Chúng mình ra ngoài đi quanh trường, xem xem vườn trường đại học mà chúng ta phấn đấu cùng học như thế nào”

Tô Niên Niên lườm Nọ Nọ: “Cần gì nói cao sang thế, cậu chẳng qua chỉ muốn đi xem soái ca chứ gì?”

Nọ Nọ bị bóc mẽ cười ngại ngùng, Đậu Đậu nghe thấy hai từ soái ca mà mắt sáng như báo, hân hân nhảy từ trên giường xuống, không do dự mà kéo hai người ra ngoài.

Đi một vòng, soái ca cũng chỉ thấy vài người, còn lại khắp nơi đều là con trai khoa học tự nhiên đeo kính dày cộp như ớt chai, nhìn mà muốn nổ hai con mắt.

Đậu Đậu cầm điện thoại xem diễn đàn của trường, đọc mấy câu: “Bảng xếp hạng 10 hotboy Thánh Âm, người đầu tiên là Cố Từ Thần, khụ khụ khụ, đẹp trai nhiều tiền, lạnh lùng khó đoán, là nam thần quốc dân trong lòng đàn chị đàn em thậm chí cả học trưởng.....”

Tô Niên Niên lập tức dừng bước chân lại, Nọ Nọ nhìn ra bộ dạng khác thường của cô, vội vàng đẩy Đậu Đậu một cái.

Đậu Đậu tỉnh ngộ, ho hai tiếng: “Cái gì mà nam thần chứ, đúng là đồ xấu xa mà!”

“đúng! Đồ xấu xa, bỏ vợ bỏ con!” Nọ Nọ phụ họa theo.

Tô Niên Niên bị hai người bạn thân chí cốt vừa đấm vừa xoa, lải nhải cả buổi ở đó.

Ở phía không xa, một nam sinh cao to bị đám đông vây quanh ở giữa, đeo một chiếc balo màu đen một bên vai, bước nhanh qua đám đông đó.

Chính là Cố Từ Thần.

“Đúng là nói Tào Tháo thì tào tháo đến, Niên Niên, cậu vẫn tốt chứ?” Hai người lo lắng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bình thản hất tóc, “Ồ, anh ta là ai? Tổ quen anh ta sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 382: Tổng Dư Hi, Trả Tiền (4)

Nọa Nọa và Đậu Đậu hai người há hốc mồm.

Uhm.....cho nên Tô Niên Niên hạ quyết tâm đoạn tuyệt quan hệ với Cố Từ Thần rồi sao?

Hai người ngơ ngác không biết nói gì, giả chết tập thể.

Tô Niên Niên chớp chớp đôi lông mi dài: “Đã không quen, tại sao phải quan tâm việc của anh ta? Tớ nhìn giống người rảnh rồi thế sao.”

“cậu vui là được.” Đậu Đậu nhăn trán, “Thế thì chúng mình quay về thôi, xem xem bạn cùng phòng mới là ai.”

Ba người quay người đi về kí túc xá, Cố Từ Thần ở phía xa như có cảm ứng, ngoảnh đầu lại nhìn, khiến biết bao người tơ tưởng hét ầm lên.

Đám đông tầng tầng lớp lớp vây quanh cậu, khiến cậu không nhìn rõ Tô Niên Niên ở phía xa.

Cậu cau mày, Doãn Sơ Hạ ở đằng sau chạy đến nói chuyện với cậu, bị cậu hững hờ né đi.

Vì nguyên nhân vừa nãy nhìn thấy Cố Từ Thần, tâm trạng Tô Niên Niên không tốt lắm, uể oải nhắm mắt đi về, không buồn nói gì.

Đậu Đậu và Nọa Nọa chơi với cô bao nhiêu năm, biết bộ dạng này của cô trên thực tế là tức giận, hai người nháy mắt nhìn nhau, ngầm ý: nên là thế nào đây?

Kết quả hai người nháy đến đau cả mắt cũng vẫn không ra kết quả, ngược lại ở trên lầu lại gặp phải một người quen không nên gặp----

Tổng Dư Hi.

Cô đi một mình, xách một chiếc túi to, một chiếc vali cũ, sau lưng còn đeo chiếc balo to, mệt đến nổi mồ hôi túa ra.

Nọa Nọa và Đậu Đậu còn chưa biết việc cô và Tô Niên Niên, nhiệt tình niềm nở bước lên trên: “Tiểu Hi, sao cậu đi có một mình, bọn mình giúp cậu xách đồ nhé.”

(/)

Tổng Dư Hi co rúm lại, sau khi nhìn thấy Tô Niên Niên sắc mặt trắng bệch, ý thức buột mồm nói: “Sao cậu lại ở Thánh Âm thế?”

Rõ ràng điểm số của cậu ta không đủ! Môn văn hóa rõ ràng còn kém nhiều như thế! Nọa Nọa và Đậu Đậu sắc mặt cũng thay đổi, bọn họ tại sao cảm thấy Tổng Dư Hi không muốn để Tô Niên Niên xuất hiện ở Thánh Âm chứ? Làm gì có bạn thân nào dùng giọng nói như thế hỏi chứ?

Tô Niên Niên bặm môi, cười lạnh lùng: “Uhm? Cậu lẽ nào không biết có loại gọi là phí kiến thiết trường à?”

Giọng cô sắc lạnh, Nọa Nọa và Đậu Đậu lập tức nghe thấy trong đó có gì đó châm biếm.

Cô không phải thi đỗ, mà là Sở Tổ Tâm nộp một khoản tiền lớn để vào.....

Tổng Dư Hi nghiêng răng, đúng thế, cô ta chỉ là ngây thơ cho rằng Tô Niên Niên thi không đỗ, sẽ không có cơ hội vào học đại học.

Nhưng cô ta quên rằng, không phải mỗi người đều giống cô bé lọ lem như cô ta, Tô Niên Niên vẫn luôn sống cuộc sống của công chúa.

Cô ta buồn bực không nói gì xách túi và vali, cúi đầu đi lên lầu.

Tô Niên Niên lạnh lùng gọi giật cô ta lại: “Tổng Dư Hi, cậu có phải còn quên chuyện gì rồi không?”

Tổng Dư Hi cố giữ vẻ điềm tĩnh, chỉ là trong giọng nói bắt đầu run rẩy: “Chuyện gì?”

“Cậu nhớ cậu còn nợ tôi không ít tiền chứ, bao giờ có thể trả lại tôi? Có cần tôi cung cấp cho cậu thẻ của ngân hàng nào, tối nay có thể chuyển trả cho tôi không?”

Sắc mặt Tổng Dư Hi cứng đờ, trắng bệch thảm hại.

Hai năm này, Tô Niên Niên giúp cô ta không ít, ngoài học phí hai năm và tiền phí thuốc của bố cô ta, bình thường còn không ít lần mời cô ta ăn cơm, đi mua sắm thường xuyên mua cho cô ta quần áo hay giày dép gì đó.

Lắm nhảm tính như thế, cũng không phải số tiền nhỏ.

Tổng Dư Hi áp úng nói: “Tôi bây giờ không tiện lắm, có thể qua một thời gian.....”

“Vậy cụ thể là bao giờ, phiền cậu bảo cho tôi.” Tô Niên Niên gằn giọng cắt ngang.

Sắc mặt Tổng Dư Hi đỏ ửng lên, “Tô Niên Niên, cậu thiếu số tiền này sao?”

Cô rõ ràng không cần số tiền này, tại sao nhất định phải ép cô ta phải trả chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 383: Tổng Dư Hi, Trả Tiền (5)

“Có nợ phải trả, không phải là đạo lý hiển nhiên sao?” Tô Niên Niên lạnh lùng nói, “Tôi đương nhiên thiếu, tôi còn thiếu cái túi xách và một bộ mỹ phẩm mới, cậu không trả thì tôi đi mua thế nào?”

Số tiền đó, năm đó khi cô cho mượn, không nghĩ là sẽ bảo Tổng Dư Hi trả, chỉ ít cũng không nghĩ sẽ bắt trả khi cô ta vẫn còn nghèo khó.

Nhưng bây giờ thì sao? Tổng Dư Hi lại không có ý muốn trả hay sao?

Là cô có lòng tốt cho cô ta mượn! Không phải kẻ ngốc tiền nhiều tặng tiền cho cô ta!

Cô thà lấy số tiền này đi mua mấy thứ đồ xa xỉ, hoặc là quyên góp làm từ thiện cũng được, nhưng cô sẽ không cho Tổng Dư Hi !

Vì không đáng!

Tổng Dư Hi bặm môi, trên mặt đầy vẻ ngại ngùng.

Cô ta lấy đâu ra nhiều tiền như thế mà trả cho Tô Niên Niên chứ?

Không nói đến hoàn cảnh gia đình cô ta, bố cô ta bệnh lâu, đến tiền đóng học phí đại học cô ta cũng không gom đủ, mẹ cô ta cũng áy náy mà nắm tay nói, “Tiểu Hi à, con có thể đừng học đại học không, về nhà giúp mẹ chăm sóc việc trong nhà một chút, đi làm kiếm tiền, để cho em con học?”

Tổng Dư Hi cảm thấy như sét đánh giữa trời xanh, cô ta chẳng dễ gì mới thi được vào đại học, nếu như không học, cô ta làm sao có thể thoát khỏi vận mệnh nghèo nàn của mình chứ!

“Mẹ, đợi con học đại học nhất định con sẽ tìm công việc tốt, đến lúc đó nhà mình sẽ tốt hơn.....” Tổng Dư Hi rầu rĩ nói.

Mẹ cô ta sắc mặt lạnh nói: “con đã thành niên rồi, mẹ không nợ con nữa, mẹ cũng muốn để con đi học, nhưng trong nhà quả thật không có tiền, con tự biết thu xếp ổn thỏa.”

Tổng Dư Hi khóc một ngày, cô ta biết, việc đã không có gì có thể xoay chuyển.

Cô ta ra sức đi làm thêm cả một mùa hè, chỉ đủ gom tiền ký túc và tiền sách, còn các tiền phí khác định làm đơn xin trợ cấp học bổng.

Đến đi học cũng khó khăn như thế, làm sao có thể trả nợ được chứ?

Trong lòng cô ta rất hối hận, nếu như hồi đó không làm quá lộ liễu như thế, hoặc là Tô Niên Niên sẽ không biết là cô ta cho thuốc vào bánh.

Thì cậu ta còn có thể thay mình đóng học phí.....mình không phải vất vả đi làm thêm như thế.

Tô Niên Niên từ trong thần sắc của cô ta đã đoán ra được suy nghĩ cô ta nghĩ trong lòng, cười khẩy nói, “Đừng có nói cậu không trả nôi gì đó, nhà cậu không phải còn có nhà không? Bán nhà không phải đủ rồi sao?”

Nọ Nọ và Đậu Đậu không kiềm được khuyên Tô Niên Niên : “Khụ khụ.....Niên Niên, hai cậu có phải cãi nhau rồi không, uhm, nhà Tiểu Hi cũng không dễ dàng gì, công ty mẹ cậu nhiều bất động sản như thế, còn để ý nhà của Tiểu Hi sao?”

Hai người trên thực tế đang giúp Tổng Dư Hi, nhưng Tổng Dư Hi lại không biết điều, nghĩ rằng hai người họ đang chế giễu cô ta.

Tô Niên Niên điềm tĩnh liếc mắt nhìn hai người: “Hai cậu ngầm miệng, đây là việc giữa mình và cậu ta, không cần hai cậu quan tâm!”

Nọa Nọa và Đậu Đậu đờ người ra, quen biết lâu như thế, Tô Niên Niên có bao giờ nói nặng lời như thế với bọn họ đâu!

Có điều trong lòng hai người rõ ràng, Tô Niên Niên không phải cố tình nói lời chua ngoa cho hai người nghe, mà là Tống Dư Hi chắc chắn làm việc gì có lỗi với Tô Niên Niên.

Người có thể dồn ép Tô Niên Niên đến mức nói ra những lời này, quả thật cũng hiếm thấy.....

Thế là hai người giả bộ nhìn phong cảnh rồi né đi, để kệ hai người tự giải quyết vấn đề trong hành lang.

Điện thoại của Tống Dư Hi réo chuông, cô ta nhìn số người liên hệ trên màn hình, do dự một lát, mới ấn nút nghe.

Cô ta úp úp mở mở nói đang ở hành lang ký túc chuyển đồ, tuyệt đối không nhắc đến việc Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không kiên nhẫn nữa, giọng nói đánh thép: “Tống Dư Hi, tôi muốn cậu nói rõ với tôi bây giờ! Nếu không tôi chỉ có thể thuê luật sư để xử lý.”

Trong mắt Tống Dư Hi dâng lên một đám mây mù, không ngờ Tô Niên Niên lại tuyệt tình như thế.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 384: Tống Dư Hi, Trả Tiền (6)

Con người Tô Niên Niên ấy à, thời phổ thông cũng có lúc bốc đồng, cũng có sự tồn tại của độc quyền bá vương bên trong.

Nhưng nói đến cùng, tính cách cô vẫn coi là tốt, giúp người cũng chưa bao giờ xem thường ai, hoặc là không tính toán mưu mô gì với ai.

Tống Dư Hi thật sự dây đến cô rồi.

“Tôi cũng không cầu xin cậu cho tôi tiền, là cậu tự cho tôi tiền, dựa vào cái gì mà bảo tôi trả?” Tống Dư Hi gào lên, Nọa Nọa và Đậu Đậu nghe thấy ở phía xa cũng nghệt mặt ra.

Ở này, người ta lúc đó nhìn cậu khó khăn mới chủ động đưa tay giúp đỡ, tại sao cô ta lại thay lòng đổi dạ như người ta nợ cậu chứ?

Tô Niên Niên cũng bị logic vớ vẩn của cô ta làm cho bức mình, cười khẩy nói, “Tống Dư Hi, cậu cũng khá lên rồi đấy.”

Đáng sợ nhất không phải là ân oán báo thù, mà là người ta coi lòng tốt của bạn thành lỗi của bạn.

Lời nói vừa dứt, thì nghe thấy giọng nói một nam sinh hỗn hên leo lên cầu thang: “Niên Niên, cậu đang làm cái gì thế?”

Tô Niên Niên sắc mặt tối sầm, quay đầu lại, Chúc Thành đang ra sức leo lên, những thứ thịt không ngừng rung, cũng không biết làm sao qua mắt được cô quản lý ký túc mà trà trộn vào ký túc nữ.

Cậu ta bức tức chạy đến bên cạnh Tống Dư Hi, thần sắc hoảng hốt: “Tiểu Hi, cậu không sao chứ? Nhiều hành lý thế này sao mình cậu xách được chứ, sao không gọi điện cho mình.”

Tống Dư Hi cup mắt xuống, khóe mắt đỏ, rung rung suốt mướt khóc ra vẻ đáng thương.

Cô ta vốn dĩ không muốn liên hệ với Chúc Thành, nhưng bây giờ cô ta đã hết đường lùi, chỉ có thể nhờ Chúc Thành giúp cô ta, trên thực tế là có ý nghĩ tư lợi.

Chúc Thành nhìn cô ta không nói gì, trong lòng càng tức giận, quay người chăm chăm nhìn Tô Niên Niên: “Niên Niên, mình không biết Tiểu Hi đắc tội cậu ở đâu, nhưng cậu ức hiếp cậu ấy như thế có được không? Cậu là công chúa cao cao ngạo ngễ, cậu có bạn, có người yêu, tiểu Hi có gì chứ? Cậu ấy coi cậu là bạn, cậu coi cậu ấy là gì chứ!”

Một loạt những câu hỏi chất vấn khiến Tô Niên Niên cạn lời, không phải đồng ý cách nói của cậu ta, mà là tức không nói ra lời được.

Cô cố kiềm chế tâm trạng của mình, “Lộn ca, mình thấy cậu không chỉ béo, mà đến mắt cũng bị lộn tha rồi? ai cho cậu dũng khí lí lẽ hùng hồn mà chỉ trích mình, cậu có hiểu chuyện gì không? Cậu có phân biệt được đúng sai hay không?”

“Sao mà mình không biết chứ! Không phải là Tiểu Hi đắc tội cậu sao, các cậu vừa nãy đang nói trả tiền gì đó đúng không? Được, không cần nói gì nữa,

Tiểu Hị mượn cậu bao nhiêu tiền, mình thay cậu ấy trả cho cậu!”

Chúc Thành thích Tống Dư Hi , cô biết, nhưng không ngờ Chúc Thành lại hoàn toàn tin Tống Dư Hi , không cần cho cô giải thích.

Cô cũng không muốn giải thích nữa, cũng không cần thiết.

Tô Niên Niên bực tức, “Được thôi, bây giờ chuyển tiền cho mình.”

Chúc Thành làm thật, lấy điện thoại ra chuyển tiền cho Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên nhận được còn nghiêng răng nhắc nhở, “Lợn ca, cậu đúng là địa gia, giúp đỡ người khác.”

Chúc Thành cau mày: “Cậu còn nói lời như thế, mình thấy tình bạn của chúng ta không cần tiếp tục nữa.”

“Vậy thì đừng làm bạn nữa.” Tô Niên Niên lạnh lùng nói xong, “có điều mình muốn nhắc cậu một cậu, có người dùng biết bao nhiêu thịt cũng khoong đường được mất mát, cậu tự biết.”

Cô và Nọ Nọ Đậu Đậu cùng đi lên lầu, Chúc Thành ân cần xách đồ giúp Tống Dư Hi , còn nói: “Tiểu Hị, cậu yên tâm, số tiền này không cần trả mình.”

Tống Dư Hi cuống quýt nói: “Sao thế được chứ, đợi mình sau này có tiền, nhất định sẽ trả cho cậu.”

Không ai chú ý thấy, trên môi cô ta nở nụ cười đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 385: Lời Tỏ Tình Chấn Động Toàn Trường (1)

Tô Niên Niên bực tức bụng đầy lửa giận quay về kí túc, cầm chai nước khoáng ừng ực uống hết nửa bình.

Nọ Nọ và Đậu Đậu nhìn toát mồ hôi lạnh, hỏi: “Ồi, hai cậu rốt cuộc là có chuyện gì thế? Trước đây không phải tay nắm tay bên nhau sao, bây giờ lại đến nỗi tuyệt tình như thế?”

“Hừm, ai tay nắm tay với cậu ta chứ.” Tô Niên Niên cau mày, cứ nghĩ đến trước đây coi cậu ta là bạn thân lại thấy ngứa mắt.

Nọ Nọ dò hỏi: “Việc cậu thi đại học có liên quan gì đến cậu ta à?”

Đều là con gái, vừa nhìn thái độ của Tống Dư Hi với Tô Niên Niên , lại liên tưởng đến việc thi đại học thất bại của Tô Niên Niên , cô đương nhiên đoán được có thể là do trò của Tống Dư Hi .

“Đúng.” Tô Niên Niên không che giấu, gật đầu nói.

Đậu Đậu còn chưa nghe hiểu, Nọ Nọ vội vàng giải thích với cô, tức mình xì lông nói: “Hừ, vừa nãy mình còn muốn giúp cậu ta xách đồ, không ngờ lại là loại tàn nhẫn tim chó như thế, đừng ngăn mình, mình phải đi xé xác cậu ta ra!”

Tô Niên Niên nói, “Cậu lấy cái gì xé chứ? Lấy khuôn mặt to của cậu à?”

Đậu Đậu bực tức nói: “Dùng dao của dẫm, xé xác cậu ta!”

Chán nản nhìn hai thiếu nữ đang bực tức đó, Tô Niên Niên cầm chai nước tiếp tục uống.

Việc của cô và Tống Dư Hi , ngày sau còn dài, nhưng tuyệt đối không thể dễ dàng như thế được!

Ngoài cửa phòng chuyển đến tiếng gõ cửa, một nữ sinh khuôn mặt thanh tú thò đầu vào: “Woa, chào các cậu.”

Tô Niên Niên nhìn nữ sinh đó hai giây, nhận ra cô ấy là Mộ Dung Sam của Thánh Âm, neho mày hỏi: “Sam Sam? Cậu ở phòng này à?”

“Đúng thế! Mình còn lo không quen ai, không ngờ Niên Niên cũng ở đây!” Mộ Dung Sam hớn hờ bước vào, trên mặt nở nụ cười tươi tắn.

Quan hệ của Tô Niên Niên với cô ấy ở Thánh Âm cũng tạm được, người quen gặp mừng rỡ, giới thiệu cô với Nọ Nọ và Đậu Đậu xong, đều là mấy

người thích đùa, tự đặt cho nhau biệt hiệu rồi thành thân quen.

“Thiên Vương che hồ!”

“Tiểu gà hầm nấm hương!”

“Công đức vô lượng!”

“vạn thị vô biên!”

“.....”

Bốn người nhìn nhau nói cười, dường như quên hết những chuyện buồn phiền vừa nãy.

Tô Niên Niên đề nghị ra ngoài ăn rồi tụ tập, những người khác đều giơ hai tay đồng ý, mọi người đi đến con đường nổi tiếng hàng ăn bên cạnh trường.

Quay đi quay lại, bốn người quyết định đi ăn lẩu, Đậu Đậu và Nọ Nọ gọi mấy đĩa thịt, trong mắt hai người như bao ngày chưa được ăn thịt vậy.

Mộ Dung Sam và Tô Niên Niên cùng ăn chay, hai người gọi rau thơm nấm hương gì đó, ăn cũng ngon không kém.

Ăn được một nửa, Mộ Dung Sam liếc mắt, nhìn qua cửa kính chỉ về quán bar đối diện: “Niên Niên cậu xem, người đó có phải Doãn Sơ Hạ không?”

Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn, ngoài cửa quán bar có một nữ sinh mặc váy đỏ, ép tóc, thân hình mảnh mai, chỉ là trên mặt trang điểm, nhưng vẫn nhận ra chính là Doãn Sơ Hạ.

Bên cạnh cô ta có một nam sinh cao ráo, Doãn Sơ Hạ mắt sáng lên, chỉ có điều chân loạn choạng, vừa nhìn là biết uống nhiều, đi không vững bỏ nhào vào lòng anh ta.

Tô Niên Niên phát ra tiếng nôn khan.

Hừ, đôi nam nữ chết tiệt! Đến ăn cơm cũng phải ân ái tình cảm!

Mộ Dung Sam thờ dãi nói: “Nghe nói nhà họ Doãn muốn có hôn nhân liên minh với nhà họ Cố, hình như có thật.....Cố nam thân thật là.....” nói đến một nửa, cô đột nhiên nhớ ra Tô Niên Niên chính là bạn gái cũ của Cố Tử Thần, vội vàng im bặt, về mặt căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 386: Lời Tỏ Tình Chấn Động Toàn Trường (2)

“Tiếp tục nói.” Tô Niên Niên mặt đứng đưng nhúng năm kim châm, biểu cảm nghiêm túc giống như đó là mặt Cố Tử Thần vậy, hận không thể hăm khuôn mặt đó vào trong nồi rồi rắc ớt mù tạt vào!

Mộ Dung Sam cười gượng nói: “đúng là bụng đói vor quàng, cậu xem Doãn Sơ Hạ đó bộ dạng ngốc ngếch, dù cho hôn nhân liên minh thì có sao chứ, Doãn Thị cũng không thể nắm Cố Thị trong lòng bàn tay được? Bố mẹ cô ta dù cho có tính toán như ý, cũng không biết ông Cố đó mới là đa mưu túc trí!”

Lời nói này của Mộ Dung Sam đúng là có lý, đến Tô Niên Niên cũng biểu thị đồng tình.

Còn cô dường như cũng hiểu ra gì đó, nhìn bóng Cố Tử Thần từ phía xa.

Anh cau mày, nhưng cuối cùng vẫn không đẩy Doãn Sơ Hạ ra, mà dìu cô ta đi về phía chiếc xe đang đỗ bên đường.

Trong lòng Tô Niên Niên xót xa, cô có gì mà nghĩ không thông chứ, Cố Tử Thần đã nói anh ta là vì hôn nhân thương nghiệp, vậy đương nhiên chọn Doãn gia là tốt nhất rồi.

Doãn gia có tiền có thế, lớn mạnh hơn công ty nhà cô nhiều.

Nhà cô có gì chứ, cũng chỉ là Tô Dĩ An năm đó mua đất đai và bất động sản mà thôi.

Nghĩ đến đây, có gì đó trong đầu lướt qua, Tô Niên Niên cảm thấy mình dường như nắm được mấu chốt gì đó, nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn không rõ ràng.

ngược lại càng thêm buồn bực.

“Khụ khụ! Không thảo luận những chuyện này nữa, ăn cơm ăn cơm, gái xấu xa với trai cặn bã, chúc bọn họ sớm chia tay!” Đậu Đậu nâng ly nước quả ép lên nói.

Tô Niên Niên nghiêng răng: “Không, mình chúc bọn họ bền vững lâu dài.”

Mọi người toát mồ hôi lạnh, Niên Niên đúng là nham hiểm mà.....

Keng----

Bốn người chạm cốc, nước ép còn chưa uống hết, đã gặp phải chuyện kỳ quặc hơn.

Cố Tử Thần lại diu Doãn Sơ Hạ vào quán ăn lẩu.

Khoảnh khắc Tô Niên Niên nhìn thấy cậu đẩy cửa vào, trong lòng giống như có vạn vó ngựa chạy qua vậy.

Cô liếc mắt nhìn nồi lẩu bọn họ gọi, tính xem hất nồi chua cay sang đó hay là nồi mù tạt tê ù cho bỏ ghét.

Nọ Nọ kịp thời giữ hai tay cô lại: “Ai ya, Niên Niên, cậu đừng kích động, canh vẫn còn ngon! Nếu như cậu hất sang đó hai người họ bị hủy hoại nhan sắc thì làm thế nào! Lùi một bước tiến ba bước, cần gì phải vì hai kẻ xấu xa đó mà làm mệt mình chứ!”

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, mẹ kiếp, cô nhìn!

Cố Tử Thần lướt một lượt, nhìn thấy Tô Niên Niên lập tức cơ thể cứng đờ.

Tại sao cô lại ở đây.....

Doãn Sơ Hạ gần như nửa người vắt trên người cậu, nhẹ nhàng nói: “Cố Tử Thần, đừng quên anh đồng ý với em cái gì.....sao thế? Nhìn thấy Tô Niên Niên là quên hết sao, đến ăn lẩu với em cũng không đồng ý à?”

Cô ta hôm nay cật mình uống say nên không cần quan tâm gì nữa, dựa vào cái gì mà cô ta phải vắt vẻo theo đuổi Cố Tử Thần mà lại không đạt được gì chứ! Nếu như như thế, cô ta cũng tình nguyện không từ thủ đoạn.

Chỉ cần có thể có được anh! Như thế cũng đáng!

Cố Tử Thần nheo nheo khóe mắt sắc lạnh, bặm môi, không nói gì.

Quán lẩu này đến buổi tối kinh doanh rất tốt, chỉ còn hai chỗ, một là góc phía trong, một là ở bên cạnh bàn Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ mặc kệ, nhất quyết đòi ngồi vị trí cạnh cửa sổ.

Bộ dạng cô ta uể oải, cả người lại toàn mùi rượu, nhân viên phục vụ nhìn cũng phải dè chừng, không nói câu gì kéo hai người ngồi ở bàn đó.

Tô Niên Niên cho cục sụn vào miệng nhau, crop crop giòn tan.

Cố Tử Thần hai người còn chưa ngồi ấm chỗ, cô đột nhiên đứng dậy, dọa cho Nọ Nọ ba người cơ thể run rẩy như lá lung lay trong gió thu vậy.

Mẹ ơi! Tô Niên Niên không phải muốn hất canh vào người ta chứ!

Hu hu hu đáng sợ quá!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 387: Lời Tỏ Tình Chấn Động Toàn Trường (3)

Doãn Sơ Hạ bất giác ngồi thẳng lên, nhìn sắc mặt sa sầm của Tô Niên Niên, trong lòng không tránh khỏi có chút căng thẳng.

Có điều đây là lần đầu tiên cô ta dựa vào thân phận kiểu này đối đầu với 11, trong lòng cũng vẫn thích thú.

Dù cho kẻ cả Cố Tử Thần không tình nguyện, nhưng trong mắt người ngoài, bọn họ cũng được chỉ định ở bên nhau.

Cố Tử Thần ngược mắt nhìn cô, trong đồng tử như có gì đó phức tạp, khó hiểu.

Tô Niên Niên bực tức hét lên một tiếng: “Phục vụ! Thanh toán!”

Mọi người: “.....”

Phục vụ chạy đến, cầm hóa đơn trong tay đưa ra, nụ cười sáng lạn: “Xin chào, tất cả hết 465 tệ.”

Tô Niên Niên khí thế nhụt đi, liếc mắt nhìn Nọa Nọa và Đậu Đậu: “Nhìn mình làm gì, trả tiền đi.”

Nọa Nọa sững sờ: “Tại sao là mình trả tiền? Mình không mang tiền.”

“Mình cũng không mang tiền đâu!” Đậu Đậu cũng gào lên thảm thiết, “Đừng bảo mình cậu cũng không mang tiền nhé?”

Tô Niên Niên nhếch khóe miệng, “Ra ngoài với các cậu còn mang tiền làm gì chứ.”

Ba người đầu khỗ nhìn nhau, chỉ có thể hy vọng ở Mộ Dung Sam.

Sam Sam rút rờ rút ví tiền ra, “Mình chỉ có 250, anh à có giảm giá được không?”

Nụ cười trên mặt nhân viên phục vụ đột nhiên tắt ngấm, còn cho rằng gặp phải kẻ ăn quýt, bộ dạng như muốn đi tìm giám đốc.

Đi qua cạnh Cố Tử Thần, nét mặt Cố Tử Thần dừng dừng đưa mấy tờ màu hồng đỏ có hình ông Mao, “Thanh toán cùng đi.”

“Không cần!”

Tô Niên Niên và Doãn Sơ Hạ cùng đồng thanh nói lên một câu, nụ cười vừa xuất hiện trên mặt nhân viên phục vụ lập tức vụt tắt.

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra thế này! hai người đẹp có ghen tức thì cũng đừng ảnh hưởng đến kinh doanh của chúng ta chứ!

Nhìn thấy Doãn Sơ Hạ tức giận, Tô Niên Niên chớp chớp mắt, lao đến như muốn cướp mấy tờ tiền trong tay Cố Tử Thần, nhét vào tay nhân viên phục vụ, hùng hồn nói: “Không cần tìm nữa! Cầm đi thanh toán đi!”

Doãn Sơ Hạ bực tức hận không thể ấn đầu Tô Niên Niên vào trong nôi, Tô Niên Niên lại điềm nhiên lườm cô ta một cái.

Dù sao không phải tiền của cô, cô còn lâu mới xót.

Lại nói, khiến Doãn Sơ Hạ không thoải mái không phải là chuyện nên vui sao!

Cố Tử Thần nhếch môi, dường như muốn cười, ánh mắt nhìn theo Tô Niên Niên bốn người lần lượt rời đi.

Doãn Sơ Hạ bắt đầu làm âm ỉ lên, hắt hết thức ăn vừa bùng lên gạt xuống đất, có chút rượu văng vào trong nôi, sùi bọt bắn ra, Cố Tử Thần tránh không kịp, trên mặt bị bắn vài giọt, ngay lập tức đỏ ửng lên.

“A!” Doãn Sơ Hạ đau khổ hét lên, không ít khách bị dọa cho giật nảy, vội vàng né tránh.

Doãn Sơ Hạ lấy khăn giấy lau lau mặt, vỗ vỗ vai Doãn Sơ Hạ, giọng nói trầm xuống, có chút an ủi, “Sơ Hạ, đừng làm ồn nữa.”

Doãn Sơ Hạ đầy mặt giàn giụa nước mắt.

Hồi nhỏ, cô ta luôn chạy theo sau Cố Tử Thần, các loại thủ đoạn hồi nhỏ, mục đích muốn thu hút ánh mắt của cậu, nhưng Cố Tử Thần không hề để ý cô ta.

Có lúc dồn ép cậu, cậu luôn cau mày, giống như bây giờ nói, “Sơ Hạ, đừng làm ồn nữa.”

Cô ta cũng không muốn ồn ào? Nhưng tại sao anh lại không thể đem phần tốt đối xử với Tô Niên Niên để đối xử với cô ta chứ?

Nguyện vọng này xa xỉ đến thế sao?

Mười năm rồi, cô ta quen biết Cố Tử Thần đã mười năm rồi. cũng theo đuổi anh 10 năm.

Nhưng chỉ đổi lại một câu nói này.

Doãn Sơ Hạ ngẩng đầu, giọng nói ảm ức oán trách: “Cố Tử Thần, dù cho anh không thích em, anh không đón nhận em, nhưng anh cũng không thể ở cạnh Tô Niên Niên! anh biết không!”

Khỏe miệng Cố Từ Thần nở nụ cười chế giễu, chẳng nói câu gì.

Tất cả không phải cứ nói là được.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 388: Lời Tỏ Tình Chấn Động Toàn Trường (4)

Gió đêm lạnh, Cố Từ Thần lái xe đưa Doãn Sơ Hạ say rượu về nhà, từ chối lời đề nghị của bố mẹ Doãn Sơ Hạ bảo cậu ở lại, cậu lái xe về nhà.

Cậu không về nhà tổ họ Cố, mà là mua một căn nhà nhỏ ở khu chung cư gần trường.

Một người ở, vừa đủ, cũng không quá rộng. Chỉ là đêm yên tĩnh, chỉ có thể nghe thấy tiếng tim đập.

Cậu đi tắm, thay quần áo ngủ, nằm trên giường trần trọc không ngủ được, trong đầu vẫn suy nghĩ rất nhiều chuyện.

Việc công ty nhà họ Cố, việc ông Cố, vụ án tai nạn Giang Triết năm đó, và việc nghĩ nhiều nhất, là tương lai của cậu và Tô Niên Niên.

Rõ ràng tự bảo mình rất nhiều lần, giữa bọn họ đã bị ngăn cách càng lúc càng xa, nhưng vẫn không khống chế được suy nghĩ của mình.

Rạng sáng ba bốn giờ, cậu cũng dần buồn ngủ, trong lúc mơ mơ màng màng, cậu cảm thấy đau đầu, họng khô khan, cơ thể nặng nề.

Dù cho như thế, đầu óc Cố Từ Thần vẫn tỉnh táo, rất nhanh hiểu ra, cậu bị cảm rồi.

Miền cưỡng đứng dậy, còn chưa xuống giường, đã nghe thấy giọng nói quen thuộc vang lên. “Đừng động đừng động, Cố Từ Thần, uống thuốc thôi!”

Cậu nghiêng người nhìn xem Tô Niên Niên xuất hiện bên cạnh cậu từ khi nào, cô mặc bộ quần áo ngủ rộng của cậu, cay mày, tay cầm nước và thuốc đưa vào tay cậu: “Mau uống thuốc, uống xong sẽ khỏi bệnh thôi!”

Lại là giọng nói chê ghét rồi lại sàu sảo vang lên bên tai cậu, cậu há miệng, muốn nói gì đó, Tô Niên Niên đã nhét một viên đường vào mồm cậu, “ha ha ha, Cố Từ Thần anh là đồ con lợn, có phải sợ đắng không? Nếu như anh không uống em sẽ không cho anh đường nữa.”

Khỏe miệng Cố Từ Thần khẽ động, ngón tay dài thon đều đặn đón lấy cốc nước trong tay cô.

Còn chưa chạm vào, xoảng một tiếng, chiếc cốc đã rơi trên đất, cả cảnh tượng trước mắt như bộ phim trước mắt dần dần tan đi.

Cậu mở mắt, nhìn đồ đạc trên trà nhà.

Đầu vẫn rất đau, họng vẫn rất khô, cơ thể nặng nề mệt mỏi, nhưng bên cạnh trống vắng không có một ai.

Có tiếng thở dài phảng phất bay trong phòng.

Là mơ sao?

Tô Niên Niên ngủ một giấc ngon, tất cả những điều không vui đều gạt đi hết.

Cô trời không sợ đất không sợ vũ trụ nam thần duy nhất, cái này đã là gì chứ! Dám đối diện với cuộc đời mới là hào kiệt!

Đứng dậy đi vệ sinh cá nhân xong, lại cùng Nọa Nọa và mọi người cùng đi ăn sáng, ra sức gặm bánh bao nhân thịt, đến nỗi Nọa Nọa ba người nhìn mà tim đập chân run.

Một cái bánh bao còn chưa ăn hết, điện thoại trong túi rung lên, cô cầm ra xem, lẩm bẩm đọc: “Mời học sinh mới của bộ văn thể một giờ trưa có mặt ở phòng báo cáo 347 tòa số ba để họp, toàn bộ thành viên đến đủ, điểm danh và hội học sinh chấm công chuyên cần.”

“Hừ, cậu tham gia hội học sinh từ khi nào thế?” Nọa Nọa tò mò hỏi cô.

Tô Niên Niên biểu thị mình cũng không biết, cách đó chưa đến một phút, điện thoại của Đậu Đậu cũng vang lên, còn không phải nội dung y hệt với Tô Niên Niên sao, hai người thảo luận cả buổi rồi cuộc có phải tin nhắn lừa đảo, cuối cùng quyết tâm buổi trưa cùng nhau đi xem.

Một giờ, Tô Niên Niên và Đậu Đậu đứng giờ đến phòng báo cáo 347.

Trong phòng báo cáo lố nhố người, những khuôn mặt non nớt, có lẽ đều là học sinh mới.

Đang nghi ngờ có phải nội bộ trường tổ chức không, một nam sinh đứng trên bục giảng, cầm micro cười nói: “Chào mừng mọi người gia nhập bộ văn thể, tôi là bộ trưởng kiêm trưởng hội âm nhạc, Tả Tư Hàn.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 389: Lời Tỏ Tình Chấn Động Toàn Trường (5)

“Được được được mình thay cậu đồng ý rồi.” Đậu Đậu háo sắc cười thay Tô Niên Niên quyết định.

Tô Niên Niên nhếch miệng, đừng có mắc bệnh háo sắc vào lúc này chứ, cậu bán đứng bạn thân phải không?

Tả Tư Hàn biết thời biết thế, lộ nụ cười cảm kích, “Rất cảm ơn, đến Thánh Âm một năm rồi, tôi chưa gặp được cộng tác nào phù hợp. Vừa nãy vừa nhìn thấy cậu là tôi đã nhớ lại cảnh tượng hợp đàn trong lễ hội âm nhạc ngày đó với cậu, bức tranh đó mãi mãi tôi sẽ không quên được.”

Cảnh tượng biểu diễn hôm đó của bọn họ đúng là không có kẻ hở, ấn tượng khó quên.

Nhưng Tô Niên Niên cảm thấy hình như mình nghe ra có ý gì khác.

Tại sao cô lại cảm thấy thái độ của Tả Tư Hàn với cô không bình thường.

Có điều suy nghĩ lại, có lẽ là do mình hơi ảo tưởng, cũng không để ý nhiều, tiện mồm đồng ý Tả Tư Hàn.

Việc này cô không để trong lòng, Tả Tư Hàn lại luôn nghĩ đến, chọn cuối tuần gọi điện cho Tô Niên Niên, giọng nói chân thành, mời cô đến phòng đàn luyện đàn.

Tô Niên Niên do dự không muốn đi, nhưng trong ký túc cũng không yên với đám bạn, nên đành phải đi.

Suy nghĩ của mọi người đều như nhau: “Dù sao cậu cũng là kẻ độc thân, tiến triển một chút hơn tên con lai theo đuổi nghệ thuật theo đuổi lý tưởng này cũng rất tốt mà, chúc cậu sớm thoát khỏi kiếp độc thân.”

Quý mới biết Tô Niên Niên thực sự chẳng có chút cảm tình nào với anh ta.

Mang mục đích không trong sáng đó, Tô Niên Niên đến phòng luyện đàn, Tả Tư Hàn đã ở đó đợi cô, đang luyện đàn violon.

Dáng vẻ cậu đánh đàn chăm chú mê người, đôi lông mi dài hất thành bóng dưới ánh nắng, toát lên đôi mắt màu hổ phách, đẹp hết chỗ nói.

Nghe thấy tiếng bước chân của Tô Niên Niên, cậu dừng động tác của mình, quay người ga lăng kéo ghế trước đàn piano cho Tô Niên Niên, hỏi han: “Cậu có muốn uống nước không, tôi không biết cậu thích loại nào nên đã mua tất các loại.”

Cậu chỉ một loạt chai nước trên nắp đàn piano màu đen, nhìn mà trán Tô Niên Niên nhăn lại, như có sợi dây đen thòng lòng trước mặt.

“Cảm ơn, tôi uống nước lọc là được.” Tô Niên Niên lễ phép gật đầu, hoạt động ngón tay một chút, ấn phím đàn bắt đầu đánh.

Tả Tư Hàn điều chỉnh tư thế một chút, chậm chậm kéo đàn violon hợp đàn với cô.

Cố Tử Thần bận bù đầu công việc ở công ty xong, điện thoại lại nhận được tin nhắn của phó hội trưởng hội học sinh, thông báo cậu đến trường có cuộc họp gấp.

Cậu tính đường gần nhất, từ tòa nhà số sáu đến phòng họp, phải đi qua phòng đàn.

Đi qua hành lang, cậu nghe thấy âm thanh du dương hài hòa vang lên.

Tiếng đàn violon mềm mượt nhẹ nhàng, tiếng đàn piano thánh thót, âm thanh giao hòa nhau, tiếng đàn bay trong không trung, khiến người ta thấy vui vẻ thoải mái.

Cậu ý thức liếc nhìn vào trong phòng đàn, chỉ là một giầy sau, tìm như thất lại.

Ánh nắng buổi chiều xuyên qua rèm cửa màu xanh, hắt lên tóc nam sinh và nữ sinh đó một tầng nắng nhạt.

Gió nhẹ nhẹ thổi, bức tranh như dừng lại, đẹp để thơ mộng.

Ánh mắt cậu liếc nhìn người con gái đang đánh đàn, rõ rõ vẫn là bóng dáng quen thuộc, chỉ là nhìn gần hơn trước rất nhiều. Tóc cũng được làm lại, những lọn tóc uốn cong bồng bềnh trên lưng, nhấp nhô theo động tác của cô.

Rất đẹp, rất hợp với cô.

Cậu chớp chớp mắt, lông mi run rẩy, quay người sai chân bước về phía trước, dường như chậm hơn một chút, sẽ không kiềm chế được cảm xúc của mình.

Tô Niên Niên đang đánh hăng say đột nhiên ngón tay run lên, ấn nhầm mấy phím đàn, bất giác dừng nhịp điệu lại.

Tiếng đàn violon cũng dần dần dừng theo.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 390: Lời Tỏ Tình Chấn Động Toàn Trường (5)

“Sao thế?” Tà Tư Hàn khó hiểu hỏi, trước đó vẫn đang đánh đều, sao đột nhiên lại đánh sai chữ.

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, nghi ngờ nhìn ra bên ngoài phòng đàn.

Không biết có phải ảo giác hay không, vừa nãy cô luôn cảm thấy sau lưng có người nhìn cô, rất kỳ lạ.

“Không có gì, tôi hơi mệt rồi, về phòng trước đây.” Cô đứng lên, định dời đi.

Tà Tư Hàn đứng ở phía trước cô ngăn cô lại, thân hình cao to chắn không ít ánh nắng, thần sắc hoảng hốt, “Cậu không định hợp đàn với tôi nữa à? Tôi đã báo tiết mục rồi.”

“Uhm, trình độ tôi có hạn, cậu vẫn nên tìm một người đánh đàn xuất sắc hơn đi, xin lỗi nhé.” Tô Niên Niên lập tức cảm thấy quyết định hôm nay của mình đúng là ngốc ngếch, tại sao lại đồng ý anh ta đến phòng luyện đàn chứ.

Tà Tư Hàn thất thểu buông cánh tay xuống, cúi đầu: “Niên Niên, cậu không thích tôi thế sao?”

“Đâu có đâu có, cậu có sự tồn tại của thiên tài bên trong, tôi quý lẽ cậu còn không kịp nữa ấy.” Tô Niên Niên cười gượng lấy lòng.

Tà Tư Hàn không cảm kích, lẩm bẩm nói: “Thiên tài thì được gì chứ, khi đối diện tình cảm lại lúng túng.....”

Tên này lẽ nào lại sa vào lưới tình rồi? Tô Niên Niên trong lòng thầm nghĩ, có lẽ là bị nữ thần lạnh lùng nào đó từ chối tên con lai này, mới khiến cậu ta đau lòng như thế.

“Cậu có phải có người thích rồi không? Sau đó không biết nên làm thế nào?” Tô Niên Niên hỏi.

Tà Tư Hàn ánh mắt né tránh, nhưng vẫn gật gật đầu.

Tô Niên Niên nghĩ một lát rồi nói, “Người cậu thích con trai hay là con gái?”

Tà Tư Hàn đỏ bừng mặt, giải thích nói: “Đương nhiên là con gái rồi, tôi là con trai đích thực!”

Tô Niên Niên suýt nữa bị cậu làm cho phụt nước vào mặt, vội vàng đứng tránh cậu ta một chút, trầm ngâm suy nghĩ: “Theo đuổi con gái cũng không phải dễ, tôi dạy cậu nhé, đến ký túc nữ bày một vòng nến, viết tên người đó XX anh yêu em, rồi chuẩn bị một ít pháo hoa, cậu kéo đàn violon kéo một bài hát tỏ tình, đảm bảo bạn gái nào cũng nhẹ nhàng đồng ý!”

“Thật sao?” Ánh mắt Tà Tư Hàn sáng lên.

“Đương nhiên, con gái đều thích lãng mạn, hơn nữa cậu đẹp trai như thế, làm gì có ai từ chối cậu chứ!” Tô Niên Niên nói như đúng rồi, trong lòng tự

like cho mình.

Cô cũng đến bái phục mình, rõ ràng mình là kẻ độc thân, lại còn có thể tư vấn quân sự tình yêu cho người khác nữa chứ.

Tà Tư Hàn như được người khác mở cánh cửa thế giới mới, trong mắt là vẻ kích động, cậu khoác vai Tô Niên Niên, nghiêm túc nói: “Tôi sẽ đi tỏ tình.”

Tô Niên Niên lấp bắp nói: “uhm....uhm, cố lên, dũng cảm theo đuổi true-love của mình nhé.”

Tà Tư Hàn nhìn cô, giống như hạ quyết tâm gì đó, bước nhanh ra khỏi phòng đàn, đến chiếc đàn violon giá trị của mình cũng không cầm theo.

Tô Niên Niên vuốt vuốt mũi, vốn dĩ cô muốn đi trước, tại sao lại bị cậu ta cướp đi trước chứ?

Uể oải quay về phòng, trong phòng ồn ào náo nhiệt, Nọ Nọ ba người đang tụ họp cùng nhau xem diễn đàn buồn chuyện, thi thoảng bình luận chỉ trích.

Tô Niên Niên cầm gói bim bim, chen vào cùng xem có gì hay.

Bốn người cùng ăn com tối, xem phim bộ, Đậu Đậu bụng lại đói rồi, thế là úp mỳ tôm ăn đêm.

Mộ Dung Sam thuận tay lướt diễn đàn của trường, đột nhiên phát hiện một tin trực tiếp, giật mình nói: “ôi các cậu mau xem, trường chúng ta có người tỏ tình rồi! nên hoa đã bày sẵn, ôi ôi, các cậu xem, khu ký túc này sao mà quen thế chứ?”

Mí mắt Tô Niên Niên giật giật, luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 391: Lời Tỏ Tình Chấn Động Toàn Trường (7)

Ngay giây sau đó, cô cũng biết vấn đề ở đâu rồi.

“Bụp” một tiếng, ngoài cửa sổ lấp lánh ánh sáng của pháo hoa, pháo hoa sáng lạn tỏa ra trong không trung, khiến người ở tòa ký túc này khi nhau hét lên.

Cho nên nói người tỏ tình đang ở dưới lầu tòa của bọn họ sao?

Tô Niên Niên nhăn trán, bình thường ghét nhất phương thức tỏ tình giống trống kìa chiêng kiêu này, lãng phí nhân lực lại lãng phí tiền của, quan trọng nhất là ảnh hưởng người khác, đặc biệt là cực kỳ tàn bạo đối với những kẻ độc thân như cô.

Pháo hoa lãng mạn, lấp lánh tỏa ra, tiếp sau đó, chuyển đến tiếng đàn violon du dương.

Tô Niên Niên nghe một lúc, biết đây không phải là băng ghi âm, mà là có người đang kéo đàn violon thật!

Người ở dưới lầu kéo một bài tình cảm dạt dào, hết sức rung động lòng người, còn mấy người trong phòng ký túc của Tô Niên Niên đều biểu thị tán thưởng.

“Các cậu có cảm thấy hơi ồn không, đúng là phiền phức mà?” Tô Niên Niên lầm bầm nói.

Đậu Đậu gật đầu: “Đúng thế, phá vỡ tâm trạng xem hoạt hình ăn mỳ tôm của mình.”

Nọ Nọ: “Hay là bọn mình hắt nước xuống đi?”

“kế hoạch hay! Hắt nước nóng đi!” Mộ Dung Sam hưng phấn đề nghị.

Bốn người cùng nhau hợp lực, chỉ trích cái người chiếm dụng nơi công cộng để tỏ tình này từ trong ra ngoài, Tô Niên Niên thò đầu ra trước, dùng chậu nước rửa chân hứng đầy nước, roạt một tiếng hắt xuống, “ồn quá đi, có thể nhanh tỏ tình xong rồi đi mau được không!”

Tiếng đàn violon lập tức dừng lại, chậu nước của Tô Niên Niên hắt chính xác, hắt thẳng lên đầu nam sinh đó.

Mọi người mây quanh bàn luận sôi nổi chỉ chỗ, quần áo nam sinh ướt một nửa, hết sức thảm hại, trong tiếng cười chế giễu của những người đó ngược lại

lại lấy dừng khí, hét về phía tòa ký túc: “ Tô Niên Niên , anh thích em!”

“ Tô Niên Niên hệ nghệ thuật, anh thích em!”

“ khoảnh khắc hợp đàn với em từ hồi cao trung năm ba trong lễ hội âm nhạc, anh đã thích em rồi! anh yêu em, anh nguyện vì em buông bỏ tất cả.....a.....”

Lời còn chưa dứt, một bát nước mỳ hắt lên đầu cậu, vẫn còn vắt vài sợi mỳ chưa ăn hết lên đầu.

“ Chết tiệt, ai ở dưới lầu, Niên Niên nhà chúng tôi là người cậu có thể thích được sao? đây là người con gái trăm đã yêu thích, cậu đừng hòng mơ tưởng.” Giọng nói Đậu Đậu hết sức gay gắt, Nọa Nọa trong phòng đột nhiên hét lên: “ Ai ya, không xong rồi! các cậu mau xem tin trực tiếp, người ở dưới lầu là Tà Tư Hàn!”

Tô Niên Niên và Đậu Đậu nghệt mặt ra, bọn họ ở tầng sáu, cộng thêm phía dưới chỉ có ánh nền xếp thành hình trái tim, không nhìn rõ người đó là ai.

Cho nên nói, hai bọn họ vừa nhầm lẫn tai hại rồi?

Tô Niên Niên ngai ngừng nghĩ lại, mới bị thảm phát hiện, chiêu tỏ tình này của Tà Tư Hàn, chính là do cô dạy cậu ta.....không ngờ lại dùng trên người mình.

Hơn nữa, cô lại còn hắt nước vào người ta nữa, có phải quá đáng quá không?

Tô Niên Niên lập tức chột dạ, Tà Tư Hàn ở phía dưới lầu vẫn đang hét lớn, có mấy học sinh không biết từ đâu tìm đến một cái loa phóng thanh đưa cho cậu ta, cậu ta như có thần giúp, cầm loa phóng thanh tiếp tục nói: “ Tô Niên Niên , anh thích em, làm bạn gái của anh có được không?”

Trong khoảnh khắc, cả khu ký túc đều nghe thấy giọng nói của cậu.

Tô Niên Niên bối rối, Nọa Nọa cau mày: “ Niên Niên, hay là cậu xuống giải thích với cậu ta một chút, hết như thế, ngày mai cậu lại lên tít đầu của diễn đàn trường đấy!”

Dù cho không xuống cũng bị lên tít đầu rồi! trong lòng Tô Niên Niên thâm gào thét, lật đật lấy áo khoác rồi đi xuống, nhân tiện gửi cho Đường Dư một tin nhắn: Sân dưới ký túc, cấp cứu khẩn!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 392: Người Mà Tôi Thích Là Cậu Ấy (1)

Đội đến khi Tô Niên Niên xuống lầu đứng trước mặt Tà Tư Hàn, cậu mới dừng lời tỏ tình lại, ừng ực uống chai nước, ánh mắt chân thành nhìn Tô Niên Niên : “ Niên Niên, em quyết định đồng ý với anh rồi sao?”

Tô Niên Niên sầm mặt, đồng ý cái lông ấy! Rõ ràng là việc làm khiến người ta xấu hổ lại còn!

Cô đáp ứng, do dự nói: “ Tà.....Tà cái gì nhì, ôi, bạn học Tà, chúng ta vừa mới quen biết, tiến triển như thế có phải nhanh quá không?”

Tà Tư Hàn nghiêm túc nhìn cô nói: “ Không! Chúng ta đã quen nhau hai năm rồi! em quên năm đó ở lễ hội âm nhạc chúng ta hợp đàn bài sao! từ lần đầu tiên gặp nhau, anh đã thích em rồi, mà bây giờ chúng ta lại gặp nhau ở Thánh Âm, đây không phải duyên phận mà vận mệnh sắp đặt sao?”

Tô Niên Niên nhếch nhếch khóe miệng, “ uhm.....tôi cảm thấy anh đáng tìm được người tốt hơn.”

“ Không! Em trong mắt anh chính là người tốt nhất, anh chỉ muốn ở bên em, Tô Niên Niên , đồng ý với anh được không, làm bạn gái của anh.” Trong mắt Tà Tư Hàn đầy vẻ chân thành, mái tóc màu nâu có vài lọn xoắn tự nhiên rủ xuống trước mặt, cộng thêm ngũ quan sắc nét, có một ma lực gì đó rất hấp dẫn.

Mọi người vây xung quanh thi nhau hò hét, còn có người hét lên: “ Đồng ý anh ấy! Đồng ý anh ấy! Hu hu hu lãng mạn quá!”

Nhưng Tô Niên Niên không hề thích anh ta!

Cô nhìn xung quanh một lượt, cuối cùng đội thấy bóng dáng Đường Dư chạy đến rồi, thế là nuốt nước bọt, cũng không cần quan tâm cái gì có làm tổn thương đến trái tim non nớt này không, mà nói thẳng luôn: “ Xin lỗi, tôi đã có người thích rồi, cho nên không thể đón nhận anh, chúc anh sau này sẽ tìm được người con gái mình yêu.”

Tà Tư Hàn với bộ dạng không thể tin được, như đón nhận cú sốc vậy, gào lên nói: “Anh không tin! Anh không tin! Người em thích là ai? Em chắc chắn đang lừa anh!”

Cậu ta đáng thương sống 20 năm, lần đầu tiên lấy hết dũng khí tỏ tình với con gái, không ngờ lại bị thất bại thảm hại, cậu ta dù cho thế nào cũng không chịu nổi.

Tô Niên Niên chỉ về Đường Dư ở phía không xa mặc bộ quần áo thể thao, “Đó, người tôi thích chính là cậu ấy!”

Ánh mắt mọi người đổ dồn về phía Đường Dư, cậu giống như cuồng cuồng chạy đến, mặc bộ thể thao đơn giản, thờ hồn hển, tóc bị gió thổi hơi loạn, nhưng mọi người mắt tinh vẫn nhận ra đó chính là Đường Dư gần đây đang hot trong làng giải trí!

Tà Tư Hàn bộ dạng nhận đã kích, xót xa chất vấn Đường Dư: “Thế cậu có thích cô ấy không?”

Đường Dư khẽ động lòng mi, bề ngoài hết sức điềm tĩnh, trong lòng thực tế đã bị câu nói của Tô Niên Niên “Người tôi thích chính là cậu ấy” làm cho rối như bòng bong rồi.

Rõ ràng biết Tô Niên Niên chỉ là lấy cậu ra làm lá chắn, nhưng trong lòng cậu vẫn vì câu nói này mà hân hoan.

“Cậu ấy đương nhiên không thích tôi rồi!” Tô Niên Niên cướp lời, hững hờ tiếp tục nói: “Có điều cậu ấy là đại minh tinh, lại đẹp trai, còn là bạn học nhiều năm với tôi, tôi thích cậu ấy cũng là bình thường? Bạn học Tà, xin lỗi nhé.”

Trên bề ngoài, Đường Dư giống như vô tình đi qua, không ai biết đó là Tô Niên Niên gọi cậu đến cấp cứu.

Trên mặt Tà Tư Hàn hết đỏ lại trắng, cuối cùng không có cách nào chịu được hiện thực đau khổ trước mắt, hét lên một tiếng, chỉ vào Tô Niên Niên nói: “Cậu nếu như thích cậu ta, sau này đừng đến hội học sinh nữa!”

Hội học sinh Thánh Âm là nơi vô số người trong trường mong muốn được vào, cậu ta là muốn dựa vào đó mà uy hiếp Tô Niên Niên, lấy lại chút tôn nghiêm của mình.

Không ngờ Tô Niên Niên gật đầu như gà mổ thóc: “Được rồi được rồi, tôi biết rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 393: Người Tôi Thích Là Cậu Ấy (2)

Tà Tư Hàn sững sờ, đây không phải là kết quả trong tưởng tượng của cậu ta!

Tại sao Tô Niên Niên lại không hề để ý hội học sinh chứ? Ngược lại có cảm giác như muốn nhanh chân rời đi là thế nào?

Điều đó có phải chứng minh..... Tô Niên Niên không hề có chút tình cảm nào với cậu ta.

Nghĩ như thế, Tà Tư Hàn lại hét lên một tiếng thảm hại, chỉ về phía Tô Niên Niên, giọng nói run rẩy: “Cậu.....cậu cậu cậu.....”

Lớn như thế này, con gái theo đuổi cậu ta vô số, nhưng cậu ta chưa từng động lòng. Duy nhất một lần chủ động theo đuổi con gái, nhưng lại thất bại, đây chính là nỗi sỉ nhục mà!

Tô Niên Niên chớp mắt nói: “Uhm? Anh còn việc gì không?”

Cô thật sự không quan tâm hội học sinh, hơn nữa bộ văn thể vừa nhìn là biết lắm việc, tham gia chỉ tổ lãng phí thời gian, còn không bằng ở ký túc xem hoạt hình.

Tà Tư Hàn lắp bắp từ “cậu” mãi mà không bật ra được, cuối cùng thất thểu rời đi.

Mọi người xung quanh thấy không còn gì hay ho nữa, dần dần tản đi.

Tô Niên Niên thở phào một hơi, cuối cùng cũng giải tán được tên này!

Cô cười cảm kích với Đường Dư: “Cảm ơn nhiều nhé, nếu như cậu không đến thì mình đành tóm tại ai bên đường, có lẽ lại gặp thêm phiền phức.”

Đường Dư nhún nhún vai, khéo léo từ chối chụp ảnh và ký tên với mấy nữ sinh muốn tìm cậu, nhẹ nhàng nói: “Không có gì, đơn giản thôi mà.”

“Hi hi, nghe nói gần đây cậu chạy show nhiều, có phải rất mệt không? Mình mời cậu đi ăn món ngon nhé!” Nói xong kéo Đường Dư đi về phía trước.

Đường Dư ho lên một tiếng, “cậu định mặc thế này đi ăn cơm à?”

Tô Niên Niên cúi đầu nhìn, mặt đỏ bừng lên.

Trên chân cô còn đi đôi dép lê hình thỏ trắng mà Đậu Đậu mua! Quần đùi áo cộc, tại vì sợ lạnh còn mặc thêm một chiếc áo khoác màu đen không ra kiểu gì, mũ của áo khoác còn có hai tai gấu đáng yêu.

Tô Niên Niên gần như xấu hổ không biết giấu mặt đi đâu! Vậy mà vừa nãy cô còn ở trước mặt bao nhiêu người từ chối Tả Tư Hân?

Nhưng trước mặt Đường Dư không thành vấn đề, cô thẳng lưng nói: “Lẽ nào mình mặc thế này không đẹp sao? cậu có phải là gato với mình không! Gato mình đẹp hơn! Gato mình phối đồ đầy nghệ thuật!”

Khóe miệng Đường Dư nhếch lên, cậu biết Tô Niên Niên lúc nào cũng có lí lẽ để nói, chỉ có thể gật đầu mà nói: “Đẹp, gato, cực kỳ gato.”

Tô Niên Niên lúc này mới lấy lại tự tin, ngang nhiên hùng hồn đi về phía trước, Đường Dư đội mũ và đeo kính đen lên, sẽ tránh để mọi người nhận ra cậu là mình tình.

Đi được vài bước, Tô Niên Niên đột nhiên dừng bước chân lại.

Cô cảm thấy ở phía không xa có ánh nhìn đang lướt trên người cô, ngoảnh đầu nhìn, quả nhiên nhìn thấy bóng người quen thuộc.

Cố Tử Thần bận xong việc hội học sinh, lại mời người của các bộ cùng đi ăn cơm, không ít người uống say, còn cậu không lạnh lùng vô tình như người khác nghĩ, mà đưa từng người về.

Trên đường quay về bãi đỗ xe, cậu nghe thấy tiếng nói ở loa phóng thanh vang lên trong trường, “Anh thích em, làm bạn gái của anh có được không!”

Cậu không bao giờ hứng thú với mấy kiểu tỏ tình loại này, chỉ là trong loa phát ra một tiếng “Tô Niên Niên”, khiến cậu phải dừng bước.

Cố Tử Thần đứng ở đó, nhìn toàn cảnh, nghe thấy Tô Niên Niên nói ra câu nói đó “Người tôi thích là cậu ấy.”

Cậu nhìn thấy Đường Dư.

Tất cả đều rõ ràng như thế, giọng nói Tô Niên Niên không hề do dự, Đường Dư cũng không có bất cứ giải thích gì.

Thậm chí sau đó, cậu còn nhìn thấy Tô Niên Niên có nói cười với Đường Dư một lúc, Tô Niên Niên khoác cánh tay Đường Dư, nét mặt tươi cười đi về phía trước.

Cho đến khi Tô Niên Niên cảm thấy ánh nhìn của cậu, ánh mắt bắt gặp ánh mắt cậu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 394: Người Tôi Thích Là Cậu Ấy (3)

Hai người nhìn nhau, không ai nói trước.

Vẫn là Đường Dư nói trước, khẽ hỏi Tô Niên Niên: “Có muốn đi chào hỏi một câu không?”

Tô Niên Niên phản ứng lại, lạnh lùng nói, “Mình là kiểu người tùy tiện đi chào hỏi người lạ sao? anh ta là ai, mình không quen anh ta.”

Đường Dư trong lòng cười đau khổ, người khác cảm thấy Tô Niên Niên vô tình, nhưng cậu hiểu, Tô Niên Niên vẫn còn chưa buông được.

Nếu như cô thật sự buông bỏ được, không để ý nữa, thì sẽ không nói những lời ám ức trẻ con như thế này.

Cô sẽ quên, quên toàn bộ, tất cả những người trong kí ức của cô đều là khách qua đường mà thôi.

Chỉ có Cố Từ Thần là ngoại lệ.

Cố Từ Thần ở phía xa không biết có nghe thấy giọng nói của cô hay không, nhưng lại quay người rời đi, nhân tiện ném cốc trà sữa còn ấm vào thùng rác.

Không hiểu sao cậu ý thức đi mua.

Giả dụ như cậu còn chưa chia tay Tô Niên Niên, thì cậu sẽ quang minh chính đại mà ôm cô vào lòng, mua cốc trà sữa cô thích nhất cho cô uống, nhìn bộ dạng tươi cười của cô mà bỏ nhào vào lòng.

Nhìn cậu rời đi, Tô Niên Niên có chút buồn bực, giật giật tay áo Đường Dư, “Sao cậu đi chậm thế, nhanh lên chút.”

Đường Dư đột nhiên kéo lấy tay áo cô, Tô Niên Niên không phòng bị nên ngã nhào vào lòng cậu, vốn dĩ muốn lăm bắm nói Đường Dư, nhưng vừa ngẩng đầu, lại thấy khuôn mặt của Đường Dư chăm chú nhìn mình.

Cậu nói: “Tô Niên Niên, hay là bọn mình chơi giả làm thật nhé?”

Cách chiếc kính màu đen, Tô Niên Niên vẫn có thể nhìn thấy đôi lông mi dài dày rậm của cậu, nhìn chăm chú vào mắt cô.

Tô Niên Niên đỡ đầu, lắp bắp nói: “Cậu bị bệnh thần kinh à, cái gì mà chơi giả làm thật chứ, cậu ám chỉ cái gì thế?”

Cô lơ mơ hiểu ra, cảm thấy Đường Dư dường như đang nói gì đó, trong lòng cố chấp không dám tin.

Phải hồi lâu, cô mới nhìn thấy Đường Dư nở nụ cười, sau đó buông cô ra, vỗ vỗ vào vai cô. “Đùa với cậu thôi, cậu mới là đồ thần kinh ấy.”

Đời người như trò chơi, tất cả dựa vào kỹ thuật diễn.

Cậu sâu xa hiểu được nỗi đau của cậu nói này.

Không thể tỏ tình, không thể tỏ tình, trong lòng cậu trầm bão mình.

Nếu như tỏ tình, ngoài kết cục giống như Tà Tư Hàn, cũng sẽ chẳng còn gì nữa.

Càng quan trọng hơn, cậu có lẽ đến cơ hội làm bạn với Tô Niên Niên cũng không còn nữa.

Như vậy đi, như vậy đi, để cậu dựa gần hơi ấm của cô, dù cho là bạn cũng được, dù cho là lá chắn cũng được.

Tô Niên Niên lau bầu một tiếng, chẳng để ý mà đi phía trước, “Thế thì cậu đi nhanh chút, chúng ta đi ăn thịt nướng, la la la?”

Cố Từ Thần đi không có mục đích, hồi lâu, vào cửa hàng tạp hóa bên đường mua bao thuốc, châm thuốc, mặt dửng dưng hút thuốc.

Điện thoại trong túi đột nhiên rung lên, cậu ấn nút nghe, trong điện thoại chuyển đến giọng đàn ông trầm trầm: “Cố thiếu gia, lần trước việc cậu bảo tôi điều tra có manh mối rồi, tìm thấy nhà của sếp tổng công ty năm đó có quan hệ cạnh tranh với bất động sản Trảng An, ông ta hình như có liên quan đến vụ án tai nạn xe năm đó, tài liệu cụ thể tôi đã gửi vào hòm thư của cậu rồi.”

Cố Từ Thần tắt máy, mở hòm thư ra, quả nhiên có tin tức tỉ mỉ của sếp tổng liên quan đến vụ án tai nạn năm đó.

Chỉ là còn chưa kịp tìm hiểu phân tích kỹ, cậu lại nhận được một cuộc điện thoại, là ông Cố gọi đến, giọng nói bức tức: “Bây giờ, ngay lập tức, cháu về ngay cho ta!”

Cậu cười cười. “Vâng, ông nội.”

Hôm nay cũng không đến nỗi quá xấu, mặc dù nhìn thấy điều không muốn nhìn thấy, nhưng chỉ ít, khiến lão hồ li cuống lên rồi? đây có tính là một loại thu hoạch khác biệt không?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 395: Người Tôi Thích Là Anh Ấy (4)

Cậu từ cười chế giễu, vui tắt điều thuốc, lại đổi sang biểu cảm lạnh lùng băng giá, lái xe về nhà tổ họ Cố.

Đến nhà họ Cố, cậu nhanh nhẹn cảm nhận được bầu không khí nặng nề trong nhà.

Bình thường Diệp Tư Vân và An Như Tầm nhìn nhau chường mắt hay đầu mờm, bây giờ lại ngồi im lặng quanh bàn ăn, mắt nhìn về quan tâm

Cố Ngôn Chuẩn và Cố Lí cũng không nói gì, một người xem thị trường chứng khoán, một người xem tin tức giải trí.

Trước mặt ông Cố, bốn người dù cho không ăn cũng không dám rời đi.

Nhìn thấy Cố Từ Thần quay về, ông Cố sắc mặt cực lạnh, đập mạnh chiếc gậy chống bên tay xuống đất, gằn giọng nói: “Đây chính là con trai ngoan mà các người nuôi phải không?”

Cố Ngôn Chuẩn và Diệp Tư Vân sắc mặt không được tốt lắm, còn chưa biết chuyện gì xảy ra, chỉ biết ông Cố hôm nay gọi tất cả mọi người về.

Bây giờ xem ra, là có liên quan đến Cố Từ Thần.

“Bố, Từ Thần tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, nó có làm việc gì khiến bố không vui, bố cũng đừng chấp nó.” Cố Ngôn Chuẩn thay con trai nói đỡ.

Diệp Tư Vân lườm nguýt, trừng mắt nhìn Cố Từ Thần: “Con làm những gì, không biết ông nội con sức khỏe không tốt sao, còn khiến ông tức giận nữa!”

Cố Từ Thần đứng ở đó, lưng duỗi thẳng, sắc mặt lạnh lùng, không để ý lời Diệp Tư Vân nói.

Cố Ngôn Chuẩn giật tay áo Diệp Tư Vân, biểu thị bà ta đừng thêm dầu vào lửa nữa.

Những ngày này biểu hiện của Cố Từ Thần trong mắt ông, dù cho là ở công ty hay là ngoài xã hội, đều làm rất chặt chẽ.

Nói thật, rất nhiều lúc, ông cũng không thủ đoạn được bằng cậu con trai này.

Chỉ là không biết, cậu rốt cuộc làm gì mà khiến ông Cố lại nổi giận lôi đình như thế?

Thấy Cố Từ Thần không nói gì, ông Cố lại càng tức giận, “Ta đúng là xem nhẹ cháu rồi, cháu từ khi nào coi ông nội này trong mắt chứ? Cháu làm những việc đê hèn đó cho rằng ta không biết sao?”

Vốn dĩ ông Cố thấy Cố Từ Thần chia tay với Tô Niên Niên, còn biểu thị nguyện vọng muốn hôn nhân liên minh với Doãn gia, cho rằng cậu đã buông bỏ tình cảm đó, không ngờ vừa nảy được biết, cậu còn đang điều tra vụ tai nạn năm đó với bố của Niên Niên!

Cháu đích tôn của mình lại đang tính toán mình bất cứ lúc nào, còn đáng sợ hơn bom nổ!

“Ông làm việc bị ồi đó, lẽ nào còn ít sao?” Cố Từ Thần lạnh lùng đá kích.

Tất cả chìm vào im lặng.

Cố Ngôn Chuẩn phản ứng trước tiên, bực tức: “Tại sao con lại ăn nói với ông nội như thế, tiểu tử con không được dạy dỗ có phải không?”

“Không có giáo dục chút nào!” Diệp Tư Vân hòa vào, “có mẹ sinh không mẹ.....” Vốn dĩ muốn tiếp tục mắng, đột nhiên nghĩ đến lời này cũng coi như chửi cả mình, thế là ngậm mồm im bật.

Cố Từ Thần cười khẩy: “Đúng thế, tôi vốn dĩ không có mẹ nuôi, bà không phải biết rõ hơn bất kỳ ai sao?”

Cố Lí đặt điện thoại xuống, nheo mày, không hiểu Cố Từ Thần tại sao lại tự bức xe trước mặt mọi người và cả nhà.

Vốn định khuyên nhủ vài câu, An Như Tầm kéo anh ta lại.

Mẹ của anh ta mặc dù bình thường hay đốp chát, đầu óc nhanh nhạy hơn Diệp Tư Vân, biết lúc này đối đầu với ông Cố chỉ có thể mang vạ lấy.

Anh ta nghĩ một lát, quyết định im lặng.

Ông Cố bị Cố Từ Thần nói hai câu mà thờ hốt hốt, run rẩy đứng lên, đi đến trước mặt Cố Từ Thần, trong sự kinh ngạc của tất cả mọi người, giờ gây lên đánh vào chân Cố Từ Thần!

Cố Từ Thần không động, đến kêu cũng không kêu một tiếng.

Cố Ngôn Chuẩn đứng lên, đang muốn ngăn lại, nhưng ông Cố quát: “Hôm nay ai cũng không được mở miệng, tao phải đánh chết thằng súc sinh ăn cây táo rào cây sung này.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 396: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa (1)

Chiếc gậy đánh liên tiếp vào người cậu, ông Cổ tức đến đỏ mắt, đến lời nói cũng trở nên ác độc: “Mày không nên đến thế giới này, mày nên cùng xuống địa ngục với con mẹ không biết xấu hổ của mày!”

Cổ Tử Thần sắc mặt vốn dĩ không chút biểu cảm lập tức sa sầm lại.

Cậu nắm chặt cánh tay của ông Cổ, ông Cổ ra sức giật ra, nhưng lại không thể thoát ra được tay cậu.

“Đồ khốn nạn! Nhà họ Cổ sao lại có con cháu như mày chứ!” Tay bị giữ lại, ông Cổ liền chửi mắng lên.

Ông vốn dĩ không thích đứa cháu nội này, nếu không phải Diệp Tư Vân bao năm không sinh được, ông sẽ không chấp nhận có đứa cháu này!

“Cái này ông phải hỏi bố cháu, mắng cháu thì được gì chứ?” Cổ Tử Thần nhếch môi, giọng nói sắc lạnh.

Cổ Ngôn Chuẩn quả thật không nhịn được nữa, cau mày đứng lên: “Tử Thần! Con đã nói đủ chưa? Còn không buông ra!”

Cổ Li từ đầu không nói gì cũng vội bước lên giải vây: “Có gì từ từ nói, cần gì phải động tay động chân, ông nội, ông đừng tức giận mà ảnh hưởng sức khỏe, cháu đưa ông lên lầu nghỉ ngơi nhé.”

Nói xong anh ta đi đến bên cạnh Cổ Tử Thần, gỡ tay cậu ra khỏi tay ông Cổ, trong lòng khẽ rung mình, thăm nghĩ lực của tên tiểu tử này mạnh quá.

Cũng đúng, cậu đã không còn là thiếu niên ấu trĩ không biết cách phản kháng ngày nào nữa, sớm đã bắt đầu trưởng thành rồi.

Ông Cổ không nói gì nữa, cũng không muốn để người khác như xem truyện cười.

Càng hơn nữa, ông thậm chí nghĩ ngờ bây giờ đã không còn năng lực áp lại đứa cháu này nữa.

Cậu bất giác gần như đã thu phục các tầng lớp lãnh đạo của Cổ Thị, với thủ đoạn mạnh mẽ tuyệt tình hô mưa gọi gió đã thương lượng hợp tác được mấy dự án lớn, khiến Cổ Thị năm nay thu về số tiền lớn gấp mấy lần, đến người hợp tác cũng không dám tin thiếu niên chưa đến 20 này lại có năng lực như thế.

Sau khi Ông Cổ lên lầu, Cổ Ngôn Chuẩn quay ra vặn hỏi Cổ Tử Thần một hồi: “Rốt cuộc là có chuyện gì?”

Cổ Tử Thần cười khẩy: “Con làm sao biết được, suy nghĩ của ông con không đoán được.”

Cổ Ngôn Chuẩn cau mày, nghĩ không hiểu người như Cổ Tử Thần hiểu chuyện thận trọng sao lại biến thành bộ dạng này, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, đứa trẻ này dường như bao nhiêu năm nay chưa bao giờ có tính làm loạn, cho nên bây giờ có thể là thời kỳ phản nghịch?

Nghĩ đến đây, ánh mắt hiền hậu của tình cha hiếm thấy lộ ra, khẽ giọng nói: “Dù cho làm gì, cũng phải xin lỗi ông nội. những lời ông vừa nói là lời lúc tức giận, con đừng để trong lòng?”

“Thật sao? Con luôn cảm thấy, bố cũng nghĩ như thế.” Cổ Tử Thần chậm chậm nói.

Trong đầu Cổ Ngôn Chuẩn nhớ lại việc Cổ Tử Thần khi sinh ra, tâm trạng trở nên nóng nảy, “Đừng nhắc đến mẹ con! Bà ta không đáng để con nhớ đến! Con là thiếu gia nhà họ Cổ, không phải con trai của Ân Lan San!”

Khóe mắt Cổ Tử Thần đỏ vằn lên, mặc dù bà không cho cậu cuộc sống sung sướng, không cho cậu bao nhiêu tình mẹ, hồi nhỏ cùng bà chịu vô số ánh mắt lườm nguyền, nụ cười chế giễu, nhưng đến bây giờ cậu mới hiểu.

So với những lời lẽ của người ngoài, sự tổn thương của người thân mang lại mới là độc ác nhất.

Cậu bình tĩnh nói: “bố chưa bao giờ nghĩ, người có lỗi với bà ấy là bố, mà không phải người khác sao?”

Cổ Ngôn Chuẩn bị cậu nói cho cậu nói đó bỗng dừng lại, đang muốn nói gì đó, Cổ Tử Thần đã quay người rời đi.

Diệp Tư Vân đột nhiên như bốc hỏa, gạt hết cơm canh xuống đất, những chiếc bát sứ thời Thanh quý giá, bỗng chốc vỡ vụn.

“ Anh có phải vẫn chưa quên con đàn bà đề tiện đó phải không? Ha ha, ‘ trong đám đông tìm ngàn trăm độ, bỗng nhiên quay lại, người đó lại đang ở khu đèn San Lan’, anh đặt tên công ty là Ngàn trăm độ, cũng là vì con đàn bà đề tiện đó phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 397: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa (2)

Cố Ngôn Chuẩn như bị chọc ngoáy, cau gợn nói: “ Cô lại nói linh tinh cái gì thế! Đã nói là đừng có nhắc đến cô ta, cô bây giờ nói những chuyện này có ý nghĩa gì không?”

An Như Tầm ở bên cạnh nghe thấy tiếng quát cũng giật nảy mình, có điều trong lòng đang cười chế giễu, hôm nay xem truyện cười đúng là quá đã.

Diệp Tư Vân dường như quên đi hình tượng cao quý thường ngày, cũng nhảy dựng lên cãi nhau với Cố Ngôn Chuẩn, hai người náo loạn cả tầng.

Trên lầu.

Cố Lí dìu ông Cố về phòng, ân cần nói: “ Ông nội, ông nghỉ ngơi sớm đi, chú ý sức khỏe.”

Ông Cố liếc ánh mắt sắc lạnh, hỏi: “ A Lí, cháu nói Từ Thần làm tất cả điều này, là vì cái gì?”

Cố Lí không nói gì, ông Cố tự nói: “ Lẽ nào là vì đứa con gái đó sao?”

Cố Lí giật thót, trầm nghĩ không hay rồi, nhưng bề ngoài vẫn tỏ ra dửng dưng: “ Có lẽ cậu ấy chỉ là muốn có sản nghiệp của nhà họ Cố thôi.”

Ông Cố cười khẩy, Cố Từ Thần từ nhỏ đối với những tài sản này đâu có hứng thú, sao đột nhiên lại đổi tính à?

Nói đi nói lại, hai đứa cháu này của ông, đều là người không màng danh lợi, ông vốn dĩ muốn đem hết cổ phần cho Cố Lí, nhưng Cố Lí rõ ràng biểu thị mình không cần, còn tham gia vào làng giải trí, những năm này luôn xa cách việc công ty.

Ông không muốn cho Cố Từ Thần ! Cố Từ Thần có tư cách gì mà cướp chứ!

Trong mắt ông hằn lên vẻ sắc lạnh, mở miệng nói: “ Lần sau họp tác với bất động sản Trường An, để bác Diệp cháu đi bàn.”

Cố Lí khẽ nháy mí mắt, nhưng vẫn đáp vâng một câu.

Cuối tuần.

Tô Niên Niên về nhà, vốn dĩ muốn ngủ nướng một giấc, ai biết lại bị tiếng chuông điện thoại ồn ào làm tỉnh giấc.

Cô nheo mắt nhìn màn hình điện thoại, hiển thị là mẫu hậu đại nhân, vội vàng ấn nút nghe.

“ Niên Niên, mẹ có tài liệu quan trọng để quên trong phòng, con giúp mẹ mang đến nhé, mẹ có việc gấp cần dùng!” giọng nói gấp gáp của Sở Tổ Tâm chuyển đến.

Tô Niên Niên biết mấy ngày này bà rất bận, đến cuối tuần cũng không được nghỉ ngơi, thế là ngoan ngoãn đồng ý.

Bật dậy nhanh chóng vệ sinh cá nhân, cô cầm tập tài liệu đi ra vẫy taxi, đến công ty.

Đưa tập tài liệu đến công ty, Sở Tổ Tâm cười cảm kính với cô, khẽ nói: “ Hay là con đi lượn trung tâm thương mại, mua hai bộ quần áo, buổi trưa ăn cơm với mẹ nhé?”

“ Được ạ.” Tô Niên Niên gật đầu rồi đi ra.

Cô xuống đến tầng một, chuẩn bị đi ra, vô tình nhìn thấy mẹ của Cố Từ Thần --- Diệp Tư Vân.

Sao bà ấy lại đến công ty nhà họ Tô chứ?

Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn bà ta, Diệp Tư Vân hôm nay trang điểm lộng lẫy, đoan trang lịch sự, bên cạnh còn có thư ký trẻ, thư ký kính cẩn ấn thang máy cho bà ta.

Tô Niên Niên quan sát, nhìn thấy bọn họ muốn lên tầng 11, tính tò mò bực phát, thế là lại đi thang máy khác lên tầng 11.

Cô lén lút đi theo sau Diệp Tư Vân, thấy bà ta đi vào một phòng học, sau đó Lam Luật cũng cau mày đi vào.

Tô Niên Niên biết Lam Luật phụ trách hợp tác của công ty đối ngoại, trong lòng thầm lẩm bẩm, lẽ nào Cố Gia muốn hợp tác với Tô gia sao?

Một bóng người trẻ trung đi ra, Tô Niên Niên mắt sáng lên, nhận ra đó là trợ lý A Kỳ của Lam Luật.

A Kỳ đi phòng trà bung cafe, Tô Niên Niên viện danh nghĩa của cô, ngang nhiên hùng hồn đi vào theo sau A Kỳ.

Diệp Tư Vân nhìn thấy Tô Niên Niên đi vào, biểu cảm có chút không tự nhiên, nụ cười cứng đờ: “Không ngờ thiên kim nhà họ Tô còn thích làm mấy việc bung bê trà nước này?”

Tô Niên Niên mặt điềm nhiên: “Không có cách nào ạ, không bằng đại nghiệp lớn nhà họ Cố, cháu lúc nào cũng phải ra ngoài trải nghiệm cuộc sống.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 398: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa (3)

Lam Luật nhăn trán khó hiểu, Tiểu Niên Niên rốt cuộc muốn làm gì thế? Không phải đến để phá hỏng cuộc họp đấy chứ.

Có điều dù sao cũng là con gái của BOSS, ông cũng không nói được gì, bắt đầu thương lượng đàm phán với Diệp Tư Vân.

Đề án hai người bác bác vẫn là việc liên quan đến bất động sản khu vực phía bắc lần trước, thái độ Lam Luật rất kiên quyết, chỉ cho Cố Thị đại diện quyền phát triển.

Nhưng Diệp Tư Vân vẫn mạnh mẽ muốn mảnh đất đó, bảo thư ký đưa ra hợp đồng đã chuẩn bị sẵn.

“Giám đốc Lam, đây là hợp đồng bước đầu chúng tôi chuẩn bị, nếu như ông có ý kiến gì khác, chúng ta có thể lại bàn bạc.” Diệp Tư Vân lễ phép nói, có điều bộ dạng cùng giọng nói vẫn có phần vênh vao, khiến người ta cũng không thoải mái lắm.

Lam Luật chậm chậm xem hợp đồng, gân xanh trên trán không ngừng giật giật.

Đây là hợp đồng gì chứ? Đây chính là địa chủ ngày xưa bóc lột mà!

Hợp đồng là muốn mua mảnh đất đó, nhưng giá cả đưa ra hoàn toàn thấp hơn giá thị trường, đồng thời, rất nhiều điều khoản đều mang tính chất bá vương độc quyền.

Lam Luật kiên nhẫn xem hết hợp đồng, đập hợp đồng mạnh xuống bàn: “Bà Diệp, tôi nghĩ chúng ta không cần bàn nữa.”

Ông đã nhấn mạnh rất nhiều lần, sẽ không bán mảnh đất đó, lần trước khi Cố Từ Thần đến, đưa ra điều kiện tốt như thế mà ông còn không lay động, huống hồ nói gì đến hợp đồng bá quyền này? Đầu ông bị nước vào mới kí hợp đồng này?

Trên thực tế, Lam Luật vẫn còn chút tư lợi, biết Cố Từ Thần đã từng đá Tô Niên Niên, từ sâu xa trong lòng chính là muốn từ chối hợp tác với Cố Gia.

“Không bàn? Ông biết có bao nhiêu người muốn hợp tác với Cố Gia chúng tôi không? Mảnh đất này Cố Gia chúng tôi muốn có! Nếu như giám đốc Lam không có quyền quyết định, phiền gọi chủ tịch HĐQT của các người ra bàn với tôi.” Diệp Tư Vân không vui nói.

Lam Luật cười nói, “Rất xin lỗi, bà Diệp, tôi là tổng giám đốc của công ty chúng tôi, những nội dung công việc này thuộc quyền lợi chức vụ của tôi, tôi có thể toàn quyền làm chủ.”

Diệp Tư Vân giọng nói về mặt kiên nhẫn: “Thế thì ông có chỗ nào không hài lòng? Có thể nói ra không? Giá cả, có thể tăng 200 vạn.”

Phụt---

Tất cả mọi người nhìn về phía âm thanh phát ra, là Tô Niên Niên không kiềm được mà phì cười.

Diệp Tur Vân cau mày, chỉ thấy Tô Niên Niên cười tít mắt nhìn bà ta: “Cô Diệp, cô có phải hồ đồ quá không, lẽ nào mảnh đất đó của Tô Gia chỉ đáng 200 vạn?”

Lam Luật có lòng tốt nói đỡ: “À không, bà Diệp đưa ra giá là 1600 vạn, thêm 200 vạn chính là 1800 vạn tệ.”

Tô Niên Niên càng muốn cười, cô từ nhỏ nghe quen tai nhìn quen mắt, đối với việc trên thương trường cũng có hiểu chút ít. Mảnh đất đó diện tích lớn, khu vực sầm uất, là chỗ cô năm đó gần như dùng hơn nửa tài sản để mua, giá trị bây giờ chỉ ít cũng phải gấp 10 lần không ít.

Mà giá Diệp Tur Vân đưa ra, còn chưa đến giá tiền hồi đó bố cô mua.

Bà ta xem thường nhà họ Tô, cảm thấy mình là cứu tế dân nghèo sao? hay là nhà họ Tô không đủ tư cách hợp tác với nhà họ Cố.

“Chúng tôi đang bàn chuyện kinh doanh nghiêm túc, tiểu nha đầu như cháu biết cái gì mà chen mồm vào?” Diệp Tur Vân trách mắng nói.

“Người của công ty cháu cũng không ý kiến, cô Diệp có phải cô đang quản chuyện không đâu không?” Tô Niên Niên không khách sáo đáp lại.

“Tiểu nha đầu tuổi thì ít biết cái gì, tôi muốn hỏi xem ai cho cháu có quyền hống hách như thế?” Diệp Tur Vân bực tức nói.

Lam Luật không nói gì, ngầm đồng ý hành vi của Tô Niên Niên.

Ông cảm thấy không có gì, đổi lại là Sở Tổ Tâm, có lẽ còn muốn ném tập hợp đồng này vào mặt Diệp Tur Vân ấy chứ.

Mảnh đất này là tâm huyết năm đó của Tô Dĩ An, dựa vào cái gì mà bị người ta chà đạp như thế chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 399: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa (4)

“Cháu đúng là không có tư cách gì, nhưng không may đó là, 90% cổ phần của công ty này là đứng tên cháu.” Tô Niên Niên chớp chớp mắt, cười suýt chảy nước mắt, “Cho nên cháu bảo không ký thì không ký, cô Diệp, mời cô về ạ.”

Sắc mặt Diệp Tur Vân cực kỳ khó coi, nhìn sang Lam Luật: “Đây là cách mà công ty anh đón tiếp khách sao?”

Lam Luật mặt không biến sắc nói: “Đại cổ đông của chúng tôi nói gì, chính là như thế, bà Diệp, mời.”

Diệp Tur Vân tức đến nổi toàn thân run rẩy, nhìn bộ dạng nghiêm túc đó của Lam Luật, cảm giác nếu như bà ta không đi, Lam Luật có thể gọi bảo vệ đến mời bà ta đi.

Bà ta run rẩy đứng lên, muốn nói gì đó nhưng lại bị Tô Niên Niên xem thường.

Tô Niên Niên như chỗ không người lấy ra lọ son móng tay, son chán chê xong lại tiếp tục bôi son bóng, chán chê mê mải, nhìn Diệp Tur Vân vẫn còn chưa đi, chớp chớp mắt, giả bộ ngây thơ hỏi: “Cô Diệp, sao cô còn chưa đi thế? Có phải trong người không thoải mái không?”

Diệp Tur Vân cố nhẫn nhịn, dậm mạnh giày cao gót đi nhanh ra ngoài, trước khi đi còn bực tức lườm nguýt Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cũng nhìn lại, cô cũng không ngốc, dựa vào cái gì mà bị loại người như Diệp Tur Vân hại chứ!

Đợi sau khi Diệp Tur Vân đi, Lam Luật lắc đầu thở dài: “Ôi, Tiểu Niên Niên, chú thấy cháu cái khác không tiến bộ, mỗi tài chọc tức người khác là càng ngày càng thành thạo.”

“Đó là do chú Lam dạy cháu thôi ạ.” Tô Niên Niên cười gian xảo, khiến Lam Luật cũng phải tròn mắt cạn lời.

“Uhm, dù sao chú thấy cũng không có cách nào hợp tác được với Cố Thị, cháu từ chối trực tiếp như thế cũng được.” Lam Luật lật lật hợp đồng trong tay, “Cháu có suy nghĩ gì không?”

Ông bây giờ có ý muốn thôi luyến cho Tô Niên Niên một chút, suy cho cùng sau này công ty cũng vẫn giao vào tay cô.

Tô Niên Niên trầm ngâm suy nghĩ, “Tà Gia.”

Lam Luật sững người, “hợp tác với Tà Gia sao?” trong đầu đang lục lọi thông tin về doanh nghiệp nhà này, mắt ông sáng lên, “Gần đây Tà gia có ý phát

triển bất động sản, hơn nữa có phục vụ đồng bộ, hợp tác với bọn họ đúng là đỡ nhọc sức nhiều, hai bên cùng có lợi.”

“Rất hay, chú sẽ sai người đi tiếp xúc với lãnh đạo của bọn họ, nếu như thành, chú sẽ mời cháu ăn cơm.” Lam Luật cười lớn xoa xoa đầu Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên cong môi, âm ức nói: “ cháu còn lâu mới tin, từ lúc cháu tám tuổi cháu đã bị chú lừa đến bây giờ, chưa bao giờ mời cháu ăn cơm, chú là con gà sắt không rụng cái lông nào!”

Lam Luật nheo mày: “Đời người đã khó khăn như thế, có vài việc cũng không cần vạch trần như thế.”

Tô Niên Niên : “.....”

Buổi trưa cùng Sở Tổ Tâm đi ăn ở quán ăn gần công ty, ăn được một nửa, điện thoại của Tô Niên Niên đột nhiên vang lên.

Ấn nút nghe, giọng nói gấp gáp của Nọ Nọ ở đầu dây bên kia vang lên: “ Niên Niên, cậu bây giờ đang ở đâu.”

Tô Niên Niên đọc địa chỉ của mình, hỏi: “ Sao thế?”

“ Ôi, tuyệt quá!” Nọ Nọ reo lên một tiếng, “ cậu mau đến cửa hàng nhà mình cấp cứu, có chuyện gấp, nhờ cậu đấy!”

Tô Niên Niên hỏi lại, mới biết cửa hàng kinh doanh thức ăn Tây của nhà Nọ Nọ có người bao trọn gói để cầu hôn, đã hẹn người đệm đàn đến nhưng ai ngờ trên đường lại xảy ra sự cố ngoài ý muốn, không thể đến kịp được. Chẳng biết làm sao, Nọ Nọ nhớ đến Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên không nói câu gì, bảo tài xế của Sở Tổ Tâm đưa cô đến quán ăn nhà Nọ Nọ.

Cửa hàng được trang trí lộng lẫy, cô còn chưa kịp tận hưởng, đầu như bị đờ cứng ra ở đó.

Ai có thể bảo cho cô, Cố Từ Thần tại sao lại ở đây chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 400: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa (5)

Cậu đứng trước cửa sổ, trên người mặc bộ vest vừa vặn càng toát lên thân hình cực chuẩn, khuôn mặt ở góc độ nghiêng cũng đủ khiến người ta cũng phải trầm trồ.

Một dự cảm không lành lóe lên trong đầu cô, người cầu hôn không lẽ là anh ấy chứ?

Trong lòng Tô Niên Niên xót xa, nói không ra đó là cảm giác gì.

Còn chưa để cô đau lòng được hai phút, Nọ Nọ đã cuống cuồng lao ra, kéo cô vào phòng thay đồ.

Tiếng động hai người phát ra hơi to, Tô Niên Niên chợt dạ liếc nhìn về phía Cố Từ Thần , cũng không biết anh có nhìn thấy mình không.

Quần áo vốn dĩ chuẩn bị cho người đệm đàn lại không đúng số đo của Tô Niên Niên , Nọ Nọ đành phải tìm cho cô một chiếc váy màu đen của mình.

Chiếc váy rất ngắn, chỉ có thể che đến đùi, khiến Tô Niên Niên cảm thấy cực kỳ xấu hổ, chỉ sợ bị hở.

Bên ngoài chuyển đến âm thanh huyền ảo, mọi thành viên đều vào vị trí.

Tô Niên Niên im lặng ngồi vào trước đàn ở phía góc phòng, đợi nam chính cầu hôn sau khi nói ra câu “ Lấy anh nhé” sẽ bắt đầu đánh đàn.

Trong lòng cô thầm nghĩ, nếu như người cầu hôn là Cố Từ Thần , vậy thì cô sẽ đánh bài Chia tay vui vẻ! Hừm!

Có điều nói đi nói lại, cô rốt cuộc phải để ý người đàn ông đó chứ?

Anh ta cầu hôn với ai thì liên quan gì đến cô! Dù cho anh ta muốn hôn nhân liên kết với Doãn Sơ Hạ Tổng Sơ Hạ Triệu Sơ Hạ, cũng chẳng liên quan gì đến cô, không phải sao?

Càng nghĩ càng bức mình, Tô Niên Niên hận không thể đập vỡ chiếc đàn.

Mười phút sau, cửa hàng lại có mấy người đi vào, hai bên chào hỏi thân thiết, rồi ngồi xuống cùng nhau nói chuyện.

Tô Niên Niên nhìn thấy, Cố Tử Thần cũng ngồi ở bàn đó, tim như bị nghẹn lại ở cổ họng.

Mấy người nói chuyện một lúc, lại có mấy nữ sinh đi vào, nhưng người nhiều quá, Tô Niên Niên chỉ nhìn thấy mấy bóng người, cũng không nhận ra được là những ai.

Cô thăm nghiêng rặng, oán thán chăm chăm nhìn nhóm người đó.

Cố Tử Thần nhấp ngụm trà, ánh mắt vô tình liếc nhìn Tô Niên Niên bên đó, Tô Niên Niên giật nảy mình vội vàng ngoảnh đầu không dám nhìn trộm.

Anh nhìn về hướng Tô Niên Niên, trầm tư suy nghĩ.

--- ---

Đợi một hồi lâu, một người đàn ông trong đó vỗ vỗ tay, nhân viên phục vụ sau bếp vội đẩy bánh kem đã chuẩn bị sẵn ra.

“Tiêu Tiêu, anh sẽ cố gắng lại cho em tất cả, nguyện năm năm, 10 năm, 50 năm, cả đời, anh đều có thể ở bên cạnh em, em đồng ý lấy anh chứ?” Tiếng người đàn ông tình cảm vang lên, Tô Niên Niên sững người, cuống cuồng bắt đầu đánh một bài hát lãng mạn.

Tiếng đàn âm áp du dương, ánh nến lung linh huyền ảo, người con gái tên là Tiêu Tiêu đó hạnh phúc nhắm mắt, gật gật đầu.

Trong phòng vang lên tiếng vỗ tay tán thưởng, Tô Niên Niên cũng nhoẻn miệng cười.

Ha ha ha, người cầu hôn không phải Cố Tử Thần ! hay quá hay quá.....đợi một chút, rốt cuộc cô đang vui vì cái gì chứ?

Ý thức đến vấn đề này, Tô Niên Niên liên tiếp đánh nhầm mấy nốt nhạc, may là mọi người đang chìm đắm trong bầu không khí hạnh phúc vì cầu hôn thành công, không ai cảm nhận ra.

Chỉ là Cố Tử Thần, ánh mắt nhìn về phía cô càng lúc càng tình cảm.

Đợi đến khi kết thúc lễ nghĩa, nam chính cầu hôn Lục Thiếu vui vẻ ôm Tiêu Tiêu, nói với mọi người: “cảm ơn anh chị em giúp đỡ, hôm nay mọi người chơi hết mình, mình bao trọn!”

Có một nữ sinh cười nũng nịu nói: “Lục thiếu đúng là đại gia.....nghe nói Cố thiếu gia cũng muốn đính hôn với thiên kim nhà họ Doãn, không biết có phải thật không?”

Tô Niên Niên như bị đánh trúng vào huyết đạo, động tác dừng lại, cắn môi, nhìn về phía Cố Tử Thần, muốn nghe lời trả lời của anh.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 401: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa (6)

Cố Tử Thần im lặng, cười cười: “Nếu như đính hôn, nhất định mời mọi người đến.”

Lời nói này lấp lửng nước đôi, mọi người biết cậu không muốn nói ra, có người cố dò hỏi cậu kết quả, nhưng toàn bộ đều bị Cố Tử Thần lảng tránh.

Tô Niên Niên khịt khịt mũi, đánh hai bài nhưng tư tưởng không tập trung.

Anh ấy cuối cùng vẫn muốn lấy người con gái khác.....

Đến lúc đó, người con gái đó sẽ được giống như Tiêu Tiêu hôm nay, hạnh phúc ngọt ngào như thế sao?

Cô một mình ở đó đánh đàn, cho đến khi Lục Thiếu và mọi người rời đi, Nọ Nọ mới chạy đến ôm cổ cô thân thiết, “Niên Niên, thật cảm ơn cậu quá, nếu không phải hôm nay có cậu, mình thật không biết phải làm thế nào.”

Tô Niên Niên cười, thất thần, đến ngón tay ấn mạnh vào phím đàn cũng không có cảm giác.

Nọa Nọa bị âm thanh đó phát ra khiến cô giật nảy mình, nói: “Niên Niên, cậu làm cái gì thế?”

Tô Niên Niên bị giọng nói của Nọa Nọa gọi giật về hiện thực, vội vàng rút tay lại.

Cô đứng dậy, “Mình về nhà trước đây, hôm khác lại gặp.”

“Nhưng mưa rồi, hay là cậu đợi chút, chúng ta cùng ăn cơm tối, để ba mình đưa cậu về nhà được không?” Nọa Nọa lo lắng nhìn trời bên ngoài đang mưa xối xả.

Tô Niên Niên sững người, nhìn ra bên ngoài, quả nhiên bên ngoài cửa sổ mưa lớn, hơn nữa.....cô lại nhìn thấy Cố Từ Thần vẫn đứng cạnh cửa sổ, nghe thấy giọng nói của cô nên quay đầu lại nhìn.

Trong khoảnh khắc, Tô Niên Niên cảm thấy tim mình như ngưng đập vậy.

Cố Từ Thần nheo mày, còn chưa nói gì, Tô Niên Niên lập tức đi về phía cửa, trên tủ đồ bên cạnh cô đặt một chiếc ô, chuẩn bị cầm ô rời đi.

(/)Dù sao đánh chết cô cũng không muốn nhìn thấy Cố Từ Thần!

Còn chưa đợi cô động tay, Cố Từ Thần đã đứng ở bên cạnh cô, ý không nói lại trùng, anh cũng định cầm chiếc ô này.

“Tôi đưa cô về nhé?” Cố Từ Thần nhẹ nhàng hỏi, lễ phép chừng câu ý kiến của Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không nghĩ mà trả lời nhanh: “Tôi từ chối! cho nên đưa ô cho tôi, tạm biệt!” Cô không do dự mà cướp ô vào trong tay mình, đằng sau chuyển đến một giọng nói dè dặt: “Tiểu thư, có thể nhường tôi dùng chiếc ô này trước được không, con gái tôi học ở mẫu giáo gần đây, tôi đi đón nó về nhà. Mưa to thế này, tôi lo lắng con bé không có ai đón sẽ khóc.”

Tô Niên Niên ngoảnh đầu, đó là một nhân viên trong cửa hàng, nhìn có vẻ thấp thòm lo lắng.

Tô Niên Niên ngại tranh với người đó, đồ mặt đưa ô vào tay người đàn ông đó, “Thế thì anh mau đi đi, đừng để lỡ thời gian.”

Nọa Nọa cười ở đằng sau, “Được rồi, Niên Niên, cậu đành ở lại đây đi. Ồ....Cố tiên sinh, anh có muốn ở lại cửa hàng ngồi một lát không?”

Cố Từ Thần không nói gì, lông mày nheo lại.

Trước đây Nọa Nọa và Đậu Đậu đều đùa với cô gọi cô là Cố nam thân, bạn trai Niên Niên gì đó, bây giờ lại gọi anh là Cố tiên sinh....

Ai cũng hiểu, anh và Tô Niên Niên đã trở thành người xa lạ như thế.

“Mình từ chối! Mình phải về nhà!” Tô Niên Niên vừa nghe phải ở cùng Cố Từ Thần thì càng cuồng hơn, từ chối lời đề nghị của Nọa Nọa.

“Cô có việc gấp phải không?” Cố Từ Thần cúi đầu hỏi Tô Niên Niên, trong giọng nói mang theo vẻ dịu dàng, Tô Niên Niên nghe mà sững người, ngờ ngác gật đầu.

Cậu không nói gì nữa, mặc kệ mưa mà chạy ra ngoài, khoảng năm phút sau, cậu lại quay lại cửa hàng, trong tay cầm một chiếc ô khác.

Tóc và quần áo cậu ướt một nửa, nhưng không hề nhếch nhách, mà nói với Tô Niên Niên: “Đi thôi, tôi đưa cô ra bắt xe.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 402: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa (7)

Tô Niên Niên đột nhiên hơi khó chịu.

Cô biết đó là ô trên xe của Cố Từ Thần, cho nên nói Cố Từ Thần là vì một câu nói đó của cô, mà mặc mưa chạy ra ngoài lấy ô, còn quan tâm nói muốn bắt xe cho cô, sợ cô đi không an toàn.

Nọa Nọa bất giác thấy bầu không khí tế nhị giữa hai người, đẩy đẩy Tô Niên Niên nói: “Đúng đấy, Niên Niên, hai người cùng đi đi.”

Tô Niên Niên giữ váy, đi theo Cố Từ Thần.

Nọa Nọa ở đằng sau nhếch mép, than thở: ôi, vẫn là hai người hợp nhau.....nếu như có thể ở bên nhau thì thật tốt....

Bên ngoài mưa rất to, nhiệt độ cũng xuống thấp, Tô Niên Niên ra đến ngoài run cầm cập, trên người chỉ mặc chiếc váy và áo khoác mỏng, lạnh đến nỗi mà mu bàn tay thâm cả vào.

Cố Từ Thần nheo mày, ghé ô nhiều về phía cô, đứng sát vào cô một chút, cô gắng chắn gió cho cô.

Khi đến bên đường, phía sau có một chiếc xe lao đến, Tô Niên Niên vội vàng kéo cô lùi về phía bên mấy bước, tránh bị hất nước vào.

Bên cạnh là một cửa hàng bánh mì, hai người đứng ở dưới mái hiên, không ai nói câu gì.

Cố Từ Thần còn cảm ô, nước mưa tí tách rơi từ trên ô xuống, mặt mày cậu như tranh vẽ, chăm chú nhìn Tô Niên Niên.

Khoảnh khắc đó, Tô Niên Niên chỉ nghĩ đến một câu nói: đẹp nhất không phải ngày mưa, mà là được cùng anh trú dưới mái hiên.

Hai người liếc nhìn nhau mấy giây, vẫn là Tô Niên Niên định thần lại trước, kéo tay áo cậu nói: “Đi thôi.”

Hai người ở bên đường đợi rất lâu, mới đợi được một chiếc taxi, Cố Từ Thần thay cô kéo cửa xe, nhân tiện muốn đưa ô trong tay cho cô.

“Anh thần kinh à, không cầm ô anh về thế nào.” Tô Niên Niên lăm bầm

(/)

“Cô cầm đi.” Vồn vện một câu, đã làm tắc nghẽn mọi oán hận trong cô.

Trong lòng Tô Niên Niên xốn xang, hiểu Cố Từ Thần là sợ khi mình xuống xe không có mưa sẽ bị ướt.

Trong lòng lại bắt đầu thấy phiền não.

Lái xe taxi không kiên nhẫn nói: “Chuyện gì thế, rốt cuộc có đi xe không?” Tô Niên Niên ra sức đóng cửa xe lại, “Không đi.”

Lái xe taxi lườm một cái, lái xe đi mất.

Cố Từ Thần đứng sững ở đó, cực kỳ khó hiểu.

Tô Niên Niên cái gắt nói: “Anh nhìn thấy chưa, ông ta không đồng ý chờ tôi! Anh có thể đưa tôi về không?”

Giọng nói của cô mặc dù không có vẻ chung cầu ý kiến người khác, nhưng Cố Từ Thần vẫn đồng ý, khóe miệng như có ý cười.

Ít nhất là người mà cậu nhớ nhưng hoài niệm, cũng không phải không để tâm trong lòng.

Hai người kẻ vai cùng đi, Cố Từ Thần lái xe đưa cô về nhà, trên đường không nói câu gì, nhưng bầu không khí giữa hai người đã không còn căng thẳng như trước.

Đến nhà họ Trần, Tô Niên Niên xuống xe trước.

Mưa đã dừng, chỉ là bên ngoài vẫn hơi trơn, cô đi không để ý, ngã sòng soài một cái.

“A!” cô kêu lên một tiếng, Cố Từ Thần trên xe vội vàng xuống xe, chạy lại dìu cô.

Váy của Tô Niên Niên quá ngắn, khi dìu cô, Cố Từ Thần chạm vào eo và đùi cô, Tô Niên Niên cảm thấy cực kỳ ngại.

Nhà họ Trần.

Đường Dư đợi hai tiếng ở nhà họ Trần, vẫn không đợi được Tô Niên Niên về, thấy mưa tạnh rồi nên chào hỏi Sở Tổ Tâm: “Cô ơi, cháu về trước đây ạ.”

“Uh.....để cô tiễn cháu.” Sở Tổ Tâm cười đưa cậu ra cửa.

Vừa ra đến cửa, bà bị cảnh tượng trước mắt làm cho sững người.

Con gái bà không phải đã chia tay Sở Tổ Tâm rồi sao? không phải nói đánh chết cũng không qua lại sao?

Tại sao Cố Từ Thần lại chạm vào đùi con gái bà! Tư thế hai người sao lại thân thiết thế kia!

Người ngạc nhiên không kém, còn có Đường Dư.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 403: Đẹp Nhất Không Phải Ngày Mưa(8)

Mặc dù động tác của hai người chỉ trong chớp mắt, nhưng Sở Tổ Tâm vẫn không điềm tĩnh được.

“Niên Niên, con đi đâu thế? Còn cả vị này là.....” Sở Tổ Tâm làm mặt lạnh, giả bộ không quen biết Cố Từ Thần.

Tô Niên Niên nhìn khuôn mặt nghiêm túc của bà, lại nhìn tư thế của cô và Cố Từ Thần, cảm giác muốn khóc mà không khóc được.

“Mẹ, mẹ đừng hiểu lầm, hai bọn con không làm gì quá đáng đâu.”

Lời nói này vừa buột ra, đến cô cũng không dám tin.

Cô đành phải chữa lời: “Không không không, mặc dù trước đây chúng con có qua lại, nhưng bây giờ bọn con thật sự trong sáng~”

Cố Từ Thần nheo mày, sắc mặt Sở Tổ Tâm cũng cau có nhìn về phía đó.

Cố Từ Thần buông vai cô ra, để khoảng cách giữa hai người xa hơn chút, nhưng vẫn lễ phép chào hỏi Sở Tổ Tâm: “Cháu chào cô.”

Sở Tổ Tâm hừm một tiếng, nhìn anh về coi thường, bước lên trên kéo Tô Niên Niên về nhà.

Tô Niên Niên nghĩ đến một ví dụ không thích hợp lắm tư thế của Sở Tổ Tâm quả đúng là giống như đi đánh đôi chim uyên ương tan đàn xẻ nghé vậy.....

Đường Dư quay người, Tô Niên Niên vui mừng hét lên: “Đường Dư, sao cậu lại ở đây, a.....mẹ.....”

Sở Tổ Tâm: “Đường Dư, cháu về trước đi, cô không tiễn cháu nữa.”

Không cho Đường Dư cơ hội phản ứng, Sở Tổ Tâm kéo con gái vào nhà, đóng cửa phòng nhà lại.

Đường Dư về mặt ngạc nhiên, lo lắng không biết Sở Tổ Tâm có bị đánh đòn gì đó không?

Cậu liếc mắt nhìn kẻ cầm đầu, Cố Từ Thần đang định lái xe đi, Đường Dư nghĩ ngợi rồi đi đến đó ngăn Cố Từ Thần lại.

“Có việc gì à?” Cố Từ Thần hỏi.

(/)

Đường Dư đứng trước mặt anh, so về chiều cao thì cao hơn Cố Từ Thần mấy phân, nhưng không biết vì sao khí chất lại mãi mãi thua Cố Từ Thần một phần.

Giọng nói cậu rất lạnh: “Anh không phải đã chia tay với Niên Niên rồi sao, bây giờ lại định làm gì? Ngựa tốt không nhai lại cỏ, anh cần gì phải quay về mà động đến Niên Niên.”

Cố Từ Thần cười cười, “Tôi cảm thấy đây là việc của hai chúng tôi.”

Ý của anh rất rõ, cậu có tư cách gì mà quản chuyện người khác chứ?

Đường Dư cố nén nhịn bức bối: “Cô ấy đối với anh rốt cuộc được coi là gì? Là đồ chơi thích đến thì đến sao? Niên Niên thích anh thế nào, tôi không tin là anh không biết, tôi quen cô ấy bảy năm, nhìn thấy cô ấy khóc đêm trên đầu ngón tay, nhưng cô ấy sau khi ở bên anh thì sao chứ? Anh tự đếm xem, anh khiến cô ấy khóc bao lần! Anh nói anh thích cô ấy, lẽ nào thích một người là làm tổn thương cô ấy sao?”

Yết hầu Cố Từ Thần khẽ động, im lặng không nói gì.

Cho đến khi anh lái xe rồi đi rất lâu, dừng ở một con đường không biết tên, trong đầu lại vang vát câu nói cuối cùng của Đường Dư, “Nếu đã nói chia tay, thì đừng quay lại nữa.”

Nhưng, anh trước nay chưa từng nghĩ muốn rời cô đi....

Chưa bao giờ.

Rốt cuộc là tại sao từng bước từng bước lại thành thế này chứ?

Anh hít một hơi thật sâu, mở cửa sổ, châm một điếu thuốc.

Nhà họ Trần.

Sở Tổ Tâm và Tô Niên Niên ngồi đối diện, nghiêm túc nói: “Niên Niên, con và tên tiểu tử họ Cố đó rốt cuộc là thế nào?”

Tô Niên Niên nhăn nhó méo xệch, từ nhỏ đến lớn cô sợ nhất Sở Tổ Tâm nói chuyện với cô thế này, ý là lúc này bà rất nghiêm túc.

“Mẹ, mẹ thật sự nghĩ nhiều rồi, hôm nay là vô tình gặp trên đường, sau đó anh ấy tiện đường đưa con về nhà.” Tô Niên Niên đau đầu giải thích.

Sở Tổ Tâm đột nhiên rom róm: “Niên Niên, mẹ không phải ngăn cấm con yêu đương, chỉ là.....mẹ không muốn nhìn thấy con bị tổn thương lần nữa.”

Tô Niên Niên cảm thấy trong lòng nhói đau.

Cô chỉ mỉm cười, “Mẹ, mẹ yên tâm đi, con không thích anh ấy, một chút cũng.....không thích.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 404: Cô Ấy Đến Nghe Tôi Biểu Diễn (1)

Nói xong câu nói này, Tô Niên Niên có cảm giác xúc động muốn khóc.

Cô ôm chặt gối, không muốn để Sở Tổ Tâm nhìn thấy bộ dạng khác thường này của cô.

Cô không biết tại sao mình lại buồn thế này, chỉ biết, cô và Cố Tử Thần thật sự không thể quay về như trước kia được nữa.

Sở Tổ Tâm thờ dài, dường như đã biết tất cả, đổi chủ đề: “Đường Dur hôm nay đến tặng con hai vé vào cửa biểu diễn ca nhạc, con xem xem.”

Tô Niên Niên đón lấy vé vào cửa, là vị trí vip tốt nhất.

Cô có chút ngạc nhiên, không ngờ Đường Dur nhanh như thế đã có thể tự làm chương trình biểu diễn của mình rồi.

“Mẹ, hai mẹ con mình cùng nhau đi xem đi.” Tô Niên Niên dựa vào bên cạnh bà nũng nịu, Sở Tổ Tâm cười cười, “mẹ tuổi này rồi còn đi xem mấy trò ồn ào này làm gì.”

“Ai bảo thế, mẹ mãi mãi 18.” Một câu nói của Tô Niên Niên khiến Sở Tổ Tâm sung sướng cười như hoa nở, chỉ là bà cầm chiếc điện thoại đang rung lên xem, cau mày nhìn.

“Mẹ đi xử lý việc công ty một chút.” Bà đứng dậy đi vào phòng sách, Tô Niên Niên một mình chán nản xem tivi, đột nhiên nhận được một cuộc gọi từ số máy lạ.

(/)

Cô ấn nút tắt, đối phương vẫn không tha gọi lại mấy lần, Tô Niên Niên nghĩ một chút rồi ấn nút nghe.

“Alo, xin hỏi anh là ai.”

“Tô Niên Niên, tại sao cô không nghe điện thoại của tôi.” Giọng nam ở đầu dây bên kia oán trách, Tô Niên Niên sững người, hỏi: “Uhm anh là ai, tìm tôi có việc gì không?”

Đầu dây bên kia im lặng hai giây, sau đó như xù lông lên, “Cô đến giọng nói của tôi cũng không nhận ra sao?”

Tô Niên Niên cười gượng, cô đúng là vẫn chưa nghe ra.

Giọng nam bức tức lắm bầm mấy tiếng, mới nói: “Tôi là Tà Tư Hàn.”

À hóa ra là Tà Tư Hàn bị cô hắt chậu nước rửa chân vào.

Tô Niên Niên ngạc nhiên, hồi hộp nói: “uhm sao thế?” không phải bị anh ta phát hiện chậu nước đó là cô hắt đấy chứ?”

Tà Tư Hàn cặn lời nói: “Lần trước tiết mục ở lễ hội đón học sinh mới tôi đã đăng kí rồi, thầy giáo nói không thể thay đổi, phiên cô có thời gian đến luyện tập với tôi một chút. Ps: tôi không có ý gì với cô, cô có thể bảo nam thân của cô yên tâm”

Tô Niên Niên hơi ngại, lúc đó cô chỉ là lấy Đường Dư ra làm quân bài lá chắn, không ngờ bị Tà Tư Hàn thù lâu nhớ dai.

Hơn nữa con người Tà Tư Hàn này cũng tốt, cô cũng không đành lòng từ chối người ta, thế là đồng ý cùng luyện tập với anh ta.

Thứ hai, phòng luyện đàn.

Tô Niên Niên sớm đã đến phòng luyện đàn, Tà Tư Hàn một lúc sau mới đến, luyện tập cũng rất chuyên tâm, chiếc đàn violon thường xuyên phát ra âm thanh in tai, khiến Tô Niên Niên nghe mà cũng thấy rung mình.

Cảm giác đó giống như dùng ngón tay vạch lên băng hoặc là kính thủy tinh, quả thật chịu không nổi.

“Uhm bộ trưởng, hay là nghỉ một chút đi.” Tô Niên Niên đề nghị.

Tà Tư Hàn hùng hổ ném chiếc đàn xuống, ngồi đến bên cạnh, hất quai hàm hỏi: “Tô Niên Niên, tôi thật sự là một nam sinh kém cỏi sao?”

“Đương nhiên không phải, sao anh lại nghĩ như thế chứ?” Tô Niên Niên có lòng tốt an ủi.

Tà Tư Hàn đứng dậy, đi đến trước mặt Tô Niên Niên, cánh tay chống lên chiếc đàn piano, từ xa nhìn giống như ôm trọn Tô Niên Niên vào lòng vậy.

“Thế tại sao cô không đón nhận tôi, cô thích Đường Dư ở cái gì, tôi có thể thay đổi, có thể học cậu ta.”

Tô Niên Niên há hốc mồm, không biết trả lời với boy bướng bỉnh này thế nào.

Suy nghĩ cả buổi, cô đành phải chọn nói toạc móng heo: “Bộ trưởng, anh xem tôi có gì tốt chứ, tôi chẳng qua chỉ là một thiếu nữ bình thường, không không không, quá bình thường ý chứ, sao anh lại thích tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 405: Cô Ấy Đến Xem Tôi Biểu Diễn (2)

Cổ tay Tà Tư Hàn dùng lực, cách Tô Niên Niên gần hơn chút.

“Tại vì là cô, tất cả những gì thuộc về cô tôi đều thích.” Hơi nóng phả ra trên mặt Tô Niên Niên, cô ngay tức khắc nổi da gà.

Cô vội vàng né người từ trong cánh tay Tà Tư Hàn ra, giữ khoảng cách an toàn xa 1m với anh ta, sau đó mới nói: “Anh sẽ gặp được người tốt hơn, phải tin tưởng bản thân.”

Tà Tư Hàn nheo mắt lại, con ngươi sâu xa hơn người bình thường lại càng hiện vẻ căm dỗ, anh chậm chậm nói: “nghe nói nhà họ Tô muốn hợp tác với công ty nhà chúng tôi? Vậy thì hai chúng ta ở bên nhau không phải là thuận cả đôi đường sao?”

“Hợp tác gì thế?” Tô Niên Niên không hiểu.

Tà Tư Hàn tò mò liếc nhìn cô, “Cô không biết à?” Nhìn Tô Niên Niên đứng thật không biết, mới giải thích nói, mẹ cô giao quyền phát triển khu đất phía Bắc đó cho công ty nhà tôi rồi.....”

Tô Niên Niên nhếch khóe miệng, “Ồ, thì ra nhà anh chính là công ty Tà Vật Nghiệp đó à.....”

Tà Tư Hàn sầm mặt lại: “Hóa ra cô không biết thân thế của tôi sao?”

Tô Niên Niên thành thật gật gật đầu, cô đối với làng thương nghiệp không quan tâm lắm, cũng không thích đi tham gia tụ họp gì đó, cho nên không quen biết mấy người.

Trong lòng Tà Tư Hàn hân hoan, lại ghé sát lại gần Tô Niên Niên, “Vậy tôi giới thiệu với em lại từ đầu, tôi là con trưởng của tổng tài Tà Vật Nghiệp, có 5% cổ phần trong nhà, thân thế như thế, Niên Niên, em đồng ý đón nhận chứ?”

“Hai việc này thì có liên quan gì đến nhau chứ?” Tô Niên Niên thắc mắc hỏi.

Tà Tư Hàn gật đầu: “Đương nhiên có liên quan rồi, em trước đây có phải vì tôi nghèo mới không thích tôi? Bây giờ biết tôi là con nhà đại gia, thế thì nên cho tôi một lần cơ hội, cũng là cho em một lần cơ hội.”

Tô Niên Niên gào lên, “Tôi nếu như vì anh có tiền thích anh, đó không phải thành kẻ hám tiền à?”

(/)

Lại nói, so có tiền, ai vượt qua được thiếu gia của tập đoàn Cổ Thị chứ, đó mới là thật sự có tiền.....

“Lẽ nào nhà em không bảo em hôn nhân liên kết sao? Niên Niên, em sinh ra ở gia đình như thế, rất nhiều việc không thể do mình tự quyết. Hôn nhân liên kết đối với gia đình hai bên đều có lợi, chúng ta lại cũng thích nhau, không phải quá hoàn mỹ sao?” Tả Tư Hàn nghiêm túc nói.

Tô Niên Niên quan sát, phát hiện anh ta đúng là nghiêm túc, càng cho anh ta vào danh sách đen.

“Xin lỗi, tôi không thích anh, tôi cũng không định hôn nhân liên kết. Cuộc đời của tôi do tự tôi làm chủ, không cần người khác phải chỉ tay năm ngón.” Tô Niên Niên lạnh lùng từ chối anh ta.

Thế diện của Tả Tư Hàn hơi bị lung lay, anh ta từ nhi được đón nhận giáo dục chính là tất cả đều vì gia tộc, còn bây giờ tất cả lại bị Tô Niên Niên lật đổ.

“Tô Niên Niên, em sẽ hối hận! Em thích Đường Dư thì được gì chứ, cậu ta có thể cho em cái gì? Chẳng qua chỉ là một tên tiểu tử nghèo chẳng có cái gì, trong làng giải trí thì kiếm được bao nhiêu tiền chứ? Phải trải qua bao lần quan hệ? Em thích cậu ta thì có gì tốt chứ!”

Lời nói này lại càng khiến Tô Niên Niên bức thêm, “Tôi thích ai thì có liên quan gì đến anh, Đường Dư không tốt ở đâu cũng không cần anh phải phê phán. Nếu như anh thật sự thích một người, cậu ấy nghèo thì tôi cũng nguyện cùng cậu ấy. Dù cho cậu ấy giàu nứt đổ đổ vách thì cũng không phải việc của tôi!”

Tả Tư Hàn nghiêng răng, bị Tô Niên Niên nói cho không bật ra được câu nào, lại nhìn thấy bóng dáng Đường Dư đứng ở ngoài cửa phòng luyện đàn.

Anh ta sững người lại.

Đường Dư ngơ ngác mắt làm ngơ coi như không nhìn thấy anh ta, đi đến bên cạnh Tô Niên Niên, dịu dàng hỏi; “luyện đàn xong chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 406: Cô Ấy Đến Nghe Biểu Diễn Của Tôi (3)

Tô Niên Niên gật gật đầu, âm ức nói: “Minh không muốn luyện tiết mục này.”

Đường Dư chiều chuộng nói: “Thế thì đừng luyện nữa.”

“Tô Niên Niên, sao cô có thể như thế được chứ!” Tả Tư Hàn lớn tiếng nói, “Tiết mục đã đăng ký rồi.....”

“Nhưng đó là anh đăng ký, đâu có được sự đồng ý của tôi!” Tô Niên Niên bức tức nói, “Dù sao tôi không tập, nếu như có hậu quả gì thì mình tôi chịu! Xin lỗi, tạm biệt!”

Nói xong cô kéo Đường Dư đi ra khỏi phòng luyện đàn, hoàn toàn không để ý Tả Tư Hàn.

Ngón tay của Tả Tư Hàn nắm thành nắm đấm, xương cốt dùng lực hằn lên cả gân xanh.

Cùng đi bộ với Đường Dư trong trường, Tô Niên Niên bỗng rồi lo lắng mãi, mới nói: “Đường Dư, những lời anh ta nói đó cậu đừng để trong lòng, mình cảm thấy cậu còn lợi hại hơn anh ta.”

Đường Dư khẽ cười, “uhm, mình không quan tâm đâu.”

Cậu vui mừng như thế, người cậu thích là Tô Niên Niên.

Nhìn thấy Tô Niên Niên bá vạ cậu, nói không cảm động là lừa người.

Cô đẹp dễ như thế ám áp như thế khiến cậu càng có cảm giác tự ti không dám theo đuổi.

Cậu đúng là tiểu tử nghèo mà Tả Tư Hàn nói, nhưng cậu sẽ nỗ lực để có tất cả.

Không vì cái gì, chỉ vì có một ngày, có thể trở thành người xuất sắc đứng trước mặt cô.

“Chính là nói, cậu biểu diễn chương trình có thể kiếm được rất nhiều tiền, ha ha ha, sau này phát tài đừng quên mình nhé!” Tô Niên Niên cười ha ha đùa với cậu.

Đường Dư trầm lặng, thông dong nói: “Nhất định sẽ không quên.”

Nhất định.

Quay về phòng, Tô Niên Niên và Nọa Nọa và mọi người nói về việc Đường Dư biểu diễn, mọi người bàn luận rất sôi nổi.

Nhưng Tô Niên Niên chỉ có hai vé, thế là bốn người lại họp nhau đặt thêm hai vé Vip, hẹn cùng nhau đi xem.

Tô Niên Niên tra thông tin bán vé trên mạng, Đường Dư bây giờ đúng là rất hot, vé đã bán tương đối nhiều rồi.

Một người mới, có thể có được thành tích thế này thật không dễ. Nhưng mí mắt cô luôn nháy, dường như có chuyện gì không hay sắp xảy ra vậy.

Thứ năm.

Ngủ một giấc tỉnh dậy, Tô Niên Niên đi vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt, đánh răng còn chưa xong, Đậu Đậu mắt nhắm mắt mở đưa điện thoại cho cô, “Điện thoại của cậu.”

Tô Niên Niên một tay cầm lấy điện thoại, “alo” một tiếng.

“Niên Niên, cháu bây giờ đến bệnh viện một chuyến, sáng nay mẹ cháu ngất rồi!” Giọng nói Lam Luật gấp gáp chuyển đến.

Chiếc bàn chải của Tô Niên Niên rơi xuống mặt đất, cả người đờ đẫn ở đó.

Cô vội vàng nhanh chóng rửa mặt, cầm ví tiền bắt taxi đến bệnh viện.

Đợi đến bệnh viện, cô mới phát hiện mình còn chưa kịp thay giày.

Sân vận động.

(/)

Đường Dư ngồi trong phòng trang điểm sau sân khấu, ba thợ trang điểm hai thợ tạo hình đang vây quanh giúp cậu làm tóc.

Hôm nay là lần đầu tiên trong cuộc đời cậu biểu diễn ca nhạc, nhìn xuyên qua mấy lớp vải sân khấu, có thể nhìn thấy sân vận động đã đầy biển người.

Mặc dù là thứ năm, nhưng vẫn có không ít học sinh vừa tan học đã đến, cả khán đài náo nhiệt.

Đường Dư nhìn cảnh tượng đó, có chút bưng bít.

Hai năm trước, cậu chỉ là người bình thường, vì sự nghiệp học hành mà phải làm thêm khắp nơi.

Còn bây giờ, cậu đã trở thành thần tượng trong mắt vạn người.

Mặc dù cách mục tiêu cậu muốn đến còn rất xa rất xa, nhưng chỉ ít, đã có bước vượt ngoạn mục rồi, không phải sao?

Ánh mắt cậu nhìn về hàng về VIP ở dãy đầu, giống như mong đợi người nào đó đến.

Chỉ là khi cậu bước lên sân khấu, khu ghế VIP đã ngồi kín, nhưng vẫn có một vị trí để không.

Cô ấy không đến. Tô Niên Niên không đến.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 407: Cô Ấy Đến Nghe Biểu Diễn Của Tôi (4)

Bệnh viện.

Khỏe mắt Tô Niên Niên đỏ lên, Lam Luật ngồi xuống bên cạnh cô, giọng nói rầu rĩ, nói cho cô chuyện mấy ngày gần đây.

“Công ty gần đây có chút hỗn loạn, đặc biệt là nhà họ Cố lại vô hình trung đang chèn ép chúng ta. Mẹ cháu mỗi ngày đều rất bận, rất nhiều lúc đến thời gian nghỉ ngơi cũng không có, lúc họp cũng có thể ngủ được. Thời gian trước chẳng dễ gì mới bàn xong dự án hợp tác với nhà họ Tà, không ngờ.....” Giọng nói Lam Luật trở nên mạnh mẽ, “Không ngờ bọn họ trong công ty làm trò khuất tất, thay xà đôi cột, dùng vật liệu kém nhất, khiến tòa nhà đổ sập, công nhân chết và bị thương mười mấy người! Sự cố sau khi xảy ra, còn đổ hết lỗi về phía chúng ta!”

Tô Niên Niên im lặng nghe, thỉnh thoảng vai khẽ động.

Những điều này cô không hề biết.

Mỗi ngày Sở Tố Tâm quay về, đều giả bộ như không có chuyện gì, khiến cô luôn cho rằng, quản lý một công ty rất dễ dàng.

Không ngờ bà lại khiến sức khỏe mệt mỏi như thế!

Lam Luật cúi đầu xem tin tức mới và cổ phiếu, mắt sụp xuống.

Ông không nói, Tô Niên Niên cũng biết chắc chắn là cổ phiếu lại rớt xuống rồi.

Chỉ hai ngày, cổ phiếu nhà họ Tô đã hạ xuống 20%, mà còn có xu hướng tiếp tục rớt xuống. Rất nhiều doanh nghiệp cũng không xem trọng nhà họ Tô, cho nên cổ phiếu càng có xu hướng xuống thấp.

“Niên Niên, con không sao chứ?” một giọng nam ấm áp vang lên, Tô Niên Niên ngẩng đầu, là Trần Doãn Hoa cảm chiếc cặp lồng đi đến.

Tô Niên Niên lắc đầu, cô biết Trần Doãn Hoa bây giờ không chỉ xử lý việc công ty nhà họ Trần, còn phải tiếp đỡ cục diện hỗn loạn này của nhà họ Tô, lại phải chăm sóc Sở Tố Tâm, cô không thể để ông lo lắng thêm cho mình.

“Con ăn chút cơm đi, chú đi xem mẹ con thế nào.” Trần Doãn Hoa xoa xoa đầu cô, quay người đi vào phòng bệnh, bước chân nặng nề, có thể nhìn ra ông cũng rất mệt mỏi rồi.

Tô Niên Niên ngồi ở bên ngoài phòng bệnh hồi lâu, cuối cùng đến Lam Luật cũng không trụ được về trước, cô vẫn ở đó đợi.

Nếu như phải nói nơi mà cô ghét nhất, đó nhất định là bệnh viện. Ở đây, cô mất đi người thân quan trọng nhất trong cuộc đời.

Bây giờ, mẹ của cô cũng ở đây.....

Tô Niên Niên cảm thấy trong lồng ngực nhói đau, đứng dậy đi vào nhà vệ sinh, dùng nước lạnh xoa lên mặt, tự thầm bảo mình: phải kiên cường, phải chống cự. Mới kiểm chế được không để nước mắt rơi xuống.

Đường Dư hát một bài lại đến một bài, vạn người cùng hát hòa với cậu, cảnh tượng hết sức hoành tráng.

Chỉ là từ lúc biểu diễn cho đến kết thúc, người mà cậu muốn đợi lại không hề đến.

Nọ Nọ, Đậu Đậu, Mộ Dung Sam ba người đều đến, còn nhiệt tình hò reo cả buổi, nhưng cậu không hề có cảm giác vui.

Trong phòng nghỉ, cậu không nên được gọi điện cho Tô Niên Niên, nhưng lại không có ai nghe.

Cậu lo lắng Tô Niên Niên xảy ra chuyện gì, lại sợ Tô Niên Niên không hề muốn đến xem cậu biểu diễn, bối rối mãi cả buổi, người quản lý Lạc Dương thấy tâm trạng cậu thấp thòm, trầm mặc nói: “Đường Dư, đây là điểm khởi điểm cho sự nghiệp của cậu, cậu không thể phá hỏng nó!”

Đường Dư cụp lông mi dài, khẽ nói: “Em biết rồi.”

Lần nữa bước lên sân khấu, cậu hát thêm mấy bài tình ca da diết.

Rất nhiều năm sau, có rất nhiều nhà âm nhạc đánh giá cao lần biểu diễn này của Đường Dư, đều khen cậu, giọng hát rung động lòng người, nhưng trong sâu xa đã nhen nhóm sự tuyệt vọng trong lòng.

Bọn họ không biết, khoảnh khắc đó, Đường Dư thật sự tuyệt vọng.

Hy vọng đó dần dần tan vỡ, đau khổ, có lẽ là sự giãy vò đau đớn nhất của đời người trong nhân gian.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 408: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (1)

Trời sáng rồi.

Tô Niên Niên ở bệnh viện đợi cả một đêm.

Bệnh tình của Sở Tố Tâm cuối cùng cũng ổn định, bác sĩ nói do thần kinh áp lực mệt mỏi quá độ, tĩnh dưỡng vài ngày sẽ không có gì trở ngại.

Trần Doãn Hoa xót xa cô, bảo Lam Luật đưa Tô Niên Niên về nhà.

Tô Niên Niên tắm rửa, rõ ràng đã rất buồn ngủ nhưng lại không ngủ được.

Buổi trưa, cô nhận được điện thoại của Tả Tư Hàn, hẹn cô đi ăn cơm.

Thật ra anh ta không tìm cô, cô cũng sẽ chủ động đi tìm anh ta.

Cô muốn hỏi xem, rốt cuộc tại sao lại muốn hại nhà họ Tô!

Thay quần áo xong, Tô Niên Niên soi gương, nhìn sắc mặt khó coi, lại trang điểm nhẹ nhàng một chút.

Cô nỗ lực nở nụ cười, xuống lầu bắt taxi, đi đến nhà hàng ăn mà Tả Tư Hàn hẹn.

Nhà hàng ăn Dụ An.

Tô Niên Niên vừa đến đã có người dẫn cô đến trước Tả Tư Hàn, Tả Tư Hàn mặc bộ quần áo thể thao thời thượng, mái tóc hơi xoăn đẹp trai lịch lãm, nhếch miệng nói với Tô Niên Niên: “Niên Niên, em muốn ăn gì, tùy ý chọn.”

Anh ta đưa menu đến trước mặt Tô Niên Niên, tư thế cao sang.

Tô Niên Niên mặt dừng dừng gọi vài món, xem thường uy thế của anh ta.

“Sao thế? Nhà họ Tô xảy ra chuyện mà tính cách em lại như thế à?” Trong giọng nói của Tả Tư Hàn mang theo chút chế giễu.

Tô Niên Niên cười khẩy: “Anh không phải vì hồi đó tôi nói mấy câu khó nghe mà ra tay với nhà họ Tô đấy chứ?” “Em đánh giá cao mình quá.” Tả Tư Hàn đắc ý nói, “Chẳng qua nhà họ Tô đúng là miếng thịt mỡ, bao nhiêu người ngấp nghé, không ngờ lại tự dưng đưa đến nhà chúng tôi, làm gì có miếng thịt nào đến tận mồm lại không ăn chứ?”

Tô Niên Niên lúc này mới hiểu máu lạnh của Tả Tư Hàn.

Anh ta có thể là thích cô, nhưng cũng chỉ là thích trên bề mặt mà thôi.

Trong lòng anh ta vẫn là gia tộc nhà anh ta, sự nghiệp của anh ta, hư vinh mà anh ta muốn.

Thức ăn đã bung lên, là đồ ăn Tây, Tả Tư Hàn còn gọi một chai rượu vang.

Tô Niên Niên cố kiềm chế kích động muốn hất rượu vào mặt anh ta, cố nín nhịn ăn cơm với anh ta.

Ăn được một nửa, Tô Niên Niên đặt đũa xuống: “Các người muốn thế nào mới buông tha nhà họ Tô?”

Tả Tư Hàn giả bộ hồ đồ: “Niên Niên, tại sao em lại nói thế? Nhà chúng tôi chẳng làm gì cả, em không thể vì cổ phiếu công ty nhà em xuống thấp mà trách cứ tôi.”

Tô Niên Niên: “Sự cố công trình rõ ràng là các người xuất hiện giải thích.....” Nói được một nửa Tô Niên Niên dừng lại, cảm thấy mình quả thật quá ngây thơ, nếu như muốn giải thích nhà họ ta đã lộ diện rồi, Tả Tư Hàn cũng sẽ không đến mà cười nhạo cô.

Trên thương trường trước nay chỉ có thù giết thù hoa, sẽ không có giúp người khi hoạn nạn.

“Tôi có thể xin bố tôi giúp công ty nhà em.” Tả Tư Hàn nheo mày, con người màu hồ phách chuyển động, “Chỉ có điều, muốn em nguyện đánh đổi gì đó.”

“Anh muốn tôi làm gì?” giọng nói Tô Niên Niên gấp gáp, nhưng trong lòng lại có chút bất an.

Tả Tư Hàn gõ mặt bàn, “Ôi, uống ly rượu này trước đã, chúng ta buổi tối cứ từ từ nói.” Ánh mắt anh ta liếc đến phần ngực của Tô Niên Niên, Tô Niên Niên mặc dù ngây thơ, nhưng cũng không đến mức ngây ngô không nhận ra trong giọng nói anh ta có ý đồ gì.

Cô bực tức trong lòng, không nói gì.

Tả Tư Hàn thay đổi hẳn rướn người nắm lấy tay cô, Tô Niên Niên vùng vẫy mãi không dứt ra được, bàn tay nam sinh thường xuyên luyện đàn có một tầng vết chai, chạm vào lòng bàn tay mềm mại của cô.

Tô Niên Niên lạnh mặt, hất ly rượu trên bàn vào mặt Tả Tư Hàn, còn chưa đợi cô động tay, Tả Tư Hàn đã bị bóng dáng đột nhiên xuất hiện đằng sau cho một cú đấm ngã lộn xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 409: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (2)

Anh ta hừm một tiếng, va vào bàn và ghế, liên tiếp cốc chén trên bàn bị xô đẩy vỡ loảng xoảng xuống đất.

“Hừ, Có Từ Thần, cậu có ý gì?” Tả Tư Hàn chửi thề hai tiếng, che phần mặt bị đánh rên rỉ suốt xoa.

Tô Niên Niên vẫn giữ tư thế như lúc đầu đứng sững ở đó, chờ đợi nhìn Có Từ Thần như thần từ trên trời xuống, tay khẽ run, ly rượu đỏ tự đổ vào người mình.

Có Từ Thần không để ý cô, xách cổ áo Tả Tư Hàn lên, chẳng khách sáo mà cho hất một quả đấm nữa!

Lần này là đánh vào phần bụng.

Tả Tư Hàn ngã lộn xuống đất giống cục bùn nhão, cơ thể đau đớn co quắp lại.

Hai người ồn ào âm ỉ thu hút sự chú ý của cả nhà hàng, nhân viên phục vụ bước lên trên, hét lớn: “Có thiếu gia, anh đây là……?”

Có Từ Thần có thể bạch kim VIP của nhà hàng bọn họ, bọn họ cũng không dám gọi bảo vệ đến, chỉ muốn việc to biến thành việc nhỏ, hy vọng thiếu gia này đừng làm loạn nữa.

Có Từ Thần rút tờ khăn giấy lau sạch tay, bình thần liếc Tả Tư Hàn một cái, “Nhìn hất ta không thuận mắt còn cần lí do gì sao?”

Nhân viên phục vụ: “……”

Anh ngoảnh đầu nhìn Tô Niên Niên, khẽ nheo mày lại.

“sao còn ngốc nghếch mà đứng đấy.” Giọng nói trầm khàn mang chút oán trách, anh lấy khăn giấy ra lau rượu trên người Tô Niên Niên.

Cơ thể Tô Niên Niên cứng đờ, có chút không quen sự quan tâm của Có Từ Thần, cướp lấy khăn giấy, “Tôi tự làm là được rồi.”

Lau qua loa mấy cái, cô nhìn Tả Tư Hàn trên đất, do dự xem có cần đi đá thêm cái nữa không. Đây công ty nhà cô xuống hố, còn muốn cô phải hiến thân cầu vinh, hừm, hất ta coi cô là loại người gì chứ!

Tả Tư Hàn đau đớn nói: “Tô Niên Niên, tôi biết thừa hai người vẫn còn dây dưa! Cậu ta sắp đính hôn với con gái nhà họ Doãn rồi, còn vì cô mà ra mặt, hai người coi là cái gì chứ? Coi tất cả mọi người là kẻ ngốc à?”

Có Từ Thần điềm nhiên đứng dậy, bước lên đạp cho hất một phát, lực hơi mạnh, Tả Tư Hàn cố chịu không dám nói gì nữa.

“Cậu là cái thá gì chứ?”

Trong lòng Tô Niên Niên hân hoan, luôn cảm thấy Có Từ Thần như thế thật sự rất đẹp trai……

Chỉ có điều sau khi phát hiện mọi người đều đang nhìn mình, Tô Niên Niên vội vàng bắt đầu biểu diễn, chỉ Có Từ Thần nói: “Sao anh có thể như thế chứ, đánh người là không đúng, dù cho anh ta có phạm lỗi gì, làm việc gì xấu không đúng đạo lý, ắt có ông trời xử lý anh ta, dùng bạo lực thì giải quyết được gì chứ.”

Có Từ Thần nhếch nhếch khóe miệng.

Tà Tư Hàn sau khi nghe xong lời nói cạnh nói khỏe, chỉ cảm thấy toàn thân càng đau hơn, nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Tô Niên Niên, cô tự đi mà cầu phúc đi, việc nhà cô, tôi tuyệt đối sẽ không giúp!”

Khuôn mặt nhỏ bé của Tô Niên Niên sầm xuống, nếu như tiếp tục thế này, nhà họ Tô mặc dù không đến nỗi phá sản, nhưng khẳng định sẽ lại rối ren.....

Cô cắn móng tay, nghĩ xem có phải điu Tà Tư Hàn lên không, rồi lại làm người tốt gọi 120 cho anh ta, như thế Tà Tư Hàn sẽ cảm kích cô là người tốt mà giúp cô không?

“Dù cho cô có xin lỗi tôi, tôi cũng sẽ không giúp cô!” Anh ta bồi thêm một câu, một lọn tóc xoắn rũ xuống chọc vào mắt, vừa ngứa vừa đau.

Thực ra anh ta rất muốn nói: Tô Niên Niên mau điu tôi đây, chỉ cần cô tốt với tôi một lần, tôi sẽ giúp cô, huhuhu trên đất lạnh quá, trên người đau quá.....

“Cô ấy dựa vào cái gì mà phải xin lỗi cậu? Cậu ra cửa không mang theo não à?” Cố Từ Thần nói xong câu này, kéo Tô Niên Niên đi thẳng ra ngoài nhà hàng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 410: Anh Là Ánh Sáng Ấm Áp (3)

Tà Tư Hàn mặt mày méo xệch, mẹ kiếp, hôm nay hấn ta ra cửa không xem lịch sao, tại sao lại bị dây phải con người này chứ!

Cố Từ Thần nhăn mặt, anh hôm nay vốn dĩ đến nhà hàng Dụ An để bàn chuyện kinh doanh, không ngờ ở tầng hai nhìn thấy Tô Niên Niên và Tà Tư Hàn ở phía dưới.

Anh chẳng còn để ý đến chuyện bàn bạc kinh doanh nữa, nói với người hợp tác mấy câu, sau đó lao xuống.

Trong đầu còn nghĩ đến cảnh Tà Tư Hàn động tay động chân với cô, trong lòng cậu đã thấy sôi sục lên.

Nếu không phải cậu kịp thời đến, sự việc sẽ phát triển thành thế nào chứ?

Tô Niên Niên còn đang trong trạng thái mơ hồ đã bị Cố Từ Thần kéo ra bãi đỗ xe, cả đoạn đường trông đến khổ sở, cuối cùng quả thật không chịu nổi nữa, muốn hét tay khỏi Cố Từ Thần, “Anh làm gì thế, kéo tôi chạy 800m để chơi à?”

Cố Từ Thần giữ chặt lấy cổ tay cô, lực mạnh khiến mặt Tô Niên Niên nhăn lại, lạnh lùng nói: “Tô Niên Niên, não cô để ở đâu thế?”

Tô Niên Niên lườm một cái: “Tôi không có não, không có trí thông minh, nghe không hiểu lời anh nói, tâm trạng anh không tốt thì đi mà tìm người khác, sao phải động đến tôi!”

Nghe xong lời cô nói, Cố Từ Thần càng tức giận, giọng nói lạnh lùng, “Em cảm thấy hôm nay anh đánh người là vì giúp ai? Anh rảnh thế sao?”

“Tôi cũng không bảo anh giúp tôi!” Tô Niên Niên cũng tức lên tận đầu rồi, cãi nhau với anh, “là anh tự động tay, tại sao lại đổ hết lên đầu tôi!”

“Ha ha.” Cố Từ Thần cười khẩy, “Tôi hiểu rồi, Tô Niên Niên, cô không phải ngốc, cô là không để tâm!”

Cho nên mới không cần quan tâm cảm nhận của người khác.

Càng nghĩ cậu càng cảm thấy hành động của mình có chút buồn cười, buông tay Tô Niên Niên ra, thần kinh mệt mỏi, day day hai bên thái dương.

Tô Niên Niên mãi không nói gì, định đi, lại cảm thấy không đúng lắm, đành phải đứng đó mà tròn mắt nhìn cậu.

Trợn mắt cả buổi, mắt cô cũng cay xè rồi, mới phát hiện đốt ngón tay của Cố Từ Thần đỏ ửng lên, còn có mấy chỗ xước da.

Uhmm.....có lẽ là vừa nãy khi đánh Tà Tư Hàn bị thương rồi? da thịt trắng cha đó nhất định rất khó đánh.....

Tô Niên Niên hơi cảm thấy chột dạ.

Trong lòng giống như bị đâm gì đó mà thấy nhói đau.

Cô giữ chặt gấu áo, không dám nhìn biểu cảm của Cố Từ Thần, chỉ lí nhí nói: “Anh đợi tôi chút, tôi sẽ quay lại ngay.”

Cố Từ Thần không nói gì, nhưng vẫn đứng đó không động.

Ánh sáng của hầm gửi xe yếu ớt, ánh mắt anh nhìn theo bóng dáng nhỏ bé của Tô Niên Niên, bóng dáng đó rất nhanh biến mất sau những chiếc xe, trong lòng nói không ra cảm giác chua xót.

Chỉ là trước đây, cô sẽ cười mà chạy nhào vào lòng anh, còn bây giờ, cô cách anh càng ngày càng xa.

Đội nửa tiếng sau, vẫn không thấy Tô Niên Niên, Cố Từ Thần cau mày, đang nghĩ không biết có phải mình bị cho leo cây rồi không thì điện thoại trong túi vang chuông lên.

Anh lấy ra nhìn, là số của Tô Niên Niên, bên trên vẫn là biệt hiệu mà hồi đó cô tự nhập “Vũ trụ mỹ nam đầu tiên của Niên Niên đại nhân.”

Cậu sững sờ, ấn nút nghe, đầu dây bên kia vang lên giọng nói của Tô Niên Niên: “Cố Từ Thần.....tôi lạc đường rồi.....”

“.....”

Cố Từ Thần mất hai phút, tìm thấy Tô Niên Niên cách anh chưa đến 20 chiếc xe, Tô Niên Niên đang chăm chú nghiên cứu bản đồ trên tường “đúng đúng đúng.....chính là khu B.....ký hiệu này sao lại nhìn khó hiểu thế chứ, uhm.....”

“Này.” Anh vỗ vỗ vai Tô Niên Niên, Tô Niên Niên mắt sáng lên, thói quen nhào vào lòng anh, “Cuối cùng được anh rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 411: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (4)

Sau khi làm động tác này, hai người đều sững sờ.

Tô Niên Niên phản ứng lại, lùi về sau một bước, học dáng vẻ của Cố Từ Thần vỗ vỗ vai anh, “ồ ha ha.....anh không đến nữa tôi cũng sắp khóc rồi, đường thật khó tìm”

Cố Từ Thần chỉ cảm thấy nửa người sắp cứng đờ rồi, có điều phối hợp cũng điềm tĩnh, lạnh nhạt “uh” một tiếng.

Tô Niên Niên ngại ngần cắn đầu ngón tay, thói quen đúng là một thứ đáng sợ, rõ ràng đã chia tay lâu như thế, lại vẫn còn bỏ nhào vào lòng người ta.....

Dù sao anh ấy bây giờ ở bên cạnh Doãn Sơ Hạ, hành vi này của mình đúng là kẻ thứ ba mà!

Suy nghĩ như thế, Tô Niên Niên để lộ biểu cảm đau khổ tột cùng, Cố Từ Thần nhìn không đành, kéo ngón tay của cô xuống, khẽ giọng nói: “Đừng cắn móng tay nữa, trên tay có bao nhiêu vi trùng, ăn vào sẽ đau bụng.”

Tô Niên Niên rút rề thu tay lại, ngón tay lau lau vào áo, đưa chiếc túi trong tay ra, “Đây, cho anh.”

Cố Từ Thần khó hiểu liếc xuống, bên trong toàn là thuốc dầu gió urgo các loại, anh ngẩng người ra, kiêu ngạo ngoảnh mặt đi: “Không cần đâu.”

Cho nên con lợn này vì đi mua thuốc cho anh mới lạc đường sao? Thật là.....

“Nhưng thuốc rất đắt.....” Tô Niên Niên vẻ mặt xót xa, “nếu như anh không dùng, ai trả tiền cho tôi?”

Cố Từ Thần tròn mắt nhìn Tô Niên Niên. nhưng cô cũng chăm chăm nhìn lại anh, chẳng có ý ngại gì.

Cố Từ Thần thở dài, thỏa hiệp vậy.

Ánh đèn trong xe rất tối, Cố Từ Thần bật đèn xe, Tô Niên Niên dựa vào ánh sáng đó mà bôi thuốc cho cậu.

Cô dè dặt bôi thuốc xong, sau đó lấy ugi ra dán lên, Cố Từ Thần lập tức rút tay lại “Tôi không cần.”

“Tại sao không cần? Như thế này nhìn rất đẹp.” Tô Niên Niên như lẽ đương nhiên nhìn anh, nhân tiện lại cúi đầu nhìn chiếc urgo màu hồng hình mèo kitty mà cô chọn, đúng là rất đẹp mà, hồng nhẹ nhàng.

Cố Từ Thần lắc lắc đầu, kiên quyết không dán. Tô Niên Niên cong môi, “Không cần thì thôi, tôi tự giữ lại dùng.”

Trong lòng Cố Từ Thần thất vọng, ngay sau đó, đưa tay ra trước mặt Tô Niên Niên, “Dán lên đi.”

Anh sợ bây giờ không dán, sau này không còn cơ hội nữa.

Tô Niên Niên thắc mắc liếc nhìn anh, không nghĩ nhiều, dán lên tay cho anh, trong lòng bàn tay của cậu lại dán thêm mấy chiếc urgo màu hồng, nhìn hết sức vui mắt.

Cố Từ Thần nhìn bàn tay của mình, hận không thể đút ngay tay vào trong túi.

Áp bức và lảng nhục mà.....một tên đàn ông lại dán urgo loại này.....đúng là nhục nhả mà!

Nhưng cho đến khi đưa Tô Niên Niên về nhà, còn mình quay lại công ty xử lý công việc, bị trợ lý vô tình nhìn thấy mấy miếng urgo của cậu, trợ lý đùa nói cậu có trái tim thiếu nữ không già.

Anh cũng không bóc đi.

Anh lật tập tài liệu trong tay, đột nhiên hỏi: “Bất động sản Trường An và Tả Vật Nghiệp, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Trợ lý vội vàng thuật lại tỉ mỉ những chuyện đã xảy ra với cậu một lần, còn bình luận thêm: “Việc này gần đây đang náo loạn ở Dụ Thành, mọi người đều nói nhà họ Tô khả năng không qua được cửa ải lần này, còn có không ít người đang đợi nhà họ Tô sụp đổ, đình giá thấp nhất để mua công ty Tô gia. Thiếu gia, cậu thấy thế nào?”

Cố Từ Thần nheo mày, hiểu rõ Tô Niên Niên đi tìm Tả Tư Hàn làm gì.

Cô muốn cầu cứu hần ta bỏ qua cho nhà họ Tô sao?

Chuyện này rõ ràng chính là nhà họ Tả chơi xấu nhà họ Tô, Tả Tư Hàn giúp cô mới là lạ!

Con người anh sắc lạnh, cúi đầu nhìn mấy chiếc urgo màu hồng dán trên tay.

Cô thà rằng đi tìm Tả Tư Hàn, chứ không nguyện đến tìm anh giúp sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 412: Anh Là Ánh Sáng Ấm Áp (5)

Về đến nhà, Tô Niên Niên thay quần áo ngủ, gọi điện thoại cho Sở Tố Tâm, biết sức khỏe bà đã tốt hơn nhiều, mới yên tâm.

Liên tiếp hai ngày một đêm. Đêm không ngủ, tinh thần cô uể oải đến cực điểm, chỉ muốn ngủ một giấc.

Trước khi ngủ, cô đột nhiên nhớ ra trên màn hình điện thoại có cuộc gọi nhờ của Đường Dư, vội vàng gọi điện lại cho cậu.

Đường Dư một lúc sau mới nghe điện thoại, giọng nói hơi buồn: “Alo?”

“Cậu bị cảm à?” Tô Niên Niên hỏi một câu. “Tối hôm qua thật ngại quá, nhà mình có chút việc, không thể đến xem cậu biểu diễn được.”

Đường Dư giống như trút được gánh nặng thở phào một hơi, “Không sao.....đúng rồi, nhà cậu có chuyện gì thế?”

Tô Niên Niên không muốn để cậu lo lắng, chỉ nói qua loa, nói sức khỏe Sở Tố Tâm không tốt, còn việc của nhà họ Tô, một câu cũng không nhắc.

--- ----

Ngủ một giấc tỉnh dậy, đã là sáu giờ sáng.

Tô Niên Niên muốn ngủ thêm lúc nữa, nhưng lật đi lật lại cũng không ngủ được tiếp, đành ngồi dậy, bước xuống giường đi đến bên cửa sổ.

Bên ngoài mây mù mờ mịt, còn chưa sáng hẳn, nhưng vẫn có thể nhìn thấy cây ngô đồng bên cạnh rơi rất nhiều ra.

Cô thở dài, với tay cầm điện thoại đồ đã.

Dòng tin tức đầu tiên hiện trên điện thoại vẫn là cổ phiếu nhà họ Tô tiếp tục giảm, thậm chí còn có tin một doanh nghiệp tập đoàn muốn mua lại công ty nhà cô, đồng thời mua cả cổ phần nhà họ Tô.

Cô đau đầu, lần đầu tiên hận mình tại sao không giống Cố Từ Thần học nhiều kiến thức thương nghiệp, sẽ không giống bây giờ muốn giúp gì cũng không

được.

Còn trong lòng cô thầm tự trách: người hỏi đó đề nghị hợp tác với nhà họ Tà, là cô.

Tô Niên Niên đang nghĩ, nếu như hỏi đó mình không nói đề nghị đó với Lam Luật, liệu nhà họ Tô có gặp phải nguy cơ thế này không?

Đang nghĩ thế, điện thoại vang chuông lên, Tô Niên Niên liếc nhìn, là Sở Tổ Tâm gọi đến, nhanh tay ấn nút nghe.

“Niên Niên, sao lại dậy sớm thế?” giọng nói Sở Tổ Tâm rất ấm áp.

“Con không ngủ được nữa, mẹ, sức khỏe mẹ thế nào rồi?”

Sở Tổ Tâm cười cười, “Mẹ không sao, chú Trần con vẫn ở bên chăm sóc cho mẹ.” Dừng một lúc, bà tiếp tục nói, “Việc công ty không liên quan gì đến con, mẹ sẽ xử lý, con đừng lo lắng.”

Tô Niên Niên thấy sống mũi cay cay, cố gắng “vâng” một tiếng.

Có lẽ đây chính sợi dây cảm ứng giữa mẹ con.

Nói vài câu quan tâm hỏi han với Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên nhớ ra tin tức mới, hỏi: “Mẹ, nếu như doanh nghiệp nào đó mua cổ phần của nhà chúng ta vượt quá 50% thì sẽ thế nào?”

Sở Tổ Tâm do dự một lúc, “Công ty thay tên, thay vua đổi chúa.”

Chỉ đơn giản như thế. Nhưng cũng là sự thay đổi tàn nhẫn nhất.

Tô Niên Niên túm chặt góc áo, cô không dám nghĩ đến cảnh tượng nếu như công ty không còn nữa thì sẽ thế nào.

Sở Tổ Tâm nhất thời không nói gì, hai mẹ con chìm vào im lặng.

Đây là Tô Dĩ An năm đó vất vả gây dựng, nhưng họ lại không có năng lực để bảo vệ.

Giọng nói Tô Niên Niên run rẩy hỏi: “Thế thì con đi tìm Diệp Tinh Vũ hoặc Tiểu Vũ nhờ giúp đỡ có được không?”

“Đứa trẻ này, đã nói là con đừng lo lắng mà.” Sở Tổ Tâm thở dài, “Bọn họ với con mà bạn tốt, nhưng đằng sau gia tộc quá phức tạp, dù cho muốn giúp, cũng lực bất tòng tâm, con đừng làm khó người ta, mẹ sẽ nghĩ biện pháp khác. Còn không được, chúng ta sẽ đem bán hết cổ phần và bất động sản, mẹ dẫn con đi du lịch vòng quanh thế giới.”

Bà cố nói giọng nhẹ nhàng, Tô Niên Niên nghe là xót xa trong lòng, trầm giọng hỏi: “Thế con đi tìm Cố Tử Thần giúp có được không?”

Bây giờ có thể giúp được cô, có năng lực, cũng chỉ còn lại Cố Tử Thần thôi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 413: Anh Là Ánh Sáng Ấm Áp (6)

“Niên Niên, con vẫn thích cậu ta phải không?” Sở Tổ Tâm không phủ nhận hay đồng ý lời đề nghị của Tô Niên Niên, mà rất bình tĩnh hỏi vấn đề này.

Tô Niên Niên nhất thời không biết nên trả lời thế nào.

Cô biết mình nên trả lời không phải, cô không thích, nhưng bất luận thế nào cũng không nói ra được.

Sở Tổ Tâm thở dài một tiếng, bà nói: “Niên Niên, dù cho thế nào, đừng đem tình cảm và lợi ích kéo vào mối quan hệ, như thế sẽ không rõ ràng. Việc công ty mẹ và chú Trần con sẽ xử lý, con yên tâm đi học, gió bão rất nhanh sẽ lặng xuống thôi.”

Tô Niên Niên biết bà là an ủi mình, nếu như thật đơn giản như bà nói thì tốt quá.

Cô do dự xem có nên đi tìm Cố Tử Thần không, nhân tiện lướt weibo.

Những người theo dõi nick của cô đều là bạn bè quen biết sơ qua và cả trong danh bạ điện thoại, dingdang một tiếng, hiển thị có người gửi tin mới trên phần bạn bè, Tô Niên Niên vội nháy ấn vào xem.

Tin mới weibo là Cố Từ Thần gửi đi, chụp một chồng tài liệu cao, bên cạnh là tách cafe uống được một nửa, chỉ đánh kèm một chữ: bạn.

Tô Niên Niên càng bối rối, chọn số của Cố Từ Thần gửi tin nhắn, soạn tin tận mấy lần, cuối cùng nghiêng răng gửi đi.

.....

Cố Từ Thần trả lời xong tất cả thư điện tử, cầm tách cafe nhấp một ngụm, cafe đã nguội ngắt rồi.

Điện thoại rung lên, anh cầm lên xem, là tin nhắn Tô Niên Niên gửi đến: anh rất bận phải không T-T?

Cố Từ Thần chẳng kịp nghĩ, trả lời ngay: “Không bận.”

Tô Niên Niên nhận được tin nhắn hơi ngạc nhiên, còn cho rằng vừa nãy nhìn thấy tin trên weibo là bị ảo giác, thế là viết: Việc hôm qua cảm ơn anh, tôi mời anh ăn cơm nhé, Hoành Hóa Chi Lâm, buổi tối bây giờ.

Cố Từ Thần: uh, được.

Trả lời tin nhắn xong, anh liếc nhìn cảnh sắc bên ngoài cửa sổ người xe đông nghịt, thần sắc có chút tỉnh ngộ.

Mình không phải đang nằm mơ đấy chứ? Tô Niên Niên chủ động hẹn mình sao?Bây giờ.

Cố Từ Thần đứng giờ đến Hoành Hóa Chi Lâm, Tô Niên Niên còn chưa đến, anh cầm menu lên gọi món, đều là những món Tô Niên Niên thích.

Anh chọn vị trí sát bên cửa sổ, anh nhìn ánh đèn mờ ảo bên ngoài cửa sổ, chưa đến một lúc, thì nhìn thấy Tô Niên Niên cuống quýt lao đến.

Trên đường có người hỏi đường cô, cô cau mày suy nghĩ, mãi nửa buổi cũng không nói rõ được, cuối cùng chỉ có thể dùng điện thoại mở bản đồ baidu cho người ta tự tìm đường.

Cố Từ Thần thị lực tốt, tất cả đều thu vào tầm mắt, khóe miệng khẽ nở nụ cười.

Thật là làm khó kẻ mù đường mà.....

Mãi lúc sau, cuối cùng Tô Niên Niên cũng lên đến tầng hai của Hoành Hóa Chi Lâm, cúi đầu xin lỗi: “Xin lỗi, đến muộn rồi.”

“Không sao, vừa lúc kịp ăn cơm.” Cố Từ Thần bình thản nói, Tô Niên Niên lại càng ngại, nhìn bàn đầy thức ăn, hơn một nửa đều là món mình thích, trong lòng cảm giác càng mơ hồ.

Cô ăn qua loa hai miếng, rồi đành mở miệng nói thẳng vào vấn đề: “Cố Từ Thần, anh có thể giúp tôi một việc được không?”

Con người Cố Từ Thần trầm xuống, “Uh?”

“Anh có thể giúp công ty nhà tôi....” Tô Niên Niên ấp úng, nhưng cũng nói ra được hết.

“Cô muốn tôi giúp thế nào?” Cố Từ Thần nheo mày.

Tô Niên Niên cười gượng: “Tôi cũng không biết, nhưng tôi cảm thấy anh chắc chắn có cách.....”

Thực ra trong lòng cô cũng không biết thế nào, nhưng dù sao cũng phải thử xem.

“Tôi không có ý lợi dụng anh, anh giúp tôi một lần, tôi giúp anh một lần, sau đó chúng ta hòa, thế nào?” Tô Niên Niên đưa ra đề nghị.

Cố Từ Thần đặt đũa xuống, vẻ nghiêm túc hỏi: “Bạn học Tô, xin hỏi cô có thể giúp được gì cho tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 414: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (7)

Tô Niên Niên im lặng một lúc, quả thật nghĩ không ra cái gì, đành cứng đầu nói: “Nếu không thì thôi vậy, coi như tôi chưa nói.”

Việc thương trường cô không hiểu nhiều, nhưng việc trao đổi ngang giá thì vẫn biết.

Cô muốn nhờ Cố Từ Thần giúp cô, dựa vào cái gì chứ?

Cố Từ Thần cũng không phải là gì của cô, không có nghĩa vụ, cũng không nhất định phải giúp cô.

Khóe miệng Cố Từ Thần khẽ động: “Cô có thể có chút lập trường được không? Dễ dàng như thế đã lại bỏ cuộc, tôi còn cho rằng cô sẽ ôm chân tôi mà cầu tôi chứ.”

Tô Niên Niên: “.....” Cố Từ Thần anh là đồ xấu xa!

“Tôi lúc nào mà chả có lập trường.” Tô Niên Niên nghiêm túc nói hết, sau đó bồi thêm một câu, “ý của anh là tôi ôm chân anh cầu xin, anh sẽ giúp sao?”

Câu nói này khiến Cố Từ Thần im lặng, quả nhiên cậu đánh giá thấp con lợn này.....

Mãi hồi lâu, Cố Từ Thần nói ra đề nghị mà đến bản thân cậu cũng cảm thấy ngạc nhiên: “Tô Niên Niên, giả thân phận bạn gái của tôi, giúp tôi ngăn lại đính hôn với Doãn Sơ Hạ.”

Tô Niên Niên há hốc mồm, “Cái gì?”

Mẹ kiếp, tên BOY mưu mô Cố Từ Thần này, anh ta muốn cô rơi vào biệt danh kẻ thứ ba phá đám sao?

Cô cong môi nói: “Rõ ràng cả Dụ Thành đều biết hai người tình cảm sâu nặng sắp đính hôn rồi, anh bây giờ bảo tôi giả làm bạn gái của anh không phải đây tôi vào chỗ chết sao, tôi mạnh mẽ thế nào cũng sẽ không làm kẻ thứ ba của các người, đừng có mơ!”

“Ai bảo cô tôi với cô ta tình cảm sâu nặng chứ? Cô tận mắt nhìn thấy à? bao giờ mới có thể thay đổi được tất suy diễn trong đầu cô chứ.” Cố Từ Thần đầu đầu nói.

Anh không phải nhất thời nổi hứng, anh chỉ là muốn thông qua phương thức nào đó níu giữ Tô Niên Niên.

Hồi đó chia tay với cô, là sợ ông Cố làm tổn thương cô, nhưng bây giờ, anh đã hoàn toàn có năng lực bảo vệ Tô Niên Niên.

Nếu như ông Cố lại làm gì gây bất lợi cho cô, anh cũng có thể mượn thời cơ này mà khiến ông Cố đập tắt suy nghĩ đó.

Tô Niên Niên hừm hai tiếng, “Cái này còn cần phải xem sao, mọi người đều nói như thế.....”

“Mất nhìn cũng chưa chắc đã là thật.” Cố Từ Thần điềm nhiên nói hết, “Thế nào, tôi giúp cô một việc, cô giúp tôi một việc, không ai nợ ai, thế nào?”

Tô Niên Niên nghiêng đầu hỏi một câu: “Thật là giả thân phận thôi sao?”

Cố Từ Thần khẽ cười: “Cô muốn đùa thật làm giả tôi cũng không ý kiến.”

“!!!” Tô Niên Niên ngơ ngác, sao cô cảm giác Cố Từ Thần bây giờ là cao thủ tán gái vậy.

“Đương nhiên là thân phận giả, cô đừng nghĩ nhiều, giúp xong lần này là được.” Cố Từ Thần cố tình giả vờ như không để ý nói ra, quả nhiên, Tô Niên Niên nghe xong câu nói này, cắn đầu ngón tay, sau đó nghiêm túc gật gật đầu: “Được thôi, thế thì móc tay?”

Cố Từ Thần nét mặt dừng dừng móc tay với cô, sau đó trong lòng tự giơ tay tán thưởng thắng lợi.

Có điều trong lòng lại có chút u buồn.

Con lợn này tại sao lại dễ lừa thế nhỉ, như thế mà cũng không biết là thật hay đùa sao?

“Thế anh định giúp tôi thế nào?” Tô Niên Niên nghiêm túc nhìn Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần bị biểu cảm trên đôi mắt to tròn của cô khiến yết hầu hơi khô, bụng cóc nước lên uống một ngụm, “Ngày mai tôi đính hôn, cô giúp tôi trước, tôi sẽ giúp cô. Bảo đảm để công ty của nhà cô bình an qua cửa ải này.”

Tô Niên Niên nghệt mặt ra.

Hừm, sao cô lại có cảm giác như tự bán mình vậy?

Ngày mai đính hôn? Không phải là đến chơi cô đấy chứ?

Tô Niên Niên hơi rùng mình: “Tôi có thể từ chối được không?”

“Không được, bạn học Tô, một phút 20s trước, chúng ta đã móc tay rồi.” khóe miệng Cố Từ Thần nhếch lên nở nụ cười đen tối, mang theo ý đồ đạt được.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 415: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (8)

Tô Niên Niên lăn lộn trên giường mấy vòng, mới ý thức được rốt cuộc đồng ý Cố Từ Thần cái gì.

Rõ ràng biết cô bị Cố Từ Thần cho vào bẫy, nhưng đối diện với nụ cười mê hoặc đó của anh, cô vẫn không nói được ra lời phản đối.

Cô gọi điện cho thầy giáo quản lý xin nghỉ một hôm, chuẩn bị ngày mai tham gia tiệc đính hôn của Cố Từ Thần và Doãn Sơ Hạ.

Mất ngủ đến hai giờ sáng, chẳng dễ gì mới ngủ được, Tô Niên Niên lại nằm mơ thấy ác mộng.

Trong mơ Doãn Sơ Hạ chỉ tay vào sống mũi cô mà chửi: “Cô là đồ vợ bé, dám cướp người đàn ông của tôi! Cô đừng có nằm mơ, tôi mang thai con của Cố Từ Thần, cô làm thử thế là làm tôn thương đến mẹ con tôi, cô sẽ bị đẩy xuống địa ngục!”

Sau đó dưới chân xuất hiện một đường khe hẹp, lửa bùng lên, Tô Niên Niên kêu lên một tiếng, ngay lập tức ngã xuống dưới, bị lửa thiêu rụi.

Cô hất xi một cái, giật mình tỉnh giấc, nhìn đồng hồ ở đầu giường, đã là chín giờ sáng rồi.

Tiệc đính hôn được tổ chức vào buổi trưa 12h30 tại nhà hàng Dụ An, cho nên thời gian đối với Tô Niên Niên không còn nhiều nữa.

Cô từ trong tủ tìm một chiếc váy mới, trang điểm cẩn thận, né tránh Sở Tố Tâm và Trần Doãn Hoa đi sang bên đường đợi Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần lái xe đến, Tô Niên Niên lên xe, nói hai câu, rồi nhắc đến ác mộng tối hôm qua.

Cô tả sống động như thật cho Cố Từ Thần nghe, đầu Cố Từ Thần như đang nghĩ đến một chuyện khác, quay sang hỏi: “Cô thích trẻ con không?”

Tô Niên Niên sầm mặt, “Trọng điểm là tôi bị đẩy xuống địa ngục! Rốt cuộc anh có biết đồng cảm không, anh làm như thế với người cùng hợp tác với anh à?”

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn cô, “Tô Niên Niên, cô thi môn chủ nghĩa Mac-lenin được bao nhiêu điểm, lớn như thế còn không biết mê tín phong kiến là không thể chấp nhận được sao?”

Tô Niên Niên nhún vai, được, cô biết sai rồi, là một đứa học kém, tốt nhất đừng tùy tiện mà đấu mồm với tên một sách này.

Tại vì không có khả năng thắng!

Nhà hàng Dụ An.

Cố Từ Thần dừng xe xong, Tô Niên Niên xuống xe trước, xoay một vòng ở đó, soi vào gương rồi hỏi: “Thế nào? Đẹp không?”

Cố Từ Thần dựa vào xe liếc nhìn cô, chiếc váy màu xanh nhạt, tóc dài ngang lưng, ngũ quan rõ nét, đúng là rất đẹp.

Nhưng anh đương nhiên không thừa nhận, mà lại ngoảnh mặt đi, “Cũng tạm được, đừng có đom đống nữa, đi thôi. Đúng rồi, biết làm thế nào để phối hợp tôi không....”

Lời còn chưa dứt, anh đã bị Tô Niên Niên ngắt ngang, “Biết rồi, kỹ thuật diễn của tôi không đến nỗi nào, lát nữa chỉ cần diễn là bị cướp mất bạn trai rồi xù lông đánh ghen, mục đích là phá vỡ lễ đính hôn của anh, đúng không?”

Cố Từ Thần như gỡ được gánh nặng mà gật gật đầu.

Hai người chờ thời gian, Tô Niên Niên khoác cánh tay của anh rồi đi vào nhà hàng, khiến cô như có ảo giác, phảng phất giống như thời cao trung lần đầu tiên căng thẳng tham gia lễ hội khiêu vũ với Cố Từ Thần vậy.

Cô hít sâu mấy lần, trong lòng thầm nghĩ: cố lên cố lên, nhất định không thể hỏng việc!

Nhà hàng Dụ An hôm nay được Cố Từ Thần bao trọn, những người đến đều là giới thượng gia nổi tiếng, ăn uống linh đình, náo nhiệt huyên náo.

Khi Cố Từ Thần và Tô Niên Niên cùng khoác tay sánh vai xuất hiện trong sảnh, cả sảnh đang ồn ào lập tức yên tĩnh.

Tô Niên Niên thiếu tự tin, đành phải khoác chặt cánh tay Cố Từ Thần.

“Từ Thần, cuối cùng con cũng đến rồi, sao lại dẫn cả bạn thân đến thế, mau qua đây, Doãn Sơ Hạ đang đợi con đấy.” Diệp Tư Vân giả bộ cười bước đến đón đá, nói Tô Niên Niên thành bạn của cậu mà thôi.

Cố Từ Thần điềm nhiên nói: “Đây là bạn gái của con.”

Cả sảnh bỗng xôn xao cả lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 416: Anh Là Ánh Sáng Âm Áp (9)

Nụ cười trên mặt Diệp Tư Vân cứng lại, nhìn khó coi biết nhường nào.

Bà ta và Cố Ngôn Chuẩn vì Cố Từ Thần quyết định lễ đính hôn này, đã nghĩ Cố Từ Thần có lẽ sẽ không hài lòng, nhưng cả buổi tiệc lớn thế này, cậu cũng vì thế diện nhà họ Cố mà đón nhận, không ngờ cậu lại hắt gáo nước lạnh vào tất cả mọi người như thế.

“Từ Thần, hôm nay là tiệc đính hôn của con và Doãn Sơ Hạ, còn đừng làm loạn nữa.” Cố Ngôn Chuẩn bước đến, khẽ nói, đồng thời cau mày liếc nhìn Tô Niên Niên, “Sao cháu lại ở cùng Cố Từ Thần?”

Ông vốn dĩ rất có thiện cảm với Tô Niên Niên, nhưng thế này thật phiền phức!

Không phải là cô đến cùng Cố Từ Thần để phá rối đây chứ!

Tô Niên Niên ho một tiếng, biết đến lúc mình ra tay, cô ra vẻ vô tội nói: “Đại thần thần là bạn trai của cháu, tại sao cháu không thể cùng đến với anh ấy chứ?”

Từ “Đại Thần Thần” là cô phải lấy hết dũng khí mới bật ra được, đến người thận trọng như Cố Từ Thần nghe xong cũng toàn thân run rẩy.

Sắc mặt Cố Ngôn Chuẩn sầm lại, trách mắng nói: “Rốt cuộc là chuyện gì? Hai con lại đang làm cái trò gì thế?”

Sắc mặt người nhà họ Doãn cũng khó coi, mẹ Doãn Sơ Hạ là Châu Thanh bước đến, lạnh lùng nói: “Cố tiên sinh, hy vọng ngài có thể cho Doãn gia chúng tôi một lời giải thích.”

Doãn Sơ Hạ trang điểm lộng lẫy, xách chiếc váy dài đứng lúng túng ở đó.

Hôm nay không phải là tiệc đính hôn của cô ta và Cố Từ Thần sao..... Diệp Tư Vân không phải nói Cố Từ Thần đã đồng ý rồi sao.....

Tại sao! tại sao! cô ta cảm hận đứng nhìn Tô Niên Niên bên cạnh Cố Từ Thần, tại sao mỗi lần đều là Tô Niên Niên đến phá hoại hạnh phúc của cô ta chứ?

Cố Ngôn Chuẩn cười trừ nói: “Trẻ con không hiểu chuyện, tâm trạng bối rối, bà thông gia đừng để ý nhé.”

Sắc mặt Châu Thanh dần dịu lại, chỉ là Cố Từ Thần không khách sáo mà khiến tâm trạng bà ta như lại tụt xuống đáy, “Bác gái, trong lòng cháu đã có người khác, xin lỗi, cháu không thể đính hôn với Doãn Sơ Hạ.”

Châu Thanh như bị điện giật, cả người đờ đẫn đứng ở đó.

Giọng nói của Cố Từ Thần không to, nhưng đủ khiến người tại đó đều nghe rõ ràng.

Khóe mắt Doãn Sơ Hạ đỏ lên, xách váy chạy đến, chất vấn hỏi: “Tại sao! Anh Từ Thần, anh rõ ràng đồng ý em rồi! tại sao có thể hối hận được chứ!”

Cố Từ Thần thương hại liếc nhìn cô ta: “Tôi trước nay chưa bao giờ chấp nhận lấy cô, nếu như có chỗ nào hiểu lầm, mong thông cảm”

Doãn Sơ Hạ nào nghe lọt tai chứ, tâm trạng như sụp đổ đến cực điểm, ánh mắt liếc trên người Tô Niên Niên, giọng nói cay nghiệt: “Là cô có phải không? Có phải chính cô đã cảm dỗ anh Từ Thần, cô là đồ hèn hạ! Đây là lỗi của cô, cô dựa vào cái gì mà đứng bên cạnh anh Từ Thần chứ?”

Tô Niên Niên nghe bọn họ nói qua nói lại mà thấy buồn ngủ, Doãn Sơ Hạ vừa mở mồm là cô tỉnh táo hơn chút, lí lẽ hùng hồn phản bác lại: “Chả liên quan đến cô, đây là bạn trai của tôi, hai chúng tôi không ở bên nhau thì ai ở bên nhau chứ?”

Tô Niên Niên lực chiến đấu cực mạnh, lập tức khiến Doãn Sơ Hạ cứng họng, Tô Niên Niên còn không tha tiếp tục bổ thêm câu nữa: “Cô còn không hiểu sao, anh ấy không hề thích cô, tại sao cô cứ xen vào cuộc sống của chúng tôi chứ? Sơ Hạ, tôi biết cô thích cướp đồ của người khác, nhưng cũng

không đến mức đàn ông cũng cướp chứ?”

“Cô nói linh tinh!” Doãn Sơ Hạ sắp phát khóc rồi, “Anh Từ Thần là của tôi! Là của tôi!”

“Hừm, đây là Đại Thần Thần nhà chúng tôi, còn lâu mới là của cô! Đại Thần Thần, anh nói xem em nói có đúng không?” Tô Niên Niên liếc nhìn Cố Từ Thần hân hoan đắc thắng.

Cố Từ Thần mỉm cười, đặt lên môi Tô Niên Niên một nụ hôn: “Uhm, Niên Niên đáng yêu nhà chúng ta nói có lý.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 417: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (10)

Tô Niên Niên như hóa đá.

Trời! lần đầu tiên cô phát hiện Cố Từ Thần cũng biết diễn chẳng kém ai!

Câu “Niên Niên đáng yêu” khiến tất cả mọi người tại đó sửng sốt, đặc biệt là người họ họ Cố, Doãn.

“Từ Thần! Bây giờ không phải lúc con bốc đồng!” Cố Ngôn Chuẩn lạnh lùng nói, lần đính hôn này cố tình làm to như thế, vì muốn để giới thương gia bên ngoài biết rõ hai nhà hôn nhân liên kết, cũng đều có lợi ích cho hai nhà.

Còn bây giờ lại bị Cố Từ Thần tận tay hủy hoại!

Cố Từ Thần điềm tĩnh nói: “Con chỉ thích Niên Niên đáng yêu nhà con, Niên Niên, em nói xem phải làm thế nào?”

Tô Niên Niên bị giọng nói đó của anh khiến cô nuốt nghẹn ngụm nước bọt, “Đại Thần Thần, anh đừng sợ, dù cho bọn họ phá hỏng hạnh phúc của chúng ta, chúng ta cũng phải mãi mãi ở bên nhau, không xa không rời!”

Cố Từ Thần nắm chặt lấy tay cô, “Uh, không xa không rời.”

Tô Niên Niên lại lần nữa đứng hình, sao cô cảm thấy có gì đó không đúng chứ.....

Doãn Sơ Hạ sống mũi cay cay, “òà” lên một tiếng khóc nức nở, “Các.....các người tại sao có thể như thế chứ! Tôi và Anh Từ Thần mới là một đôi, chúng tôi phải đính hôn, bảo vệ, kéo con người đề tiện này đi!”

Doãn Văn Việt tức giận ném ly rượu trong tay xuống, sai bước chân đến, lớn tiếng nói: “Bảo vệ, lại đây, kéo con điên này đi!”

Tô Niên Niên cạn lời, tại sao lại đổ hết lên đầu cô chứ, tình hình bây giờ rõ ràng là Cố Từ Thần đi trật hướng trước.....muốn đưa đi cũng nên đưa Cố Từ Thần đi chứ.

Cố Từ Thần đưa tay ôm cô vào lòng, biểu cảm vẫn điềm tĩnh như trước.

Dù sao tiệc đính hôn hôm nay anh không hề có ý định đồng ý, việc anh quyết định, không ai có thể khiến anh thay đổi.

Tô Niên Niên nhìn thấy tình hình như thế, thấy năm ông bảo vệ cao to lực lưỡng lao đến thật, linh hoạt hét lớn lên: “Tôi mang thai rồi! trong bụng tôi có đứa con của Đại Thần Thần nhà chúng tôi! Các người đánh người mang thai là phạm pháp! Uhm, Đại Thần Thần, bọn họ ức hiếp em! Chú Cố, chú không muốn cháu trai của nhà họ Cố sao?” Cô quệt nước mắt, nói đến nỗi Cố Từ Thần như tin thật.

Biểu cảm Cố Từ Thần có chút lúng túng, sau đó tiếp tục diễn theo: “Niên Niên đáng yêu, anh sẽ có trách nhiệm với em, em yên tâm đi.”

Châu Thanh tức mình chỉ hai người, nhìn khẩu hình là biết đang chửi đời “Nam nữ -chó”, một chữ chưa bật ra, đã tròn mắt ngất xuống.

Cảnh tượng như mớ hỗn loạn, Doãn Văn Việt và Doãn Sơ Hạ cuống cuống diu Châu Thanh, mấy bảo vệ đưa mắt nhìn nhau, không ai dám động tay với Tô Niên Niên.

Đùa chứ, con dâu của nhà họ Cố.....bọn họ muốn động cũng phải có mấy cái lá gan!

“Các người.....” Cố Ngôn Chuẩn tức mình gào lên, rõ ràng là Cố Từ Thần cố tình chọc tức ông, “Bố, đây là bố dạy con, bố quên rồi sao?”

Anh châm chích chính là năm đó việc Cố Ngôn Chuẩn cưỡng ép Ân Lan San, Cố Ngôn Chuẩn tức điên người, Diệp Từ Vân lúc này không còn để ý hình tượng gì nữa, lao lên giơ tay định cho Cố Từ Thần một cái bạt tai: “Nghịch tử! Loại con roi như mày không nên về nhà họ Cố!”

Tô Niên Niên giật nảy mình, ra sức kéo Cổ Từ Thần, để anh né tránh cái bạt tai của Diệp Tư Vân, nhưng do quán tính không làm chủ được lại lùi về sau, ngã nhào xuống đất.

Cô đau nghiêng rặng nghiêng lỵ, lúc này còn không quên diễn, nước mắt ầng ậng nhìn Cổ Từ Thần: “Đại Thần Thần, con của chúng ta sẽ không sao chứ, hu hu hu....Đại Thần Thần.”

Cổ Từ Thần động tác cực nhanh, vội vàng ôm cô dậy, thần sắc lo lắng, dường như những lời nói đó chạm vào trái tim anh vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 418: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (11)

“Em là đồ con lợn, anh tự biết tránh!” Anh cau mày trách Tô Niên Niên một câu, Cổ Từ Thần lạnh lùng liếc nhìn Diệp Tư Vân, “Bà có tư cách gì mà động tay?”

Diệp Tư Vân cực kỳ tức giận, không muốn cũng phải gào lên: “Quả nhiên là đứa con mà Ân Lan San con đàn bà dê tiện đó sinh ra! Điều vô liêm sỉ như mẹ ta, còn cả mày, loại con gái không biết vô liêm sỉ, ngủ bừa bãi với đàn ông? Một chiếc xe bus mà cũng muốn vào cửa nhà họ Cổ à.....”

Bốp----

Một cái bạt tai tát mạnh lên mặt bà ta, Diệp Tư Vân đau đớn hét lên, bị lực mạnh của bạt tai đó hất ngã xuống đất.

Giày cao gót đứng không vững, bà ta ngã mạnh xuống đất, trên mặt vẫn còn dấu vết của bạt tai hằn lên, đau nảy đom đóm mắt.

Cả sảnh lớn im lặng, Cổ Ngôn Chuẩn đỡ nhìn Cổ Từ Thần, không ngờ cậu thật sự ra tay.

Tô Niên Niên bị dọa cho nắm chặt lấy gấu áo anh, Cổ Từ Thần cau mày, dường như cảm nhận được sự bất an của cô, nhẹ nhàng vỗ nhẹ lưng cô.

“Con và Niên Niên là đúng hay sai, cũng không đến lượt bố phê phán.” Lạnh lùng buông ra một câu, Cổ Từ Thần ôm Tô Niên Niên, đi ra khỏi nhà hàng, để lại mọi người ù ù cạc cạc đứng đó.

Tô Niên Niên mặt mày méo xệch nhìn cảnh tượng thảm hại đằng sau, lần này xong rồi, không chỉ phá hỏng tiệc đính hôn, Cổ Từ Thần đến mẹ mình anh cũng đánh, kỹ thuật diễn của cô khiến buổi tiệc tan tành.

Cổ Từ Thần đưa cô vào trong xe, đột nhiên nhớ ra gì đó, lại dịu cô dậy, ngại ngừng hỏi: “Em không sao chứ?”

Tô Niên Niên biết anh hỏi xem cô ngã có bị thương không, có điều vừa nảy ngã quá thật quá kỳ lạ, cho nên cô lắc đầu nói, “Không sao, em không vấn đề gì.”

Cổ Từ Thần nửa tin nửa ngờ nhìn lại cô lần nữa, thờ dài, vòng qua xe rồi lên xe, ngồi vào ghế lái.

(/)

“Xin lỗi.” “Xin lỗi.”

Hai người cùng lúc nói ra câu nói này, lại cùng lúc sững sờ.

“Tại sao lại nói xin lỗi tôi, là tôi diễn thái quá, xin lỗi.....” Tô Niên Niên ấp úng nói.

Vừa nảy diễn xuất quá nhập tâm, còn nói mang thai đứa con của người ta, là quá nhiệt huyết, mẹ của Cổ Từ Thần không chịu nổi cũng là điều đương nhiên.

“Đâu có, là tôi xin lỗi em, không nên để em đến cùng tôi.....bọn họ nói những lời đó em đừng để ý.....” Cổ Từ Thần có chút buồn bực.

“Tôi còn lâu mới để ý, bị mắng một câu cũng không đến nỗi mất miếng thịt, có điều anh đánh mẹ anh, sẽ không sao chứ?” Tô Niên Niên lo lắng người khác sẽ chụp lên đầu anh là kẻ bất hiếu.

Cổ Từ Thần cười khẩy, “Bà ta không phải mẹ tôi, Niên Niên, mẹ tôi là Ân Lan San, không phải Diệp Tư Vân.”

Tô Niên Niên có chút nghi ngờ, trước đây Cổ Từ Thần đều giấu trong lòng, không dễ dàng nói ra như thế.

Có điều cô không hỏi kỹ, mà là xốt xa cầm điện thoại từ trong túi ra, mở thẻ nhớ ra kiểm tra lại.

“May là không bị vỡ, nếu không anh phải đền cho tôi, đây là tai nạn lao động.....” Tô Niên Niên lí nhí nói, nhìn điện thoại của mình không sao mới yên tâm, cười tí mắt nói: “Tôi giúp anh rồi, anh có phải đến lúc giúp tôi rồi?”

Cố Từ Thần nheo mày: “Ồ, em muốn tôi giúp thế nào?”

Tô Niên Niên cười nói, “Anh không phải quên rồi đấy chứ? Tôi liều mạng mà vì quân tử, vì anh tôi đến mang thai cũng nói ra.....”

Cố Từ Thần bật cười, đột nhiên ghé sát lại gần mặt Tô Niên Niên, trầm giọng hỏi: “Tôi còn muốn hỏi em, con là của ai, hả?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 419: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (12)

Tiếng cười của anh mang theo sự vui vẻ, im lặng trầm mặc, trong xe chật hẹp càng thêm ấm áp.

Tô Niên Niên đỏ ửng mặt, không thoải mái đẩy anh ra, “Dù sao không phải của anh, anh đừng nghĩ linh tinh.”

Cố Từ Thần cười lên, lấy điện thoại ra gọi điện, dặn dò một vài việc ở công ty.

Tô Niên Niên vì để che giấu ngại ngùng, lấy điện thoại ra lướt weibo.

Cô đóng tai nghe điện thoại của Cố Từ Thần một lúc, hình như dặn dò mấy câu việc công ty nhà cô, lúc này cô cũng mới yên tâm.

Tốt quá rồi, chỉ cần Cố Từ Thần nguyện giúp cô, nhà họ Tô chắc chắn có thể qua được cửa ải này.

Tắt điện thoại, Cố Từ Thần còn không quên giải thích với Tô Niên Niên, “Yên tâm đi, qua hai ngày tất cả sẽ tốt thôi.”

Tô Niên Niên cười hi hi, “Cảm ơn nhé, đột nhiên cảm thấy tôi dễ kiếm, chỉ diễn một lần mà có thể đổi được rất nhiều tiền, ha ha ha.....” Cô đắc ý cười lên, giọng nói nghẹn lại nơi cổ họng.

Cố Từ Thần thối mái nhìn cô, chỉ thấy tay cầm điện thoại của cô run lên, kêu lên một tiếng: “A! Là ai đem video lễ đính hôn phát lên mạng thế này!”

(/)

Video trong màn hình điện thoại đủ các loại tạp âm, nhưng quay lại toàn cảnh Tô Niên Niên đại náo lễ đính hôn.

Video là từ một nick weibo gửi đi, không biết tại sao đột nhiên lại hot như thế, chiếm trang đầu weibo của Dự Thành.

Trái tim Tô Niên Niên lúc nóng lúc lạnh, “Bây giờ toàn Dự Thành đều biết tôi là bạn gái của anh, mang thai con của anh, anh là Đại Thần Thần của tôi.....”

“Như thế không phải tốt sao?” khoe miệng Cố Từ Thần nở nụ cười gian xảo.

“Tốt gì chứ! Tôi bị mất hết trong sạch! Nhìn còn rất giống vợ bé, phá hoại anh và Doãn Sơ Hạ.....” Tô Niên Niên mặt mày đau khổ. “Cố Từ Thần, đã nói chỉ diễn một ngày, anh mau nghĩ cách đi đi!” Cố Từ Thần nghiêm túc nói: “Cái này tôi không quản được, mỗi người đều có quyền tự do ngôn luận.”

Tô Niên Niên: “.....”

“Có điều, nghĩ giải thích cũng rất đơn giản.” Cố Từ Thần ngoảnh đầu nhìn, Tô Niên Niên quả nhiên vẻ mặt chờ đợi anh, khiến Cố Từ Thần hơi chột dạ. Anh vuốt vuốt sống mũi, nói: “Niên Niên, anh sẽ có trách nhiệm với em”

Tô Niên Niên sắp điên lên rồi: “Trách nhiệm cái gì chứ? Đừng có làm như tôi đang mang thai con của anh thật vậy, ai ya, tôi sắp điên rồi!”

Cố Từ Thần nghiêm túc suy nghĩ một chút, cảm thấy đề nghị này đúng là rất tuyệt.....

Rất nhanh điện thoại của Tô Niên Niên rung lên, các cuộc điện thoại thi nhau gọi đến, toàn bộ đều hỏi xoay quanh việc cô và Cố Từ Thần. Tô Niên Niên bị hỏi dồn dập đến ong đầu, điên lên tắt máy, ánh mắt nhìn Cố Từ Thần càng thêm oán hận.

“Cố Từ Thần, anh không thể thấy chết không cứu.”

“Cho tôi một lí do giúp em.”

Tô Niên Niên ảm ức nói: “Chúng ta rõ ràng đã chia tay rồi, như thế ảnh hưởng đến anh cũng không tốt, hay là anh lộ diện giải thích, nhờ đâu ảnh hưởng đến cổ phiếu của nhà anh hay gì đó thì cũng không tốt.”

Cố Từ Thần ném điện thoại của mình cho cô, bên trên phần mềm cổ phiếu hiển thị cổ phiếu nhà họ Cố đang có xu hướng tăng lên.

Tô Niên Niên thở thê, “Thế thì ít nhất anh phải bảo tôi nên làm thế nào chứ?”

Cố Từ Thần im lặng một lúc, “Hay là, chúng ta lại tiếp tục diễn tiếp?”

“Ai muốn diễn tình nhân với anh chứ!” Tô Niên Niên lớn tiếng nói, đột nhiên tỉnh ngộ, “Không phải anh cố ý cho tôi vào bẫy đấy chứ?”

“Em có gì đáng để tôi cho vào bẫy?” Cố Từ Thần phì cười, vẻ mặt điềm nhiên, nhưng trong lòng đúng là có chút chột dạ.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 420: Anh Là Ánh Sáng Ấm Áp (13)

Tô Niên Niên nghĩ một lát, cũng đúng, anh ấy có thể bẫy mình cái gì chứ.....

Tự lẩm bảm thờ dài một tiếng, “Đòi người sao phải khôn thế thế này chứ?”

Cố Từ Thần nhếch môi, điện thoại rung lên trong túi.

Bên trên hiển thị có một tin nhắn, là trợ lý gửi đến: BOSS, video tôi đã gửi đi rồi, weibo cũng mua rồi, có thể tăng lương không?”

Nếu như Tô Niên Niên sau khi biết được, chắc chắn sẽ nói cậu là boy mru tính.

(/)

Đưa Tô Niên Niên về đến gần nhà cô, Cố Từ Thần dừng xe, là Tô Niên Niên chết cũng không để anh đưa về đến nhà họ Trần, tránh để bị Sở Tố Tâm nhìn thấy lại hiểu lầm.

Trước khi đi, Cố Từ Thần dặn dò một câu: “Chăm chỉ học hành, chịu khó ăn cơm, chú ý nghỉ ngơi.”

Tô Niên Niên lờm anh một cái: “anh có thể bước ra khỏi nhân vật bạn trai được không, Cố Từ Thần, tôi phát hiện anh đúng là có tế bào diễn xuất, sao không cùng anh vào làng giải trí chứ, nói không chừng còn có thể giành được giải thưởng ấy chứ?”

Cố Từ Thần không nói gì, nở nụ cười, ánh mắt tiễn Tô Niên Niên rời đi.

Cúi đầu nhìn thời gian, anh cau mày, lúc này, nhà họ Cố có lẽ đã loạn hết lên rồi?

Nhà tổ họ Cố.

Cố Ngôn Chuẩn và Diệp Tư Vân lái xe về đến nhà, hai người biểu cảm bức bối, người làm cũng liếc nhìn nhau tự lui đi.

Tình huống này bọn họ thấy rất nhiều lần rồi, nhìn bộ dạng có lẽ hai vợ chồng lại cãi nhau rồi.

Trong phòng khách, An Như Tầm đang gọt hoa quả, sau đó dùng dao cắt thành những miếng nhỏ, đưa đến trước mặt Cố Lí.

Cố Lí cười nhìn bà ta, “Cảm ơn mẹ.”

“Khách sáo với mẹ làm gì, có điều hôm nay là tiệc đính hôn của em con, tại sao con không để mẹ đi?” An Như Tầm thắc mắc hỏi.

Cố Lí cười giống một con hồ li gian xảo, cắn miếng táo, “Tính cách đó của Từ Thần, ai có thể ép được cậu ta chứ, chỉ sợ phải làm loạn một trận, chúng ta cần gì đi xem nào nhiệt chứ.”

An Như Tầm thấy đúng gật gù đầu, nhìn thấy bóng dáng Cố Ngôn Chuẩn hai người đi vào, vội vàng thay đổi sắc mặt, cười tươi hỏi: “Thế nào? Từ Thần và Sơ Hạ đính hôn thuận lợi chứ?”

Diệp Tư Vân cười khẩy một tiếng: “Thuận lợi, đúng là quá thuận lợi.”

“Đừng nói nữa!” Cổ Ngôn Chuẩn lạnh lùng gạt một câu, không muốn để chị dâu của ông cười vào mặt.

Diệp Tư Vân không vui trừng mắt nhìn ông, còn chưa kịp cãi nhau với Cổ Ngôn Chuẩn, ông Cổ nội đã từ trên lầu chống gậy đi xuống, sắc mặt sa sầm, bên cạnh còn có quản gia đi theo.

“Tiệc đính hôn hôm nay rốt cuộc là như thế nào? Thẻ diện nhà họ Cổ đều bị các người làm cho mất mặt rồi có biết không?” Ông Cổ nội tức giận lời đình, gần đây sức khỏe ông không tốt, cũng không thể đi tham dự tiệc đính hôn, không ngờ lại xảy ra chuyện như thế này.

Quản gia kính cẩn đặt chiếc ipad lên bàn, bên trên vẫn hiển thị vide đính hôn mà Tô Niên Niên đại náo.

An Như Tầm liếc nhìn, dường như hiểu ra chuyện gì, bà ta giật giật tay áo của Cổ Lí. Biểu thị bảo anh ta về phòng trước.

Cổ Lí xua xua tay, khóe miệng mang theo ý cười, “Mẹ, trò hay còn chưa bắt đầu.”

Đang nói, ngoài cửa chuyển đến tiếng bước chân, người làm đều đồng thanh chào, “Chào thiếu gia.”

Người đó chính là Cổ Từ Thần.

Anh điềm nhiên đi vào, trên mặt vẫn không có biểu cảm gì, nhưng toàn thân phát ra khí chất mạnh mẽ khiến người ta không thể xem thường.

Mọi người giật mình ngạc nhiên, anh đã không còn là đứa con trai cao gầy mười mấy năm về trước nữa, mà là đường đường chính chính, đã trở thành một người đàn ông rồi.

“Mày còn vác mặt về à? Nghịch tử?” Cổ Ngôn Chuẩn quát một câu, Cổ Từ Thần vẫn cười, ngược mắt nhìn ông Cổ nội, “Ông Nội, chúng ta cùng nói chuyện nhé.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 421: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (14)

Tô Niên Niên ngồi trong nhà xem chương trình nghệ thuật, đột nhiên Sở Tố Tâm gọi điện cho cô, dường như đã hiểu hết mọi chuyện nên hỏi thẳng luôn: “Niên Niên, có phải con đi tìm Cổ Từ Thần rồi không?”

Tô Niên Niên chột dạ trả lời vài câu, Sở Tố Tâm thờ dài, nhưng cũng không nói gì Tô Niên Niên, chỉ bảo cô, việc sự cố công trình nhà họ Cổ đã sai người đến giải quyết.

Nhà họ Tả vốn dĩ muốn đẩy nhà họ Tô xuống, không ngờ lại tự đẩy mình, từ hôm đó, cổ phiếu liên tục xuống tháo, chỉ chưa đến nửa tháng, nhà họ Tả đã cận kề bờ vực phá sản.

(/)

Nhà họ Cổ.

Trong phòng sách, chỉ có ông Cổ nội và Cổ Từ Thần hai người.

Cổ tay ông Cổ không chỉ run rẩy, đến cầm cốc cũng không cầm lên nổi.

Cổ Từ Thần biết, ông nội này của anh giờ bị chọc tức đến cực điểm rồi.

Có điều, anh cũng không định chỉ dừng lại ở đó, còn dùng đũa đẩy ra một tập tài liệu.

“Đây là cái gì?” Ông Cổ nội cố gắng giữ hình tượng uy nghiêm mà hỏi.

Cổ Từ Thần không trả lời, mà chuyển sang chủ đề khác, “Ông nội, không biết ông có còn nhớ vụ án tai nạn giao thông của tổng giám đốc Tô Dĩ An của bất động sản Trường An mười hai năm trước không?”

Ông Cổ không ngoảnh đầu, hừm một tiếng, “Tuổi cao rồi, không nhớ nổi chuyện nhiều năm trước.”

Cổ Từ Thần điềm nhiên gạt đầu: “Thế thì vừa may, tập tài liệu này có thể giúp ông nhớ lại một chút.”

Ông Cố cầm tập tài liệu xem một lượt, sắc mặt thay đổi, ngón tay run rẩy lật mấy trang, càng lật tay lại càng run, đến cuối cùng dùng lực quá lớn, tập tài liệu rơi trên đất, những tờ giấy trắng rơi vương vãi khắp nơi.

“Mày! Mày! Mày rút cuộc lấy những thứ này từ đâu ra.....” Ông Cố với bộ dạng không thể tin được.

Ông giấu bí mật mười hai năm rồi.....chưa bao giờ nghĩ lại có một ngày sẽ ra khỏi bóng tối.

“Mười hai năm trước, bất động sản Trường An và Tả Vật Nghiệp là đối thủ của nhau, hai bên cạnh tranh cực kỳ khốc liệt, cho đến khi sau khi Tô Dĩ An bị tai nạn giao thông, Tả Vật Nghiệp mới dần dần lớn mạnh, dần dần tích lũy được thành quả như bây giờ. Tuy nhiên, vụ án tai nạn năm đó lại không phải chỉ là sự cố ngoài ý muốn đúng không ạ?” Cố Tử Thần bình tĩnh nói, đột nhiên nhấn mạnh, “Đương nhiên không phải? Tại vì cái chết của Tô Dĩ An, bản thân chính là một vụ án cùng nhau cố ý giết người, mà mua chuộc hung thủ Giang Triết lái xe đâm chết Tô Dĩ An, chính là Hưởng Tả Vật Nghiệp Tả Thiên Sơn.”

Ông Cố cứng đờ mặt, im thin thít không nói gì.

Trên tập tài liệu mà Cố Tử Thần đưa cho ông, bên trên đã có tất cả.

“Ông nội, ông chắc chắn muốn hỏi cháu làm sao mà biết được, thực ra rất đơn giản, là Giang Triết tự thú, nói hết tất cả với phía cảnh sát.” Khóe miệng Cố Tử Thần nở nụ cười tàn nhẫn.

Ông Cố nội đương nhiên không tin Giang Triết sẽ không vô duyên vô cớ mà nói ra chân tướng, nếu không ông ta đã không trốn chạy bao nhiêu năm, trong đó chắc chắn vẫn là tay chân của thằng nghịch tử này làm ra!

“Viện kiểm sát sẽ theo pháp luật tiến hành điều tra với Tả Thiên Sơn, nhanh chóng bắt được kẻ khả nghi.” Cố Tử Thần nói xong, con ngươi nheo lại, “Nhưng, cháu lại phát hiện một việc rất thú vị, 12 năm trước, một công ty con của Cố Thị đã đưa cho Hưởng Tả Vật Nghiệp một cọc tiền lớn, khiến cổ phần của Tả Thiên Sơn đạt đến trên 80%, ông nội, ông lẽ nào không có gì muốn nói sao?”

Ông Cố nội cup mắt xuống, những nếp nhăn đầu vết tuổi già trên khuôn mặt hiện rõ vẻ mệt mỏi.

Ông thua rồi, thua thằng cháu của mình.

Việc năm đó ông cho rằng không có chút lỗ hổng nào, không ngờ đến bây giờ từng việc từng việc, toàn bộ lại bị Cố Tử Thần lòi ra.

“Ha ha.....già rồi, thật sự già rồi....” Ông Cố cười ha ha, nước mắt dần dần chảy ra từ khóe mắt.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 422: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (15)

Cố Tử Thần không hề cảm thấy ông ta đáng thương, ông ta có thể làm ra những chuyện này, thì không đáng đồng tình.

Ông Cố che mặt, nước mắt hai hàng.

Tâm tư lại nghĩ đến mười hai năm trước.

Hồi đó, Tô Dĩ An và Cố Ngôn Chuẩn quan hệ cực tốt, hai người thường xuyên thân thiết gọi nhau là anh em, ông Cố cũng giúp đỡ không ít trước khi Tô Dĩ An lập nghiệp.

Tô Dĩ An không thích kiểu giao tiếp xã giao rượu chè xanh đèn đỏ rượu, ngược lại rất thích đến chỗ ông Cố uống trà, chơi cờ, là một người đàn ông nho nhã lịch sự, lúc nào cũng được sự chào đón của nhà họ Cố.

Là từ khi nào bắt đầu biến chất chứ?

(/)

Tô Dĩ An dần lộ tài hoa thương nghiệp ra, kinh doanh càng làm càng lớn, cho đến khi cạnh tranh giành một dự án nước ngoài cùng với nhà họ Cố, dựa vào ưu thế khả năng thắng Cố thị rất cao.

Lúc đó ông Cố hiểu ra, nếu như để cho Tô Dĩ An tự do phát triển, sẽ có một ngày vượt qua Cố Thị.

Ông Cố một tay gây dựng thương nghiệp thiên hạ, dựa vào cái gì mà phải nhường cho người khác chứ?

Người có thể ở thế giới thương gia đi đến được vị trí này như ông, làm gì có ai mà đàng hoàng chân chính chứ, chèn ép đối thủ, gạt bỏ đồng môn, thậm chí có lúc, sẽ vì lợi ích mà không quản mạng người.

Tô Niên Niên chính là như thế trở thành vật trở ngại trên con đường thương nghiệp của Cố Dung ông ta.

Ông ta sắp xếp tầng lớp, thông qua các loại thủ đoạn, mua chuộc Tà Thiên Sơn.

Tà Thiên Sơn cũng là một người chỉ vì tiền, không chút do dự, lên kế hoạch cùng nhau đâm chết Tô Di An.

Vợ của Giang Triết lúc đó lâm trọng bệnh, vì để vợ có thể tiếp tục sống, Giang Triết không chùn bước mà đi vào con đường không có lối về. Sau khi xong việc, ông Cố cho ông ta một cọc tiền lớn, bảo ông ta trốn chạy khỏi quê hương. Nhưng đến cuối cùng, công ta vẫn quay về Dụ Thành, ở gần nơi mà con trai ông ta đi làm, chỉ vì có thể nhìn thấy anh từ phía xa.

Dù là cuối cùng ông ta tự thú, cũng không dám để lộ chân tướng năm đó. Tại vì ông ta biết, nếu như ông ta nói ra, Giang Mộ sẽ gặp nguy hiểm.

Khi Cố Từ Thần tìm được Giang Triết, ông ta vẫn ngậm mồm không nói, cho đến sau khi Cố Từ Thần nói thuyết phục Giang Mộ, Giang Triết mới ở trong tù viết lời khai.

Chân tướng rõ ràng.

“Ông là ông nội của cháu, cháu sẽ không đưa ông vào tù, nhưng cháu hy vọng ông hiểu, con đường sai lầm thì vẫn là sai lầm, cách con đường chân chính một bước, nhưng chỉ cần đã đi là sẽ không quay trở lại được.” Cố Từ Thần nhìn ông Cố nội, “Cháu biết còn rất nhiều, kể cả việc Niên Niên hồi đó bị bắt cóc, không phải đều do ông làm mà ra sao? sau này Niên Niên có xảy ra chuyện gì, cháu không dám bảo đảm mình sẽ làm ra chuyện gì?”

Ông Cố nội im lặng nghe, biết Cố Từ Thần là đang uy hiếp ông.

Ông đột nhiên cười đau khổ, run rẩy chỉ Cố Từ Thần, “Mày và đứa con gái đó chia tay rồi, mày nói muốn tiếp quản công ty, mày nói muốn đính hôn với nhà họ Doãn....tất cả điều này đều là mày tính toán cả rồi phải không! Chỉ vì một đứa con gái.....ha ha.....”

Chỉ vì một người con gái, anh chọn con đường khó đi nhất.

Cuối cùng, anh đứng ở vị trí mà vô số người đều thấy khó tin.

Chỉ vì Tô Niên Niên.

“Không sai, cháu chính là vì cô ấy.” Cố Từ Thần bình thản nói hết, ông Cố cười khẩy nói: “Quả nhiên là cháu trai của ta, nhưng ta cảm thấy con bé sẽ thích cháu trai của kẻ giết bố mình sao?”

Cố Từ Thần cười cười, “Biết rồi thì sao chứ, cháu sẽ dành tất cả bù đắp cho cô ấy.”

Tô Niên Niên tức giận một ngày, anh sẽ đi dỗ dành cô một ngày, một năm tức giận, sẽ dỗ dành một năm, sẽ có một ngày tha thứ cho anh.

“Cháu cảm thấy nhà họ Tà sẽ dễ yên như thế sao?” Một câu nói của ông cố khiến Cố Từ Thần sững sờ.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 423: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (16)

Anh cau mày, thần sắc luôn điềm tĩnh giờ cũng dao động rồi.

Ông Cố nội cười lên, Cố Từ Thần lạnh lùng liếc nhìn ông ta, rồi khỏi nhà họ Cố.

Anh phá hoại nhà họ Tà, người nhà họ Tà liệu có trút giận lên người Tô Niên Niên không?

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên đi tắm, thay quần áo ngủ rồi cho Bao Bao ăn.

Bao Bao gần đây thích gặm dép, mấy đôi dép đi trong nhà đều bị cắn cho tơi tả, thế mà nó vẫn vói về mặt kiêu ngạo kêu meo meo hai tiếng, không hề có ý thức là mình đã làm sai.

Tô Niên Niên vừa cho nó ăn thức ăn mèo vừa phê bình nó: “Bao Bao, mày bộp chộp như thế sao mà có thể lấy được một người vợ tốt chứ, con trai ngoan, nghe lời chút.....”

Bao Bao nheo mắt liếc nhìn cô, đưa bàn chân có lớp đệm thịt khều khều vào tay Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên tức lên, mày đúng là con mèo ngốc ngoài hành tinh! Tao là mẹ mày đấy có biết không! Vất và khỏ sở nuôi mày lớn đấy!

Quan trọng nhất là, biểu cảm kiêu ngạo của nó cực kỳ giống Cố Từ Thần, Tô Niên Niên chán ghét nói: “Đáng ghét y như Cố Từ Thần, Đại Viên vẫn đáng yêu hơn...uhm, Bao Bao, tao đem mày đi đổi thì thế nào?”

Bao Bao cuối cùng ý thức được mối nguy của mình, kêu meo meo hai tiếng, đồng thời điện thoại của Tô Niên Niên rung lên.

Tô Niên Niên vừa vuốt lông mèo, một tay cầm điện thoại ấn nút nghe, giọng nói trầm ấm của Cố Từ Thần vang lên: “Niên Niên, em đang ở đâu?”

“Tôi ở nhà.” Tô Niên Niên chả lời, chỉ nghe thấy Cố Từ Thần buông một câu, “Đợi tôi, tôi lập tức đến cổng nhà em.” Nói xong liền tắt máy ngay.

Tô Niên Niên ù ù cạc cạc gỡ đầu, không hiểu Cố Từ Thần đang làm chuyện gì.

Rất nhanh, ngoài cửa chuyển đến tiếng gõ dồn dập, thu hút sự chú ý của Sở Tổ Tâm và Trần Doãn Hoa đang xem tivi.

“Ai đến thế? Em đi xem xem.” Sở Tổ Tâm định đứng lên đi mở cửa, Tô Niên Niên vội vàng ba chân bốn cẳng chạy xuống lầu, ngăn trước mặt bà, “Mẹ, mẹ vất vả một ngày nhất định rất mệt rồi, mẹ đi xem tivi đi, con đi mở cửa cho!”

Nói xong chạy như bay ra ngoài, lén lút mở hé khe cửa để chui ra, rồi đẩy tay đóng sầm cửa lại, chỉ sợ Sở Tổ Tâm nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

Trời cao lồng lộng, gió thu mát mẻ, Cố Từ Thần đứng ở trước cửa nhà cô, sắc mặt rất nghiêm trọng, giữa lông mày nhíu chặt lại.

“Em không sao chứ? Niên Niên?” Cố Từ Thần nhìn Tô Niên Niên hết một lượt, quan sát cẩn thận, chỉ sợ cô bị làm sao.

Tô Niên Niên che chắn trước ngực, đá Cố Từ Thần một cái, “anh anh anh làm cái gì thế! Anh là đồ lưu manh. Lưu manh còn đến tận cửa nhà tôi à!”

Cố Từ Thần cong môi, nhìn Tô Niên Niên bình an vô sợ, mới thở phào một hơi, “Không sao là được, không sao là được.”

Tô Niên Niên nhìn thấy bộ dạng anh như thế, trong lòng có chút thắc mắc, cô quan sát Cố Từ Thần, tóc Cố Từ Thần hơi ướt, nhìn bộ dạng là rất gấp đến đây.

“Anh còn có việc gì khác không?” Tô Niên Niên bí bức hỏi.

Cố Từ Thần nghĩ một chút, mới nói: “Còn nữa, em tự chăm sóc tốt cho mình, nếu như Tả Tư Hàn có việc tìm em, nhất định đừng để ý cậu ta!”

Tô Niên Niên bĩu môi, “cho nên anh đường xa đến là vì nói câu nói này à? Cố Từ Thần, anh bị bệnh thần kinh à!”

Bị cô nói bệnh thần kinh, Cố Từ Thần cũng không thấy bực, chỉ ngước mắt nhìn cô.

Anh còn chưa kịp nói gì, cửa đằng sau đã bị kéo ra, sau đó Sở Tổ Tâm bước đến, vẻ mặt căng thẳng: “Cố Từ Thần, cậu tốt nhất giải thích cho tôi, tại sao vẫn còn dây dưa với Tô Niên Niên nhà tôi chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 424: Anh Là Ánh Sáng Ấm Áp (17)

“Mẹ, sao mẹ lại ra đây.” Tô Niên Niên nhăn nhó, Sở Tổ Tâm hừm một tiếng, “Mẹ và chú Trần con ở bên trong đều nghe thấy cả rồi.”

Tô Niên Niên ngệt ra, cô vốn dĩ còn cho rằng có thể tiến nốt Cố Từ Thần, bây giờ xem ra quả nhiên là mơ mộng hão huyền rồi....

Cố Từ Thần lễ phép cúi đầu chào Sở Tổ Tâm: “Cháu chào cô, xin lỗi, làm phiền cô chú rồi.”

“Vậy thì mời cậu về, không tiễn, Niên Niên, quay vào với mẹ.” Sắc mặt Sở Tổ Tâm không vui, kéo cánh tay Tô Niên Niên vào.

“Ui...mẹ, mẹ đừng như thế.” Tô Niên Niên cắn răng, liếc nhìn Tô Niên Niên, cảm thấy hơi ngại.

Dù sao thì anh giúp nhà họ Tô nhiều như thế, bây giờ thế này giống như có chút mùi vị ăn cháo đá bát.

“Sao thế? Con không phải nói con một chút cũng không thích cậu ta sao?” Sở Tổ Tâm cau mày hỏi.

Cố Tử Thần nghe thấy câu nói này, ý thức liếc nhìn Tô Niên Niên, ánh mắt trầm tối, mang theo quá nhiều tâm tư suy nghĩ.

Tô Niên Niên ngại ngùng cười cười, giật giạt tay áo Sở Tổ Tâm, nũng nịu nói: “Mẹ.....mẹ đừng nghiêm khắc mặt như thế, dọa chết con rồi.”

Sở Tổ Tâm thờ dài, quay người nhìn sang Cố Tử Thần, trầm giọng nói: “Cố thiếu gia, việc nhà họ Tô cảm ơn cậu giúp đỡ, nhưng, nợ cậu là họ Tô chúng tôi, không phải Niên Niên. Hy vọng cậu và Niên Niên giữ khoảng cách, đừng động đến con gái tôi.”

Cố Tử Thần im lặng nghe, hồi lâu môi mấp máy, “Cháu biết rồi ạ.” Giọng nói khàn và nhỏ, mang theo nhiều tâm trạng khó nói.

Anh quay người rời đi, bóng dáng trong màn đêm hiện rõ về cô đơn hiu quạnh.

Tô Niên Niên nhìn theo bóng anh, chỉ cảm thấy tim mình nhói đau như có gì đâm.

Giữ khoảng cách.....

Cô không biết mình tại sao lại buồn như thế, rõ ràng hồi đó cô cho rằng mình đã quên Cố Tử Thần rồi, không để ý gì nữa. Nhưng cô bây giờ trong sâu xa hiểu rằng, có những tình cảm trong ký ức, dù cho thế nào cũng khó có thể quên.

--- ---

Ngày hôm sau.

Tô Niên Niên thu dọn đồ đạc, để Trần Doãn Hoa đưa cô đến trường.

Giải quyết việc công ty xong, tâm trạng Trần Doãn Hoa cũng rất tốt, trên đường cười cười nói nói với Tô Niên Niên, kéo theo tâm trạng của Tô Niên Niên cũng tốt lên rất nhiều.

“Chịu khó học hành, có việc gì thì gọi cho chú.” Trần Doãn Hoa xoa đầu Tô Niên Niên, đúng là một người bố hiền hậu tiêu chuẩn. “Còn nữa, ăn nhiều cơm chút, nếu như anh trai con về nhìn con gầy rồi, chỉ sợ lại xót xa thôi.”

Tô Niên Niên mỉm cười, xách balo đi vào trường.

Trong phòng ký túc Nọ Nọ ba người đang chơi trò tam cúc, nhìn thấy Tô Niên Niên đến cũng kéo cô vào chơi cùng.

Vừa chơi bài, Đậu Đậu vừa hỏi: “Khụ khụ, bạn học Tô Niên Niên, mình muốn hỏi cậu và Cố Tử Thần rốt cuộc là như thế nào?”

Tô Niên Niên nhếch khóe miệng: “cậu cảm thấy bọn mình là như thế nào? Mình không quen biết anh ta.”

“Đừng có giả bộ, mình đã nhìn thấy video hai người rồi! ha ha, đúng là tình cảm, câu gì ấy nhỉ ‘Đại Thần Thần nhà chúng tôi’ nói đúng là tron tru!” Mộ Dung Sam cười ha ha, còn tìm được video đó.

Người người vây quanh xem video đó như đi đại hội, vừa xem vừa bình luận, đến Tô Niên Niên còn nghe thấy mấy câu đó còn không kiềm chế được nổi cả da gà.

Cô đành im lặng bò lên giường chọn cách giả chết.

Điện thoại ở đầu giường rung lên, cô cầm lên xem, là một tin nhắn gửi đến từ số máy lạ: Niên Niên, có thể gặp tôi được không? Việc lần trước là tôi không đúng, tôi thành tâm thành ý xin lỗi em. --- --- Tà Tư Hàn.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 425: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (18)

Tô Niên Niên nghĩ ngợi, không trả lời, Tà Tư Hàn vẫn không tha lại gửi thêm tin nữa: “Niên Niên, cho tôi một cơ hội chuộc tội nhé, tôi ở dưới tòa ký túc của em đợi em, nếu như em không xuống, tôi sẽ đợi mãi ở đó!”

Tô Niên Niên do dự một lát, cảm áo khoác ngoài đi xuống.

Cô còn không biết Cố Tử Thần chen ép Hường Tà Vật Nghiệp, chỉ nghĩ đơn thuần muốn nói rõ với Tà Tư Hàn.

Nọ Nọ ba người xem video rất nhập tâm, không để ý việc Tô Niên Niên xuống lầu.

Xuống lầu, Tô Niên Niên vừa nhìn là thấy Tả Tư Hàn.

Anh ta đứng bên cạnh một cây bạch quả, những chiếc lá vàng bay trong gió rụng xuống, cùng với đôi mắt màu hổ phách của anh ta, cảnh sắc đẹp như tranh vẽ.

Nhưng qua chuyện ăn cơm lần trước, Tô Niên Niên không còn bất cứ thiện cảm nào với anh ta.

Bề ngoài hào nhoáng thì sao chứ, trong lòng đen tối không khác gì kẻ cận bã, chẳng khác gì con người hèn hạ.

“có việc gì sao?” mở mồm hỏi.

Tả Tư Hàn cười cười, “Niên Niên, tôi biết em sẽ xuống gặp tôi.”

Tô Niên Niên cau mày, nụ cười của Tả Tư Hàn quá kỳ lạ, khiến cô khẽ rung mình, cô không lên tiếng lùi về sau mấy bước, cố gắng giữ khoảng cách với anh ta.

“Anh rốt cuộc muốn nói gì? Nếu như là xin lỗi, thì không cần đâu.” Tô Niên Niên lạnh lùng nói, Tả Tư Hàn nhún nhún vai, “Đúng thế, nhà em ôm chân nhà họ Cố, đương nhiên chẳng sợ gì rồi.”

Tô Niên Niên lườm anh ta một cái, “Dù cho nhà chúng tôi như thế thì đã làm sao, chỉ ít nhà họ Cố là giúp người khi hoạn nạn, còn hơn một vài người giàu đồ bìm leo!”

Tả Tư Hàn nheo mắt, tiến sát lại gần Tô Niên Niên. “Đúng thế, Cố gia là đại ân nhân của nhà em, nhưng còn chúng tôi thì sao? Tô Niên Niên, em biết nhà chúng tôi bây giờ như thế nào không?”

Thị trường chứng khoán nhà họ Tả một đêm sụp đổ, bố của anh ta bị việc kiểm sát đưa đi, mẹ không chịu nổi cú sốc phải nhập viện.

Tô Niên Niên không hề biết những điều này, nhưng nhìn thần sắc của Tả Tư Hàn, cảm thấy có chút khó hiểu.

Cô lùi về phía sau, Tả Tư Hàn vẫn dòn ép cô.

“Nhà anh thế nào tôi không quan tâm, anh nói gì với tôi cũng chẳng có tác dụng gì, có thời gian đến trách cứ người vô tội không bằng nghĩ cách mà giải quyết đi.” Tô Niên Niên ngoảnh mặt, trên người Tả Tư Hàn toát ra cảm giác chèn ép người khác khiến cô sợ hãi.

Tả Tư Hàn nắm chặt tay lại: “Cô vô tội sao? Nếu như không phải cô, nhà họ Cố tại sao lại ra tay chứ? Nhà chúng tôi cũng sẽ không như thế!”

Tô Niên Niên bị logic đó của anh ta làm cho mông lung, bực mình nói: “Anh nghĩ như thế tôi cũng chẳng có cách nào, tôi còn có việc, về trước đây.”

Cô quay người định lên lầu, nhưng cánh tay đã bị Tả Tư Hàn kéo giật lại, kéo Tô Niên Niên sát bên cạnh mình.

“A!” Tô Niên Niên hét lên một tiếng, “Anh làm gì thế!”

Khoang mắt Tả Tư Hàn vẫn lên, “Cô không thể đi, tôi không cho cô đi! Cô phải ở bên tôi!”

Tô Niên Niên ý thức được Tả Tư Hàn có lẽ là chịu cú sốc gì đó, lưng cô toát mồ hôi lạnh, nhớ lại lời Cố Từ Thần tối qua nói với cô, trong lòng dâng lên cảm giác bất an.

“Tả Tư Hàn, anh bình tĩnh chút đi! Có gì thì từ từ nói!” Tô Niên Niên ra sức an ủi tâm trạng anh ta, Tả Tư Hàn không cảm giác gì, trong miệng luôn gào lên, “ở bên cạnh tôi, ở bên cạnh tôi”, sau đó không cần quan tâm mà kéo Tô Niên Niên đi về phía trước.

Lực anh ta mạnh khiến Tô Niên Niên đau sắp phát khóc, lớn tiếng kêu cứu, nhưng học sinh trên đường lại nghĩ rằng đó là đôi tình nhân cãi nhau nên cũng không quan tâm.

Tả Tư Hàn kéo Tô Niên Niên lên đến tầng thượng tòa nhà học, một chân đạp cánh cửa tôn ra, đẩy Tô Niên Niên ra ngoài ban công.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 426: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (19)

Gió đêm trên cao lồng lộng lạnh buốt, như có dao cứa trên mặt người.

Tô Niên Niên cắn môi, cảm giác lạnh len lỏi trong người.

Đây là tòa nhà học mới được xây dựng, tất cả có 16 tầng, còn cô bây giờ đang ở tầng thượng của tòa này.....

Tô Niên Niên không dám nghĩ tiếp, chỉ có thể hết lần này đến lần khác lặp lại “Bình tĩnh chút, đừng tức giận.”

Tà Tư Hàn cười như điên dại: “Tô Niên Niên, cô biết bị ngã từ độ cao của tầng 16 này xuống thì sẽ thế nào không? Sẽ biến thành một đồng bùn nhão, hay là xương cốt toàn bộ vỡ thành từng miếng?”

Tô Niên Niên nôn khan một tiếng, hoàn toàn không dám tưởng tượng ra bức tranh đó, trong mắt là vẻ hoảng hốt.

Cô không ngờ Tà Tư Hàn lại điên cuồng thế này.....

Thằng cha này, đúng là điên thật rồi?

Tà Tư Hàn kéo cô đến mép tường, Tô Niên Niên vùng vẫy, một chân đạp vào phía dưới phần bụng của anh ta, đồng thời ngón tay vói về phía mắt của Tà Tư Hàn.

Tà Tư Hàn một tay giữ chặt lấy tay của Tô Niên Niên, đồng thời né tránh, khiến Tô Niên Niên bỏ nhào vào khoảng không.

Tô Niên Niên méo mào, sớm biết hồi đó đã chịu khó học võ phòng thân, chỉ đến lúc thật sự nguy hiểm rồi cô mới gỡ vài võ mèo cào ra quả thật chẳng có tác dụng gì....

Tà Tư Hàn sợ cô động tay, nhắc cô lên, đi đến lan can ranh giới.

Tô Niên Niên sợ quá hét lên, ra sức giãy giụa. Tà Tư Hàn nhắm mắt làm ngơ, ấn đầu Tô Niên Niên áp sát thấp lan can, cười điên cuồng: “Cô rất nhanh sẽ được trải nghiệm, Niên Niên.”

Tô Niên Niên nhắm mắt lại, trong đầu quay cuồng khiến cô muốn nôn, sâu xa trong lòng trào dâng cảm giác tuyệt vọng.

Nếu như mình chết như thế, có phải là quá đáng cười không?

Mẹ liệu có không nhớ không? Các bạn sẽ buồn chứ? Còn cả bao nhiêu tâm nguyện chưa hoàn thành, dường như đến khoảnh khắc này không còn quan trọng nữa.

Còn cả..... Cố Từ Thần, anh ấy có tham gia tang lễ của cô không? Sẽ để ý, sẽ roi nước mắt chứ? Các suy nghĩ giống như trên phim lần lượt hiện trong đầu cô, trong khoảnh khắc, Tô Niên Niên cảm thấy mình như xuất hiện ảo giác.

Cô nhìn thấy Tô Di An mỉm cười với cô, đưa tay ra, đằng sau là bờ vực tối tăm sâu thẳm.

Chết rồi là có thể nhìn thấy bố rồi phải không? Tô Dĩ An sẽ chê ghét cô chết quá xấu xí không?

Tô Niên Niên nghiêng đầu nghĩ, quên cả giãy giụa, quên cả khóc lóc.

Động tác của Tà Tư Hàn trở nên do dự, trong ánh mắt là vẻ mơ màng, đưa bàn tay ra vuốt vuốt má của Tô Niên Niên.

Một sinh mạng còn đáng sống như thế, chỉ cần anh ta buông tay, là sẽ mất hút trên thế giới này chỉ sau mấy giây.

Nhưng, tại sao không thể xuống tay được chứ.....

Vào lúc hai người đều đang sững sờ đó, một âm thanh lớn vang lên, cùng với đó là tiếng kêu của Tà Tư Hàn.

Anh ta ngồi bệt trên đất, Tô Niên Niên chớp chớp mắt, giây sau đó, cảm giác mình được rơi vào vòng tay rộng lớn.

Cô ngẩng đầu, nhìn về cuống quýt lo sợ của Cố Từ Thần.

Ánh sáng hắt lên đỉnh đầu cậu, sáng rõ mà ấm áp.

Cậu đi ngược chiều ánh sáng, thần sắc hoảng loạn, lực ôm cô rất mạnh, giống như sợ ôm không chặt là sẽ mất cô vậy.

Khoảnh khắc đó, Tô Niên Niên cảm thấy xung quanh chỉ có thể nghe thấy tiếng tim đập của cả hai.

Cô nghe thấy tiếng tim đập của thiếu niên bên cạnh, cảm thấy yên tâm hơn bao giờ hết.

Cô dụi dụi mắt, “Cố Từ Thần, em đợi anh lâu rồi, tại sao giờ anh mới đến.”

Bên cạnh vang lên âm thanh vật gì đó bị rơi, Tô Niên Niên ngoảnh đầu nhìn, chiếc gậy đánh bóng trong tay Đường Dư rơi trên đất. Cậu nghiêng người so với cô, ánh sáng hắt lên mơ hồ, biểu cảm trên mặt cậu lúc ẩn lúc hiện, không nói ra được mừng hay vui.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 427: Anh Là Ánh Sáng Ấm Ấp (20)

Tiếng kêu đau đớn của Tả Tư Hàn gọi giật ba người lại.

Đường Dư sắc mặt sa sầm, một tay túm lấy cổ áo của Tả Tư Hàn, giờ nắm đầm thẳng vào mặt hắn.

Mấy năm này cậu vì Tô Niên Niên mà chưa đánh ai, nhưng hôm nay, cũng vì Tô Niên Niên, cậu có cảm giác kích động muốn đánh Tả Tư Hàn.

Hắn suýt chút nữa đã hại chết Tô Niên Niên.....

Nếu như không phải khi cậu mua cho Tô Niên Niên đồ ăn vặt, có nhìn thấy bóng Tả Tư Hàn kéo cô vào tòa nhà dạy học, hậu quả sẽ như thế nào?

Đường Dư đánh người với cách không cần giữ mạng, Tả Tư Hàn bây giờ không còn sức lực chống đỡ, mấy phút sau đã bị Đường Dư đánh cho thâm tím mặt mày.

Tô Niên Niên nhìn mà hãi hùng, đang định ngoảnh mặt đi thì một bàn tay đã che trên mắt cô.

“Đừng nhìn.” Giọng nói ấm áp của Cố Tử Thần vang lên bên tai, “Anh đưa em về, nghe lời, bây giờ bắt đầu đếm từ một trở đi, đếm đến 100 thì tất cả mọi chuyện đều là quá khứ rồi.”

Tô Niên Niên đã bị dọa cho hoảng hồn, mơ hồ gật gật đầu.

Cố Tử Thần chẳng buồn nhìn Tả Tư Hàn sống hay chết, công Tô Niên Niên đi xuống lầu.

Từ nhà ông Cố nội nói xong mấy lời đó, cậu đã có dự cảm không lành, thế là sai người để mất hành động của Tả Tư Hàn.

Từ sau tối hôm qua rời khỏi nhà họ Tô, lái xe đến trường, một mình dùng xe châm thuốc hút.

Cả đêm không ngủ, hút không biết bao nhiêu bao thuốc, khi nhận được điện thoại nói Tả Tư Hàn kéo Tô Niên Niên lên sân thượng, cậu cảm thấy đến tay mình cũng bắt đầu run rồi.

Bãi đỗ xe cách tòa nhà dạy học không xa, khi cậu lao lên tòa nhà, thì Đường Dư cũng chạy đến.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, không ai nói gì.

Đường Dư tiện tay cướp cây gậy đánh bóng chày của người đi đường, hai người cùng lúc lao lên trên.

Khi nhìn thấy Tả Tư Hàn muốn đẩy Tô Niên Niên từ trên sân thượng xuống, Đường Dư nháy mắt Cố Tử Thần, hai người rón rén tiến lên, tranh thủ lúc Tả Tư Hàn không để tâm, Đường Dư không nể nang mà cho một gậy, Cố Tử Thần lao lên đón lấy Tô Niên Niên.

Nhưng khi nghe thấy câu nói đó của Tô Niên Niên, Đường Dư sững người.

Khoảnh khắc đó, cậu biết mình thua rồi.

Tình yêu chưa bao giờ phân người đến trước kẻ đến sau, người Tô Niên Niên trước nay thích cũng không phải cậu.

Cô nhớ mong, chờ đợi, khoảnh khắc sống chết người đầu tiên nghĩ đến, vẫn là người khác....

Tô Niên Niên bò nhào trên lưng của Cố Tử Thần, nhắm mắt lại, khẽ lẩm nhẩm đếm.

“1, 2,3....” Khi đếm đến 100, cô run run lông mi, lại đếm lại từ đầu, giọng nói càng lúc càng run hơn, đến cuối cùng thậm chí còn nghẹn ngào mang theo tiếng khóc.

Cố Tử Thần đi không nhanh, im lặng nghe cô đếm đi đếm lại, khi nghe thấy Tô Niên Niên cố kiềm chế tiếng khóc, mở miệng khẽ nói: “Muốn khóc thì khóc đi, anh sẽ không cười đâu.”

Em có thể cố giả vờ mạnh mẽ trước mặt toàn thể giới, nhưng ở bên cạnh anh, em có thể làm chính mình.

Tô Niên Niên không trả lời, mà ôm chặt cổ Cổ Tử Thần. Thiếu niên rõ ràng cảm nhận được, từng giọt nước mắt khẽ rơi trên bờ vai anh, nóng đến toàn thân đều đau.

Cổ Tử Thần đưa Tô Niên Niên đến bệnh viện, kiểm tra toàn thân không có gì đáng lo ngại, bác sĩ kê cho cô ít đơn thuốc an thần, dặn dò cô chịu khó nghỉ ngơi.

Tô Niên Niên như con thỏ bị kinh động, từ đầu đến cuối luôn nắm lấy tay áo của Cổ Tử Thần.

“Cô gái, cô kéo tay bạn trai cô như thế, cậu ấy làm sao lấy được thuốc cho cô?” Bác sĩ vẫn luôn nghĩ hai người là đôi tình nhân tình cảm ân ái, không kiềm được buột miệng nói.

Tô Niên Niên nghe xong, đáng thương buông tay áo Cổ Tử Thần ra, nhưng Cổ Tử Thần lại nắm lấy tay cô, giọng nói dạt dào tình cảm: “Mình cùng nhau đi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 428: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (1)

Tô Niên Niên không chút do dự liền gật gật đầu.

Cổ Tử Thần đơ mắt mấy giây, sau đó đưa tay vuốt vuốt tóc cô, động tác ấm áp dịu dàng, khiến bác sĩ bên cạnh bị cảnh tượng tình cảm chiều chuộng của hai người làm cho ghen tức.

Cổ Tử Thần nhẹ nhàng nắm lấy tay Tô Niên Niên, dẫn cô cùng đi lấy thuốc. Khóe mắt Tô Niên Niên đỏ lên, liên tục dụi mắt, Cổ Tử Thần nheo mày hỏi: “Mắt đau à?”

Anh nhớ Tô Niên Niên khóc có một lúc.

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, xong lại lấy hết dũng khí gật gật đầu.

Cổ Tử Thần thở dài, thực ra Tô Niên Niên vẫn chỉ là con lợn thần tài ngốc nghếch đáng yêu đó.....

Anh lại đi mua cho Tô Niên Niên thuốc nhỏ mắt, nhét vào túi Tô Niên Niên.

Đẩy cửa ra, Đường Dư nhìn căn nhà trống rỗng, nét mặt dừng đọng bước vào.

Người quản lý đã ngồi ở phòng khách đợi cậu từ lâu, nhìn thấy cậu về hầm hầm bực tức nói: “Đường Dư, cậu còn coi mình là đại minh tinh nữa sao, việc gì cũng dám làm? Cậu rốt cuộc muốn để tôi phải thu dọn cho cậu bao nhiêu bãi chiến trường nữa?”

Đường Dư ngẩng đầu nhìn ông ta, Mạnh Lạc Dương vẻ mặt tức giận, hình tượng ông chủ vốn dĩ nho nhã thân sĩ dường như không còn tồn tại.

Cậu vòng qua Mạnh Lạc Dương, rót cho mình một cốc nước, ngón tay không kiềm chế được đang run lên, nước sóng sánh ra ngoài.

Trên tay cậu còn có đủ loại vết thương, đều là do vừa nãy đánh Tả Tư Hàn để lại.

Mạnh Lạc Dương nhìn thấy động tác của cậu, lập tức đưa ipad đến trước mặt cậu: “Đây là hình ảnh của công ty bên đó gửi đến! Cậu được đẩy Đường Dư, cậu biết việc đánh nhau lần này sẽ ảnh hưởng đến hình ảnh đại minh tinh như thế nào không?”

Đường Dư liếc nhìn, lông mày nhú chặt lại.

Đó là hình ảnh cậu đánh Tả Tư Hàn trên sân thượng, ảnh chụp rất mờ, nhưng dựa vào kiến trúc của trường và quần áo của cậu, có thể đoán ra đó chính là cậu.

“Công ty bây giờ đã gỡ tin tức này xuống, cậu nên biết sau khi bị phát ra ngoài sẽ như thế nào? Những con chó săn tin đó sẽ thêm dầu vào lửa chỉ trích cậu! Fan của cậu sẽ tụt giảm! Thậm chí cậu có thể bị tẩy chay.....này, tôi nói với cậu nhiều như thế cậu có nghe không đấy!” Mạnh Lạc Dương tức

không hề nhẹ.

Ai biết Đường Dư chỉ điềm nhiên nói một câu: “ Vì cô ấy, cũng đáng.”

Mạnh Lạc Dương ngay lập tức không còn biết nói gì nữa.

Ông ta là người quản lý của Đường Dư cũng hơn hai năm rồi, đương nhiên biết người Đường Dư thích là ai.

Ông ta đành đi lấy hộp thuốc xử lý vết thương cho Đường Dư.

“Thật sự không cần xin nghỉ cho em sao?” Cố Tử Thần hỏi Tô Niên Niên lần thứ sáu.

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, đẩy cửa xe định bước xuống, không muốn nói nhiều với Cố Tử Thần nữa.

Cố Tử Thần lại nhanh hơn một bước khóa cửa xe lại, Tô Niên Niên nghi ngờ ngoảnh đầu nhìn anh.

Yết hầu Cố Tử Thần khẽ động, muốn làm gì đó, nhưng lại cảm thấy trong lòng trào dâng cảm giác bất lực.

Cuối cùng, anh vẫn mở cửa xe, giọng nói hơi trầm: “ Anh đưa em về nhé.”

Hai người sánh vai đi vào khu ký túc, Tô Niên Niên nói tiếng “ tạm biệt” rồi đi lên lầu, trong phòng vẫn ồn ào náo nhiệt, không ai biết cô vừa trải qua khoảnh khắc sinh tử.

Cô cười, giả vờ như chưa từng xảy ra chuyện gì, vẫn lớn tiếng chào hỏi mọi người, Đậu Đậu nói: “ Niên Niên, có thể mua giúp mình hộp mì được không!”

“Mình cũng muốn!” Nọa Nọa và Mộ Dung Sam cùng lúc nói.

“Các cậu đều bị mắc bệnh lười mẫn kinh rồi à.....” Tô Niên Niên cạn lời, tốt bụng đẩy cửa xuống lầu, đến cửa sổ hành lang, cô nhìn thấy Cố Tử Thần vẫn đứng ở dưới lầu.

Trái tim như ngưng đập.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 429: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (2)

Không biết vì sao, Tô Niên Niên nhìn thấy bóng dáng anh, lại cảm thấy có tâm trạng mơ hồ nhen nhói trong tim.

Cô hít một hơi thật sâu, xuống lầu đi về phía cửa hàng tạp hóa.

Cố Tử Thần nhìn thấy cô, ngăn cô lại ngay: “ Em là đồ con lợn, không ở trên lầu nghỉ ngơi còn xuống làm gì!”

Tô Niên Niên cảm nhận được dường như từ trong lời nói của anh mang theo sự quan tâm, sau đó lại bắt đầu tự dằn trách mình suy nghĩ ảo tưởng quá.

“Em đi mua mì.” Cô thật thà nói ra, vòng qua Cố Tử Thần tiếp tục đi về phía trước.

Cố Tử Thần cau mày, nhìn bóng cô càng ngày càng gầy hơn trước, trong lòng thầm tự trách bản thân.

Cô bình thường đều ăn mấy thứ này sao.....sao có thể tự chăm lo được cho mình chứ....

Thực ra Tô Niên Niên với mấy người bạn cùng phòng bình thường cũng thích ăn đồ ngon, nhưng thi thoảng có lúc hứng lên muốn ăn mấy thứ kiểu mì gói rồi canh tê cay gì đó, đến nỗi khiến Cố Tử Thần còn có suy nghĩ sai lầm như thế.

Tô Niên Niên chưa đi được hai bước, đã bị Cố Tử Thần kéo cổ áo giật lại.

Mắt cô tròn tròn, năm nào rồi mà mỗi lần đều bị kéo giật lại dễ dàng như thế chứ.

Có điều liếc mắt nhìn thấy đôi chân dài đến giữa eo cô của Cố Tử Thần, cô lựa chọn im lặng.

“Sao thế, anh muốn ăn không? Em có thể mua giúp anh một hộp mì!” Tô Niên Niên nghiêm túc hỏi, không ngờ Cố Tử Thần nghe xong càng xót xa hơn.

Anh thả để mỗi ngày mình ăn, còn hơn để Tô Niên Niên như thế.

Thế là, Cố Tử Thần gọi điện đặt cho Tô Niên Niên những món cô thích ăn, còn không quên dặn: “Phiền tìm cho tôi một nhân viên phục vụ nữ mang đồ đến.....uhm đừng mang lên tận trên lầu, ký túc bọn họ không để nam sinh vào, số phòng bao nhiêu à.....đợi chút.....” Anh đưa điện thoại vào bên tai Tô Niên Niên, “Đọc số phòng em cho họ.”

Tô Niên Niên ù ừ cạc cạc đọc số phòng mình, Cố Tử Thần tắt điện thoại, “đợi lát nữa là có đồ ăn rồi, em cố chịu đi.” Tô Niên Niên muốn nói rằng mình không hề đói, nhưng không bật ra được, cười gượng nói: “Cố Tử Thần, em phát hiện con người anh cũng ngọt ngào đấy chứ.”

Cố Tử Thần không nói gì, vẫn cay mỳ, cuối cùng cho tay vào túi quần, theo thói quen tìm thuốc lá.

Tô Niên Niên nhìn thấy anh lấy ra gói thuốc đã hút hết một nửa, ho lên một tiếng: “Hút thuốc có hại cho sức khỏe, anh hút ít thôi.”

Động tác của Cố Tử Thần hơi sững lại, lại cất thuốc vào, dặn dò Tô Niên Niên: “Lên lầu đi, ở dưới hơi lạnh, việc Tả Tư Hàn anh sẽ giải quyết.”

Tô Niên Niên ngoan ngoãn gật đầu, quay người đi vào, đi được vài bước ngoảnh đầu nói một câu: “Anh cũng về đi, bị cảm lạnh sẽ không tốt đâu, bye bye!”

Cô không biết có phải Cố Tử Thần đang đợi cô, hoàn toàn là ý lịch sự nói, không ngờ Cố Tử Thần nghe lời cô quay người rời đi.

Tô Niên Niên ở đằng sau nhìn theo bóng anh.

Đi được một nửa, Cố Tử Thần thò tay vào túi lấy ra bao thuốc, vứt vào thùng rác bên cạnh đường, đồng thời trong lòng đang tính toán kế hoạch.

Suy nghĩ hồi lâu, anh cười đau khổ nhớ đến câu nói của Trần Nguyên: Cậu nghe Niên Niên như thế, sau này liệu có biến thành ông chồng nghe vợ không?

Anh can tâm tình nguyện, có thể chịu được.

Tô Niên Niên lên lầu chưa đến một lúc, đã có người gõ cửa phòng, mang đến một túi đồ ăn, khiến cả phòng mất tròn mắt dẹt.

Nọ Nọ vừa ăn thịt vừa nói: “Niên Niên, cậu không phải làm hòa với Cố kiều ngao đấy chứ?”

“Sao lại nói thế!” Đậu Đậu cốc vào đầu Nọ Nọ một cái, “Cái gì mà gọi kiều ngao chứ, phải gọi Cố nam thần!” Nói mà vẫn là biểu cảm háo sắc đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 430: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (3)

“Tại sao mình cảm thấy Đại Thần Thần lại hay hơn chứ?”

Tô Niên Niên nghe bọn họ cãi nhau mà đau đầu, nói vào một câu: “Các cậu đủ rồi đấy, mình và Đại Thần Thần chả liên quan gì đến nhau!”

Lời còn chưa dứt, đến cô cũng còn ý thức được có gì không đúng.

Gi thế này! Đến mình cũng bị tẩy não rồi sao!

Nghĩ đến câu nói “Đại Thần Thần” đó của mình, cô hận không thể đào cái lỗ cho mình chui xuống.

“ha ha ha, Đại Thần Thần này hoàn toàn chính là buột mồm nói mà thôi!” Đậu Đậu cười phá lên.

Nọ Nọ và Mộ Dung Sam cũng như bị chọc đúng điểm, ba người cùng nhau hát rap: “âu ầu oh year, em nói anh Đại Thần Thần, em nói đi, Đại Thần Thần, ầu! Đại Thần Thần.....”

Tô Niên Niên nhăn trán, đến bótay với lũ giặc này.

Tô Niên Niên gấp rau xanh ăn, Mộ Dung Sam ở bên cạnh đột nhiên nhớ đến gì đó, dừng động tác nói, “Ôi, các cậu biết không, thứ sáu tuần này chúng ta phải tổ chức lễ hội thể thao!”

“Không phải chứ, mình không muốn chạy 800m đâu!” Nọa Nọa ủ rũ bỏ ra bàn, Đậu Đậu cũng dậm chân theo.

“Không phải hạng mục thi đấu truyền thống, các cậu xem ở trong nhóm gửi ấy.” Cô chỉ chỉ vào tập tài liệu ở trên máy tính, bên trong nói rõ một vài hạng mục thi đấu: “thi chạy cua, người tiên chỉ đường, nhảy dây...., còn một vài hạng mục nữa.”

Ba người lấy lại hứng thú, báo hạng mục mình muốn tham gia đến ban tổ chức thi đấu.

Tô Niên Niên vốn dĩ không muốn đăng ký, kết quả bị Đậu Đậu ép thi chạy cua, bị khuất phục dưới sự uy hiếp của Đậu Đậu taewondo đai đen.

Nằm lại giường của mình, cô cầm chai nước uống thuốc, ngồi một lúc đột nhiên nhớ đến lọ thuốc nhỏ mắt, lấy ra nhỏ vào trong mắt, sau đó nhắm mắt lại.

Một đêm mơ giấc mơ đẹp.

--- ---Mấy ngày sau, Tô Niên Niên không gặp Tả Tư Hàn ở trường, Mộ Dung Sam đi nghe ngóng, hội học sinh có người nói bị cảnh sát đưa đi, còn nói hôm đó anh ta toàn thân nhếch nhác. Mọi người còn đang đoán anh ta có phải bị phản tử khủng bố tra tấn không, còn Tô Niên Niên người đương sự không nói gì.

Thứ sáu, sân vận động trường.

Tô Niên Niên bốn người thay quần áo thể thao, buộc tóc lên, tinh thần thể thao đầy sức sống, vừa xuất hiện đã thu hút bao ánh nhìn.

Hạng mục thi đấu là chia nhau tiến hành, bốn người chia nhau hành động. Tô Niên Niên cùng Đậu Đậu đi đến khu thi chạy cang cua, sau khi trọng tài nói rõ thi thể nào, Tô Niên Niên lại thêm nhụt chí.

“Đậu Đậu, mình không muốn tham gia hạng mục ngốc thể này.....” Tô Niên Niên mặt mày mếu máo.

Đậu Đậu hào hứng nói: “Không đâu, trò này rất hay! Niên Niên cậu mau chuẩn bị đi!”

Tô Niên Niên đành chịu, bước lên trước.

Nhìn hai người sắp tham gia thi đấu, không ít sinh viên bên cạnh đều vây lại, hào hứng hò reo.

“Woa, có con gái thi, học chuyên ngành nào thế?”

“khụ khụ, đây là em gái mà đến hội trường hội âm nhạc còn không tán được, cậu vừa lùn vừa nghèo đừng có mà mơ!”

“Con người phải có trái tim dám theo đuổi chứ!”

“.....”

Tô Niên Niên và Đậu Đậu dựa lưng vào nhau, trong tài đặt vào giữa hai người một quả bóng: “trong quá trình chạy không để bóng rơi xuống, nếu không sẽ phải quay về điểm xuất phát, ok, bắt đầu tính giờ!”

Tiếng còi tuyệt lên, hai người đi ngang chạy về điểm cuối, cả chặng đường nhảy nhót về phía trước, động tác đó khiến xung quanh cũng phải bật cười.

Chạy đến điểm cuối, Tô Niên Niên gạt mồ hôi trên trán, bên cạnh chuyển đến giọng nói dễ nghe: “Chạy nhanh đấy, Niên Niên.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 431: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (4)

“Uhm? Sao cậu đến đây?” Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn cậu, Đậu Đậu ở sau lưng xem xong thành tích cười ha ha, không cẩn thận va phải cô, may có Đường Dư nhanh mắt nhanh tay đỡ cô dậy.

Đường Dư mỉm cười: “Tham gia thi đấu.”

Cậu mặc dù bình thường rất bận, nhưng những tiết học phải lên và một vài hoạt động đều không để lỡ, được thầy cô trong trường và các fan đánh giá rất tốt về ý thức.

Tô Niên Niên “ồ” lên một tiếng, ngoảnh đầu hỏi Đậu Đậu thành tích, Đậu Đậu đắc ý nói: “Bọn mình chạy 21s, có phải rất nhanh không? Xin hãy gọi mình là người đàn ông gió! A ha ha ha.”

Trọng tài bên cạnh phá vỡ ảo tưởng của cô: “Bạn học, vừa nãy có một nhóm chạy 12s, ai ya em xem, nhóm này chỉ chạy 9s.”

Lời của thầy trọng tài như gáo nước lạnh dội vào đỉnh đầu Đậu Đậu, cô chạy về phía Tô Niên Niên mếu máo: “Niên Niên, bọn họ đều gian dối! phạm quy! Chỉ có chúng ta là lợi hại nhất!”

Tô Niên Niên đành an ủi cô: “đúng thế, nhất định là như thế.....”

Đường Dư khóc dở mếu dở nhìn hai người. “Đậu Đậu, cậu đừng khóc nữa, uống nước đi.” Nói xong đưa chai nước ngọt cho cô.

Đậu Đậu quả nhiên trong một giây mà thay đổi tâm trạng, cười đùa cợt nhả nói: “Đường Dư oppa vẫn là cậu tốt nhất, hừm, mặc dù chạy càng cua thua rồi, nhưng mình còn đăng ký thi xé băng tên! Mình nhất định sẽ phục thù!”

(/)

Tô Niên Niên hào hứng nói: “Cố lên cố lên.”

Đậu Đậu tò mò nhìn cô: Niên Niên cậu phấn chấn lên, mình cũng đăng ký cho cậu rồi!”

Tô Niên Niên ngệt ra, cái gì? Sao cô hoàn toàn không biết chứ?

“Hoạt động có ý nghĩa thế này, chúng ta đương nhiên phải cùng nhau tham gia!” Đậu Đậu nói như đúng rồi, Tô Niên Niên uể oải, “Mình.....mình không muốn.....”

Đậu Đậu không để ý cô, bắt đầu đi thảo luận chuyện khác.

Đường Dư đồng cảm vỗ vỗ vai Tô Niên Niên, “ cố lên nhé, thiếu nữ.”

Tô Niên Niên: “T-T.”

Học sinh đăng ký tham gia xé băng tên cũng đông, trọng tài dành phân đại học năm nhất và đại học năm hai thành hai đội, các địa điểm bao gồm tòa nhà dạy học – tòa thực nghiệm – thư viện, quy tắc thi đấu cũng đơn giản hóa “tự do xé”.

Tô Niên Niên bị ám ảnh với tòa nhà dạy học, hơn nữa phân tích một hồi với Đậu Đậu, quyết định núp đi trước để người khác xé, giống kiểu đục nước béo cò.

Hai người nép ở góc của thư viện đọc truyện tranh, thi thoảng có người chạy qua xé, người bị tranh xé băng tên tức phát điên, người bị xé ủ rũ chán nản.

Thời gian trôi qua được nửa tiếng, “quân sư Niên” cảm thấy thời gian đã đến, cùng Đậu Đậu đi xé tên người khác, hai người vận may cũng tốt, vừa đi được hai bước đến trước giá sách thì phát hiện có một nam sinh quay lưng về phía bọn họ.

Tô Niên Niên mắt sáng lên, chẳng cần để ý, lao lên xé tên người ta.

Nam sinh phản ứng nhanh nhạy, ngoảnh đầu lại đưa tay chặn lại, giống như chim ưng bắt điều hầu xách Tô Niên Niên lên.

Hai người tròn tròn mắt, lắp bắp không nói được gì.

Hóa ra là Đường Dư.

“Niên Niên, bọn mình hình như là cùng một đội.....” Đường Dư nhẩn mặt, cậu vừa nãy xé được mấy người ở đại học năm hai, không ngờ lại bị chính đội mình hại.

Tô Niên Niên cười hi hi, lùi bước chạy đi, Đường Dư đuổi theo sao, cho đến khi dồn cô vào sát giá sách.

Tô Niên Niên ý thức được tư thế của hai người hai ngại ngùng, ho lên hai tiếng, cho đến khi Đậu Đậu hét lên: “Cố nam thần! Anh đừng xé em! Em là phù dâu của Niên Niên mà! We-are-cùng một nhà!”

Cố Tử Thần cong môi, neho mắt nhìn hai người tư thế gần gũi ở phía không xa.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 432: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (5)

Phản ứng đầu tiên của Tô Niên Niên chính là đẩy Đường Dư ra.

Đường Dư hơi sững lại trước động tác của cô, trên thực tế sức lực của Tô Niên Niên không đẩy nổi cậu, nhưng cậu vẫn lùi về sau mấy bước.

Tại vì trong lòng cô.....luôn muốn đẩy mình ra xa.

Đường Dư lưng đối lại với Tô Niên Niên, bóng dáng cao lớn mang theo vết thương trong lòng, sau đó giống như con báo dừng mãnh lao về phía Cố Tử Thần.

Tô Niên Niên đứng đờ đẫn ở đó, mắt nhìn hai người lao vào nhau.

Thực lực hai người không phân trên dưới, thể lực, mưu lược như nhau, tình thế rất nhanh rơi vào không phân thắng bại.

Đậu Đậu chạy về phía Tô Niên Niên, hét lớn: “Hong rồi, Niên Niên, Đại Thần Thần và Đường Dư oppa đánh nhau rồi, chúng ta phải giúp ai đây?”

Động tác hai người đột nhiên dừng lại, dường như đang đợi đáp án của Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không kịp trả lời, chỉ hét lớn lên: “Đậu Đậu cẩn thận đằng sau!”

“A?” Đậu Đậu giật mình hét lớn, chỉ nghe xoẹt một tiếng, bảng tên đằng sau cô đã bị người khác xe xuống.

Trong thư viện lập tức vang vọng tiếng hét chói tai của Đậu Đậu: “Là ai? Dám xé của bà, có tin bà tận tay xé nát mày ra không! Đáng ghét.....” Câu cuối cùng còn chưa nói hết, cô như hoa mắt đi.

Một nam sinh cao khoảng trên dưới 1m8, khuôn mặt sáng sủa, đẹp trai khiến cô chỉ muốn chụp bức ảnh rồi tự hôn vào đó.

Tô Niên Niên nhìn biểu cảm háo sắc của Đậu Đậu, là biết Đậu Đậu không cứu được nữa, nhìn mà cũng đành bó tay.

Nam sinh lễ phép khom lưng với Đậu Đậu: “Xin lỗi, không chú ý đến cậu là con gái.” (/)

Động tác này càng khiến Đậu Đậu có thiện cảm, mắt sáng như sau đi theo sau lưng nam sinh đó: “Không sao, em không để ý.” Bộ dạng đó đúng là chỉ hận không thể tận tay xé rách bảng tên của mình đưa cho người ta.

Nam sinh đó cười cười, bỏ nhào về phía Đường Dư.

Tô Niên Niên lo lắng thay Đường Dư, nam sinh đó cũng là đại học năm hai, 2V1, Đường Dư quả thật chưa chắc thắng được.

“Đậu Đậu, bọn mình có cần đi giúp Đường Dư một tay không.....ba chúng ta cùng chạy nhé.” Tô Niên Niên gọi Đậu Đậu.

“Mình đã là ‘xác chết’ rồi, còn chạy cái gì mà chạy, có điều vừa nãy anh chàng đẹp trai đó quá ngon, hu hu hu, anh ấy vừa nãy chỉ cách mình có vài mét, đến lông mi cũng nhìn thấy rõ từng sợi ấy....” Đậu Đậu tiếp tục cười trong bộ dạng háo sắc.

Tô Niên Niên cạn lời, thôi vậy, cô vẫn không trông chờ gì vào Đậu Đậu, người như cậu ấy giờ phút này chỉ làm bia đỡ đạn mà thôi.

Thêm một người, Đường Dư càng khó chạy, bị một nam sinh 1m86 chen ép. Trên người, Cố Tử Thần giữ cánh tay cậu, Đường Dư hơi cau mày, trên cánh tay đó còn có vết thương khi đánh Tả Tư Hân.

Chỉ trong mấy giây, bảng tên của cậu đã bị Cố Tử Thần xé xuống. Cùng lúc, cậu cũng dùng tay kia xé xuống bảng tên của nam sinh cao 1m86 kia.

Tô Niên Niên ngay lập tức ý thức được nguy cơ, cái gì thế này, bây giờ chỉ còn lại cô và Cố Tử Thần thôi sao?

Cô chuẩn bị chạy, nhưng đường ra chỉ có một đường duy nhất bị ba người chiếm vị trí rồi, cũng chính là nói bị Cố Tử Thần chặn rồi.

Cố Tử Thần chậm chậm đi về phía cô, Tô Niên Niên liên tục lùi bước, khi cô kiếm được muốn ‘tự sát’, Cố Tử Thần lại quỳ xuống trước cô, nói vồn vện một câu: “xé đi.”

Khoảnh khắc đó, Tô Niên Niên như hóa đá.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 433: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (6)

Là một thiếu nữ thích xem chương trình tổng hợp, cô hiểu một người nguyện đưa cho mình bằng tên sau lưng anh ấy, có nghĩa là anh ấy đem tất cả tin tưởng trao cho bạn.

Huống hồ, anh chủ động để Tô Niên Niên xé.

Đó không chỉ là tin tưởng mà thôi.

Mình không phải không muốn thắng, nếu như không muốn thắng thì đã không bóc toàn sức mà đi xé bằng tên của Đường Dư.

Nhưng anh hy vọng nhất là: để Tô Niên Niên thắng.

Vì Tô Niên Niên thắng sẽ vui, Tô Niên Niên vui, anh mới vui.

Đậu Đậu ở đằng xa trở mắt nhìn, lẩm bẩm nói một câu: “Nếu như đây không được coi là yêu.....”

Giọng nói rất nhỏ, nhưng hai người kia cũng đều nghe thấy.

Đường Dư cảm thấy sống mũi cay cay, đứng đây, nam sinh 1m86 biểu cảm vô tội, cảm thấy mình vất vả mà chẳng được gì.

Tất cả đổ dồn mắt nhìn đôi nam nữ tình cảm đó, chiều chuộng đến thế là cùng.....

Tô Niên Niên đứng nấp sau giá sách, dè dặt nhìn Cố Từ Thần.

Đây nhất định có gì khuất tất! Tên này là muốn lừa cô đến sau đó sẽ tranh thủ xé bằng tên của cô, hừm, nhất định là như thế!

(/)

Cho rằng cô sẽ lao đến mà xé sao? quá ngây thơ rồi! Tô Niên Niên nhìn xung quanh xem có gì có thể làm được vũ khí, tìm đi tìm lại toàn là sách, thế là hạ quyết tâm chọn quyển dày nhất.

Ba người đứng ở phía xa ù ù cạc cạc nhìn hai người, chờ đợi trò hay.

Tô Niên Niên tìm mãi, cuối cùng cũng tìm được cuốn lịch sử dày cộp, đặc ý cười, rút sách ra, không ngờ xếp quá chặt, rút ra một quyển mà những quyển khác đều rơi theo, rơi đến mười mấy quyển sách xuống.

Tô Niên Niên không kịp tránh, mắt trân trân nhìn kết cục thê thảm.

Cố Từ Thần thấy lâu không có động tĩnh gì, ngoảnh đầu nhìn đã phát hiện bất thường, vội vàng đứng lên ôm Tô Niên Niên vào lòng. Những cuốn sách lần lượt rơi vào sau lưng Cố Từ Thần, Tô Niên Niên căng thẳng túm lấy miếng dán sau lưng áo Cố Từ Thần, vừa dùng lực, xoẹt một tiếng, bằng tên của Cố Từ Thần đã bị cô xé xuống.

Tô Niên Niên: “.....”

Ba người kia: “.....”

Nam sinh 1m86 há hốc miệng, “Cái này....cái này không phải cố ý đấy chứ, nữ sinh đáng sợ quá.....”

Đậu Đậu nhếch nhếch khóe miệng: “Hình như Niên Niên lại bị bệnh ngốc tái phát rồi.”

Đường Dư nhìn hai người vẫn ở cạnh nhau, cảm thấy nhức mắt, đành lẳng lặng rời đi.

Tô Niên Niên cầm bằng tên của Cố Từ Thần, cười bên lên: “Em lại dán lên cho anh nhé.”

Cố Từ Thần thờ dài, “Không sao, em thắng là được.”

Anh nhặt sách đặt lại lên giá, Tô Niên Niên ngại ngùng, đang định giúp thì bị Cố Từ Thần ngăn lại, ánh mắt đồng tình, “Sau này không với tới thì đừng có cố, chân ngắn như thế, anh xót xa thay em đấy.”

Tô Niên Niên cụp mắt xuống, lúc này trong lòng cô không biết diễn tả cảm xúc gì.....

Mấy người đi ra khỏi thư viện, không ngờ bên ngoài đã tập trung nhiều người như thế, nhìn thấy bọn họ đi ra liền kích động hét lớn: “Ai thắng ai thắng thế?”

Trọng tài cười nói: “Nào, mấy em sinh viên quay người lại, xem xem lưng ai còn bằng tên.”

Tô Niên Niên quay người lại, trong đám đông lập tức vang lên tiếng vỗ tay ròn rã, đặc biệt là đại học năm nhất.

“ Oh year! Em gái năm nhất đúng là lợi hại! các cậu có phục hay không!”

“ Hừ, là Cố nam thần không muốn cướp với con gái thôi!

Tô Niên Niên giật giật khóe môi, giống như đúng là như thế.....

Cô vẫn đang thất thần, một bóng người đã chạy lao về phía cô, giọng nói ròn tan: “ Niên Niên! Minh đến xem cậu đây!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 434: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (7)

Sắc mặt Cố Tử Thần lập tức lạnh băng, bước lên trên kéo tên ngốc vô tình đó đang bỏ nhào về phía Tô Niên Niên.

“ A! Niên Niên, mình đến tận trường thăm cậu mà, hu hu hu, để mình ôm một lát thôi!” Diệp Tinh Vũ không can tâm tình nguyện hết lên, Tô Niên Niên nói, “ Nhị Vũ, cậu đừng có ngốc thế đi!”

Diệp Tinh Vũ cong môi, ám ức nhìn Cố Tử Thần.

Rõ ràng là đã chia tay Tô Niên Niên rồi, còn không để người ta ôm một cái, tại sao lại có tên âm hồn không tan đáng ghét thế chứ!

Đương nhiên, Diệp Tinh Vũ cũng chỉ dám nghĩ trong lòng như thế, đấu với Cố Tử Thần, cậu xác định lúc nào cũng thua là cái chắc.

“Này, bọn tôi vượt xa xôi đến thăm cậu, ít nhất cũng mời bọn tôi ăn cơm chứ!” Một giọng nam khác không vui vang lên, vừa nghe là biết đó là tên kiêu ngạo.

Tô Niên Niên vừa nhìn, cười nói: “Ồ....Tiểu Sênh Sênh, sao cậu cũng đến đây?”

Cô là nghe Đậu Đậu nói, Ngôn Mặc Sênh và Diệp Tinh Vũ học cùng một trường, nghe nói quan hệ hai người cũng rất tốt.

Ngôn Mặc Sênh thùng thảng: “Đừng có gọi tôi cái tên con gái như thế! hừm, đúng rồi, Hoàng Đậu Đậu cái tên hay đùa đâu rồi?”

“Ai ya, quan tâm Đậu Đậu nhà chúng tôi thế cơ á?” Tô Niên Niên đắc ý huýt sáo một tiếng, cô biết thừa hai tên này có gì đó rồi!

Ngôn Mặc Sênh với bộ dạng chịu không nổi, “ha ha, cậu đang kể truyện cười sao, tôi làm sao có thể để ý nữ hán tử đó chứ.....” Nói thì như thế, nhưng ánh mắt cậu ta lại luôn tìm bóng dáng Đậu Đậu.

Cuối cùng, cậu ta nhìn thấy Đậu Đậu đứng trên bậc thềm của thư viện, đang hoa chân múa tay chém gió với soái ca, mắt chớp chớp như sói đói, soái ca cũng phải dè dặt lùi về sau.

(/)

“tên ngốc đó là ai thế?” Ngôn Mặc Sênh hỏi Tô Niên Niên, đến cậu cũng không ý thức được bên trong lời nói mang chút chua cay.

Tô Niên Niên liếc mắt, “ồ, soái ca 1m86, đây là mẫu người Đậu Đậu thích, có lẽ là đang trêu đùa người ta.” “ Cô ta là nữ hán tử thì thích gì soái ca chứ? Chân dài như thế sắp đến ngực cô ấy rồi! còn nữa, sao xấu trai thế, thẩm mỹ của tên này càng lúc càng kỳ quặc.....” Ngôn Mặc Sênh ra sức chê bôi.

Tô Niên Niên chớp chớp mắt: “Cậu không phải nói cậu không để ý cậu ấy sao, thế tại sao cậu còn để ý thẩm mỹ của cậu ấy làm gì chứ?”

Một câu hỏi của cô khiến Ngôn Mặc Sênh đơ người, Ngôn Mặc Sênh hừm một tiếng, bực tức ngoảnh mặt đi, nhưng ánh mắt vẫn hướng về phía Đậu Đậu ở đó.

Trong lòng càng thấy chua xót.

“Niên Niên, chúng ta đi ăn cơm đi! Minh dẫn cậu đi ăn món ngon!” Diệp Tinh Vũ không để ý bọn họ nói chuyện, kéo Tô Niên Niên đi nhưng lại bị Cố Tử Thần ngăn lại.

“Này, bỏ tay ra, đừng có động tay động chân.” Cố Tử Thần gạt tay Diệp Tinh Vũ ra, sau đó ngoảnh mặt nghiêm túc hỏi: “Em muốn ăn gì?”

Tô Niên Niên nuốt nước bọt, luôn cảm thấy mình nên giữ khoảng cách với Cố Tử Thần.

Quan hệ của hai người họ càng lúc càng kỳ lạ.....

Cô đáp ứng mở lời: “Uhm, em đi ăn với Nhị Vũ là được rồi.....”

Không biết câu nói này vang trong tai Cố Tử Thần, lại biến thành lời từ chối.

Anh nheo mắt, lông mày cũng cau lại, dựa vào những gì Tô Niên Niên hiểu về anh, biết anh đang tức giận.

Nhưng, cô nào có động đến anh chứ?

Nhị Vũ lại bồi thêm nhát nữa: “Đúng thế, anh, em đưa Niên Niên đi ăn thịt, anh cứ bận đi, không cần lo lắng bọn em, em sẽ chăm sóc tốt cho cô ấy!”

Nổi bực tức trên người Cố Tử Thần càng lúc càng nặng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 435: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (8)

“Cô ấy không thích ăn thịt.” Cố Tử Thần nghiêng răng nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu.

Diệp Tinh Vũ vô tội gãi gãi đầu: “Nhưng mà thịt ngon, Niên Niên, cậu có ăn không?”

“Ngon đương nhiên phải ăn rồi!” Tô Niên Niên không để tâm nói, thế là mọi người xung quanh phát hiện, sắc mặt Cố Tử Thần tối sầm như muốn dọa người khác.

Tô Niên Niên thấy có gì đó không đúng, rụt rụt cổ, Diệp Tinh Vũ nói nhỏ với cô: “Anh gần đây sao thế, có phải tâm trạng không tốt không?”

“Không biết, không quan tâm anh ta, chúng ta đi ăn cơm đi!” Tô Niên Niên và Diệp Tinh Vũ nắm tay thành nắm đấm rồi chạm vào nhau.

Đậu Đậu kéo soái ca 1m86 đến nói chuyện cùng “nào nào nào, mình giới thiệu với các cậu một chút, đây là Từ Việt học hệ pháp luật.”

Ngôn Mặc Sinh sắc mặt không vui, hừm một tiếng, ngoảnh đầu đi.

Cậu vốn cho rằng Đậu Đậu giống như trước đây sẽ đến nói chuyện cười đùa với cậu, không ngờ chờ cả buổi, chả thấy biểu hiện gì, ngược lại vừa quay người đã nhìn thấy Đậu Đậu đang nói chuyện vồn vã với tên ngốc đó, tức chỉ muốn kéo Đậu Đậu đi rồi đánh cho một trận!

Thầm nghĩ gì chứ? Mặc dù cậu không cao bằng tên ngốc đó, nhưng vẫn còn đẹp trai hơn hẳn ta! Hừm! Hoàng Đậu Đậu chính là tên ngốc hạng nặng!

Tô Niên Niên nhìn cũng thấy đau đầu, nói một câu dẹp chiến trường hỗn loạn này: “Mọi người cùng đi ăn cơm đi.....”

“Được thôi!” Tất cả mọi người đều đồng thanh trả lời, chỉ là trong lòng mỗi người đều có suy nghĩ riêng.

(/)

Mọi người tìm một quán ăn Tứ Xuyên, khi gọi món Cố Tử Thần lật menu, điềm nhiên nói: “cá chua ngọt, canh chua cay.”

“Sườn chua ngọt, rau chua cay, khoai tây sọ chua cay.....” Ngôn Mặc Sinh không chịu thua kém, cùng gọi theo.

Diệp Tinh Vũ nhăn mặt: “Anh, Tiểu Sinh Sinh, hai người định cho ăn chua đến chết sao? gọi gì mà toàn món liên quan đến dấm.....a...răng em cũng thấy ghê.”

Cố Tử Thần và Ngôn Mặc Sinh cùng trừng mắt nhìn: “Làm sao? Không phục à?”

Diệp Tinh Vũ lập tức cúi đầu giả bộ ngoan ngoãn.

Đội rau bưng lên, Tô Niên Niên và Đậu Đậu đều muốn bịt mũi, chỉ cảm thấy trong không khí khắp nơi đều là mùi chua cay.

Từ Việt quan tâm rót cho hai người cốc nước trắng, cười rất dịu dàng, “Các cậu không cảm thấy hai người họ đang ghen hay sao?”

“Còn lâu ấy, hai tên đàn ông thì ghen cái gì chứ.” Đậu Đậu lớn tiếng nói, Tô Niên Niên cũng biểu thị không tin, người lạnh lùng như Cố Tử Thần sao mà ghen được chứ?

Cố Tử Thần và Ngôn Mặc Sênh nghiêng răng, đúng là tên 1m86 này đáng ghét, mồm mép càng lúc càng giống đàn bà!

Ăn xong bữa cơm ghé đến tận răng, Tô Niên Niên đau khổ đi vào nhà vệ sinh, khi đi ra, ở bệ rửa tay nghe thấy một giọng nói quen thuộc.

“Uhm, em biết rồi, tình yêu, anh cũng chăm sóc tốt cho bản thân nhé.....uhm, cuối tuần này em sẽ đến gặp anh có được không, không cần phải mua túi cho em, em đủ dùng rồi, ha ha, tình yêu, anh đối với em thật tốt.....” Giọng nói nhỏ nhẹ chuyển đến, khiến người ta dễ liên tưởng đến một từ: vợ bé.

Nhưng giọng nói đó Tô Niên Niên quen đến nỗi không thể quen hơn được nữa, cô kéo cánh cửa phòng bên cạnh, quả nhiên ở bệ rửa tay nhìn thấy mặt Tống Dư Hi.

Tô Niên Niên nhìn một lượt khắp người cô ta, chiếc váy dài Dior số lượng có hạn, cộng thêm túi xách và chiếc điện thoại màu hoa hồng, từ đầu đến chân phải vượt qua năm chữ số đằng đuôi.

Cô đương nhiên không tin Tống Dư Hi tự mua cho mình, thế là lạnh lùng châm biếm một câu, “Lợn ca đối với cậu tốt thật đấy.”

Thần sắc Tống Dư Hi có chút hoảng loạn, nhưng rất nhanh bình phục lại, cao ngạo nói: “Tôi với Chúc Thành chẳng có quan hệ gì, xin lỗi, tôi đã có bạn trai rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 436: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (9)

“Ồ, thế thì chúc mừng cậu, cuối cùng cũng kiếm được người hiền.” Tô Niên Niên buông một câu, định rời đi.

Tống Dư Hi ngăn cô lại, giống như cô tình khoe khoang vậy, nói một tràng dài: “Tô Niên Niên, bạn trai tôi đối với tôi rất tốt, cái gì cũng mua cho tôi, còn cho tôi tiền sinh hoạt. Chỉ cần tôi muốn cái gì, anh ấy cũng sẽ hài lòng tôi.....”

“Stop! Tôi muốn nói đó là, cậu tìm bạn trai? Hay là bám vào tiền của anh ta?” Tô Niên Niên không kiên nhẫn ngắt ngang cô ta.

Sắc mặt Tống Dư Hi trắng bệch, “Đương nhiên là bạn trai, cậu đừng có gato với tôi.”

Tô Niên Niên cười khẩy nói: “Cậu lẽ nào vẫn chưa rõ sao, từ trước đến nay, rốt cuộc là ai ngưỡng mộ ai chứ?”

Cơ thể Tống Dư Hi cứng đờ, đúng là, từ thời cao trung đầy bấy giờ, cậu ta vẫn luôn ngưỡng mộ đồ kị với Tô Niên Niên.

Một mặt, cô ta luôn coi Tô Niên Niên là cọng cỏ cứu mạng của mình, vì Tô Niên Niên có thể vệ cô ta, có thể đóng học phí cho cô ta. Mặt khác, cô ta lòng đầy đồ kị với gia thế, dung mạo, tình yêu của Tô Niên Niên.

Nhưng bây giờ, không giống trước nữa rồi.....

Tô Niên Niên giờ chẳng có gì, còn cô ta có bạn trai, hơn nữa lại đối với cô ta tốt như thế!

“Một người đàn ông bình thường, không phải nên quan tâm cậu từ những thứ nhỏ nhất sao? nếu như chỉ là muốn anh ta mua đồ cho cậu, thế thì không bằng cậu lấy một cái máy rút tiền còn hơn!” Tô Niên Niên chế giễu. “Lại nói việc cậu tìm bạn trai, lợn ca biết không?”

Quả nhiên, sau khi Tô Niên Niên nói ra câu nói này, Tống Dư Hi im lặng.

Tô Niên Niên càng chắc chắn suy đoán trong lòng mình, chỉ sợ lợn ca lại thành bi kịch, không chỉ làm người dự bị của người ta, đến người ta có bạn trai hay không cũng không biết.

“Chúc Thành là cái thá gì chứ? Cậu ta chẳng qua chỉ là tên béo vừa xấu vừa thô kệch, ngoài tiền ra thì có cái gì? Nếu như cậu ta không có tiền, cậu có làm bạn với cậu ta không?” Tống Dư Hi nói.(/)

“đương nhiên là có! Tôi làm bạn với lợn ca là vì con người cậu ấy, không phải vì tiền của cậu ấy!” Tô Niên Niên phản kích cô ta, rồi cười chế giễu, “Thì ra cậu luôn nghĩ như thế à..... Tống Dư Hi, cậu thật là đáng thương, tại sao năm đó tôi lại luôn nghĩ cậu là bông hoa sen trắng tinh khiết đơn thuần chứ, cậu còn thủ đoạn hơn cả loại người như Doãn Sơ Hạ nào có mà như không!”

“Cậu cho rằng cậu trong sạch lắm à! cậu có tư cách gì mà nói tôi!” Tống Dư Hi bị Tô Niên Niên chọc cho tức điên.

Tô Niên Niên nhếch môi: “Ít nhất tôi sẽ không vì tiền mà bám lấy người ta, cậu lẽ nào không hiểu, khoảng cách giữa chúng ta trước nay không phải vì gia cảnh, mà là vì cách suy nghĩ sao?”

Tổng Dư Hi cắn môi, “Dù cho làm vợ bé thì có làm sao chứ, ít nhất tôi cũng có được thứ mình muốn! Còn cậu thì sao, cảm giác bị Cố nam thần đá có thích không? Hay là cậu muốn tìm Chúc Thành tên đầu lợn đó để nối duyên trước, tôi nghe nói quan hệ hai người rất thân thiết đấy!”

Sắc mặt Tô Niên Niên sa sầm, “Tổng Dư Hi, cậu cũng nên biết điểm dừng!”

“Tôi không đấy! Tôi là muốn cậu khó chịu đấy! Tô Niên Niên, đáng đời cậu, đáng đời cậu lắm!” Tổng Dư Hi chưa ngoa gào lên.

“Cảm ơn!” Một giọng nói làm tỉnh ngộ hai người đang cãi nhau.

Sắc mặt Tô Niên Niên thay đổi, đẩy cửa đi ra, bên ngoài là một nam sinh với cân nặng 90kg, vì quá kích động nên những thớ thịt trên mặt rung lên, khoe mắt vẫn lên mạch máu đỏ.

Chính là Chúc Thành, cậu đứng ở bên ngoài, không biết nghe bao lâu rồi.

Tô Niên Niên cau mày, “Lợn ca, sao cậu lại ở đây? Khụ khụ, lâu rồi không gặp, cùng nhau ăn cơm đi.....”

Những lời này, cô không biết Chúc Thành nghe được bao nhiêu, bây giờ việc duy nhất có thể làm được, chính là miễn cưỡng cho qua.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 437: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (10)

Không phải vì Tổng Dư Hi, mà là không muốn để Chúc Thành buồn.

Chúc Thành cười đau khổ một tiếng, giọng nói nghẹn ngào: “Niên Niên, cậu không cần an ủi mình, mình đều nghe thấy cả rồi.”

Tô Niên Niên há hốc miệng, nhất thời không tìm ra được lý do an ủi.

Chúc Thành sứt sứt mũi, cậu hôm nay gọi điện cho Tổng Dư Hi hẹn cô ta ăn cơm, nhưng bị Tổng Dư Hi từ chối qua loa, đành thất thểu đến quán ăn này ăn chút gì đó.

Không ngờ khi đi vệ sinh, nghe thấy cuộc trò chuyện giữa Tổng Dư Hi và Tô Niên Niên.

Tìm nhói đau là cảm giác gì, cuối cùng cậu cũng được trải nghiệm.

Tổng Dư Hi đứng trong nhà vệ sinh, không chịu đi ra.

Chúc Thành ý thức được cô ta không hề muốn gặp mình, thế là run rẩy hỏi một câu: “Tiểu Hi, mình chỉ muốn hỏi một câu, cậu đã bao giờ coi mình là bạn chưa?”

Cậu không dám hỏi Tổng Dư Hi là có thích mình hay không, cậu không dám, thật sự không dám.

Tô Niên Niên đồng tình nhìn cậu, thay Chúc Thành xót xa.

“Tiểu Hi, những gì cậu nói vừa nãy là thật sao? chỉ cần cậu nói không phải, mình sẽ tin! Thật đấy!”

“Nếu như cậu muốn những thứ đó, mình cũng có thể mua cho cậu!”

“Mình có thể đối tốt với cậu hơn cậu ta gấp 10 hay 100 lần, chỉ cần cậu có thể để mình ở bên cạnh cậu.....”

Nói đến cuối cùng, Chúc Thành không kìm được khóc òa lên.

“Chúc Thành, cậu có thể giống người đàn ông được không!” Tô Niên Niên không nhịn được mắng luôn.

(/)Chúc Thành không nén được tiếng khóc nức nở, lại òa lên, nhìn cực kỳ ảm ức.

Cậu cũng không muốn thế này, cậu đường đường chính chính đứng trước mặt Tổng Dư Hi, nói cho cô biết cậu thích cô.

Nhưng cậu biết mình không hợp! Cho nên chọn hèn mọn, chọn nhường, chọn lùi bước vô điều kiện.

Còn trong tình yêu, không phải những bông hoa hèn kém đều có thể nở thành rừng rậm.

Cô chỉ là không thích cậu, chỉ như thể mà thôi.

Có lẽ tiếng khóc cũng đánh động Tống Dư Hi, mặt cô ta lạnh lùng, “Xin lỗi, mình có bạn trai rồi, cảm ơn cậu đã chăm sóc mình trước đây. Nhưng Chúc Thành, cậu cũng nên tự xem mình thế nào, tại sao mình phải thích tên béo như cậu? Cậu thích mình, lẽ nào mình nhất định phải thích cậu sao? cậu có ngốc hay không?”

“Cậu đủ rồi đấy!” Tô Niên Niên bực mình, “nếu cậu không thích cậu ấy, tại sao phải yên lặng nhận sự đối tốt của người ta với cậu? Từ cao trung đến bây giờ, lợn ta đối với cậu tốt như thế, cậu không thích tại sao không từ chối sớm! Chơi đùa với tình cảm của người khác như thế mà cậu không biết xấu hổ sao?”

Tô Niên Niên về mặt bất cần: “Chẳng liên quan đến cậu, tôi ép cậu ta đối tốt với tôi sao? lẽ nào không phải cậu ta can tâm tình nguyện, cậu ta ngốc nghếch, đương nhiên phải chấp nhận hậu quả của việc ngốc nghếch!”

Tô Niên Niên hoàn toàn mất kiên nhẫn nói đạo lý với cô ta, cô trước đây tại sao không phát hiện, con người càng yếu đuối lại càng đáng ghét hơn cả tiểu nhân!

“Hừ, tôi hôm nay không xé xác cậu thì thật có lỗi với trời, có lỗi với đất, có lỗi với nhân dân thế giới!” Tô Niên Niên định lao lên xử lý Tống Dư Hi, nhưng lại bị Chúc Thành sống chết ngăn lại.

Tống Dư Hi giật mình sợ hãi lùi về sau hai bước, nhìn thấy Chúc Thành vẫn còn ra sức bảo vệ cô ta, lại càng được đà dẫm giày cao gót rời đi.

“Chúc Thành, cậu là đồ thần kinh! đồ ngốc! Cậu ít nhất cũng bảo cậu ta đem tiền trả cho cậu chứ!” Tô Niên Niên bực tức, gào lên kinh động mấy người ăn cơm.

Khi Cố Từ Thần và mấy người đến, phát hiện Tô Niên Niên bị người ức hiếp, không do dự, Cố Từ Thần giờ chân đạp cửa.

Diệp Tinh Vũ cũng giờ nắm đấm, đến Đậu Đậu tức mình dậm chân.

Tô Niên Niên bị thâm kêu lên: “A---- --- đừng đánh nữa, đây là người mình!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 438: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (11)

Mấy người động tay đều sững ra ở đó.

“Đây là lợn ca, vừa nãy xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, cậu ấy là sợ mình lao vào đánh người, mới ngăn mình lại. tất cả đều là hiểu lầm” Tô Niên Niên vội vàng giải thích rõ ràng tất cả.

Diệp Tinh Vũ ho một tiếng, ngoảnh đầu đi, định rũ sạch quan hệ, Đậu Đậu cười hi hi: “Uhm gì nhi, xin lỗi nhé.”

Trên quần áo lợn ca còn có vài dấu gầy nhằng nhịt, đều là do cô đạp lên.

Duy nhất Cố Từ Thần cau mày: “rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Ai ức hiếp em.”

Tô Niên Niên: “Hừm....không có gì, chỉ là chuyện nhỏ.”

“Sao lại là chuyện nhỏ chứ? Nhớ đâu.....” Cố Từ Thần còn chưa nói hết, Tô Niên Niên đã cắt ngang anh: “Nhớ đâu cái gì, đã nói là không sao, không cần anh phải quan.”

Sắc mặt Cố Từ Thần sầm lại, đến nhiệt độ nên cạnh đường như thấp xuống mấy độ.

“Tô Niên Niên, em là trách anh nhiều chuyện sao?”

Tô Niên Niên cắn cắn môi: “Đúng, đây là việc của tôi, không cần Cố thiếu gia lo lắng, dù sao quan hệ của chúng ta cũng chẳng là gì, không phải sao?”

Cố Từ Thần cười khẩy: “Thì ra em nghĩ như thế à.”

Sắc mặt lạnh lùng, khí chất của anh khiến người ta thờ không ra hơi.

Tô Niên Niên vốn dĩ bị Tống Dư Hi chọc tức cho không nhẹ, cộng thêm mối quan hệ không rõ ràng với Cố Tử Thần, khiến cô vừa buồn bực lại vừa khó chịu.

Cô cũng chẳng muốn nói gì thêm, kéo Đậu Đậu rời khỏi quán ăn.

Hai người men theo đường chậm chậm đi về trường, Đậu Đậu quan sát thần sắc của cô, trên mặt Tô Niên Niên hiện rõ chữ mơ màng.

(/)

“Niên Niên, cậu vừa nãy không nên nói Cố nam thần như thế, mình cảm thấy anh ấy đối xử với cậu rất tốt!”

“Đây không phải vấn đề tốt hay không, rõ ràng là bọn mình chia tay rồi, anh ta làm như thế thì có ý nghĩa gì chứ? Bực chết đi được.” Tô Niên Niên bí bức đá viên sỏi bên đường.

Đậu Đậu do dự một lát, mở miệng thăm dò: “Lẽ nào cậu không cảm thấy, Cố nam thần là đang đối tốt với cậu sao? có phải anh ấy muốn quay lại với cậu không?”

Tô Niên Niên quả nhiên sững người, Đậu Đậu lập tức hiểu ra, người xuề xòa qua loa như Tô Niên Niên có lẽ không nghĩ đến điều đó, cho nên mới cảm thấy khó xử.

“Anh ấy thực ra rất tốt, hồi đó chia tay với cậu vội vàng, nói không chừng có gì đó khó nói, cậu thật sự không muốn cho anh ấy một cơ hội nữa sao?” Đậu Đậu nghiêm túc nói.

Tô Niên Niên lại lần nữa đá hòn sỏi, “Mình còn lâu mới quan tâm, dù sao ngựa tốt không nhai lại cỏ, mình sẽ không ở bên cạnh anh ta.”

Lời còn chưa dứt, cô đột nhiên kêu lên một tiếng, suýt chút nữa ngã lên người Đậu Đậu.

Đậu Đậu vội vàng dìu cô dậy, “Tiểu Niên Niên, cậu đừng dọa mình, sao thế?”

Tô Niên Niên nhăn nhó, “Ôi, mình hình như dùng lực quá, đang bị chuột rút.”

Cô đang âm ỉ nói với Đậu Đậu, bên cạnh đột nhiên xuất hiện bóng người cao to, mặt điềm nhiên, giọng nói có chút hoảng loạn, “Không sao chứ?”

Tô Niên Niên nhìn thấy Cố Tử Thần, đứng thẳng dậy từ trên người Đậu Đậu, cầm đầu đi thẳng về phía trước, “Không sao.”

Cố Tử Thần cau mày, kéo cánh tay Tô Niên Niên lại: “Em là lợn à! Chuột rút còn chạy loạn lên làm gì!”

“Tôi đã nói rồi không cần anh quan tâm!” Tô Niên Niên bĩu môi, có chút bực bội, “Anh lại bắt đầu công kích cá nhân rồi đấy, tôi đã nói rồi, dù cho tôi là lợn, tôi cũng là con lợn quý hiếm, tại sao anh có thể tùy ý gọi tôi như thế!”

Cố Tử Thần cười khẩy một tiếng: “Thế thì được, yêu quý động vật quý hiếm, là bổn phận mà anh nên làm!”

Một câu nói hết, anh dìu Tô Niên Niên dậy, đi về phía xe mình dựng bên đường.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 439: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (12)

Tô Niên Niên giật nảy mình, ra sức giãy giụa: “Bỏ tôi xuống! Cố Tử Thần tại sao anh lại đáng ghét thế chứ! Hừ.....Đậu Đậu cứu mình, Đậu Đậu cậu đừng bỏ rơi mình!”

Đậu Đậu giờ tay vấy với cô, cười ngọt ngào: “Niên Niên cậu ngoan ngoãn ở bên cạnh Cố nam thần đi nhé, mu...oa!”

Nhìn bóng Đậu Đậu dần cách xa mình, Tô Niên Niên được trải nghiệm cảm giác nuốt nước mắt vào trong.

Có đứa bạn thân đầu gối như cậu sao! không giúp thì thôi còn bỏ thêm một nhát dao!

Không có thời gian để ý Đậu Đậu nữa, Tô Niên Niên nhìn lại mình, chiếc đầu nhỏ quay đi quay lại, cố tình nói: “Cố Tử Thần, tôi chóng mặt quá, anh mau buông tôi xuống, tôi sắp nôn trên người anh rồi!”

Cô biết Cố Từ Thần mắc bệnh sạch sẽ, có lẽ sẽ không chịu được mà buông cô xuống ngay.

Nhưng sự thật chứng minh, tính toán như ý của cô bị thất bại, Cố Từ Thần chỉ lạnh lùng buông một câu: “Thế thì nôn đi, nôn xong đói rồi lại có thể ăn.”

Tô Niên Niên cạn lời.

Nam thần mắc bệnh sạch sẽ năm đó giờ đi đâu rồi! Ngày hôm nay lại trở nên kỳ lạ như thế này!

(/)

Mở cửa xe, Cố Từ Thần đặt cô vào trong, xạch một tiếng, cửa xe đóng lại.

Tô Niên Niên âm ức nhìn anh, vốn dĩ là lỗi của anh, bây giờ còn khóa cô lại, đúng là không có tính người không có đạo lý mà!

Cố Từ Thần cố né ánh mắt của cô, sợ mình chịu không được lại mềm lòng.

Anh đưa tay xoa xoa chân Tô Niên Niên: “Còn đau không?”

Tô Niên Niên cũng rút chân lại, đã không đau từ lâu rồi, bây giờ Cố Từ Thần cách cô gần như thế khiến cô có cảm giác sắp nguy hiểm, bản năng giờ chân đạp một cái.

“Anh tránh ra!” Cô nói giọng tức tối.

Cố Từ Thần phui phui bụi trên người, giữ lấy cằm của Tô Niên Niên, ép cô nói chuyện nghiêm chỉnh với mình, giọng nói có chút kiên quyết: “Anh sẽ không đi!”

“Vậy thì tôi đi còn không được sao?” Tô Niên Niên càng âm ức hơn, cô chẳng qua là muốn rũ sạch quan hệ với anh mà thôi.

“Muộn rồi.” Cố Từ Thần ném ra một câu, khởi động xe, mặc kệ Tô Niên Niên ầm ĩ, đưa cô về tòa nhà nơi mình ở.

“bây giờ anh cho em hai lựa chọn, một là ngoan ngoãn đi lên lầu; hai là anh không ngại vác em vào.” Khi nói ra những câu này, Cố Từ Thần luôn cười, nhưng Tô Niên Niên lại bị giọng nói uy hiếp của cậu làm cho đứng hình.

Cố Từ Thần rút cuộc muốn làm gì thế?

So sánh lực chiến đấu của hai người, thực lực khác xa nhau, không đo được; trí tuệ, thôi vậy, quá khập khiễng; thể lực, cái này dường như càng không có hy vọng....

Tô Niên Niên nhìn lên trời, tính toán cả buổi, mới phát hiện khả năng cô có thể chạy thoát khỏi tay của Cố Từ Thần gần như là con số 0.

Cô hằm hằm trừng mắt nhìn Cố Từ Thần: “Tôi tự đi!”

Ngang nhiên khí thế đi vào nhà của Cố Từ Thần, Tô Niên Niên vừa đặt mông trên ghế sofa, sử dụng chiến thuật “mặt lạnh” với Cố Từ Thần.

Đối diện với kẻ thù, chính là phải trừng mắt cho đến khi anh ta mang thai thì thôi!

Cố Từ Thần vốn dĩ tức giận thật, nhưng nhìn thấy bóng dáng bé nhỏ của cô ngồi ở đó, khiến cảnh sắc xung quanh trở nên tươi đẹp hơn. Dường như cô, đây mới giống nhà vậy.

Anh thở dài một hơi, giọng nhẹ nhàng hơn: “Niên Niên, chúng ta nói chuyện nghiêm túc nhé.”

Tô Niên Niên nghiêng đầu nghĩ một lát, muốn đàm phán với cô sao? Không có cửa đâu!

Dù cho cô bây giờ là bị kẻ địch bắt về, thế thì cũng phải đãi ngộ tốt mới phải chứ!

“Tôi muốn ăn mỳ tôm khoai tây cộng thêm coca, ăn xong rồi nói sau!”

Cố Từ Thần: “.....”

Im lặng hai giây, ngoan ngoãn xuống lầu đi mua cho cô mấy thực phẩm rác đó.

Tô Niên Niên ở đằng sau nhìn mà cứng họng lú lờ.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 440: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (13)

Chiều này sao lại dễ sử dụng thế? Tô Niên Niên trong lòng thầm lẩm bầm một câu, gặm đầu ngón tay suy nghĩ, nếu đã như thế, thế thì đừng trách cô không khách sáo.

Cố Từ Thần mua xong đồ quay về, đẩy cửa ra, có cảm giác như mình vào nhầm nhà.

(/)

Căn phòng này diện tích mặc dù nhỏ, phong cách bài trí đơn giản sạch sẽ, nhân viên dọn dẹp theo giờ biết chủ nhân của căn nhà này ưa sạch sẽ, cho nên quét dọn càng sạch sẽ hơn.

Nhưng bây giờ, một chiếc dép nằm giữa nhà, một chiếc ở trước ghế sofa, gối trên sofa đông một cái tây một cái, chiếc bàn bày bữa loạn xì ngầu cả lên, hoàn toàn giống như nhà tị nạn vậy.

Kẻ đầu têu Tô Niên Niên vẫn mặt mày ngang nhiên gấp táo xem tivi, nhìn anh quay về, còn oán trách một câu: “Anh chậm quá đấy, tôi đói sắp chết rồi đây này.”

Cố Từ Thần không tức giận, mà nhìn chằm chằm Tô Niên Niên.

Giọng nói của cô vừa nãy, giống như người vợ mới cưới ngồi trong nhà chờ chồng về, sau đó nũng nịu lâu bầu mấy câu.

Lần đầu tiên Cố Từ Thần cảm thấy, căn phòng này có mùi vị của nhà.

Tại vì trong nhà có người đợi anh về.

Tô Niên Niên gặm táo vui vẻ, trong lòng dấy lên nghi vấn: cô khiến trong nhà loạn hết cả lên thế này mà sao Cố Từ Thần lại có thể nhịn? Cái này không khoa học!

Cố Từ Thần không cảm nhận được suy nghĩ đó của cô, đặt chiếc túi trong tay lên bàn trà, đưa mấy gói bim bim khoai tây cho Tô Niên Niên, quay người nhân nhục đi pha mỳ cho cô.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy cảm mình như sắp rơi xuống, cô ra sức đỡ chiếc cảm nhếch xuống, đòi hỏi ngày càng táo tợn hơn: “Tôi không muốn ăn mỳ ướp, tôi muốn ăn mỳ nấu, cho thêm trứng gà và rau xanh!”

Cố Từ Thần vẫn điềm nhiên, cầm gói mỳ đi vào bếp.

Kéo tủ lạnh ra, biểu cảm của anh cuối cùng cũng có chút kích động.

Tô Niên Niên trong lòng tự like cho mình, cô cũng bối tung cả cái tủ lạnh lên rồi, người như Cố Từ Thần sẽ làm thế nào đây?

Ai biết Cố Từ Thần khê cau mày, quay người nghiêm túc nói: “Không có trứng gà, cho thịt chân giò hun khói có được không?”

Tô Niên Niên: “.....”

Cô nhìn người đàn ông quần tạp dề hồng nấu mỳ trong bếp, từ đầu đến cuối như có ảo giác vậy.

Ăn no uống đủ, Cố Từ Thần nghiêm sắc mặt, dáng vẻ như có chuyện muốn nói.

Tô Niên Niên nhanh trí đổi sang kênh hoạt hình, “Đợi tôi xem hết phim hoạt hình, tập này chưa kết thúc thì đừng nói chuyện với tôi!”

Cố Từ Thần gật đầu, không nói câu gì ngồi xuống bên cạnh.

Tô Niên Niên vốn dĩ còn có chút căng thẳng, nhưng về sau lại hoàn toàn thư thái, cười thả phanh.

Sau khi xem xong, Tô Niên Niên đã tâm chưa chết, còn đưa ra các loại yêu cầu, cái gì mà muốn ăn cháo bỏ ở một khách sạn cách đó rất xa, cái gì mà muốn giảm cân nhân tiện luyện yoga. Tóm lại, tác oai tác quái đến cực điểm, Cố Từ Thần toàn bộ đều làm theo.

Đến cuối cùng cô lại từ hành cho mình mệt, nhào người trên sofa ưỡ ưỡ nói: “Tôi không muốn nói chuyện với anh, tôi muốn về trường.”

Cố Từ Thần nheo mày lại, bộ dạng ưỡ ưỡ, giống như một con mèo lười.

“Lên thuyền địch rồi còn muốn đi? Em là lợn à?”

Tô Niên Niên từ trên ghế sofa nhảy dựng lên: “ Ý anh là gì! Này, anh mà ức hiếp tôi như thế nữa là tôi báo cảnh sát đấy!”

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi, biểu cảm nhìn rất đáng thương, “ Là ai ức hiếp ai chứ.....”

Tô Niên Niên mơ hồ cảm thấy có chút áy náy, ho khụ khụ đánh trống lảng: “ Uhm.....anh muốn nói cái gì, mau nói đi.”

Thấy Cố Từ Thần không động tĩnh gì, cô bước lên trước đá vào chân anh, thúc giục nói: “ Nói đi.”

Lời còn chưa dứt, Cố Từ Thần nhanh nhẹn đưa tay ra, ấn cô xuống ghế sofa, cơ thể đè lên người cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 441: Cả Thế Giới Ở Trước Mắt Em (14)

Tô Niên Niên sắp phát khóc rồi, chuyện gì xảy ra thế này!

Cô dùng lực vùng vẫy, vừa đánh lại vừa cắn, Cố Từ Thần cau mày, giữ chặt hai tay cô lại, dựa vào sức lực mà đè chặt Tô Niên Niên.

Sâu xa trong lòng Tô Niên Niên dâng lên cảm giác xấu hổ, không phải vì đánh không lại Cố Từ Thần, mà là.....tư thế này quả thật quá bá đạo!

“ Anh làm gì thế? Không phải muốn nói chuyện sao, bây giờ lại phạm quy à!” Tô Niên Niên gào lên, Cố Từ Thần đổi một góc khác thoải mái hơn, chậm chậm nói: “ Không thể này em có chịu nói chuyện với anh không?”

(/)

Tô Niên Niên im lặng, cụp mày xuống, không đấu mồm với anh nữa.

Cố Từ Thần thông dong nhìn cô, đợi lâu như thế, con lợn này cuối cùng cũng không nhe nanh múa vuốt, im lặng rồi.

Trong đầu vẫn còn vang lên câu nói của Tô Niên Niên.

“ Ngựa tốt không nhai lại cỏ, mình sẽ không ở bên cạnh anh ta.....”

Từng chữ từng câu, đều như chọc vào đúng chỗ đau nhất chỗ mềm nhất trong đáy lòng.

Từ trước đến nay không phải ngôn ngữ có lực sát thương, mà là người đó nói ra, tổn thương bạn nhất.

“ Anh và Doãn Sơ Hạ không có quan hệ gì, chưa bao giờ muốn đính hôn với cô ta, cũng không muốn ở bên cô ta.” Cố Từ Thần mở miệng giải thích, nhưng lại bị Tô Niên Niên ngắt ngang, “ nếu như anh muốn nói cái này, thế thì chúng ta có thể kết thúc bây giờ được rồi!”

Cố Từ Thần cau mày, “ Hồi đó chia tay với em, là anh không đúng. Dù cho có gì khổ tâm trong lòng, đều là lỗi của anh. Niên Niên, có thể tha thứ cho anh, đừng giận anh nữa.....”

“ Tôi không giận anh.” Tô Niên Niên lí nhí nói, mắt Cố Từ Thần sáng lên, “ Thật sao.....?”

“ Tại vì tôi không để ý.” Câu nói cuối cùng khiến tim Cố Từ Thần đột nhiên rơi xuống mức thấp nhất, “ Quá trình không quan trọng, kết quả đã ra rồi, chúng ta đều phải đón nhận, không phải sao?” Thần sắc Cố Từ Thần phức tạp, muốn giải thích, nhưng lại không có cách nào nói ra được.

Anh phải nói thế nào? Tại vì sợ bố đẻ của mình hại chết bố cô không đủ, còn sẽ hại chết cô nên mới chia tay với cô sao?

Tổn thương vì tổn thương, cũng vẫn là tổn thương.

Việc này vốn dĩ là lỗi của anh, anh muốn Tô Niên Niên tha thứ cho anh, nhưng lại không thể nói ra tất cả chân tướng, tình hình lại càng rơi vào bế tắc.

Anh nghe thấy âm thanh của mình đang hỏi: “ Em có thích anh không?”

Lông mi Tô Niên Niên run rẩy, không kiềm được chớp chớp: “ Đương nhiên không thích rồi! ai thích một người đàn ông cặn bã mà đá mình chứ! Bệnh thần kinh à?”

Yết hầu Cố Từ Thần khẽ động, câu nói đó quả thật giống như đá nặng nghìn cân đè xuống. Trong tim anh, nặng nề khó có thể gánh được.

Anh nhìn khuôn mặt Tô Niên Niên đang ở rất gần, đối với anh mà nói, giống như cả thế giới ở trước mắt anh.

Nhưng, thế giới này luôn đẩy anh ra, dùng toàn lực để đẩy. Anh thử đuổi theo, thử cướp lại, nhưng vẫn càng lúc càng xa.

Tâm trạng Tô Niên Niên trở nên buồn bực, cô không muốn thừa nhận mình nói dối, nhưng cô là người có lòng tự trọng.

Có lẽ Cố Từ Thần là nhất thời muốn quay lại theo đuổi cô? Sau đó chẳng được bao lâu, lại một câu chúng ta chia tay đi, cô còn muốn ngốc ngếch mà khóc đến sáng sao?

Mỗi người đều có giới hạn của mình, giới hạn của Tô Niên Niên chính là, khi cô không có được cảm giác an toàn, tuyệt đối sẽ không đón nhận bất cứ một ai.

“Cần nói đã nói xong rồi chứ, anh nặng quá, mau dậy đi.” Tô Niên Niên đẩy Tô Niên Niên ra, bí bức nói.

Ngẩng đầu nhìn, cô còn chưa nói thêm gì nữa, khóe mắt Cố Từ Thần đã hơi đỏ lên, cúi đầu cắn vào xương quai xanh của cô một cái, giọng nói run rẩy đáng sợ: “Tô Niên Niên, tại sao em lại vô tình như thế?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 442: Anh Không Thích Thế Giới này (1)

Tô Niên Niên có cảm giác muốn khóc.

Rõ ràng người vô tình, trước này đều là anh.....

Tại sao lỗi của anh, đến cuối cùng lại đổi thành là cô không đúng?

“Nói xong chưa?” Tô Niên Niên lạnh lùng hỏi, cơ thể Cố Từ Thần cứng đờ, con ngươi đen sâu nhìn thẳng vào Tô Niên Niên. hồi lâu, anh chống tay đứng dậy, Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, từ trên sofa ngồi dậy, “Vậy thì như thế đi, tôi về trước đây.”

Cố Từ Thần đưa tay ngăn lại, được một nửa lại rút tay lại, khẽ giọng nói: “anh đưa em về trường.”

“Không cần, Cố Từ Thần, chúng ta đã nói rõ ràng rồi, sau này chúng ta vẫn nên giữ khoảng cách, tốt nhất.....ai cũng đừng quan tâm đến ai, tránh phải đau đầu.” Cô thay xong giày, “Tôi có thể tự về được, tạm biệt.”

Nhưng nguyện đến sau này không gặp nhau nữa.

Ánh mắt Cố Từ Thần tiễn cô rời đi, dựa vào cánh cửa buồn bực bứt tóc.

Anh có thể đưa người về nhà, nhưng còn trái tim thì sao?

Ra khỏi khu chung cư, Tô Niên Niên sờ vào túi, chỉ còn vài tệ tiền lẻ. Chắc chắn bắt taxi thì không đủ tiền, cô đành phải tìm trạm xe bus gần đó.

Chẳng dễ gì mới chen được lên một chiếc xe, sau khi ngồi sáu bảy bên, cô đột nhiên ý thức không đúng, vội vàng nhìn đèn chỉ đường trong xe.

.....quả nhiên là ngồi ngược rồi.

Cúi đầu xuống, cô đợi đến bên thì nhảy xuống, lẳng lặng đi sang đối diện đợi xe.

Đợi không biết bao lâu, cũng không thấy xe bus đến, Tô Niên Niên nhìn biển hiệu ở bên xe, cuối cùng phát hiện một hàng chữ: thời gian hết xe 18:00.

Con đường này người đi xe không nhiều, cho nên đến buổi chiều sáu giờ là không có xe nữa.

(/)

Tô Niên Niên dậm chân trút bực, lấy điện thoại ra gọi điện, lật đến danh bạ, tự động nhảy ra ba chữ Cố Từ Thần.

Lật một hồi, cô lại quay trở về trang đầu, xóa số điện thoại của Cố Từ Thần đi.

Xóa đi cho xong, ở phía xa, một chiếc Porsche màu đen ở bên đường, qua cửa kính ô tô nhìn theo bóng dáng cô.

Cố Từ Thần lo lắng cho cô, thế là vẫn luôn đi theo sau cô.

Nhìn thấy cô đi nhằm xe không kìm được thở dài, đúng là ngốc mà.

Anh cho rằng Tô Niên Niên sẽ gọi điện cầu cứu anh, không ngờ Tô Niên Niên thật sự không để ý đến anh nữa.

Một người một xe đứng yên ở đó, ai cũng không dám bước về phía trước một bước.

Nửa tiếng sau, một chiếc xe khác dừng trước bến, Tô Niên Niên nhảy lên xe.

Lờ mờ, Cố Từ Thần nhìn thấy khuôn mặt của Đường Dur, đang khẽ nói với Tô Niên Niên gì đó.

Anh đột nhiên cảm thấy cảnh tượng trước mắt chói mắt đến đáng sợ.

Đường Dur.....Đường Dur, có lẽ là cô ấy thích Đường Dur?

--- --

Đường Dur đưa Tô Niên Niên về trường rồi rời đi, nghe nói còn có một buổi họp báo ở thành phố khác nên phải đi luôn.

Tô Niên Niên vẫn như bình thường lên lớp, ăn cơm, chỉ là dường như đột nhiên thích ngủ, vừa quay về kí túc là vùi đầu trong chăn, đến truyện tranh yêu thích cũng không xem.

Đậu Đậu ba người nghiêm cứu một hồi, quyết định triển khai “kế hoạch tác chiến giải cứu Tiểu Niên Niên thất tình.”

Cô đã không muốn ở bên cạnh Cố Từ Thần, thế thì bọn họ có thể tìm giúp cô bạn trai khác!

Đàn ông mà! ở đâu nhiều? Đương nhiên là quán bar!

Thế là, thứ sáu vừa tan học, Tô Niên Niên đang chuẩn bị thu dọn đồ đạc về nhà, thì bị ba tên bạn tốt chặn ở ký túc, bắt cô thay một chiếc váy màu đen, còn trang điểm cho cô.

“uhm.....các cậu rốt cuộc muốn làm gì thế!” Tô Niên Niên hoảng sợ giãy giụa, “Đừng bôi nữa, Nọ Nọ, cậu bôi đầy vào lỗ mũi mình rồi!”

Ba người cười bí hiểm khó dò: “Bạn thân yêu, chúng ta cùng nhau đi tán trai đẹp nhé!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 443: Anh Không Thích Thế Giới Này (2)

Quán bar Thanh Hà.

Tô Niên Niên về không can tâm tình nguyện bị Đậu Đậu ba người kéo đi quán bar, nhìn bên trong đám nam nữ nhảy loạn cả lên, cô không kiềm chế được cảm giác kích động muốn về.

“Mình đi vệ sinh.....”

Vừa mở miệng đã bị ba người từ chối vô tình: “Nhịn đi! Tán trai xong rồi đi! Tán không được cậu đợi quay về chặt tay đi!”

Nội tâm Tô Niên Niên gần như sụp đổ, các cậu thật sự là bạn tốt của mình sao, tại sao còn quan tâm đến chuyện đại sự đợi người của mình còn hơn cả mẹ mình chứ!

Bốn người thực ra chẳng mấy khi đến nơi này, hiện rõ vẻ thận trọng, khi gọi đồ uống, Tô Niên Niên còn mặt mày đau khổ hỏi: “Có sữa chua không?” Bị ba người còn lại lườm cho cháy mặt.

“Soái ca, cho bốn chai ly rượu!” Đậu Đậu khí phách đập vào mặt bàn trên quầy, Tô Niên Niên chỉ sợ cô lại thêm câu nữa “Loại rượu uống ngon nhất mà mọi người thích nhất”, vội vàng nói: “Rượu đuôi gà, rượu đuôi gà là được rồi.”

Nhân viên pha chế rượu nghi ngờ liếc nhìn bọn họ, hỏi Tô Niên Niên: “Các cô thành niên chưa?”

“Đương nhiên rồi, có cần em đưa cho anh xem chứng minh thư không!” Đậu Đậu tiếp tục đùa cợt.

Nhân viên pha chế rượu nhếch mép, thôi vậy, dù sao cũng là kiếm tiền, quản nhiều chuyện không đâu làm gì.

Anh ta thành thạo pha chế ra bốn ly rượu, bốn người vừa uống vừa buồn đùa lê----

“Ôi, anh chàng mặc quần áo màu trắng kia được đấy, mắt và lông mày rất đẹp!”

“Ai ya, mình thấy thịt bắp của anh ta sắp lòi ra ngoài quần áo rồi, mình ghét nhất con trai có cơ bắp.”

“Người đẹp kia cũng được đấy, ôi trời không đúng, làm gì có người con gái nào lông chân dài như thế, không phải là người đồng tính đấy chứ?”

“Đâu đâu!” Cả đám chăm chăm nhìn theo bóng một người. Người phụ nữ mặc váy đỏ cảm giác có người nhìn mình, không ngờ lại khiến bạn trai của người ta không hài lòng.

Một người đàn ông cao to lực lưỡng đi về phía trước bọn họ, đặt một chai rượu trên bàn, “Ồ, người đẹp lần đầu tiên đến phải không, sao thế? Có ý kiến gì với chồng tôi à?”

“Hà?” Tô Niên Niên mặt ngơ ngác, người đàn ông chỉ người phụ nữ mặc váy đỏ đang nhảy bốc lửa, “Đó chính là chồng của tôi.”

Bốn người: “.....” Hóa ra đúng là người đồng tính.

“Xin lỗi, chồng anh quả thật quá đẹp, cho nên chúng tôi mới nhìn như thế. Anh trai, chúc hai người trăm năm hạnh phúc nhé!” Nọ Nọ nhanh nhẩu giải vây.

Mắt người đàn ông nheo lại, ánh nhìn dừng lại trên người Nọ Nọ cả buổi, lộ ra nụ cười đen tối: “Không được, ít nhất phải uống vài li với anh em chúng tôi chứ!”

Nọ Nọ từ chối với lời lẽ đành thế: “Không, mẹ nói con ngoan không uống rượu, anh trai chào anh, anh trai tạm biệt!”

Nhưng người đàn ông sao có thể dễ dàng buông tha cho cô thế chứ, vẫy vẫy tay, lập tức có khoảng mười mấy người vây quanh bọn họ, có nam có nữ, nhìn rất hung dữ khi thế.

Nọ Nọ ngay lập tức kinh sợ, đành thương lượng: “Thế thì chỉ một ly thôi đấy!”

Người đàn ông tiếp tục cười: “Mỗi người một ly.”

“Đừng để ý anh ta, chúng ta đi!” Tô Niên Niên kéo tay Nọ Nọ, nhưng lại bị đám người đó vây càng chặt.

Giám đốc quán bar ý thức có gì đó khác thường, vội bước đến: “Nhị ca, các anh làm gì thế, tôi mời mọi người uống một ly, ha ha.....”

Người đàn ông bị gọi là nhị ca chẳng thèm để ý, Đậu Đậu thấy thế, lén lút cầm điện thoại gửi đi mấy tin nhắn, sau đó đập bàn: “Uống rượu chẳng có gì vui, chúng ta cá cược đi, ai thua thì người đó uống!”

Mọi người hào hứng, còn vây thành một hội quanh cô.

Một hồi, Đậu Đậu thua rồi, cô mặt không biến sắc đầy ly rượu đến trước mắt Tô Niên Niên, “Niên Niên, uống.”

Tô Niên Niên nuốt chút nữa nôn phụt ra.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 444: Anh Không Thích Thế Giới Này (3)

Mười mấy người chòng chọc nhìn cô, Tô Niên Niên chẳng biết làm sao nâng rượu uống.

Một ly rượu xuống bụng, cô đã hơi ngà ngà rồi.

Đậu Đậu điềm tĩnh tiếp tục chơi trò chơi, có thua có thắng, mỗi lần thua cô đều bảo Tô Niên Niên uống rượu, Nọ Nọ và Mộ Dung Sam muốn uống hộ cô cũng không cho.

“Hừ, Đậu Đậu cậu làm gì thế? Niên Niên uống say rồi thì làm thế nào?” Mộ Dung Sam căng thẳng kéo tay áo Nọ Nọ.

Nọ Nọ vốn dĩ cũng lờ mờ, còn cho rằng Đậu Đậu là ức hiếp Tô Niên Niên, đột nhiên có gì lóe lên trong đầu, lập tức hiểu ra.

Tô Niên Niên là người điển hình một ly gục ngay, dù sao cô cuống một ly cũng sẽ sau, uống 10 ly cũng thế, cho nên Đậu Đậu mới đẩy tất cả rượu cho cô

uống.

Đậu Đậu nói muốn đánh cược có lẽ là đang kéo dài thời gian, không thể không nói, Đậu Đậu bình thường hay đùa, nhưng lúc quan trọng nhất vẫn đáng dựa dẫm.

Chỉ có điều nhìn Tô Niên Niên ngật ngưỡng cũng xót xa.....

Quả nhiên, mười phút sao, cửa quán bar chuyển đến một hồi liên tục, có tiếng nữ sinh hét lên: “Woa, đây là minh tinh sao? Đẹp trai quá! Sao lại cảm thấy như gặp ở đâu rồi nhỉ.....”

Đậu Đậu cướp lại rượu của Tô Niên Niên, cười hi hi nói: “Xin lỗi, anh trai Niên Niên nhà chúng tôi đến đón cô ấy về nhà rồi.”

Nhị ca cau mày, nhìn ra ngoài cửa, một nam sinh cao khoảng 1m88 đang đi về phía Tô Niên Niên.

Cậu diu Tô Niên Niên đang say ngật ngưỡng, giọng nói trầm xuống: “Chuyện gì thế này?”

Đậu Đậu cười trừ nói: “Xin lỗi, Niên Niên uống nhiều rồi, chỉ ba ly mà thôi.”

Đường Dư cau mày, bẻ ngang Tô Niên Niên lên, định rời đi.

Nhị ca đưa tay ngăn cậu lại: “Định đi như thế sao? Cậu không coi chúng tôi là gì à?” Khóe miệng Đường Dư nhếch lên nụ cười khẩy: “Tôi đã báo cảnh sát rồi, anh có gì thắc mắc không? Hay là đi đồn cảnh sát nói chuyện, hay là tôi mời luật sư của tôi đến nói chuyện với anh?”

Nhị ca sau khi nghe thấy hai từ “cảnh sát”, khí thế lập tức mềm nhũn. Ngậm hạt thị, để mặc Đường Dư đưa Tô Niên Niên đi.

Đậu Đậu ba người đi theo phía sau, ra khỏi quán bar, giọng Đường Dư trở nên lạnh lùng: “Hoàng Đậu Đậu, tại sao các cậu lại đến đây?”

Đậu Đậu chột dạ trả lời: “À....bọn mình chỉ là ra ngoài ngắm phong cảnh, sau đó tìm một nơi uống vài ly thôi.”

Đường Dư lại cau mày, rõ ràng là không tin lời cô nói, Tô Niên Niên trong lòng đột nhiên giãy giụa, lẩm bẩm nói: “Uhm.....mình muốn nôn, thùng rác đâu.....”

Đường Dư vội diu cô đến thùng rác bên đường, Tô Niên Niên nôn khan hai tiếng, nôn hết các thứ ra ngoài, nhưng sống chết cũng không để Đường Dư chạm vào cô.

“Cậu tránh ra....chân dài như thế cậu cho rằng cậu là người không lờ tiến công đấy à!” Tô Niên Niên lẩm bẩm nói linh tinh gì đó, đến cuối cùng ôm cột điện bên đường không chịu rời, từng câu từng chữ nói, “Bạn thân yêu, mình muốn bên cạnh bạn mãi mãi, không bao giờ chia xa.”

Đậu Đậu ba người nhăn trán, lo lắng đứng ở bên đường.

Bọn họ biết Tô Niên Niên một khi đã say thì rất đáng sợ, không ngờ đáng sợ như thế!

Đường Dư không muốn thô bạo, nhưng Tô Niên Niên lại giãy càng lợi hại, sợ không cẩn thận làm tổn thương cô, chỉ có thể ở bên cạnh an ủi cô.

Tô Niên Niên đột nhiên quay người, chớp chớp mắt, “muốn ôm, muốn hôn.”

Đường Dư hiện rõ động tác cứng đờ, đưa tay ôm Tô Niên Niên vào lòng.

Đậu Đậu vỗ đùi một cái: “Hồng rồi, mau ngăn lại, mình còn gửi tin nhắn cho Cố nam thần, nhờ đâu anh ấy nhìn thấy.....” Giọng nói của cô ngưng lại trong không trung.

Tại vì cô nhìn thấy rõ ràng, Cố Từ Thần đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 445: Anh Không Thích Thế Giới Này (4)

Anh từ trong xe bước xuống, từ xa nhìn bóng hai người đang ôm nhau.

Đường Dư vỗ vỗ lưng Tô Niên Niên, khẽ nói: “Niên Niên, không sao chứ, chúng ta về thôi.....”

Tô Niên Niên giống như con cún nhỏ khịt khịt mũi trong lòng cậu, sau khi ý thức có gì không đúng giờ chân đạp vào vị trí quan trọng của cậu: “Quái

Thục Thù! Đừng có ôm tôi!” Đường Dư khóc dở mếu dở né tránh, mắt chăm chăm nhìn Tô Niên Niên ôm cột điện lần nữa, “Anh thân yêu, anh đừng đi, em là người yêu anh nhất.”

“Người yêu anh nhất là em, anh làm sao nổi để em buồn, đại hà hướng đông lưu, tây hồ cảnh sắc ngày tháng ba.....” Tô Niên Niên lẩm nhẩm hát lên, Cố Từ Thần đi đến bên cạnh Đường Dư, không do dự nắm cậu một cái!

Đường Dư bị lực nắm của cậu làm cho loạng choạng suýt ngã xuống đất, dùng tay quệt khóe miệng, có chút máu chảy ra.

Đậu Đậu ba người giật nảy mình, “trời ơi, hai người đánh nhau rồi làm thế nào đây?”

Nhưng hai người đến cuối cùng cũng không đánh nhau, Tô Niên Niên nhìn thấy Cố Từ Thần giống như mèo thấy chuột vậy, bỏ nhào vào anh, cười rất vui: “Đại Thần Thần anh đến rồi à, em phải nói cho anh biết một bí mật!”

Cô thần bí giờ ngón tay úp mở, cơ thể liễu xiêu suýt nữa ngã ra đất.

Cố Từ Thần cũng không cần để ý gì nữa, đưa tay kéo cô vào lòng.

Tô Niên Niên không chỉ không giãy giụa, ngược lại còn nũng nịu thoải mái trong lòng anh, “Đại Thần Thần ôm em, Đại Thần Thần.....”

Lời còn chưa dứt, mắt đã nhắm lại, người giống như không xương dựa sát trên người Cố Từ Thần.

Ánh mắt Đường Dư trùng xuống, mãi hồi lâu mới nghe thấy giọng nói của mình: “Anh không đưa cô ấy về à?”

Đậu Đậu ba người vội chen lên: “Không được đâu, nếu như mẹ Niên Niên biết cô ấy uống say, chắc chắn sẽ mắng, nên quay về trường đi.”

Cố Từ Thần nhắm mắt làm ngơ, bế ngang Tô Niên Niên lên, bình thần nói: “Tôi đưa cô ấy về nhà.”

“Ồ, như thế có phải không hay lắm không.” Nọa Nọa gãi đầu, Đậu Đậu đá cô một cái, “Cố nam thần, thế thì anh chăm sóc tốt Niên Niên nhé, nếu như có chuyện gì thì gọi điện ngay cho bọn em nhé.”

Cố Từ Thần gật đầu đồng ý, đưa Tô Niên Niên rời đi.

Nọa Nọa rầu rĩ hỏi: “Nhờ đây Cố nam thần làm chuyện gì có lỗi với Niên Niên thì làm thế nào?”

“Nếu như anh ấy làm như thế, có còn là Cố nam thần không?” Mộ Dung Sam cười nói, “Mình cảm thấy, đây là cơ hội tốt, xem Cố nam thần có biết nắm chắc hay không.”

“Đúng thế, bây giờ rõ ràng Cố nam thần thích Niên Niên, Niên Niên cũng thích anh ấy, chúng ta không giúp sức sao mà được chứ?” Đậu Đậu làm ra vẻ bà cụ non nói, không để ý đến sắc mặt của Đường Dư ở bên cạnh đã thay đổi.

Đưa Tô Niên Niên về nhà, Cố Từ Thần cẩn thận đặt cô lên giường, nhân tiện rót cho cô cốc nước.

Sau khi về phòng, Tô Niên Niên mơ hồ bò từ trên giường dậy, giống như con chó nhỏ đang đào hố vậy.

Cố Từ Thần bước lên trên chặn cô lại, dịu dàng nói: “Ngoan ngoan nghe lời, đừng gây chuyện nữa.”

Tô Niên Niên nhăn nhó mũi, “Đại Thần Thần, anh đúng là đáng ghét, lúc nào cũng thích quản chuyện không đâu.”

Cố Từ Thần hơi thấy buồn cười, “Em còn biết anh là ai à.”

“Đương nhiên rồi, đây là em đang nằm mơ, em đương nhiên biết anh là ai.” Tô Niên Niên cười ngốc ngếch nói.

Cố Từ Thần sững người, cho nên nói Tô Niên Niên không biết mình đang say rượu, mà là cho rằng mình đang nằm mơ?

“uhm, thế thì em nói xem ở đâu không tốt? Tại sao lại ghét anh như thế?” Cố Từ Thần thăm dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 446: Anh Không Thích Thế Giới Này (5)

Tô Niên Niên nghiêm túc suy nghĩ một lát, rồi nói: “Tại vì anh xấu trai, nói chuyện kiêu ngạo, tính cách lại không tốt, mỗi lần nói đều độc mồm chọc vào chỗ đau người khác, tóm lại anh chả tốt ở điểm nào!”

Cố Từ Thần thở dài, thì ra mình nhiều nhược điểm trong lòng cô ấy như thế.

“Ngủ đi.” Anh dịu giọng nói, “Không thoải mái thì gọi anh.”

Tô Niên Niên cuộn người vào chăn, chỉ lộ đầu ra, đôi mắt to đen tròn chớp chớp.

“Đại Thần Thần, anh đừng đau lòng, ôi, em miễn cưỡng thích anh một tí là được, mu..oa!” Tô Niên Niên với biểu cảm miễn cưỡng, bóng dáng Cố Từ Thần vốn dĩ định đi ra ngoài, đột nhiên dừng lại, quay người quỳ trước giường, thầm thì nói: “em nói cái gì?”

Tô Niên Niên cười ngốc ngếch: “Em thích anh, mặc dù anh đáng ghét như thế, nhưng em vẫn rất thích anh, uhm...đáng tiếc anh xấu xa như thế, lạnh lùng như thế, khiến cả thế giới đều vây lấy anh, anh cái gì cũng có, nhưng lúc nào cũng chỉ vứt lại một mình em.....” nói đến câu cuối cùng tâm trạng cô trùng xuống, lại cuộn người vào trong chăn.

Cố Từ Thần nheo mày lại, kéo cô từ trong chăn ra, nghiêm túc nhìn cô.

Tô Niên Niên không vui oán trách một tiếng, Cố Từ Thần từng lời từng chữ nói: “Niên Niên, nhưng anh không thích thế giới này, anh chỉ thích mình em thôi.”

Tô Niên Niên sững người, cũng không biết nghe có hiểu hay không, chăm chú nhìn Cố Từ Thần.

Hai người nhìn nhau mấy giây, bầu không khí trong phòng trở nên ngọt ngào, Cố Từ Thần cúi người xuống, nhìn về như muốn hôn.

Tô Niên Niên yếu ớt nói một câu: “Đại Thần Thần, em muốn hôn!”

Cố Từ Thần: “.....”

Mười phút sau, Tô Niên Niên ôm bồn cầu nôn thốc nôn tháo, vệ sinh xong, người đã tỉnh táo hơn nhiều.

Vỗ vỗ hai bên má ửng đỏ, trong đầu còn động lại là khi Cố Từ Thần muốn ghé sát mặt mình mà hôn.....

Đây không phải là giấc mơ mà sau khi uống say đây chứ?

Cô thắc mắc mãi, bên ngoài Cố Từ Thần thúc giục, cô mới từ trong nhà vệ sinh đi ra.

Một bộ quần áo ném lên đầu cô, Tô Niên Niên lấy từ trên đỉnh đầu cô xuống, Cố Từ Thần không nhìn cô, tai hơi đỏ, khẽ nói: “Em có thể tự thay quần áo được không?”

Trong đầu Tô Niên Niên hiện lên những cảnh tượng không trong sáng, lắp bắp nói: “Có thể, Cố Từ Thần, anh đừng có mà nghĩ linh tinh!”

Cố Từ Thần cau mày nói: “Em lại nghĩ đến cái gì thế.” Có điều anh raát nhanh ý thức được Tô Niên Niên đã thay đổi cách xưng hô với anh, lẽ nào là tỉnh rượu rồi?

Thế không phải nói, những lời bày tỏ vừa nãy cô nghe thấy toàn bộ sao?

Cố Từ Thần quay người, mặt đỏ ửng lên, lần đầu tiên cảm thấy xấu hổ.

“Anh.....anh đi mua chút đồ.” Anh đi hướng ra ngoài cửa, trên đường lại bị thùng rác làm vướng chân, suýt vấp ngã.

Tô Niên Niên ở đằng sau nhìn theo, cảm giác có chút khó hiểu.

Rõ ràng người nên xấu hổ là cô....mới đúng chứ?

--- ---

Khi Cố Từ Thần quay lại, đẩy cửa ra, cảnh tượng đập vào mắt là Tô Niên Niên đang ngủ rất ngon lành.

Cô mặc bộ đồ ngủ màu xám to rộng của mình, tư thế ngủ không thoải mái, cả người nằm với tư thế độ cao khó trên giường.

Cố Từ Thần bước lên trường, chỉnh lại tư thế cho cô, rồi đắp lại chăn cho cô. Nhìn thấy đôi môi màu hồng của cô. Nhất thời, trên khuôn mặt lại ửng đỏ lên.

Anh như trốn tránh đi ra ngoài phòng khách.

Nửa đêm, anh nghe thấy có tiếng trong phòng ngủ, vội dậy đi xem.

Sau khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, anh không kiềm được nhếch nhếch mép.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 447: Anh Không Thích Thế Giới Này (6)

Ngã ra đất không phải thứ gì khác, mà là Tô Niên Niên.

Cô nằm thẳng cẳng trên đất, hơi thở đều đặn, ngủ rất ngon.

Càng khó tưởng tượng đó là, chiếc chăn trên người cô còn quấn quanh người, cả người giống như một kén tằm vậy, tròn trĩnh trực.

Cố Tử Thần nhếch nhếch môi, có thể ngã ở tư thế này mà còn ngủ được say như thế, ngoài lộn thần tài ra có lẽ cũng không còn người thứ hai nữa.

Anh bế Tô Niên Niên quay lại giường, nhìn cô một lúc, thấy không có gì khác thường, mới quay lại phòng khách.

Kéo chiếc thảm mỏng trên sofa đắp trên người, Cố Tử Thần trần trọc không hề buồn ngủ.

Trong lòng nhớ đến Tô Niên Niên, cả một đêm anh không biết mình đắp chăn cho Tô Niên Niên mấy lần, khi trời sáng mới chợp mắt được một lúc.

Vừa sáng ra, Tô Niên Niên đã bị tiếng gõ cửa dồn dập thúc giục khiến anh tỉnh giấc.

Anh day day thái dương, đi ra mở cửa, ngoài cửa là trợ lý của anh đang đứng đó, lịch sự nói: “Thiếu gia, có tập tài liệu cần cậu ký, mạo muội làm phiền một chút nhé, tôi còn mang bữa sáng cho cậu nữa.”

Cố Tử Thần trừng mắt nhìn anh ta, nhìn thấy bữa sáng trong tay anh ta, tâm trạng khá hơn chút, lát nữa Niên Niên dậy là có cái ăn rồi.

“Vào đi.” Anh nói một tiếng, trợ lý rón rén đi vào, thần sắc cực kỳ căng thẳng.

BOSS đại nhân có phải chưa ngủ đầy giấc sao? sao mà quầng thâm mắt lại rõ thế chứ? Còn nữa còn nữa, trong nhà tại sao lại loạn lên thế này! Hu hu hu không phải là tâm trạng không tốt rồi đập phá đồ đạc đấy chứ, đáng sợ quá!

Anh ta căng thẳng nghĩ ra đủ thứ, Cố Tử Thần đã ký xong tập tài liệu rồi, anh ta vội vàng báo cáo tình hình mấy ngày gần đây và một vài tin tức thương nghiệp. Cố Tử Thần chăm chú nghe, thi thoảng trả lời một hai tiếng.

Trong phòng đột nhiên chuyển đến giọng nói của Tô Niên Niên mang theo ám ức: “Ồn ào quá, mới sáng sớm mà đã xem tin tức gì thế!” Tiếp đó, Tô Niên Niên đi chân đất từ trong phòng chạy ra.

Trợ lý nghe thấy giọng nữ từ trong phòng Cố Tử Thần chuyển ra, hai mắt tròn tròn như sắp bắn ra ngoài, khi nhìn thấy quần áo Tô Niên Niên xộc xệch, tóc tai bù xù, trong lòng hiện ra đầy cảnh tượng.

Oh my god! BOSS đại nhân thì ra là thích em gái này! Còn giấu người ta trong phòng nữa chứ! Ôi ôi ôi! Tin tức mới nóng hổi sốt dẻo thế này!

Tô Niên Niên cũng ngây người không kém, cô còn cho rằng Cố Tử Thần sáng sớm đã xem thời sự, không ngờ bên ngoài lại có một người lù lù ở đây!

Hai người mắt to mắt bé nhìn nhau cả buổi, vẫn là Cố Tử Thần phá tan bầu không khí đó: “Bụng có đói không? Mau ăn sáng đi.”

“Ồ.....” Tô Niên Niên đầu óc vẫn quay quay, Cố Tử Thần cau mày bước đến, bế cô lên giường, sau đó lấy đôi dép vung vẩy mỗi chỗ một nơi trên nền đất đặt trước Tô Niên Niên, “Đi dép vào, đừng để lạnh.”

Cách một cánh cửa, trợ lý không nhìn thấy cảnh tượng bên trong, nhưng từ trong câu nói của Cố Tử Thần, anh ta ngửi thấy mùi ngọt ngào ở đây!

Ai có thể nói cho anh ta biết, người đàn ông lạnh lùng bá đạo ở công ty lại là người có mặt dịu dàng thế này chứ! Thế giới này rốt cuộc là thế nào đây?

Cố Tử Thần và Tô Niên Niên người trước người sau bước ra, Tô Niên Niên sau khi vệ sinh cá nhân xong lại im lặng ngồi trước bàn ăn sáng, trợ lý quả thật không kiềm chế được tò mò, lí nhí hỏi một câu: “BOSS đại nhân, anh và tiểu thư Tô ở cùng phòng sao?”

Giọng nói của anh ta rất nhỏ, nhưng Tô Niên Niên lại nghe thấy, hoảng loạn từ trên ghế nhảy lên: “Đâu có đâu có! Hai chúng tôi không phải là kiểu quan

hệ như anh nghĩ đâu!”

Động tác của cô quá mạnh, cổ áo ngủ bị trể xuống, trên xương quai xanh còn lộ ra dấu vết mà Cố Tử Thần cắn cô mấy ngày trước.

Trợ lý trở mặt, nhìn thấy đương nhiên cho rằng đó là vết hôn mà tối qua BOSS đại nhân để lại, con người sắp lòi cả ra ngoài rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 448: Anh Không Thích Thế Giới Này (7)

“Đúng thế, Tô tiểu thư, tôi hiểu rồi, tôi nhất định sẽ không nói cho ai khác!” Trợ lý về mặt nghiêm túc nói xong, xách túi tài liệu mất hút, chỉ để lại hai người ngại ngùng nhìn nhau.

Tô Niên Niên nói còn không lưu loát: “Cố Tử Thần, anh mau nghĩ cách đi, anh ta.....anh ta chắc chắn hiểu lầm gì đó!”

Cố Tử Thần trầm lặng một lúc, mặt không biến sắc ngồi đối diện với Tô Niên Niên: “Không có cách nào.”

Tô Niên Niên bị mấy chữ đó của anh làm cho tức điên, nghĩ kỹ, thẳng cha này đến toàn Dự Thành đều hiểu lầm cho rằng cô là bạn gái của anh ta mà còn không thêm giải thích, huống hồ là chuyện nhỏ này?

Tô Niên Niên bí bức không vui tiếp tục ăn cơm, sau đó đi thay quần áo của mình.

Cố Tử Thần liếc nhìn cô, quay người đi lấy một chiếc khăn quàng cổ ra.

“Làm gì thế, trời có lạnh đâu.” Tô Niên Niên lau bàu nói, Cố Tử Thần ngại ngùng ho một tiếng, Tô Niên Niên giống như ý thức thấy gì đó, lao vào nhà tắm soi gương, rất nhanh chuyển đến tiếng gào thét: “Cố Tử Thần, để chúng ta quyết đấu giống như đàn ông đi!”

Thánh ala, cô cuối cùng cũng biết thần sắc của trợ lý tại sao lại khoa trương đến thế! Ai nhìn thấy dấu vết trên cổ cô đều sẽ nghĩ như thế!

Tên BOY mưu mô trời đánh này!

Cố Tử Thần về mặt vô tội, bất cứ ai cũng sẽ không nghĩ đến người chân chính đang hoảng như này lại làm ra chuyện dễ dãi như thế.

(/)

Tô Niên Niên nhảy lên sofa, từ cao nhìn xuống chỉ vào Cố Tử Thần: “Anh là đồ cầm thú! Anh trả lại trong sạch cho tôi! Tôi phải chiến đấu với anh!” Cô cầm gối chuẩn bị sẵn tư thế chiến đấu, nhưng Cố Tử Thần lại chỉ chăm chú nhìn cô, nghe thấy mấy lời đó của Tô Niên Niên, bặm môi nhin cười.

“Em giận à?” Anh dịu giọng hỏi.

“Đương nhiên rồi! Anh anh anh tại sao có thể như thế được chứ! Còn nữa, tại sao không đưa tôi về nhà, thánh ala, tối qua anh không làm cái gì đấy chứ?” Tô Niên Niên căng thẳng nói, ôm gối che chắn trước ngực, từ công kích biến thành phòng bị.

Cố Tử Thần sa sầm mặt: “Em là đồ con lợn, anh giống như kẻ bụng đói mà vợ quàng thế sao?”

“Giống!” Tô Niên Niên không do dự mà trả lời, biểu cảm của Cố Tử Thần càng khó hiểu hơn.

Hai người chăm chăm nhìn nhau, Cố Tử Thần lại cười phá lên, tiến lên trước mấy bước, “Niên Niên, anh muốn em nói lời thật lòng, em rất cuộc thích anh hay ghét anh?”

“Ghét ghét! Đương nhiên là ghét rồi, anh là đồ thần kinh!” Tô Niên Niên lùi về sau, Cố Tử Thần càng cười cô lại càng sợ, luôn cảm thấy trong nụ cười còn có ý sâu xa gì khác.

Một giây thất thần, cô nhào người với một chiếc gối khác trên sofa, cơ thể không vững bị đổ về phía sau. Cố Tử Thần thấy thế, một tay ôm lấy eo cô, nhưng lại không đỡ cô lên, mà là chậm chậm nói: “Nói thật đi.”

Tô Niên Niên nơm nớp lo mình ngã ra sau, nhưng Cố Tử Thần giống như phim kinh dị, còn cố tình nói: “Không nói là anh buông tay đấy, nghĩ một chút, rầm một tiếng là đầu đập xuống đất, liệu có ngã xong lại càng ngốc hơn không?”

“Âm hồn không tan! Có tin tôi cắn anh!” Tô Niên Niên uy hiếp một tiếng, Cố Tử Thần lập tức khẽ buông tay một chút, Tô Niên Niên âm ức nói: “a.....em sai rồi, anh dịu em dậy đã có được không.”

“Không được.” Cổ Tử Thần cười đen tối, mắt nheo lại nhìn Tô Niên Niên, anh thay đổi phương thức, giọng nói đầy cảm dỗ: “Nói đi rồi anh mời em ăn bánh ngọt căng bụng thì thôi.”

Tô Niên Niên nghiêng răng: “Thích! Em thích anh! Nghe thấy chưa, bây giờ có thể đỡ em dậy được chưa!”

Cổ Tử Thần đột nhiên sững người, đơ mắt một lúc mới kích động nói: “em nói cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 449: Anh Không Thích Thế Giới Này (8)

Tô Niên Niên lườm anh, túm lấy áo anh rồi gượng dậy, dồn hết sức bình sinh mà đẩy cho Cổ Tử Thần một cái,

Anh bị đẩy mạnh lùi về sau mấy bước, nhưng trên mặt lại đầy hân hoan, con ngươi lại hấp háy, bước lên trước giữ lấy cánh tay của Tô Niên Niên.

“Niên Niên, em vừa nãy nói là thật sao?” Anh không dám chắc chắn hỏi lại.

Tô Niên Niên cắn cắn môi, dù sao tai tiếng thì cũng bay đến nhà rồi, vò đã mẻ lại sứt, đành nói: “Không sai, em thừa nhận em thích anh, nhưng điều này thì có gì sai chứ? Anh không thể vì cái này mà cảm thấy em không bình thường.....này, anh đừng có lại đây, anh dám đánh người em sẽ báo cảnh sát đấy!”

Cổ Tử Thần làm sao nỡ đánh cô chứ, bước lên trên ôm cô vào lòng, “Niên Niên, anh thích em.”

Tô Niên Niên ngây người.

(/)

“Chuyện trước đây đều là anh không tốt, em có thể cho anh một cơ hội được không, anh sẽ đối tốt với em hơn nữa, em đánh anh cũng được, chửi anh cũng được, đừng không để ý đến anh có được không?” Cổ Tử Thần khi nói những câu nói này, trong giọng nói còn mang theo khẩn khoản cầu xin, khiến tim Tô Niên Niên co thắt lại.

Anh là người xuất sắc bao người theo, có bao giờ phải cầu xin người khác chứ.

Nhưng, Cổ Tử Thần nói anh ấy cũng thích mình, câu nói này khiến Tô Niên Niên dao động nhất.

Cô luôn cho rằng, Cổ Tử Thần không thích mình.

Tô Niên Niên nhất thời không biết làm thế nào mới được, một mặt, cô từ sâu xa trong lòng là thích Cổ Tử Thần, nhưng mặt khác, cô càng sợ sau khi ở bên Cổ Tử Thần sẽ lại tổn thương.

Nghĩ một hồi, cô vẫn quyết định đẩy Cổ Tử Thần, giọng dữ dằn nói: “Anh thích em là việc của anh, em còn lâu mới ở bên anh!”

Về mặt Cổ Tử Thần thất vọng, tay nắm chặt lại, khẽ nói: “Niên Niên.....”

Biểu cảm của anh giống như con vật bị thương, Tô Niên Niên không kìm được mềm lòng, mắt chớp chớp, “Này, anh đã từng thấy người con gái nào tùy ý mà ở bên người khác chưa, nói thích cũng phải có thành ý, ít nhất cũng phải theo đuổi tỏ tình hẹn hò gì đó rồi mới quyết định có đồng ý hay không chứ.”

Mắt Cổ Tử Thần sáng lên, Tô Niên Niên đã ngoảnh đầu, về mặt kiêu ngạo nói: “Bây giờ đưa em về nhà trước.”

“Được.” Cổ Tử Thần cười lên, nụ cười ánh lên trong khóe mắt.

Anh nếu như vẫn không hiểu ý của Tô Niên Niên, quả thật chỉ còn nước nhảy xuống sông thôi.

Tô Niên Niên đây là, cho anh một cơ hội theo đuổi lại từ đầu.

--- ---

Trên đường đưa Tô Niên Niên về nhà, Cổ Tử Thần luôn liếc nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên oán trách: “Anh nhìn em làm gì, mau lái xe đi.”

Cố Từ Thần khẽ cười: “Thích em thôi, đương nhiên muốn nhìn nhiều thêm một chút.

Mặt Tô Niên Niên ửng đỏ lên, quắc mắt nói: “Không được nói mấy lời đường mật!”

Cố Từ Thần “uhm” một tiếng, chỉ là ánh mắt vẫn dán trên người Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cho rằng Sở Tổ Tâm bận việc ở công ty, nên để Cố Từ Thần đưa cô về tận công.

Ai biết hai người vừa đến nhà họ Trần, Sở Tổ Tâm liền bước ra, gõ gõ cửa xe, nghiêng răng nói: “Hai đứa đều vào nhà cho tôi.”

Tô Niên Niên than thở một tiếng, có cảm giác lén lút yêu đương xong bị tóm.

Hai người vừa vào nhà, Sở Tổ Tâm đã hăm hăm nói: “Nói, hai đứa từ khi nào ngủ chung phòng!” Trần Doãn Hoa trên sofa cũng hào hứng nhìn hai người.

Sở Tổ Tâm lúc bình thường dịu dàng ảm áp, một khi đã nghiêm khắc thì Tô Niên Niên cũng biết sợ, chỉ sợ mình giải thích không rõ ràng, chỉ sang Cố Từ Thần: “Mẹ, mẹ hỏi anh ấy đi!”

Cố Từ Thần điềm tĩnh khom lưng, nói: “Mẹ.”

Những người khác vì câu nói này của anh, toàn bộ không điềm tĩnh được nữa!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 450: Cô Độc Của Anh (1)

Tờ báo trong tay Trần Doãn Hoa rơi xuống đất, Sở Tổ Tâm về mặt kinh ngạc.

Chân Tô Niên Niên mềm nhũn, suýt chút nữa ngã ra đất, run rẩy hỏi: “Cố Từ Thần, anh đừng có kích động, có gì từ từ nói, đừng gọi linh tinh như thế chứ.”

Cố Từ Thần vẻ nghiêm túc nói: “Không, anh là nghiêm túc, mẹ, con sẽ có trách nhiệm với Niên Niên.”

Trời đất, có cần nói nhẹ nhàng như thế không. Sở Tổ Tâm mà không nghĩ lệch đi thì không phải là mẹ cô nữa rồi.

(/)

Tô Niên Niên mếu máo, “Mẹ, mẹ nghe con nói, hai bọn con không phải như thế.”

“Tôi qua đúng là chúng con cùng ngủ ở một phòng.” Cố Từ Thần mặt không biến sắc nói.

“Không phải, con chỉ là ở nhờ.”

“Trước đây là con không hiểu chuyện, sau này con sẽ đối tốt với Niên Niên, ngày khác nhất định sẽ đến nhà xin lỗi.” Cố đen tối tiếp tục nói, khóe mắt liếc nhìn Tô Niên Niên đang hoảng loạn, khóe môi nở nụ cười.

“Mẹ mẹ tin con, mẹ đừng nghe anh ấy nói linh tinh.”

“Mẹ, đợi Niên Niên qua 20 tuổi, con sẽ dẫn cô ấy đi đăng ký.”

Lời này nói ra, Tô Niên Niên há hốc mồm, bất lực không biết nói gì.

Biểu cảm của Sở Tổ Tâm trở nên khác lạ, trầm lặng khác thường mất mấy giây, bà mới khó tin mở miệng: “Hai đứa ngủ với nhau rồi à?”

“Không có.”

“Vâng ạ.”

Tô Niên Niên và Cố Từ Thần cùng lúc trả lời, Tô Niên Niên vừa muốn giải thích, đã bị Cố Từ Thần vô tình ngắt ngang, một câu biện hộ cũng không nói được hoàn chỉnh.

Sở Tổ Tâm về mặt đau khổ, cảm giác đó giống như cây rau vắt và khổ sở chăm từ bé đã bị con lợn Cố Từ Thần này cướp đi mất, đau, quả thật là quá

xót xa.

“Mẹ, Niên Niên rất tâm đầu ý hợp với con, trước đây chia tay với cô ấy là do giữa hai bọn con có chút mâu thuẫn, bây giờ chúng con đã nói rõ tất cả những hiểu lầm rồi.” Cố Tử Thần từng câu từng chữ nói rõ ràng, Sở Tổ Tâm há miệng nhưng không biết gì.

Là một người mẹ, bà đương nhiên biết con gái mình có tình cảm với Cố Tử Thần, nếu như có thể nói, bà đương nhiên hy vọng hai đứa có thể ở bên nhau.

Nhưng bà đứng là canh cánh trong lòng về việc Cố Tử Thần chủ động nói ra chuyện chia tay, bây giờ nghe Cố Tử Thần giải thích như thế, mâu thuẫn với anh đã giảm đi một nửa.

Tô Niên Niên còn đang cố vớt vát giải thích: “Chúng con còn chưa phát triển đến bước đó.”

Lời còn chưa dứt, Cố Tử Thần đột nhiên cúi đầu lấy điện thoại ra, trên màn hình ập ập, trong phòng lập tức vang lên một đoạn ghi âm.

“Em thích anh, mặc dù anh đáng ghét như thế, nhưng em vẫn rất thích anh.”

“Thích, em thích anh.”

“Không sai, em thừa nhận em thích anh, nhưng điều này có gì sai chứ”

“....”

Mấy câu nói trọng điểm phát hết, Cố Tử Thần tắt ghi âm đi, cười tít mắt nhìn Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm nhăn trán: “Được rồi, tôi đã hiểu tình hình rồi, Cố thiếu gia ồ không, cháu Cố, cháu về trước đi, tôi phải nói chuyện với Niên Niên cho rõ ràng.”

Cô cướp lời: “Mẹ, con đi tiễn anh ấy.” Nói xong kéo Cố Tử Thần ra ngoài, Trần Doãn Hoa còn ở đằng sau cảm thán một câu: “Nhìn không ra, hai đứa rất tình cảm đấy chứ.”

“Nói, tại sao anh lại có đoạn ghi âm.” Tô Niên Niên điên cuồng hỏi.

Cố Tử Thần cười nham hiểm: “Sợ em xù mắt, đáng tiếc tốc độ tay hơi chậm, còn có nhiều câu chưa kịp ghi âm lại.”

“Xóa đi xóa đi.”

“Cái đó không được.” Cố Tử Thần nghiêm túc: “Cái này anh phải cất làm chuông điện thoại.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 451: Cô Độc Của Anh (2)

Tô Niên Niên: hừ, ai có thể đưa con sói đuôi to lòng dạ đen tối này đi chứ?

Cô sống chết gào lên: “Rốt cuộc anh muốn thế nào?”

Cố Tử Thần nhếch môi cười, “Uhm, về nhà lên kế hoạch chiến lược, nghiên cứu làm thế nào theo đuổi vợ chưa cưới.”

“Ai là vợ chưa cưới của anh chứ?” Tô Niên Niên như sụp đổ, thẳng cha này ăn nói càng ngày càng lợi hại rồi.

“Đến mẹ còn gọi rồi, em còn không phải vợ của anh sao?” Cố Tử Thần cười tít mắt nói, vuốt ve tóc Tô Niên Niên: “Vợ bé nhỏ, ngoan ngoãn ở nhà đợi anh, chiều mai anh đưa em về trường.”

(/)

Tô Niên Niên bí bức khó hiểu nhìn theo chiếc xe của anh mất hút trong tầm mắt, chỉ cảm thấy như mình bị lừa một trận vậy.

Cố Tử Thần tại sao cũng có lúc vô liêm sỉ như thế chứ?

Ngược lại với cô, tâm trạng của Cố Tử Thần rất tốt, khi đến công ty xử lý công việc nét mặt tươi cười, khiến trợ lý và mấy vị lãnh đạo quản lý đều ngạc nhiên cực độ.

BOSS đại nhân có phải đang ỉm mưu gì không, nếu không sao còn mang nụ cười đáng sợ như thế, nhất định là ảo giác của bọn họ.

Xử lý công việc xong, Cố Tử Thần cầm điện thoại nghịch nghịch, từ sau khi chắc chắn ý của Tô Niên Niên xong, anh đã dùng chút thủ đoạn đen tối.

Khụ khụ, không như thế sao mà được, nhờ đâu để con lợn đó chạy đi mất thì anh đi đâu mà khóc chứ.

Tóm lại: theo đuổi vợ tương lai quan trọng nhất, theo đuổi vợ tương lai quan trọng nhất, theo đuổi vợ tương lai quan trọng nhất, việc quan trọng nói ba lần.

Tô Niên Niên ôm chân Sở Tố Tâm mếu máo: “mẹ, mẹ nghe con giải thích, con bị Cố Tử Thần cho vào bẫy rồi.”

“Tôi không nghe.”

“Mẹ, rốt cuộc con có phải con đẻ của mẹ hay không, là mẹ từ bãi rác nhặt con về sao?”

“Tôi không nghe.”

“Mẫu hậu đại nhân, mẹ tha cho con nhé, sau này con nhất định không dám nữa.”

Thần sắc Sở Tố Tâm thả lỏng một chút, chỉ vào sống mũi cô hỏi: “Còn nhỏ không chịu học hành, nhờ đâu mang bầu thì vác quả bóng mà đi học à?”

Tô Niên Niên mặt mày rầu rĩ nói: “Con không ngủ với anh ấy, hơn nữa con cũng không mang thai, có điều nói đi nói lại, dù cho mang thai thì có sao chứ, mẹ không phải có tiểu tiểu Niên Niên bế đi chơi hay sao?”

Sở Tố Tâm bị cô chọc cho tức, “Đã làm hòa rồi thì liệu mà biết giữ gìn, cuộc sống của con mẹ không can thiệp. Được rồi, tiểu Niên tử, con có thể quy an rồi.”

Tô Niên Niên lết về phòng, Trần Doãn Hoa cười cười, cảm thán nói: “Tên tiểu tử nhà họ Cố đó đúng là thủ đoạn, Niên Niên trong tay cậu ta, chỉ sợ không có phần thắng.”

Sở Tố Tâm cũng nghĩ điểm này: “Cũng đúng, chỉ số thông minh của đứa con gái này rốt cuộc là theo ai chứ?”

Trần Doãn Hoa ho lên một tiếng, tờ báo run run, chuyển chủ đề, nói: “Có điều em có chú ý thấy ánh mắt cậu ta nhìn Niên Niên, sáng lên như con sói đói muốn ăn thịt tươi, tính đứa trẻ đó lạnh lùng, nhưng đối với tình cảm thì lại nghiêm túc hơn rất nhiều người.”

Sở Tố Tâm kiêu ngạo hừm một tiếng: “Đương nhiên rồi, cậu ta mà không tốt với Niên Niên, em còn lâu mới để cho hai đứa bên nhau.”

Trần Doãn Hoa cười lên, coi như đồng ý.

Tô Niên Niên lăn lộn lật đi lật lại trên giường, đây mới chỉ gần nửa ngày, dường như tất cả xảy ra giống như thay đổi trời đất vậy.

Còn chưa kịp cảm thán câu gì, điện thoại ở đầu giường đã rung lên mấy tiếng, cô cầm lên xem, là Giang Mộ gửi tin nhắn đến.

“Ngày mai về Dụ Thành, mời em ăn cơm, có đồng ý không?” Phía sau còn đính kèm địa chỉ quán ăn và thời gian hẹn.

Tô Niên Niên nghĩ một lát, rồi trả lời “Vâng.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 452: Cô Độc Của Anh (3)

Trưa ngày hôm sau, Tô Niên Niên bắt xe đi đến điểm hẹn với Giang Mộ.

Giang Mộ đã ở đó chờ cô từ lâu, nhìn thấy cô đến đưa menu cho cô: “Muốn ăn gì em cứ gọi nhé.”

Tô Niên Niên cũng không khách sáo, gọi nhanh mấy món thích ăn, giả bộ không để ý hỏi: “Thầy giáo, gần đây thầy bận gì mà lâu rồi không thấy quay lại.”

Giang Mộ cười cười: “Ồ Hi Thành mở một lớp dạy nhạc, dạy một vài đứa trẻ đánh đàn.”

Nụ cười anh hiền hòa, khiến Tô Niên Niên có cảm giác như quay về thời cao trung.

“Thế thì tốt quá, thầy lợi hại như thế, nhất định sẽ dạy ra những thiên tài âm nhạc.” Tô Niên Niên uống ngụm nước ép, che giấu sự thất thần của mình.

Giang Mộ dịu dàng nhìn Tô Niên Niên, mỉm cười nói: “Niên Niên, em lớn rồi.”

Tô Niên Niên cười hi hi, cầm cốc nước tiếp tục uống.

Việc của em và Cố Từ Thần thầy đã nghe nói rồi, cũng trên weibo nhìn thấy video hai em ở tiệc đính hôn, thế các em dự định bao giờ đính hôn.” Giang Mộ lắc lắc điện thoại.

Tô Niên Niên ngại ngùng nói: “Thầy giáo, hai bọn em chưa đi đến bước đó.”

Giang Mộ cau mày: “Ồ là cậu ấy đối với em không tốt, hay là em còn có suy nghĩ gì khác.”

“Không phải, con người Cố Từ Thần rất tốt.” Tô Niên Niên vội vàng giải thích, “Có điều có lúc anh ấy quá tốt, khiến em luôn cảm thấy mình không xứng với anh ấy.”

Giang Mộ cười lên, giống như người từng trải, “Trong tình yêu, làm gì có xứng hay không xứng, thích là thích, đơn giản như thế thôi.”

Giống như anh đến hôm nay, đã từng nghe vô số đạo lý, vẫn không sống tốt cuộc sống của mình, không rõ ràng tình cảm của anh với Tô Niên Niên là gì.

Tô Niên Niên suy nghĩ một lúc, mới mở miệng: “Thực ra thầy có lẽ cũng biết, em là bị anh ấy đá một lần, bây giờ lại quay về bên anh ấy, luôn cảm thấy rất mất mặt.”

Cô không thích mình thế này, nhưng không có cách nào không thích Cố Từ Thần.

Giang Mộ dường như đoán được trong lòng cô, cười nói: “Lần này đến, thầy là muốn thay bạn học Cố lấy lại trong sạch.”

“A?” Tô Niên Niên tò mò nhìn anh.

“Năm đó tai nạn xe của bố em, là vì bố tôi làm, tôi vì việc đó mà cảm thấy hết sức có lỗi. Nhưng Niên Niên em biết không, thực ra bố tôi cũng là bị ép, có lẽ dùng từ này em sẽ cảm thấy rất khó nghe, nhưng, tôi muốn để em biết chân tướng năm đó.” Giọng nói nhẹ nhàng ảm áp của Giang Mộ kể lại tất cả, “năm đó mẹ tôi bệnh nặng, tôi lại chuẩn bị đi nước ngoài học đại học âm nhạc, bố tôi vì tiền nên đã đi vào con đường không có lối về, bị người ta mua chuộc, rắp tâm tạo một vụ tai nạn xe.”

Tô Niên Niên im lặng nghe, Giang Mộ chậm chậm nói: “Người mua chuộc bố tôi, chính là chủ tịch HĐQT của Hưởng Tả Vật Nghiệp Tả Thiên Sơn, đây là thư tự thú mà bố tôi viết trong tù có nhắc đến, Tả Thiên Sơn bị viện kiểm sát điều tra cũng thừa nhận sự thật.”

“Những điều này em biết.” Tô Niên Niên nhìn vào mắt Giang Mộ, “Nhưng chuyện này thì có liên quan gì đến Cố Từ Thần chứ?”

Giang Mộ cười đau khổ một tiếng: “Niên Niên, em còn không hiểu sao, bố tôi giấu mười mấy năm, tại sao bây giờ đột nhiên lại xuất hiện nói rõ chân tướng chứ?”

Trong đầu Tô Niên Niên lóe lên suy nghĩ, nhưng lại không dám tin mình.

“Không sai, là Cố Từ Thần đến tìm tôi và bố tôi, cậu ấy chia tay với em, cũng là sợ Tả Thiên Sơn làm hại em, cho nên không còn lựa chọn nào khác.” Giang Mộ nửa thật nửa giả nói hết, Tô Niên Niên ngồi đối diện đã chờ dần từ bao giờ, cốc nước từ trong tay trượt xuống, nước ép đổ ra đầy bàn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 453: Cô Độc Của Anh (4)

“Niên Niên, cậu ấy làm tất cả đều là vì em, cậu ấy chọn con đường cô độc nhất. Em có thể sẽ trách cậu ấy làm tổn thương em, nhưng trên sự thật, cậu ấy là vì bảo vệ em đấy.” Giang Mộ cười nói xong, trong lòng thực ra cũng rất khâm phục Cố Từ Thần.

Cậu cô đơn và vinh quang, đến cuối cùng đổi lại tất cả, sao có thể khiến người khác không phục được chứ.

Thần sắc Tô Niên Niên thay đổi liên tục, trong lòng cô luôn coi Giang Mộ là thầy giáo, cho nên những lời anh nói cô đều tin.

Cô bây giờ chỉ là có chút khó chịu.

Cho nên Cố Từ Thần không phải âm hồn không tan mà là người tốt rồi.

Vậy mà cô còn nói bao lời đau lòng như thế, cứ nghĩ đến thái độ của mình đối với Cố Từ Thần, Tô Niên Niên lại càng khó chịu.

“Em, em” Cô lắp bắp mãi cả buổi cũng không biết nói gì, Giang Mộ lại cười, “nếu đã không trách cậu ấy, thì đối xử tốt với cậu ấy, đợi hai người kết hôn, thầy nhất định sẽ đến tặng hai người một phong bao lì xì to.”

Anh biết Tô Niên Niên có hiểu lầm với Cố Từ Thần, thế là muốn dùng chiêu này, để giúp Cố Từ Thần.

Chỉ cần Tô Niên Niên hạnh phúc là được, tình cảm của anh thế nào cũng không còn quan trọng nữa.

Tô Niên Niên bị nụ cười âm áp của anh khiến cho cô thấy ngại, đúng lúc thức ăn cũng đem lên, vội vàng bảo Giang Mộ ăn nhiều chút.

Cô vừa ăn rau vừa cười ngốc ngếch, Giang Mộ nhìn ra, đó là nụ cười hạnh phúc, anh cắn cắn môi, cô nén nỗi đau trong lòng xuống.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, Tô Niên Niên cầm lên xem, là số của Cố Từ Thần, ấn nút nghe.

“Niên Niên, em đi đâu đấy, anh đến nhà em đón em đi học.” Trong điện thoại chuyển đến giọng nói trầm ấm dễ nghe của Cố Từ Thần.

Tô Niên Niên: “Thầy Giang quay về Dự Thành, em và thầy đang ăn cơm. Sao anh lại đi sớm thế?”

Cố Từ Thần vuốt vuốt mũi, ngượng ngập nói: “Không phải muốn ăn cơm nhà em một bữa sao, làm gì mà khó khăn thế, em đang ở nhà hàng nào, anh đến đón em.”

Tô Niên Niên nói địa chỉ, sau đó tắt điện thoại. Giang Mộ cười hỏi, “Cố Từ Thần?”

Tô Niên Niên nét mặt hơi ửng hồng, gật gật đầu.

Ăn cơm được một nửa, Cố Từ Thần liền lái xe đến, nhìn thấy hai người đang ngồi ăn cơm, con người không kìm được nheo lại.

Ồ, dám ăn cơm với người đàn ông khác sau lưng anh, con lợn này gan to quá đấy.

Anh không khách sáo ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên, Tô Niên Niên nhìn thấy anh cắn cắn môi, bộ dạng không biết nói gì, cuối cùng mượn cớ nói, “em đi nhà vệ sinh.”

Cố Từ Thần nghi ngờ nhìn cô chạy mất hút về phía nhà vệ sinh, cảm thấy Tô Niên Niên giống như đang né tránh anh vậy.

Anh lại làm sai gì sao?

Giang Mộ nhếch môi, Cố Từ Thần ngồi trước mắt anh lúc nào cũng là đáng ghét thiếu niên già trước tuổi, thi thoảng nhìn thấy cậu lộ ra biểu cảm mà nam sinh có, khiến anh bất giác mỉm cười.

“Em Cố, tôi đã giúp em giải thích việc tại sao em chia tay với Niên Niên rồi, em không cảm thấy nên nói lời cảm ơn tôi sao?” Giang Mộ chậm rãi cười nói.

Cố Từ Thần hơi sững, cau mày: “Thầy nói gì với cô ấy rồi?”

Sâu xa trong lòng cậu, vẫn có chút không tin tưởng với Giang Mộ.

Giang Mộ thuật lại vài câu vừa nãy nói với Tô Niên Niên, sắc mặt Cố Từ Thần dần dần mới giãn ra.

Sau khi nghe xong, cậu hừm một tiếng nói: “Không ngờ thầy cũng sẽ nói dối.”

Giang Mộ không cho là đúng: “Tôi chỉ là chọn nội dung mà Tô Niên Niên muốn nghe để nói, lại nói dù cho là nói dối, đó cũng là lời nói dối có thiện ý, tóm lại còn hơn một vài người nói dối làm tổn thương người khác nhiều.”

Cố Từ Thần kiêu ngạo ngoảnh đầu, mãi hồi lâu, mới bật ra câu: “Cảm ơn thầy.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 454: Tổng Dư Hi, Xin Cậu Đấy

Chào tạm biệt Giang Mộ, Cố Từ Thần và Tô Niên Niên đi ra khỏi nhà hàng, giữa hai người mơ hồ có phần ngại ngùng.

Tô Niên Niên im lặng mãi, mới nói: “Thầy Giang nói với em một vài việc, em muốn biết có phải là thật hay không.”

Cô lại kể những lời Giang Mộ nói một lượt, Cố Tử Thần ho một tiếng, bình thần “uh” một tiếng.

Tô Niên Niên đột nhiên khoác lấy cánh tay cậu, mặt đỏ lên, “thế tại sao anh không giải thích với em.”

Cố Tử Thần nào nghĩ nhiều như thế, bên trên còn có ông Cố nữa, anh quá sợ Tô Niên Niên biết những chuyện ông Cố làm, càng sợ Tô Niên Niên vì ba anh có ý gì ép buộc với anh.

Anh gãi gãi đầu, “Niên Niên, đừng hỏi nữa, anh thấy ngại rồi ấy.”

Tô Niên Niên không chịu yên, lẩm bẩm nói: “Sau này nếu như anh lại lừa em, em sẽ không để ý anh nữa, dù cho anh có điều gì khó nói, dù cho anh có nỗi khổ tâm gì trong lòng, em sẽ không nghe anh giải thích.”

Giữa người yêu nhau, vốn dĩ chính là hai bên nên tin tưởng nhau.

Cố Tử Thần giữ lấy vai cô, nghiêm túc nói: “Sau này sẽ không thế nữa, Niên Niên, tin anh.”

Hai người nhìn nhau, mặt lại ửng đỏ.

Trước đây khi yêu cũng không thế này, bây giờ hai người giống như bắt đầu lại từ đầu vậy.

Cố Tử Thần nắm lấy tay Tô Niên Niên, kéo cô đi về phía chỗ để xe, khẽ hỏi: “Niên Niên, em không giận anh nữa phải không?”

Tô Niên Niên hừm một tiếng: “Đương nhiên giận rồi, anh sau này phải chịu khó thể hiện, nếu không em sẽ cho anh vào danh sách đen.”

Cố Tử Thần cười lên, “được.”

Hiểu lầm giải tỏa, tất cả đều trở nên sáng lạn, Cố Tử Thần còn mở một bài hát tiếng anh.

“i love you baby, and if its quite alright i need you baby to the lonely night i love you baby.....” Tô Niên Niên nghe mà mặt đỏ tím nhảy nhót, lén lút nhìn Cố Tử Thần, cảm thấy trong lòng đầy ngọt ngào.

Một chiếc xe từ phía sau họ phi lên, Tô Niên Niên nheo mắt nhìn, cửa sổ chiếc xe đó không đóng, cô thấy một bóng người quen thuộc, trong lòng chợt dạ, hỏi: “Cố Tử Thần, Tả Tư Hàn bây giờ thế nào rồi.”

Tâm trạng Cố Tử Thần rất tốt, nghe thấy cô nhắc đến Tả Tư Hàn, nghĩ một lát mới nói: “Bị tạm giữ rồi, sao thế.”

Tô Niên Niên không trả lời, mà nhìn kỹ biển của chiếc xe phía trước, lấy điện thoại ra search, quả nhiên chủ xe là Tả Tư Hàn.

Sắc mặt cô trắng bệch, còn chưa kịp nói gì, Tả Tư Hàn đột nhiên quặt đầu xe, quay ngược lại lao về xe của Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần ý thức được có gì đó khác thường, quay mạnh vô lăng vòng qua xe của Tả Tư Hàn, còn chiếc xe đó tốc độ cực nhanh, đâm vào mấy chiếc xe, dòn xe của Cố Tử Thần đâm liên tiếp vào hai chiếc xe, Tô Niên Niên hét lên một tiếng, nhắm mắt lại.

Đợi khi cô mở mắt, mới nhìn rõ cảnh tượng trước mắt.

Cửa kính phía trước của xe Cố Tử Thần gần như vỡ vụn, cả phía trước bị lõm sâu, túi khí an toàn và dây an toàn phát huy tác dụng, cô cảm thấy mình không bị thương gì.

Mấy giọt chất lỏng chảy từ trên cổ cô xuống, cô nhìn sang một bên, run rẩy muốn mở mồm, nhưng lại không nói được câu gì.

Một tay của Cố Tử Thần đỡ lấy sau gáy cô, bị thủy tinh và vật nhọn đâm chảy máu.

Anh cau mày, khàn giọng hỏi: “Không sao chứ?”

Nước mắt Tô Niên Niên lập tức chảy ra.

Khoảnh khắc sống chết, người đầu tiên anh nghĩ đến không phải bản thân, mà là cô.

Cô ý thức nhìn sang chiếc xe đối diện, Tả Tư Hàn nhìn cô nở nụ cười đắc thắng.

Toàn thế giới đều im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 455: Tổng Dư Hi, Xin Cậu Đây (2)

Tô Niên Niên run rẩy cầm điện thoại gọi 120, vết thương trên người Cố Từ Thần không chỉ có một chỗ, nhưng từ đầu đến cuối, cô cũng không nghe thấy cậu kêu rên một tiếng, ngược lại còn an ủi mình: “Không sao, đừng sợ, một lát sẽ khỏi thôi.”

Những giọt máu tươi tí tách rơi trên đất, Tô Niên Niên nhìn mà choáng váng, trong không gian chật hẹp cổ vùng vẫy cời áo khoác ngoài ra, băng lại cánh tay cho Cố Từ Thần.

Chiếc áo khoác màu trắng trong phút chốc đã bị nhuộm sang màu đỏ, nhìn mà đau lòng.

Người trên đường vây quanh đã báo cảnh sát, gọi cấp cứu, còn có người đưa nước qua cửa kính xe bị vỡ.

Tô Niên Niên cảm thấy mình giống như bị mất trí vậy, không nghe thấy gì, không cảm nhận được gì.

Trong lòng chỉ có một suy nghĩ: Cố Từ Thần, Cố Từ Thần, anh nhất định sẽ không sao.

Tô Niên Niên co rúm trên ghế dài ở hành lang, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh toát một cách đáng sợ.

Vì thân phận đặc biệt của Cố Từ Thần, vừa vào bệnh viện đã được đưa đến phòng bệnh vip, viện trưởng và mấy chủ nhiệm khoa ngoại vội vàng đến, chuẩn bị làm phẫu thuật cho anh.

Nhưng rất nhanh, các bác sĩ phát hiện ra vấn đề.

Nhóm máu của Cố Từ Thần tương đối đặc biệt, mặc dù không quý hiếm như nhóm máu O, nhưng bệnh viện này không có túi máu trùng khớp với máu của anh.

Anh bây giờ mất máu quá nhiều, nếu như không kịp truyền máu có thể sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

Mấy bác sĩ tiến hành hội chẩn, nếu như Cố thiếu gia xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hậu quả không dám nghĩ đến.

Phía bệnh viện nhanh chóng liên hệ với người nhà họ Cố, người cùng nhóm máu với Cố Từ Thần chỉ có Cố Lí và ông Cố.

Ông Cố tuổi đã cao, dù cho muốn giúp cũng lực bất tòng tâm, cuối cùng người đến bệnh viện, chỉ có một mình Cố Lí.

Bên cạnh anh còn có Diệp Thanh Nhã, hai người vốn dĩ hẹn nhau cùng ăn cơm, không ngờ nhận được điện thoại của bệnh viện. Y tá dẫn Cố Lí đi lấy máu, Diệp Thanh Nhã vừa nhìn là nhận ra Tô Niên Niên, nhanh chân bước đến.

Tô Niên Niên ngờ ngác ngẩng đầu, Diệp Thanh Nhã nhìn thấy vết máu trên người cô còn cho rằng cô bị thương, hét lên một tiếng, “Niên Niên, em biết em bị thương rồi không, y tá?”

“Em không sao.” Tô Niên Niên lắc lắc đầu, khoe mắt đỏ hoe, nhưng cố kiềm chế để không khóc, “Chị Thanh Nhã, Cố Từ Thần sẽ không sao chứ?”

Diệp Thanh Nhã vỗ vỗ vai cô, an ủi nói: “Đừng lo lắng, A Thần bây giờ mất máu quá nhiều, Cố Lí đã đến rồi, cậu ấy sẽ không sao đâu.”

Tô Niên Niên dựa vào vai cô, trên người vẫn không ngừng run rẩy.

Mười phút sau, Cố Lí sắc mặt trắng bệch bước ra, Diệp Thanh Nhã vội hỏi: “Thế nào rồi?”

Cố Lí lắc lắc đầu, “Hút 400cc, y tá nói còn phải xem tình hình.”

Cách một lúc, y tá lại chạy đến, cuống lên hỏi: “Người bệnh không có người thân thiết nhất nữa sao? 400cc không đủ dùng, như thế nếu tiếp tục người bệnh sẽ nguy hiểm đến tính mạng.”

Cố Lí sắc mặt sùng lại, anh biết ông Cố sẽ không cứu Cố Từ Thần, chỉ có thể đứng đây, “Lấy của tôi đi.”

Diệp Thanh Nhã cau mày: “Cố Lí, anh điên rồi à?”

Tô Niên Niên mắt chớp chớp, giống như nghĩ đến gì đó, lấy điện thoại từ trong túi ra, gọi đến một số máy.

Điện thoại rất nhanh có người nhận, chuyển đến một giọng nữ sinh lạnh lùng cao ngạo: “Ồ, Tô Niên Niên, cậu gọi điện cho tôi làm gì?”

“Tổng Dư Hi, Cố Từ Thần bị tai nạn xe, tôi nhớ cậu và anh ấy có cùng nhóm máu, cậu có thể đến bệnh viện được không?”

Tổng Dư Hi hơi giật mình, nhưng lại xem thường nói: “Tôi dựa vào cái gì mà phải đi chứ, à không, Tô Niên Niên, cậu xin tôi một tiếng, tôi sẽ suy nghĩ.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 456: Tổng Dư Hi, Xin Cậu Đây (3)

Tô Niên Niên bình tĩnh nói: “Tổng Dư Hi, xin cậu đây, mau đến cứu anh ấy.”

Tổng Dư Hi cười khẩy: “Tô Niên Niên, cậu đúng là đồ không biết xấu hổ, vì một người đàn ông mà chuyện gì cũng làm được.”

Tô Niên Niên giữ chặt gấu áo, không phản kháng.

Cô tình nguyện mong nhóm máu của mình và Cố Từ Thần giống nhau, dù cho truyền bao nhiêu cho Cố Từ Thần cô đều đồng ý.

Ai mà muốn hạ giọng đi cầu xin người khác chứ, nhưng vì Cố Từ Thần, cô đồng ý cầu xin Tổng Dư Hi.

“Xin cậu đây, cứu Cố Từ Thần được không, giúp tôi một lần có được không?” giọng nói Tô Niên Niên nén rất nhỏ, tâm trạng dường như bị nén nghẹn ở cổ, Tổng Dư Hi là cộng cố cứu mạng còn lại, dù cho thế nào cô cũng không dám buông tay.

Tổng Dư Hi lại chế giễu cô mấy câu, rồi tắt điện thoại.

Cô ta mở màn hình điện thoại, mở một album ảnh mã hóa, bên trong dày đặc những bức ảnh của Cố Từ Thần.

Năm đó trên diễn đàn của trường các nữ sinh đăng những bức ảnh chụp trộm lên, cô ta dùng chiếc điện thoại cũ kĩ trước đây chụp lại, từng chút một, đi theo cả thanh xuân của cô ta.

Cô ta thích Cố Từ Thần, nhưng đó là bí mật lớn nhất được cất giấu tận sâu trong lòng cô ta.

Nhưng nếu như Cố Từ Thần chết đi... Tổng Dư Hi rừng mình run cầm cập, xách chiếc túi và áo khoác đi nhanh đến bệnh viện.

Đến bệnh viện, Tổng Dư Hi hỏi han một chút là tìm được phòng bệnh của Cố Từ Thần, tự nhiên cũng nhìn thấy Tô Niên Niên mặt mũi thảm hại ở hành lang.

Tô Niên Niên nhìn thấy cô ta, đôi mắt mờ tối bỗng sáng bừng lên, muốn nói gì đó với cô ta, nhưng Tổng Dư Hi không kiên nhẫn ngắt ngang cô, “Cố Từ Thần thế nào rồi?”

Diệp Thanh Nhã cau mày, dựa vào trục gác của cô, nữ sinh này cũng chẳng lương thiện gì. Cô đưa Tô Niên Niên ra sau che chở, “Bác sĩ còn đang điều trị, tình hình cụ thể chúng tôi cũng không rõ lắm.”

Tổng Dư Hi đi giày cao gót đến trước cửa phòng bệnh, qua tấm kính thủy tinh trong suốt có thể nhìn thấy Cố Từ Thần sắc mặt trắng bệch, vết máu nửa thân trên loang lổ, mấy bác sĩ y tá đang vây quanh làm phẫu thuật cho anh.

Trong lòng cô ta quặn thắt, gần như khi sắp nói lấy máu của tôi đi, cô ta nhìn thấy khóe miệng Cố Từ Thần khẽ động, trong khoảnh khắc sững sờ ở đó.

Cố Từ Thần trong trạng thái hôn mê, không nói được câu dài, chỉ có thể bật ra mấy âm tiết: “Niên Niên, đừng sợ.”

Khóe mắt Tổng Dư Hi đỏ hoe, tại sao vào lúc này rồi, người anh ấy nghĩ đến không phải bố mẹ, không phải bạn bè, không phải cô ta.

Mà là Tô Niên Niên.

“Người cùng quan hệ huyết thống bao giờ mới đến, không phải nói bố của người bệnh cũng cùng nhóm máu sao?” Y tá cuống lên thúc giục, kéo Tổng Dư Hi quay về hiện thực.

Cô ta ngoảnh đầu, ánh mắt Tô Niên Niên đầy kỳ vọng nhìn cô ta, không khí như quánh đặc lại, đôi mắt đen sáng.

Cô ta nhếch môi nở nụ cười, đi đến trước mặt Tô Niên Niên, từ cao nhìn xuống, “Tô Niên Niên, cầu xin tôi đi, nếu không quỳ xuống cho tôi.”

Tô Niên Niên hít sâu mấy hơi, cơ thể run rẩy, còn chưa đợi động tác của cô, Diệp Thanh Nhã đã bước lên trước, khẽ mỉm cười, một cái tát đau đớn giáng trên mặt Tổng Dư Hi.

“A.” Tổng Dư Hi bị cô tát cho loạng choạng sang một bên, đôi giày cao gót lại không vững chân, suýt chút nữa ngã trên đất.

“Nếu như cô muốn lợi dụng lúc này mà lên mặt nạt người, tự cho mình hơn người, Tổng tiểu thư, cô có thể về được rồi, ở đây không chào đón cô.” Diệp Thanh Nhã lạnh nhạt nói, Cổ Lí ở bên cạnh thở dài, khẽ giọng dặn dò hai câu với y tá, lẳng lặng đi vào phòng hiến máu.

Mặt Tống Dư Hi rất nhanh đã sưng lên, nhưng vẫn không chịu để yên, độc ác trừng mắt nhìn Tô Niên Niên, “Cậu không cầu xin tôi, nếu như anh ấy chết thì làm thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 457: Tống Dư Hi, Xin Cậu Đây (4)

Trong giọng nói Tô Niên Niên lộ ra vẻ tuyệt vọng: “Cậu nhất định phải như thế sao?”

Cô chưa bao giờ nghĩ rằng, Tống Dư Hi lại là con người tàn nhẫn như thế.

Tống Dư Hi chỉnh lại đầu tóc rối loạn một chút, ánh mắt oán trách: “Tại sao lại xảy ra sự cố ngoài ý muốn, không phải do cậu sao! cậu còn không hiểu sao, cậu chính là gánh nặng, ngoài làm liên lụy anh ấy cậu còn được cái gì chứ? Không có cậu, Cổ Tử Thần sẽ sống tốt hơn. Cậu bị anh ta đá rồi, tại sao còn mặt dày đi tìm người ta làm gì chứ?”

Nụ cười Tô Niên Niên cay đắng, “Cậu nói tôi thế nào cũng được, có thể cứu anh ấy trước……”

“Tôi sẽ không cứu anh ta! Tôi muốn cho cậu biết, chính vì cậu, mới hại Cổ Tử Thần!” Tống Dư Hi tàn nhẫn nói, Diệp Thanh Nhã ở bên cạnh không thể chịu được nữa, lại cho một cái tát nữa.

Lần này cô xuống tay mạnh hơn, một tay túm lấy cổ áo của Tống Dư Hi, liên tiếp giáng xuống mấy cái tát, mặt Tống Dư Hi dần bị sưng tấy lên.

“Sao lại có người độc ác như cô chứ! Làm tổn thương người khác thì thôi, còn thấy chết không cứu! Cô cho rằng sinh mạng là trò chơi à! ghen đến bước này đúng là không còn gì để nói!” Diệp Thanh Nhã chẳng nề nang mà trách mắng, khỏe môi nở nụ cười, “Rất ghét tôi phải không? Nhưng tôi lại thích bộ dạng của cô, ghét tôi đến chết nhưng lại không đầu lại được tôi đấy. ỨC HIẾP người khác cũng phải có mức độ, đừng quên tôi là chị của Tô Niên Niên.”

Tô Niên Niên gạt nẩy mình, cô không ngờ Diệp Thanh Nhã dịu dàng là thế cũng có mặt ghê gớm thế này!

Tống Dư Hi đã bị dọa cho đờ đẫn rồi, cô ta dù cho dám ỨC HIẾP Tô Niên Niên nữa, gặp phải Diệp Thanh Nhã lực chiến đấu tồn tại đầy mình, trong khoảnh khắc phải nhún nhường.

“Trong lòng cô có phải vẫn đang nghĩ, nếu như không có Niên Niên thì tốt, Cổ Tử Thần sẽ ở bên cô đúng không?” Diệp Thanh Nhã tiếp tục nói, Tống Dư Hi sau khi nghe thấy lông mi run run, đúng là Diệp Thanh Nhã đã nói trúng tim đen của cô ta.

“Nhưng, Tống Dư Hi, tôi muốn nói cho cô biết, dù cho không có Niên Niên, Cổ Tử Thần cũng sẽ không thích loại người đề tiện hời hợt lại độc ác, còn thích giả bộ là hoa sen trắng! Còn muốn ở bên cạnh Cổ Tử Thần sao? đừng có mơ!” Cô dùng lực đẩy Tống Dư Hi một cái, Tống Dư Hi liêu xiêu ngồi bệt xuống đất.

“Không muốn cứu thì rút đi, nhưng khuyên Tống tiểu thư cô suy nghĩ cho kỹ, trong phòng bệnh là Cổ thiếu gia, nếu như cậu ấy thật sự có chuyện gì, cô cho rằng nhà họ Cổ sẽ tha cho cô và nhà cô sao, tự mà thu xếp đi!” Diệp Thanh Nhã dần mặt Tống Dư Hi, sắc mặt lạnh lùng.

Tô Niên Niên nỗ lực kiềm chế cảm xúc muốn khóc, cô biết Diệp Thanh Nhã làm không sai, nhưng trong thâm tâm sâu xa vẫn rất sợ hãi.

Lời của Diệp Thanh Nhã thức tỉnh Tống Dư Hi, cô ta mới phát hiện hành vi của mình ngốc nghếch thế nào, đang định bỏ dẫy nói mình tình nguyện hiến máu, thì mấy nhân viên y tá đã từ trong thang máy lao ra, trong miệng nói: “Đã lấy được túi máu từ trong kho máu hàng không, mau lấy đi truyền cho Cổ thiếu gia!”

Cô ta giống như bị người ta điểm huyết vậy, thần thờ ở đó.

Tô Niên Niên mừng rỡ, Diệp Thanh Nhã cũng thở phào một hơi, cô vừa nãy trên thực tế còn định bảo bảo vệ áp giải Tống Dư Hi đi lấy máu, mặc kệ cô ta có đồng ý hay không, quan trọng là cứu Cổ Tử Thần.

Cô nhìn xung quanh một lượt, đột nhiên ý thức thấy khác thường, Cổ Lí đâu rồi?

Nghe thấy động tĩnh, Cổ Lí bảo y tá rút ống truyền ra, quay lại hành lang.

Diệp Thanh Nhã vừa nhìn thấy anh là hiểu ra, trách móc nói: “Có phải anh lại đi truyền máu không? Coi mình là người sắt à!”

Lời còn chưa dứt, Cố Lí bước nhanh lên trước, một tay ôm cô vào lòng, cầm gục trên đôi vai bé nhỏ của cô, giọng nói yếu ớt: “Tiểu Nhã, để anh dựa một lúc, một lát là khỏe.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 458: Đội Tóc Em Dài Ngang Lưng (1)

Diệp Thanh Nhã cơ thể cứng đờ, hai giây sau, cô đẩy Cố Lí ra, thần sắc xa cách.

“Xin lỗi, em sắp đính hôn rồi, Cố tiên sinh, xin tự trọng.”

Cố Lí cup mắt xuống, khóe miệng nhếch lên cười đau khổ.

Đúng thế, sao anh lại quên chứ, Diệp Thanh Nhã hôm nay hẹn anh, không phải là vì muốn nói cho anh rằng cô sắp đính hôn sao?

Tô Niên Niên đứng đờ đẫn bên cạnh nhìn, cô biết chị Thanh Nhã thích Cố Lí, chỉ là không biết chị ấy tại sao lại đính hôn với người khác.

Tại vì cái ôm đó, mà giữa hai người trở nên ngượng ngùng rất nhiều. Cố Lí nhìn quanh, lấy cớ nói với Tô Niên Niên, “Niên Niên, tôi đưa cô về nhé.”

Tô Niên Niên ngoan ngoãn gật đầu, cô biết mình ở lại cũng không giúp được gì, còn khiến người khác lo cho cô, còn không bằng bây giờ về nhà trước.

Cô ngoảnh đầu liếc nhìn Tống Dư Hi trên đất, chẳng nói câu gì, chỉ có ánh mắt dần trở nên lạnh lùng.

Tống Dư Hi bây giờ hoàn toàn có khổ mà không nói ra được, nhìn thấy ánh mắt đó của Tô Niên Niên mà đáy lòng xót xa.

Cô ta thậm chí cảm nhận được, Tô Niên Niên từ nay về sau sẽ không bao giờ coi cô ta là bạn nữa.

Còn tất cả điều này, đều là tự tay cô ta chuốc lấy.

Sắc mặt Cố Lí nhợt nhạt, vừa nhìn là biết mất máu quá nhiều, Tô Niên Niên khẽ hỏi: “Anh hút bao nhiêu máu vậy.”

Cố Lí cười cười, “Không bao nhiêu, kém một chút mới được 1000cc, cũng chỉ bằng hai bình nước khoáng thôi.”

Tô Niên Niên vừa nghĩ đến nhiều máu như thế, nôn khan hai tiếng, chỉ cảm thấy trào ngược dạ dày.

Cố Lí liếc nhìn cô, đột nhiên thay đổi phương hướng, Tô Niên Niên không tránh được có chút tò mò: “Anh không phải nói đưa tôi về nhà sao?”

“Cô định về với bộ dạng thế này à? không sợ dọa bố mẹ cô à?” Cố Lí vẻ mặt chê ghét, người không biết còn cho rằng anh muốn đánh Tô Niên Niên. Tô Niên Niên nhìn mình qua gương ô tô, bặm môi không biết nói gì.

Chiếc xe dừng ở cửa “Thiên Dư Thiên Tầm”, nhìn thấy khuôn mặt mình tinh đó của Cố Lí, toàn bộ nhân viên cửa hàng nhiệt tình bước ra chào đón, vây quanh lấy anh.

Cố Lí không để ý về kính cản của bọn họ, chỉ chỉ Tô Niên Niên ở phía sau, “Tạo hình cho cô ấy giống người một chút.”

Tô Niên Niên giật giật mép, bị kéo vào sau hậu đài.

Diện tích cửa hàng rất to, phía sau còn có nơi chuyên để vệ sinh cá nhân, Tô Niên Niên tắm rửa, thay quần áo mới mà nhân viên cửa hàng chuẩn bị.

Một người con gái cười nói: “Tiểu thư, đuôi tóc của cô hơi chệch ngon, có cần tôi sửa giúp cô không?”

Tô Niên Niên không nghĩ nhiều, gật gật đầu.

Hôm nay ông chủ Phạm Tầm không có ở đây, người đàn ông nhuộm tóc thành màu sọc đen bước đến cắt tóc, được gọi là thợ thiết kế có tiếng của “Thiên Dư Thiên Tầm.”

“Người đẹp, muốn cắt thế nào?”

“Tùy ý anh, anh thích cắt thế nào cũng được.” Tô Niên Niên ngáp một cái, áp lực thời gian dài khiến cô mệt mỏi, dựa vào ghế bắt giấc ngủ lúc nào không biết.

Người đàn ông lẩm bẩm câu “tùy ý”, sắc mặt biểu lộ nét vui, hai mắt sáng lên với đầu của Tô Niên Niên.

Chiếc kéo cầm trong tay lạch xạch, anh ta lướt vài đường, nhanh chóng nhảy múa trên đầu Tô Niên Niên.

Đội Tô Niên Niên bị anh ta vỗ cho tỉnh, người đàn ông hào hứng nói: “Đây là kiểu tóc đẹp nhất mà tôi thiết kế hôm nay! Người đẹp, cô có hài lòng không?”

Tô Niên Niên mở mắt nhìn gương, ngay sau đó hét lên một tiếng, cả người thần thờ.

Cố Lí ngồi nghỉ ở bên ngoài xem tạp chí, nghe thấy tiếng hét tưởng Tô Niên Niên làm sao, vội vàng lao vào.

Khi anh ta nhìn thấy đầu Tô Niên Niên với kiểu tóc có thể so sánh với những năm đầu liên bang Xô Viết, khóe miệng không kìm được giật lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 459: Đội Tóc Em Dài Ngang Lưng (2)

“Thế nào? Hoàn hảo từng góc độ, kỹ thuật cắt quá chuẩn, có phải rất hợp thời đại cổ ngày xưa không? Đội tôi một chút, để tôi nhuộm thêm cho cô màu bạc trắng, nhất định sẽ rất đẹp!” Người đàn ông hứng khởi giải thích về ý sáng tạo của mình.

Tô Niên Niên với biểu cảm đau khổ trên mặt, mẹ kiếp, cô còn lâu mới tin thợ cắt tóc!

Cắt tóc là một trận cá cược, cô chưa bao giờ thắng cả.

“Không....không cần đâu, trường tôi không cho nhuộm tóc.” Tô Niên Niên run rẩy nói hết, người đàn ông thờ dài tiếc nuối, “Như thế thì không còn cách nào thoát lên được tác phẩm điêu luyện của tôi rồi, ôi.”

Cố Lí nhăn trán, cầm điện thoại gọi cho Phạm Tầm, “Bây giờ, ngay lập tức, trong 10’, tôi muốn cậu xuất hiện trong cửa hàng của cậu.”

--- ---

Mười phút sau, Phạm Tầm vội vàng chạy vào hỏi: “Chuyện gì thế? Tôi đang đi tập gim, ồ, Cố Lí, tìm tôi gấp như thế có việc gì không?”

Cố Lí điềm tĩnh chỉ vào Tô Niên Niên đang giấu mặt trong góc, “Tóc cô ấy còn có thể cứu được không?”

Phạm Tầm vừa nhìn, “Tiểu Niên Niên, sao cô lại muốn cắt kiểu tóc cool thế à, không định làm thực nữ phong cách quý tộc nữa à?”

Tô Niên Niên tròn mắt nhìn anh ta, Phạm Tầm lập tức im bật, vừa nãy người đàn ông cắt tóc cho Tô Niên Niên còn đang quỳ bên cạnh cô lải nhải, mưu đồ định thuyết phục cô nhuộm tóc.

“Oh my god! Joke, cậu mau đi bận việc khác đi, nha đầu này giao cho tôi là được rồi.” Phạm Tầm đầu đầu đầy joke đi, cười nói với Tô Niên Niên, “Xin lỗi nhé, cậu ta cắt tóc người mẫu nhiều rồi, thích nhất là thử nghiệm thiết kế kiểu tóc mới.”

Tô Niên Niên mếu máo: “Đây không phải là trọng điểm có được không! Trọng điểm là tại sao phải lấy đầu tôi ra làm thử nghiệm chứ!”

Phạm Tầm thờ dài, “Không có cách nào, để tôi cứu cô một bàn nhé.”

Tô Niên Niên không can tâm tình nguyện ngồi lại ghế, Phạm Tầm cau mày nhìn vào tóc cô cả buổi, joke cắt cho cô quá ngắn tia quá nhiều, để dài thì không được nữa, anh ta đành phải cắt cho Tô Niên Niên tóc ngắn thành kiểu đầu học sinh.

Sau khi cắt xong, Tô Niên Niên mặt mày đau khổ, còn Cố Lí mắt lại sáng lên.

Không thể không nói, Tô Niên Niên thực ra hợp với kiểu tóc ngắn, không chỉ khiến khuôn mặt nhỏ nhắn của cô toát lên nét đáng yêu thanh tú, khiến người ta phải trầm trồ vì đẹp.

Phạm Tầm cũng không ngờ kiểu tóc phổ thông như thế lại đẹp thế này, thờ dài nói: “Quả nhiên vẫn nên xem mặt.....”

Tô Niên Niên mắt rom rớm trừng với anh ta: “Xấu quá! Anh khiến tôi tức phát khóc, đền tiền đi.”

Phạm Tầm đầu đầu nhìn cô, Tô Niên Niên chống quai hàm, trong đôi mắt sáng long lanh nước mắt, nhìn có vẻ rất ảm ức.

Ma xui quý khiến, Phạm Tâm thật sự đem tiền lần trước mà Tô Niên Niên làm loạn lên vụ thẻ Vip, trả lại cho cô, nhân tiện còn tặng cô thêm thẻ ưu đãi VIP.

Tô Niên Niên cầm chiếc thẻ ưu đãi nghệt mặt đứng ở cửa.

Ngày hôm sau, Diệp Thanh Nhã gọi điện cho Tô Niên Niên, nói bệnh tình của Cố Từ Thần đã ổn định lại, không cần phải lo lắng.

Tô Niên Niên một mặt vừa vui sướng, một mặt lại rầu rĩ, vui vì Cố Từ Thần không có nguy hiểm gì, buồn là.....cô bây giờ xấu thế này, sao có thể đi gặp Cố Từ Thần chứ?

Cô soạn tin nhắn gửi cho Cố Từ Thần, dặn anh chăm sóc tốt cho bản thân, chịu khó dưỡng thương, sau đó tắt máy giả chết.

Cố Từ Thần khi nhìn thấy tin nhắn đã là buổi trưa, muốn gọi điện cho Tô Niên Niên nhưng biểu thị đã tắt máy, anh cau mày, nha đầu này rốt cuộc làm sao thế, tại sao phải tránh anh?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 460: Đợi Tóc Em Dài Đến Lưng (3)

Tô Niên Niên cuộn người trong phòng ký túc, khoác chiếc chăn mỏng chơi điện tử.

Nọa Nọa an ủi nói: “Niên Niên, cậu phải tin mình, thực ra kiểu tóc này rất đáng yêu, không xấu như cậu tưởng tượng đâu.”

Đậu Đậu cười ha ha: “Rõ ràng gốc chết đi được, nghĩ lại biểu cảm của tên thợ cắt tóc đó và vẻ nhăn nhó của cậu ấy, hoàn toàn là một cây nấm hương đi động mà!”

Tô Niên Niên buông chuột ra, ai oán trừng mắt nhìn Đậu Đậu, vừa kéo chiếc chăn mỏng cuộn chặt vào mình.

“Đậu Đậu bần nhơ! Niên Niên đáng yêu như thế sao cậu nhăn tâm cười cậu ấy chứ!” Mộ Dung Sam cười cười, “Lại nói, Niên Niên, cậu không định đi bệnh viện thăm Cố nam thần sao? Đã hơn nửa tháng rồi, vô tình quá.”

Tô Niên Niên gặm đầu ngón tay, chìm vào trong day dứt.

Hơn nửa tháng này Cố Từ Thần gọi điện gửi tin nhắn cho cô đều bảo cô miễn cưỡng qua đó, trong tiềm thức, cô rất muốn gặp Cố Từ Thần, nhưng lại sợ Cố Từ Thần chê ghét mình như thế.

Cô tắt máy tính, cuộn tròn người lại, chui vào trong chăn của mình.

Ba người bị mấy động tác liên tiếp của cô làm cho khó hiểu, Đậu Đậu than một tiếng, đang định chụp ảnh gửi lên weibo, điện thoại lại vang chuông lên.

Cô ấn nút nghe, trong điện thoại chuyển đến giọng nói dễ nghe của Cố Từ Thần, cô chờ đợi nghe, khi tắt điện thoại trên mặt vẫn là biểu cảm không thể tin được.

“Này, sao mặt cậu lại có biểu cảm như trôi trên mây thế?” Nọa Nọa giờ ngón tay đưa qua đưa lại trước mặt cô.

Đậu Đậu ngáp ngừng rồi nói, “Là điện thoại của Cố nam thần, anh ấy hỏi chúng ta, người trong ký túc có mặc quần áo không.....”

“Trời! nhìn không ra Cố nam thần lại có bệnh háo sắc này! Trước đây hỏi cao trung mình là hội trưởng của hội fan hâm mộ anh ấy hai năm mà còn không phát hiện ra!” Mộ Dung Sam vẻ mặt chấn động.

Rầm---

Ban công chuyển đến tiếng rơi của vật nặng, ba người chạy vội ra xem, mắt đờ tập thể.

Cố Từ Thần như từ trên trời rơi xuống, đột nhiên đi vào, trong tay còn xách hai túi đồ ăn vặt to.

Lần đầu tiên trèo tường vào ký túc nữ, anh ngại ngùng gãi mũi, hỏi: “Có thể vào được không?”

Ba người: “.....” Trời, anh đã trèo lên rồi còn hỏi, chúng tôi còn có thể nói gì chứ!

Tô Niên Niên trên giường nghe thấy tiếng của anh, lập tức đổi thành trạng thái căng thẳng, dùng chân che chắn cho mình, đánh chết cũng không đi ra!

“Cố Tử Thần, sức khỏe anh thế nào rồi?” Nọa Nọa chờ đợi hỏi, nhìn dáng vẻ đã bị dọa cho ngốc rồi.

Mộ Dung Sam chân tay luống cuống rót nước cho anh, Đậu Đậu kê ghế cho anh ngồi.

Cố Tử Thần gật gật đầu, nhếch miệng cười, “Không sao rồi, à, đây là đồ ăn vặt mang đến cho mọi người. Niên Niên đâu?”

Chiến thuật đồ ăn vặt nhanh chóng lấy được lòng ba người, thi nhau bán đứng đội bạn, chỉ về hướng Tô Niên Niên: “Niên Niên đang ở trong chăn!”

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn, lông mày không kim được cau lại.

Chùm gối ngủ đúng là thói quen không tốt, con lợn này cũng chẳng sợ bị chết mình.

Cố Tử Thần chậm chậm đi đến trước giường cô, nhẹ nhàng vỗ vào chăn cô, “Niên Niên, em bị ốm à?”

Tô Niên Niên ở trong chăn khẽ động. “Uh...uhm, em không thoải mái, em muốn ngủ!”

Cố Tử Thần say khi nghe xong, thần sắc trở nên nghiêm túc, “Bị bệnh thì đi bệnh viện, sao lại cuộn mình trong chăn như thế.” Anh đưa tay định kéo chăn Tô Niên Niên ra, ba người vây quanh thăm vui sướng.

Tô Niên Niên hét lên một tiếng: “Em không mặc quần áo! Anh đi ra đi!” Nghe xong câu này, động tác của Cố Tử Thần dừng lại, Đậu Đậu cướp lời nói: “Cố Tử Thần, anh đừng tin cậu ấy, cậu ấy có mặc đấy!”

Tô Niên Niên: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 461: Đội Tóc Em Dài Ngang Lưng (4)

“Đậu Đậu mình muốn đoạn tuyệt với cậu!” Tô Niên Niên hét lên, ngay sau đó, chỉ cảm thấy đỉnh đầu rất nhẹ, trước mắt sáng bừng lên, là Cố Tử Thần kéo chăn trùm đầu của cô xuống, vừa may chỉ thò chiếc đầu ra.

Động tác Cố Tử Thần khựng lại, Tô Niên Niên khịt khịt mũi, bịt quá kín nên hơi bí bức.

Hai người mất to mắt bé nhìn nhau cả buổi, cuối cùng là Cố Tử Thần ngoảnh đầu đi, tìm Tô Niên Niên như bị ghen ở hòng.

Hu hu hu nam thần xin đừng chê ghét! Nước mắt cô trực trào trong lòng.

Cố Tử Thần nhún nhún vai, khoe môi nhếch lên, nở ra nụ cười.

Đậu Đậu mấy người lại tái phát bệnh háo sắc, nhìn nụ cười của anh mà suýt nữa chảy nước miếng.

“Anh còn cười! anh là đồ boy vô tình, em cũng muốn đoạn tuyệt với anh! Anh nên về bệnh viện mà dưỡng thương đi, tạm biệt!” Tô Niên Niên nói ra câu nói đó, sứt sứt mũi về ẩm ức.

Cố Tử Thần lấy từ trong túi ra tờ khăn giấy, đưa đến trước mặt Tô Niên Niên, nụ cười thu lại còn vẻ mặt lại nghiêm túc: “Nào, a.....dùng lực.”

Tô Niên Niên ra sức dùng lực, để mặc Cố Tử Thần lau mũi cho cô.

Đậu Đậu từ trạng thái háo sắc trở về, buồn rầu nói: “Các cậu có cảm thấy không, hai người họ quá tình cảm ân ái?”

Mộ Dung Sam ôm ngực: “Tình cảm đến quá nhanh giống như gió xoáy vậy, chúng ta vẫn nên tán đi thôi!”

Ba người cùng nhau ra ngoài, còn không quên khóa cửa phòng lại, để lại thế giới riêng cho hai người.

Tô Niên Niên kéo chăn mỏng lên trùm đầu, quần mình thành người Ả rập, giọng hung dữ nói: “Nhìn cái gì mà nhìn! Chưa nhìn thấy đầu nắm hương bao giờ à!”

Nụ cười trên khoe miệng Cố Tử Thần dần giãn ra, đưa tay ra vuốt vuốt đầu Tô Niên Niên, khẽ giọng nói: “Niên Niên.....tiểu nắm hương.....nắm hương Niên, sao mà em đáng yêu thế chứ?” Quả thật khiến trái tim anh sắp tan chảy rồi.

Anh còn cho rằng Tô Niên Niên vì hiểu lầm gì mới xa lánh anh, nhưng vừa nghĩ hiểu lầm giữa hai người toàn bộ đã được hóa giải, hơn nữa anh còn cứu Tô Niên Niên, nha đầu này không phải lúc nào cũng thích xích mích với anh đâu chứ?

Bây giờ anh đã hiểu rồi, có lẽ tên này là sợ kiểu đầu mới của mình dọa người khác đây mà.

Nghĩ lại cũng đúng, anh đã xem những bức ảnh trước đây của Tô Niên Niên, từ phổ thông đến đại học, lúc nào cũng để tóc dài, bây giờ đột nhiên ngắn cụt thế này không thích ứng cũng là có nguyên nhân.

Chỉ có điều, nha đầu này tại sao muốn cắt tóc chứ? Anh nheo mắt lại, suy nghĩ xem có phải hỏi nguyên nhân cụ thể không.

Tô Niên Niên cướp lời nói: “Em đây là cắt tóc đoạn tình, tạm biệt quá khứ, hiểu không?”

Cố Tử Thần nheo mày, hòa vào nói: “uhm, Niên Niên đại nhân em nói có đạo lý, đợi một chút.....đoạn tình, em muốn đoạn tình với ai?”

Tô Niên Niên trừng mắt nhìn anh: “Không cần anh quan tâm!”

Khuông mặt nhỏ nhắn hợp với biểu cảm của cô, đối với Cố Tử Thần mà nói có quá nhiều lực sát thương, khoảnh khắc đó, Cố Tử Thần cảm thấy đúng là đời người không có gì hối tiếc.

Có điều Cố đen tối lại buông tha cho Tô Niên Niên để thế sao?

Anh nheo mày, vẻ đáng thương nói: “Niên Niên, anh còn cho rằng em bị ốm, rút cả kim truyền nước mà đến thăm em, khi trèo tường suýt nữa ngã xuống, đầu gối còn bị va vào, em xem em xem.....” Anh dùng chiến thuật yếu đuối, quả nhiên lừa được sự đồng cảm của Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên hất chiếc chăn ra, nắm lấy tay anh xem, quả nhiên chỉ chút vết kim đâm, đồng cảm nói: “Cố Tử Thần, anh.....”

Cố Tử Thần tranh thủ dựa vào vai cô: “Niên Niên, ôm một lát có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 462: Đợi Tóc Em Dài Ngang Lưng (5)

Tô Niên Niên chân tay luống cuống vỗ vào vai anh an ủi, Cố Tử Thần cười trộm đưa tay vuốt chiếc đầu nắm hương của cô, trong lòng thầm giờ ngón tay với tư thế thắng lợi.

Nếu như để người khác nhìn thấy nam thần ở bên ngoài lạnh lùng ít nói, trước mặt bạn gái của mình lại là người kiêu ngạo đen tối như thế, chỉ sợ mất sắp rơi ra ngoài rồi.

“Anh dưỡng thương thế nào rồi? không phải mất rất nhiều máu sao, có chịu khó ăn cơm không, em mời anh ăn tiết lợn nhé! Mẹ em nói ăn gì bỏ nấy, anh nhất định phải bồi bổ lại!” Tô Niên Niên không chút nghi ngờ, ngược lại cảm thấy do mình không đúng, nhất định phải bù đắp cho Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần nhếch khóe miệng, “Tiết lợn.....không ngon, không thích.” Nha đầu này coi anh là lợn à? ăn gì bỏ nấy, thật là!

“Lớn như thế còn kén ăn, đúng là hết thuốc chữa.” Tô Niên Niên lí nhí oán trách một câu, Cố Tử Thần thay đổi giọng, “Anh sẽ nghe em, em nói ăn gì, anh sẽ ăn cái đó.”

Tô Niên Niên cười tươi, lồm cồm bò dậy, thế bọn mình xuống lầu ăn cơm đi!”

Cô chỉnh lại quần áo, nhìn thấy cái đầu nắm hương của mình ngốc ngếch trong gương lại bắt đầu ngán ngẩm ừ ừ, lấy ra một chiếc mũ đội lên đầu.

Cố Tử Thần liếc nhìn chiếc mũ của cô, có cảm giác kích động muốn lấy chiếc mũ xuống.

Anh thói quen bước ra ban công, Tô Niên Niên giật nảy mình: “Anh làm gì thế! Không phải muốn nhảy lầu đấy chứ!”

Cố Tử Thần về mặt nghiêm túc gật gật đầu.

Tô Niên Niên cũng đến bó tay với anh, “Thói quen leo tường đó của anh cũng không tốt, mau sửa đi! Hơn nữa, trèo tường rất nguy hiểm, cơ thể anh yếu ớt như thế sao mà trụ được chứ.”

Cố Tử Thần không nói gì, thực ra anh bị thương không nặng, chỉ là mất máu nhiều nên nghe có vẻ đáng sợ, nhưng ở bệnh viện dưỡng một tuần là lại khỏe như voi như hùm. Thậm chí còn có thể giả vờ mặt điềm tĩnh mặc quần áo bệnh nhân mà hợp và xử lý công văn qua video, trèo tường chạy 5km đối với anh mà nói chỉ là chuyện nhỏ. Có điều vợ bé nhỏ nói gì, anh vẫn ngoan ngoãn nghe theo, thế là còn nghiêm túc hỏi: “Thế anh làm thế nào xuống

được.”

“Anh là lợn à! đương nhiên là quang minh chính đại đi xuống rồi, nếu như gặp phải cô quản lý, thì nói anh là anh trai đến giúp em chuyển đồ, kém thế!” Tô Niên Niên chế giễu nói, sau đó bước lên trên kéo tay Cố Tử Thần, kéo anh xuống lầu.

Động tác Cố Tử Thần hơi cứng lại, nắm chặt tay Tô Niên Niên trong lòng bàn tay mình, Tô Niên Niên giãy ra anh cũng không buông, đành bỏ cuộc.

Hai người tay trong tay ngọt ngào, đến nụ cười trên khóe môi cũng như nhau.

Xuống lầu, ba người trong gió lạnh thi nhau chảy nước mũi, ánh mắt nhìn theo bóng Cố Tử Thần hai người tay nắm tay rời đi.

“Ôi, đúng là cảnh kẻ đơn thân này mình không can tâm tình nguyện!” Đậu Đậu phát biểu cảm nghĩ.

Nọ Nọ ngưỡng mộ nói: “Cố nam thần đúng là một người đàn ông tốt, khi đến còn mang theo đồ ăn vặt, khi đi còn giúp chúng ta ném rác, được người chồng như thế thì còn gì bằng.”

“Đúng thế, Niên Niên và anh ấy cũng quay lại rồi, đôi tình nhân tình cảm quá, còn nữa, các cậu có nhìn thấy không, Cố Tử Thần còn cười nữa, cười còn ngọt ngào như thế nữa.....” Mộ Dung Sam trầm trồ không ngớt, “hai người nếu như không kết hôn sinh ra bảy tám anh em, mình sẽ không tin tình yêu nữa!”

“Khụ khụ.....” Đậu Đậu và Nọ Nọ đồng thanh ho lên một tiếng, ngắt ngang mơ mộng của Mộ Dung Sam.

Mộ Dung Sam không hiểu nhìn hai người trước mắt, Đậu Đậu đưa tay chỉ chỉ, Đường Dư đang đứng ở phía không xa, đội chiếc mũ lưỡi trai, mũ đội rất thấp, nhìn không rõ biểu cảm của cậu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 463: Đội Tóc Em Dài Ngang Lưng (6)

Mộ Dung Sam ngay lập tức thấy ngại.

Chơi với Đậu Đậu mấy người đã quen rồi, cô ít nhiều biết chút ít về thời phổ thông của Tô Niên Niên và Đường Dư.

Đường Dư trước nay chưa bao giờ chủ động thừa nhận mình thích Tô Niên Niên, nhưng mọi người đều có thể nhìn ra, tình yêu thầm lặng của cậu đối với Tô Niên Niên đúng là cảm động trời đất, một người con trai hiếm thấy.

Nhưng Tô Niên Niên đối với tình cảm quá thật quá đơn thân, chưa bao giờ nghĩ ở phương diện đó, cộng thêm Đường Dư trước nay không bày tỏ tâm ý của mình, những người khác nhìn sót sáng mà cũng lực bất tòng tâm.

Bây giờ Tô Niên Niên lại có Cố nam thần rồi, bọn họ cũng không đành lòng nhìn Đường Dư.....

Đường Dư kéo mũ xuống thấp, không nói câu gì, đi về hướng ngược lại, nhìn có vẻ giống như vô tình đi qua đây vậy.

Đậu Đậu nhìn không đành, lao lên ngăn Đường Dư lại: “Đường Dư oppa!”

“Uh? Đậu Đậu, sao thế?” Đường Dư điềm đạm hỏi.

Đậu Đậu nỗ lực nhìn về phía cậu, trong lòng cảm thán, quả nhiên chiều cao người mẫu quá đáng sợ.

“Đường Dư oppa, thích một người là một việc mệt mỏi như thế sao, không bằng buông tay đi, từ đầu đến cuối người bị tổn thương vẫn là mình! Đối tốt với người khác không bằng đối tốt với mình, cậu như thế nếu như fan của cậu biết, chắc chắn sẽ đau lòng chết mất!” Đậu Đậu tận tình khuyên bảo.

Đường Dư sau khi nghe xong cười nói, “Uhm, mình biết rồi.”

“Đúng là một người đàn ông cố chấp!” Đậu Đậu buông một câu, trong lòng rõ hơn ai hết, những đạo lý này Đường Dư chắc chắn hiểu, hơn nữa hiểu được còn sâu hơn cả người khác.

Nhưng bên trong tình cảm, làm gì có nhiều đạo lý như thế.

Chỉ là vì yêu trước rồi, thế nào cũng biến thành bị động hơn bao giờ hết.

“Không nói với cậu chủ đề này nữa, Đường Dur oppa, có thể ký cho mình ít chữ ký không, để mình bán cho mấy fan cuồng của cậu!” Mắt Đậu Đậu sáng long lanh nhìn Đường Dur, biểu cảm háms tiền.

Đường Dur: “.....”

--- ---Xe của Cố Từ Thần dừng ở Hoàng Hòa Chi Lâm, Tô Niên Niên xuống xe, phản ứng đầu tiên đó là đội mũ của mình chặt hơn.

Hai người đi vào quán ăn, gọi một vài món ăn, từ đầu đến cuối Tô Niên Niên lúc nào cũng kéo mũ của mình, nhìn hết sức căng thẳng.

“Niên Niên.....” Cố Từ Thần gọi một tiếng, Tô Niên Niên như sắp gặp phải địch, đôi mắt to tròn rõ lòng trắng đen nhìn về phía anh, “A? Sao thế?”

Cố Từ Thần nghĩ một lát, “Không có gì, ăn cơm đi.” Nói thì như thế, nhưng trong lòng anh có tính toán của mình.

Ăn cơm xong, Cố Từ Thần định đi bộ, kéo Tô Niên Niên đi loang quanh khu gần đó.

Đến cửa của một cửa hàng cao cấp, Cố Từ Thần nhìn vào bên trong, “Anh đi mua chút đồ.”

Tô Niên Niên nhìn vào những sản phẩm nữ trang lấp lánh, trái tim thiếu nữ bị Cố Từ Thần làm cho rung động.

Một phút sau, Cố Từ Thần đi ra, chỉ có điều trên đầu đội một chiếc mũ màu đen.

Anh kéo tay Tô Niên Niên, giống như chưa xảy ra chuyện gì, nói qua loa: “Đi thôi.”

Tô Niên Niên cắn môi, biết là vì cô mới mua.

Một người đội mũ, người khác sẽ cảm thấy kỳ lạ.

Hai người cùng đội, người khác chỉ nghĩ là đồ đôi của tình nhân.

Cô lúc nào cũng nói mình không để ý ánh mắt của người khác, nhưng trên thực tế vẫn rất sợ những lời bàn tán dị nghị của người khác, còn Cố Từ Thần, lại từ những chỗ nhỏ nhặt mà bảo vệ cô.

Tô Niên Niên khẽ nói: “Cố Từ Thần, em sẽ nuôi tóc dài.”

Cố Từ Thần mỉm cười, nắm chặt tay Tô Niên Niên, “Đội tóc em dài ngang lưng, lúc đó gả cho anh nhé?..”

Mặt Tô Niên Niên đỏ ửng lên, hừ! Ai có thể nói cho cô biết tại sao kỹ thuật nói lời sến sảm của tên này lại có thể lên nhanh thế chứ.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 464: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (1)

Mặt đỏ tía tai chào tạm biệt Cố Từ Thần, liên tiếp mấy ngày, Tô Niên Niên rơi vào trạng thái ngại ngùng xấu hổ.

Hôm đó cô không trả lời Cố Từ Thần, ai biết đối phương không cho cô cơ hội từ chối, nói thẳng một câu: “Uh, không nói gì chính là đồng ý, năm đó chúng ta sẽ đi đăng ký.”

Tô Niên Niên mếu máo.

Việc khiến cô càng đau khổ hơn xảy ra rồi, Đậu Đậu lên con đi đến phòng tập thể dục làm bốn chiếc thẻ năm, bắt ba người còn lại phải cùng đi với cô.

Vấn đề là, phòng tập thể dục đó cách đại học Thánh Âm xa quá, chỉ mỗi cả đi cả về đã hành hạ người không còn chút sức lực nào.

Chẳng biết làm sao, Tô Niên Niên đành cầu cứu Cố Từ Thần, không ngờ đối phương thấy thể lực cô kém quá, rèn luyện đều có lợi cho sức khỏe, còn hào phóng chuyển toàn bộ thẻ của Đậu Đậu làm nâng cấp thành thẻ bạch kim Vip.

Tô Niên Niên rầu rĩ, nhìn bốn chiếc thẻ đó, có cảm giác phải tập thể dục cả đời rồi.....

Phòng tập thể dục Xán Tinh.

Tô Niên Niên luyện yoga xong thì bắt đầu đọc nước béo cò, tìm một góc bắt đầu chơi điện tử, chưa đến một lúc, cô đã nghe thấy giọng nói ngọt ngào có thể tan thành nước của Đậu Đậu, dọa cho cô suýt chút nữa ném điện thoại xuống đất.

Ngẩng đầu nhìn, quả nhiên nhìn thấy Đậu Đậu đứng trước mặt một nam sinh cao to, giọng nói dịu dàng, nụ cười ấm áp, hoàn mỹ đến nỗi không có kẻ hở.

Nếu như là một người lạ qua đường, Tô Niên Niên đương nhiên sẽ không cảm thấy có gì, nhưng, người đó lại là Đậu Đậu!

Nữ hán tử trong truyền thuyết hồ báo cực độ! Vậy mà lại biến thành một nữ sinh yếu ớt? Thế giới này rốt cuộc kiểu gì thế không biết!

Nhìn kỹ, Tô Niên Niên vỗ đùi, hiểu rồi!

Nam sinh đối diện với Đậu Đậu không phải người khác, mà là Kỳ Việt nam sinh cao 1m86 trong trò giặt bảng tên của lễ hội thể thao.

Anh ta mặc quần áo tập luyện của phòng tập thể dục, người cao chân dài, cơ thịt đều đặn, trên mặt mỗi khi cười luôn lộ ra hai núm đồng tiền.

Đậu Đậu không biết nói gì với anh ta, anh ta cười xấu hổ, Đậu Đậu vẽ ngây thơ tò mò đưa tay ra, chạm vào cơ thịt tám múi của anh ta.

Hừ! Đậu Đậu đúng là có bàn tay ác độc! Tô Niên Niên nhìn thấy cảnh tượng này không kìm được thở dài, trong lòng hiểu ra, Đậu Đậu không phải vì đến để tập thể dục, mà là đến để tán tỉnh trai đẹp người ta!

Có điều tại sao cô lại nghĩ thấy mùi thuốc súng chứ?

Tô Niên Niên nheo mắt nhìn, ở một góc khác phát hiện Ngôn Mặc Sênh toàn thân tức tối.

Cậu ta cầm trong tay chai nước ngọt, không ngừng nghiêng răng, mắt trân trân nhìn Đậu Đậu và Kỳ Việt hai người nói cười không ngớt.

Tô Niên Niên thấy vui, sắp có trò hay xem rồi đây!

“Niên Niên, sao cậu cũng ở đây thế?” Một giọng nói quen thuộc vang lên, Tô Niên Niên vội ngẩng đầu, là Chúc Thành lâu rồi mới gặp.

Trên trán cậu đầy mồ hôi, nhìn thân hình hình như gầy đi rất nhiều, vừa cầm khăn mặt lau mồ hôi, vừa ngồi xuống trước mặt Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nhớ lại việc Tống Dư Hi hôm đó, không tránh được thay cậu xót xa, do dự mở lời: “Chào lợn ca.”

Chúc Thành cười cười: “Niên Niên, mình tuyệt giao với Tiểu Hi rồi. Có điều cậu ấy nói cũng đúng, mình chỉ là một tên béo, không có tư cách gì ở bên cậu ấy.”

“Không phải đâu! Lợn ca cậu là người tốt, đừng nghe Tống Dư Hi nói linh tinh!” Tô Niên Niên thay cậu thấy bất bình.

Chúc Thành chớp chớp mắt: “Mình nhớ hai chúng ta còn đi xem mặt, nếu như không chê ghét mình, thế tại sao lại không thích mình?”

Tô Niên Niên bị câu nói đó nhất thời không biết phản ứng thế nào, một giọng nói khác vang lên, “Tại vì cô ấy đã có tôi rồi.”

Nhìn theo hướng đó, là bóng dáng với khuôn mặt điềm nhiên của Cố Từ Thần đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 465: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (2)

Đi đến bên cạnh Tô Niên Niên, anh tự nhiên nhét chai nước vào tay Tô Niên Niên, giọng nói thân thiết: “Có mệt không?”

Tô Niên Niên đương nhiên không mệt, cô không phải làm biếng mà chơi điện tử suốt sao, có điều vẫn chớp mắt, nói: “Rất mệt, em có thể về nghỉ được không?”

Cô nũng nịu, thấy thần sắc của Cố Từ Thần có chút dao động, do dự một lát, anh nói một câu: “Sinh mệnh là do vận động, chịu khó luyện tập.”

Thấy nũng nịu không hiệu quả, Tô Niên Niên lập tức ỉu xiu, tiếp tục nhào trên đất lười không động đậy.

Chúc Thành nhìn hai người đã làm hòa, trong lòng thấy vui thay họ.

“Thật may, hai người lại ở bên nhau rồi.”

Tô Niên Niên cười cười, “Cảm ơn, lộn ca, cậu cũng sẽ tìm được true-love của mình.”

Ánh mắt Chúc Thành có chút mơ hồ, đứng dậy, “Niên Niên, nói thật, mình không hề hận Tiểu Hi chút nào. Rõ ràng thích một người rất đau khổ, nhưng mình lại cảm thấy ngọt ngào như thế. Có phải quá hèn hạ không?”

“Không phải đâu!” Tô Niên Niên ngắt ngang cậu, nhưng không biết an ủi cậu thế nào.

Tổng Dư Hi đúng là quá đáng, lợi dụng xong Chúc Thành thì đi tìm người khác, còn nói những lời tổn thương người khác như thế, Chúc Thành nếu như không đau khổ đó mới là không bình thường.

Cố Tử Thần nheo mày: “Thích một người không có gì sao, nhưng thích nhầm người thì chứng tỏ con mắt nhìn người của cậu không tốt.”

Anh khoác vai Tô Niên Niên, kéo Tô Niên Niên tiếp tục đi chạy bộ, để lại Chúc Thành đứng đờ đẫn ở đó.

Chúc Thành cười đau khổ, Cố Tử Thần không phải nói đúng rồi sao?

ở một bên, Ngôn Mặc Sinh tay cầm chai nước, vẫn không kìm được mà lao lên, “Này, là huấn luyện viên sao có thể trêu đùa khách chứ, anh mà tiếp tục như thế là tôi tố cáo anh đấy!”

Kỳ Việt sắc mặt hơi đỏ, Đậu Đậu ngoảnh đầu nhìn người vừa đến là Ngôn Mặc Sinh, không khách sáo phản kích lại: “Không cần cậu quan tâm!”

Ngôn Mặc Sinh tức không chịu được, tại sao lại có người con gái đáng ghét thế chứ, có người mới là quên luôn tình cũ? Không phải là trai đẹp sao, cậu có chỗ nào không tốt chứ!

Cậu không biết, trước đây đối đầu với Đậu Đậu, bây giờ trong lòng lại thầm nhận mình là “tình cũ” của Đậu Đậu.

“Hoàng Đậu Đậu, cậu còn biết mình là con gái sao? giữa chốn đông người lôi kéo đàn ông, ra thể thống gì chứ! Đi với tôi!” Cậu không do dự nói rồi kéo cánh tay Đậu Đậu đi ra ngoài, Đậu Đậu hét lên một tiếng, chẳng hiểu ra làm sao.

Tên này lại mắc bệnh thần kinh gì thế!

“Ngôn Mặc Sinh! Cậu là đồ dơ hoi, cậu làm đau tôi rồi!” Đậu Đậu lau bàu oán trách, Ngôn Mặc Sinh sau khi nghe xong buông tay một chút, nhưng sắc mặt vẫn tối sầm một cách đáng sợ.

Cậu kéo Đậu Đậu ra hành lang không người, một tay dùng lực ép Đậu Đậu vào sát tường, trên cao nhìn xuống Đậu Đậu, “Cậu đói khát thế sao! loại đàn ông đó cậu cũng thích à?”

“Hừm, tiểu gia thích anh ấy đấy! Chẳng liên quan gì đến cậu! Cậu còn nghi ngờ thẩm mỹ của tiểu Gia à!” Đậu Đậu không biết sống chết tiếp tục khiêu khích, “Lại nói, cậu có quan hệ gì với tôi, dựa vào cái gì mà quản tôi chứ!”

Ánh mắt Ngôn Mặc Sinh tối lại, lông mi dài thành bóng dài trên mặt.

“Kỳ Việt đẹp trai như thế, người đẹp thì ai mà chả thích chứ, tôi thích anh ấy thì có làm sao!” Đậu Đậu lườm một cái, vòng qua cánh tay của Ngôn Mặc Sinh, mưu đồ muốn thoát ra khỏi kìm kẹp của cậu.

Rầm---

Ngôn Mặc Sinh đâm vào tường, chặn nốt đường thoát cuối cùng của cô, tiếp sau đó, một nụ hôn đặt lên môi của Đậu Đậu, Đậu Đậu tròn tròn mắt, vẻ không thể tin được.

“Quan hệ gì à? Đây chính là quan hệ của tôi với cậu!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 466: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (3)

Trong lòng Đậu Đậu chìm vào một mớ hỗn loạn, mãi không phản ứng lại được.

Đợi đến khi cô tỉnh táo, Ngôn Mặc Sinh đã đi rồi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ửng đỏ, hận mình vừa nãy không động tĩnh gì.

Mẹ kiếp, cô là người con gái mạnh mẽ trước nay không để ai lấn át! Hừm! Tại sao lại có thể tùy tiện mà tranh thủ lợi dụng người khác như thế chứ?

Lại còn cường hôn cô.....quả thật quá mất mặt.

Cô lấy điện thoại ra, muốn chất vấn Ngôn Mặc Sinh, nhưng lời đến miệng lại không biết mở lời thế nào, đành phải cắn răng cắn lợi mà cắt điện thoại vào trong túi.

Cô bức tức quay lại phòng tập thể dục, Tô Niên Niên tranh thủ lúc Cố Tử Thần không để ý, từ trên máy chạy bộ nhảy xuống, lén lút đi vào nhà vệ sinh.

Hai người đứng lúc chạm mặt, Tô Niên Niên giật nảy mình lùi về sau mấy bước, bộ dạng làm việc gì sai bị người khác bắt gặp.

“Uhm.....Đậu Đậu, mình chỉ là đi vệ sinh, gấp gấp ha ha ha.....” Tô Niên Niên cười gượng, Đậu Đậu “uh” một tiếng, ánh mắt liếc về phía xa.

Tô Niên Niên đột nhiên giống như phát hiện ra đại lục mới, hét lên một tiếng: “Đậu Đậu, môi cậu sao lại bị sưng thế?”

Đậu Đậu đỏ mặt, tổ chất mạnh mẽ trong người khiến cô điềm tĩnh nói một câu: “Bị nóng, gần đây ăn ọt nhiều quá.”

“Nhưng khi đến đâu có bị sưng.....” Tô Niên Niên cắn đầu ngón tay nghĩ lại, bị Đậu Đậu cốc vào trán một cái, “muốn lười thì mau đi, nếu không mình đi nói với Cố nam thần đấy!”

Cố Tử Thần là điểm mềm của Tô Niên Niên, quả nhiên, nghe thấy câu nói uy hiếp này, Tô Niên Niên chạy nhanh hơn thỏ.

Đậu Đậu lạc lõng ngồi trong góc, nhìn người đến người đi trong phòng tập, cảm thấy cô độc đến lạ.

Cô là quả vui vẻ trong đám đông, cũng có thể một mình tự giải trí tiêu khiển, trước nay chưa bao giờ nghĩ mình cũng có lúc phiền muộn thế này.

Nhưng bây giờ, đúng là buồn bức, lại còn vì một người đàn ông.

Kỳ Việt ngồi xuống bên cạnh cô, mỉm cười: “hôm nay có tập luyện điều hòa còn muốn tập không?”

Đậu Đậu trút bức nói: “Không muốn tập nữa, tôi có thể lười một chút được không?”

Kỳ Việt dễ tính gật gật đầu, anh ở đây làm thêm rất lâu rồi, cũng biết Đậu Đậu là vì anh mới đến làm thê, nhưng không hề bóc mẽ.

Nhìn thấy vết sưng đỏ trên môi của Đậu Đậu, còn cả thái độ của Ngôn Mặc Sinh, trong lòng Kỳ Việt đã hiểu tất cả, bình thần nói: “Đậu Đậu, nam sinh đó rất thích em, mặc dù trên miệng không nói, nhưng ánh mắt có thể nhìn ra được.”

Đậu Đậu giật nảy mình, “Cái gì cơ, sao anh lại biết? Anh có phải thích bản cô nương rồi không, cho nên mới quan tâm tôi như thế!”

Kỳ Việt quen Đậu Đậu rồi, cũng biết cô chính là tính cách thích trêu đùa, cho nên chỉ cười cười, không để tâm, mà nói ra bí mật mà anh tự cho rằng mãi mãi sẽ không nói ra.

“Nếu như hai người vì tôi mà mâu thuẫn, thế thì thật không nên, Đậu Đậu, thực ra tôi không thích con gái, nói như thế em có thể hiểu chứ?” Kỳ Việt khéo léo biểu đạt ý của mình, Đậu Đậu theo thói quen gật gật đầu, sau đó đột nhiên tròn mắt, “Thật hay giả thế?”

Kỳ Việt ngại ngừng gật gật đầu.

“Thế thì càng đáng sợ! Mẹ ơi, anh không phải là thích Ngôn Mặc Sinh đấy chứ! Không được không được, tên đó mặc dù mặt mũi cũng đẹp trai, nhưng tính cách quá xấu xa, anh theo cậu ta giống như theo một tai họa thôi!”

Kỳ Việt bị cô nói cho không bật ra được, mãi sau mới nói: “Em phản ứng như thế, không phải cũng thích cậu ta đấy chứ?”

Đậu Đậu sững ở đó, tại vì cô phát hiện, mình hoàn toàn không trả lời được câu nói này.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 467: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (4)

Cũng chính là nói, trong lòng cô, cô thật sự thích Ngôn Mặc Sinh.

Ý thức được sự nhận thức đáng sợ này, Đậu Đậu ngệt mặt ra nhìn Kỳ Việt cả buổi, muốn nói ra câu gì đó nhưng lại bị Cố Tử Thần đi qua hỏi một câu:

“Niên Niên đâu?” tất cả bức tức lại bị nuốt vào trong, trả lời gọn gàng: “Ồ, Niên Niên đi vệ sinh rồi.”

Cố Từ Thần gật đầu, đứng ở một bên đợi một lúc, Đậu Đậu nhìn nghiêng mặt anh, lại bị tái phát bệnh háo sắc, ngoảnh đầu lại, Kỳ Việt cười với cô, “Đã biết tình cảm của mình, vậy thì nhớ giữ gìn cẩn thận, gặp được một người thích hợp không phải chuyện dễ dàng gì.”

Đậu Đậu bị lời nói kích động này của anh, một mạch chạy mất hút.

Tô Niên Niên lười biếng ngồi trong nhà vệ sinh vui vẻ chơi điện thoại, nhìn thời gian, cũng đến thời gian ăn tối rồi, thế là duỗi lưng, chậm chậm quay lại khu luyện tập.

Vừa đứng vững, một giọng nói lạnh lạnh vang lên bên tai, “Niên Niên, nghỉ xong chưa?”

Tô Niên Niên chột dạ ngoảnh đầu, “Hi hi..... Cố Từ Thần, anh có mệt không, em giúp anh bóp vai nhé!”

Cố Từ Thần hừm một tiếng, có điều thái độ lấy lòng này của cô rất có tác dụng, nheo mày, đem những lời oán trách và chỉ trích nuốt vào trong.

“Chúng ta đi ăn cơm đi! Đi thôi đi thôi!” Tô Niên Niên kéo anh ra ngoài, nhân tiện gọi thêm mấy đồng bọn của mình.

Nọ Nọ và Mộ Dung Sam vốn dĩ chẳng có hứng thú gì với tập thể dục, Đậu Đậu cũng không còn hào hứng như trước, mắt hờn mắt vía lết ra ngoài.

Cả nhóm người tìm quán ăn ăn cơm, Tô Niên Niên ăn ngón ngoám, mồm nhai nhồm nhoàm.

Cố Từ Thần nheo mày, lại nhìn ba bạn cùng phòng của cô, ai cũng ăn hết sức vui vẻ.

“Ăn chậm chút, đừng để nghẹn.” Anh rót nước cho Tô Niên Niên, trong lòng nghĩ, nha đầu này rốt cuộc ở trường sống những ngày kiểu gì, mà có thể đói thành thế này chứ. Nọ Nọ oán trách nói: “Cố nam thân, anh không ở trong trường nên không biết, bây giờ ở trường mỗi ngày đều phải chạy buổi sáng, 6h30 là phải tập hợp! Vừa mệt vừa đói ngủ cũng không ngon, lượng cơm bốn người bọn em đều tăng lên rồi!”

Cố Từ Thần hỏi: “Không ở trường thì không cần chạy à?”

“Đúng thế, chỉ cần làm chứng minh với thầy phụ đạo là được.” Nọ Nọ nói xong, lại tiếp tục đi ăn cơm, liên tiếp chạy thể dục buổi sáng mấy ngày, cộng thêm hôm nay năng lượng bị tiêu hao ở phòng tập, cô đã đói đến nổi bụng lép kẹp rồi.

Ăn cơm xong, Cố Từ Thần đi thanh toán, Đậu Đậu ba người bắt xe về trường, để lại thời gian cuối cùng cho hai người.

Tô Niên Niên khóc dở mếu dở lên xe của Cố Từ Thần, lấu điện thoại ra chơi điện tử.

Chỉ là lần này, Cố Từ Thần không ngăn cô, ngược lại còn để cô tự do chơi thêm một lúc.

Chơi chưa được bao lâu, Tô Niên Niên dụi dụi mắt vì cay, ngẩng đầu ngạc nhiên, “Chúng ta không về trường à?”

“À không, chúng ta về nhà.” Cố Từ Thần trả lời tỉnh bơ như không.

Trong lòng Tô Niên Niên trào dâng một dự cảm không lành, “Nhưng đây không phải đường về nhà em.....”

Khóe miệng Cố Từ Thần nhếch lên nở nụ cười, “Thế thì về nhà của chúng ta!”

“A!” Tô Niên Niên hét lên một tiếng, “Anh muốn làm gì thế?”

Cố Từ Thần tòe sầm mặt, “Không cần căng thẳng như thế, anh không phải loại người xấu như em nghĩ.”

“A hừm, ai biết được chứ!” Tô Niên Niên nghiêng răng nghiêng lợi phản kích, nhưng nghĩ lại lời của Cố Từ Thần có chút chột dạ.

Anh ho một tiếng: “Nhà anh có nước nóng đồ ăn wifi 24h, em không cảm thấy ở nhà anh cũng rất tốt sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 468: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (5)

“cái đó không giống nhau!” Tô Niên Niên ý chí hết sức kiên quyết, cô sao lại không biết ý ở cùng phòng của Cố Từ Thần chứ?

Mặc dù không thấy ở cùng phòng sẽ xảy ra những chuyện gì, nhưng trong lòng luôn cảm thấy có gì đó khác thường.

Đặc biệt là nếu như Sở Tô Tâm biết, chắc chắn phản ứng đầu tiên sẽ là đánh gãy chân cô!

Cố Từ Thần nói thêm “ Buổi sáng anh có thể làm bữa sáng cho em, đưa em đi học, ít nhất có thể ngủ thêm được một tiếng rưỡi, quan trọng nhất là, không cần chạy thể dục buổi sáng.”

Mấy điều này đối với Tô Niên Niên bệnh lười mẫn kinh đều có sức cám dỗ lớn, cô nuốt ngum nước bọt, “ Thật.....thật sao?”

“Đúng thế, em muốn ăn gì thì ăn cái đó, muốn chơi gì thì chơi cái đó, chơi điện tử đến mấy giờ cũng được, không cần lo lắng bị ngắt điện ngắt mạng.” Giọng nói của Cố Từ Thần đầy dụ dỗ, từng chút từng chút đưa Tô Niên Niên vào dọ.

Tô Niên Niên nắm thời cơ: “Được, em ở với anh!”

Cố Từ Thần cười đen tối, bộ dạng sớm đã liệu đến.

Buổi tối hôm đó, Cố Từ Thần vẫn đưa Tô Niên Niên về trường, dù sao buổi tối trường vẫn phải kiểm tra phòng kí túc. Nhưng ngày hôm sau, anh đứng giờ xuất hiện ở tầng dưới tòa ký túc nữa, chuẩn bị chuyển đồ cho Tô Niên Niên.

Từ trên ý nghĩa nào đó, Tô Niên Niên là thuộc trường phái lý tưởng, Cố Từ Thần lại thuộc trường phái hành động có bản lĩnh. Hoàn toàn không cho Tô Niên Niên có cơ hội hối hận, giải quyết nhanh chóng chuyển hết đồ của Tô Niên Niên đi.

Tô Niên Niên đứng ngệt ra ở đó, trong khoảnh khắc đã bị Cố Từ Thần bế ngang lên nhét vào xe. Bạn trai người ta dứt khoát như thế khiến Đậu Đậu ba người trở mắt nhìn.

Tán gái kiểu này quá là lợi hại! khiến Tô Niên Niên can tâm tình nguyện về nhà cùng!

Khụ khụ, đúng là quá đáng sợ.....Khi Tô Niên Niên đứng ở trong phòng của Cố Từ Thần, vẫn có cảm giác không chân thực.

Cố Từ Thần dùng lực xoa xoa đầu nắm của cô, “Tiểu nắm hương, sau này ở đây chính là nhà của chúng ta.”

Tô Niên Niên gạt tay anh ta, nhìn xung quanh, mắt cả buổi mới định hình lại được.

Cô xé gói bim bim, ngồi trước máy tính chơi điện tử, chỉ là chưa đến một lúc, đã bị Cố Từ Thần kéo ra, “cho mắt nghỉ một lát, sắp ăn cơm rồi.”

Tô Niên Niên không can tâm đi ra ban công ngắm cây cảnh, trong lòng còn nghĩ đến phúc mà mình có được.

Cơm tối là gọi đồ ăn sẵn, dinh dưỡng cân bằng, như một bữa ăn thịnh soạn, nhưng có một nửa đều là những món Tô Niên Niên không thích ăn. Cô có thói quen chỉ chọn đồ mình thích ăn, Cố Từ Thần nheo mày, gấp cho cô ít thịt và ớt xanh, Tô Niên Niên chê không động đũa.

“Niên Niên, kén ăn không tốt đâu.” Cố Từ Thần thờ dài khuyên, Tô Niên Niên vừa ăn được một nửa, sau khi nghe thấy liền bỏ bát đũa xuống: “Thế thì em không ăn nữa.”

Nếu bắt cô ăn đồ cô không muốn ăn, thế thì thà nhịn đói cho xong!

Cố Từ Thần nheo mày, đòi người khác sẽ chọn lựa nhường Tô Niên Niên, nhưng Cố Từ Thần là ai chứ? Tuổi xấp 20 đã tung hoành trên thương trường, đối phó với tính cách trẻ con này của Tô Niên Niên quả thật phải dùng biện pháp mạnh.

Anh đem toàn bộ đồ ăn gói gọn lại, ném vào thùng rác, “Thế thì cùng không ăn đi, đói là được.”

“Không ăn là không ăn!” Tô Niên Niên hừm một tiếng, quay lại phòng tiếp tục chơi điện tử.

Được mười phút, Tô Niên Niên phát hiện trò chơi không thể đăng nhập được vào, đi ra ngoài xem Cố Từ Thần đang chăm chăm tháo dây mạng.

“Ngủ sớm dậy sớm, rèn luyện sức khỏe.” Tô Niên Niên nhìn Tô Niên Niên cười, Tô Niên Niên lườm một cái, tức điên lên được.

Không phải đã nói sẽ sống một cuộc sống tự do tự tại không ai quản cơ mà! Đây rõ ràng là sống cuộc sống không có tự do không có nhân quyền mà!

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 469: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (6)

Trong lòng thăm lăm bầm mắng Cố Từ Thần một trận, Tô Niên Niên tắm rửa vệ sinh xong, trèo lên giường cuộn trong chăn ngủ.

Bình thường cô rất nhanh chìm vào giấc ngủ, chỉ là hôm nay, dù cho thế nào cũng ngủ không nổi.

Nguyên nhân không có gì khác, một chữ: đói.

Cô xoa xoa chiếc bụng dẹp lép của mình, trong lòng ám ức không chịu nổi.

Đến cơm cũng không cho cô ăn no, còn không bằng ở trường! Ít nhất còn có thể chia nhau đồ ăn vặt với Đậu Đậu bọn họ.

Đợi được.....đồ ăn vặt! Cô chớp chớp mắt, kéo cửa nhìn qua khe hẹp, thấy phòng khách không một bóng người, lấy hết dũng khí đi ra ngoài.

Cô chân tay rón rén đi đến cạnh tủ lạnh, mở cửa ra nhìn, bên trong có không ít đồ ăn vặt.

Tô Niên Niên hớn hơ, cầm lấy hai gói bim bim, còn không quên cầm thêm hộp sữa chua.

Cô quả thật quá đói, xé một gói bắt đầu ăn, ăn được một nửa đột nhiên ý thức có gì không đúng, nhìn vào bên trong phòng Cố Từ Thần. Quả nhiên, Cố Từ Thần đang tựa vào cửa, cười ha ha nhìn cô.

“Ngon không?” Vẫn là giọng nói dễ nghe đầy cảm dỗ đó.

Tay Tô Niên Niên khẽ run, miếng khoai tây trong tay bị rơi xuống đất, cô chợt dạ ho một tiếng, “Em là kiểm tra xem có hết hạn hay không, xem mùi vị thế nào.”

Cố Từ Thần nheo mày, Tô Niên Niên rõ ràng đang lấy cớ, có điều, sao có thể qua mặt được anh chứ?

“Tiểu nắm hương, đây là đồ ăn vặt của anh, không được sự cho phép của anh, em không được ăn đâu.” Cố Từ Thần nghiêm túc nói.

Tô Niên Niên bực tức trào dâng: “Cố Từ Thần, anh đúng là quá nhỏ mọn! Chẳng phải chỉ là ăn gói bim bim thôi sao, anh còn tính toán như thế....lại nói, ở đây làm gì có tên của anh!”

Cố Từ Thần điềm tĩnh đi đến trước mặt cô, chiều cao chênh lệch giữa hai người khiến Tô Niên Niên càng trở nên nhỏ bé hơn, Tô Niên Niên mặt đỏ đứng dựa trên sofa, còn cho rằng Cố Từ Thần đến để giục lại, không ngờ ngón tay dài của Cố Từ Thần gõ gõ vào tủ lạnh, giọng nói đầy tự tin: “Đây, ở bên trên viết rõ ràng, không phải sao?”

Tô Niên Niên tròn mắt nhìn, bên trên có mấy chữ viết trên tờ giấy nhớ, “tất cả đồ của Cố Từ Thần.” Tô Niên Niên tức đến xì khói, đây quả thật đúng là đều giả mà!

“Viết vài chữ mà là của anh à, thế thì em cũng nói anh là của em! Tất cả đồ của anh đều là đồ của em!” Tô Niên Niên xù lông, Cố Từ Thần lại nheo mắt lại, trầm ngâm vài giây: “Anh vốn dĩ là của em, toàn bộ thân thể đều là của em”

--- Tô Niên Niên mặt đỏ ửng lên. Quả thật công lực những lời âu yếm của Cố Từ Thần quá vô địch!

Cô mặt mày méo máo: “Được rồi, không nói nhiều nữa, Cố Từ Thần, anh để em ăn một miếng đi, em thật sự rất đói.”

Cố Từ Thần nhìn ánh mắt đáng thương đó nhìn mình, không tránh khỏi có chút mềm lòng, nhưng trên bề mặt vẫn không lung lay, bình thản bật ra hai từ “Không được.”

Tô Niên Niên tức đá anh một cái, hậm hực đi về phòng, chốt cửa, đi ngủ.

Bán cô nướng không ăn nữa!

Cố Từ Thần nhìn theo bóng cô, nụ cười trên khóe miệng từ đầu đến cuối vẫn còn đọng trên môi.

Ngày hôm sau.

Tô Niên Niên nhìn bữa sáng trên bàn, vẫn là đồ mà cô không thích ăn.

Cô dám giận mà không dám tin, chỉ sợ Cố Từ Thần lại đem đồ hết đồ ăn đi.

Cố Từ Thần hâm nóng sữa đẩy đến trước mặt cô: “Tiểu nắm hương, em ăn hay là để đói tiếp? Quyền chọn lựa là ở em”

Tô Niên Niên cong môi, bụng réo ừng ục mấy tiếng, Cố Từ Thần giả vờ như không nghe thấy.

“Không sao, không thích ăn thì anh đem đồ.” Cố Từ Thần làm tư thế định đồ thức ăn đi, Tô Niên Niên chân tay bối rối, chẳng kịp nghĩ vội nói: “Em ăn! Em ăn!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 470: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (7)

Ok, thế là xong, Cố Từ Thần cười rút tay lại.

“Còn kén chọn đồ ăn nữa không?”

“không kén chọn nữa.” Giọng nói Tô Niên Niên mang theo bí bức âm ức.

“Còn hậm hực trẻ con nữa hay không?”

“Không.....không hậm hực nữa.”

Cố Từ Thần cười cười, Tô Niên Niên nhếch quai hàm ăn bữa sáng, những món không thích ăn mà ăn cũng không ít, nhưng Cố Từ Thần không ép cô.

Dù sao anh cũng không phải hành hạ Cố Từ Thần, chỉ là muốn rèn rũa thói quen xấu của cô, nếu không về sau này sẽ không tốt cho sức khỏe của cô.

Không thể không nói, anh thật sự rất hiểu Tô Niên Niên, những gì trong lòng cô nghĩ anh có thể đoán được mấy phần.

Tô Niên Niên trong lòng lâu bầu vô số lần, biểu cảm nuốt nghẹn đồ ăn trên mặt còn khó chịu hơn giết cô.

Ăn xong bữa sáng, Cố Từ Thần đưa Tô Niên Niên đi học, khi đến trường, anh vuốt vuốt mái tóc ngắn của Tô Niên Niên: “Cuối tuần này ở nhà đợi anh.”

Tô Niên Niên phản ứng rất mạnh, suýt chút nữa là nhảy lên, “Anh anh anh đừng mơ! Em sẽ không đưa anh về gặp bố mẹ em, anh tuyệt vọng đi!”

Cố Từ Thần khóc dở mếu dở: “Em lại nghĩ đi đâu thế, anh chỉ là đến đón em thôi.”

Tô Niên Niên nửa tin nửa ngờ, hỏi: “Đến đón em làm gì?”

Cố Từ Thần ngạc nhiên nheo mày, “Em không biết à? tuần này là tiệc đính hôn của chị Thanh Nhã.”

“Thật hay giả thế? Chị Thanh Nhã cuối cùng cũng tu thành chính quả với tên Cố Lí đó rồi à.....” Tô Niên Niên cười nói, Cố Từ Thần lại im lặng, mãi hồi lâu mới nói, “Niên Niên, đối tượng chị Thanh Nhã đính hôn, không phải Cố Lí.”

Thứ bảy, Tô Niên Niên thay một chiếc váy đẹp, đứng trước gương có chút tỉnh ngộ. Chị Thanh Nhã lại muốn kết hôn với người khác sao? đến cô cũng nhìn ra, giữa Cố Lí và chị Thanh Nhã có gì đó, nhưng không biết vì sao hai người lại đi đến bước này.

Chuyện này kích động Tô Niên Niên rất lớn, chạy đi hỏi Sở Tổ Tâm, Sở Tổ Tâm chỉ nói qua loa có lẽ là hôn nhân thương nghiệp, chỉ nói như thế mà lại dẫn đến chủ đề đại sự của Tô Niên Niên.

“Niên Niên à, con biết việc đau khổ nhất của đời người là gì không?”

“Ăn mỳ mà không có gói gia vị, chơi trò chơi không ngắt điện mà ngắt mạng.” Tô Niên Niên không cần nghĩ ngợi trả lời rất nhanh, Sở Tổ Tâm bó tay, đành phải nói thẳng ra: “Là con muốn kết hôn, nhưng bạn trai lại chưa đến tuổi kết hôn.”

Nghe thấy câu này, Tô Niên Niên biết, lại bị thúc giục kết hôn rồi!

Cô nghe mà rối loạn đầu óc, chỉ có thể gật gật mà trả lời: “Vâng vâng vâng, có đạo lý.”

Có điều nói cũng đúng, khi cô 20, Cố Từ Thần mới 21, dù cho muốn kết hôn cũng chưa lĩnh được giấy đăng kí.

Âu sầu một lúc, cô xách váy đi ra cửa, Cố Từ Thần đã đứng ở cửa đợi cô.

Chiếc váy hôm nay là Sở Tổ Tâm cùng cô chọn, các chi tiết nhỏ rất hợp với chiếc đầu nậm hương của Tô Niên Niên, ra cửa vẫn còn ngoảnh đầu lại. Tô

Niên Niên còn đom đóm mắt một lúc, trong lòng chờ đợi Cố Tử Thần bình luận về bộ đồ hôm nay cô mặc.

Ai biết phản ứng đầu tiên của Cố Tử Thần là khẽ cau mày, sau đó ném chiếc áo vest khoác đến, “Sao mặc ít thế, cẩn thận bị cảm lạnh.”

Tô Niên Niên bĩu môi, ngăn Cố Tử Thần hỏi: “Em lẽ nào không phải đẹp nhất, đáng yêu nhất trí tuệ nhất sao?”

Cố Tử Thần liếc nhìn cô, bặm môi nói: “Tiểu nắm hương, lần sau ra cửa nhớ uống thuốc.”

Tô Niên Niên âm ỉ, mang tâm trạng bị Cố Tử Thần chê ghét mà cùng Cố Tử Thần đi đến nhà họ Diệp.

Vừa vào cửa, là nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

Cố Lí.

Anh ta cũng đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 471: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (8)

Cố Lí mặc bộ vest màu sẫm, trên khoe miệng nở nụ cười khéo léo, nâng ly với người bên cạnh, nhìn không có vẻ gì bất thường.

Tô Niên Niên lại âm thầm có dự cảm không lành, lần trước ở bệnh viện, cô rõ ràng nhìn thấy Cố Lí chủ động ôm Diệp Thanh Nhã.

Dù cho không phải là yêu, ít nhất cũng có thiện cảm?

Diệp Thanh Nhã càng không cần nói, ánh mắt mỗi lần nhìn Cố Lí ám áp dường như có thể tan chảy ra thành nước.

Không biết vì sao, Tô Niên Niên mơ hồ thấy hai người có chút xót xa.

Cố Tử Thần phát hiện tâm trạng cô có chút lạc lõng, vuốt vuốt tóc cô, hỏi: “Sao thế.”

Tô Niên Niên lắc lắc đầu, một lúc sau nghiêng đầu hỏi lại Cố Tử Thần một vấn đề: “Cố Tử Thần, nếu như em đính hôn với người đàn ông khác, anh sẽ thế nào?”

Con người của Cố Tử Thần nheo mắt lại, Tô Niên Niên gần như ngay sau đó cảm nhận được hơi lạnh toát ra khắp người mình.

“Tô nắm hương, em muốn đính hôn với người đàn ông nào?” Giọng nói vẫn còn coi là dịu dàng.

Tô Niên Niên ngại ngùng, “Em chỉ là ví dụ một chút, đây là vấn đề có tính giả thiết, anh đừng có nói đến tầng lớp đạo đức có được không?”

“Giả thiết này hoàn toàn không có khả năng thành lập, em vẫn nên bỏ cái suy nghĩ đó đi.” Cố Tử Thần điềm nhiên nói.

“Giả dụ, em là nói giả dụ.” Tô Niên Niên không bỏ cuộc cố hỏi.

Cố Tử Thần im lặng hai giây, nắm chặt lấy tay Tô Niên Niên: “Dù cho thật sự có ngày đó, anh sẽ cướp em đi trong ngày lễ đính hôn.”

Quả nhiên nam thần lạnh lùng đã chuyển hóa thành tổng tài bá đạo rồi, trong lòng Tô Niên Niên thầm nghĩ.

Cố Tử Thần tìm cho cô một góc nhỏ, nhân tiện lấy một chút đồ ăn, sau đó lại dặn dò cô cả buổi, mới yên tâm đi chúc rượu người khác. Trong đám người vang lên tiếng huyền ảo, thuận theo tiếng, ánh mắt Tô Niên Niên ngay lập tức bị thu hút bởi Diệp Thanh Nhã từ trên cầu thang đi xuống.

Cô mặc chiếc váy dài màu trắng, trang điểm tinh tế, vạt dưới của chiếc váy được đính đầy ngọc trai, toát lên vẻ xinh đẹp diễm lệ của cô, giống như minh tinh kiểu diễm vậy.

Nhưng người đàn ông mà cô khoác tay lại rất bình thường, dung mạo không xuất sắc, chỉ có điều nụ cười lại toát ra từ nội tâm, cho người khác cảm giác thân thiết và thiện cảm.

Lập tức có người nói “Tân lang tân nương rất đẹp đôi”, “Chúc mừng chúc mừng trăm năm hạnh phúc.” Diệp Thanh Nhã nghe xong mỉm cười dịu dàng, nhưng không nói gì nhiều.

Tô Niên Niên dứt miếng bánh gato vào miệng, ý thức nhìn tìm bóng dáng Cố Lí, quả nhiên, Cố Lí sau khi nhìn thấy Diệp Thanh Nhã xuất hiện, thần sắc

trở nên lạnh lùng, ly rượu sâm banh sắp từ trong tay rơi xuống đất.

Anh đặt ly rượu lên chiếc bàn bên cạnh, đi về phía Diệp Thanh Nhã.

Cố Lí đi đến trước Diệp Thanh Nhã, người đàn ông khoác tay Diệp Thanh Nhã cười, “Vị này chính là người nổi tiếng phải không? Tôi có một đứa em họ cực kỳ thích anh, phiền anh có thể cho xin chữ ký được không?”

“Không vấn đề gì.” Cố Lí cười thoải mái, “Nhưng bây giờ, tôi có việc còn quan trọng hơn phải làm.”

“Ồ” người đàn ông gật đầu, mỉm cười.

Lúc mà Cố Lí định nói ra lời sau đó, Diệp Thanh Nhã không bực không tức ngắt ngang anh, “Cố tiên sinh, phiền anh nhường một chút.”

Nụ cười Cố Lí đột nhiên cứng lại trên mặt, ngón tay không biết từ khi nào đã nắm thành nắm đấm.

Anh cố kiềm chế tâm trạng của mình, ánh mắt lướt một lượt, sau khi nhìn thấy Tô Niên Niên ở phía không xa, lông mày khẽ nheo lại.

“Hai người cứ tiếp tục, tôi đi tìm Niên Niên có chút việc.” Cố Lí cười cười, bước nhanh về phía Tô Niên Niên.

“Hả.” Tô Niên Niên còn chưa kịp phản ứng, đã bị Cố Lí xách ra khỏi tiệc rượu.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 472: Nếu Như Đây Không Phải Là Yêu (9)

Cố Từ Thần đang nói chuyện với người khác, có điều khi nhìn thấy tình hình bên đó của Tô Niên Niên, anh cau mày, đi theo ra ngoài.

Tô Niên Niên cố nuốt miếng bánh đang nghẹn trong miệng, khó hiểu hỏi: “Cố Lí, anh tìm tôi có việc gì thế?”

Cố Lí không trả lời, mặt lạnh kéo Tô Niên Niên đi ra rất xa.

Trang viên đằng sau biệt thự nhà họ Diệp rất lớn, Cố Lí tìm một góc yên tĩnh, buông Tô Niên Niên ra.

Anh ta giờ nắm đấm về phía chiếc cây bên cạnh, dọa cho nửa chiếc bánh quy trong tay Tô Niên Niên rơi xuống đất.

Lúc này, Tô Niên Niên rất nhanh đã có phán đoán---

Cố Lí tức giận, tại sao? lẽ nào là vì chị Thanh Nhã?

Cô lắp bắp hỏi: “Anh không phải tìm tôi có chuyện gì sao? vừa nãy rốt cuộc là anh muốn làm gì?”

Cố Lí thẳng thắn, lạnh lùng nói: “Cướp người, cướp cô dâu, tôi xem Châu Vị An còn có thể dính hôn được không.”

Châu Vị An là đối tượng dính hôn với Diệp Thanh Nhã, trong làng thương nghiệp của Dự Thành rất có tiếng, chỉ có điều vẫn không sánh được bằng đại nghiệp nhà họ Cố.

Tô Niên Niên miệng há hốc thành hình chữ “O”, trong lòng vẫn cảm thấy quả nhiên là người nhà họ Cố, thuộc tính đều giống nhau!

Khi cô hỏi Cố Từ Thần, Cố Từ Thần cũng đưa ra đáp án là cướp người.

Cố Lí càng đáng sợ, hành động thẳng luôn, chỉ là không biết tại sao đến phút chót lại dừng lại, ngoảnh đầu lấy cớ đi tìm Tô Niên Niên.

Rõ ràng sau tất cả điều này, Tô Niên Niên có chút không vui, đang yên đang lành tại sao mỗi lần đều lấy cô ra làm bia đỡ đạn chứ!

“Thích sao không sớm đi theo đuổi, bây giờ hối hận rồi phải không? Hối hận cũng muộn rồi!” Tô Niên Niên nói ra mấy câu, sắc mặt Cố Lí càng trở nên khó coi, ánh mắt lướt trên người Tô Niên Niên, sắc lạnh khiến người ta không kim được run cầm cập.

“Tô Niên Niên, dựa vào trí thông minh này của cô vẫn nên chịu khó mà qua lại với Cố Từ Thần! như thế mới có thể nâng cao được trí tuệ bảo bối tương lai của cô!” Cố Lí không khách sáo nhả một câu thâm độc, “Nếu như trên thế giới này tất cả mọi việc đều đơn giản như cô nghĩ, có lẽ nhân loại sớm đã thoái hóa thành côn trùng rồi!”

Anh ta ngày thường lúc nào cũng với bộ dạng quân tử cười lên giống một con hồ li lông dạ đen tối, dốc toàn lực cười chế giễu Tô Niên Niên, khiến Tô

Niên Niên cả ngày không nghĩ ra được câu phản kích.

“rõ ràng là lỗi của mình, nhưng lại giận cá chém thớt đổ lỗi cho người khác, trí thông minh này của anh, cũng còn đi nói được người khác?” Một giọng nói quen thuộc khác vang lên, Tô Niên Niên vui mừng ngoảnh đầu lại, Cố Tử Thần không biết từ bao giờ đã bước đến.

Cố Lí người lại cười lên, “đúng thế, là lỗi của tôi.” Anh ta quay người nhìn về phía Tô Niên Niên, đột nhiên nói một câu, “Có điều cùng là người nhà họ Cố, trí thông minh của tôi cũng là có bảo đảm, Niên Niên, hay là bỏ cậu ta, đến bên tôi, cũng giúp cô trung hòa được gen.”

Mặc dù giọng nói anh ta đùa cợt, nhưng trên thực tế lại đầy khiêu khích.

Cố Tử Thần cười khẩy nói, “Người đàn ông chìm vào đồ kị thật đáng sợ.”

Cố Lí không để ý anh, nhếch môi hỏi. “Niên Niên, thấy thế nào?”

Tô Niên Niên đương nhiên sẽ không để ý yêu cầu này của anh ta, ánh mắt đầy vẻ đồng tính, “Cố Lí, có phải anh chịu không nổi cú sốc nên muốn tìm người khác để trút giận, phương thức trả thù này quá là trẻ con.”

Cố Lí sững người, lại nghĩ bị Tô Niên Niên cười chê, mặt thể diện, bực tức hất tay quay vào.

Tô Niên Niên bực bội khó hiểu, Cố Tử Thần lại an ủi cô một lúc, hai người mới quay lại bữa tiệc.

Ai biết vừa quay vào, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Cố Lí, đang đánh Châu Vĩ An!

ồ không đúng, không thể dùng từ đánh để hình dung, hoàn toàn là xông lên đánh!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 473: Nếu Đây Không Phải Là Yêu (10)

Châu Vĩ An bị anh ta đánh cho thâm hại, luôn né tránh, không đánh trả được.

Bảo vệ nhanh chóng vây lấy, có hai người giữ lấy Cố Lí, anh ta còn chưa kịp tức, giờ chân đạp lên người Châu Vĩ An.

Châu Vĩ An loạng choạng, không cẩn thận ngã sòng soài, rất nhiều quan khách vốn dĩ còn đang căng thẳng, bây giờ có người lại bật cười.

Anh ta tự mình cũng cảm thấy mất mặt, miễn cưỡng bò dậy tức mình nói, chỉ vào Cố Lí chất vấn: “Anh điên rồi à? làm cái trò gì thế?”

Anh ta vốn dĩ đang nói chuyện với mấy người bạn cũ, bạn bè đều chúc mừng anh ta lấy được người đẹp, còn có người nhắc đến mấy chuyện vợ chồng.

Vốn dĩ mà, hai người sắp kết hôn, đùa kiểu này cũng là muốn cho hai người thêm gia vị tình yêu. Nhưng không ngờ Cố Lí vừa vào đã nghe thấy câu này, không nói câu gì đánh luôn, những người khác còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra.

Cố Lí chỉ nói một câu “nhìn cậu không thuận mắt thôi” rồi trút hết những nỗi bực dọc ra ngoài!

Dạ Thanh Nhã sững sờ đứng một bên nhìn, khóe mắt bắt chợt đỏ lên.

Người không biết chuyện, còn cho rằng cô là xót thương Châu Vĩ An.

Chỉ có cô rõ nhất, rốt cuộc cô là vì ai.

Cảnh tượng trước mắt quen thuộc như thế, khiến người ta không kìm được muốn chảy nước mắt.

17 tuổi, cô và Cố Lí cùng học cao trung, Cố Lí vì cô và mấy tên côn đồ mà đánh nhau, bộ dạng mình đầy thương tích.

25 tuổi, cô và Cố Lí thành hai người xa lạ, quan hệ thậm chí không bằng một người qua đường.

Anh đã có thể thành thạo biến thành một khuôn mặt khác, cô cũng có thể đội nên chiếc mặt nạ mà cười cười nói nói.

Tại vì bọn họ đã không còn trẻ nữa.

“Cố Lí, anh hủy hoại thanh xuân của tôi còn chưa đủ, còn muốn hủy hoại tương lai của tôi sao?” Diệp Thanh Nhã đi đến trước mặt Cố Lí, từng câu từng chữ nói ra.

Cố Lí không làm loạn nữa, ngừng tay, mắt chăm chăm nhìn Diệp Thanh Nhã.

“Vị hôn phu của tôi bị thương như thế, anh hài lòng chưa? Đã đi được hay chưa?” Diệp Thanh Nhã từng chữ như dao, khiến Cố Lí nghe mà xót xa trong lòng.

Vị hôn phu, ba chữ này tại sao nghe lại chói tai như thế?

Anh lùi liên tiếp về sau mấy bước, đột nhiên đẩy đám đông, lao ra ngoài.

Diệp Thanh Nhã nhìn theo bóng dáng anh, khóe mắt ầng ầng nước, giờ tay lau giọt nước mắt.

Tạm biệt, thời khắc cũ.

Tạm biệt, người yêu không quay lại được nữa.

.....

Chuyện ồn ào như thế, lễ đính hôn của Diệp Thanh Nhã trở thành trò cười.

Tô Niên Niên không đành lòng, đợi mọi người tản đi rồi đến phòng cô.

Gõ gõ cửa, Tô Niên Niên đẩy cửa vào, Diệp Thanh Nhã đang ngồi trước gương tẩy trang.

“Niên Niên? Sao em lại đến đây....uhm...có điều cũng tốt, Tinh Vũ sắp về rồi, thấy em nó chắc chắn sẽ rất vui.” Diệp Thanh Nhã cười nói, hoàn toàn không nhìn ra bất cứ tâm trạng lạc lõng buồn tủi nào.

Cô càng như thế, Tô Niên Niên càng xót xa.

“Chị Thanh Nhã, chị không sao chứ?” Tô Niên Niên bối rối hỏi một câu, động tác của Diệp Thanh Nhã dừng một lát, sau đó tẩy trang hết, cô để mặt mộc vẫn rất đẹp, chỉ là sắc mặt trắng nhợt.

“Chị không sao, đưa em ngọc, chị đã không phải tuổi chỉ có tình yêu như em được nữa, còn có gì không thể mất đi được.” Cô dùng giọng nói bất cần, khóe mắt càng lúc càng chua xót.

(/)

Tô Niên Niên dè dặt muốn an ủi cô, thì ngoài cửa chuyển đến âm thanh, “Chị! Em về rồi! a a a! Niên Niên!”

Có thể phát ra mấy âm thanh này ngoài Nhị Vũ ra còn ai nữa, Tô Niên Niên ngoảnh đầu nhìn, đồ mà Diệp Tinh Vũ cầm trong tay rơi xuống đất, chỉ còn đôi mắt sáng nhìn chăm chăm vào cái đầu nấm của cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 474: Nếu Đây Không Phải Là Yêu (11)

Ánh mắt Diệp Tinh Vũ quả thật quá nóng, Tô Niên Niên ngại ngừng sờ lên mặt, “Sao thế? Trên mặt mình có dính bẩn à?”

Trả lời cô, là cái lắc đầu nhanh chóng của Diệp Tinh Vũ, đôi mắt vừa to vừa tròn, cộng với động tác của cậu hết sức đáng yêu.

“Niên Niên, mình thích đầu nấm hương của cậu! Để mình chạm vào một chút có được không!” Diệp Tinh Vũ như tìm thấy con vật quý hiếm, lao lên muốn chạm vào mái tóc của Tô Niên Niên.

Đây là lần đầu tiên cậu gặp Tô Niên Niên sau khi cô thay đổi kiểu tóc, khó tránh được kích động thành thế này!

Tô Niên Niên giật nảy mình, vội vàng tránh ra sau Diệp Thanh Nhã.

Diệp Thanh Nhã không khách sáo cốc mạnh lên đầu Diệp Tinh Vũ, “Em bình tĩnh lại đi! Dọa cho Niên Niên khóc mà chạy thì em liệu hồn!”

Nói đi nói lại cô cũng bó tay, đứa em này của mình cái gì cũng tốt, chỉ có nhìn thấy Niên Niên là mắt sáng lên như nhìn thấy châu báu. Không thể không

nói, Tô Niên Niên chính là điểm yếu nhất của tên vô lo vô nghĩ này.

Diệp Tinh Vũ cúi đầu xuống, nhặt chiếc túi trên đất, buồn bực không vui nói: “Chị, em xin lỗi, em hôm nay đi thi đấu, không đến tham gia lễ đính hôn của chị, chị không trách em chứ?”

“Đương nhiên trách em, cho nên tuần sau đó phải ngoan ngoãn cho chị! Không được trêu đùa Nhục Bảo của chị!” Đối với tên em trai thích chơi điện tử, lại hay đi thi đấu game cô không ý kiến, nhưng không thể ức hiếp chó của cô!

“Vâng vâng.” Diệp Tinh Vũ nhanh nhẩu trả lời hai tiếng, “Có điều em không giành được giải nhất, chỉ có thể vào top bốn người mạnh nhất toàn thành phố.....”

Bộ dạng ủ rũ của cậu khiến người khác đồng tình, Tô Niên Niên lí nhí nói: “Top bốn cũng rất lợi hại, giỏi lắm!”

Trên mặt Diệp Tinh Vũ vốn dĩ đang ủ rũ, đột nhiên như có ánh hào quang chiếu rọi: “Thật sao?.....Niên Niên cậu thật tốt! Minh.....minh đưa cúp cho cậu có được không, cậu để mình xoa đầu, thế nào?” Cậu lộ ra nụ cười như tên háo sắc, khiến Tô Niên Niên không biết nói gì, càng núp ra sau lưng Diệp Thanh Nhã để tránh.

Nhưng Diệp Tinh Vũ hứng lên thì khó ai ngăn được, cậu chạy đến bên cạnh Tô Niên Niên, Tô Niên Niên chạy quanh Diệp Thanh Nhã, cậu cũng chạy theo. Hai người chạy đi chạy lại, khiến Diệp Thanh Nhã hoa cả mắt.

“Tinh Vũ! Em còn ức hiếp Niên Niên là chị không khách sáo đâu!” Diệp Thanh Nhã uy hiếp một câu, nhưng phát hiện chẳng có tác dụng gì, trong mắt Diệp Tinh Vũ chỉ một lòng một dạ có Tô Niên Niên mà thôi.

(/)

Đứa em trai vẫn chỉ như đứa trẻ con, khiến người ta sao có thể yên tâm mà đi lấy chồng được chứ?

Hai người đuổi nhau mãi, cuối cùng vẫn bị Diệp Tinh Vũ dồn ép, Tô Niên Niên bị dồn đến góc nhỏ ở tầng dưới.

Tóc Tô Niên Niên bị bay loạn rối bời trong gió, tại sao lại cứ thích cái đầu nắm hương của cô thế chứ!

Diệp Tinh Vũ về mặt hài lòng: “Ồ cảm giác thật thích.....”

“Thế à?” Một giọng nói chậm chậm vang lên sau lưng cậu, Diệp Tinh Vũ ngoảnh đầu nhìn, dọa cho ngồi phệt xuống đất.

Cậu cười hi hi: “Anh, đúng lúc quá.....”

Cố Tử Thần nheo mày, “Nếu không thì sao?” Anh kéo Tô Niên Niên đến bên cạnh, nhẹ vuốt lại tóc cho cô. “ở bên ngoài đợi anh một lát, anh ra ngay.”

Tô Niên Niên ngoan ngoãn đi ra ngoài, Diệp Tinh Vũ rút cổ ở đó, biểu cảm đợi ăn đòn một cách đáng thương.

“Có biết mình sao rồi không?”

Diệp Tinh Vũ gạt đầu, thể diện cậu cũng chẳng cần nữa, nhờ đâu bị Cố Tử Thần đánh thì không hay.

“thế thì được.” Cố Tử Thần quay người đi, lại đột nhiên quay lại, nhấn mạnh nói: “Sau này trở đi giữ khoảng cách 1m với Niên Niên.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 475: Tình Sâu Duyên Mỏng (1)

“Tại sao thế ạ” Diệp Tinh Vũ âm ức nói.

“Tại vì, cô ấy là của anh.” Để lại câu nói như thế, Cố Tử Thần quay người rời đi, để lại một mình Diệp Tinh Vũ đứng đó nước mắt giàn giụa.

Có cần phải bá đạo độc quyền thế không, có thể để cho cậu con đường sống nhỏ không.

Tô Niên Niên về đến nhà, nằm trên giường lướt weibo, mới phát hiện một chủ đề đang làm mưa làm gió trên mạng.

#nam thần lại có tính bạo lực # nam thần quốc dân hôm nay xuất hiện ở một buổi tiệc, biểu hiện bất thường đánh người bị thương, có video đính kèm

Mở ra xem, tìm Tô Niên Niên giật thót.

Video mờ ảo không rõ, cảnh tượng hỗn loạn, nhưng có thể nhìn rõ ra, nam chính bên trong chính là Cố Lí.

Anh nét mặt dừng dừng, xuống tay liên tiếp, trong tiếng hò hét hoảng sợ của mọi người xung quanh, đứng là nhìn có chút đáng sợ.

Có điều tiêu đề quả thật quá hại người rồi, Tô Niên Niên rõ hơn ai hết, Cố Lí chẳng qua chỉ là bị kích động mà trút giận, sao có thể nói thành như thế chứ?

Những bình luận mắng người ở phía dưới như sóng trào, cũng có không ít fan trung thành lên tiếng bảo vệ, nhưng rất nhanh đều bị vùi dập.

Tô Niên Niên bực tức, lập mấy nick ảo nhảy vào nói giúp, nhưng cũng bị đám người đó nói không ra gì.

Chẳng có cách nào, con người Cố Lí quá cao sang, bây giờ lộ ra tin xấu thế này, fan chịu không nổi cũng là bình thường.

Đây chính là cái gọi yêu càng sâu, hận càng thâm.

Nôn nóng hơn cả Tô Niên Niên, là công ty quản lý của Cố Lí.

Video được chuyển lên khoảnh khắc đầu tiên, công ty đã ra mặt liên hệ đối phương xóa đi, nhưng không ngờ chỉ mấy phút ngắn ngủn, video đã thông qua mạng chuyển đi, dần dần chia sẻ thành bây giờ không có cách nào gỡ được.

(/)

“Cố Lí, cậu chính là tuyên truyền của sản phẩm mới rồi, bây giờ làm ra tin này thật khiến công ty khó xử.” Giám đốc trầm mặt nói Cố Lí, nhưng vì thân phận của Cố Lí, cũng không dám nói gì quá đáng. Cố Lí cũng chẳng để ý nghe, “Để công ty nghĩ cách giải quyết, làm phiền rồi.”

Giám đốc biết anh không quan tâm, vẫy vẫy tay để đại thần đáng kính này đi.

Cố Lí lái xe chậm chậm ở Dự Thành không có mục đích, bất giác, dừng ở gần cao trung Thánh Âm.

Đó đã từng là trường cao trung anh và Diệp Thanh Nhã cùng học, đáng tiếc đã trôi vào dĩ vãng.

Anh nhìn nhóm người đi đi lại lại, rất lâu vẫn chưa rời đi.

Buổi chiều chủ nhật, Cố Từ Thần đến đón Tô Niên Niên.

Trước khi đi, Tô Niên Niên còn có liếc nhìn Sở Tố Tâm, bà đang tập yoga the huấn luyện viên dạy trên tivi.

Hít một hơi thật sâu, Tô Niên Niên như làm việc gì có tật giat mình, rón rén lên xe của Cố Từ Thần, trên đường rảnh rồi lại lướt weibo.

Việc của Cố Lí vẫn còn đang hot trên weibo, dù cho công ty có ra mặt gỡ rồi cũng không có cách nào dìm chuyện xuống được, không có cách nào nhấn chìm dư luận đám đông.

“Cố Từ Thần, Cố Lí sẽ không bị ảnh hưởng gì chứ?” Tô Niên Niên lo lắng hỏi.

Cố Từ Thần hừm một tiếng, “Em cũng quan tâm đến anh ta đấy chứ.”

“Đây là anh họ anh mà, anh không phải ghen đấy chứ?” Tô Niên Niên nghi ngờ liếc nhìn anh.

Cố Từ Thần nheo mày: “Thế thì có làm sao?”

Tô Niên Niên: “.....”

Nhìn thấy bộ dạng vô tội của Tô Niên Niên, Cố Từ Thần không đành lòng trêu cô, giải thích nói: “Anh ta vốn dĩ có tính chất chơi đùa, dù cho làng giải trí có loạn đến đâu cũng sẽ không ảnh hưởng đến anh ta.”

“Ra thế à?” Tô Niên Niên gật gật đầu, giờ điện thoại lên xem, nhưng lại hét lên một tiếng: “Cố Lí công khai tuyên bố rút lui khỏi làng giải trí rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 476: Tình Sâu Duyên Mỏng (2)

Động tác lái xe của Cố Từ Thần dừng lại, chiếc xe dừng lại bên đường, cầm điện thoại của Tô Niên Niên vội xem một lượt.

Mười phút trước, Cố Lí tự lên mạng công bố, nội dung chỉ ngắn ngủn mấy chữ: rút lui khỏi làng giải trí.

Video bị phát tán trên mạng, nhanh chóng thành chủ đề nóng.

Có người cười chế giễu nói muốn tạo scandal, có người khóc lóc nói đó là lừa người, càng nhiều hơn là những lời bình luận cười trên nỗi đau khổ của người khác sau scandal lần này.

Tô Niên Niên ý thức có gì đó không đúng, tin tức lần này không có chứng cứ, sau mấy ngày cũng dần lắng xuống, Cố Lí sẽ chịu ảnh hưởng nhất định, nhưng không đến nỗi phải rút khỏi làng giải trí!

Xảy ra chuyện trọng đại thế này, quan hệ của Cố Từ Thần với Cố Lí cũng không tốt lắm, gọi điện cho Cố Lí.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Cố Lí ở đầu dây bên kia khẽ cười, “Một mà thôi, đúng rồi, tiền bồi thường vi phạm hợp đồng phải đền không ít, Cố thiếu gia, mong tiếp tế!”

Cố Từ Thần nheo mắt lại, tâm tư thông minh lanh lợi, “Vì chị Thanh Nhã đính hôn sao? cho nên dùng thủ đoạn này để trả thù chị ấy, Cố Lí, anh đúng là tệ nhạt.”

Cố Lí bị nói trúng tim đen cũng không bực, chỉ là nén giọng nói xuống: “Cậu hiểu cái gì, nếu như là cậu, cậu sẽ có chọn lựa tốt hơn sao?”

“Chỉ ít tôi sẽ không dùng thủ đoạn ấu trĩ này để thể hiện sự tồn tại, cảm ơn. hơn nữa, tôi không phải anh, tôi sẽ không đi bước đó như anh.” Cố Từ Thần nói xong liền tắt điện thoại, Tô Niên Niên tròn mắt nhìn anh: “Em còn cho rằng anh muốn an ủi anh ta, anh bây giờ chế giễu anh ta như thế, anh ta sẽ càng đau lòng hơn?”

Cố Từ Thần nhếch nhếch môi: “Đừng nghĩ anh ta yếu đuối như thế, anh ta là Cố Lí.”

Tô Niên Niên cong môi, không buồn tiếp lời.

(/)

.....Hai người quay về chung cư, Cố Từ Thần vốn đi định đích thân xuống bếp nấu cơm, khi kéo tủ lạnh ra phát hiện bên trong trống rỗng, định ra ngoài mua chút đồ.

Tô Niên Niên cũng bám theo, ép Cố Từ Thần mua cho cô không ít đồ ăn vặt.

Đi đến khu đồ dùng hàng ngày, Tô Niên Niên thuận tay với lấy mấy gói băng vệ sinh, vừa ngẩng đầu, nhìn thấy một bóng người không nên gặp.

Tổng Dư Hi.

Cô ta cũng chú ý đến Tô Niên Niên, hai người đối mắt nhìn nhau, chẳng ai mở lời trước.

“Bảo bối, chọn xong chưa?” một giọng nam vang lên, Tô Niên Niên ngước mắt nhìn, là một người đàn ông khoảng trên dưới 30 đi đến chỗ Tổng Dư Hi, cánh tay đặt lên vai ôm chặt lấy Tổng Dư Hi.

Người đàn ông ngũ quan đoan chính, không có vẻ mặt phúc hậu như những người đàn ông trung niên, phẩm vị không tầm thường, tổng thể mà nói là một người có khí chất của người đáng tuổi chú.

Tô Niên Niên đột nhiên sực tỉnh, thì ra đây là bạn trai của Tổng Dư Hi? Nhìn như bố của cô ta vậy!

Mặc dù Tô Niên Niên không phản đối việc yêu người hơn nhiều tuổi, nhưng ánh mắt người đàn ông này khiến cô không thích lắm.

“Đã chọn xong rồi, chúng ta đi thôi.” Tổng Dư Hi dịu dàng nói, người đàn ông nhìn thấy Tô Niên Niên, bước chân dừng lại, cười nói: “Đây là bạn của em phải không, sao không giới thiệu một chút?”

Tổng Dư Hi sững người, cô ta thực ra đã cho người đàn ông xem ảnh của Tô Niên Niên, Tô Niên Niên bị cô ta tả thành nữ sinh độc ác không gì là không làm, thời cao trung lúc nào cũng ức hiếp cô ta, bây giờ làm như thế là lấy lại thể diện cho cô ta sao?

Tổng Dư Hi suy nghĩ mãi, cảm thấy như có thêm sức mạnh, lưng cũng ưỡn thẳng hơn, biểu cảm nhìn Tô Niên Niên mang theo vẻ khinh thường, “Vâng, đúng thế, đây là bạn trước đây của em.....”

“Ai là bạn của với cậu chứ, Tổng tiểu thư phiền cậu đừng có ảo tưởng nữa?” Tô Niên Niên không khách sáo cắt ngang lời cô ta.

Sắc mặt Tổng Dư Hi trong một giây chuyển sang trắng bệch thảm hại.

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 477: Tình Sâu Duyên Mỏng (3)

Cô ta không ngờ Tô Niên Niên lại không giữ thể diện cho mình, khiến cô ta hơi hụt hẫng.

Có điều chỉ là trong phút chốc, khoe miệng cô ta đã nhếch lên cười khẩy.

Như thế cũng được, không phải càng thêm kiểm nghiệm lời của cô ta là đúng sao?

Người đàn ông cũng không hề tức giận, ngược lại có vẻ hứng thú quan sát Tô Niên Niên.

Làn da trắng ngần, đôi mắt sáng to, dù cho có tức giận cũng rất đáng thưởng thức.

Ngoài đẹp ra, cô còn mạnh hơn Tống Dư Hi nhiều, chỉ có điều tính cách hình như cũng chẳng ra làm sao.

“Hà Mộc, chúng ta đi thôi.” Tống Dư Hi yếu ớt kéo kéo tay áo của Hà Mộc, giống như đang bị ức hiếp vậy.

Tô Niên Niên nôn khan một tiếng, bị điệu bộ của Tống Dư Hi làm cho buồn nôn.

Sao mà trước đây cô lại không phát hiện ra, Tống Dư Hi giả bộ ngây ngô giỏi hơn ai hết? Từ thế yếu ớt và thần tình đó đủ khiến mỗi người đàn ông bình thường đều muốn bảo vệ.

Khoe mắt Hà Mộc khẽ giật, ánh lên vẻ không đứng đắn, anh ta ôm Tống Dư Hi đi vòng qua giá hàng, khi đi qua Tô Niên Niên còn cố nhấn mạnh thêm: “Tô Niên Niêncái tên rất đặc biệt.”

Giọng nói của anh ta âm dương lạnh lẽo, Tô Niên Niên nheo mày, cảm giác đó giống như bị động vật máu lạnh vây lấy, quả thật không thoải mái.

“Sao thế?” Một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai, Tô Niên Niên mới phát hiện mình đã đứng đơ ở đó rất lâu rồi, nhìn thấy Cố Từ Thần, cô định thần lại, “ồ.....không sao, Cố Từ Thần, chúng ta đi mua socola đi!”

Cố Từ Thần kể cho cô nghe một câu truyện cười ngắn, “Kẻ độc thân không được ăn socola.”

“Tại sao?” Tô Niên Niên không hiểu hỏi.

“Tại vì ăn socola sẽ chết.” Nói xong câu này, anh vuốt vuốt tóc Tô Niên Niên, “có điều em bây giờ không phải thuộc tuýp này.”

Tô Niên Niên bị lạnh run cầm cập, bước nhanh đến khu đồ ăn vặt cầm hộp socola.

Tống Dư Hi khoác tay Hà Mộc mua ít đồ dùng hàng ngày, đi qua một góc không người, Hà Mộc thầm thì vào tai Tống Dư Hi, “bảo bối, hôm nay đến nhà anh nhé.”

Sắc mặt Tống Dư Hi hơi đỏ, mấy ngày này Hà Mộc đối với cô rất tốt, nhưng trước nay chưa từng nhắc đến yêu cầu này.

Nhưng cô ta quá tham, sợ sau khi từ chối Hà Mộc sẽ không vui, ngại ngần gật gật đầu.

Hà Mộc dịu dàng hôn lên má cô ta một cái, ngẩng đầu khoe miệng đã nở nụ cười gian xảo.

Quả nhiên nữ sinh kiểu này rất dễ lừa.

Có điều, “người bạn” đó của cô ta nhìn có vẻ ngon hơn cô ta nhiều.

Mắt Hà Mộc xoay chuyển, giả vờ vô tình hỏi: “Người bạn đó của em, trước đây ức hiếp em thế nào?”

Tống Dư Hi hơi sững, trước đây Tô Niên Niên đối tốt với cô ta không có gì để nói, có điều vì lời nói dối của mình, cô ta lại trắng trợn thay đổi thân phận của Tô Niên Niên và Doãn Sơ Hạ, ăn không nói có.

Hà Mộc không phải rất đang để ý, qua loa “uhm” mấy tiếng: “Bảo bối, sau này anh sẽ thay em trả thù.”

Tống Dư Hi hết sức cảm động, lại dán sát người vào cạnh Hà Mộc.

KTV Thành Thế.

Trong căn phòng bao xa hoa, chuyển đến giọng hát của nhóm nam nữ nhảy hỗn loạn, trong đám đông, người đàn ông đẹp trai ngồi trên sofa thu hút ánh nhìn người khác nhất.

Cố Lí chăm điều thuốc, thi thoảng hút một hơi, mặc kệ những tiếng ồn ào không ngớt xung quanh.

Dù sao cũng đã ra khỏi làng giải trí rồi, anh ta lại hồi phục bản chất của công tử quần là áo lượt, đêm đêm vui chơi.

Điện thoại rung lên mấy tiếng, Cố Lí lấy điện thoại ra nhìn, là tin nhắn Diệp Thanh Nhã gửi đến, hẹn gặp anh ta.

Đi, hay là không đi, chủ đề này văng vất trong đầu Cố Lí.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 478: Tình Sâu Duyên Mỏng (4)

“Cố thiếu gia, uống một ly đi.” Một người phụ nữ ăn mặc mát mẻ tiến sát lại gần Cố Lí ông ẹo nói.

Cố Lí cau mày, mặt lạnh từ chối.

Người phụ nữ không chịu yên, lại xê dịch lại gần Cố Lí, trên mặt nở nụ cười tươi tắn, “Ai ya, uống một ly đi mà, nè mặt người ta nhé.”

Trong phòng không ít người khinh bỉ người phụ nữ này, muốn tiếp cận cũng không nghĩ mình là thân phận gì, Cố thiếu gia người ta mà có thể thích người như cô được sao?

Người phụ nữ uốn éo, không cẩn thận run tay một chút, nửa ly rượu đổ lên điện thoại của Cố Lí.

Màn hình sáng lên, người phụ nữ nhìn thấy có một dòng tin nhắn, tên của người nhận là mấy chữ tiếng anh mylove.....

Người phụ nữ ý thức được không đúng, vừa định xin lỗi, Cố Lí đã không còn kiên nhẫn mà hất tay cô ta ra, “Cút!”

Người phụ nữ thấy tình hình không hay, vội đứng dậy tránh xa Cố Lí chút, trong phòng cũng vì câu nói này của Cố Lí mà chìm vào im lặng.

Cố Lí đứng dậy, sắc mặt khiến người khác phát sợ, đập vào bàn trà một cái, khiến mấy người phụ nữ sợ hãi hét lên.

“Mọi người tiếp tục, thanh toán vào tên tôi.” Cố Lí nét mặt khó coi để lại câu này, những người khác chỉ biết gật đầu, ánh mắt tiễn Cố Lí rời đi, đến lời nói lại cũng không dám nói.

Ra khỏi phòng, Cố Lí đeo kính đen và mũ lên, bây giờ còn không ít chó săn muốn rình tìm ảnh anh, cho nên những lớp nguy trang này là cần thiết.

Chiếc xe chậm chậm di chuyển bên đường, Cố Lí không tinh tâm lại được, lúc nào cũng ngoảnh đầu nhìn chiếc điện thoại bị anh vứt bên ghế phụ.

Thời gian chỉ 7h50', Cố Lí cuối cùng vẫn không tìm được, giờ chân đạp ga, lái xe đến quán ăn đã hẹn Diệp Thanh Nhã.

Diệp Thanh Nhã chọn quán ăn tây phong cách cổ điển tao nhã, Cố Lí đúng 8h đến, Diệp Thanh Nhã đã đến được một lúc, đã ở đó đợi anh.

“Anh rất đúng giờ.” Diệp Thanh Nhã cười cười, biểu cảm dịu dàng.

Cố Lí nhìn nụ cười của cô liền cảm thấy khó chịu, luôn cảm thấy Diệp Thanh Nhã giống như đang đeo chiếc mặt nạ vậy.

“Cô cũng thế.” Cố Lí chào hỏi lại, ngồi xuống gọi món, rồi hỏi: “Tìm anh có việc gì?”

Nụ cười của Diệp Thanh Nhã hơi cứng lại, cô không ngờ Cố Lí lại lạnh nhạt như thế.

“Nghe nói anh gia nhập vào Cố Thị, có dự án hợp tác không biết anh có ý hướng.....” Diệp Thanh Nhã khách sáo nói, Cố Lí cau mày, “Sao thế, nhanh như thế đã muốn lợi dụng tôi rồi?”

Nụ cười trên mặt Diệp Thanh Nhã càng cứng hơn.

“Chỉ là lần này, cô cảm thấy tôi dựa vào cái gì mà đón nhận chứ?” Cố Lí cười một cách tàn nhẫn.

Anh đúng là đang tức giận.

Tại sao lại có người phụ nữ nhẫn tâm như thế chứ, việc anh rút lui khỏi làng giải trí chỉ đơn giản như thế, ngược lại chỉ nghĩ đến lợi ích gia tộc.

“hợp tác giữa nhà họ Cố và nhà họ Diệp vốn dĩ là việc có lợi cho cả đôi bên.....” Diệp Thanh Nhã cười nói, Cố Lí cười khẩy một tiếng, “Việc này cô nên đi tìm Cố Tử Thần, cậu ta thích hợp bàn với cô hơn.”

Diệp Thanh Nhã đương nhiên biết Cố Tử Thần bây giờ mới là người nắm quyền của nhà họ Cố, cô hện Cố Lí ra, trên thực tế vẫn còn chút riêng tư.

Nhưng thái độ của Cố Lí quả thật quá tồi tệ, nhìn đáng về là biết không nhất thiết phải bàn nữa.

“Như thế cũng được.” Diệp Thanh Nhã không bức tức, ngoan ngoãn gật đầu, “em sẽ đi tìm Tử Thần.”

Ánh mắt của Cố Lí trở nên cực kỳ cổ quái, khóe miệng đột nhiên lộ ra nụ cười lạnh lùng, “so với dự án hợp tác gì đó, tôi càng muốn biết quan hệ giữa cô và vị hôn thê của cô.....”

“Nếu như anh ta phát hiện vợ chưa cưới của mình đã ngủ với người khác từ lâu, sẽ nhìn cô thế nào chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 479: Gió Tuyết Nhuộm Bạc Tóc (1)

“Cố Lí anh đừng có quá đáng quá.” Diệp Thanh Nhã không kiềm chế được cơn giận.

Cố Lí rất hài lòng với phản ứng này của cô, “Tôi nói lẽ nào không phải sự thật sao? một người phụ nữ tự nguyện dùng thân thể của mình để đổi lấy lợi ích gia tộc, đây không phải đáng để khen ngợi hay sao?”

Lòng ngực của Diệp Thanh Nhã phập phồng, đã bị những lời châm biếm của Cố Lí làm cho tức đến cực điểm.

Không sai, cô đã ngủ với người ta.

Người đó không phải ai khác, chính là Cố Lí ở trước mặt.

Đây vốn dĩ là bí mật muốn chôn giấu mãi mãi trong kí ức, nhưng lại bị lộ ra như thế.

Huống hồ, là bị người mà mình thích đâm vào đúng vết sẹo, ai mà không khó chịu chứ.

Diệp Thanh Nhã nắm chặt tay lại, móng tay gần như đâm vào trong thịt, khiến bản thân giữ điềm tĩnh, “đó đều là quá khứ rồi, không phải sao?”

Cho nên đừng nhắc lại nữa, có được không?

Cố Lí nheo mắt lại: “Nhưng đúng là đã xảy ra, không phải sao?”

“Anh rốt cuộc muốn thế nào?” Sắc mặt Diệp Thanh Nhã lạnh lùng, cắn chặt môi.

Cố Lí với bộ dạng thiếu gia công tử, “Không phải muốn hợp tác với nhà họ Cố sao, lại ngủ với tôi một tối, cô đưa ra điều kiện gì tôi cũng đồng ý.”

Tìm Diệp Thanh Nhã từng chút từng chút co thắt lại.

Anh coi cô là cái gì, là con vật cưng thích gọi đến thì đến sao?

Tại sao thiếu niên với nụ cười sáng lạn năm đó giờ lại biến mất không còn nữa, ngược lại biến thành bộ dạng bây giờ?

“Xin lỗi, tôi chẳng có gì để bàn với anh nữa.” Diệp Thanh Nhã đã quá tuyệt vọng với Cố Lí rồi.

Cố Lí cũng không chịu yên, nói ra những lời càng khiến người ta đau lòng, “Diệp Thanh Nhã, cô đang giả vờ thanh cao gì chứ, tối hôm đó cô không phải

rất sung sướng sao, tôi biết, là sợ vị hôn thê của cô bị mọc sừng phải không, không ngờ cô lại có tình có nghĩa như thế.”

Cảnh tượng tối hôm đó với Cố Li không ngừng tái hiện lại trong đầu Diệp Thanh Nhã, cô cảm thấy đầu mình như sắp nổ tung rồi.

Diệp Thanh Nhã xấu hổ bức tức, đứng dậy, bước chân nặng nề, “Tôi còn có việc, tôi đi trước một bước.” Cô xách túi, với tư thế muốn rời đi càng nhanh càng tốt.

Cố Li nhìn trên bàn đầy áp thức ăn, nhưng lại không có cảm giác thèm ăn.

Gỡ bỏ được mặt nạ của Diệp Thanh Nhã, không phải nên vui hay sao?

Nhưng tại sao lại cảm thấy xót xa chứ?

Nhiệt độ của Dự Thành hạ xuống nhanh chóng, mới tuần trước còn mặc áo somi dài tay, tuần sau nếu không mặc áo lông vũ sẽ bị đông cứng lại rồi.

Tô Niên Niên mặc quần áo giống như gấu bắc cực lên lớp, Đậu Đậu mấy người đều lo lắng sẽ ảnh hưởng đến việc cô đi lại.

Quả nhiên, khi leo cầu thang, động tác Tô Niên Niên cứng đờ, giống như người già chậm chạp, cố leo lên đến tầng bốn đã thở không ra hơi.

Mấy người đồng tình nhìn cô, Tô Niên Niên bức tức nói: “Cố Từ Thần, tên đáng ghét đó, rõ ràng không lạnh đến thế mà ép mình mặc nhiều thế này.”

Ba người nhìn nhau tập thể, hừ, bọn họ tại sao lại cảm thấy đây là đang khoe ân ái tình cảm chứ.

Có điều nói đi nói lại, Cố Từ Thần nuôi con lợn thần tài này đúng là rất chuyên tâm, chăm lo tỉ mỉ. Còn nữa, khi những người khác đang co ro khúm núm trong lớp, Tô Niên Niên đã lấy từ trong balo ra túi ủ tay, khiến Đậu Đậu ba người cực kỳ ngưỡng mộ.

Lên lớp xong, bốn người cùng nhau xuống lầu, không ít nữ sinh đang đứng ở xa chỉ chỉ chỏ chỏ một bóng người, đó là Cố Từ Thần đứng ở dưới góc cây sồi xanh.

Anh cúi đầu chơi điện thoại, sắc mặt lạnh như tuyết, duy chỉ khi nhìn thấy Tô Niên Niên bỏ nhào về phía anh, khóe môi mới khẽ động.

“Cố Từ Thần, tuyết rơi rồi.” Tô Niên Niên vui mừng nói.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 480: Gió Tuyết Nhuộm Bạc Tóc (2)

Cố Từ Thần ngẩng đầu, bầu trời xám xịt bất chợt rơi xuống những bông tuyết nhỏ, từng đợt từng đợt rơi trên mặt, lạnh thấu trong tim.

Anh nhướn miệng cười, dáng người cao dài đứng ở đó, còn đẹp hơn nam tài tử hay được đăng ảnh trên tạp chí, có người còn lấy điện thoại ra không ngừng chụp anh.

Tô Niên Niên cố ý đùa nghịch, nhảy ra sau lưng Cố Từ Thần, đưa bàn tay lạnh buốt của mình lên gáy của Cố Từ Thần.

Đây là trò mà mùa đông cô hay chơi đùa với Đậu Đậu mấy người, người bị làm cho lạnh đó sẽ xấu hổ thành tức, lao lên đùa lại nhau.

Tô Niên Niên cười sung sướng đắc ý, nhấc chân chạy, Cố Từ Thần lắc lắc đầu, khóe miệng hiện ra biểu cảm không biết làm sao.

Mọi người xung quanh đều chăm chăm nhìn, chỉ thấy Cố Từ Thần ôm lấy cổ Tô Niên Niên quay mấy vòng, dọa cho Tô Niên Niên giật nảy mình.

“Này, anh đừng có mà chơi xấu! Lợi dụng chênh lệch chiều cao mà làm bừa! Làm bừa anh hiểu không!” Tô Niên Niên cãi nhai không ngớt, Cố Từ Thần thả cô xuống.

Mọi người xung quanh đều biểu thị bị đôi tình nhân ân ái này làm cho gato, còn có người vào diễn đàn trường gửi tin thu hút vô số kẻ tò mò.

Gió tuyết vẫn không ngừng thổi, tuyết càng rơi càng dày, từng đợt từng đợt tuyết, cảnh sắc như tranh.

Tô Niên Niên định đi bộ về, Cố Từ Thần theo ý cô, hai người đi chậm chậm bên đường quay về.

Tô Niên Niên đi được một đoạn đã thở hổn hển, Cố Từ Thần quả thật nhìn không đành, nửa người quỳ xuống, biểu thị muốn công Tô Niên Niên.

Có khổ lực miễn phí sao mà không dùng chứ? Tô Niên Niên không nghĩ nhiều liền nhảy lên, thúc giục nói: “Đại Thần Thần, go go go!”

“em ngồi yên cho anh chút, đừng có tụt xuống!” Cố Tử Thần nheo mày dằn dò, Tô Niên Niên cong môi, ngoan ngoãn không giãy nữa.

Tuyết rơi trên tóc Cố Tử Thần, dần dần nhuộm thành tóc trắng, Tô Niên Niên nghiêng đầu, quan sát trộm Cố Tử Thần.

Đường nét trên mặt anh sáng sủa, nhưng trên mặt vẫn không biểu cảm gì, mấy bông tuyết rơi trên đôi lông mi dày rậm của anh, khẽ động mấy cái đã tan ra rồi.

Tô Niên Niên cảm thấy trái tim mình, cũng sắp tan chảy rồi.

“Cố Tử Thần, anh đã từng nghe, cùng nhau đi trên đường vào đợt tuyết đầu tiên, thì sẽ đi đến đầu bạc răng long không?” Tô Niên Niên nói.

Khóe miệng Cố Tử Thần khẽ động, “Em đọc thể lại văn hóa tình này ở đâu thế? Thế mà cũng tin à?”

Tô Niên Niên sa sầm mặt, anh không thể phối hợp một chút được sa? Đây là thời khắc cảm động lòng người như thế!”

Cố Tử Thần trầm tư một lát, quyết định không nói đạo lý với Tô Niên Niên nữa, thay đổi chủ đề, “Bữa tối muốn ăn gì?”

Tô Niên Niên nghiêng răng, va phải đầu của Cố Tử Thần, không may là cô còn chưa tu thành đầu sắt, Cố Tử Thần còn chưa kịp phản ứng, cô đã đau đốn hết lên, hoàn toàn là tự mình hại mình.

“Không thể lãng mạn chút sao, cảm thấy chúng ta sắp thành chồng già vợ già rồi.” Tô Niên Niên nhào trên lưng cậu mà oán trách, Cố Tử Thần cười, “Như thế không phải rất tốt sao?”

Tô Niên Niên sững người, suy nghĩ.

Hai người mất khoảng 20’ thì về đến cửa nhà, Cố Tử Thần lấy chìa khóa mở cửa, Tô Niên Niên đứng ở đó mặt sắp lạnh đóng băng rồi.

Cố Tử Thần nghiêng mặt liếc nhìn cô, trong lòng dao động, bước lên hôn lên môi cô.

Cố Tử Thần bặm môi, lộ ra nụ cười quyến rũ.

Tô Niên Niên còn đang trong trạng thái mơ màng, đã nghe thấy giọng nói của mẹ mình ở nơi không xa chuyển đến: “Hai đứa quả nhiên ở với nhau!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 481: Gió Tuyết Nhuộm Bạc Tóc (3)

Giọng nói đó kéo Tô Niên Niên quay về hiện thực, cô rung mình một cái, ngoảnh đầu nhìn, Sở Tổ Tâm khí thế hùng hổ đứng ở phía không xa, Trần Doãn Hoa cũng ở bên cạnh, biểu cảm đành chịu.

Oh my god? Đây là tổ chức đoàn thể đến bắt tại trận sao!

Tô Niên Niên ý thức muốn chạy, chân còn chưa kịp nhấc, người đã bị Cố Tử Thần chặn lại rồi.

Anh xem ra có vẻ điềm tĩnh hơn Tô Niên Niên, có điều trong mắt cũng có chút ngạc nhiên sững sờ.

Hai người còn chưa kịp phản ứng, Sở Tổ Tâm đã lao lên, gằn giọng: “Niên Niên, về nhà với mẹ!”

“Mẫu hậu đại nhân, sao mẹ lại đến đây?” Tô Niên Niên cười gượng hỏi.

“Nếu như mẹ không đến, con định ở đây với cậu ta bao lâu!” Sở Tổ Tâm với bộ dạng cứng rắn, bà mặc dù cũng quý Cố Tử Thần, nhưng là một người mẹ, không ai muốn nhìn thấy con gái ở cùng đàn ông con trai khi chưa kết hôn.

Tô Niên Niên biết Sở Tổ Tâm là hiểu lầm, vội vàng giải thích: “Mẹ, không phải như mẹ nghĩ đâu, hai bọn con chỉ là cùng ở một phòng mà thôi.” Lời còn chưa dứt, cô hận chỉ muốn tát cho mình ngay một cái.

Hừm, đúng là lạ ông tôi ở bụi này mà, đã cùng ở một phòng rồi còn có gì không thể xảy ra được chứ?

Cô đáng thương co người rụt rè sau lưng Cố Từ Thần , chỉ sợ Sở Tổ Tâm lên con bực tức đánh gãy chân mình gì đó.

Tại Cố Từ Thần hơi ửng đỏ, liên tưởng đến vừa nãy bố mẹ Tô Niên Niên đứng ở phía không xa nhìn, lúc đó anh đang làm gì?

Hôn trộm Tô Niên Niên

Ôi....thật không biết giấu nổi xấu hổ đi đâu.....

Anh nghiêm túc nói với Sở Tổ Tâm : “ Con sẽ có trách nhiệm với Tô Niên Niên .”

Tô Niên Niên nghệt ra, sao giọng điệu lại quen thuộc thế chứ? Tại sao lại có cảm giác giống vợ chồng trẻ con ăn cơm trước keng thế?

Trời đất! Cô thật sự vẫn còn trong sạch! Cố Từ Thần rõ ràng biết rõ hơn ai hết, đây là cố ý đánh lừa dư luận đây mà.

Sở Tổ Tâm vừa nghe, lập tức quặn thắt, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tô Niên Niên , hét lên: “ Bây giờ! Lập tức! Ngay lập tức! Đi theo mẹ!”

Tô Niên Niên run rẩy, Sở Tổ Tâm thật sự lên con bực tức quá thật rất đáng sợ, cô nén lại tâm lý muốn lẩn tránh, sát lại gần Sở Tổ Tâm .

“ Hành lý cũng mang đi, lão Trần, anh đi giúp nó thu dọn!” Vì ngăn chặn hậu họa, Sở Tổ Tâm lại đưa thêm chiêu chi.

Tô Niên Niên cúi đầu nhìn ngón chân, Cố Từ Thần cũng không biết nói gì, dù sao anh đưa Tô Niên Niên đến đúng là không ổn thỏa.

Trần Doãn Hoa luôn thuận theo ý kiến của Sở Tổ Tâm , nheo mày rồi cùng Cố Từ Thần đi vào nhà.

Liếc mắt nhìn trong phòng, trong lòng Trần Doãn Hoa cũng giãn ra mấy phần.

Theo như ông thấy, hai đứa trẻ này đúng là không phải làm bừa, căn nhà mặc dù không to, nhưng bố trí gọn gàng, mang đậm mùi gia đình.

Càng quan trọng hơn là, ông chú ý thấy, bên trong căn nhà còn có hai phòng ngủ.

Ông tin con người Cố Từ Thần , cảnh tượng trước mắt càng nghiệm chứng những gì ông đoán, thiện cảm đối với Cố Từ Thần cũng tăng lên.

Cố Từ Thần đi thu dọn đồ đạc cho Tô Niên Niên , những đồ lặt vặt linh tinh không lấy, quần áo thì cho gọn vào một vali.

Sắc mặt Cố Từ Thần không hiện vẻ gì, nhưng có thể nhìn ra, cũng không vui lắm.

Trần Doãn Hoa cười cười, “ Không nở à? kéo Niên Niên nhà chúng ta về như thế cũng dễ dàng quá!”

Cố Từ Thần “ vâng” một tiếng, trong giọng nói không vui vẻ gì.

“ Ổi chung phi pháp thất bại rồi, nghĩ xem làm thế nào để hợp pháp.” Trần Doãn Hoa vỗ vỗ vai Cố Từ Thần , cười nói, trong sâu xa còn có ý khác.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 482: Gió Tuyết Nhuộm Bạc Tóc (4)

Cố Từ Thần khựng lại, mắt sáng lên, đi theo Trần Doãn Hoa ra ngoài, đến trước mặt Sở Tổ Tâm , cực kỳ nghiêm túc nói: “ Cho cháu và Niên Niên đính hôn nhé.”

Sở Tổ Tâm ngạc nhiên, nhất thời không biết phản ứng thế nào.

Chân Tô Niên Niên mềm nhũn, suýt chút nữa ngã ra nền đất, may là Cố Từ Thần nhanh tay nhanh mắt đỡ lấy cô.

“ Anh làm gì thế! Em nói muốn đính hôn với anh lúc nào chứ?” Tô Niên Niên gào lên, nhưng cố ý nén giọng xuống, chỉ để Cố Từ Thần và cô hai người có thể nghe thấy.

Cố Từ Thần nheo mày, nụ cười căm dỗi: “ uhm...nếu như em không đồng ý, thế thì chúng ta trốn đi nhé?”

Chân Tô Niên Niên càng mềm hơn.

Trong kinh nghiệm yêu đương của cô, quả thật chưa tiến hoá đến sách lược tình yêu sau hôn nhân.

Trong ấn tượng của cô, mới chỉ dừng lại trong câu chuyện cổ tích, “Từ đó bọn họ sống bên nhau hạnh phúc trọn đời”, nhưng cô chưa bao giờ nghĩ đến, chuyện sau khi sống chung.

Nhưng Cố Từ Thần lại đưa ra một yêu cầu càng vô liêm sỉ hơn, chạy trốn cái quỷ gì chứ! Lẽ nào đây là xã hội cũ sao?

Cô lời lẽ đánh thép nói: “Em từ chối!”

“Tại sao?” Cố Từ Thần hơi thất vọng, xem ra lực hấp dẫn của mình chưa đủ lớn, đổi thành người khác, có lẽ sẽ vui mừng hơn hờ mà chạy theo anh rồi.

Tô Niên Niên im lặng một lát, “Tại vì không có wifi, không thể xem hoạt hình, cũng không thể chơi điện tử.”

“Những cái đó quan trọng, hay là anh quan trọng?” Cố Từ Thần nheo mắt hỏi, nhìn sắc mặt Tô Niên Niên lộ vẻ bối rối, không kiềm được nhăn trán, đành phải đổi cách nói khác, “Anh biết đều rất quan trọng, thế có phải anh quan trọng hơn phim hoạt hình, trò chơi một chút không?”

“Như thế à.” Tô Niên Niên thở phào một hơi, “Đúng là anh quan trọng hơn một chút.”

Một chút..... Cố Từ Thần bí bức, hạ quyết tâm sau này sẽ không hỏi câu hỏi kiểu này, tại vì quá mất tự trọng.

Tranh thủ lúc hai người thâm thi to nhỏ, Sở Tổ Tâm đã định thần lại, “Nếu cháu đã quyết định rồi, để bố mẹ cháu đến bàn bạc với chúng ta đi, nhanh chóng định ngày.”

A? Cái gì thế? Tô Niên Niên ngệt mặt ra. Bố mẹ trong truyền thuyết ra sức ngăn cấm đầu ròi chứ? Tại sao cảm thấy mẫu hậu đại nhân lại tùy ý bản mình đi như thế chứ?

“Mẹ, con có phải con đẻ của mẹ không?” Tô Niên Niên run rẩy hỏi.

Sở Tổ Tâm: “Không phải, năm đó con là do mẹ nhặt từ bãi rác về.”

“..... Bãi rác nào ạ?” Tô Niên Niên bắt đầu nghi ngờ cuộc đời mình.

“Ồ, đó là một buổi tối mưa gió bão bùng, mẹ đi qua một bãi rác, nhìn thấy một con chó, trong miệng con chó đang ngậm con, nên mẹ nhặt con về thôi.” Sở Tổ Tâm nói trơn tru như không có chuyện gì, Tô Niên Niên sắp khóc òa lên rồi.

“Cố Từ Thần, chúng ta đính hôn đi! Em muốn gả cho anh!” sớm ngày nào càng tốt ngày ấy, tránh xa bà mẹ hay đùa này ra!

Mắt Cố Từ Thần tối lại, sâu xa khó đoán.

Anh chưa bao giờ nghi ngờ Tô Niên Niên không đồng ý gả cho mình, nhưng, do Tô Niên Niên đích thân nói ra nên cảm giác không giống nhau.

“Được, buổi tối con sẽ liên lạc với bố mẹ con.” Cố Từ Thần nghiêm túc nói, Sở Tổ Tâm há hốc mồm, rất muốn nói một câu thực ra không cần vội như thế.....

Tô Niên Niên vui vẻ hỏi: “Mẹ, con có thể không đi được không?”

Sở Tổ Tâm lờm một cái, mặt sa sầm.

Cố Từ Thần cũng quay sang nhìn Trần Doãn Hoa: “Hai chúng con là hợp pháp rồi.”

Trần Doãn Hoa cũng sầm mặt.

“Đi! ở lại thêm một giây mẹ sẽ đánh gãy chân con!” Sở Tổ Tâm lên tiếng dạy dỗ kết thúc cuộc chiến không ý nghĩa này.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 483: Lầy Chồng Đổi Họ (1)

Gió đêm lạnh buốt, trăng sáng sao soi.

Tô Niên Niên cuộn mình trên chiếc giường to, lật đi lật lại mãi cũng không ngủ được.

Tất cả đều như bình thường, nhưng dường như có gì đó khác lạ.

Cô trầm lặng suy nghĩ đến hai giờ, vừa nãy mới ngộ ra một đạo lý: tại vì Cố Tử Thần không ở đây.

Thói quen có anh bên cạnh, dù cho là hai phòng, cũng sẽ cảm thấy trong lòng yên tâm hơn nhiều.

Lại giãy vò thêm một lúc, Tô Niên Niên vẫn không buồn ngủ, từ dưới gối lấy điện thoại ra đăng nhập vào qq, muốn mong ngóng nhìn thấy tin tức mà Cố Tử Thần gửi.

phóng vấn đêm khuya: ai là người đáng yêu nhất!

Chưa đến một giây đã có phản hồi, một từ ngắn gọn đơn giản “em”, khiến Tô Niên Niên vừa nhìn đã kích động lên.

“Sao anh còn chưa ngủ?” Tô Niên Niên vội vàng đánh chữ.

“Không ngủ được.....” Cố Tử Thần trả lời.

“Hừm! Có phải vì trẩm không ở đó cho nên trăn trọc trăn trở không ngủ được không, ha ha ha!” Tô Niên Niên gửi một câu không biết ngại, ai biết Cố Tử Thần lại trả lời “Đúng.”

Tô Niên Niên chỉ là đùa, vậy mà sao luôn cảm thấy chỉ là nói chuyện mà giống như bị trêu ghẹo vậy?

“Trẩm phải an giấc đây, khanh cũng đợi rồi quy an đi.”

“Uhm, ngủ sớm đi, Cố phu nhân.”

Khụ! Tô Niên Niên bị mấy từ “Cố phu nhân” này làm cho suýt sặc, chân tay luống cuống bấm vào màn hình: “Ai...ai là Cố phu nhân thế!”

“Em chứ ai.” Cố Tử Thần lần này gửi tin nhắn thu âm, giọng nói mang theo ý cười vui vẻ.

Tô Niên Niên nghe đi nghe lại giọng nói của anh, xấu hổ sắp bốc khói lên đỉnh đầu rồi, kéo chăn trùm kín đầu, điện thoại cũng nhét xuống gối.

Cố Tử Thần đợi hồi lâu không thấy trả lời, chỉ nghĩ con lợn này ngủ rồi, gửi câu ngủ ngon rồi đặt điện thoại sang một bên.

Anh đứng trước cửa sổ, nhìn cảnh sắc bên đường ánh đèn mờ ảo, bóng hình có chút cô đơn.

Tô Niên Niên mới đi chưa đến một ngày, mà anh đã cảm thấy không quen rồi....

Nghĩ đến chuyện lúc tối xảy ra, lòng mày anh khẽ cau lại.

Thời gian trôi nhanh, đến tám giờ tối, nhà họ Cố.

Cố Tử Thần vốn dĩ không thích nhà họ Cố, trừ khi có việc gì gấp, nếu không sẽ không đến.

Khi anh về đúng lúc mọi người vừa ăn cơm tối xong, ông Cố nội sau khi nhìn thấy anh không nói câu gì liền đi lên lầu, Cố Lí liếc nhìn anh, chằm chọc vài câu rồi cũng quay về, trong phòng chỉ còn lại vợ chồng Cố Thị.

Cố Ngôn Chuẩn vẫn rất thích đối với đứa con trai duy nhất này của mình, nhiệt tình chào đón: “Tử Thần, ăn cơm chưa? Chưa ăn bảo thím Lí chuẩn bị cho con một phần.”

“Không cần đâu ạ.” Cố Tử Thần bình thản từ chối, vào thẳng vấn đề. “Con có chuyện muốn nói với bố.”

“Ồ, thế thì ngồi đi, là công ty gặp phải khó khăn gì sao?” Cố Ngôn Chuẩn cười ha ha, trong lòng không nghĩ nhiều, nếu đúng là việc công ty, có lẽ công cũng không giúp được gì.

Tài năng đứa con trai này của ông, còn mạnh hơn người làm bố như ông nhiều!

“Con định đính hôn với Niên Niên, thời gian định vào cuối tháng này, danh sách khách mời con sẽ lên, rồi sẽ chuyển đến chỗ bố.” Cố Tử Thần ngắn gọn hai câu nói hết, Cố Ngôn Chuẩn hai vợ chồng sững sờ.

“Đây không phải chuyện nhỏ, vẫn nên suy nghĩ thận trọng lại đã.....” Cố Ngôn Chuẩn ngập ngừng, sắc mặt khó xử.

Diệp Tư Vân ngồi một bên không vui, “Tử Thần, con là thân phận gì, Tô Gia là thân phận gì, nha đầu đó đâu có xứng với con? Con làm loạn thì cũng phải có giới hạn!”

Cố Tử Thần cười lạnh nhạt: “Tôi chỉ là thông báo, có hỏi ý kiến của bà không? Bà Diệp.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 484: Lấy Chồng Đối Họ (2)

Diệp Tư Vân bức bối nhưng không dám nói gì nữa.

Cố Tử Thần cau mày, trách mắng nói: “Tử Thần! Đừng có làm càn!”

Trong lòng ông, đối với cuộc hôn nhân này thực ra cũng khó chấp nhận.

Con người đều có lòng ích kỷ, đối với ông mà nói, đính hôn với Tô Niên Niên, còn không bằng kết hôn với con gái nhà họ Doãn.

Nhưng ông biết, người Cố Tử Thần thích là Tô Niên Niên, điểm này là quan trọng nhất.

Nói thật, việc đưa con trai này của ông muốn làm, dù cho ông không đồng ý nhưng có thể ngăn cản được không?

“Con thật sự quyết định rồi sao?” Cố Ngôn Chuẩn cười chua chát, hỏi.

Cố Tử Thần gật đầu, không để ý Diệp Tư Vân như muốn phát điên ở bên cạnh, gật đầu với Cố Ngôn Chuẩn: “những gì con muốn nói đã nói hết rồi.”

Cố Ngôn Chuẩn thờ dài một tiếng, chẳng biết làm sao nói “Bố hiểu rồi, mấy ngày này bố và mẹ con.....cô Diệp sẽ đi gặp bố mẹ Niên Niên.”

Cố Tử Thần đã quyết định rồi, thì dù ông ngăn cản cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Con giận của Diệp Tư Vân càng lớn hơn, trước đây ở trước mặt người ngoài, Cố Ngôn Chuẩn đều nói Diệp Tư Vân là mẹ của Cố Tử Thần. bây giờ thì sao? biến thành cô rồi, khiến bà ta làm sao có thể nhìn được chứ?

“Các người đều không coi tôi tồn tại phải không? Việc lớn như thế các người cũng không bàn bạc với ông cố! Nông nổi thế nào cũng phải có mức độ, Tử Thần, cậu định quay lưng lại với thể diện cả nhà họ Cố này sao, tại sa phải lấy con gái loại nhà đó chứ?”

Cố Tử Thần lạnh lùng liếc nhìn bà ta: “Loại nào? Nhà họ Tô dù cho thế nào, cũng còn cao hơn một tầng so với nhà họ Diệp đấy.”

Diệp Tư Vân cảm tức trợn mắt nhìn Cố Tử Thần, mấy năm nay nhà ngoại bà ta mặc dù cho nhà họ Cố nâng đỡ, nhưng gia cảnh sa sút, đúng là còn không bằng nhà họ Tô.

Bà ta không thích nhà họ Tô, Cố Tử Thần lại châm chích bà ta còn không bằng nhà họ Tô, đến cuối cùng không khác gì đánh vào mặt bà ta.

“A Vân, em nói ít hai câu đi!” Cố Ngôn Chuẩn không vui nói, quay người nói với Cố Tử Thần: “Đi nói với ông nội đi, việc đính hôn chúng ta sẽ chuẩn bị.”

Đợi được lời đồng ý mà mình muốn, Cố Tử Thần lên lầu gõ cửa phòng sách, tự mình đi vào.

Ông Cố đeo kính lão xem sách, nhìn thấy Cố Tử Thần, giọng nói trở nên lạnh nhạt: “Cháu đến làm gì?”

“Cháu muốn đính hôn với Niên Niên, hy vọng có được lời chúc phúc của ông.” Cố Tử Thần nói khách sáo, ông Cố sau khi nghe xong hừm một tiếng, “Nếu như ta không đồng ý thì sao?”

“đối với cháu mà nói, không có gì khác biệt.” Cố Tử Thần nhếch khóe miệng, lời lẽ còn tuyệt tình hơn ông Cố.

Ông cố tức mình ném quyển sách trong tay lên đầu Cố Tử Thần, chửi mắng: “Cút!”

Cố Tử Thần né sang một bên, “Đến lúc đó cháu sẽ sắp xếp người gửi thiệp mời cho ông.”

Nói xong anh quay người rời đi, không để ý đến ông Cố đang tức điên đằng sau.

Khu xuống lầu, một bóng người đã đợi anh ở đó từ lâu.

Cố Li cười khẩy: “Ồ, anh thấy cậu càng ngày càng lợi hại đấy, có thể khiến ông nội tức thành thế này đúng là không phải dạng vừa đâu.”

Cố Từ Thần gật gật đầu, chẳng buồn tiếp lời anh ta.

Khi đi vòng qua chạm vai Cố Lí, chỉ nghe thấy Cố Lí buông một câu: “Cậu giang sơn người đẹp đều có rồi, khiến người làm anh như tôi rất không vui.”

“Chị Thanh Nhã còn chưa kết hôn.” Cố Từ Thần nói, nhưng Cố Lí chẳng coi là gì, nụ cười mỉa mai: “Một người phụ nữ mà thôi, tôi còn có hứng thú với Cố Thị nữa đây.”

Cố Từ Thần nghiêng người cau mày nhìn anh ta, Cố Lí nhún nhún vai, giống như thuận mồm đùa vậy: “Thứ mà không có, cướp lại không phải càng có cảm hứng hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 485: Lấy Chồng Đổi Họ (3)

Cố Từ Thần bật cười khanh khách: “Logic của anh thật là thần kỳ, tại sao không cướp chị Thanh Nhã về?”

Cố Lí do dự một lát, tiếp tục cười: “tại vì cướp thứ của cậu mới vui.”

“Tôi thấy anh quá tệ nhạt, muốn thể hiện cảm giác tồn tại phải không.” Cố Từ Thần mặt không biểu cảm nói hết, “nếu như muốn cướp thì đến đi, tôi sẽ chờ.”

Nói xong cậu sai chân bước hiên ngang xuống lầu, Cố Lí lắc đầu cười, quả nhiên là Cố Từ Thần.

Hiên ngang hồng hách như thế, nhưng khiến người ta không ghét được.

Tại sao? tại vì người ta có cái thể của hiên ngang!

Nhưng, thật sự cho rằng anh không dám cướp sao?

--- ---

Cố Ngôn Chuẩn làm việc hiệu suất rất nhanh, ngày hôm sau đã hẹn gặp Sở Tổ Tâm, hai bên phụ huynh chính thức gặp mặt, nói về việc đính hôn cả buổi sáng, định xong việc chọn ngày và các việc vụn vặt.

Duy nhất lấy làm tiếc đó là, Diệp Tư Vân không đi.

Sở Tổ Tâm cũng không để tâm, chỉ có điều về nhà nói cho Tô Niên Niên, bảo Cố Từ Thần không có việc gì thường xuyên đến nhà chơi.

Tô Niên Niên sững sờ, chuyện gì thế không biết?

“Mẹ kẻ đó của cậu ấy không phải người tốt gì! Nếu không cũng không để Cố Từ Thần ra ngoài sống một mình, nhà họ Cố to như thế sao có thể không chứa thêm được một người chứ?” trải qua việc ngày hôm nay, Sở Tổ Tâm nhìn càng thông suốt, nhưng cũng bức tức không kém.

Tô Niên Niên cũng im lặng, cô hỏi Trần Nguyên, được biết Cố Từ Thần từ lúc tám tuổi đã bị người nhà họ Cố đưa đến biệt thự bên cạnh. Mặc dù cũng thuê bảo mẫu theo giờ, lái xe, nhưng một đứa trẻ nhỏ, sống một mình, đêm khuya thanh tĩnh cô đơn biết bao nhiêu?

Cô lén lút gọi điện cho Cố Từ Thần, giọng nói hết sức dịu dàng, biểu đạt rằng nếu rảnh rồi không có việc gì có thể đến nhà cô chơi.

Ít nhất ở đây, Cố Từ Thần không phải chỉ có một người.

Ai biết Cố Từ Thần lại hiểu khác ý của cô, còn cho rằng vợ bé nhỏ nhớ anh rồi, một tiếng sau xách túi lớn túi bé đến nhà họ Trần.

Sở Tổ Tâm có chút ngạc nhiên, có điều nhà bố mẹ vợ thấy con rể ngày càng thuận mắt, bà bây giờ chỉ cảm thấy rất ưng Cố Từ Thần, nhiệt tình sốt sắng mời vào nhà.

“Từ Thần à, cháu thích ăn món gì? Cô nấu cho cháu, thích uống canh không, thử món canh hầm bồ dưỡng tự tay cô làm...” Sở Tổ Tâm vui vẻ hỏi Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần khựng người, sự quan tâm của người trong gia đình hàng ngày anh chưa bao giờ có được, nhất thời còn chưa phản ứng lại được.

Tô Niên Niên vội lao ra, đẩy Sở Tổ Tâm vào bếp, “Ai ta, mẩu hậu mẹ tùy ý làm món gì cũng được, chỉ cần mẹ làm anh ấy đều thích ăn!” Tô Niên Niên phản ứng mạnh như thế, đương nhiên là vì đã được nếm qua món canh truyền thống của Sở Tổ Tâm

Trần Doãn Hoa hôm nay nghỉ ngơi, cũng không đi công ty, vốn dĩ đang ngồi trên sofa đọc tạp chí tài chính, bây giờ ngẩng đầu mỉm cười với Cố Tử Thần : “Cháu ngồi đi.”

Cố Tử Thần ngồi xuống bên cạnh ông, hai người nói chuyện trên trời dưới biển, đột nhiên nghe thấy trong bếp chuyển đến một tiếng mắng mỏ: “Tô Niên Niên ! con ra ngoài cho mẹ! Đừng ở đây phá rối nữa!”

Tiếp sau đó, Tô Niên Niên chán nản đi ra, Cố Tử Thần bước lên trên , “Sao thế?”

Tô Niên Niên ngại ngùng gãi đầu, cô có ý muốn ở trong bếp giúp, nhưng rõ ràng lại làm rối tung cả lên.

Cố Tử Thần cau mày, xắn tay áo đi vào, cũng không biết anh nói gì với Sở Tổ Tâm , tóm lại tên này ở bên trong những tận nửa tiếng, rồi bê từng đĩa từng đĩa thức ăn bày lên bàn ăn.

Sở Tổ Tâm càng có thiện cảm với anh hơn, lúc ăn cơm đã coi Cố Tử Thần như con trai ruột.

Tô Niên Niên mếu máo, cho nên con chính là đứa bị nhặt ở bãi rác về?

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 486: Lầy Chồng Đôi Họ (4)

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên cầm điện thoại chơi điện tử, thi thoảng liếc nhìn Cố Tử Thần , anh dường như ý thức được tầm nhìn của Tô Niên Niên , lập tức ngồi xuống bên cạnh Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên căng thẳng, ăn sai liên tiếp mấy nút, mắt nhìn trò chơi sắp bị thua rồi, Cố Tử Thần đưa tay thay cô chơi hai bước, nhanh chóng nhẹ nhàng qua bàn.

“Lợi hại quá!” Tô Niên Niên cảm thán, chỉ nghe thấy Cố Tử Thần cười một tiếng, “Cố phu nhân, sao lại tránh anh?”

Tô Niên Niên nhăn nhó cau mày, “Có thể đừng gọi như thế được không, thật kỳ quặc!”

Cố Tử Thần nhếch khóe môi, “Thế gọi là gì? Vợ? Người yêu?”

Tô Niên Niên nghe mà đỏ mặt, ngại ngùng thành tức cầm gối ném, hai người làm loạn một góc.

Sở Tổ Tâm nhìn hai người đánh nhau, sao bà lại có cảm giác đùa sỏi về hang chứ?

Sở Tổ Tâm rất hiểu phép tắc, nói chuyện với Tô Niên Niên một lúc thì ra về, trước khi đi, Tô Niên Niên lí nhí nói: “Hay là anh chuyển về sống ở bên cạnh đi?”

“em muốn anh chuyển về à?” bước chân Cố Tử Thần dừng lại.

Tô Niên Niên gật gật đầu.

Cố Tử Thần cười, vuốt vuốt tóc Tô Niên Niên , “Anh sẽ quay lại, có điều bây giờ có việc quan trọng hơn phải làm.”

“Tốt nhất anh nên về đi!” Tô Niên Niên không cần đoán cũng biết, Cố Tử Thần nói là việc đính hôn.

Tiền Cố Tử Thần về, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy tim đập nhanh hơn bao giờ hết.

Cô cứ như thế là sắp thành vợ chưa cưới của Cố Tử Thần rồi sao?

Tiệc đính hôn hôm đó là thứ năm, Tô Niên Niên thấp thòm đi tìm thầy quản lý xin nghỉ, đơn giản nói hai câu, thầy phụ đạo giờ tay một cái, phê chuẩn cho Tô Niên Niên nghỉ luôn ba ngày.

“Chúc mừng em, nhớ mời thầy ăn kẹo hỉ.” Thầy phụ đạo cười nói.

Tô Niên Niên giương mắt nhìn: “Thầy giáo.....thầy cũng không phản đối sao?”

Thầy quản lý cười vui vẻ nói: “Ồ, đương nhiên là không rồi, bây giờ đã cho phép sinh viên đại học kết hôn rồi, cùng nhau tiến lên phía trước là được.”

Tô Niên Niên : “.....”

Cô từ chỗ Cổ Tử Thần lại chuyển về ký túc trong trường, cảm tờ giấy xin phép quay về phòng, ba người mắt chớp chớp nhìn cô, Đậu Đậu còn cầm quyển vở cuộn vào thành loa kê đến gần nồm Tô Niên Niên : “Phỏng vẫn một chút cảm xúc của tân nương, có cảm nghĩ gì khi vợ được một nam thân?”

“Chỉ là đính hôn mà thôi, các cậu sao còn kích động hơn mình thế.” Tô Niên Niên không biết nên khóc hay nên cười, Mộ Dung Sam cười ha ha, “Cái đó nhất thiết rồi, Niên Niên, cậu sắp đính hôn kết hôn rồi, đợi tốt nghiệp thì sinh cho mình đứa cháu để mình chơi nha.”

Lời đề nghị này được sự đồng tình của ba người, ba người nhiệt tình thảo luận việc làm mẹ nuôi con của Tô Niên Niên, khiến Tô Niên Niên ngệt mặt ở đó.

Bị chịu sự lạnh nhạt, Tô Niên Niên tê nhạt treo lên giường của mình, đúng lúc điện thoại vang chuông lên, cô cầm lên xem, lập tức kích động không ngớt.

“Niên Niên?” Đầu dây bên kia chuyển đến giọng nói âm áp của Trần Nguyên.

“A a a anh! Là em là em!” Tô Niên Niên kích động hét lên, Trần Nguyên cười cười, “Anh đặt vé máy bay thứ tư về nước.”

Tô Niên Niên trở nên ngại ngùng: “Thực ra anh không về cũng không sao.....”

“Xin em, tiệc đính hôn của em gái sao có thể không đi chứ? Nhớ đi đón đấy Tiểu Niên Niên.” Trong điện thoại chuyển đến giọng nữ thanh ngọt, Tô Niên Niên nhận ra là giọng nói của Nam Chi.

Tô Niên Niên vâng vâng dạ dạ rồi tắt điện thoại.

Hai người ở nơi xa xôi sau khi nói điện thoại sau, nhìn nhau không nói gì.

Nam Chi phá vỡ bầu không khí ngại ngùng, cười nói: “Thật ngưỡng mộ Niên Niên, mình cũng bắt đầu mong lấy chồng rồi.”

Nói xong câu này, hai người càng trầm lặng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 487: Lấy Chồng Đối Họ (5)

Hồi lâu, Nam Chi nghe thấy tiếng thở dài chua xót của Trần Nguyên: “Xin lỗi.”

Đáy lòng cô thất lại.

Cô từ nơi xa xôi theo cậu đến Anh, câu nói xin lỗi này trở nên vô nghĩa hơn bao giờ hết.

Nam Chi cố cười thoải mái: “Có gì mà xin lỗi, lẽ nào cậu còn sợ mình không gả đi được sao? cậu cũng không lấy mình, cậu đừng bận tâm nữa! Mình nhất định sẽ tìm được người đàn ông còn ưu tú hơn cả Cổ nam thân!”

Trong ánh mắt Trần Nguyên mang theo chút bi thương, khóe miệng nhếch lên cười, chỉ là nụ cười không xuất phát từ trong đáy mắt.

--- ---

Thứ tư.

Cổ Tử Thần lái xe, đưa Tô Niên Niên ra sân bay đón người.

Máy bay bị muộn một tiếng, hai người ngồi ở phòng chờ đợi.

Cố Từ Thần dặn dò mấy câu: “Ngày mai nhiệt độ hạ thấp, nhớ mặc nhiều chút, buổi sáng nhớ ăn cơm uống nước, buổi tiệc chắc chắn phải đến rất muộn.....còn nữa, tối đừng thức khuya đến 12h, 10h anh sẽ gọi điện cho cô hỏi xem em đã ngủ chưa.....”

Tô Niên Niên lắc lắc tai, ưỡ ỏi nói: “ Cố Từ Thần , em muốn đặt cho anh biệt danh.”

“ uhm?”

“ Có lỗi nhai, sao anh nói nhiều thế chứ, anh quên mình là nam thần lạnh lùng trong truyền thuyết à?” Tô Niên Niên không vui oán trách.

Cố Từ Thần hừm một tiếng: “ Còn không phải vì con lợn em khiến người ta bận tâm à?”

“ Hừ, rõ ràng là anh lảm chuyện mà.” Tô Niên Niên không chịu thiệt thòi, hai người thi nhau đấu mồm, đây đã là chuyện thường ngày ở huyện rồi.

Cãi nhau một hồi, Tô Niên Niên nghiêng rằng, tư thế muốn lao lên cắn Cố Từ Thần . Cánh tay Cố Từ Thần dài, đưa tay ra chặn mặt Tô Niên Niên lại, day day trên mặt cô, Tô Niên Niên còn chưa kịp phản ứng, đã bị vo thành mồm cá vàng rồi.

“ Uhm.....anh là đồ âm hồn không tan....buông ra, bản cô nương muốn cắn chết anh.....” Tô Niên Niên bị bịt mồm nói không rõ, Cố Từ Thần cố ý không để ý đến cô, mà lại càng day thích thú hơn.

“ Tiểu Niên Niên! Cố nam thần! I’m here!” Giọng nói Nam Chi vang lên ở phía không xa, cô vẫy tay về phía hai người, đứng bên cạnh Trần Nguyên .

Tô Niên Niên nhìn thấy Trần Nguyên như nhìn thấy cứu tinh, nhảy lên hét: “ Anh! Cứu mạng! ở đây có người xấu, mau đến xử lý anh ta!”

Nhìn thấy đoàn quân cứu viện của Tô Niên Niên đến, Cố Từ Thần buông tay ra, nhéo nhéo má Tô Niên Niên , ghé sát vào tai cô nói: “ Nếu như em nói xấu anh với Trần Nguyên , đợi cậu ấy đi rồi anh sẽ lại tiếp tục ‘ức hiếp’ em đấy!”

Uy hiếp quang minh chính đại như thế có được không chứ? Tô Niên Niên ằng ặng nước mắt nhìn Cố Từ Thần , kẻ xấu còn điềm nhiên vỗ vai cô, nắm lấy tay cô đi về phía Trần Nguyên .

Quả nhiên, câu đầu tiên Trần Nguyên nói chính là: “Niên Niên, em vừa gọi gì thế, có phải Cố Từ Thần ức hiếp em?”

Nghĩ đến uy hiếp của con sói đuôi to lông đen tối, Tô Niên Niên vội nói: “ Không phải, là em can tâm tình nguyện để anh ấy nhéo má!”

“ Hà.....” biểu cảm của Trần Nguyên hơi cứng lại, “ Tình cảm hai người thật tốt.”

“ Đương nhiên, xem, Tiểu Niên Niên nhà chúng ta có phải mũm mĩm đáng yêu hơn nhiều không.” Cố Từ Thần bặm môi, béo béo má của Tô Niên Niên .

Tô Niên Niên dám tức nhưng không dám tin, trong lòng sâu xa thấy lo lắng.

Hừ, hoàn toàn chính là nuôi một con lợn rồi giờ lên bàn cân xem nặng bao nhiêu! Có phải lát nữa còn muốn chọc tiết không?

Vậy mà Trần Nguyên còn gật gật đầu: “ Đúng thế, Niên Niên béo sẽ xinh hơn.”

Béo nữa thì thành lợn thật đấy! Anh, anh thật sự yêu em không?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 488: Lầy Chồng Đồi Họ (6)

Trong lòng thâm trách móc nguyên rủa, bề mặt Tô Niên Niên chỉ có thể cười chữa cháy: “ Đúng đúng đúng, dù sao Cố Từ Thần cũng là tay nuôi lợn thiện nghệ mà.”

Sắc mặt Cố Từ Thần tối sầm lại.

Nha đầu này cũng không phải dạng vừa? Kiểu gì cũng phải dìm cậu xuống nước.

Nam Chi không nhịn được cười phá lên, “ Hai người đủ rồi! Cố nam thần, thật nhìn không ra cậu còn có hướng phát triển theo nghiệp chăn nuôi! Kiểm tiền nhớ chia hoa hồng nhé.”

Cố Từ Thần vẻ mặt nghiêm túc nói: “ Mình chỉ nuôi vợ thôi.”

Tô Niên Niên: “.....”

Nam Chi cạ lời: “Người đâu, bụng thức ăn của kẻ độc thân lên cho bốn vương.”

Trần Nguyên : “ Ân ái tình cảm quá đấy, hai người tiết chế chút đi.”

“Đừng để ý anh ta, anh ta chính là kẻ thần kinh.” Tô Niên Niên lườm Cố Từ Thần , hai người sánh vai đi về, Trần Nguyên và Nam Chi đi theo sau.

Nam Chi nhìn bộ dạng hai người thi thoảng quay ra cãi nhau đầu mồm, trong mắt đầy vẻ ngưỡng mộ.

Ngày hôm sau.

Tô Niên Niên sau khi ngủ dậy đã chọn một chiếc váy dài tinh xảo, mặc lên rồi xoay hai vòng.

Chỉ là xuống lầu đi ra khỏi cửa, Tô Niên Niên mới lãnh hội được hàm nghĩa của từ đóng băng thành chó.

Mặc dù trời nắng, nhưng hôm nay có gió, thổi lên mặt lạnh buốt như dao cứa.

Độ gió hay nhiệt độ, rốt cuộc muốn cái nào?

Tô Niên Niên không do dự chọn nhiệt độ, cô lập tức quay người đi vào thay chiếc áo len dày, nhìn mình trong gương tròn ung ứng, cô tự thôi miên mình, mới lấy dũng khí đi ra cửa lần nữa.

Trần Nguyên ngồi ở trong xe nhìn Tô Niên Niên đi ra đi vào thay đồ tận hai lần, thờ dài nói: “vẫn nên mặc ấm vào, Niên Niên, mặc quần tất chưa? Có cần thêm quần len không?”

Đúng là anh trai quốc dân, Tô Niên Niên thầm tự nhủ, “Không cần đâu ạ.....”

Bây giờ đã béo tròn thành quả bóng rồi, mặc thêm quần len nữa cô còn có thể gặp ai được chứ?

Sờ Tổ Tâm và Trần Nguyên sớm đã đến điểm diễn ra đính hôn, nhà họ Cố lần này hiện rõ hết lòng, địa điểm đặt ở nhà hàng lớn của Dụ Thành, mọi phương diện đều đẹp nhất dành cho tiệc cưới, tại đó còn mời một đội ngũ chuyên về phụ trách biểu diễn âm nhạc.

Tô Niên Niên và Trần Nguyên cùng nhau đi vào nhà hàng, nhân viên tiếp đón không hề phản ứng, ai cũng không ngờ, nữ chính lại ăn mặc như thế.

Đi vào nhà hàng, Cố Từ Thần vừa nhìn là thấy Tô Niên Niên , đi đến gật gật đầu hài lòng: “rất tốt, mặc dày vào, có đói hay không? Ăn trước chút gì nhé, lễ nghi đợi lúc nữa mới bắt đầu.”

Tô Niên Niên nhếch nhếch khóe miệng, cô cực kỳ nghi ngờ, Cố Từ Thần là chê ghét cô mặc quá xấu mới tống cổ cô đi ăn.

Có điều trời lớn đất lớn, ham ăn lớn nhất, Tô Niên Niên oán trách lườm Cố Từ Thần một cái, tự mình đi tìm đồ ăn.

Cố Từ Thần lúc này mới yên tâm đi chào hỏi.

Trần Nguyên ngồi bên cạnh cô, tận tâm chăm sóc cô.

Một giọng nói nũng nịu chuyển đến: “Anh yêu, em không thích ăn đồ ngọt.”

Một giọng nam chín chắn cười cười: “Bảo bối, thế em thích ăn gì nào? Có cần anh bón cho em không?”

Hai người cười đùa cả buổi, Tô Niên Niên ở bên cạnh nghe mà nổi cả da gà.

Cô từ sau tháp bánh gato thò đầu lên, muốn nhìn xem rốt cuộc là chuyện gì.

Vừa nhìn, cô bỗng sững sờ.

Cái gì thế này, là Tổng Dư Hi và bạn trai của cô ta.

Tổng Dư Hi nhìn thấy Tô Niên Niên rõ ràng cũng ngạc nhiên, cô ta chỉ biết hôm nay Hà Mộ mời cô ta cùng đến tham gia một bữa tiệc đẳng cấp, còn không biết đây là tiệc đính hôn của Tô Niên Niên .

Hà Mộ nhìn thấy Tô Niên Niên mắt cũng sáng lên, đi đến trước mặt Tô Niên Niên , “Tiểu nha đầu, lại gặp nhau rồi.”

Tô Niên Niên rùng mình một cái khi nghe thấy ba chữ “tiểu nha đầu”.

Tại sao cô lại cảm thấy, tên này là tên dê già đều già chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 489: Lấy Chồng Đổi Họ (7)

Tô Niên Niên ý thức co rúm lại bên cạnh Trần Nguyên, Trần Nguyên nheo mày, hiện rõ cũng chẳng thiện cảm gì với con người này.

Có điều cậu cũng nhận ra Hà Mộ là ai, lễ phép chào hỏi.

Hà Gia ở thương trường của Dự Thành cũng không phải có tiếng, trẻ tuổi kinh doanh cũng không tốt lắm, hơn nữa người ta truyền nhau Hà Mộ của nhà họ Hà bây giờ chỉ hám gái đẹp, thay tình nhân còn hơn thay quần áo.

Hà Mộ khách sáo hai câu, hỏi: “Trần thiếu gia, vị này là?”

Anh ta không biết quan hệ của Tô Niên Niên và Trần Nguyên, cho nên hỏi dò một chút.

Trần Nguyên mỉm cười: “Đây là em gái tôi.”

Giới thiệu rất rõ ràng, nhưng khi đập vào tai Hà Mộ, lại nghe lủng bủng, ý ở ngoài tai.

Một người họ Trần, một người họ Tô, tại sao lại là anh em chứ?

Tô Niên Niên này đúng là thủ đoạn mà, nhanh như thế đã cảm dỗ thiếu gia nhà họ Trần rồi.

Trong lòng anh ta không kìm được vẻ khinh bỉ, nhưng cảm thấy đối phó với Tô Niên Niên cũng không thể xem nhẹ được.

Trần Nguyên và anh ta nói vài câu, bị người khác gọi đi, phía góc chỉ còn lại Tô Niên Niên ba người.

Tô Niên Niên liếc nhìn Tống Dư Hi, quả thật không muốn để ý cô ta, ngồi xuống tiếp tục ăn.

Hà Mộ mắt chớp chớp, tìm cách tách Tống Dư Hi ra, Tống Dư Hi mặc dù không hiểu, nhưng vẫn đi ra chỗ khác, dù sao cô ta cũng không muốn nhìn thấy Tô Niên Niên.

“Tiểu nha đầu, rất ít khi đến tiệc cao sang thế này phải không? Những món này đều là đầu bếp của khách sạn năm sao làm, thích thì ăn nhiều chút.” Hà Mộ ra vẻ cao quý nói.

Anh ta không biết gia thế của Tô Niên Niên, cũng chưa bao giờ gặp Tô Niên Niên trong các buổi tiệc của giới thương gia, chỉ nghe Tống Dư Hi kể lại như thế, anh ta đoán Tô Niên Niên chẳng qua chỉ là người con gái gia đình bình thường mà thôi.

Tô Niên Niên chẳng để ý “vâng” một tiếng, lau lau miệng, “Chú này, chú có việc gì không?”

Khỏe miệng Hà Mộ không kìm được nhếch lên, anh ta chăm sóc da dẻ rất tốt, nhìn phong độ ngời ngời khí chất tao nhã, nhiều nhất cũng như 27 tuổi, bây giờ bị Tô Niên Niên gọi bằng chú, thể diện lập tức bị tụt xuống.

“Tôi vẫn có thể làm anh trai của em, chào em, tôi là Hà Mộ, em có thể gọi tôi là anh Mộ.” Hà Mộ ra vẻ lấy lòng nữ sinh, anh ta nhìn thấy đôi mắt ngây thơ trong sáng của Tô Niên Niên, liền sử dụng thủ đoạn nhỏ.

Tô Niên Niên chớp chớp mắt, vô tội nói: Chú không thích người khác gọi là chú à? Thế thì gọi bác được không, ông thì quá già, không hợp với chú.”

Câu nói này khiến biểu cảm của Hà Mộ cứng lại, hồi lâu mới phát hiện Tô Niên Niên là cố tình nói thế.

Đúng là xem nhẹ cô ta! Hà Mộ thầm nghĩ rằng, đưa một tấm danh thiếp ra, đứng với tư thế cuốn hút nhất của mình, mắt chớp chớp: “Nếu như có cần gì giúp đỡ, có thể tìm tôi bất cứ lúc nào, tôi có thể cho em cuộc sống mà em muốn.”

Trong lòng Tô Niên Niên nôn khan một tiếng, mẹ kiếp, đây là muốn coi cô là vợ bé à?

Cô cười tí mắt đốn lấy, tiếp tục chơi đùa, “Thật sao?”

Hà Mộ trong lòng mừng rỡ, quả nhiên có trò hay! Đơn giản như thế đã bị cắn câu rồi!

“Đương nhiên là thật.”

“Thế chú lái xe gì? Bất động sản có mấy khi? Có bao nhiêu tài sản cố định? Có phiếu cs ba nhiêu?” Tô Niên Niên nói một tràng, khiến Hà Mộ nghe có chút hoang mang.

Người con gái này muốn tiền đến phát điên rồi sao? lại dám hỏi anh ta những vấn đề này! Có điều nể khuôn mặt đỏ của cô ta, coi như nhin đi vậy!

Chỉ là còn chưa đợi anh ta phản ứng, Tô Niên Niên đã tự hỏi tự nói: “Có điều đáng tiếc quá, thứ anh có, bạn trai tôi đều có, hơn nữa còn nhiều hơn anh rất nhiều đấy.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 490: Lấy Chồng Đổi Họ (8)

“Đùa cái gì thế!” Hà Mộ không vui nói, thật tâm cảm thấy Tô Niên Niên chả biết gì.

Dù cho vừa nãy Trần thiếu gia đó là bạn trai cô, nhà họ Trần thì có được bao nhiêu tiền chứ, tiểu nha đầu này có phải quá mơ mộng hão huyền không?

Trong lòng Tô Niên Niên tính toán một chút, dựa vào tài sản hùng hậu của nhà họ Cố, chắc chắn nhiều hơn con người trước mặt này.

Nhưng tại sao con người tại lại không tin cô chứ?

Tô Niên Niên có chút không hiểu, cộng thêm ánh mắt của Hà Mộ nhìn cô quá nồng nhiệt, ánh mắt đó giống như nhìn thấy con mồi ngon mà hận không thể ăn ngay được, khiến Tô Niên Niên cảm thấy phản cảm đến cực điểm.

Cảm giác bị người khác thèm thuồng như thế quả thật không tốt chút nào, Tô Niên Niên không vòng vèo với anh ta nữa, “Chú biết bữa tiệc hôm nay là do ai làm không?”

“Đương nhiên, đây là nhà họ Cố làm.” Hà Mộ cười nói, nhưng trong lòng bắt đầu có chút bất an.

Thư ký của anh ta nói cho anh ta biết bữa tiệc hôm nay là của nhà họ Cố, nhưng cụ thể chủ đề là gì, anh ta cũng không rõ.

Có điều nhìn cách bài trí trong nhà hàng, có lẽ là việc hi?

Còn chưa đợi anh ta đoán ra, Tô Niên Niên đã giúp anh ta nói ra đáp án: “Hôm nay là tiệc đính hôn của Cố Tử Thần , chú biết không?”

“Ồ? Thế thì sao chứ.” Thật là tiểu nha đầu không biết trời cao đất rộng, thiếu gia nhà họ Cố là cô có thể ngáp ghé hy vọng được sao?” Hà Mộ nghĩ trong lòng như thế.

Tô Niên Niên bí bức, cô đã nói rõ như thế rồi, tại sao con người này vẫn nghe không hiểu chứ?

Thật không biết, người ta lại không hề coi cô là vợ chưa cưới của Cố Tử Thần .

“Vợ chưa cưới của Cố Tử Thần tên là gì, cái này chú cũng nên biết chứ?” Tô Niên Niên chưa hết hy vọng hỏi tiếp.

“Cái đó thì liên quan gì đến tôi? Có điều nghĩ thấy nữ sinh nào đều muốn hôn lễ xa hoa lộng lẫy như thế, nếu như cô muốn, tôi cũng có thể làm cô toại nguyện.” Hà Mộ cũng không còn kiên nhẫn nữa, nói thẳng luôn.

Nếu như có ý với anh ta, thế thì quá dễ rồi, nếu như không có, anh ta còn có thủ đoạn khác khiến tiểu nha đầu này phải quỳ dưới đống quần anh ta.

Tô Niên Niên bị ghen đến nổi nói không ra lời, sa sầm mặt mày: “Cho nên, chú là muốn nuôi tôi à?”

Hà Mộ nheo mày, không tỏ rõ ý kiến, giữa hai lông mày đầy vẻ kiên cường.

“Có điều, tôi là độc nhất vô nhị trên thế giới này, độ quý hiếm chắc chắn là thuộc trình độ đất đỏ, cho nên tôi rất mắc tiền, chú có nuôi được tôi không?” Tô Niên Niên vẻ nghiêm túc nói.

Nuôi một người phụ nữ cần bao nhiêu tiền? Vấn đề này Hà Mộ rõ ràng nhất, cũng chỉ vài túi xách hàng hiệu đồ xa xỉ, dựa vào tài lực nhà họ Hà, đó là việc có thể nhẹ nhàng làm được.

“Thế còn phải xem em có nguyện để tôi nuôi không.” Hà Mộ cười nói, “Thế thì xin hỏi rốt cuộc cô quý giá đắt đỏ đến mức độ nào?”

Tô Niên Niên ngập ngừng một lát, giờ tư thế ngón tay biểu thị số “1”.

Hà Mộ cười “10 vạn à?”

Tô Niên Niên lắc đầu, sắc mặt Hà Mộ bắt đầu khó coi, “100 vạn?”

Tô Niên Niên tiếp tục lắc đầu, chẳng buồn để ý thần kinh đáng thương của Hà Mộ, nói: “một triệu vạn.”

Hà Mộ như hít phải hơi lạnh, tiểu nha đầu này không phải đang đùa đấy chứ?

Đúng là tự mình đánh giá cao mình, coi mình là ngọc sao! một triệu vạn, ai mà mua tiểu nha đầu vắt mũi chưa sạch chứ!

Anh ta gần như sắp buông bỏ về kiên nhẫn của mình mà chửi mắng Tô Niên Niên, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, nói không chừng là tiểu nha đầu này có tình treu chọc anh ta.

Hà Mộ nhếch môi nói: “Khẩu khí khá lắm, đáng tiếc để cô thất vọng rồi, thế giới này làm gì có ai nguyện bỏ tiền ra mà nuôi cô chứ?”

“Sao mà anh biết không có chứ?” một tiếng cười chế giễu vang lên, Hà Mộ ngoảnh đầu, dờ dẫm nói: “Cố thiếu gia.....?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 491: Lấy Chồng Đổi Họ (9)

Trên thương trường, Hà Mộ không thể không thừa nhận sự lợi hại của Cố Tử Thần, tuổi còn trẻ mà đã đưa Cố thị hướng đến phòng thịnh mới. Qua đòn đại, tính cách Cố thiếu gia này không phải dễ tiếp cận.

Hà Mộ đã mơ hồ đoán ra tại sao Cố Tử Thần lại vì Tô Niên Niên mà lộ diện, chỉ muốn thắt chặt quan hệ, mỉm cười đưa tay ra bắt tay Cố Tử Thần: “Cố thiếu gia, chào cậu, tôi là người phụ trách của Hà Thị, Hà Mộ.”

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn anh ta, ánh mắt sắc lạnh, bắt tay với anh ta, lực mạnh khiến người ta khiếp sợ, đau đến nỗi Hà Mộ suýt kêu lên.

Anh ta ý thức được là Cố Tử Thần có tình với anh ta, nhất thời bắt đầu lo lắng, nghĩ không hiểu mình đắc tội đại thần này lúc nào chứ.

“Một triệu vạn có thể mua được vợ về, rất đáng.” Cố Tử Thần cười, tiếp tục chủ đề vừa nãy nói.

Hà Mộ toát mồ hôi lạnh, hòa theo: “Vâng vâng vâng, Cố thiếu gia con mắt tinh tường, suy nghĩ tinh thông.”

Cố Tử Thần xem thường lấy lòng của anh ta, nheo mày hỏi: “Anh chắc chắn không mua phải không?”

Hà Mộ sửng người, đột nhiên hiểu Cố Tử Thần đang nói cái gì.

Tài sản của nhà họ Hà tổng cộng cũng không vượt qua mấy triệu vạn, làm gì có nhiều tiền mặt lưu động như thế?

Huống hồ, một triệu vạn đó mà mua một người phụ nữ, đúng là truyện cười mà!

“Ha ha, Cố thiếu gia thật biết đùa, một triệu vạn mua một người phụ nữ không phải hoang đường sao?” Hà Mộ thuận theo ý anh nói.

“Ồ, nếu Hà tiến sinh không cần, thế thì đánh giá thấp tôi rồi! Thành Châu, đưa tập chi phiếu cho tôi.” Cố Tử Thần thông dong nói, trợ lý Thành Châu sau lưng vội vàng lấy bút giấy ra, kính cẩn đưa vào trong tay Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần ký xong bay phượng múa vào một tờ chi phiếu, đưa vào trong tay Tô Niên Niên, giọng nói nghiêm túc: “Đây, tiền của em, bây giờ có thể về nhà cùng anh được rồi.”

Tô Niên Niên ngơ ngác đón lấy, đây không phải là cô nói đùa để ứng phó với Hà Mộ sao, không ngờ Cố Tử Thần coi là thật!

Sắc mặt Hà Mộ như tắc kè biến màu, đứng một bên không dám nói gì.

Đặc biệt là sau khi nghe câu nói “Cố Tử Thần, đây rốt cuộc là mấy số 0 vậy”, sắc mặt anh ta tối sầm lại.

Là một trợ lý nhanh nhẹn, Thành Châu khiêm tốn nói: “Thiếu phu nhân, tất cả là chín số 0.”

Mất Tô Niên Niên lập tức sáng bừng lên, như vớ được ngọc, nhét chi phiếu vào trong túi, chỉ Cố Tử Thần nói: “Tiền đã giữ, anh có thể về được rồi!”

Cố Tử Thần tối sầm mặt. “Lợn thần tài, em định xù à, lừa cưới sẽ bị trời phạt đấy!”

“Em không muốn gả cho anh, em muốn gả cho tiền.....nhiều tiền quá.....” Tô Niên Niên với bộ dạng háms tiền, khiến Hà Mộ phải chột dạ.

Đến bây giờ sao anh ta mới nhìn ra Cố Tử Thần và Tô Niên Niên là một đôi chứ?

Cô lại chính là vợ chưa cưới của Cố Tử Thần !

Cố Tử Thần là người gì chứ, anh ta sao dám động đến, chỉ có thể cúi mặt im lặng mà rời đi.

Thấy anh ta bỏ đi, nụ cười trên khóe miệng Cố Tử Thần càng lúc càng lạnh, còn dám động đến vợ của anh, thật là không biết sống chết mà.

Thành Châu run rẩy lập cập, khí chất của BOSS nhà mình tại sao càng ngày càng mạnh thế chứ. Có điều nói đi nói lại, thiếu phu nhân hình như đúng là chẳng sợ anh chút nào.....

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 492: Lấy Chồng Đồi Hố (10)

“Giống! Đương nhiên giống!” Tô Niên Niên cất chi phiếu kỹ, cô còn chưa quên trước đây Cố Tử Thần cho cô vào bấy thế nào.

Cố Tử Thần : “.....”

--- ---

Hà Mộ mặt mày ủ rũ đi sang một bên, cau mày chặt lại, tâm trạng hết sức không vui.

Tổng Dư Hi thấy thế liền sát lại, dịu dàng hỏi: “Xảy ra chuyện gì thế?”

Hà Mộ cau mày, anh ta sớm đã qua thời kỳ mặn nồng với Tổng Dư Hi, bây giờ đã ngủ với cô ta rồi, đương nhiên sẽ không còn giống như lúc đầu nữa, mặt kiên nhẫn nói: “Không có gì, cô đừng hỏi nhiều như thế nữa.”

Tổng Dư Hi cắn môi, trong lòng không còn cảm giác an toàn nữa.

Vào lúc cô ta tuyệt vọng nhất, trong buổi thuyết giảng của trường gặp Hà Mộ.

Người đàn ông tuổi tác chừng chạc, chín chắn như thể chắc chắn khiến người khác bị cuốn theo.

Cô ta may mắn được MC chọn để đưa ra câu hỏi, khi cô ta lắp bắp đưa ra một câu hỏi nhỏ, cả hội trường cười ồ, duy chỉ có Hà Mộ không chê ghét cô ta, ngược lại còn động viên khích lệ cô ta.

Sau khi buổi thuyết giảng kết thúc, thư ký của Hà Mộ đưa cho cô ta danh thiếp của Hà Mộ.

Tổng Dư Hi cũng không biết mình lúc đó thế nào, chỉ biết sau khi cô ta liên hệ Hà Mộ, hai người dần dần thân thiết.

Hà Mộ tán gái rất thành thạo, càng hiểu tâm lý của phụ nữ, chưa bao lâu đã khiến Tổng Dư Hi đổ xiêu vẹo.

Tổng Dư Hi từ nhỏ cũng chưa được sự yêu chiều của tình cha, ở trong nhà địa vị cũng không cao, đột nhiên có một người đàn ông quan tâm săn đón như thế ở bên cạnh, sao mà cô ta không động lòng được chứ?

Đặc biệt là Hà Mộ dẫn cô ta đi mua quần áo và túi xách, càng lấp đầy lòng hư vinh của Tổng Dư Hi.

Cô ta cảm thấy, mình như gặp được thiên tử của đời mình rồi.

Cô ta dám khiêu khích trước mặt Tô Niên Niên, cô ta dám nói Chúc Thành, đều là được hình thành trên tình yêu hư ảo này.

Còn lúc này, cô ta lại ý thức được nguy cơ không hay.

Hà Mộ tại sao lại không còn tốt với cô ta nữa? Cô ta rõ ràng đã dâng hiến lần đầu tiên quý giá nhất của mình cho anh ta rồi!

Tổng Dư Hi đoán mò lời: “Hôm nay rốt cuộc là tiệc gì thế, nhìn có vẻ giống như có việc hi.”

Hà Mộ nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Hôm nay là tiệc đính hôn của Cố thiếu gia và thiên kim nhà họ Tô.”

Biểu cảm trên mặt Tổng Dư Hi cứng lại, biểu cảm không thể tin được, cô ta run rẩy lắp bắp hỏi: “Thiên kim nhà họ Tô.....là ai?”

“Không phải là bạn học luôn ức hiếp cô sao! sao cô không nói sớm!” Giọng nói Hà Mộ không vui, nếu không phải Tổng Dư Hi không nói rõ, vừa nãy anh ta cũng không mất thể diện đến thế.

Tổng Dư Hi cười chua chát, lại là.....tiệc đính hôn của Cố Tử Thần và Tô Niên Niên sao?

Sâu xa trong lòng cô ta, vẫn còn có chút ảo tưởng với Cố Tử Thần, bây giờ đúng là tan thành mây khói rồi.

Hà Mộ quan sát thần sắc cô ta, dường như hiểu ra gì đó, anh ta nhếch môi, trong lòng dấy lên kế hoạch độc ác, “Bảo bối, anh không phải đồng ý giúp em báo thù sao? chúng ta làm thế này có được không.....”

Tổng Dư Hi im lặng nghe, vẻ u ám dần tan trong đáy mắt, thay vào đó là nỗi hận dâng trào!

MC bước lên bục tuyên bố, tiệc đính hôn chính thức bắt đầu!

Trong tiếng hò reo chúc phúc của mọi người, Cố Tử Thần nắm tay Tô Niên Niên, đeo nhẫn cho cô.

“Nhận lấy đây! Đừng có nghĩ đến mang đi đổi đồ ăn vặt!” Cố Tử Thần ghé sát vào tai Tô Niên Niên nói, trong mắt người ngoài đó là động tác thân mật tình cảm, trên thực tế là anh đang trêu đùa nhắc Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên lườm anh, lặp lại lần nữa: “Đồ keo kiệt!”

Cố Tử Thần thở dài một hơi.

Một bảo vệ lao vào thì thầm mấy câu với Thành Châu, sắc mặt Thành Châu thay đổi, bước lên khẽ nói với Cố Tử Thần: “BOSS, đại tiểu thư nhà họ Doãn đến rồi.....”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 493: Lấy Chồng Đôi Họ (11)

Doãn Sơ Hạ? cô ta đến làm gì?

Cố Tử Thần nheo mày: “Đuổi cô ta đi, Niên Niên nhìn thấy cô ta sẽ không vui.”

Thành Châu vâng một tiếng, trong lòng nghĩ BOSS đại nhân đúng là vâng lệnh vợ, người đầu tiên lúc này nghĩ đến vẫn là thiếu phu nhân....

Ai biết Thành Châu còn chưa hành động, một giọng nói hổng hách đã chuyển đến: “Dựa vào cái gì mà không để tôi vào! Anh biết tôi là ai không? Anh biết bố tôi là ai không?”

Thuận theo tiếng nói, quả nhiên là Doãn Sơ Hạ.

Cô ta hiện rõ là ăn mặc trang điểm để đến đây, chiếc váy màu đỏ ael đến đầu gối, tóc dài vén lên, lộ ra chiếc cổ trắng ngần, trên cổ còn đeo chiếc dây chuyền kiểu dáng mới nhất của DOMI.

So sánh qua, Tô Niên Niên mặc bộ đồ len trên người đúng kiểu xu hướng nông thôn, nhìn có chút yếu thế hơn.

Có điều tố chất tâm lý của Tô Niên Niên tương đối mạnh, không quan tâm đến những điều này, Cố Tử Thần càng không cần nói, anh còn sợ Tô Niên Niên mặc ít dễ bị cảm lạnh.

Nhưng tiếng xì xào xung quanh dần vang lên, đem Doãn Sơ Hạ và Tô Niên Niên ra so sánh.

Mọi người còn chưa quên, lần trước nhà họ Doãn đưa ra hôn nhân liên ước, trong tiệc đính hôn Cố thiếu gia dẫn theo Tô Niên Niên đi mất!

Một người là người cũ, một người là tình mới, lập tức đánh động vào thần kinh nhiều chuyện của mọi người.

Đương nhiên có những lời bàn luận bất lợi với Tô Niên Niên, Cố Tử Thần nghe xong bỗng cau mày, xung quanh bao trùm không khí lạnh lẽo, đến Tô Niên Niên cũng cảm nhận được, anh có lẽ tức giận rồi.

Nếu như Doãn Sơ Hạ dám làm loạn tiệc đính hôn, không cần nghi ngờ, Cố Tử Thần tuyệt đối sẽ không nể tình mà đuổi người đi!

May là Doãn Sơ Hạ không đến nỗi không biết sống chết, chỉ là nói với Tô Niên Niên một câu khiêu khích: “Tô Niên Niên, cô có dám nói chuyện với tôi không?”

(/)

Tô Niên Niên theo thói quen, buột miệng nói: “Không dám đấy, có sao không?”

“Cô?” Doãn Sơ Hạ tức đến trắng mặt, trước khi đến cô ta cũng nghĩ đến các loại hậu quả, nhưng không ngờ Tô Niên Niên lại trắng trợn như thế!

Hừm! Loại người phụ nữ này rất cuộc xứng với anh Tử Thần ở đâu chứ?

Doãn Sơ Hạ không che giấu ánh mắt khinh bỉ, “Đến can đảm làm chuyện này cũng khoong có, còn muốn trở thành thiếu phu nhân của nhà họ Cố? Tôi lấy làm xấu hổ thay cô!”

“Sơ tiểu thư, vợ chưa cưới của tôi thế nào, cũng không liên quan gì đến cô.” Cố Tử Thần lạnh lùng nói, “Xin tự trọng, ở đây không phải chỗ cho cô bốc đồng.”

Nói đến thế, Doãn Sơ Hạ cũng hiểu, cô ta nói thêm một câu động đến Tô Niên Niên, chỉ sợ Cố Tử Thần sẽ khiến cô ta cuốn gói khỏi đây ngay lập tức!

“Nếu cô đã không có gan đến thế, thế thì tôi cũng không nói nhiều nữa, dù sao có hậu quả gì, tôi cũng chẳng vấn đề, chỉ là Tô Niên Niên, cô không quan tâm đến tương lai của bạn cô sao?” Doãn Sơ Hạ cười khẩy, Tô Niên Niên nghe trong lòng cô ta nói cảm thấy có gì đó không đúng.

Bạn của cô thì có liên quan gì đến Doãn Sơ Hạ, cũng chỉ có một người mà thôi.

Đường Dư.....

Công ty mà Đường Dư ký hợp đồng chính là công ty giải trí Doãn Thị, nếu như đại tiểu thư của Doãn Thị cố ý ngăn chân Đường Dư, sẽ có hậu quả gì?

Tô Niên Niên không dám nghĩ tiếp, cường gượng: “nếu cô đã muốn tìm người nói chuyện, thế thì tôi miễn cưỡng đồng ý cô vậy, đi thôi.”

Doãn Sơ Hạ không vui nghiêng nghiêng răng, nhưng nghĩ đến mục đích hôm nay đến nên nét mặt vẫn cố tỏ ra tươi cười.

“Được thôi, thế thì đi theo tôi.”

Cô ta đi phía trước, Tô Niên Niên đi theo sau, còn chưa đi được hai bước, Cố Tử Thần đã kéo cánh tay Tô Niên Niên lại: “Niên Niên, dừng đi!”

“Không sao, cùng lắm bị cô ta lèm bèm hai câu, em không chịu thiệt đâu!” Tô Niên Niên an ủi Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 494: Lấy Chồng Đối Họ (12)

Cố Tử Thần nheo mày, anh biết Doãn Sơ Hạ cũng không dám làm việc gì quá đáng, nhưng vẫn không yên tâm Tô Niên Niên.

Sau khi Tô Niên Niên rời đi, anh bảo Thành Châu tìm người đi theo sau, tránh để xảy ra sự cố ngoài ý muốn.

Doãn Sơ Hạ không đi xa, mà là đi thang máy lên tầng thượng của nhà hàng.

Tầng thượng của nhà hàng năm sao này là được thiết kế quy hoạch tỉ mỉ, không chỉ ngăn ra nơi ăn uống hợp lý, còn có một bể bơi xa hoa tiện ích.

Doãn Sơ Hạ tìm vị trí đứng vững, quay người nhìn về phía Tô Niên Niên: “Cô đã có Cố Từ Thần rồi, còn để ý Đường Dư như thế, không sợ cho Cố Từ Thần mọc sùng à?”

Tô Niên Niên điềm tĩnh nói: “Tôi và Đường Dư chỉ là bạn bè mà thôi.”

“Ha ha.” Doãn Sơ Hạ cười khẩy nói, “Muốn tôi không làm khó Đường Dư rất đơn giản, chỉ cần cô rời xa Cố Từ Thần là được.”

Tô Niên Niên im lặng một lát, đột nhiên cười phá lên, Doãn Sơ Hạ nhìn mà phát bực: “Cô cười cái gì!”

“ha ha ha! Trời đất, Doãn Sơ Hạ, cậu mấy tuổi rồi còn ngớ ngẩn như thế! Cậu bảo tôi tránh xa là tôi tránh xa à, dựa vào cái gì chứ!” Tô Niên Niên cười mà nước mắt sắp chảy cả ra.

Doãn Sơ Hạ toàn thân run rẩy, một nửa vì tức, một nửa vì lạnh.

Sớm biết đã mặc thêm nhiều quần áo....

Trên tầng thượng gió lạnh buốt xương, lạnh đến nổi sắc mặt Doãn Sơ Hạ trắng bệch, nhưng vẫn cố giữ hình tượng hoàn hảo của mình: “Cô không phải nói Đường Dư là bạn của cô sao? Cô để mặc bạn của mình mà không quan tâm sao?”

Lấy Đường Dư uy hiếp Tô Niên Niên, Doãn Sơ Hạ là có ý đồ.

Cô ta từ nhiều phương diện hiểu được, Tô Niên Niên và Đường Dư thân thiết, đã quen biết bảy năm rồi.

Quan trọng nhất là, hai người đã có rất nhiều scandal. Doãn Sơ Hạ đang cá cược, cá cược Đường Dư có vị trí trong lòng Tô Niên Niên.(/)

Huống hồ, Đường Dư bây giờ chính là một con cá trên thớt, để mặc cô ta xử lý!

“Nghĩ mà xem, sự nghiệp của Đường Dư đang lên cao như điều gặp gió, nếu như lúc này mà xảy ra scandal, hoặc là công ty chèn ép cậu ta, cô cho rằng cậu ta còn có thể làm minh tinh được hay không? Cô muốn dễ dàng hủy hoại ước mơ của cậu ta như thế sao?” Doãn Sơ Hạ lạnh lùng nghiêng răng như sắp đánh nhau vậy.

Khóe miệng Tô Niên Niên nở nụ cười, kéo chiếc mũ len áo đội lên đầu, nhìn Doãn Sơ Hạ đầy ngưỡng mộ.

Cô không phải là chuẩn bị sẵn đây chứ! Tại sao lại mặc dày thế này!

“Doãn Sơ Hạ, cô vẫn như trước kia, toán học kém như thế!” Tô Niên Niên không khách sáo châm biếm, “Tôi chỉ hỏi cô một vấn đề, xin hỏi hợp đồng của Đường Dư và Doãn thị, còn bao lâu nữa?”

Doãn Sơ Hạ hơi sững người, nhưng rất nhanh phản ứng lại.

Cô ta là đại tiểu thư nhà họ Doãn, mấy việc này đương nhiên biết, chỉ là trong mấy giây, cô ta ý thức đến có gì khác thường.

“Để tôi thay cô trả lời nhé, Đường Dư ký là hợp đồng người mời, vừa may cuối năm sẽ kết thúc, cũng chính là nói --- cuối tháng sau.” Tô Niên Niên cười vui vẻ, “Thế thì cô đoán, minh tinh có tiềm lực như thế liệu có chọn Doãn Thị mà ký hợp đồng tiếp không? Dù sao cũng còn một tháng, cô thích giãy vò thế nào thì giãy vò, thích làm khó thế nào thì làm khó thế đó, tôi sẽ bảo cho Đường Dư biết đều là do cô sai khiến. Uhm, chỉ cần qua tháng này, những điều khác chẳng còn quan trọng nữa.”

Sắc mặt Doãn Sơ Hạ thay đổi hẳn.

Doãn Thị rất coi trọng Đường Dư, nhưng không thể phủ nhận, minh tinh cũng quan trọng không kém với công ty giải trí.

Nếu như Đường Dư bỏ dở, sẽ mang đến bất lợi cho Doãn Thị.

“Cô cố ý! Tô Niên Niên!” Doãn Sơ Hạ nghiêng răng nghiêng lợi gà lên, lúc này không còn để ý gì khác, đẩy Tô Niên Niên xuống bể bơi.

Đây mới là mục đích thật sự của cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 495: Lấy Chồng Đổi Họ (13)

Lừa Tô Niên Niên lên đến sân thượng, dùng Đường Dư để uy hiếp cô....đây tất cả đều nằm trong kế hoạch của Doãn Sơ Hạ.

Nếu như Tô Niên Niên đồng ý, thế thì lại quá dễ, cô ta có thể thắng lợi dễ dàng mà bảo Tô Niên Niên rời khỏi Cố Từ Thần.

Nếu như Tô Niên Niên không đồng ý, thì cô ta cũng sẽ không để cho Tô Niên Niên được yên!

Thời tiết cuối tháng 11, rơi vào trong hồ nước lạnh, không chết cũng trôi một tầng da!

Dù cho Cố Từ Thần có đuổi kịp đến, cũng chẳng làm được gì cô ta, dù sao tầng thượng cũng không có camera! Đến lúc đó cô ta và Tô Niên Niên mỗi người một ý, chắc chắn có thể đánh lừa dư luận!

Từ khi biết Cố Từ Thần muốn đính hôn với Tô Niên Niên, cô ta đã bắt đầu nung nấu kế hoạch.

Tô Niên Niên phản ứng chậm hơn một bước, người đã bị Doãn Sơ Hạ đẩy đến sát mép bể bơi.

Sắc mặt cô lập tức chuyển màu trắng bệch, hừ, chưa nói đến lạnh hay không lạnh, quan trọng cô là con ngỗng trên cạn!

Doãn Sơ Hạ cười gian xảo, “Cô chết đi!” Cô ta dùng lực đẩy mạnh Tô Niên Niên, nhưng cô ta mặc chiếc váy mỏng lạnh cứng cả buổi, chân tay đã tê cứng rồi, lực không còn mạnh như trong tưởng tượng, ngược lại còn bị Tô Niên Niên ra sức nắm chặt cổ tay.

Hai người giằng co mãi, Doãn Sơ Hạ còn đi giày cao gót, không cẩn thận trượt chân, hét lên một tiếng, cùng Tô Niên Niên ngã nhào xuống nước.

Lạnh, toàn thế giới chỉ còn lại một chữ này.

Tô Niên Niên sắp khóc òa lên rồi, nếu như cô phải chết ở đây thì làm thế nào?

Doãn Sơ Hạ gào toáng lên, nghe giọng nói dường như bị nuốt mất, cả người nhoi lên ngụp xuống trên mặt nước, cuống đến nỗi sắp khóc òa lên.

Tô Niên Niên nhìn mãi, mới phát hiện mình không bị chìm xuống nước!

Ồ? Chuyện gì xảy ra thế?

Cô giữ chặt chiếc áo lông vũ trên người mình, lúc này coi như phao cứu mệnh, lại khiến cô nổi trên mặt nước. Nổi lên rồi..... Tô Niên Niên cảm thấy mình giống như con ngỗng rơi xuống nước vậy.

Nhưng nước của bể bơi đúng là lạnh thấu xương, chỉ mấy giây ngắn ngủi, lạnh đến nỗi cô không nói ra thành lời.

Sân thượng bên đó đột nhiên chuyển đến tiếng động, tiếp theo là tiếng bàn ghế bị đổ.

Tô Niên Niên khó khăn ngoảnh đầu lại, nhìn thấy Cố Từ Thần chạy như bay lại về phía bể bơi, nhìn thấy Tô Niên Niên rơi xuống nước, anh không hề do dự, ào một tiếng nhảy xuống nước với tư thế hoàn hảo, bơi đến bên cạnh Tô Niên Niên, oom Tô Niên Niên bơi hướng vào bờ.

Hai người vừa lên bờ, là có người mang khăn mặt chạy đến, chỉ trong mấy phút, cả sân thượng đã đầy người.

“Niên Niên, em không sao chứ? Em nói gì đi!” Cố Từ Thần căng thẳng nhìn Tô Niên Niên, tim như sắp nhảy cả ra ngoài.

May là còn có người của Thành Châu đưa tin, nói nhìn thấy Doãn Sơ Hạ và Tô Niên Niên giằng co, anh mới vội chạy đến!

“Cứu mạng.....cứu mạng!” Doãn Sơ Hạ nhấp nhô trong nước, liên tiếp sặc nước, Tô Niên Niên nhìn thấy cũng không đành lòng, “Trong nước còn có một người nữa, mau kéo cô ấy lên.”

Lập tức có nhân viên cứu hộ cứu Doãn Sơ Hạ lên, quần áo cô ta ướt sũng, tóc tai dính đầy mặt, cả người hết sức thảm hại.

Ngắm lại, Tô Niên Niên còn chẳng sặc chút nước nào, cô hạ quyết tâm sẽ đem chiếc áo lông vũ của mình làm đồ gia bảo truyền kỳ!

“Đại Thần Thần, em hơi lạnh.” Tô Niên Niên bất giác run lên cảm cập, đến âm thanh cũng lập bập theo.

Cố Từ Thần cau mày, không do dự mà bế Tô Niên Niên lên.

(/)

Thành Châu ở bên dưới đặt phòng tổng thống, quẹt thẻ để Cố Từ Thần vào, Tô Niên Niên biểu hiện rất điềm tĩnh---tại vì đã lạnh cứng đến nỗi nói không ra lời rồi.

Trong bồn tắm lớn đã mở nước ấm, Cố Từ Thần đặt Tô Niên Niên xuống, tư thế đó giống như đang giúp cô cởi quần áo vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 496: Lấy Chồng Đôi Họ (14)

Tô Niên Niên hốt hoảng giãy giụa: “Em...em tự làm!”

Cố Tử Thần lạnh mặt, toàn thân phát ra hơi lạnh thấu xương, con ngươi sa sầm, coi thường lời Tô Niên Niên nói, bước lên cởi áo lông vũ của cô ra.

Áo lông vũ thấm không ít nước, sau khi cởi ra, Tô Niên Niên cảm thấy toàn thân nhẹ hơn rất nhiều, quyết định không để Cố Tử Thần chạm vào cô nữa.

“anh đây là lợi dụng lúc người ta gặp nguy à! muốn giờ trò lưu manh có phải không! A hum!” Tô Niên Niên biểu hiện thái độ nghiêm nghị.

Cố Tử Thần lạnh lùng, cuối cùng cũng không làm khó cô, đóng cửa nhà tắm lại rồi đi ra ngoài.

Tô Niên Niên lúc này mới yên tâm, khó khăn cởi quần áo ra, đắm người trong làn nước ấm áp.

Sắc mặt Cố Tử Thần tối sầm khiến người khác phát sợ, là trợ lý của anh, trong lòng Thanh Châu cũng không khỏi run sợ.

“Đã điều tra rõ ràng chuyện gì xảy ra hay chưa?” Cố Tử Thần lạnh lùng hỏi.

Thanh Châu vội vàng nói: “Vâng, nghe nói là tiểu thư Sơ và thiếu phu nhân xảy ra chút cãi cọ, sau đó tiểu thư Sơ muốn đẩy thiếu phu nhân ngã xuống nước, nhưng lại bị thiếu phu nhân giữ lấy, hai người cùng ngã xuống.”

Sắc mặt Cố Tử Thần lại lạnh thêm mấy phần, Doãn Sơ Hạ này không có đầu óc hay sao! trời lạnh như thế, hai người lại không làm nóng cơ thể, nhờ đâu ngã xuống xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nguy hiểm đến tính mạng thì sao chứ!

“BOSS, cậu đi tắm đi, đừng để mình bị lạnh.” Thanh Châu dè dặt nhắc nhở, Cố Tử Thần chỉ nghĩ đến Tô Niên Niên, đến cơ thể mình cũng không để ý, đây cũng không phải chuyện tốt gì.

Cố Tử Thần lại nói đến vấn đề này, con ngươi nheo lại, “Thanh Châu, anh biết nên làm thế nào chứ?”

Thanh Châu rung mình, đương nhiên biết Cố Tử Thần muốn làm gì.

Anh ôm nỗi kinh sợ đi ra, gọi mấy cuộc điện thoại, dặn dò lời căn dặn của Cố Tử Thần.

Nhà họ Doãn lần này chỉ sợ thảm rồi...

Hơi ẩm lan tỏa dần từ chi xương cốt, Tô Niên Niên thở phào một hơi, tẻ nhạt thổi bong bóng xà phòng trong bồn tắm.

Ngoài cửa chuyển đến âm thanh tay khởi động, Tô Niên Niên ngoảnh đầu lại, ngay sau đó hét lên một tiếng.

“A a a! anh làm gì thế! Mau ra ngoài đi!” Tô Niên Niên hét lên, nhìn Cố Tử Thần đột nhiên lao vào, bối rối không biết làm sao.

Cố Tử Thần trầm mặt đi vào, trong tay cầm bộ quần áo mới, hiện rõ là chuẩn bị cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên suy sụp, trong nhận thức của cô, Cố Tử Thần không giống người đi quá giới hạn như thế!

Nhưng cô không biết đó là, trải qua truyện kinh động như thế, dù cho là Cố Tử Thần, cũng có lúc không kiềm chế được.

Đây đúng là sự cố ngoài ý muốn.....anh đến nghĩ cũng không dám nghĩ!

Tô Niên Niên âm ức co rúm trong bồn tắm, may là khắp trên bề mặt đều là bong bóng, cũng không cần lo trần truồng gì đó.

Nhưng bị một người đàn ông nhìn khi tắm thật sự là một chuyện rất nhục nhã!

“Anh rút cuộc muốn làm gì thế!” Tô Niên Niên gào lên, miệng hùm gan sứa uy hiếp: “Nếu anh không ra ngoài, em sẽ tuyệt giao với anh!”

“Ồ?” Cố Tử Thần cuối cùng có chút phản ứng, chỉ là ánh mắt chưa từng rời khỏi trên người cô.

“Đừng có mơ tưởng hảo huyền!” Tô Niên Niên thật sự cuống lên rồi, nói linh tinh gì đó, chỉ thấy Cố Tử Thần bước lên trước một bước, giọng nói gần xuống: “Không nói để em lại phạm phải bệnh ngặt à? em biết hôm nay nguy hiểm thế nào không? Doãn Sơ Hạ đẩy em tại sao em không chạy?”

Tô Niên Niên mặt mày méo xệch, nếu như cô có thể chạy thì đã chạy rồi, còn cần anh nói sao!

(/)

Lại nói, cô không phải còn kéo theo cả Doãn Sơ Hạ xuống nước hay sao, hành động đó không phải nên khen ngợi cô một câu sao?

Hừ, tại sao lại đổ hết lỗi lên đầu cô cơ chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 497: Lấy Chồng Đôi Họ (15)

Nhưng cân nhắc lại, Tô Niên Niên cảm thấy.....mình vẫn không nên đầu mồm thì tốt hơn.

“Sai sai sai, đều là lỗi của em, sau này gặp phải tình huống này, em nhất định sẽ chạy!” Tô Niên Niên biểu lộ thái độ nhún nhường.

Cố Tử Thần hừm một tiếng, tóc vẫn còn bị ướt dính trên trán, nhưng nhìn đường nét trên mặt anh, ánh mắt lạnh đậm, không đoán được suy nghĩ của anh.

Tô Niên Niên thử dò hỏi một câu: “Anh có thể ra ngoài được chưa?”

Cố Tử Thần sững người, tai hơi ửng đỏ.

Anh vốn dĩ chỉ là muốn dạy dỗ cho tiểu nha đầu này một chút, bực tức trong đầu khiến anh quên đi tất cả, lúc này mới phát hiện, anh và Tô Niên Niên đang ở thế ngại ngùng biết bao nhiêu.

Suy cho cùng là người nắm quyền nhà họ Cố, Cố Tử Thần chỉ trong mấy giây đã phản ứng lại, đặt quần áo vào một bên trên giá treo quần áo, “uhm, em từ từ tắm, có gì không thoải mái nhất định phải nói cho anh biết.”

Nói xong điềm tình mở cửa, sau đó với tư thế nhanh như chớp đóng cửa phòng lại, giống như chưa từng đi vào.

Tô Niên Niên ngơ ngác, cô chưa từng gặp tên nào trên đầu gối này!

Trình độ đen tối của Cố Tử Thần có phải đã nâng lên mấy bậc rồi không?

Nhanh chóng tắm rửa xong, Tô Niên Niên thay quần áo đi ra, Cố Tử Thần cũng thay xong quần áo, dù sao đàn ông tắm cũng nhanh hơn chút. Anh điềm tình ngồi trên sofa lật báo, hoàn toàn nhìn không ra người vừa lao vào phòng nhìn lên con nhà người ta tắm!

Đương nhiên, từ nhìn lên này là do Tô Niên Niên nghĩ ra, không phải ý của Cố Tử Thần.

Nhưng cảm giác nguy cơ trong lòng Tô Niên Niên đối với Cố Tử Thần tăng lên N lần, giữ khoảng cách nhất định với anh, “Khụ khụ.....nếu như không có việc gì em về nhà trước đây.”

“Anh đưa em về.” Cố Tử Thần đứng dậy, cầm chìa khóa đi ra ngoài.

Tô Niên Niên do dự, bị thương phát hiện, mình hình như cũng không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể ngoan ngoãn đi theo sau anh.

Cả đường ngại ngùng không biết nói gì, khi đến nhà họ Trần, Tô Niên Niên nhẹ nhàng nhảy xuống xe, từ chối lời đề nghị Cố Tử Thần muốn đưa cô đi bệnh viện.

Cô bây giờ vẫn nhảy nhót tung tăng, coi như một lần tắm nước lạnh mà thôi.

Còn Doãn Sơ Hạ nghe nói thảm hại hơn nhiều, sắc nước cả buổi, lúc đó được đưa lên rồi đưa thẳng đến bệnh viện.

Cố Tử Thần xuống xe theo, nhìn bộ dạng là biết muốn đưa Tô Niên Niên vào cửa.

Tô Niên Niên vội vàng xua tay: “Không cần đâu không cần đâu, em có thể tự mình về! Có BOSS anh mau đi làm việc khác đi, nhớ ăn cơm đủ ngủ đủ kiếm tiền nuôi gia đình nhé!”

Nhắc đến từ “tiền” nhạy cảm này, Tô Niên Niên lại phát bệnh hám tiền, gào lên: “Chi phiếu của em! A a Cố Tử Thần anh đưa chi phiếu trả lại cho em! Anh có phải tranh thủ lúc em không phòng bị nên vứt đi rồi?”

Cố Tử Thần khóc dở mếu dở, xoa xoa đầu Tô Niên Niên, “Được rồi, anh viết cho em tờ khác.”

“Hừm, anh nhất định phải viết cho em 100 tờ.” Tô Niên Niên cong môi, kính nhờ, chi phiếu 100 vạn triệu, sao có thể nói viết là viết được, nói không chừng Cố Từ Thần lúc đó cũng chỉ là chơi đùa mà thôi.

Cố Từ Thần quả thật vô tội, trời cao đất dày, chi phiếu anh viết cho Tô Niên Niên là hàng thật, không ngờ còn bị vợ nghi ngờ.

Anh thở dài, “Niên Niên, em biết người phụ nữ cổ đại sau khi bị gả sẽ phải đổi họ không?”

“Thế thì sao chứ?” Tô Niên Niên không vui lắm lắm.

“Cho nên, bạn học Cố Tô thị, em đã gả vào cửa nhà giàu rồi, còn để ý chút tiền đó sao?” giọng nói Cố Từ Thần cố tình kéo dài ra, nhất thời khiến Tô Niên Niên bị rối tung lên ù ù cạc cạc.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 498: Lấy Chồng Đổi Họ (16)

Thân thế của Cố Từ Thần, tính trăm vạn, chút tiền này anh có lẽ chẳng để ý?

Tô Niên Niên suy nghĩ xong, bị chiêu này của Cố Từ Thần làm cho quay cuồng, nhưng cô cũng chẳng buồn suy nghĩ thêm, vẫy vẫy tay với Cố Từ Thần : “Uhm, rất tuyệt, Tô Cố Thị, anh có thể lui được rồi.”

Cô vẫy vẫy tay áo, làm tư thế đùa cợt tiền Cố Từ Thần .

Cố Từ Thần nheo mày lại, tiểu nha đầu này quả nhiên là lộn mả, dễ bị người ta cho vào giỏ, nhưng vừa gọi anh là gì thế? Tô Cố Thị, định coi anh là bị gả cho nhà gái sao?

“Tiểu nắm hương, gan em gần đây lớn thêm rồi đấy.” Cố Từ Thần thông đồng nhìn Tô Niên Niên .

“Hừm!” Tô Niên Niên nũng nịu ngoảnh đầu lại, nhún nhảy đi về nhà, để lại Cố Từ Thần đứng đó thờ dài.

--- ---

Đêm dần buông xuống, sao trời lấp lánh, trong lành dễ chịu.

Nhưng đối với Doãn Sơ Hạ mà nói, hôm qua quả thật là ngày không thuận chút nào.

Cảm giác đau đớn nằm trong bệnh viện rửa ruột khiến cô ta chỉ muốn khóc.

Cô ta nằm trên giường trong bệnh viện, không chút hối hận, ngược lại còn hận Tô Niên Niên đến tận xương tủy.

Tại sao người đính hôn với Cố Từ Thần, đến cuối cùng lại là Tô Niên Niên ?

Rõ ràng cô ta mới là công chúa được nâng niu trong lòng bàn tay, được Cố Từ Thần đã chọn, tại sao đến cuối cùng lại không có gì chứ?

Đặc biệt là, Tô Niên Niên còn hại cô ta ngã xuống nước!

Doãn Sơ Hạ nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ, nếu như thời gian có thể quay ngược lại, cô ta chỉ muốn chìm Tô Niên Niên xuống nước mà chết!

Ngoài cửa chuyển đến tiếng bước chân ngắt ngang ảo tưởng của cô ta, Doãn Sơ Hạ ngoảnh đầu nhìn, là bố mẹ của cô ta vội đến.

Nhìn thấy bố mẹ của mình, Doãn Sơ Hạ nhất thời ảm ức mà khóc òa lên, “Bố, mẹ.....”

Châu Thanh xót xa con gái, bước lên trên cầm tay Doãn Sơ Hạ, nước mắt không thành tiếng: “Sơ Hạ à, nếu mà có mệnh hệ gì, mẹ cũng không muốn sống nữa! Con gái nhà họ Tô quả thật quá đáng ghét!”

“Đúng thế, mẹ, cô ta quá đáng ghét! Còn đính hôn với anh Từ Thần!” Doãn Sơ Hạ đầy bụng ảm ức cuối cùng cũng tìm được nơi để trút, nước mắt nước mắt kể khổ với Châu Thanh.

Châu Thanh càng nghe càng bức, hận không thể đích thân dạy dỗ Tô Niên Niên, hai mẹ con đang nghĩ xem trả thù thế nào, Doãn Văn Việt đột nhiên

lạnh lùng nói: “Hai người đã náo loạn đủ chưa?”

Mặc dù nói bình thường Châu Thanh biểu hiện rất mạnh mẽ, nhưng nhà họ Doãn trước nay vẫn là Doãn Văn Việt làm chủ, nghe thấy Doãn Văn Việt bực tức, bà ta lập tức câm miệng không dám nói gì.

“Bố, con đâu có làm loạn! Rõ ràng chính là Tô Niên Niên ức hiếp con, con không hề sai, bố còn cáu với con!” Doãn Sơ Hạ gân cổ lên biện minh.

“Con biết hành vi của con hôm nay mang đến cho nhà chúng ta trở ngại gì không! Tô Niên Niên đã đính hôn với Cố Từ Thần, hôm nay con đắc tội với Tô Niên Niên, lẽ nào con nghĩ nhà họ Cố sẽ để yên chuyện này sao? con biết từ chiều hôm nay đến bây giờ, công ty chúng ta chịu biết bao chấn động không? Ngày mai cổ phiếu nhất định sẽ dao động! Chỉ vì ích kỷ của mình con, làm hại cả gia tộc chúng ta, Sơ Hạ, con còn chưa biết sai à?” Doãn Văn Việt đã tức đến phát điên rồi, bây giờ nhìn con gái vẫn chưa hiểu chuyện như thế, đã không thể chỉ dùng từ bệnh đau tim mà biểu đạt cảm giác của ông lúc này.

Doãn Sơ Hạ sững sờ, cô ta chỉ là ghen ăn tức ở với Tô Niên Niên, sao nghĩ được nhiều đến thế.

“Đường Dư cũng đã lên tiếng, năm sau sẽ không ký hợp đồng với Doãn Thị nữa!” sắc mặt Doãn Văn Việt đanh lại, “Cho nên, con đích thân đi xin lỗi Tô Niên Niên! nếu không đừng mong bước chân vào cửa nhà họ Doãn!”

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 499: Không Thể Yêu Người Mình Yêu (1)

Trong phòng bệnh yên tĩnh đáng sợ.

Doãn Sơ Hạ há hốc miệng, tưởng tượng không ra người bố luôn chiều chuộng hết sức với cô ta, tại sao đột nhiên lại biến thành như thế.

Châu Thanh oán trách nói: “Như thế sao được! Bảo Sơ Hạ nhà chúng ta đi xin lỗi con gái nhà họ Tô thì quá đáng quá.....”

“Bà ngậm mồm!” Doãn Văn Việt không khách sáo mà trách mắng Châu Thanh, “Nhìn xem con gái mà bà dạy dỗ, giả dụ nhà họ Cố thật sự muốn chen ép nhà họ Doãn, bà cũng không cần về nữa!”

Lời này nói ra, Châu Thanh cũng không dám nói gì nữa, tại vì bà ta biết, Doãn Văn Việt đúng là đang nổi giận rồi.

Doãn Văn Việt nói xong tức giận bỏ đi, Doãn Sơ Hạ không vui dứt kim truyền nước trên tay ra, hất đổ chiếc giá đang treo chai nước truyền xuống đất.

“Tô Niên Niên!” Nghiến răng nghiến lợi bật ra ba chữ này, trên mặt Doãn Sơ Hạ nhăn nhó đầy hận thù.

Đêm này Tô Niên Niên ngủ rất ngon, chỉ là lúc sáng sớm cảm thấy đầu óc nặng trĩu, may là Trần Nguyên phát hiện ra bộ dạng khác thường của cô, cảm nhiệt độ đo, gần 39 độ.

Trên khuôn mặt anh tú của cậu là vẻ sốt sắng, “Niên Niên, anh đưa em đi bệnh viện.”

Bước chân Tô Niên Niên như đang lơ lửng, mơ hồ đi được hai bước, Trần Nguyên thấy thế, bước lên trên bệ ngang cô lên, lại bảo Sơ Tố Tâm cầm cho cô chiếc áo khoác dày, bế cô ra ngoài cửa.

Bên ngoài cửa có một đám người vây lấy, khiến Trần Nguyên hết sức khó hiểu.

Đầu tiên là Doãn Văn Việt giầy da kiểu tây, rồi đến Doãn Sơ Hạ sắc mặt trắng bệch, cô ta nhìn đáng vẻ yếu ớt, cố gắng đứng trụ ở đây, cũng không biết chịu gió lạnh bao lâu rồi. ngoài ra, còn có một lái xe và một nhân viên y tế giám hộ.

“Chú Doãn, có việc gì thế ạ?” Trần Nguyên lạnh lùng hỏi, ức hiếp em gái cậu không nói, bây giờ còn muốn đến cửa khiêu khích sao?”

Doãn Văn Việt cười xã giao, “Tiểu Nguyên, Niên Niên làm sao thế?”

Tiếng gọi “Tiểu Nguyên” gần gũi như thế, thực ra Trần Doãn hai nhà quan hệ vẫn rất tốt, chỉ là trong mắt Trần Nguyên chẳng có thiện cảm gì với nhà họ Doãn.

“Niên Niên sốt rồi, cháu đưa con bé đi bệnh viện.” Trần Nguyên đơn giản nói xong, Doãn Văn Việt đưa tay ngăn cậu lại: “Hay là để bác sĩ gia đình của

nhà họ Doãn chúng tôi xem bệnh trước.”

“Chú Doãn bận tâm rồi, tình hình Niên Niên tương đối đặc biệt, không cần phiền bác sĩ Vương đâu ạ.” Nói như thế, Doãn Văn Việt cũng nghe ra trong lời nói của Trần Nguyên như có gai đâm, rõ ràng là không tin tưởng bọn họ.

Đúng lúc này, Sở Tổ Tâm nghe thấy động tĩnh cũng đi ra, nhìn thấy cả nhà họ Doãn lập tức lên con cáu giận, nói lời chiêm biếm: “Doãn tiên sinh, hôm kia con gái ông làm đao phủ, hôm nay ông cũng đến để thêm nhát dao nữa à? Y thuật của bác sĩ nhà họ Doãn các người cao siêu, chúng tôi không dám trèo cao!”

“Không không không, Tổ Tâm, bà hiểu lầm rồi.....” Doãn Văn Việt vội vàng giải thích.

“Doãn tiên sinh, xin hỏi chúng ta có quen đến mức có thể xưng hô tên của đối phương đến mức đó không?” Sở Tổ Tâm hùng hổ hăm dọa, bà là tự bệnh vực mình, con gái đã bị ức hiếp thành ra thế này, còn định chơi mèo vờn chuột với bà sao? Nằm mơ?

Trên mặt Doãn Văn Việt càng ngày càng lo lắng, chỉ thấy Doãn Sơ Hạ một cái, “Sơ Hạ, mau xin lỗi Niên Niên.”

Doãn Sơ Hạ nghiêng răng nghiêng lợi, vẻ không can tâm nói: “Ồ, Tô Niên Niên, xin lỗi, việc hôm qua là tôi không đúng, cô tha thứ cho tôi nhé!”

Tô Niên Niên co người trong lòng Trần Nguyên, bị tiếng nói chuyện cãi nhau của mọi người khiến đầu cô càng thêm lùng bùng.

“Đây là thái độ xin lỗi của các người à? Còn phiền hai người cất công chạy đến tận đây, không cảm thấy đang làm trò cười cho thiên hạ sao?” Sở Tổ Tâm không khách sáo châm chọc.

Doãn Sơ Hạ không phục nói: “Thế cô muốn thế nào chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 500: Không Thể Yêu Người Mình Yêu (2)

Trong mắt Sở Tổ Tâm ánh lên chút giễu cợt, thái độ này của Doãn Sơ Hạ vừa nhìn là biết không phải thật lòng xin lỗi, xem ra có người ép bố con nhà họ Doãn đến đây!

Không phải nói, nhất định là Cố Từ Thần!

“Ha ha, chúng tôi chẳng muốn thế nào, chỉ là cách xin lỗi của các người không chấp nhận nổi!” Sở Tổ Tâm lạnh mặt nói.

Sắc mặt Doãn Văn Việt càng cứng lại, nhưng nhà họ Cố còn ở đó, ông ta cũng không nói được gì, cười trừ: “Đều là hiểu lầm giữa con trẻ, nói ra là được rồi, Tiểu Vương, mang quà đã chuẩn bị qua đây.”

Lái xe đi ra cốp xe lấy quà, xách túi lớn túi nhỏ mang đến.

Nán lại một lúc như thế, Tô Niên Niên khó chịu thở dài hai tiếng, Trần Nguyên cau mày, khẽ hỏi: “Niên Niên, em không sao chứ?”

“Mọi người đang nói gì thế?” Tô Niên Niên miễn cưỡng nói một câu, đầu sắp sột đến mê man đi rồi.

Doãn Văn Việt không kiềm chế nổi nhếch miệng, bố con ông ta nói nhiều như thế, mà không để lọt tai được một câu sao?

Trần Nguyên không buồn để ý bọn họ, bế Tô Niên Niên lên xe, Sở Tổ Tâm ném lại một câu “mời về đi”, cũng sột sáng lên xe theo.

“Bố, làm thế nào đây?” Doãn Sơ Hạ luống cuống hỏi, cô ta còn lâu mới quan tâm Tô Niên Niên sống hay chết, chủ yếu là sợ Doãn Văn Việt trút giận lên mình.

Gân xanh trên trán Doãn Văn Việt giật giật, nghiêng răng nghiêng lợi bật ra chữ: “Đi!”

Không lay chuyển được Tô Niên Niên, đành phải quay sang Cố Từ Thần vậy!

Doãn Văn Việt dẫn Doãn Sơ Hạ đến Cố Thị, không ngờ còn thăm hơn ở nhà họ Tô, còn bị chặn ngay ngoài cửa.

“Là thế này, Cố thiếu gia đang chủ trì cuộc họp với lãnh đạo, xin ngồi đợi.” Trợ lý lễ phép nói xong liền rời đi.

Một tiếng, hai tiếng, bố con Doãn Thị đợi đến nôn nóng sốt ruột.

12h trưa, là thời gian nghỉ trưa của Cố Thị.

Trợ lý bước đến, thông báo cho bố con Doãn Thị một tin còn hơn tin dữ: Cố thiếu gia đi dùng bữa, buổi chiều hai giờ mới chính thức đi làm, mời hai vị buổi chiều lại đến.

Doãn Văn Việt coi như đã hiểu, người ta là không có ý định gặp bọn họ. Ông ta sa sầm mặt bỏ về.

Bệnh tình Doãn Sơ Hạ càng nặng, không thể không đưa đến bệnh viện, Doãn Văn Việt lo âu đến bạc cả tóc.

Bệnh viện.

Bác sĩ tiêm thuốc hạ sốt cho Tô Niên Niên, nhưng lại phải tiêm cả ở mông, Tô Niên Niên đáng thương nằm trên giường rên rỉ, Trần Nguyên ở bên cạnh dịu dàng an ủi cô.

“Em lớn thế này rồi còn tiêm mông.....hu huhu...mắt mặt quá....đau quá.....” Nỗi đau trên cơ thể chẳng tính là gì, hủy hoại tinh thần mới là nơi hành hạ Tô Niên Niên.

“Em vẫn còn nhỏ, mãi mãi 18 tuổi.” Trần Nguyên khóc dờ mếu dờ an ủi cô, động tác trên tay không ngừng, chớp mắt đã gọt xong một quả táo.

“Em có ăn không?” anh lo lắng Tô Niên Niên không muốn ăn.

Tô Niên Niên hừm một tiếng: “Em không ăn.”

Một giọng nói thanh ngọt vang lên, “Tiểu Niên Niên, em không ăn là chị ăn đấy.”

Tô Niên Niên khó khăn ngoảnh mặt lại, là Nam Chi và Cố Tử Thần cùng đến.

Nam Chi lấy quả táo từ trong tay Trần Nguyên, động tác Trần Nguyên hơi khựng lại.

Cố Tử Thần liếc nhìn hai người, cuối cùng ánh mắt vẫn lướt trên người Tô Niên Niên, ánh mắt căng thẳng, nhìn có vẻ rất lo lắng.

Tô Niên Niên chỉ sợ anh lại mắng cô hôm qua không nghe lời, mếu máo rom róm nói: “Đại Thần Thần, tiêm đau quá!”

Quả nhiên, Cố Tử Thần mềm lòng, bước lên trước vuốt vuốt tóc Tô Niên Niên, dịu dàng nói: “Đừng sợ, có anh ở đây.”

Hai người bên cạnh bị vẻ dịu dàng đột nhiên xuất hiện của anh dọa cho run rùng mình.

Đây.....là lời mà Cố Tử Thần nói ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 501: Không Thể Yêu Người Mình Yêu (3)

Nam Chi quen biết Cố Tử Thần cũng rất nhiều năm rồi, trong ấn tượng của cô, Cố Tử Thần lúc nào cũng với dáng vẻ nam thần lạnh lùng, không ngờ ở trước mặt Tô Niên Niên...lại sến sẩm như thế?

“Đáng sợ quá, mình cảm thấy mặt như hoa lên rồi.....” Nam Chi lắc đầu thở dài.

Khóe miệng Trần Nguyên nhếch lên, mang theo ý cười.

Là một kẻ đơn thân, Nam Chi quả thật chịu không nổi cảnh ân ái tình cảm trong phòng, không dám nhìn tiếp liền đi ra ngoài.

Trần Nguyên cũng đi theo cô, hai người đứng ngoài hành lang, không nói câu gì.

Mùi nước khử trùng trong bệnh viện phả vào mũi, khiến mũi Nam Chi cay cay, có cảm giác muốn chảy nước mắt.

Vừa sụt sịt mũi, trước mắt xuất hiện một túi khăn giấy.

Nam Chi ngẩng đầu nhìn, khóe miệng Trần Nguyên nở nụ cười hiền hòa, lại đưa túi khăn giấy lại gần cô hơn chút.

Cô do dự, cuối cùng vẫn nhận lấy.

Nam Chi cảm ghét sự dịu dàng của Trần Nguyên, càng cảm ghét sự yếu mềm của mình.

Rõ ràng hai bọn họ.....là mãi mãi không thể ở bên nhau.

Tại sao vẫn không hết hy vọng?

“Mình bây giờ dường như đã hiểu tâm trạng của cậu, Niên Niên hai người họ, thật sự không thể không ngưỡng mộ.” Trần Nguyên thở dài một tiếng Nam Chi cười theo, “Đúng thế, ngưỡng mộ.”

Ngưỡng mộ bọn họ, có thể đường đường chính chính ở bên nhau.

Ngưỡng mộ bọn họ, có thể biểu đạt rõ ràng tâm ý của mình.

Nam Chi đã không còn muốn tiếp tục nghĩ nữa, cô lúng túng đứng dậy, “Mình đi vào nhà vệ sinh.”

Bước chân cô gấp gáp, không để ý chiếc ghế dài bên cạnh, không cẩn thận vấp vào, người mất thăng bằng, suýt thì ngã xuống.

May là Trần Nguyên ở sau kịp thời kéo cô, bàn tay giữ lấy cánh tay của Nam Chi, Nam Chi chỉ lao người về trước, nhưng sau đó cũng đứng vững lại được.

Thần sắc cô có chút bối rối, ý thức nắm lấy tay Trần Nguyên, ngón tay dùng lực gần như bám mạnh vào trong thịt của Trần Nguyên, “Trần Nguyên.....”

Tiếng gọi này chứa đựng quá nhiều tâm tư, Trần Nguyên sửng người, cổ chịu đau không lên tiếng.

Thời gian dường như ngưng đọng vậy, hai người giữ tư thế thân thiết này, ai cũng không chịu buông ra trước.

“Ninh tiểu thư, chủ nhiệm Bạch đang đợi cô.” Tiếng thúc giục lễ phép của y tá, người được gọi là “Ninh tiểu thư” đứng ở đó, đằng sau còn có bố mẹ cô.

“A Ninh, sao thế?” Người phụ nữ hiền hậu ý thức được sự bất thường của con gái, khẽ hỏi một câu.

Cơ thể Nam Ninh không ngừng run rẩy, trên làn da trắng dần ửng đỏ, nhìn ra tâm trạng đang rất kích động.

Người phụ nữ quay người nhìn, đúng lúc nhìn thấy bóng Trần Nguyên và Nam Chi.

Bà không thể tin được, từ góc độ của bọn họ nhìn, giống như Trần Nguyên đang ôm Nam Chi vào lòng.

Lửa giận bùng lên trên đầu, người phụ nữ bước nhanh đến, còn chưa đợi hai người kịp phản ứng, bà đã giơ tay cho Nam Chi một cái bạt tai!

Lực tát mạnh khiến người khác phát sợ, đến Trần Nguyên còn không kéo nổi Nam Chi, Nam Chi đã ngã trên đất, hoảng loạn ngẩng đầu, đột nhiên, tim như bị tảng đá nặng nhấn chìm.

Tại sao cô lại quên, hôm nay là ngày mà Nam Ninh đến bệnh viện kiểm tra.....

Từ phía xa, bóng dáng nhỏ bé của Nam Ninh dựa bên cạnh ông Nam, nhìn mà Nam Chi xót xa.

Em gái của cô, Nam Ninh là bảo bối của cả nhà.

Còn cô, vừa bị một cái tát của chính mẹ đẻ mình, đến cô cũng không biết tại sao.

“Bác gái, bác làm gì thế ạ?” Trần Nguyên cau mày, muốn đi dìu Nam Chi, Nam Chi gắng gượng tự mình đứng dậy.

Bốn mắt nhìn nhau, Nam Chi cười đau thương: “Mẹ, con xin lỗi, con sai rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 502: Không Thể Yêu Người Mình Yêu (4)

Trần Nguyên cau mày, ánh mắt dừng lại trên người Nam Chi, muốn tìm chút manh mối gì trên mặt cô.

Nam Chi vẫn cười, dấu bàn tay hằn trên mặt cô hiện rõ, má sưng đỏ lên, ai cũng không thể ngờ, đó là thái độ của một người mẹ đẻ với con gái.

Cô cũng không biết mình tại sao phải xin lỗi, chỉ là theo thói quen mà thôi.

Từ nhỏ đến lớn, dù cho cô làm gì, cũng đều là lỗi của cô.

Tại vì, cô là Nam Chi.....không phải là viên ngọc minh châu Nam Ninh.

Trần Nguyên biết thái độ của nhà họ Nam với hai con gái hoàn toàn phân biệt đối xử, nhưng cũng không ngờ lại rõ ràng như thế!

Bà Nam ngoảnh đầu nhìn tình hình Nam Ninh, lập tức không đếm xỉa nữa, bước lên bực tức quát: “Con còn không đi à?”

Nam Chi cứng đờ ngoảnh đầu lại, nhìn khuôn mặt nghiêng của Trần Nguyên, mấy giây sau, không nói câu gì quay người đi.

Cô biết, Nam Ninh sẽ không thích cô và Trần Nguyên ở bên nhau.

Nam Ninh mãi mãi đều là người quan trọng nhất, người chị gái là cô, trước nay chỉ là cái bóng mà thôi.

Đến thích một người, cũng không thể nói ra được.....

Người cô thích, cũng là người Nam Ninh thích.

Cô làm gì có tư cách mà tranh với Nam Ninh chứ?

Tình yêu thâm yêu trộm nhớ này chưa bao giờ trải qua cảnh nhốn nháo, nếu có, cũng chỉ là khóc gió than mưa.

Nam Chi hít một hơi thật sâu, cũng chẳng để ý nói lời chào Tô Niên Niên, quay người rời đi.

Trần Nguyên muốn đuổi theo, bà Nam đã giữ lấy cánh tay cậu, trên mặt đầu còn vẽ ghê gớm như lúc nãy, hoàn toàn là một người mẹ khổ sở cầu xin: “Trần Nguyên, cháu đi khuyên A Ninh đi, con bé nhìn thấy cháu và Tiểu Chi ở cạnh nhau rồi.”

Thái dương của Trần Nguyên khẽ giật, mắt nhìn theo bóng Nam Chi dần xa, còn một bên là Nam Ninh tâm trạng như sắp tan vỡ, chuyển bước chân, đi về phía Nam Ninh.

Chọn lựa của cậu, chính là không có chọn lựa.

Trong phòng, Tô Niên Niên nghe thấy tiếng gõ cửa khác thường, đẩy Cỗ Từ Thần ra: “Ngoài cửa có chuyện gì thế?”

(/)

Cỗ Từ Thần đang chuyên tâm gọt táo cho Tô Niên Niên, vỏ táo đang xoay tròn theo hình quả táo rất đẹp bỗng dừng bị đứt, bộ dạng chăm chú nhìn khiến Tô Niên Niên sắp cuống lên rồi.

Anh cau mày, đưa quả táo vừa gọt vào trong tay Tô Niên Niên, xoa xoa đầu cô: “Anh ra ngoài xem thế nào.”

Đi ra cửa, anh nhìn thấy bóng dáng Trần Nguyên đang đi cùng Nam Ninh, thần sắc bỗng trở nên nghiêm túc.

Mọi người đều biết, Nam Ninh theo Trần Nguyên cùng đi Anh học, không biết giữa hai người xảy ra mâu thuẫn gì, cô còn vì Trần Nguyên mà cắt cổ tay tự sát.

Chuyện này làm loạn lên, nhưng toàn bộ vẫn bị nén xuống, đến Tô Niên Niên cũng không biết.

Bây giờ hai người này, tại sao lại dính lấy nhau chứ?

Cảnh tượng hỗn loạn trước mắt, lại nhìn thấy bóng Trần Nguyên và Nam Ninh, Cỗ Từ Thần cũng không đoán được gì, đành phải quay về, qua loa nói với Tô Niên Niên vừa nãy xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, nhân tiện chuyển chủ đề.

“Tôi nay ở đây hay là về nhà?”

“Em muốn về nhà!” Tô Niên Niên chẳng nghĩ mà trả lời luôn, chẳng có thiện cảm gì với bệnh viện.

Cỗ Từ Thần suy nghĩ một lát, cô cũng đã hạ sốt rồi, ở hay không cũng không quan trọng.

Nếu cô đã muốn về, vậy thì thuận theo ý Tô Niên Niên vậy.

Anh đi ra làm thủ tục cho Tô Niên Niên, lĩnh luôn thuốc cho mấy ngày, sau đó cùng Tô Niên Niên về.

Đi ra khỏi viện, không khí lạnh phả vào mặt, Cố Từ Thần che cho Tô Niên Niên, khoác chiếc áo khoác của mình lên vai cô, rồi lại cẩn thận cài cúc lại.

Trong chiếc xe BMW bên đường, Đường Dư nhìn hai người đi ra, lại đặt chiếc làn hoa quả trong tay xuống.

Lúc này, cậu không cần phải đến.....không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 503: Không Thể Yêu Người Mình Yêu (5)

Người quản lý Mạnh Lạc Dương thấy cậu do dự, cười chua chát: “Không đi thăm cô ấy sao?”

Từ chối mọi cuộc họp báo, từ chối toàn bộ phỏng vấn, né tránh chỗ săn tin chụp ảnh, chỉ vì đến bệnh viện nhìn cô một lần.

Kết quả đến phút quan trọng, lại không đi?

“Đi hay không đều như nhau, không quan trọng nữa.” Đường Dư cười, trong khóe mắt là một mảng u tối.

Cô đã có Cố Từ Thần rồi.....không còn cần cậu nữa.

Chớp mắt một cái, hai người đã đi xa rồi, Tô Niên Niên mặc chiếc áo gió của anh, mặc dù to rộng nhưng rất ấm áp, hai bóng người với chiều cao khắp khiêng nhìn êm dịu hơn bao giờ hết.

Mạnh Lạc Dương đột nhiên nói: “Ồ, đó không phải là nữ thần khóa trên của cậu à?”

Vì có liên quan đến Tô Niên Niên, dẫn đến quản lý của cậu cũng biết bạn học của cậu, chỉ bóng người đứng ở bên đường.

Đường Dư liếc mắt nhìn, trong lòng đột nhiên nặng nề, kéo cửa xe, nhanh chóng nhảy xuống xe.

Nam Chi vô tri vô giác đi ra khỏi bệnh viện, đi đi lại lại mấy vòng ở gần đó, đi không có mục đích.

Đi qua một ngã tư, cô cũng chẳng buồn để ý đèn xanh đèn đỏ, như một xác chết vất vờ lao về phía trước.

Kết---

Tiếng phanh xe của một chiếc xe bồn, suýt nữa thì đâm vào cô, đằng sau có người kịp thời kéo cô lại, tránh xảy ra tai nạn bị thương.

“Làm cái gì thế! Có mắt không đấy! Có thể tuân thủ quy tắc giao thông được không?”

“Chị Nam Chi, chị không sao chứ?”

Tiếng chỉ trích bức tức của lái xe và tiếng quan tâm dễ nghe vang lên cùng một lúc, Nam Chi chậm chạp ngoảnh đầu, nhìn rõ người vừa kéo cô là Đường Dư mới từng người, mới nói câu “cảm ơn.”

Đường Dư chạy vội vàng, đến kính đen khẩu trang để nguy trang cũng không có, lập tức thu hút biết bao người đi đường.

Mọi người xì xào bàn tán, những người táo bạo thì nhau lại gần chụp ảnh.

Đường Dư nheo mắt, lúc này vẫn nên tránh đi thì hơn.

Chỉ là nhìn thấy trên mặt Nam Chi có vết bàn tay hằn lên, cậu cũng không nỡ để lại cô một mình, thế là hỏi: “Cùng đi nhé?”

Nam Chi gật gật đầu, ánh mắt mơ hồ, Đường Dư nghi ngờ có lẽ cô còn chưa hiểu mình đang nói gì.....

Việc đã như thế, cậu kéo Nam Chi lên xe, Mạnh Lạc Dương hiểu ý, không hỏi nhiều, mà lái xe đến một quán cafe gần đó.

Quán cafe này là của bạn Mạnh Lạc Dương mở, kinh doanh vắng vẻ, nhưng hợp với Đường Dư, tránh bị fan vây lấy.

Mạnh Lạc Dương lên trước gọi cafe, ngồi ở quầy nói chuyện với chủ quán, Đường Dư và Nam Chi tìm một góc vắng ngồi.

Nam Chi không biết nhìn tách cafe trên bàn bao lâu, không nhấp ngụm nào.

Đường Dư không phải người nói nhiều, cũng im lặng theo.

Hai người ngồi im lặng mãi, Nam Chi cuối cùng cũng điều chỉnh lại trạng thái, mỉm cười ảm áp: “Vừa nãy cảm ơn cậu nhé.”

“Đừng khách sáo.” Đường Dư xa cách nói một câu.

“Cậu là muốn tìm tôi hỏi chuyện Niên Niên sao? cô ấy đã hạ sốt rồi, đang ở cùng Cố Tử Thần.” Nam Chi nói ngắn gọn xong, biểu cảm của Đường Dư hơi thay đổi, bị câu nói của Nam Chi bắt thóp rồi.

Về tình cảm của Đường Dư với Tô Niên Niên, cô lẽ mờ có thể cảm nhận được.

Bảy năm, quá dài.

Nhưng, đến cuối cùng bọn họ cũng không ở bên nhau.....

Nam Chi nhấp ngụm cafe, chỉ cảm thấy đắng ngắt, mang theo cảm giác đồng cảnh ngộ với Đường Dư.

“Thích một người rất mệt sao?” Cô nhẹ nhàng hỏi.

Đường Dư mỉm cười, trả lời rất chân thật: “Đúng thế, rất mệt, muốn buông tay mà lại không nỡ.”

Thứ gọi là tình cảm, trước nay đều xuất phát không kiểm soát.

“Tại vì người đó, là người mà cậu không thể yêu.” Nam Chi cười đẹp như hoa, nhưng trong đáy mắt lại mang màu bi thương.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 504: Không Thể Yêu Người Mình Yêu (6)

Đường Dư không nói câu gì, trên thực tế đúng là Nam Chi đã nói ra hết rồi.

Tô Niên Niên, là cậu muốn yêu, nhưng không thể có tình yêu tồn tại.

Tại vì cô đã có người thích, càng quan trọng hơn là, người mà cô thích cũng thích cô.

Sao có thể cho cậu thêm cơ hội được chứ? Cướp tình yêu của người khác, cũng không phải việc Đường Dư sẽ làm.

“Chỉ, chỉ không sao chứ?” Đường Dư khẽ hỏi, một là nhìn vết thương trên mặt Nam Chi, hai là nhìn vẻ tuyệt vọng lộ ra của Nam Chi.

Đúng thế, tuyệt vọng.

Cô quyết định buông tay sao? buông tay người đó mà mình không thể yêu?

Nam Chi bỏ hai viên đường vào trong cốc, cố gắng mỉm cười: “Không có gì, tôi vẫn rất tốt. Chỉ có điều lần này, có lẽ giống như lính đào ngũ vậy.”

Cô đứng dậy. “Có lẽ sắp phải đi rồi, sau này sẽ không bao giờ quay lại nữa.”

Lời nói này giống như tự nói tự trả lời vậy, lại giống như dặn dò với Đường Dư.

“Thuận buồm xuôi gió.” Đường Dư chỉ có thể nói lời chúc như thế.

Hai người chào tạm biệt nhau, không gặp lại nữa.

--- ---

“cái gì? Anh không đi Anh nữa à?” Tô Niên Niên trở mắt nhìn Trần Nguyên.

Mấy ngày trước từ bệnh viện về, cô cảm thấy trạng thái Trần Nguyên có chút không bình thường. Nhưng dù cho cô hỏi thế nào, Trần Nguyên vẫn kiên quyết không mở mồm.

Một phút trước, cậu nói một câu nhẹ như lông hồng với Tô Niên Niên: bỏ du học, về nước phát triển.

Trần Nguyên gãi gãi mũi: “Sao thế? Không muốn anh quay về à?”

“Không phải.....chỉ là cảm thấy hơi đột nhiên.” Tô Niên Niên điều chỉnh lại tư thế, ôm gối uể oải nói: “Sớm biết như thế cần gì phải như lúc đầu! Thế giới bên ngoài tươi đẹp đến đâu, cũng không bằng nhà mình được!”

Trần Nguyên nhếch miệng, cuối cùng vẫn không cười nổi.

Anh vì trốn tránh Nam Ninh mà ra nước ngoài, bây giờ lại không thể không vì Nam Ninh mà quay lại.

ở bệnh viện hôm đó, Nam Ninh làm xong kiểm tra, kéo tay áo cậu, khỏ sở cầu xin, bảo cậu ở lại.

Nếu không, cô không muốn sống nữa. Nam Ninh không chỉ nói mà thôi, quen cô bao nhiêu năm như thế, cô dường như coi chuyện tự sát như cơm bữa vậy, dùng để uy hiếp người khác.

Nhà họ Nam đương nhiên là theo con gái, cùng cầu xin lượng tình.

Trần Nguyên có thể làm gì được chứ? Không quan tâm sống chết của người khác sao?

(/)

Nhưng anh không đi, Nam Chi lại nhất định đi.

Dù cho biết ý của Nam Ninh, nhưng anh vẫn thuận theo.

Có lẽ đây là số mệnh rồi, Trần Nguyên không muốn tin những điều này, bây giờ lại không thể không tin.

Anh đứng trước cửa sổ, nhìn những tầng mây dày trên bầu trời, muốn nhìn xem có máy bay bay qua không.

Để anh nhìn máy bay đưa Nam Chi rời đi cũng được, như thế cũng còn hơn.

Tô Niên Niên không để ý, vẫn vô tư xem hoạt hình, anh ngoảnh đầu nhìn, cảm thấy khóe mắt cay cay.

Đã từng có lúc, mong ước của anh rất đơn giản, có một mái nhà nhỏ cùng Nam Chi, cùng cô ngồi xem tivi. Nói chuyện, chỉ cần hạnh phúc đơn giản như thế cũng mãn nguyện rồi.

Còn bây giờ, anh đến gặp Nam Chi một lần cũng khó khăn.

Chia ly giữa cái chết rất đau, vì kết quả cũng không quay lại được.

Còn chia ly khi còn sống thì sao? có phải sẽ.....đau hơn chút không?

Thứ hai, Tô Niên Niên về trường, một tin tức mới bùng lên: Đường Dư được quan tâm nhất đã ký hợp đồng với công ty giải trí Phong Thượng.

Tô Niên Niên bị dọa cho giật nảy mình, hôm đó chỉ là nói trong cơn bức tức với Doãn Sơ Hạ, cô đâu có bảo Đường Dư rời khỏi Doãn thị chứ!

Phong Thượng chỉ là công ty mới mà thôi, đâu có phát triển hơn Doãn Thị chứ?

ở bên khác, nhà họ Doãn.

Doãn Văn Việt quảng tờ báo lên bàn, Doãn Sơ Hạ bệnh tình vẫn chưa khỏi, còn ở nhà dưỡng bệnh, nhìn thấy bố phát cáu, vội vàng co rúm quay về phòng của mình.

Tô Niên Niên! lại là cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 505: Tổ Tình Và Chia Tay (1)

Tô Niên Niên ở trường hất xì liên tục, Nọa Nọa xích lại gần: “Ai ya, có phải Cố nam thần nhớ cậu rồi không, hất xì này gọi là trông mòn con mắt.”

“Thành ngữ dùng như thế sao?” Tô Niên Niên nhếch nhếch mép, khuôn mặt nhỏ nhắn lại, “Sao mà mình lại cảm thấy, có người nói xấu sau lưng mình chứ?”

Chắc chắn là có kẻ gato với cậu rồi.” Đậu Đậu là điển hình cho thích xem náo nhiệt không màng đại sự.

Tô Niên Niên bĩu môi, tiếp tục đọc tin trên điện thoại.

Cô đang nghĩ xem có gọi điện cho Đường Dư hay không, thì điện thoại rung lên, là một tin nhắn mới.

Mở ra xem, Tô Niên Niên tối sầm mặt.

Là Doãn Sơ Hạ gửi đến, các loại câu từ xâm phạm công kích cá nhân, những tận mấy trăm chữ, tin nhắn chia làm mấy tin mới xem hết.

Trong đó nhắc đến nhiều nhất chính là “cô đáng bị khinh thường, lợi dụng quan hệ giữa cô và Đường Dư, không biết xấu hổ, bla bla..”

Tô Niên Niên biết, cô ta là hiểu lầm rồi.

Nhưng cô cũng chẳng buồn giải thích, ngược lại Đậu Đậu không nói câu gì giằng lấy điện thoại, soạn một tin nhắn còn dài tin nhắn hơn Doãn Sơ Hạ gửi, trong đó là những lời lẽ chế giễu châm biếm.

Đậu Đậu ấn nút gửi, lại loay hoay với điện thoại của Tô Niên Niên một lúc, mới yên tâm trả lại điện thoại cho Tô Niên Niên.

“Định đấu lại với cô ta à?” Tô Niên Niên cau mày.

Đậu Đậu đắc ý nói: “Cậu ngốc à, mình đã cho số cô ta vào danh sách đen rồi, cô ta bây giờ có muốn bật lại cậu cũng không được! Nghi xem cảm giác bị dồn nén đến chết thật là sung sướng....”

Tô Niên Niên im lặng, lại còn có chút đồng tình với Doãn Sơ Hạ.

Gặp phải người như Đậu Đậu, Doãn Sơ Hạ đúng là thua kém hơn chút.

Doãn Sơ Hạ nhìn tin nhắn không mang lời lẽ chửi bới nhưng đầy đặc chữ, may là còn chưa ngắt, phát huy tốc độ lại soạn một tràng tin dài, ấn nút gửi nhưng mãi vẫn hiển thị chưa gửi đi được.

Cô ta nghiêng răng nghiêng lợi ném điện thoại xuống đất, màn hình điện thoại lập tức vỡ nứt thành những vết chằng chịt một cách đáng thương.

Trên ngôn ngữ chịu thiệt, cô ta có thể nhẫn nhịn!

Nhưng cô ta nhất định khiến Tô Niên Niên phải trả giá đắt!

(/)

Trần Nguyên làm xong thủ tục chuyển trường, chính thức vào đại học Thánh Âm, vì muốn cùng em gái đi học.

Ngày đến trường, anh còn mang cho Tô Niên Niên hai túi đồ ăn vặt to, được Đậu Đậu ba người tung lên mây xanh.

“Đúng là anh trai quốc dân mà.....” Nọa Nọa ra sức khen ngợi.

“P, mình tuyên bố, Trần Nguyên oppa chính là nam thần mới của mình!” Đậu Đậu cười ngốc ngếch.

“nhân loại ngu xuẩn, đây là hotboy Trần Nguyên năm đó của trường mình, mình còn có ảnh đẹp trai của anh ấy, có muốn không? Một gói bimbim một cái?” Mộ Dung Sam hào hứng làm kinh doanh.

Nhìn ba người bạn cùng phòng của mình, Tô Niên Niên đành phải bó tay.

Trần Nguyên mặc dù vẫn dịu dàng quan tâm giống như trước đây, cười như gió xuân, nhưng Tô Niên Niên lại cảm thấy, anh thay đổi rồi.

Trở nên khó đoán, khi nói chuyện với anh, anh thường xuyên thất thần, nhìn cảnh sắc xung quanh, trên mặt có gì đó bi thương.

Tô Niên Niên đoán mấy ngày cũng không ra, cuối cùng chỉ có thể buông bỏ không can tâm.

Cô bắt đầu bận rồi.

Đương nhiên bận này không có cách nào bằng Cố Tử Thần được, anh mới là thật sự bận. Phải xử lý việc lớn việc nhỏ của Cố thị, còn phải đến trường đi học, trợ lý Thành Châu của anh còn sợ anh mệt quá.

Tô Niên Niên là bận chuẩn bị tiết mục.

Tết nguyên tiêu, trường muốn tổ chức buổi liên hoan.

Đại minh tinh Đường Dư được mọi người chào đón, đương nhiên là phải lên sân khấu biểu diễn rồi, còn anh lại đưa ra một yêu cầu: hy vọng Tô Niên Niên đệm đàn cho anh.

Tô Niên Niên cũng không nghĩ nhiều mà đồng ý, không chú ý đến nụ cười trên khóe miệng Đường Dư.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 506: Tổ Tình Và Tạm Biệt (2)

Khi Cố Tử Thần biết Tô Niên Niên muốn cùng lên sân khấu biểu diễn với Đường Dư, chỉ lẳng lặng ném ra một câu: “Không cho đi.”

“Tại sao thế?” Tô Niên Niên không hiểu.

“Nếu như em dám đi anh sẽ đánh gãy chân em.” Có con sói bắt đầu lộ nguyên hình uy hiếp.

Tô Niên Niên còn lâu mới bị mắc bẫy của anh! Cố Tử Thần chiều chuộng cô, hai người cãi nhau đánh nhau, cô tự đánh mình còn có lợi hơn là đánh lên người đối phương!

Tại sao? Cố Tử Thần xót xa mà thôi.

“A hum, thế anh bây giờ đánh đi, Đại Thần Thần, anh là cố tình gây sự phải không!” Tô Niên Niên xem thường nói, mắt chăm chăm nhìn người đàn ông đối diện mà sa sầm mặt mày.

“Anh cố tình gây sự?” Giọng nói không chắc chắn hỏi lại.

Tô Niên Niên lí lẽ hùng hồn nói: “Đúng thế! Biểu diễn tiết mục có gì không đúng, anh đây là đang ghen! Chính là cố tình gây sự!”

Cố Tử Thần sững người, nói còn gay gắt hơn Tô Niên Niên: “Đúng thế, anh ghen đấy! Không cho em đi đấy, em cần anh đi!”

Dựa vào cái gì mà bảo vợ mình lên sân khấu biểu diễn với người đàn ông khác chứ, nghĩ cũng không muốn nghĩ!

Tô Niên Niên tức phụt máu, nghiêng nghiêng răng, xông lên cắn anh một miếng.

Sau khi cắn xong, Tô Niên Niên phì phì mồm, cứ thế là đi! Còn diêm tinh nói: “không nói chuyện với người ghen tuông không lí trí, tuyệt giao đi!”

Cô cứ thế bỏ đi, để lại một mình Cố Tử Thần ở đó không biết nói gì.

Hừ, con....con lợn này định cười lên đầu anh à?

Thành Châu ở bên cạnh nhìn cười đến khổ, anh không ngờ được, Cố Tử Thần ở trên thương trường chưa bao giờ thua, lại bị ngậm họng trước một nữ sinh nhỏ bé.

Mặc kệ sự phản đối của Cố Tử Thần, Tô Niên Niên vẫn đi tập luyện cùng Đường Dư.

Trên thực tế là cô cũng không cảm giác gì với Đường Dư, hoàn toàn coi cậu như bạn thân, cô cảm thấy Cố Tử Thần nghĩ quá nhiều rồi.

Còn cô, cũng chiến tranh lạnh với Cố Tử Thần. Hai người chiến tranh lạnh từ lúc bắt đầu yêu.

Người chịu sự giãy vò không phải hai người chiến tranh lạnh, mà là Đậu Đậu.

Cố Tử Thần: bảo cho con lợn Tô Niên Niên đó, ăn nhiều cơm, không được kén chọn! Ồ đúng rồi, ngày mai nhiệt độ hạ, nhớ bảo cô ấy mặc nhiều quần

áo!

Tô Niên Niên: hừm, ai cần anh ta quần chứ, bảo cho anh ta, bản cô nương muốn thế nào thì thế đó!

Đậu Đậu chuyển lời y như thế, Cố Từ Thần lần này càng trực tiếp hơn, lại đưa đến một bộ mũ găng tay mới mua, tỉ mỉ dặn dò: đưa cho Niên Niên, bảo cô ấy đừng để cảm lạnh.

Tô Niên Niên bực tức: Tôi từ chối! không cần đồ của tên đàn ông ghen tuông mù quáng!

Nói thì như thế, ngày hôm sau vẫn đội lên đầu, khiến Đậu Đậu cũng cạn lời.

Lần thứ ba, Cố Từ Thần gửi tin nhắn: vị trí trong giảng đường đã chiếm rồi, đặt quyền sách mà lần trước Niên Niên quên ở chỗ tôi.

Đậu Đậu mếu máo, đây không phải là bạn trai quốc dân tốt nhất sao?

Tô Niên Niên: hừm! Vừa nhìn đã biết là có mưu đồ mà! Kiên quyết chính sách tuyệt giao!

Cố Từ Thần im lặng, tự mình gửi tin nhắn cho Tô Niên Niên: Tuyệt giao? Ra cái thể thống gì chứ?

Tô Niên Niên đúng là thua rồi, cô không ngờ, Cố Từ Thần cũng có lúc vô liêm sỉ như thế.....

“Anh tránh ra! Bản cô nương sẽ không nói chuyện với anh!” Cô bực tức trả lời.

Tiếp theo đó là tin nhắn trả lời: “Đây không phải đang nói hay sao?”

“hừm hừm hừm! Tuyệt giao lại từ đầu, 5’, ai nói trước người đấy là chó!”

“Ồ, như thế à.....gâu gâu.”

“.....hừ, Đại Thần Thần, tiết tháo của anh đi đâu cả rồi?”

Hoàng Đậu Đậu biểu thị: đây là vợ chồng Cố Tô đang trêu đùa kẻ đơn thân phải không! Nếu bắt tôi chuyển lời lần nữa tôi sẽ trảm hai người.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 507: Tổ Tình Và Tạm Biệt (3)

Trong tiếng oán trách của Đậu Đậu, Cố Từ Thần và Tô Niên Niên còn chưa đến 48h chiến tranh lạnh đã tự động kết thúc....khiến Đậu Đậu kẻ đơn thân lại càng rầu rĩ hơn.

Cô chán nản nghịch điện thoại, nhìn lên trên có một số điện thoại quen thuộc, mắt tập trung tại đó.

Sênh Sênh đáng yêu ngốc nghếch, nickname đáng yêu, là cô đặt cho Ngôn Mặc Sênh.

Từ sau lần trước cưỡng hôn....hai người họ rất lâu rồi chưa liên lạc.

Hừ! Tên này đúng là âm hồn không tan mà! Lợi dụng người ta xong rồi mất hút!

Đậu Đậu lòng đầy căm phẫn lắm bấm lên án Ngôn Mặc Sênh vô liêm sỉ, nhưng lại không phát hiện, mình để ý đến anh, dường như có phần hơi quá đáng.

Cùng lúc này, tập luyện của Tô Niên Niên và Đường Dư cũng đi vào nề nếp.

Thời gian của Đường Dư rất ít, ngoài hàng ngày học tập, bình thường còn có các hợp báo, biểu diễn, phỏng vấn phải tham gia, chỉ có thể dành chút ít thời gian để luyện tập. Tô Niên Niên thì lại ở mặt khác, mỗi ngày rảnh rỗi không có việc gì, nên bất cứ lúc nào cũng có thể phối hợp tập luyện với Đường Dư.

Chỉ có điều khi hai người tập luyện, trên sân khấu lúc nào cũng có một vị đại thần ở đó -- -- Cố Từ Thần.

Một lần hai lần cũng đành, nhưng mỗi lần tập anh cũng đi theo, tìm một góc nào đó ngồi, khí chất lạnh lùng mạnh mẽ đó khiến người ta không thể xem thường.

Tô Niên Niên bí bức, tranh thủ một lần Thành Châu đến, lén lút chạy đi hỏi: “Anh ấy thật sự là đại BOSS của Cố Thị sao, tại sao cảm thấy còn rảnh rỗi hơn tôi thế?”

Thành Châu méo xệch mặt, BOSS của bọn họ làm gì có rảnh chứ! Bình thường bận tới mặt, có nhiều lúc còn chẳng đi học được, vì Tô Niên Niên, mỗi lần đến còn đứng giờ hơn đi làm.

Mỗi lần tập luyện chỉ ngắn ngủn hai tiếng, Đường Dư là tranh thủ thời gian đến, Cố Từ Thần sao lại không được chứ?

Trên bề ngoài nhìn không thấy gì, nhưng Cố Thị mỗi ngày đều bận ngổn ngang, hiệu suất công việc đặc biệt cao, vì để dành thời gian cho đại BOSS của bọn họ đến xem vợ tương lai tập luyện!

Thật quá đủ rồi! đây là suy nghĩ trong lòng của mỗi nhân viên làm việc của Cố Thị.

Sau mấy lần Cố Từ Thần đến, Tô Niên Niên phát hiện anh không phải rảnh như cô nghĩ.

Anh lúc nào cũng có rất nhiều cuộc điện thoại phải nhận, có một lần thậm chí còn mang máy tính đến trả lời mail, Tô Niên Niên có thể cảm nhận được, anh thật sự rất bận.

Không đành lòng nhìn thấy anh mệt, Tô Niên Niên khuyên nhủ: “Hay là anh về công ty đi, tập xong em sẽ đi tìm anh.”

Khóe miệng Cố Từ Thần mỉm cười, nói lại Tô Niên Niên: “Anh từ chối, nhờ đâu em cảm dỗ tên khác sau lưng anh thì sao? Phòng vẫn còn hơn không, đây là kiến thức.”

Tô Niên Niên nheo mắt: “Người Đường Dư oppa thích không phải là em, em có hâm đâu mà đi cảm dỗ cậu ấy chứ?”

Con người Cố Từ Thần nheo lại: “Thế nếu như cậu ta thích em thì sao?”

“Ha ha ha, anh bị thần kinh à!” Tô Niên Niên ôm bụng cười, “Cậu ấy sao có thể thích em được chứ, anh ngốc à?”

Cố Từ Thần: “.....”

Đường Dư: “.....”

Ánh mắt hai người dần ông chạm nhau, lại cùng lúc ngoảnh đi chỗ khác.

Cố Từ Thần nhếch môi, bí hiểm khó dò nói: “Sự đời khó đoán.....”

Tô Niên Niên lườm anh một cái, quay lại sân khấu tiếp tục cùng Đường Dư tập.

Đường Dư vừa nãy nghe rất rõ, ngoài cười chua chất, cậu cũng không còn biểu cảm gì khác.

Không thể không nói, yêu đơn phương của cậu, đúng là rất thành công.

Nhưng lại thất bại như thế.

Toàn thế giới đều biết cậu thích cô, duy chỉ có một người, lại không có cảm giác gì.

Thời gian bảy năm, đầy khổ đau và chua xót.

Việc đến hôm nay, cậu chọn lựa dốc toàn lực.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 508

Tâm tư của Đường Dư, Tô Niên Niên đương nhiên là đoán không ra, cô cũng chưa từng có ý định đoán.

Nhưng làm sao mà qua mắt được Cố Từ Thần?

Cậu luôn ở bên cạnh Tô Niên Niên, không phải không có chủ ý.

Mặc dù anh biết, Tô Niên Niên không thích Đường Dư, nhưng anh vẫn không yên tâm.

Đúng như anh nói, sự đời khó đoán.

Ai biết sau này sẽ thế nào chứ?

Anh đoán không được, đành phải chọn lựa một phương pháp ngốc nhất nhưng cũng hiệu quả nhất, đó chính là ở bên cạnh Tô Niên Niên.

Ngẩng đầu nhìn Tô Niên Niên đang chuyên tâm đánh đàn, Cố Tử Thần nhìn rất chăm chú.

Nghĩ một lát, anh lấy ra điện thoại, chụp một tấm ảnh Tô Niên Niên.

Cố Tử Thần theo đuổi hoàn hảo rất hài lòng với bức ảnh này, dù cho là góc độ, ánh sáng, kết cấu đều rất đẹp, chỉ là.....tên Đường Dư đó sao lại chường mắt thế chứ?

Trong thời gian hai người nghỉ, Cố Tử Thần rất kiêu ngạo chỉ Đường Dư, giờ tư thế ngón tay chỉ sang hướng bên cạnh.

Đường Dư tối sầm mặt, đây là động tác gần đây Cố Tử Thần hay làm, ý là: cách xa Tô Niên Niên 10 bước.

Hừ! Đúng là quá đáng mà! Đường Dư lại dịch sang bên cạnh mấy bước, đến lúc này đạo diễn không vui rồi, lên tiếng: “Ai ya, Đường Dư, cậu làm gì thế, không phải đã sắp cho hai người vị trí rồi sao, đây là buổi liên hoan, cậu đứng vào một góc, để dàn chị em của cậu nhìn cái gì chứ!”

Đường Dư im lặng, lại hướng vào giữa trung tâm sân khấu một chút, Cố Tử Thần lập tức giờ tư thế tay.

Đường Dư đắn đo một lát, lại xê dịch.

Đạo diễn nhìn có gì đó khác thường, thuận theo ánh mắt của Đường Dư! Ồ, tại sao lại là Cố Tử Thần chứ!“Bạn học này, tôi biết cậu có ý kiến với Đường Dư, nhưng không thể bới lông tìm vết thế được!” Đạo diễn nói thẳng.

Cố Tử Thần đặc biệt điềm tĩnh nói: “Ồ, tôi cảm thấy cậu ấy đứng ở bên cạnh tương đối đẹp, góc nhìn càng đẹp.”

Anh nói chuyện lúc nào cũng nghiêm túc, đạo diễn nghe xong không chỉ không nghi ngờ, ngược lại còn suy xét xem có đúng như thế không.

Tô Niên Niên trên sân khấu nhìn không đánh, gọi mấy nhân viên trực hậu cần, kê dàn dịch sang mép của sân khấu, hằm hằm trừng mắt nhìn Cố Tử Thần.

Lúc này Đường Dư vẫn đứng ở giữa, cũng có khoảng cách nhất định với Tô Niên Niên.

Đạo diễn hài lòng, Cố Tử Thần cũng hài lòng, Đường Dư thở dài một tiếng, cũng đành chịu.

Hai người tập luyện hai bài, một bài là mà Lạc Gia Di viết cho Đường Dư, một bài là do chính cậu soạn < bảy năm chờ đợi>.

Đường Dư dù cho là luyện tập, hát cũng rất nghiêm túc, giọng hát dễ nghe vang lên trong phòng, mỗi người nghe đến nỗi như chìm đắm trong lời hát.

Cố Tử Thần cong môi, biểu thị hoàn toàn khó nghe, ngón tay lướt như bay trên bàn phím trả lời hòm thư.

Sau khi tập luyện kết thúc, Tô Niên Niên lấy điện thoại ra, đặc ý giờ lên với Cố Tử Thần: “Em vừa nãy thu lại toàn bộ quá trình tập luyện, tối nay có thể nghe giọng hát của Đường Dư oppa ngủ rồi!”

Đường Dư hát lên đúng là giọng nam thần tiêu chuẩn, càng nghe càng nghiện, phù hợp nhất để đưa vào giấc ngủ.

Cố Tử Thần hừm một tiếng: “cứ ở đây mà mơ mộng, thế mà em cũng thích được.”

“Hừ! Đường Dư oppa bây giờ là thần tượng của em, anh nói thêm một câu cậu ấy không tốt, em sẽ tuyệt giao với anh!” Tô Niên Niên trong một giây lại hóa thân thành fan cuồng rồi.

Nghe thấy cô chuẩn bị chiến tranh lạnh, Cố Tử Thần đành phải mềm lòng, nói qua loa: “Hay hay.”

“Anh chắc chắn là nói qua loa! Trong lòng còn cảm thấy cậu ấy hát không hay có phải không! Có tài anh hát một bài, em thu âm làm nhạc chuông!” Tô Niên Niên không chịu yếu đuối mà thách thức.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 509: Tổ Tình Và Tạm Biệt (5)

Cố Từ Thần do dự, sau đó mặt không biểu cảm, nói: “Được, anh hát cho em nghe.”

Tô Niên Niên nghệt ra, còn cho rằng mình gặp ảo giác: “A? Anh nói cái gì?”

Cố Từ Thần kiêu ngạo hừm một tiếng, không thèm lặp lại.

Anh đưa Tô Niên Niên về ký túc, quay người rời đi.

Cho đến buổi tối, Tô Niên Niên còn đang nghi ngờ câu nói đó có phải mình nghe nhầm không, nhưng trước khi cô ngủ, trên qq nhận được một tệp ghi âm do Cố Từ Thần gửi đến.

Cô cầm tai nghe vào, ấn nút nghe.

Một tiếng “dậy thôi” vang lên, tiếp theo đó là một tiếng ho lấy giọng của Cố Từ Thần, rồi đoạn nhạc điệp khúc vui vẻ vang lên, giọng hát trầm ấm cảm dỗ của anh hòa theo: “

Mong em đừng ngủ nướng

Mong em đừng ngủ nướng

Ngủ sớm dậy sớm sức khỏe tốt

Ăn no

Mới có thể lớn nhanh

Đừng ngủ nướng.....”

Phụt.....

Chỉ nghe mấy tiết tấu phía trước, Tô Niên Niên đã bật cười.

Cô không ngờ Cố Từ Thần hát thật! Lại còn là bài hát vui nhộn như thế nữa!

Đặc biệt là nghe thấy giọng hát của Cố Từ Thần cực kỳ nghiêm túc khớp với lời nhạc, mang đầy âm thanh vui nhộn.

Tô Niên Niên không do dự, cài đặt thành các loại nhạc chuông.

Buổi sáng ngày hôm sau, cả phòng vang lên tiếng chuông báo thức giọng hát của Cố Từ Thần, “Mong em đừng ngủ nướng, mỗi ngày không được đi học muộn”, người trong phòng đều nháo nhào lên!

“Hừ, mình là gặp ảo giác rồi phải không, tại sao cảm thấy có giọng nói của Cố Từ Thần ở đây chứ?” Đậu Đậu nhanh nhậy bật dậy ngồi trên giường. Mộ Dung Sam còn ngái ngủ dụi dụi mắt: “Đừng bảo với mình.....đây là giọng hát của Cố Từ Thần nhé, hát quá mất thể diện.....”

Nạ Nạ kích động hét lên: “Woa, đây là bài hát thần tượng của mình!”

Duy chỉ có Tô Niên Niên ngủ đến chết đi sống lại, mãi mới thò đầu từ chăn ra, tắt chuông điện thoại đi, lại co người vào trong tiếp tục ngủ.

Ba người tỉnh dậy nhìn nhau, trong lòng thầm thương thay cho Cố Từ Thần.

Tượng tượng rất tươi đẹp, hiện thực rất chua xót.

Hy vọng Tô Niên Niên đừng ngủ nướng, đúng là quá ngây thơ rồi!

Lộn Niên Niên không ngủ nướng, còn có thể là lộn Niên Niên không?

--- ---

Thời gian như nước trôi, rất nhanh là đến ngày 31 tháng 1, toàn trường nghỉ học, tổ chức buổi liên hoan tết nguyên tiêu.

Hoạt động lần này được gọi là hoành tráng nhất trong lịch sử trường, không chỉ có sinh viên tích cực tham gia, còn mời cả những người nổi tiếng của hệ nghệ thuật trước đây từng học ở trường về biểu diễn.

Còn nhân vật trong mắt mọi người lại chỉ có một: Đường Dur.

Là thần tượng mới trong làng giải trí, Đường Dư hai năm này thu hoạch được rất nhiều, đồng thời cũng phát hành hai đĩa, lượng tiêu thụ rất tốt, gần đây lại tham gia chương trình thực tế người ưu tú, người hâm mộ càng tăng cao.

Càng hiếm thấy đó là, ngoài tin thay công ty quản lý gần đây mới ra, cậu gần như không có scandal gì, luôn khiêm tốn nhũn nhặn, cũng là một trong minh tinh mà cánh phóng viên thích phỏng vấn nhất.

Tiết mục này đến tiết mục khác kết thúc, trong khán phòng liên tiếp những tràng pháo tay vang lên, không ít người nổi tiếng còn đang hân hoan vì được sinh viên yêu thích, nhưng có nhân viên hậu đài bỏ cho bọn họ một nhát: đó là vì học sinh hy vọng sớm được xem tiết mục mong đợi, có sự biểu diễn của Đường Dư.

Tất cả diễn viên đều mếu mặt, bọn họ cũng đều là những tài năng kiệt xuất ở mọi lĩnh vực, nhưng so với Đường Dư, quả thật vẫn không bỏ xem!

Tiết mục gần cuối kết thúc, tiếng vỗ tay vang lên ròn rã, giống như muốn lật nóc khán phòng ra vậy.

Trong tiếng vỗ tay chào đón, Đường Dư từ sau sân khấu bước ra, mỉm cười.

Tô Niên Niên im lặng ngồi xuống trước đàn bên góc phải sân khấu, ngón tay đặt trên phím đàn.

Toàn khán phòng lập tức yên lặng, mong đợi bọn họ biểu diễn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 510: Tổ Tình Và Tạm Biệt (6)

Ngón tay thon dài chậm chậm ấn lên phím đàn, tiếng nhạc du dương vang vọng khắp mỗi khán đài.

Đường Dư chỉ mở miệng câu đầu tiên, cả khán phòng lập tức vang lên những tràng pháo tay dồn dập!

Là fan của Đường Dư, bài hát quen thuộc nhất chính là Thời gian như nước trôi. Nổi lên từ chương trình tuyển chọn nhân tài từ năm đó đến bây giờ, không còn nghi ngờ gì nữa đều là fan trung thành ba năm rồi.

Khán giả đa phần là sinh viên của Thánh Âm, vậy mà cũng có fan trăm phương nghìn kế để trà trộn vào, mọi người đều giờ băng rôn có tên của Đường Dư, hò hét cổ vũ cho cậu.

Lên đến cao trào, cả khán phòng như vỡ òa!

Tất cả mọi người cùng hát hợp ca, chấn động cả buổi liên hoan.

Bài hát gần kết thúc, mọi người im lặng lắng nghe giọng hát của Đường Dư, cậu chăm chú hát từng lời cuối cùng: “Thời gian như nước cuốn trôi, thanh xuân không còn nữa, ký ức lần đầu gặp em không bao giờ quên.”

Cuối bài hát, Đường Dư khom lưng cúi chào khán giả, khán giả nhiệt tình đáp lại, hét lên, thậm chí có nữ sinh vì bài hát này mà khóc.

“hát tiếp bài nữa! Lại một bài nữa!” Mọi người ra sức hò hét, khiến nhân viên hậu cần bị dọa cho hết hồn, may là bọn họ đã có sự chuẩn bị, bảo Đường Dư luyện thêm một bài nữa.

Đạo diễn giơ tay biểu thị với Đường Dư, Đường Dư hiểu ý, cùng lúc, tiếng đệm đàn của Tô Niên Niên lại vang lên, Đường Dư cầm micro, hát nhập tâm hơn lúc nào hết.

Tiếng hát tình cảm lay động rất nhiều người, tiếng ồn ào trên khán phòng dần dần chìm vào im lặng.

“Còn nhớ, lần gặp đầu, khuôn mặt em tươi cười sáng lạn

Còn nhớ, trong thanh xuân, em âm ức khóc đỏ đôi mắt

Em là không khí của anh, em là hơi thở của anh, em là bí mật anh không thể yêu.

Thời khắc bảy năm xoay chuyển, ký ức chậm chậm trôi

Còn nhớ không, còn nhớ không, còn nhớ anh đã yêu em như thế không

Còn nhớ không, còn nhớ không, còn nhớ năm tháng chúng ta đã có không

.....”

Lời bài hát bảy năm chờ đợi này giống như một câu chuyện vậy.

Một câu chuyện yêu đơn phương, hồi ức thanh xuân.

Biểu diễn của Đường Dư khiến toàn khán phòng như chìm vào thương cảm, rất nhiều người cảm động.

Có lẽ là nghĩ đến mình cũng có lúc yêu thâm độc ghéech, có lẽ là nghĩ đến nỗi đau yêu thâm bao năm nhưng mãi mãi không được đáp lại, dần dần, có người khóc òa lên.

Không giống như tiếng khóc cảm động lúc này, lần này, là tất cả mọi người đều bị tiếng hát của Đường Dư làm cho lay động rồi.

Tiếng nức nở giống như nhân tử cảm hóa, chớp mắt đã lan khắp hội trường.

Đến câu cuối cùng hát lên, Tô Niên Niên cũng đánh xong âm cuối, cũng thờ phào một hơi nhẹ nhõm.

Đường Dư phát huy quả thật quá hay, khiến cô chìm đắm mà quên cả việc mình đang đánh đàn.

Cô lần đầu tiên phát hiện, rất nhiều lúc, Đường Dư đều không phải dựa vào kỹ thuật mà thắng.

Cậu bắt đầu từ khi tham gia giọng hát hay Hoa Hạ, biểu hiện lúc nào cũng lay động lòng người.

Nghe tiếng hát của cậu, giống như chìm vào trong câu chuyện hoàn chỉnh vậy.

Đây có lẽ là nguyên nhân mà cậu được chào đón.

Tiếng vỗ tay vang lên lần nữa, có người khi sức tỉnh vẫn còn chìm đắm trong tiếng nhạc, rất nhiều người khi vỗ tay, mới phát hiện không biết từ khi nào khóe mắt đã ướt.

Đường Dư nhìn những người ngồi phía trước đang nhiệt liệt cổ vũ cậu, có chút sức tỉnh.

Thực ra bài hát này, cậu chỉ muốn hát cho một người nghe.

Cậu quay người, nhìn về phía Tô Niên Niên đang ngồi trước đàn.

Cô cười ngọt ngào với Đường Dư, cũng ra sức vỗ tay cho cậu.

Tất cả đều giống như trước đây.

Nhưng bảy năm này, việc cậu muốn thay đổi nhất là gì?

Tò tình! Nhất định là tò tình!

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 511: Tò Tình Và Tạm Biệt (7)

Kết thúc chương trình, mọi người lần lượt ra về.

Đường Dư lại cảm thấy, cả thế giới chỉ còn lại mình và Tô Niên Niên hai người.

Anh từng bước đi về phía Tô Niên Niên, mỗi bước đi, đều giống như đang tạm biệt quá khứ của mình.

Con người tầm thường, hèn nhất đó, mãi mãi không dám biểu đạt tiếng lòng của mình.

Đường Dư đứng trước cô, chiều cao 1m88, khiến Tô Niên Niên không thể không ngẩng đầu nhìn cậu.

Biểu cảm của Tô Niên Niên từ vui mừng chuyển sang khó hiểu, nghiêng đầu nhìn cậu, khẽ hỏi: “Sao thế?”

Khóe miệng Đường Dư mấp máy, ánh mắt sâu lắng, cố nén giọng nói: “Cậu biết không, bài hát này, là mình hát cho cậu nghe.”

Xung quanh vẫn đang huyền ảo, nhưng Đường Dư biết, câu nói này, Tô Niên Niên nghe thấy.

Cô ngạc nhiên, ánh mắt nhìn Đường Dư bối rối hơn lúc nào hết.

Dù cho cô có ngây thơ, sao có thể không nghe ra ám chỉ trong lời nói của Đường Dư chứ.

Tô Niên Niên sửng sốt, chỉ có lông mi đang không ngừng run rẩy.

Nhìn thấy động tác của Đường Dư và Tô Niên Niên, đám đông bắt đầu xôn xao lên, không biết hai người xảy ra chuyện gì.

Tô Niên Niên đột nhiên ha ha cười lớn: “ có phải cậu đang đùa quá trớn không? Đi thôi đi thôi, xuống sân khấu!”

Cô kéo Đường Dư ra sau sân khấu, nhưng bước chân lại nặng nề.

Đường Dư không động.

Bảy năm, cậu chỉ nói ra câu nói bày tỏ nhưng cũng không được coi là tỏ tình, Tô Niên Niên cũng không cho cậu hồi âm.

Sao có thể tàn nhẫn như thế được chứ?

Cảm nhận được sự kháng cự của Đường Dư, Tô Niên Niên ý thức được, cô không kéo nổi Đường Dư.

Mơ hồ, cô có chút chột dạ, trên mặt nói cười đáp một câu, “ Để fan của cậu nhìn thêm cậu một lúc vậy, mình xuống sân khấu trước đây!” Khi đi vào phía sau sân khấu, trong đầu như một mớ bòng bong.

Cô tự bảo mình: đều là ảo tưởng, Đường Dư sao lại thích mình cơ chứ.

Cậu không phải đã nói, có người thích rồi sao?

Yêu thầm bảy năm, vì người ta mà đi Thánh Âm, vì người ta mà làm minh tinh....

Bảy năm trước, là khi bọn họ quen nhau.

Bốn năm trước, là cảnh tượng bọn họ gặp nhau ở Thánh Âm

Đã từng, cô nói đùa rằng bạn trai của mình là đại minh tinh, cậu thật sự thành đại minh tinh rồi.....

Thật là trùng hợp, tích lại với nhau, không còn trùng hợp nữa.

Bảy năm, Đường Dư chưa từng nói với cô một câu mình thích cậu, nhưng cậu cũng chưa từng nói, người mà cậu thích không phải Tô Niên Niên.....

Những nhận thức đáng sợ đó dần dần hiện lên trong đầu Tô Niên Niên, cô lao đảo đi vào phòng nghỉ, nhìn căn phòng hỗn loạn không người mà đơ ở đó.

Đường Dư đứng trên sân khấu, ánh sáng chiếu vào mắt, cậu nhắm hai mắt lại, như trút được gánh nặng.

Cuối cùng cũng nói ra được, dù cho hiệu quả không như ý muốn.

Chào hỏi với fan phía dưới sân khấu, cậu cũng quay lại sân khấu.

Mọi người đều tản đi, đến nhân viên hậu cần cũng ra ngoài đi ăn.

Cậu rất muốn tìm một nơi yên tĩnh.

Đẩy cửa phòng nghỉ ra, Đường Dư khựng lại.

Tô Niên Niên cắn đầu ngón tay, biểu cảm cứng đờ, nghe thấy âm thanh ngoảnh đầu lại, nhìn thấy người đến là Đường Dư, lập tức căng thẳng từ ghé bật dậy. “ Minh.....minh còn có việc, về trước nhé.”

Đường Dư không nói gì, chỉ là đứng đó nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên chân tay luồn cuống, muốn đi ra ngoài.

Phòng chỉ có một cửa có thể ra, còn Đường Dư, lại chặn ngay trước cửa, nhất quyết không nhường.

Tô Niên Niên vẫn không chịu thua, “ Nhường một chút đi.”

“Câu nói đó, cậu nghe hiểu không?” Đường Dư cất giọng hỏi.

Trong lòng Tô Niên Niên nghẹn lại, tự cô hiểu, không phải cô nghĩ nhiều, đúng là giống như cô nghĩ.

“Cho mình một câu trả lời có được không.....”

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 512: Tổ Tình Và Tạm Biệt (8)

Giọng nói của Đường Dư vang lên trong căn phòng tĩnh lặng.

Tô Niên Niên càng thêm bối rối, căn môi hận không thể đào cái hố vùi mình xuống.

“Đường Dư, cậu đừng như thế.....” Tô Niên Niên thật sự không biết nên làm thế nào mới được, cảm thấy hoảng loạn.

Sự việc sao lại phát triển thành thế này chứ? Tại sao người Đường Dư thích, lại là cô.....

Đường Dư cố chấp chặn ở cửa, không chịu để cô rời đi.

“Đừng đùa nữa! Mình biết cậu là người thích đùa, đúng không?” Tô Niên Niên cười gượng, muốn luồn qua, Đường Dư mấp máy môi: “Mình không đùa.”

Bảy năm trời, tại sao có thể đùa được chứ?

Tô Niên Niên đỏ mắt, “vậy thì coi là đùa được không?”

Chuyện này, cô không hề muốn biết chút nào.

Đường Dư dành cả tuổi thanh xuân và đánh đổi cho mối tình đơn phương, cô mặc dù hoảng loạn khó chấp nhận, nhưng lại cảm động từ đáy lòng.

Nhưng đây cũng là chỗ cô cảm thấy khó chịu.

Một người ra sức đánh đổi, một người không biết phải làm sao, như thế quả thật không công bằng với Đường Dư.

Cô đã có Cố Tử Thần rồi, bây giờ nói những điều này còn có ý nghĩa gì với Đường Dư chứ?

Cô kiên quyết, định né từ bên cạnh Đường Dư mà đi ra, Đường Dư lại nhất quyết những đường cô định đi, giữ lấy cánh tay của Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên liếc nhìn cậu, khước mắt Đường Dư hơi ướt, nam sinh trước nay luôn bảo vệ cô, khoảnh khắc này lại yếu đuối khó tin.

“Niên Niên.....” Cậu chỉ nói lên hai chữ, cổ họng như nghẹn cứng lại.

Cậu.....khóc rồi?

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu nhìn Đường Dư: “Xin lỗi, cảm ơn.”

Xin lỗi, mình đã có người mình thích.

Cảm ơn, tình yêu đơn phương bảy năm của cậu.

Đường Dư chậm chậm buông cánh tay cô, nhường lối cho Tô Niên Niên đi ra.

Tô Niên Niên dường như hoảng loạn bỏ chạy, mới đi được mấy bước, ở chỗ góc ngoặt, tiếng đàn ông quen thuộc vang lên: “Nói xong rồi à?”

Cố Tử Thần dựa ở tường, chỉ cách một góc tường, những lời đối thoại vừa nãy, anh đều nghe thấy.

Nếu đối là anh trước đây, sẽ tuyệt đối không do dự mà lên trên đánh cho Đường Dư một trận.

Nhưng anh không làm thế, anh cho Đường Dư cơ hội để bày tỏ, cho Tô Niên Niên cơ hội chọn lựa.

Yêu không phải là độc chiếm, mà là tác thành.

Tô Niên Niên bỏ nhào vào lòng cậu, buồn bực nói: “Đại Thần Thần, chúng ta đi thôi.”

Cố Từ Thần sững sờ, đưa tay ra, vỗ nhẹ vào lưng cô.

Đường Dư ở chỗ đó, một mình đứng ở đó, nhìn về hướng Tô Niên Niên rời đi, thất thần hồi lâu.

Cố Từ Thần đưa Tô Niên Niên về nhà, trên đường cô đều căng thẳng bối rối.

“Anh nói có phải em quá đáng quá không?” Cô hỏi Cố Từ Thần lần thứ N.

Cố Từ Thần lại sầm mặt: “Em nếu như còn hỏi anh vấn đề ngốc này, anh sẽ không quan tâm mà ném em từ trên xe xuống đâu.”

Tô Niên Niên rụt rè im lặng, tâm trạng rất không tốt.

Cô cảm thấy, mình và Đường Dư sợ rằng đến làm bạn cũng không được nữa.

Trời ơi! Tại sao người Đường Dư thích không phải người đẹp nào đó! Như thế cô cũng có thể chúc phúc cho bọn họ mãi mãi được ở bên nhau!

Tại sao lại thích cô chứ..... Tô Niên Niên buồn bực ngoảnh đầu va vào lưng ghế, Cố Từ Thần phanh xe gấp, cau mày: “Em là lợn à, đầu óc đang nghĩ gì thế?”

Tô Niên Niên không dám trả lời, ngoan ngoãn ngồi yên, tiếp tục rầu rĩ mặt.

Cố Từ Thần quay người lại, vẻ mặt nghiêm túc hỏi cô: “Bạn học Tô, em không cảm thấy, lúc này người nên ghen rầu rĩ phải là anh mới đúng sao?”

“Hả?” Tô Niên Niên ngơ ngác, lập tức có cảm giác nguy hiểm đang rình rập.

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Của Hotboy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.